¶ Incipit Expositio fratris Egidij Romani ordis heremitaꝝ sancti Augustini super libros Aristotelis de priori resolutione. Expositio primi libri.

Um oīs sciētia sit veri inquisitiua. ꝛ hoc per modum ꝛ rōnem di/scernēdi. Logica aūt habeat determinare modū ingrendi veritaté in alijs scientijs: patet ꝙ Logica modū ꝛ rōnem discernēdi dꝫ determinare: ſꝫ ratio discernendi ſm Boetiū duas hēt partes. ſ. inuentionē ꝛ iudicium: igiť logica de vtraqꝫ hēt determinare vt dicať qdā ps logice de arte inueniendi: ꝛ qdā de arte iudicādi.

Dubiuʒ Sed tunc statim dubitabit aliquis: cum in omni scientia fiat inuentio ꝛ iudicium ſm ꝙ vnaqueqꝫ scientia differt: ppter qd iste due partes ma/gis logice ꝗꝫ alij scientie attribuuntur. ¶ Et dicendum

R° ꝙ lꝫ omnis scientia inueniat ꝛ iudicet tamen sola logi/ca moduꝫ ꝛ artem inueniendi ꝛ iudicandi determinat: ꝛ ideo iste partes soli ei attribuuntur.

Dubiuʒ Et tunc vlterius dubitať propter qd in doctrinis specialibus nō denominať ars inueniendi

R° ꝛ iudicādi sicut in logica. ¶ Et dicēduꝫ ꝙ incōueniēs est simul querere sciam ꝛ modū sciendi: doctrine autēꝫ speciales determinant ipsas scias. quare modū sciendi non determinabūt: sed modus sciendi consistit in inue/niendo ꝛ iudicādo: quare modus inueniendi ꝛ iudicādi non habet determinari in aliqua scia speciali: ꝛ ideo in logica que est scientia cōis determinabiť. Ratio autēꝫ quare inconueniens est simul querere sciam ꝛ modum scie hec est. doctrine speciales sūt generis determinati: ꝛ circa pncipia generis determinati nec excedūt ea: sed extra pncipia generis determinati sūt modi cōmunes: quare scie speciales ad modos cōmunes determinan/dos non se extēdent. sed modus inueniendi ꝛ iudicādi est modus cōmunis pluribus scientijs: quare de illo in aliqua scientia speciali determinari non poterit.

Dubiuʒ Sed tunc vlterius dubitať. si inconueniens est si/mul determinare sciaꝫ ꝛ modū sciendi. logica aūt est vna scientia: quā necesse est aliam pcede/re que rectificet logicam in modo sciendi ꝛ docendi. ꝛ si hoc: cōsimilis ratio est de illa que precedit logicam: ꝛ sic pcediť in īfinitū. vel erit alia scia determinans scientiam ꝛ modū sciendi qđ est contra ppositionem supius

R° habitam. ¶ Et dōm ꝙ logica simul determinat sciam ꝛ modum sciendi: ꝛ non est incōueniens. est eniꝫ logica de modo sciendi. vnde illa potest seipsam rectificare in modo: ꝛ non indiget scia preexistēte que rectificet eam: quare cū ipsa determinat sciam ꝛ modū sciendi hec nō sunt duo apud ipsam: qꝛ qđ est modus oīum sciaruꝫ est modus in scientia logica. In alijs aūt scientijs vt in doctrinis specialib⁹ aliud est scia ꝛ modus sciendi: ꝛ ideo nullum incōueniens est simul dare sciam ꝛ modū sciendi. patet igiť rñsio ad obiectum. predicta eniꝫ ppositio non se extendit vltra scientias speciales vt iam patet.

Dubiuʒ Sed tunc dubitať. si eni logica simul tradat sciaꝫ ꝛ modū sciendi: nulla aūt scia specialis hoc potest: videtur ꝙ logica sit nobilior ꝛ dignior oī scia speciali. Cōtrariuꝫ tñ videť per hoc qꝛ neqꝫ est de nobi/liori subiecto neqꝫ nobiliori modo: neqꝫ certiori pcedit ꝗꝫ specialis: ꝛ his duobus modis est vna scientia nobi/lior alia ꝛ dignior. sicut patet in p° de aīa cōmento pmo.

R° ¶ Et dicēduꝫ: ꝙ logica in suo genere nobilior est ꝛ me/lior alijs in suo: cū logica in suo genere hēat sciam ꝛ modum sciendi: ꝛ alie solam sciam: simplr tñ alijs nobilior ꝛ dignior non est: nō eniꝫ subalternat sibi alias neqꝫ de excellentiori subiecto est: neqꝫ per demonstrationes nobi/liores tradita: ꝛ ita quo ad quid est nobilior alijs: simplr aūt non. Et per hoc patet responsio ad obiecta.

Sed adhuc restat dubitatio: qꝛ cū scia specialis modū ꝛ inueniendi ꝛ iudicādi nō ha/beat determinare: ſꝫ scia cōis. scia aūt cōis est duplex. ſ. logica ꝛ metaphysica. dubitať q̄re apd logicā magis de/Dubiuʒ termineť iste modus ꝗꝫ apd metaphysicā. ¶ Et dōm ꝙ

R° inuētio ꝛ iudiciū ptes sunt artis discernēdi: que cōpleť per syllm: que est res rōnis. logica aūt de reb⁹ rōnis de/terminat: ꝛ iō ad logicā ptinet determinatio inuētiōis ꝛ iudicij. metaphica ēt nō ē de reb⁹ rōnis: ſꝫ magis de reb⁹ nāe: cōiter accipiēdo nām ſm eaꝝ eēntias puras ꝛ p rōnes pfūdas ꝛ verissimas: ꝛ iō metaphica de mō pdicto nō hēt determiare. Ex his ḡ manifestū ē ꝙ inuētio: ꝛ iudiciū ptes sūt logice: ꝛ ꝙ solius logice ꝛ ppter quā cāꝫ.

Dubiuʒ His visis ꝯñter vidēduꝫ est vbi iste ptes in logica tractanť. ꝛ dr ꝙ ars inueniēdi in topicis ꝛ elēchis. ars aūt iudicādi in pořib⁹ ꝛ posteriorib⁹ tradi/

p° tur. ¶ Sꝫ sup h dubitať. nō videť ꝙ diuersimode tra/dať ars inueniendi ꝛ iudicādi: ita ꝙ sola inuētio tradať in topicis: ꝛ accipio topica pro topicis ꝛ elēchis. demōstra/tor eni mediū inuenit: de qua inuētione in topicis nō de/terminať. mediū eni demōstratiuū neciuꝫ est semp: in topicis aūt nō dať nisi inuētio medij pbabilis: sic pꝫ p

2° Ar. in pn° topicoꝝ. ¶ Adhuc si sufficiēter determinare tur inuētio: nō oporteret determiare de ipsa in pořibus

3° aut posteriorib⁹: nūc aūt determinať. ¶ Adhuc sic syl/logism⁹ demōstratiuus addit aligd supra syllm simplr: pro q̄ aliud est iudiciū de ipso ꝛ de syllo simplr: sic sylls dialectic⁹ addit aligd supra syllm simplr: pro quo supadditio aliō erit iudicium de ipso ꝛ de syllo simplr: q̄re nō sufficit inuētionē sylli dialectici determiare: ſꝫ opꝫ de illo tradi iudiciū: ꝛ ita isufficiēter agiť de syllo dialectico si solū determineť ei⁹ inuētio. Ex his ḡ videť vel ꝙ di/minuta sit doctrina logice: vel ꝙ nō sit distīctio inuen/tionis ꝛ iudicij: ita ꝙ sola inuētio tradať in topicis ꝛ elenchis: ꝛ solū iudiciū in pořib⁹ ꝛ posteriorib⁹. ¶ Et dōꝫ ꝙ vltimū est veꝝ. in vnoq̄qꝫ eni libroꝝ dictoꝝ est repire aligd de iudicio ꝛ aligd de inuētiōe. ſꝫ sciēdū ꝙ opposito mō se hñt inuētio ꝛ iudiciū circa syllꝫ demřatiuū ꝛ diale/cticū. sylli eni demřatiui vnicū est mediūꝫ ſm spēm. ſ. diffinitio cāli: ꝛ iō parū hēt de inuētione. illud tñ qđ hēt in 2° posterioꝝ determinať: ſꝫ sylli demřatiui multe sūt ꝯditiones. ſ. ꝙ sit ex pmis veris immediatis ⁊c. ꝛ iō diffi/cile est iudicare an sylls ppositꝰ sit demřatiuus an nō: ꝛ ideo multuꝫ hēt de iudicio. Silr dōꝫ est de syllo simplr: de syllo aūt dialectico ecōtrario mō dōm est. que eni in dialecticis ad eādē ꝯnem pñt adduci sūt multa media ꝛ multis modis sine ex multis ꝯnib⁹. iō multū est de ea inuētione: qꝛ tñ sylli dialectici vnica est conditio. ſ. ꝙ sit sylls ex pbabilib⁹: iō parū hēt de iudicio: ꝛ id qđ hēt de iudicio ptim determinať in lib° p° top. partim aūt in 7° vbi determinat de rñsione. versus eni finē illius ptis. ſ. (ꝑrimo aūt modos pcedēdi.) qđ est i pncipio dicit ꝙ ꝯsiderāduꝫ est si oratio sit syllogiçata vel non: ꝛ si sic ex qualibus sit syllogiçata: ꝛ istud scdm ptinet ad iudiciuꝫ de syllogismo dialectico faciendum.

Ad pm ¶ Ex his pz rñsio ad obiecta:q: oino inuētio tradit̄ in
topicis neqz sola inuētio: imo mixtim tradit̄ inuētio ⁊
iudiciū in oib⁹:denoiat̄ tñ ab eo qd̄ magis abūdat ⁊ ex/
cedētius est:⁊ ꝙ hec fiant cōpetēter pōt manifestari ꝑ
tale sile. In rhetorica sunt ꝑtes artis.5.s.inuētio,dispō.
elocutio.memoria ⁊ ꝓnūtiatio ipsa.et hēt triplicē mā̃z
siue spēm mālē.s.tria genera cāꝝ:iudiciale:demr̄atiuū
deliberatiuum.vt aūt plene sit rhetorica in q̄slī sua mā̃
ipsa cū oib⁹ suis ꝑtib⁹ oē gen⁹ cause igredit̄:eodē mō cū
logice due sint ꝑtes.s.iuētio ⁊ iudiciuz:⁊ duplex mā̃ siue
spēs mālis.s.qō scibilis ⁊ qō opinabilis:vt logica ſm se
totā i q̄libet sui mā̃ sufficiēter iueniat̄ : opz vt circa qō/
nē opinabilē determinādo habeat̄ tā iuētio q̄ȝ iudiciū:
similr aūt circa qōnē scibilem. Ex his ergo pz vbi in lo
gica tradat̄ ars inueniendi ⁊ ars iudicandi ⁊ questio.

Dubiuz **Quibus** habitis adhuc dubitaret forte aliqs cū.5.
sint ꝑtes rhetorice.s.inuētio dispō ⁊c. q̄re
2° sola iuētio de nūero illaꝝ ponit̄ ps logice. ¶ Adhuc cū
logice ꝑtes sint iuētio ⁊ iudiciū q̄re nō ponit̄ iudicium
Ad pm ps rhetorice sic̄ iuētio. ¶ Ad h dōm ꝙ in rhetorica af/
firmat̄ mltitudo signoꝝ ⁊ entimematū ꝯfuse ad ꝓban/
dū intētū:⁊ ꝑꝑ talē mltitudinē ⁊ ꝯfusionē ne talia ꝑmi
sceant̄ adinuicē nec̄ia est in rhetorica tā dispō q̄ȝ memo
ria. Iteꝝ in rhetorica nec̄ium est ꝑsuadere iudici ſm ꝙ
pole est:qd̄ maxie pōt fieri ꝑ ordinatā eloquētiā ⁊ mo/
deratum corpis gestū:⁊ iō nec̄ia est rhetorice elocutio ⁊
ꝓnūtiatio:hec aūt nō sūt nec̄ia i logica.ibi eni nō ordi/
nat̄ mltitudo rōnū ꝯfuse sȝ vnicuiqz statiz reddit̄ sua
rñsio:⁊ ita cū nō sit ibi ꝯfusio sic̄ in rhetorica nec est ibi
idigētia dispōnis ⁊ mēorie. ¶ Itē.ibi nō mltuz appetit̄
beniuolētia:⁊ iō nō est ibi nec̄ia elocutio vl' ꝓnūtiatio.
quāuis hec q̄tuor ꝯferre possint in logica : nō tñ sūt ibi
nec̄ia sic̄ in rhetorica:nec ēt sūt iste ꝑtes ita eēntiales in
logica sic̄ est inuētio. ¶ Uel alr posset dici ſm quosdā di
cētes ꝙ in logica ps est dispō ⁊ ꝓnūtiatio ⁊ hoc volunt
ꝯfirmare ꝑ Arꝫ. i pn°.8.top.dic̄ eni ibi ꝙ pm ops inuenire
media:in quo signat̄ iuētio.2° iuētū formare ⁊ ordiare:
in quo signat̄ dispō.3° ꝓferre ad aliū:in q̄ signat̄ ꝓnun/
Ad 2m tiatio:sȝ de h nō est curādū.pa rñsio dic̄ veritatē. ¶ Ad
2m dicūt aliq ꝙ ad rhetoricā nihil ꝑtinet de iudicio:ipa
eniȝ nō istruit nisi actorē ⁊ reū. Iudex aūt iste iudicare
dȝ ſm leges ⁊ decreta.q: g̃ iudiciū ibidē ex̄ rhetoricam
est:iō nō ponit̄ iudiciū ps ei⁹ sic̄ iuētio. Sed h rñsio nō
suffic̄.cū eni rhetorica istruat actorē i opponēdo ⁊ accu/
sando reū:aut i rñdēdo ⁊ defēdēdo:manifestū ē ꝙ ipsi⁹
est illō iudiciū determiare qd̄ ꝑtiet ad rñsionē eoꝝ que
opposita sūt ab actore. Et ꝓpterea dōȝ ꝙ hō oppositoꝝ
dupx ē iudiciū. vnū qd̄ est ipsi⁹ rōnis i fig°:⁊ istud trāscē
dit rhetoricā ⁊ oēm sciam spālr disputatiue:⁊ iō nō hēt
determiari in rhetorica:sȝ poti⁹ in logica. determiat̄ eni
h iudiciū in ṗorib⁹.aliō aūt est iudiciū sub mō:sȝ istud
adhuc nō ꝑtinet ad rhetoricā eo ꝙ ipsa nō vtit̄ rōnib⁹
modificatis que hñt nec̄itatē:sȝ entimematib⁹ ⁊ figuris
iducētib⁹ suspitionē:⁊ ita pz cū neutrū iudiciū ad rheto
ricā ꝑtineat ꝙ nō dȝ iudiciū poni ps rhetorice. Ex his g̃
pz ꝙ ꝑtes logice sūt iuētio ⁊ iudiciū ⁊ vbi i logica deter
miat̄ ⁊ ꝙ soli⁹ logice sūt:⁊ quō se hȝ ad ꝑtes rhetorice.
¶ His hītis de ꝑtib⁹ artis disserēdū q̄re de q̄dā ei⁹ ꝑte
est pñs iētio accedēdū est ad illā. ars eni discernēdi ma
xime cōplet̄ per syllm. vñ ars discernēdi que logica est
de syllō facit ꝯsiderationē ꝑncipalr. Cū igit̄ in duob⁹ li
bris veteris logice.s.ꝑdicamētis ⁊ ꝑiarmenias determi
net̄ de ṗncipijs sylli mālib⁹.in libris vō residuis de ipō
determinat̄.sed h pōt eē duplr.q: aut de syllō in se:⁊ sic
liber ṗoꝝ.aut in suis ꝑtib⁹ ⁊ h triplr. Syll's eniȝ spālis.

aut est ex nec̄ijs:⁊ sic est demōstratiuus.aut ex ꝓbabili/
bus:⁊ sic est dialectic⁹.aut ex apparētib⁹ ꝓbabilib⁹:⁊ sic
est sylls sophistic⁹:de qb⁹ determinat̄ in trib⁹ libris resi/
duis noue logice:⁊ sic pz ꝙ subm in ꝓposito.s.in libris
ṗoꝝ est sylls simplr ⁊ non ꝯtractus.⁊ h ad ṗsens suppo/
nēdū:⁊ ita pz cā mālis. Cā formalis ꝯsistit in mō agēdi
⁊ in ordinatiōe ꝑtiū doctrine. ordinatio aūt ꝑtiuz pate/
bit in disione libri. Modus vō agēdi q̄dā nec̄ius est ꝓ/
pter ipsaz doctrinā:⁊ iste est triplr.s.diffinitiuus diuisi/
uus ⁊ collectiu⁹:⁊ q̄dā nō nec̄ius est ꝓpter ipsam doctri/
nā:sed solū ꝓpter auditores.s.exēploꝝ positiuus. Cā effi
ciēs est Arꝫ. Titulus talis. Incipit liber ṗoꝝ analetico/
rum.⁊ est analeticuz idē qd̄ resolutiuū. vñ q: in h libro qr voc-
tradit̄ iudiciū de syllō simplr:iudiciū aūt fit circa reso atur lib
lutionē.iō dȝ ille liber resolutorius.⁊ dȝ analeticoꝝ ad prioꝝ.
dr̄iam libri topicoꝝ ⁊ elēchoꝝ.dȝ aūt ṗoꝝ ad dr̄iaȝ po/
sterioꝝ analeticoꝝ.⁊ dȝ in hoc libro tradi resolō ṗor.in
libro aūt posterioꝝ posterior:eo ꝙ in h libro tradit̄ re/
solutio ⁊ iudiciū de syllō simplr.in libro aūt posterioꝝ
de syllō demr̄atiuo.sylls aūt simplr ṗor est ſm naturaȝ
syllō demōstratiuo. ¶ Sup hoc qd̄ suppositū est syllm
simplr eē gen⁹ subti in hac doctrina duplex occurrit du
bitatio. ¶ Prima vtꝝ de syllō simplr debeat aut possit
eē scia. ¶ Scda dato ꝙ sic vtꝝ pñs scia sit de syllō sim
pliciter vel nō. videt̄ aūt ꝙ de ipso nō debeat eē scia se/ p
parata hac rōne:logica hȝ ꝯsiderare artē diffiniēdi ⁊ di/
uidēdi. q̄re non dȝ tradi de arte colligēdi:sȝ ars que est
de syllō simplr est ars colligēdi. ergo de syllō simplr nō
erit ps logice sepata. ¶ Adhuc cui⁹ est determiare spēs 2°
ei⁹ est determinare genus cōmune eis. si igit̄ logica hēt
determinare de syllō ⁊ iductione qb⁹ cōe est rōcinatio:
hēt etiā de rōcinatione determinare. ergo a destructio/
ne ꝯñtis cum nō sit pars sepata de rōcinatione nec erit
de syllō aut iductione. ¶ Adhuc spēs rōcinationis sūt 3°
sylls ⁊ iductio. sed de iductione nō est ps sepata. q̄re nec
erit de syllō. ¶ Adhuc sylls simplr caret bonitate ⁊ ope 4°
re. ergo de ipso nō erit scia. est enim scia de bono ⁊ diffi
cili. ꝓbatio premisse. bonitas sylli ꝯsistit in hoc ꝙ possit
facere fidē vel sciam vel aliqd tale:sed sylls simplr ab/
stractus ab oi materia speciali nihil tale facere pōt. igit̄
sylls hic dic⁹ bonitate caret sylli. ¶ Adhuc videt̄ ꝙ nō 5°
possit eē scia de syllō simplr. si eni sit:cū ois scia fiat per
demōstrationē:⁊ ita per syllm:scia de syllō fiet per syl/
logismū:⁊ si hec:sylls erit ante syllm simplr:qd̄ est incō
ueniens. ergo ⁊ ṗmū. ¶ Ad oppositū sic. cuius sunt per In
se passiones de ipso potest eē scia per demōstrationez il/
laꝝ passionū de ipso. sed syllogismi simplr sūt quedam
passiones ꝓprie demōstrabiles de ipso. videlicet qd̄ fit
ex duabus ꝓpositionib⁹ ex tribus terminis ⁊ hō. ergo de
syllō simplr pōt esse scia. ¶ Adhuc quedaz sunt ꝓpria 2°
generi ita ꝙ nō speciebus. cū ergo sylls simplr sit tanq̄ȝ
genus ad demōstratiuuz ⁊ dialecticū aliqua erūt ei ꝓ/
pria que nō sunt ꝓpria suis specieb⁹. sed que sunt ꝓpria
de ipso cōstat ꝙ nō sciunt̄ a casu sed per cām. cognitio
vō per cām est scia. q̄re de syllō simplr poterit ⁊ debet
esse scia. ¶ Adhuc passio cōis inest plurib⁹ per cām cō/ 3°
munē. sylls demōstratiuus ⁊ dialecticus hñt quasdam
passiones cōes. vt ꝙ sint ex trib⁹ terminis ⁊ duab° ꝓpo/
sitionibus ⁊c. g̃ hñt eas per aliam cām cōem : sȝ illis ni/
hil est cōe ꝓprie nisi sylls simplr qñ dicte passiones pri⁹
sunt sylli simplr. ⁊ si hoc demonstrari possunt de ipsa : ⁊
ita de syllogismo simplr debet esse scia. ¶ Adhuc sylls 4°
simplr est instrumentū quo acquirit̄ fides de qōne opi/
nabili ⁊ scia de qōne scibili:sed oē instrumētū artificia/
le hēt artē ⁊ sciam ipsum ꝯstituentez:q̄re sylls simpli/

citer

esset debit artē ꝛ sciam sui ꝯstitutiuā ꝛ que passiōes ei⁹
ꝯsiderabit. ¶ Rōnes vltimas qōnis ꝓcedēdum est:ad
Ad pm alias āt rñdēdū.ad pᵐ sic.ꝙ nō est sile de syllo simpˡ ꝛ
de diffōne ꝛ dīsione.q2 diffō ꝛ dīsio nō trādanꝭ i logica
nisi pp syll3:ꝛ h pn̄ pp demr̄ationē:ꝛ iō de illis nō sunt
ptes sepate in logica:s3 determinanꝭ in illa pte vbi de-
terminaꝭ sylls demr̄atiuus.s.in 2° postꝝ.de syllo autē
simplr pp se trādiꝭ in logica:ꝛ iō hēmus ptē sepataꝫ de
Ad 2m syllo simplr. ¶ Ad 2ᵐ rōnē dōm.ꝙ aliqd est cōe plib⁹
duplr.aut penit⁹ vniuoce:ꝛ ita de tali cōi dī eē scia sepa
ta a sciētijs determināti⁹ de ipsis spēb⁹:aut analogice:
ita ꝙ tota nā ei⁹ p° icludaꝭ in vno ꝯtētoꝝ sub ipso.scdā-
dario autē in alijs ꝛ p nām pmi pticipātis:ꝛ de tali non
debet determiari per se sepatim a suis ꝯtētis:ꝛ maxime mani-
festata nā ei⁹ a quo p° pticipaꝭ ꝛ quō p ipm pticipaꝭ ab
alijs sufficiēter determiaꝭ nā ei⁹ cōis.sic aūt est rōcina-
tio cōis syllo ꝛ iductioni.tota enim nā ei⁹ p° mōstraꝭ in
syllo.in iductiōe aūt nō nisi per syll3:ꝛ iō cū determina-
ta sit nā sylli simplr:ꝛ qlr iductio capiat a syllo necita-
tē:p3 sufficiēter nā rōcinatiōis:nec o3 alr determinare.
Ad 3m ¶ Ad 3ᵐ rōnē dō3.ꝙ nō est sile de syllo ꝛ de iductione.
iductio enī nullā hēt necitatē de se:s3 a syllo.sylls aūt a
seipso:ꝛ iō de syllo determiaꝭ in pte separata:de iductiōe
Ad 4m vo sil cū illo. ¶ Ad 4ᵐ dō3.ꝙ sylls simplr nō puaꝭ bo-
nitate ꝛ opatiōe sylli:q̄uis in sua cōitate ꝯsideraꝭ nec
faciat fidē neq3 sciaz.sic enī bonitas sylli dialectici cō-
stat sm istā opationē facere fidē vel opinionē . bonitas
aūt sylli demr̄atiui sm istā opationē facere sciaz:sic bo-
nitas sylli simplr ab vtroq3 abstracti est sm istā opatio-
nē aliqd ꝓbare:ex necitate sui aliqd iferre:ꝛ hec opatio
Ad 5m cōis cū igrediꝭ nām spālē facit sciaz vel fidē. ¶ Ad 5ᵐ
dōm.ꝙ sylls duplex est. vn⁹ cui⁹ cognitio habeꝭ per iuē-
tionē vt per sensuz ꝛ expimētū:ꝛ iste gescit in aīa iuēto-
ris sic ars in aīa artificis.ali⁹ est cui⁹ cognitio habeꝭ per
doctrinā mediāte syllo iā iuēto per expimētū:ꝛ similē
opationē sm ꝙ docet Ar.in fine posterioꝝ. Dicēdu3 ḡ
ꝙ de syllo scdo mō est scia ꝛ hoc per syllm p° mō dcm̄ ꝛ
nō erit sic idē ante seipm nec seqtur aliqd incōueniens.
p ¶ Dubito ꝙ scia debeat eē de syllo simplr ꝛ possit:ꝯtis
est vtꝝ pcelens sciētia.s.libri poꝝ sit de ipso.Et nō vide-
tur hac rōne.illud de quo fit aliqd: ꝛ illud per qd fit nō
sunt idē:sicut instrumētuz per qd fit statua:ꝛ ea de quo
fit.s3 scia libri poꝝ fit per syll3 simplr:que cū sit scia ibi
fit demr̄atio:ꝛ ita est ibi sylls simplr.q̄re nō erit de syl-
2° logismo simplr. ¶ Adhuc genus nō sepaꝭ sm eē a suis
spēb⁹.s3 sylls simplr gen⁹ est ad oēs syllos spāles vel tan-
q̄3 gen⁹.q̄re sylls simplr nō sepaꝭ sm eē ab illis.s3 sylls
tradit⁹ in libro poꝝ separabilis est sm eē ab alijs syllis
spālib⁹.iste enī sylls est in mā trāscendēti vt in his ter-
minis.a.b.c.nec est i mā ꝓbabili nec necia: ꝛ ita nec est
dialecticus nec demr̄atiuus.q̄re cū liber poꝝ sit de tali
3° syllo.p3 ꝙ liber poꝝ nō ē de syllo simpˡ. ¶ Adhuc ide3
nō est subiꝫ toti⁹ ꝛ ptis.s3 subiꝫ toti⁹ logice est sylls simpˡ.
q̄re nō erit subm libri poꝝ:cui3 liber poꝝ sit ps logice.
4° ¶ Adhuc cū in ceteris libris determieꝭ de syllis spāli-
bus ꝯctis ad mām:hic aūt nō determinaꝭ de syllo ꝯcto
ad mām:videꝭ ꝙ nō erit ille liber de syllo simplr:s3 tm̄
de forma sylli simpˡ.sylls enī dic̄ qdā cōpositū ex mā
ꝛ forma.ꝛ nō determinaꝭ in h lib° de ei⁹ mā.ꝛ istud vo-
lūt qdā dicētes ꝙ de syllo quo ad ei⁹ formā tm̄ determi-
In opm naꝭ in h libro.in alijs aūt quo ad ei⁹ mām. ¶ Ad oppo-
situ sic.de quo ꝛ cui⁹ ptib⁹ ꝓbanꝭ passiōes in alia scia il-
lud o3 dici subm.s3 de syllo simplr ꝛ de ei⁹ ptib⁹ ꝓbanꝭ
2° passiōes in h libro vt p se p3.ḡ ꝛc. ¶ Adhuc in pn° pnci-
palis negocij hui⁹ libri dic̄ ꝙ determiatur⁹ est de syllo ꝛ

de demōstratione.s3 pᵐ de syllo.p3 ḡ q2 in libro poꝝ est
intētio de syllo:s3 nō de aliq spāli vt p3.q̄re de syllo sim-
pliciter. ¶ Adhuc ꝯtra illos q dicūt Ar.solū determina- 3°
re de forma sylli.diffinit enī3 i pn° ppōnē ꝛ terminū pp
syllm.ꝛ oīa hec sūt mālia sylli. ¶ Itē diffinit syll3 sim- 4°
plr.s3 sylls simpˡ nō dic̄ solū formā. ¶ Adhuc determi- 5°
nat de syllo sm qd fit ex ppōnib⁹ de iēē ꝛ de mō.ꝛ tales
ppōnes sūt via ad syllm.q̄re nō videꝭ solū ꝙ itēdat de
forma sylli. ¶ Adhuc ondit syllm eē ex tribus termis ꝛ 6°
duab⁹ ppōnib⁹ ꝛ oēs termi ꝛ ppōnes sunt mālia i syllo.
¶ Itē pōt argui p ea que determinanꝭ in 2°:q̄uis ergo 7°.
sylls simplr:de q agiꝭ in poꝝib⁹:sit forma ad syll3 diale-
cticū ꝛ demr̄atiuu3:tn̄ nō videꝭ eē dōm ꝙ liber poꝝ sit
tm̄mō de forma:sed magis ꝯsiderat ta3 formā q̄3 mām
sylli in gn̄e. ¶ Ultimas rōnes ꝓcedēdū est:ad obta rñ-
dēdū. Ad pᵐ sic.ꝙ sylls de q est liber poꝝ est sylls cuius Ad pm
cognitio habeꝭ p doctrinā. Sylls āt ille p quē est scia li-
bri poꝝ est sylls cui⁹ cognitio habeꝭ p expimētū ꝛ sēsū:
ꝛ ita nō est idē sylls de q est h scia.s.liber poꝝ ꝛ p quē ē.
¶ Ad 2ᵐ dō3:ꝙ sylls simpˡ nō est ve gen⁹ ad dialecticū Ad 2m
ꝛ demr̄atiuū:q2 vere gen⁹ diuidiꝭ p dr̄ias formales:p q̄s
ei aduenictes ꝯstituunꝭ vere spēs.s3 sylls dialecticus ꝛ
demr̄atiuus nō sūt ꝯstituti p dr̄ias vere formales syllo
simplr aduenictes:s3 magis p dr̄ias māles: ꝛ ideo syllo
simplr est actu ꝛ formalr ꝯstitutū ineē an̄ syll3 dialecti-
cū ꝛ demr̄atiuū:ꝛ iō abstrahit eis sm eē:intm̄ ꝙ pōt ali-
qd certificari vel exēplificari de ipso in termis cōib⁹:in
qb⁹ neq3 sit sylls dialectic⁹ neq3 demr̄atiuus.si autē eēt
vere gen⁹ nō eēt aliqd vere ꝯsideratū ineē an̄ ipos:neq3
posset tūc certificari de syllo simplr aliqd nisi manife-
stato syllo spāli vt dialectico vel demr̄atiuo. ¶ Ad 3ᵐ Ad 3m
dōm:ꝙ tota logica est de syllo simplr.ꝛ liber poꝝ est de
syllo simplr:s3 alio ꝛ alio mō.cū enī3 dī ꝙ logica est de
syllo simplr:h itelligēdū est qd est de syllo totalr sm
se ꝛ sm oēs ei⁹ dr̄ias.cu3 aūt dī ꝙ liber poꝝ sit de syllo
simplici hoc itelligēdū est qd est de syllo in genere ꝛ nō
ꝯtracto ad mām spālem.s.ad neciam vel ꝓbabile3 vel
aliam talē. ¶ Ad vltimu3 patet respōsio per iam dicta Ad 4m
in opponendo ad secundam partem questionis.

PRimum op3 dicere circa quid ꝛ de
quo est intētio. Quoniam circa de-
monstrationē ꝛ de demōstratiua di-
sciplina. Deinde determinare qd est
ppositio: ꝛ qd terminus: ꝛ quid sylls: ꝛ quis
perfect⁹. ꝛ quis impfectus. Postea vo quid
in toto esse vel non eē hoc in illo: ꝛ quid dici-
mus de omni: aut de nullo predicari.

Iste liber qui est de syllo simplr p° diuidiꝭ in duas ptes
.s.i ꝓhemiū p qd remoueꝭ ignorātia negōnis.ꝛ
tractatū p quē remoueꝭ ignorātia dispōnis:qb⁹ remotꝭ
fit scia.Et icipit tractat⁹ ibi(Propō est oro.)Pars p⁹ in
duas.in p° determinat intētionē3 suā re⁹ pncipalis negocij
dicēs:ꝙ pᵐ est dō3 circa qd ꝛ de quo est intētio.ꝛ specifi-
cat dicēs circa demr̄ationē ꝛ de disciplina demr̄atiua:ꝛ
in h significat intētionē respectu hui⁹ libri ꝛ libri postꝝ
sil.ꝛ h est(Primū op3.)In 2° dat intētionem respectu
eoꝝ que ordinanꝭ ad pncipale negociū : quoꝝ cognitio
necia est ad cognitionē pncipalis negocij dicēs:ꝙ deide
determinādū est qd ppō ꝛ qd termin⁹ qd sylls: qs pfe-
ctus ꝛ qs ipfect⁹:adhuc etiā qd sit eē in toto vel nō esse
siue dici de oī ꝛ de nullo:ꝛ h est (Deide determinare.)

Dubitaꝭ hic quare pmittit ꝓhemiu3 posterioꝝ
cū ꝓhemio istius libri cum scie diuerse

Rꝫ° sint. ¶ Et dõm q̄ hoc est: q2 sylls simplr imediate de
Ex h pꝫ scẽdit in syllm demratiuum in quo pᵒ repit ei9 benigni
q̄ li. poᵃ tas ꝛ mapie. pp h eni ꝯiuncti sũt tractat9 de syllo simplr
sequit ꝛ de syllo demratiuo quo ad ,phemiũ ꝛ epilogum.
imeᵉ ad **Adhuc** dubitat gd intẽdat per demõstrationẽ ꝛ di
lib. pᵒʳ ꝫ sciplinã demratiuã: ꝛ q̃re magis dicit circa
Pau. demrationẽ ꝛ demratiua disciplina q̃ ꝯuerso. ¶ Et
põt ad istud dici duplr ſm duplicẽ cõpetẽtẽ eppõnẽ. pᵃ
talis. demratio idẽ est q̄ sylls demratiuus. itẽdit g in h
libro de syllo inq̃tum sylls est. in posteriorib9 vo inq̃tũ
demratiuus est: silr disciplina demõstratiua idez est q̄
disciplina syllogiçata faciens scire. Jntẽdit ergo in h li
bro de disciplina demõstratiua inq̃tum est syllogiçata:
in posteriorib9 aũt inq̃tuꝫ est faciẽs scire: ꝛ ita patet gd
intẽdit per demrationẽ ꝛ per disciplinã demõstratiuã.
h ꝑepõ ¶ Adhuc hec ꝑpõ circa. dic̃ hitudinẽ alic9 rei eppitis in
circa ha motu vel q̃si in motu. sylls autẽ ꝛ demratio gdã motus
bitudi- sũt: q2 mot9 rõnis: ꝛ syllogiçare q̃dã mouere: ꝛ iõ bñ di
nẽ. d. cit circa demrationẽ. Hec aũt ꝑpõ de. dicit circũstãtiaꝫ
alicui9 gescẽtis vel q̃si gescẽtis. disciplina aũt est in aĩa
gescẽns: ꝛ iõ bñ dĩ de disciplina demrata. pꝫ g q̄ meli9
dicit circa demrationẽ ꝛ de disciplina demratiua q̃ ecõ
Eppõ 2ᵃ uerso. ¶ Alia eppõ est. s. q̄ ꝑ demrationẽ itẽdit subꝫ in
posteriorib9: ꝑ disciplinã demõstratiuã subm in ꝑorib9:
ita q̄ demõstratio sumat ſm q̄ idẽ est q̄ scia demon-
stratiua: ꝛ disciplina demratiua idez q̄ scia syllogistica
siue rõcinatiua: ꝛ ꝑmittit intẽtionẽ posterioꝝ: q2 de illa
ꝑncipalr intẽdit. agit eni de syllo simplr ꝑpter demon-
strationẽ. ¶ Adhuc hec ꝑpõ circa. dicit hitudineꝫ subri
ad actũ vt est in rõne termini q̃si distãtis. h dico vt fre
quẽter: q2 dmratio ẽ q̃ finalr itẽdit: ꝛ qõ adhuc distãs
est sic termin9: ꝛ io dic̃ circa demrationẽ. hec aũt ꝑepõ
de. dic̃ habitudinẽ subri ad actũ vt est in rõne mãe vel
subri pñtis. Hec aũt negociũ mã siue subm est sylls sim
pliciter: ꝛ iõ dic̃ de disciplina demratiua. Ex his igit pꝫ
ea que determinanda sunt in ꝑma parte ꝑhemij.
Dubiũꝫ **Consequẽter** forte dubitat de 2ᵃ pte ꝑhemij. ꝛ
pᵒ de h qõ dicit (Primuꝫ ꝛ dein
de.) ꝑus eniꝫ dictur9 est gd ꝑpõ ꝛ gd termin9 q̃ de syllo
ꝛ de demratione. signat tñ per pᵐ ꝛ deide ordinẽ ꝯuersũ.
Rꝫ° ¶ Et dõꝫ q̄ h qõ dicit pᵐ ꝛ deide: nõ dic̃ ordinẽ sue exe
cutionis: sꝫ sue itẽtionis. vñ in sua itẽtione pᵐ est demon
stratio ꝯñter sylls simplr. vltimo vo ꝑpõ termin9 ꝛ hꝫ
3° ethic. ꝯuersa tñ via de his ꝑsequit. ita h qõ dic̃ Ap. in 3° ethi
lec. 8. coꝝ. qõ pᵐ est in intẽtione: vltimum est in generatione.
Dubiũꝫ **Adhuc** dubitat ad gd determinãduꝫ est hic gd ꝑ
positio ꝛ gd termin9 ex quo de terminis de
terminatuꝫ est in ꝑdicamẽtis ꝛ ꝑiar°: ꝛ ibidẽ etiam de
ꝑpõne. ꝛ qõ determinatũ est in superiori scia debet suppo
Rꝫ° ni in īferiori. ¶ Et dõm q̄ necia est duplex cognitio de
vtroqꝫ. opꝫ eni cognoscẽ ꝑpõnẽ ſm se ſm quã ꝯsidera-
tionẽ melius dĩ enũtiatio: ꝛ sic determinat ei9 cognitio
in libro ꝑiar°. opꝫ ẽt cognoscere ipsam ſm q̄ in ordine est
syllogistica: ꝛ sic determiat ei9 cognitio hic. ꝛ nota q̄ ꝑ
positio in cõi duplr põt ꝯsiderari. s. aut ſm q̄ est in ter-
mis signatiuis cõiter qhuscũqꝫ. aut ſm q̄ est in termis
trãscẽdentib9 nõ significatiuis. sic eni est ꝯsideratio du-
plex sylli in cõi: eui videt ꝑpõ. Primo aũt mõ est ꝑpõ
ps in mõ ad enũtiationẽ que enũtiatio narrat res ꝑpas
ꝑpter alienas. Scdo aũt mõ distinguit ab enũtiatiõe.
q2 enũtiatio nõ est nisi i termis significatiuis: ꝛ sic pꝫ q̄
oi mõ cõpetit alicui magis definire ꝑpõnẽ q̃ enũtiatio
nẽ. silr est de termiõ. i ꝑdicamẽtis eni determiat de ipo
ſm se. alibi aũt ſm q̄ est in ordie. Sꝫ hoc põt cẽ 2°. aut
eni ordiat cũ alio termio ad enũtiationeꝫ gnãdã: ꝛ sic

determinat de eo in libro ꝑiar°. aut ad ꝑpõnis resolu-
tionẽ terminat. ꝛ sic determinat hic quid est termin9.
Consequẽter querit ad gd diffinitur hic sylls Dubiũs
ex quo satis diffinit in ꝑmo top.
¶ Et dõm q̄ hic diffinit ex intẽtione eius. Jbi aũt ne- Rꝫ°
cessariũ incidẽtalr ꝑ syllm dialecticũ accipiendum.
Alterius forte dubitabit aliqs. q̃re nõ determiat Dubiũꝫ
ꝯñr gd ꝯuersio sic determiat gd sit dici
de oi: ꝛ dici de nullo. ¶ Et dõꝫ q̄ ꝯuersio ẽ pnᵐ ꝑcipiẽdi Rꝫ°
syllos ipfectos quoꝝ ꝑfectio nõ habet ꝑ diffõnẽ ꝯuer-
sionis sꝫ ꝑ modos ꝯuersiõis cognitos: ꝛ iõ nec hic dicit
ꝯñr se cẽ dictuꝝ gd ꝯuersio: nec ꝯñr determiat gd sit: sꝫ
modos ei9 tñ. sic aũt non est de eo qõ est dici de oi: ꝛ de
nullo. ꝑ cognitionẽ eni illoꝝ gd sunt pꝫ ꝑfectio in syllis
ꝑfectis quoꝝ dici de oi ꝛ dici de nullo sunt ꝑncipia.

**PRopositio igitur est oratio affirmati
ua vel negatiua alicuius de aliquo.**

Hic icipit tractat9 ꝛ didit in ꝑtes duas.
in pᵃ determinat quedã ordinata ad
ꝑncipale negocium: quoꝝ cognitio necẽa est
ad cognitionẽ sylli. 2° cũ dicit (His ergo determiatis.)
determiat de ꝑncipali ꝑposito. pᵃ in duas. in pᵃ determi-
nat gd sit sylls in se in suis ꝑtib9. Jn 2ᵃ cũ dicit (Jn toto
aũt cẽ alteꝝ.) Determinat pnᵃ syllm rectificantia. pᵃ in
tres. Jn pᵃ determiat gd est sylls in suis ꝑtib9 itegralib9.
Jn 2ᵃ cũ dic̃ (Sylls est oro in q̃ qhusdã.) Jn se. in 3ᵃ cuꝫ
dic̃ (Perfectũ g voco.) in suis ꝑtib9 subiectiuis: ꝛ pꝫ suf
ficiẽtia. Tũc eni sufficiẽter cognoscit aliqd cũ cognoscit in
se ꝛ in suis ꝑtib9. ꝛ h duplr. s. itegralib9 ꝛ subiectiuis. pꝫ
ẽt ordo. ꝑtes itegrales sũt ꝑores toto nãlr: totuꝫ ẽt in se
ꝑus est ꝑtib9 subiectiuis. pᵃ in duas. Jn pᵃ determinat de
ꝑpõne. Jn 2ᵃ cũ dicit (Terminũ vo.) de termino: q2 ter
minus in rõne qua termin9 est posterior ꝑpõne: sꝫ id qõ
est nãlr sit ꝑus: ideo sic ordinant ꝑtes. Jn pᵃ ꝑte sic ꝑce-
dit. pᵒ diffinit ꝑpõnẽ dicẽs: q̄ est oro affirmatiua vl ne-
gatiua alicui9 de aliq̃. ꝛ accipiendũ de. cõiter vt demret
tã ꝑpõnẽ affirmatiuã ꝛ negatiuã: ꝛ h est (Propõ igr.)

**¶ Hec aũt aut vlis: aut particularis: aut indefi-
nita. Dico aũt vlẽm: que aut oi: aut nulli incẽ.
particularẽ vo que alicui: aut nõ alicui: aut nõ
oi inesse. Jndefinitam autez que significat sine
vli aut particulari: vt ꝯrioꝝ eãdem cẽ discipli-
nam: aut voluptatem non esse bonum.**

¶ Secundo diuidit eam dicens: quedã est vniuersalis: ꝛ
quedam particularis: ꝛ quedam indefinita: ꝛ diuidẽtia
declarat. ꝛ patet. ꝛ hoc est (Hec aũt vniuersalis.)

**¶ Differt aũt demonstratiua ꝑpositio a diale-
ctica: q2 demõstratiua qdeꝫ sumptio alterius
partis ꝯdictionis est. Nõ eniꝫ iterrogat sed su
mit qui demõstrat. Dialectica vo iterrogatio
cõtradictionis est. Nihil autẽ distabit vt fiat ex
vtrisqꝫ sylls. Nã ꝛ qui demõstrat ꝛ qui iterro
gat sumit aliqd de aliquo cẽ vel nõ cẽ. Quare
erit qdẽ syllica ꝑpositio simplr qdẽ affirmatio
vel negatio alicui9 de aliquo ſm dcm̃ moduꝫ.
Demõstratiua vo si vera sit ꝛ per ꝑrias ꝑpõ-
nes sumpta. Dialectica aũt ꝑcunctati qdẽ iter-
rogatio ꝯdictionis. Syllogizanti aũt sumptio
apparẽtis ꝛ ꝑbabilis: sicut in topicis dcm̃ est.**

¶ Tertio diffinitionẽ datã verificat per taleꝫ rõnẽ. Ois
ꝑpositio

ppositio dialectica vel demõstratiua sumit aliqd de aliq̃ eẽ vel nõ eẽ: s3 ois ppõ syllõgizata simplr est dialectica vel demõstratiua. ergo ois ppõ syllogizata simplr sumit aliqd de aliq̃ eẽ vel nõ eẽ: et sic p3 q diffinitio hũi data est: qr intẽtio fuit ppõnẽ syllogisticã diffinire. In hac rõne sic pcedit. pͦ ponit quãdã driam iter ppõnẽ dialecticã et demõstratiuã. ex q p3 maior dicẽs: q differũt ppõ dialectica et demõstratiua. qr demõstratiua est sumptio ptis determinate 2dictionis. i. vere sine iterrogatiõe. Dialectica aũt est iterrogatio alteri9 ptis 2dictionis. et hec indifferẽter vere vel false: dũmõ pbabilis. Ex quo p3: q ex q̃ vtraq3 sumit ptez 2dictionis: q sit aliqd de aliq̃ eẽ vel nõ eẽ. et hec fuit maior rõnis: et h est (Differt aũt.) Scdo ponit minorẽ dicẽs: q nihil differt vt fiat syllͦs de vtraq3. q. d. vel hec vl illa est ppõ de qua fit syllͦs: et h est (Nihil aũt distabit.) Tertio ifert 2nẽ: et h est (Quare erit syllisti ca.) 4ͦ ppter euidentiã pdictoꝝ apit modos tã ppõnis dialectice q̃ demõstratiue dicẽs. q ppõ demõstratiua. aut est vera et pͦ. aut sumpta p veras et pmas. et nota q pͦ est demonstratiua in esse potissimo. scda in esse 2ni. ¶ 2ͦ aperit modos ppõnis dialectice dicẽs. q ppõ dialectica apd pcunctãtẽ est iterrogatio. apd aũt syllogizantẽ est sũptio alicui9 apparẽtis siue pbabilis queadmodũ in topicis dcm est: et accipiẽdum est in topicis cõiter ad elẽchos: et per h qd dic pbabilis signat ppõnẽ dialecticã simplr. et p h qd dic apparẽtis signat dialecticã prout se h3 tẽc: cõ est litigiosa vl tẽtatiua et hͦ. Unñ p3 hic q locut9 est de ppõne valde cõiter. et h est (Demõstratiua vo.)

¶ Quid ergo ppositio et quid differt syllͦica et demonstratiua et dialectica subtilr quidem in sequẽti dicet. ad pñtem aũt vtilitatẽ sufficiẽter nobis determinata sunt que nunc.

¶ Cõsequẽter epilogat dicẽs: q q̃tũ ad pñs negociũ satis determiata est diffõ iter ppõnẽ dialecticã et demõstratiuã. sed iferius. s. in pñ9 post9. hoc subtilr declarabit. Dictũ est ẽt qd sit ppositio: et h est (Quid aũt ppositio.)

Dubium **Dubitatur** forte hic et pͦ de diffõne ppõnis. et pͦ de genere ei9. cũ eni3 orõ diuidat in pfectam et in impfectã: videt q orõ pfecta debeat poni

R° in diffõne ei9 tanq̃ gen9 ei9 pximũ. ¶ Et dõm q apd logicũ nõ est alia orõ nisi pfecta. supponit eni pfectũ et cõgruũ: et iõ p orõnẽ itelligit pfecta orõ quo ad logicum.

Dubium **Deinde** dubitaret forte aliqs de differẽtijs ei9. videt eni q male diffiniat p affirmatiuũ et negatiuũ: tũ qr iferi9 nõ diffinit sñu supius s3 ecõuerso. tũ qr sũt drie diuidẽtes ipm. igit nõ diffiniũt: s3 magis ecõuerso. affirmatiuũ aũt et negatiuũ sũt drie diuidẽtes

R° ppõnẽ et iferiores ipa. ¶ Et dõm q iste drie ppõnis cadũt in ei9 diffõne sub disiũctiõe ad circũloquẽdũ driaz ẽẽntialẽ ppõnis et cõpletiuã. Unñ is est sensus. orõ signatiua vel pdicatiua alicui9 de aliquo: sic aũt ponere iferiora in diffõne supioris nõ est incõueniens. ponere tñ iferius in rõne q̃ iferius est incõueniẽs. ¶ Uel dõ3 q per has drias per q̃s diffinit simul diffiniat et diuidat.

Dubium **Adhuc** forte dubitaret aliqs. q̃re magis ponunt he drie affirmatiuũ et negatiuũ ad circũloquẽdũ driaz talẽ q̃ alie drie diuidẽtes ppõnẽ que sub disiũ

R° ctiõe accepte cũ ppõne 2uertunt. ¶ Et dõ3 q h est: qr hic diffinit ppõnẽ ſm q ẽ syllͦistica: sic p3 i textu. Syllͦs aũt maxie diuersificat penes has drias affir9 et neg9.

Dubium **Sed tũc** dubitatur: qr maior diuersitas est sylli penes has drias ppõnis vle pticulare. ſm q̃ hãc rõnẽ debuit p istas drias cõpleuisse ppõnis diffini

R° tionez. ¶ Et dõm: q l3 syllͦs diuersificet ſm modũ per vlem et particularẽ sicut per affirmatiuũ et negatiuũ: tñ ẽẽntialiores sunt ppõni affirmatio et negatio q̃ vlitas et pticularitas. et iõ sua diffinitio magis complet per istas differẽtias affirmatiuũ et negatiuũ q̃ per reliquas.

Deinde querit q̃re alr diffiniat hic ppõ q̃ in topicis: et q̃ enũciatio in lib0 pier9: cũ sint idez Dubium

ſm rem. ¶ Et dõm q differũt ppõ et enũciatio vt dicit R°

Boetius. enũciatio tñ ppter se pfert. et pͦ enunciat qd est in aĩa: et iõ diffinit per veꝝ et falsum que sunt in aĩa. sed ppõ est alterius grã. s. 2nis. sed hoc põt esse dupliciter ſm duplex eẽ sylli cui ſñdet. aut eni3 est syllͦs in terminis significatiuis: et eius ppõ est eadẽ in subto cũ enũtiatione: sed differens in mõ: et ideo signat veꝝ vel falsum: et sic diffinit per veꝝ et falsũ in top. Boetij. aut est syllͦs in termis abstrahentib9 a materia: de quo hic determinat Arꝭ. et huic ñdet ppõ in termis abstrahẽtib9: et h mõ differt ab enũtiatiõe: sicut p3. et hãc diffinit Arꝭ. hic.

Consequenter forte dubitat de disione ppositionis. videt enim diminuta Dubium

ppter omissionẽ ppõnis singularis. ¶ Et dõm q singulare nihil aliud est q̃ pticulare 2tractũ. vnde per ppõnem pticularẽ dat itelligere illã que est cũ signo particulari: et pticularẽ 2tractam que singularis est. R°

Adhuc forte dubitabit aliqs. cũ multiformis sit diuisio ppõnis. vbi grã. p veꝝ et falsum: p vnã et plures: p simplicẽ et cõpositã: per modalẽ et de inesse. q̃re Dubium

solã disionẽ ponit p vlem pticularez et indefinitã. ¶ Et dõm q itẽdit de ppõne ſm q syllͦistica: iõ solum ponit drias ſm q̃s maxime 2sistit sylli diuersitas. penes autẽ istas drias affirmatiuũ et negatiuũ: et penes istas: vle particulare et indefinitũ maxime 2sistit diuersitas ſm modũ: et iõ tñ istas drias ponit priores in diffõne posteriores drias in disione. Iste aũt drie veꝝ et falsum. vna plures: simplex et cõpositũ. nõ faciunt diuersitatẽ in modis illoꝝ: nec iste modales de inesse nisi ſm mãm tñ: et ideo diuisionẽ ppositionis per istas drias non tangit. R°

Adhuc dubitaret forte aliqs. cũ idefinita et pticularis ppõ 2uertant: vtraq3 ẽt sequat ad vlez q̃lr diuidant p opposita. ¶ Et dõ3 q aliud est 2siderare pticularem ppõnẽ sub ista itẽtione pticulare: et aliud id qd est pticulare ſm rẽ: silr est diuersimode 2siderare idefinitã et vlez: et penes pmã 2siderationẽ adinuicẽ diuidunt et inuicẽ sic opponunt. vle eni non est pticulare nec indefinitũ: nec pticulare idefinitũ. Scdm aũt 2am 2siderationez nõ opponunt nec adinuicẽ diuidunt: imo magis idẽ sunt ſm rem res vlis et particularis et infinite. Dubium R°

Adhuc dubitat. cũ idefinita dicat p puationẽ tam vlis q̃ pticularis. vt dicit in lrã. q̃re magis 2uertit cũ pticlari q̃ cũ vli. ¶ Et dõ3 q idefinita dr p puationẽ vtriusq3 signi: et 2uertit cũ pticulari: eo q nõ suppõit multitudinẽ suppositoꝝ sb pdicato: sic nec pticularis. vlis aũt suppõit multitudinẽ suppositoꝝ sb pdicato. Dubium R°

Adhuc forte dubitabit aliqs. cũ ars imitet nãm vt dr 2ͦ phycoꝝ. i nã aũt nihil ẽ ifinitũ vt accipit i 3ͦ phicoꝝ: quo ẽ i arte aliqd ifinitũ sic ppõ idefinita. ¶ Et dõ3 q ifi9 pt dicẽ puationẽ finis: et sic nihil ẽ ifinitũ i arte sic nec i nã. vl põt dicẽ puationẽ certitudis: et sic ẽ aliqd ifinitũ i arte sic ppõ idefinita que sic noiat: qr caret certitudie vlis determiationis et pticularis. Dubium R°

Cõster dubitat de vificatiõe diffõnis. dic eni3 q demõstratiua ppõ sumit: et nõ iterrogat. dialectica aũt ecõuerso: querit hui9 cã. ¶ Et dicẽdũ q qr demõstrator pcedit ex veris nõ curat de 2sensu ñdẽtis. et ppterea demõstrator nõ iterrogat ad hñdum 2sensũ ñdẽtis s3 sumit. dialecticus aũt pri9 iterrogat vt fiat ei. Dubium R°

consensus:quo habito postea in syllogiçando sumit.

Adhuc dubitatur de miore ppone argumenti q dic q
ois ppo syllistica simplr e dialectica vl de
mratiua. h ee falsuz:cu sit ppo dialectica litigiosa z te
tatiua q et sut syllistice. Et dōz q sub dialectica ppo
ne coprehenditta litigiosaz q tetatiua z alias psiles eo
q vnaqueqz illaz iterrogatio est sicut ppo dialectica z
nulla illaz iupcio est. z h sigiat i fine hui ptis vbi apit
modos pponis dialectice. hoc eni facit pp minoris visi
catione: vt pz q ipse accipit vlr dialectica ad dialectica
hu se hritem z praue. Adhuc posset dubitari de h qd
dicit ppone demōstratiua ee que per pmas z veras su
mit: z de h qd dicit ppone dialectica ee sumptione ali
cuius apparetis:sed hoc solutu est in expone littere.

Erminu vo voco in que resoluit p
positio vt pdicatuz z de quo pdicat
aut apposito aut sepato ee vel no ee.

Conter determiat de termio signifi
cas ei diffone p h qd dic ipz
esse in que resoluit ppo. z diuisione p h qd dicit termi
noz altez esse qui pdicat z altez qui subycit apposito
ee. i. affirmatione facta p vbu affirmatiuu. vel diuiso. i.
diuisione facta per vbu negatiuum: z h est (Terminu vo
voco.) Hic posset queri de ordie ptis hui ad pcedetez:
sed solutu est in dicedo snam littere pcedetis: q uis eni
illud qd est terminus simplr prius sit q ppo: z ita nalr
prius sit: tn in rone qua terminus est posterius.

Dubium **Sed queritur** qre magis dicit terminuz voco
q termin est. cu h verbu est sit
Rx° pprlu verbu diffonib. Et dōz q h est: qz terminus
no est in ppone nisi methaphorice. in ptinuis aut pprie
est terminus. vn dicit tn voco. q. d. cu in ptinuis pprie
sit terminus ego voco hic terminum in quem zc.

Dubium **Adhuc** dubitat. cuz silr resoluat sylls in ppone sic
ppo in terminu. qre magis diffiniat termi
nus p h q in ipm resoluit ppo q ppo p h q in ipsaz re
Rx° soluat sylls. Et dōm q h est: qz copleta est resolutio
ad terminu: z no est copleta resolutio ad pponem. stat
enim resolutio ad terminu z no ad propositionem.

Dubium **Adhuc** forte dubitabit aliqs. qre diffinit termin
p ppone. cu ppo sit posterior termio. sz id
Rx° qd pri est no debet diffiniri per posteri. Et dōm: q
fit aliter de primis pncipijs in aliq gne: z de ptetibus ad
ipsa. ptia eni ad ipsa ptit diffiniri p pora. Pria aut per
pora simplr diffiniri no pnt: sed per posteriora que quo
ad nos pora sunt: vel pnt diffiniri p puatione: sic diffinit
pūctus qui est pn in magnitudine. diffinit eniz pūctus
cuius pars no est. Terminus igit cu sit pmu pncipium
in suo genere per prius simplr diffiniri no pot: z ideo p
propositionez diffinitur que posterior est simpliciter.

Dubium **Deinde** dubitat de diuisione termini. s. quare po
tius diuidit ipm per subm z predicatu q
Rx° per nome z verbu. Et dōz q hoc est: qz nome z vbuz
sunt pprie ptes enūciationis. subm vo z predicatu ppo
sitionis. z hoc patet ex predictis quomodo fit.

Dubium **Adhuc** dubitat de disione termini. si eniz qda ter
minoz est pdicatum: qda vo de quo pdicat
apposito ee vel no ee sicut ipse dicit in lra: igit hoc ipm
2° ee no pdicat sz est appositu subto z pdicato. Adhuc
videt ide sic: in syllo p figure idez pdicat in minori qd
subycit in maiori: sed ee in maiori nec est subm nec ps
subiecti. ergo nec erit pdicatu mioris: nec pars pdicati.
In opm Oppositu tn videt sic: cu dicit hoc est aliqd subyci
tur z aliqd predicat: sed non pdicat aliqd nisi hoc ver

bum est. Itē qd de altero affirmat vel negat est pdi 2°
catu: hoc ipm ee est tale. ergo zc. Adhuc in lib° piar 3°
di qd est pdicat 2m adiacēs: idē et dicet infra in h lib°. g
h verbu ee pdicatu est: z no solu ligametum pdicati ad
subm. Adhuc sic dicit Ar. in 8° p phic esse qd pdicat 4°
forma est ei de quo pdicat. sz iter mām z forma no ca
dit mediu: sz seipsis iungunt adinuice. g iter subm z p
dicatu no cadit mediu: sz seipsis iungunt. g h vbuz est
no erit mediu iter pdicatu z subm: sz erit ipm pdicatu.
Rōnes vltime pcedēde sunt. Ad obta dōz. ad pm sic. Ad pm
qz cu dic Ar. q termioz ali est subz apposito ee vl no
ee no itedit nisi q affirmat pdicatu vel negat: sic pz in
expone lre. Ad 2m dōz q pdicatu dup pot dici. s. totu Ad 2m
id qd di de altero. z sic nunq excludit ee a pdicato: vel
pot dici id qd ipm ee specificat tn. z sic accipit cu dz: q
in syllis p figure idez subycit in p qd pdicat in 2°. z ta
lis modus loquendi de pdicato propter prauos pcessit
in vsum: semp tamen fm veritate predicat verbum.

Yllogismus est oratio in qua positis
quibusdam aliud quidē ex necessitate
contingit eo q hec sint. Dico aut eo q
hec sint ppter hoc cotingere. propter
hoc vo contingere nullius extrisecus termini
indigere vt fiat necessarium.

Hic determiat de syllo fz se sic. p pōit diffone ei dicēs: q
est oro in q qbusda positis alid qd ex necitate ac
cidit eo q hec sint: z h est (Sylls e oro.) 2° exponit pti
cula vltima dicēs q pne accidit ppter h est ptigē ppter
pmissas. hoc aut idē est q nulli termini extrisecci idige
re ad h q sit necius: sed q sit simplr pp ipsas pmissas. z
nota q dic syllz simplr no idigere termini extrisecci. qz
aliqn ad apparetia necitatis idiget aliq pperate extrin
seca termioz cui est pucrsio: sz nuq idiget alio termio
q termis supriorz h est (Dico at eo q hec sut.) Hic pos
set dubitari cu sylls sit qda mot. s. rōnis: qre in diffone
ei no ponit mot pro genere. Sz hec solo pz q sylls ve
re mot non est: sed magis methaphorice loquendo.

Sed dubitat qre in diffone eius ponit oro que Dubium
est gen no ppriu: z non rocinatio
z argumetatio que est gen ppriu. Ad h aut duplr p° expō
pot dici fm duplicē expone diffonis sylli: qre vna talis
est. p pticulas positas in diffone sylli excludi debet oēs
spēs rocinatiois opposite. s. iductio: exēplum z entime
ma. iutiles et piugnes z petā in 2° hui determiata: cui
sut petitio ei qd est i pn°: z no ca: sic p pticula (Quibus
da.) excludit entimema. p hac pticula (Positis.) itelli
gēdu est dispone in mō z figura: p illa excludunt inuti
les piugnes z iductio. per h qd dic ex necitate excludit
exēplu: qd sola het pbabilitate. cu sit argumetu rhetori
cu vt dic Ar. in pn post. Per h qd dic (Aliud accidit.)
excludit petitio ei qd est in pn° no fm q est loc sophi
sticus: sz fm q est petin circa syllz simplr: z determiat i
2° sic. g intelligēdo diffone pot ad qone rnderi sic. arg
est explicatio argumēti p orone: qd arg est ro faciēs fi
dē de re dubia. arg g copatione hz ad aiaz cui fidē fac:
z sylls silr fz q e arm. rociatio vo e discursus a pmissis i
pne. Sylls igr fz q e rociatio hz ppatione ad pne. Oro
aut fz Priscianu e pgrua dictionu ordiatio. sylls g inq
tu oro copatione hz ad suas ptes itegrales. h at copatio
eēntialior est ei q alia aliaz: sic pz p se. qre oro poti po
nit i diffone sylli q rocinatio vl argumtatio. Alia e 2° expō
expō dicte diffonis. s. vt no excludant inductio z ex z
entimema cu sint ducibilia i syllz: sz solu piugnes iuti

les z

les ꝛ ptã ꝯtigit syllꝫ simpˡ i zᵒ hᵒ ðterminata.ꝛ ſm istã i
tẽtionẽ dðꝫ ẽ ad p̄dictã qõnẽ ꝙ ſi i diffõne sylli põeref
argᵗᵒ vl rõciatio qð ẽ ꝓpriũ genᵒ eiᵒ:opozteret tali gñi
addi dr̃ias eẽntiales cõpletiuas sylli.p q̃s excluderẽt a
3ᵒ expõ. syllõ alie ſpẽs argumẽtatiõis.℄ Adhuc solet alr̃ exponi
dcã diffõ.ſ.vt excludant oẽs loci ſophiſtici ſiĺ cuꝫ alijs
ſpẽbᵒ argumẽtatiõis:ſꝫ ei ñ ẽ ꝯſentiẽdũ: syllſ.n. foꝛalr̃
de q̃ ðterminaf in h libro.tñmõ ſũt due ꝓpões ꝛ tres
termini.Forma ãt ꝛ figura ꝛ modus põt ſaluari i syllõ
ſophiſtico:ſic pꝫ hic.Ois canis currit.oẽ latrabile eſt ca
nis.ĝ ꝛc̃.ꝛ in mĺtis alijs.Põt ãt meliᵒ ꝛ ſubtiliᵒ rñderi
ad qõnẽ factã ſic.Argᵐ ſꝫ Ar̃.i 8ᵒ top.ẽ sylls dialecticᵒ
qr̃ cũ argᵗⁱ ſit expſſio argᵗⁱ p ſmonẽ:neq3 argᵐ nꝫ argᵗᵒ
eſt genᵒ sylli.ſꝫ eꝯ ſꝫ Ar̃.℄ Adhuc rõciatio dr̃ analogi
ce de syllõ ꝛ alijs dr̃ijs eiᵒ.ꝛ p̄ de syllo:ꝛ p̄terea nihil eſt
in ſe añ syllꝫ:ſꝫ ipa p̄ icludif i syllo:talis.n.ẽ nã analogi
ꝛ iõ neq3 ſumif rõciatio p gñe sylli neq3 argᵐ:nꝫ argᵗᵒ
ſꝫ i oꝛone vniuocanf syllõ ꝛ alij modi rõciatiõis. Quis
eni cẽ rõciatiõis ꝯueniat alijs a syllõ p syllꝫ.ñ tñ ſic ẽ de
oꝛone ſꝫ in oꝛone vniuocanf.ꝛ iõ optie diffinif sylls p
oꝛonẽ:qꝛ ꝓpꝛijſſime genᵒ eſt ei ꝛ alijs modis arguẽdi.

Dubiũ Adhuc forte dubᶠ.q̄re nõ dic̃ ꝙ sylls ẽ oꝛones ſed
Rᵒ dic̃ oꝛo:cũ tñ ſint ibi pl̃es oꝛones.℄ Et di
cẽdũ ꝙ id qð aliũ ꝯbit ñ põit i nũeꝝ cũ ipo.mioꝛ ãt ꝓ
põ i syllõ ꝯbit maioꝛẽ ad ꝯnẽ.ꝛ iõ ñ ponũf i nũeꝝ. ꝛ iõ
dr̃.syllõ ẽ oꝛo ꝛ ñ oꝛones.adhuc ab vnitate finis.ſ.ꝯnis

Dubiũ Adhuc dubᶠ gd itẽdat [dr̃ oꝛo vna(Poſitis ꝛc̃.)
p hãc pticulã.ꝛ dðꝫ ꝙ itẽdit diſpõnẽ i mõ
Rᵒ ꝛ figura ſic pꝫ p pᵐᵃ expõnẽ diffõnis.Ul p̄t meliᵒ dici ꝙ
diſpõ ẽ ptiũ mãliũ ꝓpe.vñ itẽdit ibi diſpõnẽ termioꝝ
i ꝓpõnibᵒ p q̃s dinoſcif figura ꝛ diſpõnẽ ꝓpõnũ adiui
cẽ p quã dinoſcif modus:qꝛ taꝫ termini q̃ꝫ ꝓpões ſũt

Dubiũ Querif q̄re ñ põit hãc dr̃iaꝫ: [ptes mãles i syllõ.
Rᵒ ꝯceſſis ſic Boeᵒ põit.℄ Et dðꝫ ꝙ Boeᵒ
diffinit syllm ꝓut cõpetit diaᶜᵒ g expoſtulat ſp rñſionẽ
ſocij.Ar̃.ãt h diffinit syllꝫ ſimpˡ vt ꝯuẽit tã diaᶜᵒ q̃ꝫ de

Dubiũ Adhuc dubitabit aliq̃s q̃lr ꝯ ẽ aliõ a p̄ [mõſtratoꝛi.
miſſis:cũ ñ videaf cẽ niſi ps pmiſſaꝝ:cũ ẽt
Rᵒ illõ nõ ptẽtes ſit aliõ qð ſcif nãlr ab alio. Et dðꝫ ꝙ ſꝫ
mãꝫ nõ ẽ ꝯ aliõ a pmiſſis.ſꝫ foꝛaꝫ ãt ẽ aliõ.foꝛa.n.ꝯnis
cõpõ ẽ.ſꝫ alia ẽ cõpõ i ꝯne:ꝛ alia i pmiſſis.In ꝯne.n.cõ
ponunf extrẽa adiuicẽ:i pmiſſis ãt meᵐ cũ extrẽis vel
extrẽa cũ medio:vel vnũ extremũ medio ꝛ meᵐ alteri.

℄ Perfectũ ṽo voco syllꝫ nulliᵒ aliᵒ indigẽtẽ
p̄ter ea q̃ aſſumpta ſũt vt appeat nec̃iᵒ. Impfe
ctũ ṽo q idiget aut vno aut pluriũ q̃ ſũt nec̃ia
p ſumptos termios:nõ ãt ſũpta ſũt p ꝓpões.

℄ Cõiter ðterminat de syllõ gd ſit q̃tũ ad ſuas ptes ſub
iectiuas.Et p̄ ðterminat gd ẽ sylls pfectᵒ dicẽs:ꝙ ẽ illud
qð nullo idiget p̄ter pmiſſas ad h vt appareat eiᵒ nec̃i
tas.ꝛ h ẽ(Perfectũ ṽo voco.)Scðo determinat gd eſt
sylls ipfectᵒ dicẽs:ꝙ ille q idiget ad euidẽtiã nec̃itatis
vno vl plibᵒ q ex nec̃itate hita ſunt p termios manẽtes
eoſdẽ:ſꝫ nõ p ꝓpões manẽtes eaſdẽ.Et nõ ꝙ eſt idigẽ
tia vniᵘ ſic̃ ꝯuerſiõis pluriuꝫ ſic̃ ꝯuerſionis ꝛ trãſpõnis
ꝓpõnũ vel interã vniᵒ põt eſſe vel ꝯuerſionis vel redu
ctiõis per ipoĺe vel expõnis:his eni in ſequẽtibus mãe
pficiẽdo syllõs iperfectos.ꝛ h eſt(Imperfectũ ṽo ꝛc̃.)

Dubiũ Dubitaf hic forte cũ ſit sylls vl̃is ꝛ pticularis af
firᵘᵒ ꝛ negᵘᵒ ſic̃ pfectᵒ ꝛ ipfectᵒ.q̄re tñ
Rᵒ ðterminat gd ẽ sylls pfectᵒ ꝛ ipfectᵒ.℄ Et dðꝫ ꝙ h ẽ qð
itẽdit de syllõ i ſtatu cõpleto ꝛ minᵒ cõpleto ſꝫ figuraꝝ
diuerſitatẽ vt ſtatᵒ minᵒ cõpletᵒ p cõpletũ pficiaf.hãc
aũt intẽtionẽ pſe reſpiciũt iſte dr̃ie pfectũ ꝛ iperfectũ:
alie ãt p accñs:ꝛ iõ ðterminat has dr̃ias sylli ꝛ nõ alias.

Adhuc dubitaf.cũ pfectũ ꝛ ipfectuꝫ ſint paſſiões Dubiũ
sylli.q̄re ðterminat gd ſint cũ de paſſiõe oꝫ
p̄cogſcere tñ gd ẽ qð dr̃ p nomẽ:vt pꝫ i pñᵒ poſte.℄ Et Rᵒ
dðꝫ ꝙ ð paſſiõe demr̃ata de ſubto ñ oꝫ ſcire gd fuit añ
demr̃ationẽ:ſꝫ tñ gd dicaf p nomẽ:ſic̃ dcñ ẽ:ſꝫ tales ñ
ſũt iſte paſſiões pfectũ ꝛ ipfectũ:imo oꝫ ipas i ſe cogſcẽ

Adhuc [q̃tũ ad p̄ns negociũ:ꝛ iõ diffiniet eas.
dubitaf.ſi sylls ipfectᵒ aliq̃ idiget:vt dr̃ in Dubiũ
ſua diffõne.sylls ãt ſimplr̃ nllõ idiget extrĩſeco.ſ.ſic̃ dr̃
i expõne diffõnis.ĝ sylls ipfectᵒ sylls nõ eſt.℄ Adhuc zᵒ
cui deeſt rei pfectio ñ ſuſcipit p̄dicationẽ eiᵒ:ſꝫ sylls ip
fectᵒ ñ hꝫ pfectionẽ sylli.ĝ de ipo ñ p̄dicaf sylls.℄ Ad
pᵐ dðꝫ ꝙ sylls ſimplr̃ nullo idiget extrĩſeco ad h vt ſit Ad pᵐ
nec̃iᵒ.sylls ãt ipfectᵒ idiget aliq̃ extrĩſeco ñ vt ſit nec̃iᵒ
ſꝫ vt appareat nec̃iᵒ:ꝛ ita nõ reprobat syllm ipfectũ cẽ
syllꝫ ſic̃ ſimplr̃ sylls.℄ Ad zᵐ dðꝫ ꝙ zᶠ eſt pfectio.ſ.q̃
ad cẽ:ꝛ q̃ ad hñ cẽ.qñ ãt dr̃ sylls ipfectᵒ h ẽ ꝙ caret pfe
ctiõe zᵃ que ptinet ad hñ cẽ:nihilominᵒ de eo tñ p̄dica Ad zᵐ
tur sylls.qꝛ hꝫ perfectionẽ sylli pᵐᵃᵐ q̃ ptinet ad cẽ sylli.

℄ In toto aũt eſſe alterũ altero ꝛ de oi p̄dicari
alterum de altero idẽ eſt. Dicimᵒ aũt de oi p̄
dicari qñ nihil eſt ſumere ſubiecti de quo non
dicaf alterum ꝛ de nullo ſimiliter.

℄ Determiato gd ẽ syllõ i ſe ꝛ i ſuis ptibᵒ:hic ðterminat
q̃dã pñᵃ rectificãtia ꝛ pficiẽtia syllꝫ:ꝛ diuidif i duas.In
pᵃ ðterminat duo pñᵃ rectificãtia ꝛ pficiẽtia syllõs pfe
ctos.In zᵃ cũ dic̃(Qñ ãt ois ꝓpõ.)ðterminat vnũ pñᵐ
pficiẽs syllõs ipfectos.ſ.ꝯuerſionẽ i modis eiᵒ.In pᵃ p
te ſic p̄cedit.p̄ dic̃ ꝙ idẽ ẽ alteꝝ i toto cẽ ꝛ alteꝝ dici de
altero:ꝛ qð dr̃ h itellĩgdũ ẽ ſꝫ rẽ:diffͥt tñ ſꝫ rõnẽ:qꝛ cẽ i
toto altero dic̃ cõpationẽ ſubti ad p̄dicatũ.dr̃.n. ſubm
totalr̃ cẽ i p̄dicato.dici ãt ð oi altero dic̃ cõpõnẽ p̄dica
ti ad ſubꝫ.Eodẽ mõ itellĩgdũ ð his duobᵒ nõ cẽ i toto:ꝛ
dici ð nllõ.ꝛ h ẽ(In toto ãt.)zᵒ diffinit dici ð oiᵃ ꝛ ð nul
lo.Et p̄ dici ð oi dicẽs ꝙ illõ ẽ qñ nihil ẽ ſumẽ ſubti ð q̃
nõ dicaf p̄dicatũ.ꝛ h ẽ(Dicimᵒ ãt.)℄ zᵒ inuit diffõnẽ
eiᵒ qð ẽ dici ð nullo alteꝝ altero qñ nihil ẽ ſumẽ ſubti
a q̃ ñ remouef p̄diᵐ.ꝛ h ẽ(Et ð nllõ.)Suffiᵃ aũt iſtoꝝ
duoꝝ pñᵒᵖ pficiẽtiũ syllõs pfectos.pꝫ ꝙ ois sylls pfectᵒ
aut eſt affirᵘᵒ:ꝛ ſic pficif ſiue rectificaf p pñᵐ pᵐ:aut eſt
negᵘᵒ:ꝛ ſic p zᵐ.℄ Hinc poſſet dubitari de dr̃ia ĩter di
ci ð oi ꝛ cẽ i toto.ſꝫ pꝫ exponẽdo ſniaꝫ lr̃e.℄ Põt ĝ q̃ri
cᵒ ꝯditio ſit dici ð oi.ſ.vtꝝ ſubti aut p̄diⁱ.vr̃.n.ꝙ ſubti
eiᵒ.n.vr̃ ꝯditio cᵒ ẽ diſpõ.h ſigᵐ his h ãt ẽ ſubꝫ.℄ Cõ
tra.dici ð oi iportat hitudinẽ p̄diⁱ ad ſubꝫ.q̄re p̄ vr̃ cẽ p̄
dicati.℄ Et dðꝫ ꝙ ẽ ꝯditio pᵒ p̄diⁱ.Dici.n.ð altero ſpe
ctat ad p̄diᵐ tñ.q̄re ẽ tñ eiᵒ i cõpõne ad ſubꝫ.vñ dici ð
oi ẽ dici ð vnaq̃q3 pte ſubti.ꝛ p h pꝫ rñſio ad obꝫ.ñ.n.ẽ
dici ð oi ꝯditio eiᵒ cui p̄ addif h ſigᵐ ois.ſꝫ ẽ p̄diⁱ i cõ

Adhuc dubᶠ.q̄re magˡ dr̃ in eiᵒ [põne ad illõ. Dubiũ
diffõne.qñ nihil ẽ ſumẽ ſubti:q̃ꝫ ſub ſubto
ꝛ q̃ ẽ diuerſitas iter hos ſmões.℄ Et dðꝫ ꝙ zᶠ ẽ diſtri Rᵒ
butio.vna priuꝫ ſubtiuaꝝ q̃ diſtributio ſit p h ſigᵐ ois
freq̃ntiᵒ.Alia ptiũ itegraliũ q̃ ſit p h ſigᵐ totᵒ:vt ĝ cõp
hẽderet vtrãq3 diſtributionẽ dic̃ qñ nihil ẽ ſumẽ ſubti:
ꝛ nõ dic̃ ſub ſubto:qꝛ tã ptes itegrales q̃ꝫ ſubtiue faĉ ali
gd ſubti:ſole aũt ptes ſubiectiue ꝓpꝛie ſumẽ ſub ſubto.

Adhuc dubitaf.vr̃.n.ꝙ iſta diffõ ꝯueniat ꝓpõni in Dubiũ
definite:cũ p̄dicati ihẽrẽtia ẽ eẽntial.ſi eñ
dicaf.hõ ẽ aĩal.nihil ẽ ſumẽ ſubti cui nõ ꝯueniat p̄diᵐ:ꝛ
tñ ibi nõ ẽ dicẽ de oi.q̄re male dr̃ diffõ.℄ Et dðꝫ ꝙ in Rᵒ
diffõne eiᵒ qð ẽ dici de oi accipiẽdũ ẽ dici actualr̃:vt is
ſit ſẽſus.qñ nihil ẽ ſumẽ ſubti ð q̃ actualr̃ ð oi pte ſubti
nõ dicaf p̄diᵐ:ſꝫ nũc dr̃ habitualr̃ addito aũt ſigno ad
ſubm dicẽf actualr̃ de oi:ꝛ tũc erit ibi dici de omni.

Quoniá aūt ois ppō aut est incē aut nec̄iū incē aut ōtingēter incē significans. Harū aūt he qdē affirmatiue: ille vō negatiue: sm̄ vnāquāq3 allocutionē. Rursu3 aūt affirmatiuaꝝ τ negatiuarū alie sūt vl'es: alie pticulares: qdā idefinite. Uniuersalē aūt priuatiuā de eo qd̄ est incē necesse est ōuerti in termis: vt si nulla voluptas bonū: τ bonū nullū erit voluptas. Predicatiuā aūt ōuerti qdē necessariū est: nō tn̄ vl'r: s3 in parte. vt si ois voluptas bonū: τ bonū qddā3 erit voluptas. Particularē aūt affirmatiuam qdem cōuerti necesse est de eo qd̄ est incē particulariter: nā si voluptas qddam bonū: τ bonū qddā voluptas erit. Priuatiuā aūt nō necessariu3 est ōuerti: nō eni si hō nō iest alicui aiali: τ aial nō iest alicui hoi. pᵒ ℂ Primū ḡ sit priuatiua vl'is.a.b. ppō. Si ḡ nulli eoꝝ que sunt.b. iest.a. nec ecōuerso eoꝝ que sūt.a. vlli ierit.b. Nā si alicui vt.c. nō verū erit nullū.b.eē.a. nā c.eoꝝ que sunt.b. aliqd̄ est. zᵒ ℂ Si vō oi.b.iest.a. τ b.alicui.a.iest. Si eni nulli: neq3.a.vlli.b.ierit. S3 posuerat incē oi. 3ᵒ ℂ Silr aūt τ si pticularis est ppō. Na3 si inest.a.alicui.b. τ.b. eorū alicui que sunt.a.necesse est inesse. Si enim nulli: nec.a. vlli.b. 4 ℂ Si āt.a.alicui eoꝝ que sunt.b. non inest: non nec̄e est τ.b.alicui.a. non incē. vt.si.b. quidē sit aial.a. vō hō: hō vō nō oi animali: animal aūt omni homini inest.

Hic ōtermiat qddā pn̄ᵐ pfectiuū sylloꝝ ipfectoꝝ τ illd̄ ē ōuersio ꝗ̄ᵐ ad modū ei⁹: τ pcedit sic. Prio dat tres diuisiões ppōnis vt pateat q̄ ppōnes ōuertēde sūt dicēs. Q ppōnū q̄dā ēd incē q̄dā de nec̄io incē q̄dā de ōtigēti incē. τ haꝝ oiu3 q̄dam sunt affirᵉ q̄dā negᵉ. Et haꝝ adhuc oium q̄dā sunt vl'es q̄dā pticulares τ q̄dā idefinite. τ B est(Quoniā aūt.) Scdo docet ppōnes iam diuersas ōuertere τ diuidit in duas. In pᵒ docet ōuertere ppōnes de incē. in zᵒ cū dicit(Eodē aūt mō.) docet ōuertere ppōnes de mō. Pᵃ in duas. In pᵒ narrat ōuersiões ppōnū de icē p q̄tuor regulas dicēs: ꝙ vl'is de icē ōuertit simpl'r terminis. τ B dic̄ ad dr̄a3 ōuersiōis p oppositas q̄litates: d̄ q̄ iferi⁹ determiabit τ ponit exᵐ. zᵒ regula ē. ꝙ vl'is affirᵃ ōuertit in terminis: s3 nō totalr: s3 p pte. ōuertit eni in pticularē affirᵃᵐ τ exēplificat. 3ᵒ regula ē. ꝙ pticularis affirᵃ ōuertit in pticularē. 4ᵒ ꝙ pticularis negᵃ nō cōuertit. τ B ē qd̄ dicit(Ul'e3 aūt puatiuā.) Et nō ꝙ hec l'ra ōtinuāda est cū pcedēte sicut ōn̄s cū añte per suppēsionē h⁹ diuisiōis: qm̄. posite i pn̄ᵒ illi⁹ ptis. In zᵒ ōuersiões nec̄ios ondit per ordinē. τ pᵒ p ōuersionē vl'is negatiue. q2 p suppōnē sue ōuersiōis pbabit ōuersio aliarū. Dicit ḡ qd̄ seq̄t nullū.b.ē.a.ḡ nullū.a.ē.b. q2 si B nō sequit: oppᵐ stare pt cū pᵒ. s. aliqd̄.a.ē.b. s3 ipoīe ē hāc stare cū pᵒ. s. aliqd̄.a.ē.b. q2 si aliqd̄.a.ē.b. sit illd̄.a.c. ḡ.c.ē sub b. falsu3 ē ḡ dicere ꝙ nullū.b.sit.a. ex q̄.c.ē aliqd̄.a. p3 ḡ ꝙ oppᵐ ōn̄s stare n̄ pōt cū pᵒ. τ B ē(Primū ḡ sit.) Et nō ꝙ p istos duos termios.a.b. signat suā ppōnē q̄ ōuerti d3: τ q̄ncūq3 in isto libᵒ ponit duas l'ras signat p illas ppōnē vnā. τ p l'ra3 pore itellīndū est pdiᵐ: τ p posteriorē subm. Con̄ter pbat ōuersionē vl'is affirᵉ dicēs qd̄ seq̄tur. Si oē.b.ē.a. aliqd̄.a.est.b. q2 si nō oppoᵐ pōt stare. s. nullū.a.ē.b. q2 si nllm.a.ē.b. nullū.b.ē.a. p pcedētē ōuersionē. τ B ē icōpoīis pᵒ cū sit ei⁹ ōrīa. τ B ē(Si n̄ oiu3.) 3ᵒ ondit ōuersionē pticlaris affirᵉ dicēs: qd̄ seq̄t. Aliqd̄ b.est.a.ḡ aliqd̄.a.est.b. q2 si nō oppᵐ pōt stare. s. nullū.a. est.b. q̄ ōuertit in hāc nullū.b.est.a. s3 hec ē icōpoīis pᵒ: cū sit ei⁹ ōdictoria. τ B est(Silr āt τ si.) 4ᵒ ondit ꝙ pticularis negᵃ nō cōuertit. τ B per instātiā in terminis. sit eni.b.aial.a.hō. hec ḡ est vera. aliqd̄ aial nō ē hō: sed nō ōuertit: q2 ois hō est aial. τ B est(Si aūt alicui.)

Dubitaret forte aliqs de pᵒ diuisiōe ppōnis quā ponit. vi3. n. isufficiēs: q2 omittit tā p pōnē de poīi icē q̄3 de ipoīi icē. ℂ Ad B dō3: ꝙ ppō de poīi satis itelligit p illā de ōtigēti: q2 poīe τ ōtingēs cōuertunt i oib⁹. Propō vō de ipoīi satis itelligit p illā d̄ nec̄io: q2 affirᵃ de ipoīi est negᵃ de nec̄io: τ negᵃ d̄ ipoīi affirᵃ de nec̄io: τ loquor de affirᵃ τ negᵃ ipsi⁹ eē siue sit affirᵃ modi siue negᵃ. p3 igit ꝙ sufficiēs ē sua diuisio: q2 ois ppō de mō sm̄ rem est de nec̄io: vel de ōtingēti.

Adhuc dubitat. illa eni que ex nec̄itate isunt: τ ta3 illa q̄ ex nec̄itate sūt q̄3 illa q̄ simpl'r insunt ōtigit icē q̄re vi3 ꝙ nō hn̄ dicant p opposita hec tria i eē: ex nec̄itate icē: τ ōtigit icē. ℂ Et dōm ꝙ ē ōsiderare ea q̄ ex nec̄itate isunt dupl'r. s. aut sub hac itētiōe icē ex nec̄itate: aut sub hac itētiōe icē q̄ sunt. Silr duplex est ōsideratio eoꝝ q̄ simpl'r isunt: τ et q̄ ōtigēter isunt. si āt pᵒ mō ōsiderent: sic opponunt τ ediuerso diuidunt: q2 ex nec̄itate incē nō est incē simpl'r nec ōtingere inesse: silr icē simpl'r nō ē ōtigere incē. Si āt zᵒ mō ōsiderent sic nō opponunt: s3 adinuicem ōuertunt sicut obm est.

Adhuc dub'. q̄re tm̄ istas tres diuiões pōit. s. de icē de mō. affirᵃᵐ negᵃᵐ: vl'e pticl'are idefinitū: cū tn̄ m'lte sint alie. τ sil'r cū B q̄rit: q̄l'r iste tres diuisiones accipiant. ℂ Et dō3 ꝙ iste tres diuiões maxie cāt diuersitatē sylloꝝ sm̄ moᵐ: ita. s. ꝙ due vl'rie cāt diuersitatē fo'alē. pᵒ āt diuersitatē mālē: τ iō ppōnes docet ōuertere sub diuis istarū triū diuisionū: τ iō ponit istas tres diuisiões. alie āt nō sic se hn̄t ad syll'3: pp qd̄ nō ponit eas. Ad q̄situ̅ iuxta B itellīndū ꝙ pᵒ dictaꝝ diuisionu3 accipit aspiciēdo ad cōpōnē. zᵒ respiciēdo ad pdiᵐ 3ᵒ ad subm. τ ita p3 earum sufficiētia τ ordo si placet.

Adhuc dubitat cū doceat ōuertere ppōnes iā diuisas. q̄re omittit idefinitā. Dōm ꝙ B est q2 Dubiu3

pticularis

ꝑticularis ⁊ indefinita conuertantur. vnde scita ꝯuersione particularis scitur ⁊ conuersio indefinita.

Dubiuꝫ **Sed tūc** dubitat̄. si eadē ē ꝯuersio ꝑticlaris ⁊ idefinite. q̄re magis docet illā i ꝓpōne ꝑticulari q̄ȝ eā. ¶ Et pōt dici ꝙ ħ ē q꞉ frequēti⁹ ē in vsu ꝑticularis q̄ȝ idefinita: ⁊ magis accipit̄ i syllis. vl' pōt dici ꝙ ħ ē q꞉ idefinita posterior ē ꝑticlari tanq̄ȝ aliqd diminuēs ab ea: vñ idefinita ꝑ ꝑuatione vlis ⁊ ꝑticlaris. ꝓꝑ ḡ ꝑoritatē quā hȝ ꝑticlaris re⁹ indefinite doceti⁹ docet̄ conuersio que ſm rem vtriqȝ cōmunis est in particulari q̄ȝ indefinita.

Dubiuꝫ **Adhuc** dubitari pōt. q̄re nō ponit nec ondit ꝯuersionē ꝓpōnis singlaris. ¶ Et ꝑt dici ꝙ ħ ē q꞉ talis ꝯuersio nō hȝ mediū quo ostēdat̄: sȝ est singularis ei⁹ manifestatio. ⁊ iō īquātū singlaris ē sua ꝯuersio sub arte nō cadit: sȝ ꝑ ꝯuersionē suā ꝑticularis itelligit̄ sicut superius itelligit̄ ꝓpō singularis per ꝑticularē.

Dubiuꝫ **Cōsequēter** dubitat̄ de ꝯuersione vlis neg^e de ineē. vi͂ enī hr̄e instantiā in multis ꝓpōnib⁹: vt his. nullus senex erit puer. silr nullus puer fuit senex. silr nullus ciuis est femia. ⁊ in silib⁹. oēs enī iste vere sunt. si aūt ꝯuertant̄ videbim⁹ ꝯuersas eē falsas. ¶ Et pōt dici ꝙ due ꝓores istātie multiplices sunt ſm regulas appellationū. hec enī. null⁹ senex erit puer. est multiplex. ex ħ ꝙ ħ subm senex pōt stare ꝑ sene q est vl' pro sene q erit. si ꝑ sene q est sic est sensus nullus senex q ē erit puer: ⁊ sic ē va. ⁊ tūc ꝯuertit̄. nullus puer erit senex. q est. s. ꝑ sene q erit. tūc est sensus. nullus senex q erit: erit puer: ⁊ sic est falsa. ⁊ pōt ꝯuerti in falsaȝ. silr dōȝ de hac instātia. nullus puer fuit senex. ſȝ illā regulā appellationū. termin⁹ cōis supponēs ṽbo de ꝑterito pōt supponere ꝑ his q sūt vel ꝑ his q fuerūt. ¶ Alr ēt pōt dici ꝙ ꝓpō ꝓposita ad ꝯuertēdū: si nō sit euidēs quō ꝯuerti dȝ: dȝ resolui vsqȝ ad ṽbuȝ substātiuū ꝑntis tꝑis in ipsa: ⁊ qd ꝓcedit ṽbū mutādū est in ꝑdicatum: ⁊ qd subseq̄t̄ in subm: ⁊ nō erit vnq̄ȝ instātia sic faciētib⁹ dūmō termini vniuoce accipiant̄ ⁊ sub eisdē determinatiōib⁹. v. g. cū sic di. Nullus senex erit puer resoluēs vsqȝ ad tꝑs ꝑntis sic. nullus senex est futurus puer. ⁊ pōt tūc ꝯuerti simplr sic. nullus futur⁹ puer est senex. silr dico de ista. nullus puer fuit senex. ⁊ de oīb⁹ ꝯsilib⁹. gnālr ḡ dōȝ: ꝙ terminis acceptis vniuoce: ⁊ cū determiatiōibus eisdē ⁊ facta resolone ad ṽbū ꝑntis tꝑis nō erit instantia ꝯ ꝯuersionē vlis negatiue de ineē. ¶ Ad z^m instantiā dōm. ꝙ si penit⁹ vniuoce accipiat̄ iste terminus ciuis in conuertente ⁊ ꝯuersa tūc bene cōuertit̄ sic. nullus ciuis est femina nulla femina est ciuis. s. mas.

Dubiuꝫ **Ulterius** forte dubitaret aliqs d mō ꝓbādi ꝯuersionē ei⁹. vi͂. n. ꝓbari ꝑ ꝯuersionē ꝑticularis affir^e. s. h⁹. aliqd. a. ē. b. sic. aliqd. a. ē. b. ḡ aliqd. b. ē a. q̄ nō ꝑt stare cū ꝓ⁹. s. nullū. b. ē. a. ⁊ si ita sit: cū ꝯuersio ꝑticlaris ondat̄ ꝑ ꝯuersionē vlis neg^e erit ibi circularis onsio: ⁊ idē ꝑ seipȝ ondet̄: qd ē icōueniēs. ¶ Et dōȝ ꝙ nō supponit ꝯuersionē ꝑticlaris affir^e ad ondēdū cōuersionē vlis neg^e: imo sine illa ꝑt tripl'r explanari ei⁹ ꝯuersio. vno mō ꝑ expositoriū syllm sic. si negat̄ ista cōuersio. nullū. b. ē. a. ḡ nullū. a. ē. b. dem̄rat̄ oppo^m. s. aliqd. a. ē. b. exponat̄. a. ꝑ aliqd sīle. a. cui ꝯueniat. b. ⁊ sit illd. c. pole ḡ ē dicere. ħ sīle. a. s. c. ē. b. siue ħ ē. b. dm̄rato codē c. ⁊ ħ ē. a. ḡ. a. ē. b. q̄re ꝯ lraȝ ē dicē. ꝙ nullū. b. sit. a. ⁊ ita ꝓ⁹ n̄ erit va. Alio^o ꝑt ħ declari ꝑ syllm in 4° ꝓ^e: ⁊ ꝑ ħ ꝓ^m ꝑn^m. nō de codē sit va ē affir^o ⁊ negō sic. si nullū. b. ē. a. ⁊ aliqd. a. ē. b. ex hypothesi ḡ aliqd. a. nō ē. a. qd ē circa ꝓ^m ꝑn^m hypothesis. ḡ n̄ ꝑt sil stare cū ꝓ⁹ q̄ ex pōne ei⁹ seq̄t̄ maximū icōueniēs vt neḡ eiusdē a se. ¶ 3° mō ꝑt dclarari euidēter ꝑ hāc maximā. supi⁹ nō ꝑt negari ab eo ꝙ ꝯuenit suo iferiori. q̄re cū a. sit supi⁹ ad c. ⁊ de. c. ꝑdicat̄. b. ex hypothesi sīlr erit negare a. dici. b. vlr. q̄re cuȝ. c. sit aliqd. a. et. c. sit. b. sīȝ erit ꝓ^m. s. aliȝ. b. ē. a. ¶ Cōsequēter forte dub^r de cōuersiōe vlis affir^e d ieē. hec enī. ois hō est alb⁹. ꝯuertit̄ sic. ḡ qdā albū ē hō. q̄ est va ⁊ illa falsa. ois hō ē alb⁹: ⁊ ita n̄ vi͂ sic ꝯuerti. ¶ Et dōȝ ꝙ vlis affir^e ꝯuertit̄ in ꝑticularē: nō tn̄ ꝯuertit̄ cū ꝑticlari: ⁊ iō oppō vana. ¶ Un̄ nōndū ꝙ alr ē de ꝯuersiōe ei⁹ ⁊ de ꝯuersiōe aliaꝝ. alie enī ꝯuertunt̄ cū suis ꝯuersis: ⁊ ista nō.

pba^o cōuersiōis vlis negatiē ꝑ syllȝ expositoriū.

Cōsequēter dubitat̄ de ꝯuersiōe ꝑticlaris affir^e. vi͂. n. eē istātia vt ħ. qdā ignis ē extict⁹. talis. n. ſmo visualis est ⁊ sua ꝯuersa falsa est. s. qdā extinctū ē ignis. ¶ Et dōȝ ꝙ iste ſmo ꝑse falsus ē. qdā ignis ē extict⁹: vñ n̄ ē mirū si ei⁹ ꝯuersa ē fl'a visualis cū ſmo ē: sȝ capit ipȝ sub ħ sensu. ꝙ ꝑus fuit ignis ⁊ mō extinct⁹ est. Dubiuꝫ

Cōsequēter dubitabit aliqs d ꝑticulari neg^e. vi͂. n. ꝙ ꝯuertit̄ cū iste due vles ꝯuertūt̄. nullū. b. ē. a. ḡ nullū. a. ē. b. sȝ ad ꝓ^am seq̄t̄ qdā. b. n̄ ē. a. ad z^am ṽo qdā. a. n̄ ē. b. q̄re iste due ꝯuertunt̄. qdā. b. nō ē. a. qdā. a. nō ē. b. ¶ Et dōȝ ꝙ n̄ ꝯuertunt̄. ⁊ ꝓbō sȝ ꝯn̄s peccat. n̄. n. q̄cq̄d seq̄t̄ ad an̄s seq̄t̄ ad ꝯn̄s. vñ q̄uis seq̄tur. nullū. b. ē. a. ḡ qdā. b. nō ē. a. ⁊ ad ħ an̄s. nullū. b. ē. a. seq̄t̄. qdā. a. n̄ ē. b. n̄ tn̄ seq̄t̄ idē ad ħ ꝯn̄s. qdā. b. n̄ ē. a. ⁊ silr dōȝ est ecōuerso de hac ꝑticulari. qdā. a. nō ē. b. Dubiuꝫ

Cōsequēter dubitari ꝑt d ꝯuersiōe i cōi. cū. n. i sequēti vtat̄ alia triplici via ad ꝑficiēdū syllos iꝑfectos. s. ꝯuersiōe: expōne: ⁊ reductiōe ad ipole. q̄rit̄ ꝓꝑ qd docet ꝑcognitionē soli⁹ ꝯuersiōis ⁊ nō aliaꝝ duaꝝ. Dubiuꝫ ¶ Et ꝑt dici ꝙ h⁹ rō ē. q꞉ expō ē scibil' ꝓbō ꝑ aliqd scibile subiacēs sensui. talis āt ꝑ se māifesta ē. ⁊ n̄ oȝ de ea hr̄e doctrinā. d his. n. q̄ sēsui nō sī n̄ idigem⁹ doctria: reductio āt ad ipole spēs siue mod⁹ ē sylli simp^r: ⁊ an̄ syllȝ simp' dterminari n̄ hȝ: ⁊ iō n̄ dtermiat eā ħ an̄ suā doctrinā. sȝ i z^o dtermiabit: vbi dtermiat diuersos modos syllogiçādi. ⁊ hac rōne de sola ꝯuersiōe ꝓmittit doctrinā. R.^o

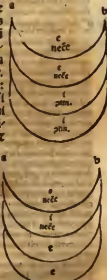
Dubiuꝫ **Adhuc** dub^r. q̄re nō dtermiat ꝯuersionē ꝑ ꝯ ꝓpōnē sic fac̄ Boe⁹. i ħ. n. vi͂ diminut⁹ Ar. ¶ Et dōȝ ꝙ ꝯuersio ꝑ ꝯ ꝓpōnē ꝓꝑe n̄ ē ꝯuersio ꝓꝑ ħ ꝙ n̄ manēt idē termi i ꝯuertēte ⁊ ꝯuersa. Et Ar. dic̄ i diffōne sylli iꝑfecti ꝙ ꝯuersio hr̄ neccio ꝑ terminos manētes eosdē. ¶ Dōȝ ḡ ꝙ Ar. ꝓꝑe logt̄ de ꝯuersiōe: ⁊ iō nō reputat talē modū arguēdi eē ꝯuersionē. Boe⁹ āt more suo q̄ȝ^m pōt nomē ꝯuersiōis extēdit vocās modū arg^di ꝯuersionē: i q̄ alia repit̄ reflexio. Un̄ dōȝ ꝙ ꝯuersio ꝑ ꝯ ꝓpōnē ē modus arguēdi fundat⁹ sup q̄ȝdā ꝯsiderationē ſm top. per quā docet in ꝯ dictorijs arguere. ꝑ ꝯn̄tiaȝ ecōuerso.

Dubiuꝫ **Adhuc** forte dubitat̄ de ꝯuersiōe q̄ via artis ē. nō enī ē diffō nec diuisio. q̄re vi͂ ꝙ erit ar^o. sȝ n̄ ē ex^m: cū n̄ iferat sīle ex sīli: nec ēt iductio vt pȝ: nec syllus q꞉ nō hȝ duas ꝓpōnes: ⁊ tres terminos. ḡ entimema. sȝ ꝯtra. entimema habet tres termios sicut syll's. ꝯuersio

nūt tm̄ duos. Sed dōz ꝙ est entimema ⁊ hʒ tres termi nos ſm rōnē ſicut ⁊ aliqꝫ. v.g. Nulla diſciplina eſt ſtu dioſa. oīs diſciplina eſt ſtudioſa. ḡ nulla diſciplina eſt diſciplina. dicet ḡ ꝙ ſilr eſt de ꝯuerſiōe. ¶ Sʒ tūc q̄rit cū oē entimema ꝑficiat per ſyllm̄ q̄liter ꝯuerſiōes hic determiate reducunt in ſyllm̄. Et dicit ꝙ ꝯuerſio vl'is negaᵉ eſt entimema cpl's in poᵒ reſpectu ſylli p̄mi ſcđe figure ꝑ additionē minoris ſic. Nullū. b. eſt. a. oē. a. eſt. a. ḡ nullū. a. eſt. b. dōm ēt ꝙ ꝯuerſio vl'is affirᵃᵉ eſt entime ma pole reſpectu p̄mi modi tertie figure ꝑ additionez maioris ſic. oē. b. eſt. b. oē. b. eſt. a. ḡ aliqđ. a. ē. b. ꝯuerſio autē ꝑticularis affirᵃᵉ eſt entimema pole reſpectu q̄rti tertie ꝑ additionē maioris ſic. oē. b. eſt. b. aliqđ. b. eſt. a. ḡ aliqđ. a. eſt. b. ſic igit ſūt ꝯuerſiōes entimemata ⁊ per dictos ſyllos ꝑficiunt. ¶ Sed ꝯ. ſylli ipfecti. ſ. ſylli zⁱ ⁊ tertie figure ꝑficiunt ꝑ ꝯuerſionez: ⁊ ꝯuerſio ſi ſit enti mema ꝑficit per ſyllm̄ ipfectū vt iaʒ dcm̄ eſt. ḡ ſi ꝯuer ſio ſit entimema ⁊ ꝑficit ꝑ ſyllm̄ ipfectū erit ibi circu laris ipfectio ⁊ idē ſeipm̄ ꝑficiēs: ſed h̄ eſt icōueniēs. quare icōueniēs eſt ꝙ ꝯuerſio ſit entimema. ¶ Ad huc ꝯuerſio vl'is negaᵉ ſi ſit entimema ꝑficit ſicut dcm̄ eſt ꝑ regulā. pᵐ ſyllm̄ ſcđe figure. ſed ille idē ſyll's eſt ip fect⁹ ⁊ ꝑficit per ꝯuerſionē vl'is negaᵉ. q̄re ꝯuerſio vl'is negaᵉ ꝑ ſeipſaʒ ꝑficiet: ſʒ hoc eſt icōueniēs. ḡ icōueniēs eſt ponere ꝙ ꝯuerſiones ſint entimemata. ¶ Si dicet ꝙ ꝯuerſio ſit entimema ⁊ illud ꝑficit per ſyllm̄ ſcđe et tertie figure ⁊ eꝯ. ſyll's ſcđe ⁊ tertie figure ꝑficit ꝑ ꝯuer ſionē: q̄ tn̄ diuerſa eſt hec ⁊ illa ꝑfectio: iō nō ſeqt icō ueniēs: ꝯuerſio eni cū ſit entimema ꝑficit ꝑ ſyllm̄ q̄ ad neċitatē. entimema eni de ſe nō hʒ neċitatē ſed a ſyllo. ſyll's āt ꝑficit ꝑ ꝯuerſionē nō quo ad neċitatē: ſed q̄ ad euidētiā neċitatis: ⁊ iō diuerſimode ꝑficit ꝯuerſio ſyllz ⁊ ꝑficit a ſyllo: ⁊ ita nō ē icōueniēs. ¶ Sʒ ꝯ. ſi ſyll's det entiᵘ neċitatē ñ niſi neċitatē quā hʒ. q̄re ſyll's hʒ neċita tē. ḡ eadē rōne ſi entiᵐᵃ qđ ē ꝯuerſio det ſyllo euidētiā neciᵗⁱˢ: h̄ ñ ꝑt eē niſi det euidētiā quā hʒ. q̄re ꝯuerſio hʒ ꝑus ſe euidētiā neċitatis. q̄re mlto fortꝰ neċitatē: q̄ ſicut ſyll's neċitatē ſic ⁊ ꝯuerſio ⁊ adhuc neċitatis euidētiā. cui⁹ oppᵐ dcm̄ eſt in rñdēdo. ¶ Huic ꝯſueuerūt aliq di cere ꝙ ꝯuerſio nō eſt entiᵐᵃ nec alia argumētatio nec ēt ꝓbat aliqđ. ſʒ ſumit tm̄: nō eni diuerſum ſimplr dicūt. nullū. b. ē. a. ⁊ nullū. a. eſt. b. ſʒ idē i ſitu trāſmutet: ⁊ iſti dicūt ꝙ ꝯuerſio ē ꝓpetas ſiue habilitas q̄dā terminoꝝ ꝯiūctoꝝ ꝑ eē ⁊ ñ eē ⁊ iſtđ videt vba Ar. ſepe cū dic ꝙ ꝓpō ꝯuertit in termis. vr eni attribuere ꝯuerſionē ter minis pᵒ. h̄ ēt vr ꝑ diffōnē ſylli ipfecti cū dicit ꝯuerſio nē neċio hēri per ſūptos terminos: nō aūt ꝑ ſūptas ꝓpō nes. h̄ ēt vr Ar. ſumere viſus finē ſcđe figure in ꝯclōne ſylloꝝ vniformiter de ieē: ſicut pʒ iſpicientı. Et illud ſatis ſubtilr dcm̄ eſt. ¶ Si tn̄ placet aliā viā ſuſtinere dōm: ꝙ ꝯuerſio eſt entimema. ⁊ pōt rñderi ad rōnē in oppoᵐ ſic. cū dicit ſi ꝯuerſio facit euidētiā neċitatis in ſyllo. ḡ hʒ penes ſe euidētiā neċitatis ita ꝙ in ipſa ſit euidens neċitas. argᵐ nō valet. nō eni oʒ ꝙ oīs cā alic⁹ hēat ꝑus ſe formā cāti ſicut formā ſui: ſʒ opʒ ꝙ hēat aliqđ ſube: mō tn̄ excellētiori. v.g. ſol cā caloris ē: ñ tn̄ hʒ calorē ſicut for mā ſui: ſʒ hʒ eū ſicut cā. ſ. effectle. ſilr ſuba cāt añ̄ci tn̄ oʒ ꝙ hēat i ſe accn̄s ſicut ſui formaʒ: ſʒ hʒ i ſe aliqđ accidēl ꝯue niēs mō tn̄ excellētiori. Sic ſilr dico ꝺ ꝯuerſiōe ⁊ ſyllo q̄uis. n. ꝯuerſio faciat euidētiā neċitatis i ſyllo: ñ tn̄ ſe q̄t ꝙ in ſe hʒ neċitatē euidentē: ſʒ ꝙ aliqđ ꝯueniēs mō tn̄ excellētiori qcqđ illud ſit. ¶ Sed adhuc ꝯtra iſtud eſt oppō diffilis. poſtq̄ eni entimema reducit in ſyllm̄ ipfectū. ⁊ h̄ ꝑ ꝯuerſionē alic⁹ ꝓpōnis q̄ per ꝯuerſionez erit eadē ꝯñi. ⁊ ſic in illo ſyllo ſic ꝑfecto nō erit ꝯ aliū a p̄miſſis qđ ē ꝯ diffōnē ſylli ſimpꝶ. iſtđ āt ꝑſe pʒ in oī cō uerſiōe ſi in ſyllm̄ reducat: ⁊ ſic adhuc vitia ꝑfectio cō uerſiōis erit ꝑ ꝯuerſionē: ⁊ erit idē ꝑus ſe. Et iō forte ſe curiꝰ ē dicere ꝙ ꝯuerſio ñ ſit argᵐ. ⁊ tūc oʒ dicē ſicut ꝑus dcm̄ ē ꝙ ꝯuerſio nihil ꝓbat ſʒ ſumit. qđ tn̄ vr difficile ſuſtinere. vel oʒ dicere ꝙ in ꝯuerſiōe ē ꝯñtia vniᵘ ad al teꝝ: ñ tn̄ argᵐ. ⁊ tūc diſtiguēdū ē ꝺ ꝯñtia: ꝙ q̄dā ē i ter minis q̄ ſūt tres ſm rē ⁊ rōnē: ita ꝙ pñt ꝯſtituere duas ꝓpōnes: ⁊ vnā ꝯñē diuerſam a p̄miſſis. h̄ eni ē de neċi tate cuiuſlibet argumēti: eo ꝙ oē argᵐ ipfectū reduci bile ē. ſʒ talis ꝯñtia ē q̄ facit argᵐ. Alioᵒ ē ꝯña q̄ ē ꝯuer tētia vni⁹ cū altero vel potiꝰ eiuſdē cū ſeipſo alterato: ⁊ iſta aliq̄ñ fit i duob⁹ terminis. q̄ nō faciūt ſyllz ꝑfectū hñtē duas ꝓpōnes a ꝯñe: ⁊ iō tal' ꝯña nō ē ꝯña vi argⁱ ſʒ ei⁹ qđ ſe hʒ aliq̄ mō vt argᵐ. talis āt ē ꝯña ꝯuerſiōis.

O dē autē mō ſe hēbit ⁊ in neċijs ꝓpoſitiōib⁹. Nā vl'is q̄dē priuati na vlr ꝯuertit: affirmatiua rū ꝓo vtraq̄ ꝑticulariter. Nā ſi neċe ē. a. nulli. b. ieē: neċe ē ⁊. b. nulli. a. ineē. Si eni alicui ꝯtingit ⁊. a. alicui b. ꝯtinget. ¶ Si āt ex neċi tate. a. oī vl' alicui. b. ieſt. ⁊ b. alicui. a. neċe eſt ineē. Nā ſi nō neċe: nec. a. ali cui. b. ex neċitate ineſt. Particularis āt negati na nō ꝯūtit ꝑꝑ eādē cāʒ ꝑꝑ quā ⁊ ſupra diximꝰ.

Poſtq̄ determinauit ꝯuerſionē ꝓpō nū nō de ieē h̄ itēdit dclare ꝯuerſionē ꝓpōnū ꝺ mō ⁊ di uidit i ꝑtes duas. In pᵃ dter minat ꝯuerſionē ꝓpōnuz de neċio. In zᵃ cū dic (In ꝯtigē tib⁹ vō.) ꝓpōnē de ꝯtigēti ordo pʒ ꝑ h̄ ꝙ ꝯuerſio ꝓpō nū de neċio oīno ſil' is ē ꝯuerſiōi ꝓpōnū ꝺ ieē: ſic āt ñ ē ꝯuerſio ꝓpōnū ꝺ ꝯtigēti: ⁊ iō ꝑrio pᵒ ꝯuerſionē ꝓpōnū ꝺ ieē determiat ꝯuerſionē ꝓpōnū ꝺ neċio. i pᵃ ꝑte ſic ꝓce dit. Prio narrat ꝯuerſionē ꝓpōnū ꝺ neċio dicēs: ꝙ olo ſilr ꝯuertunt illis ꝺ ieē. vl'is. n. negaᵃ ꝯuertit ſimpꝶ i ter mis. vl'is āt affirᵃᵃ ⁊ ꝑticularis affirᵃᵃ ꝯuertunt i ꝑticula rē affirᵃᵃ. ⁊ h̄ ē (Eodē āt mō.) zᵒ qđ narrauit oñdit. ⁊ ꝑ oñdit ꝯuerſionē vl'is negaᵉ dicēs: qđ ſeqt. ſi de neċitate nullū. b. ē. a. ḡ ꝺ neċitate nullū. a. ē. b. q̄ ſi ñ: tūc oppᵐ ꝑt ſtare. ſ. ñ ꝺ neċiᵗᵉ nllz. a. ē. b. ſʒ h̄ ꝯuertit iſti. ꝯtigit aliqđ a. eē. b. ḡ ꝯtigit aliqđ. b. eē. a. h̄ āt ꝯdicit pᵉ: huic. ſ. ꝺ neċi tate nullū. b. eſt. a. ⁊ h̄ eſt (Nā ſi neċe eſt. a.) Et nota ꝙ nō loqt hic Ar. de ꝓpōnib⁹ negatiuis de mō ſiue ſint de neceſſario ſiue de cōtingenti que ſunt negatiue mo di: ſed de illis que ſunt negatiue ipſius eē. Et rō huius eſt ꝙ ꝓpoſitio negatiua modi neceſſitatis eſt ſm rem de ꝯtingēti: vnde nō debet ei ꝯuerſio niſi ꝯuerſio ꝯtin gentis. v.g. nō neceſſe eſt eē. eq̄pollet huic. ꝯtingit non eē. ſilr ꝓpō negatiua modi ꝯtingentis eſt ſm reʒ de ne ceſſario. verbi grā. nō ꝯtingit eē. eq̄pollet iſti neceſſe eſt

nō

nõ eẽ: ⁊ iõ in ħ libro negatiue de mõ ꝯuerti dicunt̃ que sunt negatiue ipsi⁹ eẽ ⁊ nõ ipsius modi. Scd̃o õndit cõuersionẽ v̾lis affirmatiue ⁊ particularis affirmatiue simul dicens: ꝙ legit̃. si nec̃io aliqḋ.b.est.a.ḡ nec̃io aliqḋ a.est.b. q̾ si nõ sit stabit oppo^m. s. nõ nec̃io aliqḋ.a.ẽ.b. s3 hec ꝯuertit̃ isti. ꝯtigit nll'3.a.eẽ.b. ⁊ si ꝯtigit nullũ.a. eẽ.b. ꝯtigit nullũ.b.esse.a. qḋ nõ põt stare cũ p̄mis. s. de nec̃itate oẽ.b.est.a. vel de nec̃itate aliqḋ.b.est.a. ⁊ ħ est (Si aũt ex nec̃itate.) Tertio dicit ꝙ p̾ticularis negatiua de necessario nõ ꝯuertit̃ ꝓpter p̄dictã cã3 in illis de inesse. ⁊ hoc est (Particularis vo.)

Dubiũ **Hic forte** dubitat̃ p° de ħ ꝙ dicit ꝓpõnes de necessario sil'r ꝯuerti sicut ꝓpõnes de ic̃e: q̾ cũ oĩs ꝓpõ de nec̃io sit de ꝯtigẽti q̾ ⁊ nec̃iũ dĩ ꝯtingere. ꝓpõnes aũt de ꝯtingẽti nõ simil'r ꝯuertunt̃ sicut ꝓpõnes de incẽ. vĩ ꝙ ꝓpõnes de nec̃io nõ simil'r ꝯuertant̃ sicut ꝓpõnes de ic̃e.

R̃x° Et dõm ꝙ ꝓpõnes de cõtingenti ꝓut necessariũ dĩ ꝯtingere sil'r ꝯuertunt̃ illis de incẽ sed nõ de ꝯtingẽti nato ⁊ ĩfinito: ⁊ ita fit oppõ.

Dubiũ **Adhuc** dubitat̃ de oñsiõe ꝯuersionis v̾lis neg^{ue} de nec̃io. supponit enĩ in sua oñsiõe ħ arg^m. cõtingit aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ ꝯtingit aliqḋ.b.eẽ.a. s3 hec ꝯuersio cũ sit ꝓpõnis de ꝯtingẽti nõdũ oñsa est: ⁊ ita vĩ petere qḋ est in p̄n°. ꝓbat enĩ per ignotum. Ad ħ diceret aliqs ꝙ ibi accipit̃ ꝯtingẽs ꝭm ꝙ nec̃iu3 dĩ ꝯtingere: ⁊ ita nõ supponit ꝯuersionẽ ꝓpõnis de nec̃io ꝭm re3. S3 istud nõ vitat incõueniẽs. si enĩ ita sit tũc supponit cõuersionẽ p̾ticularis affirmatiue de nec̃io vl' ei eq̄pollẽs ⁊ talis ꝯuersio nõdũ oñsa est. q̾re adhuc ꝓbat per ignotum ⁊ petit qḋ est in p̄n°. Propterea põt dici ꝙ Ar. sic arguẽdo. ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ ꝯtingit aliqḋ.b.eẽ.a. nõ intẽdit argumẽtari per v̾tutẽ ꝯuersionis ꝓpõnis de ꝯtingẽti. imo intẽdit. s. ꝙ suppleat̃: cũ ꝯtingẽs sit aliqḋ a.eẽ.b. ponat̃ in eẽ ⁊ nihil sequit̃ incõueniẽs. ⁊ si ponat̃ in eẽ sic. aliqḋ.a.est.b. ꝯuertetur ḡ aliqḋ.b.est.a. ⁊ ħ nõ põt stare cũ p̄ma. s. nec̃io nullũ.b.est.a. sic intendit Ar. ꝙ per põnẽ ꝯtingẽtis in eẽ ostendat̃ ꝓpõ: ex quo ex tali põne nullũ seq̄t̃ icõueniẽs. Aliter etiã põt dici satis cõpetenter ꝙ nõ intẽdit ibi Ar. facere ꝯuersionẽ ꝓpõnis de ꝯtingẽti: imo ĩtendit sic argumẽtari. si añs est cõtingẽs vel poẽe. ḡ ⁊ ꝯñs. iste aũt due ꝓpõnes. aliqḋ.a.est b. ⁊ aliqḋ.b.ẽ.a. sũt ꝯuertibiles ⁊ sibi inuicẽ ꝯñtes. qñ ḡ sic argum̃tat̃ aliqḋ.a. ꝯtigit eẽ.b.ḡ aliqḋ.b. ꝯtingit eẽ.a. ĩtẽdit cũ ħ añs. aliqḋ.a.ẽ.b. sit ꝯtigẽs ⁊ poẽe ꝙ ħ ꝯñs aliqḋ.b.ẽ.a. sit ꝯtigẽs ⁊ poẽe: ⁊ ita p3 ꝙ ñ ꝓcedit ex ignotis.

Dubiũ **Adhuc** dubitabit aliqs de oñsione ꝯuersiõis affirmatiuarũ ꝓpõnũ. ibi enĩ supponit ħ arg^m ꝯtingit nullũ.a.esse.b.ḡ ꝯtingit nullũ.b.esse.a. ⁊ ita supponit ꝯuersionẽ ꝓpõnis de ꝯtingẽti que adhuc ignota est ⁊ petit qḋ est in principio. Et dõm est ad istud sicut dictum est ad proximam oppositionẽ precedente3.

Dubiũ **Alterius** forte dubitaret aliqs. vĩ.n. eẽ instãtia ꝯ ꝯuersionẽ v̾lis affir^{ue} de nec̃io in hꝭ ꝓpõnib⁹. Oẽ grãmaticũ de nec̃itate est hõ. oẽ sanũ vl' vigilãs de nec̃itate est aĩal. q̾ cũ iste accepte sint tã̄q̄ vere eaꝝ ꝯuerse sũt false. Ad ħ põt dici ꝙ ĩpedit̃ ꝯuersio ꝑ diuersa3 acceptionẽ ꝓpõnũ ex ꝑte subĩi ⁊ p̄dicati cũ enĩ dĩ. oẽ grãmaticũ de nec̃itate ẽ hõ. iste terminus grãmaticũ stat ꝓ supp^{to}. si enĩ staret ꝓ q̄litate sigñata ꝑ nomẽ eẽt ꝓpõ falsa. cũ aũt dĩ e3. aliqs hõ de nec̃itate ẽ grãmatic⁹. accipit̃ iste termin⁹ grãmatic⁹ ꝓ q̄litate sola talis enĩ ẽ nã abstractoꝝ ꝙ cũ subyciunt̃ stãt ꝓ suppositis: cũ ãt p̄dicant̃ stãt ꝓ q̄litate ⁊ forma. ⁊ hec diuersa acceptio hui⁹ termini grãmaticũ ex ꝑte subĩi ⁊ ex ꝑte p̄dicati ꝓhibet ꝯuersionẽ. sil'r dõm est in aliqs ꝓpõnib⁹ quas assignãt ad instantiã. Al'r ẽt dici põt satis ꝓbabil'r. s. ꝙ hꝭ ꝓpõnes subycientes nomẽ accñtis nõ sunt ꝑse de nec̃io s3 per accñs tñ. ꝓpõ enĩ ꝑse de nec̃io exigit subm̃ eẽ ꝑse aliqd ipsi⁹ p̄dicati: cũ aũt dĩ. oẽ grãmaticũ de nec̃itate est hõ ipm̃ subm̃ nõ est aliqd ꝑte ipsi⁹ p̄dicati: s3 q̾ grãmaticũ nõ sepat̃ ab eo qḋ ẽ aliqd ipsi⁹ hoĩs: iõ ꝯcedit̃ eẽ nec̃ia: s3 q̄ sic est de nec̃io per accñs ẽ de nec̃io. qñ ḡ Ar. docet ꝯuertere ꝓpõnes de nec̃io solũ docet ꝯuertere ꝓpõnes de nec̃io ꝑse. instantia aũt facta est in propositionib⁹ que sunt per accidens de necessario: ⁊ sic pereunt omnes instantie.

In ꝯtigẽtib⁹ qñ multipl'r dĩ ꝯtigere. nã ⁊ nec̃iũ ⁊ nõ nec̃iũ ⁊ poẽe ꝯtigere dicim⁹. In affirmatiuis qdẽ3 sil'r se h3 ꝭm ꝯuersionẽ in oib⁹. Nã si.a. alicui.b. vl' oĩ ꝯtingit ⁊.b. alicui.a. ꝯtinget. Si enĩ nulli nec.a. vlli.b. ostẽsu3 est aũt hoc p̾i⁹.

In hac ꝑte d̾terminat ꝯuersionẽ ꝓpõnũ de ꝯtigẽti ⁊ diuidit̃ in duas ꝑtes. In p° d̾terminat hãc ꝯuersionẽ totã. In 2° cũ dĩc (Nũc ãt nobis tñ.) remouet q̄dã dubitationẽ iuxta p̄dcã icidẽtẽ. in p° sic. ꝓ p° distinguit modos ⁊ acceptiões ꝯtigẽtis dicẽs ꝙ nec̃iũ dĩ ꝯtigere ⁊ nõ nec̃iũ sil'r ⁊ poẽe. ꝑ p^m itelligit̃ ꝯtigẽs qḋ ẽ nec̃iũ. ꝑ 2^m ꝯtigẽs natũ ⁊ ĩfinitũ. q̄ꝝ vtrũq3 ẽ nõ nec̃iũ ꝑ 3^m ꝯtigẽs ꝭm gen⁹ qḋ est cõe ad nec̃iũ ⁊ nõ nec̃iũ. ⁊ ħ est (In ꝯtigẽtib⁹.) 2° determinat ꝯuersionẽ ꝓpõnũ de ꝯtigẽti in his acceptiõib⁹: ⁊ diuidit̃ in duas. in p° determinat ꝯuersionẽ affir^{uaꝝ} de ꝯtigẽti. in 2° cũ dĩc (In negatiuis ãt.) determinat ꝯuersionẽ neg^{uaꝝ}: ⁊ q̾ sil'is est cõuersio affirmatiuaꝝ de ꝯtigẽti ꝯuersiõi ꝓpõnũ de ic̃e ⁊ de nec̃io: cũ tñ nõ sit ita de ꝓpõnib⁹ neg^{uis} de ꝯtigẽti: iõ p3 ordo. dĩc igit̃ ꝙ ꝓpõ affir^{ua} de ꝯtigẽti siue sit v̾lis siue p̾ticularis sil'r ꝯuertit̃ p̄dictis ꝓpõnib⁹. s. de incẽ ⁊ de nec̃io i hꝭ acceptiõe ꝯtigẽtis. ⁊ ħ oñdit dicẽs ꝙ si cõtigit oẽ.b.eẽ.a. ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b. q̾ si nõ opp^m stabit. s. nõ ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b. s3 si nõ ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b. ñ ꝯtigit aliqḋ.b.eẽ.a. ⁊ ħ ñ põt stare cũ p̄ori: ⁊ dĩc hãc ꝯñtiã eẽ p̄us oñsa3. ⁊ ħ ẽ (In affir^{uis}.) ⁊ legẽda est l̾ra sic ꝯñs re° p̄cedẽtis sic p3. Ad euidẽtiã ãt vltime ꝯuersiõis quã dĩc eẽ oñsa3 nõn^m. ꝙ si accipiat̃ ꝯtigẽs ꝓ nec̃io tũc ista ꝯuersio ꝯtigẽtis. oẽ.b. vl' aliqḋ.b. ꝯtigit eẽ.a.ḡ aliqḋ a. ꝯtigit eẽ.b. ẽ idẽ ꝯuersiõi ꝓpõnis affir^{ue} de nec̃io. ⁊ cũ dĩc. dato opposito nõ ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ nõ ꝯtigit aliqḋ.b.eẽ.a. idẽ ẽ ac si diceret: nõ nec̃e ẽ aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ nõ nec̃e est aliqḋ.b.eẽ.a. ⁊ fit ħ ꝯuersio ⁊ ꝯñtia nõ rõne ꝓpositionũ de ꝯtingẽti: s3 ꝓpõnũ de incẽ. iste enĩ est sensus. cũ añs sit ꝯtigẽs ⁊ poẽe: ⁊ ꝯñs erit ꝯtingẽs ⁊ poẽe: ⁊ istud dcm̃ ẽ p̄us in oñsiõe affirmatiui de nec̃io: ⁊ iõ dĩc istud p̄us eẽ oñsu3. Si ãt accipiat̃ ꝯtigẽs ꝓ poẽi tũc plana ẽ ꝯuersio. ⁊ cũ dĩc. nõ ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ nõ ꝯtigit aliqḋ.b.eẽ.a. Idẽ ẽ ac si diceret. nec̃e est nullũ.a. eẽ.b.ḡ nec̃e ẽ nullũ.b.eẽ.a. ⁊ istud oñsu3 est p̄us in oñsiõe v̾lis neg^{ue} de nec̃io: ⁊ iõ dĩc illḋ p̄us eẽ oñsu3. Si ãt accipiat̃ ꝯtigẽs ꝓ nõ nec̃io ⁊ ħ ẽ ꝓ ꝯtigẽti qḋ ꝑt eẽ ⁊ nõ eẽ cuiusmodi ẽ ꝯtigẽs natũ ⁊ ĩfinitũ: tũc cũ tali ꝯtingẽti opponat̃ tã nec̃iũ q̄3 ipo^{le}: opp^m ꝯñis. ñ ꝯtigit aliqḋ.a.eẽ.b. ꝑt eẽ v̾a duplici d cã. s. vl' q̾ nec̃e ẽ oẽ.a.eẽ.b. vl' q̾ nec̃e est nullũ.a.eẽ.b. q̄ꝝ vna est v̾lis affir^{ua} de nec̃io. ⁊ alia v̾lis neg^{ua} de nec̃io ⁊ vtriusq3 ꝯuersio p̄us oñsa ẽ. vñ si accipiat̃ ñ ꝯtigẽs ꝓ nec̃io vl' ꝓ ipoẽi p3 qḋ seq̄t̃: nõ ꝯtigit aliqḋ.b.eẽ.a. ⁊ ħ ẽt p̄us oñsu3 est. p3 igit̃ ꝙ quocũq3 mõ accipiat̃ ꝯtigẽs olb⁹ modis ẽ mãifesta p̄or ꝯñtia. nõ ꝯtingit aliqḋ.a.eẽ.b.ḡ nõ ꝯtigit aliqḋ.b.eẽ.a. ⁊ sic p3 qḋ dĩc.

¶ In negatiuis vo nō silr. Sed quecūqz q̄dez ɔtingere in eo ꝙ ex necessitate nō insunt: vel ex eo ꝙ nō ex necessitate isunt silr. vt siqs dicat cō tingere hoiez nō eē equū: aut album nulli tunice iee: hoꝝ q̄dē hoc ex necessitate nō iest: illud vo nō necesse ē iee: ⁊ silr ɔuertit̄ ꝓpō. Nam si cōtingit nulli hoi equū esse hoiem ɔtingit nulli equo ineē. Et si albū cōtingit nulli tunice ieē: ⁊ tunica ɔtingit nulli albo. Si eni alicui neceē: ⁊ albū tunice alicui ex necitate ierit: h eni ostē sum est prius. Silr ⁊ in pticulari negatiua.

¶ Cōsequēter determiat ɔuersionē ꝓpōnū de ɔtingēti negatiuaꝝ ⁊ ꝓcedit sic. p° dicit ꝙ nō silr se hnt ꝫ ɔuersionē illis de ieē ⁊ de necio. ⁊ h est (In negatiuis vo.) 2° ondit q̄ silr se hnt ⁊ que dissimilr: ⁊ diuidit̄ in duas. In p̄a ostēdit ꝙ negatiue de ɔtingēti silr se hnt negatiuis ⁊ de ieē ⁊ de necio. In 2° cū dicit (Quicūqz vo vt in pluribꝰ.) ondit ꝙ dissimilr se hnt illis. p° i duas. In p° ondit itentū de vlibꝰ negatiuis. In p° sic ꝓcedit. p° dicit ꝙ vles negatiue de ɔtingēti in qbꝰ accipit̄ ɔtigere nō ineē in eo ꝙ ex necitate nō isunt p̄dicata: vel nō ex necitate isunt. silr ɔuertunt̄ sic̄ vles negatiue de ineē ⁊ de necio. ⁊ h est (Sed q̄cūqz q̄dē.) Sed nō ꝙ in p̄ istorū accipit̄ ɔtingēs pro necio. In 2° aūt pro possibili. vn̄ in 2° accipit̄ ɔtingēs ꝫm genꝰ qd vocat̄ ɔtingēs cōe siue alterū vel ad vtrū libet. 2° declarat istud p exēpla. ⁊ ꝓcedit sic. p̄ ponit exēpla dicēs: ꝙ hec ꝓpō ɔuertit̄. ɔtīgit nullū hoiez eē equū. ⁊ h. ɔtigit nullā tunicā eē albā. ⁊ p̄ꝰ istarū est de ɔtingēti qd dr̄ ɔtigere ex eo ꝙ de necitate nō iest. 2° vo de ɔtingēti: ꝙ dr̄ ɔtingere in eo ꝙ nō ex necitate iest: sic̄ per se pꝫ. Necesse eni est nullū hoiez eē equū. ⁊ nō neceē est oēm tunicā esse albā. ⁊ h est (Ut siqs.) 2° hec exēpla ɔuertit. ⁊ p° p̄m dicēs: ꝙ sequit̄ si cōtingit nullū hoiem eē equū. ḡ ɔtingit nullū equū eē hominē. ⁊ nō ꝓbat istā ɔuersionē: eo ꝙ māifesta ē p ꝓbita idē eni est de hac ɔuersiōe ⁊ de ɔuersiōe vlis negatiue de necio. eo ꝙ ponit̄ ibi ɔtingēs pro necio. ⁊ h est (Nā si ɔtingit.) Scdo ɔuertit 2m exēplū dicēs ꝙ seq̄t̄. si cōtingit nullā tunicā eē albā. ḡ ɔtingit nullū albū eē tunicā. q2 si nō. ḡ necesse est aliqd albū eē tunicā: que ɔuertibilis est in hāc aliq̄ tunicā eē albā ē neceē. ⁊ h nō pōt stare cū p°. s. cū hac. ɔtingit nullā tunicā eē albā. ⁊ h est (Et si albū ɔtingit ⁊c̄.) ¶ Cōsequēter dicit ꝙ pticularis negatiua de ɔtigēti accepto sic̄ nūc acceptū ē i vlibꝰ negatiuis silr se hꝫ sic̄ pticularis negatiua de iesse ⁊ de necessario. s. ꝙ ipsa nō ɔuertit̄ sicut pꝫ in his terminis. hō est aial. ⁊ hoc est (Similiter aūt ⁊ in negatiuis.)

¶ Quecūqz vo vt in pluribꝰ ⁊ in eo ꝙ nata sūt dicunt̄ ɔtigere queādmodū determiauimꝰ cōtingēs. nō silr se hēbit ⁊ in priuatiuis ɔuersionibus. Sed vlis q̄dē priuatiua ꝓpō nō ɔuertitur: pticularis vo ɔuertit̄. Hoc autem erit manifestum qn̄ de contingenti dicetur.

¶ Cōsequēter ondit ꝙ negatiue de ɔtingēti dissimilr se hnt illis de ieē ⁊ de necio ꝫm ɔuersionē dicēs ꝙ negatiue de ɔtigēti nato vel de ɔtingēti ifinito: ꝙ idifferēter se hꝫ ad plures ptes: nō silr ɔuertunt̄ alijs: q2 vlis negatiua de tali ɔtingēti nō ɔuertit̄ in terminis. pticularis aūt negᵃ ɔuertit̄: sic̄ manim erit p determiata in cap̄ de ɔtingēti. cū tn̄ ecōtrario se hēat ɔuersio in alijs ꝓbabilis. ⁊ h est (Quecūqz vo vt in plibꝰ). i. in plibꝰ ptibꝰ ɔdictionis idifferēter: ⁊ sic ɔtingit illud qd est vere ifinitū vl vere ad vtrū libet. p h āt qd dr̄ (Queādmodū determinauimꝰ ɔtingēs) signat ꝙ istud ɔtingēs ɔtinebat̄ in distōne ɔtītis supiꝰ facta ⁊ h veꝝ ē. ɔtiebat̄ eni sub nō necio si āt sit ibi queādmodū determiabimꝰ tūc sigiat distōnē ɔtītis nō neciꝫ quā faciet in cap̄ de ɔtingēti per ifinitū ⁊ natū. Nota ēt ꝙ vlis negᵃ de ɔtingēti nato vl ifinito nō ɔuertit̄ simplr in terminis in eadē acceptione ɔtingētis: q2 tūc ɔuerteret̄ vlis affirᵃ simplr ⁊ vlr: qd eēt icōueniēs. ⁊ ꝓbat̄: q2 si ɔtingit oē. b. eē. a. ɔtingit nullū. b. eē. a. h ondet̄ inferiꝰ ⁊ ex hypothesi. si nullū. b. ɔtingit eē. a. nullū. a. ɔtingit eē. b. ⁊ si ɔtingit nullū. a. eē b. ɔtingit oē. a. eē. b. sic̄ iferiꝰ ondet̄. ḡ a p° ad vltimū. si ɔtingit oē. b. esse. a. ɔtingit oē. a. esse. b. h aūt est incōueniēs: iō nō ɔuertit̄ vlis negatiua de tali ɔtingēti: pticularis aūt negatiua de eodē ɔtigēti ɔuertit̄ in terminis: q2 ipsa est ɔuertibilis per oppositas q̄litates cū pticulari affirᵃ que ɔuertit̄ simplr in termīs sicut patere pōt inspicienti ꝫm dictū modū de vniuersali negatiua.

¶ Nunc aūt tm̄ sit nobis cū his que dicta sunt manifestuꝫ: qm̄ cōtingere nulli aut alicui non ineē affirmatiuā hꝫ figuram: naꝫ ɔtingit ⁊ est similr ordinantis. Est aūt q̄buscūqz adiacēs predicatis affirmationē semper facit ⁊ omnino: vt est non bonum: est non album: vel simpliciter est non hoc. Ostendetur autez ⁊ hoc per sequentia. Secundum conuersiones autē similiter se habebunt cum alijs.

¶ Cōsequēter remouet q̄dā dubitationē. q2 eni in p̄cedentibꝰ semp vocauit ꝓpōnes modales negatiuas: que sunt tn̄ negᵉ ipsiꝰ eē ⁊ nō ipsiꝰ modi: ne putet aliqs ꝙ tales sint vere negᵉ ondit ꝙ nō p hāc rōnē. Silr se hꝫ eē in ꝓpōnibꝰ de ieē ⁊ ɔtigere in illis de ɔtingēti: ſꝫ eē affirmato apposito in ꝓpōnibꝰ de ineē fit affirmatio. ḡ ɔtingere affirmato in ꝓpōnibꝰ de ɔtingēti erit in illis affirmatio: ⁊ ita cū in ꝓpōnibꝰ de ɔtingēti p̄us habitis affirmet̄ ɔtingere: pꝫ ꝙ ipse ꝫm formā ⁊ spēz affirᵉ sūt. Huiꝰ rōnis p° ponit ɔñē. ⁊ h est (Nūc aūt nobis tm̄.) 2° maiorē. ⁊ h est (Nā ɔtigit.) 3° miorē ⁊ declarationē ponit. ⁊ h est (Est āt q̄buscūqz) Declarat ḡ miorē p exēpla dicēs ꝙ hec est affirᵃ. est nō albū: est nō iustū: q̄uis apponat̄ negᵒ. eo ꝙ affirmat̄ ibi esse ⁊ vlr addito q̄cūqz vo ifinito adhuc nihilominꝰ erit affirmatio. ⁊ h ondet̄ in vltimo cap̄ p̄mi huiꝰ libri. vbi ondet̄ ꝙ hec ē affirᵃ. est nō albꝰ hō. ⁊ nō est negō hꝰ. est albꝰ hō. neqꝫ idē isti: nō est albꝰ hō. ⁊ h est (Ut est nō bonū.) que aūt tetigit de ꝓpōnibꝰ de p̄diᵗᵒ ifinito ⁊ nō exēplificauit supiꝰ de talibꝰ dicit ꝙ silr̄s ē ɔuersio in illis de p̄diᵗᵒ finito ⁊ de
illis de p̄diᵗᵒ ifinito. ⁊ h est (Scdꝫ ɔuersiōes.) ¶ Dubi p°
taret forte aliqs p̄ circa distōnē ɔtigētis. vī eni nulla eē
p hāc rōnē neciū ⁊ n̄ neciū sūt ɔdictoria: ſꝫ iter ɔdictoria nihil ē mediū qd pꝫ p distōnē eoꝝ datā ab Ar. i posteriorībꝰ. q̄re iter neciū ⁊ nō neciū nihil ē mediū. sufficit ḡ dicere ꝙ neciū ⁊ nō neciū dr̄ ɔtigere. ⁊ qd addit̄
pole in diuisiōe supfluit. ¶ Adhuc idē n̄ diuidit seipꝫ 2°
ſꝫ pole ⁊ ɔtingēs idē sunt q̄re pole nō cadit in diuisiōe ɔtingētis. ¶ Adhuc vle nō diuidit̄ ɔ pticulare: ſꝫ pole ē vle ad neciū ⁊ n̄ neciū. ɔseq̄t̄ eni vtrūqꝫ. ḡ n̄ dꝫ cade
re i diuisiōe circa neciū ⁊ nō neciū. ¶ Et dōꝫ ꝙ hec di 3°
uisio est ɔtingētis p modos ⁊ acceptiōes diuersas: ⁊ intendit per hāc diuisionē dicere ꝙ vna est acceptio ɔtin

gētis in cōi ſm gen⁹ quē ſignat p poſe. ⁊ ꝙ due ſūt ſpā/
les acceptiōes eiuſdē ſub gnāli acceptione ꝯtēte: quas
Ad pᵐ deſignat per nečius ⁊ nō nečium. ¶ Ad pᵐ ḡ dōm ꝙ lȝ
inter neceſſariū ⁊ nō nečiū nō cadat mediū ꝯtingēs ſȝ
ſpālē acceptionē: cadit tñ mediū ſm acceptionē gnālē.
id eni qđ eſt ꝯtingens: aut eſt neceſſariū aut nō neceſſa
rium. modus tñ accipiendi ꝯtingens eſt alius ab his. ſ.
Ad 2ᵐ modis accipiendi ꝯtingens ſm genus. ¶ Ad 2ᵐ dōȝ ꝙ
idem nō diuidit ſeipſum: nec ponit̄ in diuiſione cōtin/
gentis poſſibile tanq̄ vnū membꝛū ſpāle ꝯtingentis: ſȝ
ad ſigniandū vnū modū ꝯtingentis. ſ. modū accipiendi
Ad 3ᵐ ipm in cōi ſm genus. ¶ Ad 3ᵐ dōm ꝙ vle ⁊ pticulare
id qđ ſunt non diuidunt̄ ꝯtra ſe: tñ ſub rōne vlis ⁊ ſub
rōne pticularis bene pñt adinuicē diuidi ⁊ debent: ⁊ ſic
cadit poſſibile h̄ in diuiſione ꝯtingētis ꝯtra neceſſariū
Cōtra ⁊ nō neceſſariū: pmo modo nō. ¶ Adhuc dubitat̄ quō
R° neceſſariū dicit̄ ꝯtingere. ¶ Et dōm ꝙ ſequit̄ ſi neceſ/
ſe eſt eſſe ꝯtingit eſſe. qꝛ ſi nō oppoſitum pōt ſtare. ſ. nō
ꝯtingit eſſe que ꝯuertit̄ . iſti neceſſe eſt nō eſſe. que non
pōt ſtare cū pma. ¶ Adhuc ſi neceſſe eſt non eſſe ꝯtin/
git nō eſſe: qꝛ ſi nō: ſtabit oppoſitū. ſ. nō ꝯtingit nō eſſe.
que cōuertit̄ iſti neceſſe eſt eē. ⁊ hec eſt incompoſſibilis
pme. ſic ergo dicit̄ neceſſariū contingere: qꝛ ad neceſſe
eſſe ſequit̄ cōtingere eſſe: ⁊ ad neceſſe nō eſſe ꝯtingere
nō eſſe. ¶ Sed ſuper hoc dubitat̄: ſicut oſtēdet̄ inferi⁹
ſequit̄: ſi ꝯtingit eē ꝯtingit nō eſſe: ⁊ ſi ꝯtingit nō eē nō
neceſſe eſt eſſe. q̄re ſi ſequit̄ . ſi neceſſe eſt eſſe: ergo ꝯtin
git eſſe. ſequit̄ . ſi neceſſe eſt eē nō neceſſe eſt eſſe: qđ eſt
incōueniens. ¶ Adhuc ſequit̄ . ſi ꝯtingit nō eē ꝯtingit
eſſe. ⁊ ſi ꝯtingit eſſe nō neceſſe eſt nō eſſe. q̄re ſi ſequit̄ :
neceſſe eſt nō eſſe ḡ ꝯtingit nō eſſe. ſequit̄ . ſi neceſſe eſt
nō eſſe nō neceſſe eſt nō eſſe: qđ eſt incōueniens. ¶ Et
dōm ꝙ Arꝛ. inferi⁹ oſtēdit iſtā ꝯñiā. ſi ꝯtingit eſſe con
tingit nō eſſe. nō de quocūq; ꝯtingenti: ſed de ꝯtingen/
ti nō neceſſario: qđ pōt eſſe ⁊ nō eſſe: ⁊ dicit̄ cōtingens
natū vel infinitū. qñ aūt ſic argumentat̄ . neceſſe eſt eē
ergo ꝯtingit eſſe. vel neceſſe eſt nō eſſe. ergo ꝯtingit nō
eſſe. nō accipiat̄ contingens pro tali cōtingenti: ſed pro
contingenti cōi: qđ eſt poſſibile: vel pro contingenti: qđ
eſt nečariū: ⁊ ita pȝ petiti in vtroq; argumēto oppoſitū.
Dubiū Adhuc forte dubitaret aliqs. nā cū nō neceſſariū
dicat̄ ꝯtingere. impoſe autē eſt nō neceſſa
R° riū. ḡ ipoſe dicit̄ ꝯtingere. ¶ Et dōm ꝙ nō valet argu
mentū. ſi nō nečiū dicit̄ ꝯtingere. ḡ iſtud nō nečiū qđ
eſt ipoſe. m̄lta eni pñt ſtare cū ꝯñte que nō ſūt neceſſa/
re cū añte ⁊ ē petiti ſȝ ꝯñs. ¶ Uel pōt dici ꝙ ipoſe dī
ꝯtigere: ita tñ ꝙ ipoſe eē dicat̄ ꝯtigere nō eē. ⁊ ipoſe nō
eē dicat̄ ꝯtigere eē: ⁊ ſic nō eſt icōueniēs qđ ꝯcludit̄ . pȝ
igit̄ ex pdictis ꝙ nečiū ꝯtingere dicit̄ : ita ꝙ neceſſe eē
ꝯtingere eſſe: ⁊ neceſſe nō eſſe ꝯtingere nō eſſe: ⁊ nō ne
ceſſariū ēt ꝯtingere: dicit̄ qꝛ ꝯtingēs natū ⁊ infinitū dī
cit̄ ꝯtingere: quoꝝ vtrūq; eſt nō nečiū. de poſſibili aūt
pȝ ꝙ poſſibile eſſe dicit̄ ꝯtingere eſſe: ⁊ poſſibile nō eſſe
ꝯtingere nō eē: quia poſſibile ⁊ ꝯtingēs cōiter ꝯſequū/
tur in oīb⁹. ¶ Coñter forte dubitaret aliqs de ꝯuerſio/
ne affirmatiuarū de ꝯtingēti ⁊ māifeſta eſt pbatio cō/
uerſionis in pᵃ ⁊ in vltima acceptiōe ꝯtingentis pdicta
in expōne lr̄e. ¶ Sed dubitari pōt q̄liter pbet̄ earum
ꝯuerſio in ſcđa acceptiōe ꝯtingentis. ſed adhuc manife
ſta eſt pbatio ꝯuerſionis vlis affirmatiue in illa ſicut ſi
ꝯtingat oē. b. eſſe. a. cōtingit aliqđ. a. eē. b. qꝛ ſi nō: ſtabit
oppoſitū. ſ. nō ꝯtingit aliqđ. a. eē. b. hec aūt pōt eē vera
dupl̄r. ſ. vel qꝛ nullū. a. neceſſe eſt eē. b. vel qꝛ neceſſe eſt
oē. a. eſſe. b. ſi pmo mō: arguat̄ ſic. neceſſe eſt nullū. a. eē
b. ergo neceſſe eſt nullum. b. eſſe. a. ſed hoc nō pōt ſtare
cū pmo. ſi ſecūdo mō arguat̄ ſic. neceſſe eſt oē. a. eſſe. b.

ergo neceſſe eſt aliqđ. b. eſſe. a. ⁊ h̄ nō pōt ſtare cuȝ pᵃ. ſ.
cū hac. ꝯtingit oē. b. eē. a. ſic̄ nec cū hac. ꝯtingit nullum
b. eſſe. a. que ei ꝯuertit̄ ſicut iferi⁹ patebit. ſic ḡ pȝ ꝯuer
ſio vlis affirᵐᵉ de ꝯtingenti pro nō nečio. Sȝ dubitatio
eſt de pbatione ꝯuerſionis pticularis affirᵐᵉ de tali cō/
tingenti. ꝯuertit̄ eniȝ ſic. ꝯtingit aliqđ. b. eē. a. ḡ ꝯtingit
aliqđ. a. eſſe. b. dico ꝙ oppoſitum pōt ſtare. ſ. nō ꝯtingit
aliqđ. a. eſſe. b. ⁊ h̄ nō pbat eā: ꝙ neceſſe ſit. a. eſſe. b. ſed
qꝛ neceſſe eſt oē. a. eſſe. b. ḡ neceſſe eſt aliqđ. b. eſſe. a. nō
vr̄ eſſe icōueniēs. hec. n. nō videt̄ repugnare pᵉ cū vtra/
q; ſit pticularis affirᵐᵉ. ¶ Adhuc vr̄ eē inſtātia ꝯ ꝯuer/
ſionē tā vlis affirᵐᵉ q̄ȝ pticularis affirᵐᵉ de eodē ꝯtingēti
ſic. ꝯtingit oēȝ hoīeȝ eē muſicū: qꝛ ꝯtigit ⁊ nullū: ꝯtigit
ēt aliquē hoīeȝ eē muſicū: qꝛ aliquē nō: ſȝ iſte ꝯuerti n̄
pñt in eadē acceptiōe ꝯtigētis. hec. n. ē ꝯuerſa eaꝝ: ꝯtin
git aliqđ muſicū eē hoīeȝ: ⁊ nō eſt de ꝯtingēti p nō ne/
ceſſario. qꝛ nečē eſt oē muſicū eē hoīem. ¶ Ad h̄ dicūt
aliq̄ ꝙ ꝯtingēs p nō nečio nō ꝯuertit̄ in eadē acceptio
ne ꝯtingētis: ſȝ ꝯuertit̄ in ꝯtingēs cōe: qđ dr̄ poſe: ſic pȝ
in exēplis iā poſitis ad inſtātiā: ⁊ iſtud vr̄ p modū quē
ponit Arꝛ. ad pbādū ꝯuerſionē affirmatiuaꝝ. qꝛ eni nō
ſit ꝯuerſio ſp in eodē ſenſu ꝯtingētis: ſp tñ ⁊ vl̄r ſequit̄
ꝯtingēs p poſ: iō oñdit tale ꝯtingēs. ſ. p poſi ſeq̄ in cō/
uertēdo: ſic pȝ expſſe ex lr̄a ſua. ait enim deſcēdiſſet in
ſua pbatiōe ad ꝯtingēs in oī acceptiōe. ¶ Sed tūc du
bitat̄ . cū negatiue ppōnes de ꝯtingēti pro nō nečio di
co vles: ⁊ ſi nō ꝯuertant̄ in eadem acceptiōe ꝯtingētis
ꝯuertunt̄ tñ vſq; in ꝯtingens cōe qđ dicit̄ poſe: ⁊ dictū
eſt iā ꝙ penit⁹ ſil̄r ſe hñt affirᵐᵉ de eodem contingenti.
Queritur igit̄ q̄re Arꝛ. ſepat ꝯuerſionē negatiuarū Dubiū
de ꝯtigēti p nō nečio a ꝯuerſiōe aliaꝝ ne
gatiuarū: dicēdo ꝙ negᵉ de ꝯtingēti nō nečio nō ꝯuer
tunt̄ : cū tñ nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē ꝯtin
gēti. eadē eni rōne d̄buit h̄ dterminaſſe de affirmatis q̄ȝ
de negatiuis cū ſil̄r ſe hēant. ¶ Adhuc nos videm⁹ ali
q̄s ppōnes de ꝯtigēti p nō nečio affirᵐᵃˢ ꝯuerti i eadē
acceptiōe ꝯtigētis. v. g. ꝯtingit oēȝ hoīeȝ eē albū: vel ali
quē hoīeȝ eē albū. ḡ ꝯtigit aliqđ albū eē hoīeȝ. h̄ eſt cō/
uerſa de ꝯtingēti ad vtrūlibet: ſic ⁊ ppō q̄ ꝯuertit̄ . ḡ nō
vl̄r veꝝ eſt ꝙ ppōnes affirᵐᵉ ⁊ de ꝯtingēti nō nečio nō
pñt ꝯuerti in eadem acceptiōe ꝯtingētis. ¶ R. puto ꝙ
dōȝ ſic ꝙ ppō de ꝯtingēti nō nečio. abſolute loquendo
ꝯuertit̄ in eadē acceptiōe ꝯtigētis. ſȝ ꝯtingēs nō nečiū
diuidit̄ p natū ⁊ ifinitū: ſȝ Arꝛ. nō diuidat ea h̄: ſȝ loq̄tur
de eis in rōne cōi cōprehēdēdo ea p nō nečiuȝ. ꝯtingēs
āt nō nečiū qđ eſt ifinitū vere vl̄ ad vtrūlibet vr̄ ꝯuer
ti pt ſp in eadē acceptiōe ꝯtingētis. ⁊ pȝ p exᵐ prio di/
ctū. ⁊ dico ꝯtingēs ifinitū vr̄ qđ eq̄l̄r penit⁹ ſe hȝ ad eē
⁊ nō eē: ꝯtingēs āt nō nečiū: qđ eſt natuȝ nō ꝯuerti niſi
in ꝯtingēs cōe qđ eſt poſe: ⁊ pȝ exᵐ p inſtātiā ſupi⁹ poſi/
tā in opponēdo: ⁊ rō hui⁹ eſt ꝙ ꝯtingēs natū hȝ cām ad
ipm ordinatā: q̄ tñ ipediri pōt: vñ cū pdicat̄ aliqđ acci
dēs ſic̄ natū d ſubto idifferēter ſe hȝ ad eē ⁊ nō eē. qꝛ cā
ei⁹ pōt ipediri: vt cū dī. ꝯtingit hoīeȝ muſicū eē: hō eni
hȝ poᵗᵉᵐ nālē vt muſic⁹ ſit: vñ magis ſe hȝ ad h̄ vt muſi
c⁹ ſit ad oppᵐ de ſui nā: tale āt ꝯtigēs qđ hȝ cāȝ ordiatā
dterminat ſibi ſubȝ. vñ tale accñs. ſ. natū cū ſubycit̄ ſuo
ſubto. tñ ad eē ſe hȝ: vt cū dico ꝯtigit muſicū eē hoiem
pȝ igit̄ ꝙ ꝯtigēs natū n̄ ꝯuertit̄ vſq; in ꝯtingēs eiuſdē
acceptiōis. ſignū ēt ad h̄ ē ꝙ ꝯtigēs natū cū ꝯuertit̄ p
oppoſitas q̄litates n̄ ꝯuertit̄ niſi i ꝯtigēs cōe. ꝯtigēs āt
i ifinitū cū ꝯuertit̄ ponit̄ i eadē acceptiōe ſic̄ determia
tur iferi⁹ i cap̄ de ꝯtigēti. pȝ igit̄ ꝙ ꝯtigēs n̄ nečiū ꝯuer
tit̄ in eadē acceptiōe ꝯtigētis abſolute loq̄ndo. n̄ tñ in
oī mō ei⁹: ſȝ ipȝ ſȝ ꝙ eſt ad vtrūlibet vr̄ ⁊ ifinitū ſic cō
uertit̄ . ꝯtingēs vō natū nō. ⁊ ppea deſcēdebat Arꝛ. ad p

bãdũ ↄuersionẽ affirmatiuaꝝ i spãlib⁹ acceptionib⁹ ↄti-
gẽtis: ſ3 in cõi tñ ondẽs vlr seq ↄtingẽs cõe ꝓ poſſi: ve
rũtñ h nõ solũ itẽdit ondẽ: ſ3 ↄuersionẽ in oĩ acceptiõe:
ꝛ adbuc satis sufficit sua ꝓbatio: sicꝫ pʒ i exponẽdo lrãʒ.

Dubiũʒ Sed tũc forte dubitabit vlteri⁹ aliqs ſi ↄtigẽs natuʒ i affirmatiuis nõ ↄuertit in ↄtigẽs natũ: ſ3 in ↄtin-
gẽs cõe: cũ silr sit i negatiuis de eodẽ ↄtigẽti: q̃re nõ dicit
in affirmatis ipʒ dissilr ↄuerti i alijs sicꝫ dic̃ i negatis. Et
puto ꝙ h sit: q2 nõ sepat h ↄtigẽs natũ a ↄtigẽti ifinito:
ſ3 ↄfuse logt̃ de eis cõprebẽdẽdo vtrũqʒ ꝑ nõ nec̃iũ: si
eni descẽdisset i ↄtigẽti nõ nec̃io distiguẽs modos ei⁹ ꝑ
natũ ꝛ ifinitũ: ꝛ determiasset sepati ↄuersiões nati ꝛ ifi
niti tñ diuersaꝝ acceptionũ ↄtigẽtis: sicꝫ determiat cõ
uersiões ↄtigẽtis nec̃ij ꝛ nõ nec̃ij: tũc dixisset ↄtigẽs na
tũ dissilr se bre ſ3 ↄuersionẽ alijs modis ↄtigẽtiũ. ¶ Et
sil cũ h sciẽdũ ꝙ neg⁹ de ↄtigẽti ñ nec⁹ ꝑ neutro mõ ei⁹
ↄuertit i eodẽ sẽsu ↄtigẽti. q2 vtrũqʒ ꝑ poſſi: ꝛ nõ i se sicꝫ
dr̃ iferi⁹: ꝛ iõ sepauit ipʒ ab alijs: ſ3 affir^{us} de ↄtingẽti nõ
nec̃io ꝑtiʒ ↄuertit i eodẽ sẽsu ↄtigẽtis: ꝛ ꝑtiʒ nõ. ꝛ iõ nõ
sepauit ei⁹ ↄuersionẽ ab alijs affir^{us}: q2 suffic̃ ꝙ silr ↄuer
tat̃ alijs affirmatis q̃tũ ad aliqd sine eo qđ absolute lo
gt̃ hic de ↄtigẽti tali nõ distinguẽdo ipm ꝑ modos ei⁹.

Dubiũʒ Sed tũc dubitat̃. q̃re Ar. nõ distiguit h natũ ab ifini to: ſ3 ↄfuse vtit̃ eis: ꝛ dico ꝙ est: q2 h determinat
ↄuersionẽ i termis. ipe ãt nõ idiget vti i sequẽtib⁹ ↄuer-
sione i termis ↄtigẽtis nati ꝛ ifiniti sepati ad syllõꝝ ꝑfe
ctionẽ: sicꝫ pʒ iferi⁹ ispiciẽdo syllõs de ↄtingẽti: ꝛ iõ h nõ
distiguit ↄtigẽs natũ ab ifinito vt sepatiʒ determiet de
eaꝝ ↄuersiõe. Ex bis g̃ pʒ ꝙ ↄtigẽs natũ ꝛ ifinitũ silr se
brit i neg^{uis} q̃tũ ad ↄuersionẽ i termis. vtrũqʒ eni ↄuer
tit̃ i ↄtigẽs cõe ꝛ nõ i seipʒ: ꝛ ꝙ i affir^{uis} dissilr se brit: q2
ibi ↄuertit̃ ↄtigẽs ifinitũ i seipʒ: ſ3 ↄtigẽs natũ i ↄtigẽs
cõe: q2 sp tñ mãet veꝝ ꝙ ↄtigẽs nõ nec̃iũ ↄuertit̃ i eadẽ
acceptiõe ↄtigẽtis absolute loquẽdo: nec plꝰ sigiat tex.
Ar. ex bis igr̃ pʒ rñsio ad istãtiã factã ↄ ↄuersionẽ affir
matiaꝝ de nõ nec̃io. ¶ Ad h ãt qđ obm ẽ de ꝓbõne cõ
uersiõis eaꝝ dõʒ ꝙ vltio ↄuersa. s. nec̃e est aliqđ. b. eẽ. a.
nõ põt stare cũ pᵃ. s. ↄtigit aliqđ. b. eẽ. a. q̃uis vtraqʒ sit
ꝑti^{us} affir^{us}. i nec̃ijs. n. idẽ ẽ dicꝫ ꝑti^{em} eẽ verã ꝛ vlem ꝛ
eꝯ ꝓꝑ nec̃iaʒ bitudinẽ termioꝝ. ꝓpõnes. n. nec̃ie redu-
cũt̃ ad aliquẽ modũ iberẽdi ꝑ se ſ3 ꝙ diximꝰ ex itẽtiõe
Ar. i ꝑ post^{oꝝ}. sola ꝑ se iberẽtia sũt nec̃ia. vñ idẽ ſm rẽ ẽ
dicꝫ istã ꝓpõnẽ ꝑti^{em}: nec̃e est aliqđ. b. eẽ. a. stare cũ pᵃ: ꝛ
dicꝫ bãc vlem stare circa. s. nec̃e ẽ oẽ. b. eẽ. a. ſ3 h vlis nõ
pt stare cũ pᵃ. s. bac. ↄtigit aliqđ. b. eẽ. a. sicꝫ nec cũ ista ↄti
git aliqđ. b. nõ eẽ. a. q̃ ei ↄuertit̃: ꝛ ita pʒ ꝙ ista ꝓbõ suffi
cit ad ꝓbãdũ tã vleʒ q̃ꝫ ꝑti^{em} affirmatiuã de ↄtigẽti nõ
nec̃io ↄuerti absolute loquendo. pʒ ẽt ꝙ ꝓbõ Ar. q̃uis
breuis sit: ondit ↄuersionẽ eẽ in oĩ acceptiõe ↄtingẽtis.

Dubiũʒ Cõter forte dubitat̃ de ↄuersiõe negatiaꝝ de ↄti gẽti. ꝛ pᵒ de h ꝙ dicꝫ ↄtingẽ nõ esse eo ꝙ ex
nec̃itate nõ ieẽ: ꝛ eo ꝙ nõ ex nec̃itate iest: silr ↄuerti i ne
gatis de ieẽ ꝛ de nec̃io. si. n. ita sic sit ↄtigẽs natũ ꝛ ifini-
tũ dicant̃ ↄtingẽ: eo ꝙ nõ ex nec̃itate isũt. vtrũqʒ. n. est
nõ nec̃iũ: seqt̃ ꝙ tã ↄtigẽs natũ q̃ꝫ ifinitũ silr ↄuertit̃ i
illis de ieẽ ꝛ de nec̃io. ¶ Et dõʒ ꝙ ↄtigẽs natũ ꝛ ifinitũ
nõ dicunt̃ solũ ↄtigẽ nõ eẽ: ſ3 ẽt ↄtigẽ eẽ: ↄtingẽ aũt nõ
eẽ ex eo ꝙ nõ ex nec̃itate iest dr̃ hic solũ ꝛ ꝑcise ↄtingẽ
nõ eẽ nullo supaddito: ꝛ iõ nõ cõprehẽdit̃ h ↄtigẽs na-
tũ vel ifinitũ sub eo ꝙ dicꝫ nõ ex nec̃itate ieẽ. ¶ Ad cu
ius itelligẽtiã notãdũ ꝙ alr accipit̃ h nõ nec̃iuʒ ꝛ supi⁹
in distictiõe ↄtigẽtis. supi⁹. n. accipiebat̃ ꝓ ↄtigẽti nato
ꝛ ifinito tñ. h aũt accipit̃ ꝓut est cõe ↄtigẽti nato ꝛ ifi-
nito ꝛ nec̃io ẽt ſm ꝙ cadit in 2ᵒ ordie modaliũ: ibi. n. ca
dit nõ nec̃iuʒ: ꝛ ↄuertit̃ cũ ↄtigẽ nõ eẽ: ꝛ illud ↄtingere
nõ eẽ ↄtinet sub se nec̃e nõ eẽ ꝛ ↄtingẽ. qđ põt eẽ ꝛ non

esse. Accipit g̃ hic Ar. ↄtingẽ nõ esse pro ipso cõi vt ca-
dit i 2ᵒ ordie modaliũ: ꝛ hoc absolute ꝛ ꝑcise ꝓut cadit su
per nõ eẽ. Accipit g̃ hic Ar. nõ ex nec̃itate ineẽ ꝓut cõ-
uertit̃ ei qđ est ↄtingere nõ ineẽ in cõi ſm iaʒ dcm̃ mo-
dũ: attribuit̃ igit̃ hec ↄuersio ei qđ est ↄtingẽs nõ ineẽ
ꝑcise: nõ solũ cadit ↄtingẽs sup nõ esse: ꝛ ita ab ista ↄuer
sione excludit̃ ↄtingẽs natuʒ ꝛ infinitũ: que non tñ di-
cunt̃ ↄtingere nõ esse: sed etiam contingere esse.

Sed tũc forte dubitat̃ cũ ↄtigẽ nõ eẽ sit cõe ad ne cesse ſm nõ eẽ ad poſſe qđ põt eẽ ꝛ nõ eẽ: ꝛ Dubiũʒ
ↄtingẽ nõ eẽ in cõi ↄuertit̃ in termis sicꝫ dcm̃ est: ꝛ qcqd
iuenit̃ in gñe opʒ iueniri in aliq̃ sui spẽ: sed nõ repit̃ in
ↄtigẽti ꝙ põt eẽ ꝛ nõ eẽ: vt dcm̃ est. g̃ repit̃ tñ in ↄtigẽ-
ti ſm ꝙ ↄtingẽs dr̃ ex nec̃itate nõ ineẽ. sufficeret g̃ dicꝫ
ꝙ ↄtingẽs nõ eẽ in eo ꝙ ex nec̃itate nõ iest ↄuertit̃: ꝛ ꝓ
nihilo addit̃ vl' in eo ꝙ nõ ex nec̃itate inest: q2 in h cõi
nõ ex nec̃itate ineẽ nõ inuenit̃ ista ↄuersio nisi ꝓ h suo
ↄtẽto ex nec̃itate nõ ieẽ. ¶ Et dõʒ ꝙ hui⁹ ↄuersio ꝑ se ꝛ
ꝑ ꝑus inest ↄtigẽti cõi. s. qđ est poſſe ꝑ posterius aut ↄtin-
gẽtib⁹ sub ipo in eo ꝙ ↄtigẽtia sũt: ꝛ iõ ne putet̃ ꝙ ecõ-
uerso se hẽat dicꝫ ꝙ ↄtingẽ non ineẽ in eo qđ ex nec̃itate
nõ inest: ꝛ in eo qđ nõ ex nec̃itate iest ↄuertit̃ h mõ: ad-
dẽdo cõe spãli: l3 nõ iueniat̃ hec ꝓꝑetas nisi i illo spãli.

Sed tũc dubitabit forte aliqs cũ supi⁹ iueniat̃ in q̃libet iferiori: ꝛ vbicũqʒ iuenit̃ ipʒ supi⁹ Dubiũʒ
ẽt iuenit̃ ꝓꝑa passio ei⁹: tũc i q̃lʒ ꝑti^{ri} ↄtigẽti dʒ iueniri h
ꝓꝑetas ↄuertẽdi q̃ seqt̃ ↄtigẽs ſ3 ꝙ ẽ cõe. ¶ Et dõʒ ꝙ
cũ aliqđ supi⁹ ↄtinet sub se plura iferiora ↄtigit illa infe
riora 2ʳ ↄsiderari. s. aut q̃ ad nãʒ sui supioris saluari i ife
riorib⁹: aut q̃ ad nãʒ quã addit iferi⁹ supra supi⁹. si pᵒ cõ
sideret̃ ipʒ iferi⁹ sic in ipso saluat̃ ꝓꝑe passiões supioris.
si 2ᵒ mõ nec̃q̃ꝫ: ꝛ istud pʒ iducẽdo i oib⁹. silr g̃ẽ de ↄtin-
gẽti: ↄtigẽs poſſe ↄtinet sub se ↄtigẽs qđ est nec̃iuʒ: ꝛ qđ
est nõ nec̃iuʒ. ↄtingit igr̃ ↄsiderare vtrũqʒ ↄtigẽs spãle
2ʳ. s. aut q̃ ad nãm ↄtigẽtis simplr̃ repiri ꝛ saluari i vtro
qʒ: ꝛ sic vtrũqʒ ↄuertit̃: vñ ↄtigẽs nõ nec̃iuʒ inq̃tũ ↄtin
gẽs est ↄuertit̃ in nõ ↄtingẽs ꝓ poſſi: sicꝫ patebit ↄñr: aut
q̃tũ ad nãʒ nec̃ij ꝛ nõ nec̃ij: quã supaddũt ↄtigẽti sim-
plr̃: ꝛ sic ↄtigẽs qđ est nec̃iuʒ ↄuertit̃: sicꝫ ꝛ ꝓpõ de nec̃io:
ſ3 ↄtigẽs qđ est nõ nec̃ium nõ ↄuertit̃ sicꝫ dicꝫ in lrã: ꝛ sic
manifesta est itẽtio Ar. ꝑ nãm. n. ↄtigẽtis simplr̃ ↄuer-
tit̃ vtrũqʒ spãle ↄtigẽs: ꝛ iõ nõ solũ attribuit hãc ↄuer-
sionẽ ↄtingẽti qđ est nec̃ium: ſ3 ẽt ↄtingẽti ꝓ poſſi: ꝛ dico
ſm ꝙ cadit sup nõ eẽ: ſ3 tñ ꝑ nãʒ ꝓꝑiã vtriusqʒ ↄtigẽti
est ꝙ alteꝝ ↄuertit̃ i eodẽ sẽsu: ꝛ reliquũ nõ: ꝛ iõ adhuc
ↄsiderãdo dicꝫ ꝙ neg⁹ de ↄtigẽti nec̃io ↄuertit̃: ꝛ neg^{ua} de
ↄtigẽti nec̃io nec̃q̃ꝫ. ¶ Sʒ adhuc forte dubitaret aliqs.
videt̃. n. ꝙ ex^{m} qđ põit de ↄtigẽti qđ dr̃ ↄtigẽ: eo ꝙ nõ ex
nec̃itate iest ꝑcedat ꝙ ↄtigẽs ad vtrũlibet neg^{am} ↄuer-
tat̃. h. n. ꝓpõ est ad vtrũlibʒ: ↄtigit nullã tunicã eẽ albã:
ↄtigit. n. ẽt oẽm tunicã eẽ albã. ¶ Et dõʒ ꝙ nõ exẽplifi
cat in bis termis ꝙ itẽdat ↄtigẽs ad vtrũlibet ↄuerti: ſ3
q2 itẽdit ↄtigẽs cõe cadẽs sup nõ eẽ ↄuerti ꝑ nãʒ sui. ve-
rũtñ ponit ex^{m} de ↄtingẽti ad vtrũlibet: q2 ipoſſe est exẽ-
plificat̃ de gñe nisi i aliq̃ sui spẽ. Cũ g̃ i iducto ex⁹ sit nã
ↄtigẽtis ad vtrũlibet: ꝛ nã ↄtingẽti cõis: nõ docet ↄuer-
tere illõ ſm nãʒ ↄtigẽtis ad vtrũlibet: ſ3 ſ3 nãm ↄtingẽ
tis simplr̃. ꝛ h pʒ ꝑ ꝓbõnẽ ↄuersiõis ei⁹ cũ dicꝫ ꝓ opposi
to ↄñis istã. nec̃e ẽ aliqđ albũ eẽ tunicã. si. n. accipit̃ ↄti-
gẽs i ista ↄuersiõe. ↄtigit nullã tunicã eẽ albã. ꝓ ↄtigẽti
ad vtrũlibet: cũ dicat̃ oppo^{m} ↄñis. s. nõ ↄtingit nulluʒ
albũ eẽ tunicã: nõ deberet accipe istã ↄuerti cũ hac. ne-
cesse ẽ aliqđ albũ eẽ tunicã. ſ3 cũ illa ꝛ cũ ista sub disiũ-
ctione: nec̃e est nullũ albũ eẽ tunicã: ↄtingẽti. n. nato vel
infinito opponit̃ tã nec̃iuʒ q̃ꝫ ipoſſe: ↄtingẽti aũt cõi tñ
impoſſe. sic g̃ pʒ solo. patet etiã solutio dubitationis que
solet

solet esse de pbatiōe ꝯuersionis pdicte:bene enĩ pbat
id qđ intēdit sicut patet:sed non bene pbaret si sua in/
tentio esset ꝯtingentis ad vtrūlibet posse conuerti.

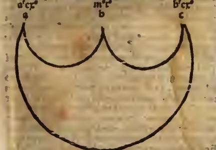
dubiū3 **Consequēter** dubitat̃ de eo qđ dicit de ꝯtigēti
nato ⁊ īfinito. Dicit enī φ negati
ua vlis de tali ꝯtingēti nō ꝯuertit̃ in termis: sed videt̃
φ sic per talē rōnē. Qđ inest p se supiori inest ⁊ cuilibet
īferiori: vt sensibile qđ iest aiali iest cuilibet aiali spāli:
s3 ꝯuerti simplr in termis iest ꝯtigēti simplr: qđ est cōe
⁊ ꝯtinet sub se ꝯtigēs natū ⁊ īfinitū: igit̃ idē inerit ꝯtigē
2° ti nato ⁊ īfinito: ⁊ loquor de ppōnib⁹ negatiuis. ⁋ Ad/
huc si aliq̃ duo ꝯuertunt̃ eode3 addito eis adhuc ꝯuer/
tent̃: s3 iste due ppōnes ꝯuertunt̃. nullū. b. est. a. ⁊ nullū
a. est. b. quōcūq3 accipiat̃ inee. s. siue vt nūc siue simplr.
ḡ addito ꝯtingēti eis adhuc ꝯuertent̃ quocūq3 mō acci
3° piat̃ ꝯtingēs. ⁋ Adhuc qđ seqt̃ ad ꝯn̄s seqt̃ ad an̄s: sed
ꝯtingere nō eē simplr seqt̃ ad ꝯtingēs natū ⁊ īfinitū: ⁊
ad ꝯtingē nō eē simplr seqt̃ ꝯuersio in terminis. ḡ ꝯuer
4° sio in termis seqt̃ ad ꝯtingēs natū ⁊ īfinitu3. ⁋ Adhuc
si ꝯtigit nullū. b. eē. a. ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ accipio ꝯtin/
gens pro nato vel īfinito: q2 si nō seqt̃: oppositū stabit. s.
nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ cū hac ꝯuertit̃: necē est aliqđ. a.
eē. b. ⁊ si necē est aliqđ. a. eē. b. necē est aliqđ. b. eē. a. ⁊ h
est incōpossibile p°: q̄re videt̃ φ ꝯuersio sit bona. ⁋ Et
dōm φ vlis negatiua de ꝯtigēti nato vel īfinito ſm φ
tale est: nō ꝯuertit̃ in termis: ⁊ cā ei⁹ dicta est in expōne
Ad p^m lrē. ⁋ Ad p^m ḡ dōm dōm est φ p nām ꝯtigētis simplr i/
uēti in ꝯtingēti nato ⁊ infinito pōt fieri ꝯuersio ſm φ
obycit̃: respiciēdo tñ ad ppriā nām ꝯtigētis nati ⁊ īfini
ti ſm φ hō: sic nō ꝯuertit̃: ⁊ h vult Ar. hic. Et p h patet
solo ad 3^m ⁊ illud satis p3 p pus dcā de ꝯuersione ꝯtigen
Ad 2^m tis negatiui. ⁋ Ad 2^m dōm φ eodē addito ꝯuertibilib⁹:
idē vtrobiq3 faciētib⁹ adhuc manēt ꝯuertibilia: sed cū
di. nullū. b. ꝯtigit eē. a. ⁊ ꝯtigit nullū. a. eē. b. h ipm ꝯtin
git nō idē facit vtrobiq3. si enī in p° ppōne denotet ꝯti/
gētiā natā vel īfinitā. in 2° denotat ꝯtigētiā in cōi ⁊ ſm
φ p3 manifeste in termis. si enī dicat̃: ꝯtigit nullū hoie3
eē albū. hic dr̃ ꝯtigēs ad vtrūlibet. si aūt ꝯuertat̃ sic. cō
tingit nullū albū eē hoie3. dr̃ hic ꝯtigēs p poli: qđ q̄de3
ꝯtigēs cōe est. Unñ his est sensus. nō necē est aliqđ albū
eē hoie3: ⁊ ita p3 rñsio ad ob3: q2 ꝯtigēs additū vtrobiq3
Ad 3^m nō facit idē. ⁋ Ad vltimū dō3 φ hñ pbat ppōnē vlem
negatiuā de ꝯtigēti nato vl īfinito ꝯuerti in ꝯtigēs cōe
⁊ ſ3 gen⁹: ⁊ h veꝝ est: ⁊ ꝯcedēdū est: s3 sua pbatio nō co/
git φ ꝯuertat̃ i eadē acceptiōe ꝯtigētis. h enī falsū est.

dubiu3 **Adhuc** dubitat̃ de h qđ dic̃ pticularē negatiuā de
tali ꝯtigēti ꝯuerti in termis ⁊ h fore mani
festū in seq̄ntib⁹ vbi loqt̃ de ꝯtigēti: cū tñ ibi nō faciat
mētionē de tali ꝯuersiōe pticularis. ⁋ Et dō3 φ dic̃ h
eē manifestū p sequētia: q2 talis ꝯn̄a p3 māifeste p ea q̄
dcā sūt hic ⁊ que dicent̃ in cap̄ de ꝯtigēti. hic enī dic̃ φ
pticlaris affir^{ua} de tali ꝯtigēti ꝯuertit̃ simplr i termis. ⁊
cap̄ de ꝯtigēti dic̃. φ pticularis affirmatiua de tali ꝯtin/
gēti ꝯuertit̃ cū pticulari negatiua de eodē p oppositas
q̄litates. ex his manifeste seqt̃ φ pticularis neg^a de tali
ꝯtigēti ꝯuertit̃ simplr in termis. ⁋ Ad h ḡ φ sūmatī3
hēat̃ intētio ⁊ itelligētia hui⁹ capl̄i de ꝯtigēti notādū. φ
necēiu3 ⁊ ꝯtingēs natū ⁊ īfinitū dicunt̃ ꝯtigere eē. ipole
aūt ⁊ ꝯtigēs natū ⁊ infinitū dicunt̃ ꝯtigere nō eē: ⁊ hec
duo sūt q̄si spēs ꝯtigētis. dr̃ ēt pole eē ꝯtigere eē ⁊ pole
nō eē ꝯtigere nō eē sumpto ꝯtigēti ſm gen⁹. ⁋ Adhuc
affirmatiue de ꝯtigēti in oi acceptiōe ei⁹ iā determiata
ꝯuertunt̃ in eadē acceptiōe ꝯtigētis eo mō quo affirma
tiue de inee ⁊ de necēio. ⁋ Adhuc negatiue de ꝯtingēti
sūpto ſm gen⁹ ⁊ ſm necēiu3: nō eē dr̃ ꝯtigē nō eē silr cō/
uertunt̃ in negatis de iee ⁊ de necēio. ⁋ Adhuc in nega/
tiuis de ꝯtigēti nato vel īfinito alr est q̄ȝ in alys negati
uis. in istis eni3 nō ꝯuertit̃ in termis vlis negatiua. pti/
cularis aūt negatiua ꝯuertitur: sed in alys ecōuerso est.
⁋ Adhuc notādu3 φ ꝯtigēti nato ⁊ infinito opponitur
tā impossibile q̄ȝ necēiu3. ꝯtingēti vō sumpto ſm genus
⁊ ſm φ necēium dr̃ ꝯtingere opponit̃ tm̄ impossibile.

⁋ His vō determinatis dicendū est per que ⁊
quando ⁊ q̄ño fit ois sylls. Postea vō dice/
mus de demonstratione. Prius enim dicen/
dū est de syllo q̄ȝ de demōstratiōe: eo φ vlior
est sylls. Nā demonstratio quidem sylls est.
Syllogismus vō nō ois demonstratio.

⁋ Postq̄ȝ dtermiauit Ar. de his q̄ꝝ cognitio an̄cedit pn/
cipale negatiuū. s. syll3 ⁊ demr̃atione. hic itēdit de nego/
cio pncipali. s. de syllo ⁊ demr̃atiōe. ⁊ didit̃ in phemiū ⁊
tractatū. tactat⁹ icipit ibi (Qñ ḡ tres termini.) In phe/
mio sic pcedit. p° dat itētionē cū ꝯtinuatione dicroꝝ ad
dicēda ⁊ cū mō pcedēdi dicēs: φ cū h determiata sint:
dō3 est p q̄ fit sylls. s. q̄tū ad termios ⁊ ppōnes: ⁊ qñ q̄ȝ/
tū ad figuras: ⁊ q̄ño q̄tū ad modos: ⁊ postea dō3 est de
demr̃atiōe: ⁊ h ē (His vō ⁊c̃.) 2° assignat cā3 cū mō pce
dēdi dicēs: φ pus dōm est de syllo q̄ȝ de demr̃atiōe: qm̄
sylls est vlterior: ⁊ ita por: ⁊ h est (Prius vō de syllo.)

⁋ Quādo igit̃ tres termini sic se hñt adīuice3
vt postremu3 in toto sit medio: ⁊ medium in
toto primo: vel sic vel non sic: necesse est extre
mitatū esse syllm pfectū. Uoco aūt mediū qđ
⁊ ipm in alio ⁊ aliud in ipso est: qđ ⁊ positiōe
mediū est. Extrema vō qđ ⁊ in alio ⁊ in quo
aliud est. Si enī. a. de oi. b. ⁊. b. de oi. c. necesse
est pdicari de oi. c. a. pri⁹ enī est dcm̄ q̄ño de oi
dicim⁹. Similr aūt ⁊ si. a. de oi. b. b. autem de
omni. c. quoniam. a. nulli. c. inerit.

hic a mltis solet cōripi al berr⁹ q fig^m p^m p tria āgu la descri psit.

⁋ Coñter icipit tractat⁹ q p didit̃ i ptes duas. In p° agit
de syllo. In 2° de dmr̃atiōe: ⁊ ꝯtiet ps p° totū li^m poꝝ. 2°
vō totū li^m post^{rꝝ}. p° i duas. In p° determiat de syllo om̄/
siuo. i 2° vt i 2° li° determiat de syllo ex hypothesi. ⁊ dico
syllm ex hypothesi i q̄ supponit̃ aliqd pter pncipales p/
missas: siue illđ sit ppō siue ppetas termi vl ppōnis. vl
sic. In p° determiat de syllo ſm suu3 fieri ⁊ eē. In 2° ſm
suū posse. p° didit̃ in pncipale ⁊ icidēs in q̄ remouet du/
bitationē circa determiata in p lib°. ⁊ icipit ibi (Differt
aūt i ꝯstruēdo ⁊c̃.) Pria adhuc didit̃ in duas. In p° de/

terminat de gñõne syllo℞.in 2°cũ dicit (Qũo aũt reducem⁹.) de eoꝛũdẽ reductione:ad gñõnẽ aũt syllo℞ duo ptinẽt.s.ordinatio medij respectu extremo℞ ⁊ eiusdẽ iuẽtio.ideo p^a in duas.in p^a determiat ordiationẽ medij respectu extremo℞.in 2°cũ dicit (Qũo autẽ idonei erim⁹.) determinat eiusdẽ iuẽtionẽ.p^a adhuc in duas.in p^a determiat de syllo.in 2°cũ dicit (Qñ aũt ꝯuertunẽ extremitates.) de qbusdã syllo ãnexis ⁊ i ipsis reducẽdis.

Dubiũ **Sed hic** posset fore aliqs dubitare de ordie.pri⁹.n. videẽ ꝙ sit mediũ iuenire ꝙ̃ iuẽtũ ordiare. ¶ Sed dõz ꝙ h̃ veꝝ eẽt si deberet iueniri id qd̃ est mediũ:nũc aũt docet iuenire me^m i rõne medij:ad quã iuẽtionẽ via est ipa ordiatio:⁊ iõ posterioꝛ est iuẽtio medij i rõne medij ꝙ̃ ei⁹ordiatio:⁊ iõ pz ordo.alr̃ aũt ⁊ forte meli⁹possent diuidi ille due ptes.ad syllo℞.n.gñõnẽ reqriẽ vt cognoscaẽ ex qb⁹⁊ ex q̃libus fiat sylls:⁊ ẽt ars ⁊ ptãs faciẽdi ipm.Diuidiẽ ḡ i duas.in p^a docet ex qb⁹⁊ q̃lib⁹fiat sylls simpr̃.In 2°cũ diẽ(Qũo aũt idonei.) determiat artẽ ⁊ ptãtẽ faciẽdi syllos.⁊ pz ordo.pri⁹.n.ẽ scire ex qb⁹⁊ q̃lib⁹hẽat res fieri ꝙ̃ tradaẽ ars faciẽdi ipsa℞:⁊ h̃ est diuisio silis distictiõi duo℞ lib^rũ post^r℞.⁊ fm istũ modũ dz sic fieri diuisio:illa ps in q̃ determiat de syllo simpr̃ fz eẽ diuidiẽ i duas.In p^a determiat gñõnẽ syllo℞ ⁊ ptãtẽ faciẽdi eos.in 2°eo℞ reductionẽ cũ diẽ (Qũo aũt reducem⁹.)p^a in duas.In p^a determiat gñõnẽ syllo℞.in 2° artẽ ⁊ ptãtẽ faciẽdi eos cũ diẽ(Qũo aũt idonei.) deinceps ꝯsequẽdũ est syllo℞ gñõnẽ fm ordinẽ ⁊ modũ scriptũ. cognoscẽ aũt ex qb⁹⁊ q̃lib⁹fit sylls hẽri põt p cognitionez ordinatiõis medij re^a extremo℞:⁊ diuidiẽ in duas. In p^a igiẽ pte determiat istã ordinationẽ:⁊ q̃dã supposita verificat.In 2°cũ diẽ(Qm̃ aũt hẽm⁹de qb⁹.)qd̃dã correlariũ ex dictis manifestat.p^a in duas.In p^a determiat ordinationẽ medij re^a extrẽo℞:q̃dã pri^a supponẽdo. In 2°cũ diẽ(Qm̃ igiẽ q in his figuris sunt.) oñdit que mediata sũt.p^a in duas.In p^a determiat ordiationẽ medij ad extrema i syllo q est sine mõ.In 2°cũ diẽ(Qm̃ aũt diuersuz est iceẽ.)in syllo q est cũ mõ.p^a in duas.in p^a determinat istã ordiationẽ in triplici fig^a.i 2°cũ diẽ (Palã aũt est qm̃ oib⁹.)q̃si correlarie mãifestat q̃dã q̃ sũt mãifeste ex pte p̃cedẽti.p^a i tres fz nũe℞ triũ figura℞ i qb⁹docet ordiationẽ medij ad extrẽa in syllo q est sine mõ.in p^a itẽdit de ista ordiatiõe in p^a fig^a.⁊ diuidiẽ in duas.in p^a determiat oẽs ꝯiugõnes p^e figure cõplete.in 2°cũ dicit (Palã ãt ⁊ qm̃.) duo correlaria ex p̃dcis mãifeste ꝯcludit.p^a in duas.in p^a determiat ꝯiugñes vl'es.in 2° vt ibi (Si ãt hic qdẽ termio℞.) ꝯiugñes pticlares. p^a i duas. in p^a determiat ꝯiugñes vl'es vtiles. in 2°cũ diẽ (Si vo p^m.) inutiles. In p^a pbat sic p p̃ dat dispõnẽ termio℞ in modis vl'ib⁹p^e figure dicẽs:ꝙ qñ tres termini sic se hñt vt me^m de postrẽo affirmaẽ vl'r.p^m ãt de medio affirmaẽ vel negeẽ vl'r ⁊ hoc sigĩat duos p̃mos modos p^e figure: tũc neceẽ est syllm pfectũ ꝯcludẽtẽ maiorẽ extremitatẽ de miore que qdẽ extremitates sũt i rõne extrẽitatũ.⁊ h̃ est(Qñ igiẽ tres termini.) 2°expõit qs termin⁹in hac fig^a sit medi⁹⁊ que sũt extrẽa dicẽs ꝙ me^m vocat hoc qd̃ subijciẽ maiori extrẽitati:⁊ p̃dicaẽ de miore:extrẽo℞ ãt postremũ ẽ ꝙ tm̃ subijciẽ.p^m ãt qd̃ tm̃ p̃dicaẽ:⁊ h̃ ẽ(Uoco ãt me^m.)3°põit ꝯiugñes vtiles.⁊ sũt due.q̃℞ p^a ꝯstat ex vl'ib⁹affirmatiuis ⁊ ꝯcludit vl'ez affirmatiuã:⁊ pficiẽ p dici de oi:⁊ h̃ est(Si eni.a.de oi.) 2^a vo ꝯstat ex maiori vl'i negatiua ⁊ minore vl'i affirmatiua ⁊ ꝯcludit vl'em negatiuã ⁊ pficiẽ p dici de nullo:⁊ h̃ est(Silr̃ aũt.)

¶ Si vo primũ qdẽ oi medio inest.mediũ vo nulli postremo nõ erit sylls extremitatũ:nihil eni necẽiuz accidit eo ꝙ hec sint. Nã ⁊ oi ⁊ nulli postremo ꝯtigit primũ iceẽ:q̃re neqȝ vl'e neqȝ pticulare ve℞:cũ aũt nihil sit necessariũ p h̃.nõ erit sylls. Termini vo oi iceẽ aial hõ equus:vt nulli aial hõ lapis. Silr̃ nec qñ primuz medio nec mediũ postremo vlli iest:nec sic erit sylls. Termini vo iceẽ scia linea medicina:vt nõ iceẽ scia linea vnitas. In vl'ib⁹ ḡ termis manifestũ in hac figura qñ erit ⁊ qñ nõ erit sylls: ⁊ qm̃ cũ est sylls:necessariuz est terminos sic se hẽre vt diximus: ⁊ si sic se hñt qm̃ erit syllogismus.

¶ Cõsiter põit ꝯiugñes vl'es inutiles:⁊ ponit duas. q̃℞ p^a ꝯstat ex maiore affir^a ⁊ minore neg^a oñdit eã eẽ inutilẽ p istãtiã in termis.põit eni termios in qb⁹ cũ p̃missis stat vl'is affir^a:⁊ alios i qb⁹stat vl'is neg^a:ex q̃ ꝯcludit:ꝙ nihil seqẽ ex tali dispõne:⁊ est vis rõnis fũdata sup hanc maximã.Si vnũ opposito℞ pt stare cũ p̃missis reliquũ nõ seqẽ:⁊ ita cum vtraqȝ stare possit cũ talib⁹p̃missis.s. vl'is affir^a ⁊ vl'is neg^a in tali dispõne neutra seqẽ:⁊ ita nihil seqẽ:⁊ h̃ est(Si aũt p^m ⁊c.)2°ꝯstat ex duab⁹ negatiuis quã oñdit inutilẽ silr̃ p istãtiã in termis ponẽs tres termios:i qb⁹ꝯtigit p^m iceẽ postrẽo vl'r:⁊ alios termios i qb⁹remoueẽ p^m a postremo vl'r:⁊ h̃ est(Silr̃ vo nec.)

¶ Si aũt hic qdẽ termino℞ vl'r:ille vo pticulr̃ ad aliũ:qñ vl'e qdẽ poniẽ ad maiorẽ extremitatẽ vel p̃dicatiuũ vel priuatiuũ.pticulare vo ad miorẽ p̃dicatiuũ:neceẽ est syllm eẽ pfectũ. Qñ aũt ad miorẽ ⁊ quolz mõ alr̃ se hẽant t̃mini impoẽ. Dico aũt maiorẽ extremitatẽ in q̃ mediũ est:minorẽ que sub medio est. Insit.a.qdẽ oi b.b.aũt alicui.c.ḡ si est de oi p̃dicari qd̃ in pricipio dcm̃ est:neceẽ est.a.alicui.c.iceẽ.Et si.a.qdẽ nulli.b.iest.b.aũt alicui.c.neceẽ ẽ.a.alicui.c.nõ iceẽ.Determiatũ ẽ eni de nullo qũo dicim⁹:q̃re erit sylls pfect⁹.Silr̃ aũt ⁊ si idefinitũ sit.b.c. p̃dicatiuũ:nã idẽ erit idefinito ⁊ pticlari sũpto Si aũt ad miorẽ extremitatẽ vl'e ponaẽ vl' p̃dicatiuũ vel priuatiuũ nõ erit sylls nec affirmatiuus nec negatiu⁹idefinita sũpta vl' pticlari:vt si.a.qdẽ alicui.b.iest.b.aũt oi.c.iest. Termini vo iceẽ bonũ habit⁹prudẽtia:vbi nõ iceẽ bonũ hit⁹idisciplia. Rursũ si.b.qdẽ nulli.c.a. vo alicui.b.iest vl' nõ iest vl' nõ oi iest:nec sic erit sylls Termini vbi iceẽ albũ equ⁹ cign⁹.vbi nõ iceẽ albũ equus coru⁹. Idẽ aũt ⁊ si.a.b.idefinitũ sit. Nec qñ vn⁹ad maiorẽ qdẽ extremitatez vl'e qdẽ fuerit aut p̃dicatiuũ aut priuatiuũ. Ad miorẽ vo priuatiuũ pticulare nõ est sylls:vl' idefinito vl' pticulari sũpto:vt si.a.qdẽ oi.b.iest.b. aũt alicui.c.nõ:vel nõ oi iest:cui eni alicui nõ iceẽ mediuz h̃ ⁊ oẽ ⁊ nulli seqẽ primũ. Ponanẽ termini aial hõ albũ:deide de qb⁹ albũ nõ p̃dicaẽ hõ sumanẽ cign⁹ ⁊ nix.ḡ aial de vno qdẽ oi predicaẽ:de altero vo nullo: q̃re nõ erit sylls.

Rurſum ſi.a.qdeʒ nulli.b.inſit.b.aūt alicui.c. nō inſit.ꝛ ſint termini inaiatū hō aial. Deīde ſu mant termini de qb⁹ nō ꝑdicaṫ hō cign⁹ ꝛ nix. ꝗ iaiatū de vno qdē oī ꝑdicaṫ: de altero vͦo nul lo.nā ꝛ inaiatū de h qdē oi: de illo vͦo nullo ꝑ dicaṫ. Ampli⁹ qm̄ indefinitū eſt alicui eoꝝ que ſūt.c.nō ineē.b.veꝝ eſt ꝛ ſi nulli ieſt: ꝛ ſi nō oi: qm̄ alicui nō ieſt. Sūptis aūt h⁹ termis velut nulli ieē nō fit ſylls: h eni dem̄ eſt prius. Ma nifeſtū eſt ergo qm̄ in eo qui ſic ſe hn̄t termini nō erit ſylls: eēt enim ꝛ in his. Similr aūt oſ̄ detur ꝛ ſi vniuerſale ponatur priuatiuum.

¶ Cōſequēter determiat ꝯiugōnes ꝑticlares ꝛ diuidiṫ in duas. In p̄ determinat ꝯiugōnes ꝑticulares vbi altera ꝑpō eſt vlis. In 2ͣ cū dicit (Nec ſi ambo iternalla.) vbi vtrāqz eſt ꝑticulare. In p̄ ſic ꝓcedit.p̄ dat regulā recti ficātē oēs ꝯiugōnes ꝑticulares.q̄ꝛ altera eſt ꝑticularis dicēs: ꝙ qn̄ altera ꝑpō eſt vlis ꝛ altera ꝑticularis ſi ma ior ſit vlis affirmatiua vel negͣ.mior aūt ꝑticularis af firmatiua erit ſylls ꝑfect⁹.quocūqz aūt alio mō fiat nō erit: ꝛ h eſt (Si aūt hic qdē.) 2ͦ.determiat ipſas ꝯiugō nes.ꝛ p̄ vtiles.2ͦ iutiles.vtiles aūt due ſūt.q̄ꝛ p̄ͣ ꝯſtat ex affirmatiuis.ꝛ ꝑficiṫ ꝑ dici de oi: ꝛ h eſt (Inſit eni.a.oi b.) 2ͣ āt hēt maiorē negͣᵐ ꝛ ꝑficiṫ ꝑ dici de nullo: ꝛ h eſt (Et ſi.a.qdē.) ꝯñr pōit ꝯiugōnes iutiles.ꝛ p̄ hn̄tes mio rē vlem.2ͦ cū dicit (Nec qn̄ ad maiorē.) hn̄tes maiorē vlem ꝓcedit ḡ ſic.p̄ pōit duas ꝯiugōnes hn̄tes minorē vlēʒ affirmatiuā ꝛ maiorē ꝑticularē affirmatiuā vl̄ ne gatiuā oſ̄dēs eas iutiles ꝑ iſtātiā in termis: ꝛ h eſt (Si aūt ad miorē extremitatē.) 2ͦ ſil̄ pōit duas alias hn̄tes miorē vlēʒ negͣᵐ: maiorē vͦo ꝑticularē affirmatiuā vel negͣᵐ ꝛ oſ̄dit eas eē iutiles per iſtātiā in termis: ꝛ h eſt (Rurſus ſi.b.qdē.) ¶ Cōñter pōit duas iutiles ꝯiugō nes hn̄tes maiorē vlēʒ ꝛ miorē ꝑticularē negͣᵐ.ꝛ ſic ꝓce dit.p̄ ponit eas dicēs eas eē iutiles: ꝛ h eſt (Nec qn̄ qdē ad maiorē.) 2ͦ oſ̄dit eas eē iutiles.p̄ ꝑ iſtātiā in termis. 2ͦ ꝑ rōnē. In p̄ ſic ꝓcedit.p̄ pōit iſtātiā ꝯ illā ꝯiugōneʒ cui⁹ maior eſt affirͣᵃ.eſt eni reꝑire termios vbi p̄ᵐ inerit oi poſtrēo ꝛ nulli: vt ſi ſumanṫ tres termini: ꝛ ſub 3ͦ duo ſpāles a q̄ꝛ altero remoueṫ p̄m⁹ ꝛ alteri iſit p̄m⁹: vt iſti termini aial hō albū: ꝛ ſub albo accipianṫ cignus ꝛ nix. erūt igiṫ ſylli ad iſtātiā talis.oīs hō eſt aial.aliqs cign⁹ nō ē hō: ꝛ tn̄ cign⁹ ē aial: ꝛ iō nō ſeqṫ negͣ cū ſtet oppoſi ta iſta.ſ.affirͣᵃ.cign⁹ eſt aial.alia nix nō eſt hō: ꝛ tn̄ nulla nix ē aial: ꝛ iō nō ſeqṫ affirͣᵃ cū ſtet negͣ iſta.ſ.nulla nix eſt aial: ꝛ h ē (Ut ſi.a.qdē oi.b.) 2ͦ iſtat ꝯ ꝯiugōnē hn̄tē vtrāqz negͣᵐ ꝛ ſūt termi iaiatū: hō albū: deīde ſub albo accipiaṫ nix ꝛ cign⁹: ꝛ pꝫ ꝙ itēdit.ꝛ h eſt (Rurſuꝫ ſi.a.) Cōñter oſ̄dit illas ꝯiugōes eē iutiles ꝑ rōneʒ talē.mior que ē ꝑticlaris negͣ pōt idefinite eē vͣ ꝑ ſēſu vlis nega tiue vl̄ ꝑ ſēſu ꝑticlaris negͣᵐ. Sꝫ ſi accipiaṫ i ſenſu vlis negͣᵐ nō ſeqṫ ꝯ vt ꝑus oſ̄ſū ē.q2 ex duab⁹ vlib⁹ negatis nō fit ſylls.ḡ ſi accipiaṫ i ſēſu ꝑticlaris negͣ nō ſeqṫ ꝯ: ꝛ pꝫ neceitas h⁹ argͥ ꝑ hāc maximaꝫ: qꝺ nō ſeqṫ ad añs: nō ſeqṫ ad ꝯñs.vn̄ cū ꝑticlaris negͣ ſeqͣtur ad vlēʒ negͣᵐ ꝛ extrīte miore ꝛ vli negͣ nihil ſeqṫ.neqꝫ ſeqṫ aliqꝺ miore extrīte ꝑticlari negͣ. Dui⁹ rōnis p̄ ponit maiorē (Ampli⁹ qm̄ idefinitū.) 2ͦ miorē: ꝛ h ē (Sūptis ſit.) 3ͦ ꝯñē: ꝛ h eſt (Manifeſtū ḡ ē.) ꝛ addit ꝙ ſil̄r oſ̄deṫ iutilitas ꝯiugō nis ſi maior fuerit vlis negͣ: ſicut ſi fuerit affirͣᵃ dūmō minor ſit ꝑticularis negͣ: ꝛ hec eſt (Sil̄r aūt oſtēdiṫ.)

¶ Neqꝫ ſi ambo iterualla ꝑticularia ꝑdicatiue aut priuatiue: aut hoc qdē ꝑdicatiue: illud vͦo priuatiue dī. Si vͦo hoc qdeꝫ indefinitū: illud vͦo definitū: vel ambo indefinite nullo mō erit ſylls. Termini vͦo cōes oīuꝫ: aial albū homo: aial albū lapis. Manifeſtuꝫ igiṫ ex his que di cta ſunt: qm̄ ſi ſit ſylls in hac figura ꝑticularis neceſſe eſt terminos ſic ſe habere: vt diximus. Aliter enim ſe habētibus nullo modo fit.

¶ Cōñter pōit ꝯiugōes ꝑticlares vbi vtraqꝫ ē ꝑticlaris. dicēs: ꝙ quocūqz ſe hēant ꝑpōnes ſi ābe ſint ꝑticlares ſp̄ iutilis erit ꝯiugatio.ꝛ h oſ̄dit ꝑ iſtātiā i termis ꝛ itel ligiṫ vbiqꝫ i h cap qn̄ Ar.pōit termios.ꝙ termin⁹ p̄m⁹ in ordie eſt maior extrēitas.2⁹ medi⁹ termin⁹.ꝛ 3⁹ mior extrēitas: ꝛ h ē (Neqꝫ ſi ambo iterualla.) Cōñter epilo gat dcā de ꝯiugōib⁹ ꝑticlarib⁹: ꝛ h eſt (Māifeſtū igiṫ.)

¶ Palā aūt qm̄ oēs qui in hac figura ſunt ſylli ꝑfecti ſunt: oēs eni ꝑficiunṫ ꝑ ea que a pricipio ſumunṫ. Et qm̄ oīa ꝓblemata oſtēduntur per hāc figurā. Nā oi ꝛ nulli ꝛ alicui ꝛ non alicui ineē. Uoco aūt huiuſmodi figurā primam.

¶ Cōñter ex ꝓhabitis ꝯcludit duo correlaria.q̄ꝛ p̄ᵐ ē.ꝙ ſylli oēs hu⁹ figure ꝑfci ſūt qui ꝑficiūṫ ꝑ dici de oi vel de nullo qꝺ ſumiṫ ex ꝑmiſſis ipſi⁹ ꝛ i ipſis eſt.ꝑfectū eni eſt cui nihil ē ext̄: ꝛ h eſt (Palā āt ꝙ qm̄.) 2ᵐ correᵐ ē.ꝙ i hac figͣ ꝯcludiṫ oīs ꝯ.ſ.vlis ꝑticlaris affirͣᵃ ꝛ negͣ.ꝛ diċ ſe vocare hāc figurā p̄mā ꝛ ſignauit ꝑ hec correlaria no bilitatē hu⁹ figure: ꝛ h ē (Et qm̄ oīa.) ¶ Dubitaret for te aliqs p̄ de figura i cōi cū figͣ ꝑp̄e loquēdo ſit tn̄ i ma thematicis termis.ꝛ oēs hn̄ trāſferētes ꝑ maliā ſilitudi nē trāſferūt: vt diċ Ar.in p̄n⁹ ſexti top.q̄riṫ ꝑ quā ſilitu dinē hic dicaṫ figura ꝛ ad ſilitudineʒ cui⁹ figure: ¶ Et dōꝫ ꝙ hec dī figͣ methaͤᶜᵉ ad ſilitudinē triāgularis i ma gnitudib⁹: ſic eni i magnitudinib⁹ due linee ꝯtigētes ſe in pūcto ꝛ faciētes angulū icipiebāt triāgulū: 3ͣ aūt ſup ueniēs extremitatib⁹ ſeꝑatī faciēs āgulū cū vtraqꝫ triā gulū ꝑficit. Sil̄r ſiue ꝓportiōabil̄r eſt i motu rōnis. faċ eni rō duas ꝑdicatiōes ꝯtinuatas in vno medio termio que ſūt q̄ſi due linee āgulū faciētes ſupra pūctū cōem. deīde addit 3ᵃᵐ ꝑdicationē q̄ eſt ꝯ ꝯiungētē extrēitates pel⁹ ſeꝑatas.ꝛ h eſt q̄ſi 3ͣ diſtīctiō linearis faciēs āgulū cū extrēitatib⁹ duaꝝ diſtīctionū ꝑus ſeꝑatī: ꝛ ita i ſyllo fit q̄ſi triāgulus ꝑ diſpōnē termioꝝ adinuicē: ꝛ hec diſpō figura vocaṫ dcā ſilitudīarie. ¶ Et notādū ꝙ nō ſolū fi gura ſumiṫ hic methaphorice: ſꝫ ēt termin⁹ ꝛ meᵐ ꝛ ex tremū.oīa eni hec ꝑp̄e ſūt i ꝯtinuis.hic aūt tn̄ ꝓportio nabil̄r: ꝛ iō vbiqꝫ diċ hic Ar. figurā voco terminū vo co.ſil̄r mediū ꝛ extremū.nō figura eſt vel termin⁹ ē ꝛc̄.

Adbuc forte dubitabiṫ de m̄titudie figuraꝝ quō tres ſint.vī.n.ꝙ due ſuꝑfluāt: ex q̄ ꝑ p̄ᵃᵐ cō cludiṫ oīs ꝯ. ¶ Adhuc vī ꝙ q̄rta deberet eē vbi mediū ꝑdicaṫ de p̄ ꝛ ſubyciṫ poſtremo. ¶ Et dōm ꝙ tres ſunt hac rōne.figͣ ē diſpō triū termioꝝ tn̄ i duab⁹ ꝑpōnib⁹: aut ḡ idē ꝑdicaṫ i vtraqꝫ: ꝛ ſic eſt 2ͣ figura: aut idē ſuby ciṫ i vtraqꝫ: ꝛ ſic eſt 3ͣ figura: aut ſubyciṫ ꝛ ꝑdicaṫ de al tero.ꝛ h nō pōt eē niſi ita ꝙ ſubyciaṫ p̄ ꝛ ꝑdicaṫ de po ſtremo: ꝛ ſic eſt p̄ͣ figͣ. ¶ Ad p̄ᵐ obm̄ dōꝫ ꝙ i gn̄e ſylloꝝ eſt ꝑfectū ſimp⁹ ꝛ min⁹ q̄ꝫ ꝑfectū ꝛ nō ē icōueniēs q̄uis ſyllo ꝑfecto ꝯcludi pt oīs ꝯ ꝙ alia poſſit ꝯcludi ſyllo ēt ipfecto.ali⁹.n.ē modus oſ̄dēdi ꝑ ſyllꝫ ꝑfectū ꝛ ipfectū. ¶ Ad aliō dōꝫ ꝙ meᵐ ſyllogiſticū aut hꝫ ꝯditionē p̄mi in ordie ꝑdicabili: ꝛ tūc eſt figͣ 2ͣ.aut ꝯditionē vltimi: ꝛ tūc eſt figura 3ͣ: aut ꝯditionē medy i ordie ꝑdicabili.ꝛ

Dubium

Ad p̄ᵐ

Ad 2ᵐ

sic est pᵒ ꝛ necē est meᵐ sub tali ꝯditiōe subycī pᵒ ꝛ pdicari de postrēo: si.n. subyceref vltimo ꝛ pdicaref de pᵒ: aut oporteret accipe ꝓpōnes falsas .s. si acciperenf vles: aut accipe ꝓpōnes pticlares: ꝛ ex talibꝰ nō ē sylls. pꝫ igr cuꝫ nō sint nisi tres dicte ꝯditiōes medy nō pōt eē figᵃ alia vbi pdiceē meᵐ de pᵒ ꝛ subyciaf vltio: ex bis ḡ mãifestū est que sit figᵃ ꝛ que sit eiꝰ diuisio ꝛ sufficiētia sue diuisiōis.

Dubiuz **Consequēter** forte dubʳ de syllo ex qbꝰ cōponaf ꝛ cū mãifestū sit de pncipys mãlibꝰ: qꝛ pnᵃ mãlia eiꝰ sīt termi ꝛ ꝓpōnes. qrif de pncipys formalibꝰ: ꝛ videf ꝙ sint figᵃ ꝛ modus: qꝛ illō est forma sylli: qō disponit eiꝰ mãꝫ. hō āt sūt figura ꝛ modus apō syllꝫ: q̄re figᵃ ꝛ modus formā sylli pficiūt: ꝛ hō est veꝝ.

Sed tunc dubʳ quō hoc sit cū vniꝰ rei vna sit forᵃ ꝛ nō mlte. ⁋ Et dōꝫ ꝙ sic̄ ordo est i mate

Dubiuz ryꝭ: q̄dā .n. ē remota ꝛ idispōsita: q̄dā aūt ꝓpinq̄ ꝛ dispōsita: sic est i formis: q̄dā ē forᵃ mãlis: ꝛ i poᵃ ad formā vlteriorē: q̄dā aūt est vltia ꝛ cōpletiua: ꝛ sic inenimꝰ in syllo ordinē in mã ꝛ i formis i materys: qꝛ termi est mã eiꝰ remota ꝛ idispōsita. ꝓpō vō est mã ꝓpinq̄ ꝛ dispōsita i formis ēt q̄ figura est forma icōpleta ꝛ in poᵃ ad vlteriorē formā. modus āt est forma vltia sylli cōpletiua. ꝛ videt icōpletū i formis icōpleto i materys .s. figura termio ꝛ cōpletū i formis icōpleto in materys vt modus ꝓpōni.

Dubiuz **Alterius** forte dubitabit aliqs de qbusdā dictis i lfa. ꝛ pᵒ de hō ꝙ dic̄ in syllis vlibꝰ pᵉ figure meᵐ eē in toto pᵒ ꝛ vltimū in toto medio. ꝑ hō eniꝫ videf ꝙ nō sit sylls vlis pᵉ figure nisi maior extremitas sit in plus q̄ȝ mediū ꝛ mediū i plus q̄ȝ mior extrēitas: ꝛ iō nō fieret talis sylls ex ꝯuertibilibꝰ: qō falsū ē. cū potissime demrationes ex ꝯuertibilibꝰ fiāt. ⁋ Et dōꝫ ꝙ pdicatū, id qō est nō semꝑ cōius ē sbto: tñ i rōne q̄ pdicaf cōiꝰ ē. est .n. rō pdicabilis de plibꝰ dici: est igr ꝯsiderare pᵐ meᵐ postremū id qō sūt: ꝛ sic sepe ꝯuertunf. vl' est ꝯsiderare pᵐ in rōne q̄ pdicaf de postremo. ꝛ sic est vt totū ad ipꝫ: ꝛ sic est itelligēdus sermo Arꝭ. cū dicit mediū eē in toto pᵐo ꝛc̄. sic eniꝫ pōt vnū ꝯuertibiliū eē in toto altero.

Dubiuz **Adhuc** forte dubʳ q̄re dic̄ syllꝫ talē eē ꝑfectū ex extremitatibꝰ. pꝫ eni q̄lr ꝑfectꝰ est cū hēat i se pnᵐ sui ꝑfectiᵐ: sꝫ dubʳ: q̄re dic̄ ꝙ sit ex extremitatibꝰ cū sllr ꝯcludāt sylli zᵉ figure ꝛ zᵉ maiorē extremitatē de minore: sic̄ sylli pᵉ figure. ⁋ Et dōꝫ ꝙ in zᵃ ꝛ zᵃ figᵃ semꝑ al

Rᵒ teꝝ extremū hꝫ rōnē medy ꝛ mediū rōnē vniꝰ extremi sic̄ patebit ifra. vñ ibi sit ꝯclō ex duobꝰ q̄ sūt extrema: sꝫ nō hñt rōnē extremi. In pᵃ aūt figura vtrūqꝫ extremū hꝫ rōnē extremi ꝛ mediū rōnem medy: ꝛ ita sit ibi ꝯ ex duobꝰ q̄ sūt extrēa ꝛ hñt rōnē extremoꝝ: ꝛ ita dicit talē syllm eē ex extremitatibꝰ ad drīaꝫ sylloꝝ zᵉ ꝛ zᵉ figure.

Dubiuz **Adhuc** forte dubʳ de pᵒ. videf .n. ꝙ sit iutilis ꝯiugō: qꝛ est repire termios oī: ꝛ nulli icē. ꝙ aūt sit repire termios oī icē hō ꝑ se pꝫ. ꝙ aūt nulli inec̄ hō pꝫ sic.

Rᵒ Oē ꝗs est nāle. ois statua ē ꝗs: cū tñ sit ita ꝙ nulla statua est nālis. ⁋ Et dōꝫ ꝙ istātia nulla est. hic .n. determinaf forᵃ syllogistica i cōissima mã q̄ abstrabit a mã ꝓbabili necīa ꝛ apparēti: vñ forᵃ hec determinata nō tm̄ inenirī pōt i dialecticis ꝛ demratiuis: sꝫ ꝛ i sophisticis. vñ dōm ꝙ seqf ꝯ .s. ois statua est nālis ſm artificē huiꝰ libri: vl' si nō: negāda est pᵃ. forma eni bona est ſm ipꝫ ꝛ nō excludif a forᵃ syllogistica hō determiata. ⁋ Ad huiꝰ euidētiā sciendū est ꝙ dupʳ est sylls .s. ille cuiꝰ necītas est localis vbi ex maiorī ꝛ miore necīo: seqf ꝯ. ꝛ talis ē sylls dialecticus vl' demratiuꝰ. Aliꝰ est cꝰ necītas est cōplexional' tm̄ hō est cāta ex debita cōplexiōe termioꝝ adiuicē ꝛ ꝓpōnū. ꝛ talis cōis est syllo dialectico demratiuo ꝛ sophistico ꝛ talis sylli necītas ꝛ forᵃ hō determiaf. artifex ḡ libri

ꝑoꝝ abstrabit syllm: ꝛ sllr eē pdicatū in ꝓpōnibꝰ syllogisticis. vñ abstrabit illud eē ab eē ꝑ se ꝛ eē ꝑ accñs: ꝛ ita ꝯcedit pdicatiōes accītales. vñ cū sic arguaf. Oē ꝗs est nāle. ois statua est ꝗs. ḡ ꝛc̄. diceret ꝙ ꝯ nō est vã. q̄uis ꝑ accñs. nūq̄ȝ aūt formā arguēdi negaret. ⁋ Adhuc forte dubitaret vlteriꝰ aliqs de hō ꝙ dicit iutilē eē ꝯiugōnē si mior vl' vtraqꝫ sit negᵃ. videf .n. istātia sic. qōcūqꝫ aial nō est rōnale ē irrōnale. asinꝰ nō est rōnal'. ḡ est irrōnal', hō est mior negᵃ: ꝛ tñ seqf ꝯclō ꝑ pᵐā figurā. ⁋ Adhuc qcqd nō est colorātū nō est albū. itelligētia nō est colorata. ḡ ꝛc̄. hic ē vtraqꝫ negatiua: ꝛ tñ seqf ꝯ ꝑ pᵐā figurā. Et posset dici de ista ꝙ q̄uis aliqñ teneat hec dispō i aliqbꝰ termis: nō tñ tenet vlr i oībꝰ: ꝛ iō reputaf iutilis. Uel pt dici ꝙ dicti sylli sūt ex maiore hypothetica: vñ totū aīis maioris est i rōne medy: ꝛ iō ipa negō que est in aīte est ps ipsiꝰ medy ꝛ nō negat ipꝫ mediū. Dōꝫ ꝙ zᵉ est negō in miore ꝓpōne pᵉ figure. aut eni negaf ipm mediū: ꝛ sic est iutilis dispō. aut negaf pdicatū qōcūqꝫ: ita ꝙ ipm mediū nō cadit sub negōne: ꝛ sic bñ pōt esse vtilis pᵉ figure: ꝛ sic est i dicti istātys: sic pꝫ iuēti. ⁋ Cōsequēter forte dubʳ de sufficiētia ꝯiugnū vtiliū pᵉ figure. qꝛ cū Arꝭ. enumerat sexdecī ꝯiūgit dubiū est quō tm̄ q̄tuor vtiles sūt. ⁋ Ad qō dōꝫ ꝙ hō manifestum erit ex q̄tuor pncipys. q̄ꝝ duo sūt cōia oī figure .s. ꝙ altera ꝓpōnu sit vlis: ꝛ ꝙ ex duabꝰ negᵐ nihil seqf. Duo āt sūt ꝓpa pᵉ figure .s. ꝙ maior sit vlis ꝛ mior affuᵐ: qbꝰ suppositis sit talis cōbinatio: cū sylls fiat ex duabꝰ ꝓpōnibꝰ. aut est vtraqꝫ vlis. aut vtraqꝫ pticlaris. aut maior vlis ꝛ mior pticlaris. aut eꝯ. vnūqōqꝫ aūt istoꝝ didif in q̄tuor cōbinatiōes ꝑ nām affirmatiōis ꝛ negōnis. si eniꝫ vtraqꝫ sit pticlaris. aut vtraqꝫ est affuᵐ. aut vtraqꝫ negatiua. aut pᵃ affirmatiua ꝛ zᵃ negatiua. aut eꝯ: ꝛ oēs iste q̄tuor cōbinatiōes sūt iutiles. qm̄ ex pticularibꝰ nō syllogiçanf. si āt maior sit pticlaris ꝛ mior vlis ibi sūt eadē q̄tuor cōbinatiōes: sꝫ oēs iutiles: qꝛ maior i pᵃ figura dꝫ eē vlis. si āt vtraqꝫ sit vlis ꝛ affirᵐ: nō est pctm̄ ꝯ aliqō pnᵐ: ꝛ iō ꝯiugō vtilis. si āt vtraqꝫ sit negatiua vl' maior affirmatiua ꝛ minor negᵃ sūt due ꝯiugnes iutiles qꝛ ex negatiuis nō syllogiçaf. in pᵃ ēt figura nō syllogiçaf ex miore negatiua. si aūt maior fuerit negatiua ꝛ mior affirmatiua: dūmō ambe fuerit vles erit vtilis ꝯiugō q̄ nō peccat ꝯ aliqō pnᵐ. si aūt ꝓpō maior fuerit vlis ꝛ minor pticlaris: aut vtraqꝫ est affirmatia ꝛ ē vtilis ꝯiugō. aut maior negatiua. aut mior affirmatiua: ꝛ adhuc vtilis. aut vtraqꝫ ē negatiua. aut tm̄ mior ꝛ sūt due iutiles. suppositis ḡ dictis pncipys mãifestū est ꝙ due ꝓpōnes syllogistice que a sexdeciꝫ modis se pñt hēre tm̄ q̄tuor modis ꝯiugōnes vtiles facē pñt duodecī: aut iutiles faciūt. ꝛ ita pꝫ sufficiētia sylloꝝ pᵉ figᵉ: ꝛ q̄re tm̄ q̄tuor sūt.

Dubiuz **Sed tūc** vlterius forte dubitaf de pncipys positis ad istā sufficiētiā faciēdā que sit cā duoꝝ

Rᵒ pncipioꝝ cōium. ⁋ Et dōꝫ ꝙ Arꝭ. reddit iferiꝰ cāꝫ huiꝰ pncipy semꝑ altera ꝓpōnū dꝫ eē vlis: sꝫ de reliq̄ pnᵒ .s. q̄re ex negatiuis nō syllogiçaf. dōm ꝙ ois sylls intēdit remouere aliqd ab aliq̄: aut affirmare aliqd de aliquo. vnū āt nō pōt ab alio remoueri nisi ꝑ aliā drīaꝫ eoꝝ. hō aūt drī necīo est aliqd vniꝰ nō ꝯueniens tñ alteri: cū ḡ hec drīa dꝫ eē meᵐ necīo de altero affirmabif: vel alteꝝ de ipsoꝝ q̄uis negef de reliq̄ vel reliquū de ipsoꝝ. ita si itēdaf aliqd remoueri ab aliq̄ necīuꝫ est ad minꝰ alteram ꝓpōnū eē affirmatiuā. si aūt dꝫ aliqd de alio affirmari: opꝫ ꝙ hō sit ꝑ aliqō ꝯueniens vtriqꝫ: ꝛ iō cū illō debeat eē meᵐ necē est vtrāqꝫ eē affirmatiuā cū mediū sit vtriqꝫ extrēo ꝯueniēs: ꝛ ita pꝫ quō tā sylls affirmatiuꝰ q̄ȝ negatiuus necīo hꝫ aliā ꝓpōnū affirmatiuā: ꝛ pꝫ eiꝰ causa.

Dubiū Consequēter q̄ret aligs que sit cā ppoꝝ pncipioꝝ.s. q̄re maior in p^a fig^a sit vlis ⁊ mior affirmatiua. Et dici p̄t ꝙ cā illoꝝ ē ꝙ sylls p^e figure ꝑficiꝰ ꝑ dici de oī ⁊ de nullo. rōnib^a aūt illoꝝ repugnat maiorē eē ꝑticularē vl miorē negatiuā: ⁊ iō necē ē maiorē eē vlez ⁊ minorē affirmatiuā. hoc āt p꜡ manifeste ītuēti rōnes istoꝝ duoꝝ de oī ⁊ de nullo dici. Alr ēt dici pōt ꝙ si maior eēt ꝑticlaris posset mediū eē cōius maiore extremitate. ꝑdicaꝰ eni īferiꝰ de supiori ꝑticulr affirmatiue ⁊ negatiue: ⁊ si ita eēt posset sic ⊃tigē ꝙ maior fuerit negatiua ⁊ extrema ⊃uertibilia excedētia ⁊ excessa: ⁊ nō posset seq ⊃ neg^a nisi falsa: sic̄ p꜡ ī his termis hō aīal asin^a. hac igr̄ de cā necē est maiorē vlez eē: nō eni posset eē sylls huiꝰ figure si eēt ꝑticlaris. De reliq̄ āt p̄n^a .s. ꝙ mior sit affirmatiua dōz ꝙ si mior eēt neg^a aut maior eēt negatiua: ⁊ tūc nō fieret sylls: cuiꝰ cā dcā est. aut maior eēt affirmatiua ⁊ tūc fieret fallacia ⊃ntis: q꜡ ad negōnē īferioris de aliq̄ nō seq̄ꝰ negatio supioris de eodē. Vn̄ si in miore ppōne negareꝰ medium a postremo nō sequereꝰ negatio ꝑmi ab eodez: q꜡ p̄^m est in plus medio ⁊ frequentiꝰ: ⁊ ita p꜡ cā ꝑmoꝝ ꝑncipioꝝ huiꝰ figure.

Dubiū Adhuc dubitabit forte aligs q̄re ⊃clō ī hac figura semꝑ assimilaꝰ maiori ī q̄litate ⁊ minori in q̄titate. ¶ Et dōz ꝙ hoc est: q꜡ ⊃clō est p̄s maioris. hēt eniz idē predicatū cum maiore: ⁊ eius subm est p̄s subiei maioris: vn̄ q꜡ qd̄ remoueꝰ a toto vli remoueꝰ ⁊ a parte eiꝰ: ideo si maior sit negatiua ⁊ ⊃clō: ⁊ q꜡ qd̄ toti ⊃uenit ⁊ parti ⊃uenit: ideo si maior est affirmatiua ⁊ ⊃clō: ⁊ ita ⊃clō semꝑ assimilaꝰ in qualitate maiori. minori aūt assimilaꝰ in q̄titate: q꜡ a subto cognosciꝰ q̄titas: ⁊ idē est subm minoris ⁊ ⊃nis. ¶ Adhuc solet queri q̄re Boetiꝰ ponit nouē modos: cū Ar. tn̄ ponat q̄tuor: s꜡ de hoc nō est multū curādū. Ar. enim oēs nouem determinat: sed nō siml' nec debuit oēs sil' dare: s꜡ ꝑfectos per se. ¶ Adhuc solet queri ordo in modis huiꝰ figure: s꜡ hoc nō est multuz curādum. verūtn̄ si placet ordo per se p꜡: q꜡ vle aut particulare ⁊ affirmatiuum aut negatiuum ⁊c̄.

Quādo ꝟo idē alteri q̄dē oī: alteri ꝟo nulli īeē vl' vtriq꜡ oī vel nulli figurā q̄dē hꝰ voco scdāz. Mediū āt in hac qd̄ de vtroq꜡ ꝑdicaꝰ. Extrēitates ꝟo de q̄bꝰ dī h. Maiorē ꝟo extremitatē que iuxta mediū posita est: minorē ꝟo que lōgiꝰ sita est. Ponitꝰ q̄dē mediū foras extremitatū: primuz ꝟo positione. Perfectꝰ aūt sylls nullo mō est in hac figura. Polls ꝟo erit in vlibus ⁊ non vlibus existētibus terminis.

m^e t^e .m.

b^r ex^e .x.

t^r ex^e .n.

¶ Dicitēdit determiare ordinez medij respectu extremoꝝ in z^a figura. ⁊ diuidiꝰ in duas. in p^a determiat eā. in z^a cū dic̄ (Palā aūt ⁊ qm̄.) duo correlaria ide manifesta ⊃cludit. p^a in duas. in p^a ponit ⊃iugōnes vtiles. in z^a cū dicit (Si aūt ad alteꝝ sit vlr.) ꝑticulares. p^a in duas. in p^a dat dispōnem terminoꝝ in modis vlibꝰ: ⁊ dic̄ qui terminꝰ est hic medius: ⁊ q extremitates ⁊ cōparat adinuicē medium ad extrema. In z^a cū dicit. (Vniuls igiꝰ cuz.) ponit ipsas ⊃iugōnes. in p^a sic ꝑcedit. p^a dat dispōnē termioꝝ dicēs: ꝙ qn̄ idem ꝑdicaꝰ de duobꝰ vlr: ita ꝙ de vno affirmatiue ⁊ de altero negatiue: aut de vtroq꜡ affirmatiue vel negatiue talē dispōnez terminoꝝ vocat z^{am} figurā: ⁊ h est (Qn̄ ꝟo idez.) Scdo determinat q̄s terminꝰ est medius ⁊ qui extrema dicēs: ꝙ ille est hic terminꝰ medius qui ꝑdicaꝰ de vtroq꜡ aliorū: ⁊ alij duo qui subijciunꝰ sūt extrema: ⁊ hoc est (Mediū aūt in hac.) Tertio cōparat extrema ad medium vt distīgat īter extremitates: ⁊ ꝑcedit sic. p^o dic̄ ꝙ maior extremitas est que posita est iuxta mediū. mior aūt que remotior est ab eo: s꜡ mediū est supra extremitates ⁊ p̄^m positiōe ⁊ patebit iā꜡ ītellectꝰ illoꝝ v̄boꝝ: ⁊ hoc est (Maiorem ꝟo extremitatē.) z^o ex h ⊃cludit ꝙ cū talis sit sitꝰ termioꝝ in hac figura ꝙ sylli ciꝰ īmediate nō p̄nt ꝑfici ꝑ dici de oī ⁊ de nullo. ex h relinqꝰ ꝙ nullus sylls huiꝰ figure est ꝑfectꝰ: oēs tn̄ poles sunt ꝑfici ꝑ reductionē in syllos p^e figure: ⁊ hoc est (Perfectꝰ igr̄.) ¶ Consequēter dat ⊃iugōnes vtiles: ⁊ ꝑcedit sic. p^o dat regulā s꜡ ꝙ oēs ꝑcedūt dicēs: ꝙ sylls vlis erit qn̄ medius vlr dī de vtroq꜡ extremoꝝ. de altero aūt affirmatiue: de altero negatiue. ⁊ hoc de quocunq꜡ illoꝝ dicaꝰ affirmatiue vel negatiue. aliter aūt nō: ⁊ h est (Vniulis igiꝰ erit.)

¶ Vniuersales igiꝰ cū sint erit sylls qn̄ medium q̄dē huic oī: illi ꝟo nulli medio: ēt si vtrūlibet sit priuatiuū: alr ꝟo nullo mō ꝑdiceꝰ.m. de.n. q̄dē nullo de.x. ꝟo oī. Qm̄ igiꝰ ⊃uertiꝰ priuatiua nulli.m. ierit.n. at.m. oī.x. posita erat q̄re.n. nulli.x. ierit: h eni ōn̄suz est p̄uꝰ. Rursuz si.m.n. q̄dē oī.x. ꝟo nulli: ⁊.x. nulli.n. ierit. nā si.m. nlli.x. ⁊.x. nulli.m. ierit. At ꝟo.m. oī.n. posita erat: q̄re.x. nulli.n. ierit. facta est eni rursus pria figura. Qm̄ igiꝰ ⊃uertiꝰ priuatiuū: eteni nulli.x. ierit: q̄re idē erit sylls. est aūt ōndere hoc ad impole ducētes. Qm̄ g̃ fit sylls sic se hn̄tibus termis: manifestū est: s꜡ ipfectus sylls. Nō eni solū ex his que a p̄cipio sūpta sūt: s꜡ ex alijs ꝑficiꝰ necīū. Si āt.m. de oī.n. ⁊ de.x. ꝑdiceꝰ nō erit sylls. Termini ieē suba aial hō: nō ieē: sba aial lapis: mediū: suba. Nec qn̄ de.n. nec de.x. vllo ꝑdicaꝰ.m. Termini ineē linea aial hō: nō ineē: linea aial lapis. Manifestū est g̃ qm̄ si sit sylls ex vlibus terminis: nēcesse est terminos sic se habere vt in principio diximus. aliter eni se habentibus non fit necessarium.

¶ Cōsequēter ponit ipsas ⊃iugōnes. ⁊ p^o vtiles. z^o inutiles. vtiles aūt ponit duas. q̄ꝝ p^a h꜡ maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā: quā ōndit eē vtilē reducēdo eā in z^o p^e ꝑ ⊃uersionē maioris extremitatis. Et itelligēdum per.m. mediū. ꝑ.n. maiorē extremitatē. per.x. minorē: ⁊ hoc est (Prediceꝰ.m.) in z^a aūt h꜡ econuerso maiorē affirmatiuā ⁊ minorē negatiuā: cuiꝰ vtilitatē ōndit ⊃cludēdo cōuersam ⊃nis in z^a ꝑme ⊃uersa minore ⁊ trāspositis ppōnibus. ⁊ deinde vt habeaꝰ p^a ⊃clō ⊃uertit illā ⊃nem quā ⊃cludit in z^a ꝑme: ⁊ p꜡ qd̄ dicit: ⁊ addit etiā ꝙ isti modi possent per ipossibile ostēdi: ⁊ hoc est (Rursum si m.) ⊃sequēter epilogat: ⁊ hoc est (Qm̄ ergo fit sylls.) ⊃sequēter ponit ⊃iugōnes vles inutiles. s. duas. quaꝝ p^a ⊃stat ex vtraq꜡ affirmatiua: alia ex vtraq꜡ negatiua: cuius inutilitatē ostēdit per instātiam in terminis: ⁊ hoc est (Si aūt.m. de oī.n.) Et nota ꝙ semꝑ in hac figura primus triuz terminoꝝ est medium. scdꝰ maior extremitas. tertius minor extremitas. ⊃sequēter epilogat de cōiugationibus vniuersalibus: ⁊ hoc est (Manifestum est ergo.)

¶ Si autē ad alterū vniuersaliter: si medium qn̄ ad maius vl'r fuerit vel priuatiue vel predicatiue: ad min⁹ aūt particulariter τ opposite vli. Dico aūt opposite: si vle quidē priuatiuū pticulare pdicatiuum: vel si vniuersale qdē predicatiuū pticulare priuatiuū necesse est syll'm fieri priuatiuū pticulariter. Nā si.m.n.quidē nulli.x. vo alicui iest: necesse est.n.alicui.x.nō inesse. Et qm̄ cōuertit priuatiua nulli.m.ierit n.m. vo positū est alicui.x.inesse: q̄re.n.alicui eoꝝ que sūt.x.non ierit: fit eni syllogismus per primā figurā. Rursus si.n.qdē oi.m.inest.m. vo alicui.x.nō necesse est.n.alicui.x.nō inesse. Nā si de oi.x.pdicat.n. τ.m. de oi.n.nec̄e est m. τ oi.x.ineē: sꝫ positū erat alicui nō ineē. Et si.m.qdē oi.n.inest.x.aūt non oi: erit syll's: qm̄ non oi.x.inest.n.demōstratio autem eadem.

¶ Consequēter determinat ꝯiugōnes pticulares: τ diuiditur in duas. In p° determinat pticulares hñtes aliam vlem. in 2° hñtes vtrāqꝫ pticularē cū dicit (Sed nec si alicui.) p° in duas. in p° ponit ꝯiugōnes que sunt ex ppōnibus dissimilis q̄litatis. in 2° illas que sunt ex ppōnib⁹ similis q̄litatis cuꝫ dicit (Qn̄ aūt similis figure.) p° in duas. In p° ponit vtiles. in 2° ponit inutiles cū dicit (Si aūt de.x.) In p° sic pcedit. p° dat regulā ſm quā pcedūt ꝯiugōnes dicēs: q si altera ppō sit vlis τ altera pticularis. si maior sit vlis siue affirmatiua siue negatiua: τ minor pticularis opposite q̄litatis erit syll's ꝯcludēs particularē negatiuā: τ h est (Si aūt ad alterū.) 2° ponit duas ꝯiugōnes. q̄ꝝ por hēt maiorē negatiuā vlem τ minorē pticularē affirmatiuā quā ōndit eē vtilē p reductionē ei⁹ in 4ᵐ p° per ꝯuersionē maioris: τ hoc est (Nā si.m.) 2° vo ꝯstat ex maiore vli affirmatiua τ minore pticulari negatiua cui⁹ vtilitatē ostēdit per impo͞le ex opposito ꝯnis τ maiore ꝯcludēdo oppositū minoris in p p°. per cōuersionē eni pficere nō potuit: eo q nō ē ibi ppō ꝯuertibilis nisi vl'is affirmatiua: que nō ꝯuertit nisi in pticularē: τ ita si illa ꝯuerteret eēnt ambe ppōnes pticulares: τ ita nihil syllogiçaret ex eis: τ h est (Rursuꝫ si.n.qdē.)

¶ Si aūt de.x.qdē oi de.n.non oi predicat: nā nō erit syll's. Termini ineē aial substantia coruus: non ineē: aial albū coruus. Sed neqꝫ qn̄ de.x.qdē nullo: de.n. vo aliquo: termini ineē aial substantia lapis: nō ineē aial substātia scia. Quādo ergo oppositū est vle pticulari dictū est quando erit τ qn̄ non erit syllogismus.

¶ Consequēter ponit inutiles duas. quaꝝ prior hēt minorem vlem affirmatiuā τ maiorē particularē negatiuam: cuius inutilitatē ōndit per instāciam in terminis: τ hec est (Si aūt de.x.qdē.) 2° hēt minorē vlem negatiuā τ maiorē pticularē affirmatiuā: τ ostēdit eius inutilitatē per terminoꝝ instātiā: τ h est (Sed neqꝫ qn̄ de.x.) ꝯñter epilogat de ꝯiugōnib⁹ hñtib⁹ ppōnes dissimilis qualitatis: τ hec est (Quādo igit oppositum est.)

¶ Quādo aūt silis figure sunt ppositiones: vt ambe priuatiue vel predicatiue: nullo mō erit syll's. Sicut autē prius priuatiue τ vle ponat ad maiorē extremitatē: vt.m.n.qdē nulli.x. vo alicui nō insit: ergo τ oi τ nulli.x.ineē ꝯtingit n. Termini nulli ineē nigrū nix aial: oi vo ineē nō est sumere. Si.m.alicui.x.inest: alicui autē nō: si enim oi.x.inest.n. τ.m.nulli.n. τ.m.nulli.x.inerit: sꝫ dicebat alicui ineē: nō igit ꝯtingit sic sumere terminos. Ex idefinito aūt sic ostendēdū est: qꝛ veꝝ est.m.nō ineē alicui.x. τ si nulli inest: nulli vo cuꝫ isit nō erit syll's. Manifestū qm̄ nec nūc erit. Rursus sint predicatiue τ vle ponat: vt.m.n.qdē oi.x.aūt alicui insit. cōtingit ergo.n. τ omni τ nulli.x.ineē. Termini nulli ineē album cignus lapis. Omni vo non erit sumere: ppter eādē cām quā τ prius: sed ex indefinito monstrandum.

¶ Coñter determinat eas que hñt ppōnes siles in q̄litate. τ p illas que hñt maiorē vlem. 2° illas que hñt minorē vlem: cū dic (Si aūt vle.) In p° ponit duas ꝯiugōnes. q̄ꝝ p° est ex negatiuis. 2° ex affirmatiuis. Circa primā sic pcedit. p dic q si maior sit vlis: τ minor pticlaris: τ vtraqꝫ negatiua nō erit syll's: τ h est (Qn̄ āt silis figure.) 2° hec ōndit τ h duplr. p ōnsiōe q̄dā diminuta. 2° ōnsione sufficiēti. Circa pᵐ ōnsionē sic pcedit. p dic q sic dispositis terminis est inuenire terminos oi τ nulli postremo pᵐ ineē: τ ponit termios vbi ꝯtigit nulli ieē: τ h est (Cōtingit.n.) 2° dic q termios oi ieē nō est inuenire si minor que est pticlaris negatiua sit talis q alicui isit pdicatū τ alicui nō. τ h ōndit sic h est dispō termioꝝ. nullū.n.est.m. aliqd.x.nō est.m. τ dic q nō est inuenire termios oi ieē si.m.alicui.x.isit τ alicui nō hac rōne. si demrat q oi insit pᵐ postremo accipiat cū p° ppōne sic. nullū.n.est.m. oē.x.est.n.p hypothesiꝫ. g nullū.x.est.m.qd est ꝯ aliā hypothesiꝫ. pꝫ igr q nō est sic sumē termios oi ieē: τ h ē (Oi vo ieē.) ¶ Coñter pōit cōpletā ōnsionē inutilitatis dicte ꝯiugōnis dicēs: q ei⁹ inutilitas ōndi pōt ex idefinita cā vitatis ex pticulari neg.ᵃ que vificari pōt pro sensu vlis vel p sensu pticlaris. τ pōit rōnē talē. ad vlē negatiuā segt pticularis negatiua: sꝫ vl'r negatiua posita p miore in tali dispōne nō est syll's: sicut pꝫ ex pdictis. g nec erit pticlaris negatiua posita p miore. hui⁹ rōnis p pōit maiorē: τ h est (Ex idefinito aūt.) 2° minorē: τ h est (Nulli vo.) 3° ꝯnē: τ h est (Manifestuꝫ est qm̄.) ¶ Coñter ponit aliā ꝯiugōnē ex vtrisqꝫ affirmatiuis cum maior est vlis τ minor pticularis: sic pri⁹. τ ōndit ei⁹ iutilitatē: sic pri⁹ dicēs: q ꝯtingit inuenire termios oi τ nulli ineē. verū tn̄ si minor sit vera q aliqd.x.sit.m. τ aliqd non: nō erit inuenire termios oi ineē: τ ideo ostēdēda est inutilitas hec per infinitā cām veritatis in pticulari ppositione: sicut prius: τ hoc est (Rursum fuit predicatiui.)

¶ Si aūt vle ad minorē extremitatem est τ.m.x.qdē nulli.n. vo alicui non inest. ꝯtingit.n. τ oi τ nulli.x.ineē. Termini ineē album aial coruus. nō ineē. albū lapis coruus. Silr aūt si pdicatiue fuerint ppōnes. Termini nō ineē albuꝫ aial nix. ineē albū aial cignus. Manifestū igit qm̄ si similis figure sint ppositiones τ hec quidem vniuersalis: illa vo particularis: quoniaꝫ nullo modo erit syllogismus.

¶ Cōsequēter ponit duas ꝯiugōnes hñtes ppōnes siles in q̄litate vbi minor est vlis. τ p illā que est ex negatiuis

ostēdens

ostēdens eius inutilitatē per instātiā in terminis: et h est (Si aūt vle.) Et illā que est ex affirmatiuis et ponit terminos ad istātiā: et h est (Silr aūt.) Cōiter epilogat de his que sūt sillis q̄titatis: et h est (Manifestū est igit.)

¶ Sed nec si alicui vtriq3 iest vel non inest. vel huic qdem: illi nō: vel neutro oi: vel idefinite. Termini aūt cōes oīu3: albū aīal hō: albū aīal inaīatū. Manifestu3 g̃ ex predictis: qm̄ si sic se habeāt termini adiuicē vt dictū est: fit syllogismus ex necessitate: et si fit syllogismus necesse est terminos sic se habere.

¶ Cōsequēter ponit ɔiugōnes pticulares vbi ambe sūt pticulares dicēs: q̄ oēs iutiles sūt: qd ondit per istātiā in terminis: et h est (Sed nec si alicui.) Cōsequēter recapitulat totū: et h est (Manifestum igitur.)

¶ Palā aūt qm̄ oēs iperfecti sunt qui in hac figura sunt syllogismi. oēs eni perficiunt assumptis qbusdā que vel insunt terminis ex necessitate. vel ponunt velut hypotheses: vt qn̄ per impoīe ostendemus. Et qm̄ nō fit affirmatiuus syllogismus per hāc figurā. Sed omnes priuatiui et vniuersales et particulares.

¶ Cōsequēter ɔcludit duo correlaria ex p̄dictis manifesta quoꝝ pm̄ est. Q oēs sylli hui9 figure sunt impfecti: qr oēs pficiunt vel p ɔuersionē et trāspōnē ppōnū que ex necitate eisdē termis isūt: aut p aliā hypothesim: vt qn̄ deducit ad ipoīe: et istud q̄tū ad pfectionē q̄rti modi: reliquū vo q̄tū ad pfectionē alioꝝ: et h est (Palam aūt qm̄.) 2m est q̄ nō fit i hac figura sylls affirmatiu9: s3 tm̄ negatiuus vlis et pticularis: et h est (Et qm̄ nō fit etc.)

Dubium **Hic forte** dubitaret aliqs de h qd dicit 2am figurā eē qn̄ medium de vtroq3 extremo dr̄ oi vel nullo. hoc eni nō videt cū nunq̄ fit sylls ex negati
R̃o uis nec in ista figura ex affirmatiuis. Et dōm q̄ Arꝫ. ibi signat figurā tm̄ circūscribēdo modū et vbicūq3 est talis terminoꝝ dispositio est 2a figura et si nō modus.

Dubium **Consequēter** dub' de his que ɔr̄r dic̄ in lr̄a. medium eni est id p qd vnū extremū distat ab altero: s3 per id qd p̄dicat de vtroq3 nō distat vnū ab altero. g̃ id qd predicat de vtroq3 nō erit ipsoꝝ
2o me͂m cui9 opp̄m dic̄ in lr̄a. ¶ Adhuc mediū est qd eq̄lr distat ab vtroq3 extremoꝝ. g̃ extrema a me9 eq̄lr distāt. g̃
3o vnū extremū nō est ppiq̄us medio: cui9 opp̄m dic̄. ¶ Adhuc me͂m cū sit illd p qd extremū distat ab extrēo ē iter extrēa. g̃ nō est pm̄ pōne: cui9 opp̄m dic̄. Hec oīa soluta sūt p eq̄uocationē medij. obta. n. pcedūt accipiēdo mediū ppe qd est me͂m i ɔtigēdis. tale. n. est iter extrēa s3 pōnē et equedistās ab eis. hic aūt accipit mediū metha9 p eo
Nōndū qd ē me͂m vniēdi itellect9 extrēoꝝ. ¶ Et nōn͂m q̄ medium syllogisticū aliqn̄ est vtroq3 mō mediū. s. q̄ est vnitiuū extremoꝝ: et q̄ est iter extrema: et tūc est mediū pōne: et tale est mediū i pa figura. aliqn̄ aūt sic in alijs figuris dr̄ mediū solū qd est vnitiuū extremoꝝ. vn̄ in 2a figura dr̄ mediū pōne. pm̄ qr obtinet in syllo ordinē ei9 qd est pm̄ i ordie p̄dicamētali: tm̄ eni p̄dicat sic illd qd pm̄ est i p̄dicamēto. maior vo extremitas dr̄ ppiq̄us posita medio: qr magis h3 ɔditionē medij in ordie p̄dicamētali: subijcit eni et p̄dicat. minor vo extremitas dr̄ eē lōgi9 posita a me9: qr p̄uat ɔditiōe medij in ordie p̄dicamētali. subijcit. n. tm̄. p3 igr̄ q̄ in hac figura mediū h3 rōnē pmi. maior extremitas rōnē medij. minor rōnē vltimi: et ita p3 expō lr̄e. solet tm̄ dicta lr̄a itelligi de ordiatiōe termioꝝ qs ponit Arꝫ. in h cap̄ ad istātiā iutiliū ɔiugōnū. ibi eni semp ordinat p̄ mediū. 2o maior extremitas. 3o minor: s3 de isto nō est curādu3. talis eni positio valde accn̄talis est 2e figure. Ex his ēt manifestū est q̄ in pa figura pmū hēt rōnē primi: et mediū rōnem medij: vltimū aūt rōnē vltimi: quāuis ita nō fuerit in alijs figuris.

Consequēter forte dubitabit ō eo qd dic̄ sylls3 hui9 figure eē ipfectū. si. n. pfectū est qd pōt gnāre sibi sile: sic dicit Arꝫ. sylls aūt h9 figure silr et 3e gnāt ex se sibi sile: qr sylls3 pe fige p reductionē. vr̄ q̄ sylls 2e et 3e figure sit pfect9. si aūt dicat sylls pfect9 p necīa3 illatione ɔnis cū illa repiat i oī fige erit i oī fige sylls pfect9. ¶ Et dō3 q̄ pfectū ē qd attigit ppriā vtutē. vt9 āt est qd pficit hn̄s et op9 ei9 bonū reddit. op9 āt sylli ē ondē et notificare. h aūt op9 hn̄ fit p necitatē et euidētiā necitatl: q̄re vt9 pficiēs syll3 ē necitas cū euidētia. h tm̄ iuenit in syllis pe fige: et iō solus sylls pe figure dr̄ pfect9. Dubium

¶ Ad obta dōm ad pm̄ q̄ sylls 2e et 3e figure origialr orit ex illo inq̄tū reducit et nō gnāt ip3 ppe: s3 gnāt ab ipo et i ip3 reducit: sic in suū pn̄m adhuc. et si vc posset dici q̄ ex se gnāret syll3 aliū nō dr̄ hui9 pfectio pp talē modū generādi: et ita nō adhuc diceret sylls pfect9. ¶ Ad 2m dō3 q̄ nō dr̄ hic sylls pfect9 pp pfectionē pam q̄ est necitas: s3 p pfectionē 2am q̄ ē necitat euidētia. ex his p3: q̄re sylls hui9 figure et 3e dr̄ ipfect9: et sylls pe figure dr̄ pfect9. Ad pm̄ / Ad 2m

Consequēter forte dubitabit sup hoc q̄ pbat 4m modū p ipoīe. h eni nō videt ɔueniēs cū nōdū sit manifestus modus sylli p ipoīe: s3 manifestabit i 2o hui9. silr idē vr̄ p h q̄ sylls onsiuus est por nā syllo p impoīe. vn̄ nō deberet p illū ondi. ¶ Et dō3 q̄ hic accipit cōiter onsio p ipoīe p syllo g ppe dr̄ p ipoīe et p syllo ɔuersiuo. vtit. n. h ppe syllo ɔuersiuo g semp suppōit an̄ se syll3 onsiuū. Et sciēdū q̄ talis sylls ɔuersiu9 et i se onsiu9 est: sm̄ q̄ ex opposito ɔnis et altera pmissaꝝ ɔcludit ipoīe alteri pmissaꝝ: et h ostēsiue. est g̃ ɔsiderat ip3 inq̄tū onsiuū et sic vtit ipo. hic aūt inq̄tū cōuersiu9 est: et sic ɔsiderabit ei9 nām in 2o. et si vtit syllo ɔuersiuo h p ipoīe ad pfectionē sylloꝝ ostēsiuoꝝ nō est incōueniēs. accipit eni inq̄tū onsiu9 est et manifestior illo onsiuo g pficit: qd p3 in pposito. fit eni sylls onsiuus ondens quartū huius in pmo pme qui manifestior est quātum ad suam ostēsionem quarto scde figure. Dubium

Sed tūc forte vlteri9 dubitabit q̄lis sit necitas h9 onsiōis. si vnū oppositoꝝ repugnat pmissis. g̃ reliquē oppositoꝝ segt. ¶ Et dō3 q̄ cū vnū oppositoꝝ repugnet pmisse vl pmissis h nō ē nisi: qr ei9 opp̄m seq itelligit. p eni repugnat oppōm suo opposito et p ipm alijs. p3 g̃ q̄ si repugnet pmissis i ipsis itelligit reliquū oppositoꝝ: s3 qd itelligit i aliq̄ vel i aliqb9 necīa ē ɔnā et nālr: seqtur ex ipso vel ex ipsis: et ita ex necitate si vnum oppositoꝝ repugnat pmissis reliquum ex eis sequetur. Dubium

Alterius forte dubitaret aliqs q̄lr sit veꝝ qd dic̄ pm̄ postremo oi et nulli icē: et tm̄ nō iueni re termios oi icē. h. n. nō vr̄ nisi fuerit defect9 termioꝝ: qd nō est veꝝ. ¶ Et dō3 q̄ nō dic̄ simp' nō posse iueniri termios oi icē: s3 sub hac ɔdiciōe si mior que ē pticlaris sic sit va. q̄ p̄dicatū alicui isit: et alicui nō: absolute tm̄ loquēdo est iuenire termios oi icē. ¶ S3 tūc dubitabit. videt eni q̄ ɔtigit sumē termios oi icē quocūq3 se hēat pticularis. ex q̄ eni negatiua non segt affirmatiua stare pōt p illā maximā si vnū oppositoꝝ nō segt reliquū pt stare. ¶ Et dō3 q̄ hec maxia locū h3 i oppositis ɔdictorie. i oppositis ɔrie necitatē nō hēt: qd ppedi pōt p h q̄ ɔrie pn̄t eē sil' false: maxia tm̄ ɔuersa. s. si vnū oppositoꝝ Dubium

sequitur alterū repugnat tenet in vtroq3 modo opposi-tionis. ¶ Adbuc ꝯñter dubitabit aliqs de sufficientia modoꝝ huius figure: quare cū sint sexdecim ꝯiugatio-nes tñ quatuor sunt vtiles. Ad qđ soluendū supponēda sunt cōia pncipia prius habita ⁊ duo ꝓpria huius figu-re. quoꝝ vnū est ꝙ maior sit vlis. Scđm ꝙ altera ꝓpo-sitionū sit negatiua. qbus suppositis si postea fiant cōbi nationes duaꝝ ꝓpositionū sylloꝫ per vle ⁊ ꝑticulare: ⁊ vlterius per affirmatiuā ⁊ negatiuā: sicut factum est in cap̄ ꝓcedēti. patet ꝙ tñ q̄tuor ꝯiugōnes vl̄es sunt ⁊ nō peccātes ꝯtra aliqđ pn^m. alie aūt duodeci3 peccātes sūt ꝯtra aliqđ pncipiū: ⁊ ideo inutiles sunt reputāde. ¶ Sz tūc querit̄ causa huius pncipij ꝙ maior est hic vlis. Et dici pōt ꝙ sylli huius figure descēdunt a modis negati-uis pͥ figure per ꝯuersionē maioris simpl'r: q̄re cu3 illic sit maior vlis ⁊ negatiua: op3 in syll'is huius figure ma-iorē vle3 negatiuā. Uel melius dici pōt ꝙ si maior eēt ꝑticularis in hac figura posset maior extremitas esse in plus medio ⁊ minore extrēe: pōt enī inferius ꝓdicari de suo superiori ꝑticulariter affirmatiue ⁊ negatiue: ⁊ si ita eēt nō posset ꝯcludi ꝯclo negatiua vera: q2 supius de i-feriori nō pōt vere negari: nec etia3 ꝯcludet̄ affirmati-ua: q2 nō ꝯcludit̄ in hac figura: sicut iā patebit: ⁊ ita nul la ꝯclo posset sequi si maior eēt ꝑticularis. Causa autē q̄re negatiua nō seqtur est: q2 nō seqtur ad negationem inferioris de aliquo negatio supioris de eodē: ⁊ h̄ patet in his terminis. hō aial asinus. Quis enim aliqđ aial sit hō ⁊ nullus asinꝰ est hō: nō tñ seqtur ꝙ nullus asinus sit aial. ¶ Consequēter querit̄ causa alterius pncipij. s. ꝙ altera dꝫ eē negatiua. Et dicit ꝙ si vtraq3 esset affirma-tiua cū mediu3 predicet̄ de extremis posset supius ad duo desꝑata ꝓdicari de illis: quoꝝ neutrū de altero pos-set affirmari. posset etiā supius affirmari de duobꝰ infe-rioribus: quoꝝ alterū esset sub altero: ⁊ ita nō posset alte rum de altero negari: q̄re manifestū est: ꝙ nisi fuerit al tera ꝓpōnu3 negatiua. neq3 seqtur affirmatio. neq3 ne-gatiua in hac figura. ¶ Sz tūc forte querit̄ si altera de bet h̄ semꝑ eē negatiua q̄re differēter maior vel minor ⁊ nō altera determinate. ¶ Et dō3 ꝙ hec est: q2 mediū eq̄liter respicit extrema tanq̄ sub se posita: ⁊ ideo quo ad syllm̄ non est vis vtrū negēt̄ de vno vel de altero ex-tremo. vtroq3 enim mō fit syll's: s3 diuersus est modus. ¶ Solet etia3 hic queri q̄re hic tñ seqtur ꝯclo negati-ua. Et rō hec est: q2 necē est alterā ꝓpositionū eē negati uā sicut iā ostēsum est. ⁊ qñ ita est necē est ꝯnem eē ne-gatiuam. ¶ Et dōm ꝙ hoc est: q2 altera extrēe negatiua significat̄ dīa vniꝰ extremitatis ad alterā per mediu3 qđ vni illoꝝ ꝯtigit ⁊ alij nō. q̄re cum ꝯclo fiat ex extre-mis necē est ipsam remouere vnū extremu3 ab altero. ¶ Amplius aūt queret forte aliqs: q̄re in hac figura cō clusio semꝑ assimilet̄ minori ꝓpositioni in q̄ttitate. In qualitate aūt nec maiori nec minori. ¶ Et dōm ꝙ ide3 subijcit̄ in minore ⁊ ꝯne: ⁊ a subro distinguit̄ quātitas: ⁊ ideo assimilat̄ ꝯclo minori in q̄ttitate. ¶ Adhuc ꝯclo hic semꝑ est negatiua: ⁊ hoc q2 altera ꝓmissaꝝ semꝑ est negatiua: sicut prius ostēsum est. negatiua autē premissa pōt differenter eē maior vel minor: sicut dcm̄ est. ⁊ ideo ꝯclusio pōt indifferēter assimilari maiori vel minori in quātitate. semper enim assimilatur ei que est negatiua. ¶ Adhuc multiplex solet eē oppositio de ordinatione modoꝝ huꝰ figure: s3 nō curo. ordinant̄ enim sm̄ ꝙ de scendūt a suo pncipio. descēdunt aūt modi vl̄es a 2° mō pͥ figure: ita ꝙ pmꝰ descēdit tñ per ꝯuersionē maioris. scđs aūt per ꝯuersionē minoris ⁊ trāspositionē ꝓpositio num. vñ iste scđs remotior est a suo pncipio q̄ primus: ⁊ ideo scđs est: ⁊ ita patet ordo modoꝝ vl'iu3. ordinant̄ ⁊ vl̄es ante ꝑticulares quia ꝑticulares ab vlibus oriunt̄: ita ꝙ tertius a pͦ per positione3 subalterne minoris pro minori. quartus aūt a scđo per consimilē disiunctione3 minoris: ⁊ ita patet ordo in particularibus.

Si aūt eidē hoc qdem oī: illud vō nulli inest: vel ambo oī vl' nulli: figurā qdē huiusmodi vō tertiā. Mediū autē in hac dico de quo ambo predicant̄. Extremitates vō que predicant̄. Maiore3 vō extremitatem que longius est a medio. Minorē vō que propius. Ponit̄ aūt mediu3 foras ex-tremitatū. vltimum vō positione. Perfectus igit̄ syll's non fit nec in hac figura. Possibilis vō erit ⁊ vniuersaliter ⁊ non vniuersaliter exi stentibus terminis ad medium.

Hic determinat ordinē medij in syllo siue mō in 3^a fi gura. ⁊ diuidit̄ in duas. In pͦ determinat istā or-dinationē. In 2° cū dic̄ (Manifestū aūt est qm̄ ois.) cō-cludit duo correlaria ide manifesta. pͦ in duas. in pͦ de-terminat ꝯiugōnes vl̄es. in 2° cū dicit (Si aūt hoc qdē vlr.) ponit ꝑticulares. pͦ in duas. in pͦ dat dispōne3 ter-minoꝝ huꝰ figure: ⁊ dicit qs terminꝰ est medius ⁊ que extremitates ⁊ cōparat extremitates ad mediu3. In 2° cu3 dicit. (Uniuslr qdē qñ.) ponit ipsas ꝯiugōnes. in pͦ sic ꝓcedit. pͦ dat dispōnē termioꝝ facientē figurā in mo dis vlibꝰ dicēs: ꝙ si duo de eodē ꝓdicent̄ vl'r affirmati-ue vel negatiue. vel vnu3 affirmatiue ⁊ alterū negatiue talis dispō termioꝝ dꝛ figura tertia: ⁊ nō faciūt oēs iste dispōnes modū: sed figurā tñ: ⁊ h' est (Si aūt eidē.) 2° dicit qs terminus est medius ⁊ que extremitates dicēs: ꝙ mediū est qui vtriq3 subijcit̄. extrema vō que ꝓdicā tur: ⁊ h̄ est (Medium aūt.) 3° cōparat extremitates ad mediu3 vt distinguat eas adinuicē. ⁊ ꝓcedit sic. pͦ dicit ꝙ maior extremitas est que lōgius est a medio. minor que ꝓpinqus est ei. mediū aūt est extra extremitates ⁊ vltimū positione: ⁊ h̄ est (Maiorē aūt.) 2° ex h̄ ꝯcludit ꝙ cū talis sit situs terminoꝝ in hac figura nō pnt sylli huꝰ figure imediate ꝑfici per dici de oī ⁊ de nullo: ⁊ ꝙ oēs sylli huꝰ figure imꝑfecti sunt possibiles tñ ꝑfici: ⁊ h̄ est (Perfectꝰ g̊ nō fit.) Et nota ꝙ mediu3 dꝛ hic vlti-mū positiōe ⁊ extra extremitates que h3 ꝯditionē vlti-mā in ordie ꝓdicamētali: tñ enī subijcit̄. maior aūt ex-tremitas dꝛ remotior a medio que hēt ꝯditione3 eiꝰ qđ est pͥ^m in ꝓdicamēto: tñ eni3 predicat̄. minor aūt extre-mitas dꝛ eē ꝓpinquior medio que hēt ꝯditione3 medij ꝓdicabilis subijcit̄ eni3 ⁊ predicat̄. ¶ Aliter aūt solet intelligi. s. de termis inferius positis in hoc cap̄ apđ in-utiles ꝯiugationes. ibi enī semꝑ pͦ ordinat̄ maior extre mitas. 2° minor. 3° medium. sed talis dispositio accidit huic figure: ⁊ ideo prima expositio melior.

¶ Uniuersaliter qdē qñ ⁊. p. ⁊. r. ierit oī. s. qm̄ alicui. r. inerit. p. ex necessitate. Qm̄ igitur con uertit̄ ꝓdicatiua: ierit. s. alicui. r. quare qm̄. p. inest oī. s. ⁊. s. alicui. r. necesse est. p. alicui. r. i-esse: fit enī syll's per primā figuram. est aut per impossibile ⁊ per expositionē facere demon-strationē. Si eni3 ambo. s. īsunt. si sumat̄ ali-quod coꝝ que sunt. s. vt. n. huic ⁊. p. ⁊. r. ex ne cessitate inerūt: quare alicui. r. inerit. p. Et si. r.

oī qdē

oi qdē.s.p.aūt nulli.s.inest: erit sylls: qm̄.p. alicui.r.nō ierit ex necitate: nā idē modus demōstratiōis erit ꝯuersa.r.s.ꝓpōne: oñdet aūt ꝛ ꝑ impoīe: queadmodū ꝛ in priori.

¶ Coñter pōit ꝯiugnes vlēs.ꝛ ꝑ vtiles.zº inutiles. vtiles āt ponit duas.qꝝ pª ē ex affirmatiuis vlibꝫ: cuiꝰ vtilitatē oñdit reducēdo eā in 3ᵐ modū pᵉ figure ꝯuersa miore: ꝛ dicit ꝙ ꝑ ipoīe oñdi pōt: silr ꝛ ꝑ ꝓpōnē: ꝛ ē oñdere ꝑ ꝓpōnē ducēdo ad aliqḋ idiuiduū signatū ꝛ ponet singlē ex suū vlē: ꝛ sic ad sensuꝫ māifestare suū ꝓpoᵐ. si ḡ sub meᵒ accipiebat aliqḋ signatū: ꝺ q̊ dr̄ vtrūqꝫ extreōꝝ necessario: nece ē extrēuꝫ ꝺ extrēo dici ꝑticlariter: ꝛ h̄ pꝫ plane in textu. ¶ Et nō ꝙ ꝑ.p. itelligēda ē hic maior extremitas: ꝑ.r. minor. ꝑ.s. meᵐ. ꝛ h̄ ē (Uīr qdē.) zª ꝯiugō hꝫ maiorē negᵃᵐ ꝛ minorē affirmatiuā. cuius vtilitas oñdit ꝑ ꝯuersionē mioris vel per ipoīe. ꝛ h̄ est (Et si.r.oi.s.)

a° ex° p.

b' ex° .r.

.s.

Medius t°

¶ Si āt isūt.r.s.qdē nulli.p. v̄o oi.s. nō erit sylls. Termi icē aial equꝰ hō: nō incē aial inaiatū hō. Nec qn̄ ābo de nullo.s. dr̄ erit sylls. Termini incē aial aiatū equꝰ: nō incē hō equꝰ inaiatū mediū inaiatū. Manifestum est igit: ꝛ i hac figura qn̄ erit ꝛ qn̄ nō erit sylls ex vlibꝰ termis. Qn̄ eni ambo termini fuerint ꝑdicatiui: erit syllus: qm̄ alicui inest extremitas extremitati. Quādo v̄o priuatiui nō erit. Qn̄ v̄o hic priuatiuus: ille ꝑdicatiuꝰ: si maior qdē fuerit priuatiuus: alter v̄o affirmatiuꝰ erit syllogismus: qm̄ alicui nō inest extremitas extremitati. Si autem econuerso non erit.

¶ Coñter pōit ꝯiugnes inutiles vlēs. s. duas. qꝝ pª hꝫ miorē negatiuā. cuiꝰ inutilitatē oñdit ꝑ istātiā i termis. ꝛ h̄ ē (Si āt isūt.) zª hꝫ vtrāqꝫ negᵃᵐ: ꝛ eiꝰ inutilitatē ostēdit ꝑ istātiā in termis. ꝛ h̄ ē (Nec qn̄ ambe.) Cōsequēter epilogat. ꝛ h̄ est (Manifestū igit est in hac ꝛc̄.)

¶ Si aūt vnꝰ vlr sit ad mediū: alter v̄o ꝑticulr si vterqꝫ sit ꝑdicatiuus necesse est fieri syllꝫ: ꝛ si alteruter sit vlis terminorꝝ. Nā si.r.oi.s. isit p. v̄o alicui.s. necesse est ꝛ.p. alicui.r. icē. Nā qn̄ ꝯuerti affirmatiua ierit.s. alicui.p. Quare qm̄.r. inest oi.s.s. aūt alicui.p. ꝛ.r. alicui.p. inerit: q̄re ꝛ.p. alicui.r. Rursum si.r. alicui.s.p. oi.s. isit: nec̄e est.p. alicui.r. icē. nā idē modus demonstratiōis ꝛ per impossibile: ꝛ ꝑ expositionē quemadmodum ꝛ in prioribus.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugnes ꝑticulares: ꝛ diuidit i duas. In pº determinat que hn̄t alterā vlem. in zº que hn̄t vtrāqꝫ particularē: cū dicit (Neqꝫ si vterqꝫ.) pª in tres. in pª ponit ꝯiugnes ꝯstantes ex affirmatiuis. in zª cū dicit (Si aūt vnus qdē sit.) Cōstantes ex affirmatiua ꝛ negatiua. in 3ª cū dicit (Nec qn̄ ambe priuati. ꝛc̄.) Constantes ex negatiuis. pª pars hꝫ duas ꝯiugōnes vtiles: circa quas sic ꝓcedit. pmo dat regulā ſm quā ꝓcedit dicens. ꝙ si altera ꝓpō sit vlis: ꝛ altera particularis ꝛ vtraqꝫ affirmatiua existe vlī erit sylls. ꝛ h̄ est (Si aūt vnꝰ qdē.) zª ponit ꝯiugōnē. ꝛ ꝑ illā cuiꝰ mior est vlis: ꝛ maior particularis. quā ostēdit vtilē esse concludendo conuersam ꝯclusionis in 3º prime ꝯuersa maiore ꝛ trāspositis ꝓpōnibꝰ: ꝛ deinde illā ꝯnꝫ ꝯuertit: vt habeat ꝯclusio pª. ꝛ h̄ est (Nā si.r. omni.) zº ponit illam: cuius maior est vlis: ꝛ minor particularis ꝑficiens ipsam per conuersionem minoris. ꝛ h̄ est (Rursum si.r.)

¶ Si aūt vnus qdē sit ꝑdicatiuus: alter v̄o priuatiuus. vlr qdē predicatiuus: qn̄ qdēꝫ mior fuerit predicatiuus: erit sylls. Nā si.r. oi.s.p. v̄o alicui.s. nō inest: necesse est.p. alicui.r. nō inesse. Si enim omni ꝛ.r. oi.s. ꝛ.p. oi.s. ierit: sed nō ierat. Demōstrat aūt ꝛ sine deductiōe si sumat aliqd eorꝝ que sunt.s. cui.p. nō inest. Qn̄ v̄o maior fuerit predicatiuus: minor v̄o priuatiuus: non erit sylls. Ut si.p. insit oi.s.r. aūt alicui.s. non insit. Termini v̄o omni incē aiatum hō aial: nulli v̄o non est sumere terminos: si.r. iest alicui qdem alicui aūt nō. Si eni nulli.r. iest.p.r. aūt alicui.s. ꝛ.p. alicui.r. nō inerit. Sed supponebat oi icē. Si eni oi.s. iest p.r. aūt alicui.s. ꝛ.p. inerit alicui.r. sed positū erat nulli inesse. Sed quemadmodum in prioribus: dc̄m est. Nam cum indefinitum est alicui non inesse: ꝛ qḋ nulli inest: veruꝫ est alicui non inesse: nulli v̄o cū esset non erat sylls: manifestum ergo erit qm̄ nec erit sylls.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugnes ꝯstātes ex affirᵃᵃ ꝛ negᵃᵃ: ꝛ diuidit in duas. In pº ponit illas que hn̄t vlēꝫ affirmatiuā. zº illas que hn̄t vlem negatiuā cū dicit (Si autē ꝑuatiuus.) Pars pª hꝫ duas ꝯiugōnes. qrū pª est vtilis. zª inutilis. dicit ḡ ꝙ si altera ꝓpōnū sit vlis. ꝛ altera ꝑticularis. ꝛ vna affirmatiua. ꝛ altera negatiua. si mior sit vlis affirmatiua erit sylls. ꝛ h̄ ostendit per impossibile ex opposito ꝯnis: ꝛ minori ꝯcludens oppositū maioris in pª zᵉ. zº ostendit h̄ per expōnē accipiendo aliqd significatū sub medio a quo remouet minor extremitas. ꝛ pꝫ qḋ dicit (Si aūt h̄ vnꝰ qdē sit.) Et nō ponit eā ꝑficere ꝑ ꝯuersionē: qꝛ nō est ꝯuertibilis nisi vlis affirmatiua: ꝙ si ꝯuerteret vtraqꝫ eēt ꝑticularis: ꝛ ita ex illis nihil. ¶ Coñter ponit inutilē ꝯiugnē: ꝛ oñdit eiꝰ inutilitatē. pº nō sufficiēti ostēsione. zº ostēsione sufficiēti. procedit ḡ sic. pº dicit ꝙ si altera ꝓpōnū sit negatiua particularis: ꝛ reliq̄ vlis affirᵃᵃ. si vlis fuerit maior erit inutilis ꝯiugō. sic. oē.s. ē.p. aliqḋ.s. nō est.r. ꝛ ponit terminos oi icē. ꝛ h̄ est (Qn̄ v̄o maior.) zº dic. ꝙ terminos nulli icē nō est iuenire si mior que est ꝑticularis negatiua sit vera. ꝙ.r. inest alicui.s. ꝛ alicui nō. ꝛ h̄ ostendit sic. si oē.s. est.p. ꝛ aliqḋ.r. est.s. qḋ pꝫ ex ꝯuersione vniꝰ partis hypothesis facte in minore: tūc ꝑ 3ᵐ pᵉ aliqḋ.r. est.p. q̄re sequēte vno oppositorꝝ nō pōt alterꝝ stare. pꝫ ex hoc. ꝙ sic se hn̄tibꝰ terminis: vt dc̄m est: nō erūt termini nulli inesse. ꝛ h̄ est (Nulli v̄o nō est.) Cōsequēter ostēdit cōiugationē eē inutilē sufficiēti ostēsione. s. ꝑ infinitā cām veritatis ipsius ꝑticularis negatiue: que pōt verificari ꝓ sensu vlis vel ꝑticlaris sic. ad vlēꝫ negatiuā seqt ꝑticularis negatiua: sꝫ vlī negatiua existe miore est inutilis ꝯiugō: vt ostēsum est prius in ꝯiugōnibꝰ vlibꝰ. ḡ ꝑticulari existente minore erit inutilis ꝯiugō: ꝛ est necitas argumenti penes hāc maximā: qḋ nō seqt aīs: nō sequit ꝯñs: hāc rōnē ponit totā ꝯtinue: ꝛ pꝫ. ꝛ h̄ ē (Sꝫ qn̄ in.)

¶ Si āt priuatiu⁹ sit vl'is terminu⁹: qñ qdē maior fuerit p̄uatiu⁹: mior āt p̄dicatiu⁹: erit syll's. Si eniʒ.p.nulli.s.r.aūt alicui.s.inest: ꝛ.p.alicui.r.nō ierit, rursuʒ eni erit prima figura.r.s. ꝑpōne ꝯuersa. Qñ aūt minor fuerit priuatiu⁹: non erit syll's. Termini inesse aial hō ferr ū. nō ineē aial scia ferrū. mediū in vtrisqʒ ferrum.

¶ Cōsequēter ponit duas ꝯiugōnes hñtes vl'eʒ neg^am: q̄ꝝ p^a est vtilis hñs maiorē vl'eʒ neg^am: ꝛ minorē affirmatiuā pticularē: cui⁹ vtilitatē ondit ꝯuersa miore. ꝛ h est (Si aūt p̄uatiuus.) z^a ē iutilis hñs maiorē pticularem affirmatiuam: ꝛ minorē vl'em negatiuam: cuius inutilitatē ondit p istātiā in termis. ꝛ h ē (Qñ āt mior.)

¶ Nec qñ ambo priuatiui ponunt̄. Est autem vnus qdē vl'is: alter ṽo particularis. Termini cum minor sit vl'is ad medium: aial hō ferruʒ aial scia ferrū. Qñ āt maior: maior vl'is: mior ṽo in pte: nō inesse qdē: coruus nix albū: ineē ṽo nō est sumere. Si.r.alicui qdē inest.s.alicui aūt nō inest. Si enim.p.oi.r.insit.r.aūt alicui.s.ꝛ.p.inerit alicui.s.sed posituʒ erat nulli inesse. Sed ex indefinito monstrandum est.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes hñtes alterā vl'eʒ: ꝛ alterā pticularē: ꝛ vtrāqʒ neg^am: ꝛ sūt due. q̄ꝝ p^a hʒ miorē vl'eʒ quā ondit iutilē p istātiā i termis. ꝛ h ē (Nec qñ ābo.) z^a hʒ maiorē vl'eʒ: circa quā sic ꝑcedit. p̄ dic̄ eā eē iutilē: ꝛ pōit ad h onsionē dimiutā. z^o pōit onsionē sufficiētē. i p^a sic ꝑcedit. p̄ dic̄ ꝙ si maior sit vl'is. ꝛ mior pticlaris. ꝛ vtraqʒ neg^a nō erit syll's: vt si dicat̄ nullū.s.ē p.aliqd.s.nō ē.r. ꝛ ponit termios nulli icē. ꝛ h ē (Qñ āt maior.) z^o dic̄ ꝙ termios oi icē nō ē iuenire si mior sit ṽa. qꝛ.r.isit alicui.s.ꝛ alicui nō. ꝛ h ondis sic. Si oē.r.ē p.ex hypothesi. ꝛ aliqd.s.ē.r.silr ex hypothesi fcā circa miorē. g aliqd.s.ē.p.relinqt̄ igr̄ ꝙ sic se hñtib⁹ termis vt dcm̄ ē nō erūt termi oi icē. ꝛ h ē (Incē ṽo nō ē sumere.) Cōiter pōit sufficiētē onsionē sue iutilitatis.s.p ifinitā eāʒ vitatē ipi⁹ pticlari. vt pʒ p p̄dcā. ꝛ h ē (Sʒ ex ifinito.)

¶ Neqʒ si vtriqʒ alicui medio insunt: vel nō insunt: vel hic quidem alicui: ille ṽo non oi: vel idefinite: nullo modo erit syll's. Termini aūt cōes oium: aial homo albuʒ. Manifestū igit̄ in tertia figura quando erit: ꝛ qñ nō erit syll's. Et qm̄ habentibus sic se terminis: vt dcm̄ est: fit syll's ex necessitate: ꝛ si fit syllogismu⁹ necesse est terminos sic se habere.

¶ Cōiter pōit ꝯiugñes pticlares hñtes vtrāqʒ pticlarē dicēs. oēs iutiles sūt. ꝛ h ondit p istātiā i termis. ꝛ h est (Neqʒ si vtriqʒ.) ꝯñr epilogat dcā. ꝛ h ē (māife^m igr̄.)

¶ Manifestū est qm̄ oēs iperfecti sunt sylli in hac figura: oēs.n. perficiuntur quibusdam assumptis. Et qm̄ syllogizare per hanc figuraʒ vl'e non erit: neqʒ priuatiuū neqʒ affirmatiuū.

¶ Cōiter ꝯcludit duo correlaria ex p̄dcis māifesta. q̄ꝝ p^m ē. ꝙ oēs sylli h⁹ fig^e iꝑfecti sūt: ꝛ ꝑficiunt̄ assūptis qbusdā: cuiusmodi sūt ꝯuersio trāspō terminoꝝ d̄ductio ad ipoīe expō. ꝛ h ē (Māifestū ē qm̄ ois.) z^m ē ꝙ i hac fig^a nō ꝯcludit̄ nisi ꝯ pticularis affir^ua ꝛ neg^a. ꝛ h ē (Et qm̄ syllogiꝫare ꝛc̄.) Ex p̄dcis circa z^am figurā: ꝛ circa ex

pōnē lr̄e pʒ q̄lr me^m ē vlti^m pōne ꝛ maior extremitas remotior a me^o. mior ṽo ꝑpīgor ei: ꝛ quō sylli h⁹ fig^e iꝑfecti sūt. ꝛ d̄ onsiōe p d̄ductionē ad ipoīe. ꝛ d̄ eo qd aliqñ nō ē sūere termios oi ꝛ nulli icē. ꝛ iō de his trāscūdū ē.

Sed hic forte dubitaret aliqs de pōne p quā pfic̄ qdā syllos h⁹ fig^e. q n e^ic seqt̄ ad ꝑpōnes; vl'es: qd seqt̄ ad singl'es qñ fit ꝯctio subti i ꝑpōnib⁹ vl'ib⁹ ad h aliqd ꝛ singl'r. ¶ Et dōʒ ꝙ ne^io pʒ p hāc maximā: qd seqt̄ ad ꝯñs: seqt̄ ad añs. ¶ Cōiter dubitaret d̄ suffi^a vtiliū ꝯiugñū h⁹ fig^e. s. quō d̄. 16. ꝯiugñib⁹ tm̄ sex sūt vtiles. ¶ Et dōʒ ꝙ supponēda sunt duo p̄n^a cōia: ꝛ vnū p̄n^m ꝓpriū h⁹ fig^e. s. ꝙ mior sit affir^ua: qb⁹ suppositis si fiāt cōbinatiōes: ꝛ p vl'e ꝛ pticulare p affir^em ꝛ negñē. sic i alijs figuris dictū ē. patebit ꝙ.x. ꝯiugñes peccāt ꝯ aliqd p̄n^m. sex aūt nō peccant: ꝛ ideo tm̄ sex sunt vtiles. Dubiū

Sed tūc dub^s vlteri⁹ aliqs: q̄re opʒ h miorē eē affir^uam. ¶ Et dōʒ ꝙ rō h⁹ ē: qꝛ me^m est sub extrēis. vñ si mior eēt neg^a possent extrema aliqñ esse sepata. ꝛ tūc nō seqret̄ affirmatio: sic in his termis. aial lapis hō. possent ēt extrema aliqñ eē subalterna adiuicē: miore tm̄ exn̄te sub maiore. ꝛ tūc nō seqret̄ negatio. sic in his termis suba lapis hō. lapis erit me^m. ꝛ ita miore exn̄te neg^a: neqʒ seqt̄ affirmatio: neqʒ negatio: ꝛ ita opʒ ꝙ sit affir^ua. ¶ Adhuc alia rō. z^a figura descēdit a p^a p ꝯuersionē minoris. minor aūt p^e figure est tm̄ affirmatiua: ꝛ iō manet minor affirmatiua in tertia figura. Dubiū

Sed tūc vlteri⁹ dubitabit quō in z^a figura mior sit vl'is: ex q̄ ꝯuersa mioris p^e figure sp ē pticlaris. ¶ Et dōʒ ꝙ ꝯuersa accipi dʒ cōiter vt ꝑpō q̄ cōuertit̄ possit dici ꝯuersa ei⁹ i quā ꝯuertit̄ sicut eꝯ. ꝛ ita vl'is affir^ua dici poterit ꝯuersa pticlaris affir^ue: sicut eꝯ. ¶ Dōʒ igit̄ ꝙ sylli tertie figure descēdūt a modis pticularib⁹ p̄me figure tm̄: ꝛ ꝯuersa mioris i modis pticularib⁹ p̄me figure vl'is est. ꝛ iō in modis vl'ibus principalibus tertie manet minor vl'is. sicut neqʒ p̄ mō ꝛ z^o.

Cōsequēter q̄rit̄: q̄re i hac figura ꝯcludit̄ tm̄ pticularis. h.n. vʒ icōueniēs. nā plus pn̄t due vl'es q̄ꝫ vl'is ꝛ pticlaris: sʒ vl'is cū pticlari pōt i ꝯnē pticlarē. g due vl'es pn̄t i plus. ꝛ ita vʒ ꝙ pn̄t i vl'eʒ. Dubiū

¶ Adhuc si vl'is cū pticlari pt i ꝯnē pticlarē si accipiāt̄ due vl'es ad ꝯcludēdū pticlarē aliqd supflueret in nā vtiū re^a ꝯnis. ꝛ ita vʒ icē nō cā vt cā. ¶ Et dōʒ ꝙ cā q̄re i hac fig^a ꝯcludit̄ tm̄ pticularis. hec ē me^m subycit̄ extremitatib⁹: vñ ē tanqʒ ps extremitatū: ꝛ iō p ipʒ nō pōt ꝯcludi vnū extremū d̄ altero: nec affir^ue neqʒ neg^e nisi pticulariter: qꝛ nō pn̄t ꝯcludi ꝯuenire p tale mediū nec differre: nisi s̄m ptē. ¶ Adhuc cū mediū subyciat̄ extremitatib⁹ poterit eē inferi⁹ ad illas. ita ꝙ extrema sint subalterna. ꝛ tūc pōt mior extremitas eē i plus maiore: q̄re de miore nō affirmabit̄ vel negabit̄ maior nisi pticulariter: qꝛ nō p̄dicat̄ iferi⁹ de supiori: nisi pticulariter: ꝛ pʒ exēplū in his termis. aial corpus hō. z^o

¶ Ad obta g̃ dōm. ad p^m sic. due vl'es plus pn̄t q̄ꝫ vl'is cuʒ pticulari: sʒ nō q̄tū ad q̄titatē ꝯnis: nec q̄tū ad nec̄citateʒ nec q̄tū ad figurā: sʒ q̄tū ad modū ꝛ ad euidētiā nec̄citatis: modus.n. vl'is h⁹ figure est euidētior pticulari s̄ʒ necessitatē ꝛ ꝑfectionez: qd pʒ p h ꝙ imediate reducit̄ in suū p̄n^m per ipoīe. modus aūt pticlaris nō nisi p mediū: sicut dicet̄ in seq̄nti lectiōe: ꝛ ita nō seqt̄ lʒ possint plus due vl'es q̄ꝫ vl'is ꝛ particularis: ꝙ vl'es pn̄t in ꝯneʒ vl'eʒ. Ad p^m

¶ Ad aliud dōm ꝙ q̄uis vl'is cū pticulari possit in ꝯnē pticularē: nō tm̄ est nō cā vt cā cuʒ ponunt̄ vl'es ei⁹ ad illationē. q̄uis.n. illud qd supadditur nihil faciat q̄tū ad maiorē q̄titatē ꝯnis. facit tm̄ ad maiorē euidētiā nec̄citatis faciēdā: ꝛ modū ꝑfectiorē: sicut dictuʒ est. Ad z^m

Cōsequēter

Dubiũ **Cõsequẽter** forte dubitabiť de ista fig' i cõparatiõe ad alias. ⁊ ꝑ q̃riť: q̃re i hac fig' maior possit eẽ vlis ⁊ ꝑticularis: cũ i alijs nõ possit eẽ nisi vlis. ℂ Et dõꝫ ꝙ h̃ ẽ: q2 cũ mediũ sit ꝑs vl tanq̃ꝫ ꝑs extremitatis i hac fig'. eo ꝙ subycit eis nõ põt ꝯcludere vnũ extremũ ð altero. nisi s3 ꝑtẽ: s3 h̃ eq̃lr ꝑt facer siue subyciat maiori extremitati ꝑticulariter ⁊ miori vlr siue eꝯ. q2 vtroq3 mõ ẽ mediũ ꝑs vtriusq3 extrẽi: ⁊ iõ ꝑt i ꝯnẽ h' fig'. i. ꝑticlarẽ: siue maior sit vlis: ⁊ mior ꝑticlaris: siue eꝯ. in alijs aũt figuris nõ ẽ ita ⁊ cã ei' dicta ẽ prius.

R°

Dubiũ **Adhuc** forte aliqs dubitabit cũ hẽam' vnã figurã q̃ ꝯcludit tm̃ ꝑticlarẽ: q̃re ñ habem' aliã figurã ꝯcludẽtẽ tm̃ vlez. ℂ Et dõꝫ ꝙ ꝑticlaris ẽ i vli sicut ꝯñs i añte: ⁊ iõ neẽ ẽ figurã q̃ ꝯcludit vlez ꝯcludere ꝑticularẽ: s3 nõ eꝯ: ⁊ iõ nulla fig' tm̃ vlez ꝯcludit: sic tm̃ ꝑticularẽ. Ex h̃ ãt ꝑ3 ꝙ modi ꝑticlares oĩuz figuraꝝ a modis vlib' eiusdẽ fig' oriunť: ⁊ ñ solũ h̃ ẽ veꝝ i z° ⁊ 3° fig'. s3 ẽt i ꝑ°. 3'. n. mod' ꝑ' fig' dscẽdit a ꝑ eiusdẽ posita sbalterna miori ꝑ miore. ⁊ silr dscẽdit 4' ꝑ' a z° eiusdẽ.

R°

Dubiũ **Adhuc** dubitare posset aliqs iux̃ ꝑdcã cũ hẽam' figurã ꝯcludẽtẽ solã negatiuã: q̃re ñ hẽm' aliã ꝯcludẽtẽ solã affirmatiuã. ℂ Et dõꝫ ꝙ hitudo medij ad extrema cã ẽ ꝯnis. S3 hitudo medij ꝑ' fig' cuz sit iter extremitates s3 põnẽ ꝑt ꝑ ꝯueniẽtiã ad vtrãq3 extremitatẽ ꝯcludere affirmatiuã: sic ꝑ drĩa ab altera illaꝝ negnũ: silr hitudo medij i 3' fig' sub extremitatib' ꝑt ꝑ ꝯueniẽtiã ad vtrũq3 extremũ ꝯcludere ꝑticularẽ affirmatiuã: sic ꝑ drĩaz ad alterũ extremũ ꝑticlarẽ negatiuã. Cũ igiť nõ sint nisi tres hitudines syllogistice ꝑ° ⁊ 3° ꝯcludũt affirmationẽ sic negõnẽ: ⁊ sic ꝑ3 ꝙ nõ est aliq̃ figura ꝯcludens tm̃ affirmatiuã: sicut est aliqua concludens tm̃ negatiuam.

Dubiũ **Adhuc** dubitari solet de ordine modoꝝ h' figure. ℂ S3 dõꝫ ꝙ sylli vles ordinãť añ ꝑticlares: q2 ꝑticlares ab eis nascũť. vles ãt duo sũt. q̃ꝝ ꝑm' dscẽdit a 3' ꝑ' ꝯuersa miore. z' ṽo a 4° eiusdẽ ꝯuersa minore silr: ⁊ ide ꝑ3 coꝝ ordo. ꝑticlares 4' sunt. ⁊ 3' ⁊ 4' nascunť a ꝑmo vli. 3' ꝑ põnẽ subalterne maioris ꝑ maiori. 4' ꝑ põnẽ subalterne mioris ꝑ miori. 5' ṽo ⁊ 6' nascũť ꝑ dimiutionẽ factã i miore: ⁊ ita ꝑ3 ordo i oĩb' sex. ℂ S3 tũc forte dub' quõ dicãť h̃ eẽ modi vles: cũ q̃ ñ ꝯcludũt ꝯnẽ vlez. ℂ Et dõꝫ ꝙ nõ ṽe drĩr vles syllĩ: sed drĩr vles rñspicie' ad ꝑmissas: ñ ãt ad ꝯnẽ: sic i alijs fig'.

Dubiũ **Adhuc** forte dub' aliqs: q̃re i ista fig' descẽdũt modi ꝑticlares ab vlib'. ita ꝙ tã a maiore q̃ꝫ a miore: cũ i alijs ñ descẽdãt nisi a miori tm̃. ℂ Et dõꝫ ꝙ h̃ ẽ: q2 i ista sola figura ꝑt maior eẽ ꝑticularis: ⁊ iõ in ista fig' sola fit sylls ꝑ dimiutionẽ factã a maiore modi vlis: sic ãt nõ ẽ i alijs. ℂ Solet ãt adhuc mltiplr opponi de ordie triũ figuraꝝ: ð q̃ oppõne nõ ẽ curãdũ: q2 ꝑ' fig' eo ꝙ potẽtissima ẽ: q2 potẽs i oẽz ꝯnẽ: ⁊ q2 ꝑfectissima ẽ: iõ añ alias ordinať tãq̃ꝫ mr̃ ⁊ ꝑfectio aliaꝝ. z' ṽo añ 3': tũ q2 ei' mediũ ẽ ꝑ' põne: ⁊ mediũ 3' vltimũ põne: tũ q2 põt in duplex ꝑblema. s. vle ⁊ ꝑticulare: cũ 3' nõ possit nisi in ꝑticulare: tũ q2 ipa descẽdit a ꝑ' per ꝯuersionẽ maioris. tertia ṽo per ꝯuersionẽ mioris ꝑpõnis.

Palã aũt: ⁊ qm̃ in oĩb' figuris qñ nõ fit sylls: cum priuatiui vel ꝑdicatiui sint vtriq3 termini: ⁊ ꝑticulares ẽt nihil oĩno fit neccĩũ. Cũ aũt ⁊ ꝑdicatiuus ⁊ priuatiu': ⁊ vlr sũpt' priuatiuus: semꝑ sylls fit mioris extremitatis ad maiorẽ: vt si. a. gdẽ oĩ. b. vel alicui. b. aũt nulli. c. ꝯuersis enim ꝑpõnib': neccẽ est. c. alicui. a. nõ ineẽ. Silr ãt ⁊ in alijs figuris: semꝑ eni ꝑ ꝯuersionẽ fit sylls: ꝑ3 ẽt qm̃ indefinitũ pro ꝑdicatiuo particulari positũ eũdẽ faciet syllm in oĩbus figuris.

Postq̃ꝫ determiauit ordiationẽ medij re' extrẽoꝝ: circa ꝑpõnes ð icẽ i oĩ fig'. h̃ dtermiat q̃ ex ꝑcedẽti ꝑte mãifesta sũt. ⁊ h̃ ẽ ꝑs correlaria: siue icidẽtal. ⁊ diuidiť in. z. In ꝑ determiat q̃dã mãifesta q̃tũ ad sylloꝝ gnõnẽ. in z° cũ dič (Mãifestũ ẽ.) q̃dã mãifesta q̃tũ ad coꝝ reductionẽ. in ꝑte ꝑ' sic ꝑcedit. ꝑ ondit ex ꝑdictis mãifestũ eẽ qñ nõ fit sylls ex affirmatiuis: q2 nõ i z' fig': ⁊ qñ ñ fit sylls ex negatiuis vl ꝑticlarib': q2 i nulla figura. ⁊ h̃ ẽ (Palã ãt ⁊ qm̃.) z' ponit duas ꝯiugñes idirecte ꝯcludẽtes iuxta ꝑdcã dicẽs. ꝙ qñ vna ꝑpõ ẽ affirmatiua vlis vl ꝑticlaris: altera ṽo negatiua vlis. erit sylls ꝯcludẽs miorẽ extremitatẽ ð maiore i ꝑ' fig': vt si oẽ vel aliqd. b. ẽ. a. nullũ ãt. c. ẽ. b. seqť g̃ qddã. a. nõ ẽ. c. ⁊ ondit haꝝ vtilitatẽ dicẽs. q' ꝑficiunť ꝑ ꝯuersionẽ ꝑpõnũ. s. ⁊ trãspõnẽ eaꝝ. ⁊ addit ꝙ silr ẽ i alijs fig' a ꝑ'. ⁊ h̃ ẽ (Cũ ãt ꝑdicatiu'.) 3' dič ex ꝑdcis mãifestũ eẽ. ꝙ idẽ fit sylls vbiq3 accepta idefinita q̃ fit ꝑ ꝑticulares. ⁊ h̃ est (Pz ẽt.)

ℂ Manifestũ est aũt: ⁊ qm̃ syllogismi ipfecti ꝑ primã figurã ꝑficiunť: aut eni ostẽsiue: aut ꝑ impossibile claudunť omnes: vtrinq3 autẽ fit prima figura. Ostensiue quidem ꝑfectis: qm̃ ꝑ ꝯuersionẽ ꝑficiebanť oẽs. Cõuersio autẽ primaz faciebat figuram: per impossibile ṽo demonstratis: qm̃ posito falso syllogismus fit ꝑ primam figuram: vt in postrema figura: si. a. ⁊. b. oĩ. c. insunt: q2. a. alicui. b. inest. Nã si nulli. b. aũt oĩ. c. nulli. c. inerit. a. sed positum erat omni. Similiter autem ⁊ in alijs.

ℂ Cõsequẽter determiat q̃dã mãifesta ex ꝑdcis q̃tũ ad sylloꝝ reductionẽ: ⁊ diuidiť in z'. In ꝑ' ondit ꝙ oẽs sylli ipfecti ꝑficiunť ꝑ ꝑ'am figurã. In z° cũ dič (Est ẽt reducere.) gra h' reducit oẽs syllos alios ab vlib' ꝑ' fig' in ipsos vles. ꝑ' ondit sic. oẽs sylli ipfecti ꝑficiunť ostẽsiue siue ꝑ ipole: s3 siue sic: siue sic ꝑficiũť ꝑ ꝑ'am figurã. g̃ oẽs ipfecti ꝑficiunť ꝑ ꝑ'am figurã. h' rõnis ꝑ ponit ꝯnẽ. ⁊ h̃ ẽ (Mãifestũ ãt.) z' maiorẽ. ⁊ h̃ ẽ (Aut. n. ostẽsiue.) 3' minorẽ. ⁊ h̃ ẽ (Utriq3 ãt.) 4' miorẽ ondit. ⁊ h̃ ꝑ ꝑ'am ꝑtẽ: z' z'am. ꝑ'am sic. ꝑfecti ostẽsiue ꝑficiunť ꝑ ꝯuersionẽ ⁊ trãspõnẽ. s3 h̃ fit ꝑ ꝑ'am figurã. g̃ ꝑfecti ostẽsiue ꝑficiunť per ꝑ'am figurã. h' rõnis ꝑ ponit ꝯnẽ. ⁊ h̃ est (Ostẽsiue qdez.) z' maiorẽ. ⁊ h̃ est (Qm̃ per ostẽsionẽ ⁊c̃.) 3' minorẽ. ⁊ h̃ est (Cõuersio aũt.) Cõsequẽter ondit z'am partẽ mioris sic ꝑfecti per ipole ꝑficiunť sumpto opposito ꝯnis cum altera ꝑmissarũ. sed h̃ facit ꝑmã figuraz. g̃ perfecti per ipole ꝑficiunť per ꝑmaz figurã. hui' rõnis ꝑ ponit ꝯnem. ⁊ hoc est (Per ipole.) z' minorẽ. ⁊ hoc est (Qm̃ posito.) 3' ipsam ostendit faciendo syllogismũ in ꝑmo tertie. ⁊ deinde perficiendo ipsum per ipossibile. ex opposito enim cõclusionis ⁊ minore concludit oppositũ maioris in secundo ꝑme. ⁊ dicit similiter posse fieri de alijs modis. ⁊ hoc est (Ut in postrema.)

ℂ Est ẽt reducere ad prime figure vles syllos. Nã q̃ sũt in scd'a mãifestũ ẽ: qm̃ ꝑficiunť ꝑ illos: veꝝ nõ silr oẽs: s3 vles qdẽ priuatiua conuersa: ꝑticlariũ ãt vtraq3 ꝑ ad ipole ductionẽ. Qui ṽo i pria sũt ꝑticulares: ꝑficiunť qdẽ ⁊ ꝑ se. Est ãt ⁊ ꝑ scd'az figurã ondere ad ipole du-

rentes: vt si .a. inest omni .b. et .b. alicui .c. quoniam .a. ali-
cui .c. ierit. Si enim nulli .b. aut omni .a. nulli .c. inerit
b. hoc enim scimus per secundam figuram. Similiter et in priuati
uo erit demonstratio. Si enim .a. nulli .b. et .b. alicui
c. inest: et .a. alicui .c. non ierit. nam si omni .c. .b. autem nul
li iest .a. nulli .c. ierit .b. hec autem fuit media figu-
ra. Quare quoniam qui in media figura sunt sylli omnes
reducuntur ad vles syllos prime figure: qui vero
particulares sunt in prima: ad eos qui sunt in media:
manifestum quoniam et particulares reducuntur ad eos qui
in prima figura sunt vles syllos. Qui vero sunt
in tertia: qui vles sunt quidem termini statim perficiun
tur per illos syllos. Si vero particulares sumã
tur ad particulares syllogismos prime figure. Sed
hi reducti sunt ad illos: quare et tertie figure par-
ticulares. Manifestum est ergo quoniam omnes reducun
tur ad prime figure vniuersales syllogismos.
Igitur syllogismi ostendentes inesse et non inesse. di-
ctum est quomodo se habent: et secundum se qui sunt ex eadem fi
gura. et adinuicem qui ex aliis figuris.

¶ Consequenter gratia huius reducit in vles modos prime omnes alios: et hoc facit hac ratione: quia iam ostenderat quod sylli 2e et 3e figure reducuntur in primam figuram: ne putetur quod non sit adhuc vlterior reductio: ostendit quod sic: propter hoc volens signare quod omnes sylli nascuntur a syllis vlibus prime figure: intendit igitur talem rationem. sylli 2e figure: et particulares sylli prime: et omnes sylli 3e reducuntur in vles prime igitur omnes alii ab vlibus prime in ipsos reducuntur. primo igitur ponit ratione. et hoc est (Est etiam reducere.) 2o ostendit premissas huius modo. primo primam partem 2o 2am. 3o 3am. primam ostendit dicens quod sylli 2e figure reducuntur in vles prime: sed diuersimode. vles enim modi 2e figure reducuntur in eos per conuersionem et transpositionem propositionum quantum ad 2m modum. particulares autem per deductionem ad impossibile. Et nota quod ista deductio fit accepto opposito conclusionis cum maiore: statim enim concludit oppositum minoris per vlem syllum prime. et hoc est (Nam si sunt.) 2am partem concludit sic: sylli vles 2e figure reducuntur in vles prime: sed particulares sylli prime reducuntur in vles 2e. igitur particulares prime reducuntur in vles eiusdem. huius rationis primo verificat minorem. 2o ponit totam rationem. procedit igitur sic. primo dicit quod particulares prime perficiuntur per seipsos scilicet per dici de omni et de nullo: et etiam per vles prime. et hoc est (Qui vero in primo.) 2o minorem declarat reducens particulares prime in vles 2e per impossibile. 3m enim prime reducit in 2m ex opposito conclusionis: et maiore concludit oppositum minoris in 2o modo 2e. 4m vero prime reducit in primum 2e. similiter per oppositum conclusionis et maiorem concludendo oppositum minoris. et hoc est (Quare quoniam igitur.) 3am partem ostendit sic dicens quod vles 3e reducuntur enim immediate in illos per impossibile sumpto opposito conclusionis cum minore. hoc enim sciendum quod sicut in 2a figura ex opposito conclusionis et maiore fit prima figura. sic in 3a ex opposito conclusionis et minore fit prima figura. dicit etiam quod particulares 3e reducuntur in particulares prime. sed particulares prime reducuntur in vles prime: vt dictum est: et ita particulares tertie in vles prime. et hoc est (Qui vero sunt in 3o.) Deinde epilogat conclusionem nunc ostensam. et hoc est (Manifestum igitur.) Consequenter recapitulat breuiter omnia de generatione syllorum de inesse: et patet. et hoc est (Igitur sylli etc.)

Dubium **Dubitaret** forte aliquis cum dentur duas coniugationes indirectas quas ponit Boecius: quare non ponit alias tres: vt similiter determinet quinque: que sunt in prima figura: sicut facit
Rx Boecius. ¶ Et dicendum quod dispositio diuersa premissarum facit diuersas coniugationes. duo vero modi quos hic dat aliter disponuntur in premissis quam modi directi: et ideo sunt diuerse coniugationes ab illis. sunt enim tales quales prius reputabantur inutiles in modis directis: quia igitur

in parte ista dat diuersitatem coniugationum facientium syllos: habet hoc determinare istas 2as coniugationes indirectas: alie autem tres non diuersificantur in premissis a tribus modis directis premissis: et ideo non faciunt coniugationes diuersas ab illis: diuersificantur autem ab illis in conclusionibus et ideo in 2o determinat eas: vbi ostendit paritatem sylli super conclusiones.

Adbuc forte dubitaret vtrum isti duo modi indirecti indifferenter possunt esse in 2a et 3a figura sicut in prima. et videtur quod non. instantia enim est contra 2am figuram tali. nullus homo est asinus. aliquod animal est asinus. igitur aliquis homo non est animal: non sequitur: similiter est instantia contra 3am figuram sic. nullus homo est asinus: aliquis homo est animal. igitur aliquis asinus non est animal. non sequitur. ¶ Et dicendum quod similiter sunt dicti modi in omni figura. sed Aristoteles intendit quod vlis negatiua sit minor: in instantiis autem sit maior. Dubium
¶ Sed tunc quereret vtrum eodem modo perficiantur in omni figura vel diuersimode in diuersis. ¶ Et dicendum quod diuersimode: quia in prima figura fit perfectio per conuersionem vtriusque propositionis: et transpositionem. in 2a per conuersionem vlis negatiue et transpositionem. in 3a per conuersionem affirmatiue et transpositionem: veruntamen vbique fit reductio in 4m prime.

Deinde forte dubitabit: vtrum isti duo modi in omni figura maneant indirecti illi duo. scilicet quorum alter habet maiorem vlem affirmatiuam: et alter minorem negatiuam. ¶ Et dicendum quod non: immo in prima figura est vterque modus indirectus tantum: et in 3a similiter. vterque enim modus peccat contra syllos directos prime et 3e figure. in 2a vero figura ille modus est tantum indirectus cuius maior est particularis: peccat enim contra syllos directos 2e figure qui habent semper maiorem vlem: ille vero qui habet maiorem vlem non peccat contra modos directos 2e figure et ideo non est tantum indirectus. sed primo et per se directus est: sed postea potest fieri indirectus per conuersionem conclusionis. Dubium

Adbuc dubitabitur quare isti duo modi indirecti tantum possunt in conclusionem particularem: ex quo vtraque premissa potest esse vlis. ¶ Et dicendum quod in omni figura in his modis continet minorem extremitatem esse quod inferius ad maiorem: quare cum necesse sit ibi conclusionem esse negatiuam: et superius non potest negari ab inferiori nisi particulariter: necesse est conclusionem esse particularem negatiuam. quod autem minor possit in omni figura contineri sub maiore: in his modis patet in terminis in prima figura sic. omnis vel aliquis homo est animal: nullus asinus est homo. in 2a sic. Aliquod animal est homo. nullus asinus est homo. in 3a sic. omnis vel aliquis homo est animal. nullus homo est asinus. Dubium

Adbuc forte quereret: quare non sit modus indirectus quando a est negatiuum: et b affirmatiuum sicut econuerso. ¶ Et dicendum quod si in prima figura a esset vlis negatiuum: b affirmatiuum siue vlis siue particularis non esset talis modus tantum indirectus. quia ibi esset dispositio modi directi omnino: similiter in 2a figura. similiter etiam in 3a esset talis dispositio modi directi: et concluderetur necessario: sed in omnibus his cum concludit particularis negatiua. et hoc in prima et 2a figura quando minor est particularis: et in 3a similiter potest si minor extremitas contineret maiorem: et ideo cum superius nullo modo negetur de inferiori non concluderetur ibi indirecte. exempla de his patent per se: ex his patet sufficientia duorum modorum quos ponit Aristoteles. ¶ Consequenter quereret quare modi vles 2e figure non possunt reduci in vles prime per impossibile: sicut possunt particulares 2e. ¶ Et dicendum quod hoc est. quia oppositum conclusionis in vlibus syllis est particularis: sed particularis non potest esse premissa in modis vlibus.

Vlterius forte dubitabit aliquis quare particulares prime perficiuntur per vles 2e. Sylli enim 2e figure sunt imperfecti: et sylli prime sunt perfecti: perfectum autem non habet reduci ad imperfectum: nec perfici per ipsum. ¶ Et dicendum quod non reducuntur in secundam figuram vt ibi sit status: sed vt vlterior fiat reductio in modos vles prime: et ita non perficit perfectum per imperfectum: quia non stat resolutio ad secundam figuram. Dubium

Sed tunc etiam dubitabit aliquis: quomodo particulares prime perficiuntur per vles eiusdem: ex quo omnes perfecti sunt: sicut enim vles prime perficiuntur per dici de omni et de nullo similiter particulares eiusdem. ¶ Et dicendum quod modi vles etsi non sint perfectiores quantum ad necessitatem: sunt tamen perfectiores quantum ad modum: et quantum ad necessitatis euidentiam: vtrobique enim est euidentia necessitatis: magis tamen et perfectius in modis vlibus: nascuntur enim particulares ab vlibus: et ab illis trahunt originaliter necessitatem. Dubium

Consequenter

Dubiuz **Cōsequēter** forte dubitabit de eo qđ dicit pticlares 3e reduci i vles pe: p h qđ ipsi reducunt i pticlares pe: ⁊ pticlares pi vles eiusdē. 5us.n. 3e nō reducit in pticulares pe: qꝛ nō pōt reduci p ꝯuersionē: imo reducit in vlem pe imediate p ipole accepto oppoo ꝯnis cū miore. ¶ Et dōz ꝙ hec vā sunt. ⁊ h qđ dicit Ar. dic p illis modis q p ꝯuersionē reduci pnt in pticlares pe. 4us aūt modus ⁊ 6us tn̄ sic reducunt. 3us aūt ⁊ sic ⁊ per impossibile: sicut dictuz est: sed quintus reducitur solū per impossibile: non per conuersionem.

QIoniā āt diuersuz est ieē: ⁊ ex nec̄citate ineē ⁊ ꝯtigere ineē. Nā qdē isūt multa: nō tn̄ ex nec̄citate. Alia vo neqꝫ isunt ex nec̄citate: neqꝫ isunt oino: ꝯtingit tn̄ ineē. Manifestū est ꝙ syll's vniuscuiusqꝫ hoꝝ alter erit: ⁊ nō silr se hñtib9 termis. Sed hic qdez ex necessarijs: ille vo ex his que simpliciter insunt: ille aūt ex contingentibus.

Postq̄ determiauit ordinationē mediꝫ cū extremis i syllo q est sine mō. h itēdit de eodē i syllo q est cū mō. ⁊ pcedit sic. p dat nec̄citatē h9 ptis. 2o cū dic (Ergo i nec̄ijs.) psequit itērū in hac pte. i pa q pte ondit ꝙ diuersus ē sylls sup ppōnes de ieē: ⁊ de nec̄io ieē: ⁊ de ꝯtigēter ieē: ⁊ sic diuersuz ē ieē: ⁊ ex nec̄citate ineē: ⁊ ꝯtigēter ieē. q diuersus ē sylls de ieē: ⁊ de nec̄io ieē ⁊ de ꝯtigēter ieē. h9 rōnis p ponit aūs. ⁊ h ē (Qm̄ āt diuersuz.) 2o declat ipz dicēs ꝙ ieē cōi9 ē q̄tū ex nec̄citate ieē. ⁊ ita diuersa sunt: sic supi9 ⁊ iferi9: ⁊ h ē (Nā multa.) 3o ifert ꝯñs: ⁊ h est (Manifestū q̄tū.) Et ex h relinqt nec̄itas h9 ptis: qꝛ cū diuersus sit sylls de ineē: ⁊ de mō. nec̄e est determiare gnōnē sylli de mō. sic sylli de ineē.

¶ Ergo in nec̄ijs qdē vere silr se hꝫ: ⁊ i his qui de ieē. Silr.n. positis termis: ⁊ i his q̄ sūt: ⁊ i his q̄ ex nec̄citate isunt: vel nō isunt: ⁊ erit: ⁊ nō erit sylls: veꝝ distabit in eo qđ adiacet termis ex nec̄citate ineē vel nō iesse: nā ⁊ priuatiuū silr ꝯuertit: ⁊ de toto eē: ⁊ de oi silr assignabim9.

¶ Cōsequēter psequit ⁊ diuidit in duas. in pa determiat gnōnē sylli de nec̄io. in 2a cū dic (De ꝯtigēti aūt post h dōz.) gnōnē sylli de ꝯtigēti. pa in duas. in pa determiat vniformē gnōnez sylli de nec̄io. in 2a cū dicit (Accidit aūt ⁊c.) gnōnē mixtā eiusdē. pa in duas. in pa determiat h qđ ptinet ad vniformē gnōnē sylloꝝ de nec̄io. in 2a cū dicit (Ergo i alijs.) h qđ ptinet ad eoꝝ reductionē. in pa pte ondit ꝙ termis silr se hñtibus silr fit ⁊ nō fit syllo i illis de ieē ⁊ de nec̄io sic termis silr se hñtib9: silr accidit. q ⁊ nō accidit illis de ineē ⁊ de nec̄io: sꝫ ꝯne silr accñte vl nō accñte silr fit ⁊ nō fit sylls. q termis silr se hñtib9: silr fit ⁊ nō fit sylls i illis de ieē ⁊ de nec̄io. hui9 rōnis p ponit ꝯnē. ⁊ h ē (Ergo i nec̄ijs.) 2o maiorē. ⁊ h ē (Silr.n.) 3o exponit h qđ dixit silr i ꝯnex̄ eni aliq̄ diuersitas i h qđ i syllo d nec̄io supadditr modus: i syllo d ieē n̄ supadditr: sꝫ pōit eē simpl': ⁊ h ē (Veꝝ distabit.) 4o maiorē vificat dicēs ꝙ ppōnes d ieē ⁊ de nec̄io silr ꝯuertūt q̄tū ad pfectionē sylloꝝ ipfectoꝝ. ⁊ silr ē i vtrisqꝫ dici d oi ⁊ d nullo: q̄tū ad pfectionē sylloꝝ pfcoꝝ. ⁊ ita silr vtrobiqꝫ accidit ꝯ: vl n̄ accidit. ⁊ h ē (nā ⁊ puatiuū.)

¶ Ergo ⁊ in alijs qdē per ꝯuersionē ostendet: qm̄ ꝯclusio necessaria eodez modo quo in his qui de inesse. In media autez figura qm̄ fuerit vlis affirmatiua: particularis vo priuatiua. Et rursum in tertia quādo vlis quidem predicatiua: pticularis vo priuatiua: nō silr erit demonstratio. Necesse est aūt exponētes cui alicui vtrisqꝫ nō inest de hoc facere syllogismū: erit eni nec̄ius in his. Si āt de exposito erit necessarius: erit ⁊ de illo aliquo. Nā hoc qđ expositum est: ipm qdē illud aliqđ est: fit autem vterqꝫ syllogismus in propria figura.

¶ Cōsequēter determiat id qđ ptinet ad eoꝝ reductionē: siue pfectionē: ⁊ pcedit sic. p dic ꝙ oēs sylli ipfecti post 4m 2e ⁊ 5m 3e. silr pficiunt illis d ieē. s. p ꝯuersionē ⁊ h ē (Ergo i alijs.) 2o dic ꝙ 4s 2e ⁊ 5s 3e nō sic pficiūt sꝫ p expōnē. oꝫ.n. i vtroqꝫ accipe aliqđ singlr sub subto pticularis negr ⁊ p h ondere ppositū: qꝛ si sylls iā expositus. s. q fit de pte ex supposita sit nec̄ius: erit ⁊ ille necessari9 q expōit ⁊ fiet sylls expositori9 i eadē figura cū syllo q exponitur. v.g. 4s 2e talis est: de nec̄citate oē. b. ē a. de nec̄citate aliqđ. c. nō ē. a. q de nec̄citate aliqđ. c. nō ē b. oꝫ q subꝫ miorīs exponi p aliqđ pticulare sic: d nec̄itate h. c. nō ē. a. ⁊ seqt. q de nec̄itate h. c. nō est. b. ⁊ ita pꝫ itērū. 5s āt 3e talis ē: de nec̄citate aliqđ. b. nō ē. a. de nec̄itate oē. b. ē. c. q de nec̄citate aliqđ. c. nō ē. a. oꝫ q subꝫ maioris sic exponi: de nec̄citate h. b. nō ē. a. ⁊ seqt: de nec̄itate h. b. nō est. a. de nec̄citate h. b. ē. c. q de nec̄itate aliqđ. c. nō est. a. ⁊ h ē (In media aūt figura.) ⁊ nō ꝙ h qđ dicit (Cui alicui.) signat subꝫ pticularis ppōnis i vtroqꝫ syllo p h qđ dic (Vtrūqꝫ.) signat pdicatū vtriusqꝫ ptis: p h qđ dicit: nō iest: signat vtrāqꝫ pticularē negatiuā eē.

Dubiuz **Hic forte** dubitaret aliqs p de ptinētia h9 ptis. intēdit eni Ar. i h li9 de syllo sꝫ formā: ⁊ put abstrahit a mā: q̄re n̄ deberet h dscēdere ad syllos de ieē ⁊ d nec̄io: qꝛ iste dscēsus ē ad mãles dr̄ias. ¶ Adhuc diuersitas ex pte mãe pcedit i ifinitū: sic ⁊ diuisio eius q̄re diuersitas sꝫ mãz sub arte nō cadit: q̄re diuersitas sylli p syllm de ieē ⁊ d mō sub arte n̄ cadit: ex q sꝫ mãz ē. ¶ Et dōz ꝙ bñ lꝫ ipz dscēdere h ad dcās dr̄ias sylli. 2o

Ad pm ¶ Et dōz ad pm ꝙ ipe itēdit h d syllo abstrahēte a mā nō q̄cūqꝫ: sꝫ a mā nec̄ia pbabili ⁊ appenti: iste āt dr̄ie q̄ sūt de ieē ⁊ d mō: q̄uis mãles sint ⁊ spãles q̄dāmō respectu sylli simplr ꝯsiderati: sūt tn̄ formales ⁊ abstrahētes a mā nec̄ia pbabili ⁊ apparēti: ⁊ iō bñ lꝫ ipm determiare h has dr̄ias ⁊ oꝫ facere: qꝛ iste dr̄ie sūt ipsi9 sylli simpl' sꝫ se ⁊ nō ꝯbūt ipm ad aliā spēz sylli. ¶ Ad aliud dōz ꝙ ē ꝯsiderare mām duplr. s. aut pp diuersitatē q̄ ꝯtigit ex nā mãe tn̄: aut pp diuersitatē in forma ꝯñte ad diuersitatē mãe. p mō nō cadit sub arte ꝯsideratio d diuersitate mãe. 2o āt mō cadit: vn̄ cū ad diuersitatē mãe sylli p ppōnes de ieē ⁊ de mō: ꝯsequat diuersitas alia sꝫ formā q̄ diuersus ē modus syllogiçādi in his ⁊ in illis: pꝫ ꝙ rōne hui9 diuersitatis hꝫ ꝯsiderare dictā mãe differētiā.

Dubiuz **Cōsequēter** ꝯtigit dubitare de sufficiētia: qꝛ cū nō solū diuidat ppō de q̄ fit syllo p modalē: ⁊ illā d ieē: sꝫ ēt p verā ⁊ falsaz cathegoricā ⁊ hypotheticā pbabilē ⁊ nec̄iā: vr̄ ꝙ q̄ rōne determiat d syllo respiciēdo ad has dr̄ias ppōnis modalē ⁊ de iesse oꝫ ēt determiare de syllo respiciēdo ad alias dictas differentias ppōnis. ¶ Et dōm ꝙ nō determinat hic de R° syllo ꝯstituto sup ppōnes pbabiles ⁊ nec̄ias: qꝛ h itendit de syllo: put est super hō ppōnes abstrahentes ab vtrisqꝫ. ⁊ in sequentibus libris: prout super hō ppōnes sꝫ nec̄ias ⁊ pbabiles: adhuc h solū intendit generatio-

nec syll'i simplicis ⁊ ꝯstãtis ex ppõnib' simplicib': ⁊ iõ
nõ respic̃ has dr̃ias ppõnis cathegoricũ ⁊ hypotheticũ:
syll's eni cõposit' aut nõ ē simplex syll's vn': s; mlti: aut
nõ h; rõnē syll'i simplr' nisi dimĩute ⁊ scdario cũ fit ex
hypothesi ⁊ de tali syll'o nõ itẽdit h. adhuc ipe itẽdit h
de syllo penit' oñsiuo: ⁊ oþtic oñsiuo: ⁊ talis sp fit ex vis
syll's ãt ex falsis ē q̃ ad gd hypotheticus: ē. n. aliq̃ mõ ex
hypothesi: sic patebit i 2°. ⁊ iõ ñ respicit h ad has dr̃ias
ver ⁊ fim ad ꝯstõnē syll'i: s; supponẽdo h syll's: de q̃ de
termiat eē ex veris. i 2° determiabit de syllo ex falsis: ⁊
q̃ de modis syll'i ex hypothesi itẽdit. iste ãt dr̃ie diuersi
ficãt ppõnē q̃tũ ad formã ei'. s. q̃tũ ad cõpõnē: ⁊ cadũt
a mã diuersificãte l mõ ⁊ forma syll'i oñsiui simplr': de
q̃ h determinat: ⁊ iõ determinãdo h de tali syllo ꝯside
rat ad dictas differentias. s. de inesse ⁊ de modo.

Dubium **Adhuc** dubitari põt de sufficiẽtia. q̃rit. n. q̃re ñ cõ
siderat ppõnē de ipoli icē ad syll'i ꝯstõnē
sic de icē: ⁊ de nec̃io icē: ⁊ de ꝯtigẽti incē: ⁊ h p; ex pdi
ctis. ppõnes. n. de ipoli sũt s̃m rē de nec̃io: affir'ua. n. de
ipoli est neg'ua de nec̃io: ⁊ neg'ua de ipoli affir'ua de nec̃io:
⁊ ita oẽs ppõnes de mõ: aut sunt s̃m rem de nec̃io: aut
de ꝯtingenti: ꝯtingens. n. ⁊ poĩe ꝯuertunt̃ in oĩonibus.

Dubium **Cõsequẽter** forte dubitaret aliqs de dictis i lr̃a
⁊ p̃ de eo qd p̃ ostẽdit. diuersitas. n.
syll'i nõ ꝯsistit nisi s; figurã ⁊ modũ. s; ppõ de inesse ⁊
de nec̃io nõ diuersificãt figurã ⁊ modũ. g̃ ñ ē diuersus
syll's de icē ⁊ de nec̃io: cui' opp'm dĩ. ℂ Et dõz q̃ q̃uis
figura ⁊ modus nõ diuersificent̃ penes ppõnes de icē
⁊ de nec̃io in vniformi gnõne: diuersificant̃ tñ figura ⁊
modus in illis in gnõne mixta alterĩ: silr' diuersificat̃
syll's s; figurã ⁊ modũ in illis de icē ⁊ de ꝯtigẽti: sic pa
tebit lr̃a: ⁊ sic p; q̃ diuersus est syll's de incē ⁊ nec̃io in
eē ⁊ ꝯtingẽti incē. adhuc in oib' his est repire diuersi
tatē s̃m mãm ⁊ ꝯnē: q̃uis nõ esset reperire diuersitatē
in figura ⁊ mõ. ⁊ ita patet q̃ sermo Aristo. verus est.

Dubium **Cõsequẽter** dubitabit de eo qd p̃rimo oñdit̃.
vi;. n. repugnat̃ ei qd p̃ oñdit si silr'
fit ⁊ nõ fit syll's in illis de incē: ⁊ de nec̃io incē sic ostẽ
dit 2° loco: tũc nõ est diuersus syll's de incē: ⁊ de nec̃io:
cui' oppo'm p̃us ostẽsum est. ℂ Et dõz q̃ silr' fit ⁊ nõ fit
syll's de inesse ⁊ de nec̃io quo ad formã: diuersus tñ est
q̃tũ ad mãm: ⁊ ita nõ repugnant sermones.

Dubium **Cõsequẽter** q̃ret q̃re dic̃ 4m 2e ⁊ 5m 3e nõ redu
ci silr' sic i illis de icē: cũ tñ pñt re
duci p ipoĩe: vt vi; i illis de nec̃io: sic i illis de icē. ℂ Et
dõz q̃ itẽdit Ari. dic̃ q̃ 4' ⁊ 5' ñ r̃ducãt̃ silr' i ill's de nec̃io
sic reducãt̃ alij modi ipfecti i ill's de nec̃io. Alij. n. r̃ducũt̃
p ꝯuersionē. isti ãt nõ: s; p expõnē. Sed gdã dicũt istos
duos modos posse reduci p ipoĩe: ⁊ gdã dicũt nõ posse.

Dubium **Quare** q̃rit̃. Utrũ sic sit vl' nõ. ⁊ vi; q̃ possint. Fiat
eni 4' 2e sic. de nec̃itate oẽ. b. ē. a. de nec̃ita
te aliqd. c. nõ ē. a. g̃ de nec̃itate aliqd. c. ñ ē. b. si nõ seq̃t̃
dēt opp'm. s. ñ õ nec̃itate aliqd. c. nõ ē. b. qd eqpollet isti.
ꝯ'r oẽ. c. eē. b. fiat g̃ h arg'm i p̃ p'e ex illa ⁊ maiore sic. õ ne
cessitate oẽ. b. ē. a. ꝯtigit oẽ. c. eē. b. g̃ ꝯtigit oẽ. c. eē. a. qd
2° nõ põt stare cũ miore. ℂ Silr' ãt pbet̃ 5' 3e sic. de nec̃i
tate aliqd. b. ñ ē. a. de nec̃itate oẽ. b. ē. c. g̃ de nec̃itate ali
qd. c. nõ ē. a. det̃. n. opp'm. s. nõ õ nec̃itate aliqd. c. ñ ē. a. q̃
eqpollet isti. ꝯ'r oẽ. c. eē. a. ⁊ fiat syll's i p̃ p'e ex ista ⁊ mior
sic. ꝯ'r oẽ. c. eē. a. nec̃e ē oẽ. b. eē. c. g̃ ꝯ'r oẽ. b. eē. a. q nõ stat
R° cũ p'a. ℂ S; dicet aliqs q̃ ñ bñ fit pbõ. isti. n. vltĩ syll'i
3 nõ tenẽt nec sũt syll'i. ℂ Cõtra. Iferi' vbi docet̃ mixtio
nec̃ij ⁊ ꝯtigẽtis docet̃. q; si maior sit de nec̃io. ⁊ mior de
ꝯtigẽti vl' eꝯ. dũmõ mior de nec̃io sit affir'ua fit syll's i p̃
2° p'e ꝯnis de ꝯtigẽti. tales ãt fuerũt dicti syll'i. ℂ Adhuc
cũ dĩ. de nec̃itate oẽ. b. est. a. ꝯtigit oẽ. c. eē. b. g̃ ⁊c̃. ponat̃
mior icē ex q̃ est ꝯtigẽs ⁊ seq̃t̃ sic. de nec̃itate oẽ. b. ē. a.
oẽ. c. ē. b. g̃ de nec̃itate oẽ. c. ē. a. talis eni cõbinatio ostẽ
det̃ vtilis i p̃rio cap̃ seq̃nti. q; ex maiori de nec̃io: ⁊ mi
nori de incē: seq̃t̃ ꝯ de nec̃io. ⁊ si nec̃e ē oẽ. c. eē. a. g̃ ꝯtin
git oẽ. c. eē. a. ⁊ ita p; q̃ dict' syll's ē bon' de mixtiõe ne
cessarij ⁊ ꝯtigẽtis. ⁊ idẽ ẽt põt oñdi de illo syll'o mixto:
g fit ad pbãdũ 5m modũ 3e p ppõnē illi' de ꝯtigẽti icē.
ℂ Ad oppo'm sic iferi' vbi docet̃ mixtio nec̃ij ⁊ ꝯtigẽtis In opp'm
accipit̃ ꝯtigẽs in pmissis p ꝯtigẽti nõ nec̃io. s. qd põt eē
⁊ nõ eē. illa ãt de ꝯtigẽti q̃ eqpollet neg'ue de nec̃io ē de
ꝯtigẽti p poĩi: ⁊ tale ꝯtigẽs nõ accipit̃ ad mixtionē i dĩ
ctis syll'is: q̃re mãifestũ est q̃ mixtio dictoꝝ syll'oꝝ nõ
pcedit s; q̃ iferi' docet̃ de mixtiõe nec̃ij ⁊ ꝯtingẽtis: ⁊
ita nõ t; modus arguẽdi. ℂ Adhuc illa de poĩi vl' ꝯtin 2°
gẽti q̃ ꝯuertit̃ cũ neg'ua de nec̃io est de ꝯtigẽti p poĩi: ta
le ãt ꝯtigẽs abstrahit a termis simplr' incē sũptis: ⁊ nõ
simplr' icē sũptis: sic ãt accipiebat̃ ꝯtigẽs i dictis syll'is:
q̃re ꝯtigẽs in illis abstrahit ab vtrisq; termis: q̃re si tal̃
de ꝯtigẽti ponat̃ icē: nõ op; q̃ sit de icē simplr': s; põt eē
de icē: vt nũc: s; ex vna de nec̃io: ⁊ altera de incē vt nũc
nõ seq̃t̃ ꝯ de nec̃io sic patebit i p̃rio cap̃. g̃ q̃uis illa de
ꝯtigẽti põat̃ icē nõ eēt vtilis mixtio õ nec̃io ⁊ icē. ⁊ ita
dict' modus arg'di p põnē õ icē illi' de ꝯtigẽti ñ oñdit p
positũ. ℂ Et dõz q̃ 4' 2e ⁊ 5' pñt reduci p ipoĩe: ⁊ esset
tũc mixtio ꝯtigẽtis ⁊ nec̃ij: sic sup' tactũ ē i reductiõe
illoꝝ. S; sciẽdũ q̃ ppõ de ꝯtigẽti accepta in tali mix
tione põt esse de ꝯtingẽti triplr'. aut eni est de ꝯtingẽti
pro possibili s̃m q̃ indifferẽter se h; ad nec̃iũ ⁊ nõ ne
cessariũ. aut de ꝯtingẽti pro nõ nec̃io. aut de ꝯtingenti
p nec̃io. si sit de ꝯtigẽti pro nõ nec̃io. s. q̃ põt esse ⁊ nõ
esse: tunc in reductiõe quarti modi scdẽ figure maiore
existe de nec̃io ⁊ minore de dicto cõtingenti. seq̃t̃ ꝯ de
ꝯtingẽti pro possibili s̃m q̃ ifra docebit̃ in mixtiõe ne
cessarij ⁊ ꝯtingentis. S; nõ pbat̃ per h 4' scdẽ: q; illa
de ꝯtingenti que ꝯuertit̃ cũ opposito ꝯnis est de ꝯtin
genti pro possibili ⁊ eodẽ mõ accipi d; in syll'o pficien
te 4m scdẽ. si võ sit de ꝯtingẽti cõi qd indifferẽter se h;
ad necessariũ ⁊ nõ necessariũ: erit s; q̃ tale inutilis cõ
iugatio maiore existẽte nec̃ia: ⁊ miore de ꝯtingẽti. non
eni põt in ꝯnē de ꝯtingẽti nõ nec̃io sicut p;: nec de cõ
tingenti pro possibili: nõ eni op; seq̃ ad ꝯñs qd seq̃t̃ ad
añs: sed talis ꝯclusio sequit̃ minore existẽte de ꝯtingẽ
ti pro nõ nec̃io. ⁊ ad tale ꝯtingẽs seq̃t̃ ꝯtingẽs cõe: nec
seq̃t̃ ꝯclusio de nec̃io nisi illa de ꝯtingẽti esset talis: q̃
ipsa posita inesse eēt de incē simplr'. s; ꝯtingẽs cõe si po
nat̃ incē nõ op; q̃ sit de incē simplr': s; põt eē de inesse
vt nũc. Si aũt accipiat̃ illa de ꝯtingẽti pro ꝯtingẽti: qd
est nec̃iũ: ita q̃ ipsa posita de incē sit de incē simplr': se
quit̃ ꝯ de ꝯtingẽti pro possibili: ⁊ posita minore incē: se
quit̃ ꝯ de nec̃io: ⁊ tñ ꝯ de nec̃io q̃ illa de ꝯtingenti de
struit miorē q̃rti modi: ⁊ in hũc modũ accipiẽdo illam
de ꝯtingẽti põt q̃rt' scdẽ oñdi p ipoĩe: ⁊ forte cũ illa de
ꝯtingenti. q; ꝯuertit̃ negatiue de nec̃io accipit̃ de ꝯtin
genti pro possibili nõ verificat̃ talis de ꝯtingẽti in ter
minis de incē simplr' in qb' ꝯtingẽs accipit̃ pro nec̃io.
Ex his p; q̃uo q̃rt' scdẽ pficit̃ per ipoĩe per mixtionem
ꝯtingẽtis ⁊ necessarij: ⁊ p; ẽt q̃uo nõ. silr' dõm est de syl
logismo pficiẽte 5m tertie: fit eni mixtus de ꝯtingenti ⁊
nec̃io. sed maior est de ꝯtingenti: ⁊ q; illa de ꝯtingenti
accepta pro maiore ꝯuertitur negatiue de necessario: ⁊
ita est de ꝯtingenti pro possibili s̃m q̃ ipsum descendit
in nec̃iuz: ita q̃ si ponat̃ inesse s̃m q̃ negatiua de nec̃io
ꝯuertit̃ erit de inesse simplr'. ex tali autem ꝯuersione ⁊
minore de nec̃io: seq̃t̃ ex necessitate ꝯtingens pro pos
sibili

sibili q̃ repugnat maiori i 5° mō. iō ꝑ ꝯtigēs sic acceptū cū nec̃io mixtū ꝑficiē gnēs 3e: ꝛ si poneret illa de ꝯtigēti inee: sequeret ꝯ de nec̃io: cū maior sit de ineē simplr. si aūt alr accipiat ꝯtigēs i syllo ꝑficiēte hos duos modos nō ꝑficient ꝑ ipole. sic pꝫ quō isti duo modi ꝑfici pnt per ipole. Si aūt q̃rat aliqs q̃re sic nō ꝑficiat eos. Ꝛn. in lr̃a hic pōt cē: q: de gnōne mixta syllōꝝ nihil adhuc oīno mānifestū est: ꝛ hec ꝑfectio nō fit sine mixtiōe. Ex iā dictis patet manifeste respōsio ad obiecta in vtraqꝫ parte dubitationis: ꝛ patet veritas questionis.

Dubiū Sed vlterius forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit Ari. vi eni cē fallacia ꝯñtis in ꝑfectiōe q̃rti modi 2e per expōnē cū infert necesse est hoc. c. nō esse. b. g̃ nec̃e est aliqđ. c. nō eē. b. ꝓcedit eni ab inferiori ad superius cū negatiōe. ❡ Et dōꝫ ꝙ añs ꝛ ꝯñs siue inferius ꝛ superius nō cadūt sbi sub negatiōe: ꝛ ita nō distribuunt per negationē: ꝛ ita argm nec̃ariū est. ꝓcedit enī ab iferiori affirmatiue. ❡ Adhuc cū fiat expō subti ꝑticularis negatiue in dictis modis quereẽ quō fieri dēat expositio ad h ꝙ sit in eadeꝫ figura. ꝛ quō fiet syll̃s expositorius in eadē figura cum eo qui exponit. ❡ Et dōm vt dicūt aliq ꝙ nō fit expositio per singularia vere: sꝫ per minꝰ vl̃ia: ꝛ illa sumi debent vlr sic. necesse est oēm hoieꝫ cē aīal: nec̃e est qđdā albū nō esse aīal. g̃ necesse est albū nō eē hoiem: exponit dꝫ albū nō ꝑ aliqđ signatū singulare sensibile: sꝫ ꝑ aliqđ ꝑticulare albū: cuiusmodi est nix: ꝛ iō dꝫ sumi vlr: ꝛ fiet syll̃s in 2° 2e sic: nec̃e est oēꝫ hoieꝫ esse aīal: nec̃e est nullā niuē cē aīal. g̃ nec̃e est nullā niuē esse hoiem: ꝛ ita cū nix sit aliqđ albū. necesse est aliqđ albū nō cē hoieꝫ. Cōsilr faciēda est expō in 5° tertie: ꝛ fiet syll̃s expositorius in 2e tertie. ꝛ ita vtrobiqꝫ fit syll̃s expositoriꝰ in eadē figura cū eo ꝙ exponit: sꝫ nō in eodē mō: sic satis bñ dici pōt. pōt ēt dici ꝙ expō Ari. fieri pōt ꝑ sensibile singulare: ita ꝙ. c. exponat ꝑ h sensibile. c. vt ꝑdictū ē: ꝛ fiet syll̃s expositoriꝰ in 4° 2e ꝑcise in eodē mō. ꝛ in 5° 3e silr fiet manēte miore q̃ est vl̃is. si āt fiat expō in 5° 3e: tā in maiori: q̃ꝫ in miori: tūc cēt vtraqꝫ ꝓpō singularis: ꝛ segt̃ ꝯñtiā fore notā: ꝛ fit syll̃s expositoriꝰ adhuc i 3° figura. sicē ille ꝙ expōit. sꝫ ibi nō sit sufficiēter aliqs modus tertie: pōt. n. esse 3a figura. ꝛ si nō sit aliqs modus eiꝰ: sicē pꝫ ex ꝑdictis: ꝛ nō ꝙ ad sufficiētiā modoꝝ in vniformi gnōne syllōꝝ de nec̃io supponēda sūt pn̄cipia eadē penitus in oi figura: q̃ ꝑus supposita sūt in gnōne syllōꝝ de ineē: ꝛ tot erūt modi h ꝑ oēm figurā: quot ꝛ ibi ꝛ nō ampliꝰ.

Accidit aūt q̃nqꝫ ꝛ altera ꝓpōne necessaria nec̃iuꝫ fieri syllm̃. Verū nō vtralibet: sꝫ que ad maiorē extremitatē: vt si. a. qdeꝫ. b. ex nec̃itate sumptū est ineē: vel nō ineē. b. aūt. c. ineē tm̄. Sic eni sumptis ꝓpositionibus ex necessitate. a. c. inerit vel nō inerit. Nā q̃m oi. b. ex nec̃itate inest vel nō inest. a. c. aūt aliqđ eoꝝ q̃ sunt. b. manifestū q̃m ꝛ. c. ierit alterū hoꝝ ex nec̃itate. Si aūt. a. b. qdē nō est nec̃aria ꝓpō. b. c. aūt necessaria: nō erit ꝯclusio necessaria. Nā si esset accidit. a. alicui. b. inesse ex necessitate per primā ꝛ tertiā figurā: hoc autem falsum: contingit eni tale esse. b. cui possibile est. a. nulli inesse. Est etiā ex terminis manifestum: q̃m non erit conclusio necessaria: vt si. a. quidem sit motus. b. animal in quo sit. c. homo: nāqꝫ hō animal est ex necessitate: mouetur aūt animal nō ex necessitate: neqꝫ hō. Similiter aūt ꝛ si priuatiua sit a. b. nam eadem demonstratio.

Postq̃ꝫ determinauit vniformē gnōnē syllōꝝ de nec̃io. h intēdit de gnōne eoꝝ mixta: q̃. s. est a mixtiōe nec̃ij ꝛ inesse: ꝛ diuidit̃ in ꝑtes tres: ꝛ tres figuras. in q̃ꝝ pa docet istā mixtionē in pa figura: ꝛ diuidit̃ hec ps in 2as. i pa ponit ꝯiugōnes vl̃es. in 2a ꝑticulares: cū dicit (in ꝑticularibꝰ āt.) In pa sic ꝓcedit. p ponit q̃ndā regulā sꝫ quā ꝓcedūt ꝯiugōnes dicēs. ꝙ aliqñ accidit ꝯ de nec̃io ex altera ꝓpōnuꝫ existe tali: ꝛ q: dixit q̃nqꝫ expōit h dicēs. ꝙ nō fit h vtralibet ꝓpōnū existe de nec̃io. sꝫ maiore existe de nec̃io: ꝛ miore de inesse tm̄: in q̃ tm̄ itēdit hāc r̃laꝫ. maiore existe de nec̃io: ꝛ minore de ineē: segt̃ ꝯ de nec̃io: ꝛ h est (Accidit āt.) 2° ponit ꝯiugōnes. ꝛ p vtiles. 2° inutiles. ponit g̃ duas vtiles sil: q̃ꝝ altera hꝫ maioreꝫ affirm̃: altera vo negm̃ sic: si nec̃e est oē. b. eē. a. vl̃ nullū. b. ꝛ oē. c. ē. b. g̃ oē. c. nec̃e ē eē a. vl̃ nullū. c. ꝛ manifestat nec̃itatē istoꝝ modoꝝ ꝑ h ꝙ c. eēntialr est sub. b. sicē dic̃. ꝛ iō q: a. nec̃io dr̃ de. b. vl̃ remouet̃ ab ipso: nec̃io. a. dr̃. de. c. vl̃ remouet̃ ab ipo. ꝛ pꝫ h ꝑ dici de oi ꝛ de nullo: ꝛ ꝑ hāc ꝓpōnē an̄pdicamētoꝝ q̃ñ alteꝝ de altero ꝛc̃. ꝛ h est (vt si. a. ꝛc̃.) Deinde ponit ꝯiugōnes inutiles. ꝛ ponit tm̄ duas q̃ peccāt tm̄ ꝯ ꝓpriū pnm h obsuādū hñtes maiorē de ieē. ꝛ miorē de nec̃io q̃ꝝ pōi est ex affirmatiuis. 2a hꝫ maiorē negam̃. ꝓcedit g̃ sic. p dicit ꝙ iste ꝯiugōnes inutiles sūt. ꝛ h ē (Si āt. a. b.) 2° hic oñdit. ꝛ p de illa q̃ ꝯstat ex affirmatiuis. 2° de illa q̃ hꝫ maiorē negatiuā. inutilitatē pme ꝯiugōnis ostēdit duplr. s. ꝑ rōnē. ꝛ ꝑ istātiā in termis. ꝑ rōnē sic. in tali dispōne aliqd segt̃ ad ꝯnē sine q̃ pmisse pñt esse ve. g̃ ꝯ ex pmissis nō segt̃. veꝝ. n. añs ñ pōt cē sine vo ꝯñte. Qđ āt aliqd segt̃ ex ꝯne sine q̃ pmisse pñt cē vere: ostēdit̃ sic. sit talis ꝯiugō. oē. b. est. a. de nec̃itate oē. c. est. b. g̃ de nec̃itate oē. c. est. a. deinde ex ꝯne ꝛ minore vel ex ꝯne ꝛ ꝯuersa minoris arguat̃ vniformiter ex illis de necessario in p tertie figure vel in 3° pme sic. de necessitate oē. c. est. a. de necessitate oē. c. est. b. vel aliqđ. b. est. c. g̃ de necessitate aliqđ. b. est. a. sꝫ sine hac pōt maior eē va. hec eni. oē. b. est. a. pōt eē va. q̃uis pole sit nullū. b. eē. a ꝛ hec est (Nā si est.) Deinde ostēdit idē per instantiam in termis. oē aīal mouet̃. nec̃e est oēꝫ hoieꝫ est aīal: ꝛ tñ necesse est oēm hoieꝫ moueri. ꝛ sic ꝯ nō est de nec̃io. cū tñ minor sit de nec̃io ꝛ maior de inesse. ꝛ h est (Est ēt ex termis mānifestū.) Cōsequēter dicit. ꝙ illa ꝯiugatio que hꝫ maiorē negatiuā ꝛ minorem de necessario oīno silr oñdet̃ inutilis. s. ꝛ per expositionē eādē ꝛ per eosdē terminos. ꝛ hoc est (Similiter autem ꝛ si priuatiuus.)

❡ In particularibꝰ aūt syll̃is si vl̃is est nec̃ia: ꝛ ꝯclusio erit nec̃ia. Si aūt ꝑticularis: nō nec̃ia: siue priuatiua: siue ꝑdicatiua fuerit vl̃is ꝓpō. Sit aūt primū vl̃is ꝓpō nec̃ia: vt. a. qdē oi. b. insit ex nec̃itate. b. aūt alicui. c. isit solū. nec̃e est a. alicui. c. ineē ex nec̃itate. Nā. c. sub. b. est. b. aūt oi. a. inerat ex necessitate. Silr aūt ꝛ si priuatiuus sit syll̃s. Nā eadeꝫ erit demr̃atio. Si aūt particularis sit necessaria non erit conclusio necessaria. Nihil enim impossibile euenit: quēadmodū nec in vl̃ibus syll̃is. Similr ꝛ in priuatiuis. Termini motus animal album.

¶ Cõsequẽter determiat ꝯiugõnes ꝑticlares: ꝛ ꝑ dat regulã ſm quã oẽs ꝓcedũt dicẽs. ꝙ ſi vl'is ꝓpõ fuerit de nec̃io ꝛ mior ꝑticularis de ineſſe: ſeqẽ ꝯ de nec̃io: ſiue vl'is fuerit affirmatiua: ſiue negͣ. ſi ãt eꝯ nõ ſeqẽ ꝯ de nec̃io. ꝛ ħ eſt (in ꝑticlarib⁹.) 2° ponit ꝯiugõnes. ꝛ ꝑ vtiles. 2° inutiles. vtiles aũt ponit duas: q̃ꝝ pᵃ eſt: ex affirmatiuis. 2ᵃ hꝫ maiorẽ negatiuã: ꝛ ꝓbat nec̃itatẽ eaꝝ ꝑ dici de oĩ ꝛ dõ nullo in nec̃ijs dicẽs. ꝙ mior extreitas cẽntialr ẽ ſub medio. ꝛ iõ qcq̇d nec̃io dĩ de medio: dĩ ꝛ de miore extremitate ꝑ illã regulã. qñ alteꝝ de altero: ꝛ ħ eſt (ſi aũt pᵐ.) Deinde ponit ꝯiugõnes inutiles duas: q̃ peccãt ꝯ ꝓpriũ pñᵐ hui⁹ mixtiõis: q̃ꝝ pᵒʳ ex affirᵐˢ eſt. 2ᵃ võ hꝫ maiorẽ negatiuã: minorẽ võ affirᵐᵃᵐ ꝑticularẽ de nec̃ie: ꝛ dicit ꝙ nullũ ĩpoĩe euenit: q̃uis dicaẽ ꝙ iſte ꝯiugõnes ſint inutiles: ꝛ ħ oñdit ꝑ iſtãtiã ĩ termis eiſdẽ q̃s poſuit in vl'ib⁹ ꝯiugõnib⁹: ꝛ ħ eſt (Si ãt ꝑticlaris.)

p° ¶ Sꝫ ħ dubitaẽ ꝑ de ipa mixtiõe: in mixtiõe eñ nãli ſic ẽ: ꝙ ex duob⁹ adiuicẽ mixtis nõ gñaẽ alteꝝ mixtoꝝ ſꝫ aliq̇d cõe his. g̃ vt vĩ ſil'r dꝫ eẽ in iſta mixtiõe: ꝙ ex illa de nec̃io: ꝛ illa de inẽe adiuicẽ mixtis nõ ꝓcedit ꝯ

2° de nec̃io: nec ꝯ de inẽe: ſꝫ aliq̇d mediũ. ¶ Adhuc cũ maior ſit de nec̃io: ꝛ alia de inẽe q̃ rõne ſeqẽ ꝯ de nec̃io: ꝛ ꝯ de ineſſe: ꝛ ita cũ vtraqꝫ ſequaẽ: ſeqẽ neuter: ſꝫ aliq̇d cõe mediũ. ¶ Et dõꝫ ꝙ ſec⁹ eſt de mixtiõe nãli: q̃ ẽ vẽ mixtio: ꝛ de mixtiõe methaphorica. In mixtiõe. n. nãli mixta nõ manẽt ꝑ ſe ſub actib⁹ ſuis: ꝛ iõ ex eis nõ ꝓducit aliq̇d mixtoꝝ. ĩ mixtiõe ãt ħ dcã q̃ dĩ methaphorice ꝓpõnes q̃ dñr miſceri manẽt ſub actib⁹ ſuis ꝓprijs ꝛ cõpletis: adhuc altera ꝓpõ ſic maior totã poᵐᵃᵐ ꝛ ꝯñtiã ſylli hꝫ: ꝛ ꝑpea ex eis gñaẽ ꝯ ſilis maiori ꝓpõni. Per ħ pꝫ rñſio ad vtrũq; obꝫ. ¶ Adhuc dubitaẽ: q: vĩ ħ ſupfluere mixtio. docuit eñ ꝑimo ſufficiẽter ſyllogiꝫare ꝓpõnẽ de nec̃io: ꝛ ħ ex vtriſq;. nũc ãt adhuc docet ſyllogiꝫare ꝯñẽ de nec̃io: q̃re vĩ ꝙ altera iſtaꝝ ꝑius ſupflueret ad hñdã ꝯñẽ de nec̃io. ¶ Adhuc vĩ ꝙ ſi ex vna de inẽe ꝛ altera de nec̃io: ſequiẽ ꝯ de nec̃io: ꝙ in gñõne vniformi de nec̃io aliq̇d ſit qd̃ ſit nõ cã: vt cã ꝯñis: opponiẽ eñ ad miorẽ modus vitatis: ſine q̃ adeo bñ ſeqẽ ꝯ de nec̃io ſic cũ illo.

Ad pᵐ ¶ Ad pᵐ dõm. ꝙ q̃uis in gñõne vniformi ꝛ mixta ſil'r doceat ſyllogiꝫare ꝯñẽ de nec̃io: neutrũ tñ ſupfluit: diuerſus eſt eñ modus ſyllogiꝫãdi hinc ꝛ ide: ꝛ talẽ diuerſuꝫ modũ hꝫ ipſe determiare: ꝛ ẽ ſile: ꝙ pᵃ ꝛ 2ᵃ figura ſil'r ſyllogiꝫãt vlẽꝫ negᵐᵃ: neutra tñ q̃ ad illã ꝯñẽ ſupfluit: q: diuerſus eſt modus.

Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ dõꝫ ꝙ ĩ gñõne vniformi ſylloꝝ de nec̃io nõ ẽ nõ cã vt cã: qcq̇d. n. ẽꝫ rẽ ẽ cã ibi ꝯñis: ẽ ẽt cã ĩ mixtiõe de nec̃io ꝛ inẽe. In mixtiõe. n. illa mior ẽ de inẽe ſimpl'r: ſic diẽ Ar. ĩ tex. ꝛ ita ſubꝫ cẽntialr ẽ ſb ꝓdiᵗᵒ: ꝛ ita ẽ ꝓpõ nec̃ia: q̃re idẽ ẽ ẽꝫ rẽ ei q̃ ẽ de nec̃io: ꝛ ſi ñ ſit idẽ ẽꝫ moᵐ. q̃re pꝫ ꝙ qcq̇d rei ẽ cã ꝯñis ĩ gñõne vniformi: ẽ ẽt cã ꝯñis ĩ mixtiõe: ſꝫ diuerſus ſit modus: ꝛ ita nõ ẽ nõ cã vt cã in vniformi gñõne re⁹ gñõnis mixte: modus. n. ſupaddit⁹ ad miorẽ nõ addit aliq̇d rei: ſꝫ modi ſup gñõnẽ mixtã.

Dubiuꝫ Cõſequẽter dubitaẽ: vtꝝ maiore extẽte de icẽ ꝛ miore de nec̃io: ſequaẽ ꝯ ſaltẽ de inẽe: cũ nõ poſſit ſeq ꝯ de nec̃io. Et vĩ ꝙ nõ: cũ nõ determinet ħ Ar. vĩ aũt ꝙ ſic: q: qd̃ ſeqẽ ad ꝯñs: ſeqẽ ad añs. ſꝫ ꝓpõ de nec̃io eſt añs ad ꝓpõnẽ de inẽe. ꝛ vtraq; extẽte de icẽ: ſeqẽ ꝯ de icẽ. g̃ altera extẽte de nec̃io: ꝛ altera ꝺ icẽ: ſeqẽ eadẽ: ꝛ ħ veꝝ ẽ. ¶ Sꝫ tũc q̃riẽ q̃re Ar. talẽ mixtionẽ nõ determiauit. Et dõꝫ ꝙ ex duab⁹ ꝓpõnib⁹: q̃ꝝ altera ẽ de inẽe: ꝛ altera de nec̃io: ſiue aᵃ: ſiue bᵃ fuerit de nec̃io ſꝑ ꝯ ẽ de icẽ: vñ circa ħ nõ ꝯſiſtit diuerſitas nec difficltas: ꝛ ꝑpea talẽ mixtionẽ nõ ꝺtermiat: ſꝫ ñ ſeqẽ ex talib⁹ duab⁹ ꝓpõnib⁹ q̃ũocunq; ſe hẽat ꝯ de nec̃io. imo circa ħ ẽ diuerſitas: ꝛ iõ mixtionẽ illã determiat: q̃ ꝯcludit ꝯñẽ de nec̃io ñ faciẽs mẽtionẽ de illa q̃ ꝯcludit ꝯñẽ de icẽ. ¶ Sꝫ tũc q: ex iã dictis pꝫ: ꝙ maiore extẽte de inẽe: ꝛ miore de nec̃io: ſeqẽ ꝯ de inẽe tñ. eꝯ ãt ſe hñtib⁹: ſeqẽ ꝯ de nec̃io ꝛ de inẽe q̃riẽ cã huius. ¶ Et dõꝫ ꝙ ꝯ eſt ꝑs maioris: ꝛ maxĩe ẽm ꝓdicatũ: in q̃ cõicat cũ ipa: ꝛ q̃tũ ad ſubm ꝑs minoris: ꝛ iõ ſeqẽ miorẽ in diſpõnib⁹ accñtib⁹ ſubto ei⁹ q̃ ſunt vl'itas ꝛ ꝑticularitas: maiorẽ ãt in diſpõnib⁹ accñtib⁹ ꝓdicato ei⁹ q̃ ſunt affirmatiuũ ꝛ negatiuũ de inẽe ꝛ de mõ: ꝛ iõ cũ maior eſt de inẽe: ꝑ ſeqẽ ꝯ de inẽe: ſꝫ ex illa de inẽe nõ ſeqẽ illa de nec̃io: ꝛ iõ qñ maior ẽ de icẽ ſeqẽ tñ ꝯ de ĩ eẽ: qñ ãt maior ẽ de nec̃io: ꝑ ſeqẽ ꝯ de nec̃io: ꝛ ex illa cõcludi põt ꝯ de ineſſe: ꝛ iõ qñ maior eſt de nec̃io ſequiẽ ꝯcluſio de neceſſario ꝛ de ineſſe: primo tamen ꝛ per ſe illa de neceſſario: reliqua vero ex conſequenti.

Cõſequẽter forte dubitaret aliqs quot ſũt hic ꝯiugõnes: ꝛ q̃re tñ decẽ vtiles ſũt. Dubiuꝫ ꝛ ſupponẽda ſunt ħ pñᵃ cõia oĩuꝫ figuraꝝ: ẽt pñᵃ cõia pᵉ figure q̃ ꝯſequũẽ eã vbicũq; ſit: ꝛ ꝑter oĩa ħ ẽ vnũ pñᵐ ꝓpriũ h⁹ mixtiõis ĩ hac figura. ſ. ꝙ maior ſit de nec̃io: q̇b⁹ ſuppoſitis ſiãt cõbinatiões ſic: cũ due ꝓpõnes ſint in ſyllõ: aut vtraq; ẽ vl'is: aut vtraq; ꝑticularis: aut aᵃ vl'is: aut mior ꝑticularis: aut eꝯ. deinde vnũqđq; iſtoꝝ q̃tuor diuidaẽ in alia q̃tuor ꝑ cõbinatiões affirmatiõnis ꝛ negõnis: ſic ſi vtraq; ẽ vl'is: aut vtraq; eſt affirᵃ: aut vtraq; negᵃ: aut maior eſt affirᵃ: ꝛ mior negᵃ: aut eꝯ: ꝛ ſil'r ꝺ alijs mẽbris: ꝛ erũt iã. xvi. ꝯiugõnes: q̃ꝝ vna quęq; adhuc diuidiẽ ꝑ duo: ſic ſi vtraq; ſit vl'is ꝛ affirᵃ aut maior eſt de ineſſe: ꝛ minor de nec̃io: aut eꝯ: ꝛ ſil'r ſi vtraq; ſit negᵃ: ꝛ ita de alijs: ꝛ ita ĩ vniuerſo ꝯiugõnes ſunt. 32. tñ q̃tuor vtiles. 26. aũt peccãt ꝯ aliqđ pñᵐ: ſic pꝫ iuẽti. Et ſi q̃raẽ q̃re nõ ponit oẽs ꝯiugõnes inutiles. dõꝫ ꝙ ħ eſt: q: fere oẽs habẽnẽ ꝑ determiata tñ q̃tuor tãgit peccãtes ꝯ ꝓpriũ pñᵐ h⁹ mixtiõis. ¶ Sꝫ tũc dubitaret cũ oporteat ħ maiorẽ eẽ de nec̃io: vĩ. n. ꝙ talis cõiugõ inutilis ſit ꝑ termios ſic de nec̃itate oĩs hõ ẽ aĩal. oẽ albũ ẽ hõ: nõ tñ de nec̃itate oẽ albũ eſt aĩal: ꝛ dicet albgs. ꝙ ſi mior ꝓpõ ſit de inẽe: vt nũc: ita ꝙ accipiaẽ ſub medio aliq̇d cui ĩeſt ꝑ accñs: nõ ſeqẽ ꝯ: ſꝫ ſi accipiaẽ minor de inẽe ſimpl'r: ſeqẽ nũc iſtãtia fcã nl'la ẽ: q: mior ẽ de inẽe: vt nũc. Sꝫ ꝯ. Ar. iſtat in ꝯiugõnib⁹ inutilib⁹ accipiẽdo illã de icẽ: vt nũc. g̃ vĩ ꝙ ſil'r poſſit fieri recte ĩ iſtãtia ĩ ꝯiugõnib⁹ vtilib⁹ ꝑ illã de icẽ extẽte vt nũc. Ad hoc ſi ꝯiugõ illa cui⁹ aᵃ ẽ de nec̃io reputeẽ vtilis: eo ꝙ mior cũ ſit de icẽ ſimpl'r: ſeqẽ ꝯ de nec̃io eadẽ rõne. ꝛ illa ẽ vtil: vbi bᵃ ẽ de nec̃io. maiore. n. extẽte de icẽ ſimpl'r ſeqẽ ꝯ de nec̃io ſic. oẽ aĩal ẽ ſenſibile: de nec̃itate oĩs hõ ẽ aĩal. g̃ de nec̃itate oĩs hõ eſt aĩal ſenſibil'. Et dõꝫ ꝙ aᵃ ꝓpõ ĩ pᵃ figura ꝯtiet totũ ſyllꝫ ꝛ ꝯñtiã ei⁹. q: tã ꝯ q̃ꝫ bᵃ ꝑs ei⁹ ẽ. ꝛ iõ maior cũ ſit de nec̃io approꝑat ſibi minorẽ: ita ꝙ opꝫ ipꝫ eẽ de icẽ ſimpl'r: ꝛ miorẽ extremitatẽ cẽntialr accipi ſub medio: ita ꝙ mior ſit ẽm rẽ nec̃ia. pꝫ. n. nec̃ij inq̃ꝫᵐ hõ nõ ẽ niſi nec̃ia. maior ãt cũ ſit de inẽe. q: mior nõ põt ſibi approꝑare maiorẽ: ſꝫ eꝯ nõ oꝫ illã maiorẽ eẽ ꝺ icẽ ſimpl'r. ſꝫ bñ poterit eẽ ꝺ icẽ vt nũc. pꝫ igr ꝙ ꝑ nãꝫ ei⁹: qđ ẽ dici de oĩ ꝛ de nl'lo. ꝛ ꝑ illã rl'aꝫ. qñ alteꝝ ꝺ altero: ꝙ qñ maior ẽ ꝺ nec̃io approꝑaẽ mior vt ſit de icẽ ſimpl'r. ꝛ iõ ꝯ talẽ ꝯiugõnẽ nõ ẽ iſtare ꝑ miorẽ ꝺ icẽ. vt nũc. qñ ãt miorẽ de nec̃io. q: mior nõ approꝑat ſibi maiorẽ põt maior eẽ de inẽe vt nũc. vl' de icẽ ſimpl'r: ꝛ iõ ꝯ talẽ ꝯiugõnẽ bñ lꝫ ſtare ꝑ maiorẽ de inẽe vt nũc. ex his pꝫ rñſio ad oppoſita. pꝫ etiã ꝙ de nec̃itate in hac mixtione huius figure. oportet maiorem eſſe de neceſſario. ſ. q: maior ꝯtinet totum ſyllogiſmuꝫ. ꝛ ad eius

exigentiã

exigentia ops minore E eē:s3 nō ecōuerso:ꝛ ex ꝯclo ps est maioris que assimilat E maiori in dispōnib' pdicari vt p dictū est:ꝛ tali ꝯclo de necio sit nō pdicaꝭ eē vt nūc:s3 eē habitudis.ꝛ nō ꝙ in ppōne de necio nō pdicaꝭ eē vt nūc:sed eē.ꝛ nō ꝙ in minore accipiēda est minor extremitas sub medio:nō ꝙ sit sub eo accitalr:nec ꝙ sit sub eo vt nūc:s3 ꝙ sit sub eo idifferēs ei.vbi gra.necē est oēz hoiez esse aial.deide nō accipiēdū est sub hoie aliqd qd est vt nūc cuiusmodi est soz.nec qd s3 accidēs cuiusmodi est albū:s3 aliqd ei idifferens cuiusmodi est aliqs hō. aliter eni nō hz necessitatē h mixtio. ꝛ per hoc ps rñsio ad hoc argumētū.ois hō de necitate est aial.soz.est hō. ergo ꝛc.qr cū quatuor modis possit sumi sub.S. albū vel soz. vel iste hō: vel aliqs homo:solū sm vltimā acceptionem:seqtur ꝯclusio de necio:ꝛ solum sit necia hec mixtio. Nota etiā ꝙ non est ppositio vniulis necia in qua ponit terminus denoiatiue dictus:nisi termini sint cōuertibiles:vel sicut supius ꝛ iferi':vt oē albū est coloratū. dicūt ēt aliq ꝙ hec ppositio nō est necia.nullū albū est nigrū.nec alia ꝯsilis:nec etiā vera si addat modus necitatis sic.necē est nullū albū esse nigrū.ꝛ h vez est.

In scda aūt figura si priuatiua qdem vlis propō sit ꝛ necessaria ꝛ ꝯclo erit necessaria:si aūt pdicatiua: nō necessaria. Si aūt primū priuatiua necessaria:ꝛ.a.b.qdē nulli ex necessitate.c.aūt isit tm. Qm ergo ꝯuertitur priuatiua:ꝛ.b.nulli.a.inerit ex necessitate.c.aūt sub.a.est. Sillr autē si ad.c.ponatur priuatiuū.nā si.a.nulli.c.ꝯtigit:ꝛ.c.nulli.a.poterit inesse.a.aūt oi.b.inest:qre nulli eoꝝ que sunt.b.ꝯtingit.c.sit eniz prima figura. Rursum ergo neqz.b.c.ꝯuertitur enim silr. Si autē pdicatiua ppositio est necessaria nō erit ꝯclo necessaria. Insit eniz.a.oi.b.ex necessitate.c.aūt nulli insit solū.ꝯuersa ergo priuatiua fit prima figura. Ostēsum est aūt in prima:qm cuz nō est necessaria que ad maiorē est priuatiua nec ꝯclo erit necessaria:quare nec in his erit ex necessitate. Amplius aūt si ꝯclo est necessaria accidit.c.alicui.a.nō inesse ex necessitate. Si eniz.b.nulli.c.inest ex necessitate:neqz c.vlli.b.inerit ex necessitate.b.aūt alicui.a.necē est inesse. Siqdem ꝛ.a.oi.b.necesse est inesse: qre necesse est.c.alicui.a.non inesse. Sed nihil phibet.a.huiusmodi accipi cui oi.c.ꝯtingit eē. Amplius aūt ꝛ si vtiqz sic terminos ponētem ostēdere:qm ꝯclo nō est necessaria:vt si.a.aial b.aūt homo.c.vo albū:ꝛ ppositiones similr sumpte sint:ꝯtingit enim aial nulli albo inesse: nec homo inerit vlli albo:sed nō ex necessitate. ꝯtingit enim hominem fieri album:nec tamen donec aial nulli albo insit:quare cū hec sint:necessaria erit ꝯclusio.simplr aūt nō necessaria.

¶ Hic determinat mixtionez necij ꝛ inesse in scda figura:ꝛ diuidit in duas.in pma dat ꝯiugationes vles.in secunda pticulares cū dicit(Sillr aūt se habebit.) In pª sic pcedit.pº dat regulā sm quā fiunt ꝯiugationes vles dicēs:ꝙ si in scda figura vniulis negatiua sit de necio:ꝛ ꝯclo erit de necio.si autez vlis affirmatiua fuerit de necessario nō pꝑter h erit ꝯclo de necio ꝛ h est in secūda figura. Scdo ponit ꝯiugatiōes:ꝛ pmo vtiles.scdo inutiles. Utiles aūt ponit duas:quaꝝ pº fit iuxta pmū modū ex maiore negatiua de necio ꝛ minore affirmatiua de iesse:cui' vtilitatē ondit reducēdo ipsam in scdm pº per ꝯuersionē maioris dicēs:ꝙ necē est minorē extremitatē esse eēntialr sub medio.ꝛ h est (Sic eni pª.) 2ª ꝯiugatio fit iuxta scdz modum hñs vlem negatiuā de necio ꝛ affirmatiuā de iesse c' vtilitatē ondit ꝯcludēdo ꝯuersaz ꝯnis in 2ª pme ꝯuersa minore ꝛ trāspositis ppōnib':ꝛ deide ꝯuertit illā ꝯnez vt hēat ꝯnē pmā. ꝛ h est. (Sillr aūt ꝛ si ad.c.) Cōsequēter ponit ꝯiugatiōes inutiles ꝛ sūt due peccātes ꝯtra pprium pnᵐ h.quaꝝ vna cadit iuxta pmū modū ꝛ hāc omittit.alia aūt iuxta scdz cui' inutilitatē tripli ondit.pmo per reductionē in primā figurā dicēs:ꝙ si maior sit vniulis affirmatiua de necio ꝛ minor vniulis negatiua de inesse:inutilis est ꝯiugatio qtum ad ꝯnem de necio:ꝯuersa eni minore ꝛ trāspositis ppōnib' fit pma figura minore existēte de necio:sed talis ꝯiugatio inutilis est.ꝛ h est (Si autē pdicatiua.) scdo ostēdit idē per hoc ꝙ aliqd seqtur necio ad ꝯnem sine quo pōt eē vera pmissa de iesse:ꝛ ita pmissa potest esse vera sine ꝯne:quare talis ꝯclo nō seqtur ex ea h mō ꝯiugatio:vt h.de necessitate oē.b.est.a.nullum.c.est.a. ergo de necessitate nullū.c.est.b.ex ꝯuersa ꝯnis huius ꝛ ꝯuersa maioris arguit in qrto pme sic.de necessitate nullū.b.est.c.de necessitate aliqd.a.est.b.ergo de necessitate aliqd.a.nō est.c.sed ꝯuersa minoris.s.nullū.a.est c.pōt eē vera sine pticulari de necio:pōt eni eē vera.ꝛ si ꝯtingat oē.a.eē.b.ꝛ si h tunc ipsa minor.s.nullū.c.est.a. pōt eē vera sine dicta pticulari de necio:ꝛ ita ps ppositū.ꝛ h est(Amplius aūt si ꝯclo.) 3º ondit idē p instātiā in terminis sic.de necitate ois hō est aial.nullū albū est aial:sic ita g de necitate nullū albū est hō.nō seqtur:qui eni nullū albū sit hō dū nullū albū est aial:nō seqtur h cū mō necitatis.seqtur ergo ꝯclusio de inesse:sed nō de necessitate inesse.ꝛ h est (Amplius ꝛ si terminos.)

¶ Sillr aūt se habebit ꝛ in particularibus syllogismis:qm priuatiua qdē ppositio vlis fuerit ꝛ necessaria:ꝛ ꝯclo erit necessaria. Quādo autē predicatiua vniulis:priuatiua vo particularis nō erit ꝯclo necessaria. Si autē primū priuatiuum ꝛ vniusle:ꝛ.a.nulli.b.ꝯtingat ex necessitate inesse.c.aūt alicui insit. Qm ergo ꝯuertitur priuatiua:ꝛ.b.nulli.a.ꝯtingit ex necessitate.a.autē alicui.c.inest:qre ex necessitate alicui eoꝝ que sunt.c.non inerit.b. Rursum sit pdicatiua vlis ꝛ necessaria.ꝛ ponatur ad.b.qdē pdicatiuū. Si ergo.a.oi.b.ex necessitate inest.c.autē alicui nō inest:qm nō inerit.b.alicui.c.manifestū est:sed nō ex necessitate inest.nā idē termini erunt ad demōstrationē qui in vlibus syllogismis. Sed nec si priuatiua necessaria est particulariter sumpta erit ꝯclusio necessaria. Nam per eosdem terminos demonstratio.

¶ Cōsequēter pōit ꝯiugatiōes pticulares.ꝛ pcedit sic.p

dat regulā iuxta quā ꝓcedūt dicēs: ꝙ qñ vlis negatiua
ꝓpō est de neċio ſeqtur ꝯclo de neċio: ⁊ alr non: ex quo
ſeqtur ꝙ iuxta q̄rtū modū nō ſit vtilis ꝯiugatio cū ibi
nō ſit vlis negatiua ⁊ h̄ (Silr aūt.) ſcḋo ponit ꝯiugatio
nes: ⁊ p̄mo vnā vtilē iuxta tertiū modū cui⁹ vtilitatem
oñdit per ꝯuerſionē maioris ⁊ h̄ eſt (Sic aūt p̄ᵐ.) ſcḋo
ponit inutiles ⁊ ſūt tres. quaꝝ vna cadit iuxta tertiū mo
dū hñs pticularē de neċio: ⁊ hāc omittit. due alie ſūt iu
xta q̄rtū modū: q̄ꝝ vna hꝫ vlem affirmatiuā de neċio:
quā oñdit tm̄ poſſe in ꝯclonē de ieſſe: ⁊ nō in ꝯclonē de
neċio: per termios eoſdē qui ponebant̄ in ꝯiugationib⁹
vtilib⁹ ⁊ h̄ eſt (Rurſum ſit p̄dicatiua.) alia aūt hꝫ pti
cularē negatiuā de neċio: qḋ oñdi pōt p eoſdē termios.
verū tn̄ ſciēdū ꝙ alr ordinādi ſūt termini q̄ꝫ pri⁹ ad oſtē
ſionē vtilitatis hui⁹: dꝫ eni hō eē mediuꝫ. ⁊ albū maior
extremitas. ⁊ aial mioꝛ: ſic. oē album eſt hō. de neċitate
q̄dā aial nō eſt hō: ſed nō ſeqtur de neċitate q̄dā aial
nō eſt albū. ⁊ h̄ eſt (Sed nō ſi puatiua.) ❡ Dubitabit
hic forte aliqs: q2 videt̄ eē iſtātia 3 ꝯiugationes vtiles
vbicūqꝫ illa de incē nō eſt de ineſſe ſimplr: vt 3 p̄ᵐ mo
dū ſic. de neċitate nllꝰ hō eſt lapis. oē albū eſt lapis: ſit
ita. ex his nō ſeqt̄ ꝯclo de neċio. Et dōm ꝙ ſylli hui⁹ fi
gure deſcēdūt a 2ᵃ p̄me ⁊ in illā reducunt̄. vñ vlis nega
tiua in iſta fig⁹ hꝫ eādē potētiā quā ⁊ in p̄ma: q2 deſcēdit
ab ea ⁊ in eā reducit̄: ſꝫ vlis negatiua in p̄ᵃ figura eſt ma
ioꝛ: que appropriat ſibi affirmatiuā: vt ſit de icē ſimplr:
⁊ nō vt nūc vt pri⁹ dcm̄ eſt: q̄re ⁊ vlis negatiua in hac 2ᵃ
figura que eſt in potētia vt fiat maioꝛ: in p̄ma eādē hēt
po^{am} vt appropriet ſibi affirmatiuā: ita vt opoꝛteat illaꝫ
ſumi de incē ſimplr: ⁊ nō vt nūc: q̄re ois iſtātia ſophiſti
ca eſt: que ſit 3 ꝯiugatiōes vtiles hui⁹ figure illa de ieſſe
exñte de icē vt nūc: ſil poſſet eē oppō 3 alias vtiles ꝯiu
gatiōes: ⁊ ſilis eſt ſolō. ⁊ nota ꝙ ex his manifeſta eſt cā
hui⁹ p̄ncipij ꝙ vlis negatiua ſit de neċio in iſta figura.

Dubiuꝫ Cōſequenter forte dubitabit de ꝯiugationib⁹ inutilib⁹: videt̄ eniꝫ poſſe ꝓbari
ꝯiugatio q̄ reputat̄ inutilis iuxͣ p̄ᵐ modū per ipoſē ſic. nul
lū. b. eſt. a. de neċitate oē. c. eſt. a. ḡ de neċitate nullū. c. eſt
b. ſi nō: det̄ oppoſitū. ſ. nō de neċitate nullū. c. eſt. b. que
eq̄pollet iſti. contingit aliqḋ. c. eſſe. b. fiat ḡ arg^m ex hac ⁊
maiore ſic. nullū. b. eſt. a. ꝯtingit aliqḋ. c. eſſe. b. ḡ ꝯtigit
aliqḋ. c. nō eē. a. h̄ ſeqtur per mixtionē ꝯtingētis ⁊ incē.
2ᵐ ſꝫ h̄ nō pōt ſtare cū mioꝛe. ❡ Adhuc ponat̄ incē illa de
ꝯtingēti que opponit̄ ꝯcloni: ⁊ fiat arg^m ex vtraqꝫ de in
eē ſic. nullū. b. eſt. a. aliqḋ. c. eſt. b. ḡ aliqḋ. c. non eſt. a. qḋ
Ad p̄ᵐ nō ſtat cū mioꝛi. ❡ Et dōꝫ ꝙ ꝯiugatio inutilis eſt. Rñdē
dū aūt ad p̄ᵐ ꝙ mixtio de ꝯtingēti ⁊ incē inutilis eſt niſi
illa de ieſſe ſit de ieſſe ſimplr: ſic patebit ifra. nihil aūtē
ꝓhibet in p̄dicto ſyllogiſmo ꝓpōnē illā de incē eē de h̄
eſſe vt nūc. ꝯiugatio eni qua vlr ꝓbat̄ affirmatiua non
hēt ptātē ſibi appropriādi negatiuā: ⁊ iō ꝓpō de incē ac
cepta in ea potuit eſſe de incē vt nūc: cū iā accepta eſt in
mixtione de ꝯtingēti: ⁊ ita oppō illa nulla: adhuc in mix
tione ꝯtigētis ⁊ incē accipit̄ illa de ꝯtingēti ſm̄ ꝙ ꝯti
gēs pōt eē ⁊ nō eē. ꝯtingēs aūt qḋ eq̄pollet negatiue de
neċio eſt ꝯtingēs cōe p poſſibilē: ⁊ ita ſua ꝓbatio nulla.
Ad 2ᵐ ❡ Ad ſcḋꝫ dōm ꝙ cū ponit oppoſitū ꝯclonis ieſſe plus
accipit q̄ꝫ oppoſitū ꝯclonis: oppoſitū enim ꝯclonis ſuit
tātuꝫ illa de ꝯtingēti quā cū ponit ineſſe plus accipit q̄ꝫ
oppoſitū ꝯclonis: ⁊ nō ꝓbat ꝯclonem de neċio ſeq: ſed
ꝯclonē de incē cuius oppoſitū ſumit. Silis pōt eē obie
ctio de ꝯiugatiōe inutili iuxta 3ᵐ modū ⁊ ſilis eſt ſolō.

Dubiuꝫ Cōſequenter forte dubitabit̄ 4ᵐ mō. videt̄ eni eſſe vtilis ꝯiugatio in ea: maiore
exñte de neċio ſic. de neċitate oē. b. eſt. a. aliqḋ. c. nō eſt.
a. ergo de neceſſitate aliqḋ. c. nō eſt. b. ſi nō ſeqtur ſtabit
oppoſitū. ſ. nō de neċitate aliqḋ. c. nō eſt. b. ex qua poſita
incē cū eq̄pollent iſti de ꝯtingēti: ꝯtigit oē. c. nō eſt. b. ⁊ ex
maioꝛe: ſeqtur oppoſitū minoris ſic: de neċitate oē. b. eſt
a. oē. c. eſt. b. ḡ de neċitate oē. c. eſt. a. per mixtionē neċij
⁊ incē in p̄ma figura. Et dōm ꝙ cuꝫ ponit opp^m ꝯclonis
incē nō ꝓbat ſequi ꝯnem de neċio: q2 plus ſumit q̄ꝫ eius
oppoſitū: ſed oſtēdit ꝯclonē de ineſſe ſequi: cui⁹ oppoſi
tum ſumit: ſilis eſt oppoſitio ⁊ ſolō iuxta ſcḋm modū.

Adhuc forte dubitaret aliqs circa q̄rtū moduꝫ ꝙ videt̄ eē ꝯiugatio vtilis cū par Dubiuꝫ
ticularis negatiua eſt de neċio ſic. oē. b. eſt. a. de neċitate
quoddā. c. nō eſt. a. ergo de neċitate quoddā. c. nō eſt. b.
ſi nō ſeqtur: oppoſitū ſtabit: que ꝯuertit̄ iſti. ꝯtingit oē.
c. eſſe. b. ex qua ⁊ maioꝛe ꝯcludi pōt oppoſitū minoris p
mixtionē ꝯtingētis ⁊ incē ſic: oē. b. eſt. a. ꝯtingit oē. c. eē
b. ergo ꝯtigit oē. c. eē. a. ❡ Adhuc per expōnē pōt idem 2ᵒ
oſtēdi ſic. ſub. c. accipiat̄ pticulare. c. a quo vlr neċio re
moueat̄. a. ⁊ ſit. illud n. ſyllogiꝫet̄ ḡ ſic per expōnem. oē
b. eſt. a. de neċitate nullū n. eſt. a. ḡ de neċitate nulluꝫ n.
eſt. b. q̄re cū n. ſit aliqḋ. c. pꝫ ꝙ de neċitate aliqḋ. c. nō eſt
b. ⁊ ſic videt̄ cū ſyllogiſmus fiat in ſcḋo ſcḋe vli vacua
exñte de neċio ꝙ opoꝛteat illā de ieſſe eē de incē ſimplr
⁊ ſi h̄ neċe eſt ꝯiugationē vtilē eſſe. ❡ Adhuc pōt ideꝫ 3ᵒ
oſtēdi illa de ꝯtingēti que ꝯuertit̄ cū oppoſita ꝯclonis
poſita ieſſe: ex illa eni ⁊ maioꝛe ſeqtur ꝯclo de ieſſe repu
gnās minori: ſic per ſe pꝫ. Et dicēdum ꝙ dicta ꝯiugatio
eſt inutilis. ❡ Ad p̄ᵐ obm̄ r̄ndet̄ ꝙ illa de ieſſe pōt eē de Ad p̄ᵐ
ineſſe vt nūc: q2 in hac figura nō pōt pticularis ſibi ap
propriare vlem nec affirmatiua negatiuā: in mixtione
aūt ꝯtingētis ⁊ incē opꝫ accipi incē ſimplr: adhuc in illa
mixtiōe accipit̄ ꝯtingēs qḋ ſe hēt ad eē ⁊ nō eē: ſꝫ ſic nō
accipit̄ h̄ in illa que ꝯuertit̄ cū oppoſito ꝯclonis. ❡ Ad Ad 2ᵐ
ſcḋm dōm ꝙ lꝫ ſyllus expoſitoꝛius fiat in ſcḋo ſcḋe vli
negatiua exñte de neċio: nihil tn̄ ꝓhibet illaꝫ de ineſſe
ſumi vt nūc: vñ ſicut ibi nō potuit particularis appro
priare ſibi vlem affirmatiuā: ſic nec vlis accepta ſub illō
particulari pōt: ⁊ ideo in vtroqꝫ pōt illa de incē eſſe vt
nūc: ⁊ pōt h̄ patere per exēplū ſic. oē albuꝫ eſt hō. de ne
ceſſitate quoddā aial nō eſt hō. ergo ⁊c. deinde ſub aiali
accipiat̄ aſinus a quo vniulr ⁊ neċio remouet̄ hō: ⁊ fiet
tūc ſyllogiſmus in ſcḋo ſcḋe: ſed manebit maioꝛ de in
eſſe vt nūc: ⁊ ideo ꝯiugatio inutilis ſic. oē albū eſt hō: de
neċitate nullus aſinus eſt hō. ❡ Ad tertiuꝫ pꝫ r̄nſio per Ad 3ᵐ
prius habita. ❡ Conſequenter forte queret̄ numerus ⁊
ſufficiētia vtiliū ꝯiugationū hui⁹ figure. Et dicēdū ꝙ
ſupponēda ſunt cōia p̄ncipia ⁊ duo ꝓpria ſcḋe figure
vbicūqꝫ ipſa ſit. Adhuc ſupponendū eſt h̄ ꝙ vlis negati
ua ſit de neċio: cuius ratio pꝫ ex ſupeadictis q̄bus ſuppo
ſitis fiant cōbinationes ſm̄ ꝙ dcm̄ eſt circa primā figu
raꝫ ⁊ numerent̄. xxxi. ꝯiugationes: ſed tn̄ tres vtiles:
alie aūt. ſ. 29 peccabūt ꝯtra aliqḋ p̄ncipiū: ⁊ ideo inuti
les ſūt. Et nota ꝙ nō enumerat hic oēs ꝯiugationes: ſed
tn̄ quaſdam peccātes ꝯtra ꝓpriuꝫ p̄ncipiū huius mix
tionis in hac figura: q2 alie patēt ex precedentibus.

In poſtrema aūt figura terminis q̄ dē vlibus ad mediuꝫ ⁊ predicatiuis
vtriſqꝫ ꝓpōnibus ſi vtralibet ꝓpoſi
tio eſt neceſſaria ⁊ ꝯcluſio erit neceſ
ſaria. Si aūtē hec q̄dem ſit priuatiua: illa vero
predicatiua: qñ priuatiua quidē fuerit neceſſa
ria: ⁊ ꝯcluſio erit neceſſaria. Quādo aūt predi
catiua: nō erit ꝯcluſio neceſſaria. Sint eni pri

inum vtreqȝ p̄dicatiue ꝓpositiones: ⁊.a. ⁊.b. oi.c.insit.necessaria aūt sit.a.c. Qm̄ ergo.b.oi c.inest: ⁊.c.alicui.b.inerit: eo q̄ ↄuertit vlis in particularē: quare si.a.omni.c.inest ex necessitate: ⁊.c.alicui.b. ⁊.a.alicui.b.necesse est ineē. nam.b.sub.c.est. fit ergo prima figura rursuȝ. Silr autē ostēdet̄ ⁊ si.b.c.est necessaria. Conuertit̄ enim ⁊.c.alicui.a.quare si.a.c. inest.b. ex necessitate: ⁊.a.alicui.b.inest ex necessitate. Rursum sit.a.c.quidē priuatiua.b.c. aūt p̄dicatiua.necessaria autē sit priuatiua. Qm̄ ergo ↄuertitur.c.alicui.b.a.aūt nulli.c.ex necessitate: neqȝ.a.alicui.b.ex necessitate inerit. Nam b.sub.c.est. Si aūt p̄dicatiua sit necessaria: nō erit ↄclusio necessaria. Sit eniȝ.b.c. p̄dicatiua ⁊ necessaria.a.c.aūt priuatiua ⁊ nō necessaria. Qm̄ ergo ↄuertit̄ affirmatiua inerit ⁊.c.alicui b.ex necessitate. Quare si.a.quidem nulli coꝝ que sunt.c.inest.c.aūt alicui coꝝ que sunt.b.a. alicui coꝝ que sunt.b.nō inerit: sed nō ex necessitate: ostēsuȝ est eniȝ in prima figura: qm̄ priuatiua ꝓpōne nō necessaria: nec ↄclō erit necessaria. Amplius ⁊ si per termios sit manifestū sit.a.bonū.b.quidē aial.c.aūt equus.ergo bonum quidē ↄtingit nulli equo inesse: aial vero necesse est oi inesse: sed nō necesse est aial non esse bonū siquidē ↄtingit oē eē bonū: aut si nō hoc possibile: sed vigilare vel dormire termios ponēdum: oē enim aial susceptibile est horum. Si igitur vniulr̄ termini ad medium sint dictum est quando conclusio erit necessaria.

℄ Hic determiat hāc mixtionē in 3ª figura ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ determiat eā. in 2ª cū dicit (Manifestū igit̄ qm̄ eē.) ↄcludit correlaria ex p̄dictis. p̄ determiat ↄiugationes vles. in 2ª p̄ticulares cū dicit (Si aūt h̄ qdem vlr̄.) in p̄ma sic p̄cedit. p̄ dat regulā s̄m quā p̄cedunt ↄiugationes dicēs: q̄ si vtraqȝ fuerit vlis in 3ª figura ⁊ affirmatiua vtralibet nec̄ia: ⁊ si altera fuerit negatiua ⁊ nec̄ia: seqt̄ ↄclō de nec̄io alr̄ nō. ⁊ h̄ est (In postrema) s̄c̄do ponit ↄiugationes. ⁊ p̄ vtiles. 2º inutiles. vtiles autē sunt tres: q̄ꝝ due sūt iuxta p̄mū modū. 3ª vo iuxta s̄c̄dȝ. duaꝝ aūt iuxta p̄mū. p̄ h̄et maiorē de nec̄io ⁊ minorez de inesse cui9 vtilitatē ōndit per ↄuersionē minoris dicēs: q̄ nec̄e est minorē extremitatē eēntialr̄ eē sub medio. ⁊ h̄ est (Sint vtreqȝ eni.) 3ª vo h̄et minorē de nec̄io ⁊ maiorē de ineē cui9 vtilitatē ōndit ↄcludēdo ↄuersaȝ ↄnis in 3º p̄me maiore ↄuersa ⁊ transpositis ꝓpōnib9. ⁊ h̄ est (Silr aūt.) ⁊ nota q̄ vlr̄ in hac figura: qn̄ mior est de nec̄io est ↄiugatio vtilis opȝ enim reductionē facere ↄuertēdo maiorē ⁊ trāsponēdo ꝓpōnes: ⁊ ↄcludet̄ tunc ↄuersa ↄnis prius habita in 3º p̄me. Consequenter ponit ↄiugationē vtilē iuxta 2m modū h̄ntem vlem negatiuā de nec̄io: cuius vtilitatē ostēdit per ↄuersionē minoris dicēs: q̄ opȝ minorē extremitatē eē eēntialr̄ sub medio. ⁊ h̄ est (Rursum sit.a.c.) Cōsequēter ponit ↄiugationē inutilē iuxta 2m modū h̄ntē vlem affirmatiuā de nec̄io: ⁊ vlem negatiuā de ineē: cuius inutilitatē ōndit duplr̄. primo per reductionē in p̄mā figurā: ↄuersa eni minore fit p̄ma figura maiore existe de ineē: sed talis ↄiugatio fuit ibi inutilis. ⁊ h̄ est (Si aūt p̄dicatiua.) sed lȝ nō possit in ↄnem de nec̄io: pōt tn̄ in ↄnez de ineē. 2º ōndit idē per instātiam in termis sic. nullus equus est bonus. ois equus de nec̄itate est aial. nō tn̄ seqt̄ur q̄ nec̄iuȝ sit aliqd̄ aial nō esse bonū: qꝛ ↄtingit oē aial bonū esse: ⁊ qꝛ est equocatio de hoc noie bonū: pōt eni p̄dicare bonū nāle vel bonū morale. ⁊ si naturale sic ↄtingit oē aial bonum esse. si morale sic nō ↄtigit oē aial bonū esse: ideo docet accipe pro maiori termino vigilare vel dormire ⁊ non erit nūc dubitatio in termis. ⁊ h̄ est (Ampli9 ⁊ si per terminos.) Deide epilogat. ⁊ h̄ est (Si ergo termini.)

℄ Si aūt hec qdē vlis: ille vo p̄ticularis p̄dicatiuus aūt vtereqȝ. Qn̄ vlis fuerit necessari9. ⁊ ↄclō erit nec̄ia. Demr̄atio aūt eadē que ⁊ pri9 ↄuertit̄ eniȝ p̄ticularis affirmatiua. Si ḡ nec̄e est.b.oi.c.ineē.a.autē sub.c.est: nec̄e est.b.alicui.a.ineē. Si aūt.b.alicui.a. ⁊.a.alicui.b.ineē necessariū est. ↄuertit̄ eni. Silr aūt ⁊ si.a.c.sit necessaria vlis: nā.b.sub.c.est. Si aūt p̄ticularis sit nec̄ia nō erit ↄclō nec̄ia. Sit.n.b.c.p̄ticularis ⁊ necessaria.a.aūt insit oi.c.nō tn̄ ex nec̄itate. Cōuersa ḡ.b.c.prima figura fit. ⁊ vlis ꝓpō nō necessaria: p̄ticularis aūt necessaria. Qn̄ aūt sic se h̄nt ꝓpōnes: non erit ↄclō necessaria: q̄re nec i his. Ampli9 aūt ex termis his manifestū. Sit eniȝ.a.vigilare.b.aūt bipes. in quo aūt.c. aial. ergo.b.alicui.c.nec̄e est inesse.a.aūt ↄtingit.c.oi: ⁊.a.nō necessario.b.nō eni necesse est aliquem bipedē vigilare vel dormire. Similr̄ autem ⁊ per eosdē terminos ostendetur: ⁊ si a.c.sit particularis ⁊ necessaria.

℄ Cōsequēter determiat ↄiugationes p̄ticulares. ⁊ p̄ affirmatiuas. 2º negatiuas cū dicit (Si aūt h̄ qdē.) in p̄º sic p̄cedit. p̄ dat regulā s̄m quā fiūt ↄiugationes dicēs: q̄ si altera ꝓpositionū fuerit vlis: ⁊ altera p̄ticularis ⁊ vtraqȝ affirmatiua: qn̄ vlis est de nec̄io: ⁊ ↄclusio erit de nec̄io. ⁊ h̄ demōstrat̄ sicut in modis p̄habitis. ⁊ hoc est (Si aūt h̄ qdē vlis.) s̄c̄do dat ↄiugatiōes. ⁊ p̄ vtiles. 2º inutiles. vtiles aūt sunt due. vna iuxta 3m moduȝ: cuius vtilitatē ōndit ↄcludēdo ↄuersam ↄnis: in 3º p̄me maiore ↄuersa ⁊ trāspositis ꝓpōnibus: ⁊ dicit q̄ nec̄e est minorē extremitatē esse eēntialr̄ sub medio: deinde ↄuertit ↄnez vt habeat̄ p̄ma ↄclusio. ⁊ h̄ est (Cōuertit̄ eni.) ⁊ nota q̄ nō disponit ↄiugationē: sed q̄si formata esset docet eā reducere. alia aūt ↄiugatio fit iuxta 4m modū cuius vtilitas ōndi debet per ↄuersionē minoris. ⁊ h̄ significat ibi (Silr aūt ⁊ si.) Cōsequēter ponit inutiles ⁊ sunt due. quaꝝ vna fit iuxta 4m modū p̄ticulari existēte de nec̄io. 2ª vo fit iuxta 3m modū. p̄mo ergo ponit illā que est iuxta quartū modū dicēs. q̄ si maior sit vlis affirmatiua de ineē ⁊ minor particularis affirmatiua de nec̄io: nō seqt̄ur ↄclusio p̄ticularis de nec̄io: vt si oē.c.est a. aliqd̄.c.de nec̄itate est.b.non seqt̄ur q̄ aliqd̄.b.de necessitate sit a. ⁊ h̄ est (Si aūt particularis est nec̄ia.) 2º ōndit eius inutilitatē: ⁊ hoc duplr̄. p̄mo per ↄuersionez reducēdo in primam figurā ↄuersa minore de nec̄io: fit tertius modus p̄me figure minore p̄ticulari existēte de nec̄io: ⁊ maiore de inesse. sic autem in prima figura non

sequebat̃ ꝯclusio de ne͞cio: q̃re sil'r ꝛ h nõ seqtur. ꝛ h est (Cõuersa g̃. b. c.) scḋo ondit per istantiã in terminis sic: oẽ aial est vigilãs sit ita: quoddã aial de ne͞citate est bipes: nõ tñ seqt̃ ꝙ aliqḋ bipes de ne͞citate sit vigilãs. ꝛ h est (Ampli⁹ aũt ex termis.) Cõsequẽter ponit scḋaȝ ꝯiugationẽ inutilẽ iuxta 3ᵐ modũ pticulare exñte de ne͞cio: cuius inutilitas ondi põt: sic ꝛ ꝑcedẽtis. ꝛ h ẽ (Silr ãt ꝛ p.)

¶ Si aũt hic qdẽ terminoꝝ sit ꝑdicatiuus: ille ꝟo priuatiuus: qñ vl'is qdẽ fuerit priuatiua ꝛ necessaria ꝯcl'o erit necessaria. Si enim. a. nulli c. ꝯtingit. b. aũt alicui. c. iest: necesse est. a. alicui b. nõ inesse. Qñ aũt affirmatiua qdeȝ ponit̃ necessaria vel vl'is vel particularis vel priuatiua particularis. nõ erit ꝯcl'o necessaria. Nã alia q̃deȝ eadẽ que in priorib⁹ dicem⁹. Termini ꝟo cũ vl'is affirmatiua est necessaria. vigilatio aial hõ. mediuȝ hõ cum partu. cũ particularis aũt ꝑdicatiua necessaria: vigilatio aial hõ: aial eniȝ ne͞ce est alicui albo inesse. vigilatio aũt ꝯtingit nulli: ꝛ nõ necesse est alicui aiali nõ inesse vigilationẽ. Qñ autẽ particularis fuerit priuatiua necessaria. bipes moueri animal.

¶ Cõsequẽter ponit ꝯiugatiões pticulares negatiuas. ꝛ ꝑ vnã vtilem iuxta 6ᵐ modũ que hẽt vlem negatiuã de ne͞cio: cui⁹ vtilitas ondi põt ꝑ ꝯuersionẽ mioris. ꝛ h est (Si aũt h qdẽ terminoꝝ.) 2° ponit inutiles ꝛ sunt tres. due iuxta 5ᵐ modũ: ꝛ 3ᵃ iuxta sextũ. qñocũ qȝ eni fiat cũ illa de ne͞cio non sit vl'is negatiua est inutilis ꝯiugatio. circa illas sic ꝑcedit. ꝑmo dicit ꝙ oẽs iste tres sunt inutiles. s. cũ pticularis affirmatiua est de ne͞cio q̃ ̃tuȝ ad 6ᵐ modũ: ꝛ cũ vl'is affirmatiua est de ne͞cio: ꝛ cũ pticularis negatiua est de ne͞cio q̃ ̃tum ad q̃ntũ modũ. ꝛ inutilitatem eaꝝ ꝯtingit ondere per terminos alios a ꝑdictis assũptos ad instãtiam. ꝛ h est (Qñ autẽ affirmatiua.) scḋo ponit terminos ad instãtiã separatim per oẽs tres ꝯiugationes. ꝛ h est (Termini aũt cum vniulis.)

¶ Manifestũ igitur qm̃ inesse qdẽ nõ est syllogismus si vtreqȝ ꝓpõnes nõ sunt in eo ꝙ est inesse. necessariũ ꝟo est ꝛ altera sola necessaria. In vtrisqȝ aũt affirmatiuis ꝛ priuatiuis existẽtibus syllogismis necesse est alterã ꝓpositionẽ esse similẽ ꝯclusioni. Dico aũt similẽȝ si inesse quidẽ que ineẽ significat: si aũt necessaria necessariũ. Quare ꝛ hoc palam: qm̃ non erit ꝯclusio neqȝ que inesse: neqȝ necessaria: non sũpta vel necessaria: vel que inesse signata ꝓpõne. Igit̃ de necessario q̃ño sit: ꝛ quam dr̃iam habet ad inesse: sufficienter pene dictum est.

¶ Cõsequẽter ꝯcludit quedã correlaria ex ꝑhabitis ꝛ ꝑcedit sic. ꝑ ꝯcludit ex ꝑdictis ꝙ non seqtur ꝯcl'o de ineẽ qñ vtraqȝ ꝓpõnũ nõ est de ineẽ: seqt̃ aũt ꝯcl'o de ne͞cio ꝛ altera ꝛ vtraqȝ exñte de ne͞cio: ꝛ h est (Manifestũ igitur.) 2° dat cãm hui⁹ dicẽs: ꝙ h est: qꝛ opȝ alterã ꝑmissarũ semꝑ assimilari ꝯ̃ni: ita ꝙ si ꝯcl'o sit de ineẽ ꝛ vna vel altera ꝑmissaꝝ est talis. si ꝯcl'o sit de ne͞cio: ꝛ alia ꝑmissaꝝ erit talis: ꝛ h est (In vtrisqȝ ãt.) 3° ex h ifert̃ ꝙ nõ seqt̃ ꝯcl'o de ineẽ vel de ne͞cio nisi accipiat̃ ꝓpõ de ineẽ vel de ne͞cio silis. s. ꝯ̃ni: ꝛ h est (Quare h palam.) ꝯlter.

epilogat dicta de syllogismo de ne͞cio: ꝛ dic̃ ibi (Fere.) qꝛ nõdũ habet̃ plena cognitio syllogismi de ne͞cio: anq̃ꝫ cõparet̃ ne͞cium ad ꝯtingẽs: ꝛ h est (g̃ de necessario.)

Dubitat̃ hꝑ de modis vtilib⁹: qꝛ ꝫ ꝯiugationes vtiles est h istare: sic̃ supius: si illa de ieẽ accipiat̃ vt nũc. vbi grã. circa ꝑᵐ moduȝ sic: de ne͞citate ois hõ est aial: ois hõ sedet: sit ita. ꝛ nõ seqt̃ ꝙ de ne͞citate aliqḋ sedẽs sit aial. eodẽ mõ est istare ꝯtra 2ᵐ modũ ꝛ 3ᵐ vtilẽ: sic. de ne͞citate nullus hõ est lapis. ois hõ est albus: ꝛ nõ seqtur ꝙ de ne͞citate aliqḋ albũ nõ sit lapis. Et dõm ꝙ modi affirmatiui hui⁹ figure descẽdunt a 3° ꝑme vbi maior est vl'is affirmatiua: reducunt̃ etiaȝ in ꝑmã figurã: ita ꝙ quecũqȝ fuerit vl'is affirmatiua h in modis affirmatiuis polis est vt fiat maior in 3° prime: vñ sic̃ vl'is affirmatiua que est ibi maior appropriat sibi reliquã ꝓpõnẽ: ita ꝙ opȝ eã sumi de ineẽ simpl'r: cũ ipa vl'is maior sit de ne͞cio: sic̃ in ꝑcedentibus dcm̃ est. sic ꝛ vl'is affirmatiua in modis affirmatiuis hui⁹ figure appropriat sibi reliquã ꝛ ꝯuersaȝ ei⁹: ita ꝙ ne͞ce est ipsam eẽ de ineẽ simpl'r: ꝛ h dico vl'is affirmatiua est de ne͞cio. ꝛ h significat Ar. frequẽter in lr̃a dicẽs: ꝙ ne͞ce est minorẽ ꝯ̃mitatẽ eẽ sub medio cẽntial'r: in ꝯuersa ꝓpõnis de ineẽ. sil'r dico de modis negatiuis. s. ꝙ descẽdũt a 4° ꝑᵉ: ꝛ in ipȝ reducunt̃ vbi maior est vl'is negatiua: que cũ sit de ne͞cio appropriat sibi miorẽ ꝫ modũ supradictũ: q̃re sil'r vl'is negatiua in modis negatiuis hui⁹ figure: que est polis vt fiat maior in ꝑᵃ figura: appropriat sibi alterã ꝓpõnẽ ꝛ ꝯuersaȝ ei⁹. ꝛ h sil'r significat Ar. in textu: sicut in modis affirmatiuis: ꝛ põt sola vl'is negatiua hr̃e hãc ꝯ̃ptãtẽ in modis negatiuis hui⁹ figure: qꝛ h sola põt fieri maior in ꝑᵃ figᵃ ꝛ in 4° mõ. pȝ g̃ ꝙ oẽs istantie opposite sũt que fiũt ꝫ vtiles ꝯiugatiões hui⁹ figure illa de ieẽ exñte vt nũc: ꝛ nõ simpl'r. ex his g̃ manifestũ ẽ ꝙ duo sũt ꝑn⁹ supponẽda in mixtiõe hui⁹ figᵉ. vnũ q̃ ̃tũ ad modos affirmatiuos. s. ꝙ vl'is affirmatiua sit de necessario. aliud q̃ ̃tuȝ ad negatiuos. s. ꝙ vl'is negatiua sit de necessario: ꝛ patet necessitas eoꝝ ex iam dictis.

Cõsequenter põt dubitari de ꝯiugatione inutili iuxta 2ᵐ modũ. põt enim ondi ꝙ sit vtilis per oppositũ ꝯ̃nis: qḋ est de ꝯtingẽti positũ ineẽ: ꝛ per minorẽ ꝓpõnẽ. ex his eni seqtur repugnans maiori per mixtionẽ ne͞cij: ꝛ ineẽ ad minus seqtur ꝯcl'o de ineẽ repugnãs maiori de ineẽ. Sed istud solutũ est in ꝑcedẽtib⁹: qꝛ talis ꝓbatio nõ põt in plus nisi ꝙ seq̃tur ꝯcl'o de ineẽ. ¶ Posset etiã h dubitari de q̃nto hui⁹ easdẽ dubitationes ꝛ eodẽ mõ quo dubitatuȝ est circa 4ᵐ scḋe: ꝛ sil'r solui hñt dubitationes: ꝛ ideo ꝑtermitto. Dubiuȝ

Alterius forte dubitaret aliqs de positiõe terminoꝝ in fine capl'i ꝫ ꝯiugationẽ inutilẽ iuxᵃ 6ᵐ modũ. facit enim ibi talẽ instãtiã. nullũ albũ vigilat qḋdã albũ de ne͞citate est aial: nõ tñ qḋdã aial de ne͞citate nõ vigilat. h igit̃ reputat hãc bonã de ne͞cio: qḋdã albũ est aial: cũ tñ in 2° figura dixerit ꝙ ꝯtigit aial nulli albo ineẽ. ¶ Adhuc illa ꝓpõ est vera de ne͞cio. qḋdã album de ne͞citate est aial. Et dõm ꝙ distigui põt de hac dictione albuȝ: ꝙ põt stare ꝑmo ꝛ ꝑncipal'r pro q̃litate significata: ꝛ sic veꝝ est qḋ dicit in 2° figura. s. ꝯtigit aial nulli albo ineẽ. vel põt stare ꝑncipal'r pro sub̃a que subest tali q̃litati: ꝛ sic veꝝ est qḋ h dicit. s. necesse est aliqḋ albuȝ esse aial: sicut cignum. ¶ Et sic pȝ r̃nsio ad ꝑmũ. ¶ Ad 2ᵐ dicẽduȝ ꝙ talis ꝓpositio nõ est vere de ne͞cio: sed magis per accidẽs: sicut patet ex distinctione dicta ꝛ potuit melius exẽplificauisse sicut prius. nullum aial est albũ. de necessitate quoddã aial est hõ: non tñ sequitur ꝙ de necessitate sit aliquis homo albus.

Margin notes (right column): Dub⁹ (beside "Dubitat̃"); Dubiuȝ (beside "Alterius"); 2ᵐ (beside "albo ineẽ. ¶ Adhuc"); Ad ꝑᵐ (beside "Et sic pȝ r̃nsio ad ꝑmũ"); Ad 2ᵐ (beside "Ad 2ᵐ dicẽduȝ").

Dubium Cōsequēter q̄rit aliq̄s de sufficiētia vtiliū ↄiugationū in hac figura. ꝛ dōꝫ ꝙ supponēda sunt pn̄cipia ꝛ istud ꝓpriū qd̄ ↄsequitur tertiā figurā vbicūq̄ sit. s. ꝙ minor sit affirmatiua. p̄terea supponēdū est quo ad affirmatiuos modos ꝙ vl'is affirmatiua sit de nec̄io. ꝛ q̄ ad negatiuos ꝙ vl'is negatiua sit de nec̄io: qb' suppositis pꝫ ꝙ cōbinationes ꝙ sex sūt vtiles ↄiugatiões: ꝛ. 36. inutiles peccātes ↄ aliqd̄ pn̄m. cā aūt pn̄cipioꝝ manifesta ex dictis. ¶ Ultimo vō dubitabit aliq̄s de eo qd̄ dic̄ in correlario ꝙ nō seq̄tur ↄclō de ineē: cū vtreq̄ ꝓpōnes nō sūt de ineē: cū tn̄ in p̄cedētib' dixerit pluries ↄnē de ineē seq̄ qn̄ neutra p̄missaꝝ est de ineē. vtreq̄ eni nō idē est qd̄ neutra: sꝫ ↄ h ex duab' de nec̄io seq̄tur ↄclō de ineē: sic pꝫ ex p̄dictis. ¶ Adhuc ōndeᷓ, l' ferī' i mixtiōe ↄtigētis ꝛ nec̄ij ꝙ aliqn̄ ex vna de nec̄io ꝛ altera de ↄtigēti seq̄tur ↄclō de ineē: ꝛ ita pōt seq̄ ↄclō de ineē q̄uis neutra p̄missaꝝ sit de ineē: ꝛ ita nō est nec̄e semꝑ alterā p̄missaꝝ assimilari ↄni. cui' opp̄m dic̄. ¶ Ad p̄m dōꝫ ꝙ ip̄e loq̄ h de ↄne que p̄seq̄ aliq̄s p̄missas. illa aūt de ineē que seq̄ ad duas de nec̄io nō seq̄ ad eas p̄: sꝫ ex ↄn̄ti ꝛ mediāte ↄne de nec̄io. ¶ Ad 2m dōꝫ ꝙ qn̄ vna p̄missaꝝ est de nec̄io: ꝛ altera de ↄtigēti: ꝛ ↄclō de ineē adhuc assimilat̄ altera p̄missaꝝ ↄni: sic̄ eni in ↄne siḡnat̄ actualis ïherētia p̄dicati ad subꝫ: ita in illa p̄missa que est de nec̄io: ꝛ ita assimilat̄ adiuicē in actuali iherētia p̄dicati: ꝛ ita i eo qd̄ est ineē assilat̄. vl' pōt dici ꝙ h qd̄ dic̄ h semꝑ vnā p̄missaꝝ assilari ↄni nō respic̄ nisi d̄terminata i p̄cedētib'. oppō āt est de his q̄ ↄn̄r determināt̄.

Ad p̄m (p°)

Ad 2m (2°)

De ↄtingente aūt post hoc dicemus. Qn̄ ꝛ qūo ꝛ per que erit syll's. Dico aūt ↄtingere ꝛ ↄtingens quo non existēte nec̄io: posito aūt esse vel nō esse: ꝓpter hoc nihil erit impossibile: nā nec̄iuꝫ ↄtingere equoce dicimus. Qm̄ aūt hoc est cōtingēs manifestū est ex affirmationibus ꝛ negationibus oppositis. Nā nō ↄtingēs eē ꝛ impossibile eē: ꝛ nec̄ium non esse idē sunt: vel sequunt̄ se adinuicē. quare ꝛ opposita his ↄtingit eē ꝛ nō impossibile eē ꝛ non nec̄e nō esse ꝛ eadeꝫ erunt ꝛ seq̄ntia se adinuiceꝫ. De omni eni affirmatio vel negatio vera erit. Ergo ↄtingens erit non nec̄ium: ꝛ non nec̄ium ↄtingēs.

Postq̄̃ determinauit gnōnē sylli d' nec̄io: dec̄larat h gnōnē sylli de ↄtigēti: ꝛ p̄cedit sic. p̄ dat intētionē dicēs ꝙ dōꝫ ē de ↄtigēti. s. qn̄ de ↄtigēti fit syll's, ꝛ ꝑ que ꝛ qūo: ꝛ dic̄ qn̄ q̄tū ad figurā: ꝛ ꝑ q̄ q̄tū ad terminos ꝛ ꝓpōnes: qūo q̄tū ad modū: ꝛ h est (De ↄtigēte aūt.) 2° ponit suā itētionē ꝛ diuidit̄ in duas. in p̄ determinat quedā añtia ad gnōnē sylloꝝ de ↄtigēti: quoꝝ cognitio nec̄ia est ad illā gnōnē. in 2° cū dic̄ (Qn̄ g̊ a. ↄtingit oi. b.) determinat dictā gnōneꝫ. p̄ in duas. in p̄ determinat qddā pn̄m ꝑfectiuū sylloꝝ iꝑfectoꝝ de ↄtigēti. in 2° cū dicit (Qm̄ aūt ↄtigit.) determinat qddā pn̄m ꝑfectiuꝫ sylloꝝ ꝑfectoꝝ de ↄtigēti. ꝛ q: in illa pte in qua docet gnāre syllos de ↄtigēti p̄ ponit syllos ꝑfectos: iō hi ptes sic ordinant̄. s. vt statiꝫ post pn̄m ꝑfectiuū sylloꝝ ꝑfectoꝝ subyciant̄ illi ꝑfecti. p̄ in duas. in p̄ dat diffonē ↄtingētie. in 2° cū dicit (Accidit aūt oēs.) docet ↄter ↄuertere ꝓpōnes de ↄtingēti per qd̄ ꝑficiēdi sunt sylli imꝑfecti: ꝛ q: ōndit̄ ↄuersio illaꝝ per diffonē ↄtigētie: ideo p̄ius diffinit̄ ↄtigēs. in p̄ sic p̄cedit. p̄ dat diffonē dicēs ꝙ ↄtingēs est qd̄ nō est nec̄iuꝫ: ipso tn̄ posito ineē nihil accidit ipoſe: ꝛ q: ipoſe nō seq̄ nisi ex ipoſi pꝫ qd̄ intēdit ꝙ ↄtigēs nō est impoſe: ꝛ ita itētio hui' diffonis est ꝙ ↄtigēs: nec nec̄iuꝫ: nec ipoſe: ꝛ h est (Dico aūt.) 2° remouet quādā dubitationē: q: eni iā est dc̄m ꝙ ↄtigēs est nō nec̄iuꝫ: in p̄cedētib' dc̄m est: ꝙ nec̄iū dr̄ ↄtigere. posset aliq̄s putare ꝙ h eēt icōueniēs ꝛ h remouet Ar. ꝛ p̄cedit sic. p̄ dic̄ ꝙ sꝫ termioꝝ diuersā rōnē dr̄ nec̄iuꝫ ↄtigēs: ꝛ nō nec̄iuꝫ: ꝛ h est (Nā nec̄iuꝫ.) 2° ne per dictā diffonē putet aliq̄s nec̄iuꝫ nō eē ↄtigēs: ōndit ꝙ sic. per hāc rōnē ↄtingit eē: nō ipoſe est eē: ꝛ nō nec̄e est nō esse ↄuertunt̄: sꝫ seq̄tur. si nec̄e est eē: nō nec̄e est nō eē: q̄re seq̄tur. si nec̄e est eē: ↄtigit eē: ꝛ ita nec̄iuꝫ ↄtigit: ꝛ istud seq̄tur: q: ad qd̄cūq̄ seq̄tur vnū ↄuertibiliū seq̄ ꝛ aliud. hui' rōnis p̄ ōndit maiorē. 2° ↄcludit ↄnē subyciēdo minorē. maiorē ōndit sic. ista tria ↄuertunt̄. nō ↄtigit eē. ipoſe est eē. ꝛ nec̄e est nō eē. g̊ ꝛ eoꝝ opposita ↄuertūt̄. s. ↄtigit eē: nō ipoſe est eē: nō nec̄e est nō esse. p̄ ponit hāc rōnē: ꝛ est (Qm̄ aūt est ↄtigēs.) 2° innuit diffonē ↄtigentis eādē quā ponit versus finē hui' libri: ꝛ h est (De oī eni nec̄e est ꝛc̄.) ↄn̄r ifert ↄnē intētionis: ꝛ h est (Erit g̊ ↄtingēs.) ꝛ q: dc̄m est in diffone ↄtigētis: ꝙ ↄtingēs est nō nec̄iuꝫ: nūc aūt ōnsuꝫ est ꝙ nec̄iuꝫ est ↄtingēs: iō addit ꝙ nō nec̄iuꝫ dr̄ ↄtingēs: ꝛ h est (Et nō nec̄ium.)

¶ Accidit aūt oēs que sm̄ ↄtingēs ꝓpositiones sunt ↄuerti adinuicē. Dico aūt non negatiuas affirmatiuis: sed quecūq̄ affirmatiuam hūt figuraꝫ sm̄ oppositionē. vt ea que est ↄtingit eē: ei que est ↄtingit non eē. ꝛ ea que est ↄtingit oī: ei que est ↄtingit nulli: vel nō oī: ea que alicui: ei que non alicui: eodē aūt modo ꝛ in alijs.

¶ Cōsequēter docet ↄuertere ꝓpōnes de ↄtigēti iā diffinito: ꝛ diuidit̄ in duas. in p̄ma docet ↄuersioneꝫ eoꝝ in gnāli. in 2° in spāli descēdēdo ad spāles modos ↄtigentis cū dicit (Determiatis aūt his.) p̄ in p̄ncipale ꝛ icidens: qd̄ icipit ibi (Sūt aūt tales.) p̄ in duas. in p̄ narrat ↄuersionē eaꝝ ꝛ narrat ꝑ ex° manifestata. in 2° ostēdit ꝑ rōnē. ibi 2° (Qm̄ eni qd̄ est.) Dicit g̊ ꝙ oēs ꝓpōnes de ↄtingēti p̄dicto: affirmatiue ꝛ negatiue ipsi' esse: adinuicē ↄuertunt̄. ꝛ h itelligēdū est ita ꝙ vl'es ↄuertant̄ adinuicē: ꝛ ꝑticulares adinuicē. ꝛ exponit ei' intētionē dicēs: ꝙ nō itēdit negatiuas ↄuerti i affirmatiuis: sꝫ q̄ hūt affirmatiuā figurā sꝫ oppōnē: tales aūt sūt ꝓpōnes in qb' modis affirmat̄ respectu oppositoꝝ: ꝛ exēplificat dicēs: ꝙ ↄtigit eē: ↄuertit̄ ei que est ↄtigere nō eē. ꝛ ↄtigere nō oī: ei que est ↄtingere nulli vel nō oī: ꝛ ↄtigere alicui ei que est ↄtigere nō alicui: ꝛ h siue accipiat̄ hoc v̄bū est: siue aliud v̄bū: ꝛ h est (Accidit aūt oēs.)

¶ Qm̄ eniꝫ qd̄ est ↄtingēs non est nec̄ium. qd̄ aūt nō est nec̄ium possibile est nō eē. Manifestuꝫ est qm̄ si ↄtingit. a. ineē. b. ↄtingit ꝛ nō inesse: ꝛ si oī ↄtingit ineē: ꝛ oī ↄtingit non inesse. Similiter aūt ꝛ in particularibus affirmationibus nam eadē est demonstratio.

¶ Cōsequēter ōndit istā ↄuersionē per diffinitionē cōtingētie. si ↄtingit esse cū ↄtingēs sit nō nec̄ium seq̄tur nō nec̄e est esse: ꝛ si nō nec̄e est esse ↄtingit non esse. q̄re si ↄtingit eē ↄtigit nō esse: ꝛ h tenet siue fuerint ꝓpositiones vl'es siue particulares: ꝛ h est (Qm̄ enim ↄtingēs.) Et nota ꝙ q̄uis ōndat ꝙ ↄuertant̄ ↄtingit esse ꝛ ↄtingit nō esse: nō tn̄ ōndit hāc ↄu̇tiaꝫ ↄtingit non esse.

ergo ꝯtingit eſſe ſicut ꝯñaȝ ꝯuerſaȝ: qꝛ mediũ ei⁹ ꝯñtie eſt ad ꝯſtruendũ vtrãqȝ: qꝛ cũ ꝯtingens ſit nõ neccium ſeqtur. ꝯtigit nõ eſſe. g̃ nõ necẽ eſt nõ eſſe: ⁊ ſi h̃. g̃ ꝯtingit eſſe: q̃re ſeqtur ſi ꝯtingit nõ eſſe ꝯtigit eſſe per idem mediũ ꝑ qᷦ ſeqĩ ꝯclõ pᷣor. Et nota ꝙ nõ ſolũ ꝯuertunĩ adinuicem vl̃es ⁊ ꝑticulares: imo vl̃es cũ ꝑticularib⁹: ſicut pȝ per ꝓbationem quã ponit ſi ꝯtingit inſpiciatur.

Sunt autem tales ꝓpoſitiones predicatiue nam contingere ei quod eſt eſſe: ſimiliter ponitur quẽadmodum dictum eſt prius.

Seqtur icidens: qꝛ iã oñderat affirmatiuas ⁊ negatiuas de ꝯtigenti adinuiceȝ ꝯuerti: ne ex h̃ putet aliqs ipȝ velle ꝙ oppoſita ꝯuertanĩ: cũ affirmatiua ⁊ negatiua opponanĩ: ꝯcludit ꝙ dicte ꝓpões ꝯuertibiles nõ opponũĩ: ſȝ affirmatiue ſũt ambe ſm modũ ſic: ſicᷣ ſe hẽt eſſe in ꝓpõnib⁹ de ineſſe: ita ꝯtigere in ꝓpõnib⁹ de ꝯtingenti: ſȝ in illis de ineſſe ſi affirmaĩ eſſe eſt ꝓpoſitio affirmatiua: q̃re in ꝓpõne de ꝯtingenti affirmato ꝯtingere erit ꝓpoſitio affirmatiua: ⁊ h̃ eſt (Sunt aũt hᷓ.)

Determinatis aũt his rurſum dicimus ꝯtingere: qm̃ duobus modis dicitur. vno quidem modo quod plerunqȝ fit ⁊ deficit: ⁊ ideo non neceſſarium: vt caneſcere hominem: vel augeri: vel minui: vel omnino quod natum eſt eſſe. hoc enim non continuum habet neceſſarium: eo ꝙ non ſemper eſt huiuſmodi homo: ſed cũ homo eſt: aut ex neceſſitate: aut vt in pluribus. Alio aũt infinitum: quod ſic. ⁊ nõ ſic poſſibile: vt aial ambulare: vel aiali ambulãte terre motum fieri: vel oino qᷦ a fortuna fit: nihil enim magis ſic natum eſt: vel econuerſo.

Cõſeq̃nter determiat iſtã ꝯuerſioneȝ in ſpãli deſcendendo ad ſpãles modos ꝯtigẽtis ⁊ diuidiĩ in duas. In p̃⁹ dat diuiſionẽ ꝯtigentis ꝑ ꝯtigens natũ ⁊ ifinitũ. in 2ᵃ docet vtrũqȝ ꝯuertere. ibi 2ᵃ (Cõuertiĩ g̃ ⁊ ꝑ oppoſitas q̃litates.) Diĩ igiĩ ꝙ ꝯtigens diffinitũ qᷦdã eſt natũ. ſ. qᷦ hȝ cãm nãleȝ ordiatã ad ipȝ: ſȝ qꝛ illa cã ipediri põt iõ differt a neccio: ⁊ eſt ꝯtigens: ſicᷣ hoieȝ caneſcere: illud eni hȝ cãm nãleȝ ordinatã: ſȝ põt ipediri: qꝛ nõ ſemꝑ eſt hõ: ⁊ iõ differt a neccio: cuȝ tñ hõ eſt aut de necitate aut freq̃nter caneſcit. qᷦd.i aũt eſt ꝯtigens ifinitũ. ſ. qᷦ eq̃liter ſe hȝ ad eſſe ⁊ non eſſe: vt hoiem ambulare ⁊ hoie ambulãte fieri motũ terre ⁊ hᷓ que ſunt vere a ꝓpoſito vel a caſu: ⁊ h̃ eſt (Determinatis aũt his.)

Cõuertitur ergo ⁊ ſm oppoſitas ꝓpoſitiones vtrũqȝ ꝯtingẽs: non tñ eodẽ modo: ſed qᷦ natum quideȝ eſt eſſe: ei qᷦ eſt non ex nẽcitate eſſe. Sic enim ꝯtingit non caneſcere hominẽ. Infinitum aũt ſignificat non magis ſic vel illo modo eo ꝙ ſe habet vel ſe habebit.

Cõſeq̃nter docet ꝯuertere vtrũqȝ ꝯtigens: ⁊ hȝ ꝑncipale ⁊ icidens ibi (Diſciplia aũt ⁊ ſylls.) In ꝑncipali diĩ ꝙ vtrũqȝ ꝯtigens ꝯuertiĩ ꝑ oppoſitas q̃litates: ſȝ differenter: ꝓpõ eni de ꝯtigenti nato nõ ꝯuertiĩ in idẽ gen⁹ ꝯtigentis ſi ꝯuertiĩ in ꝯtigens ꝓ poſi: affirmatiua enĩ ꝯuertiĩ in ꝯtigens cũ ꝯuertiĩ in nõ neccium ſic. ꝯtingit hoiem caneſcere. g̃ ꝯtigit hoieȝ nõ caneſcere. ſ. nõ necẽ eſt hoiem caneſcere: ꝓpõ aũt de ꝯtingenti ifinito ꝯuertiĩ in idem genus ꝯtingentis: ⁊ h̃ eſt (Cõuertiĩ ergo.)

Diſciplina aũt vel ſyllogiſmus demonſtratiuus ex indefinitis qdẽ non eſt: eo q̃ inordinatum eſt mediuȝ. ex his ꝟo que nata ſunt eſt: ⁊ orationes pene oẽs ⁊ ꝯſiderationes ſunt in his contingẽtibus. Ex illis aũt euenit fieri ſyllogiſmũ: non tñ ſolet queri. hoc tamen magis diffinietur in ſequẽtibus. Nunc autem dicemus quando: ⁊ quo modo: ⁊ quis erit ſyllogiſmus ex contingentibus propoſitionibus.

Seqtur icidens: qꝛ eni iã docuit ꝯuertere ꝓpões de ꝯtigenti infinito: ſicᷣ de ꝯtigenti nato: crederet aliqs ꝙ ſilr de eodeȝ ꝯtigenti poſſet eẽ ſcia ⁊ diſciplia neccio diceta. h̃ remouet dicens: ꝙ de ꝯtigẽtib⁹ ifinitis nõ eſt ſcia neccio: qꝛ mediũ nõ eſt ibi ordinatũ de natis: aut ſiũt pene ꝯſiles demõſtratiue ⁊ oẽs de necitate: ⁊ diĩ pene: qꝛ de talib⁹ adhuc inq̃ſitũ pñt nõ eẽ nõ demõſtraĩ: ſȝ inq̃ſitũ neccia ſunt: de ꝯtigentib⁹ aũt ifinitis fieri põt ſylls: ſed nõ multũ ſolet fieri: qꝛ de talib⁹ ꝯtigentib⁹ nõ multũ q̃riĩ: nihil eni ſyllogiçaĩ niſi qᷦ queriĩ: ⁊ ne putet aliqs ipȝ h̃ ꝑncipalr itẽdere de qb⁹ fiat diſciplina demr̃atiua: diĩ ꝙ h̃ nõ eſt h̃ itentũ: ſȝ iferius. ſ. in poſteriorib⁹ h̃ videbiĩ: pñs aũt intentio tñ eſt quo mõ: ⁊ ex qbus fiat ſylls de ꝯtingenti: ⁊ h̃ eſt (Diſciplina aũt ⁊ ſylls.)

Quoniaȝ aũt ꝯtingere hoc huic ineſſe duplr̃ eſt accipere: aut enim cui ineſt hoc: aut cui ꝯtingit ineẽ ipm. Naȝ de quo. b. a. ꝯtingit hoȝ alterũ ſignificat: aut de quo dĩ. b. aut de quo contingit dici. de quo aũt. b. a. ꝯtingere: aut oi. b. ꝯtigere. a. nihil differt. Manifeſtum ergo qm̃ duplr̃ dĩ. a. cõtingere omni. b. ineſſe. Primũ ergo dicamus de quo. c. ꝯtingit. b. ⁊ de quo. b. a. quis erit: ⁊ qualis ſyllogiſmus. ſic eniȝ vtreqȝ ꝓpões ſumuntur ſm ꝯtigere. Quãdo aũt de quo ineſt b. contingit. a. hec quidẽ eſt in eſſe: illa ꝟo contingens. Quare a ſimilibus figuris incipiendum quemadmodum in alijs.

Poſtq̃ȝ determiauit ꝯuerſionẽ ꝓpõnũ de ꝯtigẽti. h̃ declarat quõ ſit dici de oi in ꝯtigẽtibus: ⁊ h̃ reliquẽs quõ ſit ibi dici de nullo ꝑ qᷦ ꝑficiunĩ ſyllogiſmi ꝑfecti de ꝯtingenti. ꝓcedit ergo ſic. p̃ dicit ꝙ dici de oi in ꝯtingẽtibus duplex eſt. hec enim: oẽ. b. cõtingit eſſe. a. duplicẽ hẽt intẽtionẽ. ſ. vel omne qᷦ eſt. b. ꝯtigit eſſe. a. vel oẽ qᷦ ꝯtingit eſſe. b. ꝯtingit eẽ. a. ⁊ hoc confirmaĩ per ſimile ſic. poſſibile ⁊ ꝯtingens ꝯuertunĩ: ſed hᷓ: oẽ. b. poſſibile eſt eẽ. a. intelligiĩ duplr̃. ſ. vel qꝛ oẽ quod eſt. b. vel qꝛ oẽ qᷦ poteſt eẽ. b. põt eſſe. a. quare ⁊ h̃: oẽ. b. ꝯtingit eẽ. a. ſilr̃ dupliciter diceĩ: ⁊ h̃ eſt (Qm̃ aũt ꝯtingere.) Sed ne puteĩ ꝙ dici de omni oino eodeȝ modo vbiqȝ accipiaĩ in ſequẽtibus dicit: ꝙ primũ dicẽdũ eſt de ſyllogiſmis de ꝯtingẽti vbi accipit dici de oi ſm hãc intẽtionẽ. oẽ qᷦ ꝯtingit eẽ. b. ꝯtingit eſſe. a. qꝛ ſm iſtam intẽtionẽ accipiĩ in vniformi generatione ſylloȝ de cõtingẽti. ſm aũt reliquã intẽtionẽ accipiĩ in mixtiõe cõtingẽtis cũ ineẽ ⁊ cũ neccio: ⁊ in h̃ ẽt pȝ modus ꝓcedẽdi. ⁊ qᷦ dixit iã de eo qᷦ eſt dici de oi: ſilr̃ intelligẽdũ eſt de eo qᷦ eſt dici de nullo: ⁊ h̃ eſt (Primũ ergo dicemus.)

Hic ſolet dubitari de ordine: ꝯtingẽs eni cõius eſt q̃ȝ neccium: ⁊ iõ gñatio ſyllogiſmi de ꝯtingenti Dubita

genti

genti debuit pcedere generationē sylli de necio. ¶ Adhuc generatio vniformis est añ mixtã: ⁊ iõ pri⁹ debuit docuisse gnõnē vniformē de ɔtigēti q̄ mixtã de necio. ¶ Et dõz ꝙ diuersus est modus gñãndi syllos de ɔtigēti tã vniformes q̄ mixtos a mõ gñãndi syllos de necio: ⁊ iõ sylls de necio ⁊ sylls de ɔtigēti in ptib⁹ sepatis determiari hēt. pri⁹ crēt dãda gnõ sylli de necio: q̄ de cõtingēti: q: gnõ vniformis penit⁹ silis est gnõni vniformi syllox de ineē: ⁊ illi⁹ gnõ mixta adhuc tñ ɔtigit cũ illis de ineē: ꝙ vlis põt in ɔ̃nē de ineē: ⁊ iõ statiz post gnõnē syllox de ineē determiari hz sylls de necio tã vniformis q̄ mixta. ex his pz ordo capituli ⁊ respõsio ad obiecta.

Dubiuz Cõsequenter dubitari solet circa diffõnē ɔtingētis. Querit̃ eni cũ pus nõ diffinierit neciuz q̄ diuiserit gnõnē sylli de necio: q̄re h diffinit ɔtingēs. Et dõm ꝙ neciuz nõ accipit̃ multiplr: sz vno mõ: ⁊ iõ nõ oportuit diffinire ipm ad manifestãdũ quõ accipiat̃ in ɔiugatiõib⁹ de ei⁹ acceptiõe. ɔtigēs aũt dr̃ multiplr: ⁊ nõ accipit̃ h in q̄cũqz acceptione: sz solũ sm ꝙ nõ neciũ dr̃ ɔtigere. s. ꝙ se hz ad eē ⁊ nõ eē: ⁊ iõ oportuit diffinire ɔtigēs in illo mõ quo itēdit: ne eēt h ambiguitas de acceptiõe ɔtigētis: q: nõ intēdit de ɔtingēti pro possi neqz pro necio: sz de ɔtingēti pro nõ necio: qd põt eē ⁊ non eē. p̄ in diffõne ɔtingētis nõ potuit pbare ɔuersionē quã h docet: ⁊ iõ posuit diffõnem.

Dubiuz Adhuc dubitaret forte aliqs cũ ɔtingēs neciũm ⁊ ipoſe opponant̃: ⁊ vnũ oppositox nõ diffinitur p alterx nisi fuerit relatiuũ: vel sic puatio p habitũ: quõ ɔtigēs diffiniat̃ p neciuz ⁊ ipoſe. ¶ Adhuc q̄re ma-
2° gis in diffõne ɔtigēti cadit neciuz ⁊ ipoſe q̄ eɔ̃. ¶ Ad-
3° huc cũ debeat diffiniri p puationem necĩi ⁊ ipoſis. q̄re magis sic dic̃. ɔtigēs est q̄ nõ existe necio: posito tñ ineē nihil seq̄t ipoſe q̄ eɔ̃: sic. ɔtigēs est quo nõ existe ipoſi:
Ad p̄m posito tñ ineē nihil seq̄t neciuz. ¶ Ad p̄m dõz est ꝙ diffõ data p gen⁹ ⁊ drĩas q̄ idicãt eēntiã rei nõ admittit q̄cũqz opponē: verũ tñ diffõ q̄liscũqz fcã pp rei cognitionē hri põt dari p puationē oppositox. illõ. n. qd me⁹ est iter duo aliqñ p puationē illox cognosciť. sic ãt est ɔtigēs iter neciuz ⁊ ipoſe: neciuz ãt solũ se hz ad eē: ipoſe vo ad nõ eē. ɔtigēs aũt h determiatũ me⁹ est iter h: q: pt eē ⁊ p h differt ab ipoſi: põt ẽt nõ esse: ⁊ p h differt a necio. sic q̄ cũ sit me⁹ p puationē dcĩi iter neciuz ⁊ ipoſe: oz ipz dif-
Ad 2m finiri p puationē vtriusqz. ¶ Et ex h pz rñsio ad scõm.
Ad vlt̃m ¶ Ad vlt̃m dõz ꝙ neciuz põt seq ad nõ neciũ: sic ɔtigēs sic vex ex nõ veris: ⁊ iõ nõ potuit bñ dicere ꝙ ɔtingēti posito ineē nullũ seq̄t neciũ: sic potuit dicere ꝙ nullũ ex eo seq̄t ipoſe. ipoſe. n. ex ɔtigēti nõ seq̄t: sz ex solo ipoſi.

p̄° Cõsequẽter forte dubitaret aliqs vtx ɔtingens cõe equoce dicat̃ de ɔtigēti necio ⁊ nõ necio: sic ipe dic̃. videt̃ eni ꝙ nõ: sic. c⁹ nomē ⁊ rõ sm nomē assignata ē cõe: ipz pdicat̃ vniuoce: sz ɔtigēs cõe sm nomē ⁊ rõnē eãdē pdicat̃ de necio ⁊ nõ necio. assignet̃ eni rõ nois ⁊ erit vl ista. ɔtigēs est qd nõ est ipoſe: vel ista. ɔtigēs est qd est potēs eē: ⁊ vtraqz istax rõnum
2° dr̃ de necio ⁊ nõ necio. ¶ Adhuc qd pdicatur cõiter de plib⁹ sz rē vnã cõiter reptã in illis nõ est pdicatũ equocũ: sz sic pdicat̃ ɔtigēs de necio ⁊ nõ necio. ɔtigēs eni di-
In opp̃m cit po̅ᵐ q̄ndã eēndi ⁊ h inenit̃ i ɔtigēti qd est nõ neciũ ⁊ in ɔtigēti qd est neciũm. ¶ Ad opp̃m. nihil sm rē cõe est ɔ̃dictorijs: q̄re si aliqd est eis cõe sola vox est: sz ɔtingēs est cõe necio ⁊ nõ necio q̄ sũt ɔ̃dictoria. q̄ solũ sz vo-
2° cẽ cõe est: sz tal cõitas fac̃ equocationē. ¶ Adhuc po⁹ ad actũ ⁊ ipe act⁹ nõ significat̃ eodē noĩe nisi equoce: sz cõtigēs nõ neciuz dic̃ q̄ndã põm ad actũ. ɔtigēs ãt neciũ dic̃ ipm actũ: q̄re hec duo nõ significabunt̃ p nomē cõ-

tingentis nisi equoce. ¶ Et dõm ꝙ ɔtingens cõe dr̃ de ɔtingēti necio ⁊ nõ necio. nõ pure equoce nec vniuoce: sz analogice: q: tñ logicus analogũ dicit equocũ: iõ dicit in lrã ipm dici equoce: ⁊ sic ipz analogice dr̃: sic ⁊ rõ ei⁹ in cõi: signat q̄ ɔtigēs q̄ndã po̅ᵐ ad eēndũ: que qdē po⁹ inq̄tũ po⁹ est idifferēter se hēt ad eē ⁊ nõ eē: ipsa tñ put actui ɔiũcta est: nõ hz po̅ᵐ nisi ad eē. p̄ mõ iuenit̃ ɔtingēs i ɔtigēti qd est nõ neciuz. 2° in ɔtigēti qd est neciũ. ⁊ q: manifestũ est ꝙ po⁹ que dr̃ p nomē ɔtigētis inq̄tũ hmõi p̄ ⁊ magis iuenit̃ in ɔtigēti nõ necio. posteri⁹ aũt in ɔtingēti necio: neciuz enim minus hēt de rõne ɔtigētis q̄ nõ neciuz. ex his pz analogia hui⁹ nois ɔtingēs: pz ẽt rñsio ad rõnes p̄me ptisqõnis. ¶ Ad p̄m rõnē in opp̃m Ad p̄m
dõz ꝙ neciuz ⁊ nõ neciũm put cadũt in diuisione ɔtingētis nõ sũt ɔ̃dictoria. vtrũqz eniz supponit po̅ᵐ ad eē: nõ neciũ aũt sm ꝙ ɔ̃dicit necio nihil penit⁹ ponit: sz est idē qd ipoſe. nõ neciũm aũt sm ꝙ diuidit ɔtigēs ponit po̅ᵐ ad eē ⁊ nõ eē. si aũt vere ɔ̃dictoria accipiant̃ in diuisione ɔtigētis: tũc nõ eēt nisi vocis cõitas: nũc aũt nõ est sic dcm̃ est. ¶ Ad aliud dõm ꝙ ɔtigēs significat res Ad 2m
in mã. s. po̅ᵐ ad eēndũ que qdē: vt est i ɔtigēti nõ necio nõ est simplr cum actu. put aũt est in ɔtingēti necio est simplr cũ actu: ⁊ ita pz ꝙ nõ ē equocũ pure: sz analogũ.

Cõsequẽter forte dubitabit̃ de mõ probãdi ꝙ Dubiuz
neciũ sit ɔtigēs. videt̃. n. petere qd est i p̄n⁹ cũ suppõit ista tria ɔuerti: nõ ɔtigit eē. ipoſe est eē. necẽ ē nõ eē: ⁊ ɔcludit eox opposita ɔuerti: q̄re eque ignotum est illa tria ɔuerti sic ista. ¶ Et dõm ꝙ nõ est eque ignotũ: q: nõ fuit drĩa apd pħos de ɔuertibilitate ppõnũ terty ordis modaliũ ⁊ 4ᵉ: sz de ɔuertibilitate ppõnũ p̄mi ordis ⁊ terty: iõ bñ suppõit ppões terty ordis ɔuerti: ⁊ ɔcludit idē d ppõnib⁹ p̄mi: ⁊ nõ petit qd ē i p̄n⁹ sz sumit qd notũ ē olb⁹. ꝙ ãt ñ fuerit dissēsio d ppõnib⁹ terty ordis ⁊ 4ᵉ: sic d ppõnib⁹ p̄ⁱ ⁊ 2ⁱ. pz ex li⁹ p̄ier̄ᵃˢ.

Ulterius forte dubitabit aliqs d ɔuersiõe quã do- Dubiuz
cet. videt̃. n. supfluet̃ cũ pri⁹ dtermiauit de ɔuersiõe. ¶ Adhuc ꝙ negatiue de ɔtigēti alr ɔuertant̃ q̄ ille de ineē ⁊ de necio. pus dcm̃ ē. ⁊ ita frustra h docet eas ɔuertere. ¶ Et dõz ꝙ sup⁹ dtermiauit ɔuersionē q̄ est i termis: sz nõ pp h supfluit h determiare ɔuersionē p oppositas q̄litates q̄ necio exigit̃ ad pficiendũ syllox de ɔtingēti ipfectos. sciēdũ ẽt ꝙ affirmatiue de ɔtingēti ⁊ de ineē hñt ɔuersionē vnã in termis: de q̄ supius locut⁹ est. aliaz p oppositas q̄litates: de qua h loq̄t. negatiue vo vles hñt tm̃ illã que est p oppositas q̄litates. pticulares vo negatiue hñt vtrãqz. ex his patēt quesita.

Cõsequẽter forte dubitabit d h qd dic̃ hoiez ca- Dubiuz
nescere nõ hre ɔtinuã necitatem eo ꝙ nõ semp est hõ. ex h videt̃ Ar. significare ꝙ ad necitatē ppõnis exigit̃ necio entitas rex. s. subti ⁊ pdicati: ⁊ ita ad vitatē ppõnis exigit̃ va entitas eax. Sup q̄ dubitat̃ ⁊ videt̃ h p̄ eē vex: sic. vex ⁊ ens ɔuertunt̃: sz ens nõ est nisi hēat verã entitatē apd nãm: ⁊ nõ tm̃ apd aiam. q̄
2° silr nec vex. ¶ Adhuc qd q: est. supponit añ se qõnē si est: vt h qd an hõ sit aial supponit añ se qõnē istã an hõ sit. q̄ ppõ ab hac qõne accepta supponit añ se ppõnē ab illa acceptã: q̄re ⁊ vitas eius vitatē illius: ⁊ ita ad vitatē hui⁹. hõ est aial. exigit̃ vitas hui⁹: hõ est. ⁊ ita vitas ppõnis exigit actualez entitatē subti ⁊ pdicati. ¶ Adhuc si
3° hõ est aial: hõ est subm. ⁊ si h tũc hõ est ens. ⁊ si est ens hõ est: q̄re ad vitatez hui⁹ hõ est aial. exigit̃ vitas hui⁹: hõ est. ⁊ sic idē qd pri⁹. ¶ Si dicet̃ ꝙ ens dr̃ equoce: sz ꝙ est nomē ⁊ sm ꝙ est pticipiuz. qñ q̄ dr̃ hõ est subm. q̄ hõ est ens. h tenet solũ de ente sm ꝙ est nomē. vlterius aũt nõ tenet nisi sz ꝙ est pticipiũ: q: ens pticipiũ dicit

entitatem actualē.ens aūt nomē dicit entitatē habitu-
dinalem.Sed ↄtra.sicut lucēs est actus lucere:⁊ de ne-
cessitate seqtur:si est lux.ḡ lucet.silr actus entis est esse:
quare necīo seqtur:si est ens.ergo est. ¶ Sed dicet̄ ꝙ
eē est act⁹ entis non fm ꝙ est nomē:sed pticipium. Sed
ↄtra.ens qđ est pticipium de necītate egredit̄ ab esse si-
gnato per h vbū est ⁊ non eꝯ.talis enim est rō pticipij:
quare si eē egrediat̄ ab ente h nō est ab ente qđ est par-
ticipiū:sed qđ est nomē. ¶ Ad opposita sic:si ad vitatez
ꝓponis exigit̄ vera entitas reꝝ:tūc talis ꝓpō non esset
vera.antichristus erit hō:cesar fuit hō qđ est icōueniēs
¶ Si dicet aliqs ꝙ illud est itelligēdū nō de vitate ꝓ-
positionis de pterito vel de futuro:sed ꝓpōnis de pñti:
ↄtra.Chimera est chimera:h est va:vt ↄstat.⁊ tñ nō est
va entitas in reb⁹ sigñatis p termios:eadē aūt rōne:⁊ h
erit va.homo est hō:⁊ si non fuerit hō:q̄re ⁊ h homo est
aial.⁊ sic erit vitas in ꝓpōne de pñti absqz actuali enti-
2° tate reꝝ. ¶ Adhuc vitas vniuoce dr̄ in ꝓpōne affirma
tiua ⁊ negatiua:sz ad vitatē negatiue non exigit̄ va en-
titas reꝝ:q̄re nec ad vitatē affirmatiue:q̄uis enim non
eēt nec lignū nec capra nihilomin⁹ eēt h vera:lignū nō
3° est capra. ¶ Adhuc si ad vitatē ꝓpōnis exigeret̄ actua-
lis entitas reꝝ:tūc vitas ⁊ falsitas eēnt in reb⁹:sicut bo-
6° meta. nū ⁊ malū:⁊ non in cognitione tñ:cui⁹ opp^m vult Arist.
com. 8°. expsse vsus finē septi pme phie.vbi dr̄: ꝙ veꝝ ⁊ falsuz
4° nō sunt in reb⁹:sicut bonū ⁊ malū:sz in cognitione tñ.
¶ Adhuc vitas ⁊ falsitas solū ↄsistit circa cōpositionez
⁊ diuisionē:sz ois cōpositio ⁊ diuisio apđ aiam inest q̄re
veritas ⁊ falsitas apud aiam est:q̄re cū possint spēs reꝝ
manere apđ aiaz:in qua possunt adinuicē cōponi vel di
uidi:q̄uis ipse res non sint.pz ꝙ vitas ⁊ falsitas potest
eē sine actuali entitate reꝝ.ꝙ āt cōpositio ⁊ diuisio sint
apđ aiaz pbo.aial eni seipso hoi inest ⁊ nō est cōpositio
fm rē ⁊ nām que cōponit aial cū hoie.silr asinus seipso
ab hoie diuidit̄:⁊ nō est fm rē diuidēs ipsos:q̄re mani-
festū ꝙ cū non sit apđ rē cōpō ⁊ diuisio erit apđ rōnē so-
lū:⁊ res rōnis erūt.⁊ sic vr̄ ꝙ vitas ꝓpōnis possit eē: sine
actuali entitate reꝝ.ex iā dictis pz quō ↄcedēde sūt ꝓ-
positiones ad vtrāqz ptē ↄnis:verūtñ qz pme rōnes vi-
dent̄ niti ꝙ vitas 2° modo dicta exigat actualē entitatē
Ad p^m reꝝ. ¶ Dōm est ad pmā ꝙ h ꝓpositio ens ⁊ veꝝ ↄuer-
tunt̄.dr̄ de vitate icomplexa:sermo aūt pñs est de vita-
te complexa:vel dōm ꝙ vitas icōplexa ↄuertit̄ cū en-
te.h eni exigit entitatē reꝝ eꝫ aiam:sed itellect⁹ entita-
tē actu componētis aut diuidētis componibiles aut di-
Ad 2^m uisibiles. ¶ Ad 2^m dōm ꝙ qōnes ordinam⁹ fm ordinez
quē obseruam⁹ in dubitādo ⁊ adiscendo vbi ordo est ꝙ
prius dubitam⁹ an sit res.2° an sit hoc vel illud:sz q̄uis
ordiate sint sic questiones ꝓpter dictā cām:non tñ opz
ꝙ ꝓpositio accepta a questione:qz est.supponat ante se
ꝓpositionē acceptā a questione an sit:vt vitas hui⁹ vita-
tē illi⁹.Alr posset dici ad idē.s.ꝙ hec ꝓpositio.homo est
aial.supponit añ se istā:homo est.⁊ vitas eius vitatē il-
lius:sed ad vitatē hui⁹:homo est.fm ꝙ accipit̄ questio
an sit in demr̄atiuis non exigit̄ actualis entitas hois:sz
tñ habitualis:sic hēt demōstrari in p^n⁹ lcđi posterioꝝ.
Ad 3^m ¶ Ad 3^m dōm ꝙ ens p ⁊ pncipalr significat ens actuale:
⁊ si sic sumat̄ tūc non tenet.si homo est subm:homo est
ens.si aūt cōiter accipiat̄ pro ente actu vel ente habitu
sic non tenet:est ens.ḡ est:qz ipm est dr̄ pñs actuale eē.
Dubiuz Cōsequenter dubitabit̄ vlterius de h qđ dicit
ꝙ cum homo est:aut de necītate:
aut frequēter canescit.dubiuz est enim quō hoc sit veꝝ
cuz homo canescat:vt in plurib⁹ nisi in senectute. ¶ Et
dōm ꝙ ille actus canescere potest dicere motū in cani-
tiem:vel tñ motū completū.si dicat motū in canitiez:
sic semp ⁊ de necītate canescit homo cū sit.ꝓuenit eniz
canities ex incorpatione flegmatis in supiori pte capi-
tis:cuius incorpationis cā est diminutio caloris nālis:⁊
ista incorpatio ⁊ caloris diminutio semp fit ⁊ ↄtinuo.si
aūt dicit tñ motuz completū:sic vt frequēter canescit
hō:in plurib⁹ eniz si maneant ad etatē ꝓuenit canities.
Dubiuz Vlterius forte dubitabit̄ de eo qđ dicit ↄtingens
natū non ↄuerti in idē genus ↄtingētis.
videt̄ eni ꝙ sic:qz cū tā ↄtingēs natū ꝗ infinitū sit nō
necīuz ⁊ possit eē ⁊ nō eē:qua rōne vnū ↄuertit̄ in idem
2° gen⁹ ↄtingētis ⁊ reliquū. ¶ Ad idē qñ inatū est vnū op-
positoꝝ ieē ⁊ reliquū inatū est ieē nisi vnū isit determi
nate.cū ḡ ↄuersio ↄtigētis nati sit iter opposita si vnū il-
loꝝ natū est ineē ⁊ reliquū nisi alteꝝ determiate isit:⁊
ita videt̄ ꝙ natū ↄuertat̄ in natū.Adhuc h est de ↄtigē-
ti nato:ↄtigit hoiem nō canescere.⁊ dr̄ ꝙ ↄtingēs natū
ↄuertit̄ vsqz in nō necīum:q̄re ista ↄuertet̄ in hāc.non
neċe est hoiez canescere.⁊ si h nō erit ↄuersio p opposi-
tas q̄litates:cū vtraqz necīa sit:nec erit ↄuersio a nō eē
in esse nec eꝯ. sicut prius docuit Ar. ↄuertere ꝓpōnes
de ↄtingēti. ¶ Et dōm ꝙ ↄtingēs natū non ↄuertit̄ in
ↄtingēs natū:sz in ↄtingēs pro poli. ¶ Ad p^m dōm ꝙ in Ad p^m
syllogiçādo arg^m nō valet.ↄtingēs eni natū hz cām ordi
natā magis ad vnā ptē ꝓpter qđ ei⁹ necīo nō hz cām ta-
lē:⁊ ideo nō ↄuertit̄ in idē gen⁹ ↄtigētis.ↄtingēs aūt ifi-
nitū nō hz cām ordinatā:sz equalr se hz ad vtrāqz ptē:
ꝓp qđ ⁊ sua negatio ↄsilis ē. ¶ Ad 2^m dōz ꝙ h ꝓpositio. Ad 2^m
si vnū oppositoꝝ ⁊c̄.iest:reliquū natū est ieē nisi alteꝝ
determiate isit:nō est va neqz itelligēda nisi in ↄrijs i-
cōplexis:cuiusmodi sunt sanū ⁊ egrū ⁊ hō.h aūt sit ser-
mo de oppositis cōplexis que si reducant̄ ad icōplexio-
nē reducēt̄ ad ↄdictoria h mō: canescere nō canescere.
¶ Ad vltimū dōz ꝙ h negatiua:hoiez nō canescere:nō Ad vlt^m
ē de ↄtigēti nato.hoc eni ipz nō canescere inatū nō est:
sed eius opp^m.nec ifinitū:qz equalr nō se hēt ad eē ⁊ nō
esse:q̄re relinqtur ꝙ sit cōe vtriqz.s.possibile vel de cō-
tingēti pro possibili:vñ pz ꝙ ↄtingēs natū inq̄tum hē
non,multū sumit̄ sub negatione:sz sumit̄ positiue:vt ca-
nescere in senectute qđ est natuz in plurib⁹:canescere in
iuuētute qđ est natū in paucioib⁹:⁊ huius.quaꝝ nega-
tiones magis nō inate sunt:vñ vult Arist.per suā lrām
expsse ꝙ affirmatiua de ↄtingenti nato ↄuertit̄ in ↄtin-
gens nō eē:qđ est idē ei qđ est nō neċe: q̄si velit signifi-
care ꝙ tale ↄtingēs noiat̄ per affirmatiuā vniulr. qñ ḡ
dicit:ↄtingēs natū ↄuerti vsqz in nō necīum:h itelligē-
dū est de ↄtingēti nato vbi affirmat̄ eē. ¶ Sed tūc du-
bitat̄ quare si tā in ↄtingēti nato ꝗ infinito sit ↄuersio
per oppositas q̄litates.ad h aūt ꝙ sit talis ↄuersio opz
esse ↄuerti cū nō esse. Dubitari pōt qualr h pōt esse in
ↄtigēti nato:qz si ↄtingēs natū fm ꝙ hui⁹ affirmatiuū
est ⁊ cadit sup esse ⁊ ↄuertit̄ in nō esse:⁊ illud ↄtingere
non esse sit de ↄtigēti cōi:a cōi vō ad speciale non tenet
arg^o.ergo a ↄtingere nō eē ad ↄtingere eē nō erit ↄuer-
sio apud ↄtingens natū:⁊ si h tūc nō est ↄuertere a non
esse in esse sub modo ↄtingētis:sz solū ecōuerso:q̄re nō
erit ibi ↄuersio nec ↄuertibilitas. ¶ Oppositū tñ appa- In op^m
ret manifeste in termis:qz si ↄtingit hoiem nō canesce-
re ↄtingit ⁊ canescere:sicut eꝯ.⁊ si ↄtingit eē musicum
ↄtingit non eē musicuz:sicut ecōuerso. Et potest dici ꝙ
si ↄtingēs ↄuertat̄ vsqz in ↄtingere nō eē bene tenet vt
dcm̄ est:⁊ illud ↄtingere non esse cum non possit esse de
ↄtingēti nato nec ifinito:vt ostsum est:erit de ↄtingenti
pro poli.ab illo aūt ↄtigere non eē vsqz in ↄtingere esse
fieri pōt ꝓcessus gr̄a māc.q̄uis eni forma argumētādi
non sic

nõ fit bona:q̄re ꝓcedit a ſupiori ad inferiꝰ:nõ eſt tñ in
uenire ꝯtigẽs natũ ꝯuerſuʒ in ꝯtigere nõ eẽ gn ecõuer
ſo poſſit eẽ ꝯuerſio:ꝛ h̄ eſt ex habitudine termioꝝ gbꝰ
ineſt ꝯtingẽtia natã magis q̄ȝ ex forma argumentandi.

Dubiuʒ **Alterius** autẽ dubitabit forte de eo qd̄ dicit circa dici de oĩ in ꝯtingẽtibꝰ.qꝛ enĩ in ꝓcedentibus nõ determinauit diuerſum modũ accipiẽdi de oĩ in neč̃ys nõ deberet h̄ dare diuerſuʒ moduʒ dici de oĩ in ꝯtingẽtibꝰ. ¶ Sʒ dicit q ꝓpõnis de nec̃io nõ eſt duplex intẽtio:ſic ꝓpõnis de ꝯtingẽti.Sʒ 3.ſicut h̄ ꝓpõ.oẽ.b.ꝯtingit eſſe.a.duplicẽ hʒ intẽtionẽ.vel q oẽ qd̄ eſt.b.ꝯtingit eẽ.a.vel qꝛ oẽ qd̄ ꝯtingit eẽ.b.ꝯtigit eẽ.a.ſeq̄t.oẽ.b.de nec̃itate eſt.a.vel dr̄ q oẽ qd̄ eſt.b.de neceſſitate eſt.a.vel oẽ qd̄ neceſſe eſt eẽ.b.neceſſe eſt eẽ.a. ¶ Adhuc ſicut ꝓpõ de ꝯtingenti aliqñ accipit cũ alia de ꝯtingenti.aliqñ cũ alia de ineẽ ad ꝯſtituẽduʒ ſyllm: ſic ꝛ ꝓpõ de nec̃io.aliqñ accipit cum alia de nec̃io.aliqñ cũ alia de ineſſe.g̃ ſi ꝓpõ de ꝯtingẽti ꝓp ſuã duplicẽ acceptionẽ:duplicẽ hʒ intentionẽ:qꝛ cũ alia de ꝯtingenti accipit ſub hac intẽtiõe.oẽ qd̄ ꝯtingit eẽ.b.ꝛ cũ alia de ineẽ accipit ſub iſta.oẽ qd̄ eſt.b.ꝛc̃.videt ſilr q duplex erit intẽtio in ꝓpõne vl̄i de nec̃io ꝓp duplicẽ eius acceptionẽ.ita q ſub iſta intentiõe.oẽ qd̄ neč̃e eſt eẽ.b.neč̃e eſt ꝛc̃.accipit cũ alia de nec̃io ad ꝯſtituẽdũ ſyllm vniformẽ.ſub iſta võ.oẽ qd̄ eſt.b.neč̃e eſt ꝛc̃.in mixtione nec̃ia ꝛ ineẽ:vbi minor eſt de ineẽ.Et dõʒ q vl̄is de nec̃io hʒ illas duas intẽtiões ſic opponit:ſʒ iſeparabiles ſunt abinuicẽ:qꝛ ſi oẽ.b.ex nec̃itate eſt.a.tũc.a.eſt inſeparabile ab oĩ.b.ita q ab oĩ qd̄ de nec̃itate ẽ.b.ꝛ qd̄ eſt b.ſimplr̄.eo q ineẽ ſimplr̄ ꝛ ex nec̃itate ineẽ nõ diuerſificãt inherẽtiã:niſi ſm rõnẽ tñ:ſʒ vtraq̄ dicit actualẽ inherẽtiã ꝛ eẽntialẽ.ꝛ qꝛ ita eſt:iõ nõ diſtinxit Ariſt. in ꝓcedẽtibꝰ dici de oĩ in nec̃aryѕ per dictas ſuas intẽtiones cũ nõ diuerſificẽt inherentiã:ꝛ h̄ liquet per h̄ q in mixtiõe nec̃ij ꝛ ineẽ nõ accipit illa de ineẽ:niſi de ineẽ ſimplr̄:q̄ forte ſm rẽ nõ differt a ꝓpõne nec̃ia q̄uis differãt ſm modũ.ineẽ aũt ꝛ ꝯtingẽter ineſſe ſeparabilia ſunt abinuicẽ:ꝛ diuerſificãt inherẽtiã ꝑ actuale ꝛ potẽtiale:ꝛ ꝓpea cũ ſm iſtã duplicẽ inherentiã diuerſimode accipiat ꝓpõ de ꝯtingẽti:oportuit h̄ Ariſ.has duas itẽtiões eiꝰ qd̄ eſt dici de oĩ in ꝯtingẽtibꝰ determinare.

Alterius forte dubitabit quõ illa de ꝯtigẽti dat itelligere illã de ineẽ:nõ enĩ ſeq̄t ſi cõtingit ineẽ:g̃ ineſt.ꝛ ita nec intelligit illa de ineẽ in illa de ꝯtingẽti:ſicut ꝯñs in añte. ¶ Adhuc cũ tale ꝯtigens indifferẽter ſe hẽat ad eẽ ꝛ nõ eẽ:qua rõne ibi itelligit affirmatiua de ineẽ ꝛ negatiua.q̄re ſic hñ exponet.oẽ qd̄ nõ eſt.b.ꝯtingit eẽ.a.ſicut ſic.oẽ qd̄ eſt.b.ꝛc̃.Et dõm q in ꝓpõne de ꝯtingẽti modus ꝯtingẽtie cadens ſuper extrema amplificat eoꝝ ſuppõnẽ.vñ ſi ꝯſideret ſubm ꝓpõnis talis ſm q modus ꝯtingẽtie extẽdit ſuã vtutẽ in ipm põt accipi ꝓ oĩ eo qd̄ ꝯtingit eẽ ſub eo:ꝛ inde hʒ ꝓpõ talis iſtã intẽtionẽ.oẽ qd̄ ꝯtingit eẽ.b.ꝛc̃.ſi aũt ꝯſideret ſubm in ſe ſine mõ ꝯtingẽtie inquãtũ eſt qõdam vl̄e actu ꝯtinẽs ſub ſe inferioꝛa:ſic hʒ cõparationeʒ ad ꝯtẽta per actualẽ inherentiã:ꝛ ſi h̄ hʒ ꝓpõ talis iſtã intentionẽ.oẽ qd̄ eſt.b.ꝛc̃.ſic g̃ rõne continentie hʒ accipi ſub ſubto iplicatio de ꝯtingenti:rõne aũt ipſiꝰ ſubti in ſe ꝛ cõparati ad actualr̄ cõtenta ſub eo dʒ accipi ſub eo implicato de ineſſe:ꝛ per h̄ patet rñſio ad oppoſita. Dic notandũ eſt q implicatio circa ſubm ſumens inherentiã ꝯtingentialẽ ſignat minorẽ ꝓpõnẽ de ꝯtingẽti:ꝛ implicatio de ineſſe ſignat minorẽ de ineſſe vel de neceſſario:vnde ſub tali ſenſu:oẽ qd̄ ꝯtingit eſſe.b.ꝯtingit eſſe a.iplicat totus ſyll'o vniformis de contingenti.ſub hoc ſenſu aũt oẽ qd̄ eſt.b.contingit eſſe.a.implicatur totus ſyll'o mixtꝰ de ꝯtingenti ꝛ ineẽ:vel de ꝯtingẽti ꝛ nec̃io.

Ultimo forte dubitabit aliq̄s:quare nõ ponat tertiam intentionẽ ꝓpõnis de ꝯtingẽti.ſ.hãc oẽ qd̄ neč̃e eſt eſſe.b.ꝯtingit eſſe.a.videt enĩ q deberet eã ponere:qꝛ qd̄ ꝯtinet ſupius:ꝯtinet īferius:ſed ineſſe ſimpliciter eſt ſuperius ad neceſſario ineſſe:quare cum ꝓpõ de ꝯtingenti ꝯtingat ineſſe ſimplr̄ ꝯtinebit ꝛ ex neceſſitate ineſſe:ꝛ ita omittit Ariſto.vnã intentionem talis ꝓpõnis. ¶ Adhuc ſi h̄ intẽtio.oẽ qd̄ ꝯtingit eẽ.b.ꝛc̃. faciat gñatiõnẽ vniformẽ ſylloꝝ de ꝯtingenti:ꝛ h̄ intẽtio.omne qd̄ eſt.b.ꝛc̃.faciat gñãtionẽ mixtam ꝯtingentis cum ineſſe:eadẽ rõne erit intentio tertia faciẽs mixtionẽ cũ nec̃io.ꝛ h̄ nõ eſt niſi iſta vt videtur:oẽ qd̄ neč̃e eſt eſſe.b.ꝯtingit eſſe.a.quare vt videt inſufficiẽter dat intẽtiones vl̄is de ꝯtingenti. ¶ Et dõʒ:q ibi eſt illa tertia intentio ſicut oppoſitũ eſt ex cõparatiõe ſubti ad ea gbus nec̃io ineſt:ſed omittit eã:qꝛ nõ ſeparat a 2ª intẽtione:imo per eã intelligit:qꝛ ibi ineſſe ſimplr̄ ꝛ ex neceſſitate ineſſe nõ diuerſificat inherentiã vt ꝑdictũ eſt:iõ per hanc intentionẽ.oẽ qd̄ eſt.b.ꝛc̃.intelligit ſufficiẽter reliqua:ꝛ per hanc intentionẽ.oẽ qd̄ eſt.b.ꝯtingit eẽ a.habemus ſufficientẽ intentionẽ ſylli de ꝯtingẽti mixto cũ ineẽ:ꝛ de eodẽ mixto cũ neceſſario:ſicut pʒ intuẽti:qꝛ illa de ineſſe que accipit cũ mixtione cum ꝯtingẽti debet eſſe de ineſſe ſimplr̄:ꝛ nõ vt nunc:ſicut patebit in ſequentibus:patet igit ex his reſponſio ad oppoſita.

Dubiuʒ

2°

Quãdo igit ꝯtingit.a.oĩ.b. ꝛ.b.oĩ.c. erit ſyll's perfectꝰ:qm̃.a.ꝯtigit oĩ.c. ineẽ.h̄ aũt manifeſtuʒ eſt ex diffõne. Nã ꝯtingere oĩ ineẽ ſic dicebamus. ſilr̄ aũt ꝛ ſi.a.ꝯtingit nulli.b.b.aũt oĩ.c.qm̃ cõtingit.a.nulli.c. Nã de quo.b.ꝯtingit.a.nõ ꝯtigere hoc erit nullũ dimittere de his que ſub.b.ꝯtigunt. Qñ aũt.a.ꝯtigit oĩ.b.b.aũt nulli.c.cõtingit per aſſumptas qdem ꝓpões nullus fit ſyll's.ꝯuerſa aũt.b.c.ſʒ ꝯtingẽs fit idẽ q ꝛ pꝛiꝰ. Qm̃ enĩ ꝯtingit.b.nulli.c.ineẽ ꝯtingit ꝛ oĩ ineſſe.h̄ aũt dictũ eſt prius. Quare ſi.b.qdẽ oĩ.c. a.enĩ omni.b.rurſus idẽ fit ſyll's. Silr̄ aũt ꝛ ſi ad vtraſq̄ ꝓpoſitiones negõ ponat ꝯtingere. dico aũt vt ſi.a.contingat nulli.b. ꝛ.b.nulli.c. Nã ꝓp aſſumptas ꝓpões nullus fit ſyll's.cõuerſus aũt rurſus idẽ fit q ꝛ pꝛiꝰ. Manifeſtũ qm̃ negatione poſita ad minorẽ extremitatem vel ad vtraſq̄ ꝓpões:aut nõ fit ſyll's:aut fit qdẽ:ſʒ nõ ꝑfectus:ex ꝯuerſione.n. fit nec̃arius.

Poſtq̄ determinauit ꝑncipia añcedentia gñõneʒ ſylli de contingenti.h̄ proſequit ipſam generationẽ:ꝛ diuidit in tres.qꝛ ꝑ determinat hanc generationẽ.in pͣ figura.2° in 2ª.3° in 3ª.pͣ in duas. In pͣ determinat generationem vniformẽ ſylloꝝ de ꝯtingenti in pͣ figura.in 2ª generationem mixtã coꝛũdeʒ in eadẽ figura cũ dicit (Si aũt h̄ qdeʒ ineſſe.) pͣ in duas.in pͣ dat ꝯiugationes vtiles.in 2ª inutiles cum dici (Si aũt que ad maioreʒ.) pͣ in duas.in pͣ dat vtiles vl̄es. in 2ª particulares cum dicit (Si aũt altera propoſitionuʒ.) pͣma in duas.in pͣma dat ꝯiugationes vl̄es vtiles ꝛ perfectas.ꝛ ſunt due.quaꝝ pͣma conſtat ex vtraq̄ affirmatiua:ꝛ perficit per dicĩ de omni in cõtingentibus.ſcd̄a

bz maiorē negatiuā: ꝛ minorē affirmatiuā: ꝛ pficiť per
dici de nullo in ꝯtingētib⁹. ꝛ h̄ est (Quā igiť ꝯtigit.) In
z⁹ dat ꝯiugōnes vl̄es vtiles ꝛ iperfectas. ꝛ sunt due. q̄ꝛ
vna bz minorē negatiuā tm̄: ꝛ perficiť per ꝯuersionem
illius minoris per oppositas q̄litates. alia vo bz vtrāq̄z
negatiuam: ꝛ perficiť per ꝯuersionē vtriusq̄z vel mino
ris tm̄. ꝛ h̄ est (Quando aūt. a. contingit esse. b.) Cōse-
quenter epilogat. ꝛ h̄ est (Manifestum est igitur.)

¶ Si aūt altera q̄dē ꝓpositionū vniuersalis:
altera autem particularis sumatur: ad maiorē
extremitatē posita vl̄i syll̄s erit perfectus. Nā
si. a. omni. b. contingit. b. autē alicui. c. contin
get. a. alicui. c. inesse. hoc autem manifestū est
ex diffinitiōe de omni cōtingentis. Rursum si
a. cōtingit nulli. b. b. autem cōtingit alicui. c. in-
esse: necesse est. a. cōtingere alicui. c. nō inesse.
Demōstratio autem eadem. Si autem priua
tiua sumať ꝓpō ꝑticularis: vl̄is aūt affirmati-
ua pōne aūt sil̄r se habeant: vt si. a. oi. b. cōtin-
git. b. aūt alicui. c. nō inesse per sumptas quidē
ꝓpōnes nō fit syll̄s: ꝯuersa āt particulari ꝛ po
sita. b. alicui. c. ꝯtigere ieē: eadē erit ꝯcl̄o que ꝛ
prius: quemadmodū in his que a principio.

¶ Cōsequēter dat ꝯiugōnes vtiles ꝑticulares ꝛ ꝓcedit
sic. p̄ dat ꝑfectas que sunt due. q̄ꝛ vna ꝯstat ex affirma-
tiuis: ꝛ ꝑficiť per dici de oi in ꝯtigētib⁹. alia āt bz maio
rē negatiuā ꝛ ꝑficiť ꝑ dici de nullo ꝛ vtrobiq̄z est mior
ꝑticularis affirmatiua. ꝛ h̄ est (Si āt altera q̄dē) z⁹ po-
nit vnā iperfectā hn̄tē miorē ꝑticularē negatiuā: ꝛ ma-
iorē vl̄em affirmatiuā: que ꝑficiť per ꝯuersionē mino-
ris. Aliā aūt. s. ꝯstantē ex negatiuis omittit: q̄ꝛ ex ꝓcedē-
tib⁹ sufficiēter itelligiť. ꝛ h̄ est (Si āt priuatiua sumať.)

¶ Si āt que ad maiorē extremitatē est particu-
laris: que ad minorē vl̄is: siue vtreq̄z affirma-
tiue ponanť: siue priuatiue: siue non sil̄is figu-
re: siue vtreq̄z idefinite: siue particulares nul-
lo mō erit syll̄s. Nihil eni ꝓhibet. b. trāscēdere
a. ꝛ nō p̄dicare de equis: in quo aūt. b. trāscen
dit. a. sumať. c. huic eni neq̄z omni: neq̄z nulli:
neq̄z alicui: neq̄z nō alicui ꝯtingit. a. inesse siq̄-
dem ꝯuertanť s̄m ꝯtingere ꝓpositiones: ꝛ. b.
pluribus cōtingit q̄z. a. inesse. Amplius aūt ꝛ ex
terminis manifestū: nā sic se habētibus ꝓposi
tionibus ꝯtingit. ꝛ primum postremo nulli ꝛ
omni ex necessitate inesse. Termini cōmunes
oium inesse quidē ex necessitate: aial albū ho-
mo: non cōtingere ꝟo animal album vestis.

¶ Cōsequēter determiat ꝯiugōnes inutiles ꝛ ꝓcedit sic.
p̄ dicit: q̄ oēs ꝯiugōnes inutiles sunt in q̄b⁹ maior vel
vtraq̄z est ꝑticularis. ꝛ h̄ est (Si āt que ad maiorē.) z⁹
h̄ ōndit ꝛ diuidiť in duas. q̄ꝛ p̄ ōndit eas eē inutiles q̄n-
tū ad ꝯnē de ꝯtigēti. z⁹ vlr q̄ntū ad oēs ꝯnē ibi z⁹ (Ma
nifestū est g̃.) q̄ntū ad ꝯnē de ꝯtigēti ōndit z⁹ inutilita-
tē. p̄ p̄ rōnē sic. si maior vel vtraq̄z fuerit ꝑticularis pōt
mediū eē in plus maiore extremitate: sed cū mediū est
in plus ea pōt illud accipi ꝓ miore extremitate: in quo
mediū excedit maiorē extremitatē: ꝛ tūc nec maiorem

ꝯtigit ineē oi miori extremitati: neq̄z alteri: neq̄z alicui
necnō oi: ꝛ ita nō seq̄ť ꝯcl̄o de ꝯtingēti: si maior vl̄ vtra
q̄z fuerit ꝑticlaris. h̄ rō p3: si sumať mediū aliq̄s termi
n⁹ accn̄talis. extremitates vo due sub eo ꝯtētē dispata
vt aial: albū: tunica: ꝛ h̄ est (Nihil eni ꝓhibet.) z⁹ ōndit
idē per ꝯtītiā in termis ponēdo terminos: vbi cū p̄mis-
sis stat vl̄is affirmatiua de nec̄cio. ꝛ ita p3 q̄ nulla nega-
tiua de ꝯtigēti seq̄ť. nec ēt negatiua de ieē aut de nec̄cio
alios aūt ponit: vbi stat vl̄is negatiua de nec̄cio: ex quo
p3 q̄ nulla affirmatiua de ꝯtigēti seq̄ť: nec ēt affirmati
ua de iesse: aut de nec̄cio. ꝛ h̄ est (Amplius aūt ꝛ ex ꝛc̄.)

¶ Manifestū est igiť: q̄m hoc mō se hn̄tib⁹ ter-
minis nullo mō fit syll̄s. Nā ois syll̄s vel eius
qd̄ est ineē vel ex nec̄citate vel ꝯtingere. hic aūt
neq̄z ineē: neq̄z nec̄cius: manifestū est: q̄m est.
Nā affirmatiuus perimit priuatiuū: ꝛ priua-
tiuus affirmatiuū: relinquitur ergo ꝯtigere: hoc
aūt ipossibile: ostensum est eni: q̄m sic se hn̄ti-
bus terminis: ꝛ oi postremo primum ineē ꝛ
nulli ꝯtingit ex nec̄citate: q̄re nō erit ꝯtingēs syl-
logism⁹: nā nec̄ciū nō erit ꝯtingēs. Manifestū
aūt q̄m cū vl̄es sint termini in ꝯtingētib⁹ ꝓpō-
nib⁹ semper fit syll̄s in p̄ria figura siue sint p̄di
catiui siue priuatiui: veꝝ ex p̄dicatiuis q̄dē per
fect⁹: ex priuatiuis āt iperfect⁹. Oꝫ aūt ꝯtin-
gere sumere nō in necessarijs: s3 s̄m dictā diffi-
nitionē aliquotiēs autē latet huiusmodi.

¶ Cōsequēter ostēdit q̄ dicte ꝯiugatiōes inutiles sunt
quo ad oēm ꝯnē sic. omnis syll̄s aut ꝯcludit ꝯnē de in-
esse: aut de nec̄cio: aut de ꝯtingēti. sed ex dicta dispōne
nulla istaꝝ seq̄ť: g̃ dispō inutilis est respectu ois ꝯnis.
p̄ ponit ꝯnē. ꝛ h̄ est (Manifestū.) z⁹ maiorē. ꝛ h̄ est (Nā
ois syll̄s.) 3⁹ ostēdit minorē: ꝛ ꝓcedit sic. p̄ manifestat
q̄ nō seq̄ť ꝯcl̄o de ineē: nec de nec̄cio sic. affirmatiua de
ineē ꝛ de nec̄cio interimunť seq̄ per h̄ q̄ negatiua stare
pōt ꝛ ecōuerso: negatiua de ineē ꝛ de nec̄cio interimunť
seq̄ per h̄ q̄ affirmatiua stare pōt: sicut p3 ex ꝓbabitis
terminis: ꝛ ita neq̄z seq̄ť affirmatiua nec negatiua de
ineē aut de nec̄cio. ꝛ h̄ est (Hic aūt inesse.) z⁹ ostēdit q̄
nō seq̄ť ꝯcl̄o de ꝯtingēti sic: ex quo nō seq̄ť ꝯcl̄o de ieē
aut de nec̄cio. ꝯstat q̄ si alia seq̄ť illa erit de ꝯtigēti: s3 h̄
nō seq̄ť: q̄ꝛ. n. stare pōt affirmatiua de nec̄cio: nō pōt se-
qui alia negatiua de ꝯtingēti: ꝛ q̄ꝛ pōt stare negatiua de
necessario: nō pōt sequi alia affirmatiua de ꝯtingenti.
ꝛ h̄ est (Relinquiť ergo.) Cōsequēter epilogat addēs
q̄ nō accipiť h̄ ꝯtingens pro necessario: sed s̄m diffini-
tionē prius datā. s. q̄ neq̄z est necessariū neq̄z impole: ꝛ
in hoc est multotiens difficultas ad determinādū. s. in-
ter modos ꝯtingētis. ꝛ h̄ est (Manifestū est aūt q̄m.)

Hic posset aliq̄s dubitare q̄dā de sufficientia in
ꝓcessu Ari. diciť eni ꝯtingēs tripl̄r. s.
necessariū nō necessarium ꝛ possibile. sed supra determi
natum est de ꝯtingenti qd̄ est necessarium: hic aūt deter
minat generationē sylli de ꝯtingenti qd̄ est nō necessa-
rium. queriť ergo quare nusq̄z determinat generationē
sylli de ꝯtingenti pro possibili. videnť eni3 deesse. iz. ca
pitula. tria de gn̄atione vniformi per tres figuras. tria
etiā de mixtione eius cum inesse. tria de mixtione eius
cū ꝯtingenti necessario. ꝛ tria etiā de mixtiōe eius cum
ꝯtingenti pro nō nec̄cio. ¶ Et dōm q̄ ꝯtingēs pro pos-
sibili est cōe. ꝛ dictū s̄m gen⁹: ꝛ non est aliquid actuali-
ter nisi

ter nisi in suis speciebus Hic sunt ꝯtingens necciū et nō ne-
cessariū: quare nec potest sit nec debuit aliter determina-
re generationē sylli de ꝯtingenti nisi scdm istas spēs: quare cū hoc
faciat sufficienter patet sufficientia in processu eius: et ita ni-
p^m bil omittit de agendis. ¶ Cōsequenter forte dubitaret
aliquis de vtilibus ꝯiugonibus. pōt eni fieri instātia ꝯ eas
vbicūqz accipiē medius terminus accñtalis et extrema duo
sub se ꝯtēta in eodē gñe: vel duo disparata: sicut aial albū
hō: vel aial albū lapis. si .n. fiat sylls sic. ꝯtingit oē albū
eē aial. ꝯtingit oēm hoiem esse albū: vel oēm lapidē: nō
2^m erit ꝯclō de ꝯtingēti: sz de necciō vel ipoli. ¶ Adhuc qri
tur quō accipiēdi sunt termini maioris ppōnis hui⁹ ge
nerationis: hoc est pro quo .b. supponat. et pro quo .a. ois eni
termin⁹ aut est subalis: aut accñtalis: aut ergo hz maior
ppō accipi in duob⁹ terminis accñtalib⁹: aut in duob⁹
substātialib⁹: aut in vno subali: et altero accñtali: et voco
terminū subalē qui per modū substātis signat. accñtalē
qui per modū accñtis ad alterū: si debeat sumi maior p-
positio in duob⁹ terminis accñtalibus. ꝯ. oē grāmaticū
ꝯtingit esse albū: oē nigrū ꝯtingit esse grāmaticū: nō tñ
ꝯtingit oē nigrū eē albū: si ex duob⁹ subalib⁹. ꝯ. talis nō
est de ꝯtingēti determinato hoc: sed vel de necciō: vt oēm
hoiem esse aial: vel de ipossibili: vt oēm hoiez eē asinū:
si ex altero subali: et altero accñtali: aut g̃ subm termin⁹
est subalis: et pdicatū termin⁹ accñtalis: aut ecōuerso. si
p^o mō. ꝯ. ꝯtingit oēm hoiem esse albū. ꝯtingit oē nigruz
eē hoiez. nō tñ ꝯtingit oē nigrū esse albū. si 2° mō. tunc
redit oppō p^a. qz ꝯtingit oē albū esse aial: et oēm hoiem
esse albū: nō tñ ꝯtingit oēm hoiem eē aial: imo necce est:
g̃ difficultas est in qōne quō accipiēdi sunt termini in
Ad p^m hac gnōne. ¶ Ad p^m dōm est: q vlr qñcūqz in vniformi
gnōne de ꝯtingēti subm maioris est termin⁹ accñtalis:
et pdicatū eiusdē terminus subalis: est maior falsa: qz is
est sensus: oē qd ꝯtingit esse .b. ꝯtingit esse ꝛc. vñ cū acci
pit pro maiori talis ppō: oē albū ꝯtigit esse aial: hec est
falsa: qz accipit sub hac intentiōe: oē qd ꝯtingit esse al-
bū: ꝯtingit esse aial: qd falsum est: qñuis nihil fuerit al-
bū nisi aial: ꝯtingit tñ multa fieri alba: que pole est esse
aialia: sicut ligna lapis et hmōi: quare mediū in ista gnōne
Ad 2^m nō dz esse termin⁹ accñtalis: cū maior termin⁹: vel ma-
ior extremitas sit eēntialis. ¶ Ad 2^m dōm: q maior p-
positio in hac gnōne dupl'r potest accipi. s. aut ex vtroqz
termīo accñtali: aut ex subto subali: et pdicato accñtali.
¶ Ad op^m ꝯtra p^m istorz dōz q maior est vera. s. oē grā-
maticū ꝯtingit esse albū: qz oē qd ꝯtingit esse grāmati-
cū ꝯtingit ꝛc. minor aūt distinguēda est: qz cū dicit. cō-
tingit oē nigrū esse grāmaticū: aut accipit iste termin⁹
niger pro q̃litate p^r: et pro subto scdario: et tunc falsa est:
aut ecōuerso. et tūc vera est: qz subē que iaz nigra est cō-
tingit incē grāmaticū. cū aūt ꝯcludit: g̃ ꝯtingit oē nigrz
esse albū: hic incidit eadē distinctio et eo mō quo minor
est vera: seqtur ꝯclō vera: eo mō quo minor falsa: et ꝯclō
falsa. ¶ Ad op^m ꝯ 2^m iā pz rñ^o: qz cū dicit. cōtingit oēm
hoiem eē albū: ꝯtingit oē nigrū eē hoiez. g̃ ꝛc. distingue-
da est minor: et ꝯclō et dicat idē qd prius: iā g̃ pz rñsio ad
2^m. Sciēdū aūt q adhuc 3° mō pōt accipi ppō vera de
ꝯtingēti: sed nō maior in ista gnōne. s. q subm est termi
nus accñtalis et pdicatū subalis sic. oē albū ꝯtingit esse
aial. hec eni pōt eē vera sub hac intētiōe: oē qd est albū:
ꝯtingit eē aial. vt si nihil fuerit albū nisi aial: sz nō pōt
eē vera sub hac intētione: oē qd ꝯtingit eē albū: ꝯtingit
esse aial: rōne prius dicta: et iō talis ppō nō pōt esse ma
ior in ista generatione vniformi. 4° aūt mō qñ vterqz
termin⁹ subal' ē nō fit ppō de ꝯtigēti scdm p̃itē intētionē.
¶ Ulterius aūt quereret aliquis sub q intētiōe vniuersalis

de ꝯtingenti accipi dz minor vniuersalis in ista gnōne:
qz iam dictū est: q maior semp hoc accipit sub hac intētio
ne: oē qd ꝯtingit esse .b. ꝛc. vñ eni q oporteat minorē ac
cipi sub eadē acceptiōe: vl' equoce dicet ꝯtingēs in pre-
missis et differēter accipiet. Oppositū aūt videt per hoc
q minor nō respicit maiorē ppōnē sub se sumēdā sicut
maior: vñ lz maior cū respiciat minorē de ꝯtingēti: ne-
cessario hēat istā intētionē: oē qd ꝯtingit ꝛc. non tñ opz
minorē hēre eadē acceptionē: cū nullā ppōnē respiciat
tanqz sub se sumēdā: quare cū minor de ꝯtingēti vlis du-
plicē hēat intētionē qcūqz illarz existe vera poterit mi
nor eē vera. Et hoc ꝯcedēdū est. vñ ppō minor est vera in
ista gnōne p qcūqz intētiōe inueniat vera maior. ¶ Ad
oppositionē dōz: q pp hoc nō diuersificabit ꝯtingēs: nec
equocabit: qñuis minor veritatē hēat pro vna intētione
sī dicta et maior pro alia. ¶ Cōsequenter forte dubita-
bit de eo qd dicit hoc eē syllm ipfectū cū minor vel vtra-
qz negatiua est. p^a eni figura cū sit per ꝯuersaz factā nō
videt hēre modos ipfectos. Adhuc modi p^e figure regu
lant per dici de oī et de nullo. Adhuc tales modi nō sunt
impfecti scdm figurā cū fiāt scdm p̃mā figurā: nec scdm mo
dū: vt videt eadē rōne: nec scdm necitatē illatiōis vt cō-
stat cū sint ꝯiugōnes vtiles: nec scdm euidētiā necitatis
cū p^a figura qñtū ad illā pfecta sit. Et dōm q tales mo-
di impfecti sunt qñtū ad modū: qz nō est modi pfectio
in p^a figura nisi minor sit affirmatiua: sicut pz per dici
de oī: et de nullo: sunt et ipfecti qñtū ad euidētiā necita-
tis eadē rōne: et nō regulant p dici de oī et de nullo: qz rō
tā ei⁹ qd ē dici de oī: qz ei⁹ qd est dici de nullo: vult mio-
rē accipi affirmatiuā. pz igit q nō oz p^am figurā vbiqz
pfectā eē qñtū ad oēs modos: nisi solū vbi oēs modi ei⁹
regulant p dici de oī et de nullo. Ex his pz rñsio ad opp^m.
¶ Adhuc forte dubitabit aliquis de termis positis ad cō
iugōnē inutilē: accipit eni ibi talē ppōnē. ꝯtingit aliqd
albū eē aial: que ponit albū pro medio. qrit ergo aut al
bū supponit pro suba que est aial vl' que nō est aial. Si
p^o mō erit de necciō. si 2° mō de ipoli. et ita nullo mō de
ꝯtingēti. Et dōm q accipit albū pro suba alba que est
aial: nō tñ est ppō de necciō. qñuis eni ois hō sit aial: de
necitate tñ ꝯtingit oēm hoiem albū eē aial. et nō est hoc
necessariū: et q sic sit particularis. vt ꝯtingit aliqd albū
esse aial de ꝯtingenti. patet per ꝯuersionez vniuersalis
de ꝯtingēti que ꝯuertit in particularē de contingenti.
¶ Sz tūc dupl'r. videt eni q male accipiat termios: qz
sicut dcm est in hac gnōne: nō accipit ppō de ꝯtingēti
ita q subm sit termin⁹ accñtalis et pdicatū subalis. Et
dōz q vlis vera nō pōt accipi sic: sz pticularis pōt. ¶ Ul
timo forte qret sufficiētia modorz hui⁹ gnōnis et dōm:
q tñ supponēdū est maiorē eē vlez. et patebit. 16. eē cō
iugōnes: sz octo eē vtiles: et octo inutiles. ¶ Sz tūc qrit:
quare nō opz miorē supponere esse affirmatiuā hic sicut
prius: et q non syllogizet ex negatiuis. et dōm q hoc est: qz
negatiua de ꝯtingēti cū affirmatiua ꝯuertit: et ideo nō
pōt minor in p^a figura eē negatiua: nec ex vtraqz nega-
tiua fieri sllr. quare negatiua de qua affirmatiua ē sz rez.

Si aūt hoc qdem ineē illa vo ppōnnz
ꝯtigere sumat. Qñcūqz ad maiorē qdē
extremitatē ꝯtigere significauerit: pfe
cti erūt oēs sylli et ꝯtingētes scdm dictā
determinationē. Qñ vo que ad minorē et im
pfecti oēs et priuatiui sylli non contingētis scdm
dictam determinationē. Sed eius qd est nul-
li: aut nō omni ex necessitate: si enim nulli: aut

non omni ex necessitate: contingere dicimus ⁊ nulli ⁊ non omni inesse.

¶ Hic intendit de mixta ꝯiugatiõe syllo℞ de ꝯtingēti in pma figura ⁊ diuidit in .d. In pᵒ determinat mixtionē ꝯtingentis ⁊ de inesse. in 2ᵒ mixtionē ꝯtingētis ⁊ necij. ibi (Qñ aũt h qdē.) pᵒ in .d. in pᵒ dat regulã ẜm quã pcedũt oēs ꝯiugationes huius mixtionis. in 2ᵒ cũ dicit (cõtingit eni .a.) psequit̃ ipsas ꝯiugationes. pᵒ ꝯtinet duas regulas: q℞ pᵒ verificat ꝯiugatiões perfectas. 2ᵒ imperfectas. pᵒ talis. si altera ppõnũ fuerit de inesse: ⁊ altera de ꝯtingēti: maior aũt fuerit de ꝯtingenti: ⁊ minor affirmatiua de inesse: erit sylls ꝑfectus concludens ꝯnē de ꝯtingenti ad vtrũlibet: ⁊ h est (Si aũt h.) 2ᵃ talis. si maior fuerit de inesse: ⁊ minor de contingenti erit sylls imperfectus: minor võ talis dispõnis nõ ꝯcludet ꝯtingens ad vtralibet: sed ꝯtingens pro possibili ꝯcluderet: ꝯcluderet eni ꝯtingere nõ esse: qđ cõuertit̃ ei qđ est necesse. h autem est ꝯtingens cõe: ⁊ cadens semꝑ nõ esse tñ: put sumit̃ in 2ᵒ ordine modaliũ: ⁊ lz illud dicat de modis necessarijs: sciendũ tñ qđ sequitur est de affirmatiuis: vbi minor est de contingenti: sicut patebit per sequentia. ⁊ h est (Quando autem que.)

¶ Cõtingit ergo .a. oi .b. b. aũt oi .c. ponat̃ ineē. Qñ igit̃ sub .b. est .c. a. aũt ꝯtingit oi .b. Manifestũ est: qm̃ ⁊ .c. oi ꝯtinget: fit at ꝑfect⁹ sylls. Silr aũt ⁊ cuz priuatiua sit .a. b. ppõ. b. c. aũt affirmatiua: ⁊ hec qdē ꝯtingere: illa võ inesse sumat̃: perfect⁹ erit sylls: qm̃ .a. ꝯtingit nulli .c. inesse: qm̃ ergo inesse posito ad minorē extremitatē: perfecti sunt syllogismi manifestũ est.

¶ Consequēter determinat ꝯiugationes. ⁊ pᵒ vles. 2ᵒ particulares cũ dicit (Si aũt h qdē ppõnē.) adhuc vlium pᵒ ponit vtiles. 2ᵒ inutiles cũ dicit (Si aũt nõ inesse ponat̃.) Adhuc vtilium pᵒ ponit perfectas. 2ᵒ determinat iperfectas. ibi 2ᵒ (Contingit g.) ꝑfectas aũt ponit duas q℞ vna ꝯstat ex affirmatiuis maiore de ꝯtingenti: ⁊ ꝑficitur per dici de oi in ꝯnibus ẜm istã acceptionē: oē qđ est .b. ꝯtingit esse .a. 2ᵃ hz maiorē negatiuã de ꝯtingēti: ⁊ minorem affirmatiuaz de inesse: ⁊ perficit̃ per dici de nullo ẜm istã acceptionē: ⁊ h est (Contingit ergo.)

¶ Qđ aũt 3rio se habētes erũt sylli per ipoẽ monstrandũ. Silr aũt erit manifestũ: qm̃ iperfecti. Nã ostensio nõ erit ex sumptis ppõnib⁹. Primũ aũt ostendēdũ: si cũ est .a. neēe est esse .b. ⁊ cũ sit possibile eē .a. possibile erit esse .b. ex necessitate. Si eni ex sic se habētib⁹ terminis: in quo qdē .a. possibile: in quo qdē .b. ipossibile. Si ergo vnũ est possibile: quando est possibile fieri. Si aũt alteruz ipossibile: quando impossibile non fieri. Simul autez si .a. possibile: ⁊ .b. ipossibile: cõtinget .a. fieri preter .b. si aũt fieri: ⁊ esse: nam quod fit quando factum fuerit est. Oportet autē non soluz sumere in generatione possibile ⁊ ipossibile: sed in hoc qđ verum est esse: ⁊ in hoc quod actu est: ⁊ quocũq₃ modo aliter dicatur possibile: in oib⁹ enim similiter se habebit. Amplius autem cũ est .a. b. esse. Non quoniam vno aliquo existente .a. erit .b. opz opiari. Nihil eni est ex necitate vno aliquo existēte: sed duobus ad minus: vt quãdo propositiones sic se habent: vt dictũ est: ad syllogismum. Nam si .c. d. d. autem de .f. ⁊ .c. de .f. ex necessitate: ⁊ si possibile vtrunq₃ ⁊ cõclusio erit possibilis. Quemadmodum igitur siquis ponat .a. quidez propositiones .b. autē conclusionem accidet non solum si .a. sit necessarium: ⁊ .b. necessarium: sed ex possibili possibile. Hoc autem ostenso manifestuz est: quoniaz falso posito ⁊ non impossibili: ⁊ quod accidit propter positiones falsum erit: ⁊ non impossibile: vt si .a. quidem falsum sit: non tamē impossibile: cũ aũt sit .a. est .b. ⁊ .b. erit falsuz. non tamen impoẽ. Quoniam enim ostensuz est: si cum est .a. est .b. ⁊ cuz sit poẽ eē .a. poẽ erit eē .b. positum est autē .a. possibile eē: ⁊ .b. erit poẽ. Si .n. ipoẽ. sil' idē erit poẽ ⁊ ipoẽ.

¶ Cõsequēter determinat ꝯiugõnes vtiles: sz iꝑfectas: ⁊ diuidit in duas. in pᵒ pmittit qđdã necia ad eo℞ ꝑfectionez. in 2ᵒ cuz dicit (Determinatis aũt his.) ipsas ponit ⁊ ꝑficit. In pᵒ sic pcedit. pᵒ dicit: ꝙ maiore existēte de ineē ⁊ miore de ꝯtingēti erũt ꝑfecte ꝯiugõnes per reductionem ad ipoẽ: ex quo ꝯtingit tales ꝯiugõnes iperfectas esse: q2 nõ ꝑficiunt ex suis pncipijs: sz ex qbusdã assumptis: ⁊ h est (Qñ aũt 3rio.) 2ᵒ determinat qđdã pncipiũ quo vtet̃ ad ꝑfectionē sequētiũ ꝯiugationũ. s. illud posito possibili: qđ accidit pp h nõ est ipoẽ: ⁊ h ostēdit demonstrãdo ꝙ si añs est poẽ: ⁊ ꝯñs est poẽ: ⁊ h est idē cũ ppositio. hz aũt h pars tres. pᵒ eni ostēdit intētũ. 2ᵒ inpᵃ h remouet dubitationē. 3ᵒ ꝯcludit correlariũ. ostēdit g ppositũ sic. sit .a. añs. b. ꝯñs. seqt̃. ergo si est .a. b. est. ⁊ cũ est .a. poẽ. b. est poẽ: q2 si nõ stabit oppositũ: ⁊ erit nũc sic .a. poẽ: ⁊ .b. ipoẽ: sed si .a. est possibile fiet: si .b. ipoẽ nõ fiet. q̃re .a. aliqñ fiet p̃ter .b. ⁊ .a. aliqñ est p̃ter .b. cuius oppositũ sumptũ est. pᵒ g ponit hãc ostēsionē: ⁊ h est (Primũ g ostēdendũ.) 2ᵒ mutat eius potentiã dicēs ꝙ extēdit se tã ad ipoẽ ante actũ: q̃ ad illud qđ est cũ actu ostendendo vlr de oi possibili. ꝙ si añs est poẽ ⁊ ꝯñs: ⁊ h est (Opz aũt accipi ⁊c.) Cõsequēter remouet dubitationē q2 eni tã accepit pro añte ꝙ qdē .a. est vnũ. posset aliqs credere ꝙ per .a. nõ intendat nisi aliqđ: sicut vnum tñ: vel vnã ppõnē. hic remouet dicēs ꝙ ex vno nihil seqt̃ ex necitate: vñ per .a. intelligit duas ppões dispositas ẜm modũ ⁊ figurã: que sunt añs respectu vnius ꝯnis. ⁊ ita cũ vtraq₃ sit possibilis: ⁊ ꝯclõ est polis: sicut cũ vtraq₃ est necia: ⁊ ꝯclõ erit necessaria: ⁊ hoc est (Ampli⁹ cũ est .a.) 3ᵒ iter ꝯcludit correlariũ ex dictis. s. ꝙ posito falso possibili nihil sequit̃ ex hoc impossibile: ⁊ hic declarat ꝙ si .a. sit falsum ⁊ possibile si ponat̃ inesse: sequitur ꝙ .b. sic quidem poterit esse falsum: sed nõ impossibile: q2 cum .a. sit possibile: ⁊ .b. erit possibile vt dictũ est: idez si nõ accidit idē eē poẽ ⁊ ipoẽ: ⁊ h est (Hoc aũt ostēso.)

¶ Determinatis aũt his insit .a. omni .b. b. autē contingit omni .c. Necesse est ergo .a. cõtingere omni .c. inesse. Non enim contingat .b. aũt omni .c. ponatur inesse: hoc autem falsuz quidem non tamē impoẽ. Si ergo .a. quidem nõ ꝯtingit omni .c. b. aũt inest oi .c. a. nõ oi .b. ꝯtingit: sit

git: sit enim per tertiam figuras sylls: sed positum erat oi inesse. Accidit ergo. a. oi. c. ptingere inesse: falso eni posito et nō ipoli: qd accidit nō est ipole. Est aut per primam figuram facere syllm ponētes. b. inesse. Nā si. b. omni. c. inest: a. autē omni. b. omni. c. cōtingit. a. Sed positum erat non omni inesse.

¶ Consequenter determinat ꝯiugationes imperfectas et perficit: et diuidit in duas. in pᵃ determinat illas que hñt minorē affirmatiuā. in 2ᵃ illas que hñt minorē negatiuā cū dicit (Si aūt puatiuū.) et est in olbꝰ minor de ꝯtingēti: et maior de inesse. pᵃ in duas. in pᵃ determinat ꝯiugatiōes que sunt ex affirmatiuis. in 2ᵃ cū dicit (Rursum sit priuatiuū.) illam que hēt maiorē negatiuam. pᵃ in duas. In pᵃ determinat ꝯiugationes et perficit. in 2ᵃ cū dicit (Ops aūt accipere.) docet quō accipiē da est maior de inesse: pcedit ḡ sic. pmo ponit ꝯiugationes ex vtri qȝ affirmatiuis maiore de inesse et minore de ꝯtingenti: cuius vtilitatē ostendit per deductionem ad ipossibile: ex opposito. n. ꝯnis et minore posita inesse ꝯcludit oppositū maioris per mixtionē necessariꝫ et inesse in quinto tertie maiore existente particulari de necessario et minore vniuersali de inesse. et h̄ est (Determinatis aūt.) 2ᵒ perficit adhuc candē ꝯiugationē per positionē minoris inesse: ex vtrisqȝ. n. de inesse ꝯcludit per pmā figurā et modū ꝯclusio de inesse: ex quo vlteriꝰ seqꝫ ꝯclō de ꝯtingēti que intēdit. et h̄ est (Est aūt et per pmā.)

¶ Ops aūt accipere omni inesse nō fm tēpus determinātes vt nūc: aut in hoc tēpore: sȝ simpliciter: per huiusmodi eni ꝓpōnes et sylloꝫ facimus: quoniā fm nūc sumptā ꝓpōnē nō erit sylls. Nihil eni fortasse qnqȝ ꝓhibet: et omni moto hominē inesse: et si nihil aliud moueatur. Motus aūt ꝯtingit oi equo: sed hō nulli equo ꝯtingit. Amplius sit primū qdem aial: mediū aūt moueri: postremum hō hō: ergo ꝓpōnes qdem similiter se habebunt: ꝯclusio aūt erit necessaria non contingens. Ex necessitate enim homo animal. Manifestū est igit: qm̄ vle sumendū simplr: et non tēpore determinato.

¶ Cōsequēter docet quō accipiēda est maior de inesse dicens: qȝ nō ds eē de inesse vt nūc et fm tps determinatū: sȝ de inesse simplr: qd ondit māifestās: qȝ maiore existente de inesse vt nūc: poterit stare ꝯclō affirmatiua de necio: q̄re nō sequit alia negatiua: poterit etiā stare negatiua de necio: q̄re nō sequitur alia affirmatiua: et ita maiore existe de inesse vt nūc nulla negatiua: seqꝫ ꝯclō: termini quos ponit patēt in lr̄a. et h̄ est (Ops aūt accipere.)

¶ Rursus sit priuatiua ꝓpō vlis. a. b. et sumat a. quidem nulli. b. inesse. b. autē contingat oi. c. inesse. his igitur positis necē est. a. nulli. c. cōtingere inesse. Non enim contingat. b. autem ponatur inesse. c. sicut prius: necē igit est. a. alicui. b. inesse: fit enim sylls per tertiā figuram: hoc aūt impole. Quare. a. cōtinget nulli. c. posito eni falso impossibile est quod accidit.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes vbi maior est negatiua: et diuidit in duas. In pᵃ pficit eā. in 2ᵃ determinat eiusmodi ꝯtigēs ꝯcludebat. ibi 2ᵒ (Hic igit sylls.) pficit ḡ ꝯiugōnē istā p reductionē ad ipole: ex opposito eni ꝯnis et minore posita inesse ꝯcludit oppositū maioris in tertio tertie: vbi maior est particularis de necio et minor vlis de inesse. et h̄ est (Rursum sit priuatiua.)

¶ Hic igitur sylls nō est eius quod determinatum est eē contingens: sed nulli inesse ex necessitate: hec eniȝ est cōtradictio facte hypothesis. Positum enim est ex necessitate. a. alicui. c. inesse. Sylls autem per impole est opposite cōtradictionis. Amplius aūt et ex terminis manifestum: quoniaȝ non erit ꝯclusio contingens. Sit eniȝ coruus in quo. a. b. intelligens in quo c. homo. Nulli ergo. b. inest. a. nam nullum intelligens coruus. b. auteȝ contingit omni. c. omni enim homini inest intelligere: sed. a. ex necessitate nulli. c. non ergo conclusio contingens: sȝ neqȝ necāria semp. sit enim. a. quidem motus b. autem scientia. in quo autem. c. homo. ergo a. quidem nulli. b. inerit. b. autem omni. c. contingit: et non erit conclusio necessaria: nō enim necē est nullum homineȝ moueri: sed nō necesse est aliquem: manifestum igitur: quoniaȝ cōclusio est eius quod est non ex necessitate inesse sumendum est autem melius terminos.

¶ Scđo determinat cuiusmodi ꝯtingens ꝯcludit h̄ ꝯiugationē ondēs: qȝ ꝯcludit ꝯtigēs p possibili qd est cōe ad necīū et nō necīū: et cui opponit solū ipole: et h̄ ondit per duas rōnes: q̄rū pᵃ est talis. ꝯtingēs in ista ꝯiugōne ꝯclusum est fm qȝ accipit eius oppositū in syllo ad impossibile: sȝ ibi accipit oppositū ꝯtingentis p possibili et nō ꝯtingentis ad vtrulibet. ergo dicta ꝯiugatio cōcludit ꝯtingens pro possibili et nō ad vtrūlibet huiꝰ rōnis. pmo ponit ꝯnē. et h̄ est (hic ergo sylls.) 2ᵒ ponit minorē et declarat: ponit et h̄ est (h̄ eni est 3dictio.) declarat et h̄ est (positū eȝ est eni.) Tertio ponit maiorē et h̄ est (sylls aūt per ipole.) 2ᵃ rō talis. manēte ista ꝯiugatiōe aliqñ pmū ex necessitate inest postremo: aliqñ aūt ꝯtingit inesse dico ad vtralibet: q̄re semp sequat in ea ꝯclusio de ꝯtingēti cōi ad necīū et ad vtrūlibet semp ꝯcludet ꝯtingēs cōe: et h̄ est ꝯtingēs p possibili. huiꝰ rōnis pmo determinat aīs. 2ᵒ infert ꝯnīs. circa aīs sic pcedit. p māifestat in terminis qȝ aliqñ pᵐ inest postremo ex necītate vt b. nullus itelligēs est coruus. ꝯtingit oēm hoīeȝ itelligere dico in actu et nō habitudinaliter: ḡ ꝯtingit nullū hoīeȝ esse coruū: q: h̄ necīū est. et h̄ est (Ampliꝰ ex terminis.) 2ᵒ manifestat qȝ aliqñ pᵐ ꝯtingit postremo inesse et nō inesse: et h̄ in terminis sic. nullū sciēs est mouēs. ꝯtingit oēs hoiem esse sciētē. ḡ ꝯtingit nullū hoiem eē mouētē: et h̄ est de ꝯtingēti ad vtrūlibet: q: ꝯtingit oēm hoiem eē mouētē: et h̄ est (sed nō necīū.) Ostēso aūte ꝯter ꝯcludit ꝯnīs. s. qȝ in tali ꝯiugōne ꝯcludit ꝯnīs pro possibili et h̄ est (manifestū igit.) Et ps ꝯntia. cū eni superiꝰ in pfectione ꝯiugōnis ondat in ea seq ꝯclō de ꝯtingēti: nunc aūt ondum est qȝ ꝯclō aliqñ est de ꝯtingēti pro necessario: aliqñ pro nō necīo. ps qȝ ꝯclō de ꝯtingenti que seqꝫ cōis est ad necessariū et nō necīū. h̄ aūt nō est nisi ꝯtingens pro possibili: ita seqꝫ ꝯclusio de ꝯtingēti p possibili. ꝯter q: in vltimis terminis fuit maior sumpta de inesse vt nūc: vl ops mediū diuersificari p ꝯcretū et abstra.

etiã. dicit q sumēdus est medius terminus: ita. s. q maior sit de ineē simplr sine terminoꝝ diuersificatione. et h est (Sumendū aūt medius.) Silr aūt cōpetēter sic nullum sedens est ambulans: contingit oēm hoiez sedere. ergo contingit nullum hominem ambulare.

¶ Si autez priuatiuū quidem ponatur ad maiorē extremitatē contingere significans: ex huiusmodi sumptis ꝑpōnibꝰ nullus erit syll'us: cōuersa autez ſm contingens propositione erit: quemadmoduz in prioribus. Sit eni. a. omni b. b. autez contingit nulli. c. sic ergo se habentibus terminis non erit necessariuz. Si ergo cōuertatur. b. c. et sumatur. b. cōtingere omni. c. fiet syllogismus: quemadmodū et prius. Similiter enim se habebunt termini positione. eodem autez modo cum priuatiue sint vtreqꝫ propositiōes. Si. a. b. quidē nō inesse. b. c. aūt nō ꝯtingere significet: ꝑpter huiusmodi qdez assumptiones nō fit necessariū. Conuersa aūt ſm ꝯtingēs ꝑpositione erit syllogismus. Sumatur eni. a. qdē nulli. b. inesse. b. aūt cōtingit nulli. c. ꝑpter hoc eni nihil necessariū. Si autē sumaẗ. b. oī. c. ꝯtingere: qd eniz est. a. b. autem ꝑpositio similr se habeat: rursuz idē erit syll'us.

¶ Consequenter determinat ꝯiugationes vtiles imperfectas: vbi minor est negatiua de ꝯtingēti et ꝓcedit sic: ꝑmo dat regulā ſꝫ quā ꝓcedūt dicēs. q si minor sit negatiua de ꝯtingēti maior aūt affirmatiua de inesse vel negatiua de ineē nō est syll's euidēs: ſꝫ ꝑfici dꝫ ꝑ ꝯuersionē minoris ꝑ oppositas qualitates: et deinde ꝑ reductiones ad impoīe: vt per pōnē minoris inesse tm: sic dictuz est in ꝯiugationibus ꝓcedētibus et h est (Si aūt priuatiuū.) 2° dat ꝯiugatiōes: et sunt due: quarum prior hēt maiorem affirmatiuā de inesse. 2ª vō vtrāqꝫ negatiuā: et ꝑficiẗ vtraqꝫ eodē mō sic iā diximꝰ: et h ē (Insit eni. a. etc.)

¶ Si autem nō inesse ponatur. b. omni. c. et nō contingere nō inesse non erit syllogismus siue sit priuatiua: siue sit affirmatiua. a. b. propositio. Termini aūt cōmunes ex necessitate qdez inesse album animal nix. Non ꝯtingere albuz animal pix. Manifestum est igitur: quoniā cū vniuersales sint termini: et hec quidem propositionum inesse: illa vō contingens sumatur. Quandoque ad minorem quidem extremitatem contingens sumatur propositio semꝑ fit syllogismus: veruz alius quidē ex eisdē: alius vō conuersa propositione. Quandoqꝫ autez vtrūqꝫ et propter quam causam diximus.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes vles inutiles: et sūt due: q hnt minorē negatiuā de ineē: maiorē vō affirmatiuā vel negatiuā de ꝯtingēti: quaꝝ inutilitatē ondit per istātiā in terminis et h est (Si. ā. nō ineē.) Cōsequēter epilogat de ꝯiugōnibꝰ vlibꝰ dicēs. māifestū eē ꝯiugōnē eē vtilē: vbi minor est de ꝯtingēti: ſꝫ iperfectū: et aliqñ ꝑficiẗ ex ipsis. q nectiā vel quodāmō: sicut ꝑ reductiones ad impossibile in eisdem terminis: vel ꝑ pōnē minoris ineē termini: et h est (Quando minor est affirmatiua) aliqñ aūt perficiẗ per conuersionem. s. quando minor est negatiua: sed hec perfectio diminuēda est: aliquādo aūt ꝑficiẗ per vtrūlibet: et h est completa ꝑfectio eaꝝ: que hnt minorez negatiuā: et h est (Manifestū ergo.)

¶ Si autem hec quidem propositionū vniuersalis sumatur: illa vō particularis. Quando ad maiorem quidem extremitatem vniuersalis ponitur contingens: siue affirmatiue: siue negatiue. Particularis autem affirmatiue et inesse erit syllogismus perfectus: velut et cum vniuersales sint termini: demonstratio autem eadem que et prius. Quando autem vniuersalis quidem fuerit propositio ad maiorez extremitatem: inesse et non contingens: altero vō particularis et cōtingens: siue affirmatiue: siue negatiue ponantur vtreqꝫ: siue hec quidem affirmatiua: illa vō negatiua; omnino erit syllogismus imperfectus: verum hi per impossibile ostendentur: alij vō per conuersionem. Erit autem syllogismus per conuersionez cōtingentis: quemadmodum in prioribus: quādo vniuersalis quidem ad maiorem extremitatem significauerit inesse: vel nō inesse: particularis autez sit priuatiua contingens: vt si. a. quidem omni. b. inest: vel non inest. b. autē alicui c. contingit non inesse: conuersa eniz. b. c. secūdum contingere fit syllogismus.

¶ Hic determinat ꝯiugōnes ꝑticlares: et diuidiẗ in duas: qꝛ ꝑ determinat q hnt alterā ꝑpōnē vlez. 2° illas q hnt vtrāqꝫ ꝑticularē cū dicit (nec cū ꝑticlares.) Adhuc hntiū alterā vlez. ꝑ determinat eas q hnt maiorē vlez. 2° eas q hnt minorē vlez. ibi (Si aūt vle.) Adhuc hntiū maiorē vlem. ꝑ determinat vtiles. 2° inutiles cū dicit (Qñ aūt nō ineē.) Adhuc vtiliū. ꝑ determiat ꝑfectas q sūt due hntes maiorē de ꝯtigēti affirmatiuā vl negatiuā: minorē aūt de ineē affirmatiuā que ꝑficiunẗ per dici de oī et de nullo vel ꝯtigere: et h est (Si aūt qdē.) 2° iperfectas: circa quas sic procedit. ꝑ ponit eas: et sunt quatuor hntes maiorē de ineē affirmatiuā vel negatiuā: minorē aūt de ꝯtigēti affirmatiuā vl negatiuā. et h est (Qñ aūt vle.) 2° determinat diuersuz modū ꝑficiēdi eas dicēs. q ille ꝯiugōnes q hnt minorē affirmatiuā de ꝯtingēti ꝑficiunẗ ꝑ reductionē ad impoīe: ille vō q hnt minorē negatiuā de ꝯtingēti ꝑficiunẗ ꝑ ꝯuersionē minoris: et ꝑ reductionē vlteriorē ꝑ ipoīe: et qualiter fiat ibi ꝯuersio docet expsse. s. ꝑ oppositas qualitates in particulari que est minor: et h est (Uerum hi quidem.

¶ Quando aūt non inesse sumpserit particulari posita nō est syll's. Termini inesse qdē albū aial nix: non inesse aūt albū aial pix. per indefinita aūt sumenda est demonstratio.

¶ Consequenter ponit cōiugationes inutiles habentes maiorem vniuersalem: et sunt due que habent minorez negatiuam de inesse: maiorem autem affirmatiuaz vel negatiuam de contingenti. Quarum inutilitatē primo ostendit per instantiam in terminis. et h est (Quando aūt nō inesse sumpserit ꝑticulari.) Secūdo innuit aliū modū scilicet per indefinitam causam veritatis minoris que

ria que est particularis: particularis enim pôt eē vera vl' p
intellectu vlis vel pro vli intellectu particularis:sed vli nega
tiua posita minore nō sequebat̄ 9clō:sicut ostensum est
vlibus 9iugatiōib9:q̄re nec seqtur particularis negatiua
posita minore:ex q̄ nō seqt̄ ad aīs nō seqtur ad 9ñs:
ₔ loquor de negatiua de inee:ₔ h est (Per finitū enī.)

¶ Si aūt vle quidem ponatur ad minorem ex/tremitatē:particulare aūt ad maiorem:siue affirmatiue:siue negatiue:siue contingens:siue inesse nullo modo est syllogismus.

¶ Cōsequenter determinat 9iugatiōes particulares ha/bentes minorem vniuersalē:ₔ sunt octo:sed omnes inu/tiles:ₔ h est (Si autem vniuersale quidem.)

¶ Nec cū particulares vel indefinite sunt ppō/nes:siue 9tingere sumpte:siue inee:siue per/mutatum:nec sic erit syll's. Demonstratio aūt eadem que ₔ in prioribus. Termini autē oēs inesse quidem ex necessitate aial album homo. Non contingere aial albū tunica. Manifestū ergo q̄m vli posito ad maiorem extremitatem semp fit syll's:ad minorem autem nunquam.

¶ Cōsequēter determinat 9iugatiōes pticulares hñtes vtrāq3 pticularē:ₔ sunt 8°. ₔ oēs inutiles:q̄p inutilitatē ondit p ostēsionē in terminis:ₔ idē termini sufficiūt ad ostēsionē inutilitatis 8° 9iugationū p̄ple p̄cedētiū:ₔ h est (Nec cū pticulares.) Cōiter epilogat d pticularib9 9iu/gatiōib9 dicēs manifestū eē q̄ si in pticularib9 9iugōib9 maior fuerit vlis:sp erit syll's simplr:vbi mior fuerit ne/gatiua de ineē:si aūt mior fuerit vlis nullo9 erit syll's in 9iugatiōib9 pticlarib9:ₔ h est (manifestū igit̄.) ¶ Sz h forte dubitaret aliqs:p̄ q2 cū in mixtiōe necāry ₔ inesse nō ē vtilis 9iugō nisi maiore existēte d necio:quo ₔ q̄re sic hic vtilis 9iugatio maiore exñte de ineē ₔ nō d 9tigē/ti:Et dōm q̄ necūm nō dr multiplr:ₔ iō eodē mō semp accipit̄ in 9clōne ₔ pmissa:q̄re cū in mixtiōe necy ₔ ineē nō determinet vtilitatē 9iugationū nisi respectu 9ñs de necio:ₔ nō seqt̄ 9clō de necio nisi maiore exñte d ne/cessario:sicut ibidē ostēsuz est:p3 q̄ nō est vtilis 9iugō in illa mixtiōe nisi maiore exñte de necio. 9tingēs aūt mul/tipliciter dr:sz si accipiat̄ 9tingēs ad vtrūlibet semper apud 9ñē ₔ apud pmissam:ita q̄ non diuersificet̄:sicut ex alia pte non diuersificat̄ necāriū:non seqtur 9clō de 9tingēti h:nisi maior fuerit de cōtingēti. Si g̃ vniformi/ter diceret̄ 9tingēs:sicut dr necāriū eēt in hac mixtiōe sic in mixtiōe necy ₔ ineē. nūc aūt dr multiplr:ₔ seqt̄ ali/quādo 9clō de 9tingēti minore existēte de 9tingēti:sed nō accipit̄ eodē mō 9tingēs in pmissis ₔ in 9ñe:in pmis/sis.n.accipit̄ 9tingēs ad vtrūlibet:in 9ñe aūt 9tingens p possibili. ¶ Sz tūc dubitat̄ q̄re maiore exñte h d cō/tingēti:seqt̄ 9tingēs ad vtrūlibet:minore aūt exñte de 9tingēti nō:sed 9tingēs pro possibili:Et dōz q̄ q̄n ma/ior est de 9tingēti:ₔ minor de inesse:fit dispō f̄m dici de oi in 9tigētib9. ₔ h penes hāc acceptionē: oē qd est b. cō/tingit eē a:ₔ iō sc h3 9clō ad maiorem vt pars eius:ₔ fit 9clō penes vtutē maioris oino:q̄re cū maior sit 9tingēs ad vtrūlibet ₔ talis erit 9clo:q̄n aūt maior est de iesse ₔ minor de 9tingēti nō fit dispō f̄m dici de oi vel de nul/lo:nec f̄m vtutē maioris penit9 infinit̄ cōclusio:q2 nō approp̄at̄ minor maiori f̄m exigētiā ei9 qd est dici de oi ₔ de nullo:ₔ iō nō seqt̄ 9clō de inesse. adhuc minor in p̄ figura nō est cā 9ñtie nec facit 9ñē tanq̄3 pte sui:ₔ ideo q̄n minor est de 9tingēti ad vtrūlibet nō seqt̄ cōclusio

de tali 9tingēti necio:ₔ iō in tali dispōne nō pōt cōclu/sio penitus assimilari maiori:nec penitus minori:sed ha/bet modum cōmunem istis.s. 9tingentis pro possibili.

Consequenter dubitabit aliqs de 9iugōib9 pfectis:bñt enim sic. contingit oēm hoiez eē albū:oē nigrū est hō:sit ita.g̃ oē nigz 9tin/git eē albū. nō sequit̄:adhuc 9tingit oē mouēs esse aial: oīs hō est mouēs:sit ita.g̃ cōtingit oēm hoiem esse aial: nō seqt̄:q2 h necūm est:ₔ ita in modis pfectis nō semper est 9clusio de 9tingenti ad vtrūlibet. ¶ Adhuc pōt di/ci satis bene q̄ minor extremitas in ista mixtiōe d3 eē aliqd sub medio qd est sub ipso:ita q̄ minor sit de ineē simplr:qd p3 per dici de oi h acceptū.s. oē qd est b. 9tin/git ₔc.ₔ h signat Arist. in tex. dicēs (Qm̄ g̃ sub b. est ₔc.) In dictis aūt instātijs nō sic accipit̄ minor. Uel pt dici. ¶ Ad p̄m q̄ minor est distinguēda.s.ilr ₔ 9clio:ₔ eo mō quo minor est vera ₔ 9clio seqt̄ vera:eodē mō q̄ est fal/sa seqt̄ 9clusio falsa:ₔ p3 distinctio per p̄dicta in c. dicto. ¶ Ad 2m dōz q̄ maior nō pōt eē vera si minor sit vera vel ecōuerso:q2 is est sensus maioris. oē qd est mouens 9tingit esse aial. quod non stat cū minori vera.s. oīs hō mouetur:ₔ p̄pterea incōpossibiles sunt premisse:quare deficit coniugatio p̄pter terminorum habitudinem.

Dubium

2°

Ad p̄m

Ad 2m

Alterius Consequenter dubitabit̄ de eo qd dicit Aristo. nihil ex necessitate seq ex vno. h enī vr̄ falsum:p̄ pp enthimemata:q̄ ex vno 9cludūt ad/huc per locū a diffinitiōe ad diffinibile ₔ vl'r per locū a pte subiectiua:ₔ ex vno seqt̄ aliqd. adhuc hec est bona 9ña si vnū oppositoꝝ nō inest:reliquū inest:q̄re seqt̄ ex necessitate si est albū:nō est nigꝝ:ₔ tñ fit ex vno solo, adhuc idē pōt ondi p maximā de 9dictorijs:ₔ p m'ltos locos dyalecticos:vbi videt̄ aliqd ex vno 9cludi ex ne/cessitate. Adhuc Ari. in. 8. ipse dicit:q̄ orō est palā 9clu/sa tripl'r. ₔ tertio mō est q̄n deest aliqd valde probabile ad 9ñē:q̄re videt̄ q̄ ex vno tñ possit 9clusio palā ex ne/cessitate 9cludi. ¶ Ad oppositū sic:oīs 9clio īfert̄ p ali/qd mediū:sz mediū nō est nisi p relatione ad duo extre/ma:q̄re necesse est 9ñē iferri per mediū relatū ad duo extrema 9ñis:sed si mediū sit relatuz ad duo extrema 9ñis facit duas dimēsiōes:ₔ duas ppōnes:quare ois cō/clusio per duas ppōnes infert̄ ex necessitate. ¶ Adhuc sil'r est in motu vero:ₔ motu rōnis:sed mot9 ver9 nō fit nisi ab extremo alio in extremū ₔ per mediū:q2 nō mo/uet̄ simplr idiuisibile:q̄re mot9 rōnis erit ab extremo in extremū per mediū:q̄re cū fiat 9clusio ex extremis: necesse est f̄m rōnē p̄ cōparare mediū ad duo extrema ₔ postea 9cludere vnū extremum de extremo:ₔ sic p̄ms erūt necio due ppōnes. ¶ Adhuc 9clō:aut est affirma/tiua:aut negatiua:si affirmatiua 9cludit̄ vnū extremū de altero p aliqd 9ueniēs vtriq3:ₔ illud tūc necio cōpa/rabit̄ ad vtrūq3:sic p3 per se:ₔ erūt tūc due ppōnes ex ista cōparatione:si sit negatiua remouebit̄ vnuz extre/mū ab altero:ₔ h per aliqd vni 9ueniens ₔ nō alteri. ad hoc ergo q̄ extremū de extremo remoueat̄:necesse est aliqd ad vtrūq3 cōparare:ita q̄ ad vnū per 9uenientiā ad alterū per dr̄tiam:ₔ erūt tūc necessario due ppōnes: quare p3 q̄ siue debuit 9cludi 9clusio affirmatiua siue negatiua:necesse est apud rōnē duas fieri premissas cō/clusionē inferentes. ¶ Ad hoc dōm q̄ aliud est loq de premissis prout sunt apud rōnē:vel prout sunt apud ser/monē. p̄mo mō necesse est eē duas pmissas sicut ostensum est. scdo mō nō:q2 quāuis rō nō veniat in 9ñez nisi per duas dimensiones. bene tamen 9tingit alteram tñ ex/primere per vocem:sed ad necessariā: cū necessaria ne/cessario subintelligitur alia:neq3 enim intellectus pro/

Dubium

in opp^m

ferẽtis neq̃ audiẽtis ↄclonẽ accipit nisi per duas pmis-
sas:quaꝝ vtraq̃ ꝑ vocẽ vel altera expressa est tñ:ⁿ re-
liqua manifeste subītelligiẗ:ex his pꝫ mīto ad mīsiões
inductas ad primã ptez ↄclōis:q2 nõ coguntq̃n tamẽ
ex vno aliqd inferaẗ ex necessitate alteri⁹ subītelligaẗ
ⁿ sic est in modis oĩb⁹ argumẽtãdi vbi affirmatur vna.

Dubiũ **Hic forte** dubitabitur de ↄiugatiõib⁹ impfectis.
ⁿ vĩ q̄ oẽs inutiles sunt:q2 cũ maior p-
positio de inesse sit affirmatiua vel negatiua pdicaẗ de
his que actu sunt sub subiecto:in minori aũt ille idẽ ter-
minus pdicaẗ ⁿ ampliaẗ eius suppõ per virtutem mo-
di cõe:quare mediũ pro plurib⁹ stat in minori q̃ in ma-
20 iori.¶ Adhuc dixit Arist.supi⁹:q̄ necesse est ↄclonẽ as-
similari alteri pmissaꝝ:sed sic nõ est hĩ:ↄclo.n.nõ est de
ↄtingenti pro possibili:minor aũt de ↄtingẽti ad vtrũli-
bet:ⁿ ideo non assimilaẗ minori:nec ẽt maiori cũ sit de
inesse:quare cũ ↄclo neutri pmissarũ assimileẗ erit con-
Ad p^m clusio inutilis.¶ Ad primũ dõm q̄ maior ppositio est
de inesse simplr:quare subiꝫ stat pro oĩb⁹ que sub eo pñt
esse:predicatũ eniꝫ oĩbus illis possibiliter inest:ᵹ cuiq̃d
eniꝫ põt esse hõ:possibiliter est aĩal:in tali ppõne nõ p-
dicatur esse vt nũc:sed esse habitudinis:ⁿ ita mediũ est
q̄ eq̃lis est ampliatio medij in maiori de inesse ⁿ in mi-
Ad 2^m nori de contingẽti.¶ Ad scdm dõ:q̄ ↄclusio assimila-
tur minori cũ vtrũq̃ sit de ↄtingenti:nec opꝫ eas spãli-
ter inuicẽ assimilari ad hõ q̄ sequatur ↄclo:cum ex vna
de ↄtingenti ⁿ alia de nec̃io possit seq ↄclusio de inesse:
vt patebit in sequenti caplõ.¶ Cõsequenter videri⁹ du-
bitabiẗ de mõ pficiendi istas ↄiugationes. pbat.n.vti-
litatem ↄiugatiõis affirmatiue per deductionẽ ad ipos-
sibile faciendo syllm mixtũ de necessario ⁿ inesse in q̃n-
to tertie:sꝫ supius vbi determinauit de tali mixtiõe nõ
reputauit aliã valẽ ↄiugationẽ iuxta 4^m scde vel iuxta
5^m tertie:q̃re sequiẗ q̄ sua pbatio nulla.silr pbat vali-
tatẽ ↄiugatiõis negatiue ꝑ ipolẽ faciẽdo syllm mixtus
ex necessario ⁿ iesse in tertio tertie maiore pticulari exi-
stente de necessario ⁿ minore vli existẽte de inesse:sꝫ ta-
lis ↄiugatio supi⁹ reputabaẗ inutilis.¶ Ad hõ dicet ali-
quis q̄ tales ↄiugatiões superius reputabanẗ inutiles
simplr:q2 simplr loquẽdo inutiles sunt.si.n.alla de iesse
fuerit:vt nũc inutiles sunt:hic aũt reputantur inutiles
q2 illa de inesse est de inesse simplr:ⁿ q̃licũq̃ sic est vti-
les sunt hõ ↄiugationes:ⁿ ita hic reputanẗ vtiles solum
pp terminoꝝ electionẽ.¶ Sꝫ ↄ.minor ppõ in his ↄiu-
gationib⁹ est de ↄtingẽti ad vtrũliber:sed ppõ de cõtin-
genti tali si poneret inesse erit de inesse vt nunc:sed mi-
nor accipiẽda de inesse in syllo mixto ducente ad ipossi-
bile trãslata est a maiori:quare propositio accipiẽda in
tali mixtione de inesse necessario est de inesse vt nũc:et
ita q̃uis talis ↄiugatio mixta teneat vbi illa de inesse
fuerit de incẽ simplr:nõ tñ tꝫ in pposito.¶ Sed dicet
q̄ ↄtingens ad vtrũliber duplex est.s.natũ ⁿ infinitum.
ↄtingens aũt infinitũ si ponaẗ incẽ erit de incẽ vt nũc.
ↄtingens aũt natũ erit ↄtingẽs de incẽ.sequitur:sed in p-
positis ↄiugatiõib⁹ impfectis mixtis de incẽ ⁿ de ↄtin-
genti dꝫ minor eẽ de ↄtingẽti nato:qõ si ponaẗ eẽ est de
incẽ simplr:ⁿ ita syllꝫ mixt⁹ de nec̃io ⁿ incẽ ducit ad
oppo^m maioris ex opposito ↄclōis ⁿ minori posita incẽ
habebit aliã de incẽ simplr.q̄ aũt ⁿ oporteat minorẽ esse
de ↄtigẽti nato vĩ ꝑ hõ q̄ maior est de incẽ simplr ⁿ nõ
accipiẗ minor de ↄtigẽti sub maiori que est de incẽ sim-
pliciter nisi fuerit de ↄtigẽti nato:q2 ẽ maior appropiat
sibi minorẽ vt accipiaẗ seipsa:ideo opꝫ q̄ minor sit de
ↄtingẽti nato.¶ Sꝫ ↄsolũ illa ppõ põt sibi aliã appro-
priare vt accipiaẗ sm exigentiã ei⁹ que est maior in mõ

pme figure pfecto sm dici de oĩ vel de nullo:vel q̃ pos-
sibilis est ne ꝑ reductionẽ fiat maior in mõ pfecto prime
figure:sicut pꝫ ex pretactis in q̃õne mixtionis necessa-
rij ⁿ inesse:sed maior de incẽ in dictis ↄiugationib⁹ im-
pfectis:neq̃ est maior in syllo pfecto sꝫ dici de oĩ vl' de
nullo:neq̃ ꝑ reductionez põt fieri maior in tali mõ:sic
pꝫ de se:quare maior de incẽ in dictis ↄiugatiõibus nõ
appropriat miorẽ de ↄtingẽti:vt sit de ↄtingẽti nato:q̃-
re poterit sumi adeo bñ de ↄtigẽti ifinito:sic de ↄtigẽti
nato.q̃re minor posita incẽ poterit eẽ indifferẽter de in-
eẽ:vt nũc vel de incẽ simplr:ⁿ ita nõ est nec̃e syllm mix-
tũ quẽ facit ducẽdo ad ipolẽ.¶ Adhuc i terminis manife-
stũ est:q̄ minore existẽte de ↄtingẽti ifinito:seqẗ ↄclo de
ↄtingẽti p possibili:aliq̃ñ.n.est ↄclo de ↄtingẽti pro ne-
cessario vt in his terminis coloratũ albũ:aliq̃ñ aũt de cõ-
tingẽti ad vtrũliber vt hĩ:mouẽs ambulãs hõ:in his.n.
terminis fit ↄiugatio ex affirmatiuis minore existẽte de
ↄtingẽti ifinito:ⁿ semp seqẗ ↄclusio de ↄtingẽti:sig^m est
q̄ q̄ maior de inesse nõ appropriat minorẽ de ↄtingẽti
vt sit de ↄtingenti nato:ĩo bene poterit eẽ de ↄtingenti
ifinito:ⁿ ex hõ pꝫ idẽ qõ prius.¶ Põt q̃ dici q̄ hõ verꝫ ẽ:
ⁿ tñ ostẽsio Arist.sufficit.q̃uis.n.dicta mixtio nec̃arij ⁿ
incẽ inutilis sit respectu ↄclonis de necessario:vtilis tñ
est respectu cõclusionis de inesse:sicut per se pꝫ:ⁿ per p-
habita:qñ igiẗ pficit hõ ↄiugatio hñtes minorẽ de cõtin-
genti per deductionẽ ad impolẽ nõ intẽdit per mixtio-
nez necessarij ⁿ inesse ↄcludere ↄclusionẽ de necessario:
sed de inesse qui directe contradicit maiori de inesse:ⁿ
ita sufficienter ostendit illas ↄiugationes:ⁿ sciendũ q̄
hoc qõ ponit in lra.s.necesse ↄclusione sylli ad ipossibi-
le nõ est modificatio consequentis:sed consequentie.

Adhuc forte dubitabit aliq̃s de reliquo mõ pficiẽ- Dubiũ
di istas ↄiugationes.s.per primaꝫ figuram.
Dicũt.n. aliqui q̄ maior que est de incẽ ponẽda est de
ↄtingẽti:minor aũt q̃ est de ↄtingẽti ponẽda est de incẽ
ⁿ erit tũc modus perfectus istius mixtionis.¶ Sed ↄ.
cũ maior sit de incẽ simplr si ponatur de cõtingenti nõ
est de ↄtingẽti ad vtrũliber:nisi forte fuerit de ↄtingen-
ti nato:sed talis poterit esse illa de incẽ:qõ eniꝫ fuerit de
ↄtingenti nullo modo erit ad vtrumliber:sed in modo
pfecto illius mixtionis maior sylli est de cõtingenti ad
vtrũliber:quare si maior mutetẽ in ↄtingentẽ nõ est ne-
cesse fieri modũ pfectũ:ⁿ ita deficit talis reductio con-
iug.¶ Adhuc in syllogismo pfecto illi⁹ mixtiõis ↄclu-
dit ↄtingẽs ad vtrũliber:vt dixit Arist.in pncipio hui⁹
capli.sed qui vult pficere dictas ↄiugationes ipfectas
dꝫ oñdere seq ↄtingens pro possibili sicut iam patebit:
quare manifestũ est:q̄ nõ contingit hoc mõ dictas con-
iugationes pfectas facere:qõ cõcedendũ est.Et dõm q̄
pfici dꝫ per solã põnẽ minoris inesse:ita q̄ ex duab⁹ de
inesse ↄcludaẗ cõclusio de inesse:ⁿ ex illa vlterius ↄclo
de contingẽti:sicut dictũ est in expõne lrẽ.¶ Consequẽ-
ter dubitabiẗ de his cõiugationibus:vtrũ possint in cõ-
clusionẽ de incẽ:ⁿ vĩ q̄ sic eadẽ rõne:ꝑ quã Arist.oñdit
seq cõclusionẽ de ↄtingenti.fiat.n.sylls sic.oẽ b.est a.oẽ
c.cõtingit esse b.ergo oẽ c.est a.si nõ detur oppositũ.ali-
quod c.nõ est a.ⁿ ponatur minor inesse sic.omne c.est b.
ⁿ sic in quarto tertie.aliquod b.nõ est a.que est cõtradi-
ctoria maiori:similiter ostẽdi potest de modo necessa-
rio sic.nullum b.est a.ↄtingit omne c.esse b.ergo nullũ
c.est a.si nõ sequitur stabit oppositum.s.aliquod c.est a.
ponaẗ ergo minor incẽ sic.omne c.est b.ⁿ sequiẗ ex eis
in tertio tertie.aliqõ b.est a.que ↄtradicit maiori.Sed
q̄ non sequatur ostẽditur per instantiã in terminis sic.
omne ambulans est mouens.cõtingit omnem hominẽ
ambulare.

ambulare non eñ Omis hō mouet: sit ita ꝙ nullus hō mo
ueat: ⁊ pȝ ꝙ pmisse sunt vere ⁊ ꝯclo falsa. silr de mō ne
gatiuo sit ois hō niger ⁊ dicat sic. nullū albū est nigrū.
ꝯtigit oēm hoiem eē albū: non tñ seqꝛ ꝙ ollis hō sit ni
ger q̄uis pmisse sint ve. ❡ Et dōm ꝙ illa de icē nō seq
tur. dādū eñ est oppᵐ illiꝰ de ineē: ⁊ illud pōt stare cum
vtraqȝ pmissaꝝ. Et cū dr̄ ponat mioꝛ ineē. dōm ꝙ mioꝛ
non pōt poni: q̄re si ponat ineē ipsa erit ipolis opposito
ꝯnis: q̄d pȝ sic. b. ꝯtinet sub. a. ꝑ pmā ppōnē ⁊ bñ pole
est ꝙ. b. ꝯtingēti insit oī. c. ⁊ tñ ꝙ. a. remoueat ab aliq̄. c.
q̄ cū oē. b. sit. a. si oē. c. sit. b. neċe est oē. c. eē. a. q̄re cū mi
noꝛe posita ineē non stabit oppᵐ ꝯnis: stat tñ bñ cū ipsa
mioꝛe: ⁊ ideo nō est admittēda positio minoris icē cum
opposita ꝯnis ex ipsa pōne cū compōne ad oppoᵐ ꝯnis
cū est ipolis causat inconueniēs. q̄d aūt dcm̄ est de mō
affirmatiuo. silr se hȝ in modo negatiuo: dādū est oppᵐ
ꝯnis ⁊ non pōt poni minoꝛ de icē. oppᵐ eñ ꝯnis est cō
possibile minori: sȝ nō est cōpole illi de icē qua trāsfert
ab ea: q̄re cū in illis sic sit. b. a. ſm maiorē impole est ꝙ
aliq̄d. c. sit. a. cū oē. c. sit. b. seqꝛ eñ si nullū. b. est. a. ⁊ oē
c. est. b. ꝙ nullū. c. sit. a. verū tñ sil' stāt ꝙ oē. c. ꝯtigat esse
b. ⁊ ꝙ aliq̄d. c. sit. a. ⁊ ita pȝ ꝙ in vtroqȝ modo stat oppᵐ
ꝯnis cū minore: sȝ nō cū illa de icē que a minore sumit:
⁊ ideo cū opposito ꝯnis nō est admittēda positio mino
ris icē. sic eñ accipient incōpolia: ex quaꝝ icōpolita
te seqꝛ icōueniens. ❡ Sȝ ꝯ. posito possibili nō accidet
ex eo ipole: q̄re cū minoꝛ sit polis ex positione illius in
eē non accidet ipole. ❡ Si dicta rō vera eēt ad soluen
dū non valeret ꝓbatio Arꝭ. qua ꝓbat ꝙ in his modis
seqꝛ ꝯtingēs pro poli. oppᵐ eñ ꝯnis est incōpole mino
ri posite ineē. vbi gr̃a. si in mō affirmatiuo oē. b. sit. a. i
cōpolia sunt hec duo. aliq̄d. c. de neċitate non est. a. ⁊ oē
c. est. b. quoꝝ pᵐ est oppᵐ ꝯnis de ꝯtingēti: ⁊ minoꝛ posi
ta ineē: ⁊ ita si pdicta solo esset vera nō videt bona esse
ꝓbatio Arꝭ. respectu ꝯnis de ꝯtigēti q̄d est icōueniēs.
Et dōm ꝙ oñsio Arꝭ. bona est. ❡ Et dōm ad pᵐ ꝙ si ꝯsi
derent aliq̄d pole in se ⁊ absolute nūq̄ ex positione illiꝰ
ineē si sic ꝯsideret accidet ipole. verū tñ ex relone eius
ad sibi icōpole accidet impole: ⁊ sic est in ꝓppositis: vt
dcm̄ est. ❡ Ad 2ᵐ dōm ꝙ alr est de opposito ꝯnis de cō
tingēti q̄ȝ de opposito ꝯnis de ineē. oñsum eñ est prius
q̄ñ oppᵐ ꝯnis de ineē incōpole est minori: sȝ incōpossi
bile cū minori posita ineē. oppᵐ aūt ꝯnis de ꝯtingēti est
incompole vtriqȝ. si eñ oē. b. sic est. a. tūc est. b. sub. a. ⁊
ita hec icōpolia. s. de neċitate aliq̄d. c. nō est. a. ⁊ oē. c. ꝯti
git eē. b. qꝛ si aliq̄d. c. non de neċitate est. a. tūc aliq̄d est
c. q̄d ipole est eē. a. ⁊ si h̄ tūc aliq̄d est. c. q̄d ipossibile est
eē. b. ⁊ ita nō ꝯtingit oē. c. eē. b. si neċe est aliq̄d. c. nō eē
a. Silr est de mō negatiuo: ꝙ si nullū. b. est. a. icōpolia
sunt de neċitate aliquod. c. est. a. ⁊ ꝯtigit oē. c. esse. b. qꝛ si
neċe ē aliq̄d. c. eē. a. cū nulli. a. sit. b. aliq̄d. c. est. b. q̄d nō
poterit eē. b. h̄ pȝ: qꝛ maioꝛ negatiua est de icē simplr: in
qua termini adinuicē opponunt: ⁊ ita stāt sil. s. ꝙ oē. c.
ꝯtigat eē. b. ⁊ ꝙ neċe sit aliq̄d. c. eē. a. q̄re pȝ ꝙ oppᵐ ꝯnis
de ꝯtigenti est incōpole minori: ⁊ ita q̄uis mioꝛ ponat
ineē: ⁊ adhuc sunt incōpolia: nō tñ fit impole vel incō
possibilitas per positionē minoris iesse: nec est post illā
positionē incōpolitas nisi que prius fuit. oppoᵐ aūt ꝯnis
de iesse nō est incōpole minori añ positionē eiꝰ ineē. iō
bñ potuit Arꝭ. accepto opposito ꝯnis de ꝯtingēti ponere
minorē inesse: qꝛ nō causat ibi aliq̄d icōueniens quod
prius nō fuit. accepto aūt opposito ꝯnis de iesse nō debet
poni mioꝛ iesse: qꝛ per positionē illā causat icōueniēs
q̄d nō erat prius: nec tñ seqꝛ ipole ex minore posita ineē
simplr ⁊ absolute: sȝ ex relone eiꝰ ad oppᵐ ꝯnis: q̄d est ei

incōpole. ex his pȝ ꝙ in dictis ꝯiugationibꝰ seqꝛ ꝯclo
de ꝯtingenti: ⁊ bñ ꝓbat Arꝭ. h̄ ⁊ ꝙ nō seqꝛ ꝯclusio de
inesse: nec pōt h̄ ꝓbari per ꝓbationem Aristotelis.

Adhuc forte dubitaret aliq̄s que dicant icē simplr cū dicat ꝙ maioꝛ dȝ eē de ineē simplr ⁊ nō Dubium
vt nūc. quedā eñ sunt ꝑ se: quedā per accñs. ⁊ que per
accñs dicant ineē vt nūc. si ḡ per se iherētia dicant in
eē simplr. querit aut solū vel per se iherētia pᵐ mō ⁊ si h̄
tūc hoc non est de ineē. hō est grāmaticus: qꝛ pdicatum
nō cadit in diffōne subti: sed h̄ falsum est. si solū inherē
tia 2ᵒ. tūc talis ppō nō eēt de ineē simplr. hō est aial:
subm eñ nō cadit in diffōne pdicati: sed h̄ est falsum.
si vtroqȝ mō per se iherētia dicant ineē simplr ⁊ soluȝ
ꝯtigit. tūc eñ h̄ eēt de ineē simplr: grāmaticū est aial:
cū nec pdicatū cadat in diffōne subti neqȝ eꝯ: sȝ mani
festū est ꝙ talis ppō est de ineē simplr. ❡ Et dōm ꝙ il
la dicant ineē simplr que isunt pᵐ mō ⁊ 2ᵒ per se ⁊ que
adhuc reducunt ꝓprimo: ita ꝙ illa que semꝑ isunt: vel
frequēter isunt: hñtia tñ cām iherētie in subto vel pdi
cati in subto dicūt ineē simplr. vñ ꝯtigētia nata simplr
ineē dicunt: ⁊ ppōnes de tali ꝯtigēti si ponant icē sunt
de ineē simplr ⁊ reducunt ad ꝑ se pmi modi: vel ad que
hēt cām pdicati in subto vel eꝯ. Hoc aūt quod opponit
hāc ppōnē. grāmaticū est aial: nō est ꝑ se pᵐ mō vel 2ᵒ.
dōm ꝙ reducit ad pᵐ modū vel ad ꝯuersam scdi modi
ꝑ se: cadit eñ aial in diffōne grāmatici nō in se: sȝ in suo
iferiori in quo accñtalr est. diffinit aūt grāmaticus per
hoiem in quo actualr itelligit aial: q̄re pdicatū dicte ꝓ
pōnis cadit in diffōne subti. ❡ Cū etiā sciēdū ꝙ alr ac
cipiēda est ppō de icē simplr respectu ꝯnis de neċio: ⁊
alr respectu ꝯnis de ꝯtigēti cōi. illa eñ de ineē simplr
que cū alia de neċio ꝯcludit ꝯnē de neċio dȝ esse neċia
ſm rē ⁊ nō sufficit ꝙ sit ꝯtingēs natū positū ineē. verbi
gr̃a. oē grāmaticū de neċitate est sciens. ois hō est grā
maticꝰ. sit ita: sȝ nō de neċitate ois hō est sciēs. respectu
aūt ꝯnis de ꝯtingēti pōt illa de inesse manifestari a cō
tingenti nato: ⁊ sic patet ꝙ aliter sumit ppositio de in
esse simplr in mixtione neċij ⁊ inesse: ⁊ aliter in mixtio
ne ꝯtingētis ⁊ inesse vel ꝯtingentis ⁊ necessarij.

Cōsequēter forte quereret Utrū maioꝛ de icē mo di neċij ipfecti debeat eē de inesse Dubium
simplr. sicut maioꝛ de icē modi affirmatiui: ⁊ videt ꝙ
nō: cū h̄ non ꝓbet Arꝭ. de mō negatiuo sic affirmatiuo.
❡ Oppᵐ aūt videt ꝑ h̄ q̄d dic Arꝭ. in pte illa in q̄ ponit Oppoᵐ
ꝯiugationē negatiuā: qꝛ eñ posuerat quosdā terminos
vbi maioꝛ est de ineē vt nūc: dicit meliꝰ eē sumēdū ter
minos q̄si velit ꝙ oporteat maiorē de ineē eē de inesse
simplr. ❡ Adhuc eadē ꝓbatio q̄ ꝓbat Arꝭ. ad oñdēduȝ
maiorē de ineē eē de icē simplr in ꝯiugōne affirmatiua
suffic ad idē ꝓbādū in ꝯiugōne negatiua ⁊ ꝑ eosdē ter
mios. sic pȝ iuēti. q̄re vr̄ ꝙ maioꝛ in mō negatiuo erit
de icē simplr: sic i mō affirmatiuo: qꝛ satis pȝ ꝑ ea q̄ dic
circa moᵐ negatiū ⁊ circa moᵐ affirmatiuū. sic iā dcm̄ ē.

Sed tunc vlteriꝰ q̄ret. Utrū ꝯclo ꝯiugōis affirma tiue itelligēda sit de ꝯtigēti pro poli: sic Dubium
ꝯclo ꝯiugōnis negatiue vel nō: ⁊ videt ꝙ nō: qꝛ Arꝭ. oñ
dit de mō negatiuo ꝯnē eē de ꝯtingēti pro poli ⁊ nō de
affirmatiuo: qꝛ in pñ huiꝰ capli dicit ꝯnē modoꝝ nega
tiuoꝝ impfectoꝝ eē de ꝯtingēti pro poli nihil tāgendo
de modis affirmatiuis. ❡ Oppositū aūt videt per eas
dē rōnes q̄s Arꝭ. ponit ad h̄ oñdendū de mō negatiuo:
q̄ñ aūt pficit modū affirmatiuū accipit oppositū ꝯnis
que est negatiua de ꝯtingēti ⁊ dicit eā ꝯuerti cū ppōne
de neċio: sed illa de neċio nō ꝯuertit negatiue de ꝯtin
gēti nisi accipiēdo ꝯtigēs pro poli. q̄re ſm Arꝭ. ꝯcludit

ɔtingēs pro poſſi. ¶ Adhuc Ar. pbat q̄ ſufficiēter ſeq̄r ɔcl'o de ɔtīgenti: ſʒ aliquā p̄ᵐ ex neceſſitate ineſt poſtremo in iſta diſpōne: ⁊ aliquā ɔtīgenter ei ineſt dico ad vtrūlibet: q̄re cū ſemꝑ ſequat̄ ɔtīgēs h̄ eſt ɔtingēs cōe neceſſario ⁊ ei qd̄ eſt ad vtrūlibet: hoc aūt eſt ɔtīgens pro poſſi. q̄re ſeq̄tur ɔtingēs pro poſſi. q̄ aūt in hac diſpōne iſit p̄ᵐ cū poſtremo ex neceſſitate pʒ ſic. oē albū eſt coloratū. ɔtingit oēm hoīem eē albū: ⁊ neceſſe eſt oēm hoīem eē coloratū. q̄ aūt aliquā ɔtingit p̄ᵐ poſtremo ad vtrūlibet pʒ ſic. oē ambulās eſt mouens. ɔtingit oēm hoīem ambulare. ergo ɔtingit oēm hoīem moueri. h̄ aūt ɔcl'o eſt de ɔtingenti ad vtrūlibet. hoc aūt eſt concedendum.

Dubiū **Sed tunc** q̄rit̄. q̄re Ar. mētionē fac̄ de modis negatiuis ɔtīgēti dicēs: q̄ ɔcludūt ɔtīgēs pro poſſi: ⁊ nō dic̄ de modis affirmatiuis quos oñdit ꝑ negatiuos. ¶ Dōm q̄ qñ maior eſt affirmatiua meᵘˢ ⁊ maior extremitas ſe hñt ſic̄ ſupius ⁊ iferiᵘˢ: ⁊ pʒ oib' q̄ iferius pōt ɔtīgere alicui cui ex neceſſitate ɔtingit ſuū ſupius: vt albū ɔtingit hoī coloratū tñ ei ex neceſſitate ineſt. pʒ ēt q̄ aliquā ſupiᵘˢ ⁊ iferius eidē pñt ɔtīgere: vt hoī ɔtīgit tam ambulare q̄ꝫ moueri: ⁊ ita ꝑ ſe planū eſt in mō affirmatiuo ſeq̄ ɔñē de ɔtīgēti pro poſſi: nō aūt ita de modis negatiuis: qñ eni maior eſt negatiua de ineē meᵘˢ ⁊ maior extremitas ſe hñt per diſpōnē: ſic̄ oppoſita: ⁊ appet tanq̄ꝫ regula q̄ ſi vnū oppoſitoꝝ ɔtīgēter ineſt ⁊ reliquū ɔtingēter remouet̄: ⁊ ita appet q̄ debeat ſeq. ergo ɔtīgēs ad vtrūlibet: ſic̄ minor eſt de tali ɔtingēti: ⁊ iō oñdit Ar. ɔñē de ɔtingēti pro poſſi ſeq in modis negatiuis ⁊ non oñdit h̄ de affirmatiuis: ſʒ ſupponit h̄ tanq̄ꝫ manifeſtū.

Dubiū **Cōſequēter** dubitat̄ vlteriᵘˢ de hoc qd̄ dcm̄ eſt. iſtos modos poſſe in ɔñē de ɔtīgēti ꝑ poſſi. videt̄ eni eē inutiles ɔiugōnes. ſic oīs ɔiugō ſolū iferēs ɔñē neceſſariā gr̄a termioꝝ ⁊ gr̄a forme argᵘ ē iutilis ſʒ talis eſt ɔiugō que dr̄ iā poſſe in ɔtīgēs ꝑ poſſi. pbō. forᵃ manet eadē ⁊ diſpō. ɔcl'io aūt eſt nūc de ɔtīgēti ad vtrūlibet: nunc de ɔtingēti pro neceſſario: ſic̄ ꝑus oñſuʒ eſt. q̄re q̄ ſequat̄ h̄ vel illa ɔcl'io nō cauſabit diſpō vel forᵃ
2ᵒ argᵘ: ſʒ tales termini. ¶ Adhuc Ar. reputat ɔiugñē inutilē vbi pōt iueniri iſtātia in termiſ: ſʒ in dcis ɔiugōnibus eſt repire iſtātiā i termiſ. nō eni ſeq̄t ɔcl'o de neceſſario. ex q̄ iuenit̄ ſtare ɔcl'o de ɔtīgēti ad vtrūlibet. ſilr vl' eɔ: nō ſeq̄t ɔtingēs ad vtrūlibet cū ſtet ɔcl'o de neceſſario. ſolo
3ᵒ aūt ad iſtātiā pʒ per ꝓbita exᵃ. ¶ Adhuc nihil eſt in genere qd̄ nō eſt in nā ſiue ſpē. ḡ nihil eſt in ɔtīgēti cōi qd̄ eſt poſſe qd̄ nō ſit ɔtīgēs pro neceſſario vl' ɔtīgēs ꝑ nō neceſſario ſiue ad vtrūlibet. ſi ḡ dicat̄ ſequi ɔtīgēs pro poſſi: aut h̄ eſt: q̄ ſeq̄t tm̄ ɔtingēs qd̄ eſt neceſſarium vel ɔtingēs qd̄ eſt nō neceſſariū vl' vtrūqʒ. ſi ɔtīgēs pro neceſſario ɔtīgit in his terminis mouēs ambulās: h̄ eſt ɔcl'o ad vtrūlibet. ſi tm̄ ɔtigens qd̄ eſt nō neceſſarium ɔtīgit in his termiſ color albū hō eſt ɔcl'o de ɔtīgēti pro neceſſario. ſi ſeq̄t vtrūqʒ tūc redibūt p̄ᵒ obiones.
In oppᵐ ¶ Ad oppᵐ ſic. vbi iueniunt̄ oēs ſpēs ipſius gnīs iuenit̄ ipm genᵘˢ ſimplr: ſʒ ſpēs ɔtīgētis ꝑ poſſi ſunt neceſſariuʒ ⁊ nō neceſſariuʒ: quoꝝ vtrūqʒ iuenit̄ ſufficiēter ſeq in dicta diſpōne: ſic̄ pʒ in dictis termiſ. q̄re hn̄ dicet̄ ɔtīgens cōe qd̄ accipit̄ pro poſſi ſeq in dictis ɔiugōnibᵘˢ.
2ᵒ ¶ Adhuc ſic̄ ɔtīgere ineē cōe eſt ad neceſſe ineē ⁊ ad poſſe ineſſe ⁊ ad nō eē: ita neceſſe cōe eſt ad ineē ſimplr ⁊ ineſſe vt nūc: ſʒ duab' ꝓpōnib' ſumptis de ineē dicimᵘˢ vtilem ɔiugationē eē ad ɔcludēduʒ ɔñem de ineē: q̄uis in aliq̄b' termiſ ɔcl'io illa ſit de ineē ſimplr: in aliq̄b' aūt de ineē vt nūc. ḡ ſilr dicet̄ diſpoſitio dictaꝝ ɔiugationum poſſe in ɔñē de ɔtingēti ſimplr: q̄uis illa ɔcl'o de ɔtīgēti in aliq̄b' termiſ ſit de ɔtingēti pro neceſſario: in aliq̄b' aūt de ɔtingēti pro nō neceſſario: qd̄ ɔcedēdū eſt: q̄uis eni dicte coniugationes inutiles ſint q̄ꝫtū ad ɔtingens pro neceſſario tm̄ vel q̄ꝫtū ad ɔtīgens ad vtrūlibet tm̄: ſunt tñ vtiles reſpectu ɔñis de ɔtīgenti ſimplr: ſic̄ iutilis eſt ɔiugatio de duab' ꝓpōnib' de neceſſario reſpectu ɔñis de ineē ſimplr ⁊ reſpectu ɔñis de ineē vt nūc: vtilis tñ eſt reſpectu ɔñis de ineē abſolute ⁊ ſimplr.

¶ Ad obiecta dōm ad p̄ᵐ ſic q̄ ɔcl'o de ɔtīgenti pro neceſſario ſeq̄tur gr̄a terminoꝝ ſub forma cōi: ⁊ ſilr ɔcluſio de ɔtīgēti pro nō neceſſario: ſʒ reſpectu neutrius iſtoꝝ ponit̄ ɔiugatio vtilis. ɔcl'o aūt de ɔtingēti pro poſſi ſeq̄tur gr̄a forme ⁊ nō gr̄a māe: ⁊ reſpectu huiᵘˢ ponit̄ ɔiugatio vtilis: ⁊ ita ɔiugationē quā reputat vtilē nō ſolū tenet gr̄a termioꝝ: ſʒ gr̄a diſpōnis ⁊ forme Ad p̄ᵐ
talis. ¶ Ad 2ᵐ dōm q̄ ɔcl'o de ɔtīgēti pro neceſſario que ſtare pōt in tali diſpōne ſatis pbat q̄ ɔiugatio eſt iutilis ⁊ ɔtingens pro nō neceſſario vel eɔ: ſed h̄ q̄ vtrūqʒ ɔtingens ſeq̄tur pbat ɔtingēs ſimplr qd̄ eſt cōe ſeq ⁊ nō reſpectu ſpecialiū: dico gr̄a forme ⁊ diſpōnis: ſed ſolū gr̄a termi- Ad 2ᵐ
noꝝ ſub forma cōi. ¶ Ad vltimū ex iā dictis pʒ rñſio. dr̄ eni ɔtīgens pro poſſi ſeq nō ſolū pro altero ɔtētoꝝ: ſʒ pro vtroqʒ: ita q̄ gr̄a diuerſoꝝ termioꝝ ſequēt̄ diuerſa ɔtinuata: ⁊ q̄ nō eſt iuēire termios vbi nō ſequat̄ h̄ vl' illud. iō modus ſyllogiçādi attribuit̄ ipſi cōi. ſ. ɔtingēti pro poſſi ⁊ ꝓpt̄e habeat̄ ſile dcm̄ de ineē. ¶ Si aūt aliq̄s ſic opponat in dictis ɔiugōnib' nō ſeq̄t ɔtīgēs qd̄ eſt neceſſarium: ſic̄ dcm̄ eſt nec ɔtigens qd̄ eſt nō neceſſarium. ḡ neqʒ ſeq̄tur ſimplr ɔtingens. ¶ Dōm q̄ aliqd pōt ſeq gr̄a māe: ⁊ ſic ſeq̄tur vtrūqʒ dictoꝝ: vel gr̄a forme: ⁊ ſic ſeq̄tur neutrū illoꝝ: ſʒ ꝓpter h̄ nō ſeq̄tur q̄ nō ſeq̄t ɔtigens cōe. gr̄a eni forme ſeq̄t ɔtingēs qd̄ eſt cōe qd̄ nihil eſt niſi in ſuis ɔtētis ſemꝑ erit ɔcl'o in termiſ de ɔtigenti qd̄ neceſſarium de ɔtingenti vel qd̄ eſt non neceſſarium. Ad vltᵐ

Dubiū **Ultimo** forte queret̄ ſufficientia ſylloꝝ huiᵘˢ mixtionis: ⁊ ſupponēdū eſt q̄ maior ſit vlis: ⁊ q̄ mīor nō ſit negatiua de ineē: q̄b' ſuppoſitis pʒ q̄. 32. ɔiugationes. q̄ꝝ octo ſunt iutiles ſunt vbi maior eſt ꝑticularis ⁊ mīor vlis. ſilr alie octo vbi vtraqʒ ꝑticularis. de octo vō hñtib' vtrāqʒ vlem ſunt ſex vtiles ⁊ due iutiles. ſilr ēt dico de illis octo que hñt maiorē vlēʒ ⁊ minorē ꝑticularē. q̄ꝝ ɔiugōnes ſex ſūt iutiles: due aūt vtiles. ſi aūt aliq̄s querat rōnē ſuppōnū pʒ per ꝓrehabita.

Quando aūt h̄ qdē ꝓpōnū ex neceſſitate ineē vel nō ineē: illa vō ɔtigē ſignificat: ſyllꝰ qdē erit hoc mō ſe hñtibus termiſ: ⁊ ꝑfectᵘˢ. Qñ ad minoreʒ extremitatē ponet̄ neceſſario: ɔcluſio aūt ſi p̄dicatiue fuerint vtriqʒ termini ɔtingētis ⁊ nō ineē erit: ſiue vlr ſiue nō vlr ponant̄ termini. Si aūt ſint hic qdē affirmatiuus: ille vō priuatiuus: qñq̄dē affirmatiuus fuerit neceſſarius: ɔtingentis ⁊ nō eiᵘˢ qd̄ eſt nō ineē. Qñ aūt priuatiuus ⁊ ɔtigentis nō ineē ⁊ nō ieſſe: ſiue vl'es ſiue nō vl'es fuerint termini. Cōtingere aūt in ɔcl'one eodē mō accipiēdū quo ⁊ in priori: eiᵘˢ aūt qd̄ eſt ex neceſſitate nō ineſſe nō erit ſyllꝰ. aliud eni eſt nō ex neceſſitate ineſſe: ⁊ ex neceſſitate non ineſſe.

Hic determiat mixtionē ɔtigētis ⁊ neceſſie in p̄ᵃ figura: ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ᵃ determinat ipſam totā in ſe. in 2ᵃ cōparat eā ad p̄cedentē mixtionē cū dicit (Manifeſtū eſt ḡ ex his.) p̄ᵃ in duas. in p̄ᵃ dat regulas ſm̄ q̄s p̄cedūt oēs ɔiugationes. in 2ᵃ cū dicit (Qm̄ igit̄ vlib' affirmatiuis.) determiat ipſas ɔiugōnes. p̄ᵃ pars habet quinqʒ

quinqȝ regulas. pͣ est cõis. ſi aliq̃ ꝓpõnũ fuerit de nec̃io ⁊ altera de ꝯtigẽti poterit eẽ ſyll's ⁊ h̃ eſt (qñ aũt.) 2ͣ idẽ tat modos pfectos ⁊ eſt. ꝙ mioꝛ exiſte de nec̃io ⁊ maioꝛe de ꝯtingẽti fiet ſylli pfecti: ⁊ h̃ intelligẽdo, ſi minoꝛ fuerit affirmatiua ⁊ maioꝛ vl'is: ⁊ h̃ ẽ (⁊ pfectus.) 3ͣ regͣ deſeruit modis affirmatiuis ⁊ eſt. ſi vtraqȝ ꝓpõ ſit affirmatiua ꝯcl'io erit de ꝯtigẽti nõ de inẽe: ⁊ h̃ eſt (ꝯcluſio autẽ.) 4ͣ deſeruit modis negatiuis: ⁊ eſt. ſi altera ꝓpõnũ fuerit affirmatiua ⁊ altera negatiua. ſi affirmatiua fuerit de nec̃io ꝯcl'io erit de ꝯtigẽti ⁊ nõ de inẽe. ſi autẽ negatiua fuerit de nec̃io dũmõ vl'is ſeq̃t duplex ꝯcl'o. ſ. negatiua de ꝯtigẽti ⁊ negatiua de ĩeẽ: ⁊ h̃ eſt (ſi ãt ſint.) 5ͣ deſeruit õnib' huius mixtionis: ⁊ eſt. ꝙ ꝯtigẽs in iſta mixtiõe eſt ſil'r accipiẽda apõ ꝯnẽ: ſic̃ in mixtiõe ꝓcedẽti. i. ꝙ in modis pfectis ſeq̃t ꝯtigẽs ſm dictã determiationẽ. in impfectis aũt ꝯtingẽs pro poſſi: ⁊ nõ ſeq̃t h̃ ꝯtigẽs p nec̃io. modi eni ipfecti nec̃iũ nõ ꝯcludũt. ꝯtigere vo eẽ: q2 idẽ eſt cũ neẽe nõ ĩeẽ: ſ3 qᵭ eſt id eſt cũ nõ neẽe eſſe ⁊ tale eſt ꝯtingẽs pro poſſi: ⁊ h̃ eſt (ꝯtingere aũt.)

¶ Qm̃ igit̃ vlib' affirmatiuis exñtib' termis nõ ſit ꝯcluſio nec̃ia manifeſtuȝ: inſit eni. a. oi. b. ex nec̃itate. b. aũt ꝯtiget oi. c. Erit igit̃ ſyll's impfectus: qm̃. a. ꝯtigit oi. c. ĩeſſe. Qm̃ aũt impfect' ex declaratione palaȝ. Eodẽ eni mõ demõſtrat̃ quo ⁊ in prioꝛib'. Rurſuȝ. a. qdẽ ꝯtingat oi. b. ineſſe. b. aũt oi. c. iſit ex nec̃itate: erit itaqȝ ſyll's: qm̃. a. ꝯtingit oi. c. ineſſe: ſed nõ qm̃ ineſt: ⁊ eſt perfectus: ſed nõ imperfectus: ſtatim eni perficitur per ex principio propoſitiones.

¶ Coñter determinat ꝯiugõnes. ⁊ pͦ vles. ⁊ 2ͦ pticlares cũ dic̃ (eodẽ aũt mõ.) vliũ aũt pͦ ponit ꝯiugõnes duas ꝯſtãtes ex affirmatiuis. 2ͦ põit modos negatiuos cũ dic̃ (ſi aũt nõ ſilis.) In pͣ pte ſic ꝓcedit. pͦ dicit ꝙ in modis affirmatiuis nõ ſeq̃t ꝯcl'io de nec̃io: ⁊ h̃ eſt (Qm̃ igit̃ affirmatiuis.) 2ͦ ponit ꝯiugõnes hec manifeſtãtes. ponit aũt duas. q̃x pͣ eſt impfecta hñs maioꝛẽ de nec̃io ⁊ minoꝛẽ de ꝯtigẽti: q2 per deductionẽ ad ĩpoſ'e ex oppoſito ꝯnis ⁊ minoꝛe poſita ĩeẽ vel per ſolã põnẽ mioꝛis ĩeẽ ſicut pͦdictũ eſt in modis impfectis ꝓcedẽtis mixtiõis. ⁊ h̃ eſt (Inſit eni. a.) 2ͣ eſt pfecta hñs maioꝛẽ de ꝯtingẽti ⁊ minoꝛẽ de nec̃io ⁊ pficit̃ per dici de oi ſm iſtam acceptionem qᵭ eſt. b. ⁊. c. ⁊ h̃ eſt (Rurſum. a. quidem.)

¶ Si aũt nõ ſilis figure ſint ꝓpõnes ſit primuȝ priuatiua nec̃ia ⁊. a. qdẽ ꝯtingat nulli. b. ex nec̃itate. b. aũt ꝯtigat oi. c. neẽe igit̃. a. nulli. c. ĩeẽ. ponat̃ aũt aut oi aut alicui. Poſitũ eſt autẽ. a. ꝯtingere nulli. b. qm̃ ergo ꝯuertit̃ priuatiua ⁊ b. nulli. a. ꝯtiget. a. aũt poſitũ eſt ĩeẽ. c. autẽ oi aut alicui. Quare nulli aut nõ oi. c. ꝯtiget. b. ineſſe: ꝫ ſupponebat̃ oi ex pͦcipio. Manifeſtuȝ eſt autẽ: qm̃ ⁊ eius qᵭ eſt ꝯtingere non ĩeẽ fit ſyll's ſiqdẽ ⁊ non ĩeẽ. Rurſum ſit affirmatiua ꝓpoſitio nec̃ia: ⁊. a. qdẽ ꝯtigat nulli. b. ĩeẽ b. aũt inſit oi. c. ex nec̃itate. Ergo ſyll's qdẽ erit perfectus: ſed nõ eius qᵭ eſt nõ ineſſe: ſed eius qᵭ eſt ꝯtingere non ĩeẽ. Nam ⁊ ꝓpoſitio ſic ſumpta eſt que ad maioꝛẽ extremitatem eſt ⁊ ad impoſſibile non eſt ducere. Nã ſi ponat̃. a. ineſſe nulli. c. poſitũ aũt eſt ⁊. a. nulli. b. ꝯtingere ineſſe: nihil accidit per hoc impoſſibile.

¶ Cõſeq̃nter ponit ꝯiugõnes negatiuas. ⁊ pͦ duas hñtes maioꝛẽ negatiuã. 2ͦ hñtes minoꝛẽ negatiuã cũ dic̃ (Si aũt ad mioꝛẽ.) in pͣ pte ponit duas ꝯiugõnes. q̃x pͣ hẽt maioꝛẽ negatiuã de nec̃io ⁊ mioꝛẽ affirmatiuã de ꝯtingẽti: ⁊ eſt impfecta quã oñdit poſſe in duplicẽ ꝯnẽ. pͦmo in ꝯnẽ de ĩeẽ ſic. de nec̃itate nullũ. b. eſt. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̃ nullũ. c. eſt. a. ſi eni detur ꝯ̃dictoꝛia ꝯnis ex illa ⁊ ꝯu̾ria maioꝛis ꝯcludit̃ mioꝛ per ſyll'm mixtũ de nec̃io ⁊ ĩeẽ in 4ͦ pͤ ſic. de nec̃itate nullũ. a. eſt. b. aliqᵭ. c. eſt. a. ergo de nec̃itate aliqᵭ. c. nõ eſt. b. Si aũt det̃ ꝯ̃dictoꝛia ꝯcludit̃ mioꝛ p ſyll'm factũ in 2ͦ 2ͤ. ſic̃ pȝ p ſe. manifeſtũ igit̃ eſt ꝙ ſeq̃t ꝯcl'o de ĩeẽ: ⁊ h̃ eſt (Si aũt nõ ſilis.) 2ͦ oñdit ipſaȝ poſſe in ꝯnẽ de ꝯtigẽti ſic. ex quo põt in ꝯnẽ de ĩeẽ manifeſtũ eſt ipſam poſſe in ꝯnẽ de ꝯtingẽti: q2 ꝯtigẽs ſeq̃t ad ĩeẽ ſic. ſi nullũ. c. eſt. a. ꝯtigit nullũ. c. eẽ a. ⁊ h̃ eſt (Manifeſtũ aũt.) Cõſequẽter põit aliã ꝯiugatiõnẽ pfectã hñtem maioꝛẽ negatiuã de ꝯtingẽti ⁊ minoꝛẽ affirmatiuã de nec̃io: ⁊ ꝯcludit ꝯtingẽs ſm dictaȝ determiationẽ ⁊ pficit̃ per dici de nullo. ꝯ̃iter addidit etiã ꝙ talis ꝯiugatio nõ põt in ꝯnem de ineſſe: quãuis tñ aliqs dixit ꝙ in ea ſeqtur ꝯcluſio de ineſſe nõ eſt ducere ipſ3 ad impoſſibile: ⁊ qualiter h̃ ſit manifeſte videbit̃ dubitãdo: ⁊ hec eſt (Rurſum ſit affirmatiua.)

¶ Si aũt ad minorem extremitatẽ ponat̃ priuatiuuȝ: qñ ꝯtingere qdẽ ſignificauerit: ſyll's erit per ꝯuerſionẽ ꝯtingentis: quẽadmodũ in prioribus. Qñ aũt non ꝯtingere: nõ erit ſyll's. Nec quãdo vtraqȝ ponit̃ priuatiua ſi non eſt ꝯtingens ad minoꝛẽ. Termini aũt ineſſe albũ aial nix: non ineſſe album aial pix.

¶ Cõſequẽter ponit ꝯiugõnes hñtes minoꝛẽ negatiuã. ⁊ pͦ illas que hñt maioꝛẽ affirmatiuã ⁊ ſunt due: q2 maioꝛ eſt de nec̃io ⁊ minoꝛ de ꝯtingẽti ⁊ eſt vtilis: ⁊ pficit̃ per ꝯuerſionẽ minoꝛis in oppoſitas q̃litates ⁊ per vlterioꝛẽ deductionẽ ad ĩpoſ'e: aut eſt ⁊ eſt inutilis: q2 minoꝛ eſt vere negatiua: ⁊ hec eſt (Si aũt ad minoꝛẽ.) 2ͦ ponit illas que hñt vtrãqȝ negatiuã ⁊ ſunt due: aut eni maioꝛ eſt de nec̃io ⁊ minoꝛ de ꝯtingẽti: ⁊ eſt vtilis potẽs in duplicẽ ꝯnẽ ⁊ pficit̃ p ꝯuerſionẽ mioꝛis ⁊ deductionẽ ad impoſ'e: aut erit eꝯ ⁊ erit inutilis: q2 minoꝛ eſt vere negatiua ⁊ inutilitatẽ hui' ꝯiugõnis inutilis ꝓcedẽtis: aut p ꝯtingẽtiã in termis: ⁊ h̃ eſt (Neqȝ qñ vtrũqȝ. Eodẽ ãt mõ.)

¶ Se habebit in pticularib' ſyll'is. Qñ eniȝ fuerit priuatiua neceſſaria: ⁊ ꝯcluſio erit non ĩeſſe vt ſi. a. qdem ex nec̃itate ꝯtingit nulli. b. ĩeſſe. b. aũt alicui. c. ꝯtigat ĩeſſe: neẽe eſt. a. alicui eoꝛuȝ que ſunt. c. non ĩeſſe. Si eni omni ineſt: ꝯtigit aũt. a. nulli. b. ⁊. b. nulli. a. ꝯtinget ineſſe. Quare ſi omni. c. ineſt. a. nulli. c. contiget. b. ſed poſitum erat alicui contingere.

¶ Hic ponit ꝯiugõnes pticulares. ⁊ pͦ illas que hñt alterã vlem. 2ͦ illas que hñt vtrãqȝ pticularẽ cũ dicit (Nec qñ idefinite.) hñtiũ aũt alterã vlem. pͦ ponit hñtes maioꝛẽ vlem. 2ͦ hñtes minoꝛẽ vlem cũ dicit (Si aũt vl'e.) hñtiũ aũt maioꝛẽ vlem. pͦ intẽdit de eis que hñt ꝓpõnẽ de nec̃io negatiuã. 2ͦ de his que hñt ꝓpõnẽ de nec̃io affirmatiuã. ibi (qñ aũt pticularis.) hñtes aũt ꝓpõnẽ de nec̃io negatiuã due ſunt. aut eni eſt minoꝛ pticularis de

necīo: aut maior. si mior sic sunt due fm q maior pōt eē affirmatiua vel negatiua de ꝯtingēti: sed ambe inutiles q̄s omittit. si maior sic sūt due: q2 minor aut est affirmatiua de ꝯtigēti aut negatiua ꝛ ambe sunt vtiles potētes in duplicē ꝯnē: illā aūt que hēt maiorē vlēm negatiuaꝫ de necīo ꝛ minorē ꝑticularē affirmatiuā de ꝯtigēti ostēdit posse in ꝯnē de incē ex opposito ꝯnis ꝛ ꝯuersa minoris destituēdo minorē ꝑ syllm mixtū de necīo ꝛ incē in 2ª fª. ꝛ pꝫ ꝑ p̄dicta circa ꝯiugōnes vles: reliquā autē que hꝫ minorē negatiuā de ꝯtigēti dat per istā itelligere. silem eni hēt ꝑtātem isti: ꝛ silr ꝑficit: sꝫ opꝫ minorē ꝯuerti per oppositas q̄litates: ꝛ h̄ est (Eodē āt modo.)

¶ Qñ aūt particularis affirmatiua necīa fuerit: que in priuatiuo est syllo: vt. b. c. aut vlis in affirmatiuo: vt. a. b. inesse non erit syllogismus. Demonstratio aūt eadem que prius.

¶ Cōsequēter determinat illas que hñt ꝑpōnē affirmatiuā de necīo ꝛ sūt due: aut eni est minor ꝑticularis affirmatiua de necīo: aut minor vlis. Si minor particularis de necīo sunt due: si maior vlis: sic alie due: ꝛ oēs vtiles respectu ꝯnis de ꝯtigenti ꝛ nō respectu ꝯnis de inesse: ꝛ due illaꝝ ꝑfecte sunt. s. que hñt maiorē vlem de ꝯtigēti affirmatiuā vel negatiuā ꝛ ꝯcludūt ꝯtingens fm dictā determinationē: alie aūt due impfecte. s. vbi minor est de ꝯtigenti affirmatiua vel negatiua: ꝛ ꝯcludūt ꝯtigens pro possibili: q autē oēs iste ꝯiugōnes vtiles sint respectu ꝯnis de ꝯtigēti est ondere sicut prius onsum est in vlibus ꝯiugationibus: ꝛ h̄ est (qñ aūt ꝑticularis affirmatiua.)

¶ Si aūt vle ponat ad minorē extremitatē vel affirmatiuū vel priuatiuū ꝯtigēs. Particulare aūt necīuꝫ nō erit sylls. Termini aūt icē qdē ex necītate aial albū hō. nō ꝯtingē aūt aial albū tunica. Qñ aūt vle qdē est necīū: particulare aūt ꝯtigens: cū priuatiuū qdē est vle iesse qdēꝫ termini aial albū coruus. nō icē aūt aial albū pix. Cū aūt affirmatiuūꝫ incē qdē aial albū cignus non ꝯtingere aūt animal album pix.

¶ Cōseqnter determiat ꝯiugōnes hñtes minorē vlem ꝛ sunt. 8. q̄ꝝ q̄tuor hñt minorē vlem de ꝯtigēti: sicut per se pꝫ: q̄s ondit esse iutiles ꝑ instātiā in termis: ꝛ h̄ est (Si aūt vle.) alie aūt minorē vlēꝫ de necīo: ita q due illaꝝ hñt minorē negatiuā de necīo q̄s ondit esse iutiles per istātiā in termis: ꝛ h̄ est (Qñ aūt vle.) alie aūt due hñt minorē affirmatiuā de necīo quas ondit esse inutiles ꝑ instātiam in terminis: ꝛ h̄ est (Cū aūt affirmatiuum.)

¶ Nec qñ idefinite sumūt ꝑpōnes: aut vtreqꝫ ꝑticulares: nec sic erit sylls. Termini aūt cōes incē: aial albū hō: nō iesse aūt aial albū inaiatū. Nam ꝛ aial alicui albo: ꝛ albuꝫ alicui inaiato necē est iesse: ꝛ nō ꝯtingit iesse ꝛ in ꝯtigenti. similiter quare ad oia vtiles sunt termini.

¶ Cōiter determiat ꝯiugōnes ꝑticulares hñtes vtrāqꝫ ꝑticularē q̄s oēs ondit iutiles eē ꝑ instātiaꝫ in termis. Notādū q termini quos pōit ex necītate incē nō sufficiūt ad illas ꝯiugōnes q̄ hñt miorē ꝑticularē de necīo: sꝫ solū ad illas q̄ hñt minorē de ꝯtigēti. si aūt ꝑ minore extrē in lrā accipiat hō ponat sensitiuum put ꝯuertit cū aiali erūt termini sufficiētes ad oēs ꝯiugōnes vt pꝫ intuēti. termini vō de necītate nulli icē q̄s ponit sufficiētes sūt. sicut māifestat in lrā: ꝛ h̄ est (Neqꝫ qñ idefinite.)

¶ Manifestū est ḡ ex his que dcā sunt: qm̄ silr se hñt hꝫ terminis: ꝛ in eo qd est icē: ꝛ in necījs: ꝛ fit ꝛ nō fit sylls. verꝫ fm nō iesse qdēꝫ posita priuatiua ꝑpōne eius qd est ꝯtigere erit sylls. fm aūt necīuꝫ priuatiua: ꝛ ꝯtigere nō inesse ꝛ nō inesse. Palā aūt qm̄ oēs imperfecti sylli: ꝛ qm̄ perficiunt per predictas figuras.

¶ Cōiter cōparat mixtionē iā determiatā ꝑcedēti mixtiōi de ꝯtigēti ꝛ icē ꝛ est ꝯueniētia eaꝝ q tot ꝛ siles sūt ꝯiugōnes vtiles ꝛ iutiles: h̄ ꝛ in illa. dria aūt est q maiore extrē negª de icē seqbat tm̄ ꝯclo de ꝯtigēti. minore aūt extrē negatiua de necīo seqt ꝯclo duplex. vna negª de iesse: alia negatiua de ꝯtigēti: ꝛ sūt oēs iste ꝯiugōnes impfecte. s. vbi maior est de necīo vel de icē ꝛ ꝑficiunt per p̄dictas figuras: ita q hñtes minorē affirmatiuā de ꝯtigenti: quedā ꝑficiunt per 3ᵃᵐ figurā: q̄dā per pmā: sicut pꝫ ex p̄dictis. hñtes aūt minorē negatiuā de ꝯtigenti ꝑficiunt per ꝯuersionē illius minoris ꝛ vlteriorē deductionem ad ipole: ꝛ h̄ est (Manifestū ergo ex his.)

Sed forte dubitabit h̄. p̄ circa p̄dictas ꝯiugōnes vt eni q nō sit ꝑfecta ꝯiugō ex maiore de ꝯtigēti ꝛ miore de necīo hac rōne: dici de oī in ꝯtigētibꝰ duas hꝫ itentiōes. s. oē qd ꝯtigit eē. b. ꝛc̄. ꝛ oē qd est b. ꝛc̄. ꝛ fm pmā itētionē accipit in gnōne vniformi: fm scdaꝫ in mixtiōe ꝯtigētis ꝛ icē. q̄re videt q mixtio ꝯtigētis ꝛ icē nō regulet ꝑ dici de oī: ꝛ ita nō erit ibi ꝑfcā ꝯiugō. ¶ Adhuc necīuꝫ ꝛ ꝯtigēs opponunt: q2 vnū destruit reliquū ꝛ eꝯ. loquor eni de tali ꝯtingēti: q̄re vnū sub altero nō sumet ad modū ꝑfectū faciēdū. cū vnuꝫ oppositoꝝ nō sumat sub altero. ¶ Ad pᵐ dōꝫ q mixtio ex necīo si mior sit de necīo regulat ꝑ dici de oī fꝫ istā itētionē. oē qd est. b. ꝛc̄. sic ꝛ mixtio ꝯtigētis ꝛ icē: q2 ꝑ h̄ qd dico qd est. b. sumabit mior accepta fm actualē iherentiā: ꝛ tā illa de iesse q̄ꝫ de necīo sumit sub actuali iherētia p̄dicati ad subm. ¶ Ad 2ᵐ dōꝫ q si ꝯsiderent ꝯtigens ꝛ necīū i eisdē termis sic opponūt ꝛ vnū nō patit alteꝝ: q2 si necē est hoiē esse aial tūc nō ꝯtigit. ꝛ si ꝯtingit hoiē esse albū nō est h̄ necē: ꝛ sic nō sumit vnū sub altero sicut opponit. si aūt ꝯsiderent simplr: aut ḡ fm modū enuᵈᶦ circa cōpōnem ꝛ sic adhuc diuidut. eꝯ aūt penes termios in qbꝰ est modus ille: ꝛ h̄ mō ꝯtingit necīū accipi sub ꝯtigēti: q2 termini in ꝑpōne de necīo se hñt ꝑ rōt ad termios ꝑpōnis de ꝯtigēti. sicut ps se hꝫ ad totū. Vbi grā. ꝯtigit oē aial albū eē ꝛ necīū est oēm hoiē esse aial: ꝛ sic fit ꝯiugatio ꝑfcā ex suppōne necīj sub ꝯtigēti. — Dubiū — Ad pᵐ — Ad 2ᵐ

Cōsequēs est qō. q̄re magis ꝑfecta est ꝯiugatio ex suppōne necīj sub ꝯtigēti q̄ꝫ eꝯ. s. n. equalr se hñt ad sylli ꝯstitutionē qua rōne erit ꝑfecta ꝯiugatio ex suppōne necīj sub ꝯtigēti: ꝛ eꝯ. ¶ Et dōꝫ q rō eiꝰ qd est dici de oī in illis de icē ꝛ de necīo vult miorē accipi affirmatiuā fm iherētiā actualē ꝛ nō fꝫ potentialē: sꝫ qñ accipit ꝯtigēter sub necīo accipit minor fm iherētiā aptitudinalē: maᵗᵉ est igit q nō poterit sylls regulari ꝑ dici de oī in necījs. q̄re ꝯstat q nō erit ꝯiugatio ꝑfcā: q2 a dici de oī in maiori ꝑpōne est ꝑfectio modi ꝑfecti: dici vō de oī in ꝯtigētibꝰ vult miorē accipi affirᵃᵐ fꝫ actualē iherētiā. sicut pꝫ ꝑ vnā eiꝰ intētionē. q̄re cū maior est de ꝯtingenti ꝛ minor de necīo accipit minor fm regulā q̄ est dici de oī. ꝛ ita pꝫ q maiore extrē de ꝯtigēti ꝛ miore de necīo ꝑfecta est ꝯiugatio. eꝯ āt est iꝑfecta. — Dubiū — R.

Cōsequēs est dubitatio. q̄re modus ꝑfectus ꝯcludit ꝯtigēs fm dictā demrātionē. aliq̄ñ aūt modus impfectus ꝯtingens pro possibili ꝛ nō ꝯcluditur idem — Dubiū

claur idem ꝯtin Ecus in oibus. ¶ Et dōm ꝙ in mō ꝑfe-
cto minor est di. Pō maioris ȝbēs ipsaꝝ fm regulā que
est dici de oi: ꝛ iō fit actio maioris ō ꝯtigēti ad id qō est
de ꝓs ei⁹ ꝗre maior cū sit de ꝯtigēti fm dictā determia-
tionē neċe est ȝnē silr eē. qn aūt maior est ō neċio ꝛ mi-
nor ō ꝯtigēti nō fit dispō fȝ dici de oi: ꝛ iō maior nō facit
sibi neċio siles ȝnē: minor ēt nō hȝ poᵗᵐ īherētie pñ': ꝛ iō
nō pōt facere ȝnē neċio sibi silem. vñ opȝ ꝙ sequat ad
me⁹ cōe vtrūqȝ: sꝫ ꝯtingēs pro poli qō in aliqb⁹ termis
est de neċio in aliqb⁹ aūt de nō neċio: ꝛ ita pȝ rō ꝗsiti.

Dubiuȝ Sed adbuc dub'. ꝗre. s. modi ꝑfci solū pñt in ꝯti-
gēs fȝ dictā declarationē ꝛ nō pñt i ȝ-
R. nē de neċio vl' de ieē. ¶ Et dōȝ i ꝓpōne de ꝯtigēti q̄ est
maior i ꝯiugne ꝑfcā sig' maiorē exmitatē ꝯtigēter dici
ꝛ nō actualr de oīb⁹ ꝯtētis sub sbro. ꝗre nō seqꝛ ex h ȝ
de ieē vl' de neċio nisi maior exmitas actualr dr̄ de ꝯtē-
tis sub me⁹ qō fuit subm maioris. Et itelligēdū ꝙ ea q̄
dcā sūt ō mō ꝑfcō ꝑ dici ō oi silr itellīnda sūt ō mō ꝑfcō ꝑ
dici ō nllo. ex his satis pȝ nā modoꝝ ꝑfcōꝝ h⁹ mixtiōis.

Dubiuȝ Cōsequēter forte dubitabiꝛ ō modis ipfectis.
ꝛ ꝓ de illis qui hñt maiorē negᵃᵐ de
neċio de qb⁹ dic ꝙ pñt i ȝnē de ieē: cū tñ mixtio ꝯtigen-
tis ꝛ ieē maiore exñte negᵃ de ieē nō possit in ȝnē de ieē
de q̄ dub' sic. ꝓ eni videt ꝙ mixtio ꝯtigētis ꝛ ieē maiore
exñte negᵃ ō ieē possit i ȝnē de ieē hac rōne maior ē ꝯue-
niētia illi⁹ de ieē ad illā de ieē q̄ illi⁹ de neċio ad illā de
ineē. si ḡ illa de neċio possit in ȝnē de ineē mlto forti⁹ il-
la de ieē poterit in eādē. ¶ Adhuc maior de ieē in mix-
tiōe ꝯtigētis ꝛ ieē est de ieē simp'. ꝗre fm rē vtutē ꝓpō-
nis neċe hȝ siue ꝓpōnis de neċio. ꝗre si negᵃ de neċio po-
terit in ȝnē de ieē ꝛ negᵃ de ieē in mixtiōe ꝯtigētis ꝛ ieē
poterit in eādē. ¶ Adhuc fiat syll's sic. nullū. b. est. a. ꝯti-
git oē. c. eē. b. ḡ nullū. c. est. a. si nō seqꝛ stabit oppᵐ. s. ali-
qō. c. est. a. ex q̄ ꝛ minore posita ineē: seqtur oppᵐ maio-
ris sic. aliqō. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqō. b. est. a. per 3ᵐ 3ᵉ.
¶ Cōiter vlteri⁹ dubitabiꝛ. vr̄. n. ꝙ maiore exñte negᵃ ō
neċio nō seqꝛ ȝ ō ieē. sic de neċitate nullū albū ē nigrū:
ꝯtigit oēȝ hoiem eē albū. nō tñ ē nll's hō niger. reb⁹ ḡ se
hñtib⁹ vt nūc sūt ꝑmisse ve ꝛ ȝ falsa. silr ē h. de neᶜᵉ nll's
lapis ē hō. ꝯtigit oē mouēs eē lapidē: nō tñ nll's mouēs
ē hō. reb⁹ se hñtib⁹ vt nūc. ¶ Adhᶜ si sequat ȝ ō ieē aut
ḡ ō ieē simp': aut ō ieē vt nc̄. si tñ ō ieē simplr ꝯ' i ꝑdcis
termis ē ȝ de ieē vt nūc ꝛ i mltl alqs. si termi de ieē vt
nūc ꝯtigit ō neċiᵒ nullū albū est itelligētia: sȝ ȝ ē de ieē
simp'. ꝗre cū neqȝ seqꝛ ȝ ō ieē simp': neqȝ ō ieē vt nūc:
neqȝ seqꝛ ȝ ō ieē. ¶ Adhᶜ sic ꝓbitū ē oȝ sp vnā ꝑmissaꝝ
siles eē ȝni. ꝗre cū vna ꝑmissaꝝ sit ō neċio ꝛ altera ō ꝯti-
gēti nō erit ȝ ō ieē. ¶ Et dōȝ ꝙ maiore exñte negᵃ ō ieē
nō seqꝛ ȝ de ieē vtute ꝑmissaꝝ: seqtur tñ maiore exñte
negᵃ ō neċio. ꝛ cā h⁹ ē h: i ꝓpōne negᵃ ō ieē actualr remo-
uet ꝑdiᵐ ab his q̄ actu sūt sub sbto: ꝛ nō ab his q̄ ꝯtigit eē
sub eo: qꝛ cū dico. nll's albū ē nigꝝ: ite⁹ h⁹ fmōis ē iste. ni-
hil qō ē albū ē nigꝝ: ꝛ nō iste. nihil qō ꝯtigit eē albū ē ni-
grū: ꝛ ꝓꝑ h cū maior ē negᵃ ō ieē ꝛ mior ō ꝯtigēt: nō seqꝛ
actualr remotio maioris exñtl ab his q̄ ꝯtigēter sumūꝛ
sub me⁹ ꝑ miorē ꝓpōnē: sȝ seqꝛ remotio potētial. ꝛ iō nō
seqꝛ ȝ ō ieē q̄ actu remouet maiorē exmᵗᵃᵐ a miori: sȝ ȝ
de ꝯtigēti dico vtute ꝑmissaꝝ. alr āt est i ꝓpōne negᵃ de
neċio: ꝓꝑ. n. neċiā remotōeȝ ꝑdiᵐ a sbto. ꝛ iō mᵃ neᶜᵉ i ipa
remouet ꝑdiᵐ actualr ab oīb⁹ q̄ sūt ꝛ q̄ ꝯtigit eē sub sbo.
ꝛ iō tali posita ꝑ maiore ꝛ miore accepta ō ꝯtigēti seqꝛ
actualr rēotio maioris extreᵐ ab his q̄ ꝯtigēter sumūꝛ
sub me⁹ ꝑ miorē ꝓpōnē. ꝛ iō seqꝛ negᵃ ō ieē. pȝ ḡ q' ex ma-
Ad pᵐ iore negᵃ ō ieē nō seqꝛ ȝ ō ieē: ꝛ ꝗre seqꝛ cū maior ē negᵃ
ō neċio. ¶ Ad oppᵒ rñdēdū. Ad pᵐ iductū ad pᵐ ꝑtē du-

bitatōis dōȝ ē ꝙ ꝓpō ō ieē inq̄ᵐ hȝ silior erit ꝓpōni de
ieē q̄ sit ꝓpō ō neċio: nō tñ seqꝛ ꝙ possit i ȝnē de ieē. sic
ꝓpō ō neċio ꝛ cā pȝ ex ꝑdcis ꝛ maxie nō seqꝛ h i ꝯiug⁹
ipfectl vbi maior ē ō ieē vl' de neċio: aliquē tñ locū hȝ h
rō i ꝯiugnib⁹ ꝑfectl vbi aᶜᵗ ē cā toti⁹ ꝯnē. ¶ Ad 2ᵐ dōȝ ꝙ Ad 2ᵐ
ꝓpō ō ieē simp' vt h accipiꝛ nō sp ē neċia: neqȝ vtutē ꝓ-
pōnis de necᶜ hñs. ꝓpō. n. ō ieē simp' nō pl's exigit nisi ꝙ
rōnes termioꝝ coherēāt vl' discoherēāt. ꝓpō aūt neċia
exigit necᵐ ꝛ talē termioꝝ coherētiā vl' discoherētiā: ꝛ h
pȝ cū ꝯtigēs natū positū ieē nō sit necᵐ: cū tñ ē ō ieē sim-
plr: ꝛ iō nō seqꝛ ꝙ si ꝓpō ō necᶜ possit i ȝnē ō ieē ꝙ ꝓpō ō
ineē simp': qꝛ nō hȝ vtutē ꝓpōis ō necᶜ. ¶ Ad 3ᵐ patebit Ad 3ᵐ
rñ⁹ ꝑ ꝯnr dōa i hac lectiōe. ¶ Cōiter rñdēdū ē ad rōes
positas ad 2ᵃᵐ ꝑtē dubōnis. ad pᵐ sic ꝙ h ꝓpō est fl'a. de
neᶜᵉ nll's albū ē nigꝝ. ad h. n. ꝙ va eēt oporteret ꝑdiᵐ re-
moueri ab his q̄ actu ꝛ poᵉ sūt sub sbo sic. nihil qō pt eē al-
bū de neᶜᵉ ē nigꝝ vl' eē pt: sȝ h ē fl'm: ꝛ silr h. nll's albū ē
nigꝝ: q̄uis va sit simp': nō tñ neċia. ¶ Ad aliā istātiā di-
co ꝙ h⁹ distiguēda est. s. ꝯtigit oē mouēs eē lap. aut. n. dr̄
ꝙ oē qō ꝯtigit eē mouēs ꝯtingit eē ꝛc̄. ꝛ sic ē fl'a: ꝛ ȝ fl'a:
aut qꝛ oē qō est mouēs ꝯtigit eē lapideȝ: ꝛ sic est va si ni-
hil moueatꝛ nisi lapis q̄ exᵗᵉ va opȝ ȝnē eē verā. s. ꝙ nll's
mouēs sit hō: ꝛ ita put mior accipiꝛ va ꝛ ipa ȝ va est. Ul'
meli⁹ pōt dici ꝙ vtraqȝ istātia vnica ē: qꝛ i vtraqȝ acci-
piꝛ ꝯtigēs mior de ꝯtigēti ifinito: cū tñ deberet accipi ō
ꝯtigēti nato ꝑ exigētiā maioris de necᶜ sic patebit ifra.
¶ Ad 3ᵐ dr̄ ꝙ seqꝛ ȝ de ieē: ꝛ h est ō ineē simp' ꝛ istātia
quā pōit soluta ē: qꝛ accipiꝛ mior de ꝯtigēti ifinito: nec
sic sumi deberet: sȝ ō ꝯtigēti nato ad quā pȝ rñ⁹ ꝑ ꝓbita
in ꝑcedētib⁹. ꝓpō. n. ō necᶜ ꝛ eȝ ō ieē siles sūt fȝ ieē actua-
le. Cōis forte est qō cū tal' ꝯiug possit i ȝnē ō ieē ꝛ i ȝnē
de ꝯtigēti in quā ꝓ pt. Et dōȝ ꝙ ex nā maioris ꝓpōnis q̄
actualr remouet pᵐ a me⁹ seqꝛ ꝓ ȝ de ineē: qꝛ actu remo-
uet pᵐ ab his q̄ sunt sub me⁹ vl' pñt eē. ¶ Adhᶜ nā ipsaꝝ
ȝnū est ꝙ illa de ieē ꝑcedat illā de ꝯtigēti: sic aīs suum
ꝯñs: sic sig' Ar. in lr̄a ꝓbās ȝnē de ꝯtingēti seq per hoc

Dubiuȝ Sed tūc (ꝙ seqꝛ ꝯclō de ieē: ꝛ sic pȝ ordo ȝnum.
dubitabiꝛ cū tal' ꝯiug possit i ȝnē ō ieē ꝛ i
ȝnē de ꝯtigēti. vtꝝ possit i ȝnē ō necᶜ. ꝛ vr̄ ꝙ sic cū aᵐ sit
ō necᶜ: ꝛ maior ꝯueniētia neċe ad neċiā q̄ neċij ad ieē.
¶ Adhuc h ȝ. nullū. c. ē. a. aut ꝯᵗᵃ: qꝛ neċe ē nll's. c. eē. a. 2ᵒ
ꝛ tūc hēo ꝓpoᵐ: aut qꝛ ꝯtigit aliqō. c. eē. a. ꝛ si h ex hac ꝛ
miore destruatꝛ maior i 3ᵃ fig⁹ sic. ꝯtigit aliqō. c. eē. a. ꝯti-
git oē. c. eē. b. ḡ ꝯtigit aliqō. b. eē. a. illō seqꝛ ꝑ gnōnē vni-
formē ō ꝯtigēti i 3ᵃ fig⁹. ¶ Et dōȝ ꝙ nō seqꝛ ȝ ō necᶜ: ita Ad pᵐ
ꝙ reᵒ illi⁹ dicatꝛ vtilitas ꝯiugōnis: i aliqb⁹ tñ termis pote-
rit ȝ eē neċia. ꝛ rō h⁹ est: qꝛ maior remouet ꝑdiᵐ actuale
ab his q̄ sunt sub me⁹ ꝛ pñt eē: ꝛ iō seqꝛ remotio actualꝛ
tñ ipsi⁹ ꝑdicati a ꝯtētis sub me⁹: ꝛ ita eȝ de ieē tñmō. ꝓ
seqꝛ. h tñ ȝ de ieē i aliqb⁹ termis ē va simp' ꝛ neċia. i ali-
qb⁹ āt termis est va simp' ꝛ nō neċia: ꝛ ita pȝ rñ⁹ ad pᵐ.
¶ Ad 2ᵐ dōȝ est. ꝗriꝛ vtꝝ h ȝ. nullū. c. ē. a. sit va: qꝛ nll's Ad 2ᵐ
c. neċe sit esse. a. vl' qꝛ ꝯtigit aliqd qō est nō vt sic est vt
nūc in qbusdā termis est sic: in qbusdā sic. vñ neutrum

Dubiuȝ Sed hic (istoꝝ simp' seqꝛ: sȝ cōe his. s. non esse.
vlt i⁹ fore dubitaret aliqs ō ꝯiugnib⁹ ipfe-
ctis vbi maior ē affirᵃ de necᶜ. ibi. n. dic ȝnē seq ō ꝯtigēti
solū: ꝛ vr̄ ꝙ ȝ seqꝛ ō neċio ꝛ ō ieē. ꝛ ꝓ vr̄ h de necᶜ: eo ꝙ
posita miore ieē: seqꝛ ȝ de neċio. ꝛ ꝑ eādē rōnē ondi pt i
mōis ꝑfecti seq ȝ ō ieē maiore posita ō ieē. ¶ Et dōȝ ꝙ
illa ō ꝯtigēti posita ieē: seqꝛ ȝ de necᶜ vl' ō ieē sit maioris:
sȝ ipa nō seqꝛ cū ꝓpō maet de ꝯtigēti. vñ cū ꝓpō ē ō ꝯti-
gēti pōiꝛ ieē fit qdā noua ꝯiug. cā aūt ꝗre nō seqꝛ illa ō
neċio siue ō ieē h ē. vlis affirᵃ ō necᶜ affirmat ꝑdiᵐ ō his
q̄ actu sūt sub sbto tñ ꝛ nō ō his q̄ ꝯᵗ eē sub subto. h. n. ꝑ-

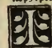
positio. ois hō de nec^{rio} est aial. nō dic̃ q̃ qcq̃d p̄t eē hō est aial: sȝ qcq̃d ē hō est aial: ⁊ iō cū tal' ppō posita est p̄ maiori: ⁊ mior de ɔtigēti nō seq̄t actual' affir^{e} de his q̄ ɔtingeēr sumunt sub me^{o}: ⁊ iō nec seq̄t affir^{ua} de nec̃io nec de icē: q̄ i vtraq̄ʒ actualr̄ affir^{ue} p̄dicat de subo. ¶ Notāduʒ tn̄ q̄ affir^{ua} de nec̃io in sensu cōpōnis sup̄ta alr̄ se hʒ. termini. n. in ipsa ad hūc sensuʒ supponūt simp^{r}: sed sȝ hūc sensuʒ nō sumunt ppōnes de nec̃io s̄m q̄ ex eis fit sylls. ¶ Et nō q̄ ex his p̄ʒ. q̄re maiore exñte d̄ nec̃io affir^{ua}: nō seq̄t ɔ̃ de icē. sic seq̄t ipa exñte d̄ nec̃io neg^{a}. in neg^{a}. n. de nec̃io remouet actualr̄ p̄di^{m} ab his q̄ sūt sub subto i actu ⁊ i po^{a}: ⁊ h̄ fac̃ ne^{a} q̄ plus tollit q̄ fac̃ affir^{a}.

Dubium **Dubitat̄** tn̄ vtrū i tali ɔiugnē seq̄t ɔ̃ d̄ icē. vr̄. n. q̄ sic. sic̄. n. se hʒ negatiū d̄ nec̃io ad negatiuū de icē: sic affir^{a} de nec^{a} ad affir^{am} de icē. q̄re cū neg^{a} ppō d̄ nec̃io possit i neg^{am} de icē ⁊ affir^{a} ppō d̄ nec^{a} poterit i affir^{am} de icē. ¶ Adh^{c} fiat sylls sic. de ne^{rio} oē. b. est. a.
2° ɔtigit oē. c. eē. b. igr̄ oē. c. ē. a. si n̄ seq̄t: stabit opp^{m}. s. aliqd̄ c. nō ē. a. ex hac ḡ ⁊ miori posita icē d̄struet a^{ns} p̄ s^{m} tertij sic: aliqd̄. c. nō ē. a. oē. c. ē. b. ḡ aliqd̄. b. n̄ ē. a. opp^{m} p̄ʒ p̄ istā tiā in termis sic. de ne^{rio} oē grāmaticū ē sciēs. ɔtigit oēs hoīeʒ eē grāmaticū: nō tn̄ seq̄t q̄ ois hō sit sciēs: sit enī
Ad p^{m} ois hō ignorās. ¶ Et dōm ad p^{m} q̄ diuersa ē vt^{a} neg^{a} de nec^{a} ⁊ affir^{a} d̄ nec^{a}: ⁊ iō ex neg^{a} pōt seq illa de icē: sȝ nō ex
Ad 2^{m} affir^{a}: ⁊ h̄ p̄ʒ ex p̄dictis. ¶ Ad 2^{m} dōʒ q̄ dādū ē opp^{m} ɔ̃nis de icē: sȝ nō ponēda est mior de icē: q̄ opp^{m} ɔ̃nis nō est icōpole miori de ɔtigēti: sȝ est icōpole eidē posite incē: ⁊ ita si ponat̄ mior icē iā fiūt repugnātia q̄ p̄us nō erāt: ⁊ iō seq̄t ipole. Si aūt obycit̄ q̄ tūc nō p̄bat Ar. illā de ɔtigēti seq: q̄ ipe ponit miorē icē. Dōʒ q̄ illud nō seq̄t: opp^{m}. n. ɔ̃nis de ɔtigēti p̄ po^{li} nō solū est icōpole minori posita icē: sȝ ipsi miori dū ē de ɔtigēti: q̄ cū oē. b. de ne^{rio} fit. a. icōpolia sūt: aliqd̄. c. d̄ ne^{rio} nō ē. a. ⁊ ɔtigit oē. c. eē. b. sic̄ p̄ʒ ex p̄dcis in p̄cedēti mixtiōe: ⁊ ita p̄ʒ q̄ Ar. affir^{ue} ei ɔ̃nā ɔ̃nis de ɔtigēti bn̄ p̄t ponē miorē icē. eadeʒ. n. ē ipolitas oppositi ɔ̃nis ⁊ mioris an̄ pōnē e^{s} icē q̄ ē post. Si āt obycit̄ q̄ posito poli nō accidit ipole. Dōʒ q̄ verū ē absolute ɔuertēdo ipʒ ipole: sȝ q̄ tale p̄di^{m} ex pōne polis icē cū cōpōne ad aliqd sibi incōpole bn̄ pōt accidere ipole si sil' assumant̄.

Dubium **Cōsequēter** forte adhuc dubitabit de p̄batiōe quā ponit Ar. ad ondēdū ɔ̃nē de icē seq. videt̄. n. nulla: facit. n. mixtiōeʒ ex neg^{a} nec̃ij ⁊ icē: cū illa d̄ icē possit eē de icē vt nūc: p̄bat̄. si maior sit neg^{a} de nec^{a} ⁊ mior affir^{a} vel neg^{a} de ɔtigēti: seq̄t ɔ̃ dn̄^{r}. s. vna de icē ⁊ alia de ɔtingēti p̄ po^{li}. sȝ si ɔ̃ de ɔtigēti p̄ po^{li} ponat̄ icē aliqn̄ erit d̄ incē vt nūc. aliqn̄ de icē simp^{r}. cuʒ ḡ accipiat̄ opp^{m} talis ɔ̃nis cū ɔuersa miore accipit̄ ppō de icē: q̄ bn̄ p̄t eē de incē vt nūc: ⁊ ita sylls mixt^{s} d̄ nec^{a} ⁊ incē quā fac̃ nlls. n. est. ¶ Et dōʒ q̄ Ar. satis bn̄ p̄bat ⁊ accipit̄ illa de incē simp^{r} ⁊ nūq̄ vt nūc. sic̄. n. icē ɔtinet sub se icē simp^{r}: ⁊ icē vt nūc. silr̄ ɔtigēs p̄us determiatū ɔtiet sub se natū ⁊ ifinitū. vn̄ sic̄ i mixtiōe nec̃ia ⁊ icē maior q̄ ē d̄ nec^{a} appropriat sibi miorē vt sit d̄ icē simplr̄. sic i mixtiōe ɔtigētis ⁊ nec̃ij maior q̄ ē d̄ nec^{a} appropat miorē vt sit de ɔtigēti nato: q̄ sic exñte nec̄e est ɔ̃nē modi negatiui ɔtigētis ex maior d̄ nec^{a} eē d̄ icē simp^{r}. vn̄ si assumat̄ opp^{m} tal' ɔ̃nis cū ɔuersa maioris fiet bona mixtio ex maiore de nec^{a} ⁊ altera de icē simp^{r}: ⁊ h̄ p̄t pateī i ex^{o} sic. de ne^{rio} nullū musicū est lignū. ɔtigit oēʒ hoīeʒ eē musicū. ḡ nlls hō est lignū. ex q̄ p̄ʒ q̄ i modis ip̄fectis h^{9} mixtiōis mior d̄ ɔtingēti tn̄ dʒ sumi de ɔtigēti nato. ¶ Sȝ sup his forte dubitabit. ex his. n. vr̄ q̄ maior de icē i mixtiōe ɔtigētis ⁊ icē cū sit de icē simp^{r} exigat miorē eē de ɔtigēti nato cū maior de nec^{a} in mixtiōe ɔtigētis ⁊ nec̃ij h̄ exigat. ¶ Et

dōʒ q̄ nō opʒ. nūq̄. n. vult Ar. q̄ maior d̄ icē appropat sibi aliq̄. s. miorē nisi sit assūptū sub ipa: sȝ nō q̄ sic vel sic sumēdū: sȝ exp̄sse vult q̄ maior de nec^{a} appropat sibi minorē de icē vt sit de icē simp^{r}: ⁊ ita mior de ɔtigēti vt sic de ɔtigēti nato: q̄ illo posito icē erit de incē simplr̄. ¶ Adhuc āt forte dubitaret aliqs si tā in modis affir^{uis} q̄ neg^{uis} ip̄fectis maior de nec̃io appropat miorē vt sit d̄ ɔtigēti nato: ⁊ p̄p h̄ i modis neg^{uis} seq̄t ɔ̃ de icē simp^{r}. eā dē rōne i modis affir^{uis} seq̄t ɔ̃ de icē simplr̄: ⁊ ita tā i modis affir^{uis} q̄ neg^{uis}: seq̄t ɔ̃ de icē. ¶ Et dōm q̄ arg^{m} nō valet: q̄ accipe miorē de ɔtigēti nato nō est cā. q̄re seq̄t ɔ̃ de icē: sȝ accipe ne^{am} de nec^{a}: sic̄ p̄us dcm̄ est: q̄ aūt illa de icē sit de icē simp^{r} fac̃ miorē d̄ ɔtigēti nato: cā ḡ ɔ̃nis de icē deficit apō modos affir^{uos}: ⁊ iō nō valet arg^{m} eū ēt p̄ʒ sic. s. ipole est aliqd̄. b. eē. d. qd̄. b. isit. c. ɔtigēter s̄m dicā cāʒ ei inatā: ita q̄ maior sit de ɔtigēti. nato p̄ʒ q̄ nō poterit. c. eē. a. ⁊ iō erat ɔ̃ de icē simp^{r} ex ne^{rio}. sic̄ p̄ʒ i termis p̄dictis. s. nigrū mu^{m} hō. si āt oē. b. ex nec̃i^{o} fit. a. q̄uis ɔtigit. b. icē oi. c. s̄m cāʒ ei inatā: ita q̄ mior sit d̄ ɔtigēti nato: nō opʒ q̄ sit sup̄a. b. icē. c. actualr̄. sic̄ p̄ʒ in his termis. musicū sciēs hō. h̄ āt plani^{9} pateī p̄ vtutē affir^{e} ⁊ neg^{e} diuersā q̄ p̄us dcā ē. ¶ Sȝ tūc emergit dubiū de eo qd̄ dcm̄ ē h̄ i mixtiōe ɔtigēti ⁊ icē (maiore ppōne affir^{a} de icē vel neg^{a} p̄di^{m} tn̄ dici de his q̄ sūt actu sub subto) cū tn̄ dcm̄ ē supra q̄ subʒ i maiori d̄ icē est adeo āpliatū sic̄ i miori: q̄ ē subʒ ppōnis d̄ icē simp^{r} sic̄ i miore. ⁊ vbi est p̄di^{m} ppōnis d̄ ɔtigēti alr̄ vtebat̄. fig^{a}. d. ¶ Et dōʒ q̄ termi ppōnis de icē simplr̄ p̄nt ɔsiderari s̄m hitudinē nālē de icē circūscripto de icē actuali: ⁊ sic i ipsis ē ampliatio. qcq̄d. n. eē p̄t sub altero illoꝝ p̄t eē reliquū vt remoueri arcliq̄: ⁊ sic̄ p̄us dcm̄ ē q̄ subʒ in illa d̄ icē āpliat̄ si s̄m ei^{9} nām ⁊ hitudinē cōparatā ad p̄di^{m} ɔsideret̄ circūscripto eē actuali ⁊ accñtali: p̄nt ēt termi incē ppōnis d̄ icē simp^{r} ɔsiderari vt sub eē accñtali ⁊ vt cōponūt̄ ⁊ diuidūt̄ p̄ eē actuale ⁊ sub ista ɔsideratiōe nō cadit āpliatio: ⁊ sic dcm̄ est h̄ p̄di^{m} actualr̄ affirmari vel negari de his q̄ ɔtinent̄ actualr̄ sub subto.

Dubium **Cōsequēter** ēt forte dubitabit̄ d̄ eo qd̄ dic̃ q̄ in mō ip̄fecto h̄ñte maiorē de ɔtigēti ne^{riam} nō seq̄t ɔ̃ d̄ icē: dicētē tn̄ q̄ seq̄t nō erit ducē ad ipole. q̄rit̄. n. q̄re n̄ ɔtigit ducē ad ipole: cū tn̄ dicat silr̄. ¶ Et r̄ndēdū ē q̄ bn̄ ɔtigit p̄bar̄ silr̄ qd̄ dic̃ q̄ ɔcessio tn̄ n̄ ē ducē ad ipole. si. n. accipiat̄ ɔ̃ de icē quā dic̃ seq a maiore ppōne ad destruēdū miorē sic. nllʒ. c. ē. a. ɔtigit nullū. b. eē. a. fit inutil' ɔiugatio i mixtiōe ɔtigēti ⁊ icē i fig^{a} 2^{a}. vbi nō fit sylls nisi vlis neg^{a} fit d̄ icē simp^{r}: sȝ sic n̄ ē h̄: qd̄ p̄ʒ. ex q̄ ɔtigēs qd̄ seq̄t i mō p̄fcō alic^{9} mixtiōis ē ɔtigēs p̄us determiatū qd̄ aliqn̄ poterit eē ɔtigēs ifini^{m}: ⁊ iō p̄ʒ ēt q̄ tal' ɔ̃ posita icē p̄t eē vt nūc: ⁊ nō oʒ q̄ sit de icē simp^{r}. ⁊ iō fit inutil' cū negō a mixtiōe nec̃ij: ⁊ i eadē acceptiōe: c^{9} cū illa de ɔtigēti. si āt accipiat̄ illa ɔ̃ q̄ ē d̄ icē cū miore ad destruēdū maiorē sic. nllʒ. c. ē. a. nec̄e ē oē. c. eē. b. fit inutil' ɔiugatio i mixtiōe nec̃ij ⁊ icē i 2^{a} 3^{a}. ibi. n. nō fit sylls nisi vli neg^{a} exñte de nec̃io: ⁊ ita p̄ʒ q̄ q̄uis dicat̄ ɔ̃ seq de icē in dcā ɔiugnē n̄ erit sic dicētē ducē ad ipole ex ɔcessis. ¶ Ulte^{a} forte q̄ret̄ de sufficiētia modoꝝ h^{9} mixtiōis: ⁊ supponēdū ē h̄ sic̄ i p̄cedēti mixtiōe. s. q̄ vna sit vlis affir^{a} ⁊ mi. nō sit neg^{a} actuc. ⁊ pas^{r}. q̄. i 2. erūt ɔiug^{es}. vtiles ⁊. 20. inutiles sic̄ p̄ʒ i p̄cedēti mixtiōe. rō aūt suppōnū p̄ʒ ex p̄dictis.

In media aūt figura qn̄ ɔtigētes qdē sumunt̄ ppōnes nullus erit sylls siue sint affirmatiue: siue priuatiue: siue vles: siue p̄ticlares. Cū āt h̄ qdē icē: illa vo ɔtigere significat: affirmatiua qdē incē

significante

significāte nō̄ q̄ erit. priuatiua aūt vlī semp. eo dē āt mō q̄ñ de cc ꝑpōnū ex necītate: illa vō ꝯtingere assumiť. Op3 āt ⁊ in his accipe qdē i ꝯclonib⁹ ꝯingens: quēadmodū ⁊ in priorib⁹.

¶ Dic itēdit Ar. dare gnōnē sylloꝝ de ꝯtigēti i 2ª fig.ª: ⁊ diuidiť i duas. In p̄ p̄pōit reglas fm q̄s pcedit h̄ tota gnō. In 2ª ipas reglas vificat cū diť (p̄ᵐ igiť oñdēdū.) in pte p̄ pōit tres reglas. q̄ꝝ p̄ deseruit vniformi gnōni: ⁊ est q̄ duab⁹ ꝯtigēti: si q̄ñq3 cōbineť ñ erit sylls: ⁊ h̄ ē (In 2ª fig.ª) 2ª vō deseruit mixtiōi de ꝯtigēti ⁊ ineē: ⁊ est q̄ affirª ꝑpōnū de ieē exñte ⁊ altera de ꝯtigēti si illa de ieē fuerit affirª nō erit sylls. si āt fuerit vlis negª semp erit: ⁊ h̄ est (qm̄ āt h̄ qdē.) 3ª āt deseruit mixtiōi necij ⁊ ꝯtigētis: ⁊ est q̄ vna exñte de necīo ⁊ altera de ꝯtigēti si illa de necª fuerit vlis negª erit sylls ⁊ alr nō: ⁊ h̄ ē (Eodez āt mō.) ⁊ addit qddā ptinēs ad ꝯnes dicēs: q̄ op3 h̄ accipe ꝯtigēs i ꝯne: sič in pcedētib⁹. ex q̄ p3 q̄ in tota ista gnōne nō ꝯcludiť ꝯtigēs nisi ꝑ poli: siue. n. fiat ꝯtigētis mixtio cū ieē siue cū necª si reducať sylls i p̄mā figurā erit vna vlis negª ō ieē vl de necª. q̄re sič tal̄ ꝯiugatio in p̄ª fig.ª nō ꝯcludit ꝯtigēs nisi ꝑ polᵉ: sic nec ꝯiug̃ vtilis i ista gnōne possit i aliō ꝯtigēs: ⁊ h̄ est (Op3 aūt ⁊ i his.)

¶ Primū igiť oñdēdū: qm̄ nō ꝯuertiť in ꝯtigēti priuatiua: vt si. a. ꝯtigit nulli. b. nō necē est ⁊ b. ꝯtigē nulli. a. ponať eni hoc ⁊ ꝯtigat. b. nulli a. ieē. Qm̄ ḡ ꝯūtunť q̄ sūt in eo q̄ ꝯtigere affirmatiōes negōnib⁹ ⁊ ꝯrie ⁊ ꝯiacentes. b. aūt cōtigit nulli. a. ieē: manifestū est: qm̄. b. ⁊ oi. a. cōtigit ieē: h̄ aūt falsum. Nō eni si huic hoc oi ꝯtiget: ⁊ huic h̄ necīo: q̄re non ꝯuertiť priuatiua. Ampli⁹ aūt nihil ꝓhibet. a. qdē ꝯtigere nulli b. b. aūt alicui. a. ex necītate nō ieē: vt albū qdē cōtingit oi hoi nō ieē. Nā ⁊ ieē: hoiez aūt nō: vez est dicere: qm̄ ꝯtigit nulli albo: plurib⁹ enim ex necītate nō iest. Necium aūt nō erat ꝯtigens: h̄ nec ex ipoli oñdeť ꝯuerti: vt si q̄s putet: qm̄ falsum est. b. ꝯtigere nulli. a. ineē: vez nō ꝯtigere nulli affirmatio eni ⁊ negatio. Si aūt h̄ vez ex necītate alicui. a. ineē. b. q̄re ⁊. a. alicui. b. h̄ aūt ipolē. Nō eni si. b. nō ꝯtigit nulli. a. necē est alicui ieē: nā nō ꝯtigere nulli dupľr dī. Hoc qdez si alicui ex necītate inest. Illud vō si ex necītate nō iest alicui. Nā qō ex necītate alicui eoꝝ que sūt. a. nō inest: nō vez dicere: qm̄ ꝯtigit oi nō ineē. Quēadmodū nec qō ex necītate alicui iest: qm̄ oi ꝯtigit inesse. Si ḡ aliq̄s putet: qm̄ si nō ꝯtingit. b. oi. a. ineē: ex necītate alicui nō iest falsu3 sumet: oi eni iest. Sed qm̄ q̄busdā ex necītate iest: ꝑp hoc dicim⁹ nō oi ꝯtigere: q̄re ei que est ꝯtigere oi ineē: ex necītate alicui ineē opponiť: ⁊ ex necītate alicui nō ineē. Silr aūt ⁊ ei q̄ est ꝯtigere nulli ineē. Palā est ḡ qm̄ ad sic ꝯtingēs ⁊ nō ꝯtigens vt in principio diffiniuimus: nō solū ex necītate alicui iesse: h̄ ex necītate non inesse sumēdu3. Hoc aūt sumpto nihil accidit impolē: q̄re nō fit sylls. Manifestum ergo ex his que dicta sunt: qm̄ nō ꝯuertiť priuatiua.

¶ Coñter vificat reglas datas: ⁊ h̄ vificare nihil aliō est q̄ dare gnōnē sylloꝝ de ꝯtigēti in 2ª fig.ª. p̄ ḡ vificat p̄ᵃᵐ. 2ª scōa3 cū diť (si aut altera q̄dē ineē.) 3ª tertiā cu3 dicit (si aūt h̄ qdē ꝑpōnū.) in pte p̄ oñdit q̄ duab⁹ de ꝯtigēti nō fit sylls in 2ª fig.ª p duas rōnes. q̄ꝝ p̄ talis est. vtilitas cuiuslibet sylli 2ª fig.ª oñdi pōt p ꝯuersionē vel p impolē: s3 vtraq3 exñte de ꝯtigēti nō pōt oñdi vtilitas per ꝯuersionē vel p ipolē. ḡ vtraq3 exñte de ꝯtigēti nō erit sylls in 2ª fig.ª. aᵃ b⁹ rōnis p se p3: ⁊ iō tm̄ oñdit minorē: ⁊ diuidiť in duas. i p̄ oñdit p̄ᵃᵐ ptē mioris. in 2ª cū diť (s3 nec p ipolē.) oñdit 2ᵃᵐ ptē. p̄ᵃᵐ oñdit sic: cuiuslibet sylli 2ª fig.ª cui⁹ vtilitas oñdiť p ꝯuersionē. oñdiť vtilitas p ꝯuersionē vli negª: s3 vlis negª ō ꝯtigēti nō ꝯuertiť. ḡ vtraq3 exñte de ꝯtigēti nō pt oñdi vtilitas p ꝯuersionē. aᵃ b⁹ rōnis p se p3: ⁊ iō p̄ oñdit miorē. 2ª ꝯcludit ꝯnē cū diť (h̄ āt oñso.) minorē aūt oñdit trip̄ʳ. p̄ deducēdo ad ipolē. 2ª p istātiā in termis. 3ª p signū. Et nō q̄ nō itēdit Ar. vlez negªᵐ de ꝯtigēti pu̇s determiata nullo mō ꝯuerti i termis: imo bn̄ pōt ꝯuerti in ꝯtigēs cōe p poli: sič hitū est sup̄i⁹. s3 itēdit q̄ nō ꝯuertať in eodē gnē ꝯtigētis. p̄ ḡ oñdit ducēdo ad ipolē sic. suppōit p̄ istā ꝯñtiā ex p̄determiatis. ꝯtigit oē. b. eē. a. ḡ ꝯtigit nullū. b. eē. a. deide ex hypothesi arguit si ꝯtigit nullū. b. eē. a. ꝯtingit nll3. a. eē. b. deide si ꝯtigit nullū. a. eē. b. ꝯtigit oē. a. eē. b. q̄re a p̄ad vltᵐ. si ꝯtigit oē. b. eē. a. ꝯtigit oē. a. eē. b. s3 sim est vlez affirªᵐ sic ꝯuerti. q̄re cū h̄ sequať ex hypothesi: hypothesis est ipolis. s. q̄ ꝯuertať vlis negª de ꝯtigēti tali: ⁊ h̄ est (p̄ᵐ igiť oñdēdū.) Coñter oñdit idē p istātiā in termis sic. sit. b. hō. a. albū: ꝯtigit āt nullū hoiez eē albū: q̄z ꝯtigit oēm hoiez eē albū: nō tm̄ ꝯtigit nullū albū eē hoiez: sic. n. ꝯtiget oē albū eē hoiez: qō est ipolē: aliqō. n. albū: sič cignū aut niuē ipolē est eē hoiez: ⁊ h̄ ē (ampli⁹ aūt nihil.) ꝯñr oñdit idē p signū sic. si vlis negª de tali ꝯtigēti ꝯuertať polē eēt ei⁹ ꝯuersionez oñdi posse p ipolē. sič oñduť alie ꝯuersiōes: s3 sic oñdi nō pt. sigᵐ ḡ ē q̄ nō cōuertať. declat āt Ar. q̄ nō oñdať p ipolē ⁊ pcedit sic: ꝯtigit nll3. b. eē. a. ḡ ꝯtigit nullū. a. eē. b. q̄z si nō. ḡ nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ si sic. ḡ necª aliqō. a. ē. b. s3 si necē ē aliqō. a. eē. b. necē ē aliqō. b. eē. a. qō nō pt stare cū p̄ª. s. ꝯtigit nll3. b. eē. a. sic ḡ vř oñdi ꝯuersio p ipolē: ⁊ h̄ ē (s3 nec ex ipoli.) 2ª hāc rōnē soluit māifestās: qm̄ peccat ⁊ nō pbat ꝯuersionē ⁊ pcedit sic. p̄ dat sňa3 solonis 2ª declaratiōnē ei⁹. 3ª adaptat ad ꝑpoᵐ. soluit ḡ dicēs: q̄ nō seqť. si nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ḡ necē est aliqō a. eē. b. pōt eni negª de ꝯtigēti eē vª duplici de cā. s. vľ q̄z necē sit aliqō. a. eē b. vel q̄z necē sit aliqō. a. nō eē. b. qñ cū pcedit a ꝑpōne hñte duas cās ad vnā illaꝝ peccat f3 ꝯñs: ⁊ h̄ est (nō. n. si. a. nō pōt.) ꝯñr illud determiat: q̄z māifestū est istā ꝑpōnē. nō ꝯtigit nll3. a. eē. b. vificari p h̄ sňr⁹. necē ē aliqō a. nō eē. b. ⁊ h̄ māifestat p silē i negōne vlis affirª ō ꝯtigēti: ⁊ pcedit sic. p̄ diť q̄ sič h̄ negª: nō ꝯtigit oē. a. eē. b. vificať p istā: necē est aliqō. a. eē. b. seqť eni. si necē est aliqō. a. eē. b. nō ꝯtigit oē. a. eē. b. sič h̄ negª: nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. vificať p istā necē est aliqō. a. nō eē. b. ⁊ ita seqť. si necē est aliqō. a. nō eē. b. nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ h̄ ē (Nā q̄ ex necīᵗᵉ alicui.) 2ª māifestat q̄ negª vlis affirªᵉ. s. nō ꝯtigit oē. seqť ad ꝑticularē affirªᵐ de necª ⁊ vificať p ea ⁊ nō ꝯuertiť sic. si q̄riť nō ꝯtingit oē. d. eē. c. ḡ necē est aliqō. d. nō eē. c. illud nō seqť: q̄z poterit eē vª: si necē est aliqō. d. eē. c. ex q̄ i sunt cū ista negª de ꝯtigenti. nō ꝯtigit oē. d. esse. c. duas h3 cās vitatis. s. vel q̄z necē est aliqō. d. nō eē. c. qō huic affirªᵉ ꝯtigit oē. d. eē. c. opponeť vtraq3

dictaꝝ.s.necē est aliqđ.d.eē.c.ꝛ necē est aliqđ.d.nō eē.c.
ꝛ si ista affirmatiua hēat duas cās sibi oppositas: ꝛ hec negᵃ sic ꝯuertat̄: ꝯtigit nullū.d.eē.c.hꝫ easdē sibi oppositas. q̄re sua necᵒ.s.nō ꝯtigit nullū v̄ificari pōt ꝑ vtralibet cap.ꝛ sic pꝫ solō argumenti: ꝛ h̄ est (Si ḡ aliqs ꝓhet.) ꝯn̄ter adaptat solonē ad ꝓpositū dicēs cū hec ꝓpō.nō ꝯtingit nullū.a.eē.b.posset v̄ificari: q̄z necē sit aliqđ.a.eē.b.vel ꝙ necē sit aliqđ.a.nō eē.b.nō est dādū p̄mū: sꝫ 2m.quo dato nihil sequit̄ ipole ꝛ non ꝓbabit̄ ꝯuersio: ꝛ h̄ est (Palā ḡ qm̄.) iā onsum est ꝙ vlis negatiua de ꝯtigēti ꝓus diffinito nō ꝯuertit̄ in eodē genere ꝯtingētis. ꝯn̄ter hoc ꝯcludit: ꝛ h̄ est (Manifestum ergo.)

¶ Hoc aūt onso ponat̄.a.b.qdē ꝯtingere nulli c.b.o oi: per ꝯuersionē ḡ nō erit sylls: dcm̄ est enim: qm̄ nō ꝯuertit̄ huiusmodi ꝓpositio.

¶ Iā onsa est minor ꝓ sylli. ꝯn̄ter ꝯcludit ꝯn̄e dicēs: ꝙ si disponat̄ sylls in hac figura ex vtraqꝫ de ꝯtigēti nō erit ondere vtilitatē eiꝰ per ꝯuersionē: ꝛ addit mem.s.ꝙ vlis negᵃ non ꝯuertit̄ de ꝯtingēti: ꝛ h̄ est (Hoc aūt onso.)

¶ Sed nec per ipole. Nā posito.b.oi.c.ꝯtingere inee nihil accidit falsū. Cōtingit eni.a.oi ꝛ nulli.c.inee. Omino aūt si est sylls palā: qm̄ ꝯtigens erit: eo ꝙ neutra ꝓpōnū sumpta est in eo qđ est inee: ꝛ hic affirmatiuus vel priuatiuus: neutro aūt mō possibile est. affirmatiuo eni posito ondit̄ per termios: qm̄ nō ꝯtigit inee. Priuatiuo aūt qm̄ ꝯclo non ꝯtingēs sed necia est. Sit eni.a.qdē albū.b.aūt homo. in quo aūt.c. equus. ergo.a.albū ꝯtinget huic qdē oi. illi b.o nulli inee: sed.b.nō ꝯtingit inee.c.nec nō inesse. Qm̄ igit̄ inee non possibile est: manifestū: nullus eni equus hō: sꝫ nec ꝯtingere non inee. nece eni est nullū equū hoiem eē. neciū eni nō erit ꝯtingēs. Non igit̄ fit sylls. Silr aūt ondit̄ ꝛ si ecōuerso ponat̄ priuatiua: ꝛ si vtreqꝫ affirmatiue ponant̄ vel priuatiue per eosdē terminos erit demōstratio. Et qm̄ hec qdē vlis illa b.o particularis: vel vtreqꝫ ꝑticulares vel idefinite: aut quolibet mō alr ꝯtigit ꝑmutat̄ ꝓpōnes. Semꝑ eni erit per eosdē terminos demōstratio. Manifestū ergo qm̄ vtrisqꝫ ꝓpōnibꝰ ꝯtingere positis nullus erit syllogismus.

¶ Cōsequēter ondit 2am ꝑtē minoris ꝓncipalis sylli.s.ꝙ talis sylls nō ꝑficit̄ per impole sic. si fiat dispō in p̄ mō sic. ꝯtigit nullū.b.eē.a. ꝯtingit oē.c.eē.a.ḡ ꝯtingit nullū c.eē.b.nō ondet̄ h̄ seq per ipole. accepta eni 3ria ꝯn̄is.s. ꝯtigit oē.c.eē.b.cū maiori syllogiçabit̄ per p̄mā figurā vniformiter: q̄z ꝯtigit nullū.c.eē.a.que nō repugnat minori: ꝛ h̄ est (Sed nec per ipole.) ꝛ silr si accipiat̄ 3ria ꝯn̄is cū miore nō destruet̄ maior: sic pꝫ. sic ḡ pꝫ tota minor ꝓncipalis rōnis: onso ꝙ non fiat sylls in 2a figura ex vtraqꝫ de ꝯtigēti per vnā rōnē. h̄ ondit idē per aliā talē si vtraqꝫ ď ꝯtigēti ex̄nte fieret h̄ sylls seq̄ret̄ ꝯclo de ꝯtigēti affirmatiua vl negᵃ: nūc aūt neutrū seq pōt. q̄re nō fit sic sylls huiꝰ rōnis. ꝓponit maiorē cū sua rōne: ꝛ h̄ est (Omino aūt.) 2o minorē ꝛ declat. p̄mo ponit eā: ꝛ h̄ est (neutro aūt mō.) declarat ponēdo termios vbi cōstat ꝯclo vlis negᵃ de necio. ex quo pꝫ ꝙ nulla ꝯclo seq̄t: ꝛ loq̄tur de ꝯtigēti ꝓus determiato: neciū eni repugnat tali ꝯtigēti. q̄re cū negᵃ de necio stare possit: neqꝫ affirᵃ de ꝯtigēti sequet̄: nec negᵃ de ꝯtigēti: ꝛ h̄ est (affirmatiuo eni posito.) 3o ꝯcludit ꝯn̄e dicēs (nō igit̄ fit sylls.) 4o q̄z dispō termioꝝ ad istātiā facta fuit s̄m p̄m modū huiꝰ figure dicit: ꝙ ꝑ eosdē termios manifestari pōt nō fieri syllm sic dispō eni modi ꝑ eosdē etiā termios pōt h̄ ondi qn̄ altera ꝓpōnū sit vlis ꝛ altera ꝑticlaris: ꝛ h̄ ē (hec aūt ondet̄.) in fine aūt ꝯcludit ꝯn̄e onsam in h̄ cap: ꝛ h̄ est (videt̄ ḡ.) vtrū aūt ꝯuertat̄ vlis negatiua vel nō: sicut hic ondit satis dcm̄ est in capitulo de conuersione.

Dubitaret forte aliqs. q̄re ex vtraqꝫ de ꝯtingēti nō fiat sylls i hac figᵃ: qđ cū fiat sylls ex vtraqꝫ de ꝯtigēti i p̄ figᵃ: ꝛ h̄ figᵃ discēdit a p̄ videt̄ ꝙ h̄ possit eē. Et dōꝫ ꝙ negᵃ de ꝯtigēti ꝯuertit̄ cū affirᵃ: sꝫ ex affirmatiuis nō fit sylls i 2a figᵃ: ꝛ iō nec ex vtraqꝫ de ꝯtigēti. ¶ Et dōꝫ ad oppm ꝙ ista figᵃ discēdit a p̄ ꝑ ꝯuersionē maioris. q̄re cū maior negᵃ i p̄ figᵃ nō ꝯuertat̄ nō poterit sylls vniformis de ꝯtigēti descēdē a p̄ figᵃ i 2am. — Dubiū

Alterius forte dubitaret: q̄z cū affirᵃ ꝛ negᵃ ď ꝯtigēti ꝯuertant̄ dupr. q̄re magis ondit nō fieri syllm ex ꝯtigētibꝰ: eo ꝙ negatiue ꝯuertūt̄ affirmatiuis: q̄ ondat ex eis non fieri syllm ꝑ h̄ ꝙ affirmatiue ꝯuertūt̄ negatiuis. ex q̄ ex negᵃ nō fit sylls i 2a figura. ¶ Dōꝫ ꝙ h̄: q̄z 2a figᵃ syllogiçare nō pōt nisi aliā simplr negᵃ ꝛ ꝑ aliā p̄missaꝫ simpr negᵃ: negatiue āt de ꝯtigēti: q̄z ꝯuertunt̄ affirmatiuis si sūt simplr negatiue: ꝛ iō ostēdit nō fieri syllm in 2a figᵃ ex talibꝰ: ꝛ puto ꝙ si aliq̄ eēt figᵃ q̄ solū posset syllogiçare ex v̄e affirᵃ qn̄ affirᵃ de ꝯtigēti nō sūt v̄e affirmatiue: eo ꝙ ꝯuertunt̄ cū negatiuis nō fiet sylls in 3a figura ex affirmatiuis de ꝯtigēti. — Dubiū

Sed tūc vltra dubitaret. si eni nō fiat sylls 2a figure nisi ꝑ aliā vere negatiuā cū negatiua de necio ꝛ negᵃ de ꝯtigēti ꝓ posi nō sint v̄e negatiue non poterit fieri sylls in 2a figura aliq̄ tali negatiua accepta qđ eni falsum est. ¶ Et dōꝫ est ꝙ negᵃ de necio ꝛ negᵃ de ꝯtigēti ꝓ posi: vt loq̄t̄ h̄ Ar. de eis negatiue sūt oimodā cōpōnis: ꝛ h̄ simpr: q̄uis nō negāt ꝓncipalr cōpōnē: ꝛ ita ꝙ eadē v̄e negatiue sunt: v̄tute ēt negatiue v̄e sunt simplr: q̄z negᵃ de necio ꝯuertit̄ cū v̄e negᵃ de ꝯtigēti vt si necē est nō eē nō ꝯtigit eē ꝛ eꝯ: ꝛ negᵃ de ꝯtigēti ꝓ posi ꝯuertit̄ cū v̄e negᵃ de necio vt si ꝯtigit nō eē. nō necē est eē: ꝛ eꝯ. ꝛ ꝓp h̄: q̄z talibꝰ negatiuis pōt fieri i 2a figᵃ altera tm̄ sūpta affirmatiua. sic aūt nō est de negᵃ de ꝯtigēti ad vtrūlibet: semꝑ eni mixta est affirmatiua: ꝛ iō nō fit de talibꝰ sylls in 2a figᵃ. ¶ Cōiter forte q̄ret aliqs cū vlis affirmatiua ꝛ negᵃ de ꝯtigēti ꝯuertunt̄ adinuicē ꝛ ars nō admittit ꝯuersionē negᵃ in termis: eo ꝙ ipa ꝯuertit̄ cū affirᵃ. q̄re admittit ars ꝯuersionē affirᵃ: cū tn̄ ꝯuertat̄ cū negᵃ. ¶ Et dōm ꝙ cū negᵃ ꝯuertat̄ affirᵃ si poneret̄ negᵃ ꝯuerti in termis seq̄ret̄ icōueniens.s.affirᵃ vlem simpr ꝯuerti i termis: ꝛ iō ꝯuersionē vlis negᵃ i termis nō ꝯtigit admitti apō artē: vlis āt affirᵃ ꝯuertit̄ ꝑticulariter i termis: ꝛ q̄uis vel cū h̄ ꝯuerta t̄ cū negᵃ s̄ꝫ ꝯtigere nō seq̄t̄ aliqđ icōueniens: ꝛ iō ars admittit vtrāqꝫ ꝯuersionē i vli affirᵃ. vn̄ si vtraqꝫ deberet ꝯuerti ꝓp̄e i ꝑticularē. puto ꝙ ꝯuersio i termis sub. cū icōueniēte accideret in vli negᵃ sic. ꝯtigit nullū hoiem eē albū. ḡ ꝯtingit aliqđ albū non eē hoiem. — Rᵉ — Dubiū

Cōsequēter forte q̄ret q̄uo se hēat h̄ ꝯn̄a quā facit Ar. necē ē aliqđ.a.eē.b.ḡ nō ꝯtigit oē. silr nō ꝯtigit aliqđ.a.n̄ eē.b.ḡ nō ꝯtigit nllꝫ: aut.n.ē imeᵃ aut mediata. ¶ Et dōꝫ ꝙ mediata ē: q̄z cū ꝯtigēs ꝛ necᵐ opponāt̄ seq̄tur imeᵉ. si necē ē aliqđ.a.eē.b.n̄ ꝯtigit aliqđ.a.eē.b.ꝛ si nō ꝯtigit aliqđ.a.eē.b.nō ꝯtingit oē a.eē.b. sr est ex ꝑte

vniuersalis

vniuersalis neg**a**tiue: qꝛ si neĉe est aliqđ.a.nō esse.b.nō ꝯtingit aliqđ.**a.nō esse.b.** ⁊ si h̄ tūc nō ꝯtingit nullū.a. esse.b.a.destru**ctione ꝯn̄tis**.q̄re a p̄mo si neĉe est aliqđ a.nō esse.b.nō **ꝯtingit** nullū.a.eē.b.¶ Adhuc forte du bitaret aliqs **de eo qđ** ꝓbat syllm̄ vniformē h̄ nō posse ōndi per impo**ssi. sumit** eni ꝯ̄riā ꝯ̄nis hui⁹.ꝯtingit nul lū.c.esse.b.sic.**ꝯtingit** oē.c.eē.b.vr̄ aūt male sumere cū ille due ꝯuertan**t.** ¶ Adhuc q̄rit̄ q̄re nō sumit ꝯ̄dicto riā ꝯ̄nis sic alias **facit.** ¶ Et dōꝫ ad p̄m̄ ꝙ sumēdo hāc. ꝯtingit oē.c.esse.**b.per** ꝯ̄riā ꝯ̄nis supposita ꝯ̄ne de ꝯtin genti ꝓ poſi:qꝛ **tale** ꝯtingēs tm̄ in hac figura ꝯcludit̄ ⁊ nō supponit ꝙ **sit de** ꝯtingenti ad vtrūlibet:⁊ ita mani festuꝫ est ꝙ bn̄ **sumit** ꝯ̄riā:qꝛ nō ꝯuertunt̄ affirmatiua ⁊ negatiua de ꝯtingēti ꝓ poſi:sꝫ opponunt̄ adinucē ꝙ si accipiet̄ ꝯ̄dictoria.s.ꝯtingit aliqđ.c.esse.b.cū maiore vel minore nō destrueret̄ aliq̄ p̄missarū sicut pꝫ ꝯside ranti.⁊ qꝛ h̄ satis pꝫ per acceptionē ꝯ̄rie que similr̄ nō destruit alteꝝ mēbꝝ:qꝛ ꝯ̄dictoria est ꝯn̄s ad ꝯ̄riā.⁊ qđ nō seq̄t̄ ad an̄s nō seq̄t ad ꝯn̄s:iō nō sumit ꝯ̄dictoriā: sꝫ dat itelligere ꝑ suppōnē ꝯ̄rie. ¶ Adhuc vr̄ ꝙ rn̄sio p̄mi nō sufficit.supponit eni illa rn̄sio ꝙ ꝯcl'o talis ꝯiu gatiōis dꝫ eē de ꝯtingēti ꝓ poſi:⁊ iō bn̄ accipit ꝯ̄riā. vr̄ aūt per Ari.in 2° arg° ꝙ ꝯ̄ dꝫ eē de ꝯtingēti p̄us deter minato.dicit eni ꝙ si due de ꝯtingēti poterūt in aliā ꝯ̄ nē possent in ꝯ̄nē de ꝯtingenti p̄us determiato.⁊ h̄ ma nifestat ⁊ ꝓbat ꝙ in tale ꝯtingēs nō pn̄t q̄re videt̄ ad huc f̄m Ari.ꝙ nō bn̄ sumat ꝯ̄riā ꝯ̄nis:sꝫ magis ꝓpōnē sibi ꝯuertibilē.Et aliqđ qđ f̄m ꝓprietatē gn̄ōnis syllo rū de ꝯtingēti in 2° figura nō pōt ꝯcludi ꝯ̄ nisi negati ua de ꝯtingēti ꝓ poſi sicut habitū est in p̄n° hui⁹ capl'i: ⁊ sicut patebit in sequētib⁹.⁊ h̄ respicit Ari. sumēdo ꝯ̄ riaꝫ ꝯ̄nis.2m̄ aūt veritatē duaꝝ ꝓpōnū de ꝯtingēti p̄us determinato nō pōt fieri ꝯ̄ de ꝯtingēti nisi de ꝯtingēti codē.⁊ h̄ respicit Arist.in 2° argumēto cū dicit ꝙ si alia sequeret̄ ꝯ̄ sequeret̄ ꝯ̄ de tali ꝯtingēti. ¶ Notādū aūt ꝙ q̄uis accidit ꝯtingēs ꝯ̄nis de ꝯtingēti p̄us determi nato nō est ex h̄ ducere ad incōueniēs.h̄ eni negatiua. nō ꝯtingit nullū.c.esse.b.duplici de cā v̄a est.s.vr̄ qꝛ ne cesse est aliqđ.c.esse.b.vel qꝛ neĉe est aliqđ.c. nō esse.b. ⁊ si accipiat̄ altera illaꝝ cū maiori fiet mixtio ꝯtingen tis ⁊ neĉij in p̄a figura que nō iterimit minorē. Si aūt altera accipit̄ cū minori fiet mixtio ꝯtingentis ⁊ neĉij in 2a figura que nō interimit maiorē.h̄ plana sunt ꝯsi derāti adhuc q̄uis ex altera illaꝝ ⁊ altera p̄missarū cō cludi posset oppositū alterius p̄misse:nō tm̄ ostenderet̄ ꝯiugatio vtilis esse.oppositū eni ꝯ̄nis seq̄tur ad vtrāli bet dictarū ⁊ nō ecōuerso.vꝫ.ꝙ si aliqđ seq̄tur ad an̄s ꝙ ipsum sequat̄ ad ꝯn̄s:⁊ iō ex opposito ꝯ̄nis nōdū ꝓ baret̄ vtilitas ꝯiug̃nis.⁊ sic pꝫ ꝙ ex duabus de ꝯtingē ti remanet inutilis coniugatio semper in hac figura.

SI aūt altera incē qdē altera aūt ꝯtin gere significat.p̄dicatiua qdē icē po sita:priuatiua h̄o ꝯtigere nunq̄ erit syll's.siue vlr̄ siue p̄ticulariter sumā tur termini.Demr̄atio āt eadē ⁊ ꝑ eosdē termi nos.Qn̄ aūt affirmatiua ꝯtingere qdē:priua tiua āt incē:erit syll's. Sumat̄ eni.a.b.nulli icē c.h̄o oi ꝯtigere.Cōuersa ḡ priuatiua.b.inerit nulli.a.a.āt oi.c.ꝯtingebat.fit ḡ syll's qm̄.b.cō tingit nulli.c.per primā figurā.Silr̄ āt ⁊ si ad c.ponat̄ priuatiua.si aūt vtreq̄ sint priuatiue. Significet āt hec qdē incē:illa h̄o cōtingere: per ea qdē que sumpta sunt nihil accidit neces sariū.Cōuersa aūt f̄m ꝯtingēs ꝓpōne fit syll's qm̄.b.ꝯtingit nulli.c.icē:quēadmodū in prio ribus.erit enim prima figura.

Hic verificat Ari.2m̄ regulā positaꝫ in p̄n° to tius capl'i.⁊ h̄ est idē qđ determi nare mixtionē ꝯtingentis ⁊ incē in 2a figura.ꝓbat aūt p̄mo resumēdo illā regulā dicēs:ꝙ si vna ꝓponuꝫ fue rit de inesse ⁊ altera de ꝯtingenti:si illa de inesse fuerit affirmatiua nunq̄ erit syll's neq̄ vlis neq̄ p̄ticularis. si āt fuerit negatiua poterit esse syll's.sic eni fit syll's cū vlis negatiua est de inesse.dico si maior fuerit vlis.⁊ h̄ est qđ dicit(Si aūt h̄ qdē.)2° regulaꝫ ipsam verificat declarādo ꝯiug̃nes hui⁹ mixtiōis.⁊ p̄ declarat ꝯiug̃nes vl'es.2° particulares cū dicit(Eodē aūt mō.)vliū aūt p̄° determinat vtiles.2° inutiles cū dicit(Si aūt vtre q̄ ponant̄.)In p̄mo sic ꝓcedit.p̄mo determinat vtiles hn̄tes alterā affirmatiuā:⁊ sunt due.q̄rū p̄a fit iuxta p̄m̄ modū hn̄s maiorē negatiuā de incē ⁊ minorē affirma tiuā de ꝯtingenti ⁊ perficit̄ per ꝯuersionē maioris. 2a aūt fit iuxta 2m̄ modū hn̄s maiorē affirmatiuā de con tingenti ⁊ minorē negatiuā de inesse.⁊ h̄ perficitur per ꝯuersionē minoris ⁊ trāspositionē ꝓpōnū.opꝫ aūt ꝯ̄nē ꝯuertere in terminis:qꝛ est de ꝯtingenti pro possibili.⁊ h̄ est(Sumat̄ eni.a.b.)2° determinat vtilitates hn̄tes vtrāq̄ negatiuā ⁊ sunt due:que se habent sicut p̄ores:ni si ꝙ ꝓpositio de ꝯtingenti est negatiua ⁊ perficiunt̄ per conuersionem illius de contingenti f̄m ꝯtingere:⁊ per conuersionem illius de inesse in terminis:sicut prius.⁊ h̄ est(Si autem vtreq̄ sunt priuatiue.)

¶ Si autem vtreq̄ ponant̄ predicatiue nō erit syllogismus.Termini inesse quidem sanitas aīal hō.nō inesse h̄o sanitas equus homo.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiug̃nes vl'es iutiles ⁊ sunt due hn̄ tes vtrāq̄ affirmatiuā ⁊ has tangit in l'a:⁊ alie due hn̄ tes illā de ꝯtingenti negatiuā ⁊ illā de inesse affirmati uā ⁊ istas dat itelligere per alias duas:qꝛ f̄m rem affir matiue sunt sicut alie due ⁊ ponit terminos ad instan tiā cōes oībus istis.⁊ h̄ est(Si aūt vtreq̄ ponant̄.)

¶ Eodē āt mō se hēbit ⁊ in p̄ticl'arib⁹ syllis.cū eni affirmatiua erit icē siue vlr̄ siue p̄ticl'ariter sumpta nullus erit syll's.Hoc āt silr̄ ⁊ ꝑ eosdē terminos demr̄at qb⁹ ⁊ p̄ri⁹.Qm̄ āt priuatiua erit ꝑ ꝯuersionē quēadmodū i priorib⁹.Rur sum si ambe qdē dimēsiōes priuatiue sumant̄ vlr̄ āt qđ nō incē est:ex ipsis qdē ꝓpōnibus nō erit neĉiū.ꝯuersa āt ꝯtingēti erit sic̄ in priorib⁹ syll's.Si āt nō incē qdē sit priuatiua:p̄ticulari aūt sumpta nō erit syll's:neq̄ p̄dicatiua existe altera ꝓpōne. Neq̄ qn̄ vtreq̄ ponunt̄ ifinite vel affirmatiue:vel negatiue:vl' particulares: demōstratio aūt eadeꝫ ⁊ per eosdē terminos.

¶ Cōsequēter determiat ꝯiug̃nes p̄ticl'ares ponēs regu las ⁊ ꝓpōnes ꝑ q̄s manifestū est q̄ ꝯiug̃nes p̄ticulares vtiles sunt:⁊ q̄ nō.p̄° talis.in p̄ticularib⁹ syllis si illa de incē sit affirmatiua siue vlis siue p̄ticl'aris nō erit syll's. si aūt fuerit negatiua poterit eē.⁊ h̄ est(Eodē āt mō.) 2° talis.si ambe ꝓpōnes fuerit neg⁹ ⁊ illa de incē fuerit vlis ⁊ maior erit syll's:sꝫ opꝫ ꝑfici.⁊ h̄ per ꝯuersionē il lius de ꝯtingēti f̄m ꝯtingere:⁊ per ꝯuersionē illi⁹ de in

esse in terminis. si aūt fuerit ꝑticularis negatiua de īeē
n̄ erit sylls quocūq3 reliq̄ ꝓpō se hēat. ꝛ h̄ ē (Rursus si
cati.) 3ª est. si ambe ꝓpōnes fuerint ꝑticulares nō erit
sylls. ꝛ h̄ ē (nec qn̄ vtreq3.) ꝓ de regula hic obſuāda. q̄
rit̄ eni q̄re opꝫ hic illā de ineē eē vlēz negatiuā cū ista
mixtio descēdat ab eadē mixtiōe in pª figura vbi non
est neēe illā de ineē negatiuā vlēz. ¶ Et dōz q̄ oēs sylli
huiꝰ mixtiōis descēdūt a pª figura. s. ab illa que hꝫ ma
iorē de ieē negatiuā: ꝛ iō opꝫ cū oēs in illā ꝯiugnē redu
cibiles sint: vt hēant ꝓpōnē polēz vt fiat maior negati
ua in vlēz. talis āt nō est nisi vlis negª de ineē: q̄re opꝫ
q̄ oēs ꝯiugnes vtiles h̄ hēant illā de ieē vlēz negatiuā.
si q̄rit̄ q̄re nō descēdit h̄ aliqs sylls a mō īꝑfecto hn̄te
maiorē affirmatiuā de ineē. q̄re ēt a modis ꝑfectis illiꝰ
mixtiōis nō descēdat h̄ aliqs sylls. ¶ Et dōm ad pm q̄
oēs sylli huius figure negatiui sunt. illa āt ꝯiug̃ que hꝫ
illā de ieē affirmatiuā nō est negª: ꝛ iō ab illa nō pōt de
scēdere aliqs sylls huiꝰ figure. ¶ Ad 2m dōz q̄ modus
ꝑfectꝰ in ista mixtiōe hꝫ maiorē de ꝯtingēti. descendūt
āt sylli huiꝰ figure a syllis p̄me ꝑ ꝯuersionē maioris. q̄
re cū vlis negatiua de iesse solū ꝯuertat̄: pꝫ q̄ oēs sylli
hꝰ figure in hac mixtiōe descendūt a syllo īꝑfecto pᵉ fi
gure eiusdē mixtionis hn̄te maiorē negatiuā de inesse.

Dubiū Cōsequēter forte dubitabit ð ꝯiugne. ꝛ ꝓ de vti
libꝰ. hn̄t eni istātiā sic. nullū aial ē
albū. sit ita. ꝯtingit oēz equū eē albū: nō tn̄ ꝯtingit nul
lū equū eē aial. ¶ Et dōz q̄ ois istātia h̄ sophistica est
vbi ꝓpō de ineē accipit̄ de ieē vt nūc. opꝫ eni vlēz nega
tiuā de ineē eē de ieē simplr̄ sic ꝛ h̄. adhuc h̄ opponi pos
set sic in ꝓcedētibꝰ. s. q̄ sequat̄ ꝯ̄ de ieē ponēdo minorē
ieē cū opposito ꝯn̄is. ¶ Et r̄ndēdū ē sic in ꝓcedētibꝰ q̄
nō ē admittēda pō minoris ieē cū maior sit de ieē simpr̄
oppm eni ꝯn̄is cōpoſſe est minori an̄ pōnē ieē: s3 nō post.

Dubiū Ulterius forte dubitabit aliqs de ꝯiugnibꝰ inutili
bus. ꝛ ꝓ de inutilibꝰ vbi illa de ieē est af
firmatiua. vr̄ q̄ talis ꝯiug̃ sit vtilis. ꝯtingit nullū. b. esse
a. oē. c. est. a. ḡ ꝯtingit nullū. c. eē. a. ꝛ accipit̄ in ꝯn̄e ꝯtin
gens ꝑ possi. accipiat̄ eni oppositū ꝯn̄is cū maiore posi
ta ineē ꝛ seq̄t̄ oppositū minoris sic. nullū. b. est. a. aliqð
c. de neēitate est. b. ḡ aliqð. c. nō est. a. seq̄t̄ eni ad minꝰ ꝯ̄
de ineē: s3 h̄ ꝯ̄ est ꝯdictoria minoris. adhuc pōt ōn̄di ta
les ꝯn̄es vtiles eē rᵉ ꝯn̄is de inesse sic. ꝯtingit nullū. b.
eē. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. si nō seq̄t̄ sumat̄ oppᵐ ꝛ
ponat̄ maior ineē sic. nullū. b. est. a. aliqð. c. est. b. ḡ ali
qð. a. non est. a. que est ꝯdictoria minoris. silis est oppō
de olbꝰ inutilibꝰ ꝯiugnibꝰ vlibꝰ ꝛ ꝑticularibꝰ hn̄tibꝰ vlēz
negatiuā de ꝯtingēti ꝛ illā de inesse affirmatiuā. ¶ Et
dōz q̄ iste ꝯiugnes inutiles sūt idē vtriusq3 ꝯn̄is dādū
est oppᵐ vtriusq3: s3 nō est admittēda pō maioris ineē
hac rōne minor cū sit vā de inesse ꝛ nō est possis vt fiat
maior in pª figura ꝑ reductionē pōt eē vt nūc quo exñ
te oppᵐ vtriusq3 ꝯn̄is cōpoſſe est maiori an̄ pōnē eiꝰ ieē:
s3 nō post: ꝛ cū opposito ꝯn̄is nō dꝫ admitti pō maioris
ieē. v. g. ꝯtingit nullū hoīez eē albū. ꝛ oē aial est albū sic
ita neq3 seq̄t̄ ꝯ̄ de ꝯtigēti neq3 de ineē minore exñte vā
cōpossēs sūt aᵃ ꝛ oppᵐ ꝯn̄is de ieē. s. aliqð aial ē hō ꝯtin
git nullū hoīez eē albū: s3 miore exñte vā n̄ pt oppᵐ alte
riꝰ stat̄ cū maiore posita ieē sic pꝫ intuēti. sic ḡ pꝫ q̄ n̄ ē ad
mittēda pō maioris ieē. ꝛ h̄ plana sūt ꝑ dicta i ꝓcedētibꝰ.

Dubiū Adhuc forte aliqs dubitabit de 4ª 2ᵉ vbi nō vult
fieri vtilē ꝯiugnē. vr̄ eni3 q̄ maiore exñte
affirmatiua de ꝯtingēti ꝛ miore negatiua de ieē sit vti
lis ꝯiug̃ sic. ꝯtingit oē. b. eē. a. qðdā. c. nō est. a. ḡ qðdā. c.
nō ꝯtingit eē. b. ꝛ pōt ōn̄di ꝑ expōnē sic. si qðdā. c. nō est
a. accipit̄ illud ꝛ sit. n. a quo vult remouetur. a. fiat ḡ sic

syll̄s. ꝯtingit oē. b. eē. a. nullū. n. est. a. ḡ ꝯtigit nullū. n. eē
b. iste sylls bonꝰ est vt vr̄ in 2ª hꝰ figure ꝛ hꝰ mixtiōis. fit
eni iuxta p̄nª huiꝰ mixtionis in hac figura cū maior sit
vlis ꝛ illa de ieē negatiua vlis. ¶ Et dōz q̄ in ista mix
tiōe opꝫ illā ð ieē eē vlēz negatiuā de ieē simplr̄ si vlis
negatiua de ineē accepta in syllo expositorio pōt eē de
ineē vt nūc: ꝛ iō nō tenet sylls expositoriꝰ nec fit s3 p̄nª
huiꝰ mixtiōis. q̄ aūt nō opꝫ vlēz negatiuā in syllo ex
positorio eē de ineē simplr̄: pꝫ per h̄ q̄ ipsa accipit̄ sub
ꝑticulari negatiua que qdē in syllo p̄nli potuit eē de in
esse vt nūc: q2 nō potuit approꝑari vt eēt de ieē simplr̄.
¶ Cōsequēter forte q̄rit̄ quot sūt h̄ sylli ꝛ q̄ sit eoꝝ suf
ficiētia. ¶ Et dōz q̄ opꝫ hic minorē eē vlēz sicut vbi
q3 in 2ª figura cuiꝰ cā p̄us dicta est. opꝫ ēt illā de ineē eē
vlēm ꝛ negatiuā sicut pꝫ ex p̄dictis. ꝛ ex his manifestū
est q̄ ille octo ꝯiugnes inutiles maiorē ꝑticularē ꝛ mi
norē vlēm. de illis aūt octo que hn̄t maiorē vlēm ꝛ mi
norē ꝑticularē due vtiles sunt ꝛ sex inutiles. vn̄ pꝫ q̄ tm̄
sex sunt h̄ ꝯiugnes vtiles. s. 4ᵒʳ vles ꝛ due ꝑticulares.

Si autez hec qdē ꝓpōnū ex necessitate illa vo ꝯtigere significat. priuatiua q
dez neēaria: erit sylls nō solū qn̄ ꝯtin
git nō ineē: s3 qn̄ nō iest. affirmatiua
āt nō erit. Ponat̄ eni. a. nulli qdē. b. ineē ex ne
cessitate. c. aūt oi ꝯtingere. Cōuersa ḡ priuati
ua ꝛ. b. nulli. a. ierit. a. āt. oi. c. ꝯtigebat. fit igit̄
rursus prima figura sylls qn̄. b. ꝯtigit nulli. c.
ieē. Silr̄ āt manifestū qn̄ nō iest. b. nulli. c. po
nat̄ eni ieē. ḡ si. a. ꝯtingit nulli. b. b. āt iest alicui
c. a. alicui. c. nō ꝯtinget: s3 oi ponebat̄ ꝯtingere.
Eodē āt mō ōn̄dit̄ etsi ad. c. ponat̄ priuatiuū.

Hic verificat aliā 3ᵃᵐ regulā in p̄nº totiꝰ capituli posi
tā. ꝛ h̄ est idē q̄ dicere totā mixtionē ꝯtigētis ꝛ
neēij in 2ª figura. ꝛ diuidit̄ in duas. in pª determiat hāc
mixtionē. in 2ª cōparat eā ad ꝓcedētē cū dicit (Et qn̄
eodē mō.) in pª sic ꝓcedit. ꝓ resumit oīum regulā s̄m
quā ꝓcedit h̄ tota mixtio dicēs. si altera ꝓpōnū fuerit
de neēio ꝛ altera de ꝯtingēti: si illa de neēio fuerit vlis
negatiua erit sylls ꝯcludēs duplicē ꝯn̄ē. s. ꝯn̄ē negatiuā
de ꝯtingēti ꝛ ꝯn̄ē negatiuā de ieē. si aūt fuerit affirma
tiua nō erit syls. ꝛ h̄ est (Si aūt h̄ qdē.) 2º determinat
istā mixtionē ad verificādū dictā regulā. ꝛ ꝓ determi
nat ꝯiugnes vles. 2º ꝑticulares cū dicit (Silr̄ āt se hē
bit ꝛc̄.) pª i duas. i pª dat ꝯiugnes vtiles hn̄tes ꝓpōnes
dissilis figure. 2ª silis figure. in 2ª (Si āt silis figure.) ꝛ
q2 iste sūt minꝰ ꝑfecte aliis. posteriꝰ determinant̄. pª in
duas. i pª dat vtiles. s. q̄ hn̄t illā de neēio negatiuā. in 2ª
cū dicit (Rursum sit p̄dicatiua.) ponit inutiles. s. illas
q̄ hn̄t illā de neēio affirmatiuā. in pª ponit duas ꝯiug
nes q̄rū pª fit iuxta pm modū s̄m quā pª ꝯstat ex maio
re vli negatiua de neēio ꝛ miore vli affirmatiua de cō
tingēti. ꝛ ꝓ ōn̄dit vtilitatē eiꝰ rᵉ ꝯn̄is de ꝯtingēti. redu
cēdo in pm figurā per ꝯuersionem maioris ꝛ pꝫ. ꝛ h̄ est
(Proponat̄. n. a. b.) 2º rᵉ ꝯn̄is de ineē per deductionē
ad ipose. ex maiore eni ꝛ opposito ꝯn̄is ꝯcludit opposi
tū minoris in quarto p̄me per syllm mixtuz de neēio ꝛ
inesse. ꝛ h̄ est (Silr̄ āt manifestum.) alia ꝯiug̃ fit iuxta
2m modū hn̄s maiorē affirmatiuā de ꝯtingēti ꝛ miorē
de neēio negatiuā cuiꝰ vtilitas rᵉ ꝯn̄is de ꝯtingēti ostē
dit̄ per ꝯuersionē minoris ꝛ trāspōnē ꝓpōnū: s3 opꝫ ēt
ꝯuertere ꝯn̄ē que est de ꝯtigēti ꝑ possi: rᵉ āt ꝯn̄is de in
eē ostēdit̄ vtilitas eiꝰ per ipose. si eni accipiat̄ oppositū
ꝯclusionis

ꝯclusionis cum a minore destruef maior per sextuz modū tertie in mixtiōe necēy ⁊ ineē.⁊ h̄ ē(Eodē āt mō.)

¶ Rursuz sit pdicatiua qdē necīa. altera aūt cōtingens. ⁊ a. b. qdē ꝯtingat nulli. c. autez omni insit. ex necessitate sic se habentibus terminis nullus erit syllꝰ. accidit enim. b. nō inesse. c. ex necessitate. Sit enim. a. qdem albū: in quo aūt b. hō: in quo autē. c. cignus. Ergo albū qdem cigno ex necītate iest. hoī autē cōtingit nulli: ⁊ hō nulli cigno ex necessitate. Qm̄ igit eius qđ est ꝯtingere non est syllꝰ manifestum est. nā qđ ex necessitate nō erit ꝯtingēs. Sed neqꝫ necessariuz. nā necāriū aut ex vtrisqꝫ necessarijs: aut ex priuatiua cōtingebat. Amplius autē ⁊ possibile est his positis. b. ineē. c. nihil eni pħibet. c. sub. b. esse. a. aūt oi. b. qdē nō ꝯtingere. c. aūt ex necessitate ineē: vt si. c. qdē sit vigilās. b. āt aīal: in quo aūt. a. motus. nā vigilanti qdē ex necessitate inest motus. aīali aūt oī nō ꝯtingit: ⁊ oē vigilans aīal. Manifestum ergo qm̄ nec eius qđ est nō iesse: siquidē sic se hñtibꝰ terminis necesse est inesse. Neqꝫ etiā oppositarum propositionū. quare nullus erit syllꝰ. Similr aūt ⁊ econuerso ostendet posita affirmatiua.

¶ Cōtrario ponit ꝯiugnes inutiles dissilis q̄litatis hñtes illā d necīo affirmatiuā: ⁊ sūt due. vna iuxt pm mom. alia iuxt 2m. ¶ Circa pm sic pcedit. p dicit qꝫ si aor ē negatiua de ꝯtingēti ⁊ hor affirmatiua de necīo nō fit syllꝰ. ⁊ h̄ ondit ponendo terminos vbi stat ꝯclō vlis negatiua de necīo sic. ꝯtingit nullū hoiem eē albū. de necīo ois cignꝰ est albꝰ. ⁊ de necīo nullus cignꝰ est hō. ⁊ ex h̄ ꝯclude cui necīū repugnet ꝯtingēti neqꝫ seqt affirmatiua neqꝫ negatiua de ꝯtingēti p poti. ⁊ ita nulla affirmatiua. ⁊ h̄ est(Rursuz sit pdicatiua.) 2o ondit qꝫ qūuis negatiua de necīo stare possit: nō tn̄ seqt. ⁊ h̄ ondit 2o. p̄ per h̄ qꝫ vlis negatiua de necīo nunq̄ seqt nisi ex duabus de necīo: vl ad minꝰ ex negatiua de necīo: sz neutro mō est in dicta dispōne. ⁊ h̄ est(sz neqꝫ semp.) 2o ondit idē per instātiaz in terminis ponēdo terminos vbi stat affirmatiua de ineē dicēs qꝫ nihil pħibet. c. eē idē. b. i. minorē extremitatē eē sub maiori: ⁊ mediū ꝯtinet remoueri a maiori extremitate ⁊ ineē minori extremitati. v. g. ꝯtingit nullū aīal moueri: qz ꝯtingit ⁊ oē de necītate oē vigilās est mouēs ⁊ oē vigilās est aīal. cū g̊ seq̄tur affirmatiua de ineē: pz qꝫ nō seqt negatiua de necīo neqꝫ de ineē. ⁊ pz qꝫ ꝯstet aliquā negatiua de necīo. aliqñ aut affirmatiua de ineē nō poterit seq aliq̄ ppō alicui eaꝝ opposita ⁊ ita nō fit syllꝰ. ⁊ h̄ est(amplius āt ⁊ cōpote.) alia āt est hō ꝯiugnū iuxta 2m mom hñs maiorē affirmatiuā de necīo ⁊ minorē negatiuā de ꝯtingēti: cuius inutilitas silr ostēdi pōt sicut ⁊ pcedētis. ⁊ h̄ est(similr aūt ondet.) attēdere est aūt qꝫ per terminos Ari. positos ad instātiā dictoꝝ modorū nō vr excludi qn sequat negatiua de ꝯtigēti p poti: non eniz repugnat ei negatiua de necīo nec affirmatiua de necīo.

¶ Si aūt silis figure sint ppōnes: cū sint priuatiue semp erit syllꝰ: ꝯuersa fm ꝯtingere ppōne: quēadmodū ⁊ in priorib⁹. Sumat eni. a. b. qdē ex necessitate nō iesse. c. aūt ꝯtingere nō iesse: ꝯuersis ergo ppōnibus. b. qdē nulli. a. in est. a. aūt oī. c. ꝯtingit. fit igit pria figura. Et si ad. c. ponat priuatiuū silr. Si āt pdicatiue ponant nō erit syllꝰ. nā eiꝰ qđ est nō iesse: aut eiꝰ qđ est ex necītate nō inesse. manifestū qm̄ non erit: eo qꝫ nulla sumpta fit priuatiua ppō: neqꝫ in eo qđ est ieē: neqꝫ in eo qđ est ex necessitate ineē: sed neqꝫ eiꝰ qđ est cōtingere nō ineē: ex necessitate eniz sic se habentibꝰ terminis. b. nō inerit. c. vt si. a. quidez ponat albū: in quo aūt. b. cignus: in quo aūt. c. hō: neqꝫ oppositarū affirmationū: qm̄ ostensum est. b. ex necessitate nō inesse. c. non ergo fit syllogismus omnino.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugnes vles hñtes ppōnes silis figure. ⁊ p vtiles. s. que hñt vtrāqꝫ negatiuā. 2o inutiles. s. que hñt vtrāqꝫ affirmatiuā. vtiles aūt due sunt. q̄rū pa fit iuxta pm modū hñs maiorē negatiuā de necīo: ⁊ minorē negatiuā de ꝯtī que pfici dꝫ oio: silr sicut post modos hō mixtiōis reꝰ vtriusqꝫ ꝯiugnis nisi qꝫ pter h̄ opꝫ miorē ꝯuerti per oppositas q̄litates. ⁊ h̄ est(si aūt silis.) 2o vo fit iuxta 2m modū hñs maiorē negatiuā de ꝯtī ⁊ minorē negatiuā de necīo. ⁊ h̄ opꝫ pficere sicut in 2o mō hꝰ mixtiōis silr cū h̄ ꝯuersa maiore ⁊ oppositas q̄litates. ⁊ h̄ est(⁊ si qdē. c.) 2o silr ponit inutiles silis figure ⁊ sūt due hñtes vtrāqꝫ affirmatiuā q̄s ondit inutiles p hāc rōnē si fieret syllꝰ vtraqꝫ existe affirmatiua: aut sequet negatiua de ieē vel de necīo: aut affirmatiua de ineē vl de necīo: aut affirmatiua de ineē simul ⁊ de necīo: vel aliq̄ de ꝯtī. s. ad vtrūlibet: sed nulla istaꝝ seqt: ig̊ nō fit syllꝰ h̄ ex vtraqꝫ affirmatiua huiꝰ rōnis. p ponit ꝯnē. ⁊ h̄ ē(Si āt pdicatiue.) 2o ondit minorē: ⁊ pcedit sic. p ondit qꝫ nō seqt negatiua de inesse vel de necīo p h̄ qꝫ negatiua nō seqt nisi ex aliq̄ negatiua. ⁊ h̄ est(nā eiꝰ qđ est nō ineē.) 2o ostēdit qꝫ nō seqt affirmatiua de ineē vel de necīo nec aliq̄ de ꝯtingenti ad vtrūlibet ponēs terminos vbi ꝯ stat vlis negatiua de necīo que repugnat tā affirmatiue q̄ negatiue de ꝯtingēti: repugnat ēt affirmatiue de ineē ⁊ de necīo: ⁊ sunt termini albū cignꝰ hō. pz igit qꝫ cū stet dicta negatiua de necīo nō seqt aliq̄ ei repugnans: ⁊ ita nō erit oīo syllꝰ. ⁊ h̄ est(Neqꝫ in eo qđ est ieē.) attēdēdū est h̄ aūt adhuc qꝫ per terminos positos nō excludit seq negatiuā de ꝯtigēti pro poti. vtꝝ tn̄ h̄ appet excludi p h̄ qđ dic negatiuā nō seq: qz nulla pmissarū negatiua est.

¶ Silr aūt ⁊ in pticularibꝰ se hēbit syllꝰ. Qm̄ eni fuerit priuatiua vlis ⁊ necīa semp erit syllogismꝰ: ⁊ eiꝰ qđ est ꝯtingere: ⁊ eiꝰ qđ non est ineē: demōstratio āt p ꝯuersionē. qm̄ scda ppō āt affirmatiua nunq̄. Eodē āt mō ondit quo in vlibꝰ: ⁊ per eosdē terminos: nec qm̄ vtreqꝫ sumunt affirmatiue. nā ⁊ huiꝰ eadē demōstratio que ⁊ prius. Qm̄ aūt vtreqꝫ qdē priuatiue vlis āt necessaria que nō ineē significat: per ea qdē que sumpta sunt nō erit necīa: ꝯuersa aūt fm ꝯtingere ppōne erit syllꝰ. quēadmoduz in priorib⁹. Si āt vtreqꝫ ifinite vel pticulares sumant nō erit syllꝰ. demōstratio āt eadē: ⁊ p eosdē terminos. Manifestū igit ex pdictis qm̄ priuatiua vli posita necīa: sp fit syllꝰ: n̄ solū eiꝰ qđ ē ꝯtigere nō ieē: s̄ nō ieē: affirmatiua āt nunq̄.

¶ Hic determinat ꝯiugãcõs pticulares hꝰ mixtiõis. ꝛ ħ facit ponendo ꝓpõnes ex qbꝰ pꝫ: q̄ ꝯiugãcões sũt vtiles ꝛ q̄ inutiles. pᵃ talis. I syllis pticularibꝰ si illa de nec̃io sit vlis ꝛ negatiua semp fit sylls. si ãt fuerit affirmatiua nõ fit sylls ꝛ pꝫ adhuc ħ ꝯiug vtilis i zᵃ ꝯiugãcões sic ꝯiug vlis vtilis: ꝛ ħ ẽ (silr ãt.) zᵃ suppõ est ꝙ si vtraq̄ ꝓpõ fuerit affirmatiua nõ erit sylls. ꝛ ħ ẽ (nec qñ vtraq̄.) 3ᵃ ẽ ꝙ si vtraq̄ fuerit negatiua erit sylls si illa de nec̃io vlis fuerit ꝛ tũc oꝫ ꝯuertere illã de ꝯtingẽti ꝑ oppositas q̃litates ꝛ faciẽda ẽ reliq̃ pfectio sic in syllis vlibꝰ: ꝛ ħ est (qñ ãt vtraq̄.) 4ᵃ ẽ ꝙ ex duabꝰ pticularibꝰ vl ifinitis nõ fit sylls. ꝛ ħ ẽ (si ãt vtraq̄.) attẽdẽdũ est ãt ħ ꝙ nõ excludit in his ꝓpõnibꝰ qn iuxta 4ᵐ modũ fieri possit vtilis ꝯiugatio ex maiore de ꝯtingẽti ꝛ miore de nec̃io negatiua pticulari. ꝯiter epilogat: ꝛ pꝫ ꝛ ħ est (manifestũ igit.)

¶ Et qm̃ eodẽ mõ se hñtibꝰ terminis nec̃ijs ꝛ i bis q̄ insũt: fit ꝛ nõ fit sylls. Palã aũt qm̃ oẽs ipfecti sũt sylli ꝛ qm̃ pficiũtur ꝑ ṗdc̃as figuras.

¶ Modo cõpat hãc mixtionẽ ad ṗcedẽtes dicẽs ꝙ silr se hñtibꝰ terminis ħ ꝛ ibi silr fit ꝛ non fit sylls: ꝛ ita tot sũt ꝯiugãcões vtiles in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ nec̃ij quot sũt in mixtiõe ꝯtingẽtis ꝛ icẽ. ꝛ ħ vr̃ iã ꝯcludere 4ᵐ modũ in hac mixtiõe ꝯtingẽtis ꝛ icẽ positꝰ inutilis fuit q̃rtus modus ꝛ vult ꝙ silr sit ħ: est aũt dr̃ia hꝰ mixtionis ad ṗcedẽtẽ: qꝛ oẽs ꝯiugãcões vtiles ħ ꝯcludũt zᵃᵉ ꝯiugãcões ibi võ tm̃ vnã: ꝛ pꝫ ex ṗbabitis ꝙ oẽs sunt ipfecte ꝛ pficiunt ꝑ pmã vel tertiã figurã. ꝛ ħ est (ꝛ qm̃ eodẽ mõ.)

Dubiũ Sed hic forte dubitaret aliqs ꝓ dc̃o pnᵒ ħ obseruãdo. s. ꝙ ꝓpõ de nec̃io sit vlis negᵃ: ħ. n. nõ vr̃ nec̃e: qꝛ ista mixtio i zᵃ figura descẽdit ab eadẽ i pᵃ figura ꝛ remoueri n̄ ẽ nec̃e ꝓpõnẽ de nec̃io eẽ vlẽꝫ negatiuã.

R° ¶ Et dõꝫ ꝙ oẽs silli hꝰ mixtiõis in hac figᵃ descẽdũt ab illo mõ ipfecto euisdẽ mixtiõis i pᵃ figura vbi vna ẽ vlis negᵃ de nec̃io. q̃re cũ oẽs isti sylli i illũ moᵐ reduci hẽant sic ab eo descẽdũt nec̃e ẽ oẽs hꝰ syllos in hac figura huare ꝓpõnẽ q̄ possit ibi fieri aᵃ in tali mõ pᵉ figᵉ: sꝫ tal n̄ ẽ nisi vlis negᵃ de nec̃io: ꝛ iõ oꝫ oẽs syllos hꝰ mixtiõis in hac figᵃ hr̃e ꝓpõnẽ de nec̃io vlẽꝫ negᵃᵐ.

Dubiũ Sed tunc q̃rit q̃re a modis pfectis hꝰ mixtiõis in pᵃ figᵃ nõ d̃scẽdat aliqs sylls zᵉ. Adhuc q̃rit q̃re nõ a modis ipfectis hñtibꝰ maiorẽ de nec̃io affirmatiuã.

Ad pᵐ ¶ Et dõꝫ ad pᵐ ꝙ sylli hꝰ figure descẽdũt a syllis pᵉ figure ꝑ ꝯuersionẽ maioris simplr̃. Sꝫ in modis ipfectis hꝰ mixtiõis. s. nec̃ij ꝛ ꝯtigẽtis nõ est aᵃ: ita

Ad zᵐ ꝯuertibilis cũ sit de ꝯtingẽti. ¶ Ad zᵐ dõꝫ ꝙ oẽs sylli hꝰ figure negatiui sunt ꝛ ꝑ ꝯuersionẽ maioris simplr̃ a syllis pᵉ descẽdũt. Sꝫ in modis ipfectis huiꝰ mixtiõis in pma figura maiore existẽte de nec̃io neq̄ conuertit maior simplr̃ neq̄ fit syllogismus negatiuus.

Dubiũ Cõsequẽter dubitat de mõ ꝓbãdi ꝯũtiã ꝯiugãcõnis de icẽ i modis vtilibꝰ hꝰ mixtionis. ꝓbat. n. ꝯiugõnẽ de icẽ seq ꝑ mixtionẽ nec̃ij ꝛ icẽ ꝛ illa de icẽ possit eẽ vt nũc ꝓbatio i modis hꝰ mixtiõis seqr̃ ꝯñs ꝑ possi: qõ si põat icẽ aliqñ erit simplr̃. ꝛ aliqñ vt nũc. q̃re cũ i sua ꝓbatiõe accipiat oppᵐ ꝯiugõnis de

R° icẽ accipit illã q̄ pt eẽ de icẽ vt inuit. ¶ Et dõꝫ ꝙ sic in hac mixtiõe in pᵃ figᵃ aᵃ de nec̃io approṗat sibi mlorẽ vt sit de ꝯtigẽti nato: ꝛ iõ oꝫ ibi eẽ ꝯiugõ de inesse simplr̃: eodẽ mõ i modis hꝰ mixtiõis i hac figᵃ vlis negᵃ q̄ ẽ de nec̃io q̄ ẽ ipoᵃ vt fiat aᵃ i pᵃ figᵃ sic pus erat descẽsuꝫ a pᵃ hꝫ ptãtẽ approṗandi illã de ꝯtigẽti vt sit de ꝯtigẽti nato. q̃re ꝯ de icẽ est de icẽ simplr̃ sic i pᵃ figᵃ: ꝛ iõ accepto eiꝰ opposito cũ illa de nec̃io fit bona mixtio nec̃ij ꝛ icẽ. ṗ. g. nec̃e ẽ nullũ ligᵐ eẽ musicũ. ꝯtigit oẽꝫ hoïeꝫ eẽ musicũ. g̃ nullus hõ est ligᵐ. sic igit ꝙ sua ꝓbatio ẽ hõa ꝯñia ꝯnis de icẽ. ¶ Sciẽdũ ãt ꝙ qñ affirᵃ ẽ ħ de nec̃io: qꝛ ipsa nõ fuit aᵃ in pᵃ figura fieri põt ꝑ reductionẽ nec exigit illã de ꝯtingẽti eẽ de ꝯtingẽti nato: ꝛ iõ ꝯ nõ fuit de inesse nõ vtilis põt ostẽdi seq per dictã mixtionẽ: qꝛ tñ ipsa q̄ oppositũ põt esse de inesse sicut patebit infra.

Alterius forte dubitabit aliqs de q̄busdã dc̃is in lr̃a circa terminos q̄ sidã positos ad instãtiã. dic̃. n. ꝙ nihil ꝓhibet. c. eẽ idẽ. b. ꝛ. a. ꝯtigẽter icẽ oĩ b. ex neᶜᵒ ãt oĩ. c. si ꝯtigit ꝙ ꝯtigẽter vult dr̃ de cũ. b. q̃re cũ. c. sit sub. b. sic dic de. c. dicet. a. ꝯtingẽter: ꝛ ita nõ ex neᶜᵒ. ħ ẽt pꝫ i exẽplis: qꝛ si albũ ꝯtingẽter isit aïali: ꝛ nõ vult tũc nõ poterit nec̃io icẽ hoï: sꝫ oꝫ ꝙ ꝯtigẽter. Dubiũ

R° ¶ Et dõꝫ ꝙ aliqd ꝯtinere sumi sub alio dr̃ zᵉ. sic ps eẽntialis: aut sic ps accñtalis. ꝛ dico ptẽ eẽntialeꝫ q̄ addit. s. totũ vnũ essentialẽ. accñtalis ãt q̄ addit accñtalẽ. Si g̃. c. ꝯtinet sub. b. sic ps eiꝰ eẽntialis: vt hõ sub aïali: falsuꝫ eẽt qõ diceret Ari. sic oppᵐ est. si ãt ꝯtinet sub eo sic ps accidẽtalis nõ est ħ falsuꝫ ꝛ icõueniẽs sic pꝫ in terminis q̄s ponit Ari. vigilãs. n. sb aïali ẽ: sꝫ accñtalr̃: ꝛ iõ nihil ꝓhibet moᵐ ꝯtiget oĩ aïali: ꝛ nlli ꝛ tñ ex neᶜᵒ icẽ oĩ vigilãti.

Dubiũ Sed vlteriꝰ forte dubitabit ð vitate hꝰ ꝓpõnis nec̃e ẽ oẽ vigilãs eẽ mouẽs quã assumit. eadẽ rõne vr̃ eẽ vã ð neᶜᵒ oẽ aïal mouet: ꝛ ita aᵃ falsa q̄ fuit adhuc sua ꝯuersa vr̃ falsa. s. aliqõ mouẽs de neᶜᵒ ẽ vigilãs q̄ꝛ ipa falsa. Adhᶜ si de neᶜᵒ oẽ vigilãs mouet: aut g̃ motu locali aut motu cõiter dicto. si locali ħ vr̃ fl̃m. pt. n. vigilãs qescere ꝫ locũ. si cõiter dcõ: eadẽ rõne ꝛ aïal: ex neᶜᵒ ẽ mouẽs cũ sp sit in aliq̄ motu ꝛ aliq̄

R° mõ ð trãsmutet. ¶ Et dõꝫ ꝙ vigilare ẽ qõdã sentire: sentire ãt ẽ qdã motꝰ: ꝛ ita vigilãs ẽ qõdã mouẽs: ꝛ ita manifestũ ẽ ꝙ ꝓpõ est va: ꝯtinet. n. subm sub ṗdicato eẽntialr̃: sꝫ sic nõ ꝯtinet sub eo aïal: ꝛ sic pꝫ respõsio ad pᵐ. Ad pᵐ

¶ Ad zᵐ dõꝫ ꝙ ꝯuersa ẽ va. s. qõdã mouẽs de neᶜᵒ ẽ vigilãs. Et si q̃rat ꝙ dãdũ ẽ illõ mouens qõ mouet motu q̄ est vigilia. Dici pt ꝙ cũ dr̃ vigilãs de neᶜᵒ mouet accipit motꝰ ꝯᵉ: non tñ ħ est va de neᶜᵒ. oẽ aïal mouet. eo ꝙ aïal nõ ꝯtinet eẽntialr̃ sub ṗdiᶜᵒ sic ꝯtinet vigilãs. vel pt dici ꝙ accipit ꝑ motu locali: vigilãs. n. aliq̄ mõ ẽ mouẽs localr̃ ex neᶜᵒ: qꝛ in sentiẽdo aliqd eẽ mittit vel intꝰ suscipit in q̄ fit motꝰ localr̃: sic pꝫ de visu vbi aliqd emittit qcqd sit illud sic pꝫ ð basilisco q̄ iterficit solo visu: ꝛ de lupo q̄ reddit hoïem raucũ visu. ꝛ de muliere q̄ tpe mẽstrui speculũ nubẽ sanguinea solo visu inficit. Ad zᵐ

Cõsequenter forte dubitabit. vtr̃ in terminis ṗbabitis itẽdat Ari. ꝙ stet affirᵃ de nec̃io vel affirᵃ de icẽ. s. vtr̃ itẽdat ꝙ cũ his ṗmissis ꝯtigit nullũ aïal moueri: de neᶜᵒ oẽ vigilãs mouet stet illa affirᵃ de nec̃io. nec̃e ẽ oẽ vigilãs eẽ aïal: vr̃ illõ ð icẽ oẽ vigilãs ẽ aïal: ꝛ vr̃ ꝙ itẽdat affirᵃᵐ ð nec̃io hac rõe ipse subiũgit ꝙ oĩo n̄ fit sic sylls. cũ g̃ cõpõat terminos ad istãtiã termini eiꝰ dẽbẽt excludere ꝯñtiã ꝯnis q̃re dꝫ excludi ꝯña ꝯnis negᵃ ð ꝯtigẽti ꝑ possi: sꝫ n̄ ꝙ vbi dcã ꝯ sit affirᵃ ð nec̃io sic pꝫ. negᵃ. n. ð ꝯtigẽti ꝑ possi n̄ repugnat negᵃ ð nec̃io nꝫ affirᵃ ð icẽ: sꝫ solũ affirᵃ ð nec̃io. q̃re vr̃ ꝙ itẽtio Ari. ðbeat eẽ q̄ vlis affirᵃ ð nec̃io. ¶ Sꝫ ꝯ lr̃a sua tm̃ ṗtẽdit eã accipi ð icẽ n̄ addẽdo moᵐ neᶜᵉᵃ sic pꝫ intuẽti. ¶ Adhᶜ vr̃ ꝙ ipa n̄ possit accipi ð nec̃io va: qꝛ sua ꝯuersa fla vr̃. s. qõdã aïal ð neᶜᵒ vigilat. q̃re ħ. oẽ vigilãs ẽ aïal n̄ ẽ accipiẽda ð nec̃io: sꝫ ð icẽ: sic. n. pt accipi va. ¶ Adhᶜ si oẽ vigilãs ð neᶜᵒ mouet ꝛ oẽ vigilãs ð neᶜᵒ ẽ aïal. g̃ aliqõ aïal ð neᶜᵒ mouet: sꝫ ħ n̄ pt star cũ maiori. g̃ si Ari. intẽdat ꝯiugõnẽ posse stare cũ ṗmissis ꝛ nõ possit stare si fuerit de nc̃io manifestũ ẽ ꝙ oꝫ eã accipi de icẽ. ¶ Adhuc. a. ꝓbõ ꝙ ad talẽ ꝯiugãnẽ sequet ꝯ negᵃᵐ ð ꝯtingẽti pro possibili

pro possibili.si e[...]is ꝯtingit nullū.b.eē.a.⁊ oē.c.de necͨ
tate est.a.seqꝛ q oē.c.ꝯtingit nō eē.b.qꝛ si nō:stabit op
positū qd exppo llet ei qd est aliqd.c.eē.b.ex qua ⁊ miore
seqꝛ oppositū maioris sic.de necͨitate oē.c.est.a.de necͨi
tate aliqd.c.est.b.g̃ de necͨitate aliqd.b.est.a.pꝫ igiꝛ q
seqꝛ negatiua de ꝯtigēti p poli.g̃ nō dbēt termini Ari.
excludere vlēz negatiuā seq:sꝫ in terminis dictis itelli
gēs q̃ de necͨio excluderetꝛ seq negᵃ de ꝯtigēti p poli q̄re
ꝯ illa dꝫ itēdi eē de ineē ⁊ nō de necͨio qd ꝯsiderare est.
⁊ sic pꝫ resolutio ad oppositū ⁊ pulchrā rōnē h positaꝝ.

Dubiuꝫ Sed tunc vlteriꝰ dubitabiꝛ.vtꝝ cū talibꝰ pmissis possit stare affirmatiua de ieē.vꝛ enī q nō.ex illa enī ⁊ miore seqꝛ oppoᵐ maioris:sic de necͨita te oē.c.ē.a.oē.c.ē.b.g̃ de necͨitate aliqd.b.ē.a.illd seqꝛ p

Rᵒ mixtionē necͨij ⁊ ieē in pᵃ 3ᵉ.℄ Et dꝫ q illa de ieē q̃ as sumi tūc poterit eē vt nūc:sꝫ sic nō accipiꝛ apud dictā mixtionē si dbeat syllari ꝯ d necͨio sic pꝫ ex pcedētibꝰ.

Dubiuꝫ Sed adbuc restat eadē dubitatio de termis q̃s ponit Ari.qꝛ hec ꝯ.oē vigilās ē aial. est de ineē simplr.q̄re si ipsa accipiaꝛ cū minore seqtur oppositū maioris sic.de necͨitate oē vigilās est mouēs. oē vigilās est aial.g̃ de necͨitate aliqd aial est mouēs:⁊ ita male ponit terminos:qꝛ nō pōt ꝯ quā dicit posse sta re cū pmissis.℄ Ad h posset dici q lꝫ i dcis termis nō possit stare illa de ieē:qꝛ illa est de ieē simplr:in termis tñ vbi eēt vt nūc stare posset.ēt ad h tñ signandū po nit Ari.termioꝝ nō faciēs mētionē de termis pntibꝰ h intēdēs q aliq̃ de ineē stare possit cū pmissis.Uel me liꝰ pōt dici q in mixtiōe necͨij ⁊ ineē in 3ᵃ figura illa de necͨio appropriat sibi illā de ineē vt accipiaꝛ pdicatum eēntialr sub subto:sic signat satis Ari.vbi determiat il lā mixtionē.dꝫ g̃ in tali mixtiōe accipe illā de ieē:ita q sit de ieē simplr nō q̃litercūqꝫ:sꝫ q termini eēntialr se hēant adiuicē:⁊ vnꝰ sub altero sit eēntialr:sꝫ hec ppō. oē vigilās est aial.nō sic se hꝫ:nec sua ꝯuersa.q̄re ⁊ ipsa ⁊ sua ꝯuersa inutilis est ad dictā mixtionē:⁊ ita deficit sylls mixtꝰ qd facit ad destruēdū maiorē ex pte illiꝰ de ieē.q si ꝯuertaꝛ nō erit in pᵃ figura mior extrēitas eēn tialr sb meᵒ.nō.n.ē aial eēntialr sub vigilāte nec ēt eꝯ.

Dubiuꝫ Ulterius forte dubitabit aliqs de ꝯiugōnibꝰ.⁊ pᵒ d vtilibꝰ:qꝛ videnꝛ hēre istātiā sic.ꝯtingit oē aial qescere de necͨitate oē vigilās qescit:nō tñ ꝯtin git nullū vigilās eē aial:qd est ipoīe.℄ Et dꝫ q mior ppō est falsa:qꝛ vlīs negatiua de necͨio remouet pdica tū ab his que sunt:⁊ que pnt eē sub subto sicut patet ex dictis.vnde sensus minoris est de necessitate.nihil qd est vel qd pōt esse vigilans quiescit:quod falsum est.

Dubiuꝫ Cōsequenter forte dubitabit de ꝯiugōnibꝰ in utilibꝰ.vꝛ enī q maiore exñte af firmatiua sit vtilis ꝯiugatio.reᵐ ꝯnis negatiue de ꝯtigē ti p poli ⁊ reᵒ negatiue de ieē.reᵐ ꝯtigētis sic.de necͨita te:oē.b.est.a.ꝯtigit nullū.c.eē.a.g̃ ꝯtingit nullū.c.eē.b. si nō seqꝛ dcꝛ oppoᵐ.s.nō ꝯtigit nullū.c.eē.b.qd eqpol let isti.necͨe est aliqd.c.eē.b.cū sit de ꝯtingēti p poli.ex hac āt ⁊ maiore seqꝛ oppoᵐ minoris ex vtraqꝫ de necͨio in pᵃ figura sic.de necͨitate oē.b.est.a.necͨe est aliqd.c.eē b.g̃ necͨe est aliqd.c.eē.a.qd nō stat cū miori. Adhuc vꝛ seq negatiua de ineē.s.nullū.c.est.b.dcꝛ enī opposita ex ista ⁊ miore seqꝛ oppoᵐ mioris p mixtionē necͨij ⁊ ineē in pᵃ figura sic.de necͨitate aliqd.c.ē.b.g̃ de necͨitate ali qd.c.est.a.silis āt est oppō de oībꝰ illis que hñt maiorē affirmatiuā de necͨio.℄ Cōsequēter opponiꝛ sic.si mi nor sit affirmatiua de necͨio sic ꝯtigit nullū.b.esse.a.ne cesse est oē.c.eē.a.g̃ ꝯtigit nullū.c.eē.b.dico de ꝯtingēti p poli.ex opposito.n.ꝯnis ⁊ miore seqꝛ oppᵐ maioris p

vtrāqꝫ de necͨio in 3ᵃ figura sic.de necͨitate oē.c.ē.a.de necͨitate.c.ē.b.g̃ de necͨitate aliqd.b.est.a.silr ondi pōt negatiua de ieē seq p mixtionē necͨij ⁊ ieē i 3ᵃ figura sic. de necͨitate oē.c.est.a.aliqd.c.est.b.g̃ de necͨitate aliqd b.est.a.silr āt ē oppō de oībꝰ hñtibꝰ miorē affirmatiuā de necͨio.℄ Ad oia h dici pōt q negatiua de ꝯtigēti p poli seqꝛ ſꝫ hītudinē ⁊ ꝯntiā termioꝝ sic iā onsuꝫ est: ⁊ sic dꝛ i ꝯuertibilibꝰ seq ꝯnē vlēz in 3ᵃ figura ⁊ affirma tiuā in 2ᵃ.h.n.nō est nisi gr̃a termioꝝ ⁊ nō gr̃a forme: nō tñ seqꝛ talis ꝯ vtute pmissaꝝ sic dispositaꝝ in dictis ꝯiugōnibꝰ ⁊ sb tali figura ex q̃ vtraqꝫ ſꝫ rē affirᵃᵐ ē:qd re pugnat ppetati 2ᵉ figure.Ari.igiꝛ respiciēs dispōnē p missaꝝ ⁊ formā cū ppetate figure ponit tales ꝯiugōes inutiles eē.nūqꝫ.n.gr̃a forᵉ ex affirmatiuis imediate seq tur negatiua.vñ attēdēdū ē q p terminos q̃s ponit Ari. ad istātiā nō excludit qn sequaꝛ negᵃ de ꝯtigēti p poliᵗ: qꝛ respiciēdo ad ꝯntiā termioꝝ seqꝛ.ponit tñ ꝯiugōes inutiles eē:qꝛ ex forᵃ syllogiçādi ⁊ ppetate figᵉ nō pnt in talē ꝯnē:⁊ sic ꝯsiderat Ari.vbiqꝫ i his mixtōsbꝰ.℄ Ad h āt qd oppoᵐ ē ꝯnē de ieē seq dato q illa de ieē quā su mit poterit eē de ieē vt nō aliqñ d ieē simplr:⁊ iō oppᵐ illiꝰ q̃ assumiꝛ in syllo mixto poterit eē de ieē in termi nis.ꝯtigēs tñ qd cū seqꝛ in modis hñtibꝰ vlēz negatiuā de necͨio si ponaꝛ ieē de ineē semp simplr:⁊ iō bona est hec mixtio apud illas.⁊ cā huiꝰ pꝫ ex pdictis.℄ Adhuc restat difficilis dubitatio de 4ᵒ 2ᵉ.vꝛ.n.vtilis esse ꝯiugᵒ si maior fuerit de ꝯtigēti ⁊ mior de necͨio sic.ꝯtingit oē b.eē.a.necͨe ē qdā.c.nō eē.a.g̃ qdā.c.nō ē.b.ex opposi to.n.ꝯnis ⁊ maiore seqꝛ oppᵐ mioris i pᵃ figura p mix tionē ꝯtigētis ⁊ ieē sic.ꝯtigit oē.b.eē.a.oē.b.est.c.g̃ ꝯti git oē.c.eē.a.℄ Dꝫ ad difficltatē q sylls mixtꝰ nullus est:qꝛ opposita ꝯnis de ieē qd assumit pōt eē de inesse vt nūc:sꝫ in mixtiōe ꝯtigētis ⁊ ieē dꝫ accipi de ieē sim plr:sic pus hitū est:⁊ ita nō ondeꝛ seq ꝯ de iesse.℄ Sꝫ difficilior est dubitatio de ꝯtigenti p poli qd vꝛ seq ex necͨitate:qꝛ ex opposito ꝯnis ⁊ maiore seqꝛ oppᵐ mioris in pᵃ figura p mixtionē ꝯtigētis necͨij sic.ꝯtigit oē.b.eē a.necͨe est oē.c.eē.b.h eqpollēt opposito ꝯnis.g̃ ꝯtingit oē.c.eē.a.de ꝯtingenti ad vtrū lꝫ:qd est modus pfectꝰ:⁊ maior de tali ꝯtigēti ad h p expōnē pōt ondi q si qdā c.de necͨitate nō est.a.sit illud.c.f.⁊ erit veꝝ dicere de necͨitate nullū.f.eē.a.syllogiçeꝛ g̃ sic.ꝯtingit oē.b.eē.a. de necͨitate nullū.f.est.a.g̃ ꝯtigit nullū.f.eē.b.illd seqꝛ p vtilē ꝯiugōnē hꝰ mixtiōis in 2ᵒ 2ᵉ.Sꝫ si ꝯtigit nullū.f. eē.b.⁊.f.est aliqd.c.g̃ ꝯtigit aliqd.c.nō eē.b.⁊ ita seqꝛ ꝯ negatia de ꝯtigēti p poli.ex h āt seqꝛ regulā falsaꝫ esse quā dicꝛ in pnᵒ esse obſuādā:qꝛ nō est h vlīs negatia de necͨio.℄ Et dꝫ est q dcā ꝯ seqꝛ sic onsuꝫ est:sꝫ ipse nō reputat h vtiles:nisi q̃ hñt vlēm negatiuā de necͨio:sic pꝫ ex illa quā ponitᵗ obſuādā.⁊ i vitate iagēdo de ꝯiugō nibꝰ pticlaribꝰ nō excludit 4.ᵐ moᵐ.Et tūc q̄riꝛ cū ꝯiu gatiōes vtiles vlēs fiāt iuxᵃ pᵐ moᵐ 2ᵉ figᵉ.q̃dā aūt iuxᵃ 2ᵐ.⁊ Ari.enūerat illas pticlares eē vtiles q̃ descēdūt a ꝯiugōnibꝰ vlibꝰ pᵒ modi sic illas i qbꝰ ē vlīs negatiua de necͨio:q̄re ñ enūerat illas iter vtiles q̃ dscēdūt ab vlibꝰ 2ᵉ modi.s.vbi ē pticlaris negaᵗᵃ de necͨio.Et pōt dici q Ari.ñ fuit locutꝰ nisi ſꝫ ꝯsiderationē ad ꝯiugōnes q̃ p cō uersionē dscēdūt a pᵃ fiᵃ ⁊ eadē via i ipaꝫ reducunꝛ.oēs āt ille q̃ hñt vlēz negatiuā d necͨio pñt i pᵐᵃ figurā redu ci.s.p ꝯuēsionē:sic ⁊ ab ea dscēdūt p ꝯuēsionē:⁊ iō illas pōit vtiles ⁊ illas enūerat.ille āt q̃ hñt pticlarē neᵍᵃᵐ de necͨio q̃uis vtiles sint cū aᵃ sit vlīs ñ tñ pñt rduci p cō uersionē:⁊ iō illas ñ enūerat iter vtiles nec ēt expsse ꝯ dicit qn vtiles sint.℄ Cōiter forte q̄riꝛ suffiᵃ syllōꝝ hꝰ mixtiōis ⁊ dꝫ q aᵒʳ dꝫ eē vlīs ex illa de necͨio ⁊ illa de

necẽio vl'is negatiua: quorũ ratio prius habita est. ⁊ ex his patet ꝙ tantum sunt hec sex vtiles ꝯiugationes. due quidem vles ⁊ due particulares: ⁊ inutiles sicut fuit in mixtione precedenti de contingenti ⁊ inesse.

In postrema aũt figura ⁊ vtrisqꝫ ꝯtingentibꝰ ⁊ altera semper erit syllus. Qñ ergo ꝯtingere significãt ꝓpões ⁊ cõclusio erit ꝯtingẽs: ⁊ qñ hec qdẽ ꝯtingere: illa xͦo inesse. Qñ xͦo altera ponit̃ necessaria: si affirmatiua qdẽ nõ erit conclusio neqꝫ necẽaria neqꝫ inesse. Si aũt priuatiua ciꝰ qͦd est nõ inẽe erit syll's queadmodũ in priorib'. Su mẽduz ãt in his silr qͦd est in ꝯclõnibꝰ ꝯtingẽs.

Hic intẽdit dicere de gñone sylloꝝ de ꝯtingẽti in 3ª figura. ⁊ diuidit̃ in duas. in pª dat regulas ſm quas ꝓcedit ista gñatio. in 2ª cuꝫ dicit (Sint ergo pͥm.) gñonẽ i pñº exeqt̃. In parte pª dat tres regulas: quarũ pª deseruit vniformi gñoni: ⁊ est: ꝙ vtraqꝫ existẽte de ꝯtingẽti fiet syll's in 3ª ꝯcludẽs ꝯñẽ de ꝯtingẽti ⁊ h̃ est (In postrema.) 2ª deseruit mixtiõi ꝯtingẽtis ⁊ inesse ⁊ est ꝙ vna existẽte de inẽe ⁊ alia de ꝯtingẽti erit syll's in 3ª figura ꝯcludẽs ꝯñẽ de ꝯtingẽti. ⁊ h̃ est (⁊ qñ h̃ qdẽ.) 3ª deseruit mixtiõi ꝯtingẽtis ⁊ necẽij ⁊ est. si vna ꝓpõ sit de contingẽti ⁊ alia de necẽio: si illa de necẽio sit affirmatiua nõ seqt̃ ꝯclo de inẽe neqꝫ de necẽio: sꝫ soluꝫ de ꝯtingẽti. si aũt illa de inẽe fuerit vl'is negatiua seqt̃ duplex ꝯclo. s. de inẽe ⁊ de ꝯtingẽti pro possibili. ⁊ h̃ est (qñ aũt altera.) addit aũt ꝙ ꝯtingẽs in ꝯñibꝰ accipiendũ est sicut in ꝓcedẽtibꝰ: qͦd sic itelligẽdũ. syll's hꝰ gñonis qui post suã reductionẽ fuerit modi perfecti pͥme figure cõcludit̃ ꝯñs pꝰs determinatũ: in illis autẽ qui reducuntur in modis imperfectis ꝯñs pro possibili. sic enĩ fuit in precedentibus. ⁊ h̃ est (Sumendũ autem.)

¶ Sint ergo primũ ꝯtingẽtes eẽ. a. ⁊. b. ꝯtigat oĩ. c. inesse. Qñ ergo ꝯuertit pticulariter affirmatiua. b. aũt oĩ. c. ꝯtingit ⁊. c. alicui. b. ꝯtinget quare si. a. qdẽ oĩ. c. c. ãt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget. fit eniꝫ prima figura. Et si. a. qdẽ ꝯtinget nulli. c. inẽe. b. aũt oĩ. c. necesse est. a. alicui. b. ꝯtingere nõ inesse. erit ergo rursum prima figura per cõuersionẽ. Si aũt vtreqꝫ priuatiue ponant̃ ex his qdẽ que sumpta sunt nõ erit necessariũ: ꝯuersis aũt ꝓpõnibꝰ erit syll's: queadmodũ in priorib'. Si enĩ. a. ⁊. b. cõtingat nulli. c. inesse; si trãsmutet̃ autem. b. oĩ. c. necesse est. a. alicui. b. contingere non inesse. erit enim rursus prima figura per conuersionem.

¶ Cõsequẽter ꝓseqt̃ gñonẽ vniformẽ sylloꝝ de ꝯtingẽti in 3ª figura verificãdo regulas totas. ⁊ pͦ verificat pͥmã. 2ª 2ᵃᵐ. 3ª 3ᵃᵐ. ꝑtes per se patẽt. in pª pte determiat gñonẽ vniformẽ sylloꝝ in 3ª figura de ꝯtingẽti. Et diuidit̃ qꝛ pͦ determiat ꝯiugões vtiles. 2ª inutiles. cũ dicit (qñ aũt vtreqꝫ.) ⁊ vtiliũ pͦ determiat vles. 2ª pticulares cũ dicit (si aũt h̃ qdẽ terminoꝝ.) In pte pª sic ꝓcedit. pͦ ponit ꝯiugõẽ hñtẽ vtrãqꝫ affirmatiuã que per ꝯuersionẽ miõris pficit̃. ⁊ h̃ est (Sint ergo pͥm.) 2ª ponit ꝯiugõẽ hñteꝫ maiorẽ negatiuã ⁊ minorẽ affirmatiuaꝫ que silr pficit̃ per ꝯuersionẽ miõris in terminis. ⁊ h̃ est (⁊ si. a. qdeꝫ.) 3ª ponit illã que est ex negatiuis que pficit̃ per duplicẽ ꝯuersionẽ. pͦ eniꝫ dꝫ ꝯuerti in q̃libet. 2ª in terminis. ⁊ h̃ est (si aũt vtreqꝫ.) 4ᵃᵐ aũt ꝯiugõeꝫ omittit que hꝫ maiorẽ affirmatiuã ⁊ miorẽ negatiuã d' q̃ solet eẽ qͦ. Utꝝ sit vtilis vl' nõ: sꝫ pꝫ ꝙ sic ex duplici ꝯuersiõe minoris. vñ omittit tãqꝫ sufficiẽter itellectã p ꝯiugõeꝫ ꝓcedẽtẽ.

¶ Si aũt hic qdẽ terminoꝝ vl'is ille xͦo pticularis eodeꝫ mõ se hñtibus terminis quo inesse ⁊ erit ⁊ nõ erit syll's. ꝯtingat enĩ. a. oĩ qdẽ. c. b. ãt alicui c. iẽẽ. erit ergo rursuꝫ pͥa figura pticulari ꝓpõne ꝯuersa. Naꝫ si. a. oĩ. c. c. ãt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget. Et si ad. b. c. ponat̃ vl'is silr. Silr aũt ⁊ si. a. c. qdeꝫ priuatiua sit. b. c. ãt affirmatiua. erit enĩ rursum prima figura p cõuersioneꝫ. Si ãt vtreqꝫ priuatiue ponãt̃: hec qdem vl'r: illa xͦo pticulariter per ea qdeꝫ que sumpta sunt nõ erit syll's: cõuersis aũt ꝓpõnibus erit quemadmodum in prioribus.

¶ Cõsequẽter ponit ꝯiugões pticulares vtiles. ⁊ ꝓcedit sic. pͦ dat ꝯiugões affirmatiuas ⁊ sunt due. vna maiore existẽte vl'i ⁊ minori pticulari que pficit̃ per ꝯuersioneꝫ minoris in terminis. alia maiore existẽte pticulari ⁊ minore vl'i que pficit̃ per ꝯuersionẽ maioris ⁊ trãspõneꝫ ꝓpõnũ. ⁊ h̃ est (si aũt h̃ qdẽ.) qͦd aũt dicit h̃ silr fieri syllogismũ sicut in illis de inesse intelligit̃ q̃tũ ad q̃titatẽ ꝓpõnũ: qꝛ fit syll's maiore vel minore existẽte pticulari vel vl'i sicut in illis de inesse. 2ª dat ꝯiugões vtiles negatiuas. ⁊ pͥmo illas que hñt alterã affirmatiuã. 2ª illas que hñt vtrãqꝫ negatiuã. que aũt hñt alterã affirmatiuã ⁊ alterã negatiuã sunt q̃tuor: qꝛ due hñt maiorẽ negatiuã ⁊ minorẽ affirmatiuã quas tangit in lrã (Similiter aũt ⁊ si ad. c. a.) due aũt hñt ecõuerso. s. minorẽ negatiuã ⁊ maiorẽ affirmatiuã. ⁊ has dat itelligere per reliquas ⁊ oĩuꝫ istarũ patet pfectio. qñ enĩ maior est vl'is ꝯuertenda est minor: ita ꝙ si fuerit affirmatiua ꝯuertẽda est in terminis tñ: si negatiua pͥmo per oppositas q̃litates. in terminis scd̃o. si aũt maior fuerit pticularis. qñ enĩ negatiua ꝯuertẽda est ſm ꝯtingẽs. deinde in terminis: qñ xͦo affirmatiua ꝯuertẽda est pͥdicto mõ ⁊ trãsponẽde sũt ꝓpões. ⁊ h̃ est (silr aũt ⁊ si. a. c.) Cõseqũẽter ponit ꝯiugões pticulares negatiuas ⁊ sũt due in q̃rũ altera maior est vl'is ⁊ pficit̃ p duplicẽ ꝯuersionem minoris. in reliq̃ aũt minor est vl'is ⁊ pficit̃ per duplicẽ ꝯuersionẽ maioris ⁊ trãspõnũ. ⁊ h̃ est (si ãt vtreqꝫ.)

¶ Qñ aũt vtreqꝫ indefinite vel particulares sumunt̃ nõ erit syll's: etenĩ necesse est. a. oĩ ⁊ nulli. b. iesse: termini inesse aĩal homo album: non inesse equus homo albũ medium album.

¶ Cõsequẽter ponit ꝯiugões inutiles ⁊ sunt q̃tuor hñtes vtrãqꝫ pticularẽ quaꝝ inutilitatẽ ostẽdit per instantias in terminis. ⁊ h̃ est (qñ auteꝫ vtreqꝫ.) Dubitat̃ h̃: qꝛ vident̃ ꝯiugões vtiles hr̃e instãtiã. s. tã vles q̃ pticulares. vles sic: cõtingit oẽ mouẽs eẽ hoiem. contingit oẽ mouens esse equũ: nec tñ ꝯtingit aliquẽ equũ eẽ hoieꝫ. silr ẽt ꝯtra pticulares sic. aliqͦd mouẽs ꝯtingit eẽ hoieꝫ ꝯtingit omne mouens esse equũ. ¶ Et dõm ꝙ qñ maior est vl'is in ista gñone ⁊ in hac figura illa post reductioneꝫ fit maior in prima figura. q̃re sicut maior in tali dico gñatione accipitur ſm istã acceptionem. oẽ qͦd contingit esse. b. contingit esse. a. sic ⁊ maior de contingenti h̃ accepta opꝫ accipi eodem modo: ⁊ ideo si vera debeat esse ꝓpositio nõ põt subijci terminis accñtalis

⁊ pͥdicari

⁊ pdicari subalṙ.sic eñ erit ꝓpõ falsa sicȝ in pcedētibus determinatū est.vñ h maior est falsa.oē mouēs ꝯtigit eē hoiem:qꝛ itellus est oē qd̃ ꝯtingit eē mouēs ⁊c.si aũt ⁊ maior est pticularis:que nũc est mioꝛ fit maioꝛ in pᵃ post reductionē:⁊ iõ idē obſuãdū est de minore vlı̄ cū maioꝛ fuerit pticularis qd̃ obſuãdū est de maiore vlı̄:⁊ ita pꝫ ꝙ in dictis instãtijs syllogice accipiꝛ terminꝰ.

℄ Cōsequēter ꝗrit sufficiētia syllōꝝ in ista ꝯiõne qd̃ tm̄ sup.est alterã ꝓpõnū eē vlēꝫ:qꝛ ex negatiuis ⁊ miore negatiua fit h syll's.eo ꝙ oēs negatiue h eqpollēt affirmatiuis.supposito ḡ ꝙ altera sit vlis.pꝫ ꝙ.17.sũt vtiles ꝯiugñes.ſ.mioꝛ vl's ⁊ mioꝛ vbi maioꝛ ē vlis ⁊ mioꝛ pticularis ⁊ minoꝛ vbi ecōuerso.minoꝛ aũt residue que hñt vtrãqꝫ pticlarē manēt inutiles iter oēs.16. ꝯiugñes.

Si aũt hec qdē inesse illa vo ꝯtingere signt ꝯclusio qdem erit:qm̄ ꝯtingit ⁊ nõ qm̄ inest.syll's aũt erit eodē mõ se hñtibꝰ terminis vt in prioribꝰ. Sint eñ primū qdē pdicatiue ⁊.a.qdē oi.c, insit.b. aũt ꝯtingat oi inesse:ꝯuersa ergo.b.c. erit pria figura ⁊ ꝯclusio qm̄ ꝯtingit.a. alicui.b. inesse. cū eñ altera ꝓpõnū significauerit ꝯtingens in prima ⁊ ꝯclusio erit ꝯtingēs. Siłr aũt ⁊ si.b.c.qdē inesse.a.c.aũt ꝯtingere:⁊ si.a.c.qdē priuatiua.b.c.aũt pdicatiua qõcūqꝫ de inesse fuerit vtroqꝫ mõ ꝯtingens erit ꝯclusio.fit eñ rursum prima figura:ostensum est aũt qm̄ si altera ꝓpõ significet ꝯtingere in ipsa ⁊ ꝯclusio erit ꝯtingēs. Si aũt ꝯtingens priuatiua ponaꝛ ad minorē extremitatē et si vtraqꝫ sumaꝛ priuatiua per ea qdē que posita sunt nõ erit sylls.conuersis aũt erit quemadmoduꝫ ⁊ in prioribus.

Hic verificat zᵃᵐ regulã in pñᵒ positã. Et ꝓcedit sic. ṗ resumit eã ⁊c.dicēs ꝙ cū affirmatiua ꝓpõ sit de inesse ⁊ altera de ꝯtingēti:erit ꝯclō de ꝯtingēti ⁊ nõ de ineē:⁊ fit sylls h sic in ṗoribꝰ:qd̃ sic itelligēdū ēst. ꝙ sic in pcedēti ꝯiõne vniformi fit aliqñ ex vtraqꝫ affirmatiua:⁊ aliqñ ex vtraqꝫ negatiua:aliqñ ex altera negatiua ⁊ altera affirmatiua:sic ⁊ in ista mixtiõe.⁊ h est(Si aũt h qdē.)zᵒ eã verificat docēdo mixtionē ꝯtingēts ⁊ inesse in 3ᵃ figura.⁊ diuidiꝛ in duas.ṗ determinat cōiugñes vlēs. in zᵒ pticulares cū diꝛ(Si aũt h qdē ꝓpõnū.)In ṗᵃ sic ꝓcedit.ṗ dat ꝯiugñes vlēs affirmatiuas ⁊ sunt due:q̃rū ṗoꝛ hꝫ maiorē de inesse ⁊ minorē de ꝯtingenti.zᵃ aũt ecōuerso ⁊ pficiꝛ vtraqꝫ per ꝯuersionē minoris in termis.⁊ h ē(Sint eñ ṗᵐ.)zᵒ dat ꝯiugñes negatiuas.⁊ ṗ illas que hñt minorē affirmatiuã:ſꝫ maiorem negatiuã ⁊ sunt due:aut eñ est maioꝛ de inesse ⁊ minoꝛ de ꝯtingēti:aut ecōuerso:⁊ ostēdiꝛ vtilitas vtriusqꝫ per ꝯuersionē minoris.⁊ h est(⁊ si.a.c.qdeꝫ.)zᵒ ponit illas que hñt minorē negatiuã ⁊ sunt q̃tuoꝛ:qꝛ due hñt maiorem de inesse affirmatiuã vel negatiuã ⁊ minorē de cōtingēti:⁊ istas ponit in lr̃a:⁊ ostēdunꝛ vtiles per duplicem ꝯuersionē minoris.alie vo due habent maioreꝫ de contingenti affirmatiuam vel negatiuam ⁊ minorem de inesse negatiuam:quas omittit tanquã inutiles manifeste:qꝛ minoꝛ est vere negatiua:qꝛ non debet in tertia figura:⁊ h est(Si autem contingens priuatiua.)

℄ Si aũt hec quidē ꝓpõnuꝫ fuerit vlis illa vo pticularis:vtrisqꝫ qdē pdicatiuis aut vlı̄ qdeꝫ priuatiua pticulari autē affirmatiua:idem erit modus syllōꝝ:oēs eñ caludunꝛ per primã figurã. Quare manifestū ꝙ eius qd̃ est cōtingere ⁊ nõ inesse erit sylls. Si aũt affirmatiua qdeꝫ vlis priuatiua aũt pticularis per impossibile erit demonstratio. Insit eñ.b.qdē oi.c.a. aũt ꝯtingat alicui.c.nõ inesse:necesse ergo.a.alicui.b.ꝯtingere nõ ineē. Nam si oi.b.inest.a.ex necessitate.b.aũt oi.c.positū est inesse.a.oi.c.ex necessitate inerit:hoc aũt ostensum est prius:sed positum est alicui ꝯtingere non inesse.

℄ Cōsequēter determinat ꝯiugñes pticulares.⁊ ṗᵒ illas que hñt alterã vlem.zᵒ illas que hñt vtrãqꝫ pticularē cū diciꝛ(Qñ aũt indefinite.)in pte ṗᵃ sic ꝓcedit.ṗmo dicit ꝙ si vna ꝓpõ fuerit vlis ⁊ altera pticularis in hac mixtiõe:⁊ vtraqꝫ fuerit affirmatiua vł vlis fuerit negatiua ⁊ pticularis affirmatiua:eodē aũt mõ pficiunꝛ syllı̄sant ṗus.ſ.reducēdo in ṗᵃᵐ figurã vbi nõ ꝯcludiꝛ ꝯclō de ineē:ſꝫ de ꝯtingēti ⁊ h est(Si aũt h qdē.)⁊ signat in hac lr̃a.8.ꝯiugñes.ꝓ h eñ qd̃ diꝛ si vtraqꝫ erit affirmatiua signat q̃tuoꝛ:qꝛ si maioꝛ est vl'is ⁊ mioꝛ pticularis:aut maioꝛ est de ineē ⁊ minoꝛ de ꝯtingēti:aut ecōuerso ⁊ vtraqꝫ pficiꝛ per ꝯuersionē mioris.si aũt maioꝛ fuerit pticularis ⁊ mioꝛ vlis:aut maioꝛ est de ineē ⁊ mioꝛ de ꝯtigēti:aut ecōuerso ⁊ vtraqꝫ pficiꝛ per ꝯuersionē maioris ⁊ trãspõnū.ꝓ h aũt qd̃ diciꝛ:si vlis sit ṗuatiua ⁊ pticularis affirmatiua signat alias 4ᵒʳ.aut eñ vlis negatiua est maioꝛ ⁊ pticularis affirmatiua minoꝛ:⁊ sic sunt due:que pficiunꝛ ꝑ ꝯuersionē minoris aut ecōuerso.ſ. maioꝛ pticularis affirmatiua ⁊ minoꝛ vlis negatiua ⁊ sũt due.q̃ꝝ vna vtilis est q̄ hꝫ miorē de ꝯtigēti ⁊ pficiꝛ ꝑ ꝯuersionē maioris ⁊ trãspõnū.alia vo est inutilis q̄ hꝫ miorē de ineē:qꝛ ibi est mioꝛ vere negatiua.sic ḡ sũt.8. ꝯiugñes.ď qbꝰ tm̄ vna inutilis ē.zᵒ signat 4ᵒʳ ꝯiugñes.hñtes vlēꝫ affirmatiuã ⁊ pticlarē negatiuã:aut.n.maioꝛ ē vlis ⁊ mioꝛ pticularis aut ecōuerso.si maioꝛ vlis:aut ḡ est maioꝛ de ineē ⁊ mioꝛ de ꝯtigēti ⁊ est vtilis:aut ecōuerso ⁊ est inutilis.si aũt minoꝛ sit pticularis:⁊ mioꝛ vlis:aut maioꝛ est de ineē ⁊ mioꝛ de ꝯtigēti ⁊ est inutilis:aut maioꝛ est de ꝯtingēti ⁊ minoꝛ de ineē ⁊ est vtilis:⁊ hãc solã ponit in lr̃a ostēdēs eiꝰ vtilitatē ꝑ deductionē ad ipoſe sic.ꝯtigit aliqd̃.c.nõ eē.a.⁊ oē.c.est.b.ḡ ꝯtingit aliqd̃.b.nõ eē.a.si nõ seqꝛ stabit oppositū:nõ ꝯtigit aliqd̃ b.nõ eē.a.que eqpollet isti.necesse est oē.b.esse.a.fiat ḡ mixtio necessarij ⁊ ineē ex hac ⁊ minore destruēdã maiorē sic.neċe est oē.b.eē.a.oē.c.est.b.ḡ neċe est oē.c.esse a.⁊ seqꝛ:qꝛ minoꝛ est de inesse simplr̄.⁊ h est(Si autē affirmatiua qdē.)⁊ itellige ꝙ h omittit Arist.ꝯiugñes hñtes vtrãqꝫ negatiuã:qꝛ oēs inutiles sunt ṗter vnam:qꝛ cū vtraqꝫ negatiua aut maioꝛ est vlis ⁊ minoꝛ pticularis aut ecōuerso.si maioꝛ sit vlis:aut ḡ maioꝛ est de inesse ⁊ minoꝛ de ꝯtigēti ⁊ est vtilis:aut ecōuerso ⁊ est inutilis.si aũt maioꝛ est particularis ⁊ minoꝛ vlis:aut ergo est maioꝛ de inesse ⁊ minoꝛ de ꝯtingenti ⁊ est inutilis:aut ecōuerso ⁊ est vtilis.nunqꝫ enim est hic vtilis cōiugatio.illa de inesse existente particulari negatiua.

℄ Qñ aũt vtreqꝫ indefinite vel particulares sumuntur vtreqꝫ nõ erit sylls. demonstratio aũt eadē ⁊ per eosdē terminos que ⁊ in alijs.

℄ Cōsequēter dtermiat ꝯiugñes hñtes vtrãqꝫ pticlarē ⁊ sũt.8.inutiles.⁊ h est(Qñ aũt.)Hic dubitaꝛ ṗ de ꝯiug.

videnť eni habere instātiā sic.nullu3 mouēs est homo. sic ita:ↄtigit oē mouēs esse equū:nō tñ ↄtigit oē3 equū eē hoie3.ita ēt pōt instari ad modos negatiuos.Sȝ dōȝ ꝙ opȝ illā de icē eē de icē simplr.⁊ rō hui⁹ est ꝙ sic est in eadē mixtiōe in pma figura a qua fit descēsus in tertiā figurā:⁊ inquātū sic fit tertie figure reductio.

Dubiu3 Adhuc dubitať.Utrū ↄiugñes vtiles ħ possint in ↄnē de iesse.videť eni ꝙ sic ⁊ħ ↄdicat Ari. fiat eni sylls sic.oē.c.est.a.ↄtingit oē.c.esse.b.ğ aliqđ.b. est.a.deť oppositū ⁊ ponať mior iesse sic. nullū.b. est.a. oē.c.est.b.⁊ seqť ꝙ nullū.c.sit.a.que est ↄria maioris. ℭ Et dōȝ est ꝙ nō seqť si dādū est oppositū:⁊ nō ponē da est minor incē:maiore eni exñte va cōposita sunt oppositū ↄnis de incē ⁊ minor si cōponiť incē nō cōpossibilia:⁊ iō per pōnē minoris incē cātur incōueniens qđ ꝓus nō fuit.ℭ Notādū tñ ꝙ ista ostēsio sufficit ad ostēdendū ↄnē de ↄtingenti seq.oppositū eni ↄnis de ↄtingenti statim repugnat minori de mō.maior sit vera de inesse simplr:ꝗuis eni minor ponať inesse nō cātur incōpossibilitas ex ħ:ꝓus eni ⁊ erāt incōpossibiles.de isto autē mō ridendi sepe superius dictu3 est:⁊ iō satis pȝ intuenti.Similis aūt est oppō circa modos negatiuos.

Dubiu3 Adhuc forte dubitabit aliqs ð illis ↄiugñib⁹ q̄ hñt maiorē pticularē negatiuā de incē ⁊ minorē vlem de ↄtingēti:videnť eni vtiles respectu ↄnis de ↄtingēti sic.aliqđ.c.nō est.a.ↄtingit oē.c.eē.b.ğ ↄtingit aliqđ.b.nō eē.a.exponať.c.per aliqđ sub ipso a quo vlr remoueť.a.⁊ sit illud.n.fiat ğ sylls sic.nullū.n.est.a.cōtingit oē.n.eē.b.ğ ↄtingit aliqđ.b.nō eē.a.illud seqť:qr est vtilis mixtio h⁹ ↄiugñis.in 3ª f.ℭ Adhuc ondi pōt

2° per ipole ex opposito eni ↄnis ⁊ miore posita icē sequeť opposita maioris sic.necē est oē.b.esse.a.oē.c.est.b.ğ necesse est.c.eē.a.per ħ ēt argumētū pōt ondi seq ↄclo de incē:accepta eni opposita ↄnis de incē cū miore posita incē sequeť oppositū maioris in ꝑ pme ex oib⁹ de incē.

Ad pᵐ ℭ Et dōm ꝙ ad neutrū seqť ↄclo.Ad rōnē expositoriā dōm ꝙ iutilis est:eo ꝙ vlis negatiua accepta sub pticulari pōt eē de iesse:vt nūc.sicut ⁊ ipsa pticularis:⁊ iō facit iutilē ↄiugñē.pticularis eni negatiua cū p⁹reductionē neq3 possit fieri maior neq3 mior in pª figura nō hȝ vñ exigat ꝙ sit de icē simplr:sȝ est de icē vt nūc.ℭ Ad

Ad 2ᵐ aliud dōȝ sicut in ꝓcedētib⁹ ꝙ oppoᵐ ↄnis tā de incē q̄ȝ de ↄtingēti stare pōt cū minori:ex q̄ maior est de icē vt nūc:sȝ cū minor ponať icē ipsa est incōpolis vtriq3:⁊ iō. nō est admittēda pō minoris inesse cum alijs cōcessis.

Dubiu3 Cōsequēter forte q̄riť sufficiētia syllo℞.Et dicēdū ꝙ supponēdū est gnālr ħ q̄ȝᵐ ad oēs ↄiugñes vtiles.ꝙ aliqñ sit vlis.alr āt q̄ȝᵐ ad modos negatiuos supponēdū ē ꝙ illa de icē sit vlis negatiua ⁊ maior.⁊ voco modos negatiuos singlr illos vbi illa de incē est negatiua:qb⁹ suppositis pȝ ꝙ vtraq3 exñte vli sex sunt vtiles ⁊ due inutiles.adhuc maiore exñte vli ⁊ minore pticulari sex sūt vtiles due inutiles.adhuc maiore exñte pticulari ⁊ minore vli 4ᵒʳ vtiles ⁊ totidē inutiles.si āt vtraq3 pticularis oēs inutiles:ex qb⁹ pȝ ꝙ.16.sūt vtiles ⁊ totidē inutiles.Sȝ q̄riť cā scōe suppōnis.s.ꝙ in modis negatiuis vbi illa de icē negatiua ē opȝ ꝙ sit vlis ⁊ maior.⁊ dōȝ ꝙ oēs ↄiugōnes h⁹ mixtiōis in hac figura descēdūt a pticlarib⁹ modis eiusdē mixtiōis in pª figura minore ↄuersa sicut in ꝓcedētib⁹ habitū est:ita ꝙ ille que hñt illā de icē negatiuā descēdūt ab his que hñt eādē negatiuā.⁊ ille que hñt illā de incē affirmatiuā descēdūt ab his que hñt illā affirmatiuā.sȝ modi h⁹ mixtiōis in pª figura hñtes illā de inesse negatiuā hñt eā vlez q̄re ⁊ sic erit ħ.adhuc modi negatiui ħ reducanť in illos qui hñt maiorez negatiuam de icē ⁊ vlez:sicut iā dcm̄ est:q̄re opȝ ꝙ obseruēt eā ppōnē que possit fieri maior.talis aūt nō est nisi vlis negatiua de incē.q̄re opȝ ꝙ obseruēt illā de icē vlez negatiuā:sȝ nō pnt hre eā minorē:q̄re mior in tertia figura nō pōt eē simplr negatiua sic nec ipa.q̄re opȝ vt hēant eā maiorē.⁊ ita pȝ ꝙ in modis negatiuis vbi.s.illa de incē negatiua est opȝ ꝙ ipsa sit vlis ⁊ maior.⁊ pȝ ita pnᵐ ꝓus suppositū ⁊ sufficiētia huius mixtionis in tertia figura.

ℭ Si aūt hec gdē ppōnu3 necāria:illa ħo ↄtingens:si pdicatiui sint termini:semꝑ ei⁹ qđ est ↄtingēs erit sylls.cū ħo fuerit hoc gdē pdicatiuū:illud ħo priuatiuū.si sit affirmatiuū gde3 necessariū ei⁹ qđ est ↄtingere nō incē. Si autē priuatiuū ⁊ ei⁹ qđ est ↄtingere nō incē:⁊ nō inesse:ei⁹ erit qđ est ex necessitate nō incē nō erit sylls sicut nec in alijs figuris. Sint ğ pdicatiui termini primu3:⁊.a.c.oi insit ex necessitate.b. aūt oi.c.ↄtingat incē. Qm̄ ğ.a.oi.c.necārio inest.c.aūt alicui.b. ↄtigit:⁊.a.alicui.b. ↄtingēs erit ⁊ non inerit:sic eni accidit in prima figura. Similiter aūt ostendeť ⁊ si.b.c.gdem ponať necessaria.a.c.aūt ↄtingens rursu3 sic hec quidem priuatiuū.necessariū autē predicatiuū:⁊ a.quidē ↄtingat nulli.c.inesse.b.autē oi.c.insit ex necessitate:erit ergo rursum prima figura. Na3 priuatiua propositio ↄtingere significat. Manifestū igiť ↄclusio erit ↄtingēs.cū eni sic se habebāt ppōnes in prima figura ⁊ ↄclusio erat ↄtingens. Si aūt priuatiua ppō sit necessaria ⁊ ↄclusio erit:qm̄ alicui ↄtingit nō inesse ⁊ qm̄ nō inest.ponať eni.a.nō inesse.c.ex necessitate.b.aūt oi.c.ↄtingere.ↄuersa ergo.b.c. affirmatiua prima erit figura ⁊ necessarie priuatiua ppō.cū aūt sic se habebant ppōnes priuatiue accidebat.a.ↄtingere nō inesse alicui.b.⁊ nō inesse.quare ⁊.a.necesse est alicui.b.nō inesse.

ℭ Hic verificat tertiā regulā positā in pnº toti⁹ capli ⁊ ꝓcedit sic.ꝑ resumit eā dicēs.si vna ppōnū est ð necio ⁊ alia de ↄtingēti si vtraq3 sit affirmatiua seqť ↄclo de ↄtingēti tm̄.si aūt altera sit affirmatiua ⁊ altera negatiua si illa de necio sit affirmatiua seqť ↄclo ð ↄtigēti tm̄ si āt illa de necio sit negatiua ⁊ vlis seqť ↄclo 2ª.s.ð cōtingēti ⁊ incē:sȝ nūq3 seqť ↄclo de necio.⁊ ħ est(Si āt ħ gdē.)ↄñter hāc regulā vificat dādo mixtionē necij ⁊ ↄtingētis in 3ª figura ⁊ diuidiť in 2ᵉˢ.in pº determinat ↄiugñes.vles.i 2ª pticlares cū diť(Silr āt hebit.)i pª sic ꝓcedit.ꝑ ponit ↄiugñes affirmatias ⁊ sūt due.q̄ȝ pª hȝ maiorē de necio ⁊ minorē de ↄtigēti. 2ª econuerso:qr erūt vtiles respcū ↄnis de ↄtigēti reducēdo eas i pᵃᵐ figurā p ↄuersionē minoris.⁊ ħ est(Sint ğ pdicatiui.)2º ponit ↄiugñesnegatiuas ⁊ diuidiť in 2ᵉˢ.ꝑ ponit hñtes minorē affirmatiuā.2º hñtes minorē negatiuā cū dicit (Qm̄ āt ꝑuatiua.)in pte pª determiat 2ᵉˢ ↄiugñes.q̄rū pª hȝ maiorē negatiuā ⁊ minorē de necio affirmatiuā ⁊ patet seq ↄnē de ↄtingenti per reductionē ei⁹ in pmā figurā ↄuersa minore.⁊ ħ est(rursum sit ħ quide3.)2ª ħo hȝ maiore3 negatiuā de necessario ⁊ minorem affirmatiuā

matiuã de ꝯtigẽti quã ondit vtilez eẽ respectu ꝯnis de inceẽ ꝛ ꝯtingẽtis reducẽdo eã in pmã figurã ꝑ ꝯuersionẽ minoris vbi seqꝰ vtraqꝫ ꝯ: ꝛ h̄ est (Si aũt puatiua.)

¶ Qñ aũt priuatiua ponit̃ ad minorẽ extremitatẽ si ꝯtigens qdẽ erit ꝓpõ transumpta ꝓpõne quẽadmodũ ꝛ in priorib⁹. Si aũt neciuz non erit. etenĩ neceẽ est oĩ ꝛ nulli ꝯtingere inesse. termini aũt oĩ inceẽ somnꝰ equus dormiẽs homo. nulli inesse somnus equus vigilans homo.

¶ Cõnter ponit ꝯiugñes hñtes miorẽ negatiuã ꝛ sũt q̄tuor: q2 due hñt miorẽ negatiuã de ꝯtigẽti ꝛ sũt vtiles ꝛ pficiũt̃ ꝑ ꝯuersionẽ mioris: due aũt hñt miorẽ negatiuaz de necc̃io: q̃s ondit eẽ iutiles ꝑ istãciã i termis. pz. ꝛ est i termis mior extremitas termĩnꝰ cõposit⁹: sz i termis icẽ mior extremitas est equꝰ dormiẽs: i termis nulli icẽ mior extremitas equus vigilãs: ꝛ h̄ est (Qñ autez ꝛc̃.)

¶ Silr̃ aũt se hẽbit: ꝛ si hic quidẽ termino℞ sit vlis ille ꝟo pticularis: ad mediũ. nam si vtriqꝫ sint pdicatiui eius qꝺ est ꝯtingere: ꝛ nõ ei⁹ qꝺ est inesse erit syllꝰs. ꝛ qñ hoc qdẽ priuatiuũ sumit̃: illud ꝟo affirmatiuũ necessariuz aũt affirmatiuum. Qñ aũt priuatiuũ necessariũ ꝛ ꝯclo erit eius qꝺ est nõ inesse. nã idẽ erit modus demõstrationis: ꝛ cũ vl̃es sint termini: ꝛ cuz nõ vl̃es: necesse est per primã figurã pfici syllꝰos. q̄re vt illis ꝛ in his necessariũ accidere. qñ autẽ priuatiuũ fuerit vlr̃ sumptũ ad minorez extremitatẽ. si ꝯtingens quidẽ erit syllꝰs per ꝯuersionez. Si aũt necciũm nõ erit: ondet̃ aũt eodẽ mõ quo ꝛ in vlibus ꝛ per eosdẽ terminos. Manifestuz ergo in hac figura qñ ꝛ qñ erit syllꝰs: ꝛ quãdo eius qꝺ est cõtingere: ꝛ qñ eius qꝺ est inesse. palam autẽ ꝛ qm̃ oẽs imperfecti. ꝛ qm̃ oẽs perficiuntur per primam figuram.

¶ Cõnter decl̃at ꝯiugñes pticlares. ꝛ pcedit sic. p̊ decl̃at ꝯiugñes affirmatiuas dicẽs: ꝙ si vna ꝓpõ sit vlis ꝛ alia pticlaris ꝛ vtraqꝫ affirmatiua: seqꝰ ꝯ de ꝯtigẽti ꝛ nõ de icẽ: ꝛ h̄ est (Silr̃ aũt ꝛc̃.) 2° ꝯiugñes vl̃es. ꝛ p̊ illas q̄ hñt miorẽ affirmatiuã dicẽs: ꝙ si vna fuerit vlis ꝛ altera pticularis ꝛ altera sit affirm̃a ꝛ altera neg̃a. si illa de necc̃io sit affirmatiua: seqꝰ ꝯ de ꝯtigẽti tñ. si aũt illa de necc̃io sit negatiua ꝛ maior vlis seqꝰ ꝯ. s. de ꝯtigẽti ꝛ de icẽ ꝛ ondit̃ sic p̊us i vlib⁹ ꝯiugñib⁹: ꝛ h̄ est (Et qñ h̄ qdẽ.) 2° determiat illas que hñt miorẽ negatiuã dicẽs: ꝙ si minor sit negatiua vlis ꝛ de ꝯtigẽti semꝑ erit syllꝰs. de necc̃io nõ. ꝛ dic̃. si mior sit vlis. ad dr̃iaz eo℞ que hñt vtraqꝫ pticularẽ. ꝛ dic̃. si mior sit negatiua ad dr̃iaz eo℞ q̄ hñt miorẽ affirmatiuã: ꝛ dic̃ de ꝯtigẽti ad dr̃iã ꝯiugñũ vlium vbi est mior negatiua de necc̃io. ¶ Et sciẽdũ ꝙ qñ mior est negatiua vlis ꝛ de ꝯtigẽti opꝫ maiorẽ ꝯuertere ꝛ trãsponere ꝓpõnes: ꝛ h̄ est (Qñ aũt puatiua.) Et nõ ꝙ i trib⁹ ꝓpõnib⁹ pcedẽtib⁹ iplicat. 16. ꝯiugñes pticlares. q̄℞. 12. sũt vtiles: ꝛ tñ q̄tuor iutiles. s. que hñt miorẽ negatiuã de necc̃io: ꝛ pꝫ explicatio eo℞ ꝑ se ꝑ dicta. ꝯñter epilogat respectu isti⁹ vltimi capl̃i: ꝛ ꝯcludũt oẽs syllꝰos existẽtes ipfectos: ꝛ h̄ est (Manifestum aũt in hac figura.)

Dubium **Dubitat̃** h̄ ꝛ p̊ de p̊ mõ vbi videt̃ seq rã ꝯ de inceẽ q̄ de necc̃io. q̄℞ vtrũqꝫ est ꝯ Ar. ꝙ seqꝰ ꝯclo de icẽ. pbõ. de necc̃itate oẽ. c. est. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̊ aliqꝺ. b. est. a. si nõ seqꝰ stabit opp̃m. s. nullũ. b. est. a. ex q̄ ꝛ minore seqꝰ opposita maioris ꝑ mixtionez ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ in p̊a figura sic. nullũ. b. est. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̊ ꝯtigit nullũ. c. esse. a. ꝙ aũt ꝯclo de necc̃io sequat̃ ꝓbatio. oẽ 2°
c. de necc̃itate est. a. contingit oẽ. c. esse. b. ergo aliqꝺ. b. de necc̃itate est. a. que equipollet illi. ꝯtingit nulluz. b. eẽ. a. ex q̄ ꝛ miore seqꝰ oppõm maioris ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ in p̊a figura. ex vtraqꝫ de ꝯtigẽti sic. ꝯtigit nullũ. b. eẽ. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̊ ꝯtigit nullũ. c. eẽ. a. ¶ Et dõm ꝙ Ad p̊m
negatiua ꝯclo seqꝰ. ꝛ ad p̊m obm dõm ꝙ oppositũ ꝯnis põt eẽ de inceẽ vt nũc. q̄re cũ accipit̃ cũ minore de ꝯtingẽti nõ fit bona mixtio. opꝫ enĩ in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ ꝓpõnẽ de inceẽ sumi simplr̃. ꝙ aũt oppositũ ꝯnis possit eẽ de inceẽ vt nũc: pꝫ ꝑ h̄ ꝙ in tali ꝯiugõne seqꝰ ꝯclo de ꝯtingẽti pro poli: quã positã inceẽ pꝫ nõ eẽ de inceẽ: vt nũc ꝛ nõ eẽ de inceẽ simplr̃. ¶ Ad 2m dõz ꝙ in vniformi Ad 2m
gnõne de ꝯtigẽti opꝫ in vtraqꝫ accipe ꝯtigẽs p̊us determinatũ. maior aũt in syllꝰo facto ad ipole. s. que fuit oppositũ ꝯnis est de ꝯtigẽti pro poli: ꝛ nõ valet. ꝙ si aliqꝺ sequat̃ ad añs: ꝙ sequat̃ ad ꝯñs. vñ q̄uis sequat̃ ꝯclo illa de ꝯtigẽti p̊us determiato: nõ tñ seqꝰ ex illa de ꝯtigẽti pro poli. silr̃ põt opponi q̄tũ ad ꝯnẽ de inceẽ si minor fuerit de necc̃io sic. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. a. neceẽ est oẽ. c. esse. b. g̊ aliqꝺ. b. est. a. dēt enĩ oppositũ cũ maiore ꝛ sequet̃ oppositũ mioris in 2a figura ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis ꝛ icẽ. ¶ Et pꝫ rñsio per pdicta. illa eniz de inceẽ que opponit̃ ꝯni hñ põt eẽ vt nũc. ideo istãcia nulla. Et nota ꝙ ꝯtingit fere ꝯtra oẽs ꝯiugñes. hic posset opponi mõ pdicto: ꝙ seqtur ꝯclo de inceẽ vel de necc̃io. ꝛ patet rñsio per predicta.

Consequẽter forte q̄ret̃ sufficiẽtia ꝯiugñũ hic habita℞. Et dõz ꝙ opꝫ duo suppõnẽ. vnũ ẽ ꝙ altera ꝓpõ sit vlis. aliꝺ ꝙ mior nõ sit negatiua de necc̃io: q̄b⁹ supposit̃ pꝫ ꝙ vtraqꝫ existẽte vli due erũt ꝯiugñes iutiles ꝛ sex vtiles. silr̃ maiore existẽte vli ꝛ miore pticulari sex erũt vtiles ꝛ due iutiles. vtraqꝫ ꝟo existẽte pticlari oẽs iutiles. ex q̄ manifestũ est. 12. ꝯiugñes iutiles. 12. aũt vtiles. rõ aũt suppõnũ pꝫ per pdicta. Dubium

Sed dubitabit̃ tũc quo i hac mixtiõe in 3a figura mixta sunt modi iutilis ꝯiugñis illa de necc̃io existẽte pticlari negatiua. eq̄les. n. sũt ꝯiugñes in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ ꝛ in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ necc̃y in p̊a figura. ꝛ silr̃ ẽt in 2a sicut pbabitũz est. quare cũ 3a figura descẽdat a p̊a sicut 2a adhuc equabuntur iste mixtiones in 3a figura: sz in mixtione ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ in p̊a figura nõ fuit vtilis ꝯiugatio in 5° mõ illa de inceẽ existẽte pticulari negatiua. g̊ nec in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ necc̃y in eodẽ mõ 3e figure poterit esse vtilis ꝯiugatio de necc̃io existẽte pticulari negatiua. ¶ Et rñdẽduz est ꝙ iste due mixtiões in p̊a figura sũt equales quo ad ꝯiugõnes. in 2a aũt ꝛ 3a nõ. in 2a enĩ figura fit vtilis ꝯiugatio in ꝯ℞a 4m modũ in mixtione ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ qñ illa de icẽ est pticlaris negatiua. fit tñ ibidẽ syllꝰs in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ necc̃y illa de necc̃io existẽte pticlari negatiua: ꝛ h̄ vtraqꝫ in pcedẽtib⁹ ondsa. qꝺ aũt Ar. dixit i 2a figura tot esse syllꝰos in vna mixtiõe ꝯtingẽtis quot in alia: h̄ fuit intelligẽduz q̄tũ ad illos qui ꝑ ꝯuersionẽ reducũt̃ in p̊am figurã. silr̃ dico ꝙ in 3a figura ꝯtigẽtis ꝛ inceẽ in mixtione nõ est vtilis ꝯiugatio in 5° mõ illa de icẽ existẽte pticulari negatiua: sic̃ p̊us ondsuz est: fit tñ ibidẽ vtilis ꝯiugatio i mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ necc̃y illa de necc̃io existẽte pticlari negatiua.

Sed tunc forte dubitabit̃. q̄re magis i his mixtionib⁹ fit vtilis ꝯiugatio i 4° 2e ꝛ 5° 3e pticulari negatiua existẽte de necc̃io q̄ ipa existẽte de inceẽ: ꝛ h̄ est q̄rere. q̄re magis ꝯtigẽtis mixtio ꝛ necc̃y vtilis est i his duob⁹ modis illa de necc̃io existẽte negatiua q̄ mixtio Dubium

ꝯtingētis ⁊ īeē illa ex̄ñte negᵃ. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ est: eo ꝙ mixtio ꝯtigētis ⁊ inēē nūꝗ̄ ꝫ nisi illa de inēē sit de īeē simplr. ꝑticularis aūt negatiua de īeē: eo ꝙ nec pōt fieri maior nec mīor in pᵃ figᵃ ꝑ reductionē in pᵃ figᵃ nō appropat vt sit de icē simplr: ꝫ bñ pōt eē vt nūc: ⁊ iō ī mixtiōe ꝯtigētis ⁊ īeē nō fit vtilis ꝯiugō in dictis modis. alr aūt est de ꝓpōne de nec̄io. ꝓpō.n. ex nec̄io ex nā sua hēt īherētiā simplr ⁊ itellectū ꝓpōnis de īeē simpˡr: ⁊ iō ī mixtiōe ꝯtigētis ⁊ nec̄ij ī dictis modis fit vtilis ꝯiugō sicut fieret in mixtiōe ꝯtigētis ⁊ īeē si illa de īeē eēt de īeē simplr. Ut breuiter ī sūma colligat̄ vtilitas mixtionū.

Nōdū ¶ Notādū ꝙ tripˣ est mixtio.s. nec̄ij ⁊ īeē. ꝯtigētis ⁊ īeē. ꝯtigētis ⁊ nec̄ij. pᵃ mixtio.s. nec̄ij ⁊ inēē nō ꝯcludit ꝯnē de nec̄io ī pᵃ figura nisi maiore ex̄ñte de nec̄io. nec ī zᵃ nisi vl̄i negatiua ex̄ñte de nec̄io. nec in affirmatiuis modis zᵉ figure nisi ex̄ñte vl̄i de nec̄io. nec in negatiuis eiusdē nisi vl̄i negatiua ex̄ñte de nec̄io: ⁊ in his oībᵒ obseruādū est ꝙ illa de īeē sit de īeē simplr. zᵃ mixtio que est ꝯtigētis ⁊ īeē inutilis est ī pᵃ figura: nisi maior sit vlis ⁊ mīor nō sit negatiua de īeē. in zᵃ ēt inutilis est nisi vlis negatiua sit de inēē ⁊ maior vl̄is. In zᵒ vō nisi affirmatiua sit vl̄is in modis negatiuis sit negatiua de inēē ⁊ maior vl̄is. alia aūt mixtio in oī figura nō ꝯcludit nisi ꝯtingēs. in pᵃ tñ figura maiore ex̄ñte de ꝯtigēti ꝯcludit ꝯtingēs ꝑus determinatū: maiore aūt ex̄ñte de inēē ꝯcludit ꝯtigēs pro poss̄i. in zᵃ aūt ꝯcludit ꝯtigēs pro poss̄i. in zᵃ vō ꝯcludit ꝯtigēs ꝑus determiatū in modis illis q̄ post reductionē hñt maiorē de ꝯtigēti. in alijs aūt ꝯcludit ꝯtigēs ꝑ poss̄i.s. vbi post reductionē maior est de īeē. ¶ Et nō ꝙ ex p̄dictis pꝫ ꝙ in neutra mixtiōe dicta fit vtilis ꝯiugatio iuxta 4ᵐ zᵉ vel 5ᵐ zᵉ. Tertia aūt mixtio que est ꝯtigētis ⁊ nec̄ij inutilis est in pᵃ figura nisi maior sit vlis ⁊ mīor nō sit negatiua de nec̄io. in zᵃ etiā inutilis est nisi vlis negatiua sit de nec̄io ⁊ maior vlis: ⁊ dico hic de modis q̄ scḋm ꝯuersionē ꝑficiunt̄. in zᵃ inutilis est nisi affirmatiua sit vlis ⁊ minor nō sit negatiua de nec̄io. Ista autē mixtio in pᵃ figura vbi maior est de ꝯtingēti ꝯcludit cōtingēs ꝑus determinatū. vbi vō maior est de nec̄io concludit ꝯtingēs pro poss̄i ⁊ ꝯnem de inēē in zᵃ figura per oēs modos quos numerat Ar. ꝯcludit ꝯtingēs pro possibili ⁊ ꝯnem de inēē: sunt tñ ibi modi vtiles iuxta 4ᵐ modū quos omittit Ar. qui p̄nt in ꝯnē de ꝯtingēti pro possibili: sicut oñsuꝫ est. in zᵒ vō figura vbi modi qui sūt post reductionē hñt maiorē de ꝯtingēti ꝯcludit ꝯtigēs ꝑus determinatū. in illis aūt qui post reductionē habēt maiorē affirmatiuā de nec̄io ꝯcludit ꝯtigēs pro poss̄i. in illis aūt qui post reductionē hñt maiorē affirmatiuam nisi vera ꝯtigit ꝯclo pro poss̄i ⁊ inēē. ꝑter terminos ēt sūt modi vtiles iuxta 5ᵐ modū qui nō reducit̄ per ꝯuersionē qui ꝯcludit ꝯtigēs pro poss̄i.s. illi qui hñt ꝑticularem negatiuā de nec̄io. Ex his pꝫ ꝙ mixtio ꝯtigētis ⁊ nec̄ij ⁊ ēt mixtio ꝯtigētis ⁊ inēē in pᵃ figura differūt in h̄ tñ: ꝙ maiore ex̄ñte negatiua de inēē solum sequit ꝯclo de ꝯtigēti. maiore aūt ex̄ñte negatiua de nec̄io duplex sequit̄ ꝯclusio.s. de ꝯtingēti ⁊ de inesse. in zᵃ aūt ⁊ zᵃ figura hñt eandē dr̄iam. ⁊ adhuc aliam.s. ꝙ in mixtione cōtingētis ⁊ inesse nō est vtilis ꝯiugatio in 4ᵒ zᵉ ⁊ 5ᵒ zᵉ particulari negatiua existente de inesse in mixtione contingentis ⁊ necessarij vtrobiqꝫ est vtilis coniugatio particulari negatiua de necessario existente.

Quoniam ergo qui in his figuris sunt sylli perficiunt̄ per eos qui in prima sunt figura vl̄es syllōs ⁊ in hos reducunt̄ palā ex p̄dictis est. Quō autē simplr oīs syll's sic se habebit: nunc erit manifestum cum ostēsum fuerit ꝙ oīs quidē fit per aliquam istarum figurarum.

Postq̄ꝫ determiauit gnōnē syllōꝝ supponēdo generalia p̄n ͣ syllogistica: in h̄ cap: qō quodā mō icidēter iducit̄: itēdit illa p̄nᵃ oñdere. suppositū enī est in p̄cedētibᵘ tñ tres eē figuras ⁊ in oī syllō aliaꝫ esse affirmatiuā ⁊ aliā vl̄eꝫ: syllm ēt fieri ex duabᵒ ꝓpōnibᵘ ⁊ tribᵘ termis: que qꝛ nō īmediata sunt intēdit oñdere. Diuidit̄ aūt in duas. in pᵒ oñdit ea que supposita sūt q̄tū ad p̄nᵃ formalia sylli. in zᵒ cū dic̄ (Palā aūt ⁊ qm̄ oīs demr̄atio.) ea que supposita sūt q̄tuꝫ ad p̄nᵃ m̄alia eiusdē. pᵃ in duas. in pᵒ ostēdit qō suppositū est q̄tum ad figurā. in zᵒ cū dicit (Amplius aūt ī oī.) qō suppositū est q̄tuꝫ ad modū: Quātū ad figurā aūt suppositū est ꝙ figure sūt tres: eo ꝙ tñ docuit in p̄cedētibᵘ gnōnē syllōꝝ per tres figuras: ⁊ hoc intendit hic oñdere ꝓbans ꝙ oīs syll's fit per aliā triū figuraꝝ: ⁊ h̄ p̄ncipalr intēdit in pᵃ parte. Ex hoc ēt vlterius ꝯcludit̄ correlarie ꝙ oēs sylli ꝑficiunt̄ per vl̄es syllōs pᵉ figure sic. oēs sylli facti per tres figuras p̄habitas: ꝑficiunt̄ per vl̄es syllōs pᵉ figure: ꝫ oēs sylli ꝑficiunt̄ per tres p̄habitas. g̊ oēs ꝑficiunt̄ sylli per vl̄es pᵉ. p̄cedit g̊ Ar. sic. pᵒ supponēdo p̄ncipalr intētum ꝯcludit istud correlariū dicēs: ꝙ ipm manifestum est si minor ꝓpositio fuerit ostēsa. maior in p̄cedētibus ostensa est. ⁊ hoc est (Qm̄ ergo qui in his.)

¶ Necesse est enī oēꝫ demr̄ationē ⁊ oēm syllꝫ aut inēē qdē aūt nō inesse mōstrare: ⁊ hoc aut vl̄r aut ꝑticulariter. Amplᵘ aut ostēsiue aut ex hypothesi eiᵘ aut qō est ex hypothesi pars est qui ipoīe. Primuꝫ g̊ dicemus de oñsiuis: his enī ostēsis manifestū erit his qui sunt ad ipoīē ⁊ oīno de his qui ex hypothesi. Si ergo oportcat.a. de.b. syllogizare vel inēē vel nō inēē necesse est sumere aliqd de aliquo. Si g̊.a. sumatur de.b. qō ex principio est erit.a. sumptū. Si aūt.a. de.c.c. aūt de nullo nec aliud de illo neqꝫ de.a. alteꝝ: nec.a. de altero nullus erit syll's. nā in eo qō vnuꝫ de vno sumit̄ nihil accidit ex necessitate. Quare assumenda est altera ꝓpō. Si igit̄ sumat̄.a. de alio aut aliud de.a. aut de.c. alteꝝ syllm̄ qdē eē nihil ꝓhibet. ad.b. aūt non erit per ea que sumpta sunt: nec qñ.c. inest alteri ⁊ illud alij ⁊ hoc alteri: nō copulet̄ autē ad.b. nec sic erit ad.b. syll's. Oīno enī dicimus qm̄ nullus vnq̄ꝫ erit syll's alius de alio nō sumpto aliquo medio qō ad vtrunqꝫ se hēat quoquo mō p̄dicationis. nā syll's qdē simplr ex ꝓpōnibᵘ est ad hoc aūt syll's ex ꝓpōnibᵘ que ad hoc. qui aūt huiusmodi est ad hoc per ꝓpōnes hᵘ ad hoc: impossibile aūt ad.b. sumere ꝓpōnē nihil p̄dicantes de eo: neqꝫ negātes: aut rursus eius qō est a. ad.b. nihil cōe sumentes: sed vtriusqꝫ ꝓpria quedaꝫ p̄dicantes aut negātes. Quare sumendum aliqō medium vtrisqꝫ qō copulet predicationem si erit huiusmodi ad hoc syll's.

¶ Cōiter

¶ Cõiter ondit minorẽ que est pncipale itẽtũ p hãc rõ/
nẽ.ois syll's oñsiuus τ ois syll's ex hypothesi fit p aliquã
triũ figurar:sz ois syll's est oñsiu⁹ vl ex hypothesi. g ois
syll's oñdit p aliq̃ triũ figurar.hui⁹ rõnis p ponit mino
rẽ.z⁹ oñdit maiorẽ.3⁹ ꝯcludit ꝯnẽ.ponit g minorẽ:τ h ẽ
(Nec̃e est g.) ¶ Cõiter oñdit maiorez.τ ꝓcedit sic.p⁹
dat modũ ꝓcedẽdi circa ipsaz cũ sua cã dicẽs:ꝙ ꝓus di/
cendũ est oñsiuos syll'os fieri p dictas figuras q̃z syll'os
ex hypothesi:qz h oñso de syll'is oñsiuis:ex ꝯtri idẽ ostẽ/
suz est de illis qui sũt ex hypothesi:τ h est (Prio g dice/
m⁹.)z⁹ ꝓseq̃t oñsionẽ maioris:τ didit i duas.in p⁹ ostẽ
dit ꝙ ois syll's oñsiu⁹ fit p tres figuras. i z⁹ cũ dic̃ (Qm̃
aũt τ g ad ipole.)oñdit idẽ de syllis ex hypothesi.pmũ
oñdit p talẽ rõnẽ.ois syll's oñsiu⁹ ꝯcludẽs aliqd de aliq̃
per mediuz copulatũ ad vtrãqz extremitatẽ fit in aliq̃
triũ figurar:sz ois syll's oñsiu⁹ oñdit aliqd de aliq̃ p me
diũ copulatũ ad vtrãqz extremitatẽ.g ois syll's oñsiuus
fit p aliquã triũ figurar.hui⁹ rõnis p ponit minorẽ.z⁹
ponit totã rõnẽ cũ dicit (Ergo si nec̃e est aliqd.)ps in q̃
oñdit minorẽ didit in duas.qz p oñdit eã in termis.z⁹ p
rõnẽ ibi (Dino eni dicim⁹.)in p⁹ pte p⁹ oñdit ꝙ ad ostẽ
dẽdũ aliqd de aliq̃ nec̃e est sumere duas ꝓpõnes.z⁹ oñ/
dit ꝙ opz in illis copulare mediũ vnũ ad duas extremi
tates.in p⁹ sic ꝓcedit.p⁹ manifestat ꝙ ad oñdẽdũ aliqd
de aliq̃ opz sumere ꝓpõnẽ cõicantẽ alterã extremitatẽ
ꝯnis dicẽs:ꝙ si.a.debeat syllogiçari de.b.affirmatiue vl'
negatiue nec̃e est sumẽ aliq̃ ꝓpõnẽ ad h:sz nõ penit⁹ di
uersam.h supponit:qz mãifestũ est p se neqz penit⁹ ean
dẽ:qz tunc peteret qd est in pn⁹.relinq̃t g ꝙ opz sumere
ꝓpõnẽ ptim eãdẽ:ptim diuersaz:τ h est accipe ꝓpõnez
que cõicat alteraz extremitatẽ ꝯnis:τ h est (Si g opor/
teat.)z⁹ mãifestat ꝙ opz aliã ꝓpõnẽ coassumẽ sic.si as/
sumat.a.de.c.ita ꝙ ꝓpõ assũpta cõicet i pdicato cũ ꝯne
si vlis accipiat itez sub.a.vel supra.a.nec sub.c.aut su/
pra.c.nõ erit syll's:qz ex vno tm̃ nihil seq̃t.opz igit acci
pe duas ꝓpõnes ad oñdendũ aliqd de aliq̃:τ h est (Si
aũt.a.de.c.) ¶ Cõiter oñdit ꝙ opz illas ꝓpõnes copu/
lari ad vtrãqz extremitatẽ ꝯnis si assumat.a.de.c.sicut
dcm̃ est:ita ꝙ ꝓpõ assũpta cõicet pdicatũ ꝯnis:τ in alia
ꝓpõne assumat.c.vel.a.de alio q̃z de.b.vel aliõ q̃z.b.de
altero illor nihil ꝓhibet sylm̃ fieri:sz nõ fiet ad ꝯnẽ.a.
b.simplr: vt si sub.c.accipiat aliud q̃z.b.vt.d.τ sub illo
aliõ vt.f.τ sic deinceps:si nõ accipiat.b.sub illor aliq̃ nõ
erit syll's ad ꝯnẽ.a.b.q̃uis possit eẽ syll's ad vnã ꝯnez:τ
h est (Si g sumat.)oino ãt iã oñsa est minor i termis.
ꝯiter oñdit eã per rõnẽ.τ ꝓcedit sic.p ponit eaz:τ h est
(Dino eni.)z⁹ oñdit eã sic.syll's simplr est ex ꝓpõnibus
simplr:τ syll's ad h pdicatũ ex ꝓpõnib⁹ cõicãtib⁹ h pdi/
catuz.syll's ẽt hui⁹ subti ad h pdicatũ ex ꝓpõnib⁹ cõicã/
tib⁹ h pdicatũ:τ h subm. Sz nõ sumit ꝓpõ ad.b.subm
cõicãs ipm nisi aliqd de ipo affirmet vel neget vel de
aliq̃:nec fiet syll's h⁹ ꝯnis.a.b.si nihil sumat vtriqz cõe
fini pdicationẽ:sz ꝓpria vtriusqz.q̃re nec̃e est si debeat
oñdi.a.de.b.vt accipiat mediũ cõe coplatũ ad vtrũqz.
hãc rõnẽ ponit ꝯtinue totã:τ h est (Nã syll's qdem.)

¶ Ergo si nec̃e est aliqd sumere ad vtrãqz cõe:
hoc aũt ꝯtigit triplr: aut eni.a.de.c.τ.c.de.b.
predicãtes aut.c.de vtrisqz aut vtraqz de.c.he
autez sunt tres dicte figure. Manifestum qm̃
oẽm syllm̃ necesse est fieri per aliquã har figu
rar.nã eadẽ rõ est τ si per plura copulet ad.b.
eadẽ enim erit figura τ in pluribus.

¶ Sed cũ ostẽsa est minor:ꝯiter ponit totã rõnẽ.τ p⁹ re/
sumit minorẽ oñsam:τ h est (Ergo si nec̃e est.)z⁹ addit
maiorẽ.in q̃dã declõne ei⁹ dicẽs:ꝙ accipe medium cõe
ad vtrãqz extremitatẽ nõ ꝯtigit nisi 3r.aut.n.pdicabit
a.de.c.τ.c.de.b.τ sic est p⁹ fig⁹.aut.c.de vtrisqz:τ sic fit z⁹
fig⁹.aut vtrũqz de.c.τ sic 3⁹:τ h ẽ (Hoc ãt ꝯtigit.) 3⁹ in/
fert ꝯnẽ:τ h est (Ma^m qm̃.)4⁹ ptractat vlteri⁹ dicẽs:ꝙ
sic fit ois syll's oñsiu⁹:qz eadẽ est rõ cũ vnũ est me^m iter.
a.τ.b.τ cũ plr:qz cũ pla sint q̃cũqz illor accepto idẽ fiet
qd ꝓus τ idẽ itez ꝯcludit ꝯnẽ:τ h est (Nã eadẽ est rõ.)

¶ Qm̃ igr oñsiui terminant p pdictas figuras
manifestũ est. Qm̃ aũt τ hi qui ad ipole palã
erit p hec:oẽs eni qui p ipole ꝓbãt falsum qdẽ
syllogizãt:qd aũt ex pricipio erat ex hypothesi
mõstrãt:qm̃ accidit aliqd ipole posita ꝯdictio
ne:vt qm̃ diameter est incõmensurabilis coste:
eo ꝙ fiunt abũdãtia equalia parib⁹ posito cõ/
mẽsurabili.ergo equalia qdẽ fieri abũdãtia ꝓfe
ctis syllogizãt.assimetrũ aũt eẽ diametrũ ex hy
pothesi mõstrãt:qm̃ accidit falsum ꝓpter ꝯdi/
ctionez: hoc enim fuit per impole syllogizare
oñdere aliqd ipole ꝓpter priorẽ hypothesim.
Quare qm̃ falsis fit syll's ostẽsiuus in his que
ad impole deducunt: qd aũt est ex pricipio ex
hypothesi mõstrat.oñsiuos aũt prius diximus:
qm̃ per has terminant figuras: manifestũ qm̃
τ per impole sylli per has erunt figuras.

¶ Jã oñsa est p⁹ ps maioris pncipalis rõnis.ꝯiter oñdit
z^am ptẽ eiusdẽ per iductionẽ sic.syll's ad ipole q̃tum ad
ꝯnẽ quã syllogiçat fit p aliq̃ triuz figurar:τ silr se hñt
oẽs sylli ex hypothesi.q̃re oẽs sylli ex hypothesi fiunt p
aliq̃ triũ figurar.hui⁹ iductiõis p oñdit vnã singularẽ:
deide addit alias cũ dicit (Si ĩr aũt.) in pte p⁹ oñdit ꝙ
ois syll's ad ipole q̃tũ ad ꝯnẽ falsaz quã syllogiçat fit p
aliq̃ triũ figurar sic:ois oñsiu⁹ syll's fit p aliq̃ triũ figu
rar qd oñsuz est:sz syll's ois ad ipole q̃tũ ad ꝯnẽ falsaz
est oñsiuus.g ois syll's ad ipole fit per aliq̃ triũ figura/
rũ.ꝓcedit g sic.p⁹ ponit ꝯnem intẽtã:τ h est (Qm̃ aũt τ
qui ad ipole.)z⁹ ꝓseq̃tur rõnẽ.τ p⁹ declat minorẽ.z⁹ po/
nit totã rõnẽ cũ dic̃ (Quare qm̃ falsus fit syll's.) Circa
minorẽ sic ꝓcedit.p⁹ dicit ꝙ syll's ad ipole ꝯnẽ falsaz syl
logiçat:sz id qd intendit pncipalr ex hypothesi manife/
stat:ꝯcluso eni impoli ex hypothesi ꝯstat hypothesiz fal
sam eẽ:τ ex h ꝯcludit ꝓpositũ eẽ ver qd ꝯdicit hypo/
thesi:τ h est (Oẽs.n.qui p τc.)z⁹ istud declat p exẽplũ.
si eni debeat demõstrari ꝙ diameter sit incõmẽsurabi
lis coste:dato opposito ex h ꝯcludet h impole ꝙ nume
rus ipar sit eq̃lis numero pari:τ ex h pz hypothesim eẽ
falsaz:τ ex ei⁹ falsitate ꝯcludit ꝓpositũ eẽ ver.s.ꝙ dia/
meter sit icõmẽsurabilis coste:τ sic pz ꝙ in syll'o ad im/
pole ꝯcl'o falsa syllogiçat:sed ꝓpositũ pncipale ex hypo/
thesi accipit:τ h est (Ut qm̃ diameter.) Quare qm̃ fal/
si lĩ verificata est minor ꝯiter ponit totã rõnẽ.τ p resu
mit minorẽ:τ h est (Quare qm̃.)z⁹ addit maiorẽ:τ h est
(Oñsiuos aũt.)3⁹ ifert ꝯnẽ:τ h est (Manifestũ qm̃.)

¶ Similr aũt τ alij oẽs qui sũt ex hypothesi.in
oibus eniz syll's fit ad transumptũ:qd aũt erit
ex principio per concessionẽ terminat:aut ali/
quã aliaz hypothesim. Si aũt hoc ver necesse
est oiuz demonstrationẽ τ oẽm syllogismus

fieri per tres figuras predictas.

¶ Iã verificatũ est vnũ singlare. ɔñter addit aliã: ⁊ cõplet iductionẽ dicẽs: φ silr se hñt oẽs alij syllĩ ex hypothesi. in oib⁹. n. syllaĩ trãsũptũ. pncipale aũt ppo^m accipiĩ per ɔuersionẽ vel p aliq̃ aliã hypothesiʒ. Et nõ φ trãsũptũ vocat illã ɔñẽ a q̃ trãslatio fit ad pncipale ppo^m. Nõ ẽt φ ɔfessio est qñ silr ɔfiteĩ eẽ in vno ⁊ multis: ⁊ ita vno syllato accipiĩ p ɔfessionẽ silr eẽ i mltis: vt si ɔcedaĩ silr eẽ de aia vni⁹ ⁊ cuiuslibet: tũc syllato φ aia vni⁹ sit imortalis accipiĩ ex ɔfessiõe φ aia cuiuslʒ sit imortalis. Alia aũt hypothesis quã tãgit põt eẽ oppositio vł silitudo vł aliqd tale: vt syllare φ san⁹ supposiĩ pbari φ sit eger pp ɔrietatẽ. silr syllato φ idẽ sit sensus ɔrioꝝ supponiĩ pbari φ eadẽ sit disciplina illoꝝ ppter silitudinẽ: ⁊ h est (Silr ⁊ alij.) Iã verificata est tota maior pncipalis rõnis. ɔñter ɔcludit ɔñẽ: ⁊ h est (Si aũt hoc verum.)

¶ Hoc aũt ostenso palaʒ qm̃ ois sylls perficiĩ per primam figuram: ⁊ reducitur in huiusmodi vniuersales syllogismos.

Quadratum

¶ In fine aũt ɔcludit corre^m hoc itẽrũ qđ i pn° capli posuit: ⁊ h est (Hoc aũt ostenso.) Ad euidẽtiã exẽpli qđ posuit Ar. de diametro ⁊ costa itelligẽdũ ẽ φ nõ itẽdiĩ nisi de diametro ⁊ costa q̃drati ⁊ nõ de q̃drãguli. Est eni q̃dratuʒ fig^a eqlatera hñs oĩa latera eq̃lia ⁊ ãgulos rectos: ⁊ est ãgulus rect⁹ quẽ ɔstituit linea recta ppẽdiculariter cadẽs supra aliã rectã. q̃drãgulus vo est ois fig^a q̃tuor lateꝝ ⁊ q̃tuor ãguloꝝ: in q̃ hñ ɔtigit diametrũ coste eẽ cõmẽsurabilẽ. diameter aũt est linea ducta ab vno angulo q̃drati ad angulũ oppo^m diuidẽs ipm in duos triãgulos eq̃les.

Nondũ ¶ Nõn^m φ diametrũ eẽ cõmẽsurabilẽ coste ñ ẽ diametrũ ⁊ costã eẽ eq̃les: sʒ φ possit iueniri 3ª linea mẽsurãs vtrãqʒ pcise sic est nũerus: vł eni ille due q̃titates cõmẽsurabiles dicũĩ que p aliã tertiã pcise mẽsuranĩ: vt 12. ⁊ 6. que mẽsuranĩ p. 3. sic aũt nõ est diameter q̃drati cõmẽsurabilis coste: qꝛ si qua linea bis sũpta pficiat diametrũ: ipsa bis sumpta plus pficiet q̃ꝫ costa. Si g̃ dicĩ φ

de h videas euclidẽ li° 10. pp. 7 diameter cõmẽsurabilis coste sequeĩ syllice φ nũerus par ⁊ impar sũt eq̃les ⁊ põt eẽ sylls talis. Quecũqʒ hñt eãdẽ pportionẽ ad aliqđ 3^m sũt eq̃lia: sʒ si diameter est cõmẽsurabił coste nũer⁹ par ⁊ nũer⁹ ipar hẽbũt eãdẽ pportionẽ ad aliqđ 3^m. g̃ si diameter est cõmẽsurabił coste nũer⁹ par ⁊ nũer⁹ ipar erũt eq̃les: maioꝛ pʒ p nonã 5^i Euclidis: mioꝛ sic pbaĩ. si fuerit due linee cõmẽsurabiles: q̃dratũ vni⁹ ad q̃dratũ alteri⁹ hẽbit pportionẽ quã hʒ gcũqʒ nũer⁹ q̃drat⁹ ad aliuʒ nũeꝝ q̃dratũ. illud pʒ p septimã decimi. Sʒ ex hypothesi diameter est cõmẽsurabilis coste. g̃ q̃dratũ diametri ad q̃dratũ coste hʒ pportionẽ quã hʒ gcũqʒ nũer⁹ q̃drat⁹ ad aliũ nũeꝝ q̃dratũ: sʒ q̃dratũ diametri ad q̃dratũ coste hʒ pportionẽ duplã p penultimã pmi. g̃ gcũqʒ nũerus q̃drat⁹ ad aliquẽ aliũ q̃dratũ se hẽbit in pportione dupla erit igiĩ, exẽpli grã. q̃ternarij ad aliquẽ nũeꝝ q̃dratũ ista pportio. Sʒ si sic dupla pportio alteri⁹ q̃drati ad q̃ternariuʒ magis erit h veꝝ de pximo q̃drato: sic de nouenario q̃ꝫ de remotiori vel de. 16. vel aliq̃ tali. g̃ erit nouenarij ad quaternariũ pportio dupla: sʒ p arithmeticaʒ scim⁹ φ octonarij ad q̃ternariũ est pportio dupla. g̃ nouenari⁹ ⁊ octonari⁹ eãdẽ hñt pportionẽ ad q̃ternariũ. q̃re nouenari⁹ ⁊ octonari⁹ eq̃les sũt: ⁊ ita pʒ φ si diameter sit cõmẽsurabilis coste erit nũer⁹ ipar eq̃lis nũero pari. ¶ Et nõ φ nũer⁹ q̃drat⁹ est q̃ puẽit ex ductu cuiusqʒ nũeri i seipʒ.

Dubitaĩ hic q̃lis sit demr̃atio per quã ostẽdit φ tres sũt figure: cũ eni fig^a sit p⁹ dispõ formalis in syllo nõ poterit sufficiẽtia ei⁹ p cãm formalem oñdi: nec ẽt p mãlẽ: qꝛ ex necitate ipsi⁹ forme opʒ mãlẽ eẽ talẽ ⁊ nõ eɔ: ⁊ ita nõ demr̃abiĩ dispõ formal p mãʒ sʒ eɔ. Dubiũ

¶ Adhuc videĩ petẽ i sua pbõne qđ est i pn°. figura eni est triplex: nihil aliđ vt videĩ nisi triplex sit⁹ medij. Sʒ p h φ est triplex sit⁹ medij opʒ tres eẽ figuras. q̃re pbat idẽ p seipʒ. 2°

¶ Et dõʒ φ demr̃atio Ar. pcedit fm finalẽ cãm sylli: ⁊ cãm efficiẽtẽ figure. cã eni finalis sylli est oñdẽ aliqd de aliquo. Ar. aũt manifestat h φ sylls ostẽdit aliqd de aliq̃ necẽ est vt hẽat duas ppõnes copulãtes vnũ mediũ ad duas extremitates: ⁊ ita pbat a cã finali sylli. ¶ Adhuc figura nõ est sit⁹ medij in veritate: sʒ dispõ quedã ad sitũ. vñ ipe sit⁹ efficit figurã. q̃re cũ oñdit nũeꝝ figuraꝝ per diuersuʒ sitũ medij. pcedit p cãm efficiẽtẽ figure: ⁊ ex hoc pʒ q̃lis sit demr̃atio Ar. ⁊ per quas causas. patet etiã misio ad opposita. 3°

Consequẽter forte q̃reĩ que sit dr̃ia sylli oñsiui ad illuʒ q̃ est ex hypothesi: aut eni differũt fm mãʒ aut fʒ formã. nõ fm mãʒ: qꝛ dicet iferi⁹ in cap de iuẽtiõe medij φ gcqd syllaĩ oñsiue syllogiçaĩ p ipole ⁊ in eisdẽ termis ⁊ eɔ. silr nec fʒ formã: qꝛ diĉ in ista lectiõe φ sylls ex hypothesi fit p aliq̃: triũ figuraꝝ: eo φ oñsiu⁹ ẽ. ¶ Et dõʒ φ est dr̃ia fm mãʒ nõ dico q̃tũ ad termios: sʒ q̃tũ ad ppõnes: qꝛ cũ oñderet aliq̃ ɔ sylls ad ipole arguit ex opposito illi⁹ ɔnis ⁊ vna pmissaꝝ: ⁊ ita nõ ex eisdẽ ppõnib⁹ pcedit ex qb⁹ pcedit sylls oñsiu⁹. Est ẽt dr̃ia fm formã nõ dico q̃tũ ad pmã ɔñẽ que syllata est: sʒ q̃tũ ad 2^{am} que ex hypothesi sunitur. vñ sciẽduʒ φ in syllo oñsiuo idẽ oñdiĩ ⁊ pbaĩ: ⁊ iõ non est nisi vnica ɔclo. In syllo aũt ad ipole ⁊ in q̃libet alio syllo ex hypothesi aliqd oñdiĩ ⁊ pbaĩ. p⁹ enim ɔclo ostẽdiĩ. alia vo ex hypothesi sumpta pcedit pncipalr. Dubiũ

Consequẽter forte dubitabit aliqs cuʒ multiplex sit diuisio sylli: qꝛ aut est affirmatiuus: aut negatiuus. aut vlis. aut pticularis. aut dialecticus. aut demr̃atiuus: ⁊ sic de alijs. q̃re magis ad oñdẽdum numeꝝ figuraꝝ assumit has dr̃ias sylli ostẽsiui ex hypothesi q̃ꝫ aliq̃s alias. ¶ Et dõm φ alie dr̃ie sylli nõ hñt ɔditionẽ aliquã repugnãtẽ: nec sylli simplr: ⁊ iõ de illis nõ est pncipalr dubitatio vtꝝ fiãt per pdictas figuras. sylls aũt ex hypothesi hʒ aliq̃ ɔditionẽ pncipalr repugnãtẽ: que qdẽ est acceptio ɔnis ex hypothesi: ⁊ iõ de ipo est pncipalr dubitatio: vtꝝ fiat per eos. ⁊ iõ assumit magis has dr̃ias ostẽsiuũ per ipole ad ostẽdendum oẽm syllm fieri per tres figuras q̃ꝫ aliquas alias. Dubiũ

Hic dubitari posset de eo qđ diĉ ex vno nihil seq: sʒ de h pus dcm̃ ẽ. Dubitaĩ aũt de eo qđ diĉ φ nõ syllaĩ. a. d. b. si accipiaĩ vtriusqʒ ppa. Dubiũ h. n. vʒ eẽ falsũ: eo φ ois ɔ neg^a dʒ syllari p aliqd ppriũ alteri extrẽitati qđ sit extrĩsecũ reliq̃. Et pt dici φ loqĩ de ɔne affir^a quã nõ ɔtigit ɔcludẽ p ppriũ alteri⁹ extremi: sʒ p aliqd cõicatũ ab vtroqʒ. Uel põt dici φ vna extremitas de altera nũq̃ꝫ syllaĩ affir^e aut negatiue p ppria vtriusqʒ: ex duob⁹. n. pprijs vtriusqʒ nõ fit ad coe. vnũ qđ copulari possit p pdicationẽ ad vtrãqʒ extremitatem

tatem: et hoc solum intendit Ar. et non vult quod per proprium alterius extremitatis possit vna extremitas de alio syllari.

Dubium. Amplius aut dubitabit forte aliquis de eo quod dicit sylls ad impossibile syllare conclusionem falsam. inferius enim in cap. de reductione videtur dicere oppositum. ibi enim dicit quod sylli ex hypothesi non possunt in syllz reduci: sumunt enim et non ostendunt. ¶ Et dicendum quod in syllo ex hypothesi secundo est duplex. et primus sylli est et in reductione ad illam conclusionem dicit hoc esse ostensiuum. secundo vero non syllatur: sed ex hypothesi sumitur et de illis loquitur de ipso inferius in reductione syllorum.

Dubium. Adhuc dubitabit quare ostendit quod syllo ad impossibile ipsum esse ostensiuum et fieri per predictas figuras magis quam de alijs syllis ex hypothesi: cuiusmodi in sit circularis sylls et conuersiuus et huiusmodi. ¶ Et dicendum quod per hoc quod dicit siue ostendit de syllo ad impossibile dicit similiter esse de omnibus syllis ex hypothesi: sicut patet prosequendo de omnibus.

Dubium. Adhuc solet queri quare non contingit per positionem conclusionis arguere positionem alicuius premisse: et per veritatem conclusionis veritatem alicuius premisse: sicut per oppositum conclusionis perimitur aliqua premissarum: et ex falsitate conclusionis concludere falsitatem alicuius premissarum. ¶ Et dicendum quod hoc est: quia positio consequentis non ponit antecedens sicut econuerso: et quia falsum non sequitur nisi ex falso. verum autem potest sequi ex falso: ideo si conclusio falsa aliqua premissarum falsa erit. si vero non oportet aliquam esse veram.

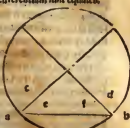
Dubium. Ultimo dubitabitur ad quid hoc ostendit hoc contrarium. scilicet quod omnes sylli perficiuntur per vniuersales per .vi. in. superfluum cum inferius idem ostensum et conclusum. ¶ Et dicendum quod superius non est ostensum nisi quod omnes sylli perfecti per tres figuras perficiuntur per vniuersales per .v. et hoc non est manifestum omnes syllos perfici per vniuersales per se: nisi hoc supponitur quod omnes sylli fiant per tres figuras. hoc autem ostensum est postea. et ideo prius ostensio non est sufficiens ostensio huius correlarij: quod omnes sylli perficiuntur per vniuersales per se: ideo illud correlarium hic concludit et non est superfluum. vt patet.

Amplius autem in omnibus oportet aliquem terminorum predicatiuum esse et vniuersalem. Sine enim vniuersali aut non fit syllogismus, aut non ex positis, aut quod a principio est petet. Ponatur enim musicam voluptatem esse studiosam. Si igitur posuerit voluptatem esse studiosam non addens omnem non erit syllogismus. Si autem aliquam voluptatem. si alia quidem: nihil ad hoc quod positum est. Si autem eandem quod ex principio erat sumet. Magis autem fit manifestum in figuris: vt quoniam equecruris equales sint anguli qui sunt ad basim sint in centrum ducte .a. et b. et .c. et .d. coniungens. Si igitur sumpserit equalem .a.c. angulum ei qui est .b.d. non omnino ponens equales eos qui sunt semicirculorum. et rursum .c. ei qui est .d. non omnem assumens cum qui est incisionis. Amplius ab equalibus existentibus angulis equalibus demptis equales esse reliquos .f. e. et .f. quod ex principio erat patet nisi sumat ab equalibus omnibus demptis equales relinqui. manifestum ergo quoniam in omni oportet vniuersalem esse.

Postquam verificauit quod suppositum est quantum ad figuram: hic intendit verificare quod suppositum est quantum ad modum: et procedit sic. primo dicit quod oportet in omni syllo aliquem esse affirmatiuum: aliquem etiam esse vniuersalem: et hoc est (Amplius autem etc.) secundo alterum istorum verificat. id est in omni syllo oportet aliquem esse vniuersalem: et diuidit in duas. in prima ostendit intentum. in secunda quoddam correlarium concludit cum dicit (Et quoniam vniuersale.) ostendit autem intentum sic. sine vniuersali aut omnino non est sylls. aut si sic non erit ad propositum. aut petetur quod est in principio: sed sylls oppositomodo se habet his que dicta sunt nunc. ergo sylls sine vniuersali non est. huius rationis primo ponit maiorem et ostendit. secundo concludit conclusionem. ponit autem maiorem: et hoc est (Sine vniuersali enim.) ostendit autem secundo. primo in terminis communibus. secundo in mathematicis. exemplum in terminis communibus est hoc. sit propositum ostendere quod musica voluptas sit studiosa.

ad hoc ergo ostendendum aut accipietur commune ei quod debet ostendi vel aliquid particulare illius conclusionis. si accipiatur commune et sine signo vniuersali sic. voluptas est studiosa: penitus non erit sylls: quia non sequitur. si voluptas erit studiosa quod musica voluptas sit studiosa. Si autem accipiatur particularis voluptas. aut accipietur voluptas alia a musica voluptate. et poterit tunc esse sylls sicut in tertia figura dicitur syllis fieri ex singularibus: sed non erit ad propositum. aut accipietur eadem voluptas que intenditur. scilicet musica: et tunc peteretur quod est in principio. patet igitur quod si ostendatur aliquid sine vniuersali non erit sylls. aut si sic non erit ad propositum. aut peteretur quod est in principio: et hoc est (Ponatur enim musicam.) ¶ Consequenter ostendit in terminis mathematicis: et procedit sic. primo dicit quod erit magis manifestum in figuris quam in terminis communibus: et hoc dicit: quia signata terminorum mathematicorum magis nota sunt sensui quam signata terminorum communium. vbi gratia angulus semicirculi et angulus incisionis et huiusmodi. et sub his communibus manifesta sunt singularia sensui. Ad quod videndo patet quod sine vniuersali non erit syllis: et hoc est (Magis autem fit.) secundo ostendit intentum. ¶ Ad cuius euidentiam describatur circulus: deinde ducantur due linee a centro ad circumferentiam quasi due diametri: deinde inter illarum extremitates ducatur tertia quod faciat angulum cum vtraque: et faciat et angulos cum portione circumferentie: et hec linea est incisio siue chordica: eo quod diuidit circulum in duas portiones et non per semicirculos: et anguli quos constituit cum circumferentia dicuntur anguli incisionis. hec tertia linea cum duabus prioribus facit triangulum equilaterum. dico equilaterum: quia omnes linee exeuntes a centro ad circumferentiam sunt equales.

¶ Considerandum igitur quod due linee ducte a centro ad circumferentiam vocentur a. b. ponatur .a. in extremitate vnius. b. autem in extremitate alterius. Deinde considerandum quod iste due linee cum circumferentia faciant angulos semicirculi: quorum ille qui est ex parte .a. vocetur .a.c. ille vero qui est ex parte .b. vocetur .b.d. Deinde considerandum quod basis predicti triangulari ducta inter extremitates .a.b. facit duos angulos cum circumferentia qui dicuntur anguli incisionis causa predicta: et illi vocantur .c.d. ita quod ille qui est ex parte .a. vocetur .a.c.b. qui autem est ex parte .b. vocetur .b.d.a. Deinde considerandum quod predicta basis facit duos angulos cum .a.b. qui sunt anguli trianguli equilateri sic: quod basis et isti vocantur .e.f. propositum igitur sic ostendetur quod .e.f. qui sunt anguli equecruris ad basim sunt equales hoc modo. Omnes anguli semicirculorum sunt equales anguli .a.c. et .b.d. sunt anguli semicirculorum. ergo anguli .a.c. et .b.d. sunt equales: deinde fiat alius sylls sic. omnes anguli incisionum sunt equales: sed anguli .c. et .d. sunt anguli incisionis. ergo sunt equales. Deinde fiat tertius sylls sic. ab omnibus equalibus si demantur equalia relicta erunt equalia: sed anguli .a.c. et .b.d. sunt equales. similiter anguli .c. et .d. sicut ostensum est. ergo angulis .c. et .d. demptis ab angulis .a.c. et .b.d. reliqua erunt equalia: sed reliqua sunt anguli supra basim equales. patet ergo quod ad ostendendum angulos supra basim esse equales .f. et .e. oportet sumere istas tres propositiones anguli semicirculi. scilicet .a.c. et .b.d. sunt equales. adhuc anguli incisionis. scilicet .c. et .d. sunt equales. adhuc ab omnibus equalibus si demantur equalia residua erunt equalia. Si igitur ad probationem prime propositionis accipiatur commune sine signo vniuersali non fiet syllis: quia non sequitur. anguli semicirculorum sunt equales. ergo isti anguli. scilicet .a.c. .b.d. Si autem accipiatur aliquod particulare illius conclusionis: aut igitur accipiantur ibi alij anguli semicirculares ab .a.c. .b.d. et tunc nihil ad propositum. aut idem et tunc peteretur quod est in principio sic. anguli .a.c. .b.d. sunt equales. et istud autem tertium membrum tangit tamen in littera cum dicit (Si igitur equales sumpserint.) Si autem ad probationem secunde propositionis assumendo accipiet communiter

angulū īcisionis sine signo vl̄i nō erit syll's:q2 nō seq/
tur.anguli īcisionis sunt eq̄les.ğ isti anguli.c.d.sunt eq̄/
les.Si aūt accipiat particulare ipsius ɔnis:aut accipiet
alios angulos icisionis.a.c.d.ꝛ tūc nihil ad ppositū:aut
eosdē:ꝛ tūc peteret̄ qd̄ est in pn̄°sic pꝫ.ꝛ istud 3ᵐ mēbrū
tm̄ tāgit in lr̄a cū dicit(Et rursuꝫ.c.ei qd̄ est.d.)Si aūt
3ᵃᵐ ppōnē sine signo vl̄i accipiat nō erit syll's:q2 nō seq/
tur ab eq̄lib⁹ dēptis eq̄lib⁹ residua erūt eq̄lia.ğ ab illis
equalib⁹.s.a.c.b.d.dēptis bis eq̄lib⁹.c.ꝛ.d.ꝛc̄.Si aūt ac/
cipiant̄ pticulares anguli eq̄les:aut ğ aliqs appositis:ꝛ
tūc nō erit syll's ad ppositū:aut anguli ppositi.s.a.c.d.b.
ꝛ tūc peteret̄ qd̄ est in pn̄°sic pꝫ.ꝛ idē 3ᵐ mēbrū tāgit Ar.
in lr̄a cū dic̄(Amplius ab eq̄lib⁹.)pꝫ ğ q̄ ad ondēdū.e.
ꝛ.f.eē equales opꝫ sumere vl̄es ppōnes tā in syllis q̄ȝ in
psyllo.sicut pus dc̄m est in ostēsione eius:q2 nisi sic fiat
aut nō erit syll's:aut nō erit ad minus ad ppositū:aut
erit petitio ei⁹ qd̄ est in pn̄°:ꝛ h̄ est(Ut qm̄ anguli equi/
cruris.)iam ostensa est maior sue rōnis:ɔ̄riter ɔcludit
ɔclusionem:ꝛ hoc est(Manifestum autem ꝛc̄.)

¶ Et qm̄ vl̄e qdē ex oib⁹ terminis vlibus mon/
strat̄:pticulare aūt ꝛ sic ꝛ illo mō. Quare si cō
clusio sit vl̄is ꝛ terminos necē est vl̄es eē. Si
aūt vl̄es sint termini ɔtigit ꝛ ɔclōnē nō eē vl̄eꝫ.
palā etiā qm̄ in oi syll'o aut vtrāqꝫ:aut alteraꝫ
ppōnē silem necē est fieri ɔclōni.dico aūt non
solū in eo q̄ affirmatiua sit vel negatiua. Sed
in eo q̄ necīa aut ɔtingēs aut inē. Cōsiderare
aūt opꝫ ꝛ alia pdicta. Manifestuꝫ aūt simpl'r
qn̄ erit ꝛ qn̄ nō erit syll's:ꝛ qn̄ possibilis ꝛ qn̄
perfectus:ꝛ qm̄ si est syll's necesse est termios
se habere fm̄ aliquem dictoꝝ modorum.

¶ Consequēter ex pbabitis ɔcludit correlaria ꝛ sūt tria.
quoꝝ pmū est:q̄ vl̄is ɔclusio nō ɔcludit̄ nisi ex ppōni/
bus vlibus vtrisqꝫ.pticularis aūt ɔcludi pōt ex vl̄i ꝛ al
tera pticl'ari.Ex quo manifestū est qd̄ seqtur.si ɔclusio
est vl̄is ambe pmisse vl̄es sunt:sꝫ non ɔuertit̄:ꝛ hoc est
(Et vl̄e qdē.)2ᵐ correlariuꝫ.q̄ in oi syll'o opꝫ alteraꝫ p̄/
missaꝝ vel vtrāqꝫ eē similē ɔ̄ni nō solū in q̄litate:sꝫ in
eo q̄ sit de inesse vel de mō:vel in eo q̄ accipiat̄ vtraqꝫ
fm̄ qdcūqꝫ aliud gen⁹ pdicādi:ꝛ h̄ est(Palā etiā qm̄.)
3ᵐ qd̄ ɔcludit est q̄si recapitulatio breuis ad oia que di/
cta sunt:ꝛ patet:ꝛ h̄ est(Manifestum autem.)

Dubiuꝫ **Dubitabit** hic forte aliqs.q̄re Ar.nō pbat q̄ in
oi syll'o opꝫ eē aliq̄ȝ affirmatiuā.sicut
aliq̄ȝ eē vl̄eꝫ cū vtrūqꝫ istoꝝ ad modū ptineat:ꝛ pōt di/
ci q̄ h̄ mān̄ifestū est ex vna pticula diffōnis sylli:ꝛ iō nō
ondit hic.Quia cuꝫ dr̄ in diffōne sylli q̄ aliqd seq̄t:eo
q̄ hec sunt:signat̄ q̄ pmisse sint cā ɔ̄nis:sꝫ negationū nul/
lius est cā.q̄re opꝫ aliquā eē affirmatiuā.vel dici pōt q̄
p h̄ qd̄ Ar.h̄ ondit aliq̄ȝ eē vl̄eꝫ in syll'o affir̄ᵐ est q̄ ali/
qd in syll'o se hꝫ ad aliō cū ipso sic totū se hꝫ ad ptē.Sꝫ
acceptio ptis sub suo toto nō pōt eē cū negōne:sꝫ cū af/
firmatiōe.q̄re p h̄ qd̄ h̄ ondit̄ aliq̄ȝ eē vl̄eꝫ i syll'o relin/
quit̄ onsuꝫ eē aliq̄ȝ eē affirmatiuā:ꝛ loquor de syll'o pfe
cto.s.p̄ fig̃ a quo oēs alij exhūnt̄ ꝛ in quē oēs reducūt̄.

Dubiuꝫ **Consequēter** forte dubitabit de sua pbōne.vī
eni opposita dicē:ītēdit.n.pbare
q̄ sine vl̄i nō fit syll's.in sua aūt pbōne supponit q̄ sine
vl̄i possit eē syll's:sꝫ nō ad ppositū:ꝛ ita supponit opposi
ta pbāda.¶ Et dōꝫ q̄ nō est ītētio Ar.q̄ sine vl̄i nullo
mō fit syll's:q2 ex singularib⁹ in 3° fig̃ ɔcludit̄ necīo:sꝫ
q̄ syll's cōpetēter se hn̄s ꝛ fm̄ modū dispositꝰ nō fiat si/
ne vl̄ib⁹.in pbōne eni sua supponit q̄ q̄cūqꝫ syll's pote/
rit eē sine vl̄i:sic ex singularib⁹ in 3° fig°.ꝛ h̄ nō sūt oppo
sita.Adhuc videt̄ nulla eē diffō sua cū dicit.sine vl̄i aut
nō erit syll's aut petit̄ qd̄ est in pn̄°.vnū eni istoꝝ in alte
ro itelligit̄.¶ Et dōꝫ q̄ sylli 2° est ɔditio.s.iferre ex ne/
cessitate:ꝛ notificare.syll's aūt simpl'r sine p° ɔditiōe eē
nō pōt:pōt eē tm̄ sine 2°.sic pꝫ si dicat̄.Oē.b.est.a.oē.c.
est.b.ğ oē.c.est.a.h̄ ɔcludit̄ ex necītate:sꝫ nihil notifica/
tur.petitio aūt pncipij tm̄ pn̄° peccat in h̄ q̄ non notifi/
catur:cuꝫ tn̄ necīo īferat.sic ğ pꝫ q̄ pōt eē petitio:ꝛ tn̄ erit
syll's fm̄ pmā ɔditionē:ꝛ ita nō habet̄ si sit petitio.ğ nō
est syll's.Quare manifestū est q̄ cōpetēs est sua diffō.

Adhuc forte dubitabit sup h̄ qd̄ dic̄ q̄ si idē ad sui Dubiuꝫ
pbōnē accipiat̄ erit petitio.¶ Sꝫ ō.diffō
est idē cū diffinito.q̄re cū i demrātōib⁹ accipiat̄ mediū
qd̄ est diffō erit ibi petitio:qd̄ falsū est.¶ Et dōꝫ q̄ idē
ad sui pbōnē acceptū nō sub mō euitari facit petitionē
ei⁹ qd̄ ē i pn̄°.idē āt sub mō notiori acceptū nō fac̄:ꝛ ita
acceptio diffōnis ad ɔcludēdū diffīᵐ nō facit petitionē.

Adhuc dubitabit aliqs de ītētiōe sua q̄ ad syllan/ Dubiuꝫ
dū pticulare opꝫ sumē vl̄e.¶ Sꝫ ō.si acci/
piat̄ ad syllogiçādū pticlare aliō pticulare sui gn̄is:vel
illud qd̄ ondi dꝫ vtroqꝫ mō petm̄ est:sꝫ si accipiat̄ vl̄e
accipit̄ ibidē pticulare:ꝛ qd̄ ondi dꝫ ꝛ aliud.q̄re ibi est
duplex petm̄.¶ Et dōm q̄ si acciperet̄ idē pticulare vel
aliō diuersum ɔ suo vl̄i petm̄ eēt.Sꝫ oia pticularia ɔtā
etiꝫ in vl̄i accepta sumi nō est icōueniēs:q2 hn̄ notificit
pticulare:ꝛ h̄ est pp ɔiūctionē oiuꝫ siliuꝫ in suo vl̄i.q̄re
cū aliqd oib⁹ inest que silia sunt pꝫ vnicuiqꝫ illoꝝ inē.

Consequēter querit̄.q̄re vl̄is ɔclo exigat vtrā Dubiuꝫ
qꝫ pmissam vl̄em magis q̄ȝ eɔ.s.
ambe vl̄es exigāt vl̄em ɔ̄nē.¶ Et dōm q̄ h̄ est:q2 non
pōt extremū de extremo dici vl'r nisi fiat cōnexio me/
dij ad vtrūqꝫ extremū vl'r.si eni cōplect̄ mediū ad vnū
extremoꝝ pticulariter v̄tute talis medij nō ɔcludit̄ ex/
tremuꝫ de extremo vl'r.ꝛ ita pꝫ q̄ ɔclo vl̄is exigit am/
bas pmissas vl̄es:ecōuerso autē nō opꝫ:q2 due vl̄es pñt
accipi sub dispōne talis figure q̄ nō signant extremoꝝ
ɔueniētiā aut diāꝫ nisi i pte:sic pꝫ i 3° fig̃:i q̄ mediū est
tanq̄ȝ ps extremoꝝ:ꝛ iō p ipm non est ɔcludē extremū
de extremo nisi pticlariter:ꝛ sic pꝫ.q̄re pmisse vl̄es nō
exigūt necīo ɔ̄nē vl̄eꝫ.ex his pꝫ cā ei⁹ qd̄ solet dici ɔ̄neꝫ
semp assimilari viliori ppōni.s.ppōni pticlari ꝛ ppōni
negatiue.si eni ɔiūgat̄ mediū ad alteꝝ extremū pticla
riter nō pōt v̄tute ei⁹ extremū extremo ɔiūgi vl'r.Silr
si ɔiūgat̄ alteri negatiue.tūc ipꝫ extremū ē extneū alte
ri extremoꝝ ꝛ reliquo ɔueniēs.q̄re ipole est per ipm cō
cludere vnū extremū eē alteꝝ:sed non eē alteꝝ.De 2°
autē correlario in quo dicit q̄ ɔclo semp assimilat̄ vni
pmissaꝝ pōt dubitari:sed dcm̄ est supra cuꝫ sua solone.

Palam aūt ꝛ qm̄ ois syll's ꝛ ois demō
stratio erit per tres termios ꝛ nō plu/
res nisi per alia ꝛ alia eadem ɔclusio
fiat:vt.e.ꝛ per.a.b.c.d.aut per.a.b.ꝛ
a.c.ꝛ.b.c.plura enim media cōsideꝫ esse nihil
phibet.hec aūt cum sunt non vnus:sed plures
sunt sylli:aut quādo vtrunqꝫ.a.b.sumitur per
syll'm vt.a.per.c.d.ꝛ rursum.b.per.f.g.aut h̄
quideꝫ inductione:illud aūt syllogismo. Sed
sic etiam plures sunt sylli:plures enim conclu
siones sint vt.a.b.ꝛ.e.Si autem non plures:
sed vnus sic quidē contingit per plura eandeꝫ

fieri

fieri pclonē: vt a aūt. c. per. a. b. impole. Sit eni c. pclusum ex. a. b. c. d. g neceē est aliqđ eorum aliđ ad aliud sumptū eē. hoc qdē vt totum: illud đo vt ps: hoc eni ostensum est prius: qm si est sylls neceē est sic aliquos hēe terminorum. hēat g. a. se sic ad b. ē igr aliqđ ex eis pclo. g aut. c. d. aut eorum que sunt. c. d. alterum aut aliud qđ pter hec z si. e. qdē ex. a. b. tm̄ erit sylls. c. d. aūt qdē se hēant sic vt sit hoc qdē vt totū: illud đo vt ps erit aliqđ ex illis aut. e. aut eorum que sunt. a. b. alterum aliud qđ est pter hec. z si. e. qdē aut eorum que sūt. a. b. alterum aut plēs erūt sylli: aut vt ptingebat idē per plēs termios pcludi accidit. Si aūt aliud qdē pter hec plēs erūt z iconiūcti sylli adiuicē. Si aūt non sic se hēat. c. ad. d. vt faciat syllm vana erūt sūpta nisi iductiōis aut explanationis: aut alicui⁹ ali⁹ talis gr̄a. Si aūt ex. a. b. nō. e. sz aliud qdē fiat pclo aut. e. vl. d. ex. c. d. aūt aut horum alterum: aut aliud pter hec z plēs fiūt sylli z nō ei⁹ qđ positū est: ponebat eni ei⁹ qđ est. e. eē sylls. si aūt nō fiat ex. c. d. nulla pclo z vane sumpta esse ea accidit z nō ad id qđ est ex principio eē syllm. quare manifestum q ois demōstratio z omnis sylls erit per tres terminos tm̄.

Postq̄ vificauit ea que supposita fuere q̄tum ad pn⁹ formalia: hic vificat ea que supposita fuere q̄tū ad pn⁹ mālia: z diuidit in duas. in p⁹ vificat qđ suppo^m est de nūero termiorum. in 2° cū dic (Hoc āt manifeste.) qđ suppositū est de nūero ppōnū. in p⁹ sic pcedit. p dat pnē intētā q ois sylls z demratio fit p tres termi nos tm̄: z h est (Palā aūt zc.) 2° pnē positā pbat sic. nulla rōcinatio hn̄s plura media ad eādē pnē vl plēs pnes est sylls vn⁹. Sed ois rōcinatio hn̄s plures terminos q̄ tres hēt plura media ad eādē pnē vel plēs pnes. g nulla rōcinatio hn̄s plēs termios q̄ tres est sylls vn⁹: z ita pz q sylls vn⁹ tm̄ hēt tres termios. hui⁹ rōnis p manifestat maiorē. 2° ondit minorē. 3° pcludit pnē. ¶ Circa maiorē sic pcedit. p⁹ ponit p̄mā ptē ei⁹ in termis manifestans dicēs: q si eadē pclo pcludat per plura media non erit ibi vn⁹ sylls: sz plures. z itelligo per ista media. a. b. c. d. vbi nō cōicat aliq̄ lr̄a media nō ptinua ad eādē pnē: p ista đo. a. b. z. a. c. vbi cōicat eadez lr̄a media ptinua ad eādē pnē: z h est (Nisi per alia zc.) 2° ponit 2^am ptē eius in termis manifestās dicēs. q si. c. pncipalis pclo ondatur p. a. z. b. pmissas pncipales z vtraqz pmissarum ondat per syllm: vel altera per syllm z altera per iductionē iā fuerint ibi mixte pnes nō erit sylls vn⁹ sz plures: z h est (At rursuz.) Ex his igitur colligit maior. s. q nulla rōcinatio hn̄s plura media ad eandē pnē vel plures pnes est vnus sylls. 3° addit incidētaliter ppter dubitationē remouēdā. Qr si dicat sylls vn⁹ ab aliquo ppter vnitatē illius pnis vltime h mō pōt eē sylls vn⁹ ex syllo pncipali z psyllis. verū tm̄ nō est sic vn⁹ sicut pncipalis sylls cōstans ex duab⁹ pncipalibus pmissis: z h est (Si aūt non plēs.) z itelligo per. e. pnē. per. a. z. b. pncipales pmissas. ¶ Consequenter ostēdit minorē: z pcedit sic. p⁹ dicit: q si sylls hēat plēs termios trib⁹ fit. e. pclo habita per hos q̄tuor terminos. a. b. c. d. Si g ex his aliq̄ fiat pclo syllogistice: opz aliqđ illorum ad alterū se hēre: sic totū ad partē. Ostensum est eni in pcedēti: q opz aliq̄ eē vlez que se hēt vt totū respectu alteri⁹. Si igr̄. a. sic se hn̄s ad. b. s. q vnum sit vt totū z alterum vt ps. Ex his duob⁹ igit. s. a. b. copulās ad aliqđ mediū: neccio seqt aliq̄ pclo: sic pz ex pcedētibus: z h est (Sit. n. e.) Dabito igr̄ q aliqd seqt ex. a. b. ¶ Consequenter diuidit z pbat sic. p dat talez diuisionē. si ex. a. b. aliqd seqt: aut igit. c. aut alterum istorum duorum. c. d. aut aliqd aliđ ab his: z h est (Ergo aut. c.) 2° psegt diuidētia: z diuidit in duas. qr p psegt p^m mēbrū. 2° 2^m z 3^m simul cū dicit (Si aūt ex. a. b.) psegt g p^m sic. si ex. a. b. seqtur. c. tūc. e. pncipalis pclo seqt tm̄ ex his simul. a. b. aut igit ex. c. d. aliqd seqt: aut nihil. si aūt. c. d. se hēant sic totū z ps z fiat ex his sylls: aut ex eis seqt. e. z tunc erūt plura media ad eādem pnē: qr. e. syllat per. a. b. z p. c. d. aut ex eis: seqt. a. vel. b. z tūc erūt plures pnes: qr ex. a. b. syllat e. z ex. c. d. syllat. a. vel. b. aut ex. c. d. sequat aliqđ aliđ ab his trib⁹. s. e. a. b. z tūc erūt plures sylli oino iconiūcti z nō erūt. c. d. ad ppositū. s. ad. e. si aūt ex. c. d. nil seqt vane sūpta sunt nisi sumant p explanationē vel iductionē vel relationē vel iplicationez: ita q fuit pter necia. hec est psecutio p̄mi mēbri p⁹ diuisionis z plane dat in lr̄a: z h est (Et si. e. qdez ex. a. b.) ¶ Consequenter simul psegtur alia duo mēbra p⁹ diuisionis breuiter expediens se: qr silis est psecutio oium mēbrorum. Si eni ex. a. b. seqtur. c. vel. d. qđ fuit 2^m mēbrū. tūc ex. c. d. aut seqtur aliqd aut nihil. si nihil vane sūpta sūt z nihil ad ppositum. si aliqd. aut ergo e. z tūc sūt multe pnes: aut alterum istorum duorum. a. b. z sunt multe pnes. aut aliqd aliud ab his: z erunt adhuc multe pnes. Oino silr psequēdū est 3^m mēbrū. s. si dicat q ex. a. b. sequat aliqd aliud ab his trib⁹ e. c. d. psecutionē g amborum mēbrorum breuiter innuit: z h est (Si aūt. a. b.) ex pdictis pz q ois rōcinatio hn̄s plures terminos q̄ tres: aut hz plura media ad eādē pnē vel plures pnes: z h est minor. pn̄ter infert pnē: z hoc est (Quare manifestum.)

Dubitabit forte hic de eo qđ dr oēm syllm hēre tres terminos z tm̄ tres. videt enim q aliqs qdē sylls hēat pauciores. s. ex opposit qui nō hz nisi duos sic. nulla disciplina ē studiosa. g zc. ¶ Adhuc tot hēt terminos entimema quot sylls: sz aliqđ entimema sic pūersio tm̄ hēt duos termios. g sylls in quē reducit tm̄ hēt duos. ¶ Adhuc cum exigat tres termios. aut sz subaz. aut sm rōnē. si sm subaz pz istātia in pdictis. si sm rōnē sic videt q ois sylls exigat 4^or: qr due ppōnes nō fiūt nisi q̄tuor termis numerādo eos sm rōnē. ¶ Ad opp^m. s. q hēat plures trib⁹ pñt iduci tales rōnes. iductio in syllz reducit: nullū tm̄ singulare auferēdo: sz iductio hz plēs termios trib⁹. q̄re z sylls in quē reducit. ¶ Adhuc ex^m hēt 4^or terminos: sic pz in fine hui⁹ libri: z reducit in syllm nihil auferēdo. ¶ Et dōz q sylls vn⁹ tm̄ hēt tres termios. z ad p⁹ opposita dōm q sylls exigit tres termios nō sm subaz semp: sz sz rōnē z nō hēt sic. ois sylls q̄tuor terminos. termin⁹ eni sm quē est maior extremitas ponit in nūerum cū seipso sm qđ est minor extremitas q̄tū est de rōne figure syllogistice. Alia eni ē rō ei⁹ hic z ibi sm nām figure. medi⁹ aūt termin⁹ nō ponit in numerum cū seipso: sz itereē q̄tū est de rōne figure: z nec sortit rōnes diuersas: dico q̄tū ad nām figure. sic pūct⁹ ptinuās duas lineas manet idē z nō numerat i illis: z sic pz rñsio ad tria p⁹ opposita. ¶ Ad 2° opposita dōm q iductio reducit in syllm nullū tm̄ auferēdo: sed multos termios in vnū reducēdo oia singularia in vnū reducit in syllz. Silr ex^m cū sit ex q̄tuor termis reducit in syllm vnicū: sed in duos. vt pz in cap de exemplo.

Consequēter forte dubitat de eo q pōit duos termios ad signandū mediū vnū

Dubium
2°
3°
In opp^m
Ad p^m z 2^m
Dubium

cū dic̄ q eadē ɔclo ɔcludit p plura media: vt p.a.b.c.d. me^m eni est termin^9 vn^9 ⁊ nō plres. ¶ Et dōm q nō loq̄r de medio ɔsiderādo id qd est: sȝ ɔsiderādo ipm in rōne medij: mediū aūt i rōne medij relationē hȝ ad duo extrema que qdē relōnes faciūt subam duaꝝ ppōnū. qre cū pōit duas lr̄as p medio vno signat duas relōnes medij ad duas extremitates q̄ faciūt duas ppōnes. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs d eo qd dic̄ ibi ondēdo miorē sue rōnis. supponit.n. prius.a.b.c.d.eē 4^or termios: ⁊ ɔnr dic̄ q ex.a.b. aliqd seq̄r si.a.⁊.b. se hēant sic totū ⁊ ps. B eni vi nihil eē: cuȝ ex duob^9 termis nihil seq̄r. silr dic̄ q si ex.a.b. aliqd seq̄r. aut ḡ.b. aut.c. vel.d. Qd vi nihil eē: cū.c.⁊.d. sint termi ⁊ termin^9 vn^9 ex nullo sequat̄. ¶ Et dōȝ q nō loq̄r h d termis absolute: ɔsiderādo tn̄ id qd est: sȝ vt est i ordiatiōe ppōnis. s. subȝ aut pdi^m. vn̄ p oēȝ terminū itelligit terminū relatū ad aliū cū q̄ fac̄ ppōnē: ⁊ ita ois termin^9 dat itelligē subaȝ ppōnis. vn̄ cū dic̄ q ex.a.b. aliqd sequat̄. B est fm q.a.⁊.b. sūt due extremitates copulate ad mediū vnū: ⁊ sic pȝ vtrūqȝ q̄situȝ.

Ec aūt māifestatio palā: qm̄ ex duabus ppōnib^9 ⁊ nō plurib^9. nā tres termini due sūt ppōnes: nisi assumant̄ queadmodū i priorib^9 dcm̄ est ad pfectionē sylloꝝ. Manifestū igit̄ qm̄ in q̄ orone syllistica nō pares sūt ppōnes pter q̄s fit ɔclo principalis: quasdā eni ɔclōnū supioꝝ necīuȝ esse per ppōnes: hec oratio nō syllogizauit aut plura necessarijs iterrogauit ad ɔclusionem.

Hic q̄tificat Ar. q suppo^m ē de nūero ppōnū: ⁊ diuidit i duas. in p^a māifestat nūeꝝ ppōnū i se. in z^a cū dic̄ (Fm ḡ pncipales.) māifestat idē i cōpatiōe ad termios ⁊ ad ɔnes. In p^a pte p ondit qd itēdit. z^o ex B ondit correlariū. ondit āt itētū sic. Ois sylls fit ex trib^9 termis: sȝ tres termini nō faciūt nisi duas ppōnes. ḡ ois sylls vn^9 hȝ duas ppōnes. maior h^9 rōnis primo an̄ onsa est. ɔnē pōit i pn^o cū dic̄ (Hec āt.) z^o pōit miorē: ⁊ B ē (Nā tres termini.) ⁊ itelligo q tres termi sūt ppōnes due mālr: q2 sūt tn̄ mā: ⁊ addit q nō erūt plres q̄ due ppōnes nisi assumat̄ aliqd cū pncipali syllo: sic si hat psylls: ⁊ B est (Nisi assumant̄.) ¶ Cōnter concludit corre^m ⁊ est: q si plres ppōnes duab^9 accepte sint ad syllandū: B eni bn̄ cōrigit si assumat̄ aliq̄ ppō alic^9 psylli: si ita fit aut nō erit talis rōcinatio sylls: aut plā iterrogāt ppōnib^9 pncipalibus: ⁊ vocat ppōnes pncipales ⁊ necīas. sic in 8° top. maiorē ⁊ minorē pncipalis sylli: ⁊ B est (Manifestū igr̄.)

8° top. caplo z^o

¶ Scdm ḡ pricipales ppōnes sūptis syllis erit ois sylls. ex ppōnib^9 qdē parib^9: ex termis vo imparib^9. vno eni plres sunt termini ppōnib^9: erunt aūt ɔclōnes dimidietas ppositionum.

¶ Cōnter dat nūeꝝ ppōnū in cōpatiōe ad termios ⁊ ɔnes: ⁊ B p in syllo vno pncipali ⁊ simplr. z^o i syllo nō vno simplr cū dic̄ (Qn̄ aūt p ansyllos.) in p^o sic pcedit. p cōparat nūeꝝ ppōnū ad termios dicēs: q i syllo pncipali semp termini excedūt ppōnes. sūt eni ppōnes due. termini vo tres: ⁊ B est (Fm ergo.) z^o cōpat eas ad ɔnes dicēs: q i syllo pncipali ɔclo est medietas ppōnuȝ: ⁊ B est itelligēdū: q2 se hȝ in subdupla pportiōe ad ppōnes. sūt enim ppōnes due ⁊ ɔclo vna: ⁊ B est (Erunt aūt.)

¶ Qn aūt per ansyllos ɔcludit̄: aut per plā media nō ɔtinua: vt.a.b.p.d. ⁊ multitudo qdē terminoꝝ vno silr supabit ppōnes: aut eni extrinsecus: aut ad mediū ponet̄ itercidens termin^9. vtroqȝ aūt mō accidit vno min^9 eē iterualla q̄ terminos: ppōnes aūt equales sunt iteruallis: nō tn̄ he semp qdē pfecte erūt: illi vo abundantes: sȝ pmutatim cū ppōnes qdē sūt pfecte abūdātes termini: cū vo termini pfecti abundātes ppōnes: simul eni cuȝ vno termino vna addit̄ ppō vndecūqȝ addat̄ termin^9. Quare qm̄ he qdē perfecte: ille vo abūdantes erāt necesse est transmutare eadem additione perfecta.

¶ Cōnter cōparat ppōnes ad termios ⁊ ɔnes in syllo nō simplr vno: ⁊ diuidit̄ in duo. i p^a cōpat ad termios. i z^a ad ɔnes cū dic̄ (Cōclōnes aūt.) in pte p^a ondit siue ondere intēdit q eodē mō se hēt numer^9 terminoꝝ ad numeꝝ ppōnū. s. excedēdo fm vnū in syllo non simplr vno. sic in syllo vno: ⁊ pbat sic. p ponit ɔnē dicens: q siue syllat̄ aliqd coassumēdo psyllos: siue syllet̄ per multa media nō ɔtinua. i. nō ad eādē ɔnē ordinata. silr se hēbit numerus termioꝝ ad numeꝝ ppōnū. sic in syllo simp^r vno. s. excedēdo in vno: ⁊ B est (Qn̄ aūt p ansyllos.) z^o B oūdit p hāc rōneȝ in syllo nō simplr vno: aut accipit̄ termin^9 extrinsecus respectu termioꝝ pncipalis sylli. s. supra maiorē vel sub miorē: aut accipit̄ termin^9 intrisec^9 iter mediū ⁊ alterā extremitatē: sȝ siue sic siue sic semp erūt ppōnes vno pauciores termis. ɔclo hui^9 posita est. p ḡ ponit maiorē: ⁊ B est (Aut eni extrisec^9.) z^o minorē: ⁊ B est (Utrūqȝ eni.) 3° remouet q̄dā dubitationē iuxta pdicta. Quia eni dixit q silr se hēt nūer^9 termioꝝ ⁊ ppōnū in syllo nō simplr vno. posset aliqs putare: q sic in syllo vno ⁊ ppōnes semp pares sunt: termi aūt ipares: sic eēt in syllo semp nō simplr vno: ⁊ hec remouet dicēs: q i B silr se hnt fm paritatē ⁊ iparitatē: q2 additio vni^9 termini vnā addit ppōnē. vn̄ cum termini sint pares ppōnes sunt impares ⁊ ecōuerso: ⁊ B est (Non tn̄ semper.)

¶ Cōclusiones aūt nō ampli^9 hēbūt eūdē ordinē neqȝ ad termios neqȝ ad ppōnes: vno eniȝ termino addito ɔclōnes adiungent̄ vno pauciores hexistētib^9 termis: ad solū eni vltimū nō facit ɔclusionē: ad alios aūt oēs vt eis que sunt a.b.c. adiaceat.d. statim: ⁊ ɔclōnes due adiacēt que ad.a. ⁊ que ad.b. silr aūt ⁊ in alijs. Si aūt ad mediū itercidat eodē mō: ad vnū eniȝ solum nō facit syllm: quare multo plures ɔclusiones ⁊ terminis erunt ⁊ propositionibus.

¶ Cōnter cōpat ppōnes ad ɔnes i syllo nō simp^r vno: ⁊ B facit in cōpando eȝ ɔnes ad ppōnes: ⁊ pcedit sic. p dicit q nō silr se hēt nūerus ɔnū ad termios ⁊ ppōnes in syllo nō vno: sic in syllo vno: q2 addito vno termio terminis pricipalis sylli addunt̄ noue ɔnes vno pauciores hexistib^9 termis: ⁊ B est (ɔnes aūt.) z^o B declat ⁊ pcedit sic. p manifestat B accipiēdo terminū nouū extrisecus. z^o accipiēdo ipm itrinsec^9: extrisec^9 aūt pōt accipi z^r. s. aut sub minorē: aut supra maioreȝ. sit ḡ pncipalis sylls. Oē.b.est.a. oē.c.est.b. ḡ oē.c.est.a. ⁊ accipiat̄.b. sub.c. ⁊ pȝ q addunt̄ due noue ɔnes. vna ad.b. alia ad.a. Ad.b.c. sic. oē.c.est.b. oē.d.est.c. ḡ oē.d.est.b. Ad.a. sic. oē.c.est.a. oē.d.est.c. ḡ oē.d.est.a. ⁊ B est (Ad solū aūt vltimū.) Adhuc accipiat̄ nouus termin^9 supra maiorē: vt.d. fuit.a. ⁊ addit̄ vna noua ɔclo ad.b. sic. oē.a.est.d. oē.b.ē.a. ḡ oē.b.est.d. Alia āt ad.c. sic. oē.a.est.d. oē.c.ē.a. ḡ oē.c.est.d. ⁊ il

lud signat vt ibi (Silr aūt in alijs.) i. sl enl sic itelligē/dū.a.in alijs acceptiōib⁹ extrīsecis supra maiorē vl sub medio. Cōuer mīifestat idē accipiēdo Itrīsec⁹: si.n. inter.a.⁊.b.accipiaē.d.addenē due noue ɔnes: vna q̄ ɔcludit.a.de.b.p.d.mediū sic: oē.b. est.d.oē.d.est.a.ḡ oē.b.ē a.alia q̄ ɔcludit.d.de.c.p.b.mediu₃ sic: oē.b.est.d. oē.c. est.b.ḡ oē.c.est.d.similr autē si ponaē termin⁹ inter mediū ⁊ miorē extremitatē: si.n.accipiaē.d.Iter.b.⁊.c.erit vna ɔ noua ɔcludēs.b.de.c.p.d.mediū: ⁊ alia ɔcludens a.de.d.p.b.mediū.⁊ h̄ ē (Si āt ad mie™.) p₃ igiē ꝙ addito vno termio termis p̄ncipalis sylli siue Itrīsec⁹ siue extrīsec⁹ addenē ɔnes noue: vno pauciores termis preexistētib⁹: q₂ eadē rō est in additiōe multoꝝ termioꝝ successiue ⁊ in additiōe vni⁹: ⁊ h̄ satis facile ē mīifestare i termis resoluēdo ordinē termioꝝ i suba. Ex his āt ɔcludit ꝙ in syllo nō vno simplr multo plures ɔtingit eē ɔnes terminis ⁊ ppōnib⁹.⁊ h̄ est (Multa plures.)

Dubiū **Dubitaē** h̄ de h̄ qd̄ diē tres termios facere duas ppōnes: tot.n.sunt termini in entimemate q̄t in syllo: ⁊ ita tres ⁊ tm̄ vnica ppō. ¶ Et dō₃ ꝙ l₃ vnica p̄missa sit expssa s₃ smonē: tn̄ itells n̄ admittit ɔnē nisi coaccipiat aliā ppōnē ad min⁹ intellectā: vn̄ l₃ n̄ sint ibi due ppōnes expsse: tn̄ ibi ē mā duaꝝ ppōnū.

Dubiū **Cōsequēter** Forte dub' de eo qd̄ dixit in syllo vno ɔnē eē medietatē ppōnū: ē.n. aliqs sylls vn⁹ q pōt in duas ɔnes sic p₃ ex p̄dictis: ⁊ ita aliqn̄ sūt tot ɔnes q̄t ⁊ ppōnes in vno syllo. ¶ Et dō₃ ꝙ i oī syllo vno vna ɔ seqē p̄: ⁊ p illā alia: si alia seqē: ⁊ de illa ɔne loqē Ar.q̄ p̄ seqē ⁊ illa tm̄ vnica est: vn̄ l₃ in mixtiōe necij ⁊ ɔtingētis sequaē duplex ɔ aliqn̄ illa de iceē: vna tn̄ p̄ seqē sic p₃ ex p̄babitis vbi due sequunē.

Dubiū **Cōsequēter** Dubitaē de eo qd̄ dicit ꝙ semp numer⁹ ppōnū mior est nūero terminoꝝ in vno: vī ꝙ nō sit p̄ncipalis termini.a.b.c. ⁊ inter b.⁊.a.accipiē.d.iā ḡ addite sunt due noue ppōnes.s. oē b.est.d.⁊ oē.d.est.a.⁊ p̄us fuerūt due: q̄re manēt q̄tuor ⁊ termini adhuc nō sunt nisi q̄tuor. Adhuc ostēdit.a.c. ɔ per.b.mediū ⁊ deinde eadē oñdaē p.d.mediū: ⁊ erūt tm̄ adhuc q̄tuor termini ⁊ q̄tuor ppōnes. ¶ S₃ diceē ꝙ sic accipiunē plura media ɔtinua: q₂ ad eandē ɔnē: ⁊ nō accipiunē p plura media nō ɔtinua diuerse ɔnes.⁊ h̄ nō est ꝯ Ar.logē eni vbi fuerūt psylli vel plura media nō ɔtinua.i.nō ad eādē ɔnē sic p₃ in textu. ¶ Sed tūc opponaē: accipianē eni tres termini diuersi a p̄orib⁹ vt.e.f.g.⁊ syllē.e.de.g.p.f.mediū: ⁊ p₃ ꝙ iā in vniuerso q̄tuor sunt ppōnes ⁊ termini: q̄re nūer⁹ termioꝝ plusq̄₃ p vnū excedit nūerū ppōnū: ⁊ p₃ ꝙ dicta media sunt nō ɔtinua. ¶ Et dō₃ ad p™ ꝙ nō vocat hic Ar. ppōnē nisi imediatā distātiā duoꝝ termioꝝ: vn̄ cū inter a.⁊.b.accipiaē.d.mediū iā corrūpiē vna p̄existiū ppōnū: ⁊ fit ɔ: ⁊ manet tm̄ vna illaꝝ: gnānē eni due p̄misse noue adhuc erat vna: ⁊ ita nō sunt nisi tres ppōnes: sed q̄tuor termini. ¶ Ad vltimū dō₃ ꝙ Ar.nō logē de tali acceptiōe termioꝝ vbi accipiunē sylli diuersi penit⁹ nō cōicātes: s₃ logē de medijs platis ad diuersas ɔnes p additionē vni⁹ termini ad termios p̄existētes alicuius p̄n^{li} sylli: vt si sub.c.accipiaē.d.iā eni ē syllogiçare.b.vl a.de.d.p.c.mediū ⁊ p̄us syllogiçatū ē.a.d.c.p.b.⁊ sic sūt plura media nō ɔtiua: de qb⁹ logē Ar. Notādū āt ꝙ p ansyllos signat Ar.acceptionē termioꝝ itrinsecus Iter mediū ⁊ alterā extrēitatē: sic enl accipiunē termini ad psyllos faciēdos. p media nō ɔtinua signat acceptionē termioꝝ extrīsec⁹: sub miore vel supra maiorē eni accipiunē termini ad diuersas ɔnes faciēdas. ¶ Adhuc solet q̄ri quō vno termio addito addaē tm̄ vna ppō: q₂ si accipiaē termin⁹ itrīsec⁹ gnānē due noue ppōnes: sic p₃ ex p̄cedētib⁹. ¶ Et dō₃ ꝙ itells est ꝙ nūer⁹ ppōnū augeē in vno addito termino nouo. ¶ Adhuc forte dubitaē de eo qd̄ dicit ꝙ addito termio extrīsec⁹ ad solū vltimū nō fit ɔ: aut eni suppōit ibi vltimū p maiore extremitate: aut p maiori: aut p vtraq₃. ¶ Et dō₃ ꝙ vltimū suppōit ibi p altera extremitate idetermiate: q₂ cū addiē termin⁹ extrīsec⁹ supra maiorē tūc ad ipa₃ nō fit ɔ. Qn̄ aūt addiē sub minore est: tūc ad ipsa₃ nō fit ɔ: s₃ eni ad illā extremitatē q̄ pxima est termio itrīsec⁹ assumpto nō fit noua ɔ: s₃ ad reliq̄₃ ⁊ ad mediū. ¶ Vltimo dubitaē de eo qd̄ diē ꝙ cū sumiē termin⁹ itrīsec⁹ ad vnū solū tm̄ nō fit ɔ. Si eni accipiaē.d.inter.b.⁊.c.erit vna ɔ addita ɔcludēs.a.de.d.p.b.q̄re ad.a.addita est ɔ alia: aut ɔ addiē ɔcludēs.b.d.c.p.d.⁊ ita addita ē noua ɔ ad.b.⁊ ad.c.⁊ ita nullus ē termin⁹ ad quē nō addiē ɔ. ¶ Et dō₃ ꝙ itells smonis est ꝙ tot addunē noue ɔnes quot fuerūt p̄existētes termini excepto vno: ⁊ ita vult ꝙ sm nūerū cuilibet termino rn̄deat noua ɔ p̄ter vnū.

Quoniā aūt habemus de quibus fiūt syllogismi ⁊ quales in vnaq̄q₃ figura ⁊ quot modis monstraē: manifestu₃ est ⁊ que ppō facile ⁊ que difficile ar gumētabilis est: nā que in pluribus figuris ⁊ per plures casus ɔcludiē facilis: que aūt in paucis ⁊ per pauciores difficilius argumētabilis. Ꝙ affirmatiua quidē vlis per primā figurā tm̄ mōstratur ⁊ per hāc vno modo: priuatiua vo ⁊ per primā ⁊ per mediā: per primā quidem vno modo: per mediā autem dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primā ⁊ per postremā. vno modo quidē per primā: tripliciter vo per postremā: priuatiua vo particularis in omnibus figuris monstratur: verum in prima quidem semel: in media autem ⁊ postrema: in hac quidem dupliciter: in illa autem tripliciter. Mīifestum est igitur quoniā vniuersalem affirmatiuā constituere q̄dem difficillimū: destruere aūt facillimū.

Postq̄₃ determiauit gnōnē sylloꝝ: ⁊ p̄n⁹ ibidē supposita verificauit: in hac pte qdd̄ā corre™ ex p̄cedētib⁹ mīifestū oñdit ⁊ pcedit sic. p̄ ɔcludit illō dicēs: ꝙ ex p̄cedētib⁹ manifestū eē pōt q̄ ppō est facile termiabilis p sylłm ⁊ q̄ difficile.⁊ h̄ est (Qm̄ aūt.) z⁹ illud ptractat ⁊ verificat: ⁊ diuidiē in duas. in p̄⁹ cōparat ɔnē vle₃ affir^{me} ad oēs alias penes facile i terminādo. in z⁹ cū dicit (Oino aūt.) cōparat ɔnes vles ad pticulares. In p̄⁹ oñdit ꝙ vlis affir^{ma} difficillima est oiu₃ ad ɔstruēdū: ⁊ p ɔn̄s facillima ad destruēdū p hāc rōnē: ɔ que in figuris plurib⁹ ⁊ plurib⁹ modis syllogiçaē facilius ɔstruiē: ⁊ q̄ paucioꝛib⁹ difficili⁹: s₃ vlis affirmatiua tm̄ in vnica figura ⁊ vno ei⁹ mō syllogiçaē: oēs aūt alie in plurib⁹ figuris ⁊ modis. ergo vlis affirmatiua difficilius ɔstrueē oībus alijs: ⁊ per ɔn̄s facili⁹ destruiē. huius rōnis p̄mo ponit maiorē.⁊ hec est (Nā qui in pluribus.) z⁹ minorē.⁊ hec est (Ergo affirmatiua.) z⁹ ɔcludit conclusionem.⁊ hec est (Manifestum igitur.)

¶ **Omnino autē est interimere vniuersalia q̄₃ pticularia facilius: etenim si nulli ⁊ si alicui nō**

insit interēpti[illegible]: hoꝝ aūt alicui qdem nō in oībus figuris mōstraī: nulli aūt in duab⁹. Eodez aūt mō ꝛ in priuatiuis: etenī ꝛ si oī ꝛ si alicui interēptū est: qđ est ex principio: hoc aūt fit in duab⁹ figuris: in ꝑticularib⁹ aūt simplr: aut omni: aut nulli ostendendum inesse.

ℭ Consequēter cōparat vl̄es ꝯnes ad ꝑticulares. ꝛ diuidiī in duo. qꝛ p° cōparat ea quo ad facile ꝛ difficile in terminādo. z° penes ipsam terminationē cū dicit (Oino aūt opꝫ nō.) p° in duas. qꝛ p° cōparat ea penes facile ꝛ difficile in destruēdo. z° penes facile ꝛ difficile in ꝯstruēdo cū dicit (Cōstruēti aūt.) In p° pte ostēdit ꝙ vl̄es ꝯnes facilius est destruere ꝙ̄ ꝑticulares sicque plurib⁹ modis destruiī pōt facili⁹ destrui ꝙ̄ que vnico mō: sꝫ vl̄is destrui pōt plurib⁹ modis: qꝛ tam per ꝯ̄trium ꝙ̄ per ꝯ̄dictionē: ꝑticularis aūt vno mō. s. per ꝯ̄dictoriā. vl̄is ḡ facilius destruiī ꝙ̄ ꝑticularis. Huius rōnis pmo ponit ꝯnem. ꝛ h̄ est (Oino aūt.) z° minorem ita ꝙ ponit pmo pmā partē minoris ꝛ declarat. ꝛ h̄ est (Etenīz si nulli.) scđo scđam. ꝛ h̄ est (In particularibus autem.)

ℭ Construēti aūt facilius est particularia: nā ꝛ in pluribus figuris ꝛ per plures casus.

ℭ Consequēter cōparat vl̄es ꝛ ꝑticulares ꝯnes ꝛ penes facile ꝛ difficile in ꝯstruēdo: ꝛ dič ꝙ ꝑticularis facili⁹ ꝯstruiī ꝙ̄ vl̄is sic. illa facilius cōstruiī que pluribus figuris ꝛ plurib⁹ modis syllogiçaī. sed ꝑticularis plurib⁹ modis ꝛ pluribus figuris syllogiçaī ꝙ̄ vl̄is. ḡ ꝑticularis facili⁹ ꝯstruiī vl̄i. hui⁹ rōnis pmo ponit ꝯnē. ꝛ h̄ est (Cōstruēti aūt.) scđo minorē. ꝛ h̄ est (Nā ꝛ in pluribus.)

ℭ Omino aūt oportet nō latere: qm̄ destruere quidē ꝓse inuicē est vl̄ia per ꝑticularia. ꝛ hec per vl̄ia: ꝯstruere aūt nō est per ꝑticularia vl̄ia: per illa v̄o hec est: nā si omni ꝛ alicui: simul autez manifestū: qm̄ destruere ꝙ̄ ꝯstruere facilius. Quomō ergo fit oīs syll̄s ꝛ per quot termios ꝛ ꝓpōnes: ꝛ qūo se hn̄tes adinuicē. Amplius autē que ꝓpō in vnaquaqꝫ figura: ꝛ que ī pluribus: ꝛ que in paucioribus monstratur: palā est ex his que dicta sunt.

ℭ Consequēter cōparat ꝯnes vl̄es ꝛ ꝑticulares penes suā terminationē. s. penes ꝯstructionē ꝛ destructionē dicēs ꝙ vl̄e ꝛ ꝑticulare mutuo sese iterimūt: sed nō mutuo sese ꝯstruūt. vl̄e enī ꝯstruit particulare ꝛ nō eꝯ̄. ꝛ ex h̄ pꝫ ꝙ oino facili⁹ est in his destruere ꝙ̄ ꝯstruere. ꝛ h̄ ē (Oino aūt nō opꝫ.) ꝯ̄ñter breuiter epilogat oīa a p̄n° dicta. ꝛ h̄ est (Qūo ḡ fit oīs syll̄s. ℭ Dubitaret h̄ forte aliqs ꝯ̄ eo ꝙ vult vl̄ez affirmatiuā eē difficiliorē alijs ad ꝯstruēdū. vꝫ enī ꝙ eq̄lis sit difficultas ad ꝯstruēdū vl̄em negatiuā. qꝛ eq̄litas est ꝑticulariūz vtrobiqꝫ: q̄re equalis difficultas ad ꝯstruēdū in eoꝝ acceptione: sed acceptio oīuꝫ ꝑticulariū est ꝯstructio vl̄is. quare equalis est difficultas in ꝯstructiōe vl̄is affir̄e ꝛ neḡe. ℭ Et dōm ꝙ ꝯ̄ vl̄is pōt ꝯstrui ꝑ iductionē in ꝑticularib⁹: ꝛ sic est verū qđ opponiī. vel per syllm̄: ꝛ sic itēdit hic Ar̄. ꝛ sic facilius est ꝯstruere vl̄em negatiuā ꝙ̄ vl̄ez affirmatiuā. ℭ Sꝫ tūc vlteri⁹ forte dubitaret q̄re vl̄is affir̄a tm̄ in vna figura syllogiçeī cū vl̄is neḡa syllogiçeī in plib⁹. ℭ Et dōm ꝙ mediū in p° figura est sub maiore ꝛ seqī. si inferi⁹ inest alicui vl̄r sumpto ꝙ supi⁹ insit eidē. q̄re si mediū de minori affirmeī: seqī affirmatiua maioris de eodē. vl̄r dico cū maior fuerit affirmatiua. ꝛ iō in pma figura sequi pōt vl̄is affirmatiua. vl̄is aūt neḡa seqī pōt in vtraqꝫ: eo ꝙ qñ mediū ꝛ maior extremitas sunt disꝑata: cuicūqꝫ vnū inest vl̄r eidē vl̄r nō iest reliquū. ꝛ iō siue subm̄ siue pdicatū maioris ꝓpōnis vl̄is negatiue insit minori extremitati: vl̄r seqī remotio reliqui ab eodē vl̄r: ꝛ ita ꝯcludeī vl̄is negatiua taꝫ per pmā ꝙ̄ per scđaꝫ. si enī affirmeī subm̄ maioris ꝓpōnis de minore extremitate fiet syll̄s in pma figura. si aūt pdicatū fiet in scđa. ℭ Adhuc forte quereī q̄re plurib⁹ modis ꝛ figuris syllogiçaī ꝑticularis ꝯ̄ ꝙ̄ vl̄is. ℭ Et dōꝫ ꝙ rō h⁹ pꝫ respiciēdo dispōnē pmissarum in oī figura. In p° enī ꝛ z° figura altera ꝓpōne existente ꝑticulari necesse est ꝯnē esse ꝑticularē. In 3ª aūt necesse est oēm ꝯnē esse particularē. ꝛ causa istoꝝ est pus dicenda: ꝛ ex hoc satis pꝫ ꝙ particularis per plures figuras ꝛ modos ꝯcludiī ꝙ̄ vl̄is. ℭ Adhuc si queraī quare negatiua ꝑticularis in plurib⁹ syllogiçeī ꝙ̄ affirmatiua particularis per superi⁹ habita pꝫ responsio. h̄ est: qꝛ scđa figura nō pōt in ꝯnē affirmatiuā cuius causa dicta est prius.

Quomō aūt idonei erimus semꝑ syllogizare ad ꝓpositū ꝛ per quā viaꝫ sumemus: que circa vnūqđqꝫ sunt pricipia dōꝫ est nūc: nō enī solū opꝫ fortasse gnōnē ꝯsiderare sylloꝝ: sed ꝛ potētiā habere faciēdi. oīum igiī que sunt hec sunt talia: vt de nullo alio pdiceni vere vl̄r: vt cleon ꝛ callias: ꝛ qđ singulare ꝛ sensibile est: de his aūt alia. nam homo est aīal ꝛ vterqꝫ eoꝝ est: alia v̄o ipsa qdeꝫ de alijs pdicanī: de his autē alia nō pdicātur: alia aūt ꝛ ipsa de alijs ꝛ alia de ipsis: vt hō de callia ꝛ de hoīe aīal. Qm̄ ḡ quedā eorum que sunt de nullo nata sunt dici palam: nā sensibilium pene vnūqđqꝫ est h⁹ vt de nullo predicetur: nisi vt fꝫ añs: dicimus enī album illud socrateꝫ esse ꝛ veniēs callias: qm̄ aūt in sursum ꝓgentibus statur qñqꝫ: rursum dicemus nūc aūt sit hoc positum de his. ḡ nō est demōstrare pdicatū aliqđ nisi fm̄ opinionē. Sed hec de alijs: neqꝫ singularia de alijs: sed alia de ipsis: que aūt in medio sunt manifestum: qm̄ vtroqꝫ mō ꝯtingit: nā ꝛ hec de alijs ꝛ alia de his diceni: ꝛ pene rationes ꝛ considerationes sunt maxime de his.

Postꝙ̄ determinauit Ar̄. ordinationē medij respectu extremoꝝ: hic intēdit de ei⁹ īuētione: ꝛ qꝛ itēdit ī iuētionē medij inquātū mediū est: ꝛ eius ordinatio respectu extremoꝝ est via in istā inuētionē. Ideo pus de ordinatiōe determinauit ꝙ̄ de inuētiōe: ꝛ fuit illa p° pars ante hāc scđam. alr̄ aūt pōt dici ꝛ forte melius. s. ꝙ hucusqꝫ determinauit ex qbus ꝛ q̄libus fit oīs syll̄s: qđ ptinet ad sylloꝝ gnōnē. In hac pte determinat artē ꝛ ptātē faciendi sylloꝝ: ꝛ pꝫ ordo: qꝛ prius est cognoscere ex qbus ꝛ q̄libus fiat res ꝙ̄ hēre artē faciēdi. frustra enī dareī ars faciendi eam: nisi scirem ex qbus ꝛ ex q̄libus fieri deberet. hāc aūt diuisionem significat tam epilogus pcedentiū ꝙ̄ ꝓhemiū subsequentiū. ars aūt ꝛ potestas faciendi syllm̄ ꝯsistit in medij syllogistici inuētione: ꝛ ideo determinat h̄ inuentionem medij syllogistici.

syllogistici. Diuidit̄ aūt hec ps in ꝓhe^m τ tractatū. In ꝓhemio dat intētionē dicēs ꝙ nūc dōꝫ per quā viā accipi possit mediū ad esse ꝓblema terminādū: τ dico mediū syllogisticū: τ ēt quō se hēant pn^a ꝓpria circa vnūquodqꝫ genus: τ addit rōnē huius: τ est: qꝛ nō solū opꝫ generationē syllogismoꝝ cognoscere: sed opꝫ hr̄e ptātē faciēdi eos: τ in h̄ vno expresse signat ꝑdictā rōnē: τ h̄ est (Quō idonei.) Tractatus diuidit̄ in duas. in p^a determinat pn^a terminādi oē ꝓpositum ſm opiōneꝫ ꝓpriā. in 2^a cū dicit (Qm̄ diuisio ꝑ gnā.) Remouet q̄dā viā nō necessariā: positā tn̄ ab aliys. Adhuc p^a in duas. in p^a determinat viā inueniēdi cōīa pn^a. in 2^a cū dicit (Secundū singulā aūt coꝝ.) viā sumendi ꝓpria pn^a. p^a in duas. in p^a determinat que τ qualia sunt eligēda siue inspiciēda ad oē ꝓpositū terminādū. in 2^a cū dicit (Palam aūt qm̄ tres terminos.) ōndit sufficiētiā artis sue māifestans ꝙ ad hoc inspiciēdo: τ nō ad aliā fit oīs syllogismus. p^a eni in duas in p^a determinat ad que inspiciendū est. in 2^a cū dicit (Opꝫ ḡ ꝓpōnes.) ad qualia et quō se hn̄tia: ordo pꝫ in oībus. intendit igit̄ p̄mo ꝙ inspiciēdū sit ad mediū: τ ꝓcedit sic. p̄mo diuidit ea que sūt ꝑ ea que subyciunt̄ tm̄mō sic̄ sunt singularia: τ ꝑ ea q̄ ꝑdicant̄ tm̄ vt gnālissima: τ per ea q̄ subyciunt̄ τ ꝑdicantur: cuiusmodi sunt media. τ h̄ est (Oium igit̄ q̄ sunt.) 2° ista mēbra magis ꝓtractat τ declarat dicēs: ꝙ īdiuiduū nō ꝑdicat̄ nisi ſm accn̄s nec de aliquo syllogiçat̄: ſꝫ alia de eo: gnālissimū aūt est in quo est status in sursum: τ h̄ supponēdū est. in posteriorib^9 aūt ōndet̄ τ illō de aliys syllogiçat̄: ſꝫ nihil de ipso nisi fuerit ꝑdicatum trāscendēs. Que aūt in medio sūt τ subyciunt̄ τ ꝑdicātur τ ad h̄ īspiciēdo sic: seqt̄ oīs syllogistica ꝯsideratio τ dicit pene: qꝛ aliqn̄ fiunt extrēa media in syllogismo sed raro. τ h̄ est (Quoniam ergo quedam.)

Opꝫ ergo ꝓpositiones circa vnūquodqꝫ sic sumere supponentē ipsum primum τ diffinitiones τ quecūqꝫ sunt ꝓpria rei: deinde ponit hec quecūqꝫ sequuntur rem: τ rursum que res sequitur: τ quecūqꝫ non ꝯtingunt eidē inesse: quibus aūt ipsa non cōtingunt non sumendū: eo ꝙ cōuertitur priuatiua: diuidēda aūt sunt τ eoꝝ que sequunt̄ quecūqꝫ in eo quod qd est τ que propria τ quecūqꝫ vt accidentia predicantur: τ hoꝝ que ſm opinionē: τ que ſm veritatem: quāto enim plurium taliuꝫ abūdauerit quis citius inueniet conclusiones: quando autem verorum magis monstrabit.

Habito ad que īspiciēdū est: qꝛ ad media. ꝯsīter q̄lia quō se hn̄tia inspicienda sunt τ eligēda: τ h̄ p̄mo in vl̄r: nō ampliādo ad diuersa ꝓposita cum dicit (Cōstruere aūt volentibus.) p^a in duas. in p^a determinat qualia τ quō se hn̄tia eligēda sunt gnālr. 2° spālr cū dicit (Opꝫ aūt eligere.) In pte p^a sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ ꝓposita qōne que dꝫ terminari inspiciendū est que sunt ꝯuertibilia subto τ ꝑdicato: cuiusmodi sunt diffōnes τ descriptiones. τ adhuc ꝯsiderādū aūt τ ꝯn̄tia τ an̄tia τ extranea siue repugnātia τ signat modū accipiēdi repugnantia dicēs: ꝙ accepto illo qō rei nō inest nō opꝫ querere illud cui res nō inest: qꝛ illud etiā rei nō inest: vt pꝫ ex ꝯuersione vl̄is negatiue: τ h̄ est (Opꝫ ḡ ꝓpōnes.) 2° addit de ꝯsequētibus dicens: ꝙ quedā sunt eēntialia quedam accn̄talia: τ accn̄taliū q̄dā sunt propria: τ quedam sunt cōia: τ cōium quedā sunt ſm opinionē cōia: τ quedam ſm veritatē. τ h̄ est intelligendū ꝙ q̄dā sequunt̄ frequenter τ q̄dā semꝑ. vel pōt sic intelligi: quedā predictoꝝ accidētaliū: quedā sequunt̄ ſm opinionē q̄tuꝫ ad ꝯstitutionē ꝓpōnis ꝓbabilis: q̄daꝫ ſm veritatem: τ quātum ad ꝓpōnē demōstratiuā faciendā. τ h̄ est (Dicendum aūt.) 3° ponit rōnē de ꝑdictis dicens: ꝙ oīa h̄ sumenda sunt τ ꝯsiderāda: qꝛ quāto plura taliū habuerit qs tāto citius in ꝯnē veniet: τ q̄to veriora habuerit hō tāto efficacius ꝯcludet. τ h̄ est (Quāto eni pluriū.)

Opꝫ aūt eligere nō que sequunt̄ ſm qd: sed quecūqꝫ totam rem sequunt̄ vt non ꝙ aliquē hoiem: sed qō oēm hoiem seqtur: per vl̄es. n. ꝓpōnes syll's fit: qn̄ ergo est indefinitū icertū: si vl̄is est ꝓpositio: cum h̄o definitū manifestum. Similiter aūt eligendū τ que ipsum sequuntur tota ꝑꝑ eandē cām: ipsum autem qō seqtur non est sumendū totum seq: dico autē hoiem esse omne animal: aut musicā omnem disciplinam: sed tm̄ simpliciter seq quēadmodum τ ꝓposuimus: etenīꝫ inutile alterū τ impossibile: vt oēm hoieꝫ esse oē animal: vel oēꝫ iustitiā omne bonuꝫ. Sꝫ cui ꝯn̄s est in illo oē dicit̄: qn̄ aūt ab aliquo cōtinetur: subm cuius ꝯn̄tis opꝫ sumere: que vl̄e qdem sequunt̄ vel non sequunt̄ non eligendū in his: sumpta eni sunt in illis. Quecūqꝫ enim animal τ hoiem sequunt̄ τ quecūqꝫ non insunt: similiter: que autem in vnoquoqꝫ sunt proprie sumēda non extranea. Sunt enim q̄daꝫ speciei propria preter genus: necesse enīꝫ est diuersis spēbus quedam propria inesse: neqꝫ auteꝫ vl̄e eligenduꝫ quideꝫ quod seqtur qō continetur: vt aial qō seqtur homo: necesse enim si hoiem seqt̄ aial τ hec oia seq: cōuenientiora aūt hec sunt hois electioni: sumenda autē sunt τ que plerūqꝫ sequuntur τ ad que ꝯsequuntur: naꝫ problemata ad que est plerūqꝫ syll's ex propositionibus que plerūqꝫ aut oibus aut aliquib^9. Similis enim est vnaqueqꝫ conclusio principiys.

Cōsequēter determiat q̄lia τ quō se hn̄tia magis sūt eligēda: τ diuidit̄ in duas. in p^a dat īspectiōes vtiles ad īueniēdū mediū. in 2^a cū dicit (Amplius q̄ oium.) Remouet quādā īspectionē. p^a in tres ſꝫ ꝙ documēta tria siue tres inspectiones in p^a parte docet. p^a inspectio est: ꝙ magis sunt eligenda an̄tia ꝯn̄tia τ extranea vniuersaliter q̄ ꝑticulariter: τ ꝓcedit sic. p̄mo dicit h̄ de ꝯn̄tibus: τ dat cāꝫ ꝙ syll's fit semꝑ ex vna vl̄ vtraqꝫ vl̄i: τ si accipiat̄ ꝯn̄s idefinite vel ꝑticulariter dubitatio est an alia ꝓpō sit vl̄r vera: τ iō si ꝯtingat accipiēda est ꝯn̄tia vl̄r. τ h̄ est (Opꝫ aūt eligere.) 2° dicit idē de an̄tib^9 τ ꝓpter eādē cāꝫ: τ silr̄ itelligendū est de extraneis. τ h̄ est (Silr̄ eligēdū.) 3° incidēter adiungit ꝙ signuꝫ vl̄e ad ꝯn̄s nō est addendū: sed ad an̄s: qꝛ si addat̄ ad ꝯn̄s erit superfluuꝫ τ sermo ipossibilis: vt hic hō est oē aial. τ h̄ est (Ipm aūt qō seqt̄.) Cōiter dat aliā īspectionē. s. ꝙ an̄tia ꝯn̄tia τ repugnātia ꝓpria τ ꝓpinq̄ magis sūt eli-

gēda ꝙ̄ cōia ꝛ remota: circa quā sic ꝓcedit. ꝑ docet h̄ ꝑnes ꝯña ꝛ repugnātia dicēs: ꝙ si ꝯñs siue ꝛpugnās subi dꝫ accipi nō accipiēdū est ꝯñs vel repugnās ꝑdicati: qꝛ vtrūqꝫ acceptū est in accipiēdo ꝑdicatū de subto: eo ꝙ gcqd seqꝛ vel repugnat ꝑdicato ꝛ subto: ꝛ iō eligendus est ꝯñs vel repugnās ꝓpriū ipsi subto qd seqꝛ vel repugnat ita subto ꝙ nō ꝑdicato: ꝛ h̄ bene ꝯtingit: mlta.n. sunt ꝓpria spēi ꝑter genus. ꝛ h̄ est (Añ aūt ab aliq̄.) 2° docet h̄ de añtibus dicēs: ꝙ si debeat eligi añs ꝑdicati nō est sumendū añs subti: sed aligd ꝓpriū añs ad ꝑdicatū ita ꝙ nō ad subm: in h̄ est ꝙ accipiꝛ ꝑdicatum de subto sufficiēter acceptū est de oi añte ad subm. ꝛ h̄ est (Neqꝫ āt vle.) Cōsequēter dat tertiā ispectionē: ꝛ ē: ꝙ aliqñ opꝫ eligere añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia: vt frequenter fuit nūcqꝛ ꝯ q̄ est vt frequēter ꝑ ꝓpōnes q̄ sunt vt frequēter dꝫ terminari: qꝛ opꝫ alterā vel vtrāqꝫ sꝫ pōnē similē esse ꝯtni. ꝛ hoc est (Sumenda aūt sunt.)

¶ Amplius que oium ꝯsequētia sunt non eligendum: non enim erit syll's ex istis ob quam causam in sequentibus erit manifestum.

¶ Cōñter remouet q̄dā ispectionē inutilē dicēs: ꝙ nō eligēdū ꝑ medio aligd tale qd ad oia seqꝛ: qꝛ tali sūpto n̄ erit syll's sicut ifra diceꝛ: qꝛ nō posset ibi esse dispō nisi ex affir^{ua} in scda figura. ꝛ h̄ est (Amplius q̄ oib^{9} ꝛc.)

Dubiuz **Sed hic** forte dubitaret aligs q̄liter Ar. determinet de iuētiōe: cū iste liber dicaꝛ de iudicio siue resolutorius: sed dōꝫ ꝙ nō est ita de iudicio gn sit ꝑ ꝑte de iuentiōe: nec ēt liber posterioꝝ: qꝛ tñ plus est de iudicio circa syll'm ꝛ demrationē q̄ de iuētione: iō liber iste ꝛ liber posterioꝝ dicunꝛ eē de iudicio circa syll'm ꝛ demrationē sic ꝑꝫ circa ꝑncipiū huius libri.

Dubiuz **Adhuc** forte dubitabit: q̄re dat artē inueniēdi mediū: ꝛ nō dat artē inueniēdi extrema cū oia hec sint ad syll'm necc̄ia. ¶ Et dōm ꝙ qd ꝑcedit inquisitionē ꝛ certificationē cuius extrema sunt extrema ꝯnis terminādc. In ꝑma g̊ qōne habenꝛ extrema: sꝫ mediū opꝫ inuestigare ad certificādū vnū extremū de alio.

Dubiuz **Adhuc** dubitabiꝛ quō possit eē ars inuentiua medioꝝ: si enī ars h̄ tradita doceat iuēire media: aut hec ars inata est: qd est ꝯ Ar. aut acqsita: ꝛ tūc ꝑ ꝑn^{a} artis ꝑcedētia: ꝛ tūc ars ꝑcessit de q̄ silis qd est: ꝛ ita erit vt vꝛ ifinitas si ars sit medioꝝ iuētiua. Dōꝫ ꝙ ars inuētiua mediꝫ est acqsita: nec tñ per artē ꝑcedētē: sꝫ ꝑ viā sensus ꝛ expimenti: ex h̄.n. ꝙ sensus ꝑcepit vel itellectus mediāte sensu ꝛ expimēto ꝙ aial sm oia singularia ꝯtineꝛ a sensibili: ꝛ sensibile sm oia singularia a corꝑe: stati cognouit corpus inesse aiali sm oia singularia per sensibile mediū: ꝛ sic iuēta est regula q̄ docet ꝯstruere vlem affirmatiuā: eodē mō ē de alijs: sic g̊ acqsita est ars ista ꝛ nō ꝑ artē ꝑcedētē: sꝫ ꝑ viā sensus ꝛ experimēti: ꝛ sic supple sunt in vnū ꝑncipia oium sciarū.

Dubiuz **Cōsequēter** forte q̄ret de dictis in lra: ꝛ ꝑ de h̄ qd dicit ꝙ indiuiduū nō ꝑdicaꝛ nisi sm accñs. querꝛ.n. vñ est h̄ qd sm accñs dꝛ ꝑdicari. ¶ Et dōm ꝙ oē qd ꝑdicaꝛ forma est ei^{9} de quo ꝑdicatur: sicut vult Ar. in 8° ꝑ siue phie. Indiuiduū aūt vli^{9} est forma. vñ siue ꝑdiceꝛ de supiori ꝑticulr sic: aligs hō est sor. siue de suo accñte sic: albū est sor. siue quōcunqꝫ alr nunq̄ est recta ꝑdicatio neqꝫ ꝓpa: q̄re ꝑdicatū nō ē forma subti: sꝫ magis ecꝯ: ꝛ iō ꝑ accñs dꝛ ꝑdicari ꝛ non per se. vel pōt dici ꝙ idiuiduum pōt ꝯsiderari mālīter vel formalr: mālr āt ꝯsideratū ē qddā cōpositū ex mā ꝛ forma subali circūscriptis accñtib^{9} in ipso: ꝛ sic dꝛ ꝙ nō itelligiꝛ sꝫ ꝙ hui^{9} siue h̄ sit verū siue nō: nec alr formā est: nec de aliq̄ ꝑdicaꝛ formalr: aut ꝯsideratū ē idē cōpositū sub accñtalibus dispōnib^{9}: mediātib^{9} qbus in cognitionē cadit: ꝛ sic aliquo mō forma est. s. quātuꝫ ad diffinitionem differentiarum accidentalium.

Deinde forte q̄ret de h̄ qd dicit aliq̄ ꝯñtia esse vt frequēter vl vt nūc: cū tñ regula sit ꝙ oē semel sequēs ꝛ sꝑ seqꝛ. Dicit ēt aligd eē ꝯñs sm ꝑtē: cū tñ gcqd seqꝛ ad. a. seqꝛ ad oē ꝯtētū sub. a. qꝛ qd seqꝛ ad ꝯñs seqꝛ ad añs: ꝛ ita oē ꝯñs seqꝛ totū añs. Silr dīc ꝙ ē ꝯñs sꝫ opionē ꝛ sꝫ vitatē: cū tñ oē ꝯñs vere itelligaꝛ in añte: ꝛ ita seqꝛ sꝫ veritatē. Dē.n. itellectū in aliq̄ vere seqꝛ ex eo. ¶ Et dōꝫ ad h̄ ꝙ in tota ista arte accipit Ar. ꝯñs ꝑ ꝑdi^{to} ꝛ añs ꝑ subto: ꝛ qꝛ aliqñ ad syllogiçādū sumēde sūt ꝓpōnes vt nūc: ꝛ aliqñ simplr: iō dīc aliqd ꝯñs eē ꝯñs simplr ꝛ aliqd vt nūc: ꝛ qꝛ aliqñ sumiꝛ ꝓpō ꝑticlaris ꝛ qñqꝫ vlis: iō dīc aliqd ꝯñs eē vt ꝑtē: ꝛ aliqd ꝯñs ē sꝫ totū: ꝛ qꝛ aliqñ sumēda ē ꝓpō ꝓbabilis ꝛ aliqñ dmratiua dīc ꝙ aligd seqꝛ sꝫ opionē: ꝛ aligd sꝫ vitatē. Dubiuz

Sed tūc queritur q̄re magis nōiat ea añs ꝛ ꝯñs q̄ subm ꝛ ꝑdicatū. ¶ Et dōm est ꝙ h̄ est: qꝛ per artē istā docet accipe ꝓpōnes affirmatiuas ꝛ negatiuas ad qdcūqꝫ ꝓpositū. Iste aūt intētiōes subm ꝛ ꝑdicatū nō dtermināt affirmationē ꝛ negationē nec cōfundūt vtrāqꝫ: iste āt itētiōes añs ꝛ ꝯñs dtermināt hītudinē vni^{9} ad alteꝝ sub affirmatiōe sicut iste itētiōes extneū ꝛ repugnās denotāt hītudinē vni^{9} ad alteꝝ sub negōne: ꝛ ita iste itētiōes sūt ꝯuēiētiores huic arti: q̄ alie. Dubiuz

Adhuc forte q̄reꝛ de eo qd dīc ad ꝯñs nō est addēdū oē. vꝫ enī ꝙ sicut oē vlr sit dispō vlis ꝛ vle ꝓprie ꝑdicaꝛ: ꝛ ēt in vli negatiua pōt addi ad ꝑdicatū: ꝛ eadē vꝫ rōne ꝙ silr in vli affirmatiua addi possit ad ꝑdicatū. ¶ Adhuc q̄reꝛ qualr sit veꝝ qd dicitꝛ in libro ꝑiarmenias. ꝙ nulla est affirmatio in q̄ vle vlr ꝑdicaꝛ: aut enī dꝛ nulla: ꝛ sic nec vꝫ in vā nec in falsa: aut qm̄ in falsa tm̄. Et pōt ad h̄ ꝙ dꝛ ibi nulla est ꝛc. qꝛ nō est aliq̄ vera: ꝛ h̄ vꝫ Ar. hic satis exponere dicēs: ꝙ talis additio facit supfluū sermonē ꝛ ipolem: pōt g̊ ꝯcedi ꝙ oē pōt addi ad ꝑdicatuꝫ: sꝫ si affirmatiua est ꝓpō sꝑ falsa est ꝓpō: hāc aūt falsitatē si supueniat negatio destruit: ꝛ iō manet vera negatiua ꝓpō: ꝛ ꝓpea dꝛ ꝙ ipm oē bene pōt addi ꝑdicato negatiue ꝓpōnis: sꝫ nō ꝑdicato affirmatiue: qꝛ in affirmatiua facit talis additio falsitatē: in neg^{ua} remoueꝛ falsitas illa per negōnem pōt vtraqꝫ addi: alr āt dici posset: sꝫ diligēti^{9} in lib°. ꝑiar^{ias}. Dubiuz

Adhuc forte dubitabit aligs: q̄re dīc ipꝫ oē additū ad ꝯñs supfluere: cū tñ faciat itellectuꝫ diuersuꝫ ab eo g ꝑcessit ad h̄ iuēti smones diuersi vt diuersos repñtent itellectus. ¶ Adhuc q̄re dicit smoneꝫ ipossibilē. ¶ Et dōm ꝙ lꝫ additio ei^{9} ad ꝑdicatū nō superfluat q̄tū ad aliquē itellectū falsuꝫ repñtāduꝫ: supfluit q̄tū ad syllogisticā ꝓpōneꝫ que nō accipit oē nisi ꝑꝑ dici de oi: qd nō pōt per omne additū ꝑdicato: ꝛ iō opꝫ supfluere: facit ēt sermoneꝫ ipossibilē: qꝛ significat supi^{9} ꝑ oibus cōnotatis inesse iferiori: ꝛ ita vnū disperatoꝝ iesse alteri. sicut ꝑꝫ cū dicitꝛ nō esse omne aial.

Construere aūt volētibus de aliquo toto eius quidē qd cōstruiꝛ inspiciēduꝫ ad subiecta de qbus ipm dicitꝛ: de quo autem opꝫ predicari q̄cūqꝫ hoc sequunꝛ. Si.n. aliqd hoꝝ sit idem necesse est alterū alteri inesse. Si aūt nō qm̄ omni: sed qm̄ alicui que seqtur vtrūqꝫ. Si eniꝫ aliquod horum idem necesse est alicui inesse: quando

autem

autem nulli oportet inesse cui quidem oportet non inesse ad sequentia: quod autem oportet non inesse: ad ea que non ꝯtingunt inesse eidē: aut conuersim: cui quidem opꝫ nō inesse ad ea que non contingunt inesse: qđ ṽo nō inesse ad consequentia: nam sunt eadem alterutruꝫ nulli contingit alterum alteri inesse: fit enim quādoqꝫ qdē in prima figura syllogismus: quandoqꝫ autem in media. Si autem alicui non inesse cui quidem oportet non inesse quibus cōsequens est. Qđ ṽo non inesse que non possibile est eidem inesse. Si enim aliquod horum sit idem necesse est alicui non inesse.

In hac parte determinat q̄lia ⁊ quō sunt īspicienda in spāli applicādo suā artē ad vnūqđqꝫ ꝓpositū. ⁊ diuidit qꝛ p̄mo determinat h̄. 2° q̄dā idoneitatē assignat circa mediū vlis affirmatiue cū dicit (Opꝫ āt ⁊ sequētiū.) p̄a in duas. in p̄a parte ꝓcedit narrando. in 2a exēplificādo cū dicit (Magis aūt fortasse.) In p̄a dat qnqꝫ regulas ad iueniēdū mediū ad oē ꝓpositū siue sit vlē siue sit ꝑticlare: siue affirmatiuū: siue negatiuū. p̄a deseruit vli ꝯni affirmatiue ⁊c̄. si idē sit an̄s predicati ⁊ ꝯn̄s subti illud erit meᵐ ad ꝯstruēdū p̄dicatū de subto vlr. ⁊ h̄ ē (Cōstruere āt volētibꝰ.) 2a regula dseruit ꝑticulari ꝯni affirmatiue ⁊c̄. si idē an̄s p̄dicati ⁊ subti illđ erit mediū ad ꝯcludēdū de subto ꝑticulr. ⁊ h̄ ē (Scđꝫ āt ⁊c̄.) 3a ⁊ 4a docēt syllogiçare vlēꝫ negatiuā: q̄rū p̄or est: ꝙ si idē sit ex̄neū p̄dicato ⁊ ꝯn̄s subto illud erit mediū ꝯcludēdi vlēꝫ negatiuā: ⁊ h̄ ē ꝑ p̄ᵐ figurā ⁊ ꝑ p̄ᵐ 2e. alia est ꝙ si idē sit ꝯn̄s p̄dicato ⁊ repugnās subto illud erit mediū syllogiçādi vlēꝫ negatiuā per 2ᵐ 2e. ⁊ h̄ est (Qn̄ aūt nulli opꝫ.) Et itelligo hic de mō loquēdi: qđ vocat ipse subꝫ negatiue ꝓpōnis: cui opꝫ nō ineē. p̄dicatū aūt eiusdē qđ opꝫ nō ineē. 5a regula est ꝙ ad syllogiçandū particularē negatiuā ⁊c̄. si idem sit antecedens subiecti ⁊ repugnans p̄dicato syllogiçabit̄ per illud particularis negatiua. ⁊ h̄ est (Si autem alicui.)

¶ Magis aūt fortasse erit sic vnūquodqꝫ eoꝝ que dicta sunt manifestum: sint eniꝫ sequētia a. quidē in quibus. b. quibus aūt ipsuꝫ: seqtur in q̄bus. c. que aūt non ꝯtingit ei inesse in q̄bus d. Rursum aūt ipsi. e. que quidē isunt in q̄bus f. quibus aūt ipm seqtur in q̄bus. g. que auteꝫ non ꝯtingit ei inesse: in quibus. h. Si ergo idē erit aliqđ eoꝝ que sunt. f. necesse est. a. omni e. inesse: nam. f. quideꝫ omni. e. c. autem omni a. quare omni. e. inest. a. Si autem. c. ⁊. g. idē: necesse est alicui. e. inesse. a. nam id qđ est. c. a. id ṽo quod est. g. e. omne sequitur. Si autē. f. ⁊. d. sint idem: nulli. d. inerit. a. ex ꝓsyllo: q̄m enim cōuertitur priuatiua ⁊. f. ei qđ est. d. idē nulli. f. ierit. a. f. aūt omni. e. Rursus si. b. ⁊. h. idem nulli. e. inerit. a. nam. b. a. quidē omni: ei autem qđ est. e. nulli inerit: idē enim erat ei qđ est. h. b. h. aūt nulli. e. inerit. Si autem. d. ⁊. g. idem. a. alicui. e. non inerit: nam ei qđ est. g. nō inerit: q̄m neqꝫ. d. g. aūt sub. e. est: quare alicui e. non inerit. a. Si autem ei qđ est. g. sit. h. ideꝫ conuerso modo erit syllo: nā. g. inerit. a. omni nam. h. ei quod est. a. e. autē ei quod est. h. ideꝫ enim erat. g. a. autem ei quod est. e. omni quidem non necessarium ei inesse: alicui autem necessarium eo ꝙ conuertatur vniuersale predicatiuum in particulare: manifestum ergo q̄m ad predicta perspiciendum in vnaquaqꝫ questione: per hec enim omnis syllogismus.

¶ Cōsequēter has regulas explanat in terminis: ⁊ ꝓcedit sic. p̄ instituēs terminos ponēs. a. p̄dicatū ⁊ eiꝰ ꝯn̄a b. eiꝰ antecedētia. c. repugnātia siue extranea. d. e. āt ponit subm ꝯn̄tia ipm. f. antecedētia. g. extranea. h. ⁊ h̄ ē (Magis autē fortasse.) Scđo regulas in his terminis explanat: ⁊ p̄ p̄mā dicēs: ꝙ si idē fuerit. c. ⁊. f. i. ātecedēs p̄dicati ⁊ ꝯsequēs subti per illđ syllogiçari pōt. a. de. e. vlr ⁊ affirmatiue: qđ pꝫ ꝑ seqꝛ omne. c. f. ē. a. oē. e. est. c. f. g̃ oē. e. est. a. ⁊ h̄ est (Si g̃ idē erit.) Scđo explanat secundā regulā dicēs: ꝙ si. c. ⁊. g. sint idem que sunt an̄tia subti ⁊ p̄dicati ꝑ illud ꝯcludit̄ aliqđ. e. eē. a. qđ pꝫ qꝛ oē c. g. est. a. oē. e. g. est. e. g̃ aliqđ. e. est. a. ⁊ h̄ est (Nā. c. ⁊. g.) Tertio explanat tertiā dicēs: ꝙ si. f. sit idē. s. extraneū p̄dicati ⁊ ꝯn̄s subti syllogiçabit̄ per illud. nullū. e. eē. a. per p̄ᵐ secūde sic. nullū. a. est. d. omne. f. est. d. ergo nullū f. est. a. sed si nullū. f. est. a. ⁊ omne. e. est. f. nulluꝫ. e. est. a. h̄ fit prosyllo̅s in secūda. si aūt ꝯuertat̄ maior sic. nulluꝫ d. est. a. ⁊ hec fiat maior ꝓsyllogismi fit tūc syllogismꝰ in p̄ma figura: eodē modo syllogiçari pōt idē per vnū syllogismū in secūdo p̄me: vel in p̄mo secūde si. d. f. ponat̄ terminus vnus. ¶ Et nōm ꝙ per hoc qđ dicit nullū. e. eē. a. syllogiçari ex ꝓsyllo nō intēdit ꝙ in ostēsiōibus aliarū regularū ⁊ ꝯnū nō fiat prosyllogismus: qꝛ h̄ falsuꝫ: sed intēdit per h̄ ꝙ nō syllogiçat̄ in p̄ma figura per hanc regulā imediate: sed per ꝯuersionē huius: nulluꝫ. a. est. d. ⁊ ꝑ h̄ signās qđ pꝰs dici hēt: ꝙ nullū. a. est d. ⁊ nō ita ꝓprie ⁊ ecōuerso. d. eni cū sit tanq̄ ꝓprietas ipsiꝰ. a. magis dꝫ remoueri ab. a. q̄ ecōuerso: pōt tamē ecōuerso dici per ꝯuersionē vt dicat̄. nullum. d. est. a. ⁊ ita non fit talis syllogismus in prima figura imediate: sed mediante dicta conuersione: ⁊ ideo dicit nullum. e. est. a. ex prosyllogismo. ⁊ h̄ est (Si aūt. f. ⁊. d.) Quarto declarat quartā regulam per quā cōcludit̄ in secundo secunde principaliter: ⁊ patet per p̄dicta. ⁊ h̄ est (Rursum si. b. ⁊. h.) Quinto declarat vltimaꝫ ⁊ patet: ⁊ h̄ est (Si aūt. d. ⁊. g.) In fine aūt ponit nouaꝫ regulā ad syllogiçandum particulareꝫ affirmatiuā indirecte in prima figura: ⁊ est: si fuerit idē antecedens subti ⁊ ꝯn̄s p̄dicati syllogiçabit̄ per h̄ aliqđ. e. esse. a. indirecte per conuersionem conclusionum vniuersalis affirmatiue que directe seq̄t̄ sic: omne. h. g. est. e. omne. a. est. h. g. g̃ aliqđ e. est. a. directe enim sequit̄ ꝙ omne. a. sit. e. sed conuertitur conclusio. ⁊ h̄ est (Si aūt ei qđ est. g.) Cōsequenter concludit ex his correlarium qđ cum inspiciendū sit ad ea per que fit omnis syllogismꝰ: hꝫ aūt sint antecedentia ꝯsequentia extranea subti ⁊ predicati qđ adhuc inspiciendum est ad omne propositū terminandū ⁊ hec est (Manifestum autem quoniā.) Describit aūt Aristo. figuram faciens noueꝫ cōbinationes antecedētium ⁊ consequentium extraneorum: quare tres inutiles sunt sicut infra patebit sex autem vtiles de quibus pꝫ in predictis ⁊ plana est sua descriptio per prehabita.

℄ Oportet autem τ consequentium τ quibus ?sequens est ad prima τ vniuersalia maxime īspicere: vt q̄.c.quidē magis ad.k.f.q̄ ad.f. solum.a.autē magis ad.k.c.q̄ ad.c. solū. Si eniz ei qđ est.f.k.inest.a. τ ei qđ est.f. τ.c.iest. Si autē huic non ?ñs est possibile est.a. sequi ei quod est.f. Similiter aūt τ in quibus idē se quitur considerandū: nam si primis τ eis que sub ipsis sunt sequitur. Si autem non his: his que sub ipsis sunt contingit.

℄ Consequenter assignat quādā idoneitatem circa mediū vniuersalis affirmatiue dicēs: q̄ si debeat accipi ?ñs ad subm: dū tamē sit antecedens ad predicatū: eligendū est maxime vniuersale oīuz antecedentiū q̄ qđ quidem ꝓpinquius est ipso predicato eadē causa qua prius: intelligo aūt q̄.r.f.sit ?ñs ipsius.e. ?ñs per.f. ?ñs vnius cōe per.r.c.aūt antecedens ad.a.cōmunis per.c. aīs vnius cōmune. τ h est (Opz aūt τ sequentium.)

Hic forte dubitabit cū in gnōne syllo? diuersaz dederit artez circa illas de inesse: τ illas de mō: q̄re nō silr facit hic in medio? inuētiōe. ℄ Et dōz q̄ h est: q̄ oēs sylli originaliter generant ab eo qđ est dici de oī: τ de nullo que diuersificant in illis de inesse: τ de modo: conuersio aūt que perficit syllōs imperfectos alia: τ alia est in illis de inesse: τ de mō ?tingēti. τ iō necesse fuit ibi diuersam artez dare pro parte circa syllōs de inesse: τ syllōs de modo: ars aūt inueniendi media nullaz materiā respicit nec respicit diuersitatē per māam diuersam. Quia in omni mā est inuenire antecedētia ?ñtia τ repugnātia siue exīnea ad terminādū ꝓpositū semꝑ eodē mō se hñtia: τ ita h ars cōis est taz illis de inesse q̄ illis de modo. Dubiuz

Adhuc forte queretur quare plures sūt regule Dubiuz

ad

ad terminandū vlem negatiuā ꝛ vnica ad terminādū vlem affirmatiuā. ꝛ dici pōt ꝙ rō huiꝰ est: qꝛ vlis affirmatiua ꝯstruit̄ ꝑ aliqd vtriqꝫ extremorꝫ ꝯueniēs vlr: que qdē necesse est eē mediū pōne. vlis āt negatiua cōcludit̄ ꝑ mediū vni extremorꝫ ꝯueniēs: ꝛ ab alio differēs ꝛ h vlr: ꝫ h dnia ꝛ ꝯueniētia ꝑ alternari eē reᵃ subti ꝛ ꝑdicati aut eꝯ: ꝛ ſm h assignant̄ due regule: ꝛ h facit vlis cōparatio medij ad extrema cū negatione.

Dubium **Adhuc** forte q̄ret̄ q̄re nō ponit regulā ad ꝯcludendū ꝑticularē affirmatiuaꝫ nisi in 3ᵃ figᵃ cū tn̄ ꝯcludi possit in pᵃ. ¶ Et dōꝫ ꝙ regula quā ponit sufficit ad ꝯcludēdū eā tā in pᵃ q̄ꝫ in 3ᵃ: ꝛ nō opꝫ nisi minorē ꝯuertere. ¶ Eodē mō opponi pōt de ꝑticulari negᵃ que ꝑ oēs figuras ꝯcludit̄: solū tn̄ ponit regulā ad ꝯcludēdū eā i 3ᵃ figᵃ. ¶ Et dōꝫ ꝙ illa suffic̄ ad ſyllandū illā vbiqꝫ. ꝺ 3ᵃ. n. figᵃ fit pᵃ ꝯuersa miore: ꝛ 2ᵃ ꝯuersa vtraqꝫ.

Dubium **Adhuc** forte dubitaret aliqs de termis quos pōit. mediū eni vnū est q̄re inspectio medij dꝫ esse aliqd vnū sicut dicit iferiꝰ: sed in terminis suis docet inspicere ad multa ꝛ eligere multa ꝑ medio: qꝛ docet sumere. f. g. c. ad syllogiçandū oē. c. eē. a. ¶ Et dōm ꝙ docet inspicere ad vnū ſm rē ꝛ ſm rōnē ꝛ cōparationem ad multa. qꝛ si ideꝫ fuerit. f. ꝛ. c. syllogiçat̄ oē. c. eē a. ꝛ alr nō: ꝛ ita cōueniens est eius inspectio.

Dubium **Cōsequēter** dubitabit̄ de idoneitate quā ponit in fine: qꝛ superius docuit sumere ꝯn̄s subti ꝓximū ꝛ ꝓpriū. nūc āt docet accipe ꝯn̄s subiꝰ vle maxīe ꝛ remotū: ꝛ ita vī repugnantia docere. ¶ Et dōm ꝙ superius docuit ꝯn̄s subti absolute ꝛ in cōparādo illud ꝯn̄s ad ꝑdicatū: ita. s. ꝙ non sit ꝯn̄s ꝑdicati: dꝫ eni ita ꝯsequi subm ꝙ nō ꝑdicatū. h aūt docet accipe ꝯn̄s subti. qd̄ sit aн̄s ad ꝑdicatū ꝛ nō dicit repugnātia: qꝛ ꝑus logt̄ de ꝯn̄tibꝰ vlr: postea vō de ꝯn̄tibus: que eadem manēria ꝯsequit̄ ad aн̄tiū ad predicatum.

Palam aūt qm̄ per tres terminos ꝛ ꝑ duas ꝓpositiōes cōsideratio: ꝛ per ꝑdictas figuras sylli oēs: mōstratur eni oi qdē. c. incē. a. qn̄ ci qd̄ est. c. ꝛ ci qd̄ est. f. idē sumit̄: h aūt erit mediū: extremitates aūt. e. ꝛ: a. fit eni prima figura: alicui aūt qn̄. c. ꝛ. g. sumit̄ idē. hec aūt postrema figura: mediū aūt fit. c. g. nulli aūt. qn̄. d. ꝛ. f. idem: fit aūt prima figura ꝛ media: nā prima qdem qn̄ nulli inest. a. Siquidē ꝯuertit̄ priuatiua. f. aūt oi. e. media aūt. d. a. qdem nulli. e. aūt oi inest. Alicui aūt nō incē: qn̄. d. ꝛ. g. ideꝫ fuerint: hec aūt postrema figura. nā. a. qdē nulli. g. īerit. e. vō oi. g. manifestū est ergo: qm̄ per ꝑdictas figuras oēs sylli: ꝛ qm̄ nō eligendum: que sunt oibꝰ ꝯsequentia: eo ꝙ nullus fiat sylls ex ipsis. Nam construere quidem oino: nō erat ex sequentibus: priuare aūt non ꝯtingit per ea que oibus consequētia sunt: oportet eni huic quidem inesse: huic autem non inesse.

Data arte iueniēdi mediū ad vnūqdqꝫ ꝓpositū. in hac pte ondit eiꝰ sufficiētiā. ꝛ ondit ꝙ ois syllogismꝰ fit ad dicta pnᵃ ispiciēdo: ꝛ nō ad alia. ꝛ diuidit̄ in 2ᵃˢ. in pᵃ ondit ꝙ ois sylls fit ꝑ dicta pnᵃ. In 2ᵃ cū dicit (Manifestū g̃.) manifestat ꝙ nullus sylls fit ꝑ alia pᵃ in 2ᵃˢ. in pᵃ ondit ꝙ ois sylls sine mō fit ꝑ dicta pnᵃ. in 2ᵃ cū dicit (Eodē aūt mō ꝛ in necīs.) ostēdit idē de syllo qui est cū mō. pᵃ in 2ᵃˢ. in pᵃ ondit ꝙ ois sylls ostēsiuus fit per dicta pnᵃ. in 2ᵃ ꝙ ois sylls ex hypothesi est per dictā artē. ibi 2ᵃ (Eodeꝫ aūt mō ꝛ qui ad ipole.) pᵃ in duas. in pᵃ ostendit qd̄ dictū est de syllo ostēsiuo ꝑ nes sex vtiles inspectiones. in 2ᵃ cū dicit (Manifestū aūt qm̄ ꝛ alie.) ostendit ꝙ nō sunt inspectiōes alie vtiles. pma hꝫ ꝑncipale ꝛ incidens. in ꝑncipali ostendit ꝙ ois sylls ostensiuus fit in aliqua triūm figurarū per ꝑncipia dicta sic: ad oēm syllm factum in tribus terminis ꝛ duabus ꝓpōnibus sufficiunt ꝑdicta pnᵃ. sed ois sylls ostēsiuus fit in aliqua figura per tres terminos ꝛ duas ꝓpōnes. g̃ ad oēm syllm ostensiuū sufficiūt ꝑdicta pnᵃ. huiꝰ rōnis pmo signat maiorē. ꝛ h est (Palā aūt qm̄.) 2ᵃ minorē. ꝛ h est (Et per ꝑdictas.) ꝛ cū dicit oēs sylli. itelligēdū est h de ostēsiuo. 3ᵃ maiorē dclarat quasi per inductionē ꝛ ꝓcedit sic. pmo māifestat ꝙ si debeat syllogiçari vlis affirmatiua h erit per pmā figurā in ꝓpōnibus duabꝰ ꝛ tribꝰ terminis: qꝛ aн̄s ꝑdicati ꝛ ꝯn̄s subti sunt vnū mediū. ꝛ h est qd̄ dicit (Mōstrat̄ eni.) 2ᵃ declarat idē de particulari affirmatiua: ꝛ pꝫ. ꝛ h est (Alicui aūt.) 3ᵃ manifestat idē de vli negatiua: qꝛ si debeat ꝯcludi. nullū. e. eē. a. per mediū. d. f. h pōt esse per scdaꝫ figurā sic. nullū. a. est. d. f. oē. e. est. d. f. g nullū. e. est. a. vl per pmā figurā si ꝯuertatur maior: ꝛ significat ibi sicut significauit in precedētibus. qd ꝑus hꝫ remouere. d: ab a. qd̄ eꝯ. ita ꝙ nō imediate sit iste sylls. s. per primaꝫ figuraꝫ: sed mediāte ꝯuersiōe maioris. ꝛ h est (Nulli vō qn̄. d.) 4ᵃ manifestat ideꝫ de ꝑticulari negatiua. pꝫ. ꝛ h est (Alicui aūt nō incē.) 5ᵃ ex ista inductione infert minorē dicens manifestū esse ꝙ ois sylls ostēsiuus fit per aliquā triū figurarū: in tribus figuris: ꝛ duabus ꝓpōnibus. ꝛ h est (Manifestū est ergo.) sequit̄ incidens in quo iuxta ꝑhabita remouet q̄dā inutilē ispectionē medij ꝛ est. ꝙ nō dꝫ fieri inspectio ad tale qd̄ seqt̄ oia: ꝛ ꝑ tale mediū nō seqt̄ ꝯ affirmatiua: qꝛ nō seqt̄ si superiꝰ de aliquo dī vlr ꝙ inferius dicat̄ de eodē. nec ēt ꝯ negatiua: qꝛ neutra ꝑmissaꝝ negatiua est accepto tali medio. ꝛ h est (Et qm̄ non eligendum.)

¶ Manifestū est aūt qm̄ ꝛ alie consideratiōes que sunt ſm electiones inutiles sunt ad faciendum syllm: vt si sequentia vtrinqꝫ eadeꝫ sint: aut que sequit̄. a. ꝛ que nō ꝯtingit. e. inesse: aut rursum quecūqꝫ vō pōle incē vtrinqꝫ: nō eni fit sylls per hec: nam si sequētia sunt eadem vt h. ꝛ. f. media fit figura: ꝑdicatiuas hēns vtrasqꝫ ꝓpōnes. Si autē ea que sequitur. a. ꝛ que non contingunt. e. ꝛ. h. prima erit figura: priuatiuam habens eam que est ad minorem extremitatem propositionuꝫ. Si aūt quecunqꝫ non ꝯtingit vtrinqꝫ vt. d. ꝛ. h. priuatiue vtreqꝫ ꝓpositiōes: vel in prima vel in media figura: sic autem nullo modo fit syllogismus.

¶ Postq̄ꝫ ostēderat ꝙ oēs sylli ostensiui fiūt per pnᵃ dicta ſm inspectiones vtiles. h ondit ꝙ nō sunt alie ispectiones vtiles: ꝛ diuidit̄ in 2ᵃˢ. in pᵃ remouet tres inspectiones penitꝰ inutiles. in 2ᵃ cū dicit (Palā āt ꝛ q̄ eadē.) remouet duas ispectiōes que q̄dā imō vtiles sunt: sꝫ nō ꝯueniētes. In pᵃ ꝓcedit sic. pmo nūerat tres inspectiones oino inutiles: ꝛ est pma. Si ꝯn̄s subti ꝛ ꝑdicati fuerit idē. secūda si antecedens predicati ꝛ extraneū subti

fint idē tertia. ſi extraneū vtriuſqꝫ fuerit idē. ⁊ h̄ ē (Manifeſtū āt.) 2° dat cāˢ inutilitatis eoꝝ dicēs: ꝙ pᵃ inutilis: qꝛ ſm eā accipiunt ambe p̄miſſe affirmatiue in 2ᵃ figura. 2ᵃ eſt inutilis: qꝛ ſm eā accipit mioꝛ negatiua in pᵃ figura. 3ᵃ ē: qꝛ ſm eā accipiunt ambe ꝓpōnes negatiue ſiue in 2ᵃ figura ſiue i pᵃ. ⁊ h̄ eſt (Nō enī fit ſyllˢ.)

¶ Palā aūt ꝙ ⁊ que eadē ſumēdū ſꝫ ꝯſiderationē ⁊ nō que diuerſa ꝯ̄ria: primū qdem: qm̄ mediȷ gr̄a iſpectio: mediū aūt nō diuerſum: ſꝫ opꝫ idē ſumere. Deide ⁊ in qbus accidit fieri ſyllm̄ eo ꝙ ſumant ꝯ̄ria: aut nō ꝯtingētia eidē icē in p̄dictos oēs reducent modos: vt ſi. b. ⁊ f. ſint ꝯ̄ria: aut nō ꝯtigētia eidē incē: erit enī bis ſumptis ſyllˢ: qm̄ nulli. e. ierit. a. h̄ nō ex ipſis: h̄ ex p̄dicto mō. nā. b. a. qdē oi. e. ƀo nulli ierit q̄re necē eſt idē cē. b. alicui. b. Rurſum ſi. b. ⁊ g. nō ꝯtigat eidē incē: qm̄ alicui. e. nō ierit. a. nā ſic media erit figura: nā. b. a. qdē oi. g. ƀo nulli ierit: q̄re necē eſt. b. idē cē alicui eoꝝ que ſūt. b. nā nō ꝯtigere. b. ⁊. g. eidē incē nihil differt: aut b. alicui. b. idē cē: oīa enī ſumpta que nō ꝯtigit e. incē. Manifeſtū ḡ qm̄ ex iſtis qdē iſpectiōibus nullus fit ſyllˢ: necē eſt āt ſi. b. ⁊. f. ſint ꝯ̄ria: idē cē. b. alicui. b. ⁊ p̄ hec fieri ſyllm̄. Accidit ḡ ſic iſpiciētibꝰ ꝯſiderare aliā viā necēiaꝫ: eo ꝙ q̄nqꝫ latet identitas eoꝝ que ſunt. b. ⁊. b.

¶ Conſequēter remouet duas inſpectiōes q̄dā̄mō vtiles: ſꝫ nō ꝯuenientes. ⁊ eſt pᵃ: ſi ꝯñs p̄dicati ⁊ ꝯñs ſubti ꝯ̄ria fuerit ſiue extnea pōt ſyllogiçari vl̄is negᵃ. 2ᵃ ē: ſi ꝯñs p̄dicati ⁊ añs ſubti fuerint ꝯ̄ria pōt ſyllogiçari pticularis negᵃ. has ḡ inſpectiōes remouet p̄ duas rōnes. q̄ꝝ pᵃ talis eſt. Ois iſpectio ꝯueniēs ē ad aliqd vnū. ſꝫ dicte iſpectiōes nō ſūt ad aliqd vnū. ḡ nō ſunt ꝯuenientes. huiꝰ rōnis p̄ ponit mediū. ⁊ h̄ eſt (Palā aūt.) 2° oñdit illud ſic. iſpectio in iſta arte eſt ad mediū: ſꝫ mediū eſt vnū ⁊ nō plura: q̄re inſpectio ꝯueniēs eſt ad vnū. huiꝰ rōnis ponit maiorē ⁊ miorē. ⁊ h̄ eſt (Primū qdē.) 2ᵃ rō eſt talis. acceptis ꝯ̄rijs p̄dicto mō nō fit ſyllˢ niſi alteꝝ ꝯ̄rioꝝ ſit ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti. ſꝫ acceptiōe ꝯ̄ria p̄dicto mō ꝯtigit latere: vtꝝ alteꝝ ꝯ̄riū ſit ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti. ḡ accipiētes ꝯ̄ria p̄dicto mō ꝯtingit latere vtꝝ fiat ſyllˢ vl̄ nō. q̄re talis iſpectio ꝯ̄rioꝝ nō ſit ꝯueniēs. huiꝰ rōnis p̄ ſignat maiorē cū ſua oñſiōe. 2° iſert ꝯ̄nē ꝯſignādo miorē cū dicit (Mediū ḡ.) ſignat aūt maiorē cū dicit (Deide ⁊ qbꝰ.) deide oñdit eā p̄ q̄ꝫᵐ ad pᵃᵐ duaꝝ iſpectionū. 2° q̄ꝫtū ad 2ᵃᵐ. q̄ꝫtū ad pᵃᵐ ſic: ſi. b. ⁊. f. q̄ ſunt ꝯñā ſubti ⁊ p̄dicati fuerit ꝯ̄ria ſiue extnea ꝯtigit ſyllogiçare. nullū. e. cē. a. ſꝫ ñ ex ipſis ꝯ̄rijs iquātū hꝰ. ſꝫ ex vno ꝯ̄rioꝝ dōꝫ ꝙ eſt ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti. b. enī qđ eſt ꝯñs p̄dicati cū repugnet ei qđ eſt. f. repugnat ei qđ ē. e. qꝛ qcqd repugnat ꝯñti repugnat añti: ⁊ cū. b. repugnet ei qđ eſt. e. ꝯſtat ꝙ ē aliqđ. b. ⁊ ita pꝫ ꝙ fit ſyllˢ p̄. b. qđ ē ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti. ⁊ nō p̄ duo ꝯ̄ria. q̄lr āt fiat ſyllˢ p̄ ſe pꝫ. ⁊ ſic pꝫ quo ad pᵃᵐ iſpectionē ꝙ ad ꝯ̄ria nō fit ſyllˢ niſi ſꝫ ꝙ vnū ꝯ̄rioꝝ ē ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti ⁊ h̄ ē (Ut ſi. b. ⁊. f.) Conſter ꝟificat maiorē q̄ꝫtū ad 2ᵃᵐ iſpectionē dicēs: ꝙ ſi. b. ⁊. g. ꝯ̄ria ſint: cū. b. ſit repugnās ei qđ eſt. g. erit in p̄te repugnās ei qđ eſt. e. qꝛ. g. ē aliqđ e. ⁊ qđ repugnat añti p̄ 10 p̄te repugnat ꝯñti. q̄re. b. ē aliqđ eoꝝ que ſunt. b. ⁊ p̄ h̄ ſyllogiçari pōt aliqđ. e. nō cē

a. ⁊ fiet proſyllˢ in 2ᵃ figura ſic. oē. a. eſt. b. nullū. g. eſt. b. ḡ nullū. g. eſt. a. Deinde p̄ncipalis ſyllˢ in 3ᵃ figura ſic. nullū. g. eſt. a. oē. g. eſt. e. ḡ aliqđ. e. nō eſt. a. ⁊ ſic pꝫ ꝙ ſyllogiçat per ꝯ̄ria ſm ꝙ hꝰ: ſꝫ per vnū illoꝝ ex̄ꝫ ꝯñs p̄dicati ⁊ extneū ſubti. dico p̄ p̄te. ⁊ h̄ eſt idē ei qđ ē vnū ꝯ̄rioꝝ cē añs ſubti ⁊ extneū p̄dicati ſicut pꝫ intuenti. ſꝫ ſic nō exprimit in lr̄a: ſed mō poni. ⁊ h̄ eſt (Rurſum ſi b.) Cōſequēter iſert ꝯ̄nē. ⁊ h̄ eſt (Manifeſtū ḡ.) ⁊ addit intentionē minoris cū dicit (Accidit ergo.)

Dubitat forte de h̄ qđ dcm̄ eſt ipm oſtēdere ſufficientiā ſue artis ſeorſuꝫ in illis de mō ab illis q̄ ſunt oſtēſiui ⁊ ex hypotheſi: ex hoc enim vꝫ ꝙ iſte dr̄ie. oñſiuū ⁊ p̄ ipoſe. nō ſint imediate dr̄ie ſylli. ⁊ ſi h̄: tūc demr̄atio quā fecit Ari. in p̄cedētibꝰ ad ſufficiētiā figuraꝝ oñdēdā eſt diminuta. ¶ Adhuc ex h̄ vꝫ ꝙ ſyllˢ de mō neqꝫ ꝯtinebit ſub oſtenſiuo neqꝫ ſub illo q̄ eſt ex hypotheſi: qđ eſt icōueniēs. ¶ Et dōm ꝙ tā ſyllˢ oſtēſiuus q̄ꝫ ſyllˢ ex hypotheſi pōt fieri ſup̄ ꝓpōnes de icē ⁊ ꝓpōnes de mō. ⁊ ſi ꝯſiderent ſꝫ ꝙ fuerūt i terriſ, qꝫ ſūt imediate dr̄ie ſylli: ⁊ ſic accipiunt ſupiꝰ in ſufficiētia figuraꝝ oñſa. pōt ēt vtcrqꝫ ꝯſiderari vt tm̄ factꝰ in ꝓpōnibꝰ de icē: ⁊ ſic ꝯſiderat hic cū oſtēdit p̄mo ſufficiētiā ſue artis in ſyllˢ oſtenſiuo ⁊ ſyllˢ ex hypotheſi ſuper ꝓpoſitiones de ineſſe. 2° ſup̄ ꝓpōnes de mō. Dubiū 2°

Cōſequēter q̄rit cū duplex ſit diſpō foꝛalis in ſyllˢ. ſ. modus: ⁊ figura: ⁊ ſunt inutiles iſpectiōes ꝯtra modū: q̄re nō ſūt alie inutiles peccātes ꝯtra figurā. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ eſt: qꝛ due ꝓpōnes facte in tribus terminis per ſitū terminoꝝ ex neceſſitate determinant figuram: ſed nō de neceſſitate determinant modum. ⁊ ſi abeſſet figura nulla eſſet diſpō ad ſyllm̄: ⁊ ideo q̄ꝫtum ad figuram nulla inſpectio. Dubiū

Alterius forte q̄rit cū ad moduꝫ exigant duo. ſ. q̄litas ⁊ q̄ꝫtitas: ⁊ ſūt q̄dā iſpectiōes inutiles peccātes ꝯtra q̄litatē. q̄re nō ſunt ſilr̄ aliq̄ peccantes ꝯtra q̄ꝫtitateꝫ. ¶ Et dōm ꝙ h̄ eſt: qꝛ collˢ ꝯñtis ad añs ⁊ eꝫ ⁊ extremoꝝ adinuicē facit ſemp̄ vlēs ꝓpōnē: vn̄ per iſpectionē ad illa de necio ſumunt vlēs ꝓpōnes niſi ꝯuertant. ſꝫ dū pōt accipi ꝓpō vl̄is nō fit peccatū circa modū penes q̄ꝫtitatē: ⁊ iō nulla inſpectio ad añtia ⁊ ꝯñtia extnea quo ad q̄ꝫtitatē ꝓpoſitionū niſi ꝯuertantur ꝓpōnes: quo ad qualitatē aūt peccant alie: ſicut pꝫ. Dubiū

Cōſequēter dubitabit de vna inutiliū iſpectionū: illa. n. q̄ ſumit añs p̄dicati ⁊ extneū ſubti vꝫ cē vtilis ſic. nullū. c. b. eſt. c. oē. c. b. ē. a. ḡ aliqđ. a. nō eſt. c. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ mō vtilis eſt. ſ. ad ſyllogiçādū ſubꝫ de p̄dicato: ſꝫ nō eſt vtilis ad ſyllogiçādū p̄dicatū de ſubto. ſ. a. de. c. qꝛ ꝯ̄ ꝯuerti nō pt̄ cū ſit pticlaris negᵃ: ⁊ iō reputat Ar. talē iſpectionē iutilē. ¶ Adhuc q̄ri pōt q̄re Ar. remouet duas iſpectiōes q̄ ſūt ad ꝯ̄ria: cū in lr̄a ꝯcedat ipſas vtiles cē. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō remouet ipſas cē vtiles: ſꝫ cē ꝯuciētes. nō ſūt enī ꝯuenienter aſſignate cū poſſit latere an p̄ illas fiat ſyllˢ ſic oſtēdit. ¶ Sꝫ ꝯtra videt ꝙ ꝯueniētes ſint ſic. ſi oppoᵐ de oppoſito ⁊ ꝓpoᵐ de ꝓpoſito: ſꝫ iſpicere ad mediū vnuꝫ ⁊ ad ꝯ̄ria media opponunt. ſilr̄ ſyllogiçare ꝯ̄nē negᵃᵐ ⁊ ꝯ̄nē affirᵃᵐ. cū ḡ affirᵃ ꝯ̄ ſyllogiçet p̄ inſpectionē ad vnū. negᵃ ſyllogiçabit p̄ iſpectionē ad plura alia ꝯ̄ria. ¶ Adhuc affirᵃ ꝯ̄ ſyllogiçat per aliqd ꝯueniēs vtriqꝫ extremoꝝ. ḡ per oppoſitū vt videt negatiua ſyllogiçari dꝫ per illud qđ differt ab vtroqꝫ: q̄re vel accipiet id qđ eſt extneū vtriqꝫ ad ſyllogiçādū negᵃᵐ. vel accipiet aliqd ꝯueniēs miori ⁊ dr̄ns a maiore. vl̄ aliqd ꝯueniēs maiori ⁊ differēs a miore. ſic. n. accipiet dr̄ntia vtriuſqꝫ extremitatis ad alterā: ⁊ ita ſyllogiçat negatiua ꝯ̄ iṅſpiciēdo

spiciendo ad multa que sunt ɔtraria. Et dóm ꝙ ois conclusio syllogiçaṫ per inspectionē ad vnū sicut vult Ar.

¶ Ad pᵐ obiectū dóm ꝙ illa ɔsideratio inutilis est: cū sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtineṫ vtrūqꝫ oppositoꝝ ex parte affirmatiua. verbi grā. mortale ɔtinet sub se rationale ꝛ irrōnale: ꝛ ideo nō valet. si rōnale ꝛ irrōnale sunt opposita mortale ꝛ imortale: ꝛ oē irrōnale est mortale. ḡ oē rōnale est imortale. Silr aūt est i oppositoꝝ: qꝛ tā ɔclo affirmatiua ꝙ̄ negatiua ɔcludiṫ per ispectionez ad mediū: ꝛ ita sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtinetur vtrūqꝫ oppositoꝝ ex pte altera. ¶ Ad zᵐ dóm ꝙ nō valet si affirmatiua syllogiçaṫ ꝑ aliqd ɔueniens vtriqꝫ extremoꝝ ꝙ negatiua syllogiceṫ ꝑ aliqd differēs ab vtroqꝫ. neċe est eni si dꝫ ɔcludi extremuꝫ de extremo ꝑ mediū ꝙ ipm vni ɔueniat ad minus: sicut ṗus habituꝫ est.

Odem aūt mō se hñt ꝛ qui ad ipoſe deducūt sylli ostensiui: nā ꝛ ipsi fiūt per sequētia: ex qbꝰ ɔñs est vtrūqꝫ ꝛ eadē ɔsideratio in vtrisqꝫ: nā qḋ mōstraṫ ostensiue ꝛ per ipoſe est syllare ꝛ ꝑ eosdem terminos: ꝛ qḋ per ipoſe ꝛ ostensiue: vt qm̄. a. nulli. e. inest: ponaṫ eni alicui iesse. ḡ qm̄ b. oi. a. a. āt alicui. e. ꝛ. b. alicui. e. inerit: ꝫ nulli ierat. Rursuꝫ qm̄ alicui iest. Si. n. nulli. e. iest a. e. aūt oi. g. nulli. g. inerit. a. sed oi inerat. Silr aūt ꝛ in aliȷ̈s ꝑpositis. semꝑ eni erit in oibꝰ per ipoſe ostēsio ex sequētibꝰ: ꝛ qbꝰ est ɔñs vtrīqꝫ: ꝛ in vnaquaqꝫ ꝑpōne eadē ɔsideratio: ꝛ ostēsiue volētis syllare ꝛ ad impoſe deducere: nā ex eisdē termis vtreqꝫ demrationes: vt si ostēdiṫ nulli. e. ieē. a. qm̄ accidit ꝛ. b. alicui. e. ieē: qḋ est ipoſe. Si sumptū sit. e. qdē nulli. a. aūt oi ineē b. manifestū qm̄ nulli. e. ierit. a. Rursuꝫ si ostēsiue syllogizatū fuerit. a. ieē nulli. e. ponētibꝰ ieē ꝑ ipoſe mōstrabiṫ nulli ieē. Silr aūt ꝛ in aliȷ̈s. In oibꝰ eni neċe est is qui ꝑ ipoſe cōem aliquē sumere terminū: aliū a positis ad quē erit sylls mēdacıȷ̈: q̄re cōuersa ea ꝑpōne altera aūt silr se hñte ostēsiuus erit sylls per eosdē terminos.

In parte ista ostēdit Ar. oēm syllm ex hypothesi fieri ispiciēdo ad dicta ṗncipia. s. añtia ꝛ ɔñtia ꝛ exñea. ꝛ diuidiṫ in duas. in ṗᵒ ostēdit h̄ de syllo ex hypothesi q est ad ipoſe. in zᵒ cū diē (In aliȷ̈s āt syllis.) ostēdit idē de aliȷ̈s syllis ex hypothesi. ṗᵐ hēt ṗncipale ꝛ incidēs ibi (Differt aūt ostēsiuus.) in ṗᵒ ostēdit oēz syllm ducētez ad ipoſe fieri iuxta dicta ṗnᵃ: sic. oē qḋ demōstraṫ ostēsiue demraṫ ꝑ ipoſe ꝛ in eisdē termis ꝛ eꝯ. ſꝫ ois sylls ostēsiuus fit ꝑ dicta ṗnᵃ vt ṗus ostēsum est. ois sylls qui est per ipoſe fit ꝑ dicta ṗnᵃ. huius rōnis ṗ ponit ɔñē: ꝛ h̄ est (Eodē āt mō.) ꝛ assignat mīorē cū diē (ostēsiuus.) zᵒ ponit maiorē: ꝛ ṗ ponit: ꝛ h̄ est (nā qḋ demraṫ.) ostēdit aūt maiorē ṗmo declarādo qūo aliqd syllogiçaṫ ꝑ ipoſe. zᵒ qūo idē demraṫ ostēsiue ꝛ in eisdē termis cuꝫ dicit (vt si ostēsum est.) in ṗᵒ ꝑcedit sic. ṗ docet qūo vl'is negatiua demraṫ per ipoſe sic si debeat denotari. nullū. e. eē. a. accipiaṫ oppoᵐ cū aliquo noto ꝛ ɔcludiṫ ex eis manifeste falsuꝫ sic. oē. a. est. b. illud est manifeste veꝝ. aliqḋ. e. est a. h̄ est hypothesis. ergo aliqḋ. e. est. b. sed h̄ est manifeste falsuꝫ. sit ita. q̄re hypothesis est falsa. ꝛ ita eiꝰ oppositū est veꝝ. s. nullū. e. est. a. ꝛ h̄ est (vt qm̄. a.) zᵒ idē docet de ꝑticulari affirmatiua. si eni ostēdi debeat aliqḋ. e. esse a. accipiaṫ oppositū cū aliquo noto sic. nullū. e. est. a. oē g. est. e. ergo nulluꝫ. g. est. a. sit h̄ falsum. q̄re hypothesis falsa: ꝛ oppositū veꝝ. s. aliqḋ. e. est. a. ꝛ h̄ e (rursuꝫ qm̄.) 3ᵒ ɔcludit vl'r sic eē in oi ꝑpōne demranda. vbiqꝫ enim idē modus est ꝛ in oibꝰ ispiciaṫ ad añtia ꝛ ɔñtia ꝛ exñea siue demreṫ ostēsiue siue ducaṫ ad impoſe: ꝛ h̄ est (Silr aūt ꝛ in aliȷ̈s.) Cōsequēter docet q̄lr eadē ɔclo syllogiçaṫ ostēsiue in eisdē termis: ꝛ ꝑcedit sic. ṗ dicit ꝙ cū ostēsa fuerit h̄ ɔclo. nullū. e. est. a. ꝑ ipoſe ducēdo ad h̄ incōueniēs: ꝙ aliqḋ. e. sit. b. pōt eadē syllogiçari ostēsiue si accipiaṫ oppositū false ɔñis pro minore sic. oē. a. est. b. nullū. e. est. b. ergo nulluꝫ. e. est. a. ꝛ ecōuerso. si accipiaṫ oppositū huius vere ɔñis pro hypothesi cū maiori ꝑpōne poterit idē syllogiçari ꝑ ipoſe sicut dcm̄ est: ꝛ h̄ est (Ut si ostēsum est.) zᵒ docet silr eē in aliȷ̈s. est eni vl'is regula ꝙ accepto opposito ṗncipalis ɔñis cū aliquo vero ad ipoſe duciṫ. ꝛ ita ostēdiṫ ꝑpositū per impoſe. accepto aūt opposito ɔñis sylli ad ipoſe que est manifeste falsa cuꝫ eodē vō syllogiçaṫ ꝑpositū ostēsiue. vñ sylls ostēsiuus ꝛ sylls ad ipoſe cōicant vnā ꝑmissaꝝ ꝛ vterqꝫ accipit oppositū ɔñis alterius: ꝛ h̄ est (Silr aūt ꝛ in aliȷ̈s.)

¶ Differt aūt ostēsiuus ab eo qḋ ad impoſe: qm̄ in ostensiuo qdem fm veritatez ambe ponunṫ ꝑpōnes: in eo aūt qḋ ad ipoſe: falsa vna. hec ergo erunt magis manifesta per sequentia qñ de impossibili dicemꝰ: nūc aūt intm̄ nobis sit manifestum: qm̄ ad hoc perspiciendū: ꝛ ostēsiue volētibus syllogizare ꝛ ad impoſe deducere.

¶ Seqṫur icidēs. qꝛ eni tā significauit ɔuenientiam sylli ostēsiui ad syllm ad ipoſe: ne putes ꝙ penitꝰ idē sint: h̄ remouet dicēs: ꝙ differūt in h̄ ꝙ ostēsiuus accipit vtrāqꝫ ꝑpōnē veraꝫ. sylls aūt ad ipoſe accipit alterā falsam: ꝛ erūt manifestiora que nūc dicunṫ ꝑ ea que diceṅṫ in zᵒ huiꝰ. nūc aūt tm̄ iterio est ꝙ ois sylls fit ꝑ ispectionē ad añtia ꝛ ɔñtia ꝛ exñea: ꝛ attēdēdū est h̄ ꝙ Ar. vult syllꝫ ostēsiuum vͤe hīe vtrāqꝫ ꝑmissaꝫ verā. in h̄ eni excludit syllꝫ ex falsis a syllo ostēsiuo: ꝛ h̄ ē (Differt āt ostēsiuus.)

¶ In aliȷ̈s aūt syllis qui sunt ex hypothesi vt quecūqꝫ fm trāsumptionē aut fm q̄litatē in subiectis nō in prioribus sed in trāsumptis erit cōsideratio. modus aūt ispectionis idē. Cōsiderare autē opꝫ ꝛ diuidere quot modis sunt qui ex hypothesi. monstraṫ ergo vnaqueqꝫ ꝑpōnuꝫ sic. Est autē alio mō syllogizare hoꝝ: vt vlia ꝑ particularis ispectione ex hypothesi. Si eni. e. ꝛ. g. eadē sunt: solū aūt. g. sumaṫ. e. si ineē oi. e. inerit. a. ꝛ rursuꝫ si. e. ꝛ. d. eadē: de solo aūt. g. ꝑdiceṫ. e. qm̄ nulli. e. inerit. a. vt manifestū est.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ aliȷ̈ sylli ex hypothesi ab eo q est per ipoſe fiūt ispiciēdo ad dicta ṗncipia. s. añcedentia ꝛ ɔñtia ꝛ exñea: ꝛ ꝑcedit sic. ṗ dicit ꝙ oēs sylli aliȷ̈ ex hypothesi sic fiūt vt sylli ex hypothesi q sunt fm trāsumptionē ꝛ q sunt fm q̄litatē in subiectis: ꝛ fit in his ispectio fm artē ꝑdictā nō q̄tum ad ṗncipales ɔnes: qꝛ ipe ex hypothesi accepte sunt. ſꝫ q̄tum ad ɔnes a qbꝰ redimus sup ṗncipales ɔnes. tales eniꝫ syllogiçate sunt: ꝛ h̄ est (In aliȷ̈s aūt syllis.) Scdo dicit ꝙ ad h̄ aliter syllogiçaṫ aliqd ex hypothesi: vt qñ syllogiçaṫ ꝑ regulaꝫ que

docet syllogiçare particularem cũ hac hypothesi ꝙ acci cipiat̃ añcedens subci ꝯuertibile ei: vt si debeat syllogi çari oē.c.esse.a:⁊ accipiat̃ añcedēs vtriusqꝫ idē.s.c.g.si h añcedēs.g.ꝯuertat̃ ei qḋ est.e.nō solū ꝑticularis:sꝫ ēt vlis ꝯclo syllogiçari pōt sic.oē.c.g.est.a.oē.e.est.c.ergo oē.c.est.a.silr syllogiçat̃ vlis negatiua si idē sit añcedēs subiecti eẋneum ꝑdicati:hoc supposito ꝙ añcedens sub iecti sit ꝯuertibile subto:⁊ h est (Est aũt alio modo.)

¶ Eodē aũt modo ⁊ in neciijs: ⁊ in ꝯtigētibus: nam eadē ꝯsideratio ⁊ per eosdē terminos or dine ꝯtingētium inesse syllm̃. Sumendũ aũt ⁊ in ꝯtingētibus: ⁊ que non sunt possibilia aut inesse: est enim: qm̃ ⁊ per hoc fit ꝯtigentis syl logismus. Silr autem se habebit madalena: ⁊ in alijs predicamentis. sal. te. bon.

¶ Postq̃ ostēsuꝫ est syllm̃ fieri mō fieri inspiciendo ad predicta ꝑncipia idē manifestat h de syllogismo qui est cum mō dicens: ꝙ in syllogismo de necio ⁊ contingenti eodē modo inspiciendum est ad añcedentia ꝯñtia ⁊ ex tranea sicut in syllogismo de inesse. ex eisdem enim ter minis ⁊ eodē modo ordinatis nisi ꝙ supaddit̃ modus: fit syllogismus de inesse:⁊ sylls de modo:⁊ dicit ꝙ opor tet adhuc accipe ꝯtingens sicut acceptum est in genera tione sylloꝝ de ꝯtingenti.s.pro eo qḋ est non neciũm:⁊ addit ꝙ eodē modo est de oī syllogismo in quolibet mo do predicandi. oīs enim fit inspiciendo ad añcedentia ⁊ ꝯñtia ⁊ extranea:⁊ h est (Eodem aũt modo.)

Anifestum ergo quoniam nō soluꝫ possibile est per hanc viam fieri oēs syllōs: sed ⁊ per aliam impossibile. omnis enim sylls ostensuꝫ est: qm̃ per aliquā predictaꝝ figuraꝝ fit: has auteꝫ non contingit per aliam constitui: q̃ꝫ per consequē tia: ⁊ qbus consequens est vnũquodqꝫ ex his enim ꝑpositiones ⁊ mediꝫ assumptio: quare nec syllogismum possibile fieri per alia.

Postq̃ oñsum est ꝙ oīs sylls fit ꝑ dicta pñª ⁊ per dictā artē. hic oñdit ꝙ nullus fit per artē aliā:⁊ diuidit̃ in duas. in pª ostendit ꝑpositum. in 2ª con cludit correlarium ibi (Ergo methodus.) In prima sic procedit. pmo ꝑponit ꝯñem:⁊ h est (Manifestũ ergo.) 2º ostendit eam sic. oīs syllogismus est per aliquā trium figuraꝝ vt ostensuꝫ est: sed nullus syllogismus alicuius trium figuraꝝ fit nisi per artem ꝑdictam. ergo huius ra tionis pmo ponit maiorē:⁊ h est (Ois enim sylls.) Se cundo minoreꝫ:⁊ h est (Has aũt contingit.) Tertio in fert ꝯclusionem:⁊ h est (Quare nec syllogismum.)

¶ Ergo methodus qdē eadē est ⁊ circa phiam ⁊ circa artem quālibet ⁊ disciplinam. oportet eni que isũt circa vnũquodqꝫ colligere: ⁊ his q̃plurimum abundare: ⁊ hoc per tres termi nos ꝯsiderare destruētem qdem sic: ꝯstruentē ꝯo sic: ⁊ ſm veritatem: ex his que ſm veritatē descripta sunt inesse: ad dialecticos auteꝫ syllo gismos: que sunt ſm opinionē. Principia aũt syllogismoꝝ vlr dicta sunt: ⁊ qm̃o se habeant: ⁊ qm̃o opꝫ ingrere ea q̃tenus non inspiciamus ad oīa ea que dicta sunt: neqꝫ ad eadē ꝯstruen tes ⁊ destruentes ab omnibus: aut aliquibus sed ad pauciora: aut ad determinata.

¶ Consequēter ꝯcludit correlariuꝫ inde manifestũ. ex q̃ enī per artē predictā fit oīs syllogismus. sylls aũt est in strumētũ ad vsum oīs doctrine ⁊ oīs discipline: ꝯcludit ꝙ eadē est ꝯsideratio generalis ad syllogiçandum in oī scia ⁊ doctrina, semꝑ enim ꝯsiderādum est ad añceden tia ⁊ ꝯñtia ⁊ extranea. in diuersis tñ scietijs diuersus est modus spālis huiꝰ ꝯsiderationis:⁊ opꝫ alr ꝯsiderare vo lenti ꝯstruere:⁊ alr volenti destruere:⁊ per hāc ꝯsidera tionem accipiēde sunt ꝑpōnes necie in demōstratiuis: ⁊ ꝑbabiles in dialecticis:⁊ h est (Ergo methodus.)⁊ in telligo ibi per phiam metaphysicā: per artē scias rōna les:⁊ per disciplinas q̃driuiales scias ⁊ nāles. Cōsequen ter epilogat dicēs: ꝙ iaꝫ dicta sunt ꝑncipia vlia sylloꝝ ⁊ qm̃o se hēant:⁊ qm̃o opꝫ ea accipe:⁊ addit huius cām di cens. ꝙ h determinata sunt vt nō fiat inspectio ad oīa indifferēter: qm̃ syllogiçat̃ aliqua ꝯclusio: sed ad quedaꝫ pauca ⁊ determinata: vt etiā non fiat inspectio ad eādē ꝯstruendo ⁊ destruendo: vel syllogiçando vle vel parti culare. sed vt patet ad que inspiciendũ indeterminate in omni ꝯñe ꝯcludenda siue vli: siue ꝑticulari: siue affir matiua: siue negatiua:⁊ h est (Pricipia aũt sylloꝝ.)

Dubitatur hic de eo qḋ dicit ꝙ oē demōstratuꝫ ostēsiue pōt demōstrari per impoſe Dubiũ
⁊ eẋ. pª enim ꝑncipia si negata fuerint demonstrari pos sunt per impoſe: non tñ ostēsiue: eo ꝙ oīs ostēsiua demō stratio est ex simplr ꝑoribꝰ: primis ꝑncipijs nō sunt ali qua priora. ¶ Et dōm ꝙ demr̃atio pōt accipi ꝑpe ſm Rñ
ꝙ est sylls faciens scire rē per cām:⁊ de tali nō itelligit Ar. sꝫ de tali ꝑcedit oppositio: vel pōt accipi cōiter pro oī syllogiçatione ostēsiue:⁊ sic loqtur hic:⁊ sic ꝯtigit de mōstrare ꝑma ꝑncipia ostēsiue. facta enī demr̃atione per impoſe si accipiat̃ oppositū false ꝯñis cuꝫ nō accepto in syllō ad ipoſe syllogiçabit̃ ostēsiue nō ꝑ cāꝫ sꝫ per syllm̃.

Cōsequenter querit̃ de eo qḋ dr̃ ꝙ in syllō per impoſe opꝫ accipere medium tm̃ aliũ ab extremis ꝯñis ꝑbāde per ipoſe sicͭ in ostēsiuo. h enim videt̃ falsuꝫ sic: syllogiçet̃ nullum e.eē.a. ostēsiue sic. oē.a.est.b. nullũ.c.est.b. ergo nullũ.e est.a. h accipit̃ aliqḋ mediũ ab extremis. s.b. deinde ostēdat̃ idem per impoſe sic. oē.a.est.b. quoddā.c.est.a. ergo qḋdam.c.est b. sed hoc est falsuꝫ. ergo hypothesis falsa. g̃ ⁊c. in h syl logismo mediuꝫ est hoc ipm.a. sed.a.est vnũ extremoꝝ ꝯñis ꝑbāde. non aũt in syllō ducēte ad ipoſe: cuius op positũ dixit. ¶ Et dōꝫ ꝙ alius est sylls per ipoſe ⁊ sylls ad ipoſe. sylls enim ad impoſe est qui accepto opposito eius qḋ ꝑncipalr intendit: vt manifeste noto syllogiçat impoſe. sylls aũt per impoſe est qui ex falsitate ꝯñis cō cludit hypothesim eē falsam:⁊ ita ꝑpositũ esse veꝝ. Di cendũ igit̃ ꝙ sylls ad impoſe non sumit mediuꝫ aliqḋ ab extremis ꝯñis ꝑbande: sicut ostēsum est: nec est idē mediũ ipsius ⁊ sylli ostensiui. sylls aũt per impoſe acci pit idē pro medio qḋ sylls ostēsiuus. mediũ enim sylli ostensiui est.b.⁊ sylls per ipoſe ad.b. terminatũ syllogi çat ꝑpositũ. ¶ Dōm igit̃ ꝙ sylls per impoſe accipit ter minũ aliũ ab extremis ꝯñis ꝑbāde. s. eūdē queꝫ ⁊ sylls ostēsiuus: ad quē. s. terminũ mediũ fit sylls mendacij. s. sylls ducens ad impoſe. sylls autē ad impossibile ꝯclu dit falsum terminatũ ad illuꝫ terminũ qui mediũ erat in syllogismo ostēsiuo. vbi grā in ꝑdicto exemplo.a.

Cōsequenter forte dubitatur de eo qḋ dixit syl logismũ ex hypothesi qui fit ſm Dubi
trāsumptionē termini fieri per ꝑncipia dicta. oīs enim

syllogismus

ſyllogiſmus ex hypotheſi eſt ſm traſumptionē:qꝛ vide
tur ꝙ in oī fiat ſylls ad ꝯnem non pncipalē:ꝛ ab illa vl
terius traſumptio ad ꝯnē pncipalē.Et querit etiā qd
intēdit per ſyllm ex hypotheſi factū ſm qlitatē in ſub
2° ſtātys.(Adhuc cū due ſint ꝯnes pmi ſylli ex hypothe
ſi ꝛ frequēti⁹ad pmā illaꝝ fit ſylls ꝛ nō ad 2am.qre quo
ad ꝯnem pmā inſpiciēdū eſt ſm dicta pncipia ꝛ nō quo
Ad p^m ad 2am:cui⁹ oppoſitū dicit.(Ad p^m dōm ꝙ traſumptio
pōt dici cōiter vbiqꝫ fit traſlatio ab vno ad aliud:vt ad
ꝯnem non pncipaliter intētam ad ꝯnem pncipalr itē
taꝫ:ꝛ ſic pcedit obiectio:ſed ſic nō loqtur hic.aliter aūt
accipit traſumptio ab aliquo magis noto ad minus no
tū ſm ꝙ fit locus a traſumptione:ꝛ ſic dr hic aliqs eſſe
ſylls ex hypotheſi:qui fit per traſumptionē ꝛ eſt ille ſo
lū qui fit per locū a traſumptione a magis noto ad mi
nus notū.ꝛ ſic nō ois ſylls ex hypotheſi fit per traſum
Ad 2^m ptionē.(Ad aliud dōꝫ ꝙ ſylls ex hypotheſi dr eē ſm
qlitatē in ſubys. vbi vo ſyllat hitudo vel aliq hꝫ diſ
poſitio iter extremū pncipalis ꝯnis:ꝛ ꝯnē illā a qua tē
dimus ſup pncipalez ꝯnē per quā diſpōnē ex hypotheſi
ꝯcludim⁹ ꝯnē pncipalē ex ꝯne nō pncipali pus ſyllata.
hoc aūt accidit in loco a ſili a pportione a maiori a mi
nori a caſibus a ꝯiugatis ꝛ ꝯſilib⁹.Et 3m ſoluit p hoc ꝙ
ꝯclo ex hypotheſi prior eſt ſm intētionē ꝛ ad illā nō in
Dubiu3 ſpiciēdū ſm dicta pncipia:qꝛ nō ſyllat ſed ad reliquā.

Adhuc forte dubitaret aliqs.qre nō oſtēdit ſyllm
ex falſis ꝛ circularē ꝛ oſtēſiuū:ꝛ illum qui
eſt ex oppoſitis fieri per dicta pncipia:ſicut illū qui eſt
ad impole.(Et dōm ꝙ ſylls ex falſis quodā mō oſtē
ſiuus eſt ſi extēdat nomē ſylli oſtſiui:qꝛ ex duab⁹pmiſ
ſis vnū tm ꝯcludit.circularis etiā oſtſiuus eſt qtuꝫ ad
vnūquēqꝫ ſyllm extitē in ipſo ſeorſum. ꝯuerſiuus autē
ꝛ qui eſt ex oppoſitis ꝯtinētis ſub ſyllo per impoſſibile
cō iter dicto:ꝛ ita ſufficiēter pꝫ de oībus his:ꝙ fiant per
principia dicta per ea que ipſe determinat.

Dubiu3 Ulterius forte dubitabit de eo qđ dicit hāc arteꝫ
cōem eſſe ad oēm ſciam ꝛ ad oēm ppo
ſitū terminādū.dicit enim p topicoꝝ.ꝙ nō eſt querēda
methodus vlis in oīb⁹:eo ꝙ ſi aliqua talis ratio eēt in
2° utilis eēt ꝛ icerta.(Adhuc in p elēchoꝝ dicit ꝙ qtuis
oīa vnius generis eēnt:nō tn̄ poſe eſt oīa ſub eiſdē eſſe
3° pncipys:qre nō erūt eadeꝫ pncipia ad oēs ſcias.(Ad
huc ſi per hāc artē ꝯtigit iuenire ppōnes nečias in de
terminatiuis ꝛ pbabiles in dialecticis: vt ipſe dicit in
lra:ſupfluuꝫ eſt docere inuētionē demōſtratiuaꝝ ppō
Ad p^m num in lib⁹poſtrꝫ vel diacꝫ in top.(Ad p^m dōm ꝙ per
artē hic habitā accipiendū eſt mediū ſyllogiſticū cōi
ter ad terminādū accidēs vel genus vel ppriū vel dif
finitionē.per artē aūt in topicis habitā accipienduꝫ eſt
mediuꝫ ad terminādū accidēs ex ppriys accñtis:ꝛ me
diū ad terminādū genus ex appropatis ipſi generi:ꝛ ſic
de alijs.ars aūt top.addit ſupra artē iſtā inſpectionē ad
ea que appropriata ſunt vnicuiqꝫ pdicato:ꝛ ſic loquitur
Arꝫ.in topicis dicens.ꝙ nō eſt querēda methodus vlis
ad oīa pdicata.ſ.que fit ex appropatis vnicuiqꝫ illoꝝ:ꝛ
per ppa vnicuiqꝫ demōſtrās illoꝝ vnūqdqꝫ.hic auteꝫ
vult vnam eē methoduꝫ vleꝫ oīb⁹ que ꝯſideret pncipia
cōia ad vnūqdqꝫ ꝛ non deſcēdat ad ppriā ꝛ ſpālē nām
Ad 2^m vniuſcuiuſqꝫ.(Ad 2m dōꝫ ꝙ h qđ dicit in elenchis hꝫ
intelligi de pncipys pprys demonſtrationū :nō aūt de
cōibus.cōia enī pncipia eadē ſunt apud oēs ſcias . ppa
aūt eadē eē eſt ipoſe:ſicut oñdit in p poſterioꝝ.hic aūt
Ad 3^m loqt de pncipys cōiſſimis ſyllogiſticis. (Ad 3m dōm:
ꝙ per artē iſtaꝫ habet modus cōis accipiendi ppōnes
nečias ꝛ pbabiles:qui manet idē in generali apd diaꝫ
ꝛ demonſtratiua.modus tn̄ ſpecialis ꝛ diuerſus habet
ex nečitate ſupaddi accipiendo ppōnes pbabiles ꝛ de
monſtratiuas:ꝛ iſti modi differentes ſpeciales determi
nantur in topicis ꝛ poſterioribus:ꝛ ita nō ſuperfluit ars
inuenta data in poſterioribus ꝛ in topicis.

SEcūdum aūt ſingulum eligere eoruꝫ
que ſunt vt de bono ꝛ diſciplina ſpe
cialia aūt in vnoquoqꝫ ſunt plura : qꝛ
principia qdem que ſunt circa ſingu
laria:ꝛ que experimenti eſt tradere:dico autē vt
aſtrologiā quidē expientiam aſtrologice diſci
pline:ſumptis enī ſufficienter apparētibus ſic
ſunt aſtrologice demōſtrationes.Silr aūt cir
ca aliam qualibet ſe hēt ꝛ artem ꝛ diſciplinaꝫ.
Quare ſi ſumant que inſunt circa ſingula:no
ſtrū eſt iam demōſtrationes prōpte declarare:
ſi enī nihil ſm hyſtoriā omittat:eoꝝ que ſubti
liter ꝛ vere iſunt rebus hēbimus:de oī cuius
qdē eſt demōſtratio hanc iuenire:ꝛ demōſtrare.
cuius aūt nō nata eſt demōſtratio hec facere:ma
nifeſtuꝫ vlr ergo qūo oportet ppōnes eligere:
pene dictum eſt.ſtudioſe aūt pertranſiuimus
in eo negocio quod circa dialecticam eſt.

Poſtqꝫ determinauit viaꝫ accipiēdi pncipia cōia
ꝯſiter determinat viā accipiendi pncipia
ppria breuiter expediens ſe:qꝛ in fine poſterioꝝ de via
in pncipys cōplete eſt determinaturus:ꝛ pcedit ſic.p di
cit ꝙ diuerſe ſunt ꝯſiderationes ad ppria pncipia iueſti
ganda circa vnūqdqꝫ.ꝛ intēdit ꝙ via in ipſa fit per ſen
ſum.ſed qꝛ ex multis ſenſib⁹ fit vna memoria:ꝛ ex me
moria multiplicata fit expimētuꝫ:ꝛ ideo dicit ꝙ ppria
pncipia circa vnāquāqꝫ ſciaꝫ expimēto accipiunt:ꝛ oñ
dit iductiue dicēs:ꝙ pncipia aſtrocꝫ inuēta ſūt per expe
riētiā in ea que ſilr eſt in oī arte ꝛ diſciplina:ꝛ h eſt(ſm
ſingulū aūt.)2° ꝯcludit ex hoc ꝙ ppria inuēta per arteꝫ
hic traditā ordinādā ſunt in ſyllo ꝛ demōſtratione.per
artē enim iſtā eſt manifeſtare vtꝝ mediū inuētum cō
petat ad ꝯcludēduꝫ aut nō:ꝛ ſic per ipſam ordinādū eſt
mediū cū extremis ꝯnis pbande.ſ.ſylli vel demōſtra
tionis:ꝛ h eſt(qre ſi ſumant.)Et nota ꝙ in lra accipit
hyſtoria pro narratione vitatis.dicit etiaꝫ ſubtiliter:qꝛ
ppria principia ita ppinqua ſunt rei ꝙ de facili diſcer
nuntur.ꝛ dicit(Uere.)qꝛ vere ꝛ nečio rei inſita . ꝯſiter
epilogat dicens.ꝙ pene dictuꝫ eſt qūo accipiende ſunt
ppōnes ad vnūqdqꝫ ppoſitum terminānduꝫ vlr ꝛ ſub
tiliter:expōnem ponit eius qđ pene dicens:ꝙ diſtictius
determinata eſt acceptio ppōnū ad vnūqdqꝫ ppoſituꝫ
in negocio illo qđ eſt circa diacam:ꝛ h eſt(Ulr ḡ quo.)

Dubitaret forte aliqs h qūo pncipia ppria ſciaꝝ Dubiu3
per ſenſum vel expimentum poſſint
accipi.pncipia enim vlia ſunt:ſenſus aūt tmmodo ſin
gulariū eſt:ſicut habet in poſterioribꝫ. (Adhuc expi 2°
mētum eſt opatio ſingularis circa ſingularia ad aliqd
inueniendū.qre cū pncipia ſint vlia:ꝛ nō ſingularia nō
accipient per expimētum.(Et dicēdum ꝙ non inten Ad p^m
dit Arꝫ.ꝙ pncipia accipiant per ſenſuꝫ imediate:ſed ꝙ
ſenſus ſit via quedā remota ꝛ occaſio ducēs in pncipia:
qꝛ ex ſentire pueniт ꝙ nos memoramus:ꝛ ex multipli
cata memoria fit expimētum:ꝛ per expimētum accipit
vle qđ eſt pncipiuꝫ ſcie.ꝛ ita ſenſus eſt via quedā in pn⁹

valde a remotis. ꝛ nõ accipiunt̃ pn̄ᵃ per ip̄m imediate: ꝛ ita pꝫ pᵐ. ¶ Ad zᵐ dõꝫ ꝙ experimētum põt dici similis opatio circa aliqd sensibile ad aliqd inueniendum vel manifestãdũ: ꝛ sic nõ accipit̃ hic: sed dr̃ experimētum hic collatio facta ꝑm rõnē multoꝝ pensatoꝝ ꝛ memoriter retētoꝝ: vt ex eis accipiat̃ aliqd oĩb⁹ simul cõe: qõ qdē cõe vl̃e est: ꝛ sic loqtur hic de experimēto. vñ experimētum vt hic dicit̃: est id qõ imediate accipit̃ ante vl̃e.

Dubiũ **Adhuc** dubitabit̃. qꝛ dicit ꝙ pncipijs ꝓprijs inuentis per artē istã scim⁹ inuenta ordinare. q̃re videt̃ supfluere doctrina posterioꝝ: qꝛ h̃ tradit̃ ordinatio medij demõstratiui ꝛ eius iuẽtio: cũ nõ plus exigat̃ ad demõstrationē. ¶ Et dõm ꝙ nõ tradit hic inuẽtionē medij demr̃atiui neqꝫ pncipium demr̃atiuũ nisi in vl̃i. breuiter trãseundo ꝛ solũ tãgẽdo. In posterioribus aũt ista spãl'r doceri debẽt: ꝛ ẽt resolutio spãlis demr̃ationis ꝛ numeꝝ ei⁹ ꝑm oẽs ei⁹ ꝯditiones debẽt ibi doceri que hic nõ docent̃. ordiatio v̓o medij cũ extremitatibus que facit moduꝫ ꝛ figurã hic tradita est: nec de illa loqt̃ i posteriorib⁹. vñ pꝫ ꝙ nõ supfluit doctrĩa postᵒʳ.

Quoniam aũt diuisio per genera parua quedaꝫ pticula est dicte methodi facile videre: est eñi diuisio velut infirmus syll's: nã qõ opꝫ qdē oñdere petit: syllogizat̃ v̓o semper aliqd superiorum.

Postq̃ declauit viã veniẽdi in vnũqõqꝫ ꝓpositũ ꝑm opinionē ꝓpriã: hic remouet quãdam viã nõ nec̃iam: que tñ a qbusdã putabat̃ nec̃ia: ꝛ est via di̇sionis: ꝛ diuidit̃ in duo. in pᵒ remouet eaꝫ in cõi. in zᵒ in spãli descẽdẽdo ad mãm: ibi zᵒ (pᵐ aũt.) In cõi sic. nulla rõcinatio petẽs qõ est in pnᵒ: ꝛ syllogiçãs cõiter itentionē est nec̃ia ad ꝓpositũ. via diuisionis est petẽs ꝛc. g̃ via di̇sionis nõ est nec̃ia ad ꝓpositũ. huius rõnis p̊ ponit ꝯñē: ꝛ h̃ est (Qm̃ aũt.) zᵒ minorē: ꝛ h̃ est (Est eñi diuisio.) Et nota ꝙ vt dic̃ diuisio per genera ponebat̃ ab alijs demr̃are diffõnem: qꝛ si aliq̃ diuisio vtilis esset ad vnũqõqꝫ ꝓpositũ maxime esset illa diuisio. s. generis: ꝛ ideo cũ oñdat illã eẽ inutilē. pꝫ diuisionē inutilē eẽ. dic̃ aũt (Parua quedã pticula.) qꝛ nõ vult penit⁹ excludet̃ diuisionē generis ab acceptione diffõnis: qꝛ per illã pñt inuestigari pticule diffõnis: ꝛ si nõ demr̃ari vel syllari.

¶ Primũ aũt latuit oẽs vtẽtes ea ꝛ suadere conati sunt: ac si esset poẽ de suba demõstrationem fieri: ꝛ in eo qõ qd est: q̃re neqꝫ qõ ꝯtigit syllogizare: diuidẽtes itellexerunt: neqꝫ qm̃ sic ꝯtigebat vt diximus. ergo in demõstrationib⁹ quidē non opꝫ syllogizare incẽ opꝫ mediũ per qõ fit syll's semꝑ: minus esse ꝛ nõ de tota priori extremitate: diuisio aũt econuerso vult: nam vl'ius sumit mediũ: fit eniꝫ aĩal in quo. a. mortale aũt in quo. b. imortale aũt in quo. c. hõ v̓o cuius terminũ oportet sumere: in quo. d. oẽ ergo aĩal sumit aut mortale aut imortale h̃ auteꝫ est qcqd est. a. eẽ aut. c. aut. b. Rursum hoiem semꝑ diuisor ponit aĩal eẽ: quare homineꝫ aut mortalē aut imortalē opꝫ esse: mortale quideꝫ aut imortalem nec̃e est esse: sed hoc petit̃. hoc aũt erat qõ oportebat syllogizare. Rursuꝫ ponens. a. quidē aĩal mortale. in quo. b. aũt pedes hñs. in quo aũt. c. non pedes hñs: hoieꝫ v̓o. d. Si'lr sumit. a. qdem aut in. b. aut in. c. esse. omne enim aĩal mortale aut pedes hñs: aut pedes non hñs est de. d. aũt. a. nam hoiem aĩal mortale sumpsit eẽ: quare hñs pedes: aut non hñs pedes esse aĩal nec̃e est hoiem: pedes autē hñs nõ necesse est: sed sumit. hoc aũt erat qõ oportebat rursum ostẽdere: ꝛ ad hunc modũ semper diuidentibus: vl'e qdem accidit eis mediuꝫ sumere: de quo aũt oportebat oñdere ꝛ dr̃ias extremitates: demũ aũt qm̃ hoc est homo vel quid nã est qõ queritur. nihil dicunt planuꝫ vt nec̃ium sit: nã ꝛ aliam viam faciunt oẽm neqꝫ ꝯtingentes idoneitates opinantes inesse.

¶ Consequẽter remouet eã in spãli descẽdẽdo ad mãm: ꝛ diuidit̃ in duas. in pᵒ oñdit ꝙ diuisio generis inutilis est ad diffinitionē syllogiçandã. in zᵃ cũ dicit (Manifestũ aũt qm̃ neqꝫ.) ꝙ inutilis est ad syllogiçãduꝫ alia p̄dicata. pᵐ oñdit sic: nulla rõcinatio accipiẽs mediũ cõius maiore extremitate syllogiçat vl'em affirmatiuã: sꝫ diuisio accipit mediũ cõius maiore extremitate. g̃ nõ syllogiçat vl'em affirmatiuã. q̃re nõ syllabit diffõnē: qꝛ diffinitio est vl'is ꝛ affirmatiua: sic dr̃ in p̊ postᵒʳ. hui⁹ rõnis p̊ ponit ꝯñē dicẽs: ꝙ multos latuit in pnᵒ pcẽm circa diuisionē. conabant̃ eñi per diuisionē subãlē rei diffinitionē demr̃are ignorãtes diuisionē nõ syllare ꝓpositũ: sed magis petere qõ est in pnᵒ: ꝛ si syllogicet̃ syllogiçat̃ cõmunius ꝓposito: ꝛ h̃ est (Primũ aũt h̃.) zᵒ ponit maiorē: ꝛ h̃ est (Ergo in demr̃ationib⁹.) zᵒ ponit ꝛ declat minorē: ꝛ h̃ est (Diuisio aũt cõrio.) declarãdo eã sic ꝓcedit. sit ꝓpositũ syllare de hoie hãc diffinitionē. aĩal mortale pedes hñs. p̊ ergo ꝓcedit ingrendo pmã pticulam sic: oẽ aĩal aut est mortale aut imortale. hõ est aĩal. g̃ hõ mortale aut imortale. istud seqtur nec̃io sub disiunctione. sed nõ seqtur alteꝝ disiunctoꝝ. s. ꝙ sit hõ aĩal mortale. sed si h̃ inferat̃ petet̃ qõ est in pnᵒ. accipit̃ enim qõ intẽdit̃ ꝓbari ꝛ nõ ꝓbat̃: ꝛ h̃ est (Sit enim aĩal.) zᵒ ꝓcedit ingrẽdo zᵃᵐ pticulã dicẽs: ꝙ accepto ꝙ hõ sit aĩal mortale syllogiçat̃ sic. Oẽ aĩal mortale aut est hñs pedes aut nõ hñs. hõ est aĩal mortale. g̃ hõ est hñs pedes aut nõ hñs. illud syllatũ est: sꝫ si deide accipiat̃ ꝙ hõ sit hñs pedes qõ nõ est syllatũ: tũc accipit̃ sine ꝓbatiõe qõ deberet ꝓbari: ꝛ ita petit̃ qõ est i pnᵒ: ꝛ h̃ est (Et rursũ.) zᵒ oñsa miore ponit eã dicẽs: ꝙ sic vtẽtib⁹ rõcinatiõe diuisiua accidit accipe meᵐ cõe maiori extremitati. aĩal eñi qõ est mediũ cõe est aĩali mortali qõ est maius extremũ: ꝛ h̃ est (Et ad hũc moduꝫ.) ꝛ addit ꝙ de aliq̊ sic de specie oportebat ꝑ di̇sionē ꝓbabitã oñdē dr̃ias tanq̃ maiores extremitates: ꝛ oñdē istã ꝯñē. hõ est aĩal mortale pedes hñs: aut aliquã aliã diffõnē quesitã: sꝫ arguẽtes ꝑm dcm̃ modũ nihil de ꝓposito ꝯcludũt nec̃iuꝫ. ponũt eñi vnã eẽ vl'eꝫ ad oñdẽdum ꝓposita que nõ sumit nec̃ia neqꝫ nec̃io ꝯcludẽs ꝓpositũ: opinãt̃ ãt huic vie se eẽ idoneitates q̃ ei nõ isũt: nec opinãt̃ idõeitates dicte ille q̃s p̄docuit Ar. q̃ ei isũt: ꝛ h̃ ẽ (de q̊ optebat oñdē.)

¶ Manifestuꝫ aũt qm̃ neqꝫ destruere hac via est neqꝫ de accñte aliqd neqꝫ de ꝓprio syllare: neqꝫ de genere: neqꝫ in quibus ignorat̃: vtruꝫ hoc modo aut illo se habeant: vt putas ne diameter incõmẽsurabilis est vel cõmensurabilis.

Si enim sumat qm̄ ois longitudo vel cōmen-
surabilis vel incōmensurabilis: diameter autē
lōgitudo: syllogizatū est qm̄ cōmēsurabilis vl'
icōmēsurabilis diameter. Si aūt sumat incō-
mēsurabilis: qḋ oportebat syllogizare sumet.
nō ergo est oñdere: naꝫ via quedā hec. per hāc
aūt oñdere non est cōmēsurabile vel incōmen-
surabile in quo. a. lōgitudo. b. diameter. c. ma-
nifestū est igit: qm̄ neqꝫ ad oēm ꝯsiderationeꝫ
modus ꝯgruit: neqꝫ in qb' videt maxime ꝯue-
nire in his est vtilis. Ex qbus ergo demōstra-
tiones fiunt ꝛ quō ꝛ ad que ꝑspiciendum ꝑm
vnāquāqꝫ ꝓpositionē manifestū ex ꝑdictis.

¶ Consequēter oñdit ꝙ via diuisionis nō syllogiçat ali-
qḋ alioꝝ ꝑdicamētoꝝ. s. neqꝫ genº: neqꝫ ꝓpriū: neqꝫ ac-
cidēs ꝛ ꝓcedit sic. pº dic̄ h: ꝛ h est (Manifestū aūt qm̄.)
2º declarat dicēs: ꝙ si oñdēdum sit ꝙ diameter sit assi-
miter coste: ꝛ dicat ꝙ ois linea aut est simeter aut assi-
meter. diameter est linea: nec̄io seqt ꝙ diameter sit si-
meter vel assimeter: sed nō seqtur alteꝝ diuisim. vn̄ si
sumat ꝙ diameter sit assimeter sine ꝓbatione accipit
qḋ ꝓbari deberet: ꝛ h est (Ut putas nc ꝙ diameter.) 3º
ꝯcludit duo correlaria. pᵐ tale. via ꝑdicta est via diuisio-
nis: sed per viā ꝑdictā nō oñdit ꝓpositū. ergo ꝑm viaꝫ
diuisionis nō oñdit ꝓpositum. huius correlarij pº ponit
ꝯnē: ꝛ h est (Nō ergo est oñdē.) 2º minorē: ꝛ h est (Naꝫ
via qdē hec.) supple est disionis. 3º maiorē: ꝛ h est (Per
hāc autē.) 4º ponit suum exᵐ in terminis ꝛ pꝫ: ꝛ h est (In
quo. a. lōgitudo.) aliud correlarium est ꝙ modus ispi-
ciēdi per diuisionē: nec est vtilis ad vnūqḋqꝫ ꝓpositu:
nec est vtilis ad illa ad que maxie apparet vtilis. nā ap-
paret vtilis ad disonē: sꝫ ad eā inutilis est vt syllet aut
demōstret eā: ꝛ h est (Manifestū est igit.) Cōsequēter
epilogat breuiter tāgens oia que ꝑcesserūt de generatio-
ne sylloꝝ per h qḋ dicit (Ex qb' ḡ.) ꝛ oia que dixit de i-
uētione medij per h qḋ dicit (Et ad que ꝑspiciēdum.)

Dubiuꝫ **Dubitabit** forte aliqs circa pmā rōnē quā ponit in lr̄a. videt enī minor falsa: qꝛ rōci-
natio diuisiua est sylls dialecticus. cū ḡ in syllo dialecti-
co nō petat qḋ est in pn°. ꝓcedit enī ex notioribꝰ ꝛ ꝓba-
2º bilioribꝰ nō erit in rōne diuisiua petitio. ¶ Adhuc si di-
cat hō est mortale aut imortale: sꝫ nō est imortale. ḡ est
mortale: vtraqꝫ ꝑmissaꝝ cōior est ꝯne: sic pꝫ. q̄re por ꝛ
notior: qꝛ vlius alio prius est ipso ꝛ notius ꝑm Arꝫ. in 5º
top. q̄re dicta rō est ex prioribꝰ ꝛ notioribꝰ: ꝛ ita nō petit
3º qḋ est in pn°. ¶ Adhuc itētio est per talem rōnē accipe-
hoiem eē mortalē: ꝛ h idē ꝯcludit. q̄re nō syllat diuisio
qd supius intētio sꝫ ipm intētum: cuꝰ oppositū dicit in
Ad pm illa minori. ¶ Et dōm ad pm ꝙ rōcinatio diaca ꝑm hē:
sylls ex hypothesi est ꝯcludēs affirmationē vniꝰ diuidē-
tium qḋ pncipale itēdit ex negōne alteriꝰ tāq̄ ex hypo-
thesi: ꝛ sic debet illa negatio sylloca oñdi tāq̄ destructio
alteriꝰ diuidētium osa fuerit. ꝓcedat ad affirmationē
alteriꝰ ex ignotioribꝰ: qꝛ talis diuisio nec est sylls diale-
cticus nec ꝯcludit intētū sine petitione eiꝰ qḋ est in pn°
anteq̄ destructio alteriꝰ diuidētiū oñdat: a qua fit trā-
Ad 2m slatio ad ꝯstructionē alteriꝰ que pncipalr itēdit. ¶ Ad
2m dōꝫ ꝙ in hac rōne hō est aial mortale aut imortale:
sed nō est imortale. ḡ est mortale. vtraqꝫ ꝑmissaꝝ cōior
est ꝯne ꝑm ꝯstitā. aggregatū aūt ex his ineque erit cum
ꝯclusione ꝛ eque ignotum ꝯni anteq̄ oñdat assumpta
negatiua: ꝛ sic adhuc petit qḋ est in pn°. sic igit pꝫ ꝙ in
diuisione nō syllat qḋ intēdit: sed qḋ oñdi deberet su-
mit sine osione: ꝛ h intēdit Arꝫ. ꝙ h qḋ dicit h qḋ itē-
dit oñdi petit. ¶ Ad 3m dōm ꝙ in disione syllat ex ne- Ad 3m.
cessitate alteꝝ diuidētiuꝫ sub diuisione: sꝫ neutrū deter-
minate: ꝛ tn̄ intētū est alteꝝ determiate qḋ nō syllat: sꝫ
sumit sine osione. disiunctū aūt ex vtroqꝫ diuidētiuꝫ
cōis est altero disiunctoꝝ: ꝛ iō veꝝ est qḋ dicit ꝙ in ora-
tione diuisiua syllat qd cōius intēto: sed ipm̄ intētū su-
mit ꝛ nō ꝓbat. ꝛ h pꝫ si dicatur: oē aial aut est mortale
aut imortale: ois hō est aial. ḡ ois hō est mortalis aut i-
mortalis: illud seqt nec̄io. si aut sumat deinde ꝙ hō est
mortalis: qꝛ h est intētuꝫ. pꝫ ꝙ illud qḋ intēdit sine ꝓ-
batione sumit: sed h disiunctū eē mortale aut imortale
syllatuꝫ est vere: qḋ qdē cōius est eo qḋ est eē mortale.

Cōsequēter dubitabit de 2º rōne quā ponit. vi- Dubiuꝫ
det eniꝫ minor falsa que dicit ꝙ in
oi rōcinatione ꝯcludēte vlem affirmatiuā opꝫ mediuꝫ
eē sub maiori extremitate. potissima enim demr̄atio in
terminis ꝯuertibilibꝰ fit ꝛ mlte rōnes syllogistice. ¶ Ad- 2º
huc videt maior falsa que dicit: ꝙ in via diuisionis ac-
cipit mediū cōius maiori extremitati. hoc enim appet
falsuꝫ ꝑ ea que subiūgit. in hac enī rōne. oē aial est mor-
tale aut imortale. hō est aial. ḡ hō est mortalis vel imor-
talis: nō est mediū i plus maiori extremitate. ¶ Ad pm Ad pm
dōm ꝙ in oi syllo ꝯcludēte vleꝫ affirmatiuā siue sit va
demr̄atio siue nō: ipm mediū ꝑm rōnē ad minꝰ est sub
maiori extremitate cuꝫ vt ꝑs eiꝰ sit: ꝛ q̄uis nō semꝑ sit
ꝑs ꝑm re: ꝛ dico ꝑm rōnē: qꝛ subm incq̄tū huiꝰ semꝑ hēt
rōnē iferioris respectu ꝑdicati: ꝛ istud vult Arꝫ. hic. ꝛ i-
tēdit ꝙ ipm medium semꝑ ꝑm rōnē iferius sit maiore.
¶ Ad 2m dōꝫ ꝙ in rōne diuisa maior extremitas nō est Ad 2m
totū disiūctū ꝯstitutū ex vtroqꝫ diuidētiū sꝫ alteꝝ tm̄.
h enī tm̄ itētum est. vn̄ cū accipit aial pro medio ꝛ ꝯclu-
dit sub disiūctione mortale ꝛ imortale: nō ꝯcludit ma-
ior extremitas que itēdebat: qꝛ itētū fuit tm̄ h qḋ est eē
mortale: ꝛ aial qḋ est meᵐ cōius est eo. silr ēt si sic dicat.
hō ē mortal' vl' imortal: sꝫ nō est imortal. ḡ mortal': siue
mediū ponat h disiūctū eē mōtale vel imortale: siue h
negatio non esse imortale: vtroqꝫ modo cōmunius est
medium maiori extremitate.

Quomodo aūt reducemus in ꝑdictas figuras vidēdū est post hec. restat. n. adhuc hec ꝯsideratio. Si enī ꝛ generationē sylloꝝ ispiciamꝰ ꝛ inueniēdi hēamus potētē. Amplius aūt factos reducamꝰ in ꝑdictas figuras finē hēbit qḋ est ex pricipio propositū. Accidit ēt prius que dicta sunt ꝯfirmari ꝛ manifestiora eē: qm̄ sic se habēt per ea que nūc dicunt. opꝫ enim oē qḋ iterum est ipsum sibi consentaneum esse omniquaqꝫ.

Postq̄ determiauit gnātionē sylloꝝ ꝛ potestateꝫ faciēdi syllos. In hac pte itēdit de coꝝ re-
ductione ꝛ diuidit in ꝓhemiū ꝛ tractatū. in ꝓhemio sic
ꝓcedit. pº dat intētionē: ꝛ est de reductione oronū syllo-
giçādaꝝ in aliqua figuraꝝ: ꝛ hec est (Quō aūt.) 2º dat
cām eius duplicē. pª est: qꝛ habita sylloꝝ generatione ꝛ
inuentione medij ꝛ sylloꝝ reductione sufficiēter habe-
bit qḋ intēdit in hac forma. ꝯsistit enī cōpletio huius
doctrine in his tribꝰ: ꝛ hec est (Si enim ꝛ gnātionē.) 2ª
est: qꝛ predeterminata manifestiora erunt per hec decla-
randa. Omnis enim veritas precedentium per hec erit
manifestior: ꝛ h est (Accidit autem simul.)

¶ Primum ergo oportet tentare duas ppones accipere syllogismi: facilius enim in maiora di uidere q̄ in minora: maiora aūt cōposita q̄ ex quibus cōponunt: deinde ꝯsiderare in toto et vtrum in parte: et si non ambe sumpte sint alteram. Quandoq; enim vniuersalem pponentes eam que in hac est non sumūt neq; scribentes neq; iterrogantes: aut has quidē pponunt: quas aūt hec ꝯcludunt omittunt: alia vero vana interrogāt. Considerādum ergo siqd superfluum sumptum sit et siquid necessarium omissum: et hoc qdem ponendum: illud vero auferēdum donec veniat ad duas ppositiones. sine his enim non est reducere sic interrogatas orationes.

¶ Cōsequenter icipit tractatus et diuidit in duo. in p° determinat reductionē orōnum syllogiçādarum in vnā figurā. 2° reductionē orōnū syllogiçādarum i vna figura visq; in figurā aliam. ibi 2° (Quecūq; aūt in plurib⁹ figuris ꝯcludunt pblemata.) p° in duas. in p° determinat reductionē que est circa sylls ostēsiuos. in 2° cum dicit (Amplius ex hypothesi.) illa que est circa sylls ex hypothesi. p° in duas. in p° determinat reductionē illorum: vt aliqd syllogiçatū est in se et imediate. in 2° cū dicit (Ad diffinitiones orōnū.) determiāt reductionē illorum: vt aliqd syllogiçatū est in alio et imediate. p° in duas. in p° determinat reductionē que est in syllo vno pncipali. in 2° cum dic (Nō lateat aūt vos.) illā que est in syllo nō simplr vno vt in pncipali syllo cū psyllis. p° in duas. in p° docet reducere orōnē syllogiçādam in ppones. in 2° cum dicit (Deinde sic diuidēdum.) docet reducere in termios. p° in duas. in p° determinat reductionē que est per positiones. in 2° cū dicit (In qbus ergo facile.) determiat difficultatē siue errorē que accidit circa eā. in p° sic pcedit. pmo determinat q orō syllogiçāda reducenda est in duas ppones. et p° dat cām huius et est: qr facilius est reducere in pauciora et cōpositiora q̄ in plura et simpliciora. ppones aūt cōpositiores sunt terminis: et pauciores. et ideo prius opz reducere in ppones q̄ in termios: et h est (Primū ergo opz) 2° docet qūo se debēt ppones hēre dicēs q altera vt totū altera vt pars: et h est (Deinde ꝯsiderare.) Tertio quādam idoneitatē adiūgit dicens: q qr sepe diminute disputata est oratio. vt qn maior pponit et minor subitelligit. sepe ēt multa pter necia iterrogant. ideo opz siqd notiori omissum sit apponere siqd aūt superfluū iterrogatū auferre: qr nō fit sylls nisi sūptis duabus pponib⁹ pdicto mō se hñtib⁹: et h est (Et si nō aliter sūpte.) Et nota q p h qd dicit in littera scribētes: itelligi possunt describētes: cuiusmodi sūt geometre vel tractātes cui⁹ sunt pbi. per h aūt qd dicit (Interrogātes.) Intelligi possunt dialectici vel cōiter disputantes.

¶ In qbus ergo facile est videre qd minus est: aliqui vero latent et vident syllogizare eo q necessarium qd accidit ex his que posita sunt: vt si sumat non suba interempta subam nō interimi. Ex quibus aūt est interemptis et qd ex his est corrūpi. his enim positis necium est sube partem esse subam: non tñ syllogizatum est per ea que sunt sumpta sed desunt ppones. Rursum vero cū est homo necesse est aial esse: et cum est aial subam: cum est homo nece est eē substantiam: sed nōdum syllogizatū est: non enim se hñt ppones vt diximus. Fallimur enī in talibus: eo q necium qdem accidit ex positis: qm̄ et sylls necius est. In pluribus aūt necium q̄ sylls. nam oīs sylls necius: non autē omne necessarium sylls: quare siqd accidit positis quibusdam: nō statim tentādum est reducere: sed primum sumendum est duas propositiones.

¶ Cōsequenter declarat difficultatē siue errorē accidentem circa habitā reductionē. et p° manifestat in terminis qualr fit deceptio pter necitatē orōnis. ex hoc enim q oratio est necia: credit q sit sylls cū nō sit: vt h. nō suba interēpta nō interimit suba: sed partibus rei interēptis ipsa res interimit. ergo partes sube sunt sube. illud ex necitate seqtur: sed non est sylls. desunt enim ppones: et h est (In aliqb⁹ ergo.) 2° manifestat qualr fit deceptio ex trāsumptione pponū dicēs. q hec orō necia est. si est hō est aial: et si est aial est suba. g si est hō est suba: et ideo credit q sit sylls cū nō sit cō ius enī est necium q̄ sylls. et nō stati tētādū tales orones reducē. anq̄ fiat duarum ppōnū acceptio debito mō se hñtiū: et h ē (Rursū si ē hō.)

¶ Deinde sic diuidendū in terminos medium autem ponendum terminorum qui in vtrisq; propositionibus dicitur: necesse enim est medium in vtrisq; esse oībus figuris. Si ergo subijciat et predicet medium: aut ipsum qdem predicetur: aliud vero ab illo abneget: prima erit figura. Si aūt predicetur et ab alio negetur media erit figura. Si vero de illo predicet: illud vero abnegetur postrema: sic enim se habuit in postrema figura medium. Silr aūt: et si non vles sunt ppositiones: nam eadē determinatio mediū. Manifestum ergo qm̄ in qua orōne non dicit idem frequēter non fit sylls: non enī sumptū est medium. Quoniā aūt habemus que in vnaquaq; figura clauditur ppositio: et in qua vlis: et in qua pticularis: manifestū est nō qm̄ ad oēs figuras pspiciendum: sed in vnaquaq; ppositione: quecunq; vero in pluribus ꝯcludunt: mediū positione cognoscimus figuram.

¶ Cōseqūēter determinat reductionē orōnis syllogiçande in termios: et diuidit in duas. in p° docet reductionē ipsam. in 2° cū dicit (Freqūēter ergo falli accidit.) declarat difficultates icidentes iuxta eā. in p° sic pcedit. pmo determinat q postq̄ oratio syllogiçanda reducta est in duas ppones: ꝯsiter resoluendum est in terminos tres: quorum vnus mediū est. s. qui accipit in vtraq; ppone cuius dispositio sm situ faciet pmā figurā vel 2am vel 3am. alr enim ex duabus pponib⁹ sylls nō erit: et hec est (Deinde sic diuidēdum.) 2° dicit q in pcedentibus determinatum est in qua figura vnaqueq; oratio ꝯcludit: et pōt per ipsam pponē syllandam pdicti. in qua figura syllari debet: et h itelligit. si tm̄ vna figura syllogizet: sicut vlis affirmatiua: si aūt in plurib⁹ syllet ex ipsa pone mediū pz in qua figura ꝯcludi debet: et h est (Qm̄ aūt hēm⁹.)

¶ Frequenter ergo falli accidit circa syllogi-

smos

smos ꝓpter necessarium quẽadmodũ dictum est prius. Aliquotiens aũt ꝓpter silitudinẽ positionis terminoꝝ: qđ non opoꝛtet latere nos: vt si.a.de.b.dicit: z.b.de.c.videbit enĩ sic se hñtibus terminis eẽ sylls.non fit autẽ neqꝫ necessarium quicq̃ neqꝫ sylls. Sit enĩ in quo.a. semp esse: in quo.b.intelligibilis aristomenes. in quo aũt.c.aristomenes: veꝝ est aũt.a.inesse b.semper enĩ itelligibilis aristomenes: sed.b. inest.c.nam aristomenes est itelligibilis aristomenes.a.aũt non inest.c.corruptibilis enĩ est aristomenes.non enĩ sylls fiebat sic se habentibus termis. Sed opꝫ.a.b.sumi ꝓpõnem: hoc ꝟo falsum qđ ꝓponebat oẽm itelligibilẽ aristomenem semp esse: cum aristomenes corruptibilis sit. Rursum in quo quidem.c. michalus est musicus michalus: in quo aũt.a.corrũpi cras: verum est ergo.b.de.c.predicari.nam michalus est musicus michalus: sed.a.de.b. corrũpetur enĩ cras michalus musicus.a.autẽ de.c.falsum: hoc aũt idem est priori: non enim verum est vlr musicus michalus qm̃ corrumpetur: hoc autẽ non sumpto non erit sylls. hec autem fallacia fit in eo q pene tanq̃ nihil differens dicere hoc huic inesse: aut hoc huic omni inesse concedimus.

¶ Consequẽter determinat difficultates: siue errores accidentes iuxta ṗdictam reductionẽ z ꝓcedit sic. primo dat intẽtionem.s. q multotiens fit deceptio eo q putatur esse sylls qui non est: z hoc aliqñ in orationibus necessariis: qꝛ enim necitatem hñt credit q sint sylli. aliqñ aũt in orationibus non necciis. credit enim sepe oratio non necia esse sylls ꝓpter similem positionẽ terminoꝝ ei qui est in syllo. z hoc manifestat. z h est (Frequẽter ergo.) 2° ꝓsequitur z diuidit in duas. in p° determinat erroreꝫ qui accidit circa non necias. in 2° cum dicit (Frequenter aũt mentiri euenit.) errorem qui ꝓuenit circa necias. in p° sic procedit. p̃ ponit exẽplum tale. aristomenes semp intelligibilis est: aristomenes est aristomenes intelligibilis. ergo aristomenes semper est: z dicit q non seqtur ꝯclusio. tñ videtur sequi propter similem dispositionẽ terminoꝝ ei qui est in syllogismo: sed non est sylls. qꝛ in tali dispositione terminoꝝ oporteret maiorẽ vlẽꝫ esse. nunc aũt non est ita: z h est (Sic est in quo.a.) 2° addit exẽplum oino sile tale. michalus corrũpetur cras. istud non seqtur neqꝫ est sylls. videtur tñ q sit eadem causa quã prius: z h est (Rursum sit in quo quidẽ.c.michalus.) 3° ad manifestãdum deceptionẽ in vtroqꝫ dicit: q deceptio fit h in eo qđ pene est eadeꝫ dispositio terminoꝝ dispõni que est in syllo. appet enĩ eadẽ silr illi. Quia enim in termis discretis idẽ est hoc huic inẽe: z hoc huic oĩ inesse credit q fuerit sylls: quãuis non sit maior vlis: z h est (h ergo falsa.)

Dubiũ **Dubitabit** forte aliqs primo de intẽtione huius capli. videt enim supfluere cuꝫ reductio sylloꝝ sufficienter determinata sit in ṗcedentibus: z hoc duplr.s. oium sylloꝝ scđe z tertie figure in ṗmaꝫ figuram: z oium sylloꝝ prime figure in vles prime. Preterea ista reducet oẽs figuras adinuicem. quid est ergo quod hic determinat de reductione. ¶ Et dõm q reductio syllorum est quadruplex. aut enĩ oratio aliqua est actu syllogiçata tñ. si potẽtia sic fit reductio quedã orationis syllogiçande in actu syllogiçatã: z hoc est qñ oratio ꝯfuse z inordinate disputata est: z postea debet reduci in formã syllogisticã. talis aũt est reductio que datur hic. si aũt oratio sit actu syllogiçata. aut ergo est indifferens reductio oium figuraꝝ adinuicem: z h est quedaꝫ resolutio: que quidẽ docet eãdeꝫ ꝯnem in diuersis figuris syllogiçare facta alteratione quadã circa medium: z h determinabit infra. aut est reductio figuraꝝ impfectaꝝ: z hoc duplr. aut enim reducunt syllogismi impfecti in pfectos simplr. aut in ṗmo perfectos sicut in vles prime: z ista duplex reductio determinata est supius. pꝫ igit q quadruplex est reductio in oronibus: z ideo nulla illarum supfluit: cum oẽs determinent in hoc libro. p° ¶ Sed tunc dubitat. potẽtia enim est ante actũ. quare oratio syllogiçãda ṗor est q̃ oratio actu syllogiçata. q̃re cum hic determinet reductionẽ orõnis syllogiçande: superius aũt determinauit reductionẽ orõnis syllogiçate. pꝫ q nõ bene ꝓcedit: debet enĩ hec reductio ṗcedere illam que in ṗcedẽtibus determinata est. ¶ Adhuc cum 2° sit quedã reductio mutua figuraꝝ adinuicẽ: que qdem reductio cõior est alijs reductionib9: videt q ṗmo debuit illam determinare. nunc aũt vltimo determinat eam. ¶ Et dõm ad p̃m q si orõ que solum in potẽtia syllogiçata est: debeat in formã syllogisticã reduci: nece est Ad p̃m illam formã syllogisticã prius cognosci: sed illa non cognoscit nisi per sylloꝝ generationem. quare opꝫ precognoscere sylloꝝ gñationem si debeat fieri reductio orõnis inordinate ad syllm: sed gñationi sylloꝝ cõnexa est duplex reductio.s. que est aliaꝝ figuraꝝ in ṗmaꝫ: z que est oium sylloꝝ alioꝝ in vles prime: sicut pꝫ ex ṗdictis. quare ante istã reductionẽ que fit hic: nece fuit illã duplicẽ reductionẽ ṗus determinare. Quis ergo ꝟm rẽ precedat orõ syllogiçãda orõnẽ syllogiçatã: tñ necitas ipsi9 artis exigit prius determinari reductionem orõnis syllogiçate q̃ syllãnde. ¶ Ad 2m dõm: q illa reductio que Ad 2m est figuraꝝ adinuicẽ mutatio nõ est ꝓpter sylloꝝ perfectionẽ: sed vt pateat quot modis idẽ syllari possit p idẽ mediũ alteratũ. Oẽs aũt alie tres reductiones per pfectionẽ orõnum syllisticaꝝ fiũt: z ita pꝫ q ṗncipalius nõ intẽditur illa mutua reductio: z ideo illam reductioneꝫ figuraꝝ adinuicem vltimo determinat.

Cõsequẽter forte dubitabit aliquis de dictis in Dubiũ lfa. z p̃ de hoc qđ dicit q si hẽamus sylloꝝ gñationẽ z mediꝫ inuẽtionẽ: z sylloꝝ reductionẽ tũc habebimus sufficiẽter ꝓpositũ. ex hoc enĩ videt q cũ hec tria in p li° sufficiẽter determinata sint: q scđs liber nõ sit de suo ꝓposito: imo supfluat. Et põt dici q ṗncipalr intentũ in toto hoc negocio in hoc p habet. in 2° aũt determinat de qbusdã modis sylloꝝ qui sunt ex hypothesi. quoꝝ generatio est de ꝓposito Ar. z si non ita ṗncipalr sit generatio ostẽsiuoꝝ: z ita verbuꝫ eius non excludit 2m librũ a suo ꝓposito. intendit enĩ dicere q completio totius doctrine in dictis tribus consistit.

Alterius forte dubitat de suo exẽplo vbi dicit cõ Dubiũ clusionem sequi si ꝓpõnes necie sint vt hic. non suba interẽpta nõ interimit suba: sed partibus rei interẽptis interimit res. ergo partes sube sunt sube. videt enim q sit sylls. cum sit oratio in qua qbusdã positis zc. Oppositũ aũt videt vlt. z p̃ per hoc q altera p̃missaꝝ negatiua est: z ꝯclusio affirmatiua: qđ non ꝯtingit in syllo. ¶ Adhuc quicũqꝫ terminus est in ꝯne: opꝫ 2°

q̄ sit in p̄missis: sed in dicta orone est aliqs terminus in
3° orone qui nō est in p̄missis. ¶ Adhuc oēs termini pre-
missarū preter mediū debēt inueniri in ɔ̄ne: sed sic non
est in dicta orone: q̄re non est syll's: τ hoc verū est. ¶ Ad
obiectū dōm. q̄ nō est ibi recta dispositio terminorū τ p-
positionū: τ ideo nō ɔuenit ei diffinitio sylli: lz ɔcludat
ex necītate. Querit̄ ergo que τ quō desunt ibi ppōnes:
¶ Et dōz q̄ ppric p̄misse huius ɔ̄nis partes sube sunt
sube: sunt iste. qbus interēptis iterimit̄ suba sunt sube.
sed ptib⁹ sube interēptis interimit̄ suba. ergo ptes sube
sunt sube. iste ppōnes desunt in p̄dicta orone ad hoc q̄
imediate syllet̄ ɔclusio: sed minor huius sylli intelligit̄
in 2ª ppōne dicte oronis itellecte vlr. p̄ syllm aūt syllat̄
sic ex p̄ª ppōne posita in lr̄a τ maiore subitellecta. in 2ª
ppōne per 2ᵃᵐ figurā. non suba interēpta non iterimit̄
suba. ptibus aūt sube interemptis interimit̄ suba. ergo
partes sube sunt sube. ex h̄ aūt τ quedā assumptio syllo
giçat̄ sic: que sunt τ nō sunt nō sube nō sūt sube: s3 ptes
sunt: τ nō sunt nō sube. ergo partes sube sunt. sic ḡ patet
quō ex syllo syllogiçat̄ τ qualiter desunt propōnes: τ q̄
oratio quā ponit q̄uis sit necessaria nō tñ est syll's.

Dubium **Sed tunc** forte quereret̄: q̄re nō declarat quō acci-
dit decipi superfluitate sicut diminutio-
ne. Et dr̄ vel dici pōt q̄ vtrūqz in ex̄ pz qd̄ ponit siquis
inspiciat. non solū enim deficientes sunt pprie debite:
imo superfluit alia idebita vel alie indebite: q̄re cū abun
det in p̄missis termis respectu ɔ̄nis: vt dcm̄ est: necē est
abūdare ppōnē. addito enim termīo addit̄ τ ppositio.

Dubium **Cōsequenter** quereret̄ de 2° exēplo. s. si est homo
est aial: τ si est aial est suba. ergo
si est hō est suba. dicit enī q̄ nō est syll's. videt̄ q̄ sit tm̄
per diffinitionē sylli. tñ p̄ Boetiū qui dicit talē eē syllz
bonū hypotheticū pcedētem sup mediū. idē a p̄ ad vl
timū. ¶ Et dōm q̄ Ar. nō logt̄ hic de syllo hypotheti-
co s3 cathegorico tm̄ τ ordinario: τ iō non reputat talē pro
syllo ¶ Adhuc opz ad syllm q̄ fiat debita positio ter-
minorū τ ppōnū: s3 hic nō est debita positio ppōnū. illa
enī que vt ps est p̄ ponit̄. que sit vt totū 2ª tanq̄ ipa sub
sua pte accipiat̄: τ ita est ibi duplex pctm̄ ɔtra syllm: s̄m
q̄ intēdit hic Ar. de syllo. si aūt transferrent̄ ppōnes in
predicata sic. ois homo est aial. oē aial est suba. tūc nō ni
si vnū pctm̄ ɔtra syllm. s. indebita positio ppōnum.

Dubium **Cōsequenter** dubitat̄ de hoc qd̄ videt̄ Ar. vel-
le nomē diuiduū addi termīo di-
screto sic. Ois aristomenes itelligibilis est τc. videt̄ enī
q̄ nō sit possibile: sic. tñ per naturā nois indiuidui qd̄ a
duob⁹ vel plurib⁹ τc. q̄̄ per naturā termini discreti qui
non diuidit̄ per ptes subiectiuas. ¶ Adhuc nomē indi-
uiduū solum pōt addi termino in quo est accipe vnum
extra alterū. hoc aūt nō est in termino discreto. Sed di-
cunt q̄ termino discreto absolute nō pōt addi: sed p̄ ali-
quid sibi adiunctū sub quo est accipe vnuz extra alterū:
vt cū dr̄. ois michalus musicus: τ ois aristomenes itelli-
gibilis. Sed ɔtra. nomē adiectiuū neqz verbo supponit
neqz distributioni subiacet per se: sed mediāte suba ter
mini substātiui adiuncta: sed suba substantiui singula-
ris nō subiacet distributioni. q̄re nec adiectiuū per ipz.
quare aggregatuz ex noīe discreto τ noīe adiectiuo non
pōt subiacere distributioni: cū neutruz hēat nām qua
distribuat̄. Sed si dicet q̄ ipm adiectiuum cōe est ali-
quo mō: τ sic circa ipsum fit ɔ̄dictio per nomē discretū:
nō tñ tāta ɔ̄dictio: quin ad huc distribui possit pro acci-
dente: τ ita nō subiacet distributioni per nomen discre-
tū: sed magis ex sua cōitate. ¶ Sed ɔtra. nō hz de se qd̄
supponat v̄bo neqz subiaceat distributioni. ¶ Adhuc
albedo in sorte idiuiduat̄ in ipso. q̄re sicut nec sortes di
stribui pōt. sic nec albedo in sorte: τ ita nō erit ɔuenien
ter dcm̄: ois sor. albus: qr vnicū τ idiuiduū est suppositū
tā sortis q̄̄ albi. Sed dicet q̄ quedā accidētia in idiui-
duo isunt: q̄ nō suscipiunt in eadē multiplicatione s̄m
spēm. sicut albū inest sorti: τ ppter additionē talis acci
dētis siue adiectiui non pōt addi vle signū termīo di-
screto. Quedā aūt ita insunt q̄ in eodē sunt multiplica-
bilia s̄m spēm. silr̄ signū vle. vnde sic dico. Ois itelligi-
bilis aristomenes semp̄ est. ois intelligibilitas est in eo
semp̄. hoc aūt falsuz est. Sed ɔtra. in oī dispositione hu-
ius debet mior extremitas sumi sub medio distributo:
τ iam dcm̄ est: q̄ distribuit̄ itelligibilitas vel musica in
hoc idiuiduo. q̄re minor sub eo accipi debet si fiat syll's.
hoc aūt manifeste falsuz est, neqz enim aristomenes ca
dit in distributiōe itelligibilis: neqz michalus in distri-
butione musici. q̄re non ɔtingit dicere maiorē esse fal-
sam: cū signo distributionis: τ syllm bonū. ¶ Adhuc i-
telligibilis est differētia impropria aristomeni respectu
eius qd̄ est semp̄ esse: siue sumat̄ cuz signo vli siue non.
silr̄ musicū est dr̄ia impropria michalo. in respectu eius
qd̄ est corrupi: τ nō erit syll's: qd̄ ɔcedēdum. vñ cū dicit
(Sed opz vlr. a. b. siue ppōnē.) non intēdit per h̄ ppō-
nem debere accipi vlem in talibus terminis: sed maiorez
in tali dispōne debere accipi vlez: qd̄ est dispositio p̄me
figure. per hoc aūt qd̄ dicit (Hoc aūt falsuz qd̄ ponebat
esse intelligibile.) nō intēdit q̄ ppositio vlr in talibus
termis sit falsa: sed q̄ falsum sit ipsam posse accipi vlez
in talib⁹ termis. sed hoc innuit per hoc qd̄ sequitur. s. (Cuz
aristomenes sit corruptibilis.) p̄ h̄ enī significat aristo-
menē idiuiduū eē τ singulare: cui nō licet addere signū
vle. pz igit̄ q̄liter dōm est. s. q̄ nō debet addi signū vle
termino discreto neqz p̄ se neqz per adiectiuū additū.
¶ Sed tūc querit̄ cuiusmodi pctm̄ ɔtra syllm est in di-
ctis exēplis. Et dōm q̄ maior nō est vlis: cū tñ sit dispō
prime figure τ est fallacia s̄m quid a maiori ad ɔ̄nem.

Frequenter autem τ mentiri euenit
eo q̄ non bene exponunt̄ s̄m ppositionē termini: vt si. a. quidem sit sani-
tas. b. v̄o egritudo. c. aūt homo: ve-
rum est dicere qm̄. a. nulli. b. ɔtingit inesse: nul
li enim egritudini inest sanitas. τ rursuz qm̄. b.
inest omni. c. ois enim homo susceptibilis est
egritudinis. videbitur igitur accidere nulli ho-
mini contingere sanitatē inesse. Huius autem
causa est: q̄ non bene exponuntur termini s̄m
dictionez qm̄ transumptis his que sunt s̄m ha
bitudines nō erit syll's: vt si pro sanitate quidē
ponat̄ sanū: pro egritudine aūt egrum: nō eniz
est verū dicere quoniam non contingit egrotan
ti sanū esse: hoc autem non sumpto non fit syl-
logismus nisi contingentis: hoc autem non im
possibile: contingat enim nulli homini iesse sa-
nitatem. Rursuz in media figura erit similiter
falsum: nam sanitatem quidem nulli egritudi-
ni: homini v̄o omni contigit inesse: quare nul-
li homini egritudo. In tertia autem figura se-
cundum contingere accidit falsum: etenim τ
sanitatem τ egritudinem τ disciplinaz τ igno

rantiam z omnino cõtraria omni z eidē cōtin
git inesse: sibi ipo impossibile inuicem: hoc aũt
in predictis non est concessum: quando enim
eidē plura contingit inesse contingit z sibi inui
cem. manifestum ergo quoniam in omnibus
his fit fallacia pter terminorũ expositionē.
transumptis eni his que sunt ƒm habitudines
nihil fit falsum. Palam ergo qm̄ in huiusmo
di ppositiõibus semper qđ est ƒm habitũ pro
habitu sumendũ z ponendum terminum.

In parte ista determinat Ari. errores z difficulta
tes accītes circa reductionē duaꝝ ppõ
nũ in terminos tres. in oñonib⁹ in qb⁹ est nečitas: z illas
remouet: z diuidit in pncipale z incidēs: qđ incipit ibi
(Nō opz aũt arbitrari.) pars pncipalis in duas. in pᵃ re
mouet errores ɔtīgētes in hac reductiõe circa terminos
pncipales. in 2ᵃ cũ dicit (Reduplicatũ āt ad maiorē.)
remouet errores ɔtingētes in illa circa aliqđ ãnexũ ali
cui pncipaliũ terminoꝝ. pᵃ in duas. in pᵃ remouet erro
res sine difficultatē ɔtingētē in hac reductiõe circa ter
minos simplices. in 2ᵃ cũ dicit (Nō aũt opz semꝑ.) cir
ca terminos cōplexos. in pma sic pcedit. pmo pponit
ppõnē intentã dicēs: ꝙ sepe fit deceptio qñ termini ac
cipiunt nũc ƒm ɔtractionē nũc ƒz abstractionē vt hic.
de necessitate nulla egritudo est sanitas: sed oīs hõ est
eger. nõ sequit de necessitate. g̃ nullus homo est sanus
quis sequi videret. z h̄ est (Ut si. a. qdē.) 2ᵒ cãm dece
ptionis exponit z remouet dicēs: ꝙ deceptio est per ac
ceptionē terminoꝝ abstractoꝝ cum deberent accipi in
concretione. maior eni ppõ sumpta est in abstractis et
sumenda erat in cōcretis terminis: z erit tũc ppositio
falsa cũ mõ necessitatis. s. de necessitate nullũ egrũ est
sanũ. accepta aũt maiori de ɔtingēti erunt pmisse vere
z ɔclo sequēs de ɔtingēti sic. ɔtingit nullũ sanũ eē egrũ
sed oīs hõ est eger. ergo contingit nullũ hoiem esse sa
nũ: z h̄ est (Huius aũt cã est.) Et nota ꝙ terminos ab
stractos vocat ea que dixit ƒm habitudines. concretos
aũt qui ab his sumunt. ¶ Cōsequēter ostendit eam in
scđa figura dicens: ꝙ similr accidit hec deceptio pter
prauã susceptionē terminoꝝ. si enim accipiant pmo in
abstractiõe sic. de necessitate nulla egritudo est sanitas
omnis hõ est sanus. non seqt ɔclo de nečio. sumptis āt
premissis veris in terminis cōcretis z altera de ɔtingē
ti erit ɔclo sequens de ɔtingēti sicut pus. z h̄ est (Rur
sum in medio.) Cōsequenter manifestat eã in tertia fi
gura dicēs: ꝙ ɔclo in terminis abstractis erit falsa pre
missis existēntibus veris de ɔtingenti vł altera de ineē.
v. g. omni homini ɔtingit ineē sanitatē: z ita egritudinē
nõ tñ cōtingit aliquã egritudinē esse sanitatē. z cã hui⁹
est: q2 ɔtingit eidē iesse ɔ̃ria: etsi nõ simul. nõ eni vnũ
illoꝝ inest alteri q̃uis videat ƒm predictos terminos
z pdictũ modũ. z h̄ est (In tertia aũt figura.) ɔsiter ex
his ɔcludit ɔclonē pbabitã ostensaz dicens: manifestũ
eē deceptionē fieri ꝑ icōuenietē terminoꝝ expõnē: z nul
lũ accidit icōueniēs si trãsmutent abstracta in ɔcreta:
ex q̃ ɔcludit ꝙ i reductiõe taliũ ppõnũ faciēda ponēdi
sũt termini ɔcreti z ñ abstracti: z sic pz qũo vitat pctm̃
accñs circa talē acceptõez. z h̄ ē (Manifm̄ ē qũo i oīb⁹.)

dubium Dubitaret forte aliqs. vtrũ semꝑ accidat pctm̃
ɔtra syllm̃ sumptis terminis non in
ɔcretiõe: imo in abstractiõe. z videt ꝙ nõ. sequit eniz
ad min⁹ ex nečitate ɔclo de inesse sic. de nečitate nulla
egritudo est sanitas. oīs hõ ē eger. g̃ nullus hõ est san⁹.
¶ Adhuc sequit per locũ a ɔiugatis. si de nečitate nul 2ᵒ
la sanitas est iusticia. g̃ nullũ sanũ est iustũ: z tñ cōmu
tant termini ƒm ɔcretũ z abstractũ. ¶ Adhuc in exē 3ᵒ
plo Ari. maior est vera de nečio z minor de ineē: q̃re se
quit ɔclo nečia per mixtionez nečary z ineē. q̃re seqt:
de necessitate nulla egritudo est sanitas: sed oīs hõ est
eger. g̃ de nečitate nullus hõ est san⁹. ¶ Adhuc dubita 4ᵒ
bit: q̃re magis seqt ɔclo terminis existētib⁹ ɔcretis q̃ Ad pᵐ
abstractis. ¶ Ad pᵐ dõz ꝙ vbicũqz fallit habitudo syl
logistica per variationē termioꝝ a ɔcretis in abstractis
vel eɔ. ¶ Ad obm dõm: ꝙ ɔclo de inesse sequit nõ pꝑ
vtutē syllisticã per habitudinē localē. dēpta n. maiore
extremitate sequit ɔclo per locũ ab oppositis. ¶ Silr Ad 2ᵐ
dõm ad 2ᵐ ꝙ argumētũ valet tñ ƒm habitudinē loca
lem. vel pōt ibidē dici ꝙ non sequit ɔclo nisi accipiat
per se sicut pmissa accipit. aliter eniz nõ est h̄ vera. nul
lũ sanũ est iustũ. ¶ Ad 3ᵐ dõm ꝙ mixtio necessary nõ Ad 3ᵐ
valet nisi cũ minor est eēntialr sub medio: sicut pus ha
bitũ est. sic aũt nõ est in exēplo Ari. ¶ Adhuc nõ est ne
cessitas sylli nisi in terminis vniformiter acceptis. sic
aũt nõ est in exemplo Ari. z iõ nõ tz sua mixtio. ¶ Ad Ad 4ᵐ
aliud dõm ꝙ nečio in terminis ɔcretis neqz abstractis
seqt ɔclo nečio: q2 nõ accipit mior sub medio. z adhuc
in terminis ɔcretis erit maior falsa de necessario. ɔclo
aũt de ɔtingenti sequit accepta maiori de cōtingēti in
terminis concretis sicut dictum est in sententia.

Ulterius forte dubitat de eo qđ dicit hãc esse fal Dubium
saz in ɔcretis. de nečitate. nullũ sanum
est egꝝ. videt eni ꝙ sit vera sic. hec est vera. nullũ sanũ
est egrũ z nõ pōt nõ eē vera. g̃ est nečia. q̃re dictũ eius
nečium: q̃re nullũ sanũ eē egrũ est nečium: z sic hec. de
necessitate nullũ sanũ est egrũ. Si dicet h̄ ꝙ est multi
plex. nullũ sanũ esse egrũ est nečium: ƒm cōpõnē z diui
sionem: z vera in sensu cōpositionis. s. cōposite pferen
do falsa est in sensu diuisionis. s. diuisim pferendo: z tã
tum in sensu diuisionis sequit ex ea de necessitate. nul
lum sanũ est egrũ. Cōtra nulla differentia est inter ista
nisi ꝙ in vna cadit modus super dictũ: in alia aũt super
ppositionē. Quare videt ꝙ id qđ sequit ex vna in sen
su diuisionis sequat ex alia in sensu cōpositionis: q2 p
positio z dictũ ɔuertunt. eodē aũt addito ɔuertibilib⁹
z eodē mõ se hñtib⁹ adhuc erũt ɔuertibilia. ¶ Adhuc
in hec ppõne. nullũ sanũ eē egrũ est nečiũ ƒm ꝙ diui
sa est. modus cadit sub negatiõe sicut pz distinguēti: in
hac aũt. de necessitate nullũ sanũ est egꝝ. cadit modus
sup negõnē: sz ad negõnē modi de nečio non seqt affir
matiua modi z negatiua ipsi⁹ eē: q2 non sequit si nõ ne
cesse est eē nečē est nõ eē: sed eɔ. Quare ad dictaz ppõ
nē de sensu diuiso nõ seqt ista. nečē est nullũ sanũ esse
egrũ: nec ista. de necessitate nullũ sanũ est egrũ. Et dici
pōt ꝙ illud argumētũ nõ valet: si ppõ est vã. z nõ pōt
nõ eē vera. g̃ est nečia nisi fuerit in subto cã eēntialis z
iseparabilis: q̃re pdicatũ remouet a subto vł ei iest: sz cũ
dr. nullũ sanũ est egrũ. in supposito nõ est cã essentialis
z inseparabilis remouēs pdicatũ a subto: sz cã accñtalis z
separabilis: z iõ ppositio nõ est nečia. imo falsa erit addi
to modo necessitatis. h̄ aũt. nullus homo est asinus: cũ
sit vera: z non possit nõ esse vera: est necessaria: quia in
subto est cã essentialis z inseparabilis remotionis pdi
cati a subto: z ideo si addat modus necessitatis adhuc
erit vera. Ex his pz quo modo hec ppositio non est ne
cessaria. nullũ sanũ est egrũ: nec alia ɔsimilis. z quo mõ
intelligenda est regula que est. si ppõ est vera z nõ pōt
nõ eē vera. ergo est necessaria. ¶ Ulteri⁹ dubitari pōt

silr circa exéplū positū in 2ª figura: sȝ pȝ p dicta. ¶ Sȝ querit̃ de eo qḋ dicit ibi sequi in 2ª figura sic. cōtingit nullū sanū eē egrū: ois hō est eger. g̃ cōtingit nullū hominē esse sanū. illud nō sequit̃: q: est mixtio ɔtingētis ꝛ in esse. in 2ª figura affirmatiua existe de ineē cū contradixit superi⁹. ¶ Et dōm ꝙ suus sermo cōis est ad h̄ ꝙ affirmatiua sit de inesse. ꝛ ꝙ negatiua est: ꝛ si illa de ineē sit affirmatiua nō sequit̃ ɔclō sicut opponit̃. vnde ponēda est negatiua de ineē. ꝛ tūc seqt̃ sic. nullū sanū est egrū. ɔtingit oēm hoīem esse egrū. g̃ ɔtingit nulluȝ hoīem esse sanū. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qḋ dicit in exéplo tertie figure. s. ꝙ ex p̄missis veris nō sequit̃ ɔclō. p h̄ eni videt̃ 3ª figura falsificari: ꝛ ꝙ non teneat nisi gr̃a terminoꝝ: exq̄uo in abstractis nō pōt inferre ɔcretionē. ¶ Adhuc videt̃ falsuȝ qḋ dicit. ꝙ mediū in 3ª figura pars est vtriusqȝ extremitatis. q̄re p̄missis existib⁹ affirmatiuis ꝛ veris necē ē ɔcludi vere ɔueniētiā extremitatū h̄ȝ p̄tē: ꝛ ita sequet̃ ꝯ̄ vā. ¶ Ad h̄ dōm: ꝙ dispō tertie figure semp est cū terminis vniformiter sumptis: sȝ in exéplis Ari. nō sumunt̃ vniformiter: in p̄missis eni fit cōparatio oppositoꝝ accntium ad subm. ex qua cōparatione extremitates sumunt̃ in ɔcretiōe ꝛ denominatiue: cuȝ dr̃. ɔtingit hominē inesse egritudinē: ꝛ silr sanitatē q̄ equollent istis. ɔtingit oēm hoīem eē sanū. ɔtingit oēm hoīem esse egrū: in ɔ̄ne aūt p̄dicat̃ accns de accnte vbi nō fit denominatio. est eni sensus ɔ̄nis iste ɔtingit aliquā egritudinē eē sanitatē: ꝛ iō nō sequit̃ ɔclo in abstractiōe: q: nō vniformiter accipiunt̃ termini. s. in p̄missis ꝛ concretiōe denoīatiue. In ɔ̄ne aūt in abstractiōe. Ex his pȝ rn̄sio ad opposita.

Non opȝ aūt semper terminos q̄rere nomine exponi: sepe eni erūt orationes qb⁹ ipositū nō est nomen: q̄re ꝛ difficile ē reducere h⁹ syllos: aliquotiēs aūt falli accidit pp huiꝰ inq̄sitionē: vt ꝙ im mediatoꝝ est sylls. Sit. a. duo recti. b. triangulus. c. ÿso equicrus. g̃ ei qḋ est. c. inest. a. per. b. ei ÿo qḋ est. b. nō iaȝ per aliud. per se eni triangulus hȝ duos rectos: q̄re nō erit mediū eius: qḋ est. a. b. cū sit demōstrabile. Manifestū eni qm̄ mediū nō sit semp sumēdū vt hoc aliqd: sȝ aliquando orationē qḋ accidit in predicto.

In hac p̄te remouet difficultatē accidētē in reductiōe q̄tū ad terminos cōplexos: ꝛ p̄cedit sic. p̄ᵒ p̄ponit p̄pōnē intētā h̄ dicēs. ꝙ in reductione in termios nō opȝ semp ɔuertere terminos simplices. ꝛ h̄ est (Nō opȝ aūt.) 2ᵒ manifestat eaȝ duplici cā. p̄ª est q: sepe opȝ termios sumere vbi nō est nomē vnū ipositū ꝛ ɔcludit sibi eē difficile in reducēdo. ꝛ h̄ est (Sepe eniȝ erūt.) 2ª cā est: q: penes inq̄sitionē termioꝝ simpliciū accidit sepe in syllis decipi: ꝛ h̄ declarat in exéplo: q: si dicat̃: triāgulus hȝ duos rectos: equicrus est triāgulus. g̃ hȝ duos rectos. h̄ ɔcludit̃ p̄m̄ de vltimo per medium simplex sicut per triangulū. sed si debeat p̄m̄ ostendi de medio nō ɔtingit accipere terminū simplicem pro medio. duo eni recti p se triāgulo isunt: ꝛ nō per aliud. vn̄ opȝ sumere diffinitionē passiōis vel subti pro medio. ꝛ h̄ est (Aliquotiēs āt.) Cōsequēter ɔcludit p̄pōnē manifestā quā itēdit dicēs. ꝙ nō semp q̄rēdū est mediū qḋ sit termin⁹ simplex: sȝ aliqn̄ opȝ sumere diffōnem. siue aliq̄ꝫ orōnē sicut in predicto exéplo. ꝛ ita pȝ ꝙ in reductiōe nō semp sunt querendi termini simplices. ꝛ h̄ est

(Manifestū g̃ qm̄ mediū.) Dubitat̃ forte hic: q: videtur velle opposita. p̄ᵒ eni significat hāc esse imediataȝ. ois angulus hȝ duos rectos per h̄ qḋ dicit (Ut qm̄ imediatoꝝ.) postea sigiat ipsam eē mediataȝ cū dic (a. b. sit dmostratiuū.) ¶ Et dōȝ ꝙ p̄pō dr̃ imediata dupl̄r. vno mō ab imediatiōe cāe: ꝛ sic solū p̄n̄ª demr̄atiōis p̄ᵒ imediata sunt: ꝛ sic nō ē hec imediata. triāgulus habet duos rectos. cū sit ɔclō demr̄atiōis: ꝛ h̄ est qḋ sigiat vltimo ipsam mediatā eē. alio mō ab imediatiōe alicuiᵒ termini mediꝫ sicut subti. ꝛ h̄ mō est ꝯ̄ demr̄atiōis immediata. q: iter passionē p̄priā ꝛ ei⁹ subm p̄priū nō cadit subm mediū: ꝛ sic hec est imediata. ois triāgulus hȝ duos rectos: ꝛ h̄ pōt signari p illā lrām (Ut qm̄ mediatoꝝ.) nō tn̄ opȝ ꝙ illa lr̄a significaret ei⁹ imediationē sȝ imediationē p̄ncipioꝝ ɔcludētiū ipsam vel aliq̄ꝫ cōsimilē. ¶ Adhuc dubitat̃ forte: q: videt̃ ꝙ ois p̄pō mediata sit: q: si est p̄pō affirmatiua p̄dicatū inest subto. aliq̄ est g̃ cā huiᵒ iherētie: ꝛ illa mediū pōt esse respectu illiᵒ p̄pōnis. ꝛ silr est de p̄pōne negatiua. aliq̄ eni est cā qua p̄dicatū remouet̃ a subto. ¶ Et dōȝ ꝙ ois p̄pō cāȝ hȝ sue veritatis: illa tn̄ nō in oib⁹ sufficit ad dmr̄andū. opȝ eni cām que demr̄are dȝ eē porē ꝛ notiorē. in p̄mis āt p̄ncipijs nō ē talē cāȝ iueniret: ꝛ iō dicunt̃ imediata.

Inesse aūt primū medio ꝛ h̄ postremo nō est sumere velut que semp p̄dicent̃ de se inuicē: aut simil̄r primū de medio ꝛ h̄ postremo ꝛ non inesse simil̄r: sed quotiēs esse dicit̃ ꝛ verū dicere hoc totiens opȝ putare singulare inesse: vt qm̄ contrarioꝝ eadē est disciplina: sit eni. a. vnā esse disciplinā. b. aūt cōtraria sibi inuicē. a. g̃ inest. b. nō ꝙ ɔtraria sint vnā esse disciplinā coꝝdeȝ: sȝ qm̄ veꝝ est dicere de ipsis vnā eē coꝝ sciētiaȝ. Accidit aūt qn̄qȝ primū de medio dici: mediū aūt de tertio nō dici: vt si sophia est disciplina: boni aūt est sophia: ɔclusio qm̄ boni est disciplina: ergo bonū qdeȝ nō est disciplina: sophia aūt est disciplina. Qn̄qȝ aūt mediū de tertio dicit̃: primum aūt de medio nō dicit̃: vt si qualis est disciplina omnis autem contrarij: bonum autem ꝛ contrarium ꝛ quale: conclusio quidem qm̄ boni est disciplina: non est autem bonum disciplina: neqȝ quale: neqȝ contrarium.

In hac p̄te remouet Ari. difficultatē ɔtingētē in reductiōe circa terminos aliquos: ꝛ diuiditur in duas. In p̄ᵒ q: ignotū ē an sylleť ex obliqs: docet exēis syllare. in 2ª cū dicit (Simpl̄r eni hic dicim⁹ de oībus.) q̄ō sumēdi sunt termini in reductiōe taliū syllorū. in p̄ª sic p̄cedit. p̄mo p̄ponit p̄pōnē verificandā dicens. ꝙ p̄pōnes affirmatiue ꝛ negatiue ad syllm nō sp̄ accipiēde sunt h̄m terminos rectos: sȝ accipi p̄nt h̄m quēcūqȝ casum. ꝛ h̄ declarat in vno exéplo. vt h̄. oppositoꝝ eadē est disciplina. ꝛ h̄ est (Inesse aūt.) 2ᵒ verificat eaȝ p̄ᵒ docēs syllare ex obliqs affirmatiue. 2ª negatiue cuȝ dicit (Eodē āt mō.) ꝛ p̄ª in duas. p̄ vt tn̄ altera p̄pō est de obliq̄. 2ᵒ vtraqȝ est de obliq̄ cū dic (Est āt neqȝ p̄m̄.) adhuc altera existe de obliq̄ p̄ exéplificat vbi mior ē de obliq̄ sic. sophia ē disciplia. boni ē sophia. g̃ boni ē disciplina. ꝛ h̄ est (Accidit g̃ qn̄qȝ.) 2ᵒ vbi maior est de obliquo sic. ois eq̄lis aut ɔ̄rij est disciplina: sȝ bonū est eq̄le

aut ɔ̄riū

aut 3ⁱᵘᵐ.ḡ rc.ꝛ h̄ eſt(Quāq3 aūt mediū.)Et nota ꝙ ille que dicunt̄ in recto dicit pncipia vel dici vel predicari illa vō que in obliquo non dici neq3 predicari. propria enim eſt predicatio ꝛ ſubiectio ſm̄ rectum.

¶ Eſt aūt neq3 primuz de medio: neq3 hoc de tertio: primo de tertio qn̄q3 quidē dicto: qn̄q3 autem nō dicto: vt ſi cuius eſt diſciplina hui⁹ eſt gen⁹. boni āt eſt diſciplina. ꝯclō qm̄ boni ē genus: p̄dicat̄ aūt nullū de nullo. Si aūt cui⁹ eſt diſciplina gen⁹ eſt h̄. boni aūt diſciplina cō cluſio qm̄ boni eſt gen⁹: ergo p̄dicat̄ de extremo primū: de ſe aūt inuicem non dicuntur.

¶ Deinde exemplificat vbi vtraq3 eſt de obliq̄. ꝛ p° vbi vtraq3 eſt de obliquo ꝛ ēt ꝯclō ſic. cui⁹ eſt diſciplina ei⁹ eſt gen⁹: ſed boni eſt diſciplina. ḡ boni eſt genus. ꝛ h̄ eſt (Eſt aūt neq3.) 2° vbi vtraq3 exiſtēte de obliquo eſt cō cluſio directa ſic. cuius eſt diſciplina h̄ eſt gen⁹: ſ3 boni eſt diſciplina. ḡ bonū eſt gen⁹. ꝛ h̄ eſt(Si aūt cui⁹ eſt.)

¶ Eodem aūt mō ꝛ in nō eē ſumēduz. Nō eni ſignificat nō: nō ineſſe hoc huic nō eē hoc h̄: ſ3 aliqn̄ nō eē h⁹: aut hoc huic: vt qm̄ nō eſt motionis motus: aut gnōnis gnātio: voluptatis aūt eſt: non igit̄ voluptas gnō: aut rurſus: qm̄ riſus qdē eſt ſignū: ſignū aūt nō ſignū: q̄re nō eſt ſignū riſus: ſilr̄ aūt ꝛ in alijs in qbus interimitur ꝓblema. eo ꝙ dr̄ aliquo mō ad ipſuz genus. Rurſum qm̄ occaſio nō eſt tp̄s opportunū: deo enim quidē eſt: tp̄s aūt opportunū nō eſt occaſio: eo ꝙ nihil deo ꝓficiens eſt. terminos eni ponēdū occaſionē ꝛ tp̄s opportunuz deū. ꝓpoſitio aūt ſumēda ſm̄ nominis caſus.

¶ Cōſequēter docet ſyll'are ex obliqs negatiue. ꝛ pcedit ſic. p° dicit ꝙ eſt accipe ꝓpōnē ſyll'icā negatiuā ſicut et affirmatiuā nō ſolū in recto: ſed ſm̄ quēq3 caſuz: ꝛ h̄ eſt (Eodē āt mō.) 2° h̄ māifeſtat. ꝛ p° accipiēdo ꝓpōnes de obliqtate genitiui. 2° de obliqtate datiui vt dic̄(Rurſuz qm̄ eſtas.) de obliqtate genitiui duo ponit exēpla: quoꝝ p^m h3 vtraq3 ꝓpōnē ſic. motionis nō eſt motus. neq3 gnōnis gnō: ſed voluptatis eſt generatio: ꝛ motus. ergo voluptas nō eſt generatio neq3 mot⁹. ꝛ h̄ eſt(Ut qm̄ nō eſt.) 2^m h3 minorē ꝓpōnē de recto ſic. ſigni non eſt ſignū: ſed riſus nō eſt ſigni. ergo riſus nō eſt ſignuz: ꝛ accipitur riſus in minori notatione in ꝯne gnē. ꝛ h̄ eſt (Aut riſus.) ꝛ addit ꝙ ſilr̄ eſt in alijs in qb⁹ ꝯcludit̄ negatiua ꝓpō: eo ꝙ p̄dicatū aliquo mō ſe h3 ad ipſam ꝓpoſitionē: ſed ad ipſam rem ſubiectaz. ꝛ h̄ eſt(Similr̄ autē ꝛ in alijs.) ꝯſiter exēplificat in obliquo datiui ſic: dō nō eſt tp̄s opportunū. ꝛ h̄ eſt(Rurſus qm̄ occaſio.)

¶ Similr̄ aūt hic dicimus de omnib⁹ qm̄ terminos qdē ſemper ponendū ſm̄ declinatiōes nominum. vt hō. aut bonū aut contraria: non hoīs aut boni: aut non cōtrarioꝝ: ꝓpōnes aūt ſumendum ſm̄ vniuſcuiuſq3 caſus: aut enim qm̄ huic h̄ vt equale: aut qm̄ huius duplū: aut vt feriens vel vidēs: aut qm̄ hic. vt qm̄ hō aīal aut ſi quolibet modo aliter cadit nomē ſ3 propoſitionem. ineſſe aūt hoc huic ꝛ verum eſſe h̄ totiens ſumēdum quotiens predicamēta diuiſa ſunt. ꝛ hec aut quo aut ſimplr̄. Ampli⁹ aūt ſimplicia aut cōplexa. ſilr̄ aūt ꝛ eē nō ꝯſiderandum aut hoc ꝛ determinandum melius.

¶ Cōſequēter docet qm̄o ſumēdi ſunt termini in reductiōe taliū: ꝛ ꝓbat ſic. p° dicit ꝙ termini ponendi ſunt ſm̄ rē: ꝗuis ꝓpōnes accipiēde ſint ꝑ v̄rias obliquoꝝ. ꝛ hoc eſt(Similr̄ h̄ aūt.) 2° addit quot modis accipiēde ſūt ꝓpōnes dicēs ꝙ ꝓpōnes tā affirmatiue ꝙ̄ negatiue accipiēde ſunt tot modis quot modis ꝯuenit accipere p̄dicata reſpectu ſubiectoꝝ: ſiue p̄dicata ſint cū determinatiōe: ſiue ſimplr̄ accepta: ſiue ēt ſint ſimplicia: ſiue cōpoſita: ꝛ h̄ eſt(Ineē āt h̄ huic.) In fine āt tanq̄3 pro epilogo dicit reſpiciēs oīa p̄dicta de iſtis errorib⁹ accitib⁹ faciet reductionē meli⁹. q.d. ſ3 p̄dicta documēta cōſiderādū ē termios l reductiōe ꝛ corrigēdū ē acceptionē ſi icōuenīēter accipiant̄. ꝛ h̄ eſt(Cōſiderādū āt h̄.)

Dubitatur hic primo an de obliqs ſyll'ari poſſit vel nō. videt̄ enim ꝙ nō. eadē eniz eſt mā ꝓpōnis ꝛ enūciatiōis: qꝛ ipſe eedē ſunt in ſubto: ſ3 enūciatiōis pn° mālia ſūt. ſ. nomē ꝛ v̄bū. q̄re ꝓpōnis ſilr̄. ſ3 nomē ſolū rectū eſt ꝛ v̄bū ſimilr̄. q̄re ex obliquo nō fiet ꝓpō ſyll'ica ſicut nec enūciatio. ¶ Adhuc ꝓpō Dubium
reſoluit̄ in termios q ſunt ſubm ꝛ p̄dicatū ſic̄ ꝓbabitū 2°
eſt. ſ3 ſubijci vel p̄dicari nō pōt niſi rectuz. q̄re ꝓpō reſoluit̄ in rectum. ꝯſtat ḡ ꝙ ex his cōponit̄. ¶ Adhuc ſi 3°
obliqu⁹ ſit ſubm in ꝓpōne h̄ erit: aut qꝛ ſubijcit̄ diſtributiōi. ꝛ ſi h̄ ē ſic tūc dicēdo. boni ē diſciplina. h̄ qd̄ dico boni nō eēt ſubm: qꝛ nō ſubiacet diſtributiōi. q̄re vꝫ ꝙ ſubm in ꝓpōne nō erit obliqu⁹. ¶ Et dōm ꝙ ſyll'ari Ad p^m
pōt ex obliqs ꝛ accipi ꝓpō ſyll'iſtica in eis. Et rñdēdū ad p^m ꝙ enūciatiōis ſ3 ꝙ hui⁹: ꝛ ꝓpōnis ſ3 ꝙ ꝓpō nō eſt neceē eadē eē pn° mālia. ꝓpō eni in rōne ꝓpōnis pōt habere pro ſubto qd̄ enunciatio ſm̄ ꝙ hō h3 pro determinatione ſubiecti: ſicut patet in hac ꝓpoſitione. oīum oppoſitoꝝ eadē eſt diſciplina. ſi cōſiderent̄ pncipia ei⁹ ſm̄ ꝙ ꝓpō eſt ꝛ ſm̄ ꝙ enunciatio eſt. pōt eni ꝓpoſitio hēre ſubm ſm̄ obliquū ꝛ ſm̄ rectos: ſ3 enūciatio ſolum ſ3 rectū. ꝛ h̄ eſt qd̄ ſolet dici: ꝛ bene ꝙ duplex eſt ſubm . ſ. ꝓpōnis ꝛ enūciatiōis. ¶ Ad 2^m dōz: ꝙ in ꝓpōne aliō Ad 2^m
ſubijci pōt ꝙ̄ rectū: ꝗuis in enūciatiōe nō. ¶ Ad 3^m dicit̄ obliquū eſſe ſubm ꝓpōnis: nō qꝛ ſubijciat̄ alteri ne Ad 3^m
q3 ſubiaceat diſtributiōi: ſ3 qꝛ ſubiacet reſpectu alicui⁹ predicati de eo: cū quo in cōpoſitione ad alteꝝ facit habitudinē ſyll'icā. ꝓpō eni cui⁹ tale ſubm eſt ordinationē h3 in ꝓceſſu ſyll'iſtico. ¶ Sed tūc dubitat̄ ſi ex obliquis ſyll'ēt. q̄re modū ſyll'andi in eis nō tradit Ari. ſuperius vbi determiauit gnōnē ſylloꝝ: ꝛ quare determinat ip̄m hic. Quare ēt nō determinat mixtā gnōnē ſyllogiſmoꝝ ex obliqs ꝛ rectis. ¶ Ad h̄ dōm ꝙ ſupius cū determinauit ſylloꝝ gnōnē nō deſcēdebat ad māz niſi que qꝛ diuerſificat modū ꝛ formā ſyll'andi: talis āt nō eſt obliquū ꝛ rectū. ꝛ iō nō determinauit ſuperi⁹ modū ſyll'andi ex obliquis ꝛ rectis diuiſim. qꝛ idē eſt modus ſimplr̄. hic āt determīat qm̄o ſyll'ēt ex obliqs magis incidenter ꝙ̄ pncipalr̄: qꝛ eni h3 determinare difficultatē ꝛ reductionē taliū ſylloꝝ ne ignoret̄ q̄liter fiant hō ſyllogiſmi. docet h̄: nec etiā determinat mixtionē ex obliquis alr̄ ꝙ̄ ibi: aliqn̄ eſt vna de recto ꝛ alia de obliquo qꝛ penes talē mixtionē nō gnātur diuerſitas in forma ꝛ potentia ſyll'i niſi forte fuerit accītalis valde. ¶ Ad p°
huc dubitaret forte aliqs qꝛ videt̄ talis ſyll's fallere ꝑ diuerſitatē medij que cāt deceptionē: vt cū dr̄. oīuz oppoſitoꝝ eadē eſt diſciplina. ſanū ꝛ egruz ſunt oppoſita.

2° ¶ Adhuc dispõ pe figure nõ tenet vbi accipiat minor sub medio: sʒ dicat. phia est disciplina ğ boni est phia. minor nõ vr ee sub medio.

Ad pm ¶ Et dõm ad pm ꝙ talis diuersitas medij que est sʒ obliquũ ꝛ rectũ nõ est nisi sʒ accñtales modos itelligẽdi. ꝛ h diuersitas nõ causat diuersitatẽ in cõpõne ẽẽntiali medij ad extrema. ꝛ iõ talis diuersitas medij nõ ipedit syllm.

Ad 2m ¶ Ad 2m dõm ꝙ nõ semꝑ accipit minor sub medio in pa figura sic subsistens ꝛ in linea ꝑdicabili: sed sufficit ꝙ sʒ rõnẽ accipiatur sub eo quoquo mõ vere se hẽat mediũ dcm̃ de eo. ꝛ iõ satis bene accipitur bonuʒ sub phia: ꝛ bon9 est sylls.

Dubium Adhuc forte dubitat de eo qd dicit: ꝙ vtraqʒ pmissarũ sumpta in aliquo ꝯ põt eẽ de recto. ex hoc enĩ seqt ꝙ ꝯclõ neutri pmissaꝝ assimilet: cui9 oppm est veꝝ sm Ari. ¶ Et dõʒ ꝙ q̃uis dissimilis sit ꝯ pmissis penes obliquũ ꝛ rectũ: tñ siles sunt sm iherẽtiã: ꝛ sʒ h ꝙ vtraqʒ est de ineẽ: ꝛ talis silitudo sufficit ad notandũ ꝙ hec diuersitas mãlis q̃ est sʒ obliquũ ꝛ rectũ põt eẽ idifferẽter circa ppõnes de ieẽ ꝛ circa ppõnes ð mõ.

Dubium Adhuc q̃rit q̃re nõ docet syllare ex oib9 obliqs: qr nõ ĩ ablatiuo: q̃re ẽt nõ ꝑ accusatiuũ ꝛ vocatiuũ. ¶ Et dõm ꝙ greci nõ habuerũt ablatiuũ: sʒ vsi sunt loco ei9 genitiuo ꝛ datiuo. ꝑ vocatiuũ ẽt nõ: cũ de illo fiat ppõ in q̃ nõ est vitas neqʒ falsitas. ꝛ iõ de his nõ ꝯuenit Ari. Et sciẽdũ ꝙ in termis q̃s ponit satis põt exẽplificari de accusatiuo si accipiat vbum trãsitiuuʒ. ¶ Si ãt q̃rit q̃re nõ docet syllare ex obliqs per tres figuras. Sciẽdũ ꝙ qõ tẽtatiua est. exẽpluʒ enĩ istud motionis. hõ est mot9 ꝛc. facit syllm 2e figure. ꝛ vltimũ exẽplũ cũ dicit. ꝙ deo nõ est tps opportunũ: facit syllm 3e figure. alia ãt exẽpla sunt ꝑ pmã figuraʒ. ꝛ ita docet in oi figura syllogiçare ex obliquis per exempla que ponit.

Reduplicatũ aũt in ppõnib9 ad primã extremitatẽ ponẽdũ: nõ ad mediũ. dico aũt vt si fiat sylls: qm̃ iustitia ẽst disciplina in eo ꝙ bonũ ad primã extremitatẽ ponẽdũ. Sit enĩ. a. disciplina qm̃ bonũ in quo. b. bonũ. In quo vo. c. iustitia: ğ. a. veꝝ est de. b. ꝑdicari: nã disciplina bonũ est qm̃ bonũ: sʒ ꝛ. b. de. c. nã iustitia qdẽ bonũ. sic ğ fit resolutio. si ãt ad. b. põat qm̃ bonũ nõ erit sylls. nã. a. qdẽ de. b. veꝝ erit. b. ãt de. c. nõ erit veꝝ. Nã bonũ qm̃ bonũ ꝑdicare de iustitia falsum ꝛ nõ intelligibile. Similr aũt ꝛ si salubre ostẽdat qm̃ disciplinatũ est in eo ꝙ bonũ: aut hyrcoceruus in eo ꝙ nõ existẽs: aut homo corruptibile in eo ꝙ sensibile: in oib9 enĩ super ꝑdicatis ad extremũ maius reduplicatio ẽ ponẽda.

Postq̃ mouit difficultates ꝯtingẽtes circa pn̄les termios. In hac pte remouet difficltates ꝯtingẽtes circa aliqd ãnexũ ꝑncipalib9 terminis. ꝛ h ot eo in reductiõe duaꝝ ppõnũ in terminos tres. diuidit ãt in duas. in pa remouet difficultatẽ ꝯtingẽtẽ circa annexũ ꝑdicato. in 2a cũ dicit (Nõ est ãt idẽ neqʒ eẽ.) remouet difficultatẽ ꝯtingẽtẽ circa aliqd ãnexũ subto. pa in duas. in pa remouet difficultatẽ ꝑdictã. in 2a cũ dicit (Opʒ ãt accipere.) determinat q̃dã idoneitateʒ circa h. Notãdũ ğ ꝙ ãnexũ ipsi ꝑdicato reduplicatio est de q̃ itẽdit determiare q̃uo faciẽda est reductio in q̃tuor terminos in syllo vbi accipit reduplicatio. ꝛ diuidit in duas. in pa docet q̃uo reducẽdũ est vbi fit reduplicatio medij. in 2a cũ dicit (Nõ est ãt eadẽ põ.) vbi est reduplicatio minoris extremitatis. in pa sic ꝓcedit. p ꝓponit ꝯnẽ intẽtã dicẽs: ꝙ reduplicatio medij dʒ poni ad maiorẽ extremitatẽ ꝛ nõ ad mediũ in reductiõe faciẽda: ꝛ h est (Reduplicatũ ãt.) 2e ea oñdit: ꝛ ꝓcedit sic. pmo ostẽdit ꝙ reduplicatio medij ponẽda est ad maiorẽ extremitatẽ eo ꝙ ipsa sic posita fit sylls: ppõnib9 existẽtib9 veris sic. boni est disciplina iquãtũ bonũ. iustitia est bonũ. ğ iustitie est disciplina iquãtũ bonuʒ. Ex q̃ ꝯcludit ꝙ facta reduplicatiõe medij talis est ꝯueniẽs resolo in termios. s. vt pm9 termin9 ponat maior extremitas cũ reduplicatiõe medij. ꝛ secũdus minor extremitas. 3m ãt ipm mediũ absolute. ꝛ h est (Dico ãt vt si fiat sylls.) 2o oñdit ꝙ reduplicatio medij nõ dʒ poni ad medium: eo ꝙ nõ erit sylls ex veris. sic enĩ dicẽdo. boni iquãtuʒ bonũ est disciplina. Iustitia est bonũ iquãtum bonuʒ. erit minor ppõ falsa ꝛ nõ itelligibilis: ꝛ hui9 cã patebit ꝯsequẽter. ꝛ h est (Si ãt ad. b. ponat) Tertio redit ad magis declarãdũ q̃uo fit sylls reduplicatiõe medij posita ad maiorẽ extremitatẽ. ꝛ ponit ibi tres ꝯnes. q̃ruʒ pa sic ꝯcludit. oẽ bonũ est disciplĩatũ iquãtũ bonũ. salubre ẽ bonũ. ğ salubre est disciplinatũ iquãtũ bom. ꝛ h ẽ (Silr ãt ꝛ si salubre.) 2a sic ꝯcludit. oẽ nõ exñs ẽ opiabile inquãtũ nõ exñs. hyrcoceru9 ẽ nõ exñs. ğ ẽ opiabile iquãtũ nõ exñs. ꝛ h ẽ (Aut hyrcoceru9.) Tertia sic ꝯcludit. oẽ sensibile est corruptibile iquãtũ sensibile. hõ est sensibilis. ğ hõ ẽ corruptibilis iquãtũ sensibilis. ꝛ h ẽ (Aut hõ corruptibilis.) accipiunt hec tria exẽpla sic. vltimo accipit in termis ẽẽntialibus ꝛ alia in accñtalib9: ita ꝙ pm in his vbi ineẽ simplr. 2m ãt vbi inesse sm quid.

¶ Nõ est aũt eadẽ positio terminoꝝ qñ simpliciter qdẽ syllogizatũ ꝛ qñ h quid aut quo aut qño. Dico aũt vt qñ bonũ scibile ostensuʒ fuerit ꝛ qñ disciplinatũ qdẽ bonũ: sed siquidẽ disciplinatũ ostensum est: medium ponendum est ens: si autem bonum ens quidem.

¶ In hac pte intẽdit Ari. determinare q̃uo reducẽdum est in terminos vbi fit reduplicatio minoris extremitatis. ꝛ diuidit: qr p narrat. 2o narratũ mãifestat in exemplis. ibi 2o (Sit enĩ. a. qdeʒ.) in pa sic ꝓcedit. p dicit in gnãli ꝙ ad ꝯcludendũ maiorẽ de minori cũ aliq̃ reduplicatiõe: aut alia ꝯditiõe determiatiõis alia ꝛ alia exigit terminoꝝ dispõ: ꝛ intelligit cũ dicit (Qñ h.) ꝯdictionẽ factã ꝑ reduplicationẽ aliq̃. per hoc ãt qd dicit (Aut q̃uo.) ꝯdictionẽ ad ptẽ in mõ. ꝛ h est (Nõ est ãt eadẽ.) 2o magis explanat dicẽs: ꝙ alia ꝛ alia erit terminoꝝ dispõ ad ostẽdendũ maiorẽ extremitatẽ de minori cũ reduplicatiõe minoris ꝛ sumendũ est mediũ cuʒ reduplicatiõe minoris. ꝛ h est (Dico ãt vt qm̃ bonũ.) ꝛ itelligit per bonum minorẽ extremitatẽ: cum sit subm ꝯnis. per h ãt qd dicit disciplinatum maioreʒ extremitatem simplr. per disciplinatum inquãtum bonuʒ. maiorem extremitatẽ cum reduplicatione minoris. per h qd dicit (Ens.) mediũ simplr dcm̃. per h qd dicit. (Qd ens.) medium ꝯctum per reduplicationẽ minoris.

¶ Sit enim. a. quideʒ disciplina: qm̃ quid ens: in quo aũt. b. ens quid ꝛ in quo autem bonuʒ: verum aũt de. b. predicari erat eniʒ disciplina alicuius entis qm̃ quid ens: sed ꝛ. b. de. c. naʒ in quo. c. bonũ quid. quare ꝛ. a. de. c. erit ergo disciplina boni qm̃ bonũ: erat enĩ qd ens ppie substantie signũ. Si aũt ens mediũ sit positũ:

ꝛ ad exemplũ ens simplr. ꝛ nõ quid ens dem̃
sit nõ erat syll's. qm̃ disciplina est boni qm̃ bo-
nũ: sed qm̃ ens. vt si sit in quo. a. disciplina qm̃
ens in quo. b. ens. in quo. c. bonũ. manifestũ ergo
qm̃ in pticularib⁹ syll'is sic sumẽdi sũt termini.
℄ Cõsequẽter narrata manifestat in exẽplis. ꝛ diuidit.
qꝛ pᵒ ondit quo mõ ponẽda est reduplicatio mioris cũ
medio ad syllogiçãdũ maiorẽ extremitatem de minore
cũ reduplicatiõe minoris. 2ᵒ ostẽdit ꝙ reduplicatione
mioris nõ posita ad mediũ nõ syllabit maior extremi
tas cũ reduplicatiõe minoris. in pᵃ sic pcedit. pᵒ iponit
terminos ꝛ facit syllos. sit enĩ minor extremitas bonũ.
mediũ aũt ens iquãtũ bonũ. maior aũt extremitas di-
sciplinatũ iquãtũ bonũ: ꝛ erũt sic sylli. entis iquãtũ bo
nũ est disciplina iquãtũ bonũ: sꝫ bonũ est ens inquãtũ
bonũ. ergo bonũ est disciplina iquãtũ bonũ. Et nõ ꝙ aliqñ
tãgit põnem terminoꝝ gnãlr. s. ꝙ maior extremitas sit
bonũ vl' aliqδ spãle ens ꝯsimile: verũtñ semp ponendo
ꝯnẽ ponit bonũ pro minore extremitate. p h ergo qδ dicit
(Disciplina qm̃ qd ens.) itelligẽdũ est maiorẽ extrẽi-
tatẽ cũ reduplicatiõe alic⁹ spãlis entis. s. cũ reduplica-
tiõe. est enĩ minor extremitas ꝯtẽtum sub ente qδ qdẽ
ens est mediũ. p h āt qδ dicit (Quid ens vl' aliqδ ens)
itelligẽdũ est mediũ cũ reduplicatiõe mioris specifice
mediũ. ꝛ h est (Sit. n. a. qdẽ.) 2ᵒ ad ꝯfirmãdũ ꝯñtiã ꝯ-
nis dicit ꝙ reduplicatio mioris sup mediũ signũ ē. Cꝫ
maior extremitas ꝯueniat miori ẽentialr: ꝛ ita cũ redu
plicatiõe mioris h est ꝯclusũ. ꝛ h est (Erat. n. qd ens.)
℄ Cõsequẽter manifestat ꝙ si reduplicatio mioris nõ
ponit ad mediũ: nõ ꝯcludet maior de minore cũ redu-
plicatiõe minoris dicẽs: ꝙ si ens simplr sine reduplica-
tione minoris fuerit mediũ ꝛ maior extremitas fuerit
qδcũqꝫ ens: nõ syllabit maior de minori cũ reduplica-
tiõe mioris: sꝫ poterit syllari cũ reduplicatiõe medij: si
ipsa fuerit ei apposita in maiori ppõne. v. g. sit mediũ
ens: minor extremitas bonũ; maior extremitas discipli-
na: qm̃ ens: ꝛ erit syll's sic. entis est disciplina iquãtũ ens
bonũ est ens. ergo boni est disciplina iquãtũ ens. ꝛ h ē (Si
āt ens mediũ.) ℄ Cõsequẽter epilogãdo ꝯcludit ꝙ in
syll'is ꝯctis ꝛ pticularitatis p reduplicationem in redu-
ctiõe sic sumẽdi sunt termini. s. ꝙ cũ ē reduplicatio me
dij tũc dꝫ vn⁹ terminoꝝ eẽ maior extremitas cũ redu-
plicatiõe medij: ꝛ aliũs ipm mediũ. terti⁹ āt minor ex-
tremitas qñ sit reductio minoris existentis tunc debet
vn⁹ termioꝝ poni maior extremitas cũ reduplicatiõe
mioris. ꝛ ali⁹ mediũ cuꝫ reduplicatiõe mioris. ꝛ terti⁹
mior extremitas absolute. ꝛ h est (Manifestuꝫ ergo qm̃.)
℄ Oportet aũt pmutare que idem valeant no-
mina pro nominibus. ꝛ orationes pro oratio-
nibus ꝛ nomẽ ꝛ orationẽ ꝛ semp pro oratio-
ne nomẽ accipere. facilior enĩꝫ est terminoꝝ ex
positio vt si nihil differt dicere suspicabile nõ
esse genus opinabilis aut nõ esse idẽ ꝙ suspica
bile qd opinabile. Nam idẽ signũ p orone di-
cta suspicabile ꝛ opinabile termini ponẽdi sũt.
℄ Hic determiat quãdã idoneitatẽ pdictã. ꝛ diuidit in
pñˡᵉ ꝛ icidẽs. in pñˡⁱ docet ꝙ in reductiõe in tres termi
nos opꝫ accipere terminũ ꝛ oronẽ h mõ p se inuicẽ: vt
termin⁹ notior accipiat p min⁹ noto: ꝛ oro notiõ p min⁹
nota: ꝛ vlr p orone q dꝫ accipi termin⁹: accipiẽdũ eẽ ter
minũ simplicẽ. ꝛ h dico si ꝯtigat qδ supi⁹ docuit. Cꝫ nõ
sp sunt qrẽdi termini simplices. ꝛ addit cãm huꝰ dicẽs
ꝙ facilior fiet resolo sꝫ hũc modũ: ꝛ exẽplificare de h
ꝙ dicẽ (Cꝫ cũ idẽ significet h oro.) suspicabile nõ est ge
nᵒ opinabilis: cũ ista opinabile nõ est spẽs suspicabilis:
nõ est in reductiõe ponẽda tota oro: sꝫ pro ipsa ponẽdi
sũt termini. s. suspicabile ꝛ opiabile. ꝛ h ē (Opꝫ āt ꝛc.)
℄ Qm̃ vero nõ est idẽ esse voluptatem bonum
ꝛ esse voluptatem qδ bonum non simplr in
terminos. Sꝫ si est syll's qm̃ voluptas est bo-
num terminũ ponendum bonum. Si aũt qm̃
qδ bonũ qδ bonum similiter ꝛ in alijs.
℄ Seqꝫ icidẽs in q remouet dubitationẽ: qꝛ. n. dixit ꝙ
p orone ponẽdus ē termin⁹ simplex ponẽdus eẽt p ma
iore cũ reduplicatiõe mioris. ꝛ h remouet dicẽs. Cꝫ nũ
ꝙꝫ p termio sũpto cũ reduplicatiõe ponẽdus ē ali⁹ ter-
minus ꝙꝫ idẽ cum reduplicatiõe: nec debet trãsferri in
terminum simplicem. ꝛ h est (Qm̃ vero non est idem.) ꝛ
intelligẽduꝫ est per bonuꝫ maiorẽ extremitatẽ simplr.
ꝛ per qδ bonuꝫ maiorẽ extremitatẽ cuꝫ reduplicatiõe.
Dubitaret forte aliqs pᵒ cᵒ ppetas siue ꝯditio ē
reduplicatio. vtꝝ. s. subti an pdicati. Dubiũ
ꝛ vr ꝙ subti: qꝛ reduplicatio dic cãꝫ existẽ in subto. qre
pdiᵐ ei iest. ꝛ iõ vr ꝙ circa subꝫ hꝫ fieri: ĩ q ē cã quã enũ
ciat. ℄ Adhᶜ distributio qꝛ fieri hꝫ circa opposita ipsi⁹ 2ᵒ
subti: dr ergo eadẽ rõne cũ reduplicatio sit ipsi⁹ subti ppe-
tas subti erit. v. g. hõ iquãtũ hõ ē aial ꝛ hõ. ℄ Adhuc h 3ᵒ
dcõ sꝫ ꝙ ipꝫ idẽ dic cũ reductiõe: sꝫ ipa ē ꝯditio subti
qre ꝛ reduplicatio. pbõ mioris. si dico hõ ē aial sm ꝙ
ipꝫ ē. si sꝫ ꝙ ipm ē pdiᵐ ppõ ē fła: qꝛ signat ꝙ hõ sit oẽ
aial: si refert subꝫ tc h qδ dico sꝫ ꝙ ipꝫ ē ppetas subti.
℄ Adhᶜ si rduplicatio sit ꝯditio pdiᵗⁱ tc erit sic ponẽda 4ᵒ
rduplicatio. h ē aial iquãtũ aial: ꝛ sic sp erit ppõ fła cũ
reductiõe. ℄ Ad oppᵐ sic. iherẽtia ē qdã relo q ad subꝫ ĩ oppoᵐ
termiat: ꝛ a pteᵒ icboat: sꝫ reduplicatio õnotat cãꝫ hᵒ i-
herẽtie: qre reduplicatio õnotat hitudinẽ icboatã a pᵗᵒ
ꝛ termiatã ad subꝫ. qre pᵒ ꝯditio ē pteⁱ ꝛ circa subꝫ hꝫ
fieri. ꝛ h ꝯcedẽdũ ē. ℄ Ad pᵐ dꝫ dꝫ ꝙ ꝙuis p rdupli Ad pᵐ
cationẽ õnotet cã existie i subo h ñ ē absoˡᵗᵉ sꝫ iquãtũ p
illã iest pdiᵐ. vñ õnotat cã eẽ i subto ipsi⁹ iherẽtie pteⁱ
ꝛ iõ magis circa pdiᵐ nata ē poni reduplicatio ꝙꝫ circa
subꝫ. ℄ Ad 2ᵐ dꝫ ꝙ sec⁹ ē ð distributiõe ꝛ reduplica- Ad 2ᵐ
tiõe. distributio. n. ē ipi⁹ subi i cõpõne ad pdiᵐ ꝛ hitudo
p distributionẽ ad signata icipit a subto tẽdẽs i pdiᵐ: ꝛ
iõ addit ad subꝫ. reduplicatio āt ē eꝯ: qꝛ signat cãꝫ ihe
rẽtie q qdẽ iherẽtia icipit a pdiᵗᵒ ꝛ termiat ad subꝫ: ꝛ iõ
addit pteᵒ ppe. ℄ Ad 3ᵐ dꝫ ꝙ h õtermiatio sꝫ ꝙ ipꝫ ē Ad 3ᵐ
ppetas pteⁱ sic ꝛ reduplicatio. sꝫ ꝙ ñ sit pteⁱ absolute:
imo i cõpõne ad subꝫ. signat h rlm ipm faciẽs relonẽ
ad subm. ℄ Ad 4ᵐ dꝫ ꝙ reduplicatio nõ termiat ipꝫ Ad 4ᵐ
pdiᵐ: ꝙuis sit addẽda ad pdiᵐ: sꝫ termiat ipm subꝫ sup
pdiᵐ: ꝛ sic hõ ē aial iquãtũ hõ ñ absolute dispõ ipi⁹ pⁱ ē
sꝫ i cõpõne ad subꝫ: vt dcm ē. ℄ Dito ꝙ rduplicatio sit
ꝯditio ad pdiᵐ addẽda. qrit vtꝝ fiat syll's i aliq figura
cũ reduplicatiõe maiori. sic cũ reduplicatiõe medij vl'
mioris: qꝛ ð h ñ fac Ari. mẽtionẽ. ℄ Et dꝫ ꝙ ñ: eo ꝙ i
oi figura in ꝯne pdicat maior extrẽitas. ꝙ si sumeret
cũ reduplicatiõe reduplicaret pdiᵐ sup subm: qδ est ꝯ
nãꝫ reduplicatiõis. Quia sic dcm ē reduplicatio retiet
subm sup pdiᵐ. ℄ Adhuc si fiet in pᵃ figura vl' 3ᵃ redu-
plicatio pdiⁿ sup subm: qδ ē icõueniẽs sic pꝫ ꝯsiderãti.
in 2ᵃ āt figura nõ põt maior extremitas: sꝫ subyciat re-
duplicari sup mediũ in vtraqꝫ ppõne: eo ꝙ subm ma-
ioris ppõnis ꝛ subm minoris oppᵐ hñt in 2ᵃ figura. vñ
nõ erunt pmisse ambe vere sicut in reduplicatiõe ma-
ioris. Nullũ malũ est eligenduꝫ inquãtũ malũ. Omne

bonū est eligēdū inquātū bonū ꝑʒ igiť ꝙ nunqꝫ syllať cū reduplicatione maioris existentis: ꝛ pʒ post eā.

Dubiū Cōsequēter forte quereť cum ꝯtingat negatiue syllare cū reduplicatione sicut ꝛ affirmatiue. q̄re nō docet h̄ Ari. ꝛ ꝙ ꝯtigat palā ē in exēplo sic. nullū eligēdū est malū inquātū eligēdū. Omne bonū est eligēdū. ḡ nullū bonū est malū inquātū est eligēdū. h̄ iā fcā est reduplicatio medij. fit ēt reduplicatio minoris sic. nullū corp⁹ inquātū egrū est sanū. inquātū egrū oē egrū est corp⁹ inquātū egrū. ḡ nullū egrū est sanū inquātū egrū. ¶ Ad hoc dōm ꝙ Ari. nō itēdit h̄ docere modos syllandi cū reduplicatiōe: sed tm̄ intendit quō in terminos faciēda est reductio duaꝝ ꝓpōnū vbi sumiť reduplicatio. ꝛ iō nō determiat quō syllogiçatur negatiue cum reductione. h̄ enim qđ intendit sufficienter patet per syllogismum affirmatiuū reduplicatoriū.

Dubiū Alterius forte quereť. vtrū cū reduplicatiōe medij ꝛ minoris ꝙ opʒ figuras syllari. p̄ma enī pōt sicut docet Ari. sed qđ est. vtꝝ silr pōt in scđa ꝛ 3ᵃ. ¶ Et dōm ꝙ in 2ᵃ figura fieri pōt minoris reduplicatio in minore ꝓpōne: sʒ nō pōt fieri ibi reduplicatio medij. in 3ᵃ figura ecōuerso fit reduplicatio medij: sed nō minoris. ꝛ h̄ pʒ sic. Si in 2ᵃ figura fiat reduplicatio medij: aut ille poneť ad mediuꝫ: ꝛ erit ēt ꝓpō falsa. Qꝛ mediū p̄dicať: ꝛ tūc fiet reduplicatio p̄dicati ad p̄dicatū sic. nullū malū est eligēdū inquātū eligēdū: aut illa ponať ad maiorē extremitatē q̄ subijciť medio: qđ etiā est incōueniēs. vt si dicať. nullū malū inquātū eligēdū est eligēdū: ꝛ pʒ ꝙ h̄ est falsa. Qꝛ signat oppositū eē cāʒ oppositi. potest tm̄ fieri minoris reduplicatio in minore ꝓpōne ꝛ ꝯcludi cū reduplicatiōe minoris sic. nullū malum est eligēdū: sed oē bonū est eligendū iquātū bonū. ḡ nullū bonū est malū inquātū bonuꝫ. In 3ᵃ aūt figura pōt ꝯcludi: aut enī apponeť ad miorē extremitatē que p̄dicatū aut ad subm. s. ad mediū: ꝛ vtroqꝫ mō ꝓpō erit falsa sicut pʒ ꝯsideranti in p̄dictis terminis. pʒ ḡ ex his ꝙ tm̄ in p̄ᵃ figura fit vtraqꝫ reduplicatio. Sed ꝯ. syllus scđe figure descēdit a syllo p̄me ꝯuersa miore. ḡ cū fiat syll's negatiu⁹ in p̄ᵃ cū reduplicatiōe medij ꝯuersa maiore que negatiua est erit 2ᵃ figura cum reduplicatiōe medij. v. g. nullū eligēdū est malū iquātū eligēdū. Oē bonū ē eligēdū. ḡ nullū eligēdū ꝛc. ꝯuersa maiore fiet 2ᵃ figura. ¶ Et dōm ꝙ nō pōt ex tali syllo reduplicāte mediū in p̄ᵃ descēdere syll's scđe manēte reduplicatiōe medij. Qꝛ nō ꝯuertiť maior manēte illa reduplicatiōe sed bene ꝯuertiť acceptis terminis p̄ncipalib⁹ sine reduplicatiōe. bene eni diciť: nullū malū est eligēdū. ꝛ eꝯ nullū eligēdū est malū. Silr bene diciť. nullū malū est eligēdū inquātū malū: sed nō eꝯ nullū eligēdū inquātū malū est malū. ¶ Sʒ ꝯ tūc sequiť ꝙ aliq̄ vlis negatiua nō ꝯuertať simplr. qđ est ꝯ Ari. ¶ Adhuc in ꝯuersiōe faciēda obseruādū ꝙ termini stent sub eisdē determinatiōib⁹ in ꝯuertēte ꝛ ꝯuersa: ꝛ ita si fuerit reduplicatio posita ad p̄dicatū ꝯuersa ꝓpōne erit eadē reduplicatio ad subm qđ p̄us erat ad p̄dicatū: ꝛ ita fiet ꝯuersio vlis negatiue manēte reduplicatiōe. ¶ Et dōm ꝙ ois vlis negatiua ꝯuertiť. Sʒ sciēdū ꝙ q̄dā sunt determinatiōes que disponūt subm vel p̄dicatū: id qđ est tales debēt manere cū termino post ꝯuersionē: cui⁹ sūt albuʒ nigrū ꝛ ꝯsimilia. q̄dā aūt disponūt subm iquātū subm: q̄dā p̄dicatū inquātū p̄dicatū: ꝛ tales cū terminis in cōuersiōe nō manent: si. v. g. sic dicā. Ois hō est aial. h̄ qđ dico ois: cū disponat subm inquātum subm: si de subto fiet p̄dicatū ꝛ auferať ei rō subti nō amplius ei addiť ois. vñ sic ꝯuertiť. qđdā aial est hō. silr est h̄. nullus hō est asin⁹: q̄cito enī hō desinit eē subm relinqt dispōnē ei⁹ iquātū subm erat ꝛ ꝯuertiť sic. nullus asinus est hō. eodē mō est de reduplicatiōe ex pte p̄dicati. reduplicatio ꝯditio p̄dicati est in cōparatiōe ad subm: ꝛ inquātū p̄dicatū est: ꝛ iō desinit eē reduplicatū q̄cito desinit eē p̄dicatū. vñ si ꝯuertať ꝛ fiat p̄dicatū subm. nō amplius erit reduplicatio cū eo. ꝛ iō sic ꝯuertiť. nullū maluʒ est eligēdū: inquātū malū. ḡ nullū eligēdū est malū. vl sic. nullū eligēdū est malū inquātū eligēdum: ita ꝙ semꝑ fiat reduplicatio subti ad p̄dicatuʒ. aliter enī erit ꝓpō falsa: ꝛ aliq̄ñ nugatoria. ¶ Ex his manifestuʒ est qd sit reduplicatio: ꝛ cui⁹ ꝓprietas: ꝛ ꝑ cui⁹ reduplicationē est syllare in oi figura: ꝛ per cui⁹ reduplicatonē nō. pʒ ēt ꝑ p̄dicta: q̄re reduplicatio medij poniť ad maioreʒ extremitatē: qꝛ reduplicatio dʒ fieri ipsi⁹ subti suꝑ p̄dicatuʒ ꝛ maior p̄dicari de medio. ꝛ ꝑ h̄ ēt pʒ rñsio ad qđdā q̄situ. s. q̄re reduplicatio medij nō poniť ad minorē extremitatē. mior enī nō p̄dicať de medio. dico in p̄ᵃ figura. ꝛ iō ei nō apponiť. ¶ Sed tūc dubitať de dictis in littera. ꝛ p̄mo de h̄ qđ dicit ꝙ posita reduplicatiōe ad mediū erit minor ꝓpō falsa. cū enī eadē reduplicatio medij ponať ad mediū in maiori ꝓpōne: sʒ illa reduplicatio medij posita cū medio fecit minorē falsam. ḡ eadeʒ eā faciet maiorē falsam. ¶ Et dōm ꝙ reduplicatio alicui⁹ termini signat tm̄ cui⁹ fit reduplicatio vlr ꝯuēire alteri: qm̄ ḡ in maiori dť. Oē bonū inquātū bonū est disciplinatū signat bonū vlr accipi. Quare signať inferi⁹ accipi vlr sub suo supiori: ꝛ h̄ icōueniēs nō est: ꝛ iō maior va. verūtm̄ sciēdū ꝙ reduplicatio illa ꝓprius poneť cū p̄dicamēto q̄ꝫ cū subto. Qñ aūt in minori dť ꝙ iustitia est bonū inquātū bonū. signat supi⁹ vlr dici de inferiori sub h̄ itellectu iustitia est oē bonū. sʒ h̄ est falsuꝫ: qꝛ nō est addēdū oē ad p̄dicatum: ꝛ sic pʒ: quare minor falsa ꝛ non maior. ¶ Et dicendum ad obiectum ꝙ nō sola additio reduplicationis ad mediuꝫ causat falsitatem: sed additio eius ad medium existens predicatuꝫ.

Alterius forte dubitaret aliqs. q̄re mior ē ñ itelligibilis cū tali pōne reduplicationis. q̄uis enī falsa sit ꝓpō: vř tm̄ ꝙ itelligi possit cū apđ itellectuʒ sit cōpō ꝛ diuisio: circa q̄s vitas ꝛ falsitas. ¶ Et dōʒ ꝙ ꝓpō ē ñ itelligibilis: qꝛ signat idē eē sui cāʒ: ꝛ eē p̄us seipo. qꝛ cū dť iustitia est bonū iquātū bonū: itell's est ꝙ iustitia est bonū iquātū iustitia est bonū. vbi idē signať esse sui cā: ꝛ ita p̄us se qđ nō esset intelligibile. Dubiū

Vltimo forte dubitabit ð exēplo qđ pōit: cū reduplicatiōe mioris extremitatis. ibi. n. pōit ens ꝑ medio: cū tm̄ supi⁹ docuerit ꝙ nō est accipiēdū ꝑ medio qđ ad oia seqť cui⁹ ē ens. ¶ Et dōʒ ꝙ lʒ ens absolute nō possit eē mediū: ens tm̄ ꝯctū cū reduplicatiōe mioris pōt eē meᵐ i exēplo Ari. Et sciēdū ꝙ qdā dicūt Ari. ibi intēdere (Nō ē eadē pt termiorꝫ.) ꝙ facta i maiore reduplicatiōe medij suꝑ maiorē extrēitatē: ꝛ i minore reduplicatiōe mioris extrēitatis suꝑ meᵐ pt syllari maior extrēitas de miore idifferēter cū reduplicatione mioris vel medij sic. Oē q̄le ē disciplinatū iquātū q̄le: oē bonū bonū ē q̄le iquātū boᵐ: sʒ illō nō vř ꝯuēiēs itētiōi ei⁹: tū qꝛ sic fieret syll's ex qbusdā termīs. tuʒ qꝛ in textu semꝑ ponēdo ꝯnē ponit maiorē extremitateʒ cū reduplicatiōe mioris sic. bonū est disciplina iquātū bonū: ꝛ iō melior ē itētio dicta in lr̄a: vl in sentētia lr̄e.

Non est autē idem neqꝫ esse neqꝫ dicere qm̄ cui. b. iest huic quoqꝫ oi. a. inest. ꝛ dicere cui omni. b. inest huic quoqꝫ oi. a. inest: ꝛ dicere cui oi. b. inest ꝛ

Dubiū (left margin, beside "Alterius forte quereť")

Epilogat dicta de reduplicatione (right margin)

Dubiū (right margin, beside "Alterius forte dubitaret")

inest ꝛ.a.inest oi.nihil enim ꝓhibet.b.inesse.c. nō oi aūt: vt si sit.b.quidem pulchrum aliquid autē albū. Si igitur alicui albo inest pulchrū: sed nō oi fortasse. Si ergo.a.inest.b.nō oi aūt de quo.b.neqꝫ si omni.c.inest.b.neqꝫ si solū inest necesse est.a.inesse.c.nō qꝛ nō oi: sed nec inest ei qd̓ est.c.si aūt de quo.b.dicit̄ vere huic omni inest.a.accidet.a.de quo omni.b. dicit̄: de eo omni dici: si autēꝫ.a.dicatur de omni de quo.b.dicitur: nihil prohibet ei qd̓ est.c.inesse b.aūt non omni aut omnino non esse.

Hic intendit remouere difficultatē ꝯtingētē in reductiōe per ānexū subtro.ꝛ h̄ est distributio: ꝛ ꝓcedit sic.pͦ sepat orōnē nō reducēdā ab orōne reducēda.2ͦ reducēdā reducit cū dicit (In trib⁹ ergo terminis ꝛc̄.) Est autē orō cui.b.inest illi.inest.a. nō reducēda: qꝛ pͥmo syll'abilis est tanq̄ maior in pͦ eo ꝙ ꝑticularis est.hec autēꝫ cui oi.b.inest huic oi inest.a. vl'is est ꝛ facit syll'm ꝛ in pͣ figura.ꝛ iō reduci hꝫ. intendit ergo rōnē talē ex hac cui.b.inest illi oi inest.a.nihil sequit̄ ex ista cui oi inest.b.huic oi inest.a.sequit̄ aliqd ergo diuerse sunt ꝓpōnes.cui.b.iest ꝛc̄.cui oi iest.b. ꝛc̄. hui⁹ rōnis pͦ ponit ꝯnē.ꝛ h̄ est (Nō est āt idē neqꝫ ꝛc̄.) 2ͦ ōndit pmissam.ꝛ pͥmo pͥmā ꝑtē hui⁹.scd̓o scd̓aꝫ.pͥmā ꝑtē sic ōndit.pͥmo manifestat ꝙ ꝯtingit aliqd indefinite sumi sub.b.sicut signat h̄ ꝓpō.cui.b.inest ꝛc̄. dicens: sit albū.b.c.aūt pulchrū alicui albo insit.ꝛ nō oi.b. alicui.c.inerit ꝛ nō oi: ꝛ ita poterit aliqd sumi sub.b. indefinite: ꝛ si nō sumat̄ sub.b.vl'r.ꝛ h̄ est (Nihil enīꝫ ꝓhibet.) vel pōt dici ꝙ in hac lr̄a cōmutat terminos suos ꝛ accipit̄.b.pro eo qd̓ pri⁹ dictū est.a.c.aūt pro eo qd̓ dictū est.vn̄ idē est ac si dicat nihil ꝓhibet.a.inesse.b. ꝛ si nō insit vl'r oi.b.ꝛ h̄ signat̄ per hāc orōnē.cui.b.iest ꝛc̄. scd̓o manifestat ꝙ nihil sequit̄ ex tali ꝓpōne: qꝛ.a. iest b.nō tn̄ vl'r oi.b.sic̄ h̄ significat.cui.b.inest ꝛc̄.nec necē est ꝯnē vl'em nec ꝑticularēꝫ sequi siue minor assumat̄ vl'r siue ꝑticulariter.ꝛ h̄ est (Si g̊.a.inest.b.) quā lr̄am sic cōcludo.si g̊ inest ꝛc̄.neqꝫ necē est .a.i.nō necē est.a. supple inesse.c.ꝛ h̄ dico nō solū supple: qꝛ non necē est nō.c.incē.s.a.sꝫ qꝛ nec necē est.a.incē.c.simpl'r: sꝫ q̄uis oi.c.inest.b.i.q̄uis minor sit vl'is.neqꝫ solū alicui.c. inest.b.i.q̄uis minor sit ꝑticularis q̄si dicēs nō solū dico nō sequi ꝯnē: qꝛ nō sequit̄ ꝯclusio vl'is: sꝫ nec qꝛ ꝑticularis.ꝛ h̄ siue mior sit vl'is siue ꝑticularis. ¶ Cōsequēter ostēdit scd̓am ꝑtē pͥmisse sue rōnis dicēs ꝙ si.a.iest oi de quocūqꝫ.b.dicit̄ ꝙ signat per hanc ꝓpōnē oi cui b.iest ꝛc̄.tūc sequit̄ ꝯclusio necio ita ꝙ si.c.vl'r sumat̄ sub.b.ꝛ.a.ei inerit vl'r.si ꝑticulariter ꝛ.a.ei inerit ꝑticulariter.ꝛ h̄ est (Si aūt de q̄cūqꝫ.) Deinde redit adhuc sup aliā ꝓpōnē pͥhabitā dicēs: ꝙ si.a.inest alicui ꝯtēto sub.b.ꝛ illi vl'r nihil ꝓhibet minorē sumi vnā.s.b. incē c.sed nō seqt̄.a.incē oi.c.nec ēt oīno incē.ꝛ ita nulla sequit̄ ꝯclo.ꝛ h̄ est (Si aūt.a.dicat̄) sic cōstrue (Si.a.dicat̄ de qlꝫ.b.dicit̄).i.de aliq̄ particulari.b.ita ꝙ de illo (Nihil ꝓhibet ꝛc̄.) iaꝫ ostēsa est diuersitas inter istas ꝓpōnes cui.b.inest illi oi inest.a.cui oi.b.iest oi illi iest a.qꝛ ex pͥma nō sequit̄ aliqd: ex scd̓a aūt aliqd sequit̄.

¶ In trib⁹ ergo terminis manifestū qm̄ de nullo.b.omni dicitur ꝛ.a.dici hoc est de quocūqꝫ b.dicitur de omni dici.a. ꝛ si.b.quidē de omni ꝛ.a.sil'r.si āt nō de omni nō necesse est.a.de oi.

¶ Cōsequēter reducit illā que syll'at ꝯnē dicens.ꝙ manifestū est in terminis trib⁹ qm̄.a.dr̄ de oi.b.qꝛ si.b.iest oi.c.ꝛ.a.inerit oi.c.si āt.b.nō insit oi.c.sꝫ alicui ꝛ.a.non ierit oi.c.sꝫ alicui.ꝛ h̄ est (In trib⁹ terminis.) ¶ Dubitaret forte aliqs cū.b.ꝓpō cui.b.inest illi oi iest.a.hēat itellectū ꝑticularis ꝓpōnis.ꝛ ipse supi⁹ ostēdat satis ex tali maiore nō syll'ari in pͣ figura ad qd h̄ ōndit h̄. Et pōt dici ꝙ h̄ est ꝑꝑ silitudinēꝫ quā hꝫ talis ꝓpō cū vl'i .s.cui oi inest.b.ꝛc̄.qꝛ cū dr̄ cui.b.iest illi oi iest.a.signat aliqd sumi sub.b.ꝛ illi oi incē.a.qꝛ idē est ac si dicat̄.a. incē oi.b.hec g̊.ꝓpō vl'is est: reliq̄ āt hꝫ quādā vl'itatē.s. re^a ꝯtēti sub.b.sed nō re^a.b.ꝛ ita silitudinē hñt iste ꝓpōnes q̄tū ad vl'itatē q̄dā.ꝛ iō ne putent̄ idē ōndit illaꝫ nō syll'are aliqd q̄ ꝑticularis est s̄m rē. ¶ Adhuc dubitabit q̄re nō facit mētionē de illa que syllogiçat negatiue in pͣ figura sicut de illa que affirmatiue.ꝛ q̄re nō separat syll'abile a nō syllogiçabili.possūꝫ.n. sic obuiare. cui nulli.b.inest illi nulli iest.a.ꝛ cui.b.nō iest huic nulli iest.a.vl' sic.cui nulli iest.b.illi oi iest.a.ꝛ illi alicui nō iest.b.illi oi iest.a.vel sic.cui oi.b. iest illi nulli inest.a.ꝛ cui iest alicui.b.illi nulli iest.a.Quare igit̄ cum p̄dictis nō docet q̄ istaꝝ hꝫ intellectū mioris in syll'o negatiuo pͤ figure. ¶ Et dōꝫ ꝙ istaꝝ triū cōbinationū due pͥme ꝓpōnes: ꝛ due scd̓e signant aliqd negatiue sumi sub.b. ꝛ ita signat dispōnē pͤ figure minore exn̄te negatiua.ꝛ iō ipse inutiles sūt ad ꝯcludēdū in pͣ figura. duarū aūt vltimaꝝ ꝓpōnū ista.cui.b.iest illi nulli iest.a.nō significat nisi ꝙ.a.alicui.b.nō iest.ꝛ ita hꝫ itellectū ꝑticularis negatiue q̄ nō ē maior in pͣ figura: reliq̄ āt.s.cui oi b.iest illi nulli iest.a.hꝫ itellectū vl'is negatiue: qꝛ signat idē isti.a.nulli.b.iest.ꝛ pōt eē maior i syll'o negatiuo pͤ figure.istas āt duas ꝓpōnes q̄ꝝ altera syll'at: ꝛ reliq̄ ad inuicē nō sepat: nec de eis fac̄ mētionē: qꝛ nō itēdit remouere simpl'r difficultatē q̄ accidit i reducēdo penes distributionē ꝛ sufficiēter remouet̄ difficltas q̄ ꝯtingit tā penes distributionē affir^atiuā q̄ꝫ negatiuā ꝑ h̄ qd̓ dicit affirmatiuā: nec itēdit ēt determinare quot modis difficultas h̄ ꝯtingat in ꝓpōnib⁹: sꝫ simpl'r ei⁹ remotionē.

Non opꝫ aūt arbitrari ꝓpter expōnē aliqd accidere inconueniēs: non enī vtimur in eo ꝙ aliqd sit: sed quēadmodū geometer pedalem rectā hāc esse sine latitudine dicit: que nō est: sed non sic vtitur vt ex his syllogizans: oīno enī qd̓ nō est vt totum ad partēꝫ: ꝛ aliud ad hoc: vt pars ad totum: ex nullo talium ostendit demōstrator. Neqꝫ enim fit syll'us.expōne autē sic dicim⁹ vt sentiat qui discit.nō enī sic fit vt sine his nō possibile demōstrare quēadmodū ex quib⁹ syll'us.

Incidēs āt est iuxta p̄determinata: qꝛ enī aliqn̄ fit reductio in terminos abstractos: cū enī in syll'o oporteat m̄toriēs ꝯctos.fit.n.reductio i terminos cū aliqn̄ oporteat sumere ꝓpōnes obliq̄.ex his fit ꝛ reductio i tres termios si vl'r suptos: cū.n.i syll'o oporteat aliq̄s sumi vl'r: ne putet aliqs Ari. velle ꝙ ex trēis sic sumpel sit syll'are: remouet h̄ dicēs: ꝙ fit expō ꝑ termios sic se hñtes: n̄ vt eis sic se hñtib⁹ fiat syll's: sꝫ vt ex eis g ꝑ hos itelligūt̄.n̄.n.fit tal' expō nisi vt cog̊scat discēs ō g̊ b⁹ syll'andū sit.ꝛ h̄ ē sil'e ei qd̓ acc^it i geometricā vbi sup pōit aliq̄ mag^ne eē pedal' recta sine lati^ne cū n̄ sit.nō.n. ē demr̄atio de illa magnitudine sꝫ ꝙ talis ē: sꝫ de illa q̄ ꝑ illaꝫ itelligit̄.ꝛ h̄ est (Nō āt opꝫ nō lateat aliquos.)

On lateat aũt nos q̃m in eodẽ syll'o nõ omnes ꝯclusiones per vnã eãdẽ figurã sunt: ꝫ hɋdẽ per hanc illa ꝟo per aliã. Palã ergo q̃m ꝛ resolutiones in his faciende. Q̃m aũt non ois ꝓpõ in oi figura: sed in vnaquaqꝫ disposite sunt: manifestum ex cõclusione in qua figura sit querẽduꝫ.

Postq̃ȝ docuit q̃uo opꝫ reducere i syll'o vno ꝛ pn̉cipali. h docet idẽ circa syll'm non simplr vnũ qui colligit ex pn̉cipali syll'o ꝛ ꝓsyll'is: ꝛ ꝓcedit sic. p̃ dicit ꝙ ꝯ̇nes eiusdẽ sylli aliq̃n ꝑ diuersas figuras syllogiçant sic pꝫ in z° mõ tertie figure. vbi pn̉lis ꝯ̇ syll'at in 3°. minor aũt in p̃ᵃ. vel in zᵃ. Sed q̃n sic sunt plures ꝯ̇nes reducẽda est q̃libet ꝯ̇ seorsum in suã figurã ꝫꝫ arteꝫ iam determinatã. ꝛ h est (Nõ lateat aũt nos.) z° cõcludit ꝙ qꝛ in vnaquaqꝫ figura sunt ꝓprie ꝯ̇nes syll'ate: ꝛ nõ indifferenter oẽs in oi. patere põt ex ipsa ꝯ̇ne in quã figurã reduci dꝫ. ꝛ h est (Q̃m aũt ois.) Opponit h de eo qđ dicit in eodẽ syll'o plures esse ꝯ̇nes cũ h appareat falsum eo ꝙ conclusio est medietas propositionuꝫ ꝛ aliter opponit̃ in istis modis sup h ꝛ soluntur ad oia ꝫm intellectũ littere: qꝛ loquntur de syllogismo nõ simpliciter vno: sed collecto ex principali syll'o ꝛ prosyll'is.

h diffinitiones aũt orõnũ quecũqꝫ ad vnũ sunt redarguẽtes eoꝝ qui sũt in termino ad quid redargutũ est terminũ ponẽdũ ꝛ nõ totam orationẽ. minus enim contingit perturbari ꝓpter longitudinem: vt si aquã ostendit q̃m humidus potus: potum ꝛ aquã terminos ponendum.

Postq̃ȝ docuit q̃uo reducẽdũ est in ostẽsiuis vbi aliq̃d syll'at̃ in se ꝛ imediate. h docet̃ q̃uo reducẽdũ est in illis vbi aliq̃d syll'at̃ in alio ꝛ mediate dicẽs. Qꝛ si iterimẽde sint diffõnes ꝑ aliq̃ꝫ ꝑticulã expriẽ in eis iterimẽdã. vt si debeat iterimi h diffinitio aq̃. aq̃ est pot' hũidus. per iterrẽptionẽ h' ꝑticule pot' nõ est ponere in reductione totã diffinitionẽ pro termino vno: ſꝫ aq̃ ꝛ pot' ponẽdi sunt termini. ꝛ rõ est vt nõ turbet̃ ꝑꝑ terminoꝝ ꝑlixitatẽ. ꝛ h est (Ad diffõnes aũt.)

Mplꝰ ãt ex hypothesi syll'os nõ est tẽtandũ reducere: nam nõ est ex his q̃ posita sunt reducere: nõ eni ꝑ syll'os ostensi sunt sed per consensum cõcessionis: vt siquis ponat ꝙ vna quedã potestas nõ sit cõtrarioꝝ neqꝫ disciplina vnã eẽ. deinde disputat: q̃m non est vna ptãs cõtrarioꝝ vt sanatiui ꝛ egrotatiui. Simul enim idẽ erit sanatiuũ ꝛ egrotatiuũ: q̃m ergo nõ est vna ꝯtrarioruꝫ oium potestas ostensum est. Sed q̃m nõ est disciplina vna nõ ostensum: q̃uis cõfiteri sit necesse: at nõ ex syll'o: sed ex cõditione: hoc igit̃ nõ est reducere: q̃m autẽ nec vna potestas est. Sic enim forsitan ꝛ fuit syll's. illud aũt cõditio: silr auteꝫ ꝛ in his que per impossibile cõcludunt̃: nã neqꝫ hos resoluere: sed ad impossibile quidem deductione: syll'o eniꝫ monstratur alterũ non est: sed ex conditione aũt cõcluditur. Differunt ãt a ꝑdictis: q̃m in illis quidẽ opꝫ p'u' cõfiteri si debeãt accidere: vt si oñdat̃ vna potestas ꝯtrarioꝝ ꝛ disciplinã eadẽ eẽ. hi aũt ꝛ nõ prius cõfessi cõcedũt: eo ꝙ manifestũ sit falsum: vt posito diametro simetro: eo ꝙ imparia equalia sint paribus.

Postq̃ȝ docuit reducere in syll'is ostẽsiuis. h itendit de reductiõe in syll'is ad ipoſe oñdẽs ꝙ in illis iquãtũ ex hypothesi sunt nõ est ponẽda reductio ꝯueniẽs sic. syll'i ex hypothesi oẽs nõ sũt syll'ati ex ꝑmissis: ſꝫ oẽs ꝯcessi ad placituꝫ: sed hꝰ argumẽtatiões nõ sunt reducẽde ꝫm artẽ habitã in ꝑcedẽtibꝰ. ꝫ syll'os ex hypothesi nõ est sic reducere. huꝰ rõnis p̃° ponit ꝯ̇nẽ. ꝛ h est (Amplꝰ ãt.) z° miorẽ. ꝛ h est (nã nõ ex his.) 3° oñdit minorẽ iductiue ꝛ diuidit̃ in duas. in p̃ᵃ inducit in syll'o ex hypothesi q est ꝫm sil'itudinẽ: ꝛ qui est ꝑ ipoſe. in z° cũ dicit (Plures aũt in diuersi.) inductionẽ cõplet. p̃ᵃ hꝫ pn̉cipale ꝛ incidẽs. in pn̉cipali pmo hꝫ iductionẽ in syll'o ex hypothesi q est ꝫm sil'itudinẽ h mõ ꝑ ꝯcedat̃. ꝙ si nõ est vna ptãs ꝯ̃rioꝝ: nec vna disciplina erit ꝯ̃rioꝝ: ꝛ postea syll'et̃ ꝙ nõ est vna ptãs oium ꝯ̃riorũ sic. sanũ ꝛ egrũ sũt ꝯ̃ria. sani ꝛ egri nõ est vna ptãs. ꝫ nõ oiuꝫ ꝯ̃rioꝝ est vna ptãs. mediũ ꝑ qđ hec ꝯ̇ nõ ẽ vna ptãs ꝯ̃rioꝝ. syll'ata est ꝛ reduci põt ꝫm ꝑdictã artẽ. h ãt nõ est vna disciplina ꝯ̃rioꝝ. syll'ata nõ est: ſꝫ ex diuisione accepta. ꝛ h iõ nõ reducit̃ vt figs ponat. z° iducit in syll'o ex hypothesi q est per ipoſe dicens ꝙ syll's ꝑ ipoſe nõ syll'at̃ nec reducit̃. syll's aũt ad ipoſe syll'at̃ ꝛ põt reduci ꝫm artẽ ꝑhabitã. differũt ãt syll'i ad ipoſe ꝛ syll'i ꝑ ipoſe. pꝫ ex ꝑdictis. ꝛ h est (Silr ãt ꝛ in aliȷs.) sequit̃ incidens: qꝛ eni ex iaꝫ dictis pꝫ ꝯueniẽtia iter syll'm ex hypothesi q est ꝫm sil'itudinẽ: ꝛ qui est ꝑ ipoſe ponit iuxta h eoꝝ d̃riaꝫ dicẽs: ꝙ syll's qui est ꝫm sil'itudinẽ nõ põt ex hypothesi inferre ꝯ̇nẽ pn̉cipalẽ ꝓbatã nisi fiat ꝑcõfessio: qꝛ nõ sequit̃. si nõ est vna ptãs ꝯ̃rioꝝ. ꝫ nec vna disciplina nisi facta ꝑconfessione ꝙ hoc ostenso ostensuꝫ sit alterũ. syll's ãt ꝑ ipoſe põt ꝯcludere ꝯ̇nẽ pn̉cipalẽ nec̃io sine preconfessione. sequit̃ eniꝫ per nãm oppõnis ꝯ̃dictorie: sed hoc est falsum manifeste. ꝫ oppositũ est veꝝ siue hoc ꝯfitear̃ rñdẽs siue nõ. ꝛ h est (Differt aũt a predictis.) Et nota ꝙ nõ est oppõ inter h qđ h dicit syll'm per ipoſe nec̃io inferre sine precõfessione. ꝛ h qđ dixit superius oẽs syll'os ex hypothesi ꝯcessos eẽ ad placitũ: qꝛ siue fiat preconfessio siue non: sed necessaria illatio ad conclusionem pn̉cipalem semper manifestũ est: qꝛ illa ꝯcessa est ad placitũ: qꝛ nõ est ꝑ syll'ꝫ habita.

¶ Plures aũt ꝛ aliȷ concludunt̃ ex conditione quos ꝑspicere oportet ꝛ notare aperte. Que ergo horũ differentie ꝛ quotiẽs fiunt qui sunt ex hypothesi postea dicemus. Nũc aũt tm̃ sit nobis manifestũ q̃m nõ est soluere in figuraꝫ huiusmodi syll'os: ob quã cãm diximus.

¶ Cõsequẽter cõplet iductionẽ per quã ostẽdit minorẽ dicẽs: ꝙ plures sũt modi syll'oꝝ ex hypothesi: q̃s opꝫ ꝑspicere ꝛ ꝑnotare ad h manifestãdũ ꝛ h iã in aliq̃bꝰ eorũ ostensum est. ꝛ hoc est (Plures ãt ꝛ aliȷ.) addit autẽ incidẽter qđ īferiꝰ dicet̃: quot ꝛ que sint d̃rie syll'oꝝ ex hypothesi: nũc aũt tantũmõ est intẽtio: q̃m hꝰ syll'i inquãtũ sunt ex hypothesi nõ resoluunt̃ in ꝑdictas figuras. ꝛ dictũ est ꝑꝑ qđ. ꝛ h est (Q̃m ꝫ hoꝝ d̃rie.) ¶ Hic forte dubitabit̃ pmo de ꝑcõfessiõe. querit̃ enim cũ ad ꝯcludẽdũ vle per ꝑticulare oporteat vti ꝑconfessione.

Quare

Quare similr ad interimēdū vle per pticulare. ¶ Et dōz q̄ h̄ est: q2 destructio pticularis necc̄ia destruit vlez sine oī pcō fessiōe: sz pō pticularis nō de necītate ponit vle.

Dubiuz **Deinde** dubitat̄ de h̄ q̄ nō vult syllos ex hypothesi posse reduci in syllm. Oē enī gen' argumētationis in syllm reduci pōt: & syllūs ex hypothesi est

2° aliqd gen' argumētationis. ¶ Adbuc si dicā. oppositorū nō est vna pcās. ḡ nec vna disciplina. ɔstituit enthimema ex trib' termīs. q̄re addita aliqua ppōne fiet syllūs. ¶ Si aūt dicat aliqs q̄ h̄ verū est: sed nō dz addi ppō ad ppōnes pexistētes. Cōtra. dicit Ar. in pn' h' capli: q̄

3° si desit aliq̄ ppō addēda est: si supfluit auferēda. ¶ Adbuc addatur maior sic: quorūcūqz nō est vna ptās: nec vna disciplina. Sz dicet aliqs q̄ nō est syllūs: eo q̄ maior est negatiua in p^a figura. ¶ Sz ɔ̄. sumat̄ silitudo affirmatiue. quorūcūqz est idē sensus & eadē disciplina. Oppositorū est idē sensus. ḡ & eadē disciplina: & sic fit vnus syllūs: & tm̄ fuit ex hypothesi. eodē mō est reducere syllos per ipole per additionē maioris. sic p3: & etiā per alios.

4° ¶ Adbuc dic̄ q̄ q2 nō sūt sylli ostēsiui nō est eos reducere. ¶ Sz ɔ̄. q̄nto min' syllati sūt cū nulla necītas sit nisi a syllo tāto magis ops eos reduci in syllz vt appeat eorū necītas. ¶ Et sciēdū q̄ syllūs duplex est. s. ostēsiuus & cathegoricus: cui' necītas est p dici de oī & de nullo: vl hypotheric' cui' necītas magis est vel a pōne: vel a destructione ɔtigentis: vel a nā oppōnis: vel alia hitudine hōs locali. de syllo p̄ logt̄ h̄ Ar. & locut' est p totū p^m hui'. de 2° aūt nō. Dōm ḡ q̄ sylli ex hypothesi pñt reduci i syllz

Ad pm hypotheticū: sz nō i syllm simplicē & cathegoricū. ¶ Et dēz ad p^m q̄ oē gen' argumētādi reducit̄ i syllm hūc vel illū sub disiūctione: sz nō in syllm ostēsiuū cathegoricū

Ad 2m de q̄ logt̄ h̄: & p h̄ p3 rn̄ō ad 2^m & 3^m, apposita eniz maio

et 3m re ppōne nō est ɔditional: sz syllūs hypotheric' infert̄ p

Ad 4m hitudinē localē. s. a pōne añtis. ¶ Ad 4.^m dōm q̄ nō sūt ostēsi p syllm. i. p v̄tutē sylli ostēsiui ad ɔnem: ideo non reducunt̄ in ipm: & h̄ est qd itēdit: nihilomin' tn̄ in illū syllm pñt reduci per v̄tutē cui' ɔcludūt. s. hypotheticū: sed ille nō reputat̄ h̄ syllūs: eo q̄ logt̄ solū de ostēsiuo.

Dubiuz **Cōsequēter** dubitabit aliqs. vbi Ar. determinabit modos syllorū ex hypothesi: sic̄ dicit se determinaturū eē. ¶ Et dōm q̄ in 2° hui' & in topicis. ¶ Sed tunc q̄rit̄. q̄re nō determinat in 2° huius de oī syllo ex hypothesi: vt de illo qui est s̄m silitudinē & qui est s̄m pportionē & a maiori & a minori & a casib' & huiusmodi. solū enī de illo q est p ipole & qbusdā alijs paucis determiat. Et dōm q̄ in hac doctrina hēt determinare syllos & modos syllorū qui cōiter necītatē hñt: & cōmunes sūt ad oēm mām. Syllūs aūt ad ipole & alij de qb' agit in 2° hui'. pbatū enī ex necītate & h̄ in q̄acūqz cā: sed syllūs ex hypothesi qui est s̄m silitudinē & qui est a pportione & a maiori & hōs oēs nō sunt vlr se hñtes ad oēm mām: sed ad pbabilitatez tm̄: solū enī ɔcludūt pbabilr & nō cū necītate simplr. vñ talis syllūs non est de vsu demōstratiuorū: sz tm̄ dialecticorū: & ideo nō debuit de his in hac doctrina determinare: sed in topicis.

Vecūqz aūt in pluribus figuris ɔcludunt̄ pblemata si in altera syllogizatum est: est reducere syllm in alterā: vt eū qui in prima est priuatiuū in secūdam figurā. & eū qui est in media in primā: non oēs aūt: sed quosdā erit aūt manifestum in sequētibus. Si eniz. a. nulli. b. b. aūt oi. c. a. nulli. c. fit in prima figura. Si aūt ɔuertat̄ priuatiua media erit. nā. b. a. qdez nulli. c. aūt oi inerit. Silr aūt & si nō vlis sed pticularis fit syllūs: vt si. a. qdē nulli. b. b. aūt alicui. c. ɔuersa eniz priuatiua media erit figura. Horū autē syllorū qui sunt in media figura: duo qdez vlēs reducunt̄ in primā figuraz: pticularium autē alius solus insit eniz. a. b. qdem nulli. c. aūt oi: ɔuersa enim priuatiua prima erit figura. nā. b. qdez nulli. a. a. aūt oi. c. inerat. Si aūt p̄dicatiuuz fit. a. b. priuatiuū. a. c. primus terminus ponendus est. c. hoc eniz nulli inest. a. a. v̄o oi. b. quare nulli. c. ierit. b. ergo & b. nulli. c. ɔuertit̄ enī priuatiua. si aūt particularis fit syllūs qn̄ priuatiuuz qdem erat ad maiorē extremitatē resoluit̄ in primam figuram: vt si. a. nulli. b. inest. alicui aūt. c. inest a. ɔuersa enim priuatiua prima erit figura. naz. b. qdem nulli. a. a. aūt alicui. c. Quādo v̄o predicatiuuz nō resoluit̄: vt si. a. qdem. b. omni. c. autem omni: non eniz suscipit ɔuersionem. a. b. neqz cum fit erat syllogismus.

Postq̄ docuit reductionē orōnis syllande in figurā: h̄ intēdit de reductione orōnis syllare in figura vna vsqz ad figurā aliā & pcedit sic. p̄ dat intētionē dicens: q̄ ppō que syllari pōt in plurib' figuris si fiat ei' syllūs in figura vna ipe pōt reduci in figurā aliā: & exēplificat quō itēdit, & p3: & h̄ est (Qm̄ aūt.) 2° psequitur istā reductionē: & diuidit̄ in tres. in p° reducit p̄mā figurā in scdam & ecō. in 2° p̄mā in tertiā: & ecō. (Rursuz qui in tertia qdē.) in 3° scdaz in 3^m ecōuerso cū dicit (Horū aūt.) p^a in duas. in p° reducit p̄mā in scdam: & h̄ q̄ntum ad 2^m modū & 4^m p̄me qui negatiui sunt: q2 nō ɔcludit̄ nisi negatiue in 2° figura: & fit ista reductio in vtroqz per ɔuersionē maioris: & h̄ est (Si enī. a. nulli. b.) in 2° reducit scdam in p̄mā. & p̄ modos vlēs. 2° pticulares. & vlium primo reducit p^m modum per ɔuersionē maioris: & h̄ est (Eorū aūt &c̄.) 2° scdz per ɔuersionē minoris & transpositionem: & h̄ est (Si aūt p̄dicatum.) pticularium autē primo reducit 3^m modū per ɔuersionem maioris: & h̄ est (Si aūt pticularis.) 2° dicit 4^m moduz nō reduci: eo q̄ vlis affirmatiua nō conuertit̄ expedienter ad reductionez faciendā: eo q̄ si ɔuertatur erit vtraqz particularis ex quibus non fit syllūs: & h̄ est (Quādo v̄o p̄dicatum.)

¶ Rursum qui in tertia qdē sunt figura non resoluent̄ oēs in primam. Qui aūt in prima non oēs in tertiā. insit eniz. a. qdē omni. b. b. aūt alicui. c. ergo q2 ɔuertit̄ particularis predicatiua ierit & c. alicui. b. a. v̄o oi b. ierat: quare fit tertia figura: & si priuatiuus fit syllūs. silr cōuertit̄ enī particularis p̄dicatiua: quare. a. qdez nulli b. c. aūt alicui inerit. a. horū aūt syllorū q sunt in postrema vnus tm̄ non resoluit̄ in p̄ia qn̄ non vlr ponit̄ priuatiua. Alij aūt oēs resoluuntur. Predicet̄ enī de omni. a. & b. ergo conuertit̄. c. ad vtrūqz particulariter: inerit ergo. a. alicui b. quare erit prima figura. siqdem. a. omni. c. c. aūt alicui. b. & si. a. qdē omni. c. b. autem alicui

c.similis est ratio.ↄuertit enim.b.ad.c. Si aūt b.qdem omni.c.a.aūt alicui.c.primū terminū ponendū.b.nam.b.omni.c.c.aūt alicui.a.q̄re b.alicui.a.qm̄ aūt conuertit particularis.a.alicui.b.ierit. Et si priuatiuus sit sylls vniuersalibus terminis.similiter sumendū:insit enim.b.omni.c.a.autē nulli.c.ergo alicui.b.inerit.c.a.aūt nulli.c.quare erit mediū.c. Similiter aūt ⁊ si priuatiua qdem sit vlis.predicatiua aūt particularis.nam a qdem nulli.c.c.aūt alicui.b.inerit. Si aūt particularis sumat priuatiua non erit resolutio:vt si.b.qdem omni.c.a.autē alicui.c.non inest:conuersa.b.c.vtreqȝ erūt particulares. Manifestū aūt qm̄ ad resoluēdū in se inuicem figuras que cū minore extremitate est propositio conuertenda est in vtrisqȝ figuris.hac enim conuersa cōmutatio fit.

¶ Consequēter reducit p̄mam figuraȝ in tertiam ⁊ eȝ:⁊ pcedit sic.p̄ dicit ꝙ non oēs sylli 3e figure reducant in p̄mā:qr nō qntus.nec oēs sylli p̄me in tertiaȝ:qr nō nisi particularis:⁊ h̄ est (Rursus qui in 3o.) 2o reducit:⁊ primo particulares syllos p̄me in tertiā per ↄuersionē minoris:⁊ h̄ est (Insit eni.a.) 2o eȝ syllos tertie in p̄maȝ:⁊ diuidit in duas.in p̄a reducit syllos affirmatiuos.in 2a negatiuos.⁊ affirmatiuoꝝ p̄mo reducit p̄mum modum ⁊ per ↄuersionem minoris:⁊ h̄ est (Eoꝝ aūt.) 2o 4m modum silr per ↄuersionē minoris:⁊ h̄ est (Et si.a.qdeȝ.) tertio 3m modū per ↄuersionē maioris ⁊ trāspositionē:⁊ h̄ est (Si.a.b.) ¶ Consequenter reducit syllos negatiuos.⁊ p̄mo 2m modū ⁊ sextuȝ per ↄuersionē minoris:⁊ h̄ est (Ut sit p̄uatiuus.) 2o dicit ꝙ qntus reduci nō pōt:eo ꝙ non est ibi ꝓpō ↄuertibilis nisi vlis affirmatiua qua ↄuersa ambe erūt pticulares:⁊ h̄ est (Si aūt pticulariter.) ⁊ addit quoddā notabile supra p̄dicta.s.ꝙ p̄ma figura ⁊ tertia inuicē reducant per ↄuersionē minoris:⁊ h̄ est (Manifestū autē.) ⁊ videt esse instātia ↄtra h̄ qd dicit in 3o modo tertie figure vbi fit reductio per ↄuersionē maioris.sed dōm ꝙ loqtur de his que hn̄t maiorē vlem.vel dicēduȝ ꝙ appellat minorē in qua post ↄclusionem ponitur medium ⁊ subycitur minor.

¶ Hoꝝ aūt qui in tertia sunt figura alter q̄dem in tertia resoluit.alter vo nō resoluit in tertiā. nam cū est vlis priuatiua resoluit. Si enim.a.nulli.b.c.aūt alicui vtraqȝ similiter cōuertunt ad.a.q̄re.b.qdem nulli.a.c.vo alicui.a.mediū ergo est.a. Quando aūt.a.omni.b.c.aūt alicui a.non inest non est resolō:neutra enim ꝓpositionū ex conuersione vlis. Quando aūt ex tertia sunt figura resoluunt in mediam:qn̄ fuerit vlis priuatiua:vt si.a.nulli.c.b.auteȝ alicui.c.aut omni. Nam.c.a.qdeȝ nulli.b.aūt alicui inerit.c.si aūt particularis sit priuatiua non resoluit:non eniȝ suscipit ↄuersionem particularis negatiue.manifestū qm̄ idē sylli non resoluūtur in his figuris:qui nec in primam resoluti sunt:⁊ quoniam in prima figura resolutis syllogismis isti soli per impossibile clauduntur. Quomō ergo oportet reducere syllogismos:⁊ quando resoluuntur figure in se inuiceȝ manifestum ex predictis.

¶ Conter reducit 2am figurā in 3am ⁊ eȝ.⁊ p̄ reducit scdaȝ in tertiā quātum ad modos pticulares dicēs:ꝙ tertius scde reducit in tertiā ↄuersa vtraqȝ ꝓpositione:⁊ h̄ est (Hoꝝ aūt qui in medio.) 2o dicit 4m modū non reduci in tertiā figurā eadē causa qua p̄us:⁊ h̄ est (Qn̄ aūt.a.) ¶ Cōsequēter reducit tertiā in scdaȝ:⁊ h̄ q̄tum ad modos negatiuos.⁊ p̄ reducit 2m ⁊ sextū modū per ↄuersionem vtriusqȝ:⁊ h̄ est (Qui aūt ex 3a sunt.) 2o dicit ꝙ qnta nō reducit eadē causa qua p̄us:⁊ h̄ est (Si aūt particularis sit.) ¶ Cōsequēter ex his ↄcludit correlarie ꝙ qntus tertie ⁊ q̄rtus 2e qui in p̄mā figurā nō resoluunt:nec etiā in his figuris inuicē resolui pn̄t:⁊ h̄ est (Manifestū ergo.) Et ꝙ in reductione oium sylloꝝ in p̄mā figurā isti duo soli modi p impole reducūt:⁊ h̄ est (Et qm̄ in p̄mā.) Conter epilogat tāgens intētionē p̄me partis totius capli per hoc qd dicit (Quō aūt oporteat.) ⁊ intētionē scde ptis per hoc qd dicit (Et quādo resoluunt.)

Dubitatur h̄ cū in p̄ncipio docuerit reductionē sylloꝝ imꝑfectoꝝ in ꝑfectos.h̄ autē docet reducere oēs figuras inuicē.quare nō docuit hāc reductionē simul in p̄cedentibus cū alia. ¶ Et dōm ꝙ h̄ est:qr supius nō determinauit nisi reductionē que est ad ꝑfectionē:sed p̄a figura nō perficit per scdam ⁊ tertiaȝ:sicut ecōuerso:⁊ ideo nō determinat istā reductionem prius cū alia.⁊ qr h̄ videt q̄ ꝑfectionē sylloꝝ imꝑfectorum repugnare ad hoc hec reductio minus p̄ncipalr intenta est illa:⁊ ideo vltimo determinantur. Dubiū

Adhuc dubitat.quare nō reducat singulos syllos oium figuraꝝ in alias figuras cuȝ resoluat inuicē oēs figuras. ¶ Et dōm ꝙ nō intēdit nisi eadem ↄclō quo mō per se mediuȝ alteratū p diuersas figuras syllari pōt:⁊ iō in tota resolōne eius manet semp eadē cōclusio in vtroqȝ syllo:sed non ois ↄclō pōt in oi figura syllari:⁊ iō nō oēs sylli cuiuslibet figure i alias figuras oēs resoluunt. ¶ Sȝ tūc dubitat cū pticularis negatiua ↄcludit per 4m scde ⁊ 5m tertie.q̄re isti duo modi nō resoluunt in alias figuras. ¶ Et dōm ꝙ h̄ est:qr nō loquit nisi de reductiōe p ↄuersionē que fit in ante eadē ↄne.sic autē nō pn̄t reduci q̄rtus 2e ⁊ qntus tertie.sicut pȝ ex dictis in lra. Ex his ergo pȝ.quare non oēs modos oium figuraꝝ inuicē resoluit.⁊ q̄re h̄ determinat ista reductio postq̄ p̄us.⁊ que sit illa reductio quam h̄ itēdit. hec eni reductio fit semp supposita eadē ↄne:⁊ p qd mediū fiat:qr p ↄuersionē. ¶ Sȝ q̄rit cū p̄a figura reducit in scdaȝ ⁊ eȝ per ↄuersionē maioris.q̄re magis sic q̄ p ↄuersionē minoris. ¶ Et dōm ꝙ hoc est:qr p̄a figura ⁊ 2a ↄueniunt in situ mediȝ ⁊ minoris extremitatis:sȝ disconueniunt in situ maioris extremitatis.⁊ iō opȝ in eis maiorē ꝓpōnē ↄuertere.⁊ huius cā est:qr 2a descēdit a p̄a maiore ↄuersa. ¶ Adhuc querit.q̄re p̄a ⁊ 3a reducuntur inuicē minore ↄuersa. ¶ Et dōm ꝙ hoc est:qr discōuenit in situ minoris extrēitatis:sed nō in situ maioris. Istātia aūt que videt eē in 3o mō 3e figure vbi ↄuertit maior soluta est prius.de 2a aūt figura ⁊ 3a pȝ quō ad inuicē resoluunt. Quia eni discōueniūt in situ vtriusqȝ extremitatis necē est vtrāqȝ ꝓpōnē ↄuerti. ¶ Dubitat adhuc de eo qd dicit solū 4m scde ⁊ 5m tertie reduci per ipole. Cuȝ oēs sylli sic possint reduci. ¶ Et dōm ꝙ alij oēs reduci possunt per ↄuersionē:⁊ etiaȝ per impole:sed isti duo solū per ipole:⁊ h̄ est qd intēdit.s.ꝙ soli isti tm̄ p impole Dubiū

reduci possint. ¶ Adhuc querit aliq̄s sic sit intētio de reductione ⁊ duplex sit reductio.s.per ꝯuersionē ⁊ per impossibile. q̄re nō docet h̄ reductionez ad ipossibile pro reductione sic ꝯuersionē: Et hui⁹ rō pȝ ex dictis. reductio enim per ipossibile nō ꝯtingit ꝯnem ꝓbabitā ꝓus: sȝ hoc itendit h̄ reductio itēta. ¶ Adhuc reductio per ipossibile ostēsio argumentationis est tm̄: q2 statim transmutat subam rōnis: sed conuersio est reductio ⁊ argumētationis ostensio.

¶ Differt aūt in ꝯstruendo aut destruendo aliquid opinari idē aut diuersum significare non esse hoc ⁊ esse nō hoc: vt non eē albuz ei q̄d est albū non esse: nō enim idē significāt: neq3 eniz eius q̄d est esse albū ea que est esse non albuz: sed nō esse albū: ratio aūt huius hec est. Similiter se hēt: possibile est ambulare ei q̄d est albū ad est nō album: ⁊ scit bonū ad scit non bonū. nā scit bonū vel est sciens bonum nihil differt: neq3 potest ambulare vel est potēs ambulare: quare ⁊ opposita non pōt ambulare ⁊ non est potens ambulare aut nō ambulare. Si igit̄ nō est potens ambulare idē significat: ⁊ est nō potens ambulare simul inerūt eidem. idem enim pōt ambulare ⁊ non ambulare; ⁊ idem sciens boni ⁊ non boni est: affirmatio autē ⁊ negatio non erūt posite simul in eodē. Quēadmoduz ergo nō idem est nō scire bonum ⁊ scire nō bonum: neq3 esse nō bonū ⁊ non esse bonū idem: nā si ꝓportionalium alterā sit diuersā ⁊ alterā neq3 esse nō equale ⁊ non esse eq̄le idem. huic eniz q̄d est non eq̄le subiacet aliquid ⁊ hoc est inequale: illi x̄o nihil: eo q̄ equale quidem vel inequale non omne est: eq̄le autem omne aut non equale. Amplius est non albuz lignum ⁊ non est album lignum non simul sunt: Si eniz est lignum nō albuz erit lignum: q̄d aūt nō est album lignuz non necesse est esse lignū. Quare manifestuz: q̄m non est eius q̄d est eius q̄d est: est bonum q̄d est lignū non bonū negatio. Si ergo de omni vno vel affirmatio vel negatio vera: sed non est negatio: palam q̄m affirmatio aliquo modo erit: affirmationis autem ois negatio est huius: ergo eius que est nō bonum ea que est non est non bonum.

¶ In hac pte intēdit Ar. remouere q̄ndā dubitationē ⁊ errorē. determinatū eni est in pcedētib⁹ q̄ō diuersimode syllat̄ affirmatiua ⁊ negatiua. fuit aūt quorūdā opinio ꝙ affirmatio p̄dicati ifiniti: ⁊ negatio p̄dicati finiti eadē est. sic pȝ ex lib⁹ piarmenias: ⁊ ideo putauerunt ꝙ ista affirmatio ⁊ negatio eodē mō se hēant syllari: q̄d itēdit Ar. h̄ remouere ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ determinat hoc q̄d pncipalr̄ itēdit. i z⁹ cū dicit (Sit aūt q̄si.) Que dā ad pcedētiū euidētiā iducit. p̄ in duas. in p̄ cōparat adinuicē affirmationē p̄dicati ifiniti ⁊ negationez p̄dicati finiti in z⁹ cū dicit (Q̄m aūt palāȝ ꝙ aliud.) determinat diuersū modū syllandi vtrāq3. p̄m in duas. in p̄ cōparat eas terminis sumptis nō vlr. in z⁹ cū dicit (Et in pluribus.) terminis sumptis vlr. p⁹ in duas. in p⁹ cōparat eas fm̄ dr̄iam. in z⁹ cū dicit (Hn̄t aūt ordinē.) fm̄ ꝯuenientiā: ⁊ pȝ ordo: q2 pncipalr̄ de dr̄ia intēdit. in p⁹ ostēdit ꝙ nō est eadē affirmatio p̄dicati ifiniti ad negationē p̄dicati finiti per q̄tuor rōnes. quaꝝ p⁹ est talis. hui⁹ affirmationis eē albū negatio nō est eē nō albū: sȝ ista nō eē albū. ergo nō sunt idē nō esse albū ⁊ eē nō albū: ⁊ hui⁹ rōnis p̄ponit ꝯnē: ⁊ h̄ est (Differt aūt in ꝯstruendo.) z⁹ añs: ⁊ h̄ est (Neq3 est negatio.) z⁹ ipm oñdit sic. iste due eē albū ⁊ esse nō albū; silr̄ se hn̄t sicut possibile est ambulare possibile est nō ambulare: ⁊ sicut iste scit bonū scit nō bonū. Sed iste nō opponunt̄: possibile est ambulare: possibile est nō ambulare. Quare nec iste est albū est nō albū opponunt̄. hui⁹ rōnis p̄ponit maiorem ⁊ declarat. z⁹ oñdit minorē. ponit ergo maiorē: ⁊ h̄ est (Ratio aūt hui⁹.) h̄ declarat que: vbi dicit (Nā scit bonum.) ⁊ pȝ q̄d dicit. ¶ Cōiter oñdit minorē sic. si h̄ possibile est non ambulare eēt negatio. hui⁹ possibile est ambulare. tunc idē eēt isti: non possibile est ambulare. Que est ei⁹ negatio: ⁊ si h̄ tūc ista duo cōpossibilia eēnt. impossibile ambulare ⁊ possibile nō ambulare: q2 quicq̄d est cōpossibile vni ꝯuertibiliū: ⁊ alteri: sed hoc est impossibile cum sint opposite affirmatio ⁊ negatio. possibile est ambulare nō possibile est ambulare. relinquit̄ ergo ꝙ non opponant̄. possibile est ambulare. possibile est nō ambulare: ⁊ h̄ est (Si igit̄ nō est potē3.) pȝ igit̄ ꝙ h̄. esse nō albū nō est negatio eius q̄d est esse albū. ex quo relinquitur ꝙ h̄ sit eius negatio.s. nō eē albū: ⁊ ita pȝ añcedens pncipalis rōnis. ¶ Cōseq̄nter īfert pncipalē ꝯnem dicēs: ꝙ sicut nō sunt idē nō scire bonū ⁊ scire nō bonum. vt pȝ ex p̄dictis. sic nō sunt idē esse nō album ⁊ nō esse albū siue bonum: ⁊ hoc pȝ per ꝓpōnē: ⁊ h̄ est (Quēadmodū g̊.) z⁹ ratio ad idez est hec. Affirmatio de p̄dicato ifinito aliq̄d ponit. negatio de p̄dicato finito nihil ponit. ergo nō sunt idē. hui⁹ rōnis p̄ ponit ꝯnē in terminis: ⁊ hec est (Neq3 esse neq3 equale.) z⁹ añs dicens: ꝙ esse nō eq̄le ponit aliq̄d.s. ineq̄le: sed nō eē equale nihil ponit: ⁊ h̄ est (Huic eni q̄d est.) z⁹ ipm oñdēs: ꝙ alteꝝ istoꝝ esse equale nō esse eq̄le dr̄ de quolibet: sȝ nō dr̄ de quolibet alteꝝ istoꝝ esse equale esse nō equale. ⁊ hoc est: q2 terminus ifinitus aliq̄d ponit: sed terminus negatiuus nihil: ⁊ h̄ est (Eo ꝙ eq̄le q̄dē.) z⁹ ratio est talis. ex affirmatiua de p̄dicato ifinito aliq̄d seq̄t̄: ex negatiua aūt de p̄dicato finito seqtur nihil. quare nō sunt idē. hui⁹ rōnis p̄ ponit ꝯnem: ⁊ hec est (Amplius non est albū.) z⁹ declarat añs in terminis. ⁊ pȝ: ⁊ h̄ est (Si eni est lignū.) z⁹ ꝯcludit correlarium ex ꝓbabitis sic. cum iam oñsum sit. ꝙ nō sunt idē esse nō bonū ⁊ nō esse bonum: ⁊ ꝙ nō esse bonū est negatio hui⁹ esse bonuz ꝯcludit ꝙ ista esse nō bonū nō est eius negatio: ⁊ h̄ est (Quare manifestū est.) ⁊ q2 nō est negatio ⁊ ois orō ꝑfecta est affirmatio vel negatio ꝯcludit: ꝙ h̄ eē non bonū est quodāmō affirmatio. ⁊ dicit quodāmō ꝓpter affinitatē termini ifiniti ad negationē: ⁊ h̄ est (Si g̊ de ol.) Et q2 cuiuslibet affirmationis est aliq̄ negatio determinat que sit ei⁹ negatio.s. nō eē nō albū: ⁊ h̄ est (Affirmationis.)

¶ Habent aūt ordinē hunc adinuicē: sit esse quidem bonuz in quo.a. nō esse aūt bonum in quo b. esse aūt nō bonuz in quo.c. sub.b. nō esse non bonum in quo.d. sub.a. Omni ergo inerat aut a. aut.b. ⁊ nulli eidem: ⁊ aut.c. aut.d. ⁊ nulli eidem ⁊ cui.c. necesse est.b. omni inesse. Si eniz verum est dicere: quoniā est non albuz: ⁊ q̄m non est album, impossibile est enim esse albuz

⁊ esse non album: aut esse lignū album: ⁊ esse lignum non albū. quare si nō affirmatio negatio inerit: ei aūt qđ est. b. nō semper. c. qđ enim oīno non est lignum: neq₃ lignum erit nō albū: ecōuerso aūt cui inest. a. d. omni: aut eni₃. c. d. Qm̄ aūt nō pōt simul esse nō album ⁊ esse album hoc inerit. nā de eo qđ est albu₃: verū est dicere qm̄ est nō album: de. d. aute₃ nō oīno. a. Nā de eo qđ oīno nō est lignum: non verum est dicere: qm̄ est lignū album. d. veru₃. a. non verum: qm̄ est lignum album.

¶ Postq̄₃ determinauit differentiam affirmationis de predicato infinito ad negationem de predicato finito: hic intendit determinare ꝯuenientiam eoꝝ: ⁊ diuidit in pncipale ⁊ icidens qđ ibi icipit (Palā qm̄.) In pᵒ sic ꝓcedit. p̄ instituit terminos ad ondendam qđ intendit appellans. a. esse albū. b. aūt eius negationē. s. nō esse album. c. esse nō albū. d. eius negationē. s. nō eē albū. Qđ aūt dicit. c. esse sub. b. itelligi pōt de ordine accidentali quē retinēt in descriptione figure: vel de ordine eēntiali qui est añtis sub suo ꝯñte. Silr dic qđ dicit sub. a. exponi pōt: q₂ si. a. teneat ablatiue. tūc itelligi opꝫ de ordine accidētali si negatiue de eēntiali: a. eni se hēt ad. d. sicut se hēt añs ad ꝯñs: ⁊ h̄ est (Dixi aūt ordinē.) ¶ Consequēter in p̄dictis ondit ꝯñtias intētas: ⁊ diuidit in duas. In pᵒ determinat qūo se hñt adinuicē affirmatio p̄dicati ifiniti: ⁊ negatio p̄dicati finiti f̄m ꝯñtias. In zᵒ qūo se hñt eoꝝ opposita cū dicit (Ecōuerso aūt. c.) In pᵒ sic ꝓcedit. p̄ ostēdit ꝙ ad affirmationē de p̄dicato infinito seqt̄ negatio de p̄dicato finito. zᵒ nō ecōuerso. pᵐ ostēdit sic. Alteꝝ istoꝝ duoꝝ esse bonū nō esse bonū oī inest ⁊ nō ambe simul: sed eē bonum repugnat ei qđ esse nō bonum. quare nō esse bonum eidē inest. Huius rōnis p̄mo ponit maiorē: ⁊ hec est (Omni ergo inerit.) scđo ꝯñem: ⁊ hec est (Et cui.) tertio minorem: ⁊ hec est (Impossibile est enim.) quarto ꝯfirmat ꝯñtiam: ⁊ hec est (Quare si affirmatio.) ¶ Cōsequenter ostēdit ꝙ nō seqtur ecōuerso manifestādo in terminis ꝙ hec negatio nō esse albū pōt esse vera sine ista affirmatione eē non albū. ⁊ p̄mo ponit ꝯñem: ⁊ hec est (Ei autē qđ est. b.) zᵒ añs: ⁊ hec est (Quod aūt oīa eni₃.) ¶ Cōseqūēter ostēdit qūo se hñt eoꝝ opposita f̄m ꝯñtiam. ⁊ p̄mo dicit: ꝙ ad affirmationē de p̄dicato finito seqtur negatio de p̄dicato infinito. zᵒ ostēdit ꝙ non ꝯuertit̄. In pᵒ sic ꝓcedit. primo ponit ꝯñe₃: ⁊ h̄ est (Ecōuerso aūt.) zᵒ ostēdit sic. alteꝝ istoꝝ esse nō album nō esse nō album ex neccītate cuilibet inest: sed nō ambe simul: sed ei qđ est esse album repugnat esse nō albū. quare eidē inest nō esse nō albu₃: ⁊ ita seqtur. Si est albū nō est nō album. Huius rōnis p̄mo ponit maiorē: ⁊ hec est (Oi eni₃ ⁊c.) zᵒ minorē: ⁊ h̄ est (Qm̄ aūt nō pōt.) 3ᵒ infert ꝯñē: ⁊ h̄ est (Idē₃ inerit.) ¶ Cōseqūēter ondit ꝙ nō ꝯuertit̄: ⁊ h̄ manifestādo in termīs qūo hec negatiuā: nō est nō albū. pōt eē vera sine hac affirmatione: est nō albū. De lapide eni₃ veꝝ est dicere ꝙ nō sit lignū nō album: sed nō est veꝝ de eo ꝙ sit lignū albū: ⁊ hec est (De. d. nō omnino.)

¶ Palā aūt qm̄ ⁊. a. c. nulli eidem insunt: ⁊. b. continget alicui eidem inesse. Similr aūt ⁊ se hñt ⁊ priuationes ad p̄dicamēta hac positione: equale i quo est. a. nō equale in quo. b. inequale in quo. c. non inequale in quo. d.

¶ Seqtur icidens in quo p̄mo ꝯcludit duo correlaria. s. ꝙ affirmationes de p̄dicato finito ⁊ ifinito. s. esse albu₃ ⁊ eē nō albū incōpossibilia sunt eidē ineē: s₃ negationes ꝯñtes. s. ꝙ nō esse albū nō esse nō albū cōpossibilia sūt eidē inesse simul: ⁊ hec est (Palam qm̄.) zᵒ cōparat terminos p̄uatiuos ad infinitos in cōparatione ad terminos finitos dicens: ꝙ termini priuatiui silr se habēt f̄m ꝯñtiā₃ ad terminos finitos sicut termini ifiniti: ex quo patent quinq₃ ꝯñes. s. ad affirmatiuā predicati priuatiui seqtur p̄dicatio p̄dicati finiti: ⁊ nō ecōuerso. sicut est inequale: ergo nō est equale: ⁊ nō ecōuerso. Et ecōuerso ad affirmatiuā de p̄dicato finito seqtur negatiua de p̄dicato p̄uatiuo: ⁊ nō ecōuerso. sic. est equale. ergo non est inequale: ⁊ nō ecōuerso. ⁊ ꝙ affirmationes que añcedūt sunt incōpossibiles: ⁊ ꝙ negationes sunt compossibiles. Oēs eni₃ iste quatuor ꝯñes manifeste sunt de terminis finitis ⁊ infinitis: ⁊ hec est (Silr aūt ad hunc.)

¶ In pluribus aūt quoꝝ his quide₃ inest: alijs v̄o nō inest idem: negatio quidem similr vera erit: qm̄ nō sunt alba omnia: vel quoniā nō album vnūquodq₃. Quod autem est non albu₃ vnūquodq₃: aut quonia₃ sunt omnia non alba falsa. similiter autem ⁊ eius que est omne animal album: nō hoc quidem est: est non album omne animal negatio. ambe enim false: sed nō est omne animal album.

¶ Postq̄₃ cōparauit adinuicē affirmatiuā de predicato infinito ⁊ negatiuā de finito terminis sumptis nō vlr. hic cōparat terminis sumptis vlr. ⁊ h̄ p̄mo in numero plurali. zᵒ in singulari. In plurali sic. negatiua de p̄dicato finito silr vera in plurali sicut in singulari terminis sumptis vlr: sic. non sunt oīa aīalia alba. non est oē aīal album. affirmatiua tñ de p̄dicato infinito falsa est: sicut affirmatiua de p̄dicato finito: vt oīa aīalia sunt nō alba vel aīalia sunt alba. quare pꝫ ꝙ differenter affirmatio de p̄dicato ⁊ negatio de p̄dicato finito cū vna sit v̄a alia falsa. ¶ Et nota ꝙ Ar. dicit hāc dr̄iam eē in vlibꝰ vbi p̄dicata quibusdā supposita sunt: ⁊ quibusdā nō: ⁊ nō dicit simplr in vlibus: q₂ hec differētia est tm̄ apud māam ꝯtingentē: materia enim nec̄ia vel impossibili non est ita. si enim dicat̄ oīs homo est nō asinus: vel nullus hō est asinus. silr sunt vera si in p̄dicamētis accidētalibus plana est differētia: ⁊ hec est (In pluribus.) idest in vlibus. Deinde ponit dr̄ia₃ in singulari dicēs: ꝙ huic affirmationi. oē aīal est albū. nō opponit̄ illa que est omne aīal est nō albū: q₂ simul false sunt: s₃ ei opponit̄ nō oē aīal ē albū. pꝫ igit̄ ꝙ iste enūtiatiōes differūt: q₂ vna ē vera alia falsa: ⁊ vna opponit̄ affirmationi de predicato finito ⁊ alia non: ⁊ hec est (Similiter aūt ⁊ eius.)

¶ Quoniam aūt palā ꝙ aliud significat est nō album ⁊ nō est albū: ⁊ hec quide₃ affirmatio: illa v̄o negatio: manifestū qm̄ nō idem est modus demonstrādi vtrūq₃: vt qm̄ quicquid est aīal non est album non contingit esse albu₃: ⁊ quoniā est verum dicere nō album: idem eni₃ est nō album: sed eius quidem qđ est verū est dicere album siue nō albū idem modus: affirmatiue enim ambe per prima₃ figuram ostenduntur. nam veru₃ ⁊ est similiter opponunt̄. nam eius qđ est verum dicere album: non hic

quidem

quidem verum est dicere non album negatio: sed non verum dicere album. Si autem verū est dicere quicquid est homo musicū esse aut non musicū esse. quicquid animal sumendum esse musicū aut non musicū esse ostensum est. non esse autem musicū. quicquid est homo ne gatiue monstratur ſm dictos modos tres.

¶ Postq̄ cōparauit ad inuicē affirmationes de p̄dicato infinito ⁊ negationē de finito: ⁊ manifestauit eaꝝ diuer sitatē. Hic determinat diuersum modū demonstrandi vtrūq;: ⁊ ꝑ cū diuerse sint affirmatio talis ⁊ negatio. sicut ostensū est diuersus erit modus demonstrandi eas vt diuersus est modus demōstrandi istā negationē: qcqd est aial nō est al bū vel ꝯtingit eē albū: ⁊ hāc affirmationē qcqd est aial veꝝ est dicere esse nō album que est idē isti. quicqd est aial est nō album: ⁊ hec est (Quō aūt palā.) 2° determi nat diuersitatē huius. ⁊ p̄ manifestat modū syllogiçan di affirmatiuā. 2° negatiuā. Circa affirmatiuam sic pce dit. p̄mo dicit in vl'i q; idē est modus demōstrādi has duas. veꝝ est dicere hoc eē album: veꝝ est dicere B non esse albū. vtraq; enī affirmatiua est: ⁊ si fuerit vl'r sum pta ostēdef per 3ᵐ p̄me: ⁊ q; B nō sit negatiua. veꝝ est di cere esse nō albū manifestat: q; B ip̄m veꝝ q; est ibi mo dus non negat: nec etiam ꝑpositio est negatiua huius. veꝝ est dicere esse albū. sicut p; ex p̄dictis: ⁊ B est (Sed veꝝ q̄dē.) 2° magis spectat dicens: q; si demōstrari de beat quicqd est homo est musicum vel est nō musicum debet syllogiçari in p̄mo p̄me: ⁊ B p;. si sumat p̄ maio ri: quicqd est aial est musicū vel nō musicum: q; ois ho mo est aial: ⁊ hec est (Si aūt verū est dicere.) Deinde ondit q̄ō syllogiçari debet negatiua dicēs: q; si sumpta fuerit vl'iter syllogiçatur per 2ᵐ p̄me: vel per primū: vel ſcdm ſcde: ⁊ B est (Non esse aūt musicum.)

Dubiū **Sed forte** dubitaf de eo qd dicit alteꝝ istoꝝ. esse equale: esse nō equale: nō oi inest. si enī accipiat aliqua magnitudo non est accipe aliqd qd nō sit equale ei vel nō equale: qm̄ vel alia magnitudo etiā tāta vel est minus ip̄a vel excedens: sed siue sic: siue sic semp illud est nō equale. q̄re equale: vel videf q; de ali quo dicat alteꝝ esse equale eē nō equale. ¶ Et dōm q; cum dr qd non oi est equale vel nō equale distribuit ibi esse. sicut sit distributio cum dr de quolibet affirmatio vel negatio: sed in hoc ip̄m quolibet distribuit pro enti bus ⁊ nō entibus. vnde ꝫ nihil ens sit cui nō ꝯueniat eē equale vel esse nō equale: tn̄ aliqd non est cui neutrum ꝯuenit. vn̄ vult dicere q; vtrunq; istoꝝ equale vel non equale alicui ante se supponit ⁊ non dicunt sub distin ctione de quolibet ente vel nō ente. sicut ꝯtradictoria.

Dubiū **Cōsequēter** dubitat. quare hic determinat ꝯse quētiaꝝ ꝑpositionū de terminis fi nitis ⁊ ifinitis. hic enī videt superfluere: q; idē docuit in libro piarmenias. ¶ Et dōm q; ibi non determinat de ea nisi incidētaliter valde iuxta oppositionē quā itēdit ibi p̄ncipalr. ibi etiā trāseūdo indiminute tetigit nām coꝝ: ⁊ ideo nō superfluit hic eam cōplete determinare.

Dubiū **Adhuc** forte aliqs dubitabit cū dic̄ Ar. ſeq. est nō bonū. ergo nō est bonū. vtrū intēdat de ꝑ positionib' vl'ibus istā ꝯsiā vel nō vl'ibus. si de vl'ibus argumētū peccat: q; nō sequr. si est nō bonus. g non est hō bonus. si de nō vl'ibus. tūc videt sua ꝓbatio nulla. si enī intēdat hāc ꝯsiā. hō est nō bonus. ergo hō non est bonus. tūc cū assumit alterā istaꝝ, hoiem esse bonum.

hoiem nō esse bonū cuilibet inesse falsum dicit: q; iste non ꝯdicunt. ¶ Et dōm q; Ar. facit in lra ꝯsiam suā in terminis p̄dictis put cōiter cōparari pōt ad subaꝫ vl'r sumptā vel nō vl'r: dū tn̄ fiat ad idē subm in añtecedē te ⁊ ꝯñte. vn̄ sequr in vl'ib' si vtrobiq; sumat signū sic. Ois hō est nō bonus. vel ois homo nō est bon'. silr etiā sequr in nō vl'ib'. sicut p;. ¶ Ad id qd opponit sua ꝓ batio est nulla: dōm q; imo. cōparat eni ista p̄dicata ꝯdi ctoria. esse bonū: nō esse bonū. indifferēter ad vnūqodq; subm: ⁊ p; q; alteꝝ istoꝝ ex necessitate oi inest: siue su mat subm vl'r siue non vl'r ⁊ pro eodem. ¶ Adhuc vi def in terminis deficere ꝯñtia a predicato infinito ad predicatū negatum sic. video non hoiem. ergo non vi deo hoiem. ¶ Et dicendum q; ꝯñtia in eis cum verbo substantiuo intelligēda est ⁊ non cum adiectiuo.

Sed contra foꝝ. fuit non iustus. ergo nō fuit iu stus. silr erit nō albus. ergo nō erit albus. ¶ Et dōm q; ꝯñtia illa intelligēda est cū verbo substātiuo de p̄ñti ⁊ nō cū codeꝫ de p̄terito vel futuro. ¶ Sed ꝯtra. nō sequr. est non duplū. ergo non est du plū. est nō equale. ergo nō est equale. ¶ Et dōs q; ꝯñtia in illis non tenet nisi accipiant termini dicētes formas absolutas: cuius sunt albū nigrū ⁊ consilia. sit aūt dicta instātia in relatiuis. tenēdū ergo firmiter q; ad hoc q; ex termino infinito sequr terminus negatiuus ops q; fiat ꝯñtia cū verbo substātiuo: ⁊ B de presenti ⁊ B in ter minis absolutis ⁊ non respectiuis siue relatiuis. — Dubiū

Alterius aūt dubitaret forte aliqs de eo qd dicit istas duas negationes: nō eē bonū. nō eē nō bonū. alicui eidē ineē. hoc enim nō videt: q; a quo cūq; remouet vnū oppositoꝝ ꝯdictorie eidē inest reli quū. ¶ Et dōm q; eidē enti nō insunt: sed eidē nō enti. nō eni est aliqd ens cui nō ꝯueniat nō eē iustū vel non eē non iustū: ⁊ nō ambo simul: nō enti tamē simul ꝯue niunt. vn̄ tn̄ iste due nō eē lignū albū: nō eē lignū nō al buꝫ eidē ineē pñt existenti sicut lapidi. ¶ Cōsequenter dubitabit cū determinat ꝯñtiā terminoꝝ finitoꝝ ⁊ ifi nitoꝝ: finitoꝝ etiā ꝓuatoꝝ ⁊ nō determinat ſfinitoꝝ pri uatoꝝ que sit habitudo eoꝝ. ¶ Et dōs q; nō ꝯuertunt terminus ꝓuatiuus ⁊ ifinitiuus: sed seqt termin' ifinit' ad ꝓuatiuū. termin' enī ꝓuatiuus ponit potētiā ad for mā siue aptitudinē: ꝫ ꝓuat formā. termin' aūt ifinitus neutrū pōit: ⁊ iō seqt. si est iniustū. g est nō iustū: ꝫ nō ꝯuertit. plus. n. tollit p terminū ifinitū q̄ p ꝓuationē. — Dubiū

De terminis aūt finitis ⁊ ꝓuatiuis: quia tāgit hic Ar. Imorādū est vt discutiat coꝝ nā. Principalr aūt de ifinitis differēduꝫ est: de qb'. p̄mo querit an aliqs termin' possit ifinitari vel nō. ⁊ vi def q; nō: sic perempta rei p̄fectione perimit ip̄sa res: ꝫ significatio p̄fectio dictionis est. g ip̄sa pempta itērēpta ⁊ dictio: ꝫ ꝯstat q; si ifinitat termin' perimit ei' signifi catio. q̄re videt q; nō possit ifinitari. nā. sic ⁊ ip̄a dictio pimet ⁊ nō maneret significatiua. ¶ Adhuc q; nō pos sit ifinitari videt. Nomē enī p significat formā secūda rio aggregatū. sic vult Ar. in meta'. ꝫ pempta forma perimit aggregatū: cui' forma erat pars. q̄re si iterime retur forma significata per nomē perimit tota nois si gnificatio cū plus possit causa p̄maria q̄ secūdaria. q̄re si perimat illa nō erit nomē significatiuū: ꝫ ꝯstat q; ifi nitatio formā illā pimit si ifinitet nomen: q̄re videt q; nō ifinitat nisi corrūpat ⁊ desinat eē nomē. ¶ Adhuc oē nomē significat subam cū q̄litate. q̄re altera interē pta illaꝝ vel vtraq; nō erit nomen: sed ifinitatio si fiat pimit alterā vel vtrāq;. g ⁊c̄. ¶ Adhuc q; vbuꝫ manēs verbū nō ifinitet videt vbū cōsignificat eē siue agere — 2° 3° 4°

inclinatū ad subām: sz si adueniat īfinitatio destruit il
lud eē vel agere. q̄re cū adueniat negatio infinitās nō
manet verbū. si ḡ neqz nomē: neqz v̄buz possit īfinitari
multo fortius neqz alia ps: ꝛ sic videť ꝙ nō pōt alia di
In op^m ctio īfinitari. ¶ Ad opp^m sic dicit Boeti⁹ in pūo cōmē
to supra libꝝ ꝑiarmenias: ꝙ ois termin⁹ circūscripte si
gnificatiōis pōt fieri īcircūscripte sig̃atiōis: ꝛ ħ est: qꝛ
ois terminus finite significatiōis pōt fieri significatio
nis īfinite. q̄re cū multe sint significatiōes dictiōis fi
nite significatiōis: ꝛ multe fieri pñt significatiōis īfini
2° te: ꝛ ita pz ꝙ aliq̄ dictio pōt eē īfinita. ¶ Adbuc īfinita
tio nihil addit nisi destructionē cōpōnis q̄ est in signi
ficatiōe vni⁹ dictiōis: sz ħ pōt fieri adueniēte negōne
ad nomē vel ad verbū. ḡ tā nomē q̄3 v̄bū īfinitari pōt.
3° ¶ Adbuc Ari. testať tā hic q̄3 in libro ꝑiarmēias. ꝙ di
ctio aliq̄ īfinita est. q̄re videť ꝙ ħ veꝝ sit sic. qō ꝯcedē
Ad p^m dū est. ¶ Ad obm dōm. ad p^m sic. ꝙ perempta significa
tiōe dictiōis perimiť dictio que pus erat: sz nihil ꝓhi
bet per illā interemptionē nouā sig̃ationē generari ꝛ
nouā fieri dictionē significatiuā. sic aūt est in termino
īfinito. corrūpeť enī terminus finitus ꝛ eius sig̃atio: ꝛ
Ad 2^m generať terminus infinitus ꝛ eius sig̃atio. ¶ Simil'r
dōm ad 2^m ꝙ perempta forma que est in significatiōe
dictiōis perempta est tota significatio nōis: qō pus erat
.s. nois finiti: sed noua q̄litas ꝛ nouū aggregatū genera
Ad 3^m tur ꝛ nouum nomē. ¶ Simil'r dōm ad 3^m ꝙ perempta
substātia vł q̄litate nominis perimiť nomē finitū: sed
generať nomē infinitū subam ꝛ q̄litatē significans.

Dubiū **Sed tunc** est qō qd sit q̄litas ꝛ qd substātia apud
nomē infinitū. ¶ Et dōm ꝙ puatio q̄
litatis est ei ꝓ q̄litate. ens autē ꝓut cōiter se hz ad ens
ſm nām ꝛ ad ens ſm rōnē siue dictionē ꝛ opinionē est
ei ꝓ substātia siue aggregatū ex tali ente ꝛ puatiōe q̄li
Ad 4^m tatis in noīe finito. ¶ Ad 4^m aūt pz rñsio ꝑ ꝓdicta: qꝛ
cū infinitať verbū perimiť agere vel esse pri⁹ significa
tū: ꝛ ita perimiť verbū finitū. generať aūt verbū infi
nitū. ¶ Adbuc est hic qō cū oē verbū significet agere
vel pati: quō verbū infinitū non significet. ¶ Et dōm
ꝙ actus iste qui est priuare agere vel esse est ei in signi
ficatione tanq̄3 agere. priuare enī3 aliquo mō est agere.

Dubiū **Hoc habito** ꝯñs est qō. vtꝝ vnica negatio simł
ꝛ semel plures terminos infinitare
possit: vt cū dr̄ sic. nō albū lignū: ꝛ videť ꝙ sic hac rōne
cū negatio vnica possit ad interimendū maius cōposi
tū: multo fortius ad īterimendū min⁹ cōpositū: sz vni
ca negatio pōt interimere maius cōpositū: sicut ꝓpōnē
ḡ ꝛ minus cōpositū: sicut illud cōpositū qō ex duob⁹ no
2° minibus vel duobus verbis vel aliquid tale. ¶ Adbuc
cōpositio entis dupl'r est. vno mō ex p̄ncipijs essentiali
bus: sicut ex materia ꝛ forma. alio mō ex accidentalib⁹
aliquo ꝛ subto: vt cū diciť homo albus. Cū igiť p̄ma cō
positio per vnā negationē infinitātē perimať. videť ꝙ
eadē rōne ꝛ secūda: ꝛ ita vnica negatio ad duos termi
3° nos referť ad infinitandū. ¶ Adbuc est alia cōpositio
ipsi⁹ esse: sicut cōpositio verbi. alia āt ipsius entis: sicut
iā3 supra dictū est in significatione vnius nominis vel
adiectiui cū substantiuo: sed negatio vnica negans cō
positionē vnā ipsius esse ex ꝯñti negare pōt ꝛ aliā: ꝛ ita
duas hz nō eque p̄mo: vt cū diciť. non homo qui currit
moueť. ḡ cū in significatiōe nomīs adiectiui negō pri
mo cadēs supra subm infinitās ipm ex ꝯñti cadere pos
sit super ei⁹ adiectiuū infinitās ipm. q̄re vnica negatio
duas dictiones infinitare pōt: quāuis non eque primo.
In op^m ¶ Ad oppo^m sic. vnius cōpositionis vnica est diuisio: ꝛ
ita cōpōnis que est in sig̃atiōe vnius dictionis vna dz

esse negatio infinitans. quare pluribus hꝫ compositio
nib⁹ plures debētur negatiōes. ¶ Adbuc dicit Aꝝ. hic
qō seqtur. si est nō albū lignū. ergo ē albū: sz si negatio
infinitaret tā lignū q̄3 albū nō sequereť. ergo vt videť
ſm Aꝝ. nō īfinitat negatio simul nisi tm̄ vnum. ¶ Ad Ad p^m
obiecta dōz ad p^m sic. ꝙ ois negatio alicuius cōpōnis in
terempta est ꝛ nō sit cōpositio vna ipsius esse que est ꝑ
dicati ad subm: ꝛ alia ipsius entis que est adiectiui ad
substātiuū vtraqz pōt negatiōe vna īterimi: ex hoc tm̄
nō sequiť ꝙ negatio vna simul plures termios īfinitet:
qꝛ īfinitatio est negatio illi⁹ cōpōnis que est in signifi
catiōe vni⁹ dictiōis ꝛ nō dictionū adiuicē: ꝛ hec est que
dā cōpositio entis. ¶ Ad aliud dōz ꝙ duplex est cōpo Ad 2^m
sitio entis. vna ex ꝑtib⁹ eēntialib⁹. sicut ex mā ꝛ forma:
ꝛ hec est p̄ma ꝛ nō subiacet ei aliq̄ alia cōpositio: ꝛ ħ in
finitari pōt. alia est ex cōpōne alicui⁹ accñtalis ad sub
iectū: sic est ī cōpōne adiectiui cū substātiuo: ꝛ hāc cō
positionē ꝓcedūt due p̄ores in ipsis cōpositis: hui⁹ autē
scdē cōpōnis pōt eē negatio sz nō īfinitatio: īfinitatio
nis. n. ꝑticula semꝑ cedit in eādē ꝑtē cū eo qō īfinitať.
¶ Ad 3^m dōm ꝙ nō est sile de negatione ipsi⁹ eē ꝛ ipsi⁹ Ad 3^m
entis: qꝛ tūc negať cōpositio ipsius esse cui3 cōponiť ne
gatio cū verbo in eādez partē. ꝛ ideo pōt vlteri⁹ tēdere
ex ꝯñti negādo aliud: sed cū negať cōpositio entis ꝑ īfi
nitationē ꝑticula negationi3 cū ipso cōponiť in partez
eādē: ꝛ ideo nō trāsit vlterius. ¶ Adbuc cū negatio p^a
negat cōpositionē vnā v̄bi ꝛ ꝯñter aliā. 2ª est pars extre
mitatis alicui⁹ cōpositionis p^e ꝛ tāq̄3 determiatio ei⁹: vt
cū dr̄. nō oē qō currit moueť. significatio aūt adiectiui
nō est ita determiatio vni⁹ extremitatis illi⁹ cōpositio
nis que est in subto: sz toti⁹ aggregati. ꝛ ideo q̄uis nega
tio īfinitās neget cōpositionē illaz que est in subto: non
opz negare ꝯñter illā que est in significatiōe adiectiui.

His habitis ꝯñs est questio que pars orōnis īfi Dubiū
nitari pōt. ꝛ videť ꝙ nō partes ide
clinabiles. nihil enī infinitať nisi qō finitū est: sz ptes ī
declinabiles sūt idefinite ī sua significatiōe. ¶ Adbuc 2°
in significatione ptis īfinitāde debet eē aliq̄ cōpositio
circa quā sistat ꝑticula negōnis: sz sic nō est in significa
tione ideclinabiliū. ¶ Adbuc qō per se simpl'r non hēt 3°
finitatē sine alteri⁹ adiūctione: nec hēbit negationē nisi
per adiunctū: huius aūt sunt dictiones ideclinabiles qō
ꝯcedēdum: relinquitur igiť ꝙ solum partes declinabiles
infiniteť: sed partes declinabiles dupliciter sunt: aut
enim casuales aut nō casuales: cuius est verbum. p̄ ergo
ingritur de diffinitione casualium. ꝛ queriť p̄mo quot
modis pars casualis possit īfinitari. Et videť ꝙ nō ꝓno
mē hac rōne in cuius significatione nulla cadiť cōposi
tio illud nō īfinitať: sz in ꝓnois significatione nulla ca
dit cōpositio: cū significet subam terminataz. ergo ipm
nō īfinitať. ¶ Adbuc dr̄ cōiter: ꝙ si alia pars infiniteť
priuať signo speciali: ꝛ poniť eius cōmune ꝛ formale. si
ergo īfinitať ꝓnomen poneť aliqd supius ad significa
tionē eius qō est ei formale: ꝛ si ħ. ergo in significatione
ꝓnois ante aduētuz negationis fiet forma: qꝛ oē supius
est de significatione iferioris. q̄re nomē nō solā subam
significat: sed q̄litatē ꝛ formā. hoc aūt est falsum. ergo ꝛ
primū. ¶ Ad oppositū sic. Aꝝ. in libro ꝑiarmenias. vbi In op^m
loqtur de noīe cōprehendit sub nomine ꝓnomē. quare
cū ibi ponat nomē infinitari non separando nomē a ꝓ
nomine videť ꝓnomē infinitari. ¶ Adbuc hic ꝛ alias 2°
vbi loqtur de infinitis ostēdit nō hoc pro termino īfini
to. quare videť ꝙ ſm ipm infiniteť ꝓnomē. ¶ Adbuc 3°
oē qō est circūscripte significationis fieri pōt īcircūscri
pte ſm Boetiuz: ꝛ ita si ꝓnomē sit circūscripte signifi
cationis

4° cationis poterit īfinitari. ¶ Adhuc ꝓnomē ex demon/
stratione ⁊ relatione ꝯtrahit finitā qualitatē:sed quali/
tatis finite est īfinitatio.ergo videt̄ ꝙ ꝓnomē īfinitet̄.
¶ Et dōz ꝙ ꝓnomē ꝓprie nō infinitat̄ ex ꝓbabitis rō/
Ad p̄m nibus.¶ Ad p̄m obiectoꝝ dōm:ꝙ lꝫ Ar.nō separet ꝓno
mē.s.a noīe in lib° ꝑiarmenias:nō tñ sequitur ꝙ vtrunqꝫ
infinitari pōt si nomē infinitet̄.nā qđ īfinitat̄ est nomē
Ad 2m ꝓprie accipiēdo nomē:sicut patebit ꝯñter. ¶ Ad 2m di/
cēdum ꝙ ꝓnomen significat subam cōem oī nomini:⁊
ideo qñ loqtur de īfinitis in cōi dicit:nō hoc ad ītelligē
dum id qđ vl'r est cōmune nomini īfinitiuo ⁊ nō inten/
Ad 3m dit per hoc ꝓnomē infinitari. ¶ Ad 3m dōm ꝙ ꝓnomē
de vniuocis merā significat subam que ante aduentuꝫ
equalitatis in ea īfinita:⁊ ita ꝓnomē nō est circūscripte
Ad 4m significationis:⁊ hoc est ꝭm magis īcircūscripte. ¶ Ad
4m dōm ꝙ īfinitatio nō est cuiuscūqꝫ q̄litatis:sed q̄lita
tis significate per terminū.q̄litas aūt quā ꝯtrahit ꝓno/
men ex demōstratione ⁊ relatione non est de significa/
tione ꝓnominis:⁊ ideo gr̄a illius infinitari nō potest.

Dubiū His habitis vlterius forte dubitaret aliqs de ī/
finitatione noīs.⁊ p̄mo an omne nō
mē infinitari possit:⁊ videt̄ ꝙ sic.eo ꝙ oē nomē signifi
cat subam cū qualitate:sed ꝯtra cōpositionē qualitatis
2° cū suba pōt fieri negatio īfinitatis:vt videt̄. ¶ Adhuc
oē nomē aut est substātiuū aut adiectiuū:sed substāti/
uum īfinitari pōt:⁊ qua rōne vnū ⁊ qđlibet:cum oium
substātiuoꝝ sit eadem natura inq̄tum substātiua sunt.
Sil'r adiectiuū īfinitari pōt:⁊ qua rōne vnū ⁊ qđlibet:
q: oium adiectiuoꝝ inq̄tū huiusmodi est eadē natura:
⁊ ita cū oē nomē sit substātiuū vel adiectiuū:oē nomen
In opm infinitari pōt.¶ Ad oppositū sic. Nomē infinitū vt dr̄
cōiter ponit aliqđ supius ad terminū infinitātē:sed en/
te nihil est supius.ergo si dicat̄ nō ens nihil poni pōt:⁊
si hoc ens īfinitari nō poterit vt videt̄:⁊ loqtur de ente
2° ꝭm ꝙ nomē est ipm ens.¶ Adhuc oīs īfinitatio est ali/
cuius cōpositionis perēptio.ꝗ noīa circa que inq̄tuꝫ si/
gnificāt nō est compositio:nec circa illa erit īfinitatio.
Hec aūt sunt sic de:materia forma:⁊ q̄dā noia accn̄tiū
3° vt albedo ⁊ ꝯsilia.q̄re hꝰ noia nō pōt īfinitari. ¶ Ad/
huc qđ īfinitū est nō eget īfinitatione:nec īfinitari pōt
ꝓpe:sed quedā sunt noia īfinita vt qꝰ qualis q̄tus ⁊ cō/
4° silia.ergo h̄ ꝓprie infinitari nō debent.¶ Adhuc īfini
tatio nō est nisi eiꝰ qđ prius finitū erat:sed signa v'lia vt
oīs nullus:⁊ alia que dicūt dispōnem subti inq̄tum hꝫ
neqꝫ significāt q̄litatē finite:neqꝫ subāꝫ finitē:q: nihil
in eoꝝ significatione īfinitādū est:⁊ ita nec īfinitari de/
5° bēt.¶ Adhuc ꝓpetas īfinitationis est īuenire formā ⁊
ipsaꝫ ꝓuare ⁊ dare ītelligere forme ꝓuationem.sic pꝫ in
isto īfinito non homo.sed quedā sunt noia ꝓuationē si/
gnificātia:vt nemo nihil ⁊ ꝯsilia:qbus si adueniat nega
tio īterimet negationē reptāꝫ:⁊ nō faciet ītelligi forme
ꝓuationē:sꝫ magis positionē:⁊ dabit aliqđ īfinite ītelli/
gere qđ est ꝯtra nām termini īfiniti.q̄re videt̄ ꝙ hꝰ no
minibꝰ negationē significātibus nō sit addēda negatio
infinitās.Ex his ergo videt̄ ꝙ nō oīa noīa īfinitari pñt;
quod ꝯcedendū est.Et dōm ꝙ ad hoc ꝙ nomē īfinitet̄
duo exigunt̄.vnū est ꝙ significet̄ ibi q̄litas finita:⁊ nō
opꝫ eā substātiuari per q̄litatē infinitā.Aliud est ꝙ nō
sit nomē negatiuū:sed positionē significās.per p̄mā cō
ditionē est ꝙ noīa infinita non īfinitant̄:nec etiā signa
v'lia.per 2m vo huiusmodi dictiones nō īfinitant̄ nemo
nihil ⁊c.Oīa aūt alia ab his īfinitari possunt.ex quo pꝫ
ꝙ noīa ꝓuatiua nō possunt īfinitari.¶ Ad obiecta er/
Ad p̄m go dōm.ad p̄m ꝙ nō oīs cōpositio qualitatis cū suba po/
test esse subm īfinitationis.opꝫ enim ꝙ sit qualitas fini

ta ꝓuata siue subalis siue accidentalis. ¶ Ad 2m ꝙ no/ Ad 2m
men adiectiuū qđ nō infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ adiectiuuꝫ
est nō infinitat̄:nec substātiuuꝫ infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ
substātiuū est:sed ꝓpter nām subalē.s.ꝓpter qualitatē
finitā significatā in suba:⁊ ideo nō oē adiectiuum:nec
oē substātiuū īfinitat̄.¶ Ad hoc aūt qđ opponit h̄ no/
mē ens nō posse īfinitari.Dicendū ꝙ pōt ⁊ nō est neċe
oē nomē infinitū aliqđ ponere ꝭm reꝫ sed ꝭm rōnē.vñ
cū infinitat̄ ens qđ simpl'r est derelinqt̄ ens qđ est cōe
enti ꝭm rē ⁊ ꝭm rōnē.sicut patebit in seq̄nti questione.
¶ Ad hoc aūt qđ opponit̄ in noībus simplicis significa/
tionis.Dicendū ꝙ nullū nomē accn̄tis significat rē ita
simplicē qñ sit in ea cōpositio:vt res huius noīs albedo
cōpositionē hēt ex luce ⁊ diaphanitate.sil'r nomē mate/
rie aut forme est sine q̄dā cōpositione:q: h̄ nomen mā
nō dicit solā subam materie:sꝫ ipsam cū alia posita an/
nexa.sil'r h̄ nomē forma nō solū subam forme dicit:sed
subāꝫ eiꝰ cū alia posita.sil'r h̄ nomē deꝰ:nō eni est nomē
diuine eēntie:sed alicuiꝰ ꝓpetatis per quā ipm ītelligi/
mus.significat eni idē hebraice ꝙ timor latie vt dr̄.sil'r
⁊ de alijs nominibꝰ p̄me cause attributis.nullū enim il/
loꝝ diuinā eēntiaꝫ purā significat:sed per aliquā ꝓpe/
tatem dat eā ītelligere:⁊ ita in oī tali noīe aliqua est cō/
positio ad quā referri pōt infinitatio.Ex his ergo mani/
festum est que noīa infinitari possunt ⁊ que non.

His habitis forte dubitaret vlteriꝰ aliqs de no/ Dubiū
mine īfinito.vtrū aliqđ pōnat vel
nō:⁊ ꝙ sic.videt̄ per dcīū Ar.in hoc capl'o vbi dicit:ꝙ
ei qđ est nō equale subiacent.s.inequale. ¶ Adhuc ꝭm 2°
ipm eadē est ꝯñtia terminoꝝ finitoꝝ ⁊ ꝓuatiuoꝝ que est
finitoꝝ ⁊ īfinitoꝝ:sed ad terminū priuatiuū sequitur ter/
minus pure negatiuus ⁊ nō ecōuerso:⁊ hoc ꝓpter id qđ
ponit̄ per terminū ꝓuatiuū.quare cū sil'r ad terminum
infinitū sequat̄ terminus negatiuus:⁊ nō ecōuerso.hoc
erit:q: terminus īfinitꝰ aliqđ ponit.¶ Adhuc si termi/ 3°
nus īfinitꝰ nihil ponit h̄ est per negationē:⁊ si hoc non
differt a pure negatiuo qđ manifeste falsum est. ¶ Ad/ 4°
huc si terminꝰ īfinitus nihil ponat.ergo vbicūqꝫ subyn/
cit̄ terminus īfinitꝰ erit negatiua ꝓpō.sic eni est in oībꝰ
ꝙ vbicūqꝫ ponit̄ ad subm negatio simpl'r negās:ita ꝙ
nihil ponit̄ manet ꝓpō negatiua:sed manifeste falsum
est oēm ꝓpōneꝫ negatiuā in qua subycit̄ terminꝰ īfini/
tus.ergo talis terminꝰ aliqđ ponit.¶ Adhuc in oī ꝓpō/ 5°
ne affirmatiua subm aliqđ ponit qđ est ens vel moduꝫ
entis:sed ꝓpositio in qua subycit̄ terminus īfinitus est
affirmatiua nisi adsit alia negatio.ergo per subm aliqđ
ponit̄ qđ est ens vel aliqđ per modū entis se hñs.ꝗ vi/
det̄ ꝙ per nomē īfinitū aliqđ ponit̄.¶ Ad oppositum In opm
sic.dic̄ Aug.ꝙ ab eadē forma īponit̄ hō ⁊ nō hō si hec
per positionē illiꝰ forme nō hō:nec ꝑ eiusdē ꝓuationeꝫ.
q̄re sicut h̄ nomē hō significatiuū est forme hoīs.sic h̄
nomē nō hō significatiuū est ꝓuatiōis illiꝰ forme.cū ꝗ
sola ꝓuatio nulliꝰ rei sit positiua:h̄ nomē nō hō nullā rē
ponit:⁊ sil'r ītelligit̄ de oī tali. ¶ Adhuc dic̄ Boetiꝰ in 2°
paruo cōmēto sup librū ꝑiarmenias:ꝙ qui dic̄ hō rem
ꝯstituit.qui dic̄ nō homo rē q̄dē tulit:sed nihil addidit.
quare nō videt̄ tale nomē aliqđ ponere sed ꝓuare solū.
¶ Adhuc in noīe substātiuo suba ⁊ q̄litas nō differunt 3°
eēntialr̄:sed sicut qđ est in quo est:q̄litas eni forma est:
suba aūt cōpositū.q̄re videt̄ ꝙ si īfinitet̄ tale nomen ⁊
p̄imet̄ q̄litas ꝓuat̄ ⁊ suba:sꝫ vtraqꝫ ꝓuata nihil manet
qđ sit de significatione noīs.q̄re videt̄ ꝙ talē terminuꝫ
solā ꝓuationē significari ⁊ nulliꝰ rei rōneꝫ.¶ Adhuc si
oīs hō est aīal:oē nō aīal est nō hō:sed lapis est nō aīal.
ergo lapis est non hō:⁊ si h̄.ergo lapis est.q̄re a p̄° si oīs

homo est aial lapis est istud non seqtur. Sed nõ videt
argumẽtum suscipe impedimẽtũ vbi per hoc ꝙ termi-
nus ifinitus nihil ponit. videt igit ꝙ oporteat dici ipm
nihil ponere. ¶ Adhuc ens infinitat ⁊ nõ põt poni ali-
4° qd per eius ifinitationẽ cũ ipm sit cõissimũ. q̃re non est
necẽ nomẽ ifinitũ aliqd ponere. Et dicet ꝙ ens ifinita-
ri nõ põt. ¶ Sed cõ. oẽ aial est ens. hoc ẜm Boetiũ cõ-
Contra uertit per cõpõnem. q̃re dicet oẽ nõ ens est nõ aial: ⁊ ita
ops ens ifinitari. ¶ Adhuc nomẽ nõ dr̃ aliqd ponẽ nisi
5° qd per ipm significat: ſʒ per nomẽ ifinitũ: vt cũ dico nõ
hõ nõ significat res aliq. si eni significaret intellect⁹ di-
cẽs illã rẽ apphẽderet determiate: qd manifeste falsum
est. nihil eni apphẽdit itellect⁹ nisi rei puationẽ. q̃re tale
nomẽ nõ ponit aliquã rem. ¶ Adhuc dic Boeti⁹: ꝙ no-
6° mẽ infinitũ silr̃ dr̃ de q̃libet qd est ⁊ qd nõ est: ſʒ enti ⁊
nõ enti nulla res cõis est. q̃re per nomẽ ifinitũ nulla res
ponit. ¶ Ad hoc soluẽdũ distinguẽdũ est nomẽ p sub-
stãtiuum ⁊ adiectiuũ. in noie aũt substãtiuo suba ⁊ q̃li-
tas nõ differũt per eẽntiã: ſʒ tñ ẜm rõnẽ. sicut qd est ⁊
quo est. q̃litas eni ipsa forma est p quã signatio ei⁹ itelle
ctu apphẽdit. suba aũt cũ ipsa forma tota eẽntia aggre-
gati est vel ps dignior: ⁊ ideo ipsa puata puat tota signi
ficatio talis nois. Un̄ si ifinitet nomẽ substãtiuuʒ tota
significatio ei⁹ negat ⁊ nihil ponit. ⁊ dico nihil ẜm rẽ. s.
qd sit in reꝝ nã: sed solũ aliqd ẜm rõnẽ vel imaginatio-
nẽ: sicut puatio rei vel aliqd ẜm dictionẽ. Et h̃ dico ꝙ p
hm̃ noia loqmur tanq̃ res veras significarent. ¶ Dõm
ꝙ nõ hõ est q̃litas vel est h̃ in cuius vel aliqd hm̃: huius-
modi autẽ nomẽ derelinqt aliqd ⁊ sibi cõpatit: q2 cũ sit
nõ hõ cõtingit ꝙ sit aliqd ẜm nãm. sicut lignũ vel lapis
vel hm̃: sed hoc necẽ nõ est: imo põt oĩno nihil eẽ: ⁊ ideo
huiusmodi ifinita noia dicunt nihil ponere. Si autem
querat expositio. dico ꝙ exponit sic. Nõ hõ ens qd nõ
est hõ: sed hoc qd dico ens in hac expõne nõ dicit aliqd
ens ẜm naturã: sed accipit cõiter ad ens ẜm nãm ⁊ ẜm
rõnẽ vel itellectũ. ⁊ sic ponẽdo ens nõ ponit aliqd sim-
pliciter: sicut iã patebit. g̃ manifestũ est ꝙ nomẽ substã-
tiuũ ifinitatũ nihil rei ponit. si aũt ifinitet adiectiuum
aut significat formã eẽntialẽ. sicut quedã noia differen-
tiaꝝ vt rõnale ⁊ aiatum ⁊ hm̃: ⁊ est de his eadẽ ratio que
est de substãtiuis vt significat formã accidẽtalẽ sicut al-
bum: iustũ: bonũ: ⁊ cõsilia. in talib⁹ aũt q̃litas ⁊ suba dif-
ferũt ẜm eẽntiã. significat ibi q̃litas finita accidẽtalis.
suba aũt infinita de cuius eẽntia nõ est ipsa q̃litas acci-
dẽtalis: ⁊ ideo in talibus ponit aliqd. puata enim quali-
tate ponit infinita suba sic. nõ albũ aliqua res que non
est alba. ¶ Ex his ergo pʒ solo ad duo p⁹ obiecta. loqtur
Ad pᵐ ⁊ 2ᵐ enim hic Ar. tñ modo de noibus ifinitis adiectiuis ac-
cidentalibus: talia aũt ponũt: vt dictũ est. ¶ Ad 3ᵐ dõm
Ad 3ᵐ ꝙ nomẽ infinitũ substãtiuum differt a noie pure nega-
to: ⁊ hoc ꝙ nomẽ pure negatũ nihil ponit ẜm rem: neqʒ
ẜm rõnem: neqʒ aliquid derelinquit: nec secũ cõpatit
quãtum de se eius. nomẽ aũt substãtiuuʒ infinitũ q̃uis
rem nullã ponit: tñ aliqd ẜm rõnem ponit: sicut priua-
tionem: ⁊ aliqd derelinquit aut secũ cõpatit qd est ve-
re res: sed nõ ponit illud. bene enim possibile est cuʒ sit
nõ homo ꝙ sit lignũ vel lapis vel aliqd tale: hoc tñ per
terminũ infinitum non ponit: q2 circa qd nihil ẜm rem.
Ad 4ᵐ sic qd est nõ homo. ¶ Ad 4ᵐ dõm ꝙ nomẽ infinitum
substãtiuum: q̃uis nihil ponat: non tñ si subiciat facit
ppõnem negatiuã. ponit eniʒ puationẽ que se hẽt sicut
subm̃ ⁊ tanq̃ ens: put nos dicimus chimerã significare
ens: puationes etiã ⁊ negationes aliqd esse: nihil tñ ẜm
rem ponit: ⁊ est simile de eo qd dicimus: ꝙ vidẽte tene-
bras nihil video: sic eniʒ itelligendo nõ hoiem nihil in-
telligo: nec qd significat non hoiem aliqd simplr̃ signi-
ficat. ¶ Sed tũc obiciet aliqs si significãs nõ hoiem Contra
nihil significat. g̃ erit vox nõ significatiua sicut bu ba.
¶ Et dõm ꝙ nõ. hoc eni dico bu ba itellectũ nullo mõ
cõstituit. hoc aũt qd dico nõ homo aliquo modo cõstituit
ipm. facit eniʒ itelligere ꝙ homo nõ significat. nullã tñ
rem in itellectu cõstituit q̃tum de se est: sed solã rei pua
tionẽ. Unde sic vidẽdo tenebras aspicio vt videam ali-
quid: nõ tñ aliqd video. Silr̃ itelligo tñ infinitũ circũ-
spicio itellectu vt rem aliquã apphendat: sed nõ appre-
hendit nisi puationẽ rei: ⁊ illud dico de substãtiuis ifini
tis. ¶ Ad 5ᵐ pʒ solutio: q2 cũ subiicit nomẽ infinitũ po- Ad 5ᵐ
nit rei puatio tanq̃ aliqd ens: ⁊ h̃ est rõne subiecti: sed nõ
ponit res aliqua ẜm nãm. ¶ Rõnes aũt posite ad 2ᵃᵐ
partẽ questionis cõcedẽde sunt. ostẽdunt eniʒ ꝙ nomen
substãtiuum ifinitum nihil ponit: ⁊ ꝙ ens infinitet qd
cõcedẽdum est: nec est necẽ ꝙ ponat aliqd: sed puationẽ
rei qd nihil est nisi ẜm rõneʒ vel imaginationẽ: vel ẜm
dictionẽ. Et h̃ notãdum est ꝙ nõ debet pprie ifinitari
ens nisi ẜm ꝙ dicit simplr̃ ens ẜm nãm ⁊ ẜm veritatẽ: ⁊
tũc puat simplr̃ ens ⁊ derelinqtur ens ẜm rõnẽ vel ẜm
opinionẽ: istud tñ nõ ponit per ipm. si aũt accipiat ens
⁊ est enti simplr̃ ⁊ enti ẜm aiam siue ẜm opinionẽ: ⁊ ad-
dat ei negatio: puto ꝙ sola negatio erit: q2 nihil derelin
quit illa puatio cũ priuet ens tam ẜm rõneʒ q̃ ens ẜm
rem. si enim oĩno puat ens sonat ideʒ qd nullo mõ ens:
ens aũt in tali cõitate acceptuʒ nõ est alicuius finite si-
gnificationis: ⁊ ideo in tali acceptione nõ ifinitat: ⁊ hoc
est qd pus diximus tale nomẽ nõ ifinitari cuius nõ est
aliq̃ finita significatio q̃litatis. ¶ Et nota ꝙ hoc totuʒ
intelligẽdũ est de noie ifinito in se cõsiderato: q2 ex cõpa
ratione ei⁹ ad alteꝝ in orõne aliqd videt poni: vt nõ hõ
currit. Ex his ergo manifestũ est ꝙ nomen infinitet. ⁊
ꝙ nõ: ⁊ ꝙ ifinitum ponat aliqd: ⁊ ꝙ non.

Sed iuxta hoc icidunt questiũcule. vna est in quo Dubiũ
differũt nomẽ infinitũ apud grãmati-
cum ⁊ nomẽ ifinitũ apud logicũ. ¶ Et dõm ꝙ nomen
infinitũ apud grãmaticũ tam subam q̃ q̃litatẽ signifi-
cat: ⁊ per positionẽ sed ifinite. Nomẽ aũt infinitũ apud
logicũ significat cum puatione: ⁊ nõ significat qualita-
tem verã: nec subam verã: sed puationẽ forme pro qua-
litate: ⁊ ens cõmune ẜm rem ⁊ ẜm rõnẽ: pro suba enim
cõpositum ex tali ente ⁊ puatione qualitatis.

Alia questio est. quare negatio aliqñ in cõposi- Dubiũ
tione cũ noie facit tñ pure negati-
uum: vt nemo. aliqñ aũt infinitat vt nõ homo. ¶ Et di-
cẽdum ꝙ hoc est: q2 cum dr̃ nemo: negatio in cõpositio-
ne illa negat oĩa supposita respectu predicati: ⁊ ideo pu-
ram negationẽ facit. terminus aũt infinitus ponit pua-
tionem qualitatis cum ente cõi cum ente ẜm naturam
⁊ ẜm rem. ⁊ ideo purã dant negationem. ¶ Solet autẽ
queri per quã nãm nomini cõiungitur negatio in cõpo-
sitione ad infinitãdum: qd etiaʒ significatũ in nomine
infinito tanq̃ qualitas ⁊ quid tanq̃ substantia: sed hec
patent ex predictis. Ex his ergo manifestum est de infi-
nitatione nominis quomodo se habet in se.

Nunc autem restat querere de noie
priuatiuo. ⁊ pmo quis
terminus puari possit: ⁊ videt ꝙ omne no-
mẽ aliquem habituʒ significat: ⁊ cuiuslibet
habitus est aliqua priuatio. quare significa
tionẽ cuiuslibet nominis priuare contingit. ¶ Adhuc
omne nomẽ significatiuum per positioneʒ negatiue si-
gnificare põt: sed oẽ nomen per impositum aliquid per
positioneʒ significat vel semper vel frequẽter: quia no-
men vel

men vel semp vel vt frequēti⁹ puari poterit. ¶ Ad op-
positū sic. nomen puatiuū dicit puationē forme cū po-
tentia ad eandē vel aptitudine: ꝛ talis est maxime for
ma accñtalis que cū puet hꝫ potentiā vel aptitudineꝫ:
vt iterū insit: q̄re nomē puatiuū in accñtalib⁹ ꝓprie in-
uenit: ꝛ hoc ꝯcedendū est. de talib⁹ eni puatiuis loquit
hic Ari. ¶ Ad oba dōm ꝙ ois habit⁹ est aliq̄ puatio si-
cut negatio. vñ significationē cuiuslibet nois ꝯtingit pri
mere per negōnē: nō tñ q̄libet nomē pōt fieri priuati-
uū ſm ꝙ loq̄t Ari. de puatiuis. ¶ Sꝫ obyciet aliqs de
hꝫ noībus irrōnale inaiatū ꝛ ꝯsimilibus que priuatiua
sunt: ꝛ tñ nō dicūt aptitudinē siue po⁹ ad formā. ¶ Et
dōm ꝙ duplr puatio dr̄. vno mō ſm totū. s. qñ puat for
ma ꝛ potētia siue aptitudo ad formā: ꝛ de talib⁹ puati-
uis nō loq̄t hic Ari. Alio mō ſꝫ ptē. s. qñ priuat formā:
ſꝫ ponit potentia siue aptitudo ad formā: ꝛ sic est in hꝫ
puatiuis iniustū ineq̄le ꝛ ꝯsimilib⁹: de qb⁹ loq̄t h Ari.
Patet igit ꝙ non loq̄t h Ari. de terminis puatiuis: vbi
puat fora accñtalis. ꝛ h notādū: ꝙ multo plura possent
esse hui⁹ q̄ sunt: ſꝫ essent imposita apud vsum habita.

Dubiū **Cōsequens** est qō que sit dr̄ia īter nomē puati-
uū ꝛ īfinitū ꝛ pure negatiuū. ¶ Et
dōm ꝙ oia ꝯueniūt in hoc ꝙ formā sigñant per termi-
nū puatiuū. differūt aūt in h ꝙ termin⁹ negatiu⁹ q̄tū
de se est oino negat nihil ponēdo: nec ſm rē nec ſm rō-
nē. termin⁹ āt puatiu⁹ ꝛ infinit⁹ aliqd ponit ſm rem ꝛ
rōnē: ſꝫ differēter. Terminus eni puatiu⁹ puat formā:
sed ponit reꝫ aliquā sicut aptitudinē ad formā. termin⁹
aūt infinit⁹ si fuerit substantiuū vel adiectiuū signans
dr̄iam sube puat formā ꝛ potētiā ad formā ponēdo ali-
qd ſm rōnē: ſꝫ nihil ſm rē. Si āt fuerit adiectiuū puat
tam q̄litatē finitā q̄ aptitudinē ad eā. Si aliqd ſm reꝫ
ponit sicut subam infinitā. ꝛ eādē eni subam ponit ter-
Nōn^m min⁹ īfinit⁹. ¶ Adhuc notādū ꝙ nomē negatiuū q̄tū
de se est nihil relinq̄t neqꝫ secū cōpatit. nomē aūt infi-
nitū ꝛ priuatū id faciunt. ¶ Adhuc nomē infinitū īue-
nit tā in subalibus q̄ in accñtalib⁹ terminis. nomē aūt
puatiuū in accñtalib⁹ tñ. Ex his manifestū est qūo in-
finitant casualia: ꝛ qūo nomē puat: ꝛ que sit diffinitio
nois negatiui īfinitiui ꝛ puatiui. ¶ De pticipijs āt sciē-
dū ꝙ īfinitant: ꝛ est silis rō ei⁹ pticiploꝝ ꝛ infinitoꝝ: ꝛ
adiectiuoꝝ infinitoꝝ significantiū formas accñtales.

Dubiū **Et quia** vlterius forte dubitaret aliqs de infinita-
tione nō casualis sicut vbi. q̄rit p⁹ vtrum
omne vbū infinitari possit vel nō. ꝛ videt ꝙ nō. hac rō-
ne ꝙ oē vbū infinitiuū spāle agere puat: ꝛ cōe sine supe
rius ponit: ſꝫ nō est superius in vbis q̄ hoc ipm est: q̄re
2° si dicat nō est nō poterit poni aliqd superi⁹: ꝛ si hoc nō
pōt hoc vbū est infinitari. ¶ Adhuc qō silr est in quo-
libet qō est: ꝛ qō nō est nō est īfinitū: ſꝫ Ari. in lib⁹ piar
menias vult ꝙ ista vba. opinat. solet. ꝯtingit. ꝛ hꝫ sic se
hñt. ḡ infinita sunt: ꝛ si hec infinitari nō pñt cōia infini-
ta sunt. ¶ Adhuc puatiōis nō est puatio: sed h vbū pri-
uare ꝛ negare puationē dicit: q̄re sup ipm nō cadet alia
3° puatio infinitans. ¶ Adhuc vbū excepte actiōis semp
diffinit sup determinatū suppositū: q̄re addita ei negō-
ne negat res verbi a supposito determiato ꝛ actuali: q̄-
re erit pure negatiuū ꝛ nō infinitū. ꝛ iō verbū excepte
In op^m actionis semp īfinitari nō pōt: sed negari. ¶ Ad oppo-
situ sic. silr est de ente qō est nomē q̄tū ad īfinitationē
sicut de esse qō est verbū: sed ens qō est nomē infinita-
ri pōt: q̄re ꝛ esse qō est verbū: ꝛ ita hoc verbum est pote
2° rit infinitari. ¶ Adhuc oē verbū signans q̄cūqꝫ actio-
nē determinatā per modū pōnis ꝛ nō habito respectu
ad actuale suppositū ꝛ determinatū pōt admittere ne-
gationē que infinitet illā. hoc eni solū reqrit in verbuꝫ
ad hoc ꝙ infinitari possit: sed oē vbū sic sigñat nisi for-
te verba excepte actionis: etiā hec vba negare puare an
nihilare ꝛ hꝫ: q̄re hec ꝛ alia infinitari pñt: ꝛ h est ꝯcedē-
dū. sufficit eni vbo ad h ꝙ infinitet ad aliqd determi-
natū per pōneꝫ signaret siue per modū pōnis: ꝛ nō re-
spiciēdo suppositū determinatū. ¶ Ad oba dōꝫ ad p^m Ad p^m
sicꝫ nō est necesse verbū infinitū aliqd supi⁹ ponere:
imo nihil ponit ſm rem: ſꝫ solū ſm rōneꝫ sicut de aliq̄
noie infinito dictū est. Accēdēdū tñ hic est ꝙ si h vbū
est dicat esse ſm rem si puat ꝛ infinitat relinq̄t esse ſm
rōnē: ꝛ si nō ponat ipsum. Si aūt h verbū est dicat esse
cōe ad oē ſm rem ꝛ ſm rōnē sic nō sigñat aliqō esse de-
terminatū neqꝫ infinite: ꝛ iō addita ei negōne erit infi-
nitatio: imo magis pura negō: cū priuet esse oino ꝛ nul-
lū esse derelinquat. oiuꝫ eni infinitoꝝ est h ꝓprietas. s.
vt aliqd derelinquat ꝛ aliqd cōparat: q̄uis non ponant
aliqd. ¶ Ad 2^m dōm ꝙ ista vba opinat. solet. ꝯtingit: ꝛ Ad 2^m
hꝫ silr sunt in q̄libet qō est ꝛ qō nō est differēter tanq̄
vba infinita. vba eni īfinita sic se hñt per pticulā negō-
nis additā ꝛ per nāꝫ puatiōis in eis. Alia āt vba ex sua
sigñatiōe q̄ per pōnē sigñat sic se hñt: ꝛ iō nō sequit ꝙ
īfinita sunt. ¶ Ad 3^m dōm ꝙ lꝫ hꝫ vba puare negare ꝛ Ad 3^m
hꝫ significēt actū puandi ꝛ negādi: nō tñ per modū ne-
gatiōis aut puatiōis: ſꝫ per modū pōnis: ꝛ iō infinitari
pñt: sic āt nō fuit in oib⁹: ꝙ si dicā nemo nō solū sigñat
negō: ſꝫ ꝛ per modū negōnis: ꝛ iō nō īfinitat. ¶ Quar-
ta rō ꝓcedit hinc ꝙ oē verbū infinitari possit ꝓter illō:
qō est excepte actiōis. ¶ Deinde q̄rit vtꝝ verbū in oī
dr̄ia ꝑsone indifferenter infinitari possit: ita ꝙ differat
a vbo pure negato. videt ꝙ nō. Dicit eni Boeti⁹ in p̄mo
cōmento sup libꝝ piarmenias. ꝙ vbū īfinitū cū ponit
in orone nō differt a vbo pure negato: sed p² ꝛ 2° ꝑsona
verbi intellecta plene orōnis habet: eo ꝙ in eis diffini-
te intelligat. q̄re si addat eis negatio pura erit negō: ꝛ
nō infinitatio. ¶ Adhuc qñ actualiter remouet pdica-
tū ab actuali supposito est oro negatiua: sed sic est in ad-
ditione negōnis ad p̄mas ꝛ secūdas ꝑsonas vboꝝ: sicut
pꝫ intuenti: q̄re negatio addita p̄me vel secunde ꝑsone
verbi nō facit verbū infinitū: ſꝫ pure negatū: ꝛ h est cō-
cedendū. ¶ Et notādū ꝙ similis pōt esse rō de vbo ex-
cepte actiōis: ꝛ de vbo in 3ª ꝑsona qñ ei addit negatio
ad infinitandū. pure eni negatiuum tenebit: ꝛ non erit
ꝓprie īfinitatio. ¶ Notandū tñ est ꝙ si aliqs velit di-
cere ꝙ verbū infinitum est ois dictio composita ex ne-
gatione ꝛ vbo: sic ꝯtingit īfinitare verbū excepte actio-
nis: ꝛ verbum prime ꝛ secunde ꝑsone si componat cū
illis negatio: sed non est realis differētia talis verbi ad
verbum pure negatum: vt dictum est.

Vlterius querit de vbo tertie ꝑsone īfinito. vtrū Dubiū
cum sit extra orōneꝫ aliquid differat a
vbo pure negatiuo vel nō. ꝛ videt ꝙ nō sic. h vbū non
currit cū sit īfinitū exponibile est. aut ḡ sic exponit: est
nō currēs: vel nō est currēs. si p⁹ mō tūc magis īfinitat
pticipiū q̄ verbū. si 2° mō pure negatiuū est. ꝛ isto mō
exponi opꝫ: vel erit infinitatio participij: q̄re videt ꝙ
verbū īfinitū nihil ponat. ¶ Adhuc ipm silr in q̄libet
qō est ꝛ qō nō est: sicut dicit Ari. in piarmenias: sed enti
ꝛ nō enti nihil cōe est: q̄re verbum infinitum nihil cō-
mune ponit: ꝛ ita pure est negatiuus. ſꝫ dicet aliquis ꝙ
est actio vniuersalis ꝛ specialis: specialis autē actio pri-
uatur per verbum infinitum. generalis autem ponitur.
verbi gratia non currit idem est ꝙ agere aliqd q̄ cur-
rere. Sed istud inueniri non pōt in hoc verbo est. qua-
re illud dictū generale non est. ¶ Adhuc istud videtur

falsum ꝙ non ponit᷑ per terminũ nisi ꝙ per ipsuz dep̄bendit᷑ ab intellectu: sed per ipsum verbũ infinituz nõ apprehendit᷑ magis ens ꝗ̃ nõ ens: ꝗ ip̄m nõ ponit ens. silr̃ et neẽe est eadẽ rõne. ¶ Ad opp^m sic. cũ silr̃ se h̃nt noĩa ad ĩfinitationẽ sicut v̄ba ⁊ ꝯ̃xũ q̄dã noĩa ĩfinita aliq̄d ponãt: ⁊ q̄dã v̄ba infinita aliq̄d ponẽt. ¶ Adhuc oẽ qd̾ est nota dicẽdi vnũ de altero aliq̄d dicit ⁊ ponit alteri inesse. sȝ verbũ infinitũ est tale: sicut pȝ per Ari. in lib° piarmenias. q̄re verbũ infinitũ aliq̄d ponit: ⁊ dicit alteri ineẽ. ⁊ ita videt᷑ ꝙ v̄bũ infinitũ aliq̄d ponat.

Cap° de verbo

¶ Et dõm est: sicut dictũ est de noĩe infinito substãtiuo: ꝙ v̄bũ infinitũ nihil ponit s̄m rem. s. ꝙ sit in reruz nã: aliq̄d tñ ponit s̄m rõnẽ: sic p̄uationẽ actiõis quã actionẽ cõpatit᷑ etiã secũ: sȝ nõ ponit eaz: imo derelinq̄t. silr̃ enĩ põt eẽ ꝙ nõ currit ⁊ ꝙ sedeat: sȝ hic nõ ponit᷑ p̄ currere ꝯtingit ꝙ nullã ponit᷑ agit actionez. vñ ponit esse qd̾ est cõe ad eẽ in re: ⁊ ad eẽ in rõne. v̄bũ ãt pure negatũ q̃tũ de se est nihil ponit s̄m rẽ nec s̄z rõnẽ nec aliq̄d derelinq̄t vel cõpatit᷑ s̄m ꝙ tale. ¶ Ad obiecta dõz ad p^m. sic. nõ currit sic exponit᷑ nõ est currẽs: nõ tñ est v̄bũ pure negatiũ: ⁊ rõ ei^9 p̄us dicta est. ¶ Ad z^m dõm ꝙ s̄m rẽ nihil cõe est ei qd̾ est: ⁊ qd̾ nõ est. iõ nihil s̄m rez ponit: q: nihil s̄z rẽ cõe est ad ꝯ̃dictoria: aliq̄d tñ ponit s̄z rõnẽ cõe eis. s. actiõis p̄uationẽ. alia ãt opposita ꝯcedẽda sunt. ¶ Ad ea aũt que opponunt᷑ ad z^m p̄tẽ q̃õnis dõz ad p^m sic. ꝙ noĩa ĩfinita diuersaꝝ sunt nãꝝ respectu infinitatiõis: sed sic nõ est de v̄bis: ⁊ iõ q̃uis aliqd̾ nomẽ ĩfinitũ aliq̄d ponat: nõ opȝ ꝙ aliqd̾ verbũ infinituz aliq̄d ponat: ⁊ dico aliq̄d qd̾ sit in reꝝ nã: ⁊ silr̃ ens. ¶ Ad z^m dõm ꝙ verbũ infinitũ rõne ponit aliq̄d simplr̃ negatiũ: ⁊ ita nõ ponit aliq̄d: sed magis p̄uat. ¶ Hoc habito ꝯ̃sequẽter q̄rit᷑ vtrũ verbum infinitum in oratione differat a verbo pure negato. ⁊ videt᷑ ꝙ nõ: q: verbũ signat esse aliq̃tũ ad ens: q̄re si ponit᷑ illud ens in oratione statim adueniẽte negatione remouet᷑ ab eo rõ v̄bi: sed cũ ita sit fit pura negatio: q̄re videt᷑ ꝙ verbũ infinituz respiciens actuale suppositũ pure negatiuũ est. ¶ Adhuc si actuali cõpositioni iter extrema actualiter entia superuenerit negatio: negat vnũ extremũ ab alio faciens negationẽ purã: ⁊ sic est: cũ verbũ infinitũ in orõne ponit᷑: q̄re si ibi ponat᷑ negatio est: ⁊ h̾ ꝯcedẽdũ est: ⁊ h̾ planẽ dicit Boeti^9 in cõmẽto piarmenias. ¶ Hoc tñ notãdũ ꝙ cũ verbũ infinitũ in orõne pure negatũ fit h̾ nõ hȝ de se: sed h̾ ꝯtrahit ex terminis: quoꝝ alterũ necessario ab altero remouet᷑ qñ actualiter exprimit᷑. verbum aũt pure negatũ ex se hȝ ꝙ actualiter neget aliquid ab aliquo: ⁊ de se hȝ ꝙ orationẽ faciat negatiuã: cũ verbuz infinitũ a suis extremis habeat h̾. ⁊ sic pȝ q̃liter se habẽt adinuicẽ verbũ infinitum ⁊ verbum pure negatũ. Ex p̄dictis igitur manifestus est que sit natura terminorum infinitoꝝ in generali ⁊ in speciali tam casualiũ ꝗ̃ non casualiũ: que sit etiam natura nominũ priuatiuoꝝ ⁊ quo modo se habeant ad nomina infinita.

Similiter aũt qñ sic se h̃nt ⁊. a. ⁊. b. vt simul quidẽ eidẽ non ꝯtingant: omni aũt ex necessitate alteꝝ: ⁊ rursuz. c. d. silr̃ sequat᷑ ad qd̾ est. a. c. ⁊ non ꝯuertat᷑ ⁊ id qd̾ est. b. seq̄t᷑. d. e. ⁊ nõ ꝯuertit: ⁊. a. q̄dẽ ⁊. d. ꝯtingãt eidẽ. b. aũt ⁊. c. nõ ꝯtingent.

In hac p̄te que est de h̃ñ esse hui^9 capl̃i q̄dã ĩtroducit ad p̄dictoꝝ euidẽtiã: ⁊ diuidit᷑ in duas. in p^a ponit quãdã ꝯ̃ñtiã verificandã cui^9 ꝯñs quadruplex est. in z^a ipsam ostendit cũ dicit (Primum ergo.) ꝯ̃ñtia verificãda talis est. si aliq̄d sequat᷑ ad aliq̄d ⁊ nõ ecõuerso. s. si ad oppositũ ꝯ̃ñtis sequit᷑ oppositũ antecedentis: ⁊ nõ ecõuerso. s. nõ ad oppositũ antecedentis sequit᷑ oppositũ cõsequentis: ⁊ cõpossibilia sunt ꝯsequẽs ⁊ oppositũ antecedẽtis. similr̃ incõpossibilia sunt antecedens ⁊ oppositum consequentis. ⁊ intelligendum est de oppositis contradictorie. p. c. p. b. oppositũ cõtingentis: ⁊ h̾ est (Similiter aũt quando.)

¶ Primuz ergo qm̃ ei qd̾ est. b. sequit᷑. d. hinc manifestũ est: qm̃ enim eoꝝ que sunt. c. d. alterũ ex necessitate omni inest: cui aũt. c. nõ ꝯtingit. b. eo ꝙ simul infert. a. a. aũt ⁊. b. nõ ꝯtingũt eidem. Manifestũ quoniã. d. sequit᷑ ad. b. rursum ei qd̾ est. a. nõ ꝯuertitur qd̾ est. c. omni. a. vel. c. vel. d. inest. ꝯtingit aũt. a. ⁊. d. eidẽ ineẽ. b. aũt ⁊. d. eidem nõ contingit: eo ꝙ consequit᷑. a. ei qd̾ est. c. si hoc cõtingat: accidit enim quid impossibile. Manifestũ igit᷑ qm̃ neq̧. b. ei qd̾ est. d. cõuertit᷑: eo ꝙ contingit simul. a. ⁊. d. inesse: accidit aũt aliquotiẽs ⁊ huiusmodi terminoꝝ ordine falli: eo ꝙ opposita non sumantur recte: quoꝝ necesse est omni alterũ inesse. vt si. a. ⁊. b. nõ contingunt simul eidem. necesse est aũt inesse cui nõ alterum alteruȝ: ⁊ rursus. c. ⁊. d. Similr̃ cui aũt. c. omni sequit᷑. a. accidet enĩ cui. d. ⁊. b. inesse ex necessitate; qd̾ falsum est. Sumatur enĩ negatio eoꝝ que sunt. a. ⁊. b. vt ea que in quib^9. f. rursus eorũ que sunt. c. ⁊. d. in quibus. g. necesse est ergo omni inesse vel. a. vel. f. aut enim affirmationẽ aut negationeȝ: ⁊ rursum aut. c. aut. g. affirmatio eniȝ ⁊ negatio ⁊ cui. c. omni. a. posituȝ est. quare cui. f. omni hoc qd̾ est. g. Rursus quoniã eoꝝ que sunt. f. b. omni alterum: ⁊ eoꝝ que sunt. g. d. similr̃ sequit᷑ autez. g. ei qd̾ est. f. ⁊. b. ei qd̾ est. d. sequitur. hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qd̾ est. c. ⁊ ei qd̾. d. sequit᷑. b. hoc autem falsum: econtrario enim erat in his que sic se habẽt consequentia: non enim necessariuȝ fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neq̧. f. aut. b. nõ enim est negatio eius qd̾ est. a. hec que est. f. nã boni nõ bonum negatio: nõ est aũt idẽ hoc qñ est: neq̧ bonuȝ: neq̧ non bonũ. Similiter aũt ⁊ in. c. d. naȝ negationes que sunt due sunt sumpte.

¶ Cõsequenter verificat eam. ⁊ p̄mo ostendit p̄mã ꝯsequentiã sic. cuicũq̧ repugnãs antecedens eidẽ inest oppositũ antecedẽtis qd̾ alterũ illoꝝ de quolibet ⁊ nõ ambo de eodẽ; sed antecedens repugnat opposito cõsequẽtis: q: vbicũq̧ repugnat ꝯsequẽs eidẽ repugnat ãtecedens. ergo oppositũ antecedẽtis ꝯsequẽs est ei. s. opposito ꝯsequẽtis: ⁊ ita pȝ si aliq̄d sequat᷑ ad aliud: ꝙ ad oppositũ ãtecedẽtis sequat᷑ oppositũ ꝯ̃ñtis: ⁊ h̾ est (Primũ ergo qm̃.) z^o verificat tertiã ꝯ̃ñtiaȝ sic. cuicũq̧ nõ inest ãñs eidẽ inest eius oppositũ: sed ꝯ̃ñti nõ necessario inest antecedẽs: q: nõ ꝯuertunt᷑. ḡ ei põt inesse oppositũ antecedentis: q̄re cõpossibilia sunt ꝯñs ⁊ oppositũ ãñtis: ⁊ h̾ est (Rursum

est(Rursum qm̄ ei.)Tertio ostēdit q̄re tam ꝯn̄tiū sic deducēs ad ipolē:sed cōpossibilia sunt an̄s ⁊ oppositū ꝯn̄tis:⁊ gcgd est cōpossibile an̄ti est cōpossibile ꝯn̄ti.g̊ oppositū ꝯn̄tis est cōpossibile:⁊ ita ꝯdictoria simul stabunt:qđ est ipolē.relinquit̄ igit̄ ꝙ incōpossibilia sunt an̄s ⁊ oppositū ꝯn̄tis:⁊ h̄ est(B.aūt ⁊c.)Quarto ostendit scđam ꝯn̄tiā:⁊ hoc facit vltimo:q2 circa hoc magis imorandū est.⁊ ꝓcedit sic.p̄mo ostēdit ꝯn̄tiaꝫ sic:si ad oppositū an̄tis sequat̄ oppositū ꝯn̄tis:⁊ gcgd est cōpossibile antecedenti est cōpossibile ꝯn̄ti:cū ꝯn̄s sit cōpossibile opposito an̄tis:vt pꝰ ostensum est:⁊ ipm̄ erit compossibile opposito ꝯn̄tis:⁊ ita simul ꝯdictorie:qđ est impossibile.relinquit̄ g̊ ꝙ ad oppositū an̄tis non seqt̄ oppositū ꝯn̄tis nō ꝯuertibilis:⁊ h̄ est(Mānifestū ē igit̄.) 2ᵒ ꝯtra eā opponit sophistice ⁊ soluit:⁊ diuidit̄ in duas. In pꝰ opponit.in 2ᵃ soluit cū dicit(Hoc aūt falsū.)in opponēdo sic ꝓcedit.pꝰ ꝑparat ad oppositū dicens:ꝙ si a.⁊ b.ꝯdicāt:⁊ c.⁊ d.ꝯdicāt ⁊ ex.c.seqt̄ a.videbit̄ ex.d. seq.b.⁊ ita ad oppositū an̄tis seqt̄ oppositū ꝯn̄tis:⁊ h̄ est(Accidit aūt aliquotiēs.)2ᵒ opponit oppositū sic: sit b.negō eoꝝ que sunt.a.b.sit.b.negō eoꝝ que sunt.a.b. sit.b.negō eoꝝ que sunt.c.d.erit g̊.f.negō ipsius.a.⁊ adhuc ipsiꝰ.b.simil̄r.b.erit negō ipsiꝰ.c.⁊ sil̄r ipsiꝰ.d.arguunt g̊ sic:si ad.a.seqt̄.a.cū oppositū ipsius.b.sit.f.⁊.b.oppositū ipsius.c.tunc per ꝯn̄tiā eꝯ:nuper enī simul ad.f. seqtur.b.sed oppositū ipsius.f.est.b.⁊ oppositū.b.est.d. q̄re cū ad.f.sequat̄.b.per ꝯn̄tiā eꝯ ad.a.seqt̄ b.⁊ ita ad oppositū an̄tis seqt̄ oppositū ꝯn̄tis vt videt̄:⁊ h̄ ē(Sumat̄ negō.)Cōsequēter soluit ⁊ ꝓcedit sic.pꝰ interimit hāc vltimā ꝯn̄tiā:⁊ h̄ est(Hoc aūt falsum.)2ᵒ r̄ndet ad rōnē que videt̄ eā ꝓbare dicēs:ꝙ nō sunt ꝯdictoria.f. ⁊.a.vel.f.⁊.b.f.enī nō est negō ipsiꝰ.a.nec ipsiꝰ.b.s3 sunt due negōnes:vt si.a.sit bonū ⁊.b.nō bonum.f.erit neq3 bonū neq3 nō bonū:s3 istud nō est negō ipsiꝰ.a.cū eni3 nō sit idē ei qđ est.b.nō enī sūt idē nō bonū ⁊ nō bonū in nō bonū.sil̄r āt dōꝫ de.b.in eoꝝ q̄ sūt.c.d.⁊ ita p3 qm̄ r̄ndēdū ē opponēti sophistice:⁊ h̄ ē(Nō enī fortasse.)

In quot ergo figuris ⁊ per quales ⁊ quot ꝓpositiōes ⁊ quando ⁊ q̄ūo fit syll's. Amplius autem ad que ꝓspiciendum construenti ⁊ destruenti:⁊ quomodo oporteat querere de ꝓposito ꝯm vnāquāq3 artem. Amplius autem per quaꝫ sumamus viam que in singulis sunt principia iam pertransiuimus.

Cōsequēter epilogat determinata in pꝰ libro.⁊ pꝰ epilogat determinata de gn̄ōne sylloꝝ dicēs:determinatū esse in quot figuris fiunt sylli:⁊ h̄ dicit q̄tū ad numeꝝ figurarū.⁊ qr̄:⁊ h̄ dicit q̄tū ad subaꝫ figuraꝝ:⁊ ꝑ q̄les ⁊ quot ꝓpōnes:⁊ h̄ dicit q̄tū ad numeꝝ ꝓpōnū syllistica.⁊ q̄ūo:⁊ h̄ dicit q̄tū ad modos figuraꝝ:⁊ h̄ est(In quot g̊.)2ᵒ epilogat determinata de īuētiōe mediꝫ.⁊ pꝰ q̄tū ad acceptionē p̄ncipioꝝ ꝓprioꝝ:de qbꝰ ibidē dicta est via accipiēdi vbi dixit ꝯm singularē eoꝝ:⁊ h̄ ē(Amplius aūt per quā viā.)Et nota ꝙ nō epilogat determinata de reductiōe eo ꝙ epilogꝰ fit per syll'm memorie. determinata aūt de reductiōe nuꝑ:in ꝓximo aūt illud capl'm differt aūt nō paꝝ:⁊ iō nō oportuit ea h̄ epilogare.aliter tn̄ exponūt aliꝫ illud vltimū.amplius aūt per quā determinat̄ ibi epilogat determiata de reductiōe.

Dubius **Dubitabitur** forte h̄ de ꝑtinētia ꝑtis huiꝰ:videt̄ enī supfluere:in p̄cedētibus enī in eodē cap̄ iā ōndit ea que h̄ dicit.s.ꝙ ad oppositū ꝯn̄tis seqt̄ oppositū an̄tis ⁊ nō eꝯ.⁊ ꝙ an̄tia sunt incōpossibilia.ꝯn̄tia vō cōpossibilia. Et dōm ꝙ superius ostensa sunt h̄ in materia spetiali.s.in terminis finitis ⁊ infinitis.h̄ autē ostendit eadem in vl'i in cōmuni conuersione que fit in omni materia:⁊ hoc facit ad p̄determinatoꝝ euidentiam:⁊ ita non superfluit hec pars.

Alterius forte dubitaret aliqs.vtꝝ affirmatiōis ⁊ negōnis possit esse negō.Aris.āt dicit ꝙ nō:videt̄ tn̄ ꝙ sic.Ois enī ꝓpō siue cathegorica siue hypothetica p̄t vna negōne negari:fiat g̊ copulatio falsa ex ꝯdictoriis ⁊ neget̄ illa vna negatione sic.sor.erit.⁊ sor.nō erit.igit̄ p3 ꝙ vna negō erit affirmatiōis ⁊ negatiōis. Et dōm ꝙ ꝓpō p̄xn̄s cōponit̄ ex affirmatione ⁊ negatiōe si supuenerit negatio distinguendus est. aut enī referenda est negatio ad actū exercitū:aut ad actum signatū.⁊ dico actuꝫ exercitum qui intelligitur per officiū dictiōis copulatiue que signat simul esse.dico aūt actū signatū qui exprimit̄ per sermonē in altera parte copulatiue.si aūt referat̄ negatio ad actū exercitū:tūc negat copulatiuā s3 ꝙ copulatiuā.⁊ nulla suarū partiū videt̄ negata.est enī sensus negatiue.ista nō sunt simul vera:sortes currit.sor.nō currit:⁊ ita nō negat̄ affirmatio ⁊ negatio ex qbꝰ fiebat copulatiua.si āt negatio referat̄ ad actū signatū nō trāsit vltra p̄ᵐᵃᵐ partē copulatiue:q2 vniꝰ affirmationis est vna negatio.vn̄ sensus est.sor.nō currit.⁊ sor.nō currit.⁊ sic p3 ꝙ negō apposita ad affirmationē ⁊ negōnē nō est vtriusq3 negatio eadē manēs.copulatiua enī īquātū hꝫ vna negōne negari p̄t:l3 illa negō nō neget affirmationē ⁊ negōnē.

Iuxta h̄ q̄rit̄.vtꝝ negōnis sit negatio.⁊ videt̄ ꝙ sic qđ h̄ dicit h̄ esse duas negōnes:ex hoc enim sequit̄ ꝙ negōnis sit negō. Adhuc ois affirmatiōis est alia negō:sed ꝓpō negatiua q̄dam affirmatio est:q2 ois ꝓpō est affirmatiua sui dicti:quare ipsa negari pōt. Adhuc negō supueniēs negōni destruit negōnē inuētaꝫ:s3 h̄ nō est nisi negādo:q̄re negō negari pōt. S3 ꝯtra.si negō negari pōt neget̄ post.negō 2ᵃ iterū negari pōt eadē negatiōe.⁊ 3ᵃ adhuc:⁊ sic deinceps.q̄re erit ꝓcessus in negōnibꝰ in infinitū.hoc aūt est incōueniēs. Adhuc negō p̄xn̄tis affirmatiōis est:q̄re si aliquid neget̄ ante aduentū negōnis affirmatū erit:s3 negō nō est affirmatio:q̄re negōnis non est negō. Et dōm ꝙ negatio negari pōt:⁊ ita negōnis est negō.h̄ tn̄ 2ᵃ negatio ꝯm rem affirmatio est:ꝯm qđ tn̄:⁊ vocemꝰ negatio: negatio enī aduenies negōni destruit illā:⁊ illa destructa ponit affirmationē:s3 qđ igit̄ est negō ea que est negationis negatio ⁊ ꝯm vocē.⁊ ita negari pōt negō sicut ostendunt p̄ime rōnes. Ipsa tn̄ ꝯm rem affirmatio est: vnde si super illā adueniat tertia negatio ipsa ꝯm rem nō est negō negōnis:s3 affirmationis:⁊ ita nō est infinitas in negōnibus.in vocis aūt appositiōe particule negationis bene pōt esse quedā infinitas:⁊ h̄ ostendūt rationes ad secūdā partē inducte. Sed tunc restat dubitatio de hoc quod dictū est negationē perimere aliaꝫ negationē que sit causa huius:cum simile non sit natū ad destructionē nāe similis ad sui corruptionem. Et dōm ꝙ causa eius est ꝙ de quolibet affirmatio ⁊ negatio.vnde si alicui negationū supuenerit negatio de hac secunda negatione vera erit affirmatio vel negatio:s3 negatio nō pōt sicut p3:q̄re de ea vera erit affirmatio. Ad obiectū dōm ꝙ nō equaliter est in rebus nature ⁊ in rebus rationis. In rebus nature simile nō perimit suum simile nec idem seipsum. In rebus autē rationis potest hoc contingere propter necessitateꝫ huiusmodi principiꝫ.de quolibet affirmatio vel negatio.

Explicit liber primus Priorum Analeticoꝝ.

⁋ Incipit scḋs liber Prioꝝ Analeticoꝝ Aristotelis: cuȝ Cōmētarijs fratris Egidij Romani ordinis Ere[e].

Quoniā āt aliꝗ̄ qdeȝ sunt vl̄es: aliꝗ̄ v̄o ꝑticulares. Uniuersales qdē oēs semper plura syll'ant: ꝑticulariū aūt ꝑdicatiui qdē plura: negatiui v̄o ꝯcl'onē solā: nā alie qdem ꝓpōnes cōuertunt̄. priuatiua v̄o nō ꝯuertit̄. Cōcl'o v̄o aliqd̄ de aliquo est: q̄re aliꝗ̄ qdē sylli plura syllogizāt: vt si. a. oīsuȝ fit: oī āt alicui incē. b. ⁊. b. alicui. a. necessariū iesse ⁊. a. si nulli. b. a. ⁊. b. nulli. a. h aūt aliud a priore. Si āt alicui. b. nō iest. a. nō nec̄e est ⁊. b. alicui. a. nō icē: ꝯtingit eni oī inesse: h ḡ cōis oium causa ⁊ vniuersalium ⁊ particularium.

Postq̄ȝ in ꝑ° libro determinauit Ari. de syllo oīsiuo. I h z° itēdit d̄ syllo ex hypothesi vt soluat ꝓmissuȝ i cap̄ d̄ reductiōe vbi dixit (Que ḡ hoꝝ dr̄ic.) vl' sic. I ꝑ° determinauit de syllo s̄m ei⁹ eē ⁊ fieri. In h z° determiat de syllo s̄ȝ ei⁹ posse. Diuisio āt ⁊ sufficiētia huius scḋi libri s̄m ꝑ^m modū sic accipit̄. diuidit̄ aūt liber iste scḋs in duas partes. In ꝑ^a determiat de modis sylloꝝ ex hypothesi. in z^a cū dicit (In ꝑn° aūt petere.) de q̄busdā obligatiōib⁹ incidētib⁹ iuxta quosdaȝ illoꝝ. ꝑ^a in duas. in ꝑ^a determinat de syllo ex hypothesi in q̄ supponit̄ aliq̄ ꝓpō. in z^a cū dicit (Est ḡ sic se hēre.) de illo in quo supponit̄ ꝓꝑetas alia termini vel ꝓpōnis. ꝑ^a in duas. in ꝑ^a determinat syll'm ex hypothesi in quo supponit̄ ꝓpō cōicās cū ꝑncipali syllo in vtroqȝ extremoꝝ. in z^a cū dicit (Est āt de vl'ib⁹.) de illo in quo supponit̄ ꝓpō cōicans cū ꝑncipali syllo in altero extremorū ibi aūt (Est ḡ sic se hr̄e.) determiat de syllo ex hypothesi in quo supponit̄ alia ꝓꝑetas termini vel ꝓpōnis: ⁊ diuidit: q2 ꝑmo determinat de illo in quo supponitur ꝓprietas absoluta sicut falsitas ⁊ est syll's ex falsis. in z^a cū dicit (Circulo aūt ⁊c̄.) de illo in quo supponit̄ ꝓpetas relata: ⁊ diuidit̄ in duas. in ꝑ^a de syllo in quo supponit̄ ꝓꝑetas relata termini cuiusmodi est ꝯuertibilitas: ⁊ dr̄ circularis. in z^a cū dicit (Cōuertere āt est.) de illo in quo supponit̄ aliq̄ ꝓprietas relata que est ꝓpōnis cuiusmodi est oppō. ⁊ diuidit̄: q2 aut attēdet̄ ꝓpō ex ꝑte ꝯnis aut ꝑn°. ⁊ ꝑ° determiat de illo in quo attēdit̄ oppō ex ꝑte ꝯnis. z^a cuȝ dicit (In qua aūt figura est.) de illo in quo attēdit̄ oppō ex ꝑte ꝑmissaꝝ: ⁊ iste dr̄ syll's ex oppositis. ꝑ^a eni in duas. in ꝑ° determinat ꝯuersiuū syll'm in quo attēdit̄ oppō ex ꝑte ꝯnis actu ꝯcluse. z^a de syllo per ipole in quo supponit̄ oppō ex ꝑte ꝯnis ꝯcludēde. ⁊ incipit ibi (Per ipossibile aūt sylls.) sic ergo p3 diuisio ⁊ sufficiētia sylloꝝ istoꝝ s̄m q ex hypothesi sunt. p3 ēt solutio ad hoc qḋ solet queri: q̄re iste scḋs dr̄ eē de syllo ex hypothesi. h eni est: q2 in oibus syllis in h z° determinatis supponit̄ ꝓpō vel ꝓprietas alia termini vel ꝓpōnis: sicut ex ꝑdicta diuisione p3. Scḋs modus diuidēdi s̄m q itēdit h de ꝑtāte sylli gnāti ⁊ ꝯstituti iesse ⁊ ꝓsequit̄ in declarādo hāc sniaȝ sic: iste scḋs diuidit̄ in duas. in ꝑ^a determinat de ꝑtāte sylli gnāti. in z^a cū dicit (In ꝑn° aūt petere.) quasdā obligatiōes incidentes iuxta eā determinat. ꝑ^a in duas. in ꝑ^a determinat ꝑtātē sylli qui est ex cōpossibilibus. in z^a cū dicit (In qua āt figura.) potestatē sylli qui est ex incōpossibilibus siue ex oppositis. ꝑ^a in duas. in ꝑ^a determinat ꝑtātē sylli penes ꝑmissas. in z^a cū dicit (Circulo āt ⁊ ex se ⁊c̄.) ꝑtātē ei⁹ penes ꝯnē. ꝑ° in duas. in ꝑ^a determinat ꝑtāteȝ sylli penes formā ꝑmissaꝝ. in z^a cū dicit (Est ḡ sic se hr̄e.) penes māȝ eoꝝ. ⁊ h dico: q2 syll's ex falsis nō pōt in ꝯnē veraȝ grā forme: sed grā materie terminoꝝ: sicut patebit ibideȝ. in ꝑ^a aūt attendit̄ q sylli per dispōnē ⁊ formā ꝑmissaꝝ ꝑnt in plures ꝯnes: ⁊ diuidit̄ in duas. in ꝑ^a attendit qui sylli ꝑnt in plures ꝯnes cōicātes in vtroqȝ termino. in z^a cuȝ dicit (Est aūt de vl'ibus.) qui sylli ꝑnt in plures ꝯnes cōicantes tm̄ in altero termino. in ꝑ^a ꝑte ostendit duas ꝯnes. quaꝝ ꝑ^a est: q oīs sylls vl'is: ⁊ oīs sylls ꝑticularis affirmatiuus ꝯcludit ꝯnē ⁊ ei⁹ ꝯuersam: ⁊ ita plures ꝯnes: quā ondit sic. Oīs sylls cui⁹ ꝯcl'o ꝯuertit̄ ꝯcludit ꝯnē ⁊ eius ꝯuersam. s̄ȝ oēs sylli ꝯcludētes ꝯnē vl'em vel particularē affirmatiuā ꝯcl'o ꝯuertit̄. ḡ oīs sylls talis ꝯcludit ꝯnē ⁊ eius ꝯuersam quā ostendit sic. nullus sylls cuius ꝯcl'o nō ꝯuertit̄ ꝯcludit ꝯnē ⁊ eius ꝯuersaȝ: sed sylli ꝯcludētis particularē negatiuā ꝯcl'o nō ꝯuertit̄: ḡ talis sylls nō ꝯcludit ꝯnē ⁊ eius ꝯuersaȝ. istas rōnes simul signat. ꝑ° ponēdo ꝯnes: ⁊ h est (Qm̄ aliꝗ̄ āt.) z° mediā: ⁊ h est (Nam alie qdē ⁊c̄.) 3° q2 diceret aliquis q ꝓpō ꝯuertit̄ ⁊ nō ꝯclusio remouet h dicēs: ⁊ ꝯclusio signat aliqd de aliquo: sicut ⁊ ꝓpō: ⁊ iō ꝯuertit̄ sicut illa: ⁊ ex hoc insunt quasi ꝯclusio: ⁊ h est (Cōclusio v̄o aliqd.) 4° manifestat media argumētoꝝ. ꝑ° dicens: q nō ꝯuertunt̄ affirmatiue ꝯnes: ⁊ h est (Ut si a. ostensum.) z° de negatiuis dicit: q vl'is ꝯuertit̄ (Si nulli. b.) ⁊ q ꝑticularis negatiua nō ꝯuertit̄: ⁊ h ē (Si āt alicui. b.)

Hic dubitaret forte aliqs de modis indirecte ꝯcludētibus: s̄ȝ de illis sufficiēter dictū est in ꝑ° hui⁹ vbi dat duos modos indirectos q̄s ponit Boeti⁹ vltimo in ꝑ^a figura. S̄ȝ videt̄ q instātia sit circa h qḋ dic̄. q oēs vles ꝯnes ꝯuertunt̄: s̄ȝ istātia est de vl'i negatiua de ꝯtingēti nō nec̄io. ⁋ Et dōm q Ari. intēdit vl'em ꝯnē ꝯuerti vt frequēti⁹ ꝑticulareȝ negatiuā vt frequētius nō ꝯuerti. vel q loqt̄ de oī materia in cōi ⁊ nō in sp̄āli. in oī eni materia. s. de ineē ⁊ de nec̄io ⁊ de ꝯtingēti est vl'is negatiua ꝯuertibilis ⁊ particularis nō ꝯuertibilis: q̄re nō vl'r: q2 in aliquo sp̄āli cōtingenti est instātia: s̄ȝ nō in ꝯtigēti absolute loquēdo. Dubiuȝ

Adhuc dubitaret: q2 hic dic̄ ꝓpōnē ꝯuersaȝ diuersam eē a ꝯuertēte: s̄ȝ inferius in cap̄ de circulari syllo dicit ipsas easdē esse sub his v̄bis. nā eadeȝ est ꝓpō. b. nulli. a. c. ⁊. a. nulli. b. c. ⁋ Et dōm q ꝯuertēs ⁊ ꝯuersa eadē ꝓpō est s̄m subm ⁊ s̄m terminos: ⁊ h intendit inferius. sed diuersa ꝓpō est s̄m positū terminorū ⁊ sitū: ⁊ hoc intēdit h. s. q diuersa est ꝯcl'o ipsa ꝓpō ꝯuertens ⁊ eius ꝯuersa: ⁊ ita non dicit opposita. Dubiuȝ

Et aūt de vl'ibus aliter dicere: q̄cunqȝ enim sub medio aut sub ꝯclusione sunt oium idem erit syll'us: si hec qdeȝ in medio: illa v̄o in ꝯcl'one ponant̄: vt si. a. b. ꝯcl'o ꝑ. c. q̄cunqȝ sub. b. aut sub c. sūt: nec̄e est de oib⁹ dici. a. nā si. d. in toto. b. ⁊. b. in. a. ⁊. c. ierit. a. sil'r ⁊ si priuatiu⁹ sit syll's.

In ista ꝑte intēdit determiare qui sylli ꝑnt in plures ꝯnes cōicātes in altero termio tm̄: ⁊ diuidit̄ in duas. in ꝑ° determinat ꝑtātē illā in syllis vl'ib⁹ in z^a cū dicit (In ꝑticularib⁹ aūt.) In syllis ꝑticularibus. ꝑ° in duas. in ꝑ^a determinat istā ꝑtātē in syllis vl'ibus ꝑme figure. in z^a cuȝ dicit (In scḋa aūt figura.) in vl'ibus secūde figure. in prima sic procedit. primo dicit

vl'es

vles syllos ꝯcludere plura.puta ꝯnẽ ⁊ ꝯuersam eiꝰ:contingit eni syllare maiorẽ extremitatẽ de his que ꝯtinẽtur sub medio:⁊ de his q̃ ꝯtinent sub minori extremitate:ſ3 illa que sunt sub medio subyciant medio:⁊ illa q̃ sunt sub minori extremitate:vel sic(Si h.)i.mediũ ⁊ mior extremitas ponant in media ⁊ illa.i. accepta sub medio ⁊ sub minori ponant minores extremitates:⁊ h itellige in vlibꝰ syllis pᵉ figure:⁊ h ẽ(Est ãt ⁊ de vlibꝰ.) Et nota ꝙ nõ dicit aliã cõm ꝯcludi plura ee in vlibꝰ:q̃ velit eãdẽ cõm ꝯcludere a syllis pticularibꝰ:ſ3 q̃ primo subiũget de syllis vlibꝰ:vel q̃ in pticularibꝰ nõ cõtingit syllare maiorẽ nisi de his que sunt sub medio:cũ in vlibꝰ h ꝯtigat tã de his que sub medio sunt:q̃3 de his que sunt sub minori.2ᵒ ppõnẽ iaʒ dictã determinat.pᵒ in affirmatiuo syllo dicẽs:ꝙ syllet.a.de.b.per.c.mediũ ⁊ accipiat.d.sub.b.syllabit maior extremitas de.d.sic oẽ.b est.a.oẽ.b.est.d.g̃ oẽ.d.est.a.⁊ maior huiꝰ sylli fuit ꝯ sylli pniᵇⁱ.b.si accipiat.e.sub.c.medio syllabit de ipo a.sic oẽ.c.est.a.oẽ.e.est.a.⁊ h est(Ut si.a.b.)2ᵒ dicit silr esse in negatiuo syllo:⁊ h est(Similiter aũt est si.)

¶ In scda aũt figura qd sub ꝯclusiõe erit solũ syllare vt si.a.insit nulli.b.⁊ oi.c.ꝯclo qm̃ nulli.b.inest.c.si qdẽ.d.sub.c.est maifestũ qm̃ nõ inest ei.b.his ãt que sub.a.qm̃.b.nõ inest. Nã palã ẽ per syllm:⁊ si nõ inest ei qd est.e.si est e.⁊ sub.a.h inee qdẽ nulli.c.per syllm ostensum est nõ iee ipo.a.h qd est.b.indemfatũ sumptũ est:quare nõ per syllm accidit.b.non inesse.a.

¶ Cõsequẽter determinat istã pcãtẽ in syllo vli 2ᵉ figure:⁊ pcedit sic.pᵒ dicit ꝙ in syllo vli 2ᵉ figure est syllare maiorẽ extremitatẽ de his que sunt sub minori trã.⁊ sic de his que sũt sub medio sic syllato sic.nullũ.b.est a.g̃ nullũ.c.est.b.si sub.c.accipiat.d.deinde syllabit.b.in ꝯne dicti sylli accepta pro maiore sic.nullũ.c.est.b.oẽ c.est.d.g̃ nullũ.d.est.b.⁊ h est(In 2ᵃ ãt figura.)2ᵒ dicit ꝙ nõ est manifestũ per syllm.b.maiorẽ extremitatẽ remoueri ab his que ꝯtinent sub medio:q̃uis i veritate ab eis remoueat:⁊ dic ꝙ pniᵇⁱ ꝯ.s.nullũ.c.est.b.ostsa est per syllm:ſ3 maior ppõ accipit idemfata:⁊ iõ nõ seqt per syllm pꝰs factũ vel iplicitũ in altera pmissa remotio maioris extremitatis a ꝯtentis sub medio:istud aũt euidens erit in qõnibus:⁊ h est(His aũt que sunt.a.)

¶ In pticularibus aũt in his qdem que sub cõclusione nõ erit necessariũ:nõ eni fit sylls qñ ea sumpta fuerit pticulariter. Eoꝝ aũt que sunt sub medio erit in oibus verũ non per syllm:vt si.a.omni.b.⁊.b.alicui.c.nã eius qd est sub.c.positũ nõ erit sylls:eius ipo qd sub.b.ẽ erit:ſ3 non propter eum qui est prius factus est. Silr aũt ⁊ in alijs figuris:nã eius qdeʒ qd sub conclusione est non erit:alterius ipo erit verũ non per syllogismum:eo ꝙ in vlibus ex indemonstrata propositione:que sunt sub medio ostendebantur quare si nec ibi erit:aut ⁊ in his.

¶ Cõsequẽter determiat istã pcãtẽ in syllis pticularibꝰ.⁊ pmo in pma figura.scdo in alijs figuris. In pᵒ dicens:ꝙ in pticularibꝰ syllis ibi nõ põt syllari maior extremitas de ꝯtentis cũ minore extre:eo ꝙ sic fiet pticularis ꝯclo maior in pᵃ figura ⁊ põt syllari maior de his que sunt sub medio:⁊ nõ per syllm pꝰs dictũ:sed per syllm implicitũ in maiori ppõne:⁊ pꝫ h ĩspicienti extra:⁊ h est (In pticularibꝰ aũt.)Deinde determinat idẽ in syllis pticularibꝰ aliaꝝ figuraꝝ dicẽs:ꝙ similr est in illis sic in syllis pticularibꝰ pᵉ figure:q̃ ibi syllabit maior extremitas de his q̃ sũt sub medio ⁊ nõ de his q̃ sũt sub miori.de his ãt q̃ sũt sub medio nõ syllabit maior extremitas p syllm pꝰs factũ:ſ3 ex ppõne ĩdeterminata sic fuit in syllis vlibꝰ:in illis.n.ostẽdebat maior de his q̃ sunt sub medio ex ĩdemfata ppõne:⁊ h ẽ(Silr ãt ⁊ i alijs.)

Dubitaret forte aliqs q̃re dic maiorẽ syllari de his que sunt sub medio:⁊ de his que sunt sub minori extremitate:⁊ nõ dicit ea que sunt supra maiorẽ extremitateʒ posse syllari de medio vel de minori:sicut eni ꝯtingit addere noĩa penes minorem ⁊ penes mediũ ⁊ sic ⁊ penes maiorẽ extremitatẽ:sicut pꝫ in terminis.si eni syllet aĩal de risibilitate mediãte homine ꝯtingit de hoĩe vel de risibili syllare corpꝰ mediãte aĩali. ¶ Et dõm ꝙ in oĩ vlĩ siue affirmatiua siue negatiua implicat sylls.sensus eni huiꝰ:oĩs hõ est aĩal.est iste:oẽ.i.aĩal:qd est hõ.⁊ signat maior ppõ per h qd dico oẽ.i.aĩal:⁊ minor per implicationẽ que est ꝙ est hõ. silr est si dicat.nullus hõ est lapis.est enim sensus:nihil est lapis qd est hõ:pꝫ g̃ per virtutẽ sylli impliciti in maiore ppõne ꝙ maior syllat de oĩbus ꝯtẽtis sub subto:⁊ ita de ꝯtẽtis sub medio ⁊ de miore ⁊ de ꝯtẽtis sub ea:q̃ oĩa h sub medio ꝯtinent:ſ3 virtute illiꝰ nõ syllat aliqd ꝯtentũ supra maioreʒ de medio vel de minori:q̃ g̃ oẽs ꝯnes quas intẽdit iferri debẽt virtute sylli iplicitĩ in maiori:ſ3 ille nõ facit mẽtionẽ de his que sunt supra maiorẽ:ſ3 de his que sunt sub medio in minore:iõ non dicit Ari.aliqd superius ad maiorẽ extremitatẽ syllari de medio vel de minori:q̃uis h ꝯtingat ẽ3 veritatẽ:ſ3 solũ dicit maiorẽ syllari de his que sũt sub medio ⁊ in minore. ¶ Adhuc videt falsũ qd dicit maiorẽ extremitatem de oĩbus illis syllari eodẽ syllo:q̃ diuersi sunt sylli in qbus diuerse sunt ppõnes ⁊ ꝯnes.sic aũt est in syllis illis quoꝝ alterꝰ ꝯcludit maiorẽ de minore ⁊ alius ꝯtentis sub minore:⁊ ad h alius de ꝯtẽtis sub medio. ¶ Et dõm ꝙ sylli isti expliciti diuersi sunt sicut ostensũ est. sed Aristo.intendit ꝙ sunt idem syllus radicaliter. oẽs eni exeunt a syllo implicito in maiori ppositione:sicut pꝫ intuenti:⁊ ita oẽs sunt idem syllus in radice.vel põt bene dici ꝙ sunt idem sylls ẽm formã ⁊ nõ ẽm mãm.

Deinde forte dubitaret aliqs de his que dicit circa 2ᵐ.ibi eni dicit ꝙ nõ est syllare maiorẽ de ꝯtẽtis sub medio.Sed ꝫ. Nullus lapis est alatus. oẽ aĩal est alatũ:g̃ nullũ aĩal est lapis.accipit asinꝰ sub alato qd est mediũ:⁊ ab eo remouebit maior extremitas per eũdẽ modũ scde figure sic:nullus lapis est alatũ:g̃ nullus asinus est lapis. ¶ Et dõm ꝙ Ari. dicit nõ ee manifestũ p syllm maiorẽ remoueri ab his q̃ sũt sub medio:q̃uis tñ vt videt remoueat ab eis:q̃ neq3 p syllogismũ pfectum neq3 p syllm iplicitũ in aliq̃ pmissaꝝ est h manifestũ.nõ p syllm pfectũ:q̃ maior ppõ non ostsa:que tñ deberet esse maior ad remouẽdũ maioreʒ extremitatẽ de ꝯtentis sub medio:nec per syllm iplicitũ:q̃ per maiorẽ scde figure mediũ remoueri d3 a ꝯtẽtis sub maiori extremitate ⁊ nõ eꝯ:qd opꝫ si dicat nullũ.b.est.a.b.est maior extremitas:⁊.a.mediũ:⁊ signant a.remoueri a ꝯtẽtis sub.b.in ꝯuersa ãt maioris iplicat sylls virtute cuiꝰ maior extremitas remouet a ꝯtentis sub medio.h eni:nullũ.a.est.b.signat remoueri a ꝯtẽtis sub.a.⁊ ita signat maiorẽ extremitatẽ remoueri a ꝯtẽtis sub medio.Cõstat ãt ꝙ in minori ppõne nõ implicat sylls vtute cuiꝰ remouet maior a ꝯtentis sub medio:⁊

Dubium

Dubium

ita pz q nō remouet maior a ɔtētis sub medio p syllm prius factū: neqȝ per syllm implicitū in alia premissaꝝ: sed per syllogismum implicitum in conuersa maioris.

Dubiū **Alterius** forte dubitabit de h qd dicit ɔtr maiorē p syllm nō remoueri a ɔtentis sub medio: qr accipit maior indemfata: eadē.n. rōne nō syllogizat maior de his que sūt sub medio in pᵃ figura: qr ibi accipit maior idemfata: ꝛ nō per syllm cū dr. oē.c. est.b. g oē.b.est.a. ꝛ postea sub.e.accipiat.e.ad syllm de a.de ipso. ¶ Et dōm q in pᵃ accipit maior indemfata ppō ad syllandū maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio in scda: dicit tn h in zᵃ figura ꝛ nō in pᵃ: qr ppō maior in pma ppinquius se hz ad ɔnē talē q maior in zᵃ. maior eni in pᵃ de se pōt in ɔnez sine ɔuersione: maior aūt in zᵃ nō nisi per ɔuersionē: ꝛ ita euidentius ꝛ imediatius syllatur maior extremitas de his que sunt sub medio per maiorē pme q p maiorē scde: ꝛ iō dicit in zᵃ figura: q ibi accipit ppō maior idemfata: ꝛ nō dicit h in pᵃ. ¶ Adhuc forte dubitabit: qre nō docet syllare de ɔtentis sub medio vel minore in zᵃ figura maiore existente affirmatiua sicut ipsa exñte negatiua. ¶ Et dōz q silis est modus in vtroqȝ mō syllandi maiorē de ɔtentis sub ɔne: qr semp ibi oñdit ppōnē postēlaz: sz cuz est affirmatiua nō est aliqd accipe sub medio de q dicatur maior extrēitas nisi accipiat vtraqȝ affirᵃ in zᵃ figura: sz bn̄ ɔtingit accipe aliqd sub medio fm dispōne zᵉ figure vbi maior est negatiua: ꝛ hac rōne nō docet istaz ptez maiore exñte affirmatiua sic ipsa exñte negatiua.

Dubiū **Ultimo** queret de hoc qd dicit in pticularibꝰ pme maiorē ɔcludi de ɔtētis sub medio: nō tn per syllm. h eni appet falsuz: eo q in maiori ppōne itelligit syllˢ virtute cuius h seqtur. Et pōt dici q intēdit minorē nō syllari de ɔtētis sub medio: nō tn per syllm: hoc eni appet falsum: eo q in maiori ppōne itelligitur syllˢ virtute cuiꝰ h seqt. ꝛ pōt dici q intēdit maiorem nō syllari de ɔtētis sub medio per syllm pus factū: sz p syllm iplicitū in maiori: ꝛ h pintēdit in lra dicēs (Sz nō per eū qui pus factus est.) De pticularibꝰ aūt scde q sic ad acceptionē sub medio id dōz: qd ꝛ de syllis vlibus scde dictū est: qr accipiūt ppōnē maiorē indeterminate: sz per acceptionē ɔnis que demfata syllant. ¶ Et qd est de syllis tertie vbi maior aliqn pticularis est in pᵃ figura. ¶ Et dōm q qn maior est in zᵃ pticularis nō pōt ibi syllari maior extremitas de ɔtētis sub medio cā pdicta: sz nō pōt qn maior est vlis. ¶ Adhuc maiore exñte pticulari. in tertia ɔtingit syllare maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio: sed in oībus accipit ppō maior indemfata ꝛ nō ɔcludit ppōnē per syllm pus factū sicut fuit silˢ in vlibus ad ea que sunt sub medio ex indemfata ppōne: ꝛ nō per syllm pus factū. Et nota q in syllˢ particulari nullo cuiusqȝ figure ɔcludi pōt maior extremitas de ɔtētis sub minore: ꝛ in oībꝰ est eadē cā.s. q maior nō pōt esse particularis in prima figura.

Dubiū **Notandum** aūt q quidā dicūt hic Ari. vel ostēsiuo syllˢ strictissime ꝛ syllo ex hypothesi cōmunissime: vocās solū illū syllm ostēsiuū cuius pmisse per syllm oñse sunt: ꝛ oēz illū itellexit ex hypothesi vbi pmisse nō oñdunt: ꝛ h mō syllˢ ille oñsiuꝰ est qui assumpto aliq sub ɔne sylli ɔcludit de illis maiorē extremitatē per ɔnē positā pro maiore: pcedit eni ex demfata ppōne: ille vo q assumit sub medio ad ɔcludēdū de illo maiorē pexistis sylli q ōmfata est: ꝛ iō est ex hypothesi: ꝛ h est qd totiēs dicit Ari. in lra. h q talis syllˢ ɔcludit ex demfata ppōne. Scdm aūt sic dicētes sunt sylloꝝ psylli cōtinue vsqȝ ad pnᵃ pᵃ: ꝛ si alicubi sit status in psyllis anteq pueniat ad pnᵃ pᵃ syllˢ vbi fit status est ex hypothesi: ꝛ idemfata ppōne ēt ad pnᵃ pᵃ adhuc erit ex hypothesi syllˢ donec pnᵃ fuerūt explanata. Et si qrat: qre tunc Ari. dicit magis syllm fieri in zᵃ figura ad ɔtēta sub medio ex idemfata ppōne q in pᵃ. Dōm fm eos q h dicit: qr in maiori pme figure nihil deest nisi eius oñsio. in maiori aūt scde oñsio eiꝰ ꝛ ɔuersio ad h q fiat syllˢ oñsiuꝰ: ꝛ ita vult ibi signare illum syllm magis eē ex hypothesi in zᵃ figura q in pᵃ. qn g dicit Ari. non fieri syllm nisi accipiat indemfata ppō: solū intēdit q nō fit syllˢ oñsiuꝰ: eo q pcedit ex ppōne nō oñsa. sic g Ari. syllm illū signat eē ex hypothesi qtū ad h. Illud āt subtilr dictū est ꝛ forte veritatē hz: qr multū ɔsonat lre. ¶ Adhuc restat qd de duobꝰ modis sylloꝝ pdeterminatis potēnbꝰ in plures ɔnes qd vtilitatis hnt ꝛ ad vsuz cuiꝰ artis h determinant. ¶ Et dōz q ad vsum tam dyalectice q sophistice multuz ɔferūt propter exercitationez.s. vt ex duabus pmissis habitis plures pertractent ɔnes vtilis est etiam ad demonstrationē p parte qntū ad acceptionem sub minori extremitate: eo q augent demonstrationes in post assumēdo.

Si ergo sic se hēre vt vere sint ppositiones ex qbꝰ est syllˢ: est aūt vt false: est aūt vt hec qdē vera: illa aūt falsa; ɔclˢo āt aut vera aut falsa ex necessitate: ex veris ergo nō est falsuz syllare. Ex falsis aūt est veruz: veruñ nō ppter qd: h qr: nā eius qd est propter quid nō est ex falsis syllˢ; ob quā autem causam in sequentibus dicet.

Determinata ptāte sylli penes formā pmissaꝝ: h itēdit de eius ptāte penes māz eaꝝ itēdēs q ɔtigat syllare veꝝ ex falsis: ꝛ h nō est nisi fm māz eaꝝ sic patebit. ꝛ pcedit sic. p dicit q aliqn ɔtingit ɔ pmissas ppōnes eē vas: aliqn āt falsas ꝛ aliqn alterā verā ꝛ aliqn alterā falsaz. ɔnē āt qnqȝ verā qnqȝ falsaz: ꝛ h est (Est g sic se hre.) zᵒ plegt ea q itēdit in h cap ꝛ diuidit in duas. in pᵃ pponit duas ɔnes itētas in h cap. in zᵒ ipsas oñdit cū dicit (Primū g.) pᵃ ɔnū est. q ex veris nō syllat falsuz: ꝛ h est (Ex veris g.) zᵒ est q ex falsis syllat verū: sz nō ppter qd sed qa: hoc est nō q pmisse false sint causa veri: sz sic.s. q vna extremitas alijs inest: ꝛ hoc est (Ex falsis aūt est verum.)

¶ Primū ergo qm ex veris non posse est falsuz syllare hinc manifestū. Si eniz cū est.a. necesse est esse.b. ꝛ cū.b.nō est: necesse est.a.nō eē. Si ergo veꝝ est.a.necesse est.b.veꝝ eē: aut accidet idē simul esse ꝛ nō esse: hoc aūt impossibile: nō āt qm positū est.a. vnus terminus: accipiatur ɔtingere vno aliquo exñte ex necessitate aliquid accidere: nō eni pōt: nā qd ɔtingit ex necessitate aliqd accidere ɔclusio est: per que aūt hec fit ad minus erūt tres termini: duo aūt interualla ꝛ ppōnes. Si ergo veruz est cui inest b. ꝛ.a. omni vl alicui: cui āt.c. ꝛ.b. ꝛ cui.c.necesse est.a.inesse: ꝛ nō pōt h falsuz esse: simul enim idem erit ꝛ non erit. g.a. vt positum est: due ppōnes simul sumpte: silr se hz in priuatiuis: non enim ex veris falsum ostendere est.

¶ Consequēter oñdit eas: ꝛ p pmā: zᵒ scdam cum dicit.

(Ex falsis

(Ex falsis aūt.) Circa pmā sic pcedit. pmo ondit eam sic. si est añs nec̃e est esse ɔ̃ñs: ⁊ si nō est ɔ̃ñs nec̃e est nō esse añs. illud ondsum est in fine pmi hui⁹: q̃re si añs est verū: ɔ̃ñs aūt nō est vel est falsum: qd̃ est idē: idem añs erit: qd̃ est īpossibile: ⁊ h̃ est (Primum g̃.) 2° iuxta h̃ remouet dubitationē. pmo dicit. ⁊ q̃uis. a. termin⁹ vn⁹ accipiat in hac ondsione pro añte: nō tñ intelligēdum q̃ ex vno sequat̃ aliq̃d: sed opꝫ ad min⁹ accipe tres terminos ⁊ duas ppōnes. vt si dicat̃. oē. b. est. a. oē. c. est. b. g̃ oē. c. est. a. ⁊ cum pmisse sint vere nec̃io ⁊ ɔ̃cl'o erit vera: vel aliter idē añs simul erit ⁊ nō erit: ⁊ nō est hoc tñ intelligendū in sylł'is affirmatiuis: sed ēt in negatiuis: nullo eni ex veris ē ondere falsuꝫ: ⁊ h̃ ē (Si g̃ verū.) Dubitat̃ h̃ cū q̃druplex sit cōparatio veri ⁊ falsi: est enim cōparare verū ad falsuꝫ: quare tñ Ari. ondit falsuꝫ ex vero nō seq ⁊ verū ex falso: ⁊ nō ondit veꝝ seq ex vero ⁊ falsum ex falso. Et dōm q̃ h̃ est: q̃ ɔ̃tra h̃ non est difficultas: notū est eni vtrūq3: sꝫ alia duo de se nō sunt māifesta: nō eni est māifestū vtꝝ veꝝ ex falsis seq possit vel eō. ⁊ ideo h̃ duo determinat alia duo omittens.

Adhuc dupl'r de eo q̃ ondit falsuꝫ nō seq ex veris: h̃ eni apparet falsuꝫ sic. ɔ̃cludat̃ ɔ̃ falsa ex duabus in toto falsis in p° scd̃e. postea accipiant̃ opposite pmissaꝝ que erūt simpl'r vere. ex eis sylł'ari pōt eadē ɔ̃ falsa in 2° 2ᵉ. ⁊ ita ex veris sequet̃ falsuꝫ: vt videt̃. Et dōm q̃ p̃emissis extitib⁹ in toto falsis in pmo scd̃e nec̃e est extrema disperata eē: ⁊ ita vnū ab altero vere poterit remoueri vl'r. quare sic se hñtib⁹ pmissis necesse est ɔ̃nē verā esse: ⁊ ita supponit falsum cum dicit: q̃ falsuꝫ potest ibi syllogiçari ex vtrisq3 in toto falsis: ⁊ h̃ ostendit Aris. in posterioribus capitulo de syllogismis ignorantie.

Ex falsis aūt est veꝝ sylł'are ⁊ vtrisq3 ppositiōib⁹ falsis ⁊ vna: hac aūt nō vtralibet: sed scd̃a si tota sumat̃ falsa nō tota āt sumpta cōtingit vtralibet: insit eni. a. oi. b. c. eoꝝ āt que sunt. b. nulli neq3. b. insit. c. accidit āt hoc vt nulli lapidi aial: ⁊ lapis nulli hoi. Si ergo sumat̃. a. oi. b. ⁊. b. oi. c. a. oi. c. ierit. Quare ex vtrisq3 falsis vera ɔ̃clusio: ois eni homo aial: sil'r aūt ⁊ in priuatiuis. insit eniꝫ. c. nulli neq3. a. neq3. b. a. aūt. b. oi: vt si eisdem terminis sumptis mediū ponat̃ hō: lapidi tñ neq3 hō neq3 aial: nulli inest: homini aūt omni inest aial: q̃re siq̃dem omni inest nulli sumat̃ inesse: cui ꝟo non inest oi inesse ex falsis vtrisq3 vera erit ɔ̃cl'o: simil'r aūt ostensum erit: ⁊ si in aliquo falso vtraq3 sumat̃.

In hac pte ondit scd̃am ɔ̃nē p̃us positā. s. q̃ ex falsis est sylł'are verū: nō tñ ppter q̃d. sꝫ q̃: et diuidit̃ in duas. in p° ondit pmā ptē. in 2° cū dic̃ (Manifestū ergo q̃m si sit ɔ̃cl'o.) ondit ptē scd̃am. p° in tres fm̄ q̃ ondit qualiter sylł'at̃ veꝝ ex falsis in trib⁹ figuris. in p° ondit q̃uo fit hec in pma figura: ⁊ hoc pmo in sylł'is vl'ibus. scd̃o in pticularib⁹ cū dicit (In particularibus aūt sylł'is.) in pma sic pcedit. pmo ponit regulas verificandas in sylł'is vl'ibus dicens: q̃ ɔ̃tingit sylł'are verū ex falsis vtraq3 extñte falsa in toto siue in pte: ⁊ altera tñ extñte falsa: ⁊ quocūq3 mō hoc fiat nō erit sylł'are veꝝ nisi maior sit in toto falsa. ⁊ h̃ est (Ex falsis āt.) 2° ondit illud. ⁊ p° ondit q̃uo sylł'at̃ verū ex vtraq3 falsa. 2° q̃uo ex altera tñ falsa cū dicit (Si aūt altera ponat̃.) p° in duas. in p° ondit q̃uo sylł'at̃ verū ex vtrisq3 in toto falsis. 2° qual'r ex vtrisq3 in pte falsis. in p° sic pcedit. p° dicit q̃ ex vtrisq3 totis falsis sylł'ari pōt veruꝫ in p° pme: si sumat̃ mediū extraneum ipsis extremis ⁊ extrema subalterna sint ita q̃ min⁹ sub maiori sic. Ois lapis est aial: ois hō est lapis. g̃ ois hō ē aial. (Insit eni a.) 2° ondit illud fieri in 2° mō si minor extremitas sit extᷓneū alijs termis ⁊ sub maiore sic. Nullus hō est aial: ois lapis est hō: ⁊ nullus lapis est aial. ⁊ h̃ est (Sil'r āt ⁊ priuatiuū.) Cōsequēter dicit sil'r eē si vtraq3 accipiat̃ falsa in pte. ⁊ h̃ pꝫ si accipiat̃ p medio termin⁹ accñtalis sic. oē albū est aial. ois hō est alb⁹. ⁊ ois hō ē aial. adhuc nullū albū est aial. ois lapis est albus. ⁊ nullus lapis est aial. ⁊ h̃ est (Sil'r aūt ondet̃.) Et nō q̃ h̃ omittit Aris. duas obuiatiōes cū maior est tota falsa ⁊ mior in parte falsa: ⁊ cū sit ecōuerso: de quibus cōsequenter patebit.

Si aūt altera ponat̃ falsa prima q̃dem tota falsa vt. a. b. nō erit ɔ̃cl'o vera. b. c. aūt erit: dico aūt totam falsam esse ɔ̃trariā vere: vt si qd̃ nulli inest sumptuꝫ est omni inesse: aut si qd̃ nulli inesse sumptū est: insit eniꝫ. a. nulli. b. b. aūt oi. c. si ergo. b. c. ppōneꝫ sumo verā. a. b. aūt totā falsam: ⁊ omni. b. inesse. a. impossibile. a. c. cōclusionē verā esse: nulli enim. a. inerat coꝝ que sunt. c. siq̃deꝫ cui inest. b. nulli ei inest. a. b. aūt oi. c. Sil'r āt neq3 si. a. oi. b. inest: ⁊. b. omni. c. sumpta sit aūt. b. c. q̃dē vera ppō. a. b. falsa tota ⁊ nulli cui. b. inest. a. ɔ̃cl'o falsa erit: oi enim c. inerit. a. siquidē cui. b. omni: ⁊. a. b. aūt oi. c. Manifestū igit̃ q̃m prima tota falsa siue priuatiue siue affirmatiue sumpta: altera autem vera non fit vera conclusio.

Cōsequēter ondit q̃uo est sylł'are veꝝ ex altera tñ falsa. ⁊ p° q̃uo ex maiore falsa. 2° q̃uo ex miore falsa cū dicit (Si aūt. a. b. ppō.) p° in duas. in p° ondit q̃ maiore extñte tota falsa ⁊ miore tota vera nō sylł'at̃ verū. 2° q̃ sylł'are veꝝ maiore extñte in pte falsa cū dicit (Nō tota aūt sumpta.) in p° sic pcedit. p° dic̃ q̃ si maior sit in toto falsa ⁊ mior in toto vera nō erit ɔ̃ vera. ⁊ exponit q̃d est ppōnē eē in toto falsaꝫ dicēs. q̃ vl'is est in toto falsa cuius ɔ̃ria est vera. si eni vnū ɔ̃dictoriū sit verū ⁊ reliquū nō sit in toto falsum accidit ɔ̃ria simul esse vera: ⁊ h̃ est (Si aūt altera.) 2° hoc manifestat pmo in primo mō dicens: q̃ si maior vl'is affirmatiua sit in toto falsa ⁊ minor vera: tunc ex cōtraria maioris que vera est: est minore ɔ̃traria ɔ̃nis vera: quare ɔ̃cl'o nō poterit est vera in pmo mō maiore extñte tota falsa ⁊ minore tota vera: ⁊ h̃ est (Insit eni aūt.) 2° manifestat idē in 2° mō dicens: q̃ hec maior vl'is negatiua sit in toto falsa ⁊ mior vera ex ɔ̃ria maioris ⁊ maiore extñtib⁹ veris sequat̃ opposita ɔ̃nis vera: quare sic se hñtibus terminis nō erit conclusio vera: ⁊ h̃ est (Similiter autem neq3.)

Non tota auteꝫ sumpta falsa erit. Nam si. a. c. quidem omni inest. b. autem alicui. a. b. aūt omni. c. vt animal q̃dem cigno omni: si sumatur. a. oi. b. ⁊. b. omni. c. ⁊. a. omni. c. erit vera: ois enim cignus aial. Sil'r autē ⁊ si priuatiua sit. a. b. possibile est enim. a. b. alicui quideꝫ inesse. c. ꝟo nulli. b. autem omni. c. vt aial alicui

albo:nivi ꝟo nulli:album autem omni nivi. Si ergo sumatur.a.quidem nulli.b.b. autem omni.c.a.nulli.c.inerit.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ ex maiore in parte falsa ⁊ mīore vera sequit̄ cōclusio vera.⁊ h̄ ponēdo terminos.pri-mo in primo modo.⁊ h̄ est(Non tota aūt sumpta.)2° in secundo modo:⁊ h̄ est(Similiter aūt ⁊ si ꝑuatiua.)

¶ Si aūt.a.b.ꝓpositio tota sumat̄ vera.b.c.aūt tota falsa:erit sylls̄ verus.nihil enim prohibet a.⁊.b.⁊.c.omni inesse.b.autē nulli.c.vt que-cūq̧ eiusdē generis sunt spēs nō subalterne: nam aial ⁊ hoī ⁊ equo inest:equus autē nulli hoī. Si ergo sumatur.a.omni.b.b.autē omni c.conclusio vera erit tota falsa.b.c.ꝓpōne. Si militer aūt ⁊ si priuatiua.a.b.ꝓpō:ꝯtingit enī a.neq̧.a.neq̧.b.neq̧.c.nulli inesse:⁊.b. nulli c.vt ex alio genere spēbus genus:nā aial neq̧ musice neq̧ medicīe inest:neq̧ musica medi-cina:sumpta ergo qdem.a.nulli.b.b.aūt omni c.vera erit ꝯclusio:⁊ si non tota falsa sit.b.c.ſ; in aliquo:⁊ sic erit ꝯclusio vera:nihil enī pro-hibet.a.⁊.b.⁊.c.omni inesse.b.aūt alicui.c.vt generis speciei ⁊ differentie:nam aial omni ho mini:⁊ oī gressibili:hō āt alicui gressibili ⁊ nō omni. Si ergo.a.oī.b.⁊.b.oī.c.sumat̄.a.oī.c. inerit qđ erit verū:silr̄ aūt ⁊ cū priuatiua ē.a.b. ꝓpō:contingit enī neq̧.a.neq̧.b.neq̧.c.nulli inesse.b.ꝟo alicui.c.vt gen⁹ ex alio genere spēt ⁊ differentie. Nā aial neq̧ prudētie nulli iesse neq̧ contēplationi:prudentia ꝟo alicui contē plationi inest. Si ergo.a.sumatur nulli.b.b.āt omni.c.c.nulli.a.hoc autem erat verum.

¶ Consequēter ostēdit quō syll'at̄ verū ex minore falsa. ⁊ p° quō ex minore tota falsa.2° quō ex minore partim falsa:ex maiore vera ⁊ minore tota falsa syll'at̄ verū in p̄mo mō.si accipiat̄ gen⁹ pro maiori extremitate ⁊ due species posite sub eo altera pro medio:⁊ altera pro mi-nore extremitate sicut p3 in lr̄a:⁊ h̄ est(Si aūt.b.)Idē aūt fiet in 2° mō si accipiant̄ spēs opposite altera ꝑ me dio ⁊ altera ꝑ minori:sūpto ꝑ maiori extremitate aliq̄ genere eis extraneo vt lapis equ⁹:⁊ h̄ est(Silr̄ aūt ⁊ cū ꝑuatiua.)Deinde manifestat quō syll'at̄ verū ex mino re in parte falsa ⁊ maiore vera:⁊ p3 qđ dicit per p̄dicta. ⁊ p̄mo h̄ in p̄mo mō:⁊ h̄ est(Si nō tota falsa.)secunda in scđo mō.⁊ h̄ est(Similiter aūt ⁊ cum priuatiua.)

¶ In particularib⁹ aūt syllīs cōtingit ⁊ prima ꝓpositione tota falsa:altera autē vera veram esse conclusionē. Et in aliquo falsa prima:al-tera autem vera:⁊ maiori quidem vera:parti-culari autem falsa ⁊ vtrisq̧ falsis.

¶ Hic ostendit quō syll'at̄ verū ex falsis in particulari-bus syllīs p̄me figure ⁊ procedit sic.p̄mo ponit regulas verificandas dicens:ꝙ vtraq̧ existente falsa vel altera tm̄:⁊ hoc siue maiore siue minore:siue etiā in toto: siue in parte est syllogiçare verū in particularibus syllogi-smis prime figure:⁊ h̄ est(In particularibus.)

¶ Nihil enim ꝓhibet.a.b.nulli quidē inesse.c. āt alicui ⁊.b.alicui.c.vt animal nulli nivi:albo aūt alicui inest:⁊ nix albo alicui. Si ergo me-dium ponatur nix:primū autem aial:⁊ sumat̄ a.qdem omni.b.inesse.b.aūt alicui.c.a.b.qdē tota falsa.b.c.aūt vera ⁊ ꝯclusio vera. Silr̄ ⁊ cū priuatiua est.a.b.ꝓpō:ꝯtingit enim.a.b.to ti inesse.c.aūt alicui non iesse.b.ꝟo alicui.c.in-esse:vt aial qdem omni inest homini:albū aūt quōdam nō seqtur:hō ꝟo alicui albo inest:q̄re si medio posito hoīe sumat̄.a.nulli.b.iesse ⁊ b.alicui.c.vera erit ꝯclusio cū sit tota falsa.a. b.ꝓpō:⁊ si in aliquo sit falsa.a.b.ꝓpō erit con clusio vera. Nihil enī prohibet.a.⁊.b.⁊.c.ali cui iesse.b.aūt alicui.c.vt aial alicui pulchro ⁊ alicui magno:⁊ pulchrum alicui magno iest. Si ergo sumat̄.a.oī.b.⁊.b.c.alicui:⁊.a.b.q-dem ꝓpositio in aliquo falsa erit.b.c.aūt vera ⁊ conclusio vera. Silr̄ autem ⁊ cum priuati-ua est.a.b.propositio:nam idem erunt ⁊ ter-mini:⁊ similis posita ad demonstrationem.

¶ Scđo v̄ificat eas.p̄ ondēs ꝙ ex altera tm̄ falsa syll'at̄ verū.2° ꝙ ex vtraq̧ cū dicit(Et vtrisq̧ quoq̧ falsis.) altera aūt existe falsa.p° ondit quō syll'at̄ verū ex ma-iori falsa.2° quō ex minori cū dicit(Rursum si.a.b.) maiore āt existē falsa p° ondit quō syll'at̄ verū ex maio re tota falsa ⁊ minore vera:⁊ h̄ p° in 3° mō:⁊ h̄ est(Ni-hil enī ꝓhibet.)2° in 4° mō:⁊ h̄ est(Silr̄ āt ⁊ cū ꝑua-tiua.)postea ondit quō syll'at̄ verū ex maiore partim falsa ⁊ minore vera.⁊ h̄ p̄ in 3° mō:⁊ h̄ est(Et si in aliq̄ sit falsa.)2° in 4° modo:⁊ h̄ est(Similiter autē ⁊c̄.)

¶ Rursū si.a.b.quidem vera.b.c. autē falsa: vera erit ꝯclusio:nihil enī ꝓhibet.a.qdem toti inesse.c.aūt alicui:⁊.b.nulli.c.iesse:vt animal quidē cigno omni:nigro aūt alicui:cignus ꝟo nulli nigro:q̄re si sumat̄.a.omni.b.⁊.b.c.ali-cui vera erit ꝯclusio cum sit falsa.b.c.silr̄ autē ⁊ priuatiua sumpta.a.b.ꝓpōne:ꝯtingit enim a.b.qdē nulli.c.aūt alicui nō iesse:⁊.b.nulli.c. vt genus ex alio genere spēi ⁊ accīti eius spē-bus:nā aial numero qdē nulli iest:albo aūt ali cui:numerus aūt nulli albo. Si ergo medium ponatur numerus ⁊ sumatur.a.quidem nulli b.b.autem alicui.c.a.quidē alicui.c.nō inerit quod fuit iterum:⁊.a.⁊.b.quidē propositio vera.b.c.autē falsa:⁊ si in aliquo sit falsa.a.b. falsa autem:⁊.b.c.vera erit cōclusio:nihil enī prohibet.a.alicui.b.⁊ alicui.c.iesse.b.aūt nul-li.c.vt si.b.sit contrarium.c.⁊ ambo accidētia eidem generi:nam animal alicui albo ⁊ alicui nigro inest.album autē nulli nigro. Si ergo sumat̄.a.omni.b.⁊.b.alicui.c.vera erit cōclu-sio priuatiue sumpta.a.b.propositiones simi-liter.nam idem termini.⁊ similiter ponunt̄ ad eandem demonstrationem.

¶ Consequēter

¶ Consequēter postq̃ ostēdit quō syllogizat veꝝ ex ma
iori falsa. ostēdit 2° quō ex minori falsa cū dicit (Rur/
sum si.a.b.) ⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē q̃tum
ad falsitatē in toto ⁊ in parte: q: minor particularis est.
pmo ergo ondit h̄ in 3° mō: ⁊ hec est (Rursum si.a.b.)
2° in 4°: ⁊ hec est (Similiter ⁊ priuatiua.)

¶ Et vtrisq3 quoq3 falsis erit ɔclusio vera. pos
sibile est eni.a.b. qdē nulli.c. aūt alicui ineē.b.
vo nulli.c. vt genus ex alio genere speciei ⁊ ac
cidēti speciebꝰ eius: aial eni numero qdē nul/
li. alicui aūt albo inest: ⁊ numerus nulli albo.
Si ergo sumat.a.oi.b. ⁊.b. alicui.c. ⁊ ɔclusio
quidem vera: ppositiones aūt ambe false. Si
militer aūt ⁊ cū priuatiua est.a.b. nihil enim
prohibet.a.b. quidē toti inesse.c. aūt alicui nō
inesse. ⁊.b. nulli.c. vt aial quidē cigno omni: ci
gno aūt alicui nō inest: cignus vo nulli nigro.
Quare si sumat.a.b. nulli.b.b. aūt alicui.c.a.
alicui.c. non inest. ergo conclusio quidem ve/
ra: propositiones autem false.

¶ Consequēter ondit quō veꝝ syllogizat ex vtrisq3 fal/
sis. ⁊ pmo maiore existēte partim falsā tā in 3° mō q̃ in
4°: ⁊ hec est (Et si in aliquo sit falsa) 2° maiore existēte
tota falsa: ⁊ hec est (In vtrisq3 falsis.) snia in his oibus
patet per se: q: Ar. ponit terminos in omnibus.

Dubiū3 **Dubitaret** forte aliqs quō ɔtingit veꝝ sequi ex
falsis. videt eni3 q hoc sit falsu3 hac
rōne. causa ⁊ effectꝰ vnius nature sunt fm Ar. sed verū
⁊ falsum nō sunt vnius nature. ergo neutrū illoꝝ est ef/
fectꝰ alterius: sed ɔclō est effectꝰ pncipioꝝ. quare veꝝ nō
2° erit ɔclō respectu falsoꝝ sylloꝝ ⁊ premissaꝝ. ¶ Adhuc
cuiuslibet entis est aliqd ens cā: sed veꝝ est ens. cōuer/
tunt eni veꝝ ⁊ ens ⁊ vnū fm Boetiū. ergo est aliqd ens
cā: sed falsum est nō ens. g̃ falsu3 nō poterit eē cā veri: ⁊
3° sic idē qd pus. ¶ Adhuc vnū oppositoꝝ nō est causa al/
terius. veꝝ ⁊ falsu3 sunt opposita. ergo vnū nō est cā al/
4° terius. q̃re neutrū ex altero seqtur. ¶ Adhuc si veꝝ se/
quit ex falsis: aut ergo illa falsa sunt cā rei illate: ⁊ non
pōt esse ppter incōuenientia pdicta: aut illationis: ⁊ si
hec: aut ergo sunt cā illationis q̃tū ad formā: vel q̃tu3
ad materiā. tūc cū illud qd seqtur tm̄ grā materie nō se
quat simplr: sed vt nūc: nec veꝝ ex falsis sequet simplr:
sed ⁊ vt nūc. si q̃tu3 ad formā ɔtra. manēte eadē forma
⁊ alijs termīs acceptis erit ex falsis syllogizare falsum:
q: si dico. ois lapis est aial: ois hō est lapis. ergo ois hō
est aial. ambe pmisse sunt in toto false. ɔclō vera. sic aūt
si dicat. Ois lapis est aial. oē lignu3 est lapis. ergo oē li/
gnum est aial: erūt pmisse in toto false. ⁊ ɔclō vera: ⁊ tn̄
vtriusq3 manet forma eadē. p3 ergo q grā forme pmissa
rū nō inferat ex falsis verū: cū nec ēt aliter possit vt vi/
det ex predictis. q̃re nullo mō vident falsa inferre veꝝ
R° ¶ Et dōm q pmisse pnt esse causa rei cōclusē vel illa/
tionis. si rei ɔcluse sic falsa nō cāūt verum. si illationis
hoc pōt esse duplr. s. aut per se: aut p accn̄s. si p se: sic fal/
sa nō sunt cā illationis veri. nō eni3 inquātū falsa cāūt
veꝝ. si p accn̄s sic sunt cā eiꝰ. s. ex pte mãe. sicut eni duo
numeri impares faciūt numeꝝ parē: nō īquātū īpares
sunt: s3 fz q hnt in se medietates duas numeri paris: sic
due pmisse false nō inquātū tales sunt inferunt veꝝ: s3
inquātū in se hnt terminos duos: que sunt medietates
Ad pm vere ɔnis. ¶ Ad pmū igit dō3: q pmisse false ⁊ ɔ vera
sunt vniꝰ nãe inq̃tū ɔclō vā efficit ab eis ex ptāte mãe
.s. termioꝝ: ⁊ hec. s. termioꝝ extremoꝝ. quoꝝ alteꝝ alte
ri ɔuēit ⁊ in his terminis cōicāt tā ɔclō q̃ pmisse false.
¶ Ad 2m dōm: q falsu3 nō est cā veri ex pte illa q̄ fal/ Ad 2m
su3 est: s3 ex eo q aliqd h3 in se qd efficit veꝝ: ⁊ h̄ est per
accn̄s q̃tū ad pmissas falsas. ¶ Ad 3m p3 solō p h̄ ide3. Ad 3m
¶ Ad 4m dōm: q pmisse false sunt causa illatiōis veri Ad 4m
nō p se: s3 p accn̄s. nō q̃tū ad formā ⁊ dispōnē pmissaꝝ:
s3 q̃tū ad mãm eoꝝ ⁊ termios: sicut pdictū est. Et ad h̄
qd opponit q tūc nō seqtur vera ɔclō simplr: sed vt nūc
dico q hoc verū est: ⁊ hoc magis patebit per ɔtinentia.

Ad dictorum euidētiā ɔnis est qō. vtꝝ syll's ex Dubiū3
falsis sit syll's vel nō. ⁊ h̄ est. vtꝝ
inferat ex necessitate. ⁊ pmo videt q nō sic. syll's cū sit
qddā cōpositū debet cōpositio a mã ⁊ forma. q̃rū si de/
ficiat altera: syll's nō erit. si g̃ peccat in mã sylli nō erit
syll's: sed dr q syll's ex falsis peccat in mã: ⁊ hoc est veꝝ.
quare nō est syll's. ¶ Adhuc nō ɔuenit ei diffinitio syl/ 2°
logismi. q̃re nō est syll's. nō eni insunt ex nec̄citate. pro/
batio. ois rōcinatio ɔcludens ex nec̄citate ɔcludit ex ne/
cessitate dispōnis formalis: ⁊ non ex ptāte mãli termi/
noꝝ: sed syll's ex falsis nō ɔcludit veꝝ per potestatē for
me ⁊ dispōnis formalis: s3 per potestatē termioꝝ. sicut
p3 ex pdictis. q̃re syll's ex falsis nō ɔcludit veꝝ ex neces/
sitate. ¶ Adhuc vbi ɔtigit īuenire terminos oi inesse ⁊ 3°
nulli inesse manēte eadē dispōne: ⁊ nō seqtur ex neces/
sitate: sed in sylli's ex falsis manēte eadē terminoꝝ dis/
positione erit oi ineē. sicut aial lapis hō ⁊ nulli ineē. sic
aial lapis lignu3. q̃re nō seqt ex nec̄citate veꝝ ex falsis.
¶ Adhuc ondit Ar. in fine huiꝰ capli: q videt q syll's 4°
ex falsis nō iferat ex necessitate: ⁊ ita est syll's. ¶ Ad op
positū sic. quēcūq3 due ppōnes disponunt fz modū ⁊ fi In opm
gurā nec̄e est ex eis aliqd seq: s3 in syllō ex falsis dispo/
nunt due ppōnes fz modū ⁊ figurā: q̃re nec̄e est eis ali
qd seq. s. siue veꝝ siue falsu3. ¶ Adhuc cū Ar. hic deter
minet modos diuersos sylloꝝ: ⁊ hic determiet de sylli's 2°
ex falsis: appet q syll's ex falsis vē sit syll's: ⁊ iferat ɔne3
ex nec̄citate. ¶ Et ita dōm: q syllūs ex falsis 2r est. vno
mō put respicit quācūq3 ɔnē siue verā siue falsa3: ⁊ sic
ex nec̄citate ɔcludit: ⁊ vē syll's est. alio mō put respicit ɔ
nē verā tm̄ illatā ex falso vel ex falsis: ⁊ sic nō īsunt ex
nec̄citate: neq3 vē syll's est: s3 fz qd tm̄. q̃re q̃tū ad mãm
⁊ tales termios: sicut ostensu3 est: ⁊ adhuc qd obijcit: ⁊ cū
hic determiet de ipso respectu vē ɔnis: ⁊ hoc intēdit de
his qui sunt vē sylli: videt q sit vē syll's respectu vē cō/
clusionis. ¶ Dōm q docet hic syllare veꝝ ex falsis: nō
q: ex nec̄citate veꝝ ɔcludāt. h̄ eni falsu3 est. sicut ostensum
est in fine capli. s3 q: ex falsis possit syllare tā veꝝ q̃ fal
su3 ⁊ nō dubitat: qn ex eis accidat falsu3 vt nō ignoret
veꝝ ex eis accidere: ⁊ quot modis veꝝ ex eis accidat. vn̄
nō itēdit q syll's ɔcludēs veꝝ ex falsis sit vē spēs sylli:
s3 fz qd tm̄ ⁊ q̄ ad mã3. ¶ Adhuc in h̄ 2° h3 syllare mo
dos sylloꝝ fz qd: ⁊ iō nō est incōueniēs syllum ex falsis
de q̄ hic determinat esse syllm fz qd. ¶ Ad pm aūt obo Ad pm
rū dōm q syllō simplr sunt pncipia mãlia que sunt due
ppōnes: ⁊ si h̄ sit defectꝰ nō erit syll's. sylli aūt ostēsiui sūt
due ppōnes vere. q̃uis g̃ syll's ex falsis deficiat in mã
nō deficit in mã sylli simplr: sed in mã sylli ostēsiui. ⁊ iō
q̃uis ex falsis sit: nō tn̄ seqt q nō sit syll's: s3 q nō ostē
siuꝰ simplr. oia alia opposita ɔcedēda sūt. ¶ Ex his p3
solō qōnis que solet queri quō syll's ex falsis dicat q: re
spectu ɔnis vere. ⁊ nō ppter qd: q: cū demonstratio: q:
aut fit per effectū ppinquū: aut remotū: aut per causa3
remota3. dubitatio est quo istoꝝ modoꝝ syll's ex falsis
dicat q: respectu ɔnis vē. Et dicit q dicit q: penes cām

accidẽtalem τ remotã.causa enĩ eẽtialis τ ꝓxima ne-
cessarie ↄ̃nis est ꝑmissaꝝ debita dispositio formalis cã
accñtalis τ valde remota potestas mãlis suẽ termioꝝ.
ẜm ꝑmã istaꝝ nõ ĩfert sylls ex falsis.2ᵐ aũt 2ᵐᵐ infert.

Dubiũ **Alterius** forte dubitaret aliqs que sit vtilitas syl
logismi ex falsis:τ ad vsũ cuiꝰ nõ perti-
neat.Sylls enĩ ex positis est nõ solũ.ſ.que disponũt:ſʒ
que ab aĩa ponunt̃ τ qbꝰ assentit aĩa.ſed falsis ẜm ꝙ hmõ
nõ ↄsentit.q̃re aĩa non ↄsentit his ẜm que ꝓcedit sylls
ex falsis.q̃re penitꝰ inutilis est ad faciẽdũ cognitionẽ vel
2ᵒ fidẽ.¶ Adhuc dialecticus argumẽtat̃ ex ꝓbabilibꝰ:so-
phista ex apparẽtibꝰ:demõstrator ex veris:τ nullus co-
rũ ex falsis:ſʒ ꝙ hmõ.q̃re manifestũ est:ꝙ sylls ex falsis
ad nullã disputationẽ ꝑtineat:τ ita h̃ frustra d̃terminat̃.
Ad ꝑᵐ ¶ Et dõm ꝙ sylls ex falsis hʒ vtilitatẽ tã ad vsũ diale
cticoꝝ q̃ʒ ad vsũ sophisticoꝝ.Et sciendũ ad ꝑᵐ:ꝙ lʒ fi
gura ẜm ꝙ hmõ nõ ponunt̃ ab aĩa:nec eis ↄsentiat aĩa:tñ
ↄsentit eis multotiẽs ẜm ꝙ accipiũt sup apparẽtiã vel
Ad 2ᵐ ꝓbabilitatẽ.¶ Ad 2ᵐ dõʒ ꝙ dialecticꝰ sepe argumẽtat̃
ex falsis ẜm ꝙ ꝓbabilitatẽ h̃nt:qð pʒ ex.8ᵒ top.vbi vult
exꝑsse ꝙ dialecticꝰ dʒ syllare ex falsis:qꝛ falsa sũt aliq̃n
ꝓbabilioꝛa q̃busdã veris.sophista aũt arguit ex falsis:
inq̃ꝫtũ tñ apparẽtiam sumũt ab aliquo loco sophistico.

Dubiũ **Sed tũc** vlteriꝰ forte dubitabit aliqs.q̃re hic deter
minat̃ de syllo ex falsis:nõ tñ ĩ top.¶ Et
dõm ꝙ hic determinat̃ de ipõ cõiter ꝓut est in potẽtia
falsiũ ad ꝓbabilitatẽ τ ad appẽntiã.sic enĩ ꝑtinet sylls
Cap.io. ex falsis ad ↄsiderationẽ artificis pñꝝ.in.8ᵒ aũt top.de-
terminat̃ de modis false oꝛõnis:vt resoluat vsqʒ ad ꝓba-
bilitatẽ in illa oꝛõne falsa que syllata est ex falsis.sic pʒ
ex ibidẽ dictis.vñ ibi determiat̃ de syllo ex falsis ĩ illo
cap̃(Qm̃ aũt hẽmus.)inq̃ꝫtũ tñ illa falsa h̃nt appẽntiã
per locũ sophisticũ h̃ mõ ꝑtinet eiꝰ ↄsideratio ad sophi
sticã.Ex his igr̃ manifestũ est ꝙ sylls ex falsis ꝑtinet tã
ad vsũ dialectice q̃ʒ ad vsũ sophistice τ q̃ʒ d̃r̃nter ꝑtineat
ad illoꝝ determinationẽ huiꝰ libꝛi topicoꝝ τ elencoꝝ.

Dubiũ **Alterius** aũt dubitaret aliqs de his q̃ sunt in ĩr̃a.
sũt enĩ ĩ vlibꝰ.8ᵒ ↄiugñes:aut enĩ ẽ vtra-
qʒ falsa aut altera tñ.si vtraqʒ:aut g̃ in toto:aut in pte:
aut maioꝛ ĩ toto τ mioꝛ ĩ pte:aut cõ.si altera tñ:aut ma
ioꝛ:τ h̃ dubitat̃.ſ.ĩ toto vel ĩ pte.silr̃ si mioꝛ:aut in toto
vel in pte:τ sex illaꝝ manifestat ĩ ĩr̃a duas aũt omittit.
q̃ꝝ altera hʒ maiorẽ totã falsaʒ τ minorẽ in pte falsaʒ.
reliq̃ v̇o cõ.q̃re g̃ has duas omittit.¶ Et dõʒ ꝙ dat eas
ĩtelligẽ ꝑ illas duas vbi altera est ĩ toto falsa τ altera ve
ra.τ hec silr̃ faciet in alijs figuris.¶ Sʒ tũc dubitabit̃.
vtꝝ ille due cõbinatiões q̃s omittit vtiles sint respectu
ↄ̃nis v̇e.¶ Et dõʒ ꝙ illa q̃ hʒ maiorẽ falsaʒ in pte τ mi-
norẽ falsaʒ in toto põt in ↄ̃nẽ verã.vbi gr̃a.in ꝑ mõ sic.
Oẽ albũ est aĩal:oĩs coruus est albꝰ:τ oĩs coruꝰ est aĩal.
In 2ᵒ mõ sic.Nullũ nigrũ est aĩal.oĩs nix ẽ nigra:τ nul-
la nix est aĩal.Illa ãt ↄiugõ q̃ hʒ maiorẽ totã falsã τ mi
norẽ ĩ pte falsaʒ nõ põt ĩ ↄ̃nẽ verã.opʒ enĩ ↄ̃dictoriã ↄ̃-
nis verã eẽ:qꝛ ex ↄ̃ria maioris q̃ v̇a est τ subalterna mi-
noris que silr̃ v̇a est seq̃t̃ ↄ̃dictoriã ↄ̃nis.τ iõ nõ p̃t ↄ̃clo
eẽ v̇a sic se h̃ntibꝰ ꝑmissis.ſ.ꝙ maioꝛ sit tota falsa τ mi-
noꝛ in pte falsa.¶ Et dubitat̃ tũc.q̃re maiore ĩ toto fal
sa nõ põt ↄ̃clo eẽ v̇a.minꝰ enĩ de falsitate est qñ tñ ma-
ioꝛ est ĩ toto falsa q̃ʒ qñ vtraqʒ:τ ita magis poterit ĩ ↄ̃nẽ
verã.¶ Et dõm ꝙ hec rõ aliq̃ mõ cogeret si ꝑmisse ta-
lis sylli dicerẽt ꝓpter qð respectu ↄ̃nis v̇e:nũc aũt nõ est
ita:qꝛ g̃ vtraqʒ existẽte tota falsa põt maioꝛ extremitas
ↄtinere miorẽ vel eẽ dispata ab ea.iõ põt vna affirmari
de alia vl̃ ab ea remoueri:qꝛ aũt tñ maiore existẽte falsa
in toto:opʒ maiorẽ extremitatẽ ↄtinere miorẽ ẜm totũ
vel ẜm ptẽ.si enĩ minoꝛ est v̇a ↄtinet eã ẜm totum.dico
in affirmatiuo syllo.si aũt in pte ↄtinet eã ẜm ptẽ:ĩ ne-
gatiuo aũt syllo est maioꝛ extremitas dispata mioꝛe ẜʒ
totũ vel ẜm ptẽ tñ:τ iõ nõ põt maioꝛ extremitas v̇e af
firmari vl̃ negari ð tota mioꝛi existẽte:iõ nõ erit ibi ↄ̃clo
v̇a.¶ Sʒ tũc q̃rit̃.q̃re mioꝛe tota falsa seq̃t̃ veꝝ τ non
maioꝛe tota falsa.q̃re ẽt maioꝛe ĩ pte falsa τ nõ in toto
seq̃t̃ veꝝ.¶ Et dõm ꝙ si mioꝛ est falsa tota:tũc mediũ
τ mioꝛ extremitas dispata sũt τ nihil ꝓhibet vnũ τ idẽ
dispatis ieẽ:qð sigñat̃ ĩ syllo affirmatiuo:vt aĩal ĩest hoĩ
τ equo:vel vnũ τ idẽ neuter dispatoꝝ ĩesse vt lapis:nec
hoĩ nec equo:τ iõ ĩ mioꝛe tota falsa põt ↄ̃ eẽ v̇a.Si aũt
maioꝛ fuerit ĩ toto falsa:aut g̃ ĩ syllo affirmatiuo aut ne
gatiuo.Si in affirmatiuo:aut g̃ minoꝛ est v̇a.τ tũc repu-
gnat maioꝛ extremitas mioꝛi:sicˇ τ medio:aut mioꝛ est
in pte falsa.τ tũc maioꝛ ꝓ pte repugnat mioꝛi τ neutro
istoꝝ modoꝝ affirmari põt v̇e maioꝛ extremitas de mi
noꝛi vl̃ si fuerit ĩ syllo negatiuo:aut g̃ mioꝛ est v̇a.τ tũc
maioꝛ extremitas ↄtinet sub se minorẽ:aut ĩ pte falsa:τ
tũc in pte ↄtiet maioꝛ miorẽ:τ iõ neutro mõ poterit re-
moueri v̇e maioꝛ extremitas a minoꝛi vl̃r:τ ita maiore
existẽte tota falsa q̃uocũqʒ se hẽat minoꝛ nõ poterit ↄ̃clo
eẽ v̇a.mioꝛe ãt existẽte tota falsa bñ poterit.adhˀ maiore
existẽte ĩ pte falsa ↄtigit maiorẽ extremitatẽ ĩ tota mioꝛe
τ ĩ remoueri a tota mioꝛe:τ iõ bñ poterit ↄ̃ eẽ v̇a:τ h̃ pʒ
ĩtuẽti.¶ Adhuc dubitari posset de eo qð dic̃ Arꝭ.ĩ q̃bus
dã exẽplis cũ tñ oppoᵐ dicat in.6ᵒ top.cuiꝰ ꝓpriꝰ locꝰ ibi-
dem est τ ibidẽ determiari hʒ τ nõ h̃.¶ De modis aũt
ꝑticularibꝰ notãdũ ꝙ q̃nqʒ sunt cõbinatiões q̃s oẽs po
nit:aut enĩ vtraqʒ ẽ falsa aut altera.si vtraqʒ:aut g̃ ma-
ioꝛ ẽ tota falsa:aut ptĩ:τ sic due.si altera:aut g̃ mioꝛ τ iã
sũt tres:aut maioꝛ vt h̃:aut ĩ toto aut ĩ pte:τ sic sũt q̃nqʒ

Dubitat̃ aũt cũ modi ꝑticulares ab vlibꝰ veniãt Dubiũ
τ de modis vlibꝰ maiore tota falsa non
seq̃t̃ veꝝ.q̃uo in ꝑticularibꝰ syllis maiore tota falsa se-
quat̃ veꝝ.¶ Et dõʒ ꝙ cũ maioꝛ est in toto falsa.maioꝛ
extremitas est dispata a mioꝛi ẜm ptẽ:qꝛ minoꝛ ꝑticula
ris est vel ↄtinet miorẽ ẜm ptẽ τ nõ ẜm totũ q̃ꝫtũ est de
v̇tute minoris:τ iõ põt maioꝛ extremitas ĩeẽ mioꝛi ẜm
ptẽ:vel ab ea remoueri ẜm ptẽ.alr̃ aũt est in modis vli-
bus:nec in ↄ̃ne dʒ maioꝛ affirmari de tota mioꝛe vel re
moueri a tota minoꝛe:sicut ex ꝑdictis palã est.¶ Et ad
rõnẽ dõm ꝙ in descẽsu ꝑticularium ab vlibꝰ ablata est
cã.q̃re ↄ̃clusio põt esse vera vlis:τ iõ in ꝑticularibus ni-
hil ꝓhibet ↄ̃nẽ verã eẽ:quãuis maioꝛ sit in toto falsa.

IN media aũt figura rursus ↄtigit per
falsa veꝝ syllogizare:τ vtrisqʒ ꝓpõ-
nibꝰ totis falsis sumptis:τ in aliquo
vtraqʒ τ hac q̃dẽ vera:illa aũt tota
falsa vtralibet falsa posita:τ si vtreqʒ in aliquo
false:τ si hec q̃dẽ simplr̃ sit vera:illa aũt in ali-
quo falsa:τ si hec q̃dem sit tota falsa:illa aũt in
aliquo vera:τ in vlibus τ in ꝑticularibꝰ syllis.
Si enim.a.b.q̃dẽ nulli inest.c.aũt oĩ:vt aĩal la
pidi quidẽ nulli:equo aũt oĩ.Si ↄ̃trarie ponã-
tur ꝓpositiones:τ sumat̃.a.b.quidẽ omni.c.
aũt nulli.Ex falsis totis ꝓpositionibus erit cõ
clusio vera.Silr̃ aũt τ si.a.inest.b.quidẽ om
ni.c.autem nulli:nam idem syllogismus.

Hic ostẽdit q̃uo est syllare veꝝ ex falsis in 2ᵃ fi-
gura:τ ꝓcedit sic.ꝑ ponit regulas ve
rificandas

rificādas in hac figura dicēs: ꝙ vtraqꝫ exn̄te falsa ⁊ altera tm̄: siue i toto: siue in pte ⁊ q̄cumqꝫ istaꝝ ꝯtingit alterā vel vtrāqꝫ falsaꝫ eē ꝯtigit in 2ª figura ex falsis veꝝ syllare: ⁊ h̄ est (In media autēꝫ.) 2º verificat eas. ⁊ pº in vlibꝰ. 2º in pticularibꝰ cū dic̄ (Manifestū aūt ⁊ in particularibꝰ.) pº in tres. in pº ōndit q̄uo syllat̄ veꝝ ex vtrisqꝫ in toto falsis. 2º q̄uo ex altera tm̄ falsa cuꝫ dic̄ (Rursum si altera qdē.) 3º vtraqꝫ exn̄te falsa in pte cuꝫ dicit (Et si vtreqꝫ ꝓpōnes in aliq̄.) In pº sic ꝓcedit. p ōndit ꝙ vtrisqꝫ in toto falsis i 2ª 2ª est ꝯclo v̄a: sic. oīs lapis est aīal. nullus equus est aīal. ergo nullus equus est lapis: ⁊ hec est (Si eniꝫ. a.) 2º ōndit silr eē in pmo mō: qd̄ pꝫ in eisdē termīs transpositis ꝓpōnibus: ⁊ h̄ est (Silr aūt.) qd̄ aūt dicit ꝙ idem erit sylls. hoc intelligēdum est q̄tum ad materiā: qꝛ in eisdē terminis fieri potest.

¶ Rursum si altera qdē tota falsa: altera aūt tota vera: nihil eni ꝓhibet. a. ⁊. b. ⁊. c. omni ineē. b. aūt nulli. c. vt genꝰ nō subalternis spēbꝰ. nāꝫ aīal ⁊ equo oī ⁊ hoī inest ⁊ nullus equus hō. Si ergo sumat̄ huic qdēꝫ oī: illi ꝟo nulli ineē: hec qdē tota falsa: illa ꝟo tota vera ⁊ ꝯclo vera: ad q̄libet posito priuatiuo. Et si altera in aliquo falsa: altera aūt tota vera: pōt eni. a. b. alicui ineē. c. aūt oī: ⁊. b. nulli. c. vt aīal albo quidem alicui coruo aūt oī. albuꝫ aūt nulli coruo. Si ergo sumat̄. a. b. qdē nulli. c. aūt toti ineē. a. b. qdēꝫ ꝓpō in aliquo falsa. a. c. aūt tota vera ⁊ ꝯclo vera ⁊ trāsposita priuatiua simplr̄. Naꝫ per eosdē terminos ⁊ demonstratio: ⁊ si affirmatiua qdē ꝓpō in aliquo falsa: priuatiua autē tota vera. Nihil enim ꝓhibet. a. b. quidē alicui ineē. c. aūt toti non ineē: ⁊. b. nulli. c. vt aīal albo qdē alicui: pici aūt nulli: albū ꝟo nulli pici. Quare si sumat̄. a. toti. b. ineē. c. aūt nulli. a. b. quidē ꝓpō in aliquo falsa. a. c. autē tota vera ⁊ ꝯclo. Et si vtreqꝫ ꝓpōnes in aliquo false erit ꝯclo vera: possibile est eni. a. ⁊. b. ⁊. c. alicui ineē. b. aūt nulli. c. vt aīal albo alicui: ⁊ nigro alicui: albuꝫ aūt nulli nigro. Si ergo sumat̄. a. b. quidē oī. c. aūt nulli: ambe quidē ꝓpōnes false in aliquo. ꝯclo aūt vera. Silr autem transposita priuatiua per eosdem terminos.

¶ Cōnter manifestat q̄uo ꝯclo pōt eē v̄a altera tm̄ exn̄te falsa: ⁊ diuidit̄ in duas. in pº ōndit q̄uo altera exn̄te falsa in toto ꝯclo erit v̄a: ⁊ h̄ est (Rursuꝫ si altera qdē tota falsa.) in 2º cū dicit (Et si altera in aliquo.) q̄uo ꝯclusio erit vera altera exn̄te falsa in pte. Et nota ꝙ in pma pte duas itēdit regulas sub eisdē v̄bis. q̄ꝝ vna est ꝙ negatiua in toto falsa ⁊ affirmatiua v̄a erit ꝯclo vera. altera est ⁊ affirmatiua in toto falsa ⁊ negatiua v̄a eēt ꝯclo vera: ⁊ istas cōprehēdit sub ista altera in toto falsa ⁊ altera v̄a: seqtur ꝯclo vera: tm̄ aūt exēplificat in ista q̄uo negatiua exn̄te in toto falsa ⁊ affirmatiua v̄a est ꝯclo vera: sic. oīs hō est aīal. nullus equus est aīal. ⁊ nullus equus est hō. trāspositis aūt ꝓpōnibꝰ fiet idē in p mō. Cōseqnter manifestat q̄uo altera exn̄te in pte falsa erit ꝯclo v̄a. ⁊ diuidit̄ in duas. In pº ōndit q̄uo negatiua exn̄te falsa in pte erit ꝯclo v̄a: ⁊ h̄ p. in p mō sic. Nullū albū est aīal. oīs coruus est aīal. ⁊ nl̄ls coruus est albꝰ. 2º dic̄ simplr̄ eē in 2º mō trāspositis ꝓpōnibꝰ: ⁊ h̄ est (Et altera in aliq̄.) Deinde ōndit q̄uo affirmatiua exn̄te in parte falsa erit ꝯclo v̄a: ⁊ h̄ est (Et si affirmatiua qdē.) ⁊ si vtreqꝫ ꝓpōnes in aliq̄ false erit ꝯclo v̄a. Cōnter ōndit ꝙ vtraqꝫ exn̄te in pte falsa est ꝯclo v̄a. ⁊ pꝫ: ⁊ h̄ est (Et si vtreqꝫ ꝓpōnes.) Et nota ꝙ hic omittit duas. ꝯtingit ex vtraqꝫ falsa. s. illas que hn̄t alterā in toto falsam: ⁊ alterā in pte falsam.

¶ Manifestū aūt ⁊ in particularibꝰ syllis. Nihil eniꝫ ꝓhibet. a. b. qdē omni. c. aūt alicui ineē ⁊. b. alicui. c. nō ineē: vt aīal oī hoī: albo aūt alicui: hō ꝟo alicui albo nō inerit. Si ergo ponatur. a. b. quidē nulli ineē. c. aūt alicui ineē: vlis quidē ꝓpō tota falsa: pticularis aūt v̄a ⁊ ꝯclo v̄a. Silr autē ⁊ affirmatiua sumpta. a. b. pōt est eni. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui nō ineē. ⁊. b. alicui. c. nō ineē: vt aīal nulli inaīato: albo autē alicui nō: ⁊ inaīatū nō inerit alicui albo. Si ergo ponat̄. a. b. qdē oī. c. aūt alicui nō ineē. a. b. vlis ꝓpō tota falsa. a. c. aūt vera ⁊ ꝯclo vera.

¶ Cōnter manifestat q̄uo syllat̄ veꝝ ex falsis in pticularibꝰ. ⁊ p q̄uo altera tm̄ falsa. 2º cū dic̄ (Manifestū aūt ꝙ ex.) q̄uo ex vtraqꝫ falsa. pº in duas. In pº māifestat q̄uo ex maiore falsa syllat̄ veꝝ. in 2º v̄o q̄uo ex minore falsa cū dicit (Et vli qdē.) In pº sic ꝓcedit. p manifestat in 3º mō ꝙ maiore tota falsa ⁊ minore v̄a poterit eē ꝯclo v̄a sic. nullus hō est aīal. aliqd albū est aīal. ⁊ aliqd̄ albū nō est hō: ⁊ h̄ est (Manifestū aūt.) 2º manifestat idē in 4º mō: ⁊ h̄ est (Silr aūt.) Et nota ꝙ hic omittit vnā ꝯneꝫ que est ex maiore partim falsa ⁊ minore vera.

¶ Et vli qdē tota vera posita ⁊ minori particulari falsa. Nihil eniꝫ ꝓhibet. a. neqꝫ. b. neqꝫ c. nullū sequi: ⁊. b. alicui. c. nō ineē: vt aīal nulli numero: neqꝫ inaīato: ⁊ numerus aliqd̄ inaiatuꝫ nō seqtur. Si ergo ponat̄. a. b. quidē nulli. c. ꝟo alicui ꝯclo quidē vera erit: ⁊ vlis ꝓpositio vera: pticularis aūt falsa. Affirmatiua aūt vli posita silr. possibile est eniꝫ. a. ⁊. b. ⁊. c. toti ineē ⁊. b. c. aliqd̄ nō sequi: vt genus speciem ⁊ differentiam. nam aīal totū hominē ⁊ gressibile toti seqtur. homo ꝟo non omne gressibile. quare si sumat̄. a. b. qdem toti inesse. c. aūt alicui nō inesse. vlis quidē ꝓpositio vera: particularis aūt falsa: ꝯclo autem vera.

¶ Cōseqnter manifestat q̄uo minore exn̄te falsa ⁊ maiore v̄a erit ꝯclo v̄a: ⁊ h̄ p in 3º mō: ⁊ h̄ est (Vniulī qdē.) 2º que in 4º mō: ⁊ hec est (Et affirmatiua quidem.)

¶ Manifestuꝫ aūt ꝙ ex vtrisqꝫ ꝓpōnibꝰ falsis erit ꝯclo vera: si qdē ꝯtigit. a. ⁊. b. ⁊. c. huic qdem oī: illi ꝟo nulli inesse. b. ꝟo aliqd̄. c. nō sequi. nā sumpto. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui ineē ꝓpōnes quideꝫ ambe false: ꝯclo aūt vera: silr. aūt ⁊ cū predicatiua fuerit vlis ꝓpositio: particularis aūt priuatiua: pōt est. a. b. quidē nullum. c. aūt omne sequi: ⁊. b. alicui. c. nō ineē vt aīal disciplinā quidē nullā: hoīem aūt oēm se

quit: ⁊ disciplina ꝟo nō oēm hoiem. Si ergo sumaᵗ.a.b.qdē toti ineē.c.aūt quodā nō sequitur: ꝑpōnes quidē false: ꝯclō aūt vera.

¶ Cōñter māifestat qūo ex vtraqꝫ falsa syllaᵗ veꝝ.⁊ p̄i 3° mō ꝙ maiore falsa i toto ⁊ miore falsa erit ꝯclo va cū dic(Māifestū āt ꝙ ⁊.)Cōñter māifestat idē in 4° mō cū dic(Silr āt ⁊ cū p̄uatiua.)Et nō ꝙ hic omittit vnā cōbinationē hn̄tē maiorē in pte falsaꝫ ⁊ minorē veram.

Dubiū Dubitaret forte aliqs cū in vlib⁹ sint octo cōbinationes: qꝛ aut vtraqꝫ falsa: ⁊ hec q̄druplr.s.aut vtraqꝫ i toto falsa: aut vtraqꝫ i pte: aut maiore in toto ⁊ minore in pte: aut eꝯ: aut tm̄ altera erit falsa: ⁊ h̄ q̄druplr: aut eni maiore ⁊ h̄ duplr: aut miore: ⁊ h̄ etiā duplr.q̄re illas duas omittit vbi altera ꝑpō est in toto falsa ⁊ altera in pte. Et dōꝫ ꝙ h̄ est: qꝛ satis itelligitur per illas in qb⁹ altera est in toto falsa ⁊ altera vera.

Dubiū Sed tunc quereᵗ an vtraqꝫ extrēte tota falsa possit in ꝯnē verā. Et dōm ꝙ sic.⁊ vlr oēs cōbinatiōes que sūt i 2° figura possunt in ꝯnē verā. ¶ Sꝫ ꝯtra. 2° figura nō hēt necitatē nisi a p°⁊ a p° ꝑduciᵗ.q̄re sic in p° non pōt eē vera ꝯclo maiore extrēte tota falsa ⁊ miore va ⁊ falsa in pte: sic nec in 2° vt videᵗ. ¶ Adhuc fiat syll's in p° figura maiore tota falsa ⁊ nō erit ꝯclo va: ⁊ ꝯuertaᵗ p° maior: ⁊ erit syll's in 2° figura: nec erit ꝯclo va.sic neqꝫ in p° fuit. ¶ Ad p̄m dōꝫ ꝙ in p° figura maiore tota falsa ⁊ miore va vl' falsa in pte erit mior extrēs sub maiori ſm totū vel ſm ptē: ⁊ iō nō pōt remoueri ab ea mior extremitas vlr nisi falsa. In 2° aūt figura erit minor extremitas dispata a maiore extremitate: ⁊ iō vna remoueᵗ ab altera vlr.⁊ iō nō seq̄ᵗ: ꝙ lꝫ sic se hn̄tib⁹ terminis nō sit ꝯclo va in p° figura: ꝙ nec in 2°: eo ꝙ diuersitas in situ medij respectu extremoꝝ causat diuersitatē istā in p° ⁊ 2° figura. Ista eniꝫ diuersitas situū diuerso debeᵗ tota. ¶ Ad 2ᵐ aūt dōm: ꝙ si ꝯuertaᵗ maior p° figure que est in toto falsa: nō est neće eī⁹ ꝯuersaꝫ eē in toto falsam: vt hec est in toto falsa. Nullus hō est aial.sua ꝯuersa nō.s.nullū aial est hō: ⁊ vlr tā ꝯuertēs q̄ ꝯuersa falsa in toto: lꝫ ꝯuertanᵗ termini: ⁊ iō poterit ꝯnē iferre verā.in 2° figura maiore extrēte tota falsa vel in pte qn̄ possit ita eē in p° figura. ¶ Sꝫ tūc videᵗ ꝙ in p° figura erit ꝯclo va sic se hn̄tib⁹ termis.eadē enim ꝯclo ꝯcludiᵗ in p° 2° ⁊ in 2° p° ⁊ nō dn̄t nisi in ꝯuersione maioris.q̄re cū sit ꝯclo va in p° 2° maiore extrēte tota falsa ⁊ minore va erit silr in 2° p° maiore ꝯuersa. ¶ Et dōm ꝙ cuꝫ ꝯclo sit va in p° 2° ⁊ maiore in toto falsa ꝯuersa maiore erit syll's in p° figura h̄ eīt maiore in pte falsa ⁊ minore in toto.sicut pꝫ ex p̄dictis. ¶ Adhuc aūt in pticularib⁹ sunt qn̄qꝫ cōbinationes: aut eni vtraqꝫ falsa est.⁊ tunc maior aut est falsa in toto: aut in pte.si auteꝫ tm̄ altera: aut minor aut maior: ⁊ h̄ aut in toto: aut in pte.⁊ sic sunt qn̄qꝫ cōbinatiōes.q̄ꝝ duas omittit.s.hn̄tes maiorē falsā in pte ⁊ minorē verā vel falsaꝫ. Et nō ꝙ istas omittit: qꝛ satis intelligunᵗ per istas quas ponit. Et nō ꝙ oēs he cōbinationes vles ⁊ particulares possunt in ꝯnem veram.

Erit aūt in postrema figura ꝑ falsas totas: ⁊ in aliquo vtraqꝫ: ⁊ altera qdem vera: altera aūt falsa: hac qdem in aliquo falsa.illa aūt tota va: ⁊ ecōuerso: ⁊ quotquot modis aliter cōtingit transmutare ꝑpōnes. nihil eni ꝑhibet neqꝫ.a.neqꝫ b.nulli.c.ineē.a.aūt alicui.b.inesse: vt neqꝫ hō neqꝫ gressibile nullū iaiatuꝫ seqtur hō tn̄.a.alicui gressibili iest. Si igiᵗ sumaᵗ.a.⁊.b.oi.c.in eē ꝑpōnes qdeꝫ tote false: ꝯclō aūt vera. Silr aūt ⁊ cū hoc est p̄uatiua.illa ꝟo affirmatiua. poīe est eni.b.nulli qdē.c.ineē.a.aūt oi.c.⁊.a.alicui.b.nō ineē: vt nigrū nulli cigno.aial autē oi ⁊ aial nō oi cigno: quare si sumaᵗ.b.qdē oi c.a.aūt nulli.a.alicui.b.nō inerit: ⁊ ꝯclō qdem vera: ꝑpōnes aūt false: ⁊ si in aliquo sit vtraqꝫ falsa erit ꝯclō vera. Nihil eni ꝑhibet.a.⁊.b.alicui.c.⁊.a.alicui.b.vt albū ⁊ pulchrum alicui aiali inest: ⁊ albū alicui pulchro. Si ergo ponaᵗ.a.⁊.b.oi.c.inesse ꝑpōnes quidē in aliquo false.ꝯclō aūt vera: ⁊ p̄uatiua.a.c.posita similiter. Nihil eni ꝑhibet.a.qdē alicui.c.nō inesse.b.ꝟo alicui.c.ineē: ⁊.a.non oi.b.ineē: vt pulchrum alicui aiali non inest: albū aūt alicui inest: ⁊ pulchruꝫ non oi albo: quare si sumaᵗ a.quidē nulli.c.b.aūt oi: vtreqꝫ quidē ꝑpōnes in aliquo false: ꝯclusio autem vera.

¶ Hic oñdit qūo est syllare veruꝫ ex falsis in 3° figura. Et p̄ dat regulas verificādas dicēs: ꝙ siue vtraqꝫ sit falsa: ⁊ h̄ in tota: siue in pte: siue altera tm̄: ⁊ h̄ siue maior: siue minor: ⁊ h̄ vt in toto siue in pte: ⁊ qūocūqꝫ fiat cōbinatio oib⁹ modis poterit vera eē ꝯclō. Scdo verificat eas.p̄mo in vlib⁹.2° in pticularib⁹ cū dic(Manifestuꝫ aūt ⁊ in pticularib⁹.)p° in duas.p̄ oñdit qūo syllaᵗ veꝝ ex falsis vtrisqꝫ.2° qūo ex altera tm̄ falsa cū dicit(Similiter qdē ⁊c.)p° in duas.p̄ oñdit qūo ex vtraqꝫ in toto falsa syllaᵗ veꝝ.p̄ in p̄mo mō cū dicit(Nihil eni ꝑhibet.)2° in 2° mō cū dicit(Silr aūt ⁊c.)in 2° manifestat idē vtraqꝫ extrēte falsa in pte: ⁊ h̄ p̄mo in p̄ mō cuꝫ dicit (Et si in aliquo.)2° in scdo: vt h̄(Priuatiua aūt.) Nota ꝙ hic omittit duas combinationes ex vtraqꝫ falsa.s. que hn̄t alteram totā falsam: ⁊ alteram in pte falsam.

¶ Similr qdē ⁊ hac tota falsa: illa ꝟo tota vera sumpta. possibile est eniꝫ ⁊.a.⁊.b.oē.c.seq ⁊.a.alicui.b.nō ineē.c.albū: ⁊ aial oē cignū sequitur: ⁊ aial non oi inest albo: positis igiᵗ terminis si sumaᵗ.b.qdē toti.c.ineē.a.ꝟo toti nō inest.b.c.qdē tota vera erit.a.c.tota falsa ⁊ cōclusio vera. Silr aūt ⁊ si.b.c.qdē falsa.a.c.aūt vera.nā idē termini ad demōstrationē nigruꝫ: cignus: inaiatum: sed ⁊ si vtreqꝫ sumanᵗ affirmatiue. Nihil eni ꝑhibet.b.qdē oē.c.sequi.a.aūt toti.c.non inest: ⁊.a.alicui.b.inesse ⁊ oi cigno aial: nulli ꝟo cigno nigrū: ⁊ nigrum inest alicui aiali: quare si sumaᵗ.a.⁊.b.oi.c.ineē.b.c.quidē tota vera.a.c.aūt tota falsa ⁊ cōclusio tota vera. Similiter autē ⁊.a.c.sumpta vera: nam per eosdem terminos demonstratio.

¶ Cōñter manifestat qūo syllaᵗ veꝝ ex altera tm̄ falsa: ⁊ h̄ p̄ ex altera in toto falsa.2° ex altera in pte falsa cū dicit(Rursuꝫ hac qdē.)p° in duas.i p° manifestat qūo altera tota falsa.s.maiore erit ꝯclo va: ⁊ h̄ est(Silr qdē.) 2° qūo minore tota falsa ⁊ miore va erit ꝯclō va cū dicit (Silr aūt ⁊ si.b.c.)Cōseq̄nter manifestat idē in p̄ mō.

⁊ primo

⁊ p̄mo q̄n maiore tota falsa minore v̄a: erit ꝯclo vera cū dicit (Hoc si vtreqꝫ.) 2° q̄n eꝯ cū dicit (Silr aūt.)

¶ Rursum hac q̄dē tota vera: illa ꝟo in aliquo falsa: possē eni.b.q̄dem oi.c.inesse.a.aūt alicui c.nō: ⁊.a.alicui b. vt bipes q̄dē oi hoī: pulchrū ꝟo non oi ⁊ pulchrū alicui bipedi iest. Si ergo sumat.a. ⁊.b.toti.c.ineē.b.c.quidē tota vera.a.c.aūt in aliquo falsa: ꝯclo autē vera: silr aūt.a.c.q̄dē vera.b.c.aūt sumpta: transpositis eni eisdē termis erit demr̄atio: ⁊ cū hec quidē est priuatiua: illa ꝟo affirmatiua: q̄m eniꝫ euenit.b.q̄deꝫ toti.c.ineē.a.aūt alicui.c. ⁊ q̄n sic se hñt nō oi.b.inest.a. Si ergo sumat. b.oi.c.inesse.a.aūt nulli: priuatiua q̄dē in aliquo falsa: altera aūt tota vera ⁊ ꝯclusio. Rursum q2 cuꝫ ostēsum est.a.q̄dē nulli.c.ineē ⁊.b. alicui euenit.a.alicui.b.non ineē. Manifestū q̄n ⁊ cum a.c.tota vera.b.c.aūt in aliquo falsa ꝯtigit conclusionē eē veram. Si eni sumatur.a.quidem nulli.c.b.autem omni.a.c.quideꝫ tota vera.b.c.autem in aliquo falsa.

¶ Cōsequenter manifestat q̄n altera existe falsa in parte ⁊ altera vera erit ꝯclo vera: ⁊ h̄ p̄ in p̄mo mō. 2° in 2° mō.in p̄mo manifestat p̄us q̄ ꝯclo erit vera maiore existente in p̄te falsa ⁊ minore vera cū dicit (Rursum hac quidē.) 2° q̄ idem ꝯtingit eꝯ sic hñtib⁹ termis cuꝫ dicit (Silr aūt.) in 2° mō manifestat p̄us q̄n ꝯclo pōt esse vera maiori falsa in p̄te: ⁊ miori vera per hoc q̄d q̄ntus modus 3° figure infert. vn̄ ex maiori p̄ticulari vera que sit vera p̄ticulariter sumpta si trāspositio in vlem ꝓpositionē erit in p̄te falsa. Et modus scd̄s ifert veꝝ ex maiori p̄ticulari falsa ⁊ minori vera cū dicit (Cū hec q̄deꝫ est p̄uatiua.) ꝯiter manifestat q̄ ꝯclo pōt eē vera maiore existe p̄tiꝫ falsa ⁊ minore vera per h̄ q̄d in 6° modo ꝯcludit veꝝ minore p̄ticulari existe p̄tim vera ⁊ partiꝫ falsa. Si eniꝫ illa minor p̄ticulariter sumpta est v̄a: ⁊ si trāsposita in vlem erit minor p̄tim vera ⁊ p̄tim falsa: ⁊ erit p̄mus modus: ⁊ h̄ est q̄d dicit (Rursuꝫ q̄n h̄ aūt.)

¶ Manifestū aūt ⁊ in particularib⁹ syllis: q̄m oino per falsa euenit veꝝ. nā idē termini sumēdi: ⁊ q̄n vl̄es fuerit propōnes: in cathegoricis quidē cathegorici: in priuatiuis aūt priuatiui. Nihil eni dicit cū nulli inest oi sumere ineē: ⁊ si alicui vl̄r inerat alicui vl̄r sumere ad terminorum positionē: silr autem ⁊ in priuatiuis.

¶ Consequēter determinat syllos p̄ticulares ꝯcludētes veꝝ ex falsis dicēs: q̄ oi mō facta cōbinatione erit syllogiçare veꝝ per falsa in p̄ticularib⁹ syllis: ⁊ hoc pꝫ p eosdem termios qui p̄us accepti sunt in vl̄ibus tā affirmatiuis q̄ negatiuis. idē eni modus est accipiēdo ꝓpōnes in toto veras ⁊ in toto falsas affirmatiuas ⁊ negatiuas hic ⁊ in vl̄ibus syllis: ⁊ h̄ est (Manifestū aūt ⁊ in particularibus.) cōbinationes igit vl̄es sunt octo vtiles. aut enim vtraqꝫ falsa: aut tm̄ altera. si vtraqꝫ: aut in toto: aut in parte: aut maiori in toto falsa: ⁊ minori in parte: aut eꝯ. si tm̄ altera: aut maior: aut minor: si maior: aut eni in toto: aut in p̄te. si minor silr: aut in toto: aut in p̄te: ⁊ ita octo sūt cōbinatiōes vl̄es. ¶ Sed q̄rit. q̄re omittit duas hñtes alterā in toto falsam ⁊ alterā in p̄te. ⁊ rō h⁹ est: q2 satis p illas itelligunt q̄ hñt alterā in toto falsaꝫ.

Sed tunc querit. veꝝ vtraqꝫ possit in ꝯnēꝫ verā. ⁊ pꝫ ꝑm Ar. q̄ imo quocūqꝫ mō se habeant ꝓpōnes poterit vera eē ꝯclō. Sed opponit sic. p̄a figura p ꝯuersionē facit tertiā. q̄re maiori p̄e figure manet adhuc in 3a: sꝫ vna tota falsa nō erit. ergo vera in p̄a figura maiori existe v̄a ⁊ p̄tim falsa. q̄re nec in 3a. ¶ Sꝫ dōm q̄ arg^m nō valet. tria eni fuerunt in cā in p̄a figura. quare nō erat ꝯclō vera. vna est falsitas minoris ꝑm totū. aliud est acceptio ꝯnis vl̄is. 3^m est talis situs medij ad extrema: q2 minor sub medio accipit ⁊c̄. vn̄ quocūqꝫ illoꝝ deficiēte poterit vera eē ꝯclō. vn̄ in syllis p̄ticularibus p̄me sic se hñtib⁹ ꝓpōnib⁹ pōt eē vera ꝯclō in vl̄ib⁹ etiā 2e figure ⁊ in syllis tertie. De syllis aūt p̄ticularib⁹ q̄nqꝫ sunt ꝯiugōnes ⁊ oēs vtiles. aut eniꝫ vtraqꝫ falsa. ⁊ hoc dupl̄r. s. vl̄i ꝓpōne in toto falsa vel in p̄te: aut altera tm̄: ⁊ h̄ aut vl̄i: aut p̄ticulari. ⁊ hoc dupl̄r: aut in toto: aut in p̄te. ¶ Notādū igit q̄ in oib⁹ figuris apud vl̄es syllos sunt octo ꝯiugōnes. apud particulares q̄nqꝫ: ⁊ oēs general̄r possunt in ꝯnē verā exceptis duab⁹ ꝯiugationibus p̄me figure: vbi altera est maior in toto falsa: ⁊ altera. s. minor in p̄te falsa. ¶ Solet aūt opponi in oib⁹ his figuris sic. falsitas est p̄uatio veritatis. sicut negatio affirmationis: sed ex minore negatiua non fit sylls in p̄a ⁊ in 3a figura: nec in aliq̄ ex vtraqꝫ negatiua. ergo nec ex minore falsa fiet sylls in p̄a ⁊ in 3a: nec in aliq̄ figuraꝝ ex vtraqꝫ falsa. ¶ Et dōm q̄ ad syllm p̄e ⁊ 2e figure sufficit minorē dictā eē per positionē: ita q̄ affirmatiua sit per sermonē: ⁊ si nō sit sic in re sicut ponit per sermonē. silr aūt est de oibus figuris q̄ nō exigit. silr altera ꝓpositio posita ꝑm sermonē: sed sufficit q̄ sit posita ꝑm rem.

Manifestū igit q̄ si sit ꝯclō falsa necē est ea ex q̄bus est oratio falsa eē: aut oia: aut aliqua. Q̄n aūt vera: non necē est vera esse: neqꝫ q̄d: neqꝫ oia: sed est cū nullū sit veꝝ eoꝝ que sunt in syllis ꝯclōnē silr esse verā: nō tm̄ ex necitate. Causa autē q̄n dico sic se hñt adinuicē: vt cū sit alteꝝ ex necessitate esse alteꝝ: hoc cum nō sit quidem: neqꝫ alteruꝫ erit: cum aūt sit: nō necesse est esse alterum.

¶ In isto caplo est intētio Ar. ondere duas p̄tes vnius ꝯnis vt p̄dictū est. q̄ꝝ p̄a est: q̄ ex falsis seqtur veꝝ. 2a q̄ nō ꝓpter q̄d sit: sed q̄a. ideo ostēsa est p̄a pars hui⁹ ꝯnis. s. q̄ ex falsis est syllare veꝝ per tres figuras. Nūc intendit 2^am partē hui⁹. s. q̄ nō seqtur veꝝ ex falsis ꝓpter q̄d: sed q̄a. Et diuidit in duas. In p̄a manifestat ꝯnes p̄ostēsas cū causis istoꝝ. In 2a cū dicit (Idem aūt cū sit ⁊ nō sit.) ꝯnem intētā ondit. Et nota q̄ facit epilogationem vt ꝯtinuet p̄ostēsa in ꝯnē ondsam quā iterserit in epilogo. in p̄a sic ꝓcedit. p̄mo dicit q̄ ex veris nō seqtur nisi veꝝ: ⁊ hoc p̄ostēsuꝫ est in hoc caplō: ⁊ q̄ ex falsis pōt sequi veꝝ ⁊ ex altera falsa: ⁊ hoc est 2° ondsuꝫ: ⁊ addit q̄ nō seqtur veꝝ ex falsis ex necitate: ⁊ hoc itēdit hic ondere: ⁊ hoc est idē q̄d dixit taleꝫ syllm nō dicere ꝓpter q̄d de ꝯne: sed tm̄ q̄a: nō enim sunt cā ꝯnis simpl̄r: sꝫ ꝑm q̄d ⁊ accn̄tal̄r. sic̄ p̄determinatū est: ⁊ h̄ est (Manifestuꝫ g̊.) 2° ponit cām p̄ostēsoꝝ dicēs: q̄ q̄n aliq̄d seq̄t ad aliud cum nō sit ꝯn̄s necesse est an̄s nō esse: ⁊ hoc in causa prime ondsum est: ⁊ h̄ est (Causa aūt quoniam.)

¶ Idem aūt cū sit ⁊ nō sit impoīe est ex necessitate idē esse. dico aūt vt cum sit.a.albū. b.ex

necessitate esse. Qñ eniz cū hoc sit.a.albū illud de necessitate est.b.eē magnū. Cum aūt sit.b. magnū.c.nō albū: necesse est si.a.sit albū. c.nō eē album. Et qñ duobus existētibus terminis cum alter̄ sit neceē est alter̄ esse: hoc cum nō sit necesse est non eē.a. Cuz ergo.b.nō sit magnū a.non pōt album eē.cum vō.a.nō sit albū: necesse est.b.magnum esse: accidit ex necessitate: cum.b.magnū non sit idē.b.esse magnuz: hoc aūt impossibile. Nam si.b.non est magnuz.a. non erit album ex necessitate. Si igitur cū non sit hoc album.b.erit magnum accidit si.b.non est magnum.b.eē magnum tanq̄ per tria.

¶ Consequēter ondit ɔnem intētaz quā nuper posuit.s. ꝙ ver̄ nō seqtur ex falsis ex nec̄itate sic: ad idem esse ⁊ nō esse non seqtur aliqd de necessitate: sed ad añtecedens esse vel eē ver̄ qd idē est seqtur ex nec̄itate ɔñs esse vel esse ver̄. ergo ad añtecedens nō esse vel esse falsum quod idē est nō seqtur ex nec̄itate ɔñs esse vel esse ver̄. Huius rōnis minor est pcōcessa ⁊ ꝓ primo repetita cum sua causa. ɔclusio aūt in ꝓxima parte posita est: ⁊ ideo solū maiorez ponit. pmo ergo ponit maiorē ⁊ exponit: ⁊ h̄ est (Idem aūt cum sit.) sic exponit dicens: ꝙ cuz ex necessitate seqtur si.a.est albū.b.est magnum non seqtur ex nec̄itate si.a.nō est album.b.est magnū: ⁊ hec est (Dico aūt.) pmo ondit eam sic. si ad esse albuz.a.seqtur de necessitate.b.esse magnum. ergo a destructione ɔñtis si.b. non est magnū.a.nō est albuz: sed seqtur ex hypothesi si.a.nō est albū.b.est magnuz. ergo a pmo ad vltimum seqtur si.b.est magnū.b.nō est magnū: hoc aūt impole. ergo impole est ad idē esse ⁊ nō esse ex nec̄itate aliquid sequi: iuxta hanc rōnem sic ꝓcedit. pmo ne fiat cauillatio de hoc qd arguit a pmo ad vltimuz in duob⁹ termis ponit argumētationē in trib⁹ termis.s.a.b.c. ⁊ pz qd dicit: ⁊ h̄ est (Qñ enim cū hoc sit albū.) 2° facit suaz rōnē a pmo ad vltimuz ad silitudinē pcedētis rōnis facte in trib⁹ termis dicens: ꝙ adeo bñ seqt̄ a pmo ad vltimū in duob⁹ termis: sicut in tribus. ⁊ pz sua ratio: q2 ponit eā plane cū dicit (Et qñ duobus.) Et iter̄ manifestius resumit eam cum dicit (Nam si.b.non est.)

Dubiuz **Dubitaret** forte aliqs de maiore ꝓpōne sue rōnis. videt̄ enim ad idē esse vel nō eē sequi idē: q2 si tu sedes deus est ⁊ si tu nō sedes deus est: q2 nec̄iium seqtur ex quolibet: adhuc si tu sedes alteruz istor̄ est ver̄ te sedere te nō sedere: ⁊ si tu non sedes al-

2° terum istor̄ est ver̄. ¶ Adhuc disiunctiua sequitur ad vtranq3 sui partē: ⁊ hec nāli ɔñtia. quare seqtur si tu sedes tu sedes vel nō sedes: ⁊ ita nāli ɔñtia seqtur idem ad idē esse vel nō esse: ⁊ ita ex nec̄itate. ¶ Ad pm dōz ꝙ

Ad pm duplex est ɔñtia.s.essentialis vel nālis.s.qñ ɔñs intelligitur in añtecedente: ⁊ est ɔñtia accidētalis fm quā dicimus: nec̄ium seqtur ad qdlibet: ⁊ de tali nō est itelligendus sermo Ar̄. ¶ Ad 2m dōz ꝙ idē pōt sequi duplr: aut

Ad 2m grā eiusdē in ipso: ⁊ sic nō pōt sequi idem ad idem affirmatuz ⁊ negatū: ⁊ sic intēdit h̄ Ar̄. aut grā diuersor̄ in ipso: ⁊ sic pōt sequi idē ad idē affirmatuz ⁊ negatū: ⁊ sic nō intēdit Ar̄. ⁊ sic ꝓcedit oppositio ⁊ per h̄ etiā soluit̄ 3m: q2 disiūctiua seqtur ad vtrāq3 ptē sui nō grā eiusdē in ea: sed grā diuersor̄. itelligit ergo Ar̄. ꝙ ad idē esse ⁊ nō esse nō seqt̄ ex nec̄itate aliqd nāli ɔña ⁊ grā eiusdē.

Dubiuz **Deinde** forte dubitabit̄ de hoc qd concludit illud pro incōuenienti. si.b. nō est magnum.b. est magnum: hoc eniz non videt̄ incōueniens cū vnum oppositor̄ bene possit sequi ex alio sic. Si tu es asinus tu non es asinus: q2 ex impoli seqtur qdlibet: ⁊ nec̄ium seqtur ad qdlibet. ¶ Et dōni ꝙ ɔñtia duplex est.s.positiua siue accidētalis: ⁊ ibi nō est incōueniens vnū oppositor̄ sequi ex altero: sicut ondsuz est: ⁊ est ɔñtia nālis siue essentialis: ⁊ ibi nō seqtur vnū oppositor̄ ex alio: ⁊ sic intēdit hic Ar̄. Aliter aūt dī ꝙ ex impoli seqtur ad qdlibet pter suū oppositū: ⁊ nec̄ium seqtur ad qdlibet preter ꝙ ad suū oppositū: de quo dubitat̄ ɔñter: ⁊ videt̄ h̄ eē ver̄ per hāc rōnē. nihil ponit ⁊ perimit idē. si aūt ponit suū ɔñs. ergo nō pimit ipm: sed vnū oppositor̄ perimit suū oppositū. ergo añcedit ad ipm: q̄re neutruz oppositor̄ seqtur ad reliquū. ¶ Adhuc ɔñs est de actuali intellectu añtis: sed vnū oppositor̄ nō est de intellectu alterius. ergo ⁊c̄. ¶ Contra sic. si ad impole seqtur qdlibet: nō repugnās huic te eē asinū non repugnat a te currere: seqtur si tu es asinus tu curris: ⁊ si nec̄ium seqtur ad qdlibet sibi nō repugnās ⁊ te currere non repugnat ei qd est te nō esse asinū. seqtur si tu curris tu nō es asinus. q̄re a pmo ad vltimū si tu es asinus tu nō es asin⁹: ⁊ ita in talibus ɔñtijs vnū oppositor̄ seqtur ad aliud: ⁊ istud ɔcedēduz est fm Augustinū qui dicit. Si veritas nō est veritas est. Cōcedēdū ergo ꝙ ex ipoli seqtur suū oppositū: ⁊ ꝙ nec̄ium seqtur ad suū oppositū. ¶ Ad pm obiectū dici posset ꝙ vnū oppositum simplr interimit sub ɔditione: tn̄ ponit ipm: ⁊ ita sub ɔditione seqtur ad ipsum: sed illud nō sufficit. quare sicut sub ɔditione ponit ipm sub ɔditione interimit: q2 silr ad esse vnius oppositor̄ seqtur nō esse alterius. ¶ P̄. dicēdum ꝙ vnum oppositor̄ alter̄ interimit ⁊ nō ponit: ꝙ autē in talibus ɔñtijs vnū oppositor̄ seqt̄ ad alter̄ nō est q2 vnū oppositor̄ ponit alter̄: s3 ipm ɔñs ꝓpter nec̄itatē sui ponit̄: ⁊ non ꝓpter suū añcedens. In ɔñtijs ergo naturalib⁹ antecedens ponit suū ɔñs. In ɔsequentijs aūt accidētalibus nō est hoc neceē. Per hoc pz r̄n̄s ad alter̄ solū in cōsequētijs nālibus: op3 ɔñs actualr intelligi in antecedēte: ⁊ non op3 hoc in consequētijs accidentalibus.

Circulo aūt ⁊ ex se inuicē ostēdere est per ɔclusionez ⁊ ecōuerso p̄dicationem alteram sumētem ꝓpōnem ɔcludere reliquā quam sumpserat in altero syllogismo. vt si opoztuit ostendere qm̄.a. inest oi.c.ondat aūt per.b. ⁊ rursus si mōstret: qm̄.a.inest.b.sumens.a.quidē ineē.c.c.aūt.b. ⁊.a.inerit.b.prius aūt ecōuerso sumpsit.b.inesse.c.aut si: qm̄.b.inest.c.opoztet ostendere si sumat̄.a.de.c.que fuit ɔclusio. b.aūt de.a.eē: prius aūt sumptum est ecōuerso.a.de.b.alter vō nō est ex se inuicē ostēdere: siue enim aliud medium sumat̄ nō circulo: nihil eni sumet̄ corrūdē: siue hor̄ qdē neceē est alter̄ solum: nam si ambo eadē erit ɔclo: aut opoztet eē diuersam.

Postq̄ determinauit de ptāte sylli q̄tum ad sua pncipia siue pmissas: hic intēdit de ei⁹ potestate penes ɔnē: ⁊ diuidit̄ in duas. in p° determiat ei⁹ ptātē q̄tū ad ɔnē in scipsa. in 2° q̄tū ad ɔnē i suo opposito cū dicit (Cōuertere aūt ⁊c̄.) p° est de syllo circulari vbi ondit ptās ɔnis sup pmissas: ⁊ diuidit̄ in duas. i p° manifestat qd sit circulo ondere. in 2° cū dicit (In his g̃ que nō ɔuertunt̄.) de circulari ostēsione determinat. in

prima

prima parte sic ꝑcedit. ꝑmo dat diffinitionē siue descriptionē circularis ostensionis dicēs: ꝙ circularis ostēsio est que ex ↄ̃ne ⁊ ↄuersa aliqua premissarū ↄcludit reliquã ꝑmissarū: ⁊ hec est (Circulo autē ⁊ ex se.) 2° manifestat diffinitionē ⁊ ꝑcedit sic. ꝑmo oñdit quō ex ↄ̃ne ⁊ ↄuersa minore syllr̃ maior ⁊ fit ꝑncipalis sylls. oē. b. est. a. oē c. est. b. ergo oē. c. est. a. circulariter ergo arguit̃ sic. oē. c. est. a. oē. b. est. c. ergo oē. b. est. a. ⁊ h̃ est (Ut si oporteat.) 2° manifestat ꝙ ex ↄ̃ne ⁊ ↄuersa maioris syllr̃ minor: sic. oē. a. est. b. que est ↄuersa maioris. oē. c. est. a. que fuit ↄclō. ergo oē. c. est. b. ⁊ h̃ est (Et si qm̃.) 3° addit ad maiorē declarationē ꝙ impoĺe est aliter fieri ostensionē circularē. si eni accipet̃ terminus extra tres terminos ꝑncipalis sylli: vt cū ↄ̃ne sumeret̃ alia ꝑmissarū nō eēt ostensio circularis: ⁊ ita terminaret̃ demr̃atio in eodē a quo exiuit. Si aūt accipit̃ vna ꝑmissarū cū sua ↄuersa nō cum ↄ̃ne: sed cū reliqua ꝑmissarū: tūc accideret eadē ↄclusio que in ꝑncipali syllo fuit: neqȝ ergo sine ↄ̃ne fit ostēsio: neqȝ per aliã simplr̃ a preexñtib⁹: ⁊ ideo necesse est accipere ↄ̃nē cū altera ꝑmissarū alterata in suã ↄuersam: ⁊ h̃ dcm̃ est in descriptione: ⁊ h̃ est (Alter vo non est.)

⸿ In his ergo que nō ↄuertunt̃ ex indemõstrata altera ꝑpositione fit syllogismus: non enim est demonstrare per hos terminos: quoniam medio inest tertium aut primo medium.

⸿ Consequēter determiat de syllō circulari: ⁊ diuidit̃ in duas. in p° oñdit in qb⁹ termis fiat. in 2° cū dicit (In his vo que ↄuertunt̃.) oñdit quō fiat. ⁊ p⁹ pars ad mãm ei⁹ ꝑtinet. 2° ad formã. in p° oñdit ꝙ sylls circularis fit tm̃ mō in terminis ↄuertibilib⁹ sic. in syllō circulari debet oñdi quelibet ꝑpositio per ↄ̃nē: sed hoc nō ↄuenit si sumant̃ termini nō ↄuertibiles: q̃re in syllō circulari opȝ termios eē ↄuertibiles. Huius rōnis ponit solū mediū ⁊ explanat: ⁊ hoc est (In his ergo que nō.) explanat dicens: ꝙ si termini accipiunt̃ nō ↄuertibiles altera ꝑpōnū vel ei⁹ ↄuersa manebit indemõstrata: ⁊ ita nō quelibet ꝑpō oñdet̃: ⁊ hec est (Nō eniȝ est.) ⁊ per h̃ qd̃ dicit tertiū eē in medio pōt itelligi minor ꝑpositio. q̃re 3ᵐ est in medio: sicut subm in ꝑdicato: vel inferius in supiori: vel pōt itelligi ↄuersa minoris: in qua significat̃ terminū esse in medio: sicut ꝑdicatū in subo: eodē mō intelligi pōt de hoc qd̃ dicit mediū eē in ꝑmo maior ꝑpositio.

⸿ In his vo que ↄuertunt̃ est omnia monstrare per se inuicē: vt si. a. ⁊. b. ⁊. c. ↄuertunt̃ sibi inuicē: oñdatur enim. a. c. per mediuȝ. b. ⁊ rursus. a. b. per conclusionē ⁊ per. b. c. ↄuersam ꝑpositionē. Similiter aūt ⁊. b. c. per ↄclusionē: ⁊ per. a. b. conclusionē conuersam. Oportet aūt. b. c. ⁊. b. a. propositione demonstrare: nam his indemonstratis vsi sumus soluȝ. Si ergo sumatur. b. omni. c. ineē. ⁊. c. omni. a. syllogismus erit eius qd̃ est. b. ad. a. rursus si sumat̃. c. omni. a. ⁊. a. omni. b. neċe est ineē omni. b. In vtrisqȝ ergo syllogismis. a. c. propositio sumpta est indemonstrata: nam alie probate erāt. Quare si hanc ostēderimus omnes erunt approbate per se inuiceȝ. Si ergo sumatur. c. omni. b. ⁊. b. omni. a. ineē ⁊ vtreqȝ propositiones demonstrate sumētur: ⁊. c. necesse est ineē. a. Manifestum quoniam in solis his que conuertuntur circulo ⁊ pro se inuicē contingit fieri demonstrationes. In alijs vo quēadmodum prius diximus. Accidit autēȝ ⁊ in his eodē sumpto qd̃ mõstratur vti ad demonstrationem. naȝ. c. de. b. ⁊. b. de. a. monstratur sumpto. c. de. a. dici. c. autēȝ de. a. per has ostēditur propositiones: quare cõclusione vtimur ad demonstrationem.

⸿ Consequēter determinat quō fit circularis sylls: ⁊ diuidit̃ in duas. in p° determinat ꝑncipale intētum. in 2° cū dicit (Manifestuȝ ergo qm̃ in p°.) ↄcludit quedam correlaria. p° diuidit̃ in tres s̃m numeꝝ ⁊ ordinē trium figuraꝝ. in p° determinat quō fit circularis sylls in p° figura. ⁊ h̃ ꝑmo in modis vlib⁹. 2° in ꝑticularib⁹ cū dicit (In ꝑticularib⁹ aūt syllis.) p° in duas. in p° ostēdit quō in mō vli affirmatiuo. in 2° quō in mō vli negatiuo cū dicit (In ꝑuatiuis autē syllis.) p° in duas. in pma docet syllr̃e ꝑncipalē ↄ̃nem ex ꝑmissis ꝑncipalibus: ⁊ eȯ per ↄ̃nem vtrãqȝ ꝑmissaꝝ: ⁊ qꝛ prius hoc plane manifestauit breuiter tangit quō faciendū sit. ⁊ pȝ: ⁊ h̃ est (In his vo que ↄuertunt̃.) In 2° docet syllogiçare ↄuersas oiuȝ eaꝝ: ⁊ ꝑcedit sic. p° docet syllogiçare ↄuersas sic. ↄuersa maioris syllogiçat̃ ex ↄuersa ↄ̃nis ⁊ minore sic. Oē. c. est b. oē. a. est. c. ergo oē. a. est. b. ↄuersa aūt minoris syllogiçat̃ ex ↄuersa ↄ̃nis ⁊ maioris sic. oē. a. est. c. oē. b. est. a. ergo omne. b. est. c. conuersa aūt ↄ̃nis syllogiçat̃ ex ↄuersa vtriusqȝ premissaꝝ sic. oē. b. est. c. omne. a. est. b. ergo oē a. est. c. pȝ igit̃ cum ostēse sint premisse ꝑncipales ⁊ ↄclō eaꝝ ⁊ oēs eaꝝ ↄuerse. oēs ꝑpositiones iste ostēse sex sūt ⁊ nulla accipit̃ indemõstrata: ⁊ h̃ est (Opȝ autē. c. ⁊. b.) 2° ↄcludit correlarium. s. ꝙ aliter nō fit circularis sylls nisi in termis ↄuertibilibus ⁊ cā ꝙ in eis fiat est. quare termis existētibus ↄuertibilibus ex ↄuersis ꝑmissarum syllogiçat̃ ↄuersa ↄ̃nis: ⁊ ecōuerso ex ↄuersa ↄ̃nis ↄuerse ꝑmissaꝝ: ⁊ hec est (Manifestum ergo quoniam.)

⸿ In priuatiuis aūt syllogismis sic mõstratur ex se inuicē. Sit. b. quidem omni. c. ineē. a. aūt nulli. b. conclusio: qm̃. a. nulli. c. Si ergo rursum oporteat concludere: qm̃. a. nulli. b. quod prius sumptum erat: erit. a. quidem nulli. c. c. aūt omni. b. fit enim ecōuerso propositio. Si aūt qm̃. b. oī inest. c. oportet concludere iaȝ nō similiter conuertēdum. a. b. Nam eadē propositio. b. nulli. a. ⁊. a. nulli. b. ineē: sed sumēdum cui. a. nulli inest huic. b. omni ineē: ⁊ sit. a. nulli. c. ineē quod fuit ↄclusio. Cui aūt. a. nulli. b. sumatur omni ineē. Necesse est igitur. b. omni c. inesse. Quare cum sint tria vnūquodqȝ conclusio est facta ⁊ circulo demõstrare: hoc aūt conclusionem sumentem: ⁊ econuerso alterã propositionem reliquam syllogizare.

⸿ Consequēter ostēdit quō fit sylls circularis in modo negatiuo vli: ⁊ ꝑcedit sic. ꝑmo ponit ꝑncipalē syllm̃ sic. nullū. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nulluȝ. c. est. a. ⁊ hec est (In priuatiua aūt.) 2° ex conuersa minoris ⁊ ↄclusione syllogiçat maiorē sic. nullum. c. est. a. oē. b. est. c. ergo nullum. b. est. a. ⁊ hec est (Si ergo rursum.) 3° dicit ꝙ syllo

giçando minorem que affirmatiua est nõ est sumere cõuersam maioris in ie:q2 est negatiua. sicut maior est affirmatiua nõ sequitur ex negatiua:7 ideo opz cõuertere in affirmatiuaz sic. Cui nulli inest.a.huic oi inest.b.ex hac aũt 7 cõne sequitur maior sic. Cui nulli inest.a.illi enim oi inest.b.c.nulli iest.a.ergo.c.oi inest.b.7 hec est (Si aũt qm.b.) De his ꝯcludit ꝙ cũ tres sunt ꝓpõnes ꝯnumerãdo cõnem pz:ꝙ oẽs ostẽse sunt:q2 ex cõne 7 ꝯuersa vnius premissaꝝ ondit altera:7 h est (Quare cũ sint tres.)

¶ In particularibus autez syllogismis vniuersalem quidem propositionẽ non est monstrare:per aliam aũt particularẽ:est qm̃ autez non demonstrare vniuersalẽ manifestum:nã vlis monstratur per vniuersalẽ:conclusio aũt non est vlis:oportet aũt ex ꝯclusione ostẽdere 7 altera propositione. Amplius oino non fit syllogismus conuersa propositione:naz particulares fiunt vtreqz propositiones:particularez aũt est. Ostẽdutur enim.a.de aliquo.c.per.b.si ergo sumat.b.omni.a. 7 ꝯclusio manet.b.alicui.c.inerit. Fit eniz prima figura 7.a.mediũ. Si ergo sit priuatiuus syllogismus:vniuersalem quidẽ ꝓpositionem non est ostẽdendum: propter hoc quod dictum est prius:particularem aũt est si sĩr ꝯuertatur.a.b. quẽadmoduz in vniuersalibus: vt cui.a.alicui nõ inest: huic b.alicui inest:naz aliter non fit syllogismus eo ꝙ negatiua est propositio particularis.

¶ Hic dicit quõ fit syllogismus circularis in particularibus pime figure.7 pmo in modo affirmatiuo. 2° in modo negatiuo. In affirmatiuo pmo ponit duas conclusiones.quaꝝ vna est:ꝙ non syllogiçat vlis ꝓpositio.secunda:ꝙ particularis syllogiçat:7 hec est (In particularib9 aũt.) 2° ostendit eas.7 pmo primã duplici rõne sic:q2 ad ostẽsionem ꝓpositionis pmisse accipiẽda est ꝯclusio.s. illa que est particularis:7 ideo ex illa nõ sequitur vlis:q2 oportet accipe ꝯuersam vnius pmisse cum cõne:sed illa conuersa est particularis. quare si assumeret sic oratio non esset syllogismus: eo ꝙ ex particularibus nihil sequit:7 hec est (Qm aũt non est.) 2° ostendit 2am conclusionem,ꝯcludens minorem ex ꝯclusione 7 conuersa maiore sic.si syllogiçat ꝙ aliquod.c.sit.a.per hoc ꝙ omne b.est.a.7 aliquod.c.est.b.ꝯuersa maiore 7 cõne syllogiçat minor sic. Omne.a.est.b.aliqđ.c.est.a.ergo aliqđ.c.est b.7 hec est (Particulare aũt.) Consequẽter determinat circularẽ syllm circa moduz negatiuum particularẽ:7 pcedit sic.pmo dicit ꝙ non est syllogiçare ꝓpositionẽ vlem propter cãm prius dictã pximo:7 hec est (Si aũt sit priuatio.) 2° dicit ꝙ particularis sylls põt syllogiçari si cõuertatur maior in affirmatiua eo modo quo dictũ est in syllogismis vlibus sic. Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.7 est syllogismus talis. Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.c.alicui nõ inest.b.a.ergo.c.alicui inest.b. quomodo autem fieri debeat principalis syllogismus patet:7 hec est (Particulare autem.)

Dubiuz Dubitaret forte aliqs hic pmo de circulari syllogismo in cõmuni.7 pmo videtur ꝙ non sit possibilis apud artẽ:q2 impossibile est apud artẽ idem esse prius 7 posterius seipso:sed si concludat aliquid circulariter erit idem prius 7 posterius seipso 7 notius 7 ignotius.q̃re non est possibile apud artem circulo ostendere.probatio minoris. Id quod est ostendens est prius 7 notius:7 id qđ est ostensum est posterius 7 ignotius:sed in syllogismo circulari ponitur idem ostẽdens 7 ostensum respectu suipsius. quare si.a.erit.b.7.b.erit a.7 sic.a.prius 7 notius erit seipso.huiusmodi est ꝓcessus circularis. ¶ Et dõm ꝙ idem esse prius 7 posterius notius 7 ignotius seipso sm rationem eandem impossibile est:idem tamẽ sub diuersis rationibus bene potest. 7 sic ostendens prius est q̃ ostensa:7 ostẽsa posterior est sm rationem hanc:7 hoc patebit cito post.

Cõsequẽter forte dubitabit aliquis:vtruz sit syllogismus:nec ne.7 videt ꝙ non est: cum syllogismus sit decursus ab vniuersali ad particulare in circulari ostensione a pari in par:q2 conuertant ibi oĩa. ¶ Et dicẽduz ad hoc ꝙ sicut ꝓpositio constitui potest ex cõuertibilibus: 7 tñ subiectum est in ratione partis:predicatum in rõne superioris vel totius sic sylls ex oibus ꝯuertibilib9 fieri põt:nihilominus tñ ꝯclo est in rõne particularis:maior aũt in rõne vlis. ¶ Ad rõnez dõm est ꝙ non est necesse in syllo ꝓcedi sm rem ab vniuersali ad particulare:sed sm rem vel rõnem. Dubiuz

Alterius forte dubitaret aliqs:que sit vtilitas talis syllogismi:7 cuius artis sit instrumẽtum. videt enim ꝙ careat vtilitate sic 7 bono fine carebit.nam ois syllogismus cõpetit ad vsum syllogiçandi vel dialectici vel demõstratoris:sed circularis ad nullũ istoꝝ ptinet neqz sophistice:q2 sylls suus deficit in forma aut in mã aut in vtroqz. circularis aũt in syllo non est deficiens:nec in materia.ergo ad ipm non ptinet.ꝙ aũt nõ ad demõstratorem videt per hoc qđ ondit in libro posterioꝝ:ꝙ non est circulo demõstrare:7 sic. vt videtur ad ipm nõ ptinet. ¶ Itẽ in demõstratione nõ petitur pncipiũ sm rem neqz sm rõnẽ:sed in circulari syllogismo petit idẽ sm rem.quare nõ ptinet ad demonstratorẽ:pbatio minoris.Inferius ostẽdet ꝙ petitio pncipij est sm rem: qm maior est eque dubia cõni:7 termini alterius ꝓpõnis ꝯuertuntur: 7 dr ꝙ hoc est:q2 ex cõne 7 ꝯuersa alterius premissaꝝ ꝯtingit ꝯcludere reliquã:sicut ecõuerso:sed illud ꝯtingit in syllogismo circulari:sicut pz per se.q̃re videt ꝙ in syllogismo circulari sit peccatũ:qđ est petitio sm rem:7 ita nõ pertinebit ad demõstratorem. Q2 aũt nõ ptineret ad dialecticũ videt:quia ibi est petitio pncipij:qđ est petitio in dialectica. sic pz ꝙ ad dialecticũ non ptinet. ¶ Ad oppositũ.sic causa imediata 7 effectus ipsius cũ ipsa conuertit:sed demõstrator concludit effectuz per causam imediatã: 7 ecõuerso per effectum imediatuz causam imediatã:sicut ostẽdit in posterioribus.ergo cuz in tali ꝓcessu sit ostẽsio circularis videt ꝙ ostensio circularis ad demõstratorẽ pertineat. ¶ Adhuc videt ꝙ ptineat ad dialecticũ:q2 dialecticus syllogiçat diffinitionem per diffinituz:7 ecõuerso:7 talis ostẽsio est circularis.q̃re videt ꝙ ptineat tam ad dialecticum q̃ ad demõstratorẽ: qđ ꝯcedẽdum est. Sciendũ tñ ꝙ pmo 7 precipue ad demõstratorẽ pertinet:7 propter hoc hic determinatur de syllogismo particulari:minus aũt proprie ptinet ad dialecticum. ¶ Ad pm dicẽdum ꝙ Aristo.in posterioribus nõ intendit simpliciter destruere demõstrationẽ circularẽ:sed quidaz posuerant ꝙ contingit oia scire 7 oia ex se inuicem demonstrare:7 hoc per causam 7 eodem modo demõstrandi:7 hoc remouet Ar.ibi:7 nõ intẽdit quin fiat circularis demõstratio:ita ꝙ causa demõstret effectũ 7 ecõuerso:sed nõ est idẽ modus demõstrãdi. vna enim demonstratio est propter quid:alia est qa. ¶ Ad 2m dicendum ꝙ petitio

Margin notes (right column): Dubiuz; Dubiuz; 2°; In op°; 2°; Ad pm; Ad 2m

q petitio pncipij sz veritatē est sicut lra determinat:
qñ qd non est natū ostendi per se:ostendet per se. Si g
in syllogismo circulari accipiat ppō per se nota:r que
est per se nata ostendi que sibi fidē facit sicut vult Ari.
r Boetius in multis locis q ipsa est ppositio imedia
ta r pn de ipsa non fiet petitio pncipij: vt si.a.natuz sit
per se ostendi:r per ipsum ostendat ppriis effect' eius
.s.b.r deinde per.b.ostendat.a.r ecōuerso r ostendatur
a.per.a.h nō facit petitionē pncipij:cū.a.sit natū per se
ostendi. Si aūt accipiat ppositio mediata:r nō per se
nota:nec per se nata ostēdi:erit petitio sm veritatez.vt
si.a.nata sit ostendi per.a.ex ipsa.a. ostendit.b. r econ
uerso.sequit q.a.demōstret.a.r est petitio ei' qd est in
pncipio. Dōm igit q petitio pncipij sm veritatem est
qñ petit ppositio nō per se nota.pz g q in syllogismo
circulari qñqz petit qd est in pncipio sm veritatē:r est
qñ petit ppositio eque dubia ɔclusioni:r termini inter
se ɔuertunt. h aūt non ɔtingit quando petit ppositio
per se nota.pz ergo q in syllogismo circulari quandoqz
petitur qd est in principio sm veritatem sic non perti
Ad 3m net ad demonstratorē. ¶ Ad 3m dōm q petitio eius qd
dicit in principio duplex est.s.sm veritatē r sz opinio
nem.sm veritatem quando per se natuz ostendi osten
ditur per se.sm opinionem quando petitur aliquid du
biū:vel aliqd qd pbari deberet sm opinionē eius cuz
quo disputat:qūis nō sit ita sz veritatē.pmus modus
petendi ɔsiderat a demōstratore tanq̄ fugiēdus.scōs
aūt a dialectico.vnde qūis in argumēto petatur pnci
pium sm veritatē.cōtingit tamē esse dialecticū bonū.
Si ergo per pmissas ostendatur conclusio:r econuerso
per conclusionē premissa.dūmodo sub diuersis rōnib'
premissa sit notior ɔne:r ɔclusio notior pmissa apud il
lum:tñ cōclusio disputat vel subm apud diuersos:quā
uis sm veritatē sit eque dubia vtraqz ostensio bona est
dialectico:vel alter nō erit dialectice syllogiçare diffi
nitionē per diffinitū r ecōuerso.g q in syllogismo cir
culari peti pōt qd est in pncipio sm opinionē:r sic non
pertinet ad dialecticū.vel pōt nō peti:r sic pertinet ad
ipm.nō tñ sm q ptinet ad ipsum petit id qd est in pn'
Ad 4m sm veritatē. ¶ Ad vltimuz pz rñsio:qr circularis sylls
dialectico cōpetit:sed non est sic ex notioribus dialecti
co simpliciter:sed ex notioribus ei:qūis sm veritatem
eque ignota.ex his appet q sylls circularis vtilitatem
hz tam ad vsum dialectici q̄ demōstratoris:r q diuer
simode fit petitio pncipij apud dialecticum r apud de
mōstratorē:r q sepe fit petitio sm demsatorē:vbi non
fit sm dialecticū:qr dialecticus cōiter. r sm opinionez
considerat:demonstrator sm veritatez magis inspicit.

Dubiuz Adhuc aūt dubitaret forte aliqs que sit differētia
sylli circularis hic determinati ad demon
strationē circularē quā docet Ari.in 2° posterior in ca
pitulo de causis. ¶ Et dōm q hic determinat sz q ab
strahit a terminis causalibus r non causalibus.vt pz ex
iam dictis. Ibi vo sm q fit in terminis causalibus tñ
vt nubes est causa pluuie:r pluuia vaporis:iter vapor
De p° causa pluuie:r sic deinceps sm circulū. ¶ Ulteri' qrit
de his que dicit in lra de diffinitiōe circularis sylli. vi
det enim esse ostensio diminuta:qr aliq̄ circularis ostē
sio fit per ɔuersam ɔclusionis:r per alteraz propositio
nem ad syllogiçanduz ɔuersam alterius propositionis:
diffinitio dicit tantūmodo q accipit tñ ɔclusionem:r
ɔuersam alterius ppositionis ad syllogiçandū reliquā.
nunc aūt ɔtingit sic:r aliter.quare sua diffinitio non oī
De 2° ostensioni circulari ɔuenit. ¶ Queritur etiam q̄re ma
gis dicis ipsam fieri ex ɔuersa alteri' premisse q̄ per cō

clusionē:r alterā premissaz vel per ɔuersionē vtriusqz.
¶ Ad pm dōm q in pmo modo prime figure sunt due Ad pm
ostēsiones circulares.vna est que per pncipales premis
sas ostendit conclusionem:r econuerso per cōclusionez
premissas:r hec proculdubio sumit ɔclusionē cum con
uersa alterius pmissar sm q significat diffinitio. Alia
est que per ɔuersas pmissar pncipaliū concludit ɔuer
sam principalis ɔclusionis:r econuerso per eius cōuer
sam conuersas premissar principaliū. In hac aūt circu
latiōe scōa est tanq̄ pm sylli qui ɔcludit ɔuersam con
clusionis pncipalis ex ɔuersis pmissarū principaliuz:r
hō ɔclusio cum ɔuersa vnius premissar eius accipitur
in syllo reflexo circulariter.est eni huic syllo ɔclusio cō
uersa pncipalis ɔclusionis:r pmissa ɔuersa principalis
premisse:r ɔuersa premisse eius est pncipalis premissa.
Patet ergo q sicut in pma circulatione syllat vna pro
positio ex ɔclusione:r ɔuersa alterius ppositionis:sic r
in circulatione scōa.r sic respiciēdo ad vnāquāqz circu
larē ostensionē sm se ɔuenit cuilibet diffinitio pdicta.
r q dicit in diffinitiōe q ex ɔne r conuersa vnius pre
misse syllare reliquā nō solū referenduz est ad pncipa
lem syllogismū:sed vniuersaliter ad oēm in quo fit cir
culatio. ¶ Ad 2m dōm q conclusio cū vna premissarū Ad 2m
vel conuersa vtriusqz facit dispositionē secunde figure
aut tertie:sicut pz intuenti:sed tertia non cōcludit vni
uersalem.secūda vo non concludit vniuersalē affirma
tiuaz:r ideo necesse est in syllogismo circulari ad osten
dendaz vlem affirmatiuā precipue accipere premissas
in dispositione prime figure.sic aūt se hñt conclusio et
cōuersa vnius premissarū:r ideo magis dicit circularē
ostensionem fieri ex cōclusione r ɔuersa vnius premis
saruz vel ex vtraqz ɔuersa. ¶ Ex iam dictis pz solutio
eius qd solet queri.s.cū talis sylls sit circularis an vnus
quisqz syllogismor factor sit circularis:an.s.oēs syllo
gismi insimul sint vnus circulus siue faciant vnum cir
cularem syllogismū.videt q neqz sic neqz sic:qr nō fit
exitus ab aliquo codez in ratione. ¶ Et dōm q hoc ve
rum est q sex syllogismi iuxta primum modum duos
faciunt circulos sm q prius ostensum est.

Consequenter querit de syllo circulari nega Dubiuz
tiuo.r pmo querit:quare non
contingit fieri sex cōbinationes:sicut iuxta syllogismū
affirmatiuū.syllat enim pmissas r ɔnez:sed conuersas
eor non syllat. ¶ Et dōm qr non fit ibi nisi vna circu
latio:cum tñ iuxta pmū modū fierent due:ex cōuersis
eniz premissar non ostendit ɔuersa ɔclusionis:nec ex
ɔuersa ɔclusionis:r minore ostēdit ɔuersa maioris:eo
q vtrobiqz accipit minore negatiua in pma figura:nec
ex ɔuersa ɔclusiōis r maiore syllogiçat ɔuersa minoris:
qr vtraqz negatiua est ex qbus non syllogiçat. ¶ Sed
queret aliqs:q̄re nō transponit illas negatiuas in affir
matiuis:r sic doceat syllogiçare ɔuersas:sicut non facit
ad syllogiçandam principalem ɔclusionem. Dicenduz
q transpositio talis in illis conuersis frustra esset:r nō
ad ppositū:qd pz sic.fit syllogismus pncipalis. Nullum
b.est.a.omne.c.est.b.ergo nullū.c.est.a.si debeat osten
di conuersa conclusionis.s.nullum.a.est.c. per ɔuersas
premissaruz accipiatur conuersa minoris.s.omne.b. est
c.r deinde conuersa minoris transponatur in affirma
tiuam sic:cui nulli inest.a.omni illi inest.b.r pz q hoc
nihil ad propositu.ex his omne.b.est.c.cui nulli inest
a.illi omni inest.b.q nunq̄ syllogiçat q.c.nulli.a.insit
similiter aūt est r in alijs ɔuersis concludendis. quidā
tamen non prospicientes veritatem interiorē cōcedūt
q ɔuerse predicte syllogiçari possunt per trāspositionē

negatiue in affirmatiuam: sed hoc nihil est.

Dubiū **Alterius** forte dubitaret aliqs de ꝯuersione quā facit negatiue in affirmatiuā. videt̄ enī nulla talis eē nisi in ꝯtingēti materia. Itē si esset ꝯuersio inter ꝯuersiones in p̄mo deberet poni. non aūt posita fuit ibi: ḡ nō est ꝯuersio.
2º ⁋ Adhuc ꝯuersa quā accipi videt̄ esse falsa: q̄re videt̄ peccare in ꝯuersione. si eniȝ dicā nullus homo est asinus: ⁊ ꝯuertā sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest hō. hec est falsa: qꝛ ligno nulli inest asinus: nec tñ oī ligno inest hō.
Ad pᵐ ⁋ Ad pᵐ dōm ꝙ nō est ꝓprie ꝯuersio quā facit: sed est translatio ꝯuertēdo maiorē affirmatiuam. vnde primo cōuersa est maior: ⁊ deinde trāsumēda est h̄. Nullū. a. est. b. ꝯuertit̄ in hac cui nulli inest. a. illi omni inest. b. ⁊ qꝛ ꝯuersio nō est: sȝ magis quedā hypothetica trāslatio ꝓpōnū: iō non numerat̄ in p̄mo inter ꝯuersiones.
Ad 2ᵐ ⁋ Ad 2ᵐ dōm ꝙ sicut in affirmatiua ꝓpōne termini ꝯuertibiles sunt in negatiua debent termini inquātū p̄nt accidere ad ꝯuertibilem sm̄ ꝙ sunt cōtradicentes in genere ⁊ imediate: ita ꝙ necesse sit alterū inesse necessario: vt cū dicit̄ nullū inequale est equale: sed si debeat talis intelligi de ꝯuertibilitate circa maiorē: pȝ ꝙ affirmatiua in qua trāsmutat̄ vera sit: cui nulli inest ineq̄le illi oī inest equale: vl̄ pōt dici melius nō coartādo minorē ad terminos. s. ꝙ per hoc qȯ dicit cui: itelligēdū est p̄ticulare aliqȯ a quo vniuersaliter remouet̄. a. ⁊ cui insit. b. cum illud opȝ necessario esse. c. qꝛ sicut dictū est in p̄ncipio capituli fere nō debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra preelectos. sic eni non erit circularis ostēsio: quare per hoc ipsum per virtutem ostensionis circularis oportet intelligere. c. ⁊ sic est propositio vera. s. alicui sicut. c. cui nulli inest. a. illi omni inest. b.

Dubiū **Cōsequenter** forte dubitabit̄ de syll'o quem facit. s. cui nulli iest. a. illi omni inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni iest. b. videt̄ enī ꝙ nō sit syll's: tū qꝛ maior est p̄ticularis cuȝ h̄ ip̄m cui supponat pro. c. tum qꝛ minor est negatiua: ⁊ in vtroqȝ illorū peccat̄ ꝯtra syll'm p̄me figure. ⁋ Etiā queritur in quo modo fiat ⁊ non est assignare vt videt̄: sȝ aliqs dicit ꝙ syll's fit in tertia figura ꝓpter quosdaȝ: qȯ dicet Ari. in fine huius capituli: sȝ h̄ nihil est. si enī esset ꝯtingere cōclusionē ꝯuertere sicut maiorē: qꝛ ȝdicit hic Ari. dicēs: ꝙ syllat̄ ex ꝯ̄ne ⁊ vna p̄missaruȝ adhuc in tertia figura nō syllat̄ vniuersalis: sed per illū syll'm syllogiçat̄ vniuersalis. ⁋ Et dōm: ꝙ syll's ille fit in p̄ma figura: nō tñ in aliquo modo: qꝛ nō insunt per virtutē qȯ est dici de omni ⁊ de nullo: sed per virtutē maioris ꝓpositionis in qua implicatur talis causa: vt vno remoto ab alio eidē insit reliquū: ⁊ hȝ illa maior quasi virtutē ꝯditionalis. vnde totus syll's hypotheticus est inferēs a pōne antecedētis. Patet igit̄ solutio ad oīa obiecta. fit enī syll's per primā figurā: sed nō per aliquē modū eius: qꝛ syllogismus hypotheticus nō est nec ꝓcedit per dici de oī aut de nullo. maior etiā nō est particularis respectu conclusionis: sȝ magis inequé ei: eo ꝙ ip̄m cui pro. c. supponit ꝙ quid. c. in conclusione subijcit̄: nec est etiam inconueniens inferre per syllogismū hypotheticū a pōne antecedentis ex minore negatiua: qꝛ negatio nō cadit super totum medium: imo quasi eius pars est: nec etiā est incōueniēs sic inferre affirmatiuā ex negatiua.

Dubiū **Alterius** forte querit̄ de particularibus. ⁊ primo queritur: quare in quarto modo nō syllogiçat̄ maior nec ꝯuersa maioris nec ꝯuersa minoris aut ꝯclusionis. nam nullū istoꝝ ostendere docet. ⁋ Et dicendum ꝙ maior non syllogiçat̄ propter causaȝ quā ponit in littera. propter enim similē causam nō syllogiçat̄ sua ꝯuersa: qꝛ ex ꝯ̄ne que est particularis conuersa minoris: qꝛ particularis est nihil syllogiçatur: conuersa etiā minoris aut ꝯclusionis non syllat̄: eo ꝙ accipitur maior particularis in p̄ma figura. s. aut ꝯuersa minoris aut ꝯclusionis: quaꝝ vtraqȝ particularis est. syll's autē est q̄uo circa modū particularē negatiuuȝ. Ex his ḡ pȝ ꝙ nō est cōpleta circulatio in his modis sicut in vl̄ib' nec etiā in modo negatiuo vniuersali adeo cōpleta sicut in affirmatiuo mō. In modo eniȝ affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo vō vnus est circulus tñ. in particularibus a minore circulus.

Cōsequenter dubitabit aliquis de mō particulari negatiuo. videt̄ enī nō facere syllogismū: qꝛ ex particularibus syllogiçat sic: cui alicui nō inest. a. illi alicui inest. b. c. alicui nō inest. b. c. alicui nō inest. a. ḡ. c. alicui inest. b. adhuc cōuersa maiore quā sumit videt̄ falsa: qꝛ si dicā sic: nullus hō est asin': ⁊ deinde ꝯuertat̄ sic. cui alicui nō iest asinus illi alicui inest hō. erit ꝓpositio falsa: qꝛ ligno alicui nō inest asinus: nec tñ ligno alicui inest hō. Dubiū
Rº ⁋ Dōm ꝙ syll's cathegoricus est qui ꝓcedit per v̄tutē ei' qȯ est dici de omni ⁊ de nullo. sed in dicto syllogismo maior ꝓpō hypothetica est virtualiter. vnde in maiori iplicita est tota virtus inferēdi: ⁊ insunt a parte antecedētis: ⁊ sic pȝ p̄mū. ⁋ Si aūt q̄rat̄ q̄re aliter hic transumpta est maior in affirmatiuā q̄ȝ in syllogismis vl̄ibus: qꝛ ibi trāsumpta est in terminis sumptis vniuersaliter. hic aūt in terminos sumptos particulariter. Dōm ꝙ syllogismus talis hypotheticus est inferens sȝ dispositionē preassignatā in maiori. vnde qꝛ in vniuersalibus inferēda vl̄is ꝯclusio: ⁊ in particularibus particularis debet in vniuersalibus transponi vniuersaliter. in particularib' debet sumi in terminis nō vniuersaliter. ⁋ Ad 3ᵐ dōm ꝙ in affirmatiua transposita est ꝯuersa maior hoc ip̄m cui supponit pro. c. qꝛ ex necessitate syllogismi circularis est ꝙ nullus terminus extra sumit̄. si enim sumeret̄ nō esset circularis ostēsio sicut dicit in littera: ⁊ ita illa ꝓpositio est intelligenda sub hoc sensu. cui alicui sicut. c. nō inest. a. illi alicui inest. b. sed. c. alicui nō inest. a. ḡ. c. alicui iest. b. ⁋ Querit̄ vltimo q̄uo iste syll's qui fit iuxta p̄mum modū: ⁊ ille qui fit iuxta quintū modū possit reduci in syllogismū simplicē ⁊ cathegoricū. Et dicit ꝙ ille modus qui fit iuxta modū reducit̄ sic. Omne. c. nō ens. a. est. b. omne. c. est. c. nō ens. a. ḡ oē. c. est. b. qui fit iuxta vltimū modū sic. Omne. c. non ens. a. est. b. quoddam. c. non ens. a. est. c. ergo quoddam. c. est. b. qꝛ cuȝ conclusio affirmatiua sit: oportet tam conuersam maioris q̄ȝ conclusionem transponere in affirmatiuaȝ: quia vtraqȝ est affirmatiua. ⁊ oportet maiorem simul esse vniuersaleȝ propter formam prime figure.

In secunda autē figura affirmatiuā quidē non est ostendere hoc modo: priuatiuam autē est: ergo predicatiua quidem non ostenditur: eo ꝙ non vtreqȝ propositiones sint affirmatiue: nā conclusio priuatiua est: predicatiua autē ex vtrisqȝ ostēdebatur affirmatiuis: priuatiua vō sic ostenditur. Insit enim. a. omni. b. nulli autem. c. conclusio: q̄ñ. b. nulli. c. Si ergo sumatur. b. omni. a. inesse: ⁊ nulli. c. necesse est. a. nulli. c. inesse: fit enim secunda figura ⁊ medium

b. Si autē.a.b.priuatiua fit:altera vō predicatiua pria erit figura:nam.c.quidez omni.a. b.autem nulli.c.quare.b.nulli.a.ergo neqȝ.a. b.ergo per conclusionē q̄dē ꝛ vnā ꝓpositionē non fit syllogismus:assumpta aūt altera erit.

Hic docet q̄uo fit circularis syll'us in 2ª figura.ꝛ pº ponit duas ꝯnes hic ostēsas.s.ꝙ affirmatiua ꝓpō nō syll'at in 2ª figura circulariter:ꝛ ꝙ negatiua syll'ari pōt:ꝛ h̄ est (In 2ª aūt.) 2º eas ostēdit:ꝛ pº p̄mā dicens:ꝙ in ostēsione circulari dȝ accipi ꝯclō pro p̄missa:sed ꝯclō h̄ simil'r negatiua:ſȝ affirmatiua ꝓpō syll'ari nō pōt nisi ex duabꝰ affirmatiuis:ꝛ iō nō pōt h̄ circulo ostendi affirmatiua ꝓpō:ꝛ h̄ est (Ergo p̄dicatiua ꝛc̄.) 2º ostēdit scd̄am:ꝛ h̄ p̄mo in vl'ibus syll'is. scd̄o in particularibus cū dicit (Si aūt non vl'es.) In vl'ibꝰ pº docet syll'are ꝓpōnē negatiuā in 2ª scd̄e ex ꝯne:ꝛ conuersa maioris vt si sit syll's p̄ncipalis:omne.b.est.a. nullū.c.est.a.g̊ nullū.c.est.b.minor assumpta ꝯne cū ꝯuersa maioris sic.oē.a.est.b.nullū.c.est.b.ergo nullū.c.est a.ꝛ fit syll's in eodē mō:ꝛ h̄ est (Priuatiua sic ostdit̄.) scd̄o docet syll'are negatiuā p̄mi modi:vt si sit syll's p̄ncipalis nullū.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullū.c.est.b.ex ꝯuersa minoris:ꝛ ꝯne syll'at̄ per p̄mā figurā ꝯuersa maioris sic.nullū.c.est.b.omne.a.est.c.ergo nullū.a.est.b. ex hac sequit̄ maior per ꝯuersionē:sed nō ꝯtingit syllogismus ad maiorem:ꝛ ideo concludit ꝙ non fit hic circulus tn̄ ex conclusione ꝛ conuersa minoris:sed ex his conuersa maiore:ꝛ hec est (Si autem.a.b.

¶ Si autez nō vniuersalis fit syllogismus que in toto quidem est propositio non ostenditur propter eandem causaȝ quam prius diximus. Que autem in parte ostenditur:quando vniuersalis est predicatiua:insit eniȝ.a. omni.b.c. autem non omni:conclusio.b.c.si ergo sumatur.b.omni.a.c.autem nō omni.a. alicui.c.nō inesse:medium.b. Si autem est vniuersalis ꝛ priuatiua non ostenditur.a.c.propositio ꝯuersa.a.b.accidit eniȝ aut vtrisqȝ:aut alterā ꝓpositionem fieri negatiuam. Quare nō erit syllogismus:sed similiter ostendetur queādmodū in vniuersalibus:si sumatur cui.b.alicui nō inest hec alicui.a.inesse.

¶ Cōsequenter docet q̄uo fit in syll'is p̄ticularibus:ꝛ pº in 4º mō dicens.ꝙ vl'is nō syll'at̄ circulo:sicut nec vl'is in p̄ticularibus p̄me figure:sed p̄ticularis syll'at̄ vt si sit p̄ncipalis syll's.oē.b.est.a.aliqd̄.c.nō est.a.ergo aliqd̄.c. nō est.b.ex ꝯne tn̄ ꝯuersa maioris syll'at̄ minor in eodē mō sic.Omne.a.est.b.aliqd̄.c.nō est.b.g̊ aliqd̄.c.nō est a.ꝛ h̄ est (Si aūt nō vl'is.) 2º docet q̄uo ostendit in tertio mō dicens:ꝙ non syll'at̄ minor circulariter ex ꝯuersa maioris ꝛ ꝯne.ibi enim accipit̄:aut vtraqȝ ꝓpō:aut altera negatiua tā ꝯclō q̄ȝ ꝯuersa maioris negatiua est: cuȝ tn̄ minor que ꝯcludenda est sit affirmatiua:ꝛ addit ꝙ ꝯtingit minorē syll'are:sicut determinatū est in p̄ma figura si transponat̄ maior in affirmatiuā sicut cui alicui nō inest.b.illi alicui nō inest.a.c. alicui nō inest.b. g̊.c.alicui inest.a.ꝛ h̄ est (Si āt est vl'is.) ¶ Dubitaret forte aliqs h̄ de hoc ꝙ p̄mo dicit hic affirmatiuā ꝓpōnē nō posse syll'ari circulo.ꝛ in fine p̄tis docet syll'are affirmatiuā tertij modi.sic eni videt̄ dicere repugnātia.

¶ Adhuc videt̄ cāȝ quā assignat falsaȝ eē.dicit eni Ari. ꝙ nō syll'at̄ h̄ affirmatiua:q2 ꝯclō negatiua est:q̄re opȝ accipere p̄missaȝ ad syll'andū affirmatiuā h̄ non syll'at̄ nisi ex vtraqȝ affirmatiua:ſȝ ꝯtra eadē rōne nō syll'at̄ affirmatiua in modis negatiuis p̄me figure:qd̄ est manifeste falsum. ¶ Adhuc videt̄ falsum esse qd̄ dicit:q2 in p̄mo modo syllogiçat̄ vl'is affirmatiua ex maiori negatiua transposita in affirmatiuā ꝛ ꝯneȝ cui nulli inest b.illi omni inest.a.c.nulli inest.b.ergo.c.omni inest.a. sil'r in scd̄o mō syllogiçat̄ affirmatiua ex ꝯuersa ꝯnis ꝛ minore transposita sic.Cui nulli inest.c.illi omni inest a.b.nulli inest.c.ergo.b.nulli inest.c.a.ꝛ ita videt̄ ꝙ syllogiçatur affirmatiua sicut negatiua f̄m circulū. ¶ Et dōm ad p̄mū ꝙ nō dicit repugnantia:q2 nō fit circularis ostensio nisi vbi accipit̄ ꝯclō ꝯuersa vnius p̄missaꝝ sicut pȝ per diffinitionē eius datā p̄us.sic aūt non syllogiçat̄ affirmatiua f̄m circulū:ꝛ hoc dicit in p̄ncipio huius partis.si eni assumeret̄ ꝯuersa p̄misse negatiue trāsposita in affirmatiuā cū ꝯne ad syll'andū ꝓpōnē affirmatiuā illa esset penitus impertinens ad hoc faciēdū: sicut pȝ ꝯsiderāti. In tertio aūt mō syll'at̄ affirmatiua nō ex ꝯne ꝛ ꝯuersa maioris trāsposita in affirmatiuā: sed ex ipsa maior fit trāsposita.sed sic syll'are nō est circulo ostendere.sicut pȝ per diffinitionez circularis ostēsionis. Per hoc etiā pȝ rn̄sio ad vltimū:q2 lȝ syll'at̄ affirmatiua sylloꝝ vl'ium:non tn̄ per circulū.eo ꝙ nō sumit̄ ibi ꝯclō cū ꝯuersa vnius p̄missarū ad syllogiçādū eam:q2 sic sumeretur illa ꝯuersa transposita in affirmatiuam:ꝛ non esset ad ꝓpositū si sumat̄ ꝓpositio trāsposita cuȝ ꝯne vel ꝯuersa ꝯnis. ¶ Ad 3m dicit̄ ꝙ aliud est de negatiuis prime figure:ꝛ de negatiuis scd̄e. In p̄ma enim figura ex conclusione ꝛ conuersa premisse syllogiçentur reliqua premissa:sed in scd̄a non sunt ad ꝓpositum ꝯclusio ꝛ conuersa negatiue:ꝛ hoc respicit Aristo. quando dicit ꝙ ex ꝯclusione negatiua non syllogiçatur affirmatiua.hec igit̄ causa:q2 hic nō syllogiçat̄ affirmatiua est:q2 non fit circularis ostensio nisi cum cōclusione:ꝛ altera propositione conuersa:sed ex conclusione et conuersa alterius non fit hic syllogismus ad ꝓpositū. Similis solutio est ꝛ oppositio circa causam illā quaȝ assignat in tertio modo:quare non syllogiçat̄ particularis affirmatiua. ¶ Consequēter forte quęret̄:quare negatiua ꝓpositio secūdi modi syllogiçatur circulariter per figurā eandē:ꝛ non sic negatiua primi modi:ſȝ per figuram primam. Et sciendū ꝙ h̄ est:q2 ex ꝯclusione ꝛ conuersa maiori secūde figure:similiter disponit̄ secūda sicut patet intuenti.ex conuersa autē secunde similiter figura prima disponit̄:q2 igit̄ in secundo mō ostenditur negatiua propositio ex ꝯclusione ꝛ cōuersa maiore vbi fit ita circulus per secundam figurā:ꝛ q2 in p̄mo modo ostendit̄ negatiua ex conclusione ꝛ conuersa minoris:ideo fit ibi circulatio per primā figurā. ¶ De tertio autem modo opponi posset de trāspositione negatiue in affirmatiuam sicut opponitur de quarto prime:ꝛ eodē modo soluitur ꝛ pertranseundum est.

In tertia āt figura. Quādo vtreqȝ q̄dez ꝓpōnes vniuersaliter sumunt̄ nō ꝯtingit ostēdere per se inuicē:nā vl'is q̄dē ostendit̄ per vl'ia:que autē in hac ꝯclusio est semp est particularis. Quare manifestum q̄m omnino non contingit ostendere per hanc figurā vniuersalem propositionē. Si aūt hec q̄dem vl'is sit:illa autem particula

ris:qñqȝ quideȝ erit:quandoqȝ aũt non erit: qñ vtreqȝ affirmatiue sumunt:ꝛ vl'e sit ad minoreȝ extremitaté erit:qñ aũt ad alteram non erit. Insit enim.a.omni.c.b.aũt alicui:conclusio aũt.a.b. Si ergo sumatur.c.omni.a.ineẽ. b.aũt alicui.a.c.quidẽ ostẽsa est alicui.b.ineẽ b.aũt alicui.c.nõ est ostensa:q̃zuis si neẽe est: si.c.alicui.b. ꝛ.b.alicui.c.inesse:sed nõ idẽ est hoc huic:ꝛ illud illi inesse:ꝫ assumendũ si h̄ alicui illi:ꝛ alterũ alicui huic:h̄ aũt sumpto nõ laȝ fit ex ꝯclõne:ꝛ altera ꝓpõne syll'a. Si aũt b.oi.c.a.aũt alicui.c.erit ondere.a.c.qm̃ sumit c.qdẽ oi.b.ineẽ.a.a.aũt alicui.b.nã si.c.oi.b.a. aũt alicui.b.neẽe est.a. alicui.c. ineẽ mediũ.b.

Hic docet qũo fit circularis syll's in tertia figura ꝛ p̄mo oñdit ꝙ in vl'ib' syll'is hui' figure nõ ostẽdit aliq̃ ꝓpõnũ circulariter:eo ꝙ ꝓpõnes vl'es nõ sunt:ꝛ vl'is nõ ꝯcludit nisi ex vl'ibus. ꝯcl'o aũt que assumenda est pro p̄missa est ꝑticularis:ꝛ h̄ est(In 3ª aũt figura.)2° oñdit qũo fit in ꝑticl'arib' sic ꝓcedẽs. p° dicit ꝙ altera ꝓpõ est vl'is ꝛ altera ꝑticularis. qñqȝ eni oñdit s̄m circulũ ꝓpõ ꝑticularis:qñqȝ nõ.qñ enim minor est vl'is ostendit.qñ aũt maior est vl'is nõ ostendit:ꝛ hoc dicit:q2 non fit ibi circulus cõpletus in se ad ostendendũ particularẽ ꝓpõnẽ nisi aliquo mõ trãsumpto sicut patebit statim:ꝛ h̄ est(Si aũt hec quidẽ ꝛc̃.) Scd̃o hoc manifestat:ꝛ p̄mo ostẽdit ꝙ nõ fit cõpletus circulus ad ostendendũ particularẽ ꝓpõnẽ in 4ᵗᵒ q̃rtũ modũ.fit eni p̄ncipalis syll's. Omne.c. est.a. aliqđ.c.est b.g̃ aliqđ.b.est.a.ex ꝯne ꝛ ꝯuersa maior syll'at per p̄mã figurã ꝯuersa minore:sed nõ minor sic. Omne.a.est.c. aliqđ.b.est.a.ergo aliqđ.b.est.c.ex hac aũt per ꝯuersionem minoris sequit aliqđ.c.est.b.sed syll's sic fact' nõ attingit ad h̄:ꝛ ideo non est cõpletus circulus per syllogismũ:ꝛ hec est(Insit eni.a.omni.)2° manifestat ꝙ circulo ostendi põt ꝓpositio particularis in tertio mõ vbi minor est particularis.aliquod.c.est.a.omne.c.est.b.ergo.b.est.a.ex conuersa minoris:ꝛ ꝯne syllogiçat maior in quarto modo sic. Aliquod.b.est.a.omne.b.est.c. ergo aliquod.c.est.a.ꝛ h̄ est(Si autem.a.b.omni.c.)

¶ Et cũ fiunt hec qdẽ p̄dicatiua:illa ħo priuatiua:vl'is aũt predicatiua oñdet altera. Insit enim.b.omni.c.a.aũt alicui non insit:ꝯclusio qm̃.a.alicui.b.non inest. Si ergo sumat.c.oi b.inesse:inerat aũt ꝛ.a.nõ omni.b.necesse est a.alicui.c.nõ inesse mediũ.b. Cum aũt priuatiua fit vl'is nõ ostẽdet altera nisi sicut in prioribus. Si sumat cui hoc alicui nõ inest alterũ alicui inest:vt si.a.quideȝ nulli.c.b.autem alicui cõclusio:qm̃.a.alicui.b.nõ inest. Si ergo sumatur cui alicui.a.nõ inest.c.alicui ineẽ necesse est.c.alicui.b.inesse:aliter aũt non est cõuertenteȝ vniuersalẽ propositionẽ ostendere alteram:nullo enim modo erit syllogismus.

¶ Consequenter ostendit qũo circulo ostendit particularis in modis negatiuis.ꝛ p° in quinto modo fit sic p̄ncipalis syll's.aliqđ.c.nõ est.a.omne.c.est.b.ergo aliqđ.b. nõ est.a.ex ꝯne ꝛ conuersa minore syllogiçat maior in eodeȝ sic:aliqđ.b.nõ est.a.oẽ.b.est.c.ergo aliqđ.c.nõ est a.ꝛ h̄ est(Et cũ fiunt hec qdẽ.)scd̃o dicit ꝙ in eodem mõ particularis syllogiçari nõ põt nisi p̄us fiat trãspositio negatiue in affirmatiuã:sic eni fit syllogismus p̄ncipalis. Nullũ.c.est.a.aliquod.c.est.b.ergo aliqđ.b.non est.a.ex ꝯuersa maioris transposita in affirmatiuã:ꝛ cõclusione syllogiçat cõuersa minoris:sed nõ attingit syllogismus ad minorẽ sic. Cui alicui nõ inest.a.illi alicui inest.c.sed.b.alicui nõ inest.a.ergo.b. alicui nõ inest.c. Ex qua sequit per ꝯuersionem aliqđ.b.c.esse.b.qđ erat minor:ꝛ ita nõ est syllogismus completus circularis:ꝛ hec est(Cum autem priuatiua vl'is.)¶ Dubitabitur h̄ forte de eo qđ dicit in vl'ibus modis nõ posse ostẽdi circulariter.hoc eni videt falsum:tuȝ q2 ex conuertibilibus contingit syll'are ꝯnem vl'em in tertia figura.tũ q2 ꝓpter ꝯuertibilitatẽ terminoꝝ põt ꝯclusio que est particularis transponi in vl'em:ex qua ꝛ ꝯuersa cum altera premissaꝝ seq̄t reliqua p̄missaꝝ:ꝛ dicit ꝙ particularis non põt nec dȝ ꝯuerti in vl'em:cuius oppositũ videtur eadem rõne qua ꝯuertit vl'is affirmatiua in terminis simpliciter ꝓpter terminoꝝ ꝯuertibilitatẽ põt particularis ꝯuerti in vl'em. ¶ Dõm ad hoc:ꝙ lȝ termini vl'is ꝓpõnis ꝯuertibiles sint:nõ tñ particulares:ꝛ ideo poterit vti tali transpõne particularis in vl'em. Potest dici forte melius ꝙ syll's circularis formã sylli non seruat. vñ cũ de forma sylli sit ꝙ vl'is nõ ꝯcludit nisi ex vl'ib': ꝛ de forma sylli tertie figure sit ꝙ possit in ꝯclusioneȝ particularẽ:nõ dȝ syll's circularis alterã ꝯcludere vl'eȝ ex altera particulari nec in tertia figura vl'eȝ.nihil eni supponi dȝ in syll'o circulari oppositũ forme syllogistice:supponi tñ põt aliqđ qđ est extra formã sylli. ꝛ talis est ꝯuersio simplex vl'is affirmatiue:ꝛ ita q̃uis termini ꝯuertant:nõ tñ dȝ ꝯcludere vl'em in 3ª figura. ¶ Sed tunc dicet ꝙ põt supponere ꝯuersionẽ ꝑticularis in affirmatiuã sicut supponit ꝯuersionẽ simpl'r. Dõm ꝙ ad h̄ ꝙ fiat suppositio alicuius ꝯuersiõis opȝ ꝙ tãtũ dicatur per p̄mã q̃tũ per tertiam.vel amplius.hoc aũt in omni ꝯuersiõe seruandum:vt tãtũ ponat per ꝯuertibilitatẽ q̃tũ per ꝯuersaȝ.vel amplius:sic aũt est in vl'i affirmatiua ꝯuersa simpl'r:tãtũ eni põt ꝯuertẽs q̃tũ põt ꝯuersa.sed sic non esset si transponeret particularis in vl'em.plus enim ponit per vl'em q̃ȝ per particularem:ꝛ ideo q̃uis vtraqȝ istaꝝ trãsponat extra formã sylli:sic tñ alterã:licet supponere.s.trãspositionẽ vl'is in vl'eȝ affirmatiuã per ꝯuersionẽ.alterã aũt nõ licet supponere.s. trãspõnẽ particularis in vl'em. ¶ Sed opponit ꝙ rõne hac nõ debeat ab Ari. supponere illã transpõnẽ que est negatiue in affirmatiuã:q2 plus ponit per tertiã q̃ȝ per primã. ¶ Et dõm ꝙ nõ plus ponit per scd̃aȝ q̃ȝ per primã:lȝ eni vere de se simpl'r ꝯstantiã terminoꝝ nõ requirat:tñ prout est in syll'o circulari req̄rit quandam ꝯstantiam terminoꝝ.cõicat enim cũ affirmatiua propositione:cuius termini hñt ꝯstantiam in altero termino.vnde idem debet per istã. Nullũ.a.est.b.ꝛ per istã. Cui nulli inest.a.oi.b.s̄m ꝙ in circulo accipit. Alio aũt mõ dicit per vnã ꝛ per aliam. De alijs aũt posset opponi:sed satis patent per ea que dicta sunt circa primam figurã ꝛ per ea que dicta sunt in expositione textus.

Manifestum igitur qm̃ in prima qdẽ figura per se inuicẽ ostẽsio:ꝛ per tertiam ꝛ per primam fit figuram: nã cum predicatiua quideȝ est ꝯclusio per primã:cum aũt priuatiua per tertiã:sumit

enim

enim cum hoc nulli alteri omni inesse. In media aūt figura cū vniuersalis est syllogismus: ⁊ per ipsam figuram ⁊ per primam: cum aūt particularis ⁊ per ipsam ⁊ postremaꝫ. In tertia ꝟo per ipsam omnes. Manifestum ⁊ qm̄ ⁊ in tertia ⁊ in media qui non per ipsos ostenduntur syllogismi: aut non sunt ſm eā que circuli est ostensionem: aut imperfecti.

Postq̄ꝫ determinauit quō fit ostensio circularis per oēs figuras. hic ɔcludit q̄dā correlaria ex determinatis manifesta. ⁊ diuidiť in duas. In pᵒ ɔcludit qōdā qꝺ sigillatim figuras respicit. in zᵒ cū dicit (Manifestū ⁊ qm̄.) ɔcludit qōdaꝫ pertinens simul ad secundā ⁊ tertiā figurā. In pᵃ sic ꝓcedit. pᵒ cōcludit quoddā pertinēs ad figurā pᵃm dicens. ꝙ ɔclusio circularis in pᵃ figura: aut fit per pᵃm figurā: aut per tertiā. In modis aūt affirmatiuis fit per pᵃm figuraꝫ. Iteꝫ in modis negatiuis ad ɔcludendū propositionem negatiuā fit per primā. ad ɔcludendū autēꝫ affirmatiuam propositionē in modis negatiuis fit circularis syllogismus per tertiā figurā: ⁊ h̄ est (Manifestum est igiť.) scꝺo concludit quoddam pertinens ad secundam figuram dicens: ꝙ in modis vniuersalibus secunde figure: aliquādo fit per primā: aliquando per scꝺaꝫ: aliquando per tertiā qꝺ sic intelligendū est. per primaꝫ figurā fit ostensio ad concludendū propositioneꝫ negatiuam in pᵒ modo. per secundā ad concludendū negatiuam propositionem iuxta scꝺm modum. per tertiā ad concludendum affirmatiuam propositionem iuxta vtrūqꝫ modum. In modis autem secunde figure particularibus fit per scꝺam aut per tertiā figurā. per secundam ad ɔcludendum particularem propositionem quarti modi. per tertiam ad concludendum particularem propositioneꝫ tertij modi: ⁊ h̄ est (In media autē figura.) Consequenter autem concludit quoddā pertinens ad tertiam figurā .s. ꝙ quando fit circulatio in secunda ⁊ in tertia figura ⁊ non per figurā eandē: aut nō erit tūc ostēsio circularis: aut si sic illa erit imperfecta circulatio: ⁊ hec est (Manifestum ⁊c̄.)

Dubiūꝫ Dubitabitur de hoc qꝺ dicit syllogismū circularem in secūda. primo ad ɔcludendum vniuersalem propositionē esse per tertiā figuram. hoc enim videť falsum: eo ꝙ ibi ɔcluditur vniuersalis que non potest concludi in tertia figura. Dicendū ꝙ non ostendit Aristo. cum conclusio illa concludiť et in tertia figura. sed ꝙ ostēsio eius ɔclusionis fit per virtutem tertie: ostendiť eñi quasi hypothetice per virtutem dispōnis implicite in maiori ꝓpōne: in qua q̄dem fit dispositio tertie figure: qꝛ cū diciť (Cui nulli iest. a. illi omni iest. b.) significať in hac ꝓpone dispō tertie figure: ⁊ virtute illius dispōnis fit ostēsio quasi a positione antecedentis: ⁊ h̄ est qꝺ hic subiungit in littera: pro causa dicti sumit hoc (Cui nulli alteꝝ oī iesse.) Similis autem est oppositio de omnibus prehabitis dispōnibus: vbi fit translatio quedā negatiue in affirmatiuaꝫ.

Dubiūꝫ Sed dubitatur de eo qꝺ ibi dicit oēs circulationes factas in tertia figura fieri per eādem figurā. hoc eñi apparet falsuꝫ per quartum modū vbi ɔcludiť propositio circulariter per primam figurā. ¶ Et dōm ꝙ ille syllogismus simpliciter circularis non est: sed incomplete. concludit eñi cōuersam ꝓpositionis quā ɔcludere dꝫ. Intentio aūt Ari. est ꝙ ostensiones circulares cōplete ēt fiūt in tertia per eādem figuram: talem ostensionem vocat circularem.

Deinde forte dubitabiť que sunt ostensiones in secunda ⁊ in tertia figura nō concludentes in figura propria que circulares nō sunt: ⁊ que sunt ille que circulares sunt: sed incōplete. ¶ Et dōm ꝙ ille que non fiunt ſm dispositionem ostensiuaꝫ circularis ex ɔclusione ⁊ cōuersa vnius premissarū nō sunt circulares: qꝛ non ɔtingit eas distinctio circularis. huiusmodi enim sunt oēs ostensiones secūde figure cōcludentes propositiōes affirmatiuas: vt breuiter patet ex predictis: ⁊ sunt omnes per tertiā figuram ſm ꝙ nuper dictum est. ille autem ostensiones que ex cōclusione ⁊ conuersa vnius premissarum possunt soluꝫ in conuersam propositionis ostendere: ⁊ non in ipsam propositionem ostendendam nisi per conuersionem: circulares sunt aliquo modo: sed incomplete: quia non de se attingunt in redeundo ad ideꝫ a quo fiebat exitus. huiusmodi autem ostensiones facte in quarto modo ⁊ sexto tertie: ⁊ in primo secunde ad concludendum negatiuā: ⁊ sic patet intentio per vltimum conclusum. Dubiū

Onuertere autem est transponentē conclusionem facere syllogismum: qm̄ vel primū medio non inerit: vel hoc postremo: necesse eñi ɔclusione ɔuersa ⁊ altera manēte ꝓpōne interimi reliquā: nam si erit ⁊ ɔclusio erit: differt autem opposite aut contrarie ɔuertere ɔclusionē: nō enim fit idem syllogismus vtroqꝫ modo cōuersa. palā aūt hoc erit per consequentia. Dicō autem opponi ɔtrarie omni nulli: alicui ⁊ non alicui inesse: ⁊ opposite quideꝫ omni inesse non omni inesse: ⁊ alicui ⁊ nulli.

Postq̄ꝫ determinauit potestatē syllogismi q̄tum ad ɔnē in seipsa. hic intēdit de eius potestate q̄tū ad oppositū ɔnis: ⁊ diuidiť in duas. in pᵃ determinat de ptāte eiᵘ q̄tū ad oppositū ɔnis syllogistice. zᵒ cū dicit (Per ipsos aūt sylls.) de ptāte eius q̄tuꝫ ad oppositū ɔnis nō syllogistice. In pᵃ pte determinat de syllogismo ɔuersiuo in quo supponēdo syllm perfectū ex opposito ɔnis: ⁊ vna premissarū in terminis syllogizatur. ⁊ diuidiť in duas. in pᵃ manifestat quid sit cōuersiue syllogizare: ex quo pꝫ diffinitio syllogismi ɔuersiui. in scꝺa cū dicit (Sit enim ostensum.) determinat quō fit sylls conuersiuus. In prima sic procedit. primo describit ɔuersiue syllare dicēs: ꝙ h̄ est ex opposito cōclusionis: ⁊ altera pmissarū reliquā interimere: ⁊ h̄ est (Cōuertere aūt.) zᵒ descriptionē declarat. ⁊ pᵒ q̄si verificat eam dicens: ꝙ ex opposito ɔnis cū altera pmissaꝝ sequiť oppositū alterius premisse: qꝛ ex vna pmissa ordinata cū alia sequit ɔclusio ⁊ est virtᵘ huius maxime ab illa maxima: destructo ɔsequēte destruiť anceden: ⁊ hec est (Non enim.) Secūdo ne puteť ꝙ silr eodem modo accipiendum sit oppositū ɔclusionis dicit ꝙ nō: multum eniꝫ differunt accipere ɔtrariū eius ⁊ ɔtradictoriam accipere: non eniꝫ vbiqꝫ fit sylls interimendū premissas quocunqꝫ accipiendo opposito: qꝺ manifestabit in sequentibus: ⁊ gratia huius oppositiones distinguit dicens oppositas esse affirmatiuam ⁊ negatiuam vniuersalem ⁊ particularem: ⁊ fuerit oppositum per cōtradictionē in qua primo ⁊ maxime inueniť oppositio. Contrarias autē dicit vniuersalē affirmatiuā ⁊ vleꝫ negatiuam; vel particularem affirmatiuā: vel particularē

affirmationem ⁊ negationē: vnde extendit hoc nomē contrarietatis ad vere contraria ⁊ subcontraria: ⁊ hoc est Differunt autem oppositum.

¶ Sit enim ostensū.a.de.c.per mediū.b. Si igitur.a.sumatur nulli.c.inesse: omni autē.b. nulli.c.inerit.b. Et si.a, quidem nulli.c.b. aūt omni.c.a.non omni.b. ⁊ nō omnino nulli: nō enim ostendebatur vniuersale per postremā. Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositionem non est destruere vniuersale per conuersionem. Semper enim interimitur per tertiam figurā: necesse est enī ad postremam extremitatem vtrasq̄ sumere propositiōes: ⁊ si priuatiuus sit syllogismus similiter. Si enī ostensum sit.a.nulli.c.inesse per.b.medium: ergo si sumatur.a.omni.c.inesse: nulli autem.b.nulli.c.inerit.b. ⁊ si.a. ⁊.b. omni.c.a.alicui.b.sed nulli inerat.

¶ Cōsequēter determinat quomō fiat syllogismus conuersiuus: ⁊ diuidit in duas. In prima ostendit intentū per omnes figuras. In secunda cū dicit (Manifestum ergo ex his.) q̄dā correlaria ex p̄dictis manifesta 9cludit. p̄ma in tres s̄m tres figuras. In p̄a eaꝝ docet syllogiçare in p̄ma figura ⁊ in modis vniuersalibus. secūdo in particularibus cū dicit (In particularibus aūt syllogismis.) ¶ Adhuc vniuersalibus p̄mo supponēdo contrariā conclusionis. secundo contradictoriam cū dicit Si autem opposite. ¶ Adhuc supponēdo contrariaꝫ p̄mo docet syllogiçare conuersiue iuxta p̄mū modum. secundo iuxta secundū. Iuxta p̄mū sic fit syllogismus principalis factus: omne.b.est.a. ⁊ omne.c.est.b. ergo oē c.est.a. accepta ergo 9traria 9clusionis cum maiore syllogiçatur per secundam figuraꝫ contraria minoris sic. Omne.b.est.a.nullū.c.est.a.ergo nullū.c.est.b. Iterū accepta contraria conclusionis cū minore potest syllogiçari per tertiā 9traria maioris sic. nullū.c.est.a. omne b.est.c. ergo aliquod.b.non est.a. ⁊ hec est (Sit eni ostē sum.) Iuxta secundum modum syllogiçat̄ conuersiue: vt si perfecto illo syllogismo nullū.b.est.a. omne.c. est b. ergo nullū.c.est.a. accipiat̄ contraria conuersi cū maiore ad syllogiçandum contraria minoris per secundā figurā sic. nullū.b.est.a. omne.c.est.a. ergo nullum.c.est b. vel accipiat̄ eadem cū minore ad syllogiçandū per tertiam figuraꝫ contradictoriā maioris sic. omne.c.est a. omne.c.est.b. ergo aliqd̄.b.est.a. ⁊ hec est: Et si in priuatiuis. Nota igit̄ q̄ non interimit̄ h̄ maior propositio nisi per contradictoriam suā de quo solet queri causa sed frustra: q2 Aristo. exprimit tn̄ in litera: maior enī vniuersalis est ⁊ interimit̄ similiter per tertiam figuram: in qua nunq̄ concludit̄ nisi particularis: ⁊ iō non 9cludit̄ in 9uersiuo 9ria maioris: sed contradictoria.

¶ Si autē opposite conuertatur 9clusio syllogismi oppositi ⁊ non vniuersales erunt: fit enī altera propositio particularis: quare ⁊ cōclusio erit particularis. Sit enī predicatiuus syllogismus: ⁊ cōuertatur sic: ergo si.a. nō omni c.b.autem omni.b.non omni.c. ⁊ sit.a. quidē non omni.c.b.autē omni.c.a.nō omni.b. Similiter autem ⁊ si priuatiuus sit syllogismus: nam si.a.alicui.c. inest.b.autem nulli.b.alicui c.non inerit nō simpliciter nulli. ⁊ si.a. quidē alicui.c.b.autem omni, quēadmodū in principio sumptum est.a.alicui.b.inerit.

¶ Consequenter docet conuersiue syllogiçare supponendo 9tradictoriaꝫ 9clusionis in modis vniuersalibus. ⁊ primo in primo mō. secundo in secundo. In primo sic: accepta contradictione cum maiore syllogiçat̄ contradictoria minoris per secundā figuraꝫ sic. omne.b.est.a. aliquod.c.non est.a, ergo aliqd̄.c.nō est.b. ¶ Adhuc eadem accepta cum minore syllogiçat̄ cōtradictoria maioris per tertiam figurā sic. aliquod.c.nō est.a. omne.c. est.b. ergo aliquod.b.non est.a. ⁊ hec est (Si autē opposite conuertant̄.) Deinde docet idē in secundo modo accepta enim contradictoria 9clusionis cū maiore syllogiçatur contradictoria minoris per secundam figurā sic. Nullum.b.est.a.aliquod.c.est.a.ergo aliquod.c.non est.b. ¶ Adhuc eadē accepta cum minore syllogiçatur 9tradictio maioris per tertiā figuram sic: quoddā.c.est a. omne.c.est.b. ergo q̄ omne.b.non est.a. ⁊ hec est (Similiter aūt ⁊ p̄uatiuus.) Nota igitur q̄ in syllogismis vniuersalibus conuersiuis neutra premissaꝝ interimitur nisi per contradictoriam suam: si accipitur conclusionis contradictoria: de quo solet queri causa sed frustra: q2 assignat eam Aristo. in littera: q2 enī vtraq̄ premissarum vniuersalis 9tradictoria 9clusionis est particularis ⁊ vniuersalis non sequit̄ nisi ex vniuersalibus: ideo ex contradictione 9clusionis que particularis nō syllogiçatur cōtraria alicuius premisse que est vniuersalis: sed solum contradictoria que est particularis.

¶ In particularibus autē syllogismis quando opposite conuertitur conclusio: interimuntur vtreq̄ propositiones: quando v̄o contrarie neutra: non enim iam accidit quēadmodū in vniuersalibus syllogismis interimere deficiente conclusione s̄m conuersionē: sed nec omnino interimere. Sit enim ostensū.a.de aliquo c.ergo si sumatur.a.nulli.c.inesse.b.aūt alicui a: alicui.b.non inerit. Et si.a.nulli.c.b.autē oī nulli.c.inerit.b. Quare iterimunt̄ vtreq̄. Si autē contrarie conuertitur neutra. Nam si.a. alicui.c.non inest.b.autē omni.b.alicui.c. nō inerit: sed nondum interimit̄ qd̄ ex principio: contingit enim alicui inesse ⁊ alicui non inesse. vniuersaliter autem.a.b.oīno non fit syllogismus. Si enim.a.quidem alicui.c.nō inest.b. autem alicui inest neutra propositionū vniuersalis. Similiter autē ⁊ si priuatiuus sit syllīs. Si enim sumat̄.a. omni.c. inesse interimunt̄ vtreq̄. Si āt alicui neutra: demr̄atio āt eadē.

¶ Hic docet syllogiçare 9uersiue iuxta particulares syllogismos prime figure. ⁊ p̄cedit sic. primo ponit duas conclusiones quasi regulas. quarū prima est q̄ in particularibus syllogismis accepta contradictoria conclusionis interimitur vtraq̄ p̄emissarum. secunda est accepta contraria eius neutra interimitur. ⁊ hec est (In particularibus. Secundo ostendit eas. primo in tertio prime. secundo dicit similiter esse in quarto. In tertio modo primo verificat primam regulaꝫ. secundo secundam

cundam.pmam verificat sic pfecto syllo.oē.b.est.a.ali
qd.c.est.b.ergo aliqd.c.ē.a.si sumat ꝯtradictoria ꝯnis
cum maiore syllat in secūda figura ꝯdictoria minoris
sic.Omne.b.est.a.nullū.c.est.a.ergo nullū.c.est.b.acce
pta autē eadē cū minore syllat in tertio ꝯdictoria ma
ioris sic.Nullū.c.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliquod.b.nō
est.a.Ostendat enī.a.deinde verificat scdam regulā di
cens:ꝙ accepta ꝯnis ꝯria cū maiore fit sylls:sed nō ite
rimit minorē:qd ꝯcludit sub ꝯria minoris:ꝛ h̄ p se pꝫ.
Si aūt ꝯria ꝯnis accipiat cū minore oino nō erit sylls:
qꝛ vtraqꝫ pticularis est:ꝛ ita accepta ꝯria ꝯnis neutra
pmissarū interimit:ꝛ h̄ est(Si aūt ꝯrie.)Cōsequēter
dicit silr esse in quarto mō.s.ꝙ accepta ꝯdictoria ꝯnis
interimit vtraqꝫ pmissaꝝ.accepta vō ꝯria neutra inte
rimit:ꝛ h̄ est(Silr aūt ꝛ si priuatiuus.)Nota ġ ꝙ gnāli
ter in p° figura ꝯuersiue syllando iterimit maior p ter
tiā figurā.minor āt p scdaꝫ.ꝛ sic accipit oppositū ꝯnis
loco ꝓpōnis iterimēde.ꝛ h̄ dicit Ari.in fine capli:ꝛ ibi
dicet ei° cā.Notandū ġ ꝙ duodecim sunt hic sylli con
uersiui qui sic sumunt ad syllandū ꝯuersiue iuxta pri
mā figurā:aut accipit ꝯria ꝯnis:aut ꝯdictoria ei°.si cō
traria:aut ergo sylls pfect° est vlis:aut pticularis.si pti
cularis sic nō interimit aliq̄ pmissaꝝ:cui° cā solet que
ri.sꝫ frustra:qꝛ Ari.assignat cām in lra.si sit vlis:aut pri
mus modus:aut scds.Si pm° sic sunt duo sylli ꝯuersi
ui.vn° ad iterimēdū maiorē:ꝛ alius ad interimēdū mi
norē.si sit modus scds:silr sunt duo quia accepta ꝯria cō
clusiōis q̄tuor sunt ꝯuersiui sylli.si āt supponat ꝯdicto
ria:aut ġ sylls pfect° sylls est vlis aut pticlaris.Si vlis
aut pm° modus aut scds.si pm° modus sic sunt duo syl
logismi ꝯuersiui.si scds sic iteꝝ duo.si sylls pfect° fue
rit pticlaris:aut ġ terti° modus iuxta ipꝫ sūt iteꝝ duo:
ꝛ ita octo sunt ꝯuersiui sylli supposita ꝯdictiōe ꝯnis.ꝛ
supposita ꝯria sunt q̄tuor:ꝛ ita vniuerse sunt duodecī.

Dubiū **Dubitaret** hic forte aliqs de syllo ꝯuersiuo:vtꝝ
possit eē instrm ad artē ptinens.Qd
2° phy° nō videt.ars enī imitat nāꝫ fm Ari. in 2° phicoꝝ:sed
86.t.22 nā nihil agit vt idē interimat:ġ neqꝫ ars:sꝫ sylls ꝯuer
t.79. siuus ꝯnē ꝯstituit:deinde interimit eādē per oppositū
ei° suppositū:ꝯstituit ēt pmissam:ꝛ ipsam pimit p eius
oppositū ꝯcludēs:ġ sylls ꝯuersiuus nō videt instrm ad
artē ptinens.¶ Et dōm ꝙ sylls ꝯuersiu° neqꝫ est ꝯtra
modū artis neqꝫ ꝯtra modū nāe.sic enī est in nā ꝙ po
sito añcedēte ponit ꝯñs:ꝛ destructo ꝯñte destruit añs:
sic ēt est in arte:ꝛ hec supponēdo ꝓut sylls cōuersiuus:
sylls ergo talis non supponit oppositū pme ꝯnis:vt stet
in ꝑemptiōe illius:nec ꝯcludit oppositū pmisse:vt stet
in ꝑemptione illius:sꝫ vt qꝛ destructo ꝯñte destruit an
tecedens ostendat ꝯñtia esse necessaria ꝯñtis ad ante
cedens:ꝛ h̄ est(Consequens ad premissas.)

Dubiū **Dubitabit** forte aliqs ꝯñter de ei° dr̄ia ad syllꝫ
ex falsis.videt enim syllari sub eo:qꝛ
accipit pro pmissa oppositū ꝯnis vere p° ꝯcluse.¶ Et
dōm ꝙ nō ꝯtinet sub syllo ex falsis.sylls enim ex falsis
semp accipit falsū vel falsa:sed sic nō facit ꝯuersiuus.
ꝯtingit.n.syllm pfectū ꝯcludere falsū:ꝛ tūc sylls ꝯuer
siu° supponēs ei° oppo͠m supponit veꝝ ꝛ pcedit ex veris.

Dubiū **Ulterius** dubitabit forte ad quē ptineat sylls cō
uersiu° ꝛ que sit eius vtilitas.¶ Et di
cendū ꝙ eius vtilitas est:si neget aliq̄ rō ondere ipsaꝫ
eē necessariā.si enī ondat ꝙ ex opposito ꝯñtis seqt op
positū añtis:ostensum est ꝯñs sequi ad añs necessario:
ꝛ hoc syllo vsus est Ari.in p° libro ad ꝓbādū necessita
tem sylloꝝ:ptinet āt ad sophistā ꝛ dialecticū ꝛ ad demō
stratorē ꝛ ad sophistā nō quocūqꝫ mō:sꝫ ꝓut vtit syllo

peccante in materia ꝛ non in forma.premissis aūt con
cessis pōt ondere ex necessitate seq per syllm ꝯuersiuū:
eo ꝙ sylls ꝯuersiu° ante se supponit syllm.fm vō ꝙ so
phista vtit syllo apparēte qui peccat in forma inutilis
est ei sylls ꝯuersiu°.nō ē enī sylls pfect°:sꝫ apparēs tm̄.
ad demōstratorem vō nō ptinet semp.disputādo enim
cū discipulo ad ipsum nō ptinet:quare opꝫ discentē cre
dere:nec opꝫ discentē demonstrare:sꝫ supponere:dispu
tando tm̄ cauillatorie qui resistit taꝫ ꝓpōni q̄ ꝯni:opꝫ
illū vti syllo ꝯuersiuo.Ad dialecticū āt maxime ptiet:
ꝛ qꝛ dialectica obuiatiua ꝛ excitatiua :.st:vt signat Ari.
versus finē topicoꝝ.vbi dic ꝙ opꝫ dialecticū excitatū
eē in ꝯuersiuis ꝯnib° ad meditationē ꝛ excitationē.ibi
enī diffinit syllm.¶ Sed tunc q̄rit si ibi diffinit:ꝛ hic
quō differēter:ꝛ que sit dr̄ia datarū ꝯnū hic ꝛ ibi.ꝛ q̄re
ibi nō determinat de syllo ꝯuersiuo:cū maxie ad diale
cticū ptinet.Dōm ꝙ hic diffinit sylls ꝯuersiuus fm ꝙ
cōiter se hꝫ ad oēm materiā.s.pbabilē ꝛ necessariā:qd
pꝫ per diffinitionē que est ꝯuersio.est sylls interimens
pmū idē medio vel mediū postremo.hoc enī est quātū
ad oēm ꝯñtiā ꝛ materiaꝫ.In fine aūt topicoꝝ diffinit
fꝫ ꝙ ꝯtrahit ad materiā ꝓbabilē:qd pꝫ per diffinitio
nē ibi datā que est ꝙ ꝯuertere est trāsponere ꝯnē cū re
liquis interrogatiōibus interimere vnū eoꝝ que data
sunt.Interrogatiōes enī ꝓpe in dialecticis sūt:ꝛ in ma
teria ꝓbabili.ibidē enim opꝫ dari premissas:ꝛ respici
tur ad eaꝝ dationē.nō aūt ita est in disciplinis.Patet
igit differētia diffinitionū hic date de syllogismo ꝯuer
siuo ꝛ ibi date.patet etiā quare ibi de eo determinatur
potius q̄ alibi.In hoc enī libro determinari habēt rō
nes cōmunes dialectico ꝛ demōstratori:ꝛ sic determia
tur hic syllogismus ꝯuersiu°.¶ Cōsequēter dubitabit
aliquis de diffinitione hic posita.ꝛ primo querit quare
diffinit ꝯuertere ꝛ non syllogismū conuersiuū:cum cō
uertere actus eius sit.Ad qd dōm ꝙ syllogismus ꝯuer
siuus non differt in essentia a syllogismo pfecto osten
siuo.fiunt enī in eisdeꝫ terminis:sed plane differt quo
ad hūc actū qui est ꝯuersio siue ꝯuertere:qꝛ qd ꝯcludi
tur per ostensiuū supponit nō esse in ꝯuertēdo:ꝛ iō ma
gis diffinit ꝯuertere q̄ syllm ꝯuersiuū:qꝛ per hoc ma
gis patet differentia conuersiui ꝛ ostensiui perfecti:sed
ex diffinitione eius qd est cōuertere reliquit diffinitio
nem conuersiui syllogismi manifestam.Eadem enī op
positio posset esse circularis ostensionis:ꝛ eadē est solu
tio.¶ Adhuc dubitabit:qꝛ videt diffinitio diminuta:
eo ꝙ nō extendit se nisi ad ꝯuersionē factaꝫ in pma fi
gura.dicit enī ꝙ tūc est ꝯuertere qñ per oppositū ꝯclu
sionis interimit pmū inesse medio vel mediū postre
mo.sic aūt ꝯuertere nō est nisi in prima.In secūda enī
interimit mediū inesse primo vel postremo.In tertia
aūt primū vel postremū medio.¶ Adhuc hec diffini
tio non ꝯtingit nisi ꝯuersioni facte circa syllogismū af
firmatiuū.ad interimēdū enī maiorē syllogismi nega
tiui opꝫ ostendere pmū inesse medio.in affirmatiua āt
opꝫ ostēdere pmū ei nō inesse.¶ Ad hoc dōm ꝙ si ali
qua proprietas debeat diffiniri dꝫ diffiniri fm illū mo
dum quo contingit ei cui primo inest.ibi enim est esse
eius excellentissimū ꝛ pmū.sic enim in oībus alijs re
bus diffiniendis ꝙ in statu suo nobilissimo debent dif
finiri:sed ꝯuersio pmo ꝛ excellentissime inuenit in pri
ma figura ꝛ in modis affirmatiuis:ꝛ iō hic diffinit fm
eius talem statum.Per illam autē diffinitionē datur
satis intelligi ꝯuersio in alijs figuris ꝛ modis.¶ Con
sequenter queri pōt de oppositionibus q̄s ipse enume
rat:sed alibi hꝫ locū propriū.vnde soluꝫ notandū est ꝙ

ꝯ sub ꝯtrarietatē cōprehendit sub ipsa ꝯtrarietate. vn̄ tres sunt oppositiōes quas enumerat hic: ⁊ sumunt̄ sic. oīs oppositio aut est affirmatiōis ad negationē: aut ecō uerso: aut ḡ in vtraqꝫ accipit̄ subm vlr ⁊ est ꝯtrarietas. aut particulariter: ⁊ sic est sub cōtrarietas: aut in altera vlr ⁊ in reliqua particulariter: ⁊ sic est ꝯdictio. ¶ Ultimo forte dubitabit̄ de eo qđ docet syllogiçare per contrariā ꝯnis: sicut supponēdo ꝯtradictoriā eius: videtur enī nō debere syllogiçare: ⁊ supponēdo ꝯriā: q̄uis enim negetur ꝯclusio pcedentis syllogismi nō est accipiēda ei⁹ ꝯtraria ꝓut vera: qꝛ nō sequit̄ si vna ꝯtrariaꝝ est falsa ꝙ reliqua sit vera. Dōm ꝙ syllogismus ꝯuersiuus solū innuit ꝓbare ꝯñtiam: ⁊ ideo nihil ad ipsuꝫ de veritate ꝯnis vl̄ falsitate: siue enī sit vera siue sit falsa. Si oppositū ꝯnis interimit ꝑmā ex aliq̄ ꝑmissa sequit̄ ꝯclusio. ⁊ ꝯ siue oppositū ꝯtrarium sit siue ꝯtradictoriū: qꝛ neqꝫ ꝯtraria neqꝫ cōtradictoria simul stant cū eodē. de alijs autē que queri possent circa litterā reddit Ari. adhuc causam in littera: sicut patet in scientia.

In secūda aūt figura eadē quidē que est ad maiorē extremitatē ꝓpōnē: nō est iterimere ꝯrie quolibet mō ꝯuersione facta: semꝑ enī ꝯclo in tertia figura: vl'is aūt nō fuit in hac syll's. Alteraꝫ aūt silr iterimem⁹ ꝯuersioni: dico āt silr si ꝯrie cōuertit̄ ꝯrie. Si āt opposite opposite. Insit enī a. oī. b. c. aūt nulli: ꝯclo. b. c. Si ḡ sumat̄. b. oī c. inesse: ⁊. a. b. maneat. a. oi. c. inerit: fit enī prima figura. Si aūt. b. omni. c. a. āt nulli. c. a. nō omni. b. figura postrema. Si aūt opposite cōuertat̄. b. c. a. b. qdem. Silr ostendit̄. a. c. autē opposite. Nam si. a. alicui. c. a. aūt nulli. c. a. alicui. b. non inerit. Rursum si. b. alicui. c. aūt oī b. a. alicui. c. q̄re oppositus fit syll's. Silr autē ostēdet̄: ⁊ si econuerso se habeant ꝓpōnes.

Hic docet quō fit syll's cōuersiu⁹ in scđa figura. ⁊ ꝑ° ponit duas regulas obseruandas in hac ꝯuersione 2° ostendit eas determinādo syllm in hac figura. ꝑma istaꝝ est ꝯ. Per ꝯuersiuū syllm. Iuxta scđam figurā nō ꝯcludit̄ ꝯria maioris quocūqꝫ mō oppositum ꝯnis sumat̄ cuius cā est vt dicat ꝙ maior iterimit figurā in qua nō ꝯcludit̄ vl'is: ꝯria aūt maioris in scđa figura vl'is est: ⁊ ꝯ est (In secūda aūt figura.) Secunda regula hec est. si supponit̄ ꝯdictoria ꝯnis ꝯcluditur ꝯdictoria minoris: si ꝯtraria ꝯtraria: qꝛ eodē modo interimit̄ minor quō supponit̄ oppositum ꝯnis: ⁊ ꝯ est (Alter aūt silr.) Et nota ꝙ iste regule sunt taꝫ in ꝑma q̄ꝫ in scđa figura. ꝯñter ondit eas determinās syllm cōuersiuū in scđa figura. ⁊ ꝑmo in modis vl'ibus. scđo in ꝑticularibus cū dicit (Si aūt in pte.) Adhuc in vl'ibus ꝑmo in scđo mō. Scđo dicit silr esse in ꝑmo mō. ꝑ° in duas. in ꝑ° docet ꝯuertere syllogistice. in scđo mō supponendo ꝯriā ꝯnis. in 2° supponēdo ꝯdictoriā. Dicit igit̄ ꝙ supponēdo ꝯtrariā ꝯnis cū maiore ꝯcludet̄ per ꝑmā figurā ꝯtraria minoris vt ꝑfato syllo. oē. b. est. a. nullū c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. per ꝯtrariā ꝯnis ⁊ maiorē syllat̄ ꝯtraria minoris sic. oē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ oē. c. est. a. eadem sumpta cū minore syllat̄ ꝯria maioris per tertiaꝫ figurā sic. nullū. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ quoddaꝫ. b. nō est. a. ⁊ ꝯ est (Insit enī. a. oī. b.) Cōsequēter docet conuersiue syllogiçare in eodē mō ꝯdictoria ꝯnis accepta. si enim accipiat̄ ꝯtradictoria ꝯnis cū maiore syllat̄ per ꝑmā figuram ꝯdictoria minoris sic. oē. b. est. a. aliqđ. c. est. b. ḡ aliqđ. c. est. a. eadē aūt cum minore syllat̄ in tertia figura ꝯtradictoria maioris sic. nullum. c. est. a. aliquod. c. est. b. ergo aliquod. b. non est. a. ⁊ ꝯ est (Si autem opposite.) Consequenter docet similiter esse circa modum primum secunde: ⁊ ꝯ est (Similiter ostendetur.)

¶ Si aūt in parte est syll's qdeꝫ ꝯtrarie cōuersa ꝯclone neutra ꝓpōnū interimit̄: quēadmodū in prima figura: opposite aūt vtreqꝫ. ponatur enim. a. b. qdeꝫ nulli ineē. c. aūt alicui ꝯclo b. c. si ergo ponatur. b. alicui. c. ineē: ⁊. a. b. maneat ꝯclo erit: qm̄. a. alicui non inest: ꝯ nō interimitur qđ ex ꝑicipio: ꝯtingit enī alicui ineē ⁊ nō inesse: rursum si. b. alicui. c. ⁊. a. alicui. c. nō ierit syll's. Neutrū. n. vl'e eoꝝ que sumpta sunt: quasi non interimit̄. a. b. Si aūt opposite ꝯuertatur interimunt̄ vtreqꝫ. nā si. b. omni c. a. aūt nulli. b. nulli. c. a. aūt inerat alicui. Rursum si. b. oī. c. a. aūt alicui. c. alicui. b. a. Eadeꝫ aūt demonstratio ⁊ si vl'is sit predicatiua.

¶ Cōsequēter docet syllare ꝯuersiue in ꝑticularib⁹ modis. ⁊ ꝑmo ponit duas regulas verificandas. quarū vna est ꝙ accepta ꝯtraria ꝯnis neutra premissaꝝ interimit̄, Alia est ꝙ accepta ꝯtradictoria eius interimit̄ vtraqꝫ: ⁊ ꝯ est (Si aūt in pte.) 2° ostēdit eas ꝑ° in 3° mō. 2° dicit silr eē in 4°. ¶ Adhuc in 4°. ꝑ° verificat ꝑmā. 2° scđaꝫ. primā sic. ꝑfecto isto syllo nullū. b. est. a. aliqđ. c. est. a. ḡ aliqđ. c. nō est. b. Si aūt accipiat̄ ꝯtraria ꝯnis cum maiore fiet syll's. sed ille nō interimit minorē. Si aūt accipit̄ cū minore vtraqꝫ erit ꝑticularis: quare oīno nō erit syll's: ⁊ ꝯ est (Ponit enim. a.) scđam ostēdit sic. Si autē accipit̄ ꝯtradictoria ꝯnis cū maiore syllatur per ꝑmaꝫ ꝯtradictoriā minoris. Si aūt accipit̄ cū minore syllat̄ per tertiā figurā ꝯtradictoria maioris ⁊ per habita: ⁊ ꝯ est (Si āt opposite.) Cōsequēter dicit silr esse circa q̄rtū modū: ⁊ est idē modus manifestandi vtrāqꝫ regulaꝫ iuxta ipm ⁊ iuxta modū ꝑcedentē: ⁊ ꝯ est (Eadē aūt demōstratio est.) Nota ergo ꝙ ꝯ simplr iterimit̄ maior ꝓpō per tertiā figurā minor simplr per ꝑmam. ⁊ vbiqꝫ ponēdū oppositū ꝯnis pro minore. Nota etiā ꝙ hic sunt duodecim sylli ꝯuersiui qui sic accipiunt̄: aut sumit̄ cōtraria ꝯnis: aut ꝯtradictoria. si ꝯtraria. aut ḡ syll's perfectus est ⁊ vl'is: aut ꝑticularis. si ꝑticularis in vtraqꝫ premissaꝝ interimit̄: ⁊ cām hui⁹ assignat in lr̄a. Si vl'is āt modus sic sūt duo. si secūdus modus alij duo: ⁊ ita sumpta ꝯtraria ꝯnis quatuor sunt ꝯuersiui sylli. si supplet̄ ꝯtradictoria: aut ergo syll's ꝑfectus est vl'is aut particularis. si vl'is aut ꝑmus modus. ⁊ sic sunt duo modi: aut secūdus: ⁊ sic sunt alij duo. Si particularis: aut tertius modus: ⁊ sic sunt duo: aut q̄rtus: ⁊ sic sunt alij duo: ⁊ ita supponēdo ꝯtradictoriā erūt hic q̄tuor sylli ꝯuersiui: ⁊ ita in vniuerso sunt ꝯ duodecim: sicut in prima figura.

In tertia autem figura quando contrarie quidē cōuertitur cōclusio neutra propositionum interimit̄ ꝯm nullum syllogismoꝝ. Quando autē opposite vtreqꝫ ⁊ in omnibus.

Hic docet quō fit syll's ꝯuersiuus in tertia figura. ⁊ ꝑmo ponit duas regulas ostēdendas: quarū

das.quaꝝ prima est:accepta ꝯtraria ꝯclusionis cū vna premissaꝝ in tertia figura nunq̃ interimit altera premissaꝝ.Scda est:accepta ꝯdictoria eius erit sylls ad iterimēdū vtrāq; pmissaꝝ:⁊ h̄ est(In 3º aūt figura.)

¶ Sit eniz ostēsum .a.alicui.b.mediuz aūt sumptuz sit.c. ⁊ sint vles ppōnes. Si ergo sumat .a.alicui.b.nō inesse.b.aūt oi.c.nō fit sylls eius qd est.a. ⁊ .c.neq; si.a.b.qdem alicui non inest c.aūt oi:non erit eius qd est.b. ⁊ .c.sylls.Silr aūt ostendet: ⁊ si nō vles sint ppōnes: aut eni vtrasq; necē est pticulares eē:per ꝯuersionem aūt vlem ad minorē extremitatē fieri:sic autez nō fuit sylls:neq; in prima:neq; in media.

¶ Scdo eos ōndit in modis affirmatiuis p.2º in negatiuis cū dicit(Silr aūt ⁊ si puatiuus.)Adhuc in affirmatiuis pmo ōndit regulā pmā.2º 2am cū dicit (Si aūt opposite.)pmā regulā p manifestat in vli affirmatiuo dicēs:q facto isto syllo.oē.c.est.a.oē.c.est.b. igit aliqd.b.est.a.ex ꝯtria ꝯnis cū minore erit dispositio pe figure maiore pticulari:⁊ ita nō sic iterimit maior. Si aūt accipitur ꝯtria ꝯnis cū maiore:aut illa erit maior:⁊ fit 2ª figura maiore pticulari:aut minor:⁊ sic erit sylls:sed nō interimet minorē:sz ei9 ꝯuersaz.sic eni ꝯcludet.oē.c.est.a.aliqd.b.nō est.a.igit aliqd.b.nō est.c.que nō est opposita minori sz ꝯuerse ei9:⁊ h̄ est(Sit eni ōnsuz.) 2º manifestat eādē regulā i pticularib9 modis affirmatiuis.Si in 3º mō accipit ꝯtria ꝯnis cū maiore ambe erūt pticulares:si cū miore erit pª figª ⁊ maior pticlaris.Si accipiat in 4º mō ꝯtria ꝯnis cū miore erūt ambe pticulares.si āt cū maiore aut igit ꝯtria ꝯnis fiet maior:⁊ sic erit 2ª figª maiore pticulari:aut fiet mior ⁊ erit sylls nō iterimēs miorē:⁊ ita in syllis pticlarib9 affirmatiuis nunq̃ iterimit aliq̃ pmissaꝝ p ꝯtriā ꝯnis:⁊ h̄ est (Silr āt ōndet.)

¶ Si aūt opposite ꝯuertant ppōnes iterimuntur vtreq;.naz si.a.nulli.b.b.aūt omni.c.a.nulli.c.Rursuz si.a.b.qdē nulli.c.aūt omni.b.nulli.c. ⁊ si altera nō sit vlis silr. Si enim.a.nulli b.b.aūt alicui.c.a.alicui.c.nō inerit. Si aūt.a.b.quidem nulli.c.aūt omni nulli.c.b.

¶ Consequēter ostēdit 2am regulam in modis affirmatiuis.⁊ pmo in mō vli dicēs:q accepta ꝯdictoria ꝯnis cū maiore syllogizat oppositū maioris per 2am figurā psupposito h̄ syllo.Oē.c.est.a.oē.c.est.b.ergo aliqd. b.est.a.fiet ꝯuersiuus sylls sic.nullū.b.est.a.oē.c.est.a. g̃ nulluz c.est.b.que est ꝯtria mioris.Si aūt accipit ꝯdictoria ꝯclusionis cū minore ꝯcludet ꝯtria maioris p pam figurā sic.Nullū.b.est.a.oē.c.est.b.g̃ nullū.c.est.a. ⁊ h̄ est (Si aūt opposite.)2º manifestat eādē regulā in mō pticulari affirmatiuo.s.in 4º.psupposito eni h̄ syllo.oē. c.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.b.est.a.ex ꝯdictoria ꝯnis ⁊ maiore syllat ꝯdictoria minoris per 2am figurā sic.nullū.b.est.a.oē.c.est.a.g̃ nullum.c.est.b.ex ꝯdictione vo ꝯnis ⁊ minore syllat per pmā figurā ꝯdictoria maioris sic.nullū.b.est.a.aliqd.c.est.b.g̃ aliqd.c.nō ē.a.⁊ itellige q silr est de 3º mō.h̄ tn̄ tacet.qr per se pz:⁊ h̄ est(Et si altera.)

¶ Silr ⁊ si priuatiuus sit sylls.sit enim ōnsuz a.alicui.b.nō ineē:sit aūt. b.c.predicatiua.a.c.aūt negatiua:sic enim fiebat sylls.Qn̄ ergo cōtrarium sumit ꝯclusioni non erit sylls. Naz si a.alicui.b.b.aūt oi.c.non fit sylls eius qd est.a. ⁊.c.neq; si.a.alicui.b.nulli aūt.c.non fuit eius qd est.c. ⁊.b.sylls:q̃re nō interimunt ppōnes. Quādo vo oppositū interimunt. Nā si.a.oi b.⁊.b.c.a.oi.c.sed.a.nulli.c.inerat. Rursuz si a.oi.b.nulli aūt.c. b.nulli.c.sed.b.oi.c.inerat.

¶ Cōsequēter regulas pmissas ostēdit in modis negatiuis.⁊ p in vli.2º in pticulari cū dic(Silr mōstrat.) In mō vli pmo ōndit pmā regulā dicēs:q psupposito isto syllo.nulluz.c.est.a.oē.c.est.b.g̃ aliqd.b.nō est.a.⁊ accepta ꝯtria ꝯnis cū maiore si illa fiet maior erit 2ª figura:⁊ maior pticularis si fiat minor erit sylls.sed nō ad iterimēduz minorē sz ei9 ꝯuersam. Si aūt accipit cū miore vtraq; pticularis erit:⁊ h̄ est(Silr autē ⁊ si puatiuus.) Et sic pz q nō erit ibi sylls ad destruēdū aliquā pmissarū ex ꝯtria ꝯnis.2º manifestat regulā 2am in mō eodē dicens:q accepta ꝯdictoria ꝯnis cū minore syllogizat per pmam figuram ꝯtria maioris sic. Omne.b.est.a.oē.c.est b.ergo nullū.c.est a.ipsa vo accepta cū maiore syllogizatur per 2am ꝯtraria minoris sic.omne.b.est.a.nullū.c.est a.ergo nullū.c.est.b.⁊ h̄ est(Qn̄ vo oppositum.)

¶ Similiter aūt monstrat ⁊ si nō vles sint ppositiones:sit eni.a.c.vlis ⁊ priuatiua:altera aūt particularis ⁊ priuatiua:ergo si.a.qdem oi.b.b.aūt alicui.c.a.vo alicui.a.accidit:sed.a.nulli.c.inerat. Rursuz si.a.omni.b. nulli aūt.c.b.nulli.c.Si autem.a.alicui.b. ⁊.b.alicui.c.si sit nō fit sylls:neq; si.a.alicui.b. ⁊ nulli c.nec sic:quare illo quidē modo interimuntur:sic autez non interimuntur propositiones.

¶ Consequēter ōndit pdictas regulas in mō pticulari.s.in 6º.silr dans itelligere de 5º.⁊ pmo manifestat 2am regulā.2º pam.dicit igit q psupposito illo syllo.nullū.c.est a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.b.nō est.a.ex ꝯdictione ꝯnis ⁊ minore syllogizat per pmam figurā ꝯdictio maioris sic.oē.b.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.c.est.a. Ex eadem aūt ꝯdictione cuz minore syllogizat ꝯdictoria maioris per 2am figurā sic.Oē.b.est.a.nullū.c.est.a.ergo nullū.c.est.b.⁊ h̄ est (Silr aūt.) Deinde dicit q si accipit ꝯtria ꝯnis nō interimit aliqua premissaꝝ que fuit pª regula. Si enim accipit ꝯtria ꝯnis cuz minore vtraq; erit particularis.si cum maiore:aut illa ꝯtria erit maior:aut minor.si maior erit 2ª figura:⁊ maior pticularis.si minor erit sylls:sed nō interimet minorem.⁊ ita pz in oib9 q accepta ꝯtria ꝯnis nunq̃ interimit aliqua pmissaꝝ: sed accepta ꝯdictoria vbiq; iterimit vtraq;.⁊ cā tota pz in littera:⁊ h̄ est(Si aūt alicui.b.)Nota igit q in hac figura silr interimit maior per pmā figurā: ⁊ minor per 2am: ⁊ oppositū ꝯnis silr ponit pro maiore. Nota etiam q h̄ sunt duodecim sylli sicut in 2ª ⁊ pma figura: quoꝝ sufficientia sic accipit:aut supponit cōtraria ꝯnis: ⁊ sic nunq̃ erit sylls ꝯuersiuus cuius cā dicta est:aut ꝯdictoria:⁊ si sic aut ꝯclonis affirmatiue aut negatiue aut vlis modi:⁊ sic sunt duo sylli ꝯuersiui facti iuxta pm modū:aut pticularis modi.⁊ h̄ dr:qr aut ꝯdictoria particularis affirmatiue ⁊ ꝯcluse per 3m modū:⁊ sic sunt duo: aut particularis affirmatiue ꝯcluse per 4m modū:⁊ sic iteꝝ duo:⁊ sic iuxta affirmatiuas sunt sex.Si autē sumat cōtradictoria conclusionis negatiue:aut vlis:aut particularis modi:si modi vlis sic sunt duo iuxta 2m modum: si modi particularis:aut qnti: aut sexti ⁊ vtrobiq; sunt duo:⁊ sic iuxta modos sūt sex ꝯuersiui sylli in oi figura.

¶ Manifestū igitur ex his que dicta sunt q̄uo cōuersa ꝯclusione in vnaquaq₃ figura fit sylls: ꝛ q̄n contrarius ꝑpōni: ꝛ quando oppositus: ꝛ q̄m in prima figura per medias ꝛ postremā fiunt sylli: ꝛ que q̄dem ad minorē extremitatē semper per mediam iterimit. Que v̄o ad maiorem per postremā: in secunda aūt per primā ꝛ postremam. Que q̄dem ad minorem extremitatem semꝑ per primā figuram: que v̄o ad maiorem per postremam: in tertia v̄o per primam ꝛ per mediam. Et que q̄dem ad maiorē extremitatē₃ per primā semꝑ: que v̄o ad minores per mediā. Quid ergo est ꝯuertere ꝛ q̄uo in vnaquaq₃ figura: ꝛ q̄s fit sylls manifestū₃.

¶ Hic ꝯcludit tria notabilia manifesta ſm singulas figuras. quoꝝ p̄ᵐ ꝑtinet ad ꝯuersiuū₃ iuxta ꝑmā figurā: ꝛ est ꝙ ex dictis p₃ ꝙ fit sylls ꝯuersiuus ad iterimēdum maiorē in p̄ᵃ figura per tertiam figurā: ad iterimēdum v̄o minorē per zᵃᵐ. Hic tn̄ ꝑponit quoddā₃ ꝑtinens ad oēs figuras s₃ ꝙ manifestū est q̄n fit sylls ꝯuersiuus in oī figura ad interimēdum aliquā ꝑpōnē: ꝛ q̄n ꝑpositio interimit̄ per suā ꝯ̄riam: ꝛ q̄n per suam ꝯ̄dictoriam: ꝛ h̄ est (Manifestū ergo.) zᵐ notabile ꝑtinet ad syllm̄ conuersiuum iuxta zᵃᵐ figurā: ꝛ h̄ est. ꝙ ibi fit sylls ꝯuersiuus ad iterimēdum minorē per ꝑmā figura₃ ad interimēdum aūt maiorē per 3ᵃᵐ: ꝛ h̄ est (Quid ergo est ꝯuertere.) ¶ Sed hic forte querit̄ causa. q̄re in p̄ᵃ destruit̄ maior per tertiam figurā: ꝛ minor per zᵃᵐ. ꝛ dicēdu₃ ꝙ hoc est: q₂ oppositum ꝯ̄nis ꝛ minor cōicant in subto cuius cōicatio tanq̄₃ termini mediȷ facit tertiam figura₃. Oppositum aūt ꝯ̄nis ꝛ maior cōicant in predicato: q̄lis cōicatio facit zᵃᵐ figura₃. ¶ Ulterius querit̄. quare in zᵃ nō interimit̄ maior per tertiam figura₃ ꝛ minor per primā. ¶ Et dōz ꝙ hoc est: q₂ minor ꝛ oppositu₃ ꝑdicati faciunt dispositionē p̄ᵉ figure sicut p₃ īuenti. ¶ Queritur etiam q̄re maior in tertia interimit̄ per ꝑmā ꝛ minor per zᵃᵐ. ¶ Et dōm ꝙ hoc est: q₂ oppositū ꝯ̄nis ꝛ minor faciunt dispōnem p̄ᵉ figure. Oppositum aūt ꝯ̄nis ꝛ maior in ꝑdicato cōicant: ꝛ ideo faciunt figuram zᵃᵐ. ¶ Querer̄ forte adhuc. q̄re oppositū in p̄ᵃ figura sumit̄ in syllo ꝯuersiuo loco ꝑpōnis interimende. in zᵃ v̄o silr̄ loco minoris. in 3ᵃ v̄o silr̄ loco maioris. ¶ Et dōm: ꝙ h̄ est: q₂ si aliter ordinaret̄: aut nō fieret sylls: aut si fieret ꝑpositio conclusa ad interimēdu₃ ꝑmissam non cōicaret cū illa ꝑmissa in vtroq₃ termino ad eūdem ordinē: sed ad ordinē ꝯuertit̄: ꝛ ita ista ꝯclusa non esset opposita ꝑpositioni interimēde: q̄ð nō esset incōueniens.

PEr impossibile aūt sylls ostēditur q̄dem q̄n ꝯtradictio ponitur cōclusionis: ꝛ assumit̄ alia ꝑpositio: fit aūt in oībus figuris. Simile eni est ꝯuersioni veꝝ: differt tamen q̄m conuertit̄ q̄de₃ facto syllo: ꝛ sumptis vtrisq₃ ꝑpōnibus. Deducit̄ aūt ad impoſ̄e non p̄recōcesso opposito prius: q̄ð positum est prius: sed manifesto q̄m veꝝ. Termini silr̄ se h̄nt in vtrisq₃ ꝛ eade₃ sumptio vtrorūq₃: vt si. a. inest oī. b. medium aute₃. c. si supponatur vel non oī vel nulli. b. inesse. c. v̄o oī quod fuit veru₃ necesse est. c. b. aut nulli aut non oī inesse: hoc aūt impossibile: quare falsu₃ q̄ð suppositum est: veꝝ ergo oppositu₃. Silr̄ aūt ꝛ in alijs figuris: quecūq₃ enim ꝯuersionē suscipiunt ꝛ per impossibile syllogismum.

POstq̄₃ aūt determinauit potestate₃ sylli ponens oppositu₃ ꝯ̄nis syllogiçāde: hic incipit de eiᵘ potestate ponēs oppositū ꝯ̄nis nō syllogiçāte: que q̄dem potestas ꝯsistit apud nām sylli per ipoſ̄e. ꝛ ideo hic determinat de syllo per ipoſ̄e: ꝛ diuidit̄ in ꝑtes duas. in p̄ᵃ determinat de syllo per ipoſ̄e ſm se. in zᵃ cū dicit (Differt aūt que ad impoſ̄e.) in cōparatione ad syllm̄ ostensiuum. p̄ᵃ in duas. in p̄ᵃ ostēdit q̄d fit sylls per impoſ̄e: ꝛ g̃ra huius manifestat q̄uo se h̄eat ad syllm̄ ꝯuersiuum. in zᵃ cū dicit (Ergo alie quidē ꝑpōnes oēs.) determinat q̄uo fit h̄ꝯ sylls. In p̄ᵃ sic ꝑcedit. pmo determinat q̄d sit h̄ꝯ sylls dādo quādam diffinitionem dicens: ꝙ tunc fit sylls per ipoſ̄e q̄n supponit̄ ꝯ̄dictoria ꝯ̄nis ꝛ assumitur alia ꝑpositio ad syllogiçādū: ꝛ h̄ fit in oī figura: q₂ silis est iste sylls ꝯuersiuo syllo: ꝛ h̄ est (Per impoſ̄e aūt.) zᵒ g̃ra huius cōparat syllm̄ per impoſ̄e ad ꝯuersiuum. ꝛ p̄ᵒ ſm ꝯ̄riam dicēs: ꝙ in hoc differūt ꝙ sylls ꝯuersiuus fit precsyllogiçato opposito ꝯ̄nis: ꝛ sumit vtranq₃ ꝑpōnem datam a r̄ndente. sylls aūt per ipoſ̄e fit nō precsyllato opposito hypothesis: nec sumpta vtraq₃ ꝑpōne data a r̄ndente: s₃ altera sumpta a r̄ndēte: ꝛ altera extrisecus manifeste vera: ꝛ h̄ est (Uerꝝ differt.) zᵒ cōparat eos ſm cōuenientiā dicēs: ꝙ termini silr̄ dispositi sunt in vtroq₃: ꝛ silr̄ sumit̄ in vtroq₃ oppositū ꝯ̄nis: vt si syllato in p̄ᵃ figura. oē. b. est. a. ꝑ. c. mediū supponit̄ opposito ꝯ̄nis ꝯ̄rie vel ꝯ̄dictorie cū maiore ꝑpōne que vera est: syllat̄ ꝯ̄ria minoris vel ꝯ̄dictoria per zᵃᵐ figurā: que cū ꝗ̄ sit manifeste falsa p₃ hypothesim eē falsam: ꝛ ita ꝑpositū eē veꝝ: ꝛ illud exēplu₃ deseruit tam syllo ꝯuersiuo q̄₃ syllo per impoſ̄e ostēdens eoꝝ ꝯuenientiam. eodē aūt modo ꝛ in alijs figuris. In quacūq₃ enim figura syllat̄ ꝯuersiue ꝛ per impoſ̄e demōstrat̄: ꝛ h̄ est (Termini v̄o similiter.)

¶ Ergo alie q̄dem ꝑpōnes oēs ōn̄duntur per impossibile in oībus figuris: vl̄is autem predicatiua in media ꝛ in tertia mōstratur. in prima autem non monstratur. Supponatur eni₃. a. non omni. b. aut nulli inesse: ꝛ assumatur alia propositio vndecūq₃ siue omni. a. inē. c. siue b. omni. d. sic enim erit prima figura. Si ergo positu₃ fit non oī. b. inesse. a. non fit sylls quolibet modo ꝑpōne sumpta. Si aūt. a. nulli si b. q̄dem. d. assumat̄: sylls quidem erit falsi: non aūt ostenditur ꝑpositu₃: nam si. a. b. nulli. b. b. aūt oī. d. a. nulli. d. hoc aūt fit impossibile: falsum est igitur nulli. b. inesse. a. sed nō si nulli falsum omni verum. Si aūt. c. a. assumatur non fit sylls: nec q̄n supponitur non oī. b. inesse. a. quare manifestum: q̄m oī inesse non ostenditur in prima figura per impossibile.

¶ Cōsequēter determinat q̄uo demōstrat̄ per impoſ̄e: ꝛ ꝑcedit sic. p̄ ponit intētum dicēs: ꝙ in p̄ᵃ figura ostēduntur per ipoſ̄e alie ꝯ̄nes ab vl̄i affirmatiua: s₃ nō ipsa. In alijs aūt figuris oēs: ꝛ h̄ est (Ergo oēs alie.) zᵒ hoc declarat p̄ᵒ in p̄ᵃ figura. zᵒ in scḋa. 3ᵒ in tertia. p̄ᵒ in duas. primo ostendit

ostendit q̄ non demõstratur vl'is affirmatiua in p° figura per impossibile. in 2° cū dicit (alicui aūt ⁊ nulli.) ostēdit quō demõstrantur alie. In pma inuit talem rõnez. si ostēdatur vl'is affirmatiua in p° figura per impossibile: oporteret aūt accipe ꝓpõnem alteraz sub hypothesi vel supra eam: sed quocūq3 mō accipit: vel supra hypothesim: aut sub hypothesi: aut nō erit syll's: aut nō ad ꝓpositū. ergo nō ostēdet vl'is affirmatiua per ipole. Naz dicēdo. oē. b. est. a. aut supponit pro hypothesi eius: aut ꝯtraria: aut ꝯtradictoria. si ꝯdictoria nō erit syll's oino. aut enim accipit altera ꝓpositio supra ꝑdicatū3 hypothesis: aut sub subto eius. si pmo modo: aut sumit ꝓpositio vl'is: aut ꝑticularis affirmatiua vel negatiua: s3 nullo mō erit syll's: eo q̄ hypothesis minor erit: sed ipsa negatiua est: ⁊ in pma figura nō debet minor eē negatiua. Si aūt sub subto: hoc ꝯtingit q̄tuor modis: s3 semp erit hypothesis que ꝑticularis est maior que repugnat p° figure: ⁊ ita non erit syll's. si pro hypothesi supponit ꝯdictio ꝯnis intēte: ⁊ h̄ est (Supponit enim. a.) Si aūt supponit eius ꝯria: aut accipit altera ꝓpositio sub subto hypothesis: aut supra ꝑdicatū3 ei°. si sub subto: aut accipit negatiua ꝓpõ: ⁊ tūc nō erit syll's: q2 minor nō est negatiua in p° figura: aut affirmatiua vl'is: aut ꝑticularis: ⁊ poterit tūc eē syll's in 2° vel in 4° mō ad ꝯcludēdū falsū3: sed nō ꝓpter h̄ ondit ꝓpositū. quāuis enim ondit hypothesis nō seqtur ꝓpositū esse vez: q2 q̄uis vnū ꝯriorum sit falsum: nō op3 reliquū esse vez: q2 ꝯria possunt eē simul falsa. Si aūt accipit altera ꝓpõ supra ꝑdicatū3 hypothesis hec ꝯtingit q̄drupl'r s3 nō erit syll's: q2 hypothesis que ponit eē mior est negatiua: ⁊ h̄ est (Si aūt. a. nulli.) Sic ḡ manifestū est q̄ quōcunq3 accipit altera ꝓpositio ad hypothesim nō fiet syll's ad ꝯstituendum vlem affirmatiuā per ipole in p° figura: ⁊ hec est minor rõnis. deinde isert ꝯnem: ⁊ h̄ est (Quare manifestu3.)

Alicui autē ⁊ nulli ⁊ non oi ostendet. Supponat enim. a. nulli. b. ineē. b. aūt sumptum sit oi aut alicui. c. ergo necesse est. a. nulli: aut non oi inesse. c. hoc aūt impole. Sit eni3 vez ⁊ manifestum: q̄m oi. c. inest. a. quare si hoc falsum necesse est. a. alicui. b. ineē. Si aūt ad. a. sumat altera ꝓpositio non erit syll's: neq3 q̄n ꝯriu3 cõclusioni supponit: vt alicui non ineē. manifestum ergo q̄m oppositu3 supponēdum. Rursum supponat. a. alicui. b. ineē. sit aūt sumptu3 c. oi. a. necesse est ergo. c. alicui. b. ineē: hoc aūt impossibile: q̄re falsum qd̄ suppositu3 est. Si aūt sic vez est. a. nulli. b. inesse: sil'r aūt ⁊ si priuatiua sit sumpta. a. c. Si autē ad. b. sumpta sit ꝓpositio nō erit syll's. Si ergo ꝯrium quidem supponat syll's q̄dem erit ⁊ impossibile: nō tn̄ ostendit qd̄ est ꝓpositum. Supponat eni3. a. oi. b. ⁊. c. sumptum sit oi. a. ergo necesse est. c. omni. b. inesse. a. sed nōdum necessariū: si non oi nulli inesse. Sil'r aūt ⁊ si ad. b. sumat ꝓpositio altera: nam syll's quidē erit non tn̄ iterimit hypothesis: quare oppositum sumēdum. Ad ostēdendum aūt non oi. b. inesse. a. supponendum oi inesse: nam si. a. oi. b. ⁊. c. oi. a. ⁊. c. oi b. quare si hoc impossibile: falsum qd̄ suppositu3 est. Sil'r aūt si ad. b. sumat altera ꝓpositio ⁊ si priuatiua sit. a. c. sil'r: nam ⁊ sic fit syll's. Si aūt ad. b. sit priuatiua nihil ostendet. Si aute3 non oi sed alicui supponatur inesse non ostendetur q̄m non oi: sed q̄m nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aūt oi. a. b. inerit. c. Si ergo hoc impossibile falsu3 est alicui. b. inesse. a. quare vez nulli: hoc aūt ostenso cointerimit vez. Na3. a. alicui. b. q̄dem inerat: alicui ꝟo non inerat. Amplius non per hypothesim accidit impole: falsa enim erit siq̄dem ex veris non est falsum syllogizare: nunc autem est vera. Inest enim. a. alicui. b. quare non supponēdum alicui inesse sed omni. Sil'r aute3 ⁊ si alicui. b. non inest. a. ostenderimus. Si eni idem est alicui non iesse ⁊ non oi iesse eadem vtrisq3 demonstratio.

Cõsequēter determinat quō alie ꝯnes ondunt in hac figura per ipole. s. ꝑticularis affirmatiua ⁊ vl'is ⁊ ꝑticularis negatiue: ⁊ ꝓcedit sic. p° dicit q̄ ostendi pñt per aliquē terminū extra acceptū cuiusmodi est. c. ⁊ h̄ est (alicui aūt ⁊ nulli.) 2° hoc declarat ⁊ diuidit in tres s̄m q̄ sunt tres ꝯnes ondende. in p° ondit quō ostendit particularis affirmatiua: ⁊ ꝓcedit sic. p° dicit q̄ assumpta ei° ꝯdictione. s. nullum. b. est. a. ⁊ altera ꝓpõne accepta sub subto affirmatiue: siue vl'r siue ꝑticulariter erit syll's ad ꝓpositū. s. si sumat vl'is affirmatiua ꝑ 2m modū: si particularis per 3m: ⁊ h̄ p3 per se. sil'r itellige q̄ si accipit negatiua sub hypothesi nō erit syll's: tum q2 vtraq3 eēt negatiua: tum q2 minor in p° figura: ⁊ h̄ est (Supponit. a. nulli. b.) 2° docet q̄ nō erit syll's si accipit altera ꝓpõ supra ꝑdicatū hypothesis: cui° cā est: q2 illa hypothesis nō pōt eē maior: q2 ꝑticularis est. neq3 minor: q2 negatiua: adhuc illa cõpossibilis est ꝯni intēte: ⁊ h̄ est (Si aūt ad a.) 3° infert q̄ est supponēda ꝯdictio ꝑticularis affirmatiue ad ondendū eā per impole: ⁊ h̄ est (Manifestū ḡ.) Consequēter ondit quō ostēdit vl'is negatiua per impossibile. ⁊ pmo manifestat ostēdi supponēdo ꝯdictoriam. 2° ipsam non ondi supponēdo eius ꝯriam. In p° sic ꝓcedit. pmo dicit q̄ supposita ꝯdictione huius. nullū. b. est a. ⁊ accepta aliq̄ ꝓpõne supra ꝑdicatum hypothesis siue affirmatiua siue negatiua dūmō vl'is: sic erit syll's ad ꝓpositū ⁊ erit in 3° vel in 4° mō. sed si supra ea3 accipitur ꝑticularis nō erit syll's: tu3 q2 vtraq3 erit sic ꝑticularis: tū q2 maior ꝑticularis est: ⁊ h̄ est (Rursu3 si ponat.) 2° dicit q̄ accepta altera ꝓpõne sub subto hypothesis non erit syll's: cui° cā est: q2 sic erit maior ꝑticlaris: ⁊ h̄ ē (Si aūt ad. b.) Et itellige ꝑ. b. subm hypothesis: ꝑ. a. ꝟo eius ꝑdicatū. Cõsequēter manifestat q̄ nō ondit vl'is negatiua supponēdo ei° ꝯriā dicēs: q̄ siue accipit ꝓpõ supra ꝑdicatū hypothesis: siue ꝓpõ affirmatiua sub subto ei° poterit eē syll's ꝯcludens manifeste falsu3: sed ꝓpter h̄ nō ondit ꝓpositū: q2 nō seqtur: si vnū ꝯriorꝫ est falsum q̄ reliquū sit vez. ⁊ p3 qd̄ dicit: ⁊ h̄ est (Si aūt ꝯriu3.) Cõsequēter manifestat quō ondit in hac figura ꝑ ipole ꝑticularis negatiua. ⁊ p° declarat q̄ ipsa ondit supponēdo ꝯdictoriā. 2° q̄ ipsa nō ondit ꝯuenienter supponēdo ei° ꝯriā. dic igr q̄ ad ondēdū aliqd̄. b. nō eē. a. si suppōit ꝯdictoria. s. oē. b. est. a. ⁊ accipiat supra hypothesim. altera ꝓpõ vl'is siue affirmatiua siue negatiua: vel accipiat sub hypothesi ꝓpõ affirmatiua vl'is vel ꝑticularis erit syll's ad ꝓpositū. ⁊ h̄ cū per p̄m: tum per 2m ⁊ tum per 3m.

Si autem accipit supra hypothesim propositio particularis vel sub hypothesi negatiua nō erit syll's:q2 in p^a figura:nec maior est particularis:nec minor negatiua:z hec est (Ad ostēdenduz aūt.) Consequēter dicit ꝙ per subcōtrariam eius nō ostēdit ꝯuenienter ꝓpositum:z hoc est per duas rōnes.quaꝝ p^a talis est.Ois syll's demōstratiuus per impo^le iterimit falsuz:sꝫ syll's in quo supponit subcōtraria pticularis negatiue iterimit veꝝ.ergo talis nō est ꝓprie demr̄abilis per impo^le.huius rōnis pmo declarat minorē in lr̄a dicēs:ꝙ si supponit per hypothesim aliqd.b.est.a.que est subcōtraria hui^9.aliqd.b.non eē.a.accipit altera ꝓpositio ex qb^9 syllat falsum z iterimet hec hypothesis.aliqd.b.eē.a.z oñdit nullū.b.eē.a.que iterimit vā est cū pncipali ꝯne.aliqd.b.non est.a.simul eni stant subcōtrarie:z h̄ est (Si aūt nō.) Scda regula talis est:in syll'o ad ipo^le debet falsum accidere ꝓpter hypothesim falsaz:sꝫ sic nō accidit si supponit subcōtraria hypothesis pticularis negatiue.g ex tali suppōne nō fiet syll's ad ipo^le.hui^9 etiā rōnis minorē declarat dicēs:ꝙ hypothesis vera est cū pncipali ꝯne:q2 sunt cōpossibiles iter se subcōtrarie:z ideo ex ipsa non accidit falsum:sꝫ magis ex eo assūpto.opꝫ enim ipsam falsaz eē si ex ea accidat falsum:z h̄ est (Amplius aūt nō.) Deinde ex his ꝯcludit ꝙ opꝫ supponere ꝯdictoriā eius:z hec est (Quare nō supponēdum.) Addit etiā ꝙ s'llis est modus demōstrandi particularē negatiuā acceptā cum signo pticulari sequēte negatione:z cū signo vlī pcedente negatione. Idem enim est dicere non omni inesse z alicui non inesse:z hec est (Similiter autem.)

¶ Manifestum ergo quoniam non ꝯtrarium sed oppositum ponendum in omnibus syllis. Sic enim necessarium erit anxioma probabile. naꝫ si de omni affirmatio vel negatio ostenso quoniam non negatio:necesse est affirmationē veram esse. Rursum si non ponit veram eē affirmationem probabile est putare negationē: contrarium vō neutro modo contingit probare:neqꝫ enim necessarium si nulli falsuz omni verum neqꝫ ꝓbabile:vt si alteꝝ falsum alteruꝫ verum. Manifestum ergo quoniam in prima figura alie qdem propositiones omnes ostenduntur per impossibile:vniuersalis autem affirmatiua non ostenditur.

¶ In fine concludit duo correlaria ex dictis manifesta. quoꝝ p^m est:ꝙ vlis ostendit per impo^le z ꝯdictoriam ꝯnis z non per ꝯrium.cuius cām assignat dicēs:ꝙ syll's per impo^le tenet per hāc maximā:de quolibet affirmatio vel negatio:que non est vera de ꝯrijs:sed de ꝯdictorijs tm̄:z hec est (Manifestū ergo qm̄.) Nota igitur ꝙ
Notandum. syll's ad impo^le ad demōstranduz aliqd per impossibile in p^a figura semꝑ accipit alterā ꝓpōnem sub hypothesi aut supra hypothesim.z cā huius est:q2 aliter non fit dispositio p^e figure.semꝑ enim exigit ipsa vt vna ꝓpositionū sit vt pars alterius. Nota etiā ꝙ octo sunt huiuscemodi sylli.in p^a figura duo ad demōstrandū particularem affirmatiuā.duo ad demōstrandū vlem negatiuā.
Notandum. z quatuor ad particularē negatiuam.quoꝝ sufficientia sic pōt sumi.si per pmā figurā ostēdi debeat per impossibile:aut ergo ꝯclo affirmatiua:aut negatiua.si affirmatiua:aut particularis:aut vlis.si affirmatiua vlis:aut penitus non erit syll's:aut si sic nō erit ad ꝓpositum:cuius causa expressa est in littere expositione. Si autē particularis affirmatiua supponēda est eius ꝯdictoria.s.vniuersalis negatiua:z tūc reliqua ꝓpositio:aut accipit supra hypothesim:aut sub ea.si supra eaꝫ:aut vlis:aut particularis:z hoc aut affirmatiua:aut negatiua: sed nullo mō erit syll's:q2 hypothesis cū sit negatiua non poterit eē minor. Si autē accipit vere ꝓpositio sub hypothesi:aut vlis:aut pticularis.si vlis affirmatiua syll's erit ad ꝓpositū in 2° p^e.si negatiua non erit syll's: sicut pꝫ:si sumat pticularis sub ea:aut affirmatiua:z erit syll's ad ꝓpositum in 4° pme:aut negatiua z nō erit syll's:z ita octo sunt ibi cōbinationes:sed tm̄ due vtiles ad ꝯstruenduꝫ particularē affirmatiuā per primā figurā.si aūt ꝯclusio ostēdenda sit negatiua:aut vlis:aut pticularis. Si vlis supponēda est.s.ꝯdictio.s.particularis affirmatiua sub qua si accipit alia ꝓpositio:siue vlis: siue pticularis:siue affirmatiua:siue negatiua:nullo mō erit syll's:q2 maior est pticularis.si aūt supra eaꝫ accipit:aut ergo vlis: aut particularis.si vlis:aut affirmatiua: aut negatiua z vtroqꝫ mō erit syll's ad ꝓpositum in 3° z in 4° modo. Si particularis:aut affirmatiua aut negatiua: sed non erit syll's:q2 ex pticularibus nihil sequit.hic sunt octo cōbinationes:sed tm̄ due vtiles. Si aūt ostēdenda sit particularis negatiua eius ꝯdictio supponēda erit vlis affirmatiua supra quā si accipit aut accipit vlis:aut particularis. Si vlis:aut affirmatiua.z tunc erit syll's in primo mō:aut negatiua:z tunc erit 2° modo.si pticularis:tunc non erit syll's sicut pꝫ:q2 maior erit pticularis. Si auteꝫ accipit sub hypothesi:aut pticularis aut vlis. Si vlis:z affirmatiua erit syll's per p^m modum. Si vniuersalis z negatiua nō erit syll's. Si pticularis z affirmatiua erit per tertium modū syll's. Si particularis z negatiua nō erit syll's:z sic sunt ibi octo cōbinationes:sꝫ tm̄ quatuor vtiles.sic igit manifestum est: ꝙ supponendo ꝯdictionem erunt ꝯiugationes in pma figura tertia z secūda:z sic sunt cōbinationes:z sunt octo vtiles ad demōstrandum in pma figura per impossibile:due.s.ad demōstrādum pticularem affirmatiuā:z due ad demōstrandum negatiuā vlem:z quatuor in pticularem negatiuam.

Dubitaret forte aliqs p.ad quē ptineat syll's per impo^le.ꝙ nō ad sophistā pꝫ.ꝙ nō ad Dubiu
dialecticuꝫ videt qd dicit in 8° top.ꝙ nihil differt quo Cap.z.
ad demōstratorē syll'o vti ad ipossibile z syll'o ostēsiuo:quo ad dialecticū multū differt:q2 nō debet vti nisi ostēsiuo:quo ad demōstratorem nō videt:q2 ipse pcedit ex veris z imediate:sꝫ syll's ad impo^le ex falsis est. ¶ Sꝫ Contra
ꝯtra.dialecticus obuiator est alteri:z tunc nitit ducere socium suū ꝓteruuꝫ ad aliqd incōueniens.hoc aūt maxime fit per syll'm ducētem ad ipossibile:q̄re s̄m ꝙ obuiatiuus est vtet ipso. ¶ Adhuc demōstrator vtitur oī 2°
differētia demōstrationis:sed demōstratio per impo^le est vna eius differentia.quare demonstrator vtetur eo.
¶ Adhuc demōstrator aliꝗ disputat cum cauillatione 3°
qui forte negaret manifesta pncipia:sed illa nō pōt demōstrator ex causis z pōribus ꝓbare:q̄re ꝓbabit ea ex posterioribus z ab effectu:hoc aūt erit deducēdo ad ipossibile:q̄re demōstrator vtet syll'o ad ipossibile ad min^9 ꝓpter pncipioꝝ verificationē. ¶ Adhuc sicut vult Ar. 4°
oīs pħs vtit hoc pncipio.de quolibet affirmatio vel negatio:sed demōstratio per impossibile decurrit per hoc pncipium:sicut habet in pmo posterioꝝ.ergo pħs vtet tali syll'o.z nō solum demōstrator:sed z dialecticus:qd ꝯcedēdum est. Sciendum tm̄ ꝙ pertinet ad demōstratorem propter sua pncipia ostendenda sicut dictū est z ꝓpter effectus demōstrandos:quoꝝ cā difficilis est ad videndum

dendum ⁊ non nota: qꝛ eniꝫ ita est opꝫ ex hypothesi ad
incōueniens deducere: ꝯr̄ter autē ⁊ minus excellenter
Ad p^m ꝯuenit vsui dialectici ad obuiandum. ❡ Ad p^m obiectū
dicendum ꝙ Ar. in 8° top. nō separat simplr talem ab
vsu dialectici: sed qn̄ per ipm̄ nō deducit̄ ad manifestū
incōueniens. ⁊ cā huius est sicut ibi dicit ꝙ syll'ato fal/
so ad interimēdum hypothesim. s. vbi fuerit manifeste
falsum resistet obuiator annuēs illud eē verū: ⁊ ita ꝯtin/
git dialecticū impediri vbi deducat ad valde manife/
ste falsum. qn̄ ergo deducit ad manifeste falsuꝫ vrit̄ eo
Ad 2^m dialecticus. ❡ Ad 2^m dōm ꝙ demr̄atio potissima tm̄ ex
veris est: demōstratio aūt per impoſſe nō est potissima: ⁊
ideo pōt ex falsis ꝓcedere: vel pōt dici ꝙ ex pte illa qua
demōstrat intētuꝫ ex veris ꝓcedit sicut pꝫ: quo ad 2^am
ꝯnēꝫ. ❡ Ulterius aūt dubitaret forte aliqs: q̄re nō dif/
finit hic actū sylli per ipossibile: sed ipm̄ syllm̄: cū in pre
cedētibus nō diffiniuit syllm̄ circularē ⁊ ꝯuersiuuꝫ: sed
actū illoꝝ. Dicēduꝫ ꝙ tam syll's circularis q̄ȝ ꝯuersiuus
habet syllm̄ ꝑfectū ad quē hꝫ d'riaꝫ que nō est adeo ma
nifesta ex sūba coꝝ: ex qb^9 est circularis: ⁊ ꝯuersiuus syl
logism^9 sic ex actib^9 ipsoꝝ. qꝛ ergo per diffinitiones eoꝝ
patere debēt eoꝝ d'rie ad ꝑfectos syll'os: ideo diffiniunt̄
sub suis actib^9 ⁊ nō in se. Syllogismus aūt per ipossibilē
nō req̄rit ꝑfectū syllogismū ad quē notāda sit eius dif/
ferentia: ⁊ ideo in se diffinit̄: ⁊ nō diffinit̄ eius actus.

Dubiuꝫ **Sed tunc** vlteri^9 dubitabit de eius diffone: qꝛ cuꝫ
ꝯclō in syllo ostendat̄: ⁊ nō syll's incōpe
2° tenter dr̄: ꝙ syll's ostēdit̄. ❡ Adhuc cuꝫ qn̄ denotet tp̄s
qd̄ quidē non est de eēntia syllogismi videt̄ male diffi/
3° nitio dari per quādo. ❡ Adhuc ꝯclusio non est anteq̄ȝ
ꝯcludat̄: sed ante syllm̄ per ipossibile nihil ꝯcludit̄: q̄re
ante ipm̄ nō est ꝯclusio. q̄re nō bene dicit ꝙ accipiēda
4° est oppositio ꝯnis. ❡ Adhuc ꝓpositio ois est de alio syl/
logismo: sꝫ adhuc nō est syll's qn̄ incipit ondi per ipossi/
bile: q̄re nō duꝫ est ꝓpositio: q̄re male dicit ꝙ accipiēda
5° est altera ꝓpositio. ❡ Adhuc nō sufficit vnā ꝓpōnē ac/
6° cipe: sed opꝫ eā esse notā. ❡ Adhuc opꝫ ꝙ cōicet cū hy/
pothesi in vno termioꝝ: qꝛ alr̄ ex eis nō eēt syll's: ⁊ sic di
Ad p^m minuta est eius diffinitio. ❡ Ad p^m dōm ꝙ cuꝫ dicit: ꝙ
syll's per ipossibile ostendit̄ sensus est talis per syllm̄ ad
impossibile fit ostēsio: ⁊ ita nō est incōueniens qd̄ dicit.
Ad 2^m ❡ Ad 2^m ꝙ tp̄s est ꝓpria mēsura mot^9 ⁊ actionis: ⁊ ideo
cōpetenter dr̄ ꝙ syll's per ipossibile fit qn̄ supponit̄ ꝯ̄di
ctio ⁊c̄. vn̄ hoc qd̄ dicit qn̄ specificatio ei^9 est qd̄ dic̄ ostē
dit̄. nō ergo ponit̄: qn̄ tanq̄ȝ significans aliqd de eēntia
Ad 3^m syllogismi per impoſſe: sed mō p̄dicto. ❡ Ad 3^m dōm: ꝙ
ꝯclusio est actualr̄ ꝯcludēda vel habitualr̄: oppositū aūt
ꝓcedit de ꝯclusione actu ꝯclusa: sed in syllo per ipossibi
le supponit̄ ꝯ̄dictio ꝯnis habitualr̄ ꝯcluse ⁊ p̄ncipaliter
Ad 4^m intēte. ❡ Ad 4^m dōm ꝙ est dicere ꝓpōnēꝫ que iā sum/
pta est in syllogismo vel que sūpta est in seipsa. hic autē
sumit̄ altera ꝓpositio nō syllogismi p̄cedentis: sꝫ alte/
Ad 5^m ra ꝓpositio s̄m seipsam. ❡ Ad 5^m dōm ꝙ per hoc qd̄ di/
cit assumit̄: satis itelligit̄ ꝓpōnem assumi debere verā:
qꝛ nisi manifeste vera eēt nō ꝯtingeret eā vere sumere
sine impedimēto: q̄re si assumi debet ex se sine dono re/
Ad 6^m spondētis: opꝫ ꝙ manifeste vera sit. ❡ Ad vltimū patet
rn̄sio per ideꝫ: qꝛ assumptio est ꝓpositio alteri copulata
s̄m medium ad syllogiçādum. ⁊ ideo dicit̄ assumit̄ s̄m
ꝙ significat ꝓpōnes copulatas esse ad medium vnum.

Dubiuꝫ **Adhuc** forte dubitaret vlteri^9 aliqs que sit d'ria syl
logismi per ipoſſe ⁊ ꝯuersiui: cū in oib^9 figu/
R̄° ris siles sint. ❡ Et dōm ꝙ d'ria multiplex est. p^a est: qꝛ
p^a d'ria syll's ꝯuersiuus fit presyllogiçato opposito hypothesis.
syll's aūt per impoſſe nō presyllogiçato opposito ꝯnis. ex
quo pꝫ: ꝙ ꝯuersiuus pro hypothesi accipit oppositū cō/
clusi: ⁊ syll's per impossibile oppositū ꝯcludēdi. ❡ Alia 2^a d'ria
est d'ria ꝙ ꝯuersiuus fit tam supponendo ꝯ̄riam q̄ȝ ꝯ̄di/
ctoriā. syll's aūt per ipossibile fit tm̄ supponēdo ꝯ̄dicto/
riam. ❡ Tertia est ꝙ syll's ꝯuersiuus ostēdit ꝯn̄tiam: sꝫ 3^a d'ria
syll's per impossibile ostēdit ꝓpositū. ❡ Quarta est ꝙ 4^a d'ria
illud idē supponit̄ in syllogismo ꝯuersiuo: cuius opposi
tuꝫ ꝯcludit̄ in syllo ad ipossibile ⁊ ꝯ̄. illud supponit̄ in
syllo ad impossibile. cuius oppositū ꝯcludit̄ in syllo cō/
uersiuo. ❡ Quinta est ꝙ syll's ꝯuersiuus supponit ⁊ cō/ 5^a d'ria
cludit verū vel falsum indifferēter. syll's aūt ad impoſſe
supponit ⁊ ꝯcludit solum falsum: ⁊ hoc pꝫ inspicienti.

Sed tunc querit̄ cū iste syll's sit silis ꝯuersiuo: vt Dubiuꝫ
dr̄ in littera: q̄re nō ꝓcedit supponendo
ꝯtrariam: sed tm̄ ꝯ̄dictoriam: cum ꝯuersiuus supponat
vtranqꝫ. ❡ Et dicēdum ꝙ ꝯuersiuus supponit vtrāqꝫ.
❡ Et dōm ꝙ ꝯuersiuus ostēdit ꝯn̄tiaꝫ decurrendo s̄m
hāc maximā sic. destructo ꝯn̄te destruit̄ an̄cedens. ergo
posito an̄te ponit̄ ⁊ ꝯn̄s. vnde aūt ꝯn̄s destruit̄ tam per
suppositionē sui ꝯ̄rij q̄ȝ per suppositionem sui ꝯ̄dictorij
neqꝫ simul stāt ꝯ̄ria in veritate: neqꝫ ꝯtradictoria: ideo
syllogismus ꝯuersiuus ꝓcedit supponēdo tam ꝯ̄riaꝫ q̄ȝ
ꝯ̄dictoriam. demonstratio aūt per impossibile decurrit
s̄m hoc p̄ncipiuꝫ. de quolibet affirmatio vel negatio: si/
cut dr̄ in posterioribus ⁊ sicut hic dicit̄ in textu: sed hoc
p̄ncipium non est verū: nisi de affirmatione ⁊ negatione
que sibi ꝯ̄dicant: ⁊ ideo non sufficit supponere ꝯ̄dicto/
riam. quāuis ergo silis sit iste syllogismus ꝯuersiuo syl
logismo in hoc ꝙ quodāmodo ꝯuersiue ꝓcedit: non tm̄
debet supponere ꝯ̄riam ꝓpositi pro hypothesi: sicut cō/
uersiuus. ❡ Sed opponit̄ hic: sicut dr̄ in littera sūpta
ꝯtraria ꝓpositionis vl'is fit syll's ꝯcludens impossibile:
quare cū impossibile non sequat̄ nisi ex impossibili erit
hypothesis impossibilis: sed seq̄tur. ꝙ si vna ꝯtraria est
impossibilis: ⁊ altera necessaria est: quia in tali materia:
neqꝫ possunt ꝯ̄ria simul esse vera neqꝫ simul falsa: sicut
nec ꝯ̄dictoria. q̄re videt̄ ꝙ cum fiat syllogismus ꝯclu/
dens impossibile supponēdo ꝯtrariam: ꝙ ꝯtingit suppo
nendo ꝯ̄riaꝫ demōstrare per impoſſe: sicut ⁊ ꝯtingit syl/
logiçare ꝯuersiue supponendo ꝯtrariam. ❡ Dicēduꝫ ꝙ
cū dicit Ar. ꝯcludi impossibile cum supponit̄ cōtraria
nō est intelligēdum ꝙ semꝑ ꝯcludit̄ impossibile: sꝫ per
impossibile intellectu falsum notū ⁊ manifestum: ⁊ ita
non potest per illud ꝯcludi hypothesis eē impossibilis:
sed solum falsa: ⁊ ideo nō ostendit̄ ꝓpositum verū esse.
vel si dicat aliqs ꝙ silr̄ debet cōcludi tale falsum ꝙ sit
impossibile quod non est verū: tūc opꝫ dicere ꝙ semper
s̄m rem ostendit̄ oppositū cum sumit̄ ꝯtraria vl'is: sed
forma arguendi non valet si vnum ꝯtrarioꝝ est falsuꝫ
⁊ reliquum est verū: qꝛ hoc p̄ncipium. de quolibet affir/
matio vel negatio s̄m ꝙ determinatur syllogismus per
impossibile nō est nec̄ium nisi in oppositis ꝯ̄dictorie.

Cōsequēter forte dubitabit aliquis circa syllo/ Dubiuꝫ
gismum ꝯuersiuum cum p̄cessit de/
terminādo ipm̄ s̄m modos diuersos figuraꝝ per ordi/
nem. q̄re nō sic ꝓcessit circa syllogismū ad impossibile:
sed ꝓcedit s̄m ordinem ꝯnum in figuris. ❡ Et dōm ꝙ R̄°
huiusmodi ratio est: qꝛ syll's ꝯuersiuus respicit syllm̄ ꝑ/
fectum. vnde s̄m ordinē syllogismoꝝ ꝑfectoꝝ prius in
modis diuersis ꝓcedit determinādo syllogismū ꝯuersi/
uuꝫ: qꝛ iuxta modos ꝑfectos fit syllogismus ꝯuersiuus.
demōstratio aūt per impossibile nō recipit syllogismū
perfectum sed solum ꝯnem demōstrando: ⁊ ideo deter/
minat de ipso procedendo s̄m ordinem conclusionum:
⁊ non s̄m ordinem modorum in figuris.

Dubiū Alterius dubitabit .q̄re vniuersalis affirmatiua non ostendit per impossibile in pº figura:sed in alijs.hoc enim videt̄ falsum:cū vl'is affirmatiua nō ɔcludat̄ in 2ª figura:nec in 3ª:sed solū in pª. Idē etiam videt̄ per hoc ꝙ syllogismus ɔuersiuus ad affirmatiuā vniuersalem ostēdendam fit in pª figura:ꝛ demōstratio per impossibile sil'is est ɔuersiuo syllogismo vt dicit. ¶ Et dōm ꝙ vl'is affirmatiua nō demonstrat̄ per impossibile in pª figura:q2 supponēda est eius opposita.sic autem non oīno erit syll'us. ¶ Ad pᵐ obiectum dōm ꝙ ɔclusio demōstratiua per impossibile nō demōstratur vel syllogiçat̄. vl'is ergo affirmatiua demōstrata per impōle nō est syllogiçata:sed ex opposito syllogiçatur falsuꝫ aliqđ mediāte quo habet̄ ꝓpositum in 2ª ꝛ 3ª. Si aūt ipsa vl'is ɔcluditur syllogiçat̄ solum in pª figura.nam in 2ª aut tertia non ɔcluderet̄. ¶ Ad 2ᵐ dōm ꝙ si demōstretur vl'is affirmatiua per p̄mam figuraꝫ.ꝛ deinde fiat ɔuersio syll's conuersiuus erit per aliam figuram q̄ per p̄mam figuram:ꝛ silr est in demōstratione per impossibile ad ostēdendum vniuersalē affirmatiuam ꝙ syllogismus cōcludens falsum fit in alia figura a p̄ma. vnde similes sunt in hoc.silr tn̄ vbi syllogiçat̄ tn̄ affirmatiua vl'is fit syllogismus per p̄mā figuram.

Margin: Ad pᵐ — Ad 2ᵐ

Dubiū Cōsequenter forte dubitat̄ de itellectu quorūdam dictoꝝ in l'ra. p̄mo de eo qđ dicit ꝙ syll's ad impossibile ꝓcedit non presyllogiçato opposito hypothesis:sꝫ ipo exıstēte manifeste vero. Si enī ɔclusio intēta est manifeste vera ꝛ eius opposita est manifeste falsa:sꝫ oppositū ɔn̄is 2ª ꝙ si qs dederit non opꝫ ipm ad maius incōueniens ducere:ꝛ ita nō opꝫ ibi syllogiçare aliqđ incōueniens. ¶ Adhuc dicunt aliqui ꝙ nō est intētio ɔnē p̄ncipalem eē manifeste falsam: sꝫ oppositū false ɔn̄is:sed h̄ nō pretēdit l'ra:imo oppositū. ¶ Solutio dici pōt ꝙ lꝫ ɔclusio itēta sit manifeste vera ex natura rei:tn̄ quo ad nos pōt eē imanifesta:ꝛ ideo sepe negari pōt:ꝛ eius oppositū ɔcedi:ꝛ tunc necesse est ducere ad tale falsum qđ sit mediuꝫ:q2 aliter nō ɔcederet hypothesis eē falsaꝫ:ꝛ illud planū est ex dictis.certū est enim ꝙ syll's per impossibile p̄mo cōpetit demōstratori ꝓpter suoꝝ p̄ncipioꝝ ostēsionem si forte negent̄:sꝫ talia p̄ncipia q̄tum ad naturā rei manifesta sunt ꝛ v'a: possunt tn̄ alicui ignoranti significatione ignota eē ꝛ ab eo negari:vel forte cauillator volens oīno resistere negabit aliq̄n p̄ncipia q̄uis in veritate sint nota. ¶ Deinde queret̄ forte de eo qđ dicit vbi ostēdit vlem negatiuam nō demōstrari per impossibile supposita ei' ɔ̄ria si interimit̄ hypothesis:qđ est manifeste falsum:cū ex hypothesi sequat̄ oppositā falsam eē. ¶ Et dōm ꝙ h̄ veꝝ est:sed intētio est ꝙ nō interimit̄ hypothesis ex ɔ̄ria:ita ꝙ per eius interemptionem ostendat̄ oppositum.

Dubiū Item dubitat̄ de hoc qđ dicit ꝑticularē negatiuam nō posse per impōle demōstrari sumpta eius subcōtraria. Hoc enī videt̄ falsum eo ꝙ sumpta ei' opposita ꝑticulari affirmatiua ostdet̄ nullū. b.eē.a.sic.oē a.est.c.aliqđ.b.est.a.ergo aliqđ.b.est.c.sꝫ hoc est falsum ergo hypothesis falsa:q̄re ei' oppositū veꝝ.nullū. b.est a.sed seqtur si nullū.b.est.a.aliqđ.a.b.nō est.a.q̄re ostēdetur per impossibile ꝑticularis negatiua supposita pro hypothesi eius subcōtraria. Dicēduꝫ ꝙ Ar.nō ꝓhibet quin possit sic demōstrari ꝑticularis negatiua:sꝫ ꝙ non ɔuenienter:q̄re non seruant̄ in tali demōstratione cōditiones demōstrationis per impossibile:nō enī supponit falsum:ꝛ incōpossibile ꝓposito:sed veꝝ ꝛ ei cōpossibile:nec ɔcludit falsum ꝓpter hypothesim.quoꝝ tamē vtrūqꝫ exigitur ad demonstrationem per impossibile.

In media autem figura ꝛ postrema ꝛ hoc ostenditur. ponatur eniꝫ. a.nō oī b.inesse. Sumptum sit autē omni.c. inesse.a.igitur si.b.quideꝫ non omni c.autem omni.a.non omni.b.inerit.c. hoc aūt impossibile. Sit enim manifestum quoniam omni.b.inest.c.quare falsum est qđ est suppositum. veꝝ ergo omni inesse. Si autem contrarium supponatur syllogismus quidem erit ꝛ impossibile:non tamen ostendit quod positu3 est. Si enī.a.nulli.b.a.autem omni.c.nulli.b. c.hoc aūt impossibile:quare falsuꝫ est nulli inesse:sed non si hoc falsuꝫ:omni veruꝫ. Quando auteꝫ alicui.b.inest.a.ponatur.a.nulli.b.inesse.c.auteꝫ omni insit:necesse est ergo.c.nulli b.inesse.q̄re si hoc impossibile necesse est.a.alicui.b.inesse. Si autem supponat̄ alicui nō inesse eadem erunt que in prima figura.

Hic determinat q̄ūo demōstrat̄ in 2ª figura per impossibile:ꝛ diuidit̄ in duas. In pº ostēdit q̄ūo demonstrant̄ ɔ̄nes affirmatiue.in 2º cū dicit (Rursuꝫ ponat̄.) q̄ūo demonstrant̄ negatiue.affirmatiuaruꝫ p̄mo docet demōstrare vlem affirmatiuaꝫ per impossibile in 2ª figura supponendo eius ɔ̄dictoriam ꝛ accipiēdo vnuꝫ extrinsecum sub ꝑdicato hypothesis ꝛ fiet syllogismus ad impossibile in 4º scđe. Uerbi gr̄a.si debet demonstrari. oē.b.esse.a.supponit̄ aliqđ.b.nō esse.a.ꝛ assumat̄ verū sic. Oē.c.est.a.ꝛ syllogiçat̄ sic. Oē.c.est.a.aliqđ.b.nō est a.ergo.b.aliqđ nō est.c.sed hoc est falsuꝫ.ergo hypothesis falsa.q̄re oppositum veruꝫ.s.oē.b.est.a. ꝛ hec est (In media aūt ꝛ postrema.) Ideo manifestat ꝙ supponendo ɔ̄riam pro hypothesi fiet syll's ducens ad manifeste falsum:sed non ꝓpter hoc ostendit̄ ꝓpositū:sicut ꝛ fuit in prima figura.ꝛ hoc qđ dicit facit syllm ad impossibile in 2º 2ª:ꝛ h̄ est (Si aūt ɔ̄rium.) ¶ Consequēter docet q̄ūo demonstrat̄ per impossibile in 2ª figura particularis affirmatiua:ꝛ procedit sic.p̄mo supponendo eius cōtradictoriam ostēdit eam sic.supponat̄ nullum.b.eē.a. ꝛ accipiat̄ extrinsecus veꝝ.omne.c.esse.a. ꝛ fiat syllogismus ad impossibile in scđo scđe.ꝛ patet processus:ꝛ hec est (Qm̄ autem aliter.) 2º dicit ꝙ supponendo eius contrariam non ostenditur ꝓpositum cōpetenter. ɔtingit enim idem qđ dictuꝫ est in p̄ma figura in suppositione vniuersalis hypothesis.s.ꝙ non supponit falsum. Item impossibile proposito nec accidit falsuꝫ ꝓpter hypothesim.ꝛ hoc patet intuenti ꝛ per predicta circa figurā primam:ꝛ hec est (Si autem ponatur.)

¶ Rursum supponat̄.a.alicui.b.inē.c.autem nulli insit necesse est.ergo.c.alicui.b.non inē: sed omni inerat:quare falsuꝫ qđ suppositū est nulli ergo.b.inerit.a. qm̄ aūt non oī.b.inest.a. ponat̄ enim inesse.c.autem nulli.necesse est igitur.c.nulli.b.inesse:hoc aūt impossibile:quare veꝝ est non oī inesse. Manifestū ergo quoniaꝫ oēs syllogismi fiunt per mediam figuram.

¶ Cōsequēter docet demōstrare per impōle ɔ̄nes negatiuas.ꝛ pº vleꝫ per suppōnē ɔ̄dictionis sic. supponat̄ aliqđ.b.eē.a.ꝛ sumat̄ extrisec' nullū.c.eē.a.ꝛ syll'at̄ in tertio modo

tis modo sic. nullū. c. est. a. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. nō est. c. sed h̄ est falsum ⁊c. ⁊ h̄ est (Rursus ponatur.) Scḋo docet demōstrare particularē negatiuā supponēdo eius ꝯdictoriam ⁊ assumēdo veꝝ extrinsecus negatiue tñ ex quibus syllogiçatur in pmo z° sic. nullum. c. est. a. oē. b. est. a. ergo nullū. b. est. c. ⁊ hoc est falsum ⁊c. ⁊ h̄ est (Qm̄ autē nō.) In fine aūt ex his ꝯcludit ꝙ ois ꝯclusio demōstratiua per impoſſe est in z° figura: ⁊ h̄ est (Manifestū ḡ.) ¶ Dubitaret forte aliqs hic q̄re demōstrando per impossibile in z° figura semper accipitur extrinsecus vnum sub subto hypothesis. ¶ Et dicēdum ꝙ hoc est: qꝛ ꝓpositiones dispositē ſm figuram pmā cōicant in ꝑdicato: ⁊ sic se debēt hēre hypothesis: ⁊ veꝝ assumptū: ⁊ ideo in ꝑdicato cōicāt: ⁊ iō opꝫ assumi sub ꝑdicato hypothesis.

Dubium **Alterius** dubitaret: q̄re non docet ꝯrias negatiuarum ꝯnuꝫ demōstrandaꝝ sicut affirma

R° tiuaꝝ. ¶ Et dicēdum ꝙ hoc est: qꝛ eadē est rō de suppositione ꝯrꝝ ad ostēdendū negatiuas ꝯnes: que est ad ostēdēdum affirmatiuas. ⁊ hec satis per ꝑdicta pꝫ: ⁊ ideo h̄

Notandum. omisit. ¶ Notādum aūt ꝙ octo pñt h̄ fieri sylli per impoſſe: qḋ pꝫ sic. si demōstratur ꝯclusio per ipoſſe in z° figura. aut ergo affirmatiua: aut negatiua ꝯclō. si affirmatiua: aut vlis: aut ꝑticularis. si vlis supponitur ei' ꝯdictoria que est ꝑticularis negatiua sub cui' ꝑdicato opꝫ veꝝ assumere: sicut ꝑdictuꝫ est. Sed tūc aliam ꝯtingit accipe vlem: aut ꝑticularē. si ꝑticularē: aut ergo affirmatiuaꝫ: aut negatiuaꝫ: ⁊ aut fiet maior: aut minor: sed nullo mō fiet sylls: eo ꝙ ex ꝑticularibus nihil seqtur. si vlem: aut affirmatiuā: aut negatiuā. si negatiuam: siue illa fiat maior: aut minor non erit sylls: qꝛ ex negatiuis nihil seqr. Si affirmatiuā: aut illa fiet minor ⁊ hypothesis maior ⁊ sic nō erit sylls: qꝛ maior debet eē vlis in z° figura. Si aūt vlis affirmatiua fiat maior ⁊ hypothesis minor erit sylls in 4° mō. ergo octo sūt hic cōbinationes: ſꝫ vnica vtilis est ad demōstrandū vlem affirmatiuā. Si autē debeat demōstrari ꝑticularis affirmatiua ꝯclō supponitur vlis negatiua ꝯdictoria: ⁊ accipietur alia vlr: vel particulariter. si vlr ⁊ negatiue sūt due cōbinationes inutiles: qꝛ ex negatiuis nihil. Si autē vlr ⁊ affirmatiue: aut ergo hypothesis erit maior ⁊ reliqua ꝓpō minor: ⁊ erit sylls ad ꝓpositū in p° z°: aut eꝯ: ⁊ erit sylls ad ꝓpositum in z° z°. Si aūt illa alia accipitur particularis ⁊ negatiua erūt due cōbinationes iutiles sicut ꝑus. Si ꝑticularis affirmatiua: aut ergo hypothesis erit minor: ⁊ ꝑticlaris affirmatiua maior ⁊ non erit sylls: qꝛ maior ꝑticularis: aut eꝯ: ⁊ erit sylls ad ꝓpositū in 3° z°. Igitur octo sunt cōbinationes hic: ſꝫ tñ tres ad ꝓpositū. Si autē ꝯclō demōstranda sit negatiua: aut vlis: aut ꝑticularis. si vlis supponitur ꝯdictoria. s. ꝑticularis affirmatiua: ⁊ assumetur alia ꝓpositio vlis: aut ꝑticularis. si ꝑticularia nullo mō erit sylls. Si vlis affirmatiua nō erit sylls: qꝛ ex ambabus affirmatiuis nihil seqtur in z° figura. Si vlis negatiua erit sylls: si ipsa sit maior ⁊ hypothesis minor: ⁊ erit tertius modus: ⁊ ita erūt octo hic cōbinationes: sed oēs inutiles ꝑter vnā. Si aūt debeat demōstrari ꝑticularis negatiua supponitur vlis affirmatiua: ⁊ assumetur alia ꝓpositio vlis: aut ꝑticularis. si vlis ⁊ affirmatiua sunt due cōbinationes inutiles. Si negatiua sunt due vtiles sllr iuxta pm̄ ⁊ z^m modum. si assumatur particularis ⁊ affirmatiua sunt due iutiles. si negatiua erit vtilis maiore existente vli: ⁊ non aliter. ⁊ ita sunt hic octo cōbinationes: sed tñ tres vtiles. Sic ergo in sūma sunt. 3z. cōbinationes oēs inutiles ꝑter octo. quaꝝ vna demonstrat vlem affirmatiuā: ⁊ tres particularem affirmatiuā. vna etiam vniuersalem negatiuā: ⁊ tres particularem negatiuam,

Similiter autem ⁊ per vltimam. ponatur enī. a. alicui. b. nō inesse. c. autē oi. ergo. a. alicui. c. nō inest. Si ergo hoc ipossibile falsum alicui nō inest: quare veꝝ oi inesse. Si ꝟo supponatur nulli inesse: erit qdem sylls. non tamen ostenditur qḋ propositum est. Si enim contrarium supponatur eadē erunt que in prioribus.

Hic docet per impoſſe demonstrare in tertia figura. ⁊ pmo ꝯnes affirmatiuas. z° negatiuas. ⁊ affirmatiuaꝝ pmo vleꝫ. z° ꝑticularē cū dicit (Sed ad ostēdēdū.) circa vlem sic ꝓcedit. pmo docet demōstrare eam supponendo ꝯdictoriā ⁊ assumendo aliqd supra subm ei': vt si demōstrari debeat oē. b. eē. a. supponitur aliqḋ. b. nō eē. a. ⁊ assumatur oē. b. esse. c. ⁊ fiet sylls in qnto tertie sic. aliqḋ. b. non est. a. oē. b. est. c. ergo aliqḋ. c. nō est. a. ſꝫ hoc est falsum ⁊c. ⁊ h̄ est (Similiter aūt.) z° dicit ꝙ si supponitur eius ꝯria erit syllogismus ad falsum ꝯcludendum: sed non ostēditur ꝓpositum: qꝛ non seqtur si vnū contrarioꝝ sit falsum ꝙ reliquum sit veruꝫ: sicut prius habitum est: ⁊ hoc est (Si ꝟo supponitur.)

¶ Sed ad ostendendum alicui iesse hec sumenda hypothesis. nam si. a. nulli. b. c. autē alicui b. a. non oi. c. si ergo hoc falsum: veꝝ est. a. alicui. b. inesse. Qm̄ autem nulli. b. iesse. a. supponatur alicui. b. inesse. Sumptum sit aūt ⁊. c. oi b. iesse: ergo necesse est. a. alicui. c. inesse: ſꝫ nulli inerat: quare falsum est alicui. b. inesse. a. Si ꝟo supponatur oi. b. inesse. a. non ostēditur propositum. Sed ad. a. b. non oi inesse: hec est sumenda hypothesis: nam si. a. oi. b. ⁊. c. oi. b. a. inest alicui. c. hoc aūt non fuit: quare falsuꝫ est oi inesse: si autem sit veꝝ est non oi. Si autem supponatur alicui inesse eadeꝫ erit que est in his que dicta sunt prius. Manifestum ergo qm̄ in omnibus per impossibile syllogismis oppositum supponendum. Palam autē ⁊ quoniam in media figura ostenditur quodāmodo affirmatiua ⁊ vniuersalis ⁊ in postrema.

¶ Consequēter docet ostēdere per impoſſe in tertia figura particularē affirmatiuā supponendo ꝯdictoriā ei'. s. nullum. b. esse. a. ⁊ assumēdo vnā particularē. s. aliqḋ. b. esse. c. ⁊ fit sylls ad impoſſe iuxta sextum modū: ⁊ h̄ est. (Sed ad ostēdendum.) Et nota ꝙ assumpta pro hypothesi eius subcōtraria non accidet falsum ꝑpter hypothesim: qꝛ hypothesis est incōpossibilis ꝑncipali intento: sed hoc nō dicit Arꝭ. qꝛ relinqt notuꝫ ex sepe dictis. ¶ Consequēter docet ostēdere per impoſſe in tertia figura ꝯnes veras. ⁊ pmo vlem. z° ꝑticularem. Circa vleꝫ sic ꝓcedit. pmo supposita ꝯdictione ostendit eā sic. supponitur aliqḋ. b. esse. a. ⁊ sumatur veruꝫ extrinsecus. oē. b. est c. ⁊. syllogiçatur in tertio modo: ⁊ pꝫ processus: ⁊ hoc est (Quoniaꝫ aūt vlis.) Scḋo dicit ꝙ sumpta eius ꝯdictoria non ostenditur ꝓpositum sicut sepe dcm̄ est: ⁊ hec est (Si aūt supponitur.) ¶ Cōsequēter docet ostēdere particularem negatiuā: ⁊ ꝓcedit sic. pmo ostēdit eam supponendo ꝯdictoriam sic. supponitur oē. b. eē. a. ⁊ assumatur oē. b. esse. c. ⁊ ostēdatur ꝓpositū in pmo tertie syllando: ⁊

hec est (Si aũt non oĩ.) 2° dicit ꝙ si supponitur subcontraria idẽ esset qđ prius. s. ꝙ non demõstrabit̃ ꝓpositũ ꝓpter falsitatẽ hypothesis: cũ non opʒ hypothesim falsam esse ꝓposito existẽte vero: ⁊ h̃ est (Si aũt supponitur.) In fine aũt duo correlaria cõcludit prius habita. quoꝝ p^m est ꝙ ad demõstrandũ per impossibile vtriqʒ ⁊ silr supplenda est ꝯdictoria hypothesis: ⁊ h̃ est (Manifestum ergo.) 2^m est ꝙ vlis affirmatiua que non demonstratur in p^a quodãmodo in 2^a ⁊ 3ª figura demonstrat̃: ⁊ dicit quodãmodo: q2 vlis affirmatiua non ꝯcludit̃ per syllogismum secũde vel tertie figure: sed mediante syllogismo ad impossibile ibi facto peruenitur ad vniuersalem affirmatiuam: ⁊ hec est (Palam autem ⁊c̃.)

Dubiuz **Dubitaret** forte aliqs hic. quare silr assumit̃ in tertia figura veꝝ extrinsecus ⁊ supra subm hypothesis. ¶ Et dõʒ ꝙ h̃ est: q2 ꝓpõnes ꝯstituentes tertiam figurã debent ꝯuenire in subto: ⁊ ideo opʒ idẽʒ subyci in hypothesi: ⁊ in vero extrinsecus sumpto. ¶ Alia etiã queri possent que patẽt per p̃determinata.

Notandum. ¶ Notãdũ ꝙ hic sunt duodecim sylli qđ sic pʒ: si debet demr̃ari ꝯclõ vlis affirmatiua supponit̃ ꝯdictoria que est p̃ticularis negatiua: ⁊ cũ illa sumet̃ veꝝ extrisecus: aut vle: aut p̃ticulare. si p̃ticulare hoc ꝯtingit q̃tuor modis: sed nullo mõ erit sylls. si vle ⁊ negatiuum duobus modis ꝯtingit: sed nõ est sylls. Si vle ⁊ affirmatiuum erit sylls ad ꝓpositũ. Si minor sit affirmatiua: ⁊ nõ aliter ⁊ ita vnicus est sylls ad demõstrãduʒ vleʒ affirmatiuã. Si võ debeat demr̃ari p̃ticularis affirmatiua supponẽ ꝯdictoria que est vlis negatiua. ꝓpositio autẽ assumpta: vel erit vlis: vel p̃ticularis. si vlis ⁊ negatiua sic sũt inutiles cõbinationes. si affirmatiua erit vtilis. si minor sit affirmatiua ⁊ nõ alr. Si assumat̃ p̃ticularis oĩno silr erit. vñ hic sunt duo sylli. Silr aũt debet demõstrari vlis negatiua supponẽ particularis affirmatiua: cuʒ qua si sumat̃ p̃ticularis nullo mõ erit sylls. Si vlis: aut affirmatiua: aut negatiua. si affirmatiua aut maior: ⁊ sic erit q̃rt^us modus: aut minor ⁊ sic erit tertius: ⁊ ambo ad ꝓpositum. Si assumat̃ vlis negatiua: ⁊ erit sylls ad ꝓpositũ minore existẽte affirmatiua: ⁊ ita sunt hic tres syllogismi. Si debet demõstrari p̃ticularis negatiua supponẽ vlis affirmatiua: ⁊ oĩb^us modis erit sylls ad ꝓpositũ nisi duob^us modis. s. qñ minor est negatiua vlis: aut p̃ticularis: sicut pʒ ĩtuẽti: ⁊ ita sunt hic sex vtiles cõbinationes. pʒ igit̃ ꝙ. 32. sint cõbinationes: sʒ tñ duodecim vtiles. s. vna ad demõstranduʒ vlem affirmatiuã: ⁊ due ad demõstrandum particularẽ affirmatiuam: ⁊ tres ad vlem negatiuam: ⁊ sex ad particularem negatiuam.

Differt aũt que ad ipossibile demonstratio ab ostensiua: in eo qđ ponat ꝙ vult iterimere deducens ad ꝯcessum falsum: ostẽsiua aũt icipit a ꝯcessis veris ꝓpõnibus. Sumũt ergo vtreqʒ ꝓpõnes duas ⁊ concessa: sed hec q̃dem ex quibus est syllogismus: illa võ hanc q̃dem haꝝ. alteꝝ võ contradictionem ꝯclusionis ⁊ huic q̃dem non necesse est notam esse ꝯclõnem: nec prius opinari quoniam est aut non est. Illic võ necesse est quoniam non est.

Postq̃ determinauit de demõstratione per impossibile in se. hic determinat de ea in cõparatione ad ostẽsionem: ⁊ diuidit̃ in duas. In p° cõparat syllm ad impossibile ⁊ ostẽsiuum sm̃ dr̃iam. In 2° cum dicit (Differt aũt nihil.) cõparat demõstrationem per impossibile: ⁊ syllm ostẽsiuum sm̃ ꝯuenientiam. In p° ponit duas dr̃ias. quaꝝ p^a sumit̃ ex parte ꝓpõnum: alia võ ex parte ꝯnum. Circa p̃mã sic ꝓcedit. p̃mo dat eã dicens: ꝙ sylls ad impoĺe ⁊ ostẽsiuus differũt in h̃ ꝙ sylls ad impoĺe supponit ad interimẽdũ ⁊ ꝯcludit manifeste falsum. Ostẽsiuus aũt ꝯstat ex duab^us ꝓpõnib^us notis veris: ⁊ h̃ est (Differt autẽ.) 2° ex hoc ꝯcludit ꝙ vterqʒ illoꝝ sumit duas ꝓpões idubitabiles ⁊ notas: sʒ ostensiuus sumit istas notas ex q̃bus fit sylls ꝯcludens ꝓpositum. sylls aũt ad impossibile sumit alterã illaꝝ que est manifeste vera ⁊ oppositum ꝯnis vere que est manifeste falsa: ⁊ hec est (Sumũt ergo.) Deinde ponit dr̃iam eoꝝ ex p̃te ꝯnum dicens. in syllo ostẽsiuo nõ opʒ opinari ꝯnem esse verã vel falsam anteq̃ syllogiçet̃. In syllo aũt ad impossibile semper opʒ opinari ꝯnem esse falsaʒ ⁊ anteq̃ syllogiçet̃: ⁊ hec est (Huic autem.)

¶ Differt aũt nihil affirmatiuã vel negatiuam esse ꝯclõnem. Sed silr se habet in vtrisqʒ: oẽ aũt qđ ostẽsiue concludit̃ ⁊ per ipossibile monstrat̃: ⁊ quod per impoĺe ostensiue per eosdẽ terminos. Naʒ quando per impossibile fit syllogismus in prima figura qđ verum est in media erit: aut postrema: priuatiuã q̃dem in media: predicatiuam autem in postrema. Quando aũt in media fit syllogismus: qđ veꝝ est in prima erit in oĩbus ꝓblematibus. Quãdo võ in postrema est syllogismus qđ verum est erit in prima ⁊ in media: affirmatiua q̃dem in prima: priuatiua autem in media.

¶ Consequẽter cõparat demonstrationẽ per impoĺe ad syllm ostẽsiuum sm̃ ꝯuenientiã: ⁊ ꝓcedit sic. p̃mo dicit ꝙ tã affirmatiua q̃ negatiua ꝯclusio demõstrat̃ per impossibile: ⁊ syllogiçat̃ ostẽsiue: q2 oẽ qđ demonstrat̃ per impossibile syllogiçari põt ostẽsiue ⁊ eꝯ in eisdẽ terminis: ⁊ hec est (Differt aũt vlis.) 2° hoc ostẽdit sic. Omne demõstratiuũ per impossibile in p^a figura syllogiçatur ostẽsiue per s^dam aut tertiam. Et oẽ demõstratiuũ per impossibile in 2^a syllogiçat̃ ostensiue per p̃mam. Et oẽ demõstratiuũ per impossibile in figura tertia syllogiçatur ostẽsiue per p̃mam vel s^dam. ergo oẽ demõstratiuũ per impossibile in aliqua figura syllogiçat̃ in alia figura ostensiue: ⁊ supponit ꝙ silr fit ecõuerso. qđ pʒ ex his. ponit aũt p̃mo p̃missam huius rõnis. 2° eius ostẽsiones ibi (Sit enim ostẽsuʒ.) tertio ꝯcludit ꝯnem ibi (Manifestum ergo qm̃ per eosdẽ.) Premissa aũt ꝯstat ex tribus ꝓpõnibus. ⁊ p̃mo ponit p̃mam dicens: ꝙ demõstratiuũ per impossibile in p̃ma syllogiçat̃ ostẽsiue per 2^am ⁊ tertiam figurã: ita ꝙ affirmatiua ꝯclusio syllogiçatur ostẽsiue per tertiã: negatiua võ per 2^am: ⁊ h̃ est (Nã qñ per impossibile.) 2° ponit s^dam ⁊ pʒ: ⁊ hec est (Quãdo aũt in media.) 3° ponit tertiam dicens: ꝙ demõstratiuũ per impossibile in figura tertia ostensiue syllogiçat̃ per primam vel s^dam: ita ꝙ affirmatiua ꝯclusio per p̃mã: negatiua per s^dam: ⁊ hec est (Qñ võ in postrema.)

¶ Sit enim ostensum. a. nulli: aut non omni. b. per primam figuram: ergo hypothesis q̃dem erat alicui. b. inesse. a. c. autem sumebatur. a. q̃dem inesse omni. b. aut nulli: sic eniʒ fiebat syllogismus: ⁊ per impoĺe: hoc autem in media figura.

figura. Si.c.a. quidem omni.b. autē nulli inest: manifestum est quoniam nulli.b. inest.a. Similiter autem ⁊ ſi.a. non omni.b. oſtenſuȝ ſit ineſſe. nam hypotheſis quideȝ eſt omni ineſſe.c. aſſumebatur.a. quidem omni.b. ꝟo nō omni: ⁊ ſi priuatiua ſit ſumpta.a.c. ſimiliter: ⁊ ſic fit media figura.

¶ Cōſequēter illas ꝓpōnes oſtēdit. ⁊ ꝑmo ꝑmā. ſcḋo ſecundā cū dicit (Rurſum in media.) tertio tertiā cū dicit (Rurſum in tertia.) Circa ꝑmā ſic ꝓcedit. ꝑᵒ oſtendit ꝑmā eius partē. ſ. ꝙ negatiua per īpoſſibile demonſtrata in ꝑma figura oſtenſiue ſyllogiȝat per ſcḋam. 2ᵒ oſtēdit eius partē ſcḋam. ſ. ꝙ affirmatiua per īpoſſibile demōſtrata in ꝑma oſtēſiue ſyllogiȝat per tertiā cū dicit (Rurſum ſit oſtenſum.) In ꝑᵒ ꝑmo oſtēdit intentum de vli negatiua. ſcḋo de ꝑticulari negatiua. In ꝑmis igitur manifeſtat ꝙ negatiua vlis per impoſſe demōſtrata in ꝑma figura oſtenſiue ſyllat per ſcḋaȝ. ex hypotheſi enī ⁊ vero aſſūpto ſupra ipſaȝ fit ſylls ad īpoſſibile in tertio ꝑme ſic. Omne.a. eſt.c. aliqḋ.b. eſt.a. ergo aliqḋ.b. eſt.c. ergo aliqḋ.b. eſt.c. ſed hoc falſum: quare oppoſitū hypotheſis verū. ſ. nullū.b. eſt.a. deīde ex oppoſito falſe ꝯnis: ⁊ vero ꝑus ſumpto ſyllat oſtēſiue ꝓpoſitū in ꝑmo ꝑme ſic. Omne.a. eſt.c. ḡ nullū.b. eſt.a. ⁊ ħ eſt (Sic enī oſtenſuȝ.) Et nota hic ad euidentiā lr̄e ꝙ ſylls ad īpoſſibile fit ex hypotheſi ⁊ vero aſſūpto ⁊ ꝯcludit falſuȝ. ſylls āt oſtenſiuus ad eādem ꝯnē fit ex eodeȝ vero ꝑaſſumpto ⁊ oppoſito falſe ꝯnis: ⁊ ita tres ꝓpoſitiōes ſunt materia hoꝝ duoꝝ ſylloꝝ quas tn̄ in lr̄a ponit abſqȝ ꝯne. ⁊ hoc ordine ꝑmo ponit hypotheſim falſam. ſcḋo verū aſſumptū. tertio oppoſitū falſe ꝯnis que ſeqt̄ ad illaȝ ad demonſtrandū ꝙ ſylls ad īpoſſe fit ex ꝑma ⁊ ſecūda. ſylls autē oſtēſiuus ex ſecūda ⁊ tertia: ⁊ illud ꝓpter teneat ad totā expoſitionē ſequētis littere. Cōſequēter manifeſtat ꝙ particularis negatiua demōſtrata per īpoſſibile in ꝑma ſyllat oſtenſiue per ſecundā. ſupponit eniȝ hypotheſis ꝯtradictionē: ⁊ accepto vero extrīſecᵘ ſupra eam affirmatiue fiet ſylls ad īpoſſibile per ꝑmū prime ſic. Omne.a. eſt.c. oē.b. eſt.a. ergo oē.b. eſt.c. qḋ eſt manifeſte falſuȝ. deinde exponēdo ſic. ⁊ vero aſſumpto oſtēdetur ꝓpoſitum in quarto ſecunde ſic. Omne.a. eſt.c. quoddam.b. non eſt.c. ergo quoddaȝ.b. non eſt.a. ſi āūt verum extrinſecus ſupra hypotheſim accipiatur negatiuū fiet ſyllogiſmus ad īpoſſibile in ꝑmo prime: ⁊ ſyllogiſmus oſtenſiuus in tertio prime ad eādem ꝯcluſionem. ⁊ ħ eſt (Similiter autem ⁊ ſi modi.)

¶ Rurſum ſit oſtenſum alicui.b. ineſſe.a. ergo hypotheſis quidem nulli ineſſe.b. autē ſumebatur.c. omni ineſſe ⁊.a. omni vel alicui.c. ſic enim erit impoſſibile: hoc autē in poſtrema figura: ſi.a. ⁊.b. oi.c. Et manifeſtum eſt ex his qm̄ neceſſe eſt.a. alicui.b. ineſſe. Similiter āūt ⁊ ſi ſumatur alicui.c. ineſſe.a. vel.b.

¶ Cōſequēter oſtēdit ꝙ affirmatiua demōſtrata per īpoſſe in ꝑma oſtenſiue ſyllogiȝat in tertia. ſ. ꝑticularis affirmatiua: qȝ vlis nō demōſtrat in ꝑma. ſupponit enī cōtradictoriā: ⁊ aſſūpto vero extra ex hypotheſi affirmatiue: ⁊ vli erit ſylls ad īpoſſe in ſecūdo prime. ſ. nullum.b. eſt.a. omne.c. eſt.b. ergo nullum.c. eſt.a. ſed ħ falſum. ex oppoſito āūt falſe ꝯnis: ⁊ eodem nō ſyllogiȝat ꝓpoſitum oſtenſiue in tertio tertie ſic. Aliqḋ.c. eſt.a. omne c. eſt.b. ergo aliqḋ.b. eſt.a. Si autem verū acceptuȝ ſub hypotheſi ſit particulare ⁊ affirmatiuū erit ſylls ad impoſſibile in quarto prime: ⁊ oſtenſiuus in quarto tertie: ſicut patet per ſe. ſicut eniȝ ſi tam.a. q̄ȝ.b. inſit.c. vniuerſaliter ſequitur per ꝑmū tertie ꝙ.a. inſit alicui.b. ſimiliter ⁊ ſi alterum inſit vniuerſaliter ei ⁊ reliquum particulariter ſequetur idem per tertium vel quartū eiuſdem. ⁊ ħ eſt (Rurſum ſit oſtenſum.)

¶ Rurſum in media figura oſtēſuȝ ſit.a. omni b. ineſſe: ergo hypotheſis qdeȝ fuit non omni b. ineſſe.a. ſumptū eſt āūt.a. omni.c. ⁊.c. oi.b. ſic enim erit impoſſibile: hoc autē in prima figura. ſi.a. omni.c. ⁊.c. omni.b. Similiter āūt ⁊ ſi alicui oſtenſuȝ ſit ineſſe: nam hypotheſis quideȝ fuit nulli.b. ineſſe.a. ſumptū eſt āūt.a. omni.c. ⁊.c. alicui.b. Si āūt priuatiuus ſit ſyllogiſmus: hypotheſis qdem.a. alicui.b. ſumptum āūt.a. nulli.c. ⁊.c. oi.b. quare ſit prima figura: ⁊ ſi non vlis ſit ſylls. Sed.a. alicui.b. oſtenſum ſit non ineſſe ſimiliter. Nam hypotheſis omni.b. ineſt.a. ſumptum eſt autem.a. nulli.c. ⁊.c. alicui.b. ſit enim prima figura.

¶ Conſequenter oſtendit ꝓpoſitionē ſecundā prius poſitā. ⁊ ꝑmo oñdit eam quo ad affirmatiuas ꝯcluſiones. ſecundo quo ad negatiuas. ⁊ quo ad affirmatiuas ꝑmo oſtendit intentum quo ad vniuerſalem. ſecūdo quo ad particularem. Primo ergo oſtendit ꝙ vniuerſalis affirmatiua demōſtrata per impoſſibile in ſecūda in quarto modo oſtenſiue ſyllogiȝat in primo ꝑme: ⁊ intelligat idem ꝓceſſus qui ⁊ in ꝑdictis. ⁊ ħ eſt (Rurſum in media.) ſecundo oſtendit ꝙ particularis demōſtrata per impoſſibile in tertia oſtenſiue ſyllogiȝatur in prima ex hypotheſi: ⁊ vero aſſūpto ſi hypotheſis ſit mioꝛ erit ſyllogiſmus ad īpoſſibile in primo prime. ex oppoſito āūt falſe ꝯcluſionis ⁊ eodē vero erit ſyllogiſmus oſtēſiuus in tertio ꝑme: ⁊ hoc per ſe patet. ⁊ ħ eſt (Similiter āūt ſi alicui.) Conſequenter oſtēdit idē de ꝯcluſionibus negatiuis: ⁊ ꝑus de vli negatiua: qȝ ex oppoſito eiᵘ: ⁊ vero negatiuo aſſumpto pro maiore ſyllogiȝabitur falſuȝ in tertia ſecunde. ex oppoſito autē ꝯcluſionis: ⁊ eodē vero ſyllogiȝatur ꝓpoſituȝ in primo prime: ⁊ pȝ. ⁊ ħ eſt (Si autem priuatiuus.) ſecūdo oñdit idē de particulari negatiua: qȝ ex hypotheſi que eſt eiᵘ oppoſitū: ⁊ ex vero negatiuo facto manifeſto ſyllogiȝatur falſum per primuȝ prime. ex oppoſito āūt illius falſi: ⁊ eodē vero ſyllogiȝatur oſtenſiue propoſitum in quarto prime: ⁊ hoc patet. ⁊ ħ eſt (Et ſi non vniuerſalis.)

¶ Rurſuȝ in tertia figura oſtenſuȝ ſit.a. omni ineſſe.b. ergo hypotheſis qdem non omni.b. ineſt.a. ſumptum eſt autē.c. omni.b. ⁊.a. oi.c. ſic eniȝ erit impoſſibile: hec āūt prima figura. Similiter autem ⁊ ſi in aliquo ſit demonſtratio: nā hypotheſis qdem nulli.b. ineſſe.a. ſumptum eſt autem.c. alicui.b. ⁊.a. oi.c. Si auteȝ priuatiuᵘ ſit ſyllogiſmus hypotheſis qdē.a. alicui.b. ineſſe ſumptum: eſt autē.c. qdem nulli.a.b. autem omni: hec āūt media figura. Similiter autem ⁊ ſi non vniuerſaliter ſit demō-

stratio.nam hypothesis quidem erit omni.b.inesse a.sumptum est autem c.a.quidem nulli.b.autem alicui:hec autem media figura.

¶ Consequenter ondit tertiã ppõnẽ supi⁹ positã.⁊ pmo pmã.s.q affirmatiua demrãtiua per impole in 3ª figura ostensiue syllat per pmã ptẽ.scdo scdam.s.q negatiua demõstrata per impole in 3ª ostensiue syllat per scdam. In pª parte p⁹ ostedit ppositũ de vli affirmatiua.2ª de particulari affirmatiua.pª igit ostedit q vlis affirmatiua demrata per ipole in 3ª ostensiue syllat per pmaz. In pª parte pmo ostedit:qz ex hypothesi ⁊ nõ assumpto circa istõm hypothesis syllat falsum in qnto tertie:ex opposito aũt õnis false ⁊ codẽ nõ ostensiue syllat ppositũ in pª pme.⁊ h est(Rursum in 3ª.)Deinde ostedit idẽ de pticulari affirmatiua:qz ex ei⁹ opposito ⁊ nõ assumpto ocludit falsũ in sexto tertie:ex opposito aũt illi⁹ falsi:⁊ eodẽ vero ondit ppositũ in 3ª pme.⁊ h est(Similr ⁊ si in aliquo.)Et nota q huiusq in ponendo tres ppõnes que sunt pmisse duoz sylloz sllr posuerat p⁹ hypothesim:⁊ 2ª verũ assumptũ:⁊ 3ª oppositũ õnis false:de cetero aũt mutabit ordinẽ:qz pª ponet hypothesim 2ª oppositũ false õnis.⁊ 3ª verũ assumptũ. ¶ Consequẽter ostẽdit q negatiua demrata per impole in pª ostẽsiõne syllat in pª.⁊ pª ostẽdit h de vli negatiua.2ª de pticulari negatiua. Innuit igit q supposita õdictione vlis negatiue cũ vero extrisec⁹ facto maifeste erit sylls in 4ª tertie sic.Oẽ.b.est.c.aliqd.b.est.a.g aliqd.a.est.c.s3 hoc falsum.Ex opposito aũt õnis false ⁊ vere eadẽ ostẽsiue syllat ppositum in pª pme sic.nullũ.a.est.c.oẽ.b.est.c.g nullũ.b.est.a.⁊ h est(Si aũt puatiu⁹.)Deinde ostẽdit idẽ de pticulari negatiua:qz ex hypothesi ⁊ non assumpto syllat falsum in 3ª tertie sic. Aliqd.b.est.c.oẽ.b.est a.g aliqd.a.est.c.qd est falsuz.Deinde ex opposito õnis false:⁊ eadẽ vera ostensiue syllat ppositũ in tertio tertie sic.nullum.a.est.c.aliquod.b.est.c.ergo.b.nõ est.a.et hec est(Similiter autem ⁊ si non vniuersaliter.)

¶ Manifestũ ergo qm per eosdem terminos ⁊ per impossibile ⁊ ostensiue est demõstrare vnãquãq3 ppõnẽ.Similr aute3 erit ⁊ cũ ostensiui sint sylli ⁊ ad impossibile deducere. In sumptis terminis qñ opposita propositio conclusioni sumpta est. Na3 fiunt syllogismi idẽ his q sunt per conuersionem:quare stati habem⁹ figuras per quas vnũquodq3 erit. Palã ergo qm omnis ppositio ostẽditur per vtrosq3 modos per impossibile ⁊ ostensiue:⁊ non contingit separari alterum.

¶ Et qz iã osse sunt tres ppões supius posite que sunt pmisse rõnis ei⁹. Consequẽter ocludit rõnes suã.s. q oẽ demõstratũ per ipole ostẽsiue syllat in eisdẽ terminis ⁊ econuerso.s.oẽ ostẽsiue syllatũ per impole demrari põt si supponat õdictio õnis.⁊ addit ad hoc ꝯfirmationẽ q hos sylli similes sunt ꝯuersiuis.⁊ h est(Maifestũ g qm per eosdẽ.)In fine aũt ex qua õne correlarie cõcludit q omnis ppositio demonstrari põt vtroq3 mõ.s.ostensiue ⁊ per impossibile.⁊ h est(Palam ergo.)

Dubiũ **Hic forte** dubitaret aliqs:quare non pus cõparauit syllm circularẽ ⁊ ꝯuersiuũ ad ostensiuũ:sicut hic facit de syllo p ipole cũ tñ qlibet illoz sit ex hypothesi:⁊ sylls ex hypothesi oppõit ostẽsiuo. ¶ Et dici põt q ex diffõne ꝯuersiõis ⁊ circulationis p3 dria syllõ ostensiui ad circularẽ:⁊ ad ostẽsiuũ fiãt ex pdeterminatis p3:s3 ex diffinitiõe demrãtiõis p ipole supi⁹ data nõ p3 eius dria:aut habitudo quã h3 ad ostẽsiuũ:⁊ ideo magis cõparat ipius ad ostensiuũ q ad alios.

Sed nunc qrit qre cõparat syllm p ipole ad ostẽsiuũ fm driã:nõ aũt fm ꝯuenictiam. Dubiũ demrãtionẽ aũt per ipole cõpat ad ostẽsiuũ fm ꝯueniẽtiã ⁊ nõ fm driaz. ¶ Et dõs q in arte ponẽda est eorũ dria que multũ ꝯueniũt ⁊ nõ ꝯueniẽtia:s3 ꝯueniẽtia ponẽda est eoz que multũ differũt:⁊ h dicit Ari. in fine pmi topicoz.qz igit sylls ad ipole ⁊ sylls ostẽsiu⁹ multũ ꝯueniũt:eo q vterq3 syllat suã õnẽ:nõ opoztuit eoz ponere ꝯueniẽtiã:sed driam:qz et demrãtio per ipossibile multũ differt ab ostẽsiuo:qz ostẽsiu⁹ õnẽ syllat.demrãtio aũt per ipole suã õnẽ nõ syllat:s3 fiunt ex hypothesi.iõ nõ opoztuit eoz ponere driam sed ꝯuenientiam.

Demũ dubitabit de h qd dicit ostẽsiuũ sylls sumere ppõnes veras ⁊ idubitabiles.ptingit eni vt videt ostẽsiue syllare ex veris ppõnib⁹:⁊ si nõ idubitabiles in vitate. ¶ Ad qd dici põt q sylls ostẽsiu⁹ nõ ẽ nisi pmisse õnẽ notificẽt.alr eni nõ ostẽdũt:s3 õnẽ nõ notificãt nisi fuerint note ⁊ notiores õne.qd g dic õnẽ ostẽdi ex veris idubitabilib⁹ h est ex veris notiorib⁹ õne. Dubiũ Vel põt meli⁹ dici q diffinit h ostẽsiũ syll3 in eẽ ei⁹ p ⁊ potissimo:⁊ sic cadit i vsu demrãtoris:sic.n.sylls p ipole pncipalr spectat ad demrãtorẽ:vt dcm ẽ:ita ei oppositũ s3 h cõpat eos sic ꝯsideratos:⁊ sic p3 q h diffinit ostẽsiu⁹ vt cõpetit õmrãtori:s3 sic ꝯstat ex veris idubitabilib⁹.

Consequẽter forte qret aliqs qre demõstratiuũ per ipole in vna figura nõ põt per eosdẽ terminos in eadẽ figura ostẽsiue syllari:s3 in alia sic p3 in lra. ¶ Et dõs q est:qz sylls ostẽsiu⁹ sllr fit ex opposito õnis sylli ad ipole ⁊ vna pmissaz:sed sic pus determinatũ est ex opposito õnis:⁊ vna pmissaz in aliq figura nõ põt fieri eadẽ figura:⁊ iõ sylls p ipole ⁊ ostẽsiu⁹ ad eadẽ õnẽ sunt in eisdẽ terminis ⁊ nõ fiũt in eadẽ figura. Si eni sylls ad ipole fiat in pª ostẽsiue fiet ex opposito õnis eius ⁊ vna pmissaz:s3 ꝯdo cũ minore faciet tertiã figurã:cũ maiore vo scdaz.sllr facto syllo ad hypothesim in 2ª ex opposito õnis ei⁹ ⁊ minore fiet figura 3ª.ex eodẽ aũt ⁊ maiore fiet figura pª.sllr facto syllo ad ipole in 3ª ex opposito õnis ⁊ miore fiet pma.ex opposito aũt õnis cũ maiore fiet scda:⁊ sic p3 ad dubiũ. Dubiũ

Alterius forte dubitaret aliqs.vtr negatiua demrata p ipole in pª figura nõ possit altr syllari ostẽsiue q i pª. ¶ Et dõs q vlis negatiua demrata p ipole i pª p 2ªm ostẽsiue syllat.pticularis at negª cũ p 2ªm demrat p ipole syllat ostẽsiue p 3ªm:cui⁹ 2ª cã est. vna q vlis nõ ꝯcludit p 3ªm:s3 pticularis.alia ãt ⁊ ppiqoz est inspiciẽdo ad hypothesim in demrando qcuq3 õnẽ.si.n.ondat p ipole vlis in pª hypothesis erit pticularis:⁊ ita vez assumptũ erit maior ppõ:ex q ⁊ opp⁹ õnis fit sllr 2ª figura.Si ãt ondat pticularis negª p ipole hypothesis erit tã maior q mior:⁊ sllr vez assumptũ.⁊ iõ opp⁹ õnis cũ illo vere aliqñ ꝯstituit 3ªm 3ªm. Dubiũ

Alterius forte qret et de pticulari affirª demrata p ipole in pª an alr q in 3ª possit syllari ostẽsiue i eisdẽ termis. ¶ Et dõs q nõ:tũ qz p pªm nõ ꝯcludit affirª:tũ qz ondẽdũ pticulare affirmatiuã hypothesis ẽ vlis negª q solũ maior erit i pª:⁊ ita vnũ assũptus erit sllr ibi mior ex q ⁊ õne solũ 3ª figura ꝯstituit. ¶ Quaeret et forte qre pus ondit ictũ i õnib⁹ negatiuis demratis in pª figura q in affirmatiuis cum ex faciat in illis que demrant per tertiã figuraz ⁊ scdam. Et põt dici q h est:qz vlis negatiua demonstratur per impole

impoſſe in pᵒ:ſed nõ vlis affirmatiua:vel qꝛ vle eſt aut pticulare ꝑus oñdit intentũ in vli negatiua:deinde in pticulari negatiua ꝑꝑ affinitatẽ eoꝝ. vltimo aũt in affirmatiua pticulari.eꝫ autẽ ꝓcedit in alijs figuris:qꝛ ibi oñdiẽ ẽt vlis affirmatiua per ipoſſe adhuc negatiue demrate ꝑ ipoſſe in pᵒ oñſiue ſyllari in 2ᵃ:ꝛ pticularis affirmatiua in pᵃ demõſtrata per ipoſſe oñdiẽ in 3ᵃ.ſed 2ᵃ figura ꝑcedit tertiam.ꝛ hac rõne põt ſic ꝓcedere Ari.

Dubiuz **Adhuc** queret aliqs.vtꝝ per pmã tm̃ oſtẽſiue ſyllogiçanẽ ꝯnes demonſtrate per ipoſſe in 2ᵃ. ¶ Et dõz qꝛ vlis demrata per ipoſſe in ꝓpria tm̃ in pᵃ ſyllaẽ oſtẽſiue in eiſdẽ terminis.pticularis aũt põt in pᵃ ꝛ in 3ᵃ.ꝛ hꝫ pꝫ intuẽti ſꝫ ꝑdictas duas cauſas.ſ.qꝛ tm̃ pticularis ſyllaẽ per tertiã:ꝛ qꝛ oppoſitũ pticlaris ꝯnis vlis eſt que põt eſſe tam maioꝛ q̃ꝫ minoꝛ in 2ᵃ.oppᵐ aũt ꝯnis vlis eſt pticularis q̃ nõ eſt niſi minoꝛ in 2ᵃ figura.

Dubiuz **Adhuc** forte queret idẽ de ꝯnibꝰ per ipoſſe demratis in 3ᵃ.ſ.vtꝝ affirmatiue tm̃ per pmã oſtẽſiue syllaẽ:ꝛ negatiue tm̃ per ſcdam. ¶ Et dõm qꝛ affirmatiua demonſtrata per impoſſibile in tertia ſoluz in pᵒ oſtẽſiue ſyllaẽ:qḋ pꝫ intuenti ſm modũ ꝑdeterminatũ:ſꝫ negatiua demrata per ipoſſibile in 3ᵃ põt oſtenſiue ſyllari tam in prima q̃ꝫ in ſcda:ſicut pꝫ intuenti.

Dubiuz **Adhuc** queret.vtꝝ idẽ ſit demrare per ipoſſe ꝑus oſtẽſiue ſyllatũ ꝛ ꝯuerſiue ſyllare.ꝛ videẽ qꝛ ſic:eo qꝛ ſylls ad ipoſſe accipit oppoſitũ ꝯclonis ſylli oſtẽſiui cũ vna ꝑmiſſaꝝ eiꝰ ad interimẽdũ regulã:ꝛ ſilr
In opᵐ fit in ſyllo ꝯuerſiuo. ¶ Oppoſitũ aũt videẽ:qꝛ ſylls cõuerſiuꝰ ꝯtentus eſt ꝯne vna.demratio vͦ ad ipoſſe ples hꝫ ꝯnes.ꝛ adhuc ꝯuerſiuꝰ accipit pro hypotheſi tuz ve-
2ᵒ rũ tum falſuz:ſꝫ demratio per ipoſſe tm̃ falſum. ¶ Adhuc ꝯuerſiuus aliqñ interimit veꝝ ꝛ aliqñ falſum:ſed ſylls per ipoſſe tm̃ falſum.Et hꝫ ꝯcedẽdũ eſt.differt enĩ ꝛ in plus ꝛ ꝯuerſiue ſyllare q̃ꝫ demõſtrare per ipoſſibile ꝑus oſtenſiue ſyllatũ.ſequiẽ enĩ ad ipſum ꝛ nõ ꝯuer-
Ad arᵐ tiẽ:ſicut pꝫ ex ꝑdictis in opponendo. ¶ Ad oppoſitum aũt pꝫ reſponſio.iam qꝛ ſe hñt ſicut ſuperius ꝛ iferius.

In qua aũt figura eſt ex oppoſitis ꝓpoſitionibus ſyllogizare ꝛ in qua nõ eſt:ſic erit mãifeſtũ. Dico aũt oppoſitas eſſe ꝓpõnes ſm locutionẽ quidem quatuoꝛ:vt omni nulli omni ꝛ nõ omni ꝛ alicui nulli ꝛ alicui ꝛ non alicui ineſſe:ſꝫ veritatem autem tres:nam alicui ꝛ nõ alicui ſm locutionem opponuntur ſolũ. Haꝝ autẽ contrarias qdeꝫ vniuerſales vt omni nulli ineſſe: vt oẽm diſciplinã eſſe ſtudioſam ꝛ qdem nullam eſſe ſtudioſam. Alias vͦo oppoſitas.

Poſtq̃ determinauit ptãtẽ ſylli qui eſt ex cõpoſſibilibꝰ:hic determinat ptãtẽ eius qui eſt ex incõpoſſibilibꝰ.ꝛ diciẽ iſte ſylls ex oppoſitis de quo determinat in pñti parte.Et diuidiẽ pmo in parteꝫ pncipalẽ ꝛ correlariã que incipit ibi(Palã etiã.)ps pncipalis in duas.in pᵃ determinat de ſyllo ex oppoſitis ſꝫ ſe.in 2ᵃ cũ dicit(Manifeſtuz etiã qm̃ ex falſis.)in cõparatiõe ad ſyllm̃ ex falſis.pᵃ in duas.in pᵃ determinat qũo ꝛ in qua figura fiat sylls ex oppoſitis ꝛ in q̃ nõ.in 2ᵃ cũ dicit(Sunt aũt vlibꝰ qdẽ terminis.)q̃dã notabilia iuxta gnõnẽ huius ſylli aſſignat.pᵃ diuidiẽ in ꝓhemiũ ꝛ tractatũ.in ꝓhemio ſic ꝓcedit.pᵒ dat intẽtionẽ dicẽs ſe eẽ dicturũ in qua figura ſyllaẽ ex ꝓpõnibꝰ oppoſitis ꝛ in qua nõ:ꝛ hꝫ eſt(In qua aũt.)2ᵒ aũt gr̃a huiꝰ diſtiguit quot modis ſint oppõnes:ꝛ quot modis ꝓpõnes oppoſite dicẽs:qꝛ ꝓpõnes ſm modũ enũtiandi per affirmationẽ ꝛ negationeꝫ q̃tuoꝛ modis oppoſite ſunt. vno mõ ſic.Omni ineẽ:nulli ineẽ.2ᵒ mõ oĩ ineẽ nõ oĩ ineſſe.3ᵒ mõ alicui ineſſe nulli ineſſe.4ᵒ mõ alicui ineẽ alicui nõ ineẽ.ſꝫ ſm veritatẽ vltime ꝓpõnes nõ opponunẽ:ſꝫ ſm modũ loquẽdi tm̃.alijs tribus modis vere oppoſite ſunt ꝓpõnes.ſed in illis tm̃ due ſunt oppõnes vlẽs.ſ.affirmatiua ꝛ negatiua ꝯrie ſunt.vlis aũt ꝛ particularis ꝯtradictorie.ꝛ hꝫ eſt(Dico aũt oppoſitas.)

¶ Ergo in prima qdeꝫ figura nõ eſt ex oppoſitis ſyllogiſmꝰ nec affirmatiuus nec negatiuꝰ. Affirmatiuus qdem qm̃ vtraſqꝫ opꝫ eſſe propoſitiones:oppoſite auteꝫ affirmatio ꝛ negatio. priuatiuus autem quoniaꝫ oppoſite qdeꝫ idem de eodem predicant ꝛ denegant. In prima aũt medium non dicitur de vtriſqꝫ:ſed de alio aliud qdem negatur. idem autem de alio predicatur:he autem non opponuntur.

¶ Cõſequẽter ꝓſequiẽ qḋ intẽdit.ꝛ diuidiẽ in tres. In pᵃ oſtẽdit ſyllm̃ ex oppoſitis nõ fieri in pᵃ figura. in 2ᵃ qũo fiat in 2ᵃ ibi 2ᵃ(In media aũt figura.)In 3ᵃ qũo fiat in 3ᵃ figura.ibi 3ᵃ(In 3ᵃ aũt figura.)In pᵃ pte ſic ꝓcedit.pᵒ ponit ꝯnẽ intentã dicẽs:qꝛ sylls ex oppoſitis nõ fit in pᵃ figura in affirmatiuis neqꝫ in negatiuis.et hꝫ eſt(Ergo in pᵃ.)2ᵒ oſtendit eam.ꝛ pmo pmã parteꝫ ſic:sylls affirmatiuus in pᵃ figura fit ex ꝓpõnibus ambabus affirmatiuis:ſꝫ in oppoſitis nõ ſunt ambe ꝓpõnes affirmatiue.ḡ ex oppoſitis non fit in ea sylls affirmatiuus.ꝛ hꝫ eſt(Affirmatiuus qdẽ.)ſcdo ſcdam partẽ ſic oſtendit:in oppoſitis idem affirmaẽ ꝛ negaẽ de eodem:ſed in ſyllo pme figure non idem affirmaẽ ꝛ negatur de eodeꝫ ſicut pꝫ:ergo non fit negatiuus sylls ex oppoſitis in prima figura.ꝛ hꝫ eſt(Priuatiuus aũt.)

¶ In media aũt figura ꝛ ex oppoſitis ꝛ ex contrarijs ꝯtingit fieri ſyllm̃. Sit enĩ bonũ in quo a.diſciplina autẽ in quo.b.ꝛ.c. Si ergo oẽm diſciplinã ſtudioſam ſumpſit ꝛ nullã.a.ineſt omni.b.ꝛ nulli.c.q̃re.b.nulli.c.nulla ergo diſciplina diſciplina eſt. Similr aũt ꝛ ſi oẽm diſciplinã ſumens ſtudioſam:medicinã non ſtudioſam ſumpſerit. Nã.a.b.qdẽ omni.c. autẽ nulli quare quedã diſciplina nõ eſt diſciplina. Et ſi.a.c.qdẽ omni.b.aũt nulli.eſt aũt.b.qdẽ diſciplina.c.aũt medicina.a.vͦo opinio:nullã vͦo diſciplinã opinionẽ ſumens ſumpſit quãdam diſciplinã opinionẽ eẽ:differt aũt a priori in eo qꝛ in terminis ꝯuerti:nam prius qdeꝫ ad.b.nunc aũt ad.c.affirmatiuã:ꝛ ſi ſit nõ vniuerſalis altera ꝓpõ. Semꝑ enim ſimiliter medium eſt:qḋ de altero qdẽ affirmatiue:de altero vͦo diciẽ negatiue:quare ꝯtingit per oppoſita ꝯcludi:non tamen ſemper nec oĩno. Sed cũ ſic ſe habeãt:que ſunt ſub medio:vt vel eadem ſint vel totum ad partem:aliter auteꝫ impoſſibile:non enim erunt ꝓpõnes vllo modo neqꝫ contrarie neqꝫ oppoſite.

¶ Cōsequēter ondit quō fit syll's ex oppositis in 2ª figura. ꝛ p̊ in vlib⁹. 2° in pricularib⁹. ꝛ in vlib⁹ p̊° iuxta 2ᵐ modū. deinde iuxta p̊ᵐ modū. ꝛ adhuc in 2° mō p̊° in 3rys p se sic. Ois disciplina est studiosa. nulla disciplina est studiosa: ğ nulla disciplina est disciplina. ꝛ h̄ est (In media āt.) 2° in 3rys p accn̄s sic. Ois disciplīa est studiosa. nulla medicīa est studiosa. ğ nulla medicīa est disciplina. ex h̄ seq̄t p 4ᵐ p̊ᶜ cū aliq̄ disciplina erit medicina: ꝙ aliq̄ medicīa nō sit medicīa. ꝛ h̄ est (Silr ꝛ si oēs.) ¶ Cōsequēter docet syllare ex oppositis in p̊° 2ᵉ: ꝛ h̄ in 3rys per accn̄s sic. nulla disciplīa est opinio. ois medicina est opinio. ğ nulla medicina est disciplina. ex h̄ seq̄t cū aliq̄ disciplina sit medicina ꝙ aliq̄ disciplina nō sit disciplina. ꝛ h̄ est (Et si. a. c. gdē.) Addit ēt differētiā h⁹ ad p̄cedentē dicēs: ꝙ differt in h̄ qꝛ p̄or modus h̄z maiorē affirmatiuā. ille āt vltimo dict⁹ maiorē negatiuā: ꝛ hec est (Differt āt a p̊°.) ¶ Cōsequēter docet qualr fiet iste syll's in modis pricularib⁹ 2ᵉ figure dicens. ꝙ eodē mō quo ꝛ in p̄dictis: ꝛ pꝫ p se vn̄ ꝯtingit p opposita syllare in pricularibus sicut in vlibus: sꝫ nō oī mō se habētibus ꝓpōnibus: sꝫ si sic se h̄eant extremitates: vt eadē sint vel mior extremitas sit sub maiori extremitate. aliter aūt nō erūt opposite ꝓpōnes. ꝛ primo mō erūt per se opposite. scdo aūt mō per accidēs sicut pꝫ ex p̄determinatis. ꝛ h̄ est (Et si sit nō vlis altera.)

¶ In tertia aūt figura affirmatiuus qdēꝫ syll's nullo mō erit ex oppositis ꝓpōnibus propter dictam cām ꝛ in prima figura. Negatiuus aūt erit ex vlibus terminis ꝛ non vlibus exn̄tib⁹. Sit eniꝫ disciplina in quo. b. ꝛ. c. medicina in quo. a. si igit̄ sumat̄ omnem disciplinā medicinā: ꝛ nullā medicinā disciplinā. b. āt omni. a. sumpsit. ꝛ. c. nulli. a. quare erit quedā disciplina nō disciplina. Silr aūt ꝛ si nō vlr sumpta sit a. b. ꝓpō. naꝫ si est q̄dā medicina disciplina: ꝛ rursus nulla medicina disciplina: accidit disciplinam quandam non esse disciplinam.

¶ Cōsequēter ondit quō fit syll's ex oppositis in 3ª figura. ꝛ p̄cedit sic. p̊° dicit ꝙ nō est in ea syll's affirmatiuus ex oppositis eadē de cā qua nō fiebat in p̊ª: qꝛ in oppositis non est vtraqꝫ ꝓpō affirmatiua. ꝛ h̄ est (In 3ª vō.) 2° manifestat quō fit syll's negatiu⁹. ꝛ p̊° in mō vli sic. Nulla medicina est disciplina. ois medicīa est disciplina. ğ aliq̄ disciplīa nō ē disciplīa. ꝛ h̄ est (Negatiu⁹ āt.) 2° i mō pricl'ari. s. i 3° ꝛ 4° idest dās itelligere de mō h̄. ꝛ ğ sic. nulla medicīa ē disciplīa: ꝛ aliq̄ medicīa ē disciplina. ğ aliq̄ disciplīa n̄ ē disciplīa. ꝛ h̄ ē (Silr āt ꝛ si nō.)

¶ Sunt aūt vlibus qdē terminis sumptis 3rie ꝓpōnes. si aūt pricularis sit altera ꝓpositio opposite. Opꝫ āt scire: q̄m ꝯtigit opposita sumere vt diximus: q̄m oēm disciplinaꝫ studiosaꝫ esse: ꝛ rursus nullā aut aliquā esse studiosam: qđ nō solet latere. Est aūt ꝛ per alias interrogationes syllare alterū: aut quēadmodū dc̄m est in topicis sumere. Q̄m aūt affirmationuꝫ oppositiones sunt tres spēs: sexies accidit opposita sumere aut omni aut nulli: aut omni ꝛ nō omni: aut alicui ꝛ nulli: ꝛ h̄ ꝯuerti in terminis vt. a. omni. b. ꝛ nulli. c. aut omni. c. ꝛ nulli b. aut huic qdē omni: illi vō nō oi: ꝛ rursus h̄ ꝯuerti per terminos: silr aūt ꝛ in tertia figura. Quare manifestū est quotiēs ꝛ in qb⁹ figuris ꝯtingit per oppositas ꝓpōnes fieri syll'm.

¶ Cōsequēter determinat q̄dā notabilia iuxta ꝗ̄ōnem p̄dictā obseruāda ꝛ sunt tria. p̊ᵐ tale. in tota ꝗ̄ōne sylli ex oppositis fiunt vles sylli ex 3rys. particulares autē ex 3dictorys. ꝛ h̄ est (Sunt aūt vlibus qdē terminis.) Scdo dicit h̄ꝫ quot modos oppōnū fiat syll's ex oppositis qꝛ h̄m duos. s. h̄m 3rietatē ꝛ h̄m 3dictionē ita ꝙ cōcesso vno oppositoꝝ ex qb⁹ syllogiçari dꝫ accipiat̄ reliquū per syll'm. Et ēt per ꝓpōnes p̄ter nec̄cias eo mō quo determinatū est in topicis. ꝛ h̄ est (Opꝫ autem scire.) Tertio notabile ad multiplicationē ꝛ sufficiētiā sylloꝝ ex oppositis prinet: ꝛ est. ꝙ trib⁹ modis sunt ꝓpōnes opposite. s. oi nulli. oi nō oi. alicui nulli. ꝛ sex modis ꝯsequēter cōbinare ꝓpōnes ad ꝯstituēdū syll'm ex oppositis. ꝛ h̄ tā i p̊ª q̄ꝫ i 3ª figura: qꝛ cū opposite ꝓpōnes sint affirmatiue ꝛ negatiue: aut affirmatio erit maior ꝛ negatio minor: aut ecōuerso. ꝛ ita quōcunqꝫ sint opposite ꝓpōnes due sunt cōbinatiōes. ꝛ h̄ est (Q̄m āt affirmationū.) ꝯsequēter epilogat. ꝛ h̄ est (Quare māifestū.)

¶ Manifestū etiā q̄m ex falsis qdem est veruꝫ syllogizare quēadmodū dictū est prius: ex oppositis aūt nō est. Semꝑ enim syll's ꝯtrarius est rei: vt si est bonum non esse bonū: vl' si est animal non esse animal: eo ꝙ ex 3dictione est syll's ꝛ subiecti termini: aut idem sunt: aut hic qdem totum: ille autem pars.

¶ Cōsequēter comparat syll'm ex oppositis ad syll'm ex falsis: ꝛ qꝛ ꝯueniūt multū: eo ꝙ vteraqꝫ falsuꝫ sumit: ꝛ iō tm̄ dat eoꝝ drn̄ā. In syll'is ex falsis ꝯtigit veꝝ ex falsis syllare: sꝫ in syll'o ex oppositis nō ꝯtigit veꝝ syllare ex assumptis. ğ differūt. Dui⁹ rōnis p̄mo ponit maiorē. ꝛ hec est (Manifestū ēt.) 2° minorē: ꝛ h̄ est (Ex oppositis āt.) 3° declarat miorē sic. In syll'o ex oppositis sꝑ se h̄ꝫ ꝯclo 3rie ipsi rei. ibi eni silr remouet̄ vna extremitas ab alia: sed extremitates ita se h̄nt ꝙ sunt idem: aut minor extremitas ꝯtenta sub maiori ꝛ vtroqꝫ mō erit ꝓpō negatiua falsa. ꝛ hec est (Semper enim syll's.)

¶ Palā ēt in ꝑalogismis q̄m ꝯtingit hypothe seos fieri 3dictionē: vt si est impar nō esse impar: naꝫ ex oppositis ꝓpōnib⁹ 3rijs rei fit syllogism⁹. Si ğ sumpserit h⁹ erit hypotheseos 3dictio. Opꝫ aūt ꝯsiderare q̄m sic qdeꝫ nō est 3ria cōcludere ex syll'o vno vt vna sit ꝯclusio. Q̄m qdē non est bonū: bonū aūt aliud qđ tale nisi statiꝫ h⁹ ꝓpositio sumat̄: vt omne animal esse albū ꝛ vt nō albū: hominem autē animal: h̄ assumere opꝫ ꝛ ꝯtradictionē: vt q̄m omnis disciplina opinio ꝛ nō opinio. Deinde sumere q̄m medicina disciplina qdem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus syll'is. Quare esse qdem contraria h̄m veritatem que sumpta sunt non est alio modo q̄ꝫ hec quemadmodum dictum est prius.

¶ Seq̄t̄ ps correlaria toti⁹ capl'i: ꝛ p̄cedit sic. p̊° correlariū ꝯcludit. 2° icidēter qdē adiūgit correlariuꝫ tale: qꝛ

de syll'o

de syllo ex oppositis determinatū est in quo accipiunt
opposita: ⁊ posset videri aliqd nō esse manifesti⁹ icōue
nies ꝯcessiōe oppositoꝝ: ⁊ ita posset videri ꝙ nō eēt vi
teri⁹ ex eis ꝯcludēdū. ꝯcludit māifestū eē ꝙ in syllo ex
oppositis nihil ꝓhibet fieri syll'z hypothesis. q. d. cū ibi
supponāt opposita nihil ꝓhibet īterimere illā suppōnē.
qñcūqȝ eni ꝯcludit manifesti⁹ icōueniēs hypothesi per
ipȝ est iterimere hypothesiȝ: ſȝ negō eiusdē a se est ma
nifesti⁹ icōueniēs ꝙ̄ acceptio oppositoꝝ: ⁊ ita ī syllo ex
oppositis ex icōueīeti māifestiori ꝯtigit hypothesiȝ in
terimere. ⁊ h̄ est (Palaȝ ēt.) Et nota ꝙ in h̄ correlario
signat vtilitatē hui⁹ sylli. s. cū ꝯcessa sint opposita siue
īplicite siue explicite ex illis ꝯtigit ꝯcludere remotio
nē eiusdē a se: qd est māifestissimū icōueniēs: ⁊ exinde
īterimere hypothesiȝ. Et nota ꝙ h̄ vocat syll'z ex oppo
sitis paralogismū: qꝛ in eo accipiunt opposita sic ꝯtingit
aliqñ in sophisticis. Sȝ meli⁹ dici pōt ꝙ iste syll's maxi
me pertinet ad demrātorē cū disputat cuȝ cauillatore.
Unde fit iste syll's p° in disciplinis ⁊ ex ꝓprijs: ſȝ syll's
qui est ex ꝓprijs ꝯcludens falsum ⁊ ex falso: vel falsis
dr̄ paralogismus discipline: q̄re syll's ex oppositis cū sit
hu⁹ paralogism⁹ discipline est: ⁊ iō vocat eū paralogismū.

℄ Opȝ aūt ꝯsiderare qm̄ sic qdē nō est ꝯ̄ria cō
cludere ex syllo vno vt vna sit ꝯclō. Qm̄ qdē
nō est bonū: bonū aut aliud qd tale. nisi statiȝ
h⁹ ꝓpositio sumat. vt oē aial esse albū ⁊ vt nō
albū: hoiem aūt aial: sed assumere opȝ ⁊ ꝯ̄di
ctionē: vt qm̄ ois disciplina opinio ⁊ nō opio
Deinde sumere qm̄ medicia disciplina qdem
est: nulla aūt opinio queadmodū elenchi fiūt:
aut ex duobus syllogismis: quare esse qdē ꝯ̄
ria ſm veritatem que sumpta sunt non est alio
modo ꝙ̄ hec queadmodum dictū est prius.

℄ Cōſiter qꝛ dixerat ꝙ est accipe opposita ex qb⁹ ē sylla
re p syllm: determiat quot modis opposita pñt sumi p
syllm: ⁊ pcedit sic. p° dič ꝙ p syllm vnū nō ꝯtigit accipe
opposita nisi ita ꝙ vnū oppositoꝝ sit alteri copulatū in
maiori extrēitate sic. Oē aial est albū ⁊ nō albū: ois hō
est aial. g̃ ois hō est alb⁹ ⁊ nō alb⁹. ⁊ h̄ est (Opȝ āt ꝯside
rare.) Scdo dič ꝙ si non accipiant opposita per syllm
vnū: aut opȝ sumere illa: ita ꝙ vnū supponat ⁊ falsum
sylleč: vt si supposito ꝙ ois disciplia sit opio syllaret p
pᵐ tertie ꝙ aliq̄ disciplina nō sit opio sic. nulla medici
na est opinio. ois medicia est disciplina. g̃ aliq̄ discipli
na nō est opinio. aut opȝ ea sumere per diuersos syllos:
ita ꝙ vnū oppositoꝝ sylleč p syllm vnū ⁊ aliud p aliū:
sicut fiūt redargutiōes. ⁊ h̄ est (Sed assumere opȝ ⁊
ꝯ̄dictionē.) in fine āt ꝯcludit ꝙ plurib⁹ modis nō ꝯtin
git opposita p syllm sumi. ⁊ h̄ est (Quare eē qdē ꝯ̄ria.)

Dubiū Dubitatur p° de syllo ex oppositis an sit syll's. et
videč ꝙ nō: qꝛ syll's ē ex opposit̄: ſȝ
opposita nō est sil' ponere. aia eni nō ꝯsentit opposita si
2° mul nec ponit ea. ℄ Adhuc syll's est ex trib⁹ terminis: ſȝ
R° hic sūt tm̄ duo. ℄ Sȝ dicet ꝙ hic sūt tm̄ duo ſȝ subaȝ:
Contra ⁊ tres ſȝ rōnē. ℄ Sȝ ꝯ̄: eadē rōne q̄ vn⁹ termin⁹ ē duo:
qꝛ bis subycit: ⁊ reliqu⁹ erit duo: qꝛ bis ꝑdicat. ⁊ ita vel
erūt h̄ tm̄ duo termini ſȝ rōnē ⁊ ſȝ subam. vel q̄tuor
3° sūt termini ſȝ rōnē: ⁊ ita adhuc nō erit syll's. ℄ Adhuc
si ex duob⁹ terminis fieret syll's: qꝛ vn⁹ illoꝝ multipli
cat⁹ est ſm rōnē: tūc ex vnico termino sic multiplicato
fieret syll's sic. nullus hō est hō: ois hō est hō. g̃ nullus
Ad pᵐ hō est hō: ſȝ h̄ nō est verū. ℄ Ad pᵐ dici pōt ꝙ ad h̄ ꝙ

sit syll's nō opȝ ꝙ termini p se supponant ab aia ſȝ cō
sensuȝ: ſȝ ꝙ disponant ſȝ figurā ⁊ modū: ⁊ h̄ intēdit di
stinctio qñ dr̄ ꝙ syll's est ex oppositis. vel pōt dici ꝙ p̄
misse ponunt ab aia: ſȝ h̄ ꝯtigit 2r. aut absolute ꝯsiderā
do eos: aut in cōparatiōe ad aliqd 3ᵐ eliciēduȝ ex eis. p°
nō ponunt opposita ī syllo ex hypothesi. Sȝ ponit oia
opposita sil' pp māifesti⁹ incōueniēs ꝯ̄dū: ⁊ h̄ dico de
oino oppositis. opposita āt aia sil' opinat: ſȝ h̄ est tm̄ qñ
decepta est ⁊ nō pcipit eē opposita. ℄ Ad 2ᵐ ridet sic Ad 2ᵐ
dictū est: ⁊ ad obiᵐ ꝶn̄d⁹ ꝙ sicut pūctus ꝯtinuās duas
lineas est vniēs duo diuersa: manēs tm̄ vn⁹ ſm subaȝ ⁊
rōnē ⁊ nō multiplicat⁹. sic termin⁹ medi⁹ q nō igredit
ꝯ̄nē est vn⁹ nō multiplicat⁹: neqȝ ſȝ subaȝ: neqȝ ſȝ rōnē
vniēs extrema diuersa. ille āt termin⁹ q est loco extrēi
tatū mltiplicat ſȝ rōnē: ſȝ nō ſȝ subaȝ: ⁊ ita nō seqt ꝙ
sint q̄tuor nisi ſȝ rōnē. ℄ Ad vltimū dōȝ ꝙ ex vno ter Ad 3ᵐ
mio ñ fit syll's: q̄uis fiat ex duob⁹: eo ꝙ ī syllo opȝ ꝯ̄nē
eē alterā ab vtraqȝ ꝑmissaꝝ: qꝛ oȝ aliud accidere: eo ꝙ
h̄ sūt: ſȝ h̄ ñ ꝯtigit si tm̄ vn⁹ sūat termin⁹ sic ēt ī duob⁹.

Alterius forte q̄ret de cuius ꝯsideratiōe sit: ⁊ ad Dubiū
quē ptineat sic instr̄z. ⁊ videt ꝙ ad nul
lū: ⁊ ita erit inutilis. nō eni videt ptinere ad dialecticū
cū p ipȝ nō fiat fides. neqȝ ad demrātorē cū per ipȝ nō
fiat scia. neqȝ ad sophistā cū ꝯcludat ex necītate. ℄ Et
dōȝ ꝙ aliqd ptinet ad vsuȝ alicui⁹ 2r. s. aut directe aut
indirecte. p° āt mō nō ptiet ad aliquē syll's ex oppositis
sic oñsuȝ est. scdo āt mō facit dialectic⁹ aut cū ob^{te} dis
putat cū ꝓteruo hȝ ex datis reducere ridētē ad mani
festū icōueiēs: vt p h̄ redeat ridēs ad statū debitū dis
putādi. h̄ āt maxie pōt si opposita īplicite ꝯtigat dari:
⁊ tūc vtet dialectic⁹ syllo ex oppositis ad ꝯcludēdū ne
gōnē eiusdē a se: qd est icōueniēs māifestissimū. Silr
aūt ptinet ad demrātorē. cū eni disputat cū cauillatore
ꝯtigit ipȝ cauillatorē ignorātē dare īplicite opposita vl
dare oppositū veri: ⁊ tūc opȝ syllare illō veꝝ: ⁊ deinde
ex illis syllare incōueniēs māifestissimū vt ꝑus: vt ita
remoueat ignorātiā cauillatoris. sic g̃ ptinet tā ad dia
lecticū ꝙ̄ ad demrātorē nō directe: qꝛ faciat p se fideȝ
vel sciaȝ. sic ꝑus dictū est. h̄ tm̄ sciēdū ꝙ maxie: ⁊ p° pti
net ad demrātorē: ⁊ sic hic de ipso tradit cognitio: ⁊ iō
signauit Ari. ī tex. in correlario ꝟlus finē capli sic pȝ in
expōne lr̄e. ℄ Cōñter querit de dictis in lr̄a. ⁊ p° q̄re cū
alijs oppōnib⁹ ꝯnumerauit in lr̄a oppōnē ꝑuatiuā ⁊ re
latiuā. Sȝ h̄ pȝ. s. de cōplexis: ⁊ de oppōne forali cōple
xoꝝ que est penes affirmationē ⁊ negōnē: ſȝ oppō pri
uatiuoꝝ ⁊ relatiuoꝝ est in cōplexis: ⁊ si fuerit trāslata
ad orōnes: vt h̄ soꝝ. vidēs soꝝ. cec⁹ est nō erit ita opposi
ta formalr̄: ſȝ mālr̄ tm̄: qꝛ ſm terminos. ℄ Deide q̄rit
quō veꝝ sit ꝙ dicit tres oppōnes eē ſȝ veritatē cū nō
sint nisi due. s. ꝯ̄rietas ⁊ ꝯ̄dictio. ℄ Et dōȝ ꝙ est ꝯside
rare oppōnē 2r. s. in se nō ꝯ̄hēdo ad māȝ vt ad ꝓpōnes
oppositas: ⁊ sic est tm̄ duplex oppō. s. ꝯ̄rietas ⁊ ꝯ̄dictio.
⁊ ꝯ̄hēdo ad mām: ⁊ sic sunt tres oppōnes qꝛ triplr̄ sunt
ꝓpōnes opposite vno° ꝯ̄rie. ⁊ duob⁹ modis ꝯ̄dictorie.

Alterius forte dubitabit aliqs de h̄ ꝙ dicit non Dubiū
fieri syllm negatiuū ex oppositis in p°
figura. ⁊ videt ꝙ sic: cū syll's p ⁊ pncipalr̄ sit in p° figu
ra in quā reducit syll's aliaꝝ figuraꝝ cū fiat syll's ex op
positis in p° ⁊ in 3° videt fieri in p°. ℄ Adhuc facto syl 2°
logismo ex oppositis in p° p° ꝯuersa maiore erit in p° p°
⁊ erūt opposite ꝑmisse: qꝛ sic dictū nullū risibile est hō
⁊ nullus hō est risibilis. g̃ nullus hō est hō: erūt ꝑmisse
incōpossibiles ⁊ opposite. Si āt dicat cuȝ Ari. ꝙ in tali
syllo non affirmat idē de eodē in ꝑmissis: ꝙ tm̄ opȝ ad
oppositū cōtrarijs oppositis ꝯtrarie ſm accidens non

affirmaẽ idẽ de eodẽ. vt si dicã: oĩs disciplina est opinio nulla medicina est opinio: q2 nõ subycit idẽ vtriq3. Et tñ Ari. docet ex sic oppositis syllãre: q̃re videẽ q2 possit syllari ex oppositis in p° figura. ℂ Et dõz q2 oppõ põt accipi cõiter vt cõprehẽdat icõpossibilitatẽ ꝛ repugnã tiã: ꝛ sic accipiẽdo nõ põt ex oppositis syllãri in p° figura. sic nõ logẽ Ari. de oppositis hui9. vel põt accipi pro prie: vel sic opponunẽ n ĩl idẽ subycĩẽ ꝛ p̃dicaẽ in affirmatiua ꝛ negatiua: s3 hoc ꝯtingit duplr. vno mõ vt idẽ vtrobiq3 subyciaẽ ꝭm rem ꝛ vocẽ: idẽ vtrobiq3 p̃diceẽ ꝭm rem ꝛ vocẽ: ꝛ sic sunt opposite per se. alio mõ vt idẽ ꝭm rem ꝛ vocẽ subyciaẽ vtrobiq3: ꝛ idẽ ꝭm rem diuersum ꝭm rõnẽ p̃diceẽ sicut inferi9 ꝛ superi9 se hñt ꝛ eꝯ: ꝛ sic sunt opposita per accñs: ꝛ sic erit sylls ex oppositis

Ad p^m in p° figura. ℂ Dõz igĩ ad p^m: q2 l3 sylls p̃ fiat in p° figura ꝛ ꝯñter in alys nihil ꝓhibet syllm ex oppositis fieri

Ad z^m in alys figuris ꝛ nõ in p°. ℂ Ad z^m p3 rñsio per p̃dicta. silr ad 3^m p3: q2 ꝯrie: aut opposite ꝭm accñs nõ faciunt dispõnẽ p̃me figure sicut scd̃e vl tertie: vt p3 ex p̃dictis ꝛ iõ ex oppositis nõ syllaẽ in p°: s3 tñ ex repugnantib9.

Dubium **Cõsequenter** querĩẽ de dispõne sylli ex p̃missis: q2 cũ idez subyciaẽ vtrobiq3

z° erit sylls in tertia figura. ℂ Adhuc cũ p̃diceẽ vtrobiq3 erit sylls in z°: ꝛ ita oĩs sylls ex oppositis indifferenter spectat ad secũdã ꝛ tertiã figurã: qd̃ est inconueniẽs vt videẽ. ℂ Querĩẽ g̃ quõ cognoscit sic gñalr qñ fit iste syllogismus in z° ꝛ qñ in 3° ꝛ q̃lr. ℂ Et dõz q2 ꝯsiderãdo p̃missas ante ꝯñis ptractationẽ est mũ sylli scd̃e figure vel tertie indifferẽter. s3 ꝓ voluntate ptractãtis est vt ꝯcludaẽ in p° vel in 3°. ꝯclusio aũt iã p3 vbi fit sylls: q2 si ꝯcludaẽ subm de subto fit sylls in z° figura. si p̃dicatu3 de p̃dicato figure tertie erit sylls eo q2 silr ꝯcludiẽ extremitas de extremitate ꝛ mediũ nõ igrediẽ ꝯnem. ℂ Cõsequẽter forte quereẽ de tertia notabilitate quã ponit de multiplicatiõe sylli ex oppositis. dicit enim q2 sex sunt cõbinationes ex oppositis in z° figura ꝛ sex in 3°: qd̃ videẽ falsum: q2 nõ fit sylls in prima maiore existẽte pticulari nec in tertia minore existẽte negatiua. Et dõm q2 sex sunt vtrobiq3 cõbinatiões: sed nõ tot sylli. sunt enĩ q̃dã cõbinationes vtiles quedã inutiles. Sed tũc q̃riẽ nũerus ꝛ sufficiẽtia vtiliũ. ꝛ dõm q2 oĩ ineẽ ꝛ nulli inesse faciunt duas. aut enĩ est maior affirmatiua ꝛ minor negatiua. ꝛ ita est secũdus modus scd̃e figure: aut ecõuerso ꝛ est p̃mus modus eiusdẽ. ℂ Adhuc oĩ inesse nõ oĩ inesse faciũt duas. aut enĩ est maior vlis ꝛ minor pticularis: ꝛ tũc est q̃rt9 scd̃e: aut econuerso. ꝛ est inutilis in p° figura. ℂ Adhuc nulli inesse ꝛ alicui ineẽ faciunt duas: quaꝝ illa facit 3^m scd̃e que h3 maiorẽ vle3 ꝛ minorẽ pticularẽ. illa aũt que ecõuerso inutilis est: ꝛ ita in p° figura sunt q̃tuor syllogismi ex oppositis. in 3° aũt figura sunt sex cõbinationes: sed tñ tres vtiles: sc3 que hñt minorẽ affirmatiuã: sicut p3 intuẽti. ꝛ ita in vniuerso nõ sunt nisi septẽ sylli ex oppositis. ℂ Deinde q̃riẽ de cõparatiõe sylli ex oppositis ad syllm ex falsis. videẽ enĩ ꝯtineri sub eo: ꝛ ita deberet vt videẽ superius determinari de syllo ex falsis. ℂ Et dõz q2 accipiẽdo syllm ex falsis ꝓut põt in ꝯnẽ verã ꝛ falsam cõiter cõprehẽdit sub eo syllm ex oppositis: s3 sic nõ determinabaẽ superi9 sylls ex falsis. ꝛ sõ ibi nõ determinabaẽ sylls ex oppositis. accipiẽdo ãt syllm ex falsis vt tñ cõcludit veꝝ sic nõ cõprehẽdit syllm ex oppositis sic hic dicit. Sed sic accipiebaẽ sylls superi9 ex falsis. ℂ Deinde q̃riẽ de h̃ q2 dĩc opposita posse ꝯcludi ꝑ vnũ syllm. h̃ enĩ videẽ falsu3. si enĩ copulenẽ opposita in p̃dicato vni9 ꝓpõnis illa ꝓpõ erit plures: q2 h3 plura p̃dicata ex qb9 nõ fit vnũ: vt cũ dĩ. aĩal est albũ ꝛ nõ albũ. s3 ex talib9 ꝓpõnib9 nõ syllaẽ: q̃re nõ syllaẽ opposita ꝑ syllm vnũ sic ipse dicit. ℂ Et dõz q2 nõ oĩs pluralitas ipedit syllm. accepta aũt ꝓpõne q̃ ples sit ꝑ copulationẽ fieri põt sylls: nõ tñ vere vn9: s3 talis sylls in duos resolubilis est eo mõ q̃ ꝓpõ accepta in tres ꝓpões: sic eo mõ q̃ ꝓpositio est vna ꝛ syllogismus erit vnus.

In p̃cipio aũt petere ꝛ accipere est q̃dem vt in genere est sumere in eo q2 est non demonstrare ꝓpositum.

Postq̃ Ari. determinauit modos sylloꝝ ex hypothesi: siue ptãtẽ sylli. hic itẽdit de q̃busdã obligatõib9 siue erroib9 circa p̃dicta icidẽtibus ꝛ sunt tres. quoꝝ p̃m9 est petitio ei9 qd̃ est in p̃n°: q̃ icidit circa syllm circularẽ. ali9 est falsu3 nõ ꝑꝑ hypothesi3 accidere q̃ icidit iuxta syll3 ꝑ ipoẽ. terti9 est fallãa cõpõnis q̃ icidit iuxta syllm ex oppositis. De his trib9 g̃ in pte ista determinat. p̃ de p̃. z° de z° cũ dicit (Nõ ꝑꝑ h̃ ãt.) 3° de 3° cũ dicit (Accidit ãt.) p° in duas. in p° determinat q̃d sit petere qd̃ est in p̃n° ꝛ quot modis ꝛ quõ fiat. in z° cũ dicit (Est aũt in p̃n°.) determinat quõ hic determinaẽ petitio ei9 qd̃ est in p̃n°. p° in duas. in p° determinat q̃d sit ꝛ quot modis. in z° cũ dĩc (Si g̃ aliq̃s.) quõ fiat. p° in duas. in p° ondit q̃d sit. ĩ z° cũ dĩc (Hoc ãt accidit.) quot modis fit. in p° igĩẽ diffõnẽ petitiõis ꝛ pcedit sic: p° suppõit gen9 ei9 dicẽs: q2 petere qd̃ ẽ in p̃n° vt in gñe dicaẽ est nõ demrare ꝓpositum. ꝛ h̃ est (In p̃n° aũt.)

ℂ **Hoc aũt accidit multiplr. nã ꝛ si oĩno nõ syllogizẽt ꝛ si per ignotiora aut silr ignota: ꝛ si ꝑ posteriora qd̃ prius est. Demõstratio enim ex priorib9 ꝛ notiorib9 est: hoꝝ g̃ nullũ est petere qd̃ ex p̃cipio est. S3 q2 hec q̃de3 ꝑ se nata sũt cognosci: illa ṽo ꝑ alia. nã p̃cipia q̃dẽ per se q̃ ãt sũt sub p̃cipiys ꝑ alia: qñ qd̃ nõ ꝑ se notũ est ꝑ se aliq̃s conaẽ ondere: tũc petit qd̃ ex p̃incipio. h̃ ãt est q̃dẽ sic facere vt stati ꝓbet qd̃ ꝓpositũ est. Cõtingit ãt ꝛ trãsferẽtes in alia que nata sunt ꝑ illud ondi: ꝑ hec demrare qd̃ ex p̃incipio vt si. a. ondatur ꝑ. b. ꝛ. b. ꝑ. c. c. ãt natũ sit ondi ꝑ. a. accidit enĩ idẽ. a. monstrare eos ꝑ se qui sic syllogizãt qd̃ faciũt q̃ palellas arbitranẽ scribere. latẽt enĩ idẽ seipsos talia sumẽtes que nõ valeãt demrare cu3 nõ sint palelle. Quare sic accidit syllantib9 singulũ eẽ dicere si est singulũ. sic ãt ondens erit ꝑ se notũ: qd̃ est ipoẽ.**

ℂ Inuestigat differentiam cõpletã diffinitionis ꝛ diuiditur. quare primo diuidit genus acceptu3 per tres differentias quaꝝ nulla est ad ꝓpositũ dicẽs: q2 nõ demõstrare ꝓpositũ triplr est. vno modo si omnino nõ syllogiçaẽ. alio mõ si syllogiçeẽ per ignotiora aut per eque ignota. tertio mõ si prius syllogiçetur per posteriora. si nullo istoꝝ modoꝝ petiẽ qd̃ est in p̃n°. ꝛ h̃ est (Hoc ãt accidit multiplr.) z° ponit diuisionẽ alia3 a q̃ sumiẽ differentia complens diffinitionem ꝛ concludit diffinitionem sic. q̃dam nata sunt per se cognosci vt principia prima. quedam autem per alia vt cõclusiones per principia. qñ igiẽ nõ per se natũ cognosci vel aliquis per se ostendere petiẽ qd̃ est in p̃cipio. petere ergo id qd̃ est in p̃n° est nõ demrare ꝓpositũ eo q2 nõ per se notũ per se conaẽ aliq̃s ostendere. ꝛ hec est diffinitio ei9. ꝛ h̃ est

(Sed

(Sz q2 hec gdē.)Cōsequēter determinat quot sint in generali dans duos modos ei⁹.quo𝔯 pm⁹ est.qñ idē nomine ⁊ re ad sui ꝓbationē accipit̃;qđ nō est natū p se:⁊ pz per se.⁊ iō nō exēplificat.⁊ h̃ est(Hoc āt ē.)scđs est qñ aliqd ondi dz:⁊ fit digressio ad aliqd aliud qđ est natū ondi per ipm ⁊ assumit̃ tūc aliqd qđ natū est ostēdi per ꝓpositū ad ostendendū ꝓpositū. ⁊ ꝓcedit sic.pmo ponit istū modū.⁊ h̃ est(Cōtingit aūt.)z° explanat eū per exēplū.⁊ pmo ponit exēplū transcendens tale.c.natum sit ostendi per.a.⁊ demrēt.a. per.b.⁊.b.p.c. sic eni. ostēdit.a.per.c.c.natū est ostēdi per.a.q̄re.a.per seipm ostēdit̃:q2 cū.c.ostēdat̃ per.a.⁊.a.per.c.a.ostēdit̃ per.a. ⁊ fit petitio ei⁹ qđ est in pn° si.a.nō sit per se natū ostēdi.⁊ h̃ est(Ubi si.a.ondat̃.)p° ponit exēplū spāle mathematicū dicens:cū lineas nō ꝯcurrere sit ꝓpter h̃ q̄ sunt eque distantes:⁊ nō ecꝯ.ꝯstat q̄ lineas nō ꝯcurrere natū est ostendi per hoc q̄ eque distant ⁊ nō ecōuerso. quare si econuerso ostendātur linee eque distantes esse per hoc q̄ non cōcurrunt petit̃ qđ est in pncipio.ostendet̃ enim idem sic circulariter per seipsuz qđ nō est natū per se cognosci:⁊ ita sic demonstrantes non demonstrant.⁊ h̃ est(Qđ faciunt qui paralellas.)

¶ Si ergo aliquis in manifesto existēte qm̄.a. inest.c.silr̃ aūt qm̄ ⁊.b.petit.a. ineē.b. nondū manifestū si qđ est in principio petat:sed qm̄ non demōstrauit manifestum. Non enim est principiuz demōstrationis qđ simil'r est incertum.si aūt.b.ad.c.sic se hz vt idem sit;aut si videlicet palā qm̄ conuertuntur:aut inest alterū alteri qđ in pricipio est petit:nā ⁊ qm̄.a. inest b.per illa monstrabit si conuertant̃:nunc autē hoc ꝓhibet sed non modus.si autez faciat hoc qđ dcm̄ ē vtiqz faciet ⁊ ꝯuertet̃ p tres termios.

¶ Cōsequēter ostēdit qūo facit petitio eius qđ est in pncipio in spālib⁹ modis ⁊ figuris.⁊ diuidit̃ in duas.in p° ondit qūo fiat in modis affirmatiuis.in z° cū dic̃(Qñ aūt negatiue.)qūo fiat in modis negatiuis.p^a in duas. In p° ondit qūo fiat in p^a figura.in z° cuz dicit(Si g̃ est ex pn°.)ostendit q̄ silr̃ fit in alijs figuris.p^a in duas in p^a ostendit qūo fit petitio in maiori ꝓpōne.in z° dicit(Similr̃ aūt ⁊ si.b.)qūo in minori.In p^a sic ꝓcedit. pmo dicit q̄ si hec ꝯclo.oē.c.ē.a.sit dubia.⁊ hec maior. oē.b.est.a.silr̃.⁊ sillat̃ sic.oē.b.est.a.oē.c.est.b.g̃ oē.c.est a.nōdū manifestū est an petat̃ qđ est in pn°.Sed manifestū est q̄ nō demrat̃ ꝓpositū:q2 ꝓpō eque icerta ꝯni nō est pn^m demrātiōis.⁊ h̃ est(Si g̃ aliqs.)z° q̄ si termini miōris ꝯuertant̃ ⁊ maior sit eque dubia ꝯclo erit petitio ei⁹ qđ est in pn°.⁊ h̃ est(Si autē.b. ad.c.)z° dat rōnē hui⁹.⁊ est q2 maior pōt ostēdi per ꝯnē ⁊ ꝯuersam minoris eq̄lr̃ sic ꝯclo per pmissas:⁊ ita sequet̃ idē ondi per seipm qđ nō est per se notū.pz igit̃ q̄ ꝯuertibilitas termino𝔯 minoris ꝓhibet petitionē eius qđ est in pn° sed nō pdictus modus sumēdi maiorē eque dubiā ꝯnē ⁊ terminos minoris conuertibiles:q2 si sic fiat petetur qđ est in principio ⁊ erit conuertere ostensionē in eisdē terminis.⁊ h̃ est(Nam ⁊ quoniam.a.)

¶ Similr̃ aūt ⁊ si.b.sumpserit inesse.c.cū silr̃ sit incertum. ⁊ si.a.ipsi.c.nondū qđ ex principio sed non demonstrat. Si aūt idē sit.a. ⁊.b. aut in eo qđ conuertunt̃:aut in eo qđ sequit̃ ei qđ est.b.qđ est ex principio petit ꝓpter eādez causam. Nam valet qđ ex principio dictū est nobis qñ p se mōstrat̃ qđ nō ē manifestū p se.

¶ Cōsequēter docet qūo fit petitio eius qđ est in pn° in miore dicēs:q̄ si hec mior.oē.c.ē.b.sit eque dubia huic ꝯni.oē.c.est.a.⁊ sumat̃ ad ei⁹ ꝓbationē nōdū erit petitio:sz manifestū est q̄ nō demrat̃.si āt minor sit dubia ⁊ termini maioris ꝯuertant̃ erit petitio:q2 ex ꝯne ⁊ cōuersa maioris syllogizabit̃ mior:⁊ ita idē ondet seipm cū non sit natū ostendi.⁊ h̃ est(Similiter autē ⁊ si.b.)

¶ Si ergo est in principio petere p se monstrare qđ nō per se manifestū. Hoc aūt est nō ostēdere qm̄ simil'r dubia sunt qđ monstratur ⁊ p qđ monstrat̃: vel in eo q̄ eadem eidem vel in eo q̄ eisdē idē inesse sumitur. In media qdē figura ⁊ tertia vtroqz mō ꝯtinget q̄ est ex principio petere:in predicatiuo aūt syllogismo ⁊ in tertia ⁊ in prima figura.

¶ Cōsequenter ondit q̄ petitio ei⁹ qđ est in pn° silr̃ pōt fieri in z^a ⁊ z^a figura sic.petitio est qñ nō per se notū p se ostēdit̃:qñ vna ꝓpōnū est eque dubia ꝯni:⁊ termini alteri⁹ ꝯuertunt̃:sz sic se hn̄t ꝓpōnes ꝯtingit tā in z^a q̄ȝ in z^a figura.g̃ petitio fit tā in p^a q̄ȝ in z^a.hui⁹ rōnis pmo ponit maiorē.⁊ h̃ est(Si g̃ ex pn°.)z° ꝯcludit ꝯnē.⁊ h̃ est(In media āt figura.)z° remouet dubitatiōez:q2 nō manifestauit in pn° qūo fit petitio in affirmatiuis modis pme figure.⁊ ꝯñter ꝓbat eadē fieri in alijs figuris: ne pp h̃ putet aliqs ipm velle affirmatiuuz fieri syllm in p^a figura cū petitiōe:remouet h̃ dicēs:q̄ petitio ei⁹ qđ est in pn° fit in syllo affirmatiuo in p^a figura ⁊ z^a ⁊ nō in z^a.⁊ h̃ est(In pdicatiuo āt syllo.)¶ Ad intellectū maioris nōndū q̄ p h̃ qđ dic̃(Ut i eo q̄ eadē ⁊c̃.) itelligit terminos alteri⁹ ꝓpōnis ꝯuerti.p h̃ eni qđ dic̃ (eadē siue icē eidē.)itelligit termios maiores ꝯuertibiles eē. In p^a eni figura sumit̃ tā maior extremitas q̄ȝ mediū iesse miori extrēti que si sint eadē termini maioris ꝯuertunt̃.maior eni fit ex medio ⁊ maiore extrēte.p h̃ aūt q̄ dicit(Idē siue ineē eisdē.)itelligit terminos minoris ꝯuerti.in p^a eni figura sumit̃ maior inesse medio ⁊ postremo que si sint eadē termini miōris ꝯuertūtur.fit eni mior ꝓpō ex medio ⁊ postremo.qđ ēt nō dictū est in p^a figura cōe est ad z^{am} ⁊ ad z^{am} si sumat̃ ineē cōiter ad modū q̄ pdicatū iest subiecto ⁊ q̄ subm iest pdicato sic̃ pz ituēti.vñ nihil aliud itelligi dz p illū smonē q̄ȝ q̄ termini maioris ꝯuertunt̃ vel termini miōris.

¶ Qñ aūt negatiue qñ eadē ab eodē: ⁊ non silr̃ vtreqz ꝓpōnes:silr̃ aūt ⁊ in media:eo q̄ nō cōuertunt̃ termini sm̄ negatiuos syllos.

¶ Cōsequēter ondit qūo petit̃ qđ est in pn° in modis negatiuis breuiter expediēs se.⁊ p dicit q̄ in modis negatiuis petit̃ qđ est in pn° qñ eadē remouent̃ ab eodē:⁊ p h̃ coitellige ꝯuersaz hui⁹.s.petitionē fieri qñ idē remouet̃ ab eisdē:⁊ hic itelligit petitionē q̄ fit in petēdo negatiuā:cū termini affirmatiue ꝓpōnis ꝯuertant̃.p h̃ g̃ q̄ dicit eadē remoueri ab eodē itelligit̃ petitio q̄ fit in mō negatiuo vbi maior est affirmatiua ⁊ termini eiusdē ꝯuertibiles:sicut i z° ⁊ 4°.z° p h̃ āt q̄ coitelligit̃.s.idē remoueri ab eisdē itelligit̃ petitio q̄ fit i mō negatiuo vbi mior est affir^{ua} ⁊ termini ei⁹ ꝯuertibiles sic̃ in p° p^e ⁊ in p° z^e:q2 eadē remoueri ab eodē ꝯtingit in p^a figura vbi a^{ua} est affir^{ua} si termini maioris ꝯuertant̃.subi eni remouet̃ tā me^m q̄ȝ maior extrēitas a miori extremitate:que si ꝯuertant̃ ꝯuertunt̃ termini maioris. Idez au/

tem remoueri ab eisdē ꝯtingit: vbi maior est negatiua: si termini maioris ꝯuertant. ibi enī remouet̄ pmū, tam a medio q̄ʒ a minori extremitate: qꝛ si ꝯuertant̄ termini minoris ꝯuertunt̄. ⁊ h̄ est (Qn̄ aūt negatiue.) Cōsequenter dicit ꝙ non simil̄r petit̄ vtrauis ꝓpō in syllō negatiuo. ꝓpō enī negatiua pōt ibi peti si termini affirmatiue ꝯuertant̄: ⁊ est euidens petitio: sʒ nō sil̄r: nec ita euidēter petit̄ affirmatiua: qꝛ termini negatiue nō cōuertunt̄ sicut termini affirmatiue. bn̄t enī oppōnē termini negatiue ꝓpōnis. ⁊ hec est (Et nō sil̄r vtreqʒ.) 3° q̄sī remouet dubitationē. qꝛ enī predixit petitionē fieri in syllō affirmatiuo solū in pma figura ⁊ tertia ⁊ statim subiūxit quō fit petitio in mō negatiuo ne puteт̄ ꝙ petitio in mō negatiuo tm̄ fiat in eisdeʒ terminis: dicit ꝙ īmo sil̄r fit petitio in mō negatiuo in media figura sic̄ in alijs. ⁊ h̄ est (Sil̄r aūt ⁊ in media.) Et nota ꝙ littera subsequēs eo ꝙ nō ꝯuertit̄ inter: contrahenda est cum precedente. s. non sunt vtreqʒ propositiones.

¶ Est autem in principio petere in demonstrationibus que s̄m veritateʒ sic se bn̄t. In dialecticis autem que s̄m opinionem.

¶ Deinde in fine manifestat quō hic demonstrauit de petitiōe: ⁊ quō alias dicēs: ꝙ petitio s̄ʒ veritatē que sic se hʒ vt nūc dictū est ꝯtingit in demōstratiuis petitio ār s̄m opinionē de qua determinat̄ in 8° topicoꝝ ꝯtingit in dialecticis. ⁊ h̄ est (Est autem.)

Dubiū3 Hic forte dubitaret aliqs ad qd hic determinat̄ de petitione: cū alias determinet de ea: sicut in topicis ⁊ elenchis. Et dōm ꝙ diuersimode determinat̄ in his locis. In elēchis enī determiat̄ petitio eius qd̄ est in pn̄° sicut pn̄m illius doctrine. hic aūt ⁊ in topicis tanq̄ʒ vitiū: ⁊ ꝙ cauēdū est: sʒ differunt. Hic. n. determinat̄ de petitione s̄m veritatē que cadit in demōstratiuis. In topicis aūt s̄m opinionē: qꝛ sic accidit in dialecticis. ⁊ sic pʒ ꝙ nunq̄ʒ supflue ei⁹ determiatio.

Dubiū3 2° Sed tunc queritur que sit dr̄ia petitionis que est s̄m vitatē ⁊ que est s̄ʒ opinionē. ¶ Adhuc cū petitio que est s̄m veritatē sit in demr̄atiuis: sic̄ petitio s̄m opinionē in dialecticis determinat̄: videtur ꝙ petitio s̄m veritatē determinari debeat in posterioribus. ¶ Adhuc cū in topicis determinet̄ de petitione

3° s̄m opinionē: ⁊ hic de petitiōe s̄m veritatē: q̄rit̄ vbi determinet̄ de petitiōe s̄m cōitatē ad vtrāqʒ: qꝛ sicut determinat̄ in h̄ libro sylls̄ in cōi: sic videt̄ ꝙ debeat determinari petitio in cōi.

Ad p̄m ¶ Ad p̄m pʒ rn̄sio per predicta de circulari syllō: qꝛ petitio s̄m veritatē est qn̄ non per se notū per se ostendit̄. petitio autē s̄m opinionē qn̄ assumit̄ ꝓpō in genere siue aliqd qd̄ ꝓbari dʒ s̄ʒ opinionem eius cū quo disputat̄: q̄ʒuis nō ita sit s̄m veritatē.

Ad 2m ¶ Ad 2m dōm ꝙ circularis sylls̄ est modus decipiens pmo ptinēs ad demōstratorē: ⁊ in hac scia determinari bn̄t modi arguēdi ptinētes ad demōstratorē ⁊ ad dialecticū: ⁊ iō in hac scia dʒ determinari sylls̄ circularis: sʒ petitio s̄ʒ veritatē cadit in syllō circulari: ⁊ iō in h̄ lib° determinat̄ de petitiōe s̄m veritatē: ⁊ nō in posterioribus. ¶ Ad obm igit̄ pʒ rn̄sio: qꝛ lʒ petitio s̄m opinionē in dialecticis determinet̄: nō tn̄ dʒ petitio s̄m veritatē in posterioribus determinari: sed in hoc libro.

Ad 3m ¶ Ad 3m dōm ꝙ cū cognitio tradat̄ hic ⁊ in topicis de duplici petitione que imediate diuidit ipsam: non opʒ de ipsa in cōi determinari: qꝛ ipsa nihil est nisi in suis differētijs: nisi s̄m intentionē: ⁊ nō est sil̄e de syllō ⁊ de petitiōe: qꝛ sylls̄ est res alia formal̄r ꝯstituta ⁊ diuisa deide ꝑ suas dr̄ias: sʒ petitio ei⁹ qd̄ est in pn̄° idiuiduū qdd̄ā est iuxta dr̄ias illas repertas. Igit̄ ex his manifestuʒ est quō hic determinat̄ de petitiōe: ⁊ quō nō. Sed dicūt aliqui ꝙ hic determinat̄ de petitiōe in cōi s̄m ꝙ cōiter se hʒ ad petitionē s̄m opinionē: ⁊ s̄ʒ veritatē: qd̄ nō videt̄ tn̄ ꝑꝑ h̄ qd̄ dicit in vltimo verbo dixisse in analecticis de petitiōe s̄m vitatē: ⁊ ꝯstat ꝙ nō alibi q̄ʒ hic tm̄: qꝛ si hic determinaret̄ petitio in cōi ⁊ in topicis s̄m opinionē opʒ adhuc ⁊ in posteriorib⁹ determinare de petitiōe s̄m veritatē: sʒ h̄ nō facit: q̄re videt̄ ꝙ sit meli⁹ dicere p̄° mō.

Alterius forte queret̄ de his que dicit in l̄ra. ⁊ p̄° de h̄ qd̄ dicit ꝙ in petitiōe nō demr̄at̄ ꝓpositū: qd̄ videt̄ falsum: cū ex necc̄itate ꝯcludat̄ in petitiōe. ¶ Et dōʒ ꝙ nō semꝑ demr̄at̄ ꝓpositū qn̄ ex necessitate seqt̄ ꝯclō. sed opʒ ꝙ fiat ostēsio ꝯnis ⁊ notificatio: ⁊ adhuc exigit̄ vt pmisse sint nate ostēdere ꝯnē ⁊ notificare. h̄ aūt deficit qn̄ fit petitio. Hec rn̄sio supponit ꝙ accipiat̄ demōstratio cōiter pro ostensione notificāte. pōt aūt dici ꝙ h̄ accipitur demonstratio proprie: qd̄ patet per diuisionem que subsequitur. ⁊ manifestuʒ est ꝙ contra illā peccat petitio eius qd̄ est in principio. Dubiū3

Consequenter dubitat̄ de eo qd̄ dicit nō demōstrari ꝓpositū eo ꝙ id qd̄ pꝰus est per posteriora ostēdit̄. h̄ enī videt̄ falsuʒ: cū cōtingat demōstrare cām per effectū. ¶ Et dōʒ ꝙ ꝯtigit demr̄are simpl̄r vl̄ alicui. cā aūt nō demōstrat̄ simpl̄r per effectū. ⁊ sic̄ itēdit h̄ de demr̄atiōe vera ⁊ notabili: que est ex pꝰoribus simpl̄r. alicui aūt demōstrari pōt cā per effectū sicut illi cui notior est effectus q̄ʒ causa. Dubiū3

Adhuc dubitat̄ ꝯtˀter ꝙ nō fit petitio qn̄ per ignota arguit̄ ad eque ignota. ostēdit̄ ei⁹ oppm vt videt̄ in 8° topicoꝝ ⁊ ex his dictis: qn̄ enī idē ostēdit se qd̄ nō est notū per se tūc fit petitio: sʒ tunc ostēdit̄ per eque ignotū. ¶ Et dōm ꝙ ipse itēdit hic de petitione s̄m veritatē. ⁊ h̄ ita per se eque intelligat̄ s̄mo eius. qn̄ enī nō ꝑ se notū ꝑ se ostēdit̄ per eque notū: nō tn̄ dicitur petitio pn̄cipij s̄m veritatē: ꝓpter hoc ꝙ eque ignotū videt̄ magis ignotū ostēdit̄ petitio ei⁹ s̄ʒ opinionē est illud ignotū per se loquēdo. itēdit igit̄ ꝙ petitio s̄ʒ veritatē nō est ꝑ se ex h̄ ꝙ ꝑ eque ignotū ostēdit̄ sic̄ pʒ. sed nō excludit̄ quin sic fuerit petitio s̄m opinionem. Dubiū3 Cap. 2°.

Consequenter forte dubitat̄ de h̄ pn̄° cē nota per se. h̄ enī videt̄ falsuʒ: tū qꝛ ipsa cognoscim⁹ inquātū terminos cognoscim⁹: ⁊ ita cognoscunt̄ per alia simpliciora: tū qꝛ iductio est sylls̄ immediate ꝓpōnis sic̄ dicet̄ iferi⁹: ⁊ ita pn̄m ostēdit̄ ꝑ aliud. ¶ Adhuc si pn̄m ostēdit seipʒ erit seipo pꝰus ⁊ posteri⁹: ⁊ noti⁹ ⁊ ignoti⁹: qꝛ ostēdēs est pꝰus ⁊ noti⁹ ostēso s̄m ꝙ h̄ᵒ. ¶ Et dōm ꝙ pn̄ª s̄m se cognita sunt: qꝛ ꝑ suaʒ cāʒ māl̄ē cognita. s. per terminos. dicit enī Arī. in 5° metaᵉ. ꝙ tot modis dicit̄ ꝑ se quot modis dicit̄ ⁊ cā. vn̄ lʒ cog̃scant̄ pn̄ª terminis cognitis: nō tn̄ ostēdunt̄ per alia: sʒ per se: ⁊ sic pʒ solō pmi. ¶ Ad 2m dōm: ꝙ iductio est ⁊ pn̄ª: sʒ h̄ nō est alia ab iductiōe in sensu per quā sigr̄atiōes terminoꝝ note fiūt. vn̄ cognitio terminoꝝ pn̄ᵒʳ per terminos ⁊ ꝑ iductionē nō est alia ⁊ alia. ⁊ iō lʒ adhuc cognoscant̄ iductiōe ꝑ se nota sunt ⁊ nō per aliud. vl̄ pōt dici ꝙ pn̄ª de se nota sunt nō egentia exteriori discursu: ⁊ iō lumine disposito s̄ʒ itellectū nō dʒ ea ostēdere: qꝛ per se sunt nota ei. alteri āt ignota idigēt ostēsiōe alia ⁊ nō demōstratiōe: sʒ iductiōe. pn̄ª ḡ q̄ʒtū de se sunt in cōparatiōe ad bene dispositos ꝑ se nota sūt nō egētia iductione. apud aūt male dispositos s̄m itellectū egēt iductione. ¶ Ad 3m dōm ꝙ idē cē seipso pꝰus ⁊ posteri⁹ noti⁹ ⁊ ignoti⁹ sub diuersis rōnib⁹ nō est icōueniēs: ⁊ sic pn̄ª in suis ptib⁹ mālibus ꝯsiderata: ⁊ nō seipsis in cē cōplero

2° Ad p̄m 5. meta. com. 2° Ad 2° Ad 3°

sigr̄atis

ſignificatis:q₂per ſua pⁿ mālia cognoſcant̄.vel põt di ci ꝙ pⁿ cognoſcunt̄ per ſe:nō q₂ ipſa oñdāt ſeſe ⁊ pbentur p ſe:ſ₃ q₂ in ſe hñt illud q̊ ſtatiz in itellectu ↄcipiūt̄.

Dubiuz **Alterius** aūt forte dubitaret aliqs de diffōne petitionis.videt̄ eni ꝙ fruſtra apponitur qȯ dic̄ nō per ſe notū.ſufficit eniz dicere ꝙ aliqd per ſe oſtēdit̄ ad ħ ꝙ petat̄ vt videt̄.¶ Et dōm ꝙ ħ apponit ad excludēdū pⁿ per ſe.nō eni eſt petitio ſi ſumat̄ pⁿ ad ſui oſtēſionē:ſed ſi ꝑpō mediata ſumat̄ ad ſui oſtenſionē erit petitio:q₂ talis ꝑpō nō eſt per ſe nota:nec per ſe nata oſtēdi.¶ Deinde forte querit̄ de 2° mō petitionis:q₂ dic̄ ꝙ tūc petit̄ qñ ad oſtēdendū ꝑpōnē aſſumet̄ aliqd eoꝝ que ſunt nata oſtēdi per ipm.ſicut eni videt̄ ꝙ in demōſtratione potiſſima erit petitio:q₂ demōſtratur effect⁹ per cām:⁊ eadē cā per eundē effectuz nata eſt demōſtrari.¶ Et dōm ꝙ nō eſt ibi nata eadē cā demōſtrari per effectū:ſ₃ eꝯ.Et ideo ſoluit̄ per itereptionez.

Dubiuz **Deinde** querit̄ de mō petēdi qȯ eſt in pⁿ°. videt̄ eni ꝙ in oi ſyllo circulari petitur qȯ eſt in pⁿ°:q₂ ibi ſic ſe hñt termini ⁊ ꝑpōnes: q₂ vna eſt eque dubia ↄni:⁊ cā alterius ↄñie:ſ₃ ſic fit petitio ſicut dic̄. ¶ Et dōz ꝙ ſi in ſyllo circulari ſumat̄ ꝑpō imediata:⁊ per ſe nota ad oſtēdendū effectū ⁊ ↄuertat̄ erit circularis oſtēſio:ſed nō erit petitio:tū q₂ accipit̄ ꝑpō eque dubia ſm veritatē:tuz q₂ idē oſtēderet ſe qȯ eſt notuz per ſe.pz igr̄ ꝙ nō vbiq₃ in circulari demōſtratione erit petitio:ſed qñ ſilr ſe hēt ꝙ nō per ſe notū oſtēdit̄ per ſe.

Dubiuz **Cōſequēter** forte quereret̄ cum ſint tres figure ⁊ vnaqueq₃ ſyllat̄: ⁊ ſint ſylli vl̄es ⁊ ꝑticulares adhuc affirmatiui ⁊ negatiui.vtꝝ in oib⁹ cōtingit idifferēter petere qȯ eſt in pⁿ°. ¶ Et dōz ꝙ in oi figura eſt petere qȯ eſt in pⁿ°:⁊ tā in ſyllis vl̄ib⁹ ↄtingit hoc ꝙ̄ in ꝑticularibus:⁊ tā in affirmatiuis ꝙ̄ in negatiuis:nō quocūq₃ mō:ſed differēter.¶ Et ad hoc ſciendū

Notandum. notādū ꝙ in oib⁹ modis qbus ↄtingit circulariter ſyllogiçare in oi figura ↄtingit petere qȯ eſt in pⁿ ſi oſtēdatur per ſe ꝙ nō eſt notuz per ſe. Sed ↄ̄ dicit Ar.in hoc cap̄ circa finē.ꝙ nō ſilr petunt̄ vtreq₃ ꝑpōnes in ſyllo negatiuo petēdo negatiuū ſi termini affirmatiue ↄuertant̄ ⁊ ꝙ nō eꝯ:⁊ ħ ↄcedūt aliqui.¶ Sꝫ opponit̄ ſic.In oi ſyllo circulari oñdit̄ aliqd per ſeipz:⁊ oñdit illud nō eſſe per ſe notū:ſ₃ qñ idem oñdit ſeipm qȯ nō eſt per ſe notū petit̄ qȯ eſt in ꝑncipio.ergo quot modis circulariter oſtēdit̄ qȯ eſt in ꝑncipio petit̄.⁊ ſic pz ꝙ in ſyllo negatiuo:petit̄ qȯ eſt in pⁿ°.In affirmatiuo ergo idem qȯ eſt in pⁿ petit̄:⁊ ſic pz ꝙ in ſyllo negatiuo petit̄ qȯ eſt in pⁿ°:in affirmatiuo hui⁹ termini negatiui nō ↄuertūt̄ qȯ puto eſſe veꝝ.¶ Ad oppoſitū dōz ꝙ ſicut circularis ſylls fit euidēter ⁊ nō euidēter ſic̄ ⁊ petitio:fit aūt oſtēſio circularis euidēs qñ ex ↄuerſa ↄnis ⁊ altera ꝑmiſſarū abſq₃ aliquo mō ſyllat̄ ↄuerſa reliqua ꝑmiſſaꝝ:non euidēs aūt eſt qñ idiget alio mō ſicut trāſpōne.negatiue in affirmatiuā:⁊ eo mō quo ſic fit circulatio dupl̄r:⁊ dupl̄r fit petitio.ſ.euidens ⁊ nō euidens. Qñ igit̄ dicit Ar.ꝙ in negatiuo ſyllo nō ſilr petit̄ vtraq₃ ꝑpō:nō eni ſic intelligēduz ꝙ altera petat̄ ⁊ reliqua nō:ſ₃ ꝙ negatiua petit̄ euidēter ſi termini affirmatiue ↄuertant̄:ſ₃ affirmatiua min⁹ euidēter:q₂ ad ↄuerſum ſyllandū ibidem opz negatiuā trāſponi in affirmatiuā.ſic igit̄ patet quō petitur qȯ eſt in pⁿ in oi figura ⁊ mō: q₂ eo modo quo ⁊ circulariter ſyllat̄.¶ Sed tunc querit̄ quot modis in oi figura petit̄ ꝙ eſt in pⁿ°. ¶ Et dōm ꝙ in p° figura ⁊ ꝑmo mō dupl̄r petit̄:⁊ ħ euidēter:q₂ tā maior ꝙ̄ mior in 2° mō ſimpl̄r petit̄ bis:ſ₃ maior petit̄ euidēter minor aūt nō euidēter ſm ꝙ ꝑdictū eſt.in 3° aūt ſemel tm̄.ibi eni petit̄ mior ſi termini maioris ↄuertant̄.ſilr ⁊ in 4° mō ſemel petit̄:ſ₃ euidēter.ſ.in minore ꝑpōne.ſic igit̄ in p° figura ſexies fit petitio:ſ₃ q̄tuor modis euidēter ⁊ duob⁹ ieuidēter:ſicut ibidē fiebat circulatio.In 2° aūt figura tripl̄r fit petitio ſic̄ ⁊ circulatio:ſed in 2° ⁊ 4° mō euidēter:in ꝑmo aūt mō ineuidēter.In tertia autē figura fit q̄drupl̄r ⁊ in tertio ⁊ in q̄nto euidenter.in 4° aūt ⁊ ſexto ineuidēter:⁊ ħ ſemꝑ ponēdo ꝑticularē ꝑpōnē.ex his manifeſtū eſt ꝙ tot modis petit̄ qȯ eſt in pⁿ° quot modis circulariter oñdit̄.pz etiā ꝙ in modis vl̄ibus negatiuis fit aliqñ petitio in vtraq₃ ꝑpōne ſicut ⁊ in vl̄ib⁹ affirmatiuis.pz etiā ꝙ in modis ꝑticularib⁹ fit petitio petēdo ꝑpōnem vl̄em:ſed petēdo ꝑticularē cuius cauſa eſt ꝙ vl̄is nō ſyllogiçat̄ ex ꝑticularib⁹ ꝑpoſitionibus.pz etiam ꝙ in vl̄ibus modis tertie nō petitur qȯ eſt in ꝑncipio ſed nec circulariter oſtenditur.

On ꝑpter hoc autē accidere falſum qȯ ſemꝑ in diſputationib⁹ ſolemus dicere.primū qdem eſt in ad impoſſibile ſyllogiſmis qñ ad ↄ̄dictionem ſit huius qȯ demōſtrat ea que eſt ad impoſſibile. Nam neq₃ qui non ↄtradicit dicit nō propter hoc eſt:ſed quoniam falſum aliquod poſitum eſt eorum que prius.

In hac ꝑte determinat petm̄ icidens iuxta demōſtrationē per ipoſ̄e ⁊ eſt falſum nō accidere ꝑpter hypotheſim:⁊ diuidit̄ in ꝑtē ꝑncipalē ⁊ incidētalem ibi (Falſa aūt orō.) p̊ in duas. In p° determiat materiā ei⁹ que eſt nō ꝑpter ħ accidere falſum.in 2° cū dic̄ (Sed opz ad eos.) gr̄a huius determinauit quō ꝑpter hypotheſim accidit falſuz.p° in duas. In p° oñdit qd ſit falſuz ꝑpter ħ accidere.in 2° cū dic̄ (Ergo manifeſtū.) quot modis fiat.pars aūt p° ꝑtinet ad diffinitionē eius. 2° ad diuiſionē:⁊ q₂ multū ↄfert ad cognoſcēduz qd ſit ſcire in quo mō arguēdi ↄtingit ⁊ in quo non.ideo ħ in p° ꝑte determiat ⁊ ꝑpter ħ diuidit̄ in duas.in p° manifeſtat in quo mō arguendi accidit hoc petm̄ ⁊ in quo mō nō.in 2° cū dicit (Manifeſtū ergo.) ↄcludit diffinitionē ei⁹ qȯ eſt nō ꝑpter ħ accidere falſuz.p° in duas.in p° oſtēdit ꝙ ħ petm̄ accidit in ſyllis ad impoſ̄e.in 2° cū dicit (Neq₃ in ea que oſtēdit in oſtēſiuis.) p° oſtēdit ſic: falſum nō ꝑpter ħ accidere ↄtigit in ſyllis vbi falſum dr̄ ſeq ꝑpter aliquā determinatā hypotheſim determinandā.determinatā ergo ſolū in illis ↄtingit falſuz nō ꝑpter ħ accidere. h⁹ rōnis ꝑmo ponit ↄnē:⁊ ħ eſt (Nō ꝑpter ħ aūt.) 2° inuit maiorē cū dicit (Qñ ad ↄ̄dictionē.) ⁊ ↄfirmat̄ ſic:qñ ea oratio.ſ.que ad impoſ̄e ad contradictionē huius quod demōſtrat̄.i.ad iteremptionez hypotheſis aſſignate ⁊ demōſtrate.3° oſtēdit minorē ſiue mediū ſic:qui intēdit ↄ̄dicere alicui hypotheſi determinate.nō opz vt falſuz accidere ꝑpter aliqȯ determinatū:ſed ideterminate ꝑpter aliquaz ꝑmiſſaꝝ.ergo ad deſtructionē ↄñtis que dic̄ falſuz accidere ꝑꝑ aliqȯ determiatū itēdit iterimere aliqȯ ſuppoſitū determiatū:⁊ ħ ↄtigit in ſyllo ad ipoſ̄e.h⁹ rōnis ꝑ ponit maiorē ⁊ totā ꝯtractationē omittit:⁊ ħ eſt (Nā neq₃ qui ↄ̄dicit.) i.intēdit ↄ̄dicere alicui hypotheſi determinate:⁊ itellige ꝙ ſuꝑfluit ibi vna negatio cū dicit (ꝑpter hoc.) ⁊ itellige per ħ verum hoc eſt hypotheſim determinatam.

¶ Neq₃ in ea que oſtendit non enim ponit qȯ ↄtradicit. Amplius qm̄ interimit̄ aliqȯ oſtenſiue per.a.b.c.nō eſt dicere ꝙ nō ꝑpter hoc qȯ

positū est factus est syll's: nā non ꝓpter hoc fieri: sic dicimus qñ īterempte hoc nihil min⁹ ꝯcludit̄ syllogismus qđ non est in ostēsiuis. interempta eni positione neq₃ ad hāc erit syll's.

℄ Consequēter ostendit ꝓpter hoc falsum accidere nō accidit in syll'is: ostēdens per duas rōnes. p̄ᵃ talis. in syllogismo ostēsiuo non supponit̄ interimēdū. ergo falsū non ꝓpter hypothesi₃ accidere nō ꝯtingit in syll'o ostēsiuo. Hui⁹ rōnis p̄mo ponit ꝯñs: ⁊ hec ibi (Neq₃ in ea.) 2ᵐ mediū: ⁊ hec est (nō .n. ponit.) 2ᵃ rō talis: falsum nō accidit in syllogismis ostēsiuis eo ꝙ in syll'is ostēsiuis nō dr̄ falsum accidere nō ꝓpter hypothesim. hui⁹ rōnis p̄ᵒ ponit ꝯñs: ⁊ h̄ est (Amplius qm̄.) 2ᵒ maiorē (Nā nō propter h̄.) 3ᵒ minorē cū sua ostēsione: ⁊ h̄ est (Qđ nō est ⁊c̄.)

℄ Manifestum igit̄ qm̄ in his que ad impōle sunt dr̄ nō ꝓpter hoc: ⁊ qñ sic se hēt ad impōle que ex pricipio est hypothesis: vt ⁊ cū sit ⁊ cū non sit hoc nihil minus accidit impossibile.

℄ Consequēter infert eius diffinitionē: ⁊ hoc est falsum non ꝓpter hypothesim accidere. manifestū est ꝙ accidit ip̄m in syll'o ad īpossibile qñ in post sic se habet ad hypothesim ꝙ ipsa dempta ⁊ ipsa posita nihilomin⁹ accidit impossibile: ⁊ hec est (Manifestum ergo.)

℄ Ergo manifestissimus qdē₃ modus non propter positionē esse falsū qñ ad hypothesim inconiūctus est a mediis ad impōle syll's qđ dcm̄ est ⁊ in topicis. Quod eni causa nō est vt causam ponere hoc est si volens ostēdere: qm̄ assimeter est diameter conet̄ zenonis rōne qm̄ nō est moueri ⁊ ad hoc indicat impossibile: nullo enim modo nunq̄ continuum est falsū locutioni que ex principio est.

℄ Determiat quot modis nō ꝓpter hypothesim accidit falsū: ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ᵃ ponit mediū magis manifestū. 2ᵒ modos min⁹ manifestos cū dic̄ (Alios aūt.) In p̄ᵃ sic ꝓcedit: qui modus e⁹ manifestissim⁹ ibi qñ syll's ad īpossibile nō cōicat in aliquo termino cū hypothesi: vt dr̄ in elenchis. manifestum esse de hoc peccato: q₂ est idē cū eo ꝙ est non cām ens: vt causam ponere: ⁊ h̄ est (Ergo manifestissim⁹.) 2ᵒ exēplificat: dicit ꝙ h̄ ꝯtingit si debeat ostēdi ꝙ diameter sit incōmēsurabilis coste: ⁊ supponi eius oppositū: ⁊ deinde ducat̄ ad impossibile per rōne₃ Zenonis sic: nō ꝯtingit ptransire infinita: in quolibet spatio sunt īfinita. ergo manifestū spatiū ꝯtingit ptransire. iste enim syll's ꝯcludit in post: s₃ ponit̄ cōiunctus eē hypothesi: ⁊ hec est (Ut volens ostēdere.)

℄ Alius aūt modus si ꝯtinuū qdem sit īpossibile hypothesi: non tñ ꝓpter illam accidit impossibile: hoc eni possibile est fieri ⁊ in sursum ⁊ inferius sumēti ꝯtinuum: vt si .a. ponat̄ ineē .b. .b. aūt .c. .c. hō .d. hoc aūt sit falsū .b. iesse .d. nā si ablato .a. nihil minus insit .b. c. ⁊ .c. d. nō erit falsum propter priore₃ .a. b. hypothesim. Aut rursum si qd in superiori sumat ꝯtinuū: vt si .a. qdem .b. c. aūt .a. f. hō .e. falsum sit aūt f. inesse .a. nā ⁊ sic nihil minus impōle erit interempta que ex principio .a. b. hypothesi.

℄ Consequēter determinat modos minus manifestos: ⁊ ꝓcedit sic. p̄ dicit ꝙ ali⁹ est modus a p̄dicato quo accidit falsū nō ꝓpter hypothesim. s. qđ in post cōicat terminū ad quē est hypothesim: ⁊ h̄ ꝯtigit dupl'r. vno mō accipiēdo terminū ꝯtinue supra p̄dicatū hypothesis: ⁊ alio mō accipiēdo ꝯtinue sub subiecto ei⁹: ⁊ hec est (Alius aūt modus.) 2ᵒ declarat. ⁊ p̄mo accipiēdo terminū sub subiecto sic: sit hypothesis. oē .b. eē .a. deide sub .b. sumat̄ .c. a. ⁊ syllet̄ sic. oē .c. est .b. oē .d. est .b. sicut h̄ impōle: s₃ hoc nō accidit ꝓpter hypothesim: q₂ ipsa posita: vel ipsa remota nihilomin⁹ accidit impōle: ⁊ h̄ est (Si .a. ponat̄.) 2ᵒ manifestat h̄ accipiendo terminū cōem supra p̄dicatū hypothesis sicut supra. sumat̄ .f. ⁊ syllet̄ sic. Oē .c. est f. oē .a. est .c. ergo oē .a. est .f. fit h̄ in post: sed nō accidit propter hypothesim: q₂ ipsa posita: vel ipsa remota nihilominus impossibile accidit: ⁊ hec est (Aut rursum.)

Sed oportet ad eos qui ex pricipio sūt termios copulare impossibile sic erit propter hypothesim: vt iferiori quidem sumenti ꝯtinuum ad predicatū terminum. nam si impōle est .a. inesse .b. interempto .a. non amplius erit falsum. In supiori autem de quo predicat̄: nam si .f. non possibile est inesse .b. iterempto .b. non amplius erit impossibile: sil'r autem ⁊ cum priuatiui sint sylli. Manifestum ergo qm̄ cum ipossibile non ad eos qui sunt ex pricipio terminos est non propter positionem accidit falsum.

Postq̄ determiauit nām ei⁹ qđ est falsū nō ꝓpter h̄ accidere. hic determiat grā ei⁹ vel qūo qm̄ falsū accidit ꝓpter hypothesim. ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ᵃ ostēdit itētū. in 2ᵃ cū dicit (Aut nec si semp.) ponit ꝯtra h̄ oppōnē sophisticā ⁊ soluit. in p̄ᵃ pte sic ꝓcedit. p̄ᵒ dic̄ ꝙ adhuc falsū accidit ꝓpter hypothesim op₃ īpōle copulare ad termios hypothesis sic aūt necē est accidere ꝓpter hypothesim: ⁊ h̄ est (Sed op₃.) 2ᵒ h̄ declarat. ⁊ p̄mo ponēdo termios īferius sub subo sic. sub .b. subo sumit̄ .c. ⁊ sil'r .c. d. ⁊ ꝯcludit̄ oē impōle. oē .d. est .a. sicut oē .c. est .b. oē .d. est .c. ergo oē .d. est .b. sic. oē .d. est .b. ⁊ oē .b. est .a. oē .d. est .a. ⁊ hoc est falsum: q₂ demonstrat̄ hypothesis nō accidere impossibile: ⁊ hec est (Ut etiā inferiori.) 2ᵒ declarat hic ponēdo terminos supius supra p̄dicatū hypothesis sic supra sumet̄ eni₃ supra .e. f. ⁊ ꝯcludit̄ omne .a. est .f. sic. oē .e. est .f. omne .a. est .e. ergo oē .a. est .f. ⁊ si hic oē .b. est .a. ergo omne .b. est .f. qđ est impossibile: ⁊ hoc accidit ꝓpter hypothesim. ergo ipsa dempta nō accidit impossibile: ⁊ hec est (Supiori aūt.) Deide ex hoc ꝯcludit cū post nō copulat̄ ad terminos hypothesis nō accidit ꝓpter hypothesim: ⁊ q₂ solū exēplificat in affirmatiuis dicit sil'r esse in negatiuis: ⁊ h̄ est (Manifestū igitur.)

℄ Aut nec si semper ꝓpter hypothesim accidit falsū: etenī si nō inest ei qđ est .b. sed .r. positū est inesse .a. r. aūt .c. ⁊ hoc .d. ⁊ si sic erat impossibile: ⁊ sic manet impōle. Sil'r ⁊ si in sursū sumēti terminos: quare qm̄ cū est ⁊ cū nō est hoc accidit impōle nō erit ꝓpter positionem: aut cū nō est hoc nihil minus fieri falsum: non sic sumēdum: vt aliquo posito accidat īpōle: sed quando ablato hoc per reliquas ꝓpōnes

idem

idem clandiẽ impossibile eo ꝙ idem falsum accidere per plures hypotheses nihil fortasse incõueniens vt paralellas ↄcidere: ⁊ si maior est qui exterius eo qui interius: ⁊ si triãgulus habet plures rectos duobus.

℄ Consequẽter circa ƥdicta ponit opinionẽ sophisticã ⁊ soluit. opinio talis est: cũ hypothesis sit oẽ. b. est. a. sumatur. oẽ. c. est. a. ⁊ sub. b. sumatẽ. c. sub quo. d. ⁊ cõcludiẽ. oẽ d. est. a. qḋ est ipoĩe: s3 nõ seqtur ꝓpter hypothesim. ipsa enĩ posita ⁊ ipsa remota nihilominꝰ accidit ipoĩe: q2 non accidit hãc. oẽ. b. est. a. sicẽ per se patet: ⁊ ita patet q̃uis in post copuleẽ ad terminos hypothesis: non tñ accidit ꝓpẽ hypothesim: ⁊ h est (Aut nec si semꝑ.) Deide soluit dicens ꝙ ondiẽ falsu3 nõ ꝓpter hypothesim accidere: non dicit: s3 q2 hypothesi dẽpta: ⁊ alia loco eiꝰ posita nõ accidit ipoĩe: q2 nihil ꝓhibet idẽ icõueniens sequi ex diuersis hypothesibꝰ: imo h dr ꝙ dempta hypothesi: ⁊ nullo alio posito loco eiꝰ accidit ipoĩe ex residuis ꝓpõnibꝰ. ꝙ aũt idẽ incõueniẽs accidere possit ex diuersis hypothesibus ondit dicẽs ꝙ paralellas ↄcurrere seqtur. ⁊ ꝙ poniẽ angulus itrisecus maiorẽ eẽ angulu3 extrinseco opposito: ⁊ adhuc ex h ꝙ poniẽ triangulus itrisecus maiorẽ eẽ angulũ extriseco opposito: ⁊ adhuc ex h ꝙ ponitur triãgulus hẽre plures q̃3 duos rectos: ⁊ h est (Aut cũ nõ est h.) Ad itelligẽtiam exẽpli ꝓtrahanẽ due linee eque distãtes ⁊ cadat suꝑ illas faciens angulos cũ eis figura angulus est maior angulo extriseco opposito cum angulus extrisecus cum angulo ↄiuncto sibi in 3ª valet duos rectos: ⁊ si h anguli itrinseci ex alia ꝑte valeant minꝰ q̃3 duos rectos: q2 oẽs q̃tuor causanẽ non valẽt nisi q̃tuor rectos: q2 necẽ est lineas illas in ꝑte illa ↄiũctim ire per quartã petitionẽ in ƥnº Euclidis: q̃re si angulus extrisecus est minor intrinseco angulo opposito: patet ꝙ linee ↄcurrãt. ℄ Adhuc si plures anguli sint q̃3 duo recti protrahaẽ basis anguloꝝ faciens angulũ: s3 angulus extrinsecus cũ intriseco sibi ↄiuncto valet deide duos rectos: q̃re angulus extrisecus minor est duobꝰ oppositis itrinsecis. deinde ab angulo extrinseco ducaẽ linea eque distans opposita lateri trianguli diuidens angulũ extrinsecum in duas. hec aũt linea facit vnũ angulum cũ latere trianguli ad basim ↄtinuu3 ꝓtrahaẽ qui de necẽitate equalis erit angulo ↄstituto in sũmitate trianguli coalterni eiusdẽ linee cadẽtis supra lineas eque distãtes. ex his seqtur angulum extrinsecũ ↄstitutũ extra dictã lineam ⁊ basim trianguli practicã minorẽ angulo trianguli extrisecus posito: s3 isti duo anguli sunt anguli itra ⁊ extra positi iuxta lineas eque distãtes: q2 basis trianguli est linea recta cadẽs supra lineas distãtes ad qua3 ↄstituunẽ isti duo anguli: qḋ patet ꝙ angulus itrisecus ↄstitutꝰ est maior angulo extriseco sibi opposito: ⁊ ex h vlteriꝰ seqtur: sicẽ prius lineas eque distãtes ↄcurrere: q̃re seqtur si triangulus hẽat plus q̃3 duos rectos paralelles ↄcurrant: ⁊ sic põt patere exemplum auctoris.

Dubiu3 **Dubitabitur** forte de ꝑtinẽtia hꝰ ꝑtis ⁊ aliaꝝ dictaꝝ in hac. q̃re enim cu3 Aꝝ. determinet peccata ↄtingẽtia iuxta circularẽ ⁊ per ipoĩe. ⁊ ex oppositis q̃re nõ seqtur silr vt determinet peccata

R. iuxta alios modos sylloꝝ in hac 2º determinatoꝝ. ℄ Et dici põt ꝙ hoc est: q2 alia peccata insunt iuxta illos nisi peccata sylloꝝ apparẽtiu3 ⁊ sophisticoꝝ de qbus in elenchis determinaẽ. s3 iuxta tres syllogismos ƥdictos sunt semper alia peccata que hic determinantur.

Dubiu3 **Adhuc** dubitaẽ de peritia huiꝰ ꝑtis cu3 plures sint loci sophistici q̃3 petitio eius ꝙ erit in ƥnº ⁊ non cã vt causa: q̃re isti duo nõ determinanẽ hic ⁊ non alij. ℄ Et rõ huius ƥmo est ꝙ isti duo nõ peccant cõtra syllm sicut loci alij: sed peccãt eo ꝙ nõ ostẽdunt ꝓpositũ sicut dicit Aꝝ. in elenchis de non cã vt cã. ℄ Adhuc dubitaẽ cũ hic determiet de petitione: ⁊ de nõ causa vt causa: ⁊ in elenchis silr: q̃re in top. solũ de petitione ⁊ de nõ cã. ℄ Et dõm ꝙ h est: q2 sylls per ipoĩe nõ ꝑtinet ad dialecticũ nisi per accñs: sed nõ qñ impoĩe ↄclusum est manifeste falsum demŕatori per se ꝑtinet: s3 non causa vt cã est petiñ cadẽs in syllis ad ipoĩe: ⁊ iõ hic determinaẽ ⁊ nõ in top. in elenchis autẽ determiatur: eo ꝙ ƥnᵐ istius artis est. ℄ Deide forte quereẽ an sit dr̃ia iter nõ cãm vt cãm: ⁊ falsum: ⁊ nõ ꝓpter hypothesim accidere: q2 hic nõ noiat cãm nõ cãm vt cãm nisi in demŕatione. ergo videẽ ꝙ sint idẽ per h qḋ dicit in textu h petiñ cẽ in demõstratione: q̃re idẽ est cũ nõ causa vt cã. Deinde ꝙ sunt idẽ sicut supius ⁊ iferius: q2 falsum nõ ꝓpter hypothesim accidere est in plus q̃3 non cã. est enim idẽ ꝙ non causa. cũ eni3 falsum accidat nõ ꝓpter hypothesim illa hypothesis est nõ causa falsi: sed nõ op3 ꝙ sit nõ cã. ℄ Consequẽter forte adhuc queriẽ: q̃re magis ꝓbat falsum nõ ꝓpter hypothesim accidere in syllo per ipoĩe q̃3 ondit per petitionẽ accidere in syllis ostẽsiuis. eade3 rõne debuit hic ostẽdẽ de petitione quã ondit de eo ꝙ est falsu3 nõ ꝓpter hypothesim accidere. ℄ Et põt dici ꝙ h est planũ ex diffõne petitionis que dicit ꝙ petitio est qñ nõ ꝑ se notũ per se ondiẽ sic cũ signũ solũ accidere petitionẽ in syllo ostẽsiuo: ⁊ ideo nõ oportuit hic ꝓbare. ℄ Cõsñter adhuc queriẽ: vtꝝ dem̃ petiñ ↄtigit in syllis ostẽsiuis: ⁊ videẽ ꝙ sic cũ ibi ↄtingat ƥmissas nõ esse cã3 ↄ̃nis: sicut patet si fiat aliqs sylls apparẽs. ℄ Et dõ3 ꝙ aliqd põt cẽ nõ cã dupl̃r. vno mõ: q2 nõ iferẽ de necẽitate ↄ̃ñtiam: sicut autẽ sunt ƥmisse nõ cã ↄ̃nis in oĩ syllo apparẽte: s3 de tali nõ causa nõ loqtur hic Aꝝ. talis aũt fit iuxta syllm ostẽsiuum. alio mõ dr̃ nõ causa ꝓpõ que apꝑet cẽ causa ↄ̃nis ⁊ nõ est cã. ex residuis enĩ ꝓpõnibꝰ de necẽitate seqtur ↄclõ: ⁊ sic itẽdit h de nõ cã ⁊ sic nõ cadit in ostẽsiuo syllo cuius cã duplex est. vna q2 illud nõ intẽdiẽ iterimi per h: q2 ex eo seqẽ falsu3 illud: q2 syllo ostẽsiuus ↄstat ex tribꝰ terminis tñ ⁊ duabus ꝓpõnibꝰ inter quas nõ ↄtingit aliqd accidere ꝙ sit nõ causa conclusionis nisi statim appareat esse non causam.

Consequẽter queriẽ de modis eiꝰ ꝙ est nõ ꝓpter hoc accidere falsum. queriẽ eni3 q̃re nõ determinat ipm ẽm figuras diuersas ⁊ modos diuersos s3 tñ i mõ affirmatiuo pᵉ figure dicẽs silr cẽ in mõ negatiuo cu3 tñ determiat de modis diuersis ⁊ figuris de petitione. ℄ Et dici põt ꝙ nõ determinauit modũ petendi qḋ est in ƥnº totũ nisi in mõ affirmatiuo pᵉ figure dicẽs silr cẽ in alijs. silr facit hic de eo ꝙ est nõ ꝓpter hypothesim accidere falsu3. ⁊ h sufficit: q2 sicut a syllo ƥmo descendit sylls in alios syllos vles: vt statim patet qũo ↄtingat in alijs. ℄ Adhuc cũ hic determinet modos eiꝰ ꝙ est non cã: ⁊ nõ cã dicaẽ q̃tuor modis sicut ⁊ cã videẽ ꝙ q̃tuor modi nõ cause debẽt cẽ. ℄ Et dõm ꝙ cã eo mõ quo hic sumiẽ: cũ dr̃ ƥmissa cẽ cã ↄ̃nis non est solũ nisi duobꝰ modis. s. in gñe cause mãlis: ⁊ in genere cause efficiẽtis: ⁊ duobꝰ modis accipiẽ hic cã. vno mõ q2 nõ est causa ↄ̃nis in genere cause efficientis: q2 ex ea nõ seqtur ↄclõ: s3 appꝑeat sequi: ⁊ sic sũt alij nõ modi vt cause: ⁊ sic patet ꝙ nõ debet de q̃tuor modis non ꝓpter hoc accidere falsu3: sed tñ: q2 q̃tuor modis dr̃ cã in cõi ⁊ totius: deinde in modis non cã in cõi. ℄ Adhuc forte dubitabit aliqs qũo accipiunẽ termini quos determiat ℄ Et dõm ꝙ si accidat impoĩe: aut ipm aliqué3 termi-

num cum hypothesi: aut nullū. si nullū sic est primus modus: si aliquem aut vtraq3 aut tm̄ alterū vtrūq3 cōicat: aut cū vtroq3 copulatū est: et cū necē est falsuz accidere ppter hypothesim. si aūt cōicat tm̄ impossibile. deinde cū vno termio hypothesis: aut ergo i subiecto hypothesis: et sic est scḋs modus: aut in predicato et sic est tertius.

Falsa aūt oratio fit ppter primuz falsum: aut eni ex duabus ppōnib⁹: aut ex plurib⁹ est ois sylls. ergo si ex duabus qdem harū necesse est esse alterā: aut etiam vtrasq3 eē falsas: nā ex veris non erit sylls falsus. Si vero ex plurib⁹: vt. c. qdē per. a. b. hoc āt per. d. e. f. g. horū erit aliqd supiorū falsum: et pp hoc. nā et. a. et. b. per illas ↄcludūtur: qre p illorū aliqd accidit ↄclusio et falsum.

Ponitur pars icidentalis circa pdicta et diuidit: qr pmo remouet quādā dubitationē iuxta pmā ptē capli in qua determīat de eo q est falsum nō ppter hypothesim accidere. 2° cū dicit (Ut aūt non sylleť.) iuxta 2ᵐ ptē3 et determinat quō falsum accidit ppter hypothesim. In p² pte remouet dubitationē que sic icidit: qr determiauit q falsuz aliqn̄ accidit nō propter hypothesim: aliqn̄ cū hypothesi: aut nō frequētius verū ad syllogiçādum posset aliqs putare falsum sequi ex veris qḋ remouet dicēs q falsum non seqtur nisi propter aliqḋ falsum pceptū: et hoc ostēdit sic. Ois sylls aut tm̄ est ex duabus ppōnib⁹ aut ex pluribus. si ex duabus tm̄ fit sylls simplr̄ vnus in quo si fuit ↄclusio falsa necē est vtrāq3 vel alterā esse falsam pmissam: sicut p3 ex p determinatis: ex pluribus aūt q̄3 duabus est sylls ↄstitutus ex pncipali syllo et psyllis in quo aliqua pmissarū sit falsa necesse est aliquam pmissarū psylli esse falsaz: et ita patet q nunq̄3 seqtur falsum nisi preassumat aliqḋ falsum: et hoc est (Falsa autem oratio.)

¶ Ut aūt nō syllogizeť obseruādu3 qn̄ sine cōclusionib⁹ iterrogat sic ne orōnē deť bis idē in ppōnib⁹ eo q scimus: qm̄ sine medio sylls nō fit: medium aūt qḋ pluries dicimus. Quō aūt op3 ad vnāquāq3 ↄclusionem obseruare medium: manifestu3 ex hoc qḋ scitur qle in vnaquaq3 figura ostēditur: hoc aūt nos nō latebit eo q vidimus quō habemus orationem.

¶ Consequēter determinat quedā incidēter ppter ptē illā in qua manifestat quō falsuz accidit ppter hypothesim. qr eni manifestauit q falsuz ppter hypothesim aliqn̄. Rn̄dens aūt semp hēt iterimere: vt ppter ei⁹ hypothesim nō accidat falsuz aut ↄdictio: ideo ppter h intēdit docere rn̄dentē quō cauebit ne fiat ei falsuz: vel elēchus pp hypothesim: et diuidiť in duas. in p° docet vitare ne fiat falsuz pp hypothesim. in 2° ne fiat pp eā elenchus ibi (Qm̄ aūt hēmus qn̄.) Pria in pncipale et incidēs qḋ ibi icipit (Op3 aūt custodire.) In p° dat duo documēta. quorū p̄ᵐ instruit rn̄dentē qn̄ ignorat ↄnē opponētis. 2° istruit eu3 qn̄ illa ↄclo est ei nota. p̄ᵐ tale vt mō subito sylltť falsuz ex hypothesi data cauēdū est: nō nota est ↄclo itēta ne det rn̄dens duas ppōnes vno termino cōicantes: nō eni fit sylls ex talib⁹ duab⁹ que nō cōicant in aliquo termio: et hec est qn̄ nō tota sylltť. 2ᵐ documētū est si fiat nota rn̄dēti ↄclusio oppositis cauēdū ne det simul tales duas ppōnes ex qb⁹ seqtur illa ↄclo. ex qbus aūt ppōnib⁹ ipsa seqtur manifestat per ea que determiata sunt. s. que ppōnes et quō se hñtes in quam priť ↄnē vt. s. ↄclo sit itēta ab opposite vt si vlis affirmatiua: et vitādū est rn̄denti ne det duas ppōnes vles affirmatiuas medio cōicantes. alias aūt ppōnes simul ↄcedere pōt: siue pro incōtingēti: et h est (Quō aūt op3.)

¶ Oportet aūt custodire q annūtiem⁹ rn̄dentes eosdē conātes latere: hoc autē erit primū qdē3 si ↄclusiones nō prius syllogizent; s3 sumptis necessarijs nō manifeste sint. Amplius si non ppinqua iterrogent: sed qm̄ maxime longe media: vt si opportunū ↄcludere a. de. f. media. b. c. d. e. non op3 ergo ingrere si. a. b. et rursum si. b. c. Sed si. d. e. et deinde si. b. c. et sic reliqua: et si per vnū mediu3 fit sylls. a. b. medio incipere: maxime enim sic latebit rn̄dentem.

¶ Seqtur icidens. qr eni instruxit rn̄dente3: iō breuiter hic itēdit istruere opponētē dicēs q opponēs debet obseruare ↄria rn̄denti latēter vt possit ad ppositū subito puenire: sed h faciet duplr̄. vno mō celando ↄnes ostendendas. alio mō cū nō celať: s3 tūc aut sunt ↄnu3 multa media aut vnū tm̄. si aūt multa icipiendū est a remotissimo corū et descēdendū ad ppinqora quousq3 tandē perueniať in ↄnem: si vnū tm̄ incipiendū est a minore ppositione: et nō a maiore. His eni modis maxime latebunt oppositiones: et hec est (Oportet autem custodire.)

¶ Quoniam aūt habemus: qn̄ et quō se hñtib⁹ terminis fit sylls: manifestu3 et qn̄ erit et qn̄ nō erit elenchus. Nā oib⁹ ↄcessis vel cōmutatim positis rn̄sionibus: vt hec qdem negatiua: illa vero affirmatiua ↄtingit fieri elenchum: erit eni sylls sic et illo modo se hñtibus terminis: quare si id qḋ positum est sit ↄtrariu3 ↄclusioni necesse est fieri elēchu3: na3 elenchus ↄdictionis sylls. Si vero nihil sit ↄcessum affirmatiue impossibile est fieri elēchum: non eni erit sylls cū oēs termini erūt priuatiui: qre nec elēchus: nā si elenchus: necē est syllm̄ esse; cu3 aūt est sylls nō necesse est elenchum eē. Silr̄ et si nihil positum sit h̄m rn̄sionem vniuersaliter: nam eade3 erit determinatio syllogismi et elenchi.

¶ Consequenter docet vitare ne ppter hypothesim fiat elenchus. Et pcedit sic. pmo dicit q in precedētibus habemus quō et ex qbus fit sylls. habemus silr̄ de elencho quō ois elenchus est sylls: et sicut sylls habet vtrāq3 ppositionem affirmatiuā: vel alterā affirmatiuā: et alterā negatiuā sic etiā elenchus: et hec est (Qm̄ aūt hēmus.) 2° ponit documētum dicens q si non admittať ppositio affirmatiua nō est possibile elenchum fieri: qre nec syllm̄. silr̄ si etiam non admittať vlis ppositio nec elenchus nec sylls fieri pōt: qr nō est sine affirmatiua ppositione et vli: et hec est (Si vero nihil sit concessum.)

Hic querit forte quō hic determinať de orone: cū de illa determinatū sit in pn° scḋi huius. silr̄ etiā et in octauo top. aut enim alicubi superfluit: aut oportet assignare modū diuersuz sue determinationis in his locis. ¶ Et dōm q in pn° scḋi huius determinať de falsa orōne que ↄcludit verū ex falsis. h autem Dubiū

autez de illa que ↄcludit falsuz ex falsis: ⁊ h idē qḋ h dr̄ ibidē ostendit: sed ibi determinat̄ in ꝑncipali intētione: hic aūt ex īcidēti. ¶ Adhuc in 8° top. determinat̄ de
8° top. capło.8. falsa orōne cōius q̄ȝ hic. qꝛ hic dr̄ oratio falsa que syllat falsuz ex falso. ibi aūt siue syllat siue non. ⁊ si sic siue ad ꝓpositū siue nō. ⁊ h siue ex veris siue ex falsis ↄnib⁹ circa ꝓpria. ¶ Adhuc videt̄ ꝙ ex veris seqtur falsum: qꝛ ex duob⁹ possibilib⁹ que aliqñ sunt ve seqtur impoīe qḋ nūq̄ȝ erit vez. Ex istis eni ois hō est alb⁹. nullus hō est albus: seqtur ꝙ nullus hō est hō: ⁊ tñ ꝑmisse sūt poīes ⁊ ↄcl̄o ipoīis. ¶ Et dōm ꝙ itelligendus est sermo Ar. de duob⁹ cōpossibilib⁹ veris. q̄uis eni vtraq; in se sit possibilis ex eaꝝ incōpoꝛitate seqtur impoīe: sed nunq̄ȝ seqt̄
8° top. capło.8. falsuz ex veris ⁊ cōpossibilib⁹. ¶ Cōsequēter forte queretur: q̄re docet hic istruere opponētez cū hoc sufficienter faciat in 8° top. ¶ Et dōm ꝙ ibi determinat̄ ars opponēdi ⁊ rñdendi plene ⁊ ex intētione ꝑncipali. hic aūt breuiter ⁊ īcidēter. ¶ Et nota ꝙ cū hec sit scia cōis nō est incōueniens modū opponēdi ⁊ ↄcludendi in cōi in hac scia determinare. ¶ Adhuc forte queret̄ de elēcho ad quē ꝑtinet. ¶ Et dōm ꝙ tā ad dialecticū q̄ȝ ad demōstratorem: sed differēter. qꝛ ad dialecticū obuiatiuū ꝑtinet. ⁊ hoc ꝑm ꝙ est syll's ↄdictionis. ad demonstratorem aūt ꝑtinet cū disputat cū cauillatore. dato eniz aliquo falso cōi eius oppositionē demr̄aret ⁊ vtit̄ solum ⁊ ꝑm ꝙ est vn⁹ syll's cū ↄdictione ↄnis: qꝛ sicut dicit Ar. in ꝑ posterioꝝ. demōstrator vō syllat opposita: ⁊ cā hui⁹ est. qꝛ ꝓcedit ex neccȳs que nō ordinantur ad opposita. ¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs: q̄re nō determinat̄ alibi in libro de elencho: cū tñ sit cōe istis dialectico ⁊ demr̄atori. ¶ Et pōt dici ꝙ h est: qꝛ ex his ⁊ ex determinatis in lib° ꝑiar^m manifestū est quō fiat elēchus: qꝛ hic ośsuz est quō fit ois syll's. in lib° aūt periar^m quō sumēda est ↄria ex his cōplet̄ elēchus. vel pōt dici ꝙ in h lib° determiat̄ de elēcho. determinat̄ eni de syllo instātiuo qui est idē ꝑm rem cū elēcho. differēter aūt ꝑm modū solū: qꝛ elēchus dr̄ in cōparatione ad opponētez. qñ aūt opponēs syllat oppositū presyllati vel ↄcessi a rñdēte est elēchus. qñ aūt ⁊ rñdens syllat oppositū syllati vel ꝓpositi ab opponēte istātia est. ¶ Ulteri⁹ aūt forte q̄ret aliqs an sit eadē diffinitio sylli ⁊ elenchi. dr̄ eni ꝙ eoꝝ eadē est diffinitio. q̄re vident̄ eē eadē. ¶ Sȝ ↄtra. cōis ⁊ ꝑticularis nō est eadē diffō: sȝ syll's prior ⁊ cōior est ad elēchū q̄re nō hñt eadē diffōnes. ¶ Adhuc de oī syllo pōt fieri elēch⁹ per suppōnē opposite ↄnis: q̄re hic accidit syll's. qꝛ elēch⁹ dr̄ q̄dē aggregatū ex syllo ⁊ accidēte ei⁹ qui est ↄdictio ↄnis: sȝ nō est eadē diffō subti ꝑ se ⁊ subci sūpti cū accn̄te: q̄re sylli ⁊ elēchi nō erit eadē diffinitio. ¶ Dōm ꝙ ↄsiderādo subam vtriusq; idē sūt elēchus ⁊ syll's: ⁊ sic eoꝝ eadē est diffō: sicut dicit: ↄsiderādo tñ accn̄s ↄgregatū ad syllm in cōbinatiōe elēchi. sic differūt: ⁊ hñt rōnes diuersas: vt p̄costensum est.

Ccidit aūt qñq; queādmodū in positione terminoꝝ fallebamur ⁊ ꝑm opinionem fieri fallaciam: vt si contingit idem principaliter pluribus inesse: ⁊ hoc quidem latere aliquem ⁊ putare nulli ineē illud aūt scire: vt si insit. a. b. c. per se: ⁊ h oi. d. Silr̄ ergo si. b. quidem oi putat. a. inesse: ⁊ h d. c. aūt nulli. a. ⁊ hoc oi. d. eiusdem ꝑm idem habebit disciplinam ⁊ ignorantiam. Rursum si quis fallat̄ circa ea que sunt ex eadem ↄiugatione: vt si. a. inest. b. hoc autē. c. ⁊. c. d. opinet̄ aūt. a. inesse oi. b. ⁊ rursum nulli. c. Simul eni sciet ⁊ nō opinabit̄ inesse: ergo nihil aliud putat ex his q̄ȝ ꝙ scit h non opinari. scit enim aliquo mō qm̄. a. inest. c. per. b. velut in vlī h qḋ est ꝑticulare: quare qḋ aliquo modo scit hoc oino ꝓbat non opinari: qḋ est impossibile.

In hac ꝑte itēdit de falsa oratione oppōnis que dr̄ ↄrie deceptiōis que est pctñ icidens iuxta syllm ex oppositis. in syllo aūt ex oppositis supponunt̄ opposita ⁊ aliqñ opinant̄. sȝ opiari opposita aliq mō est ↄueniēs ⁊ aliq mō nō. ⁊ ideo hic itēdit Ar. determinare. ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ determiat de oppōne ↄrioꝝ que sunt ↄria ꝑm formā ⁊ per se. In z° cū dic̄ (Qui autē opinant̄.) de oppōne ↄrioꝝ que sūt ↄria ꝑm nām: ⁊ per accn̄s. p̄ in duas. in p̄ ośdit ꝙ ↄtingit falli in opinando ↄria per se ⁊ ꝑm formā. In z° cū dicit (In eo aūt qḋ pri⁹ est dcm̄.) ośdit quō ↄtigit opinari ↄria hui⁹ sine incōuenienti ⁊ quō nō. In p̄ sic ꝓcedit. In p̄ ponit intētuz dicens ꝙ ↄtigit falli in opinione terminoꝝ: ⁊ h pōt itelligi duplr̄. vno mō sicut queādmodū ↄtigit falli in syllo per ipoīe: eo ꝙ ꝓpter hoc accidit falsuz ibi erit fallacia. ex hoc eni ꝙ termini sunt recte ad iterimēduz hypothesim: qꝛ nō videt̄ iterimere eā. alio mō sic queādmoduz ↄtigit falli in petitione eius qḋ est in ꝑncipio: qꝛ ibi nō recte ponunt̄ termini cū idē ponat̄ ad sui ostēsionem: ⁊ hec est (Accidit autez.) z° hoc ostēdit ⁊ ꝑmo in medȳs subalternis siue que nō sunt ex eadē ↄne: qḋ idez est. z° in medȳs nō subalternis que sūt ex eadem ↄne. Dicit ḡ ꝙ si. a. isit. b. ⁊. c. ⁊ h ita ꝙ neuter mediāte reliquo ⁊. b. ⁊ c. isint. d. si opinet̄. b. eē. a. vt oē. d. est. b. Adhuc nulluz. c. est. d. ⁊ oē. d. eē. c. eius ꝑm idē hēbit sciam ⁊ ignorātiaz ⁊ opinabit̄ ↄria. s. oē. d. eē. a. ⁊ nullū. d. esse. a. sicut per se ꝑs per exēplū in termis subalib⁹. pōt eē ꝙ corpus inest aiali ⁊ sensibili. quoꝝ neutrū est sub altero sȝ ↄuertunt̄. sȝ tā aial q̄ȝ sensibile hoi inest. Si ergo opinet̄: oē aial esse corpus: ⁊ nullū sensibile eē corpus: ⁊ oēm hoiem eē aial: ⁊ oē sensibile sil opinabit̄ oēm hoiem eē corpus ⁊ nullū hoiem eē corpus. exēplū aūt in termis accn̄talib⁹ patet: qꝛ color inest tā albo q̄ȝ aiali: ⁊ vtrūq; cigno. si ergo opinet̄ nullū cignū coloratū. ⁊ oē aial eē coloratū: ⁊ silr̄ oē cignū eē albū ⁊ aial simul opinabit̄ ↄria: qḋ est incōueniens. ⁊ h est (Ut si ↄtigit.) Scdo docet idez in medȳs que ex eadē ↄiugatione dicēs ꝙ si. b. insit sub. a. ⁊. c. sub b. ⁊. d. sub. c. ⁊. a. ⁊. c. opinent̄ oē. b. eē. d. ⁊ nullū. c. eē. a. sil idez sciret aliquo mō ⁊ ignorabit similr̄ qḋ est incōueniens: qꝛ cū opinat̄ oē. b. eē. a. opinat̄ in vlī oē. c. eē. a. q̄re ꝙ aliquo mō scit simplr̄ ignorat vel opinat̄ nō eē: ⁊ hoc est icōueniens. ⁊ h est (Rursuz si qs fallatur.)

¶ In eo aūt qḋ dcm̄ est prius si nō ex eadez ↄiugatione sit mediuz ꝑm vtrāq; q̄dem terminoꝝ medioꝝ ambas ꝓpōnes nō ↄtigit opinari: vt. a. b. q̄dē q; oi. c. aūt nulli: hec aūt vtraq; oi. d. accidit eni aut simplr̄: aut in aliquo tm̄ ↄriā sumere ꝓpōnem primā. Si eni cui. b. inest oi. a. opinat̄ ieē. b. aūt oi. d. nouit: ⁊ qm̄. a. d. nouit: q̄re si sursum cui. c. nulli putat. a. ieē cui. b. alicui in eē huic nō putat. a. ineē: ꝙ autē oi putat cui. b. Rursuz alicui nō putare cui. b. aut simplr̄: aut in aliquo ↄriū est. sic ergo nō ↄtingit opinari.

¶ Consequēter determinat quō ꝯtingit opinari ꝯ̄ria sine incōuenienti ⁊ quō nō: ⁊ h̄ vt videtur tm̄ in his que sunt ex diuersa ꝯ̄ne. ⁊ diuidit̄ in duas. in p° ostendit quō non ꝯtigit opinari sine incōuenienti. in z° cū dicit (Scḋm vtrūqꝫ qdem.) quō ꝯtingit opinari sine incōuenienti. In p° sic ꝓcedit. ṗmo ponit ꝓpōnem intentam. s. in his que sunt ex diuersa ꝯ̄ne nō ꝯtingit opinari ꝯueniēter oēs quatuor ꝓpōnes simul. s. oē. b. est. a. ⁊ oē. d. est. b. Iterū nullū. c. esse. a. ⁊ oē. d. eē. c. ⁊ hec est (In eo aūt quod prius.) z° ostēdit eam dicens ꝙ si oēs quatuor opposite sint opinet̄ simul cū ꝓpōne ṗma eius ꝯ̄ria vel ꝯ̄dictoria eius. si enim opinet oē. b. esse. a. ⁊ oē. d. esse. b. opinabitur oē. d. esse. a. ¶ Adhuc si opinet̄ nullū. c. eē. a. ⁊ oē. d. eē. c. opinabit̄ nullū. d. eē. a. sed ex ꝯ̄ne ⁊ minore sylli prioris sequtur ꝯ̄dictio p° per z^m 3° sic. nullū. d. est. a. oē. d. est. b. ergo aliqd̄. b. nō est. a. ⁊ ita simr̄ accidit opinari pri- mā ꝓpōnē. s. oē. b. eē. a. ⁊ eius ꝯ̄dictoria. si aūt. b. ⁊. d. cōuertant̄ ⁊ cū opinabit̄ ꝯ̄ria ei⁹ sic. nullū. d. eē. a. oē. b. est d. ergo nullū. d. est. a. sic igit̄ manifestū est ꝙ nō ꝯtingit simul opinari oēs quatuor ꝓpōnes que sunt ex diuersa ꝯ̄ne sine icōueniēti. accidit aūt opinari silr̄ ꝯ̄ria: aut ꝯ̄dictoria qd̄ est incōueniēs: ⁊ hec est (Accidit aūt simplr̄.)

¶ Scḋm vtrūqꝫ autem vnam aut scḋm alterum vtrasqꝫ nihil ꝓhibet: vt. a. oi. b. ⁊. b. d. ⁊ rursū a. nulli. c. nāqꝫ silis huiusmodi fallacia: ⁊ vt fallamur circa particulares: vt si. a. oi. b. b. aūt oi c. a. omni. c. inerit. Si ergo aliqs nouit: qm̄. a. cui. b. inest oi nouit ⁊ quoniam cui. c. Sed nihil ꝓhibet ignorare. c. qm̄ est: vt si. a. qdē duo recti in quo. a. b. triangulus: in quo aūt. c. sensibilis triangulus: opinabit̄ enim aliqs. a. nō inesse. c. sciens: qm̄ ois triangulus habet tres angulos duobus rectis: quare simul sciet ⁊ ignorabit idem. Nam scire oēm triangulū qm̄ duobus non simplex est. Et in hoc quidē in eo ꝙ vlēm habet disciplinā: illud ṽo in eo ꝙ singularē. Sic ergo vniuersaliter nouit. c. qm̄ duobus rectis: singulariter autem non nouit: quare non habebit contrarias.

¶ Consequēter ostēdit quō ꝯtingit opinari in ṗdictis sine incōueniēti ⁊ ꝓcedit sic. ṗmo ponit ꝓpōnē intētam dicens: ꝙ ꝯtingit simul opinari scḋm vtrūqꝫ modū vnā ꝓpōnē: aut maiorē vtriusqꝫ absqꝫ minore: aut scḋm vnū medium vtrāqꝫ ꝓpōnē. s. maiorē ⁊ minorē: ⁊ h̄ est (Scḋm vtrūqꝫ aūt.) Scḋo ostēdit eā: ⁊ diuidit̄ in duas. in ṗma ostēdit eam in z° cū dicit (Quare manifestū qm̄.) concludit eā ostēsam ⁊ subiūgit icidens. p° in duas. in ṗma ostēdit ṗmam ptem ꝓpōnis intente. in z° cū dicit (Nec que scḋm vtrūqꝫ.) ostēdit z^am ptem ꝓpōnis intēte. ṗmā sic ostēdit. deceptio que fit opinādo scḋm vtrūqꝫ mediū vnā ꝓpositionē: aut maiorē vtriusqꝫ siue minorem fit sciendo aliqd in vli ⁊ ignorando in particulari: sed hoc est possibile: ⁊ nō incōueniens. ergo ⁊c̄. hui⁹ rōnis ṗmo ondit maiorē: ⁊ h̄ est (Nā silis huiusmodi.) z° ondit minorē: ⁊ hec ṗmo in exēplo. z° in simili cū dicit (Silr̄ aūt ⁊ que.) ⁊ in exēplo ṗmo in exēplo trāscēdenti dicens: ꝙ si. a. inest oi. b. ⁊. b. oi. c. necē est. a. ineē. c. si ergo aliqs nouit. a. inesse oi. b. nouit in vli. a. inesse. c. sed nihil ꝓhibet ipsū ignorare. c. esse. a. q̄re in ptculari ignorabit̄. a. inesse. c. sed hoc nō est incōueniens: ⁊ h̄ est (Ut si. a. oi. b.) z° ostēdit idem in exēplo speciali dicens: ꝙ ois triangulus habet tres angulos equales duobus rectis. ⁊ sensibilis triangulus est triangulus sēsibilis habet tres: ⁊ cū nihil ꝓhibet: tūc aliquē ꝙ ois triangulus hēt tres ignorare sensibilem triangulū habere tres: q̄re idē sciet ⁊ ignorabit: ⁊ cū sciet in vli ⁊ ignorabit in pticulari: q̄re duplr̄ ꝯtingit scire de sensibili ꝙ hēt tres. s. in vli ⁊ pticulari: sed nō est incōueniēs sic scire ⁊ ignorare idē vt sciet in vli ⁊ ignorabit in pticulari ⁊ h̄ est (Ut si. a. qdē duo recti.) sic ergo manifesta est minor per exēplū: ꝙ non est incōueniēs scire aliqd in vli ⁊ ignorare idē in pticlari.

¶ Silr̄ aūt ⁊ que in Menone est oratio: qm̄ disciplina rememoratio: nunqꝫ enim accidit prescire qd̄ singulare: sed simul cum inductione sumere particulariū disciplinam velut recognoscentes. nam quedā statim scimus: vt qm̄ duobus rectis si scimus: qm̄ triangulus: silr̄ autē ⁊ in alijs: ergo in vniuersali qdem scia particularia speculamur: sed ea que ꝓpria est non scimus: quare contingit falli circa ea: veruꝫ non ꝯtrarie: sed habere quidem vniuersalē: decipi autem in ea que particularis est.

¶ Consequēter ondit eam in silī: ⁊ diuidit̄ in duas. in p° ponit silē. in z° cū dicit (Silr̄ ergo aut in ṗdictis.) adaptat silē ad ꝓpositū. In p° parte sic ꝓcedit. ṗmo dicit ꝙ sylls̄ est deceptio iam dicta in oratione Menonis. i. Platonis in libro intitulato sub noīe Menonis. argutū est enim ibi ꝙ scia nihil est nisi reminiscētia: q2 cū addiscitur qd̄ prius sciebat̄ reminiscit̄: s3 oē qd̄ addiscit̄: addiscitur ꝙ prius sciebat̄. s. sicut ipse ꝓbat per h̄ ꝙ alr̄ apprehēdendo ab itellectu nō apphendit̄ qd̄ nullo mō notū est: q̄re oē qd̄ addiscit̄ reminiscit̄. S3 solutio hui⁹ rōnis est ꝙ illud qd̄ addiscit̄ pri⁹ sciebat̄ in vli: s3 in pticulari nō: ⁊ silr̄ singulariter nusqꝫ simplr̄ scit̄ ante inductionē eius in sensuꝫ. prius enim cognoscit̄ in suo vli aliquo mō: postea ṽo simplr̄ cognoscit ⁊ postea q̄si iterū cognoscit̄ in scḋo cū inducit̄ in sensuꝫ. scientes eni vlr̄ oēꝫ triangulū hēre tres: scimus sensibileꝫ triangulum hēre tres qm̄ sensibilis triāgulus est: ⁊ silr̄ in alijs sensibilib⁹: ⁊ h̄ est (Nā quedā statim.) z° ex hoc ꝯcludit ꝙ speculamur singularia sepe in suo vli ⁊ ignoramus ea ꝓpria disciplina: q̄re ꝯtingit falli circa pticularia: q2 ꝯtingit ea scire ⁊ ignorare: s3 nō ꝯ̄rie: q2 scia est in vli ignorantia in particulari: qd̄ nō est icōueniēs: ⁊ h̄ est (Ergo vli qdē scia.)

¶ Silr̄ autem ⁊ in predictis. non enim est contraria que est scḋm mediū fallacia ei que est scḋm syllogismum discipline.

¶ Posito sili ꝯ̄r adaptat eā ad ꝓpositū dicens: ꝙ sicut est in his de qb⁹ erat dubitatio Menonis silr̄ est in ṗdictis. s. ex his que nō sūt eadē ꝯiugōne: siue in his que sciunt̄ in vli: vl' in pticulari: q2 ignorātia alicui⁹ in pticulari nō est ꝯ̄ria scie que est in vli: ⁊ h̄ est (Silr̄ ḡ in ṗdictis.) Et nota ꝙ per fallaciā que est ꝑ mediū itellectū itelligēdū est ignorātia pticularis: siue alicui⁹ in pticulari que ꝯtigit ex h̄ ꝙ singulare nō ondit̄ sine sensu ꝑ mediū syllogiçatū: ⁊ per disciplinā que est per syllm̄ itelligēdum in vli: q2 vlis ꝓpositio totā virtutē syllogismi continet.

¶ Nec que scḋm vtrūqꝫ mediorū est opinio. Nihil eni ꝓhibet scientē qm̄. a. toti. b. inesse: ⁊ rursum h̄. c. putare non inesse. a. c. vt qm̄ ois mula sterilis: ⁊ hec mula putare in vtero hēre hanc:

non enim scit quoniam.a.c.non simul conside rans quod est sm vtrunqz.

¶ Consequēter ondit q̄ ɔtingit opinari simul sm vnuz mediuz duas ꝓpōnes in his que nō sunt ex eadem ɔne 2ª pars ꝓpōnis intēte:ꝛ ꝓcedit sic.p̄mo dicit q̄ ignorantia que est sm alterꝫ medioꝫ nō est ɔtraria scie sm idē medium hoc mō:qꝛ nihil ꝓhibet aliquē scire oē.b.esse a.ꝛ.c.esse.b.nō putare tn̄.c.esse.a.ꝛ hec est(Nec que sm vtrūqz.)2º specificat exēpluz dicēs:q̄ nihil ꝓhibet aliquem scire oēm mulam eē sterilem:scire etiā hanc esse mulam:nō putare tn̄ hanc esse sterilē:non eniz sciet hāc esse sterilem nisi ɔtractet maiorē ꝛ minorē ad actū considerando ɔnem dico non sciet in actuali ɔfirmatione: ꝛ hec est(Qm̄ ois mula.)Sic igit̄ patet q̄ ɔtingit scire sm vnū mediuz ambas ꝓpōnes:ꝛ tūc scitur aliquo mō ɔclusio.ɔtingit tn̄ ignorare ɔnez in eo q̄ actu ɔsiderat: sic etiam scire ꝛ ignorare idem non est incōueniens:qꝛ hec scia illi ignorātie non ɔtrariat̄.vnde ex his iaz ostē sa est ꝓpositio posita in principio huius partis.

¶ Quare manifestum:quoniā ꝛ si hoc quidez nouit:illud ſo non nouit fallet̄ q̄ habuit vles ad particulares disciplinas. Nullum eni sensibilium eē extra sensum sit scimus:nec si scientes fuerim⁹ nisi in vli:ꝛ in eo qd̄ habet ꝓprias disciplinam:sed non vt in eo quod agit.

¶ Consequēter ɔcludit eam ostēsam ꝛ adiungit icidens: ꝛ sm hoc diuidit̄ ista pars in duas.in p̄º ɔcludit eam.in 2º adiungit icidens cū dicit(Nā scire dr̄ tripl'r.)In p̄º sic ꝓcedit.ɔcludit p̄mam ꝑtem eius dicēs manifestum esse q̄ si aliqs nouit maiorē:ꝛ ignorauit minorē sic̄ si nouit oēm mulā sterilē esse:ꝛ ignorauit hāc esse mulā fallet̄ in eo quo fallit̄ sciens aliqd in vli ignorās idem in particulari:sic eni ignorabit̄ aliqd in ꝑticulari:qꝛ nullū sensibile simpl'r cū extra sensibile sit.ꝛ h̄ est(Quare manifestū.)2º adiūgit ꝑtē 2ªᵐ dicēs q̄ q̄uis sciamus oēm mulā eē sterilē:ꝛ hāc esse mulā semꝑ:nos tn̄ nō scimus hāc esse sterilē nisi in vli ꝛ ꝑticulari:sz nō scimus eaz in eo q̄ actu ɔsideramus:ꝛ hec est(Nec si sentientes.)

¶ Nam scire dr̄ tripl'r:aut vt in vli:aut vt propria:aut vt agere:q̄re ꝛ decipi dr̄ totidem modis:nihil ergo prohibet ꝛ scire ꝛ deceptuz esse circa eadem:veruz non contrarie sicut accidit ꝛ ei qui sm vtranqz scit ꝓpōnem ꝛ nō pertractauit prius.nam opinans in vtero habere mulam non habet sm actum disciplinam neqz ꝓpter opinionem ɔtrariam fallaciaz discipline. Syllogismus enim fallacia contraria vli.

¶ Consequenter gratia huius determinat̄ quot modis cōtingit scire ꝛ ignorare:ꝛ manifestat q̄uo scire aliqd ꝛ ignorare idē opponunt̄ ꝛ q̄uo nō:dicēs q̄ est scire tripl'r ꝛ totidē modis ignorare:est scire in vli ꝛ scire in ꝑticulari ꝛ in quo qui actu cōsiderat cum ꝑtractatione.scire aūt ꝛ ignorare idē non est incōueniens nisi hoc fiat mō ɔrio:qꝛ q̄uis sciat̄ q̄ ois mula sit sterilis ꝛ q̄ hec sit mula:non tn̄ incōueniēs est hāc nō esse sterilē opinari:scit enī in vli ꝛ ꝑticulari:sed ignorat in eo q̄ nō actu ɔsiderat.sed hec scia nō est illi ignorātie ɔria:sz scie in vli est ɔriū ignorātia in vli:ꝛ sil'r itelligere sciaz in particulari esse ɔriam ignorātie in ꝑticulari:ꝛ scia in eo qui actu cōsiderat est ɔria ignorātie in eo qui actu non ɔsiderat:ꝛ hec est(Nā scire tripl'r est.)Vltimuz verbū sic ɔstrue: fallacia.s.syll'i.i.ignorātia in vli que dr̄ esse per syll'm sicut p̄dictum est.est aūt ɔtraria vli supple scientie.

¶ Qui aūt opinatur bonū ꝛ malum esse idem opinabit̄ qd̄ bonuz est ꝛ malū esse. Sit eni bonum q̄dem in quo.a.malum aūt in quo.b.rursum bonū in quo.c.qm̄ ergo idē opinat̄.b.ꝛ.c. ꝛ eē.c.b.opinabit̄:ꝛ rursuz.b.eē.a.sil'r:q̄re ꝛ c.a. Naz ꝛ quēadmodū si sit verꝫ de quo.c.b. ꝛ de quo.b.a.ꝛ de.c.a.verꝫ erit sic opinari.sil'r aūt in eo qd̄ est eē:naz cū idem sit.c.ꝛ.b.ꝛ rursum sit.b.ꝛ.a.ꝛ.c.ꝛ.a.idē:q̄re ꝛ opiari sil'r.

¶ Hic intēdit de opinione ɔrioꝫ que sunt ɔria sm materiam ꝛ sm accidēs:vt sm terminos ꝛ nō sm opinionē affirmatiuā ꝛ negatiuam:ꝛ diuidit̄.qꝛ p̄mo determinat q̄ ɔtingit sm ɔtraria opinari.2º q̄uo hoc ɔtingit sine incōuenienti ꝛ q̄uo non.ibi 2º(Ergo hoc q̄dem necīuz.) in p̄mo sic ꝓcedit.p̄mo dicit q̄ si aliqs opinatur bonū:ꝛ non bonuz:qꝛ malum:ipse opinat̄ aliqd idem esse bonū ꝛ idem esse malū:ꝛ sic opinabit̄ bonū esse bonum ꝛ bonum esse malū simul:que sunt ɔria:ꝛ hoc est(Qui autē opinat̄.)Scd̄o hoc ostēdit dicens:q̄ si aliqs opinet̄ idē esse bonū ꝛ malum sil'r bonū.a.malū.b.adhuc bonuz.c. cum idem opinat̄ circa.b.q̄.a.ꝛ.a.q̄.b.qꝛ opinat̄ idem esse bonū qd̄ malum ꝛ malū qd̄ bonū.patet per p̄mam figurā cum opinio opinat̄.b.esse.a.ꝛ.c.esse.b.qd̄ opinat̄ c.eē.a.quare cū in p̄missis opinat̄ bonuz esse malum in ɔne opinat̄ bonū eē bonū:ꝛ ita simul opinant̄ ɔtraria. p̄mo ergo ponit hāc ostēsionem:ꝛ hec est(Sit enim bonum.)2º eam ɔfirmat sic:quēadmodū seq̄tur si verꝫ est a.de.b.ꝛ.b.de.c.verꝫ est.a.de.c.ꝛ eodē mō si.b.est.a.ꝛ.c. est.b.ergo.c.est.a.sic seq̄tur in opinione si opinat̄.b.esse a.ꝛ.c.esse.b.opinat̄.c.eē.a.ꝛ h̄ est(Quēadmoduz si sit.)

¶ Ergo h̄ q̄dem necīum siqs det primū:sz fortasse illud falsum opinari q̄ malū est bonū esse nisi sm accidēs.multipl'r eni poīe est hoc opinari perspiciendum ergo hoc melius.

¶ Consequēter determiat q̄uo ɔtingit opinari sine incōuenienti sil'r ista ɔria ꝛ q̄uo nō dicēs:qui de necītate opinabit̄ quo bonū esse bonū si detur p̄ᵐ.s.idē esse bonuz ꝛ malū:sed incōueniens est opinari hoc per se bonū inq̄ꝫtum bonū est malū:ꝛ idē inq̄ꝫtuz bonū est bonū:opinari aūt per accidēs nō est incōueniens.opinari enim bonum eē bonū:ꝛ simul cū h̄ opinari idē qd̄ est bonuz esse malū:ꝛ hoc sm t̄ps:vel sm locū vel aliquo tali mō non est incōueniens:ꝛ dicit q̄ ɔtingit opinari per se:vel per accidēs:qꝛ multipl'r ɔtingit opinari:ꝛ hoc valde ꝑspiciēdum est.sic igit̄ intēdit Arꝫ.q̄ huiusmodi ɔria sm accidens nō est incōueniens opinari.per se aūt est incōueniens:ꝛ hec est(ergo hoc quidem necessarium.)

Dubitabit hic aliqs q̄uo pctm̄ hic determinatū cadit iuxta syll'm ex oppositis. Et dicendum q̄ non ex parte ɔnis:sed ex parte p̄ncipioꝝ:qꝛ ibi supponunt̄ opposita ꝛ aliqn̄ opposita sunt ꝛ opinari opposita vno mō est inconueniens:ꝛ alio mō non sicut in hoc caplo determinatum est.ꝛ ꝓpterea fuit introductum hoc capitulum sicut prius dictum est. Dubiuz

Deinde querit̄:q̄re hoc pctm̄ noiatur fallacia opinionis.si eni sit fallacia:aut erit in dictione:aut extra dictionē:ꝛ si h̄ in elēchis debet determinari. Dubiuz 2º ¶ Itē querit̄ q̄re magis noiat̄ fallacia opinionis q̄ꝫ sensus ꝛ itellectus:cuz tn̄ in itellectu fiat hec fallacia in opponēdo aliqd falsum.¶ Ad p̄ᵐ dr̄ q̄ hec fallacia non

est in dictione nec extra dictionem istam: tamen bene potest p̄cedere fallaciaȝ in dictione vel tanq̄ȝ a qua causatur credulitas falsi. ¶ Ad aliud dōm ꝙ deceptio ista ꝯtingit iter incorpea: sed sola corpea a sensu percipiuntur: ꝛ ita nō est fallacia ꝓprie sensus. ¶ Adhuc non dr̄ fallacia itellectus: sed opinionis: eo ꝙ opinionis habitꝰ icertꝰ est ꝛ iuariabilis. silr cū opposita sint ꝯ̄ria ꝛ habitꝰ iste non pōt eē certꝰ sed est icertus ꝛ variabilis: ꝛ ita vere actus attribuitur: sed deceptio opinionum.

Dubium **Deinde** forte dubitabit aliquis de his que dicit in littera. ꝛ p̄mo de hoc qđ dicit: ꝙ si aliquis opinet̄ oēs quatuor ꝓpōnes que sunt ex diuersa ꝯiugatione idē ꝛ ſm idē sciet ꝛ ignorabit. hoc enim videt̄ falsum: tn̄ qꝛ nō ꝯtingit se scire ꝛ ignorare: tum qꝛ diuersa media sciet ꝛ ignorabit: ꝛ ita nō ſm idem. ¶ Et dōȝ ꝙ ibi accipit̄ scire cōiter pro scire ꝛ opinari. ꝛ silr vbiqȝ in hoc caplo. silr ideȝ ꝯtingit opinari ꝛ ignorare. ¶ Ad 2m cum dicit ꝙ idem habebit sciam ꝛ ignorātiaȝ intelligit ꝙ idem predicatum ſm idem subm scietur ꝛ ignorabitur: ꝛ non ſm idem medium in specie. s. ꝛ h̄ nō ſm ideȝ in numero: tn̄ melius dicetur sicut prius.

Dubium **Cōsequēter** dubitabit de his que sunt ex diuersa ꝯiugatione: vtrum. s. ꝯtingit opinari simul ibi oēs quatuor ꝓpositiones. videt̄ enim ꝙ sic per hoc qđ est in p̄ncipio capituli. supponit aliquam simul oēs quatuor ꝓpositiones opinari: ꝛ ex hoc infert
2° ꝙ ſm idē sciet ꝛ ignorabit. ¶ Adhuc sicut dicit iferius in illo caplo contingit scire p̄missas: non tn̄ scire ꝯ̄nem: quare ꝯtingit scire oē. b. esse. a. ꝛ. d. esse. b. non tn̄ scire oē
3° d. esse. a. ¶ Adhuc ꝯtingit simul opinari nullū. c. esse. a. ꝛ oē. d. esse. c. non tn̄ opinari ꝙ ex eis seqtur. q̄re ſm ips contingit opinari oēs quatuor ꝓpositiones preter ꝯ̄nes conuertentes ex eis: sed hoc non est incōueniens: quare videt̄ ꝙ ꝯtingit opinari incōueniens ſm vtrunqȝ me
Contra. dium. ¶ Sed ꝯtra. si ꝯtingit ꝙ oēs quatuor sunt opposite tūc ꝓposite erunt ꝯ̄rie ꝯ̄nes: ꝛ adhuc ꝯ̄ria: vel ꝯ̄dictoria p̄me ꝓpositiones vt dicit in littera. sed inconueniens est simul opinari opposita: q̄re incōueniens est simul opinari oēs ꝓpositiones sicut prius ostensum est: ꝛ sicut supponit Ar. sed hoc non erit sine inconuenienti.

Dubium **Sed tunc** dubitat̄ vtruȝ sit verū: vel non. videtur enim ꝙ sine incōuenienti cōtingit oēs quatuor ꝓpositiones opinari. est enim opinari omne. b. esse. a. ꝛ oē. d. e. b. non opinando ꝯ̄nem sicut patet per ea que ostendit in littera: quare ꝯtingit simul opinari premissas oēs non opinando ꝯ̄neȝ: ꝛ si hoc non erit incōueniens: quare oēs quatuor ꝯtingit siml̄ opinari sine incōuenienti. ¶ Juxta hoc forte querit̄ de quadaȝ ꝯ̄rietate que app̄et in littera eius. dicit eniȝ ꝙ si oē. b. esse. a. opinat̄ ꝛ oē. d. eē. b. necc̄io opinat̄ oē. d. esse. a. sȝ postea dicit ꝙ ꝯtingit opinari oē. b. esse. a. ꝛ. c. esse. b. ꝛ tn̄ nō opinari
Ad pm oē. c. a. ista apparent opposita. ¶ Ad pm dōm ꝙ oēs quatuor ꝓpositiones opinari sine additione esset inconueniens: qꝛ oppositis premissis oportet opinari ꝯclusionē.
Ad 2m ¶ Ad 2m dōm ꝙ si aliqs opinetur premissas opinat̄ necessario ꝯ̄nem si fiat p̄tractatio premissaꝝ ad ꝯ̄neȝ actu intermēdam: ꝛ hoc est qđ p̄mo dicit. si aūt opinatur premissas: sed nō p̄tractationem premissaꝝ ad ꝯ̄nem nihil prohibet non opinari ꝯ̄nem: ꝛ hoc intendit postea.

Dubium **Deinde** forte queret̄: vtrum ꝯtingit simul opinari oē. d. esse. a. ꝛ nullū. d. esse. a quare iam suppositum est: qꝛ nō videt̄: qꝛ sicut ꝯtingit opinari vt dicit oē. b. esse. a. ꝛ oē. c. esse. b. ꝛ tn̄ opinari. c. non esse. a. sed cū opinabitur oē. b. eē. a. opinabit̄ in vl̄i. c. esse. a. quare eadem rōne simul cōtingit opinari omne. d. esse. a. nulluȝ d. esse. a. ¶ Adhuc dicit Ar. in littera ꝙ ꝯtingit opinari 2°
omne. b. esse. a. ignorando tn̄. c. esse. a. qꝛ contingit aliqd scire in vniuersali: ꝛ ignorare in p̄ticulari: ꝛ ita scire oē. c. esse. a. ꝛ opinabitur nullum. c. esse. a. ꝛ sequitur tūc eadem rōne ꝙ simul opinat̄ omne. d. esse. a. ꝛ nullum. d. eē. a. ꝛ ita nō erit incōueniens simul opinari eas. ¶ Ad pm Ad pm
dicēdum: ꝙ sic idem eodeȝ modo opinatū sit ꝛ ignotū: ꝛ hoc est inconueniens: quare hic opinat̄ in vniuersali omne. c. esse. a. ꝛ ignoratur in particulari ꝙ. c. eē. a. nō est incōueniens. si omne. d. esse. a. ꝛ nulluȝ. d. esse. a. est incōueniens simul opinari: qꝛ eodeȝ mō simul opinate sunt. Uel potest dici forte melius ꝙ qn̄ Ar. dicit ꝙ contingit opinari omne. b. esse. a. ꝛ. c. esse. b. nō dicit ꝙ cōtingit simul opinari. c. non esse. a. qđ est oppositum ꝯ̄nis: sed nō contingit opinari. c. esse. a. sed non seqtur: si non putetur c. esse. a. ergo putat̄. c. non esse. a. ꝛ ideo nō dandū adhuc ꝙ simul opinatur. c. esse. a. ꝛ nulluȝ. c. esse. a. ¶ Ad 2m di Ad 2m
cendum ꝙ quādo dicit Ar. ꝙ ꝯtingit scire in vniuersali ꝛ in particulari: vt si sciatur omne. b. esse. a. scitur. c. eē. a. in vniuersali accipit̄. c. sub. b. ꝛ non eodem modo opinabit̄ oē. d. esse. a. ꝛ nullū. d. esse. a. ꝛ hoc est incōueniēs.

Ulterius forte dubitaret aliqs: vtꝝ ꝯtingat vnaȝ ꝓpositionē opinari ſm vtrūqȝ medium sicut maiores. Si nullum. c. esse. a. ꝛ oē. b. esse. a. ꝛ hoc dico sine incōuenienti. ꝛ videt̄ ꝙ non: qꝛ sciendo. oē. b. eē. a. sciet ꝛ omne. d. esse. a. dico in vl̄i: ꝛ sciendo nulluȝ. c. eē. a. sciet nullū. d. esse. a. dico in vl̄i: quare idem ꝛ eodē modo sciet ꝛ ignorabit: qđ est incōueniens: sicut dicit versus finē capituli. si enim opposita sunt ꝯ̄ria ꝛ ꝯ̄rie: qꝛ in vniuersali. Et dici potest: qꝛ possunt opinari ꝯ̄ria vt contraria: ꝛ sic est incōueniens: ꝛ hoc est qđ dicit versus finem capl̄i. aliter aūt ꝯtingit opinari ꝯ̄ria: ita. s. ꝙ opinatis nō possunt sine additione vlterius p̄tractari incōueniens: ꝛ sic opinari non est incōueniens. si aūt opinatur cōtraria in vniuersalibus: quare opposite sunt maiores duoꝝ medioꝝ sine minore ꝛ sic nō habet̄ incōueniens: ꝛ ideo ex oppositis nō pertractat̄ incōueniens sine additiōe nūeroꝝ. ¶ Aliter aūt dici pōt: qꝛ ꝯ̄nes iste. s. nullum. d. esse. a. ꝛ omne. d. esse. a. q̄uis in vniuersali opposite sunt tn̄ ignote sunt in p̄ticulari. vnde sciunt̄ qdē simpliciter ꝛ ignorant̄: sȝ magis vnumqđqȝ denoiari ab eo qđ simplr est in eo q̄ȝ ab eo qđ est ſm qd. dicte ꝯ̄nes magis debent dici simplr ignorate q̄ȝ scite. vnde nō vere dicere ꝙ ibi sciant̄ opposita: sed magis ignorant̄: ꝛ ita nō accidit incōueniens ex oppōne duoꝝ medioꝝ simul. Dubium

Adhuc forte quereret quō pōt sil̄ opinari duas ꝓpōnes ſm idē mediū nō tn̄ opinādo ꝯ̄nem. Dubium si enī opposita sit cū maioris q̄ȝ minoris opposita est ꝯclo in vl̄i ꝛ particulari sicut dicit in hoc caplo. q̄re scitis p̄missis simplr ꝯclo scit̄. ¶ Ad hoc dici pōt ꝙ si scit̄ in vl̄i scitur in p̄ticulari cū p̄tractatione maioris ad minorē simplr scit̄ ꝛ hoc est qđ est prius dcm̄ in caplo p̄nti: si tn̄ sciat̄ in vl̄i ꝛ p̄ticulari: sed sine p̄tractatione non debet in eo qui est actu ꝯsiderare: sed hoc qđ postea dicit: vel pōt dici ꝙ scire in p̄ticulari est duplr. vno mō apprehendēdo particulare esse sub vl̄i: ꝛ ita habitualis apprehensio est passionis de illo p̄ticulari: ꝛ sic scire cōtingit in particulari ignorādo ꝯ̄nē in eo qđ est in actu ꝯsiderare. alio modo apprehēdendo particulare ſm actualem inherētiam passionis in particulari: ꝛ sic est ignorare in particulari ꝛ hoc facit simplr cognitioneȝ: ꝛ sic scitur in vl̄i ꝛ in particulari est simplr scitū ꝛ nō p̄mo modo.

Ulterius aūt forte dubitabit aliqs de triplici mō sciēdi queȝ assignat qm̄ triplx est. ¶ Et dōm ꝙ vel scitur in vl̄i passio vel in particulari: in vl̄i Dubium

sciꝫ per maiorē ꝓpōnē qꝛ̃ sciꝫ de subto vlĩ ad subꝫ: aūt sciꝫ per ꝯ̃nē: ⁊ h̃ est scire per ꝯ̃nē in eo qȯ actu ꝯsiderat ⁊ sic est scire tripl'r ⁊ totidē modis per oppōnē ignorare. ¶ Deinde queriꝫ quid scire cui ignorare opponiꝫ. ¶ Et dōm ꝙ scire in vlĩ: ⁊ ignorare in vlĩ opponūtur. Adhuc scire in particulari ⁊ ignorare in particulari opponiꝫ. Adhuc scire in eo qȯ actu considerat ⁊ ignorare in eo qȯ actu nō ꝯsiderat. Adhuc qꝛ scire in particulari supponit ante se scire in vlĩ: ⁊ scire in eo qȯ actu cōsiderat supponit ante se vtrūqꝫ illoꝝ ⁊ aliqd addit: ⁊ iō opposita sunt incōpossibilia scire in ꝑticulari ⁊ ignorare in vlĩ. silr scire in eo qȯ actu cōsiderat ⁊ ignorare in vlĩ ⁊ ꝑticlari cōpolia. sunt aūt scire in vlĩ ⁊ ignorare in ꝑticulari. silr scire in vlĩ ⁊ ꝑticulari ⁊ ignorare in eo qȯ actu ꝯsiderat: ⁊ vtrūqꝫ istoꝝ oñdit auctor in lr̃a. Ex his g̃ pꝫ qūo ꝯtigit opinari sine icōueniēti: ⁊ qūo nō in his que sunt nō ex eadē ꝯiugōne. ¶ Cōsequēter forte q̄reꝫ qūo ꝯtingit in his opinari. qꝛ si vnū mediū polē sit ambas ꝓpōnes sil' opinari: q̄riꝫ an ꝯtingit vnā opinari ꝫ vtrūqꝫ mediū: vt manifeste maio. ⁊ mino. an. s. ꝯtingit sine incōueniēti opinari oē. b. eē. a. ⁊ nullū. c. eē. a. cū. c. sit sub. b. Et dicūt qdā ꝙ sic. Pro qbus pōt talis rō induci. Ari. in h̃ cap̃ dicit ꝙ ꝯtingit opinari oē. b. eē. a. ⁊ oē. c. eē. b. ⁊ t̃n opinari. c. nō eē. a. qȯ est oppositū ꝯ̃nis. Cuꝫ g̃ ꝫm Ari. ꝯtingit opinari ambas ꝑmissas ⁊ siml' cū his oppositū ꝯ̃nis. g̃ multo forti⁹ cū maiori ꝓpōne ꝯtingit opinari oppositū ꝯ̃nis. q̄re seqꝫ. si oē. b. est. a. ⁊ oē. c. est. b. g̃ oē. c. est. a. simul opinari ꝯtingit oē. b. eē. a. ⁊ nullum. c. esse. a. ¶ Ad opp^m in ꝑn° capituli vbi Ari. exēplificat in his que sunt ex ꝯ̃ne eadē. dicit ꝙ qui simul opinanꝫ oē. b. eē. a. ⁊ nullū. c. eē. a. nihil aliud opinanꝫ q̄ꝫ ꝙ aliq̄ mō omni modo ignorare. hoc aūt est incōueniēs: ⁊ impossibile sicut dicis idē: q̄re videꝫ ꝙ ꝫm Ari. non ꝯtingit simul opinari eos sine incōueniēti. ¶ Adhuc g̃ opinaꝫ omne. b. esse. a. cū. c. sub. b. sit nouit in vlĩ. c. nō eē. a. sed eo mō quo sciꝫ oē. c. esse. a. sciaꝫ in vlĩ. ⁊ nullūꝫ. c. eē. a. ⁊ ignoreꝫ in vlĩ. sꝫ idē sciꝫ in ꝑticulari ex hypothesi: qꝛ simul ⁊ opinanꝫ oē. b. eē. a. ⁊ nullū. c. esse. a. quare sequitur ꝙ idē sciaꝫ in ꝑticulari ⁊ ignoreꝫ in vlĩ: qȯ est incōueniens: sicut pꝫ ex ꝓdictis. Ex his igiꝫ videꝫ ꝙ in his que sunt ex eadē ꝯ̃ne sine incōuenienti nō ꝯtingit per vtrūqꝫ mediū opinari vnā ꝓpōnē: qȯ ꝯcedi pōt. ¶ Ad obm dōm ꝙ nō dicit Ari. ꝙ ꝯtingit scire oē. b. esse. a. et c. esse. b. ⁊ t̃n scire vel opinari. c. nō esse. a. sed simul cuꝫ ꝑmissis ꝯtigit nō putare ꝯ̃nē ⁊ nō seqꝫ. si ꝯ̃ nō opponitur. g̃ ꝯclō putaꝫ nō esse: sꝫ eꝯ̃. sꝫ qūo h̃ sit verūꝫ: pꝫ per lr̃aꝫ ei⁹ si quis ispiciat: ⁊ ita nō simul ꝯtingit simpl'r opinari maiorē ⁊ opp^m ꝯ̃nis sine icōueniēti. ¶ Deide dubitabit adhuc forte aliqs cū al'r se habeat oppositio in his que sunt ex eadē ꝯiugatiōe q̄ꝫ in his que non sunt ex eadē ꝯiugatiōe. q̄re nō determinauit. Et pōt dici ꝙ h̃ est per modū opinādi ꝯuenientē in his que non sunt ex eadē ꝯ̃ne: ⁊ qꝛ cā per se pꝫ: qꝛ opinaꝫ omne. c. esse. a. ⁊ nullū. c. esse. a. qȯ est incōueniēs. Eodē aūt mō quo opinabiꝫ maior vtriusqꝫ medȳ. Sꝫ dicet aliqs ꝙ nō est incōueniēs opinari oē. c. esse. a. ⁊ nullū. c. eē. a. qꝛ omne. c. est. a. opinaꝫ in vlĩ ⁊ ignoraꝫ in ꝑticlari in eo qȯ est nullū. c. est. a. ¶ Et dōꝫ ꝙ scire pro opinari in vlĩ ⁊ ignorare in ꝑticulari nullū. c. esse. a. est incōueniēs. ⁊ h̃ est qȯ ꝓdeterminatū est. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de mō ostendendi ꝙ ꝯtingit simul opinari bonū eē malū ⁊ malū esse bonū. videꝫ enī ꝙ sua ostēsio sit sine vlĩ ꝓpositiōe cū dicit. si. b. est. a. ⁊. c. est. b. g̃. c. est. a. ⁊ si opinatur malū eē: ⁊ sil'r bonū esse malū oppositū bonū eē bonum. sed dōm ꝙ in ꝓpōnibus per se veris aut falsis nō differunt ꝫm rem vlis ⁊ indefinita ꝓpositio: ⁊ ꝑticularis. ⁊ ꝙ in dicto exēplo accipianꝫ ꝓpōnes per se. ¶ Sꝫ ꝯtra acceptis ꝑmissis per accñs: sic premisse ꝯtingētes sequiꝫ ꝯclō sic. si opinaꝫ h̃ ꝙ est malū eē bonū. ⁊ h̃ est bonū esse malū opinaꝫ donū esse bonuꝫ. ¶ Et dōm ꝙ non sequiꝫ ex necessitate sine vniuersali ꝓpositione: sicut patet intuenti: sed exēplum earuꝫ cōmune est ⁊ trāscendens potens intelligi cum vniuersali vel sine.

Quando autem ꝯuertitur extremitates necesse est ⁊ mediū ad vtrāqꝫ cōuerti: vt si. a. de. c. per. b. est. Si conuertiꝫ ⁊ inest alicui. a. oĩ. c. ⁊. b. a. cōuertiꝫ: ⁊ inest cui. a. omni. b. per medium. c. ⁊ c. b. per medium cōuertitur. a. ⁊ non inesse similiter: vt si. b. inest. c. a. ꝟo non inest neqꝫ. a. inerit. c. Si ergo. b. cōuertitur. a. ⁊. c. ad. a. cōuertitur: sit enim. b. quideꝫ nulli inesse. a. ergo neqꝫ. c. a. omni enim. c. inerat. b. ⁊ si. b. cōuertitur. c. ⁊. a. conuertitur. c. nam de quo omni. b. ⁊. c. ⁊ si. c. ad. a. cōuertiꝫ ⁊. b. ꝯuertetur ad. a. cui. b. inest. c. cui autem. c. a. nō inest: ⁊ solum hoc a conclusione incepit: alia ꝟo non similiter: vt in predicatiuo syllogismo.

Postq̄ꝫ Aristo. determinauit de syllo hic determinat de qbusdā rōnibus syllo annexis ⁊ in syllm reducibilib⁹. ⁊ diuidiꝫ in duas. In p° determinat q̄dāꝫ accidētia ad reductionē eoꝝ in syllogismuꝫ. in secunda cum dicit (Oĩa aūt non solum ⁊c̃.) determinat de eis ⁊ de reductione eoꝝ. ꝑma in duas. In ꝑma determinat quinqꝫ regulas siue ꝯueniētias ꝑtinētes ad terminoꝝ ꝯuersionē. In scd̃a incidenter adiūgit sextaꝫ de electione ⁊ fuga ꝯtrarioꝝ cum dicit. (Quādo aūt duo fuerint.) Pars ꝑma ꝯtinet qnqꝫ regulas siue cōueniētias: quaꝝ ꝑma talis est: quando extremitates ꝯuertuntur necesse est mediū ostendi ꝯuersiue ad vtrāqꝫ extremitatē. ꝑmo ergo ponit eam: ⁊ h̃ est (Quando ꝯuertuntur.) Secundo eaꝫ declarat. ⁊ ꝑmo in mō affirmatiuo. secūdo in modo negatiuo. In affirmatiuo sic procedit. ꝑmo ex ꝯuersione ꝯ̃nis ostendit medium ꝯuersum ad maiorē extremitatē sic: si in ꝑncipio q̄ꝫ syllogism⁹ fit oē. b. est. a. omne. c. est. b. g̃ omne. c. est. a. ex ꝯuersa conclusionis ⁊ minore seqꝫ ꝯuersa maioris sic. oē. c. est. b. oē. a. est. c. ⁊ h̃ est (Si cui. a. de. c.) scd̃o innuit similiter ostēdi ꝯuersam minoris ex ꝯuersa ꝯ̃nis ⁊ maioris sic. oē. a. est. c. omne. b. est. a. ergo omne. b. est. c. ⁊ h̃ est (B. c. conuertunꝫ.) Consequenter ostēdit ideꝫ in syllo negatiuo ⁊ diuiditur in duas. In prima ostendit ꝙ si mediū cōuertatur cū extremis ⁊ extrema in secunda huius conuersam. In ꝑma sic procedit. ꝑmo disponit syllogismū negatiuum. in secundo prime sic. nullū. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. ⁊ h̃ est (Non in eius.) secundo ex ꝯuersa maioris ⁊ minoris syllogiꝫat ꝯuersaꝫ ꝯ̃nis in secūdo secunde sic. omne. c. est. b. nullū. a. est. b. g̃ nullum. a. est. c. quare cū. b. ⁊. c. ꝯuertunꝫ a quocūqꝫ remouetꝫ vnum ⁊ reliquum. ⁊ hoc est (Si. b. ꝯuertatur.) Ex his patet ꝙ si mediū conuertatur cū extremis ⁊ extrema conuertuntur. ¶ Cōsequēter ostendit huius ꝯuersam. s. ꝙ si extrema cōuertanꝫ ⁊ medium conuertetur cuꝫ extremis. ⁊ ostēdit t̃n ex ꝯuersa ꝯ̃nis ⁊ minore. seq ꝯuersa maioris in scd̃o secūde sic. omne. b. est. c. nullū. a. est. c. ergo nullū. a. est. b. ⁊ h̃ est (Et sic ad. a.) Et qꝛ in

syllo affirmatiuo tm̄ ostēdit ꝙ si extrema ꝯuertanť et mediū cū extremis ꝯuertať: ꝗ cū extrema ꝯuertantur iō adiūgit ꝙ solū vltima ratio facta iuxta syllm̄ negatiuū icepit a ꝯne ⁊ terminabiť ad premissas. sic fuit in syllogismo affirmatiuo si alie rōnes facit iuxta ipsum nō silr pcesserunt: ⁊ hoc est (Et solum hec a ꝯne.)

¶ Rursum si. a. ⁊. b. cōuertunť: ⁊. c. ⁊. d. silr: omni autem necesse est. a. aut. c. inesse: ⁊. b. ⁊. d. sic se habebunt vt omni alteruz insit: qm̄ enim cui. a. b. ⁊ cui. c. d. omni autem. a. aut. c. ⁊ non simul: manifestū qm̄ ⁊. b. aut. d. omni ⁊ non simul: vt si genitum corruptibile incorruptibile ingenitum necesse est qd̄ factum est corruptibile ⁊ corruptibile factū esse: duo eni syllogismi constituti sunt.

¶ Secūda regula siue ꝯueniētia quā ostdit est ista. Si a. ⁊. b. ꝯuertanť ⁊. c. ⁊. d. ꝯuertanť ⁊. a. vel. d. de quolibet ⁊ nō ambo de eodē. pmo ꝗ ponit eā ⁊ ħ est (Rursum si a.) 2° resumit eam sub verbis euidentibus: ⁊ addit exēplum: ⁊ pz. ⁊ ħ est (Qm̄ enim cui.) 3° figūat ostensionez eius dicens: ꝙ duo sylli ꝯstituti sunt ad hec. ⁊ ħ sic itelligē ꝙ pᵒ ꝯsitia ostendiť vno syllo sic. oē qd̄ est. a. vel. c. est. b. vel. d. sed oē qd̄ est. a. vel. c. sꝫ nihil idē est. a. vel. c. ꝗ nihil idē est. c. vel. d. pmisse coꝝ patent: q2 sumunť ex hypothesi: ⁊ ita ꝯsitia tota ostsa ē. ⁊ ħ est (Duo. n. sylli.)

¶ Rursuz si oi qdez. a. vel. b. ⁊. c. vel. d. simul aūt non insunt. Si ꝯuertitur. a. ⁊. c. ⁊. b. ⁊. d. ꝯuerteť: nam si alicui nō inesse. b. cui. d. palam qm̄. a. inest. Si aūt. a. ⁊. c. ꝯuertunť eni: quare simul ⁊. c. ⁊. d. hoc autem impossibile.

¶ Tertia regula siue ꝯueniētia talis est ⁊ ꝗsi ꝯuersa pcedentis. si. a. vel gbus inest. c. siue ambo eidē silr. c. vel d. cuilibet: sꝫ ēt nō ambo: silr ⁊. a. ⁊. c. ꝯuertanť neċe est b. ⁊. a. ꝯuerti. pᵒ ponit eā. ⁊ ħ est (Rursum si oi.) Scdo ostendit eā per ipossibile sic. si. b. ⁊. d. nō ꝯuertunť: ergo alteruz est in plus reliquo. sit ergo. d. in plus: diciť ergo d. de aliquo de quo non diciť. b. sed si de illo non diciť b. tunc dicitur de illo. a. ex hypothesi. ⁊ si. a. ⁊. c. q2 cōuertuntur: quare. c. dicitur de aliquo de quo. d. qd̄ est cōtra hypothesim. ⁊ ħ est (Nam si alicui.)

¶ Qn̄ aūt. a. oi inest. b. ⁊. c. ⁊. a. de nullo subiecto alio pdicať: iest aūt ⁊. b. oi. c. necesse est. a. ⁊. b. ꝯuerti. Qm̄ enīz de solis. b. c. diciť. a. pdicatur aūt ⁊. b. ⁊ idē de se ⁊ de. c. manifestum qm̄ de quibus. a. ⁊. b. dicetur de omnibus.

¶ Quarta regula talis est. Si. a. pdicať de. a. ⁊ de. b. ⁊. c. subis ⁊ solū de his ⁊ vnū subtoꝝ de altero dr̄ vlr sicut b. ⁊. c. neċe est pdicatū ꝯuerti cū illo vt. a. cum eo qd̄ est b. pmo ergo ponit istā. ⁊ ħ est (Qn̄ aūt. a.) 2° ostēdit sic a. dr̄ de solo. b. ⁊. c. si. b. de ipso ꝯstat: ⁊ etiā de. c. per hypothesiz: ⁊ solū de his sicut pz: q2 si. b. de aliis demrať ⁊. a. silr qn̄. a. dr̄ de omni. b. ꝗre pz ꝙ de eisdē demrantur. a. ⁊ b. cum conuertuntur. ⁊ ħ est (Qm̄ enim de solis.)

¶ Rursum quando. a. ⁊. b. toti. c. inest conuertitur autem. c. b. necesse est. a. omni. b. inesse: quoniam eni omni. c. inest. a. c. autem. b. eo ꝙ conuertuntur: ⁊. a. omni. b. inerit.

¶ Quinta regula talis est. Si. a. ⁊. b. dicanť pdicata vlr de subto. c. ⁊ vnū pdictoꝝ cū subto ꝯuertať sicut. b. cuz eo qui est. c. necesse reliquū predictoꝝ de eadē dici vlr sicut. a. de. c. ⁊ ħ ostendit per syllogismuz factū in pmo pme sic. omne. c. est. a. ⁊ omne. b. est. c. q2 ꝯuertunť: quare omne. b. est. a. ⁊ ħ est (Rursum quando. a.)

Quando aūt cū duo fuerint opposita vt. a. eligēdū magis ꝗ̄. b. ⁊. d. ⁊. c. similr si magis eligēda sunt. a. c. ꝗ̄. b. d. a. magis eligēdū ꝗ̄. d. similr eni sequēdū. a. ⁊ fugiēdū. b. opposita eni ⁊. c. ei qd̄ est. d. naz hec opponunť. Si ergo. a. ei qd̄ est d. silr eligendū: ⁊ ei qd̄ est. c. b. similiter fugiēdum: vtrūqꝫ eni vtriqꝫ silr fugiendū ⁊ sequēdum: quare ⁊ ħ ambo. a. c. ⁊. b. d. Qn̄ aūt magis non possibile est silr. nam ⁊. b. d. silr erant. Si aūt. d. magis eligēdū ꝗ̄. a. ⁊. b. ꝗ̄. c. minꝰ fugiendū. naz qd̄ minus est minori opponeť: magis aūt eligendum est maius bonuz: ⁊. b. minus malum ꝗ̄. a. minus bonū: ⁊. c. maius malum: vniuersuz ergo. b. d. magis eligendū ꝗ̄. a. c. nunc aūt nō est: ergo. a. magis eligēduz ꝗ̄. d. ⁊. c. ergo minus fugiendū ꝗ̄. b.

Sexta regula est supra 3ria ꝗsi incidentaliter addita de eligēdo ⁊ fugiēdo: ⁊ est talis. s. a. ⁊. b. sint opposita: ⁊. a. sit eligēdum: ⁊. b. fugiendū. Et adhuc. c. d. sint opposita ⁊. d. sit eligēdū ⁊. c. fugiēdū. Et adhuc magis sit eligēdū. a. c. aggregata ꝗ̄. b. d. ⁊ tūc magis est eligendū. a. ꝗ̄. d. pmo ꝗ ponit eā. ⁊ ħ est (Quādo duo fuerint.) scdo eā ostēdit ⁊ diuidiť. q2 pmo ostendit eā per rōnē. 2° per exēplū cū. dicit (Si ꝗ eligat.) per rōnē aūt ostēdit eā ducendo ad ipossibile inniēs oppositū ꝯnis sic. si. a. nō est magis eligendū ꝗ̄. d. sꝫ cū hec pōt esse vera duplici de cā. s. vel q2. a. ⁊. d. sunt eque eligēda: vel q2 a. sit minus eligēdū ꝗ̄. d. pmo ducit ad oppositū hypothesis supponēdo sensuz ꝓpriū. scdo scdm̄. de pma parte supponit ꝙ. a. ⁊. d. sint eque eligenda: ⁊ assumit istaz. eq̄liter eligendo opponiť eq̄liter fugiendū. Ex qbus sequiť ꝙ. b. ⁊. c. silr fugienda sunt: ꝗre aggregatuz ex. a. c. erit silr eligēdū sicut aggregatū ex. b. d. Cuius oppositū suppositū est: ꝙ aggregatū ex. a. c. sit magis eligēdū ꝗ̄ aggregatū ex. b. d. ⁊ ħ est (Silr eni sequēdū.) Cōsequēter supponit alteꝝ sensum ⁊ ducit ad incōueniens sicut pus sic. Si. a. sit minus eligendū ꝗ̄. d. cū minus eligendo opponať minus fugiendū: sequiť ꝙ cum. a. sit minꝰ eligendū. b. erit minus fugiendū: sed magis eligenduz est aggregatū ex magis eligendo ⁊ minus fugiendo ꝗ̄ aggregatū ex minus eligendo ⁊ magis fugiendo. ħ per se notū est: quare aggregatū ex. b. ⁊. d. magis eligenduz est ꝗ̄ aggregatuz ex. a. ⁊. c. ⁊ ħ est ꝯtra hypothesim: ⁊ ħ est (Si aūt. d. magis.) Consequenter infert principalē ꝯnem: q2 cum. a. non est magis eligendum ꝗ̄. d. ⁊ ħ est (Ergo. a. magis.) Ex hoc infert incidentaliter ꝙ. b. est fugiendum magis ꝗ̄. c. ⁊ ħ est (Et. c. ergo.)

¶ Si ergo eligat omnis amans ſm amorez. a. sic se habere: vt cōcedere ⁊ non concedere: in quo. c. aut concedere in quo. d. ⁊ nō talē esse: vt concedere in quo. b. Manifestum quoniā a. huiusmodi esse magis eligendum est ꝗ̄ cōcedere: ergo diligere magis ꝗ̄ coitus eligendum ſm amorem magis: ergo amor dilectio

nis est ꝙ̃ eius qđ est coeūdi. Si aūt huiꝰ maxime ⁊ finis qđ est coire: aut non est oino: aut gratia diligendi: nam ⁊ alie concupiscentie ⁊ alie virtutes sic fiunt. Quo ergo se habent termini ꝺm ꝯuersionē: ⁊ in eo ꝙ magis eligendi vel magis fugiendi manifestum est.

¶ Cōsequēter ondit dictā ꝯūtiā in exēplo. ⁊ po ponit exēplū. 2o ex illo ꝯcludit correlariū. exēplū tale sit. velle ꝯcedere. b. nolle ꝯcedere. c. ⁊ intelligit per ꝯcedere agere simplr in bonis ⁊ hōestis. s. ḡ magis est eligēdū ab amico vt amicus vellet agere ⁊ si nō agat ꝙ̃ nolle agere: cū tn̄ agat. pz ꝙ magis est eligēda bona volūtas sine actione ꝙ̃ actio sine illa volūtate: ⁊ ita magis eligēdum est simplr ⁊ ꝑ se nolle agere ꝙ̃ agere. ⁊ h̄ ē. (Si ḡ eligat.) Cōsequēter ex h̄ īfert correlariū sic. si bōa volūtas est magis eligēda ꝙ̃ actio corꝑalis. dilectio āt fit ꝺm bonā volūtatē ⁊ coitꝰ ꝺz actū corꝑalē. ḡ magis eligēda est dilectio ꝺz amorē ꝙ̃ coitꝰ. ⁊ ex h̄ īfert ꝙ dilectio est magis finis amoris ꝙ̃ coitꝰ. ⁊ h̄ est (Ergo diligere.) Et ex h̄ tūc īfert ꝙ amor nō est oino ꝑꝑ coitū: ſz ꝑꝑ dilectionē. aut si sit magis tn̄ ⁊ ꝑcipue ꝑꝑ dilectionē ꝯcupiscibilis: ⁊ iō h̄ est optimū ꝑꝑ h̄ ꝙ est finis eiꝰ. ⁊ h̄ est (Si āt maxie coire.) Et nō ꝙ drīa est iter amorē ⁊ dilectionē. Amor eni est cū accipit aliqd ⁊ amat ꝑꝑ se ⁊ in se cum sit sine collatiōe ad alteꝝ respectu cuiꝰ eligit: ⁊ h̄ dicit nois interꝑtatio. est eni idē ꝙ diuersoꝝ electio. est igit amor ꝑꝑ dilectionē. ꝑꝑ h̄ eni tollit aliqd vt ꝯferat ad alteꝝ respcū cꝰ fit eligētia si meliꝰ fit. ¶ Coīter epilogat dicēs ꝙ manifestū est quō termini se hn̄t ꝺm ꝯuersiones: ⁊ h̄ dicit ꝙ̃tum ad 5que regulas ꝑmas. ⁊ vlr manifestum est quō se habet ꝺm eligendum ⁊ fugiendum. ⁊ h̄ dicit quātum ad vltimā: ⁊ h̄ est (Quō ergo se hn̄t.)

Dubiū

Dubitatur in pnº ad qđ introducunt h̄ iste regule ⁊ ꝑ qua necitate: ⁊ quō sumunt. ¶ Et dōz ꝙ qꝛ itēdit h̄ reducere q̄sdā rōnes in poa ad syllm. ꝑpterea ad euidētiā reductiōis eoꝝ ꝑdeterminat q̄sdā regulas ꝑtinētes ad eoꝝ reductionē: qꝛ reductio nō est sine ꝯuersiōe: iō q̄sdā regulas ad terminoꝝ ꝯuersionē ꝑtinētes determiat. s. 5que potes: sꝫ vo q̄si icidēter introducunt vt dcm̄ est. Si eni sūt 5que pe regule vel les. s. tres ꝑꝑ termioꝝ ꝯuersionē ad reductionē orōnū simplr. due āt vltime ad reductionē orōnū q̄rūdā spāliū ¶ Adhuc ꝑmaꝝ triū pa determiat ꝑꝑ reductionē vniꝰ orōnis syllāte in aliā orōnē syllātā. 2a vo ⁊ 3a ꝑꝑ euidētiā orōnis nō syllāte: ſz syllāde: ſz orō syllanda vel affirua vel negua. 2a regula determiat ꝑꝑ ꝯuersionē terminoꝝ ꝯuertibiliū. sic ḡ pz quō ⁊ ad qđ sint tres pores pe. 4a ⁊ 5a ponunt ꝑꝑ q̄sdā orōnes reducēdas: q̄s in sequētibꝰ determiabit. 4a est ꝑꝑ enthimema: ⁊ ꝑꝑ ordinē signi ⁊ ꝑdigij in syllo. 5a āt ꝑꝑ iductionē ⁊ eiꝰ reductionē in syllz. sic igit pz vtilitas ⁊ acceptio dictaꝝ 5que regulaꝝ. ¶ Sꝫ dicet aliqs ꝙ dꝫ eē alia regula docēs reductiōe exēpli ⁊ deductiōis ⁊ istātie. ¶ Et dōz ꝙ istātia ⁊ deductio vere syllāte sūt: ⁊ iō vere nō idigēt reductiōe in syllm. sic enthimema ⁊ iductio. Exēplū āt nō est reducibile in syllm: qꝛ ꝯstat ex q̄tuor termis: nec ēt syll's est de se necīus: sic patebit ifra. ⁊ iō nō determinauit regulas docētes reductionē exēpli deductiōis ⁊ istātie sic iductiōis ⁊ enthimematis. Ex his ḡ māifestū est ꝙ soler q̄ri de iductiōe pe ꝯūtie. videt eni ꝙ suꝑfluat cū in ꝑcedētibꝰ circa syllm circularē appeat idē determiari: ⁊ pz iā ꝙ nō iducet ī suꝑflue. pz ēt cā iductiōis ⁊ exēpli ex ꝑdictis. ¶ Adhuc forte dubitabit de pa ꝯuētia qđ itēdit ꝑ h̄ ꝙ dic ꝯuerti. aut. n. itēdit ꝯuersionē aut cōuertibilitatē. si itēdit ꝯuersionē. ḡ ꝑticlaris affirua cōuersionē nō hz: ⁊ nō ꝯtigit in syllo: vbi ꝯcludit ꝑticularis affirua ondere mediū ꝯuerti ad vtrāqꝫ extrēitatē ꝑ ꝯuersionē extrēoꝝ. ¶ Adhuc vlis affirua nō hz ꝯuersionē in vlez ꝑpōnē: ſz ipse vtit in ondiōe sua tali ꝯuersione: q̄re nō videt ꝙ itēdit loq de ꝯuersiōe quā in pnºbus libri determiauit. Si āt itēdat de ꝯuertibilitate. 5. ois hō est asinꝰ. oē risibile est hō. ḡ oē risibile ē asinꝰ. h̄ ꝯuertunt extrēa: ⁊ tn̄ mediū nō ꝯuertit cuz extremis. ¶ Adhuc ipse ondit regulā eiꝰ in syllo nego vbi extrēa eiꝰ ꝯuertunt nō hn̄t ꝯuertibilitatē: q̄re nō itēdit loq de ꝯuertibilitate termioꝝ. ¶ Et dōz ꝙ itēdit de ꝯuersiōe simplici i termis: ita. s. ꝙ ꝑdicatū fiat subz: ⁊ eꝯ manēte sꝑ eadē q̄titate: ⁊ iō vle i vlez. ¶ Adhuc nō extēdit se eiꝰ regula ad modos ꝑticlares: ſz tm̄ ad vles q̄tū ad h̄ qđ dic mediū ꝯuerti ad vtrāqꝫ extrēitatē. h̄. n. nō cōtigit in modis ꝑticlaribꝰ ꝙ extrēa ꝯuertunt. ꝑ h̄ pz rñsio ad obta. ¶ Adhuc q̄rit q̄re magis ondit in syllo negatiuo ꝙ si mediū ꝯuertat cū extremis ꝙ extrēa ꝯuertant ꝙ̃ in syllo affirmatiuo. Et dici pōt ꝙ in syllo affirmatiuo nō idiget ista ondiōe. si. n. mediū in syllm affirmatiuū ꝯuertat cū extremis: cū q̄cūqꝫ vni ⁊ eidē ꝯuertunt sibi iuicē ꝯuertant. pz ꝙ extrēa ꝯuertunt. sic aūt nō ē in syllo nego: qꝛ ibi hn̄t aliq termini oppo. qꝛ igit manifestū erat in syllo affiruo ⁊ nō sic in nego: iō ondit in syllo nego ⁊ nō in affiruo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo ꝙ dicit in syllo nego ex ꝯuersa mi. ⁊ ma. ꝯcludi ꝯuersā ꝯnis. si. n. sic fiat erit dispō tertie figure miore existe negua ⁊ ꝯne vli: q̄ꝝ vtrūqꝫ est icōueniēs. Si āt accipiat ꝯuersa mi. cū ꝯuersa miore fiet pa figura ⁊ minor negua ⁊ h̄ est icōueniēs. h̄ āt pz si fiat syllo in 2o pe. Et deinde ordient adiuicē ꝯuersa miore ⁊ maiore aut ꝯuersa maiore ⁊ miore. ¶ Adh̄ dōz ꝙ seqt ꝯuersa ꝯnis siue accipiat maior siue eiꝰ ꝯuersa. nō tn̄ ꝑ formā syllicā: ſz vtute termioꝝ ꝯuertibiliū mi. qꝛ cum. b. ⁊ c. ꝯuertant qcqd remouet ab vno remouet ab altero a q̄ remouet: vni ⁊ reliquū. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de eo qđ vlt ondere ꝯūtia ma. ꝑ ꝯūtiā ꝯnis ⁊ mi. minore negua in pa figura sic. oē. c. est. b. nullū. a. ē. c. Ad qđ dicūt aliq: ꝙ opz itelligere neguam in termis imediate oppositi aliq̄ gnē: sic par ⁊ ipar opponunt circa nūeꝝ ⁊ rectū: ⁊ curuū circa lineā: ⁊ opz tūc ꝯuersaz ꝯnis in affiruam trāsponere. sic. oē. c. est. b. oē nō ens. a. est. b. q̄re nullū. a. est. a. ⁊ erit ꝑpō vera ⁊ affirua inq̄tū trāsponit negua: sic iste sūt vere nullū par in nūero ipar. oē nō ens par nūerꝰ ē ipar: ⁊ h̄ est ꝑꝑ ꝯuertibilitatē ⁊ imediationē termioꝝ. Uel pōt meliꝰ dici: sic ꝙ ꝑtēdit lrā ꝙ dꝫ sumi ꝯuersa ꝯnis ⁊ ꝯuersa mi. ad ꝯcludēdum ꝯuersaz maiorē. i 2o 2e: ⁊ h̄ pz in expōne lre. Et dicūt qdā ꝙ tā ꝯ ꝙ̃ maior ⁊ eadē ꝯuersa negue sūt ex qbꝰ nō affirua ⁊ ꝯuersa mi. affirua ſz regula quā ondit h̄ ē. qñ ꝯuertunt extrēitates necēe ē mediū ꝯuerti ad vtrāqꝫ extrēitatē. ⁊ si h̄ tūc dꝫ ꝯuerti mior extrēitas: q̄re vel regula est falsa: vl' oz ꝙ possit ondi ꝯuersa miore. Sꝫ dicet ꝙ regula nō extēdit se ꝺz totū ad syllos negos: ſz solū ad vles affiruos. Sꝫ 5. ꝯuersa ꝯnis trāsponit i affiruam ⁊ miorē. silr ꝺz qđ factū ē in syllo circulari ondit mior sic. cui oi iest. a. ei nulli iest. c. b. nulli iest. a. ḡ. b. oi iest. c. ⁊ ita oē. b. ē. c. Pōt āt idē ꝯcedi. s. ꝙ sic ꝯtigit ondet ꝯuersaz miorē: qꝛ ex ꝑdetermiatis pz. iō subticuit. h̄ ē icōueniēs modus ondiōis: vl' pōt dici sic ꝑus dcm̄ ē ꝙ nō tota rla eiꝰ extēdit se ad syllos negos: ⁊ ita nō ꝑt h̄ ondi ꝯuersa mi. ¶ Ad oiz dōz ꝙ si lꝫ h̄ vti hō trāspōne fuit ꝑꝑ nāz circularis ondiōis in q̄ nō accipit terminꝰ aliqs ex: ⁊ iō māet affirua in q̄ fit sic

τ neg^{rum} trāſpoſita. h āt nō licet vti trāſpōne: q2 nō eſt h aliqd reſpiciēdo ad nāꝫ circlarīū niſi per accñs. nō enī oñdit̄ ꝯuerſa pmiſſe ꝑ ꝯuerſaꝫ ꝯñis: q2 debeat fieri oñſio circularīū ei qd dꝫ oñdi termioꝝ cōuerſio. ℭ Adhuc forte dubitabit aliqs de vltima regula quā oñdit. videt̄ enī ꝙ non debeat terminari cū pertineat ad moralem materiā ꝓprie. hic aūt nō itēdit de aliq̄ mā ſpāliter ꝯſiderata. ℭ Et dōm ꝙ cū hec ſcia ſit gnālis τ rectificatiua in materijs ſpālib⁹ nō eſt incōueniens ꝙ in vlī determiet̄ alia regula reſpiciēs magis māꝫ moralē ꝗ̄ aliā. ℭ Sꝫ tūc q̄rit̄ cū ſit ſciētia moralis rōnalis τ nālis: τ ipſe determiat hic regulas ꝑtinētes ad māꝫ rōnalē τ aliā ꝑticularē. τ ad māꝫ moralē: q̄re nō determinat aliq̄ꝫ ꝑticularē ad nālē. ℭ Et dici pōt ꝙ cū in ſcia nāli itēdim⁹ rōnē abſolute ſine cōpatiōe ad aliud nō opꝫ alias ſpāles regulas dare de mō iueſtigādi vel ſciēdi in nālib⁹ ꝗ̄ que dant̄ in rōnalib⁹. in moralib⁹ āt opꝫ aliqd addere vt nouā rōnē determinare ꝑticularē per cōpationē ad aliud qd eſt eligēdū vel fugiēdū. ℭ Ulteri⁹ forte dubitabit aliqs de h qd ſupponit in lr̄a. ſ. ꝙ magis eligēdū magis fugiēdū opponunt̄: τ min⁹ eligēdū τ min⁹ fugiēdo τ eque eligēdū τ eque fugiēdo. videtur enī inſtātia: q2 bene viuere magis eligēdū ꝗ̄ viuere. τ tñ nō bene viuere nō eſt magis fugiēdū ꝗ̄ nō viuere imo min⁹. ℭ Adhuc oē ꝑfectū bonū magis eſt eligēdū ꝗ̄ eē bonū: τ tñ oē iꝑfectū bonū eſt min⁹ fugiēdū ꝗ̄ eē bonū. ℭ Et dōm ꝙ ꝓpō Ari. itelligēda eſt in talib⁹ vbi vnū eligēdoꝝ nō eſt in altero vel ꝑ alteri⁹. v.g. virtus τ ſcia. virt⁹ enī magis eligēda ꝗ̄ ſcia. g̃ vitiū eſt magis fugiendū ꝗ̄ ignorantia. ℭ Ultimo forte dubitabit aliqs de exēplo ei⁹. vꝫ. ſ. hec ꝓpoſitio generaliter vera eſt velle agere magis eligendū eſt ꝗ̄ ipm agere. τ videt̄ ꝙ vera: q2 velle agere ſine actione aliquādo meritoriū eſt. cū tñ actio ſine illa volūtate nō eēt meritoria. ℭ Sꝫ ꝯtra in aliqb⁹ eſt aliqñ meritoriū velle agere ꝗ̄uis nō agat: cum tñ agere ſine ſua volūtate ſit demeritoriū: τ ita aliqñ eſt min⁹ eligēdū velle agere ꝗ̄ agere. ℭ Et dōꝫ ꝙ hoc verū eſt: ꝓpō tñ tñ hꝫ veritatē in his que appetunt̄ ſm rōnē: quoꝝ apud quoſdam eſt velle: τ apud quoſdā nolle. τ h dico ꝑꝑ oppoſitū qd fieri poſſet: q2 velle ſcire eſt magis eligēduꝫ ꝗ̄ ſcire: cū tñ ſcientia ſit appetibilis propter rationem. Dicendū enī qd eſt ſcire nō eſt tale cuius apud alios ſit velle: τ apud alios nolle: q2 huiuſmodi velle apud omnes hoīes eſt eo ꝙ oēs hoīes natura ſcire deſiderant ſicut patet.

Uoniam aūt nō ſolū dialectici τ demonſtratiui ſyllogiſmi per ꝑdictas figuras fiūt: ſed etiā rethorici: τ ſimpliciter q̄cunq3 fides eſt τ ſm vnāquāq3 artē tunc erit dōm: oīa enī credim⁹ aut per ſyll'm aut ex inductiōe: ergo inductio qdē eſt: τ ex inductione ſyll's per alterā extremitatē alteram de medio ſyllogizare: vt ſi eoꝝ que ſunt. a. c. ſit mediuꝫ. b. per. c. oſtendit̄. a. ineſſe b. ſic enim facimus inductiones vt ſit. a. longeuuꝫ: in quo autem. b. choleram nō habere: in quo ꝟo. c. ſingulare lōgeuū vt homo: equ⁹ τ mulus: ergo toti. b. ieſt. a. omne enī qd ſine cholera eſt lōgeuum eſt. Sed τ. b. nō habere cholerā oī ieſt. c. Si ergo cōuertat̄. c. ei qd eſt b. τ nō tranſcendat mediū neceſſe eſt. a. ineſſe b. oſtēſuꝫ eſt enī prius ꝙ ſi duo aliqua inſunt eidem τ ad alterū eoꝝ ꝯuertat̄ extremū. Q̄ñ conuertenti τ alteruꝫ inerit predicatoꝝ: oportet aūt intelligere. c. ex omnibus ſingularibus compoſitum: nam inductio per omnia.

In hac parte intendit de q̄buſdā rōnibus incōpletis in ſyll'm reducēdis. Et diuidit̄ pars iſta in duas. In ꝑma determinat de inductione τ g̃ra ei⁹ de q̄buſdā alijs. in ſecūda cū dicit (Icos aūt eſt ſignum.) intendit de enthimemate: τ q2 inductio eſt modus arguendi ꝑncipalis: non aūt entimema: iō ſic ordinantur partes. ꝑma in duas. in prima determinat de inductiōe τ exēplo qd annexū eſt in ſcda cū dicit (Deductio aūt eſt qñ.) De quibuſdā oppoſitionibus inductioni τ exēplo. prima in duas. in prima determiat de inductione. In ſcda de exemplo cum dicit (Exemplū aūt eſt.) In ꝑma ſic ꝓcedit. ꝑmo dat intentionē totius partis cum ſua cauſa ſic. in hoc libro intendimus de modis arguēdi perfectis ꝓpter dictas figuras. per illas aūt fiūt nō ſolū dialectici τ demonſtratiui ſyll'i: ſed ēt rethorici: et oīs modus argumētatiōis faciēs fidē ꝓpterea opꝫ cūꝫ determinatū eſt de ſyll'is per ꝑdictas figuras determinare nunc de alijs: τ ideo h ꝯfirmat dicens. ꝙ oē qd credimus aut per ſyll'm aut per inductionē credim⁹: τ ſub his cōprehēdit tam exēplū ꝗ̄ enthimema. τ h eſt (Oīa enī credimus.) ſcdo ꝓſequit̄ de inductiōe: τ diuiditur in duas. in ꝑma determinat de inductiōe ſm ſe. in ſcda in cōparatiōe cū dicit (Eſt aūt hꝫ.) In ꝑma ꝑte intendit iſtā ꝯnē ꝙ oīs inductio in ſyll'm reducit̄: τ procedit ſic. ꝑmo diffinit inductionē dicēs ꝙ inductio eſt per alterā extremitatē de medio ſyll'are reliq̄ꝫ. τ h eſt (Ergo inductio.) Scdo explanat diffinitionē. τ ꝑmo per exēplū tranſcendēs ſic: ſi ſit ꝑmū. a. c. vltimū ſiue tertiū τ b. mediū erit inductio ſiue ſyll's iducēs ſi oſtēdat̄. a. de b. per. c. tertiū. τ h eſt (Ut ſi eoꝝ.) ſcdo per exēplū ſpāle in quo ꝑmo inſtituit terminos: τ docet ſyll'are ꝑ^{m} oē de medio in quo pꝫ reductio eius in ſyll'm ſic. ſit ꝑmuꝫ longeuū mediū nō habēs cholerā 3^{m} ſingularia non habentia cholerā. cū ergo oē nō habēs cholerā ꝯuertat̄ cū ſingularibus nō habētib⁹ cholerā pꝫ ꝙ longeuuꝫ dicit̄ de nō habētib⁹ cholerā: τ ſit tūc ita ſyll's: ꝙ oē qd equ⁹ eſt vel mulus eſt: τ ſic de ſingulis eſt lōgeuū. ſed omne nō habēs cholerā eſt equ⁹ vel mulus: τ ſic de ſingulis. ergo oē nō habēs cholerā eſt lōgeuū. τ h eſt (Ut ſi. a. lōgeuū.) ſcdo oñdit iſtā reductionē neceſſariā per q̄ꝺdaꝫ ꝓpōnē ſiue regulā determinatā in ꝑcedēti capitulo dicens ꝙ ſi tam primū ꝗ̄ mediū dr̄ de tertio: τ mediū et tertiū ꝯuertant̄ neceſſe eſt primū de medio ꝯuerti vlr̄ qd oſtendit. ꝙ ſi duo ꝑdicata dicant̄ de eodem ſubīo. τ vnū ꝑdicamētoꝝ cū illo ꝯuertat̄ tūc reliquū dicet̄ vlr̄ de ꝑdicamēto ꝙ cuꝫ ſubīo cōuertit̄. τ h eſt (Oſtendēs enim.) τ addit ꝙ intelligendum eſt eſſe tertiuꝫ dicens ꝙ tertiū eſt ex oībus ſingularib⁹ ipſius medij aggregatum. τ h eſt (Opꝫ autēꝫ intelligere.) Ex his patet quid ſit inductio τ quo modo in ſyll'm reducitur.

ℭ Eſt autem huiuſmodi ſyllogiſmus prime τ imediate propoſitionis. Quarum enim medium eſt per medium eſt ſyllogiſmus: quarū ꝟo non eſt per inductionem: τ quodāmodo opponit̄ inductio ſyllogiſmo. nam hoc quidē per mediū extremū tertio oſtendit: illa aūt per tertium extremuꝫ medio: ergo natura prioꝝ τ

euidentioꝝ

euidentioꝛ syllogismus per mediū: nobis aūt manifestioꝛ qui per inductionem.

¶ Cōsequēter determinat de ipsa cōparatiōe ad syllm penes duas dr̄ias. quaꝝ pª est quo ad ꝓnes: qꝛ inductio ꝓpōnis imediate. ꝛ h̄ est (Est aūt hs.) Scda dr̄ia est quātū ad ꝓmissas. s. ꝙ inductio ostēdit ꝓmū de medio per tertiū: sed sylls ostendit ꝓmū de tertio per mediū: ergo ꝓmo ponit dr̄iaꝫ coꝝ. ꝛ h̄ est (Et quodāmō.) Secundo ex ista ꝯcludit aliā correlarie: ꝛ ē ꝙ sylls est ꝓoꝛ ꝛ euidentioꝛ ex prioꝛibus ꝛ notioꝛibus simplr̄: qꝛ ondit per mediū: sed sylls inductiōis est ex nobis notioꝛibus ꝛ prioꝛibus. ꝛ h̄ est (Ergo natura ꝛc.)

Dubiū **Primo** dubitat ad quid determinat hic de inductione cuꝫ in topicis de illa determinet. Et pōt dici ꝙ ibi determinat ſm ꝙ cōpetit dialectico tm̄. hic autē ſm ꝙ cōpetit demr̄atori: vel ꝓut cōiter se hꝫ ad dialecticū ꝛ demr̄atorē: ꝛ iō nō est incōueniens ꝙ vtrobiqꝫ determinet. ¶ Adhuc cū ꝓme spēs sint opposite sicut sylls ꝛ inductio: q̄re non determinat inductio in sciētia separata a sciētia sylli: ita ꝙ vna esset doctrina de syllo ꝛ alia de iductiōe. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ est: qꝛ inductio nō hꝫ aliq̄ neceītateꝫ nisi a syllo: ꝛ iō opꝫ ꝙ in eadē doctria determinet cū syllo. ¶ Sꝫ tūc forte querē q̄re nō determiat sic artē faciēdi iductionē sicut superius dedit artē faciēdi syllm. ¶ Ad h̄ pōt dici ꝙ ex diffōne ciꝰ qꝺ assignat cū ciꝰ declaratiōe pꝫ sufficiēter modꝰ faciēdi iductionē: ꝛ iō nō oportuit tradere artē.

Dubiū **Cōsequenter** forte queret aliqs qūo inductio in syllm reducit cū adinuicē opponant. ¶ Ad hoc dōꝫ dupliciter ſm ꝙ duplr̄ exponēda est diffinitio sylli. vno mō excludit inductio a diffinitione syllogismi simplr̄: ꝛ alio mō nō. si aūt excludat tunc inductio hꝫ oppōnē ad syllm. dico ſꝫ formā. vnde dōm ꝙ inductio reducit in syllm mālīter: nō qꝛ forma inductionis transmutet in formā syllogismi. sed qꝛ materia nunc existēs sub forma inductiōis reducit ad acceptionē forme syllogistice. si āt nō excludat iductio a diffinitiōe generali ipsius sylli. ¶ Et dōꝫ ꝙ sylls dicit duplr̄. s. cōiter dictus ꝛ ꝓprie. syllo aūt cōiter dicto nō opponit iductio: imo sic sumēdo syllm verū est dicere ꝙ inductio est sylls. syllo aūt ꝓprie dicto opponit. sylls aūt ꝓprie dr̄ vbi saluat vera natura sylli. s. ꝙ ꝓbat ꝓᵐ de tertio per mediū. ꝛ huic opponit iductio. Cū ḡ vno modo opponat inductio syllo ꝛ alio mō non: inductio nō reducit in syllm ad quē hꝫ oppōnē: sed in syllm cōiter dictū. ¶ Sed ꝯtra hoc opponit. Inductio eni reducit in syllm ꝓmū ꝓme figure: ſꝫ talis simplr̄ ꝛ ꝓprijssime est sylls. quare reducit iductio in syllm ꝓprijssime dictū. ¶ Ad h̄ dicit Ari. ꝙ iductio est sylls ꝓpōnis immediate: quare videt ꝙ verus sylls sit ꝛ in veꝝ reducitur ꝛ ꝓprie dictū. ¶ Ad ꝓᵐ dōm ꝙ sylls ꝓmus ꝓme figure perficit ꝛ est nobilissimus q̄tū ad modū: nō tn̄ in eo semꝑ saluat natura sylli ꝓprie dicti: sicut pꝫ ex ꝓdictis: ꝛ iō cū reducit inductio in ipsuꝫ modū reducit in syllogismū talē in quo nō saluat ꝓpria natura nisi ſm modū: sed nō ſm ꝙ est ostēdere ꝓmū de tertio per medium. ¶ Ad aliud dōm ꝙ non sequitur si sit sylls immediate ꝓpositiōis ꝙ sit simpliciter sylls ꝛ ꝓprie: sed magis sequitur oppositū: qꝛ omnis sylls proprie dictus est imediate propositionis: qꝛ ostendit per medium cui in dubio ostendat per extremum.

Dubiū **Consequenter** queritur qūo sumēda sunt singula in rōne vnius termini in hac reductione: aut sub copulatiōe: aut sub disiunctiōe. si sub copulatiōe ꝯtra. eodem modo debent singularia sumi sub termino vno quo mō ipsa adunant in medio: sed ibi adunata sunt sub disiunctione: q̄re ꝛ inuicē sub disiunctione sumi debent. ¶ Adhuc eodē mō debent facere terminū qūo terminus est vnus qꝺ supra se pōt recipere distributionē: ꝛ talis terminus sub disiunctione stat pro multis: quare sub disiunctiōe dicant intelliga singula. ¶ Adhuc collectiuū ex oībus singularibus dꝫ ꝓdicari in minori ꝓpōne quare illud collectiuū dꝫ eodē mō vnū eē sub disiunctiōe multoꝝ: q̄re ꝛc. ¶ Et hoc ꝯcedēdū est. aut eni singularia sub disiunctione aggregari sic: omne qꝺ est iste vel ille ꝛ sic de singulis est animal. sed oīs hō est iste homo vel ille ꝛc. ergo oīs hō est animal. ꝛ eodē mō intellige de inductiōe negatiua. ¶ Deinde forte queret aliqs de inductione verū inductio reducat in syllm cuiuscūqꝫ figure. ¶ Et dōꝫ ꝙ in tertia figura nō reducunt: qꝛ ibi ꝯcludunt sola ꝑticularia: nec pōt reduci in secundā. sed oīs inductio affirmatiua in syllogismū ꝓmum ꝓme figure reducit. ꝛ omnis inductio negatiua ꝓme reducit in 2ᵐ syllogismum ꝓme: deinde pōt transferri ad figuram secundā per conuersioneꝫ maioris. ſꝫ nō fit in ꝓmo. ¶ Cōsequenter dubitabit de his que dicit phs in littera. ꝛ ꝓmo de hoc ꝙ dicit aliquos modos arguendi a syllogismo fieri per ꝓdictas figuras: qꝛ si ita esset nō oporteret ita reduci in figuras predictas. ¶ Et dōm ꝙ virtualiter ꝛ radicalr̄ fiūt oēs per ꝓdictas figuras: quare nō habēt necessitatem nisi ab eis: ꝛ ita ꝓma se habēt ad illas vt radicant in eas: nō aūt fiunt actualiter per figuras ꝓmo ꝛ per se sed ex reductione. ¶ Deinde querit de inductiōis diffinitiōe: qꝛ eni vnius rei vna sit diffinitio. si eni est vnica essentia ꝛ diffinit inductio: ꝛ in topicis similiter altera diffinitionū frustrari videt. ¶ Et dōm ꝙ in topicis diffinit inductio nō figurata vel mediata: quare dicit processus a particularibus ꝛc. h̄ autēꝫ diffinitio ſm ꝙ figurata est ꝛ mediata: qꝺ pꝫ: qꝛ ponitur in diffinitione actus syllogiçandi. ꝛ forte ſꝫ ꝙ nō figurata: ꝛ sic pertinet ad dialecticū ſm ꝙ figurata ad demonstratorē. Boetius in topicis suis dicit: ꝙ sit sumptio multoꝝ collecta: vnde aliqꝺ particulare ostendit. ꝛ dicit tunc esse inductionē. sed diffinitio hic data nō vult ꝙ inductio ostēdat particulare: quare videtur frustrari dictū Ari. vel Boetij. Et dicēduꝫ ꝙ Boetius distinguit inductionem cōpletam ꝛ diminutā dicēs cōpletā vbi oīa singularia ostendunt vniuersalē diminutā vbi multa particularia ꝯcludunt vnū particulare. De ꝓma inductione loquit tn̄ Ari. sermo. Sermo autēꝫ Boetij de diminuta inductione: ꝛ ita nō est oppō. ¶ Adhuc illud de quo ostēdit ꝙ est tn̄ in argōne. ꝛ illud per qꝺ mediū. q̄re si inductio ꝓmū ostendat de medio per terminū in inductione tn̄ erit mediū ꝛ ecōuerso. ¶ Ad qꝺ dōm ꝙ medium dupliciter dicitur. vno modo quādo illud qꝺ est medium ſm dispositionem sermonis ad illud inferendum: ꝛ sic per mediuꝫ ostendit inductio. alio modo: qꝛ ſm rem ꝛ naturam est mediū: ꝛ sic nō ostendit per medium. quando ergo dicit ꝙ Ari. inductio ostendit primum de tertio intelligendū est medium per rem ꝛ naturam ꝛ terminū similiter ſm reꝫ ꝛ naturam: qꝛ de eo ꝙ ſm rem ꝛ naturam in tertia est: ꝛ ostendit ꝓmū medium per id qꝺ in veritate tertium est ꝛ illud tertium sit medium ſm dispositionē sermonis. ¶ Deinde queritur de hoc qꝺ dicit: ꝙ omnia singularia aggregant in tertia. h̄ eni non apparet: qꝺ tn̄ qꝛ īfinita sunt. tn̄ qꝛ dicitur in ꝓmo topicoꝝ: ꝙ mediū sit in aliquibus singularibus dūmodo non appareat in alijs instantia infe-

rendū est vniuersale. ¶ Et dōm φ cū vnū solū debeat ꝓbari. sufficit enī ex aliqbus inferre sicut opponiť. sed incōpleta est tunc inductio: ⁊ nō loquiť hic Ari. de tali. Si aūt oꝫ eē necessaria opꝫ φ oīa simul aggregenť: cū tū ita φ sigillatim diuidanť: sꝫ ita φ colligant in vna sūma breuiter dicēdo sic de singulis vel sic de alijs vel hꝫ. ¶ Deide queri posset de eo φ ipse dicit iductionē syllm esse ꝓpōnū imediatarꝫ. Ħ enī nō videť cū ꝓpōnes imediate per se note sunt. Sꝫ de Ħ dictū est supius in capͦ de petitiōe eiͬ φ est in ꝑncipio. Si autē querať ad quē pertineat inductio: satis pꝫ ex predictis.

Exemplum autēꝫ est quando medio extremū inesse ostendiť per id quod est simile tertio. opꝫ eniꝫ mediuꝫ tertio ⁊ p̄imū simili euidētius iesse: vt sit. a. malum. b. autēꝫ contra confines inferre bellum: in quo aūt. c. athenienses cōtra thebanos: in quo āt. d. thebanos ꝯtra phocēses. Si ergo volumus ostēdere qm̄ thebanis pugnare est malū: sumendum qm̄ ꝯtra confines pugnare est malū: huiusmodi aūt fides ex similibus: vt qm̄ thebanos ꝯtra phocēses: qm̄ ergo contra confines pugnare malum: contra thebanos autem contra confines est. manifestuꝫ qm̄ contra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo. b. c. ⁊. d. inest manifestum: vtrūqꝫ enim est contra confines inferre belluꝫ: ⁊ qm̄ a. d. thebanis eniꝫ non contulit inferre contra phocenses bellū: qm̄ autem. a. inest. b. per. d. ostenditur: eodem aūt modo ⁊ si per plura similia fides fit medij ad extremum.

Hic intēdit de exēplo qd̄ est annexū īductiōi. ⁊ p̄o determinat de eo in se. 2o in cōparatiōe cū dicit (Manifestuꝫ ǧ qm̄.) In p̄o p̄o dat diffinitionē. 2o explanat eam in dando diffinitionē. p̄o dicit φ exēplū est cū ostendiť p^m de medio per simile 3o. ⁊ Ħ est (Quō aūt.) 2o cōplet diffinitionē. d. φ opꝫ inēē mediū tertio ⁊ p^m simile 3o euidētius φ̄ ipsi 3o ⁊ per Ħ ostēdit φ p^m ostēdať de 3o per mediū: sicut de medio per simile 3o. ⁊ Ħ est (Opꝫ aūt.) Cōsequēter explanat diffinitionē ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ponit terminos. d. sic. p̄mū malū mediū affines pugnare ꝯtra affines: 3^m athenienses pugnare ꝯtra thebanos. simile 3o thebanos ꝯtra phocēses. ⁊ Ħ est (Sit. a. malū.) 2o docet exēplū facere in his terminis in hoc p̄mo in generali. d. φ si volumͬ ostēdere p^m de 3o ostēdimͬ per mediū: ⁊ p^m de medio per sileꝫ 3o ostēdimus: ⁊ hec est (Si ergo volumus.) 2o in speciali: ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ostendit p̄mū de 3o per mediū sic. ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū: sꝫ athenieˀses pugnare ꝯtra thebanos est affines pugnare ꝯtra affines: ergo athenieˀses pugnare ꝯtra thebanos est malum: ⁊ hec est (Qm̄ aūt ꝯtra affines.) Scd̄o ostēdit p̄muꝫ de medio per similē 3o sic. thebanos pugnare ꝯtra focēses est maluꝫ: sꝫ thebanos pugnare ꝯtra phocēses ē ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines. ergo ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malum: ⁊ opꝫ p̄mū euidentius inesse simile tertio quātum ipsi tertio: qꝛ ad ostendendum p̄mū de tertio supponiť p̄muꝫ inesse tertio sili similiter. ⁊ Ħ est (Qm̄ ergo. b. c. d.) ⁊ addit φ eodē mō erit si p^m de medio ostdať ꝑ plura silia 3o. tū si ostdať per nō oīa. ⁊ Ħ est (Eodē āt mō.)

¶ Manifestū est aūt qm̄ exēplum est: neqꝫ vt pars ad totum: neqꝫ vt totum ad partē: sed vt pars ad partē: qm̄ ambo quidē insunt sub eodem: euidens aūt alterum. Et differt ab inductione: qm̄ hec quidē ex oibus indiuiduis extremū ostendebat inesse medio: ⁊ ad extremū non copulabat syllogismum: hoc autem ⁊ copulat ⁊ non ex omnibus ostendit.

¶ Cōsequēter aūt de exēplo determinat in cōparatiōe. ⁊ p̄o ponit dr̄iaꝫ eiͬ ad syllm dicēs φ exēplū nō se hꝫ sicut ps ad totū neqꝫ sicut totū ad partē. q̄re p̄o ꝓpositio pticularis est: ⁊ vltimo cōclusa silr: ⁊ in Ħ differt a syllo: qꝛ nō se hꝫ sicut totū ad partē. ⁊ Ħ est (Māifestū ǧ qm̄.) Scd̄o ponit eiͬ dr̄iam ad inductionē: ⁊ est: φ inductio ostendit p^m de medio per oīa pticularia medij ⁊ nō cōcludit p̄mū de postremo. Exemplū aūt ꝯcludit p̄mum de tertio per medium ⁊ nō per omnia particularia: sed per aliqd̄ vel alia. ⁊ Ħ est (Et differt inductione.)

Dubitatur hic p̄mo de diffinitione exēpli. dicit enī exēplū esse qn̄ p^m de medio ostēdiť per simile 3o. sed ꝯtra. exēplū fꝫ Boe^m in 2o topicorū. est qn̄ pticulare per pticulare ostēdiť: sed pticulare nō est mediū: ⁊ ita pꝫ φ falsum qd̄ ostēdiť de pticulari nō ondiť de medio. φ aūt pticulare nō sit mediū: pꝫ in p̄nͦ capituli de inuentiōe medij. ¶ Adhuc simile 3o se hꝫ ad mediū sicut pticulare ad vle: quare si exēplū ostēdit p^m de medio per 3^m: exēplū erit sicut pars ad totū. sꝫ dixit Ari. in hoc capͦ φ esse p^m est sicut pars ad partem: quare nō erit exēplū qn̄ p^m de medio per simile 3o ostēdiť. ¶ Et dōꝫ φ nō cōpleť in Ħ diffinitio exēpli φ p^m ostēdiť de medio per simile 3o. sꝫ mediū opꝫ iesse 3o euidētius φ̄ p̄mo. vnde dōm φ exēplū ꝓprie ꝯsistit in cōparatiōe p̄me ꝑmisse ad ꝯnē vltimā: ⁊ Ħ est φ dič Boetius in topicis. ⁊ φ dicit Arist. exēplū eē sicut ps ad partē. p̄o enī ꝑmissa est pticlaris: ⁊ vltima ꝯclō silr pticularis. vn̄ ꝓcessiōes ꝓcesserūt dlͤ argͤͦ ex diffōne exēpli. Dubiū

Cōsequēter forte queriť de reductione eius in syllm. si. n. oīs argumētatio icōpleta in syllm reduciť opꝫ in ipsum reduci exēplū: sed non reduciť. ꝓbatio. rō ostēdens p^m de medio per simile 3o est sicut pars ad totū: sed exēplū est sicut pars ad partē. quare ostēdens p^m de medio per simile 3o nō est exemplū. ¶ Adhuc nō ostendens p̄mū de 3o per mediū non est exēplū qd̄ est sicut totū ad partē: q̄re neutrū exēplū ⁊ ita videť exēplū reduci in syllm. ¶ Adhuc ex duobͬ terminis nō fit sylls vnͬ cum sint ibi q̄tuoꝛ termini vt pꝫ. cū ergo oē exēplū cōpletū fit ex q̄tuoꝛ terminis nullū exēplū cōpletū in syllm pōt reduci. ⁊ Ħ ꝯcedēdū est. reduciť enī in duos syllos: quoꝶ vnͬ est ꝑncipalis ostēdens p^m de 3o per mediū: sicut ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū. sꝫ athenieˀses pugnare ꝯtra theͦˢ ē ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines. ǧ athenieˀses pugnare ꝯtra theͦˢ ē malū. aliͧs aūt sicut est ꝓsylls maioꝛ ostēdēs p^m de medio per sile 3o sic: theͦˢ pugnare ꝯtra phocen. est malū: sed theͦˢ pugnare ꝯtra phocen. est ꝯfines pugnare ꝯ ꝯfines. ǧ ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū: ⁊ est exēplū in se ex cōparatiōe silis 3o ad 3^m sic. thebanos pugnare ꝯ phocen. est malū. ergo athenieˀses pugnare ꝯtra thebanos est malum. ⁊ est notius p̄mum inesse simili 3o φ̄ 3o.

Sed nunc dubitabiť de reductiōe illoꝶ in duos syllos. queriť vtꝶ p̄mū ꝯcludiť de medio vlr sumpto vel indefinite. si vlr erit ꝯñs in p̄o argumento. s. vbi ostendiť p̄mū de medio per sile tertio: qꝛ Dubiū

ex particulari

ex particulari nõ seqꝛ vle sed ĩfinito:tũc 2ᵐ argumẽtũ nõ tenet cum sit sine vli ꝓpõne:sicut pꝫ quõ est. ❡ Et dõꝫ ꝙ ostẽdiꝛ de medio vlr sumpto per simile 3ᵒ:sꝫ nõ seqꝛ ex necessitate nisi pro ꝯcessione:vt.s.ꝯcedaꝛ eẽ simĩlr in vno ⁊ in oĩbus:vt thebᵒˢ pugnare cõtra phocᵉˢ est malũ ⁊ oẽs cõsi"ˢ pugnare ꝯtra ꝯsiᵒˢ est malũ: ⁊ ita cũ reduciꝛ in duos syllos.secũdus de se necessarius est.pmᵘˢ ãt q est ꝓsylls ẽ ꝓbabilis:nõ tñ ex se sꝫ ex ꝑcõcessiõe.

Cõsequenter qriꝛ de reductiõe exẽpli in iductionẽ quõ fiat.ꝙ nõ videꝛ.exẽplũ eñi sꝑ ꝯcludit ꝯnẽ pticlarẽ iductio de necitate absq; hypothesi exẽplũ nõ.qre ⁊c. ❡ Et dõꝫ ꝙ multa exẽpla vnã faciũt inductionẽ:ꝯcludũt eñi multa pticularia ex qbᵘˢ aggregatis fit vnũ vle qd est ꝯclusuꝫ in iductiõe.suppon it eñi multa pticularia ex qbᵘˢ si simul aduneñꝛ faciũt inductionẽ.⁊ h mõ itelligẽduꝫ est qd dr ꝙ exẽplũ reduciꝛ ad iductionẽ.multa exẽpla faciũt vnã iductionẽ ſm ꝑdictũ modũ:sꝫ nõ reduciꝛ vnũ exẽplũ in inductionẽ:sꝫ in syllos duos sic dictũ est. ❡ Sꝫ tũc opponet aliqs si mlta exẽpla reducunꝛ in vnã iductionẽ:⁊ inductio vna in syllm vnũ.ergo multa exẽpla in syllogismũ vnũ.qre mlto fortiᵘˢ exẽplũ vnũ in syllm vnũ reduciꝛ. ❡ Et dõm ꝙ vnũ exẽplũ eodẽ mõ quo in syllogismũ reduciꝛ qtuor hꝫ terminos:⁊ iõ nõ reducunꝛ in syllm vnũ.eo ãt mõ quo multa exẽpla reducunꝛ in inductiõe auferꝛ mediũ in eis:qꝛ oĩa similia tertio sili accepta eqpollent medio cũ sint pticularia eius:⁊ iõ remanẽt tres termini.s.pᵐ ⁊ 3ᵐ ⁊ simile tertio.multa aũt tertia in vnũ 3ᵐ aggregañꝛ.⁊ similr multa similia tertio.⁊ iõ multa exẽpla eo mõ quo vnã iductionẽ faciũt mediãte inductione in syllm:vnde reduci pñt imediate.tñ ⁊ terminis qtuor mãlibus nõ põt in syllm vnum reduci.h patẽt si qs ꝯferat adinuicẽ multa exẽpla eiusdem generis ad faciendũ vnã inductionẽ. ❡ Cõsequẽter queriꝛ forte ad quẽ ptineat exẽplũ.⁊ videꝛ ꝙ neq; ad dialecticũ neq; ad demõstratorẽ cũ nõ ꝓbet ex necessitate qrtũ de se est. ❡ Et dõm ꝙ pmo ptinet ad rethoricũ tam exẽplũ q̃ enthimema sic dicit Ari. expsse in pñᵒ posterioꝝ.exẽplũ tñ poniꝛ tanq; adiũ:qꝛ per hꝛ cõcessionẽ quãdam hꝫ necessitatẽ:sed nõ ex se.

Eductio autem est quando medio primũ palã est inesse: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis conclusione. Amplius autem si pauciora sint media postremo ⁊ medio:omnino enim propinquius esse scientie accidit.

Hic intẽdit de qbusdã modis argᵗⁱ qui qdẽ q̃dã hñt oppõnẽ ad exẽplũ ⁊ ad iductionẽ ⁊ grã illiᵘˢ oppõnis h itroducunꝛ ⁊ nõ alibi.hꝫ ãt deductio q̃dã oppõnẽ ad inductionẽ:qꝛ in inductiõe mediũ est posteriᵘˢ ſꝫ nãꝫ ⁊ remotius a scientia q̃ id qd ostẽdiꝛ.in deductione aũt est mediũ pus ſm nãm ⁊ ꝓpinqus sciẽtie q̃ id qd ostẽdiꝛ:⁊ iõ hic determinaꝛ de deductione.instãtia siue sylls in scientijs quãdã hꝫ oppõnẽ ad exẽplũ.exẽplũ eñi ꝯstat ex qtuor terminis:quoꝝ qlibet est simile tertio.in instantiuo vo syllo sunt qtuor termini ad minus ſꝫ rõnẽ:quoꝝ qtuor ⁊ tres hñt oppõnis rõnẽ.vnũ eñi sub affirmatiuo sumiꝛ.alterũ vo sub negatiuo.sunt tñ idẽ tãtũ ⁊ q̃rtũ circũscribendo affirmationeꝫ ⁊ negationẽ:h patẽt per cõia.itẽdit hic igiꝛ pmo de deductione.scdo de instantia:⁊ pꝫ ordo.pma in duas.In prima dat duos modos deductionis.in 2ᵃ cũ dicit (Ut si.a.) explanat eos.in pᵃ pᵒ dat vnũ modũ.d.ꝙ si maior fuerit per se nota ⁊ minor dubia.sꝫ eque credibilis aut magis ꝯne tũc fit deductio.⁊ h est (Deductio.) Scdo dat aliũ modũ.d.ꝙ si minor fuerit minus nota ꝯne adhuc erit deductio.⁊ h est (Ampliᵘˢ.) tertio assignat cãꝫ.qre deductio duciꝛ.d.ꝙ sic se hñtibus terminis accidit medium ꝓpinquius esse scientie q̃ ꝯclusum:⁊ ideo facit deductionem quãdam ad scientiã:q̃uis non scientiaꝫ completam.⁊ h est (Omnino autem.)

❡ Ut sit.a.docile in quo.b.disciplia.c.iustitia: ergo disciplina qm̃ docibilis manifestum.virtus autem disciplina dubium. Si ergo similr aut magis credibile sit.b.c.qdẽ.a.c. deductione:propinquius enim scientie eo ꝙ assumpserint.a.c.disciplinam prius nõ hñtes. Aut rursum si pauciora sint media.b.c.naꝫ ⁊ sic propinquius est sciẽtie:vtᵗ si.d.sit quadrãgulare: in quo autem.e.recta figura:in quo autẽ.f. circulus. Si ergo eius qd est.e.f.vnum soluꝫ sit medium lunaribus figuris equaleꝫ fieri recte figure circulũ propinquius est scientie. Quãdo autem neq; credibilius est.b.c.q̃.a.c.neq; pauca media nõ dico deductionẽ:nec qñ imediata est.b.c.disciplina eñi qd hꝫ est.

❡ Cõsequẽter explanat istos modos.⁊ pmo pᵐ per hoc exẽplũ.Omnis disciplina est docibilis.virtus est disciplina.ergo virtus est docibilis.Pria ergo ꝓpositio per se nota est.minor aũt dubia que si fuerit eque credibilis ꝯni aut magis esset deductio.mediũ enim est ꝓpinquius scientie q̃ ꝯclusum.facit enim cognitionẽ ꝯnis nescire pus q̃uis non faciat plenã scientiã.⁊ h est (Ut si.a.) Scdo explanat istos modos per hoc exẽplũ.Oẽ equale recte linee põt quadrari.omnis circulus est eq̃lis recte linee.ergo oĩs circulus quadrari põt.Si ergo minor ꝓpositio vnũ habeat medium:vt si ostẽdaꝛ per ꝓportiones lineares circũstãtie que sunt eq̃les rectis lineis circulũ esse eq̃le recte linee est cũ quo plura habeat media erit deductio:qꝛ minor est ꝓpingor sciẽtie q̃ cõclusio:⁊ h est (Aut rursum si pauciora.) pꝫ maior aũt exẽpli huius:⁊ ostendiꝛ minor quã inuit:ꝓcedit ex suppõne ista.s.ꝙ linea curua eq̃lis sit recte linee.Oc.n. oĩs recta linea q̃drari possit pꝫ per antipenultimaꝫ pmi: q̃re si recta linea ⁊ curua supponanꝛ eq̃les seqꝛ ꝙ oĩs recta linea q̃drari possit:⁊ per eandẽ suppõnẽ pꝫ ꝙ oĩs circulus est eq̃lis recte linee.ꝓportiões etᵒ lineares silr rectis lineis eq̃les sunt.in fine aũt addit ꝙ si neutrum ꝑdictoꝝ modoꝝ fiat non erit deductio.si maior sit per se nota:⁊ minor nõ sit eq̃liter credibilis ꝯni aut magis aut cũ sit dubia neq; ẽt si minus manifeste eadẽ ꝯne si sit imediata nõ erit deductio:sꝫ magis demr̃atio:qꝛ ex imediatis ⁊ notis.⁊ h est (Qñ autem valet.)

Hic forte dubitabit aliqs de introductiõe deductionis:qꝛ cũ sit vnus sylls cõpletus videꝛ ꝙ superius in hoc libro determinari hẽat. Sed ad hec pꝫ responsio ꝓpter dicta.introduciꝛ enim hic ⁊ nõ alibi ꝓpter oppositionem eius ad inductioneꝫ. ❡ Adhuc dubitabit:qꝛ videꝛ ꝙ in iductiõe sit petitio eiᵘˢ qd est in pncipio cũ minor sit dubia. ❡ Et dõm ꝙ nõ erit petitio lꝫ mior sit dubia nisi sit ignota respectu ꝯnis:h aũt est eque credibilis ꝯni vel magis ⁊ ꝓpingor sciẽ:et iõ nõ est petitio pncipij. ❡ Adhuc cũ mior sit dubia oꝫ Dubiuꝫ

terminos maioꝛ ꝯuerti.sic fit vere petitio.sic ẜt nõ est
hic.℄ Adhuc q̃ret ad quẽ ꝑtineat deductio. ℄ Et dõz
ꝙ tã ad dialecticũ q̃ȝ ad demr̃atorẽ.est eñ rõ ciꝰ diale-
ctica valde excellens demr̃atiua aut dialectica:cuiꝰ rõ
pȝ intuẽti nãm deductiõis.℄ Adhuc forte q̃ret an fie
ri possit in alijs figuris deductio a p°.solũ eñi docet eã
Ari.in p° sic per se nota.rethoꝛica ãt dubia:vel minꝰ me
diata ꝯñe sic determinata est deductio in p̃ma figura.
℄ Adhuc q̃ret q̃re nõ diffinit deductionẽ sic diuidit.
Et dici põt ꝙ h̃ ẽ:q2 diffinitio siue notificatio põt suffi
cienter colligi ex modis q̃s ponit.℄ Sȝ tũc dubitabr̃
Contra circa modos ciꝰ.⁊ p̊ q̃re nõ est deductio vl' arg̃ aliq̃ bñs
maioꝛem dubiaȝ ⁊ minoꝛem ꝑ se notã sic ex̊.℄ Adhuc
2° videt scđs modus ꝯdicere vere deductiõi sic.si.n. pau
cioꝛa sũt media mioꝛ est certitudo mioꝛis q̃ȝ ꝯñis ex q̊
cog̊ ⁊ certitudo fit ꝑ mediũ:mãifestũ ẽ ꝙ mioꝛ erit mi
nus nõ ⁊ icertioꝛ ꝯñe:qđ ẽ ꝯ nãȝ deductiõis. ℄ Ad p^m
Ad p^m dõz ꝙ maioꝛ ꝓpõ totã vim sylli obtinet ⁊ ciꝰ ps est ꝯ.
vñ ipsa exñte ignota necẽ est ꝯñẽ ignotã ẽẽ:q2 ꝯtiet to-
tã ꝯñẽ ⁊ ãpliꝰ:⁊ iõ nõ est aliqs modus arg^{ti} vbi maioꝛ
sit dubia ⁊ mioꝛ mãifesta.℄ Ad 2^m dõz ꝑ itereptionẽ.
Ad 2^m nõ eñi seq̃t q̃uis sit certitudo ꝑ mediũ ꝙ q̃to paucio-
ra sũt media tãto icertioꝛ est ꝓpõ.põt eñi certitudo fie
ri per mediũ ⁊ sine medio.p̊n^{ce} eñi nõ est mediũ.est tñ
coꝝ certissima cognitio:vñ q̃to paucioꝛa sunt media
tãto magis accedit ad imediationeȝ:⁊ iõ q̃to paucioꝛa
sũt media tãto magis accedũt ad cogñẽ ⁊ certitudinẽ.

Instantia autẽ est propositio proposi
tioni contraria. Differt autem a pro-
positione:q̃m instantiã contingit esse
in parte:ꝓpõ aũt oĩno non contingit:
aut non in vniuersalibus syllogismis.

Hic itẽdit de istãtia siue de istãtiuo syllo ꝑ oppõnẽ
ciꝰ quã hȝ ad exẽplũ sic ꝑdeterminatũ ẽ:⁊ diuidit
in duas.in p° determiat de istãtia in suo eẽ nobilissimo
in 2° cũ dicit(Perspiciẽdũ est aũt.)ẜm extẽsionẽ nois
p^a diuidit in duas.in p^a diffinit instãtiã ⁊ dat ciꝰ dr̃iaȝ
ad ꝓpõnẽ.in 2^a cũ dicit(Fert aũt instãtia.)determi-
nat quõ fiat ⁊ in q̃bꝰ figuris.In p° sic ꝓcedit.p° diffinit
instãtiã dicẽs:ꝙ est ꝓpõ ꝓpõni ꝯ̃ria.⁊ itellige per ꝯ̃riã
ẽt ꝯdictoꝛiã ⁊ ꝯ̃riã ꝓpꝛie dictã.⁊ h̃ est(Est ãt ꝓpõ.)2°
ad huiꝰ euidẽtiã dr̃iaȝ eius dat ad ꝓpõnẽ.d. ꝙ instan-
tia põt esse vl'is vel ꝑticularis.ꝓpõ aũt ꝯtra quã fit in
stantia aut oĩno nõ fit particularis:aut minus in syllis
vl'ibus nõ est ꝑticularis:⁊ h̃ est(Differt autem a põne.)

℄ Fertur autẽ instantia duobus modis ⁊ per
duas figuras duobus quideȝ modis: quoniã
aut vniuersalis aut particularis oĩs instantia.
Ex duabus aũt figuris:q̃m opposita fertur
propositioni:opposita aũt in prima ⁊ tertia fi
gura ꝯcludunt soluȝ:q̃ñ enim ꝓbant omni in-
esse:instamus q̃m nulli aut q̃m alicui nõ iesse.
hoꝝ autem nulli q̃dem ex prima figura:alicui
aũt nõ ex postrema. vt si sit.a. vnaȝ esse discipli
naȝ in quo.b.ꝯtraria ꝓponente:ergo vnã esse
ꝯtrarioꝝ disciplinã:aut q̃m oĩno non eadẽ est
oppositoꝝ instant:ꝯtraria autẽ opposita:q̃re
fit prima figura:aut q̃m noti vl' ignoti nõ vna:
hec aũt tertia:nã ẜm tertiã notũ ⁊ ignotũ con-
traria quidẽ esse:verũ vnam aũt coꝛuȝ discipli
nam esse falsum. Rursum in priuatiua ꝓpõne
sil'r.probante eniȝ ꝯtrarioꝝ non esse vnã disci-
plinam:aut q̃m oĩum oppositoꝛũ:aut q̃m ali-
quoꝝ ꝯ̃rioꝛuȝ est eadem disciplina dicimus:
vt egrotatiui ⁊ sanatiui:ergo oĩum quideȝ ex
prima:aliquoꝛum ꝟo ex tertia.

℄ Cõsequẽter determinat quõ fit istãtia ⁊ in q̃bus figu
ris.⁊ diuidit in p̃ncipale ⁊ incidẽs qđ incipit(Nã ex q̃-
bus est syllare.)p^a in duas.in p° determiat quõ ⁊ in q̃-
bus figuris fiat istãtia.in 2° cũ dicit(Simpl'r eñi in oĩ-
bus.)artẽ gñalẽ instãdi assignat.In p° sic ꝓcedit.p° de-
terminat quot modis fit instãtia:q2 dupl'r.s.vl'r ⁊ ꝑticu
lariter ⁊ ẽt per duas figuras.⁊ h̃ est(Fert ãt modus.)
Scđo determinat in q̃bus figuris ⁊ quõ fiat:⁊ diuidit
in duas.q2 p̃mo oñdit ꝙ solũ fit instãtia in p° ⁊ 3° figu-
ra.2° quõ fiat in illis.p^m ostẽdit sic.Oĩs instãtia fert op
posite ꝓpõni.sed oppõ ꝓpõnũ in q̃bus fit instãtia suf-
ficiẽter solũ ꝯcludit per p̃mã ⁊ tertiã figurã:q̃re instã-
tia fert per has figuras solũ. Huius rõnis p° ponit ꝯñẽ
⁊ h̃ est(Ex duabꝰ aũt.)2° maioꝛẽ. ⁊ h̃ est(Q̃m opposi-
ta.)3° ostẽdit minoꝛẽ.⁊ h̃ est(Opposita aũt.)4° decla
rat minoꝛẽ dicẽs ꝙ ꝯtra vl'es affirmatiuas istare ꝯtin-
git per vl'em negatiuã.Sȝ vl'is negatiua per p̃mã figu-
rã ꝯcludit.ꝑticularis aũt per tertiã.⁊ h̃ est(Q̃ñ eniȝ oĩ
inesse ⁊c̃.)Cõsequẽter oñdit quõ ꝯtingit instare ꝓpõ-
nẽ vl'em affirmatiuã.2° quõ ꝯtingit negatiuã.dicit ĝ ꝙ
ꝓpositio oĩum oppositoꝝ eadẽ sit disciplina istari põt
per vl'eȝ negatiuã:⁊ ꝯcludi in p̃ma figura sic.nulloꝝ op
positoꝝ eadẽ est disciplina.oĩa ꝯ̃ria sunt opposita.ergo
nulloꝝ ꝯ̃rioꝝ eadẽ est disciplina.℄ Adhuc instari põt
per ꝑticulare negatiuã cõclusam in 3° figura sic.noti ⁊
ignoti nõ est eadẽ disciplia.sȝ notũ ⁊ ignotũ sũt ꝯ̃ria.ĝ
aliquoꝝ ꝯ̃rioꝝ nõ est eadẽ disciplina.⁊ h̃ est(Ut si.a.)
Cõsequẽter docet quõ fit instantia ꝯtra vl'eȝ negatiuã
d.ꝙ ꝯtingit instare per vl'em affirmatiuã ꝯclusaȝ in p°
figura vt ꝯtra istã.nulloꝝ ꝯ̃rioꝝ est eadeȝ disciplina:si
fit instantia:oĩum oppositoꝝ eadẽ est disciplina oĩa cõ
traria sunt opposita.ergo oĩum ꝯ̃rioꝝ eadẽ est discipli-
na.⁊ eodem modo instare ꝯtingit per particularẽ affir-
matiuã ꝯclusam in tertia sic.Sani ⁊ egri eadẽ est disci
plina.sanũ ⁊ egrũ sunt ꝯtraria.ergo ꝯtrarioꝝ aliquoꝝ
est eadem disciplina.⁊ h̃ est(Rursum in prima.)

℄ Simpl'r enim in oĩbus vl'r quidem instanti-
bus necesse est ꝓcedenti ad vniuersalia ꝓposi-
torum ꝯdictionẽ dicere:vt si nõ eandẽ ꝓhibet
ꝯ̃rioꝛuȝ oĩum dicere oppositoꝝ vnã. Sic aũt
necesse est primã esse figurã:medium eniȝ fit
vniuersale ad h̃ qđ ex principio. particulariter
aũt ad h̃ cui est vniuersale de quo dicit ꝓposi-
tio:vt noti ⁊ ignoti non eandem:nã ꝯ̃ria vni-
uersaliter ad hec ⁊ fit tertia figura. Mediũ eñi
particulariter sumptum:vt notum ⁊ ignotũ.

℄ Cõsequẽter dat generalẽ artẽ euidẽter instãdi dicẽs
ꝙ qui vult instare vl'r dȝ sumere mediũ ad syllandũ su
pra subm ꝓpõnis circa quã faciẽda est instãtia sub p̃di
cato ciꝰ:⁊ tũc fit sylls in p°.v̊.g.qui vult vl'r istare ꝯtra
istã:oĩum ꝯ̃rioꝝ ⁊c̃.dȝ sumere opposita pro medio que
q̃dẽ opposita ꝯtinẽt ꝯ̃ria ẜm ꝙ pȝ in exẽplis ꝑhabitis.
qui aũt vult instare ꝑticulariter dȝ sumere mediuȝ ad
syllogiçandũ sub subiecto ꝓpositionis circa quã faciẽ-
da est instantia:⁊ fiet sylls in tertia figura. vbi gr̃a.qui

vult

vult instare ad istam.omnium contrariorꝝ ⁊c̄. debet su mere pro medio notum ⁊ ignotum que sunt ꝑticularia ꝯtraria.⁊ h̄ est(Simplr aūt in oībus.)

¶ Nam ex quibus est syllogizare contrariū ex his ⁊ instantias conamur dicere:quare ⁊ in his solis figuris ferimus:nam ⁊ in his solum syllogismi oppositi·per mediā enim non fuit affirmantem. Amplius autem ⁊ si orationem indigeat plurima que est per mediam figurā:vt si non concedat.a.inesse.b.eo ꝙ non sequitur huic.c.hec eni per alias ꝓpōnes manifestum. non oportet autem istantias ad alia conuerti: sed statim manifestam habere alteram propo sitionem:quapropter ⁊ signum ex sola hac fi gura non est.

¶ Deinde sequitur pars incidens:qꝛ enim iam determi nauit ꝙ instantia fit per ṗmam figuram ⁊ tertiam:cuꝫ posset aliquis dubitare an fiat per scḋam. Intēdit hāc dubitationē remouere ⁊ ꝓcedit sic.ṗmo resumit rōnē ṗus positaꝫ ad ostendendum ꝙ solum fit instantia per ṗmam ⁊ tertiam figuram.scḋo respondet ad dubitatio nem factaꝫ de scḋo.3° ꝯcludit correlariū.ṗmo ḡ arguit sic.per illas figuras fit instantia per quas ꝯtingit suffi cienter concludere opposita ꝓpōnū vniuersaliū in qui bus fit instantia.sꝫ h̄ ꝯtingit solū per ṗmā ⁊ tertiā figu ram.In secūda autem figura nō ꝯcludiť oppositū ne gatiue ꝓpōnis ſm affirmationē tn̄:q̄re per solā ṗmaꝫ ⁊ tertiam feruntť instātie. Huius rōnis ṗmo ponit ma iorē.⁊ h̄ est(Naꝫ ex quibus.)2° ꝯñē.⁊ h̄ est(Quare ⁊ in his.)3° miorē cū sua rōne.⁊ h̄ est(Nā ⁊ i his solū.) Cōsequēter tangit dubiū de secūda figura ⁊ remouet. diceret eni aliquis ꝙ per scḋam figuram ꝯtingit insta re circa affirmatiuā:vt circa istam oē.b.est.a. sic. nullū a.est.c.oē.b.est.c.ḡ nullū.b.est.a.⁊ fit syll's per scḋaꝫ fi gurā.⁊ h̄ remouet.d.ꝙ lꝫ sic fiat instantia:tn̄ ipsa indi get ꝯuersione ma.ma.eni nō opponiť euidēter ꝓpōni ꝯtra quā fit instantia:sed eius ꝯuersa:sꝫ opꝫ instantiaꝫ: siue ꝓpōnē euidēter ꝯdicentē ꝓpōni ꝓposite accipere. ⁊ h̄ est itētio Ar.ꝙ fit istātia:sꝫ nō euidēs.⁊ h̄ est(Am plius aūt.)Cōsequēter ex hoc ꝙ dicit per scḋam figu ram nō syllogiçari affirmatiue ꝯcludit correlarie ꝙ ar gumētū a signo per hāc scḋam figurā nunq̄ꝫ fit.per ar gumētū a signo affirmatiue ꝯcludit ⁊ nō ostendiť affir matiue per scḋaꝫ figurā.⁊ h̄ est(Quapropter ⁊ signū.)

¶ Perspiciendum autem ⁊ de alijs instātijs vt de his que sunt ex contrario ⁊ sili ſm opi nioneꝫ: ⁊ si ꝑticularem ex prima vel priuatiua ex media possibile est sumere.

¶ Hucusqꝫ determiauit Ar.de euidēti ⁊ positiua instā tia.hic intēdit de istantia ſm extrasūptionē.qꝛ nō solū docuit instare per syll'm ostēsiuū.⁊ h̄ in ṗ° figura vl'r ⁊ in 3° ꝑticulariter ⁊ nō in 2° figura.iam dicit pespiciendū esse vtrū fiat instantia per syll'm ex hypothesi:vel ꝑ lo cū ab oppositis:vel ꝑ locū a sili ⁊ ab auctoritate:⁊ vtrū ꝑticularis instātia fiat ꝑ ṗmā figurā ⁊ negatiua ꝑ scḋaꝫ ⁊ intendit de oībus his modis ex q̄bus fit instantia nō euidenter sicut ṗus.⁊ h̄ est(Perspiciendum aūt est ad ea.)Et nota ꝙ per locū ab oppositis fit instantia vt si quis dicat ꝙ oē gaudiuꝫ est bonū.⁊ que facit ex hoc ꝙ oīs tristitia est mala:qḋ est manifeste falsum: q̄re ⁊ ṗm per locū a simili:⁊ ita fit instantia vt si dicā ꝙ punctus est pars linee.sic instatur.sicut se hēt pūctus ad lineam sic se hēt linea ad superficiē:sed linea nō est pars supfi ciei:q̄re nec punctus linee.ex oppōne sic dico ꝙ aīa sit mortalis.Dōm ꝙ ph̄i dicūt ꝙ est imortalis:qꝛ ipsa nō est mortalis ⁊ fit per instantiā per ṗmā figurā.sic dico ꝙ oium ꝯrioꝝ sit eadē disciplina.dicatť ꝙ nulloꝝ oppo sitorum eadem est disciplina.quedam contrarioꝝ sunt opposita.ergo quorūdam contrariorum non est eadem disciplina.qualiter autem fiat instantia negatiua per secundam figuram:patet ex predictis.

Dubitatur hic a q̄busdā ꝓp hoc qḋ h̄ iam deter minatť de instātia.sed rō hui⁹ patet ex predictis.determinatť enim hic de ea ꝓpter oppōnē quā hꝫ ad exēplū:sicut pꝫ per ṗdicta ad exēplū. ¶ Sꝫ queri pōt cum elenchus concludit ꝯtradictionēꝫ ꝯñis ⁊ instantia silr quō differūt. ¶ Et dōm ꝙ nō differunt subo:sed solū rōne.h̄ enim idē est.ꝙ elēchus respectu respondentis est instantia respectu opponentis inquan tum opponens syllogiçat oppositum syllogiçati vel pre concessi a respondente est elenchus:quare ad respōdēs syllogiçat oppōnē ꝓpositi ab opponente instantia est. Dubiuꝫ

Deinde dubitabit forte aliqs ad quē pertineat in stantia. ¶ Et dōm ꝙ pertinet taꝫ ad dia lecticū q̄ꝫ ad demr̄atorē.sed differenter pertinet instā tia vlis ad demōstratorē tn̄ sicut habetť in ṗncipio po steriorꝝ. Ad dialecticū aūt tam vl'is q̄ꝫ ꝑticularis:sꝫ itel lige ꝙ cū demr̄ator ꝓcedit ex necessarijs solū pōt insta re cauillarie ponēti falsum aliqḋ. ¶ Cōsequēter q̄ritť: q̄re magis diffinit instātiā q̄ꝫ instantiuū syll'm:⁊ q̄re di cit ꝙ instātia est ꝓpō:cū tn̄ ꝯiter doceat facere syll'm per instātiā.Et pōt dici ꝙ instātia diciť dupl'r.vno mō ꝓpō instās absolute ꝯsiderata.alio mō rō ipsa istantia vt diffinitio ḡ sua cōis sit instātie vtroqꝫ mō dicte nō diffiniuit instantiuū syll'm.sꝫ in instātia que est vtroqꝫ mō cōis. ¶ Adhuc cū diciť instantia est ꝓpō:nō est in telligendum ꝙ sit ꝓpō absolute ꝯsiderata:sed etiaꝫ ꝙ sit ꝓpō ꝯclusa ſm eius ordinē ad sua ṗncipia:ita ꝙ no mē ꝓpōnis importet quodāmō totam subam ꝓpōnis rōnis instantie:⁊ ita pꝫ ꝙ bene diffiniť sub hoc nomie instantia ⁊ ꝙ bene diciť ꝓpō sic eam cōprehēdit instā tiam vtroqꝫ modo dictam ſm ꝙ est eius intentio. Dubiuꝫ

Deinde forte adhuc dubitabit aliqs de h̄ ꝙ dicit instantiā esse particularē.dicit eniꝫ Ar. in libro ṗoꝝ ꝙ eadē est ꝓpositio ⁊ instantia:siue ex eis dēꝫ est syll's:⁊ ita seqť ꝙ syll's sicut dicit ibi est ex vlib⁹ solū. ¶ Adhuc ꝓpositio est vl'is orō cū q̄dā sit ꝑticula ris. ¶ Et dōm ad ṗm ꝙ loqť Ar.ibi tn̄ de istantia que cadit in demr̄atiuis.⁊ h̄ solū vl'is est.ꝓpositiones eniꝫ omnes vniuersales sunt ſm rem in demonstratiuis.⁊ ideo instantia est propositio. ¶ Ad aliud qḋ dicit pro positionem vniuersalem est intentio eius de ꝓpositiōe cui fit instantia que sola vniuersalis est.⁊ potest dici ꝙ loquitur de propositione anthonomatice vocando solā ꝓpōnē vniuersalem:qꝛ pro alio ponit.potest etiā aliud iferre:⁊ ideo dicit ꝙ oratio est ꝓpō vl'is.s.anthonoma tice dicta.⁊ addit ⁊ ꝓpō vl'is in syll'o vl'is est. ¶ Deide forte queretur de hoc qḋ dicit ꝙ opposita ꝯcludunť ꝑ scḋam figurā ⁊ tertiā.hoc enim videť falsum.tuꝫ qꝛ in tertia figura nō ꝯcludunť opposita.tū qꝛ in scḋa figura ꝯcludunť affirmatiue ꝓpōnes:⁊ ita per scḋaꝫ figurā est instare. ¶ Adhuc dōm ꝙ Ar.loqť de mō instandi eui denter qui non per scḋam figurā:sed soluꝫ per tertiam ⁊ primā. ¶ Adhuc nō sumit opposita ꝑ ꝓpōnib⁹ oppo sitis adinuicē cū dicit ꝙ opposita ꝯcludunť per ṗmā ⁊ tertiam figuram sub ꝓpōnibus que opponunť eis q̄b⁹

potest fieri instantia hoc est per opposita vniuersalium ppōnum. Sed sicut possunt opposita ɔcludi per 3ᵐ di co opposita pticulariter. ibi enim ɔcludit tam opposi tum ppōnis vlis affirmatiue q̄ȝ negatiue: nō tñ vlr: sed particulariter. ❡ Sed querit: quare nō est instātia eui dens in 2ª figura. ❡ Et dōm q̄ hoc soluit Ar. dicit eniȝ q̄ in euidēti instātia opȝ sumi ppōnē que euidēter re pugnat ppositioni cui fit instātia. sed in 2ª figura: nō est ita. ɔuersa eniȝ ppōnis assumpte euidenter ɔ̄dicit pro positioni cui fit instātia: sed non ppter ipsaȝ assumptā. Verbi grā. hec oē. b. est. a. ɔtingit instare per 2ᵃᵐ figurā sic. nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. sed pᵃ non euidēter repugnat hec. oē. b. est. a. sed eius ɔuersa. s. nul lum. c. est. a. in hac eniȝ τ reliqua idē affirmat̄ τ negat̄. sed in hac. nullū. a. est. c. non ideȝ negat̄ in p̄dicato τ af firmatur in p̄dicato hui⁹. oē. b. est. a. sed sicut ɔuersim se habet nullū. a. est. c. τ ideo nō est euidēs in 2ª figura. nō enim est manifesta termino per eius conuersam.

Ichos aūt τ signuȝ non est idē: ichos quidem ppō est pbabilis. Qḋ enim vt in pluribus sciunt sic factuȝ vel nō factum: aut esse aut non esse: hoc est ichos: vt odire inuidentes vel diligere aman tes. Signū aūt vult esse ppositio demonstrati ua vel necessaria vel pbabilis. nam quo existē te vel quo facto prius vel posteri⁹ in futuro est res: signum est vel fuisse vel esse vel qm̄ erit.

Post q̄ȝ phs determinauit de iductione τ de aliȝs grā eius: in hac pte itēdit de entimemate: τ diuidit̄ in duas. in pᵃ pte determinat de ea s̄m subam eius. in 2ª cū dicit (Naturas aūt.) determinat inuētio nē signi qḋ est medium in entimemate. pᵃ in duas. in pᵃ determinat de entimemate s̄m se. in 2ª cōparatione cū dicit (Ergo si vna τc̄.) pᵃ in duas. in pᵃ determiat qd sit. in 2ª quot modis fit cū dicit (Accipit̄ aūt signuȝ.) in pᵃ p̄mo pmittit quedā preambula ad diffinitionē entime matis. 2ª diffinitionē ɔcludit cum dicit (Entimema er go.) In pᵃ sic pcedit. pmo dicit q̄ non est idē signuȝ qḋ ichos: q2 hec duo intēdit diffinire ppter diffinitionem entimematis habendam. ideo hic ostendit diffiniendo vtrūq3 τ ponēdo ichote. i. τ signū. Ichoten autem siue ichon sic diffinit. Ichos est ppositio pbabilis: τ hoc est (Sed ichos.) 2ª ostendit hec per diffinitionē pbabilis sic q̄ in pluribus scitur sic esse factum: vel nō factū esse est pbabile. sed ichos est ppositio que scitur sic esse fa ctum τc̄. ergo ichos est ppositio pbabilis: tñ ponit me dium huius rōnis τ exēplificat: τ h̄ est (Qḋ enim in plu ribus.) Et nota q̄ ichos idē est q̄ imago assimilat̄ rei ex incertiori figura q̄uis nō representet ipsam s̄m fi gurā interiorē: sed pbabilem representet ipsam s̄m fi guram exteriorē. ❡ Consequēter diffinit signū sic. Si gnum est ppositio demonstratiua necc̄ia vel pbabilis τ pcedit sic. pmo ponit cām: τ hoc est (Signuȝ aūt.) Se cundo ostēdit eaȝ sic. illud quo existēte existit τ quo fa cto factum est aliud τ quo finito finitur aliud est ppō sitio necc̄ia vel pbabilis: sed signū est huiusmodi quo exi stente existit ex necessitate aliud. τ ergo signū est ppo sitio necessaria demonstratiua vel pbabilis. huius rōnis ponit solū medium: τ hoc est (Nam quo existente.)

❡ Entimema ergo est syllogismus ex ichotib⁹ aut signis.

❡ Data significatione ichotis τ signi ex eis ɔcludit dif finitionē entimematis sic. cum entimema sit ex ppōni bus pbabilibus vel necc̄ijs. τ p3 per diffinitionē ichotis τ signi q̄ sunt ex ppōnibus pbabilibus vel necessarijs sequitur q̄ entimema est syllogismus ex ichotibus τ a signis: τ hoc est (Entimema ergo est.)

❡ Accipitur autem signuȝ tripl'r. quotiens mē diuȝ in figuris. aut eniȝ vt in prima: aut in me dia: aut vt in tertia: vt ostendere quidem parie tem eo q̄ lac habeat ex prima figura: mediuȝ enim lac habere in quo. a. parere. b. lac habere mulier in quo. c. illud autem qḋ sapientes stu diosi. nam psitacus studiosus per postremaȝ in quo. a. studiosum: in quo. b. sapiens: in quo c. psitacus. verum ergo τ. a. τ. b. de. c. predi cari: sed hoc quidem non dicunt eo quod pa lam sit: illud vō sumunt: peperisse autem quo niam pallida per mediam figuram vult inesse. Quoniam enim sequitur pariens pallor. Se quitur autē τ hanc ostensum esse arbitramur: quoniaȝ peperit pallor in quo. a. parere in quo b. mulier in quo. c.

❡ Consequēter determinat quot modis fiat entimema. τ pcedit sic dicēs q̄ mediū in entimemate tripl'r sumit̄ τ in trib⁹ figuris. τ per hoc itellige entimema fieri in tri bus figuris: τ h̄ est (Accipit̄ enim signū.) Scd̄o hic ma nifestat per exēplum. τ p̄mo quomō fit in pᵃ figura vbi mediū siue signuȝ est ɔuertibile sic. Ōis mulier hn̄s lac pepit: hec mulier habet lac. ergo hec mulier pepit: τ hoc est (Aut enim nō in pᵃ.) 2ª qm̄ fit signū in tertia figura per qḋ est in minus sic. psitacus est studiosus psitacus est sapiens. ergo scientes sunt studiosi. τ itellige q̄ cuȝ in entimemate arguit̄ in his nō exprimūt: sed cām subti cent q2 manifesta est: τ h̄ est (Qm̄ aūt.) 3ª ostendit quo fit per signuȝ sumptū in 2ª figura: qḋ qdē est in plus sic. quecūq3 pepit pallida est. hec est pallida. ergo pepit hec τ dicit q̄ illud vult esse per figuram scd̄am: q2 concedit syll'm scd̄e figure apparenter. sed non est sic cum fit ex affirmatiuis: τ hoc est (Peperisse autem quoniam.)

❡ Ergo si vna quidem dicat̄ ppositio quidem fit tm̄. Si aūt τ altera assumatur syllogismus: vt qm̄ psitacus liberalis. nam ambitiosi libe rales: psitacus autem ambitiosus: aut rursum quoniam sapientes boni: psitacus autem bo nus: sed τ sapiens. Sic ergo fiunt syllogismi: vex qui per primam quidem figuram insolu bilis. si veri sit vniuersalis enim est. Qui autē per postremā est solubilis: τ si vera sit ɔclusio eo q̄ non est vniuersalis. In tertia autē: quia non est vniuersalis neq3 ad rem sylls: non eni si psitacus studiosus propter hoc alios necesse est esse sapientes. Qui vō per mediam figurā semper τ omnino solubilis. nunq̄ȝ eniȝ fit syl logismus sic se habentibus terminis: non eniȝ si qua peperit pallida: pallida autē τ hic pare re necesse est τ hanc: ergo veruȝ quidem in oī bus erit figuris. differentias autem iam dictas

habent

habent. aut sic ergo diuidendum signū. horū autē medium prodigium dicendum. nam prodigium dicunt esse quod scire facit. Tale autē maxime medium: aut que quidem ex extremitatibus signa dicendum. Qꝛ autē ex medio eni: probabilissimum autem ꝛ maxime verum est quod est per primam figuram.

¶ Deinde determinat de entimemate in cōparatione. ꝛ pmo cōparat entimema ad syllm. 2° vnū entimema ad aliud. 3° vnū signū ad aliud: qđ signū est mediū in entimemate. dat ergo p° differētiam entimematis ad syllm dicens: ꝙ si exprimaᵗ tm̄ altera ꝓpositio entimema est: si vtraqꝫ sylls. ꝛ hoc explanat per exēplum tam in p° ꝙ̄ in 3° figura. ꝛ hoc est (Ergo ꝛ si vna.) Deinde comparat vnū entimema ad aliud dicēs: ꝙ entimema per signū in p° figura si fuerit ex veris necessitatem habet: qđ ꝓcedit ex vli ꝓpōne. entimema aūt per signū in 3° figura: quāuis ꝯcludit vnum solum: tn̄ est: qꝛ nō accipiᵗ vniuersalis ꝓpositio sicut patet. ꝛ etiam: qꝛ non est syllogismus ad rem. i. ꝯcludens vnam extremitatē de alia. ergo assumptis pmissis singulariter ꝯcludiᵗ ꝯclusio pluralr: ꝛ hoc patet cum dī. psitacus est studiosus. psitacus est sapiens. ergo scientes sunt studiosi. non enim sequtur alios sapientes a psitaco eē studiosos. Entimema aūt per signum in 2° figura neqꝫ necessitatē hēt neqꝫ ꝓbabilitatem. sed solū apparētiam. semꝑ enim fallit: qꝛ ex affirmatiuis est ꝛ ex his ꝯcludit ꝙ vnū in oi figura ꝯcludi pōt de entimemate: sed indifferenter fm iam dcm̄ modum: ꝛ h̄ est (Uex qui per pmam figurā.) Deinde cōparat signa adinuicē dicēs ꝙ illud signū qđ habet rōnē medij. s. signū in p° figura diciᵗ ꝓdigium: qꝛ facit scire. est enī ꝓdigium: quasi ꝓdigitis ostēdens. signa vo que habent rōnem medij: sed experimentum. s. signum in 2° ꝛ tertia figura: similiter signa dicuntur: sed non ꝓdigia: ꝛ hoc est (Sic diuiditur signum.)

Dubiū **Dubitabit** hic aliqs de ꝑticularia huius partis: qꝛ cū entimema sit ratio ꝯtracta ad naturā. ꝑtinet enim ad rhetoricum fm Ar. in posterioribus. nō debet hic determinari nisi determineᵗ de syllogismo simplr ꝛ in cōi: ꝛ cum queriᵗ cui pertineat entimema. ¶ Et dōm ꝙ entimema ꝑficeᵗ mediū qđ est signum qñ subiceᵗ vna ꝓpositio manifesta sicut intendit hic Ar. de entimemate. sed signum est duplr. qꝛ aut absolute dcm̄ sicut in scda ꝛ tertia figura videᵗ signum qđ est prodigium. Signū aūt pmo modo dictū ꝑtinet ad rhetoricū pmo: ꝛ entimema fm ipsum: ꝛ hoc intēdit in p° posterioꝝ. signū aūt scdo modo dictum ꝛ entimema fm ipm ad dialecticum ꝑtinet ꝛ ad demōstratorē: ꝛ ita entimema est cōmune genus arguendi ꝑtinens ad dialecticū ꝛ demōstratorē ꝛ rhetoricū: ꝛ ideo hic determinatur: ꝛ sic patent quesita. ¶ Deide forte quereᵗ de reductione entimematis in syllm. s. que sit ars generalis reducēdi qđlibet entimema cuiuslibet figure in syllogismum. ¶ Et dōm ꝙ cum entimema tm̄ exprimat vnā ꝓpositionem cū ꝯne ꝛ fit ex trib° terminis tn̄: aut cōmunicant ꝓpositio ꝛ ꝯclusio in ꝓdicato aut in subiecto: aut subijciᵗ in vna ꝛ predicaᵗ in reliqua. si aūt cōicat in ꝓdicato illud entimema vel fit in p° figura: vel 3° ex maiore ꝛ ꝯne. quare addita minore erit sylls. vtrum aūt reduci debeat in syllm pme vel tertie figure: ꝑꝫ ex positione terminoꝝ fm ꝙ pōt facere minorē veram. si aūt cōicant in subto erit entimema p° figure vel secūde ex minore ꝛ ꝯne fiet sylls per additionem maioris que statim patet qūo addi debet fm possibilitatem terminoꝝ ꝛ inherētiam. si aūt subijciaᵗ in vna ꝛ prediceᵗ in altera. aut ergo qđ subijciᵗ in pmissa predicatur in ꝯne: aut ecōuerso. si pmo modo erit entimema in scda figura ex maiore ꝛ ꝯne: ꝛ fiet syllogismus addēdo maiorē. si secundo modo erit entimema in tertia figura ex minore ꝛ conclusione: ꝛ erit syllogismus addendo maiorem.

Deinde adhuc forte dubitabit aliqs que sit differētia ichotis ꝛ signi. ꝛ similr hic queriᵗ de diffinitione signi. dicit enim ꝙ signum est ꝓpositio demōstratiua necīa vel ꝓbabilis: cū tn̄ ꝓbabile non ꝑtineat ad demōstratorem. Et pōt duplr assignari eoꝝ differentia. Aut enī diffiniᵗ signū in tota sua cōitate vel signum anthonomatice dcm̄. s. ꝓdigiū. Si pmo modo tunc differunt signum ꝛ ichos sicut cōmune ꝛ particulare. signum in omni figura est ichos: aut in 2° vel 3° tm̄. ꝛ accipiendum est ꝓbabile in diffinitione ichotis pro eo qđ est vere ꝓbabile. ꝛ pro eo qđ apparet esse tale: tūc aut intelligēda est diffinitio signi sic. Signum est ꝓpositio necessaria pro signo qđ est in p° figura. s. ꝓdigio. vel pro eo signo qđ est ichos. ꝛ qꝛ neutro istoꝝ modoꝝ est vera propositio demōstratiua. dicit ꝙ signū vult esse ꝛc. q. d. pretendit demōstrare quāuis non faciat ꝛ accipitur in demōstratiua. ¶ Consequēter pro eo ꝙ est ostēsiuum signū aut non semꝑ ostēdit quāuis videᵗ ostēdere. Si aūt diffiniᵗ tunc anthonomatice dictum. tūc signum solū diciᵗ ꝓdigium ꝛ ichos sicut pus signū in 2° ꝛ tertia figura ꝛ accipiaᵗ cōmuniter demonstrata in diffinitione signū vt dcm̄ est. Sed qꝛ cadit in syllogismo demōstratiuo cū indifferētia est que est necessaria vel ꝓbabilis. vnde hic est sensus diffinitionis. signū est ꝓpositio ostēsa alicuius de aliquo in p° figura accepta in syllogismo demōstratiuo vl dialectico. ex his patēt quesita. ¶ Deinde queretur forte de diffinitione entimematis fm ꝙ diciᵗ esse syllogismus. qđ non videᵗ cū sint modi diuersi arguendi: ꝛ sylls exprimat duas ꝓpositiones: entimema aūt vnam. ¶ Et dōm ꝙ substātialiter idem est syllogismus ꝛ entimema: ꝙuis non sit in entimemate expressus sensus vtriusqꝫ ꝓpōnis intelligiᵗ ex entimemate vna: vnde fm rem ꝛ decursum ipsius rōnis due sunt propositiones ibi sicut in syllogismo. ꝛ hoc modo non sunt oppositi modi arguēdi: sed vnū in alteꝝ reducibile. ¶ Adhuc si entimema sit ex ichotibus ꝛ signis: tunc in vniuersalibus exiguntᵗ plura signa: ꝛ plures ichotes. Sed circa omne entimema potest fieri ex vno signo vl icothe. ¶ Et dōm ꝙ non accipiᵗ entimema pro aliquo ꝑticulari entimemate: sꝫ pro entimemate fm spēm. sic enim habet diffinitionē: ꝛ hoc fit aliqñ ex ichote aliqñ ex signo: ꝛ ideo dicit ꝙ sic ex ichotibus ꝛc. ¶ Hic consequēter queri pōt: an ex vno possit sequi aliqd ex necessitate. sed superius dictū est. alia etiā possunt queri circa litteram: que patent per eius expositionem.

Aturas autem rerū cognoscere possibile est siquis concedat simul transmutare corpus ꝛ aiam quecūqꝫ naturales sunt passiones. Dicens enim aliquis fortasse musicā transmutauit fm quid animā: sed non coꝝ que naturaliter nobis hec est passio: sed vt ire ꝛ concupiscentie ꝛ naturalium motuū. si igitur ꝛ hoc deᵗ ꝛ vnū vnius speciei signum esse: ꝛ poterimus sumere propriam vniuscuiusqꝫ generis passionē: ꝛ signū

poterimus naturam cognoscere.

Hic docet inuenire signũ qd̓ est mediũ in entimema-te. hoc dico tm̃ de signo qd̓ est ꝓdigium. Et diui-ditur in duas. qr p° docet ipsum inuenire. 2° intendit or-dinare ad demõstranduz passionem de subto per ipm cuz dicit (Est ergo.) Prima in duas. in pma ponit duas suppositiones sup quas fundat̃ sua ars. In 2ª dat artem suam cũ dicit (Si enim est specialiter.) Prima supposi-tionum est ꝙ passio naturalis vel signum habet esse in subto cuius est. scda ꝙ vnius passionis sit vnũ signum. ¶ Circa pmam sic ꝓcedit. primo ponit eam dicens ꝙ si concedamus naturales passiones transire simul corpus ⁊ aiam. s. signum ⁊ vestigium suum in cõposito: possibi-le est nos per illud signuz naturales passiones cognosce-re: ⁊ hoc totũ non est aliud q̃3 ꝙ ꝯcedendum est passio-nem naturalem habere signum in substantia: ⁊ hoc est (Naturas aũt.) 2° explanat eam per exẽplum. ⁊ primo per exẽplum in opposito dicẽs: ꝙ qui addiscit musicaz ẜm qd transmutat̃: qr ẜm aiaz ⁊ non ẜm totũ cõmuni-cet: ⁊ hoc est (Dicens enim.) 2° ponit exẽplum in ꝓposi-to dicens: ꝙ ira ⁊ ꝯcupiscentia sunt passiones naturales quatenus ꝯiuncti sunt: ⁊ hoc est (Sed vt ire.) ¶ Conse-quẽter ponit 2am suppositionẽ. s. qr vnius passionis vnũ est signum: ⁊ hoc est (Si igitur ⁊ hoc det.)

¶ Si eni est specialiter alicui generi ꝑindiuiduo existens passio: vt leonibꝰ fortitudo: necesse est ⁊ signum esse aliquod: cõpati enim sibi inuicẽ suppositũ est: ⁊ si h̃ sit magnas sũmitates ha-bere qd̓ ⁊ in alijs non totis generibus nõ cõtin-git. Nam signum sic proprium est: quoniã to-tius generis passio est ꝓpria ⁊ non solius pro-prium sicut solemus proprium dicere. erit er-go ⁊ in alio genere hoc ⁊ erit fortis homo ⁊ aliud aliqd̓ animal: habebit ergo signũ: vnum eni vnius fuit. Si ergo sunt hec ⁊ poterimus talia signa colligere in his animalibus que tm̃ vnam passionem habent aliquam propriam. vnumquodq3 autem habet signum: quoniam vnuz habere necesse est. ⁊ poterimus naturas cognoscere.

¶ Datis suppositionibus ponit artem suam ad signũ in-ueniendum ⁊ diuiditur in duas. In pª docet inuenire si-gnũ vbi vnica est passio. in 2ª vbi plures cum dicit (Si ṽo duo.) In pª intendit talem arte. Si aliqua passio in-sit subto alicui totalr̃ ⁊ alicui nõ totaliter ad inuenien-dum signuz eius in subto cui totaliter inest. Uerbi grã. fortitudo inest leoni vniulr̃: homini autem ⁊ equo par-ticulariter. ad inueniendũ ergo signum fortitudinis in leone ꝯsiderandum quid consequitur fortitudinem in alijs aialibus fortibus. ⁊ si hoc sit habere magnas extre-mitates: tũc erit signum fortitudinis in leone in dando hanc artem sic procedit. primo dicit ꝙ si aliqua ꝓpria passio insit alicui subo speciali: vt leoni fortitudo: neces-se est aliqd̓ eius esse signum in subto: hoc autem dictuz est in suppositione p°: ⁊ hoc est (Si eni est specialiter.) Scdo adiungit ꝙ hoc põt esse magnas extremitates ha-bere: qd̓ quidem inest alijs oĩbus aialibus a leone. q̃uis non vniuersaliter. ⁊ ad remouẽdum cauillationem di-cit ꝙ signum sit ꝓprium dictum: ⁊ similiter eius passio prout solet dici ꝓprium prout ꝯuenit alicui vniuersali-ter: sed non soli: ⁊ hoc est (Et si hoc.) 3° ex hoc concludit ꝙ hec passio fortitudo alijs inest a leone: sicut homini alicui ⁊ equo: ⁊ habebit ibi signum cum sit passio vna: ⁊ cum ita sit: poterimus passionem de subiecto cognosce-re: ⁊ hoc est (Erit ergo.).

¶ Si ṽo duo habet propria totũ genus vt leo forte ⁊ cõmunicatiuum quomodo cognosce-mus vtrum verius signum sit eorum signoꝝ que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alij ambo: ⁊ in quibus non totis vtrũq3 quan-do hoc quidem habet: illud autem non. si eniz fortis quidem: liberalis autem non. Habet aũt hoc palam: quoniam ⁊ duorum in leone fuit hoc signum fortitudinis.

¶ Consequenter docet inuenire signũ passionis vbi plu-res sunt passiones: ⁊ ꝓcedit sic. pmo querit cuz aliqd̓ ge-nus subz hẽat duas passiones naturales: sicut homo ha-bet fortitudinem ⁊ liberalitatẽ: ⁊ habet eoꝝ signa duo: quomodo cognoscemus qd̓ signum huius passionis sit: ⁊ hoc est (Si ṽo duo habeat.) Secũdo sic soluit. si duo sint ⁊ duo sint signa ꝯsiderãduz est in quo subiecto vna passio separatur ab altera: ita ꝙ eius insit vna passio: ⁊ non altera: ⁊ vide qd̓ signoruz cõmunicatur eque in illo subto: ⁊ illud habet poni pro eius subiecto pmo cui am-he passiones insunt. Uerbi gratia. inesse fortitudo ⁊ li-beralitas signũ vnuz est habere magnas extremitates: reliquum aũt non nominat̃ hic. ꝯsiderandum ergo ad hoiem ⁊ ad equum ⁊ ad huiusmodi. in equo inuenitur fortitudo: sed non liberalitas: ⁊ vident̃ silr̃ habere ma-gnas extremitates cum cõiter ibi in fortitudine: que si sit in leone: dicẽdum est magnas extremitates hẽre esse signuz fortitudinis: ⁊ h̃ est (Si alicui sit cõmune.) nisi sit alicui alij. s. a ꝓprio subiecto. non toti ambo. i. nõ am-bo vniulr̃ insunt dicẽs eniz negatio cadere sup vtrũq3 . s. super totuz ⁊ super ambo ⁊ hoc exponit dicẽs ⁊ pro. i. vbi vtrunq3. i. vtraq3 passio. i. diuisim insit qbusdam. i. aliqbus. non totis. i. non vniulr̃. s. (Quãdo syllogismus habet hoc.) idest vnam passionũ. illud autez non. i. non re. nam ambo sit fortis liberalis: aut non habet hoc aut hoc. s. signum habere magnas extremitates de numero signorum: ⁊ hoc est (Palam quoniam ⁊c̃.)

¶ Est ergo naturas cognoscere in prima qdez figura medium prime extremitati conuerti. Tertiam autem transcendere ⁊ non conuerti: vt fortitudo sit. a. sũmitates magnas in quo. b. c. autẽ leo: ergo cui. b. c. omni. Sed ⁊ in alijs. cui autem. b. a. omni ⁊ non pluribus: sed con-uertitur. Si autem non cõuertitur non erit ve-rum vnum vnius signum.

¶ Consequẽter docet ostẽdere passionez de subto per si-gnum inuẽtuz in pª figura dicens ꝙ medium ⁊ pmum conuertunt̃: sed mediũ est plus in minori extremitate. qd̓ patet: qr forte ⁊ magnam extremitatez hẽre ꝯuertun-tur. s. habere magnam extremitatẽ cõmunius est leone. Si aũt aliquis dicat ꝙ medium ⁊ pmuz non ꝯuertent̃: tunc non erit veꝝ esse vnum signuz vnius passionis qd̓ est ꝯtra ꝓsupposita: ⁊ p3 hoc ꝯñtia per minorẽ ꝯuersam determinatam supius in illo caplo (Quando ꝯuertun-tur.) Si autẽ. a. dicat̃ de solo. b. ⁊. b. de omni. a. tunc. a. ⁊ b. ꝯuertuntur: ⁊ per. a. itellige (Fortem.) ⁊ per. b. (Ma-gnã extremitatẽ.) Extremitates per. c. leonẽ: ⁊ sic p3 in-uẽtio medij in pª figura ⁊ eius ꝯuertibilitas cũ passione

propter

propter dictam consequētiam: ⁊ hoc est (Est ergo naturas.) Hic forte dubitaret aliquis cum Ar. doceat inuenire medium syllogisticum. ⁊ etiam medium similiter entimematis. quare non docet inuenire medium in inductione ⁊ exemplo. videtur enim ꝙ deberet: cum omnes quatuor sint modi argumētationis. ¶ Et dicendum ꝙ tam exēplum ꝙ̃ inductio inferunt per illud qḋ est particulare ⁊ vltimū per naturam huiusmodi: aut non est medium simplr: sicut patet in caplo de inuentione medij: imo magis huiusmodi sunt nota ad sensum: ⁊ ideo circa inductionē nō est ars neqꝫ difficultas. mediū aūt syllogismi ⁊ entimematis est vere medium ⁊ cōmune: ⁊ ideo circa hec est ars. ¶ Adhuc cū doceat inuenire signū qḋ est medium in entimemate: quare nō docet inuenire omne signū: sed solum ꝓdigium. ¶ Et dicēduꝫ ꝙ hoc est: qꝛ tale signum necessitatē habet ⁊ facit scire.

Dubiuꝫ Consequēter forte dubitabit ad quem ꝑtineat huius signi inuentio vel ad dialecticum vel ad demōstratorem vel ad logicum simpliciter. Si ad demōstratorem vel dialecticum dicenduꝫ in topicis vel in posterioribus determinari: si ad logicū similiter. Consequenter logicus considerat inuentioneꝫ rerū ⁊ non ipsas naturas neqꝫ res naturales: sed hoc debet considerari in rebus naturalibus. Et dici potest ꝙ ad logicum pertinet simpliciter: qꝛ aliquando vtitur eo demonstrator: ⁊ aliquando dialecticus. ¶ Et ad obiectum dicēdum ꝙ logicus sub intentione cōmuni potest considerare res naturales: non tamen cōsiderat eas ſm veras naturas eaꝝ nec naturalia ſm ꝙ huiusmodi. sic enim considerat hec in ratione cōmuni de passionibus naturalibus: ⁊ non ſm ꝙ naturales sunt: siue existentes a principijs naturalibus. ¶ Sed tūc accidit dubitatio. Cū eniꝫ hec ars ad logicū ꝑtineat videtꝰ ꝙ hec sufficientia debeat hic determinari. est eniꝫ passio dupl'r. s. conuertibilis cum subto vel non conuertibilis. sed alijs particulariter ꝯueniens ⁊ vtrumqꝫ signum habet. queritur ergo: quare non docet inuenire signū passionis pmo modo dicte. ¶ Adhuc est passio naturalis ⁊ rōnalis ⁊ moralis ⁊ vniuscuiusqꝫ est aliqḋ signum: non tamen docet īuenire signuꝫ nisi passionis naturalis. ¶ Adhuc passio naturalis consequēter dicta vel est metaphisica vel mathematica. naturalis ꝓprie dicta per se autem docet inuenire signum passionis naturalis proprie dicte. ¶ Adhuc passio naturalis proprie dicta: aut est alicuius animati aut inanimati. proprie autem solum docet inuenire signum passionis naturalis in rebus animatis: sicut patet ex arte sua. igitur videtur ars sua diminuta eē de inuentione signorum ⁊ prodigiorum. Et dici potest ꝙ non est logici considerare signi inuentionem hic in ratione cōmuni: ⁊ ideo forte non pertinebit huic considerare siue determinare inuentionem signi cuiuslibet passionis specialiter: ⁊ ideo quandam artem cōmunem assignat que forte applicabilis est ad inueniendū mediuꝫ cuiuslibet passionis siue signum: ⁊ aliter non debuit hic de inuentione signi determinare.

Ulterius forte dubitabit aliquis de hoc ꝙ supponit naturales passiones transmutare animam: hoc falsum est. cum anima impassibilis sit ⁊ imaterialis. ¶ Et dicendum ꝙ aīa transmutatur ſm esse: siue per accidens: sed non ſm substantiam. per passiones enim naturales coniuncti trāsmutantes se aliquando corpus peius ⁊ aliquando melius. ⁊ anima ſm corpus accipit aliquam dispositionē: anima tamen in substantia sua non transmutatur. Dubiuꝫ

Adhuc dubitabit cum debeat ostendere habitum magnarum extremitatum signum esse fortitudinis hic supponit. ¶ Et dicendum ꝙ illud ostenditur esse signum fortitudinis in aliquo animali: cui non inest fortitudo vniuersaliter. ¶ Sed tūc dubitatur: qꝛ videtur ꝙ eadē ratione posset ostendi habitus magnarum extremitatū signum esse fortitudinis in leone: qua rōne conuerso modo ostendi potest. ¶ Et dicendum ꝙ in leone vniuersaliter inest tā fortitudo ꝙ̃ habitus magnaruꝫ extremitatum: homini autem non omni inest. ⁊ ideo per differentiam eoꝝ qui habent magnas extremitates: ad illos qui nō habent in eodem genere. argui potest in leone illud esse signuꝫ fortitudinis: sicut aliud nō se habet econuerso. ¶ Adhuc videtur ꝙ sua ars nulla sit. ostendit enim vt videtur idem per seipsuꝫ. ¶ Et dicendum ꝙ ostendit signum per passionem ⁊ econuerso: sed non in eodē genere: nec in eodē modo. ⁊ ideo nō est inconueniens. ostendit enim signum per passionem in subto improprio. ¶ Adhuc diuersimode fit hec ostēsio: quare signuꝫ ostēditꝰ per assignationē per viam sensus. passio autem per viam syllogismi. ⁊ ita in diuersis ⁊ diuersimode: sed hec ostēsio: ⁊ illa non est incōueniens. Dubiuꝫ

¶ Expliciunt cōmentaria fratris Egidij Romani ordinis Heremitaꝝ Sancti Augustini in libros Priorum Analeticoꝝ Arist. reuisa per me fratrem Hieronymuꝫ Benaçanensem maxima cura ⁊ diligentia: Lectoreꝫ in studio Patauino in conuentu fratrum Heremitarum.

¶ Joānis Antonij Scotij Neapolitani de demonstratione potissima. Questio Unica.

Uestio est An potissima demonstratio reperiat: vel illa nullo pacto sit dāda: Que pfecto admodū vtilis nimiūqȝ difficilis qō est. Utilis qdē: tū ppterea φ demrātiua disciplina finis est totius logice: vt p° poz p° ꝛ 5° capite dixit Aristoteles. Demonstratiue aūt discipline finis ꝛ perfectio vltima est potissima demōstratio: Tū etiā: qꝛ cuȝ scire sit p demōstrationē intelligere maxima ꝛ potissima scia erit per maximā ꝛ potissimā demrātionē. Quare qcqd maximaꝝ sciaꝝ munere sortiti sum⁹ a potissima demrātiōe sūpsisse originē fateri nec͂e est. Difficilis vō: cū nullus eā antea disputarit. Maximū aūt pncipiū oīum: vt dixit Ar. in calce libri Elenchoꝝ. q̄re ꝛ difficillimū. Quāto eni optimū potestate: tāto puissimū magnitudine. difficillimū est aūt videri. Hoc aūt inuento facile est addere ꝛ augere reliquū. Quare cū ea que ex pncipio iueniunt͂ parū in primis augmētū sumere soleāt: vt ibidē Ar. erit oīum qui hāc qōnē legerint: quiue audierint: omissis in ea facile idulgere. De inuētis aūt Aristoteli reliquisqȝ pipateticis (quoꝝ doctrinā imitati sum⁹) multas hēre gratias.

Ad cuius qōnis negatiuā ptē arguimus p supponētes φ mediū sm Ar. in potissima demonstratione est definitio: vt pȝ ab ipso in pluribꝰ locis p̊ pmi ꝛ scdi post^{oz}. ꝛ p° de aīa tex. cōmētarij. 11. 4° phy. tex. cōmētarij. 34. ac 7° meta^{ce} tex. cōmētarij. 59. Tūc si nō datur definitio potissima. ergo nec demrātio potissima. Entimema pȝ. nā cū deficiēte cā per se ꝛ imediata deficiat effect⁹. Mediū aūt sit demrātionis hō. Causa deficiēte medio deficiet vtiqȝ demrātio. Sed pcedens entimematis pbat͂. qꝛ vt dixit Ar. 6° top. Quelibet definitio ex gñe constat ꝛ dr͂ia. Sed in q̄libet diffōne vltima dr͂ia apponi debet: cū illa sit cōpletiua qditatis. Ad vltima dr͂ia nobis ignota est: cū illā circūloq̄mur plibꝰ differētijs: vt pȝ experimento. Quare nulla dat͂ vera ꝛ potissima definitio: cuȝ definitio circūlocuta nō sit potissima.

Cap 3°

2° ¶ Amplius si de quo magis videt͂ inee ꝛ nō inest: nec de quo min⁹: sȝ magis videt͂: φ demrātiones mathematice sint potissime: ꝛ nō sunt. ḡ nulla dat͂ demrātio potissima. Maior est manifesta. ꝛ minor pro p° pte est cōmētatoris Auerrois 2° meta^{ce} tex. cōmētarij. 16. vbi: ꝛ nō opȝ (inquit) holem querere: vt idē modus fidei in nālibꝰ ꝛ mathematicis. demrātiones eniȝ mathematice sunt in p° ordine certitudinis: ꝛ reliq̄. Qō etiā ex 2° cōmētario pmi phy. haberi pōt: vbi hēt φ in mathematicis pcedimus ab his que sunt nota: ꝛ nobis ꝛ nature. Ex quo ꝯcludi pōt mathematicas demōstrationes dicere eē ꝛ cām. Qr aūt ille nō sint potissime. pbat͂. Nā p° posterioꝝ habet͂: φ cā que demōstrationis est mediū: nō solū est altero mō cā effect⁹ in cognoscēdo. s. sed etiā in essendo qm est. Tūc sic arguimus. Mediū in mathematicis nō est cā in essendo. ḡ demrātiones mathematice nō sūt potissime. ꝯn̄tia patet ex dictis: sȝ pcedens pbat͂ per Cōmētatorē p° physicoꝝ cōmētario p°. vbi nō oēs (inquit) artes ꝯsiderāt oēs cās. Sed quedā formales tm̄: vt mathematice. que forma sm oēs non est forma: que est altera pars cōpositi: sȝ est forma declarās qditatē. ḡ medium per istā formaȝ nō erit potissimū: q̄re nec demōstratio.

3° ¶ Amplius pfectior demōstratio que potest dari: est demōstratio per gen⁹ cause finalis: per Ar. 2° posterioꝝ cū ibi stet resolutio totius demōstrationis: sȝ illa nō est potissima: eo φ cā finalis nō est cā in eēndo: sȝ in mouēdo sm Ar. 2° phy. ꝛ etiā effectus magis hēt eē per cās intrinsecas q̄ extrinsecas. Cā aūt finalis est extrinseca. ḡ p ipsaȝ nō erit demrātio potissima: ꝛ p ꝯn̄s nec p alias cās erūt potissime demrātiones: cū demōstratio per cām finalē sit ceteris alijs potior: vt aucte Ar. est declaratū. Cōfirmāt pterea hāc qōnis ptē Epicurus athenienssis: ac ei⁹ sectatores oēs: qui nedū potissimā demōstrationē negarūt: sȝ oēm logicā: vt deuiā agūt improbāqȝ repudiant. 2. phys. T. co. 7

¶ Ad ptē oppositā celebrioꝝ phātiū turba veriorē ondit. Nā vt ceteros antiquos phie pres pteream⁹: acutissim⁹ vir ille Chrysippus p. 40. ferme annos logice studijs itētus: tum ceteras logice ptes: tū vel maxime eam que de demōstratione laboriosissime scripsit. Plato diuina mētis abūdantia istructus: binarie catenus phie: physice vȝ ꝛ ethice: tertiā logicā addidit: ꝛ ꝯsumato trinario phie opi extremā manū imposuit. Cuius auditor Aristoteles phoꝝ oīuȝ facile pnceps: qui dialecticā primus iuenit (vt ipse de se in calce libri elēchoꝝ testat͂.) Judicatiuā logicā quā pus Plato pmus academicoꝝ. ac ēt Stoici sufficiēter pscruti erāt: ita in artē redegit: pfecit: ac cōpleuit: vt nunq̄ amplius in ipsa qppiā desideratū fuerit. Est aūt iudicatiua ars ois ppter demonstrationē potissimā. Theophrast⁹ ēt Aristotelē imitat⁹: septē de demōstratione libros cōposuit. Themisti⁹ pterea Joā. grāmatic⁹: Eudem⁹: ꝛ alij ex antiqs pipateticis in cōmētarijs suis in Ar. hāc artē sufficiēter sūt pscruti. Et (vt grecos omittam) Galen⁹ arabs. duos ēt de demōstratiōe edidit libros. Laborauit ꝛ Auicē. in demōstratiue artis vestigatiōe: vt in ei⁹ sufficiētia facile mōstrat Alpharabi⁹ pterea: ꝛ alij cōples: ꝛ Auerroes potissimū q iudicatiuā oēȝ Aristotelis logicā adamussim est cōmētat⁹. Quāta vō latinoꝝ fuerit cura in hui⁹ artis iuestigatiōe oibꝰ ꝯstat. Nā p̄ȝ illā doctissim⁹ quoqȝ vir ille Boeti⁹ librū diffonū cōposuit. Hi itaqȝ tot tātiqȝ nō memorarent͂ nisi ars demrātiua daret͂: ꝛ maxie potissima demrātio que toti⁹ artis est finis ꝛ pfectio vltima.

Horum itaqȝ sniam veluti pblematis nr̄i veriorē ptē terminare cupiētes. Cū potissima demrātio q̄libet definitionē accipiat mediuȝ: videdū erit p°. Quotuplex definitio: ꝛ quō abinuicē distiguant͂ definitiones. Et sm quā causalitatē demrātionē igrediant͂. 2° cū demrātio sit syll's sciam faciēs: declabim⁹. Cui⁹nc cognitionē: quāue sciaȝ i diuersis doctris faciat demrātio: vt idē facile possim⁹ cogscere: quenā demrātionū alteri pstet. Illa nāqȝ pstabit: que maiorē sciaȝ certiorēqȝ demrāti cognitionē pariet. Scrutabimur 3° quenā preferēda sit demrātio iter illas q̄ cāȝ i eēndo dmrāte ꝯnis accipiunt. 4° pblema terminabit͂. 5° soluent͂ adducta.

Propter pmū breui a nobis est p repetēda definitiōis vulgata illa distictio. Qr duplex sit definitio idētica. s. ꝛ causalis. Identica illa que idem importat qō definitum: vt homo est aīal rōnale. Lȝ adhuc iter definitionē ꝛ definitū distinctio quedā vertat͂ vt subtilis doctor Scot⁹ in pn° 2° distinctionis pmi apte declat: quā distinctionē eiusdeȝ doctoris imitatores ex nā rei dicerēt. Causalis vō que causam dicit intrinsecā vel extrinsecam definiti: vt domus est ligna lateres ꝛc̄.

Attēdendum 2° φ definitiones que sunt mediū in demrātione sec⁹ se hāt in sciētijs realibꝰ: ꝛ secus in logica que scia rōnalis est. Definitiōes eteni logice ex gñe ꝛ dr͂ia cōponunt͂: ꝛ loq̄mur de definitionibꝰ entiū logicaliū ꝛ nō entiū alteri⁹ ꝯsideratiōis: hȝ logic⁹ posse definire entia ad ei⁹ ꝯsiderationē ptinētia p gen⁹ ꝛ dr͂iam: vtpote syll'm: enūtiationē ꝛc̄. ꝛ possit definire p gen⁹ ꝛ dr͂iam entia ptinētia ad ꝯsideratione

tionē aliarū sciarū:vtpote hoīem:equū 7c.Et q2 genus 7
dr̄ia sūt forā rei:forā saltē declarāis gdditatē:iō dicim⁹
logicū definire per formā.Et hec est intentio Ar.7 ɔ̄ᵗᵃ
Auerrois p° de aīa.tex.7 cōmētario.16.vbi Ar.dialecti
cū(inqt)in definiēdo assignare spēz 7 rōnē.7 Cōmēta/
tor.Disputatores(inqt)dant definitiones ꝑm formā.
Q2 aūt logic⁹ per genus 7 dr̄iaz definiat:pbaꝛ̄.Nā logi
c⁹cū sit artifex rōnis 7 cōis:bꝫ ɔ̄siderare dr̄inētia cōia
7 rōnis:gen⁹ āt gd cōe est respectu definite spēi:vt sciē/
tib⁹ Porphyriū late appet.Sꝫ cuipiā tūc forte videre/
tur:q̄ si logice definitiōes ex cōib⁹ tm̄ ꝓcesserint in de
mōstratiōe aliq̄:mediū eē nō possint:cū talis q̄libet ꝓ/
cedat ex ꝓprijs:vt p° posterioꝝ.tex.cōmētarij.5. decla/
rauit Ar.nisi eēt:q̄ lꝫ talis demr̄atio cōe pn̄ᵐ sumat.s.
genus:qḋ gdē cōius est spē.Est tm̄ tota pn̄ᵐ ꝓpriū respe
ctu passiōis demr̄abilis seu inherētie passiōis ad subꝫ.
Et lꝫ tales logicas definitiones Ar.p° de aīa tex.cōmē
tarij.11.negocio demr̄atiuo īeptas appellet. Quare(in/
quiens)ꝑm quascūqꝫ diffinitiōes:nō ɔ̄tingit accidētia
cognoscēre:nec de illis imaginari aliqd facile. Maīfe/
stū est q̄ dialectice sunt 7 vane oēs. Non tm̄ debem⁹ lo
gicas definitiones ad demr̄andū inutiles opinari:nam
vult Ar.q̄ definitiones que nō faciūt cognoscere acci
dentia ꝓpria definiti sunt vane.7 dicunꝛ̄ dialectice ꝑꝑ
similitudinē:q2 sicͭ dialectica est ex cōib⁹ 7 ꝓbabilr̄ ꝓ/
cedit:ita iste definitiōes que nō faciūt scire accn̄tia ꝓ/
pria definiti:7 sicͭ dialectica nō aggnāt sciaꝫ:ita ex illis
definitionib⁹ scia aggnāri nō pōt.Ex quo tm̄ non seqꝛ̄:
q̄ oēs definitiōes logice sint vane:sꝫ aliq̄ue tm̄:que nō
declarāt accn̄tia ꝓpria definiti:lꝫ oēs vane dici possint:
si ad physicū negociū cōparenꝛ̄:vt īfra mōstrabimus.
Logice igiꝛ̄ definitiōes:vt dictū est danꝛ̄ per genus 7
dr̄iam:que lꝫ sint cāe formales:tm̄ nō vt sic ɔ̄siderānꝛ̄ a
logico cū per ea definiꝛ̄ 7 demr̄at.Sꝫ ɔ̄siderānꝛ̄ vt ge/
nus:7 dr̄ia:q2 gen⁹ vt gen⁹ est cōius spē.Sꝫ realiū scia/
rū definitiones danꝛ̄ per cās ꝓprias rei:que nullo mō
sunt sibi cōes:q̄ de nāli bꝫ Cōmētator Auerroes 2° de
aīa cōmētario.12.Sermo(inquiens)nālis dr̄finiēs nō de
monstrat gen⁹:sꝫ cām rei ꝓpriā ꝓpinquā existēꝫ in re.
Et magr̄ Albertus p° physicoꝝ capite p°.Si definitio
nes(inqt)nāles darenꝛ̄ per intētionē cōem generis 7
dr̄iaꝝ que abstracte in vli ꝑꝫ rōnē simplicē accipiunꝛ̄.
Maīfestū est q̄ tūc eēnt logice.Et iō quo ad physicuꝫ
negociū eēnt vane oēs.qm̄ ex talibus nō ɔ̄stituiꝛ̄ eē rei
sensibilis:sed potius ex mā 7 forma sensibilibus. Et si/
cut de nālibus definitionibus dictuꝫ est:ita suo modo
de alijs ceterarum scientiarum dicendum esset.

Attendendū 3° q̄ nō opꝫ q̄ cā que demonstrat
sit intrinseca rei de qua est demō
stratio:sꝫ sufficit q̄ illa cā sit cā inherētie passionis ad
subm.Si demr̄atio ꝓpōnē ɔ̄cludat:quā de 3° adiacēte
logici dicunt:aut sit cā q̄re sit subm.si demr̄atio fuerit
ꝓpōnis de adiacēte 2°.Nā per demr̄ationē sciam intē/
dimus que qōnē tollat ante demr̄ationē ꝓpositaꝫ. Dis
aūt qō per demr̄ationē scibilis est de adiacētib⁹ ꝓpō/
nis cathegorice.An.s.sit subm vel an passio aliq̄ subo
īhereat:7 ꝑꝑ quā cām.qō eni de gdditate nō per demō
strationē:sꝫ per definitionē terminaꝛ̄:q̄re q̄cūqꝫ demō
stratio per cām ꝓcesserit.Ad hꝫ q̄ optima sit demr̄atio
suffic̄ q̄ cāꝫ accipiat:ꝑꝑ quā sit subm:aut ꝑꝑ quā aliqd
subo īhereat. Nā sic qōnē ante ꝓpositā terminabit:7 si
cā illa nō sit itrīseca rei:de q̄ est dēmr̄atio.Et iō lꝫ entia
mathe͡ca nō sint cōposita ꝑ cās itrīsecas:cū ipsa sint sim
plices forme:sꝫ p̄terea ꝑm cōeꝫ opinionē 7 veritatē for
ma:per quā demr̄at mathe͡c⁹:nō sit forma q̄ ē altera ps

cōpositi:sꝫ forma declarās gdditatē.Mathematice tm̄
scie potissime demr̄abūt:q2 cā:ꝑ quā ꝓcedūt:q̄ est forā
gdditatē declarās:sit cā inherētie passionis in subo:in
eēndo 7 cognoscēdo:sicut dicim⁹ figurā planā tribus li
neis rectis ɔ̄tentā:ac hr̄ē angulū extrinsecū 7c.eē cām
in eēndo hr̄di tres angulos duob⁹ rectis eq̄les. Cuius
silr̄ ēt inde appet de cā efficiēte 7 finali:que nō sunt in/
trīsece rei:de qua fit demr̄atio:7 tm̄ demr̄ant potissime:
eo q̄ dcm̄ est q̄ cā q̄ est mediū nō est necīū q̄ sit itrin/
seca:demr̄atio eni per vltimū finē est potissima 7 irre/
solubilis:sicut 2° posterioꝝ Ar.lōgiusculo ꝓcessu dcla ex le.9.
rat:7 tm̄ finis est extrīseca cā vt late appet. Exēplo p̄te/
rea idē ondim⁹ iterpōnis terre:q̄ cā est q̄re eclipsis lu/
ne inhereat:7 tm̄ illā lune cām nō dicim⁹. Mediū igiꝛ̄
potissime demr̄atiōis qōnem ꝑꝑ gd terminātis:qō est
definitio.est cā in cognoscēdo:7 in eēndo nō gdem rei
de qua est demr̄atio:sꝫ inherētie passionis ad subm:ita
q̄ definitio pro tanto potissime demr̄atiōis est mediū:
pro quanto cām importat inherentie dicte:nō ratione
identitatis:siqua sit simul idētica definitio 7 causalis.

Ut aūt 2ᵐ p̄missoꝝ absoluam⁹:attendi volum⁹ p°:
q̄ vt dicͭ Ar.2° phy.tex.cōmētarij.18.Ma
thematicus nō mentiꝛ̄ abstrahēdo.7 vt oēs ibi expōnē
do ɔ̄ueniūt nō mentiꝛ̄ abstrahendo a mā sensibili:que
posterior est quātitate nō aūt a mā intelligibili:nā mē
tireꝛ̄ vtiqꝫ si ab illa abstraheret. Per hāc aūt mām in/
telligibilē nō intelligimus māꝫ que est altera pars cō/
positi:nam si ab ipsa nō abstraheret tunc consideraret
ipsam:7 per ɔ̄ñs oēs cās:q2 sicut in commētario.70.2°
phy.hꝫ Cōmētator.q ɔ̄siderat mām ɔ̄siderat oēs cās.
cuius rō est:q2 ēt ɔ̄siderat formā:cū correlatiue dicanꝛ̄
7 vnū correlatiuoꝝ nō possit ɔ̄siderari sine reliquo.Et
q2 nulla forma est ꝑpetuo in mā:q2 ꝑm cōmētatorē in
corporibus celestibus nō est mā.Sequiꝛ̄ q̄ ista forma
fuit inducta in mā ab aliq̄ agente:7 ex ɔ̄ñti hꝫ ɔ̄sidera
re cām agentē.Et q2 oē agens agit ꝑꝑ finē:silr̄ habebit
ɔ̄siderare finē.Et sic oēs cās:nō possum⁹ ergo dicere q̄
mā a qua mathematic⁹ nō abstrahit sit mā que est alte
ra pars cōpositi. Nec per mām itelligibilē possum⁹ in
telligere subam:vt diuus Aquinas dicere vr̄. quē gdaꝫ S. Tho.
latinoꝝ modernoꝝ īmitanꝛ̄. Nā si ab illa mathemati
cus nō abstraheret:ɔ̄sideraret vtiqꝫ illā:7 in entiū ma
thematicoꝝ definitiō ib⁹ poneret:siue vt gdditatis par
tem:siue vt aliqd ad gdditatē necīū:qō gdē eē falsum
latissime ɔ̄stat. Mathematic⁹ eni nō hꝫ entiū mathe/
maticoꝝ distinctā cognitionē:sꝫ cū res de qbus mathe
matic⁹ ɔ̄siderat:puta q̄ntitas ɔ̄tinua 7 discreta sint in re
bus nālib⁹:eaꝝ termini 7 effect⁹:vel in mā existēs vel
sine mā:vt dimēsiōes celestes necīario q̄ntuꝫ ad ꝓprias
quidditates a nāli ɔ̄siderabunꝛ̄:vt ab Ar.2° physicoꝝ
tex.cōmētarij.18.accipi pōt. Nā cū earū gdditates sine
reb⁹ nālib⁹ eē nō possint necīo res nāles distinctas ea/
ruꝫ definitiones ingrediunꝛ̄:vel vt gdditatis p̄tes:vel
saltē vt aliqd necīo reqsitū ad gdditatē:eo mō quo di/
ceremus etiā mām ingredi definitionē reꝝ nāliū:tenē
do q̄ sola forma sit gdditas vt tenet Auerroes.7.p̄me
phie.cōmētario.21.7.34.7 p̄mo de aīa.cōmentario.16.
Inquātū vō entia vel inquātū aliquid entis aut sube a
metaphysico ɔ̄siderānꝛ̄ qui oīa cognoscit:vt cōtingit.s.
in vli p° metaphysice. Mathematicus ḡ nō ɔ̄siderans
distincte entia ma͡ca nō ɔ̄siderabit subaꝫ nec māꝫ q̄ est
altera ps cōpositi 7 hinc est q̄ abstractio mathematici
a mā est vera. Nā lꝫ mā vt mā sit prior q̄ntitate:7 q̄nti/
tas imediate vniaꝛ̄ ipsi tanquaꝫ subo nō adequato ꝑꝑ
corpus celeste.Tamen mathematicus vere potest ab/

strahere neduz a mã sensibili que posterior est q̃titate
(cũ q̃litates sensibiles insint mãe ⁊ subẽ mediãte q̃ti
tate.) sed ẽt a mã vt mã ⁊ suba.q: mathematic⁹ nõ ↄsi
derat q̃titatẽ distincte:nec q̃tũ ad ppriã qddıtatẽ:nec
vt aliqd entis:cũ ista ↄsideratio sit nãlis ⁊ diuina.s; ↄsi
derat tãtũ mathematic⁹ entia ista ↄfuse. Nã vltia ma
thematici resolõ iquãtũ mathematic⁹ est nõ iduẽs:al
tioris artificis bitũ.stat ad p° p se nota ex ↄfusa rõne
termioꝝ:vt pz de ista.linea est lõgitudo.q̃ ex ↄfusa rõ
ne termioꝝ est euidẽs nõ cognito φ linea sit q̃titas ↄti
nua:vel φ sit ps entis:aut que.⁊ φ sit termin⁹ corporis
nãlis. Tales.n.ppõnes p se note in mathematica apte
nate sunt eẽ p se note:ex termis ↄfuse cognitis:vt sunt
ẽt ppõnes per se note ad sensuz:vt ista nix est alba:hic
coru⁹ est niger. Per mãm itaqz itelligibilẽ a q̃ math^{cu}
nõ abstrahit(saluo semp iudicio meli⁹ sentiẽtiũ) itelli
gim⁹ in pñti q̃titatẽ ↄtinuã ⁊ discretã. Cui snie ↄsenti
re videnꝫ verba diui Alberti p° physicoꝝ capite p . Ad
q̃nẽ ẽt sensuz itelligi possent vba Arꝫ.7.p° phie. tex.cõ
mentarij.39.q̃ ibi sil' cũ Auer.expõne videbis. Nã cuz
de q̃titate ↄtinua ⁊ discreta multas passiões ↄsideret
math^{cu} ⁊ demr̃et. Subm aũt sit ppa mã saltẽ:in q̃ ista
rũ passionũ ⁊ nõ sensibilis vt pz:s; itelligibilis tñ. Se
qꝫ φ mathe^{cu} passiões illas ↄsiderãs:nllo pacto a mã i
telligibili abstrahet. Quũ pterea de figuris circuloꝝ ⁊
spheraꝝ ⁊ reliqs math^{cu} tractet. h ãt in q̃titate sint sic
in ppa mã imaginabili ⁊ itelligibili.math^{ca} ↄsideratio
itelligibilẽ mãm oĩno ↄcernet. Nec opꝫ pptea φ q̃cũqz
math^{cu} ↄsiderat sint in q̃titate ↄtiua aut discreta sic in
ppo subto:q: q̃titas ↄtiua ñ ẽ in q̃ti^{te} ↄtiua:s; suffic φ
aliq̃ a math^{co} ↄsiderata i q̃^{te} ↄtiua sint aut discreta ad
h vt ei⁹ ↄsideratio a mã itellibili ñ dicaꝫ eẽ abstracta.

Attendendũ z° φ cũ demr̃ationes math^{ce} ab
strahãt a mã sensibili vt declara
tũ est. Effect⁹ math^{ci} ⁊ iherẽtie ppriaꝝ passionũ ad p
pria suba per sensuz cognosci nõ potcrunt. Quare quũ
i cuiuslibet effect⁹ cognitionẽ tñ bifariã mãuduci pos
simus:vtpote p sensuz vel p cãm:cũ math^{ca} nõ sint sen
sibilia:ad ea cognoscẽda tñ p cãz deueniem⁹. Qui gdẽ
cognitiõis modus:⁊ pp gd effect⁹:⁊ q: est:simĩ aperiet:
cũ nullã ante de esse effectus cognitionẽ pbabuerim⁹:⁊
hanc math^{ce} demr̃ationes simul esse ⁊ cãm effectus da
re dicunꝫ. Et ab Auerroe nr̃o z° celi cõmẽtario.35.ne
dum pp gd:s; absolute demr̃ationes vocanꝫ:q̃s idẽ z°
phy.cõmẽtario.z3.⁊ z° cõmẽtario pmi:pp gd simp' so
litus est appellare:vñ pz error Gualterij anglici z° phy
5 Bur. z.p.v. sicoꝝ.⁊ Pauli heremite.z° posterioꝝ. Ar hec noia qb⁹
Auerroes vtiꝫ iterptantiũ. In nãlib⁹ aũt q: vtplm ab
esse effect⁹ sensu noto ad cãm inuestigãdaz pcedimus.
Qua cã cognita regredimur iterũ ad effectũ pp qd de
mõstrãdũ(nã vt nũc supponim⁹ regredi in demr̃atio
nib⁹ licet.) per demr̃ationẽ effectũ esse nullo pacto co
gnoscim⁹.cũ ante demr̃ationẽ sensu pcognitũ fuerit:s;
cãm q̃re sit effect⁹ bñ cognoscim⁹. Qd vt exẽplo mani^{m}
fiat.vulgatã illã demr̃ationẽ ptiz nãlẽ ptiz mathemati
cã subyciem⁹:qua cognito eẽ eclipsis p; sensuz ad põnẽ
terre inter solẽ ⁊ lunã facile deducimur.hac vo per itel
lectus inuestigationẽ pfectius nota iteꝝ ad demr̃andã
eclipsim regredimur.ipsaz per ppriã cãm notificando.
Quare in nãlibus vtplm nõ fiẽt demr̃atiões absolute
⁊ simplr. S; hec solũ que ab Auerroe pp gd tñ demõ
stratiões dñr. Silr ẽt accidit in metaphysica. Nã cum
ipsa via doctrine ceterarũ phie ptiuz vltima fuerit.ad
ipsamqz resoluẽdo manuducamur.erunt demonstrabi
les effectus fere oẽs per alias scias antea cogniti.pus q̃z
in metaphysicã sciam ascẽdam⁹. Quare nec in ipsa ple
rũqz absolute demr̃ationes fieri poterunt. Ex qbus ap
paret φ l; demr̃atiõi pp gd q̃tũ est ex parte sunt eq̃li
ter cõpetat mathematicis diuinis ⁊ nãlib⁹ sciẽtijs ap
plicari:⁊ q̃tũ est ex se eq̃lẽ in oĩb⁹ his doctrinis cogni
tionẽ aggenerare. Tñ ob diuersos inuestigationuz mo
dos qbus in diuersis sciẽtijs vtimur pp diuersitatẽ en
tiũ:de qbus ille ↄsiderãt:ita demõstrationes pp gd in
diuersis doctrinis abinuicẽ distinguunꝫ:vt altera fiat
potior altera. Nã cũ in nãlib⁹ vt dictũ est entia sensibi
lia ↄsiderenꝫ:eoꝝ eẽ sensu pcipim⁹:⁊ ex illo ad q: ẽ cãe
pcedim⁹:q̃re cũ regredimur ad effectũ per demr̃atio
nẽ pp gd.q̃re sit effect⁹ tantũmõ cognoscem⁹. In meta
physica ãt cũ vt dictũ est ceteraꝝ sit vltima:⁊ dicat pp
gd reliq̃ꝝ sciaꝝ. Si qñ pp gd demr̃ationẽ formabim⁹
creberrime cãz tñ effect⁹ ⁊ nõ ei⁹ esse notificabit. Sed
in mathematicis q: nõ possum⁹ effect⁹ esse pus cogno
scere q̃z eoꝝ cognoscam⁹ cãm:cuꝫ a motu ⁊ sensu entia
mathematica abstrahãt.demr̃atio pp gd effectũ esse ⁊
ei⁹ cãz simĩ cognoscere faciet:q̃re eis:que in nãlib⁹ ⁊ in
metaphysica creberrime fiũt:lõge pstabit cũ maiorem
scia z certiorẽqz demr̃ati cognitionẽ pariat. Et l; meta
physica sicẽ ⁊ mathematica a sensu ⁊ motu abstrahat:ñ
tñ pptea metaphysice demr̃atiões dicẽt eẽ ⁊ cãs.cũ ille
plerũqz sint ad demr̃andas q̃ões p nãlẽ ⁊ mathema
ticã:q: sũt notas. Attñ accidet iterdũ:vt in metaphysi
ca pp gd vt simplr demr̃atiões formenꝫ siq̃s ↄnes ibi
mõstrabim⁹ que q: sunt per aliq̃s scias nõ inotuerint:
vt forte ille in qb⁹ passiões entis de spãlib⁹ entib⁹ p p^{m}
pp gd qd est ens ↄcluderem⁹. Sicut accidet ẽt in nãli
bus dari interdũ pp gd simplr demr̃ationes licet h sit
rarissime. Sed q: mathematice scie a sensu ⁊ motu ab
strahũt:nec pp gd dicũt eaꝝ sciaꝝ que sensum ⁊ motũ
ↄcernũt:demõstratiõibus absolutis fere semp vtunꝫ.
Quare demr̃ationes mathematice:vtplurimũ ceteras
fere omnes cognitionis certitudine superabunt.

Et quoniam demr̃ationes per cãm adinuicez
cõparãdo:eã ostẽdere polliciti su
mus:que ceteras pstet,demr̃ationẽ dicim⁹ cãm finalez
sumentẽ pro medio:oĩbus alijs potiorẽ eẽ que in eadez
scia per alias cãs pcesserint:q: per cãz finalẽ nedũ effe
ctũ:sed alias cãs demr̃amus:nã cũ finis sit cã cãruz. z°
physicoꝝ.tex.cõmentarij.31.totius q̃õnis vltima solu
tio stabit ad cãm finalẽ qua habita amplius nõ quere
mus:sed oĩno pausabimus:vt si quereꝫ:pp quid hõ risi
bilis:rñdebiꝫ:q: admiratiuus de visis:⁊ licet sit perfe
cta reditio cause.imediate tñ ↄtingit vlterius querere:
ppter gd admiratiu⁹:⁊ rñdebiꝫ:q: disciplinabilis. At
vlteri⁹ quereꝫ:pp gd disciplinabilis:qui si dicaꝫ:q: cõ
positus ex corpe ⁊ aĩa intellectiua. Iteꝝ hui⁹ cause que
remus cãm:vt pp gd sit cõposit⁹.⁊ dicemus:q: beatifi
cabilis. Et tunc habebimus finẽ vltimũ:nec ampli⁹ du
bitare ↄtingit:imo oẽs q̃ões cessabũt. Quare cãz fina
lez pro medio accipientes potissime demõstrabimus:⁊
inherentiã passionis ad subm irresolubilr ↄcludemus.
Nã licet finis nõ sit imediata cã effect⁹:est tñ cã actio
nis aliarũ causaꝝ:ita φ agens non ageret nisi motuz a
fine:nec per ↄñs forma informaret materiã. Scrutari
autẽ que sit causalitatis finis:⁊ pro quo esse finis sit cã
⁊ lõgissimũ esset:⁊ a nostra disputatione nimium alie
num. Diximus aũt cõparasse nos demõstrationes per
diuersa genera causaꝝ pcedẽtes in eadẽ scientia ⁊ non
diuersis.nã secus esset in diuersis:vt paulo ifra mõstra
bimus:cũ ob diuersos vestigationũ modos:qbus in di
uersis scientijs vtimur. Accidat demõstrationẽ cãz for
malem

malem accipientē in vna scientia potiorē esse ea demōstratione que in alijs scientijs: nedum cām finalem tātum: sed simul ipsam: ⁊ alias mediū ad demonstrandū acciperet modo propter quid tantū cōclusionis notifi-cet ⁊ non simul: qꝛ ⁊ propter quid conclusionis aperiat.

Ueritatem aūt inducte qōnis ostensuri pmittimus ꝙ vt Robertus Linconiensis in posteriorꝫ cōmentarijs ab Arꝫ. textu accepit: ⁊ diuus Albertus eorūdē posteriorꝫ pmo retulit libro. Potior demōstratio illa est que reliquas oēs bonitate excedit dignitate ⁊ certitudine. Per bonitatē itelligētes virtutem. i. vltimū ptātis cōparate ad actū meliorez eo mō quo meliorem diceremus homis operationez ꝙ bruti: qꝛ ad rōcinari ordinaꝫ: qd est pfectior opatio essentiali opatione bruti. Per dignitatē vo volumus pfectionez operationis respectu eiusdem actus: vt illa dignior dicaꝫ domus que magis ⁊ pfectius attingit finem suum: vtpote que magis ⁊ pfectius tegit ab ibrib⁹: qd est operatio vltima eius. Per certitudinez aūt nostre mentis illustrationē itelligimus: vt id certius sit qd clarius intelligimus ⁊ firmius. Prima cōparatio in rebus est diuersarū spērū. 2° in reb⁹ eiusdē spēi. 3° ⁊ in reb⁹ eiusdē spēi ⁊ diuersis. Demōrationē itaqꝫ alterā altera potiorē dicimus que pfectiorē aggenerat sciam: vtpote que pp qd ea que est, qꝛ: ⁊ ꝯsimilē aggenerātiū sciaꝫ que magis ⁊ pfecti⁹ id faciat ⁊ q nr̄e mētis oculū magis illustret.

Quare qōnē soluimus dari vtiqꝫ asserentes potissimā demonstrationē: qd qdē hypothetice probabiꝫ: iuxta hypotheticorꝫ syllorꝫ modū quez pmo priorꝫ capite. 28. nos Auer. docet. Licet eni potissima demōratio sit pars pn̄ˡⁱˢ demōrationis qd est subm libri posteriorꝫ. Talis aūt demōstrari nō possit in ea sciētia que de eo subto determinat cui⁹ talis est ps pncipalis: vt Auer. 27. cōmētario 2ⁱ de aīa dixit: ⁊ apte etiā ostendit in lite quā de subijs sepatis cū Auicēna in plib⁹ cōmētarijs se habuisse cōmemorat: tn̄ ⁊ sicut ⁊ de cuiuslibet subti pncipali pte lfra ⁊ in pn̄tiarū demōratione potissima licere id nobis ostēdimus. Cū illā eē nō per demō strationē: sed per hypotheticū syllm ꝯcludem⁹. ⁊ si per habitū ēt libri posteriorꝫ syllm talē formem⁹. nā p talē ea que per se nota sunt pbare possum⁹. si modicula inuitiōe idigeāt: vt dicit Auer. 2. physicorū cōmētario 30. ⁊ pmo priorꝫ. capite. 28. ita ꝙ neduz de pncipali pte: sed de ipso subto si qn̄ an sit ignotū fuerit: per hypotheticū syllm ostēdi poterit: qd tn̄ esse ante demonstrationes in scientia formandas precognoscaꝫ: si est enim qd est precognitio de subto pmo sciētie ante demōstrationem est qn̄ per syllm hypotheticū terminabilēs. Si est itaqꝫ sylls demōratiuus affirmatiuus pp qd vlis ⁊ ostensiuus: eo ꝙ optimus iste sit ⁊ ceterorꝫ dignissim⁹ ⁊ certissimus: est demōratio potissima. Sz est sylls demōstratiuus in pma figura affirmatiuus pp qd vlis ⁊ ostensiuus ceterorꝫ optimus dignissimus ⁊ certissimus. g est demonstratio potissima. Conditio manifesta est per totū pcessum pmi posteriorꝫ: ⁊ per ea que diximus rōnē formalez potissime demonstrationis assignantes. pmo
14. etenim posteriorꝫ ostendit Arꝫ. demōstrationē in pma
c.13 figura affirmatiuā: vlem pter quid: ⁊ ostensiuā eē ceteris alijs potiorē. Positū aūt inductiue ostendiꝫ tam in rōnalibus scientijs ꝙ in realibus. In rōnalibus qdē scientijs eaꝫ demōrationes tn̄ ꝯsiderando: alteráqꝫ alteri cōparando: dicimus dari syllm demōstratiuū affirmatiuuz pp qd vlez ⁊c. qui sit eiusdē ꝯsideratiōis melior dignior ⁊ certior: ⁊ lz he demōrationes in logica per sepe formenꝫ: libuit tn̄ eas vel maxime in pn̄ti adducere qbus pmo priorꝫ capite. 20. ⁊ 22. Arꝫ. vtiꝫ. vbi pbat oēm syllm ostensiuū esse in aliqua trium figurarūz pp oēm talem accipe aliqd mediū cōe vtriqꝫ extremorꝫ. Qd mediū tripl'r variari ꝯtingit. Ex quo vlterius vult hr̄e ꝙ ois sylls tā ostēsiu⁹ ꝙ ex hypothesi sit in aliq triū figurarū. Et ꝙ tn̄ tres sunt figure syllogistice pp qd ēt ibidē demōraꝫ oēm syllm eē ex trib⁹ terminis pptereā: qꝛ vna ꝯclusio per vnicū mediū ꝯcludi debeat. Qꝛ etiā sylls ois tn̄ ex duabus ppōnibus ꝯstet per hoc demōratur tanꝙ per cām. Qua. s. ois sylls est ex tribus terminis. Quare in rōnali scia demōrationes dabunꝫ pp quid vles ⁊c. que plerisqꝫ alijs in logica potiores erūt. Siq̄ aūt in logica sit demōratio: que per cām finalez pcedat adhuc erit his potior: vt si demōrationē ex prijs ⁊ veris esse demōstraremus: pp ipsaz eē syllm faciētē scire: At vo: siqua esset que ⁊ finalē ⁊ ceteras cās quas logica ꝯsiderat simul acciperet: adhuc ceteris oībus eiusdē cōsiderationis esset potior: ⁊ hec stando intra eiusdē ꝯsiderationis limites potissima diceret: eo ꝙ ista meliorem sciam faceret: ⁊ magis ⁊ certi⁹ illā aggeneraret. In realibus ēt oībus scientijs idē facile pꝫ. Et pmo in nālib⁹ in qb⁹ psepe demōratiui sylli: pp qd adducunꝫ affirmatiui vles ⁊ ostēsiui ⁊c. Exēpli aūt loco sufficiat hic adduxisse illū quo Arꝫ. 8. physicorꝫ texꝫ. cōmētarij. 73. motuz circularē eternū esse ondit per ppriā ⁊ necēiam cām: vt ibi Cōmētator asseruit: pp terminū. s. a quo mot⁹ nō eē actu ⁊ per se distinctū ab eiusdē termio ad quē. Adhuc aūt his potiores erunt in nālibus hi qui per cāz finalē pcesserunt: sicut ille scdi de aīa quo demōraꝫ aīam esse actū organici corpis: pp ipsaz esse pn̄ᵐ vegetādi sentiendi scd̄m locū mouendi ⁊ itelligendi: demōratio eni illa pp quid est (dicant qcqd velint alij) nedū qꝛ medium est definitio ppria aīe: vt dixit Auer. Sed ēt qꝛ est cā finalis pme definitionis. Et tādē siqua sit que ⁊ finalē ⁊ reliquas ēt cās simul accipiat nāliū oīum potissima erit. eo ꝙ meliorē sciaz faciet ⁊ magis ⁊ certius illā aggenerabit. Siūi ēt psepe in metaphysica hōꝫ sylli demōratiui in pma figura pp qd vles ⁊ ostēsiui: vt in. 7. eiusdez texꝫ. cōmētarij. 15. vbi Arꝫ. pbat ex mā ⁊ forma fieri vnū p se: qꝛ hoc act⁹. illud potētia. Que aūt per cām finalē pcesserit reliqs erit potior: ⁊ que per oēs cās metaphysicus ꝯsiderat oīuz adhuc potissima. Cōsiderat. n. metaphysicus finē efficiētē formā ⁊ forte mām: vt diuus Albertus 3° metaphysice retulit. Efficiētē qdē vt a motu abstrahit: ⁊ vt rōnē tn̄ dantis ēt iportat: cū rō dātis eē pōr sit rōne mouētis. Finē vo qui est in p° motore vniuersi esse imobili: qui est in eo sicut in duce exercit⁹: qui nullū motū scd̄m se icludit: māz ēt fortassis nō vt subm mot⁹: sed potius vt sustentās ens ⁊ ps ei⁹: qd qdē est añ motū cū nihil moueaꝫ nisi pus sit ens indiuiduū ⁊ subsistēs. In mathematicis pterea hos demōratiuos syllos fere semp adduci latissime ꝯstat: vt Euclidis libros legētibus apte patebit. in quorꝫ pma ppōne: sup datā lineā triāgulū collocari ondiꝫ: pp lineas ductas a cētro circuli ad circūferētias esse eqles: ⁊ in. 30. pmi triāgulū hr̄e tres angulos demōstraꝫ pp hr̄e angulū extrinsecū duob⁹ oppositis intrinsecis equalentē: tanꝙ pp ppriā ⁊ imediatā cām: que cā est formalis: cuz istā tn̄ ꝯsideret mathematic⁹: vt cōmētario p° mathematicis erunt potissime. nec istis in ea scia potiores dabunꝫ: cuz vt diximus aliquas cās a formali mathematic⁹ non ꝯsiderat. Cōcludim⁹ itaqꝫ in q̄libet scia dari demōrationes ceterarū oīum potissimas que in eadē scientia fiant. Si vo scientiarꝫ oīum demōrationes pfundamus: illasqꝫ adinicez cōparemus solū mathematicas pre oēs dicemus

potissimas:eo ꝙ nedū per causas ꝓcedant ⁊ ostensiue
ac affirmatiue vtrꝗ in pͣ figura ordinari possint. Sed
qꝛ semꝑ meliorē fere ceteris oībus aliaꝝ etiā scientia-
rum scientiā faciant ⁊ magis ⁊ certius illā aggenerent:
cū causam ⁊ esse effectus fere semꝑ simul notificēt: ꝓ-
pter qđ certiꝰ effectū cognoscere faciūt ꝙ̄ relique fere
oēs que in alijs scientijs per causam finalem tn̄:aut
per ipsaꝫ:⁊ alias etiā causas ꝓcedunt. Et ideo cū is cer
titudinis modus fere oībus mathematicis demr̄atio-
nibus cōpetat ab Auerroe. 2° p̄me phie cōmētario. 16.
in p̄mo ordine certitudinis. demōstratiōes mathema-
tice collocant̄:easqꝫ demr̄ationes absolutas:aut ꝓpter
quid simplr̄ semper appellat. Quo tn̄ non repugnante
his oībus eam potiorem asseremus:que in scientia oēs
causas ꝯsiderāte simul in medio oīa causaꝝ gnā aggre
garet:⁊ simul eē ⁊ cāꝫ effectus cognoscere faceret. Hāc
ꝙ̄ simpliciter potissimā diceremꝰ. verū dari illā admo
dum erit difficile. Cum in scientia oēs causas conside-
rāte:difficile sit effectus causas omnes cognoscere:nisi
ad earum cognitionem sensu ⁊ motu manuducamur.
ꝯ Egi° ¶ Ex quibus correlarie concludimus:logicam esse ve
re scientiā. Nā cum in ea (vt dictum est) potissime de-
monstrationes forment̄. Demonstrationes aūt verissi-
mam scientiā generent. Erit vtiqꝫ logica vere scientia.
qđ quidem libet vlterius paululum declarare. Nā nec
nimium a presenti negocio aliena disceptatio est. ⁊ s̄m
seipsam admoduꝫ quidem vtilis. que ⁊ si vulgata sit. ⁊
īter disputantiū ora sepe versata. Tamē difficilis adeo
vt creberrime illos in errores detrudat innumeros.
¶ Attentione itaqꝫ dignū: vt diuus Aquinas 4° meta
physice capite 4°. Et doctor Subtilis in pͣ qōne vltiꝫ.
Bifariā logicā accipi posse. Uno modo vt docēs. Alio
mō: vt ea vtemur in alijs sciētijs. Primo mō ipsaꝫ sciē
tiā dicimus:cū per propria ⁊ necessaria p̄nͣ necessarias
⁊ proprias passiones de proprijs substantijs demōstret
quēadmodum prius declaratum fuit de scientia in li-
bro prioꝝ tradita. Quo etiā mō notitiā libri posterio-
rum scientiā ꝯcludere possumus. cuꝫ in eo libro plere-
qꝫ sint ꝯnes in qͥbus proprie passiones demōstrationis
de demonstratione demonstrantur per demonstratio-
nis definitionem. Et sic a pari de cognitione libri elen-
choꝝ ⁊ topicoꝝ suo modo dicendum erit. Si aūt secū-
do mō logicā accipiamus sic: vt p̄teriti doctores dixe-
runt: ex cōibus tn̄ ꝓcedit. Quare vt sic non erit sciē-
tia. Sed vt intelligimus quid sibi vult logica vtēs seu
logica qua vtimur: quā non esse scientiā diximus: vba
Auerrois adducemꝰ. qui p̄mo physicoꝝ cōmētario. 35.
logica inquit: duobus modis vsitat̄ in alijs scientijs: p̄-
mo vt est instrumentuꝫ discernendi verū a falso: ⁊ iste
modus est proprius. Alio mō s̄m ꝙ illa que sunt decla
rata in logica accipiunt̄ pro maximis in ꝯstruendo vel
destruendo aliquid: ⁊ ista ꝯsideratio cum vsitat̄ in acti
bus ꝑticularibꝰ est nō propria. In arte vͦ vniuersali. i.
in p̄ma phīa est propria. Hec Auerroes. Quā etiā sentē
tiā hꝫ 7° p̄me phie cōmentario 2°. Sciendū (inquiēs)
ꝙ ista declaratio est logica: ⁊ plures demōstrationes in
hac scientia sunt logice: scilicet: qm̄ propositiones eius
sunt accepte a dialectica. Dialectica enim vsitat̄ duobꝰ
modis. vno modo s̄m ꝙ est instrumentū: ⁊ sic vsitatur
in scientijs alijs. Alio modo s̄m ꝙ accipit̄ illud qđ de-
claratum est in illa in aliqua scientia speculatiua: ⁊ s̄m
ꝙ accipit̄ est: cum ista ꝯsideret de ente simplr̄: ⁊ ꝓpō-
nes dialectice sunt entis simplr̄: vt descriptiōes ⁊ defi-
nitiōes: ⁊ alia dicta in eis. Hec idē Auerroes logice ita-
ꝙ distinctionē ponentes in docentē. ⁊ vtensilē: docentē
asserentes sciam: vtensilē vͦ minime. Per vtensilem:
p̄mū distinctionis Auerrois membrū nō possunt acci-
pere: vt. s. sit logica vtensilis: que scientia dici nō pōt lo
gicū instrumentū. Tum qꝛ instrumentū tale nō est lo
gica. nā demonstratio non est logica: nec topicus syllꝰs
aut elēchus. Sꝫ cognitio de istis est logica: sicut et nec
sarculū est agricultura: qđ tn̄ est instrumentū agricole.
Tuꝫ etiā: qꝛ Scotus ⁊ reliqui qui hac distinctione vtū
tur vtensilē logicā dicūt ex cōibus ꝓcedere. Sed si in-
strumētū logice: vtpote demr̄ationem alicui sciētie ap
plicemꝰ: nō cōia sꝫ ꝓpria accipiet p̄nͣ: vt ideꝫ Scotꝰ in
p̄ma elēchoꝝ qōne asseruit. Et vt hꝫ Auerroes iste mo
dus est ꝓprius: applicare. s. instrumētū logicū scientijs
ꝑticularibus est modus ꝓprius sciētijs particularibus:
qꝛ tunc in eis per ꝓpria ꝓcedemus p̄nͣ. Quare nō erit
vtensilis logica logicū instrumentū. Ex qͥbus pꝫ Hual- ꝯ Bur.
terium Burleum male itellexisse Auerroē: p̄mo phiꝫ.
cōmen. 35. qui per verba hec Auerrois iste modus est
ꝓprius. Exponit iste modus est ꝓprius logice: cū soli lo
gice peculiare sit per sua instrumēta veꝝ a falso discer
nere. Patet p̄terea error Anglici exponētis Scotuꝫ: ꝑ ꝯ angl.
vtensilē logicā instrumenta logice intellexisse. Sꝫ quo
nā pacto logica instrumenta dicenda erunt scientia ne
an modus sciēdi: Dicimꝰ ꝙ modus sciēdi: cū ꝑ demō-
strationē acqrat̄ scientia: per topicuꝫ vͦ syllm̄ opinio.
Que via est in scientiaꝫ: dicente Aristotele primo topi
corum capite 2°. Potentes dubitare ad vtrāqꝫ partem
ꝯtradictionis: facile quid verum. ⁊ quid falsuꝫ in vno
quoqꝫ enūtiare posse. Per syllm etiā litigiosuꝫ: falsigra
phum: ⁊ tentatiuū: ignorantia acquirit̄ ⁊ deceptio: qua
cognita ipsaꝫ sciemus in scientijs vitare. Uerū lꝫ talia
instrumenta dicant̄ modus sciendi. nō tn̄ sunt modus
sciēdi: qui de logica que est sciētia mālr̄ predicetur:
qꝛ logica que scientia est: est habitus ꝯclusionis demō-
strate. De quo habitu: non dicit̄ talis modus sciēdi. cuꝫ
nullus ꝯclusiōis in logica demōstrate habitus: sit vna
particularis demr̄atio. aut vnus syllꝰs topicus vel elen-
chus. Attamen veꝝ est ꝙ logica que est scientia: habitꝰ
scꝫ ꝯclusionis demonstrate est modus sciendi māliter:
ita. s. vt ista sit ꝑdicatio mālis. Logica est modus scien
di ⁊ nō formalis. Nā cum logica (vt dictū est) sit scien
tia: de nullo autem ente suus modus formaliter ꝑdice
tur: cum modus nō sit de quidditate eius: cuius est mo-
dus. nō erit ista formalis predicatio: logica est modus
sciēdi. Sed qꝛ modus sciendi cōpetit sciētie logice. vt
q̄si passio subiecto suo vel māe: predicationē modi sciēdi:
de logica dicimus mālem. Ita ꝙ sicut ista ꝑdicatio est
materialis. homo est risibilis: ita ista. logica est modus
sciendi. Non tamen sicut p̄ma est secūdi modi dicendi
per se. ita ⁊ secūda: qꝛ nō est satis manifestū: quo pacto
modus ꝑdicet̄ de illo cuius est modus. cū modus non
sit de qͦdditate: ⁊ qͦdditati sit magis intrinsecus ꝙ̄ que-
libet passio. Sed ista. logica est scientia. est formalis ꝑ- ꝯ Egi°
dicatio: ⁊ p̄mi modi. Tam igit̄ instrumēta logica: ꝙ̄ ha
bitus ꝯclusionum in logica demonstratarum dici pos-
sunt modus sciendi. Instrumēta qͥdē imediate: cū per
ipsa scientia imediate acqrat̄. habitus vͦ mediate: cuꝫ
habentes ipsum instrumēta talia formare possimꝰ. Ha
bitus eni ꝯnis ꝯcludētis demr̄ationē esse ex primis ⁊c.
per hoc ꝙ est syllꝰs faciēs scire est formalr̄ scientia. ⁊ in
pͣ spē q̄litatis: qualitas. s. realis: lꝫ denominatione ex-
trinseca ab obiecto dicat̄ rōnalis: ⁊ est ista ꝑdicatio for
malis ⁊ p̄mi modi. Talis habitus est scīa. Eideꝫ etiam
ꝯclusioni tanꝙ̄ ꝓprie materie cōpetet modus sciendi:
nō minꝰ ꝙ̄ enti creato cōpetit finitas apud theologos.

Nam

Nam per talē habitū demr̄ationes formare volemus. ¶ Cū itaq; logica vtensilis nō accipiaꝫ a Scoto ⁊ reliquis pro pmo mēbro distinctionis Auerrois: scilicet p logicis instrumentis: remanet vt pro secūdo mēbro sumatur: scilicet pro propositionibus declaratis in logica quas precise vt in logica sunt declarate. In alijs sciētijs accipimus: vt in secundo cōmētario 7ᵃ pme phie dicebat Auerroes. Et lȝ vsus iste a quo logica vtēsilis diciꝫ plerisq; partibus logice cōpetere possit. Quia multe ppositiones in libro posterioꝝ declaranꝫ: que in particularibꝰ sciētijs accipi possunt. Proprius tn̄ dialectice cōuenit: cū ipsa de cōi quadā methodo sit seu de quibusdā cōibus ppōnibus: quas in oībus pticularibus scientijs accipe possumus: vt Scotus etiā in pma qōne elenchorū asseruit. Unde pȝ q̄ si dialecticā h̄ mō sumamus ⁊ logicā accipiamus: vt est habitus ꝯnis demōstrate pdicatio ista dialectica est logica nō erit formalis ⁊ primi modi. Sed si vt sumimus logicā: pariter etiā dialecticā accipiamus: pro habitu ꝯnis demōstrantis ppias passiones syllogismi dialectici de eodē dialectico syllo sic pdicatio ista essentialis erit ⁊ pmi modi. Et qr vtensilis logica ppe est dialectica: dixit Ar. pmo topicorū. Cap p ipsa habere viā ad oīū methodoꝝ pncipia. Hoc itaq; modo acceptā vtensilē logicā: pȝ nō esse scientiā: cuȝ cognitio aggnāta in pticularibus sciētijs per ppōnes acceptas in logica sȝ q̄ in logica accipiunꝫ. sciētia aliquo pacto dici nō possit. Naȝ talis ex cōibus aggeneraꝫ. Et diximus in pticularibus sciētijs: qm̄ in pᵃ phia per vtensilē logicā scienti a aggeneraꝫ: cū ppōnes logice accepte in pma phia proprie sint phie pme: vt Auerroes in adducto cōmētario 7ᵃ pme phie plane dicebat. Et ideo cognitio metaphysica habita per tales propositiones pōt dici scientia. imo multe metaphysice demr̄ationes huiusmodi logicas demr̄ationes accipiunt: vt ibidem Auerroes. Demr̄ationes aūt scientiā generāt: vt ex earum definitione apparet. In pticularibꝰ vo scientijs secus est. Nā in nālibus: vt in pmo libro de auscultatiōe physica textu cōmētarij. 35. Aristo. contra Anaxagoraȝ ⁊ alios arguens. rōnes adducit logicas ppōnes sumentes: que non faciunt scientiā pprie. Ad pbandum eniȝ q̄ res nāles nō cōponunꝫ ex principijs infinitis sumit hanc propositionem logicā. Infinitū sm̄ q̄ infinitū est ignotum que declarata est pmo posterioꝝ tex. cōmentarij. 6. ⁊. 34. ⁊ vide pbationē in forma ab Auerroe faciēte ibi tres syllogismos. Constat aūt q̄ talis rō nō facit scire cū ppōnem accipiat que nō ppria est: sed cōis. Nam sicut dictā ꝯnē in logica probat: ita in alijs scientijs plerasq; alias ꝯcludere posset. Illa itaq; ppositio vt ad ppositū nāle applicata nō est sciētia: nec eius habitus est scientia: nec scientie aliquo modo aggeneratiuus. Quare ex his late patebit q̄ ⁊ si logica docēs scientia dici possit. Tamen vtensilis logica: que non est instrumenta logica. Sed habitus propositionū logicarū applicatarū scientijs pticularibus nō est scientia vt sic: nec aggeneratiuꝰ sciētie. Licet forte aliquarū taliū ppositionuȝ habitus. vt pendens ex pprio medio logico sciētia dici possit. Pȝ pterea q̄ mō salte diuerso ⁊ ista logica ⁊ logica docens modus sciendi appellari possit. ¶ Attēdēdū tn̄ est hic. q̄ lȝ logica docens propriissime dicaꝫ scia. Attn̄ cōis scia dicēda est. Nō qdē ita cōis sicut vtensilis logica que vt declaratū est: ⁊ cōis ⁊ ex cōibus pcedere diciꝫ. pptērea: qr ppōnes logice scientijs realibus applicate media cōia sunt ꝯnibꝰ syllogizatis. Sed logica docens potest dici cōis bifariā: ⁊ cōitate pdicationis. ⁊ cōitate applicationis: vt optime Scotus in secūda qōne vniuersalium dixit. Cōmunitate qdeȝ pdicationis est cōis nō per se: sed per accidens: vt Scotus ibidem. Si subiectum eius predicetur de subiectis aliarum scientiarū. i. si subiectum logice sm̄ cōem viā ens rōnis poneremus. Qḋ quidem de subiectis aliarū scientiarū nō per se: sed denominatiue ⁊ per accidēs pdicaꝫ logica esset cōis cōitate pdicationis. Et lȝ ens rōnis nō ponamus subm: tamē qr de ipo est logica hoc et modo dici posset cōis. Ex quibus pȝ Anglicum non intellexisse Scotuȝ ibidem. ꝯ Anglicum. Cū dicat logicā esse cōeȝ nō per se: sed per accidens. i. per pteȝ. Et male etiā subtilis doctoris litterā diuidit. Cōmunitate etiā applicatiōis vt ibidem. Et in pma qōne elenchoꝝ Scotus asseruit logicam docens est cōmunis: cum eius subiectū cadat in vsum oīum aliarum scientiarum vt latissime ꝯstat. Ex dictis itaq; patet facillime qōnis mote solutio.

Adducta autem ad negatiuā problematis ptē ex antea determinatis soluūtur. ⁊ in pmo antecedens problematis negamus. cōcedentes qḋ assumit sexto topicoꝝ. q̄ definitiones: ⁊ maxime logice ex genere ⁊ differentia cōponunꝫ. Et q̄uis ppria plerūq; dr̄ntia ⁊ vltima nō cognoscaꝫ. Attamē totū circūlocutū mediū potissime demr̄ationis poterit esse: cum totū id sufficiens cā esse possit inherētie passionis ad subm. Ad pᵐ Hanc enim causalitatem definitio expetit: cuȝ demonstrationum ponitur mediū. vt in prima parte questionis est declaratū. ¶ In secūdo vo scdam minoris partem negamus: tenentes mathematicas demōstratiōes esse potissimas: ⁊ in pmo certitudinis ordine. vt in secūda qōnis parte ostendimus. Ad 2ᵐ Et cū diciꝫ q̄ mathematice nō ꝯsiderant cām in essendo: qr ꝯsiderant tantūmodo formā. Responderꝫ q̄ lȝ non considerent causam in essendo subiecti vel passionis demonstrate: tamen cōsiderant cām in essendo inherentie dicte. Id auteȝ quod est causa formalis subiecti vel passionis: poterit vtiq; esse causa effectiua in essendo inherentie passionis ad subm. ¶ In tertio pterea negamꝰ q̄ demr̄atio que per finem procedit: nō sit potissima ceterarū que per alias causas processerint in eadē scientia: cuȝ finis sit immediata ⁊ irresolubilis causa in essendo: inherētie maioris extremi ad minus. qḋ vt dictū est reqriꝫ ad potissimā demonstrationem. Ad 3ᵐ ¶ Ad epicuruȝ etiā ceterosq; eius sectatores dicimus: q̄ propterea mūdū athomis cōstare asseruerunt: ⁊ honestam corporis voluptatē putarūt. Quare necesse erat eos falli: qui abiecta sciētia veritatis inquisitiua: de rerū veritate perquirerent. Quicūq; enī logicā ⁊ demr̄atiuā potissimū parteȝ vel negarunt vel ignorarunt: in errores q̄plurimos īciderunt. Hinc Empedocles agrigētinus: omniū esse scientiā dixit. Et Heraclitꝰ ephesius scientiā quālibet haberi posse negauit. vt Aristo. pmo posterioꝝ textu cōmētarij. 6. ostendit. Hinc Parmenides ⁊ Mellissus quos pᵒ de auscultatiōe physica tex. cōmētarij. 71. adducit Aristo. Anaxagoras Claçomenius. Democritus Abderites ⁊ Leucippus collega eius: quos pmo de generatione textu pmi cōmētarij Aristoteles refert. inter per se ⁊ per accidēs distinguere nescientes. De quoꝝ varietate logicus tantum tradidit doctrinam. In viam falsam ⁊ erroneam diuerterunt: nihil simpliciter generari aut corrumpi dicentes. Quare ⁊ recte Aristoteles primo de auditu physico textu cōmētarij. 71. Antiquissimi (inquit) in phia cum fuerint perscrutati de veritate ⁊ natura entiuȝ reflexi sunt ab ea: ⁊ quasi expulsi in aliam viam propter paucitatem exercitij in logica.

Finis.

¶ Incipiūt q̄ōnes perutiles doctissimi Marsilij sup li
bris p̄oꝝ analeticoꝝ Arist. et p̄mo sup lib° p°. Q̄ō. I.

¶ Primū oportet dicere circa quid: et de quo
est intentio ꝛc.

Irca librum p̄oꝝ querit̄ p°. Utrū de syllo simplr̄ possit eē scia: et arguit̄ p̄mo ꝙ nō. de nō ente nō est sciētia. syll's est nō ens. ḡ ꝛc. maior. p̄mo post̄ᵉʳ. minor patet: q2 syll's non est vnū. est enī tres ꝑpōnes q̄ nō
z°p vl sꝫ vnū. igr̄ nō ens: q2
c.z.5. ens et vnū ꝯuertunt̄.
z° sic. de corruptibili
bus polib° ꝯtigētib° alr̄ se hr̄e nō veris et nec ys non est
z°p vel scia. syll's est h°. ḡ ꝛc. maior p3 p̄mo post̄ᵉʳ. minor ēt p3.
c.z.5. est eni corruptibilis syll's: q2 pōt eē et nō eē. 3° sic. de en
6° metᶜᵉ te per accn̄s nō est scia: syll's est h°. ergo ꝛc. maior p3 6°
com. 6. metaᶜᵉ. minor p3: q2 syll's p̄ncipalr̄ est in aīa et est accn̄s
aīe: igit̄ est ens p accn̄s. 4° arguit̄. solius ꝯnis est scia.
syll's nō est ꝯclo. igr̄ de syllo nō est scia. maior nō p Lyn
rō scit̄ conieū. p̄ postᵉʳ. vbi vult ꝙ scia est habitus ꝯnis. maior
p3: q2 syll's est aggregatiuū ex maiore et miore et ꝯne.

Oppositum est de intētione ph̄i tradētis scien
tiam de syllo in isto libro.

¶ In ista q̄ōne erunt duo articuli. In p° p̄mittenda sunt
. aliq̄ notabilia. Scd̄o rn̄dendum est ad q̄ōnem.

Quantum ad p̄ᵐ est notādū ꝙ p h qd̄ dic̄. vtꝝ de
syllo ꝛc. nō itelligit̄ aliud nisi de syllo.
vtꝝ possit eē scia: nihil addēdo huic termio syllo. nā p
simplr̄ itelligit̄ sine addito. nā simplr̄ dico ꝙ sine addi
i. viti to dico. z° top. ¶ z° est notādū ꝙ tripl̄r est scibile. s. scibi
i capᵗ le ꝑpiquū: et vocat̄ ꝯ demr̄ata. aliud est scibile remotissi
mū: et vocat̄ res sigr̄ata p termios i ꝯne positos. aliud est
remotū vt termin°. exᵐ p̄mi. vt si demr̄et̄ ista. hō est ri
sibil. ista ꝑpō est scibile ꝑpiquū. et iste termin° i ea posi
tus est scibile remotū: et res sigr̄ata p istū t minū hō. vt
puta aīal rōnale erit scibile remotissimū. ¶ 3° est nōnᵐ
ꝙ scia sic describit̄. scia est habit° ꝯnis p demr̄atione ac
qsit°. Alr̄ sic. scia est habit° assensiu° ꝯnis sine formidie
ad oppoᵐ gn̄āt° per p̄missas ꝑpas et necias. In hac diffō
ne ponit̄ habit° pro gn̄e. ponit̄ assensiu° ꝯnis ad dr̄iam
necitatis p̄nᶜᵉ. ponit̄ sine formidie ad oppoᵐ ad dr̄iam
opionis et suspitionis: vel suspicationis: que est habit°
valde debilis gn̄ātus ex debili mā. ponitur gn̄ātus per
p̄missas ad dr̄iam fidei: que lꝫ sit habitus firmus: tn̄ nō
est generatus per p̄missas ꝑpas. hec de p° articulo.

p° ꝯ Quantum ad zᵐ sit p° ꝯclo. de hoc termino syll's
nō est scia tanq̄ de scibili ꝑpinquo.
patet: q2 iste terminus syll's nunq̄ est ꝯclo demōstrata.
z° ꝯ ¶ z° ꝯclo. de hoc termio syll's est bn̄ scia tanq̄ de scibi
li remoto vel remotissimo. Probat̄: q2 aliq̄ ꝯclo demr̄a
tur in q̄ ponit̄ iste termin° syll's. igr̄ de syllo est scia tāq̄
de scibili remoto. ꝯn̄a tenet p zᵐ nōbile. añs p3: q2 ph's p
hui° determinat istā ꝯnē. ois syll's est ex trib° termis. zᵃ
ps ꝯnis ꝑbat̄: q2 aliq̄ ꝯclo demr̄at̄: cui° termi designāt
siue significāt hūc terminū syll's. ḡ de syllo est scia tāq̄
de scibili remotissimo. ꝯn̄a t3 vt p̄us. añs p3: q2 ista ꝯclo
demr̄at̄. oē p̄dicalᵉ p̄dicat̄ eēntia lr̄ vel accn̄talr̄: et subm
3° ꝯ ei° sigr̄at hūc terminū syll's. ¶ 3° ꝯclo est. de re sigr̄ata
per hūc terminū syll's nō est scia tāq̄ de scibili ꝑpinq°
p3: q2 nunq̄ iteger syll's est ꝯ demr̄ata. ¶ 4° ꝯ est ista. 4° ꝯ
de re sigr̄ata per hūc terminū syll's. h[...]est scia tanq̄
de scibili remoto vel remotissimo. p° [...]nis ꝑbat̄. ali
q̄ ꝯ pōt demr̄ari cui° subm est vn° syll's iteger. vt hic. oē
aīal rōnale est risibile: et ois hō est aīal rōnale. igit̄ ois
hō est risibilis. est demr̄atio. ḡ de integro syllo pōt esse
scia tanq̄ de scibili remoto. ꝯn̄a t3 per zᵐ nōbile. añs sa
tis est notū. z° ps ꝯnis ꝑbat̄ sic. aliq̄ ꝯ demr̄at̄: cui° ter
mini oēs syllos mūdi sigr̄āt vt h. ois syll's ē ex trib° ter
mis. ḡ de re sigr̄ata p hūc terminū syll's pōt eē scia tāq̄
de scibili r̄moto. ꝯn̄a tn̄. vt p̄us. añs ē notū. et h ō z° ar°.

His premissis rn̄det̄ ad rōnes. ¶ Ad pᵃᵐ qn̄ Ad pᵐ
dr̄ de nō ente nō est scia. negat̄
maior: accipiēdo ly ens put ꝯuertit̄ cū vno. Ad ph̄m
p° posterioꝝ. dō3 ꝙ itellexit ꝙ de nō ente. i. de falso nō
est scia tanq̄ de ꝯne demr̄ata: et iō rō nihil facit ad p̄ns
q2 syll's nō est falsus: lꝫ sit non vnū. ¶ Ad zᵃᵐ qn̄ dr̄ de Ad zᵐ
corruptibilib° polib° ꝛc. nego maiorē. Ad ph̄3 p poste
rioꝝ dico ꝙ voluit dicere ꝙ de ꝑpōnib° ꝯtinētib° ve
ris nō est scia tanq̄ de ꝯne demr̄ata. et iō rō nihil est ad
p̄ns. ¶ Ad 3ᵃᵐ qn̄ dr̄ de ente per accn̄s ꝛc. dico ꝙ per il Ad 3ᵐ
lud argumētū itellexit ꝙ de effectib° fortuitis et casua
lib° nō est p̄cognitio habēda. vt p3 iuēti. 6. metaphice. Com. 5°
Ad minorē qn̄ dr̄ syll's est ens per accn̄s: dico ꝙ lꝫ syll's
accn̄talr̄ sit: tn̄ ipse nō est casualis effect° vel fortuit°. et
iō rō nihil est ad p̄ns. ¶ Ad vltimā qn̄ dr̄. soli° ꝯnis de Ad 4ᵐ
mr̄ate est scia. negat̄ maior. Ad Lyncolniēn. p poste. di
co ꝙ voluit dicere ꝙ de sola ꝯne demr̄ata ē scia tāq̄ de
scibili ꝑpinq̄ et nō remoto vl̄ remotissimo. ¶ Rō post
oppᵐ vadit p ꝯne z° et 4°. Hec de q̄ōne. Q̄ō. II.

Uerit̄ z°. vtꝝ syll's simplr̄ sit subm in lib° p̄oꝝ. et arguit̄ p° ꝙ nō. aīa est subm scie libri p̄oruꝫ. igit̄ ꝛc. ꝯn̄tia t3: q2 scia ꝑp vnitatē subti dr̄ vna. vni° scie solū d3 esse vnū subm. añs est notū. ¶ z° nullus z°
syll's est subm scie hui°. igit̄ syll's nō est subm. ꝯn̄tia t3
ab vli ad suā idefinitā: et añs p3 iductiue: q2 nec ille nec
ille et sic singulis. ¶ Cōfirmat̄. subꝫ scie d3 eē icōplexū
ois syll's est cōplexus. ḡ ꝛc. maior hētur ex p posterioꝝ ca. i8. vl
minor p3: q2 syll's cōplectit̄ ex maiore et minore et ꝯne. tex. ꝯⁿ
¶ 3° syll's excedit metas scie libri p̄oꝝ. igit̄ nō est eius 43. col
subm. ꝯn̄tia t3: q2 subꝫ scie d3 eē sibi appropatū. añs p3: ligitur.
q2 syll's p̄dicat̄ de syllo demr̄atiuo et de syllo dialecti 3°
co: de qb° in libro p̄oꝝ nō ꝯsiderat̄ sic̄ in libro posterio
ruꝫ et topicoꝝ. ¶ 4° syll's simplr̄ de vero syllo v̄ificat̄. 4°
igit̄ nō est subm scie libri p̄oꝝ. ꝯn̄tia t3: q2 in libro p̄oꝝ
ꝯsiderat̄ p̄nᶜ de syllis. añs patet: q2 demr̄ato syllo hec
nō videt̄ vera. h est syll's simplr̄. rō est: q2 nō scit̄ qd in
telligit̄ per ly simplr̄. ¶ 5° illud qd̄ nō verificat̄ de oi 5°
bus in libro p̄oꝝ p̄ncipalr̄ ꝯsideratis nō est subm hui°
scie: sꝫ syll's simplr̄ est h°. ḡ ꝛc. discursus est bon°: et ma
ior p3: q2 subm scie d3 de oib° p̄ncipalr̄ ꝯsideratis veri
ficari. minor p3: q2 in libro p̄oruꝫ ꝯsiderat̄ p̄ncipalr̄ de
conuersionibus: entitate: iductione: et exēplo: qd p3 in
p̄n° p̄mi: et in fine scd̄i. modo nullus istoꝝ est syll's.

In oppositum est cōis opio logicoꝝ dicētiū: ꝙ Aristote. p̄ncipaliter deter
minat in libro p̄orum de syllogismo simpliciter.

¶ In ista q̄ōne erunt duo articuli. In p̄mo premittēda
sunt notabilia. In scd̄o respondendum ad q̄ōnem.

Quantum ad pᵐ est notādū ꝙ subm accipit̄ p
subto attributiōis et p subto adequa
tiōis. z° est notādū ꝙ tres sunt ꝯditiōes subti attribu
tiōis alicui° scie. p°. ꝙ sit terminus in ista scia ꝯsidera p° ꝯdi.

tus pmo. pp̄ter h̄ vnū nō est subm meta^{rū}: sʒ eius: qd pʒ
2^a cōdi. in 4° eiusdeʒ. 2^a est. q sit termin^9 cōissim^9 nō excedens
metas illi^9 scie in illa scia ꝯsideratas: pp̄ter qd subʒ scie
debet de oib^9 pncipalr in ea ꝯsideratis vificari. 3^a est q
alia min^9 pncipalr in scia ꝯsiderata ꝯsiderant in ordie
ad ipsaʒ. puta q sūt cause ei^9 passiōes puatiōes. vel alia
hō. patēt iste ꝯditiōes: q2 alias subm vnitate scia nō pōt
cap. 18. dici vna: cui^9 oppo^m est de itētione phi p̄ post^{rū}. 3^a est no
vel tex. tādū q phs in lib. pōꝝ. videt pncipalr ꝯsiderare de sin
cō. 43. gulis argumētationib^9 τ de ꝯuersionib^9: pbat sic. nā de
ꝯuersiōib^9: empti^{ris}: iductiōe: τ exēplo in aliq pte logice
debuit pncipalr ꝯsiderare. mō nūq inuenit fecisse men
tionē de eis nisi in lib. pōꝝ. igit τc. maior pʒ: q2 iste sunt
spēs pncipales argumētatiōis ita bn̄ sic syll's. igit in ali
qua parte logice debuit pncipalr ꝯsiderare. patet minor
inspicienti totā logicam. Et hec de pmo articulo.

p^9 ꝯclo **Quantum** ad 2^m sit p^a ꝯclo. q iste terminus syll's
nō est subʒ scie libri pōꝝ. pbat sic. ipse
nō vificat de oib^9 in lib^o pōꝝ pncipalr ꝯsideratis. g non
est ei^9 subm. ꝯñtia tʒ p 2^m nōbile. añs pʒ p 3^m: q2 nō vifi
2ª ꝯclo cat de empti^{rū}. ¶ 2ª ꝯclo est. q iste termin^9 argumētatio
est subm scie libri pōꝝ. pbat sic. illi respectu scie libri
pōꝝ oēs ꝯditiōes subti ꝯueniūt. g est subʒ in ea. ꝯña tʒ.
añs declarat. est eni termin^9 p ꝯsideraf^9 in illa scia: q2 p
τ pncipalr ꝯsiderat h̄ de argumētatiōib^9 quō debēt fie
ri τc. est termin^9 cōissim^9 nō excedens metas: q2 de oib^9
in 3° notabili vificat expresse τ de nullis alijs nisi de his
ꝯtētis sub eis. τ 3°. oīa de qb^9 ꝯsiderat in lib^o pōꝝ ꝯside
rant in ordie ad ipsaʒ: q ppōnes sylloꝝ: ptātes ipsius: τ
Dubiuʒ talia hō. ¶ Sʒ dubitaret aliqs: qd est subm toti^9 logice
nō est subm libri pōꝝ: sʒ argumētatio est subʒ toti^9 logi
ce. g τc. maior pʒ. q2 nō est idē subm toti^9 τ ptis. mior no
R^o ta est de se. ¶ Pro isto argumēto est notāduʒ: q nō est
incōueniēs eūdē terminuʒ diuersimode eē subm toti^9 τ
ptis. ptis ꝯsiderādo terminū solū in gnāli: toti^9 aūt ꝯsi
derādo in gnāli τ spāli. sic ēt ens mobile in spāli ꝯside
ratū est subʒ scie libri phicoꝝ: sʒ ꝯsideratum in gnāli τ
spāli est subʒ toti^9 phie nālis. ¶ Per h̄ ēt ad rōnes qn̄
dr qd est subm toti^9 logice nō est subm libri pōꝝ. negat
ista. Ad pbationē qn̄ dr nō est idē subm toti^9 τ ptis ꝯce
do eodē mō: sʒ bn̄ diuersimode: τ iō argumētatio put so
lū ꝯsiderat i gnāli est bn̄ subm scie libri pōꝝ: sʒ put ꝯsi
derat in gnāli τ spāli sic est subm toti^9 logice. hec de 2°.

Ad p^m **Ad rōnes** pncipales. ¶ Ad p^{um} qn̄ dr. aīa est subʒ
scie libri pōꝝ. ꝯcedit loquēdo de subto
inhesionis: τ negat ꝯña. g argumētatio nō est subʒ: τ qn̄
dr. vni^9 scie dʒ eē vnicū subm. veꝝ est eodē mō: sʒ diuer
Ad 2^m simode vna scia bn̄ hēt plura subta. ¶ Ad 2^m qn̄ dr. nul
la argumētatio est subm in lib^o pōꝝ ꝯcedit: τ qn̄ infert.
g argumētatio nō est subʒ. negat ꝯña. Ad pbōnē qn̄ dr.
arguit ab vli τc. dr q subʒ vlis supponit psonalr. idefi
nite vo accntalr: τ iō ꝯña nō valet. ¶ Ad ꝯfirmationē.
subm scie dʒ eē icōplexū. ꝯcessa ista ad minorē: sʒ ois ar
gumētatio est cōplexa. dr distinguēdo: eo q ly argumē
tatio pōt capi psonalr. τ sic ꝯcedit. τ capit magis pprie:
τ i eodē sensu ꝯcedit ꝯclo q nulla argumētatio est subʒ
libri pōꝝ. Alio mō ly argumētatio pōt capi mālr pro se
τ sibi silib^9: τ ita negat minor: q2 sic argumētatio nō est
cōplexa. iō iste termin^9 argumētatio est icōplex^9. ¶ Ad
Ad 3^m 3^m qn̄ dr argumētatio excedit metas. negat. Ad pbōnē:
qn̄ dicebat q argumētatio predicat de argumētatione
dialectica τ demratiua. ꝯcedit ista: sed negat q de illis
hic nō determinat. vn̄ h̄ determinat de oi argumētatione
tā dialectica q demratiua qtū ad modū formādi: sʒ in
alijs logice noue determinat de eisdē quo ad habitudi

nem pncipioꝝ τ ꝯnes τ ppetates premissaꝝ: vt in libris
Ad 4^m pus allegatis. ¶ Ad 4^m cum dr argumētatio simplr de
nulla argumētatione vificat. negat. Ad pbōnē qn̄ dr.
quacūqʒ argumētatiōe demrata hec nō est vera: hec est
argumētatio simplr. dico q ibi nō dʒ addi simplr: sʒ suf
ficit dicē hec argumētatio. nā simplr ponit pro sine ad
dito: τ iō suffic q ille termin^9 argumētatio capit^9 per se: τ
Ad 5^m sine addito de oi argumētatiōe vificet. ¶ Ad 5um dr q
est pro p^a ꝯne auctas logicoꝝ allegata post oppositum ex
ponit de argumētatione dimisso syllo: τ ista pbatio est
pro 2^a ꝯclusione. Hec de qōne. Questio. III.

¶ Propositio igit est oratio affirmatiua vl negatiua alicuius ab aliquo. Cap. I.

Queritur 3°. vtrū diffinitio ppōnis sit
bona: in qua dr. ppō est oro
affirmatiua vel negatiua alicui^9 de aliq: vel
alicui^9 ab aliq. arguit q nō sit bona. diffō dʒ
cōpetere oi ꝯtēto sub diffinito. sʒ ista nō cō
petit oi contēto sub diffinito. g τc. maior est phi 2° topi^{co}
cap. 4°. vbi vult q diffō ꝯuertat cū diffinito. mior decla
rat: q2 ista nō ꝯtigit ppōni hypotbetice. ppō eni hypo
thetica non est oro affirmatiua alicui^9 pdicati de subto:
nec negatiua alicui^9 predicati de aliq subto. ¶ 2° sic. ista
diffō ꝯtigit alijs a diffinito. igit nō est bona. ꝯñtia tʒ vt
pus. añs declarat: q2 ista oro. hō alb^9. videt eē affirma
tiua: cū in ea nulla ponat negō: τ tn̄ nō est ppō. silr ista.
hō nō alb^9. videt eē ppō negatiua: eo q i ea negat iste
termin^9 alb^9. τ nō ē tn̄ ppō. 3° pbat idē añs: q2 ista oro.
Joānes est hō albus. est oro affirmatiua. pʒ: q2 affirmat
pla de vno: τ tn̄ nō est ppō. pʒ h̄: q2 ipa est ppō plures. g
nō est ppō. tʒ ꝯña p phm p elēch. vbi dic q idē est ppō ca° 4° pi
τ ppō vna. ¶ 3° arguit sic. ista diffō est nugatoria. g ipa colli et
nō est bona. ꝯñtia est nō. añs pbat: q2 idē est dicere oro p piar^9
affirmatiua τ aliq de aliq. silr idēʒ valet oro negatiua τ cap de
alicui^9 ab aliq. ¶ 4° sic. vni^9 diffinibili dʒ eē vna diffō: sʒ orone
ppōnis nō est vna diffō. g ipa nō est bona. ꝯña est nota.
maior declarat: q2 diffinitio capit ab eē rei. p top. p ale
5° 7° metaph. 33. Idcirco solū id qd hēt vnū eē vnā hēt Cap 4°
diffōnē. g vni^9 diffinibilis dʒ eē vna diffō eiusdē. minor
Oppositū (patet per Petruʒ Hispanum.
est phs ponēs istā diffōnē tāq bonā. Cap de
¶ In ista qōne erūt duo articuli. In p dicta diffinitio est ppōne
exponenda. In 2° rn̄dendum est ad qōnem.

Quantum ad p^m p est notādū q ista diffō dat so
luʒ de ppōne cathegorica. cā hui^9 est:
q2 pus phs videt log de syllis cathegoricis. 2° est notā
dū q oro affirmatiua est oro affirmās pdicatū de sbto:
vel alr τ magis ppe. oro affirmatiua est cui^9 copula est
affirmatiua. pme due diffōnes sūt Petri hispani cap de
ppōne: que fm duas sequētes moderate sūt vere. 3° est
notādū q ppō ples que affirmat pla de vno bn̄ dr esse
affirmatiua: quapropter phs volēs describē ppōnē ꝯtra
ppōnē ples apponit istas pticulas alicui^9 pdicati de ali
quo subto: τ debēt iste pticule sic exponi. alicui^9 pdicati
τ nō pluriū. ab aliq subto τ nō a plib^9 subtis. ¶ Ex quo
4° segt q diffō ppōnis sic dʒ exponi. ppō cathegorica
est oro affirmatiua alicui^9 pdicati: τ nō pluriū: de aliquo
subto τ nō de plib^9: τ hec sint dicta de p articulo.

Quantum ad 2^m sit ꝯclo responsibilis hec. q dif
finitio ppōnis cathegorice sic exposi
ta est bona. pbat sic. ista diffō ꝯuertit cū ppōne cathe
gorica: τ distiguit eā a quouis alio. g est bona descriptio
ei^9. ꝯña tʒ. añs pbat pro pte. q aūt ꝯuertat cuʒ ppōne
aliq pʒ in solone rōnū in ꝯtiuʒ factaꝝ: sʒ q eā distinguit
a quouis

a quouis alio p3:q2 p h qd dr q est oro distinguit a reb9
ex: z termis icoplexis. p h q dr affirmatiua vel neg9 di
stinguit a singlib9 oronib9 ipfectis:q2 ille no hnt copulaz
affirmatiua vl neg9am. p h q dr alic9 pdicati z no pluriu
de aliq subto z no de plib9: vl ab aliq subto z no a plib9
distiguit a ppone hypothetica z a ppone plex: z ab oro
nib9 impfectis no hntib9 subm z pdicatu. sicut fac igne.
vtinam eem bonus clericus. Hec de z9 articulo.

Ad p^m Ad rones ad pma illa diffo oz copetere oi cotento sub diffinito. ocedit maior. z negat mi
nor: q ista no copetit zc. Ad pbone ocedit q no oueit
pponi hypothetice: nec h est icoueniens: q2 hic diffinit
Ad z^m solu ppo cathegorica put dicebat in p nobili. Ad z^am
qn dr illa diffo otigit alijs a diffinito. negat sic itellecta
sic exposita est. Ad pbone qn dr. otigit huic oroni. ho al
bus. negat: z qn dr q in ea nulla ponit nego. ocedit: s3
no seqt. igr est oro affirmatiua. op3 eni3 adde q copula
affirmet i ea: z h no est vez: q2 ibi no est copula. codez
Ad 3^m mo dr de ista. ho no alb9 neg9: cu nlla copla neg9. Ad
3^am pbone anris. qn dr q illa e oro affir^ua. Joanes e ho
alb9. ocedit h: s3 h est pluriu de vno. z illo respectu pars
diffonis sibi no otigit: q2 deberet ee alic9 pdicati no plu
Ad 4^m riu de aliq z no de plib9. z sic diffo sibi no otigit. Ad
4^am qn dr. diffo e nugatoria. negat h. Ad pbone: q2 ide
est dicere oro affirmatiua: z alicui9 pdicati de aliq dr q
no sunt ide. na oro plures hn est oro affirmatiua vl ne
gatiua: no tn est alicui9 de aliq: vel alicui9 ab aliq. expo
Ad 5^m nedo ista sic sut exposita. Ad 5^am cu dr vni9 diffinibil
solu o3 ee vna diffo. ocedit de diffone qditatiua: s3 loqn
do de descriptioe seu diffone qd nois nihil phibet vni9
diffi^ti ee ples tales diffones: no diffo ppois cathe^ce e
qda discriptio: no at diffo pure qditatiua: z io no pcedit.
Questio ista mouetur super eodem textu. Propositio
igitur est oratio zc. Questio. IIII.

Queritur 4°. vtz eade ppo sit affirmatiua z neg9. argr pmo q sic: q2
ista ppo sor. poie est no ee. est affirmatiua z
p^o negatiua. g zc. ona t3. ans declat. p q sit af
firmatiua: q2 copula ei9 no negat. g est affir
matiua. ona t3. ans p3: q2 ly poie est ps copule z no nega
tur. deide q est negatiua: q2 eqpollet huic. sor. non nece
z^o est ee. que est negatiua. g ipsa est negatiua. z^o sic. ista
sor. no est iust9. est neg9 z affirmatiua. g zc. ona t3. ans q
ad pma pte notu est: s3 q sit affirmatiua declat. na ipsa
equalet huic. sor. est no iust9: que est affirmatiua. q aut
isti eqpolleat p3: q2 iste due iferut formalr se adiuice. g
vna o3 equalere alteri: vel saltim si vna est affirmatiua
alia o3 ee affirmatiua. ona nota. ans est pbi z^o piar^m capi
3° tulis p z z^o. 3° sic. sor. aial no est: est affirmatiua z ne
gatiua. g zc. ona t3. ans pbat. p^o ps declat: q2 pdicatum
est aial z no negat de sbto. pcedit eni negone. g no neg9:
s3 affirmatiua. ona t3 p Petru hispanu. cap de ppone. s3
4° q sit neg9. p3: q2 copula negat. 4° sic. ista ppo. ho non
est asin9 z de9 est: est affirmatiua z negatiua. igit zc. ona
tenet. ans pbat. p^a ps declarat: q2 est vna copulatiua cu
ius z^a ps est affirmatiua: z et q2 copula oiuctionalis non
negat. g est affirmatiua: s3 q sit negatiua. p3: q2 p^a ps est
negatiua. io tota ppo o3 sumi negatiue. t3 ona: q2 sylls
negatiuus dr: cui9 vna pmissaz est negatiua. g code mo
5° in pposito. 5° sic. ista e affirmatiua z negatiua. nulls
ho est aial. igit zc. ona no. ans pro z^a pte est notum: s3 q
sit affirmatiua declat: q2 valet tatu. sic hec. aliqs qui est
nullus ho est aial: z ista est mere affirmatiua. igit zc.

Oppositu argr. seqt q diuisio pbi eet insufficies
hoc est irronale. t3 ona: q2 debuisset
apposuisse 3^m mebru sic dicendo. pponum alia affirma
tiua: alia negatiua: alia affirmatiua z negatiua.
In qone erut duo articuli. p^o videduz est de pponib9
cathegoricis an in eis affirmatio sit nego: aut eqpolles
negatiue. Scdo videdu est de pponibus hypotheticis.

Quantum ad p^m sit p^o suppo. ad vitate affirmatiue cathegorice reqrit q supponat subz pro
aliq. pbat. p aucte logicoz qui coiter dicut q ois affir
matiua aliqd ponit. z^o q pp ista cam z no pp alia negat
ista. chimera pot ee. z^o rone sic. affirmatiua affirmat z^a sup^o
pdicatu de subto. g ponit ide ee pro q accipit subm z p
dicatu. ona t3 ex termis. g ad vitate ei9 reqrit q sb3 z p
dicatu accipiant pro eode. g reqrit q sub3 pro aliq sup
ponat: qd est ppositu. z^o suppo est hec. ad vitate nega z^a sup^o
tiue cathegorice suffic q subm p nullo supponat. pbat
aucte logicoz dicetiu q neg9 nihil poit. z^o q2 ppo^ne
huic ocedit ista. antichrist9 no est. 3° q2 neg9 negat p
dicatu de sbto z ex oniti signat q no est ide p q suppoit
pdicatu z sub3. g si subm p nullo suppoit ipa est va. ona
t3. q2 tuc no est ide pro q suppoit subm z pdicatum.

His pmissis sit p^a o h. nuq neg9 cathegorica eq p^a o
pollet affirmatiue. pbat sic. ppo
nes no pnt eqpollere que sic se hnt: q ad vitate vni9 suf
ficit q sub3 p aliq suppoat: z q no suffic ad vitate alte
ri9: s3 sic est q ad vitate negatiue suffic q subm p nullo
suppoat: z no suffic ad vitate affirmatiue. g negatiua no
eqpollet affirmatiue. ona est nota. ans pro p^a pte declat:
q2 pponib9 eqpolletib9 qncuq vna eaz est va alia o3 ee
va. g no eqpollet que sic se hnt: q ad veritate vni9 aliqd
sufficit q no suffic ad vitate alteri9. minor declat: q2 ad
vitate negatiue suffic subm p nullo suppone p suppone
z^am. h tn no sufficit ad vitate affirmatiue. p3 p suppone
pma. Ex hac one ifert correlariu. q nuq valet in ca Corr^m
thegoricis ona formalr ex negatiua ad affirmatiua. p3
per one z pbone ei9. z^a oclo h est. nuq eade ppo ca z^a o
thegorica est affirmatiua z neg9. p3: q2 si eet eade ppo ca
thegorica affirmatia z neg9: cathegorica neg9 equaleret
affirmatiue: qd est otra pcedete one. Hec de p articulo.

Quantum ad z^m sit p^a suppo h. oi ppoi affirmatiue solu odicit vna neg9. ex q seqt q ples
ppones no eqpolletes nuq odicut eide. hec suppo p3 p
pbm p piar^m ca^o p^o. vni9 affirmatiois vna est nego. z^a z^a suppo
suppo est h. q no est veri9 dare odictione q negone pro
nere toti: aut ppositu auferre. nota est. 3^a suppo est h. 3^a suppo
disiuctiua z copulatiua de prib9 odicetib9 sibi inuice o
dicut. p3 p coem modu logicoz: z facilr pbaret si opus
eet: s3 dimittit ca breuitatis. 4^a suppo est. q ppo hy 4^a sup^o
pothetica semp manet affirmatiua qdiu nota hypothe
tice no negat: z de neg9 qn ista negaret. pbat sic. ppo
cathegorica semp manet affirmatiua qdiu copula eius
affirmat. h de neg9 qn illa negat. code mo erit de ppo
ne hypothetica. Ex q suppone p3 q voles osiderare Corr^m
qlitate ppois hypothetice no o3 attede ad qlitate par
tiu: s3 ad qlitate copule. vn aliq hypothetica est affirma
tiua: cui9 ambe ptes pncipales sunt negatiue: vt hic. ho
mo no est asinus z deus non est. Et sic de alijs.

Premissis his sit p^m oclo q ad z^m. aliqua hypo p^m oclo
thetica neg9 eqpollet affirmati
ue. pbat sic. illa eqpollent. no sor. currit: z de9 est. que est
copulatiua neg9 hui9 disiuctiue affirmatiue sor. non cur
rit vel nlls de9 est. g i hypotheticis aliq neg9 eqpollet af
firmatiue. ona est no. ans declat: q2 ista. no sor. currit z
de9 est p suppone z^am est negatiua: q2 ista copla et. negat.
silr ista sor. no currit: vel nullus de9 est. odicit pdicte co
pulatiue p suppone 3^am: z est affirmatiua: q2 ista oiuctio

vel nõ negaꝝ. ğ ipse eqpollet. ꝯña tꝫ ꝑ suppõnẽ p̃mã: qꝛ
2ª ꝯclo ꝓpões nõ eqpollẽtes nõ ꝯdicũt eidẽ. ¶ 2ª ꝯclo est. ꝙ
in hypotheticis ꝓbabile est dicere negatiuã ꝓpõnẽ esse
affirmatiuã. ꝓbaꝝ. qꝛ ꝓbabile est dicere: ꝙ copulatiua
negᵃ est disiũctiua affirmatiua: ⁊ ꝯ̃ disiũctiua ⁊ negati
ua est copulatiua affirmatiua. pꝫ: qꝛ vna eqpollet alteri
per ꝯ̃nẽ ꝑcedẽtem. ğ ꝓbabile est dicere ꝙ vna est alia.
3 ꝯ̃nem ¶ Sꝫ ꝯ̃ dictã ꝯ̃nẽ argꝝ. eadẽ ꝓpõnẽ sil ⁊ semel eẽ affir
matiuã ⁊ negᵃᵐ iplicat ꝯdictionẽ. ğ h̃ nõ est ꝓbabile di
cere: ⁊ ex ꝯ̃ñti ꝯclo est falsa. ꝯ̃ñe sũt note. aũs declaꝝ. si
ꝓpõ est affirmatiua. tũc eiꝰ copla est affirmatiua ⁊ nõ
negatiua ꝑ diffõnẽ ꝓpõnis affirmatiue. ⁊ si ipa est negᵃ.
tũc eiꝰ copula est negatiua ꝑ diffõnẽ ꝓpõnis negatiue. ğ
copula eiꝰ eẽt affirmata ⁊ negata: qđ iplicat ꝯdictionẽ.
Solo ¶ Pro solõne eiꝰ notãdũ ꝙ i tali copulatiua negata 2ᵉ
ꝯueniꝝ copula. vna exp̃sse posita: ⁊ ista est ꝯiũctio copu
latiua et que negaꝝ. alia est equalẽter posita: ⁊ ista est cõ
iũctio disiũctiua que affirmaꝝ. nã ꝯiunctio copulatiua
negata valet disiũctiuã affirmatiuã: ⁊ ꝯ̃. ⁊ iõ cũ ly et.
in tali ꝓpõne negaꝝ explicite. seqꝝ ꝙ ly vel. affirmaꝝ i
plicite. ¶ Per h̃ ad rõnẽ qñ dꝛ ꝙ eadẽ ꝓpõnẽ eẽ affir
matiuã ⁊c. iplicat. hec negaꝝ. Ad ꝓbõnẽ qñ dꝛ ꝙ si ꝓpõ
sit affirmatiua eiꝰ copula affirmaꝝ ⁊ non negaꝝ. verũ est
de copula equalẽter posita. Sꝫ de copula explicite posi
ta nõ opꝫ. Et qñ vltra dꝛ ꝙ si eadẽ ꝓpõ est negatiua eiꝰ
copula negaꝝ. verũ est de copula explicite posita: sed de
copula iplicite posita nõ opꝫ. ⁊ sic nõ seqtur ꝙ eadẽ co
pula negaꝝ ⁊ nõ negaꝝ. ¶ Exẽpluꝫ huius. hec copulati
ua negatiua non soꝛ. currit ⁊ deus est. põt dici negatiua
ꝓpter hãc copulã et exp̃sse positã que negaꝝ ⁊ nullo mõ
affirmaꝝ: ⁊ põt dici affirmatiua respectu huiꝰ disiũᵉ vel
posite iplicite que affirmaꝝ ⁊ nullo mõ negꝝ. Hec de 2ᵒ ⁊
Ad pᵐ **Ad rõnes.** ¶ Ad p̃mã qñ dꝛ hec ꝓpõ. soꝛ. pole est
nõ eẽ est affirmatiua ⁊ negᵃ ꝯcediꝝ ꝙ
est negatiua: ⁊ negaꝝ ꝙ est affirmatiua. Ad ꝓbõneꝫ qñ
dꝛ ꝙ copula eiꝰ nõ negaꝝ. dꝛ ꝙ h̃ verũ est q̃tũ est ad co
pulã totalẽ: sꝫ nõ seqꝝ. ğ est affirmatiua. Ad h̃ eni ꝙ sit
negatiua suffic̃ p̃ncipalẽ ꝑtẽ copule negari. puta h̃ v̾bũ eẽ.
Ad 2ᵐ ⁊ sic fit hic. ¶ Ad 2ᵐ qñ dꝛ. hec soꝛ. nõ est iustꝰ. est affir
matiua ⁊ negᵃ ꝯcediꝝ ꝙ est negatiua: ⁊ negaꝝ ꝙ est affir
matiua. Ad ꝓbõnẽ qñ dꝛ ꝙ ipa eqpollet huic. soꝛ. est nõ
iustꝰ: ⁊ ꝙ se iferãt nõ est bõa ꝯña: qꝛ lꝫ affirmatiua forte
iferat negatiuã: tñ negatiua nõ infert affirmatiuã. ⁊ qñ
ꝓbaꝝ h̃ auc̃te Ar. dꝛ ꝙ itellexit ꝙ negᵃ cũ ꝯstãtia subi
iferret affirmatiuã. vt soꝛ. nõ est iustꝰ: ⁊ est. ğ soꝛ. est non
iustꝰ. ⁊ iõ rõ nõ ꝓcedit: de h̃ aũt magis hẽtur in q̃õnibꝰ.
Ad 3ᵐ libri ꝑiarᵐ. ¶ Ad 3ᵐ qñ dꝛ. hec. soꝛ. aĩal nõ est: hec est affir
matiua ⁊ negᵃ. dꝛ ꝙ est negᵃ: ⁊ negaꝝ ꝙ est affirmatiua.
Ad ꝓbõnẽ qñ dꝛ p̃dicatũ nõ negaꝝ de subto ꝯcediꝝ: sed
nõ seqꝝ. ğ est affirmatiua: nec ğ nõ est negᵃ. Ad Petruꝫ
hispanũ qñ dic̃ ꝙ negᵃ est in q̃ p̃dicatũ negaꝝ de s̃bto. di
co. ꝙ istã diffõnẽ itellexit de ꝓpõnibꝰ de mõ loq̃ndi cõ
sueto s. de illis de qbꝰ p̃dicatuꝫ seqꝝ copulã. in alijs aũt
gnãlr negᵃ dꝛ: cuius copula negaꝝ. ⁊ sic est de ista. ¶ Ad
Ad 4ᵐ 4ᵐ qñ dꝛ. hec. hõ nõ est asinꝰ: ⁊ deꝰ est: est affirmatiua ⁊
negᵃ. ꝯcediꝝ ꝙ est affirmatiua ⁊ negaꝝ ꝙ est negᵃ. Ad ꝓ
bõnẽ qñ dꝛ ꝙ vna ꝑs est negᵃ ꝯcediꝝ ⁊ negaꝝ ꝯña. igitur
ipa est negᵃ: ⁊ qñ dꝛ ꝙ syllꝰ dꝛ negatiuꝰ: cuiꝰ vna p̃missa
rũ est negᵃ. dꝛ ꝙ nõ est sile de syllo ⁊ de copulatiua: naꝫ
syllꝰ denolatur a ꝯ̃ne ⁊ dꝛ necciũs si ꝯclo eiꝰ sit necc̃ia: co
pulatiua aũt denoiaꝝ a copula p̃ncipali: ⁊ iõ q̃ndiu h̃ cõ
iũctio et. affirmaꝝ ipa dꝛ affirmatiua. vñ nõ reperio icõ
ueniẽs ꝙ copla affirmatiua que negᵃᵐ iferet ꝯ̃nẽ sit syllꝰ
affirmatiuꝰ: ⁊ sic argᵐ de syllo nõ est ad p̃ris. ¶ Ad vlti
Ad 5ᵐ maꝫ qñ dꝛ hec. nullꝰ hõ est aĩal. est negᵃ ⁊ affirmatiua dꝛ

ꝙ ꝓut ly nullꝰ teneꝝ negatiue ⁊ i sensu magis ꝓpõ sic est
negᵃ tãtũ valẽs q̃tuꝫ h̃. qlꝫ hõ nõ est aĩal. ⁊ iõ h̃ ꝓpõ ꝑ
istũ sensũ magis ꝓpriũ dꝫ dici simplr negᵃ. sꝫ si ly nulla
teneret ifinitãter ⁊ i sensu iꝓpriõ. tũc eẽt affirᵃ tãtũ va
lẽs q̃tuꝫ h̃ aliqd qđ est nullꝰ hõ est aĩal. 2ᵒ rõ nõ ꝯcludit
ꝙ ista sit affirmatiua ⁊ negᵃ. nã fm hos plẽs sensus ipa
nõ mereꝝ dici ꝓpõ vna. q̃re nec ꝓpõ: sꝫ fꝫ sensuꝫ ꝓpriũ
ipa est negᵃ ⁊ fm sensum iꝓpriũ ipa est affirᵃ. ¶ Rõ
post oppᵐ arguit ꝙ eadẽ ꝓpõ cathecᵃ nõ est affirmatiua
⁊ negᵃ: qꝛ de sola ista loquebaꝝ Ar. diffone sua: ⁊ h̃ est
pro 2ᵃ ꝯ̃ne p̃mi articuli. ⁊ sic est finis q̃õnis. Qõ. V.

¶ **Syllꝰ aũt est oratio in qua qbusdam positis aliud qd ex neccitate ꝯtingit ⁊c. Caplo eodẽ.**

Consequẽter queriꝝ. vtrũ diffõ
sylli sit bõa in q̃ dꝛ.
syllꝰ est orõ ⁊c. Et argꝝ ꝙ nõ. soliꝰ icõplexi
est diffõ ois syllꝰ est cõplexꝰ. ğ nulliꝰ sylli est
diffõ. maioꝛ pꝫ: qꝛ diffõ est termini ⁊ non ꝓ
põnis. minoꝛ pꝫ: qꝛ ois syllꝰ cõplectiꝝ ex maiore ⁊ mino
re ⁊c. ⁊ argꝝ vltra. nulliꝰ sylli est diffõ: ğ diffõ sylli nõ est
bona. ¶ Cõfirmaꝝ sic. nulliꝰ accñtis est diffõ. ois syllꝰ Cõfirᵒ
est accñs. ğ nulliꝰ sylli est diffõ. maioꝛ pꝫ ꝑ Boecᵐ. ⁊ actoꝛ
rẽ sũmulaꝝ. minoꝛ patet saltẽ de syllo vocali vel mẽtali.
¶ 2ᵒ sic. nulle orõnes sũt orõ. ois syllꝰ est orões. ğ nul 2ᵒ
lus syllꝰ est orõ. ꝯña tꝫ. maioꝛ huiꝰ rõnis pꝫ: qꝛ sic plures
hoies nõ sũt vnꝰ hõ: ita nec plẽs orões sunt orõ. minoꝛ
pꝫ: qꝛ ois syllꝰ est maioꝛ ⁊ minoꝛ. ¶ 3ᵒ argꝝ sic. p̃missis po 3ᵒ
sitis i syllo ꝯclo põt nõ iferri. ğ male dꝛ: eo ꝙ h̃ sũt. ꝯña
est nõ. aũs pꝫ: qꝛ p̃missis positis ꝯclo põt taceri. ¶ 4ᵒ sic 4ᵒ
in syllo nõ seqꝝ ꝯclo eo ꝙ p̃misse sũt: sꝫ potiꝰ eo ꝙ fuũt:
ğ male dꝛ: eo ꝙ hec sũt. ꝯña est nõ. aũs pꝫ: qꝛ in syllo vo
cali qñ ꝯclo formaꝝ p̃misse sunt corrupte. ¶ 5ᵒ sic. diffõ 5ᵒ
nõ cõpetit oĩ ꝯtẽto sub diffinito. ğ diffõ nõ est bõa. ꝯña
tꝫ: qꝛ nõ ꝯtigit exẽpliũ ꝙ sit syllꝰ teste p̃hõ ꝑ posterᵒ dicẽte
ꝙ exẽpliũ est de syllꝰ. ¶ 6ᵒ ista diffõ ꝯueñit alijs a diffini 6ᵒ
to. ğ ipa nõ est bona. ꝯña tꝫ. aũs declaꝝ p̃: qꝛ ꝯuenit idu
ctiõi. nã in iductiõe qbusdã positis puta singᵇᵘ aliõ acci 9
dit ab eis. puta vle. 2ᵒ qꝛ ꝯueñit argumẽtatiõi q̃ argꝝ. ab
exponẽtibꝰ ad expositũ. nã qbusdã. s. expoᵇᵘ positis aliõ ac
cidit. s. exposita. 3ᵒ qꝛ ꝯueñit argumẽtatiõi q̃ argꝝ ab extrẽo
copꝰ ad aliõ extremũ. puta soꝛ. currit ⁊ asinꝰ currit. ğ risi 2
bile mouetꝝ. nã in tali qbusdã positis aliud accidit.

In oppositum est p̃hs. ¶ In ista q̃õne p̃mitte
tenda sunt notabilia ⁊ diffini
tio sylli exponenda. In 2ᵒ r̃ndendum ad questionem.

Quantũ ad pᵐ p̃ est notãdũ ꝙ iueniꝝ q̃drupꝰ diffõ.
q̃ditatiua ⁊ eẽntial seu metaᶜᵃ. 2ᵃ est diffõ
cãlis seu nãlis. 3ᵃ est diffõ descriptiua. 4ᵃ est diffõ qd no
mis. ¶ Diffõ q̃ditatiua dꝛ orõ cõpẽdiosa exp̃mẽs ꝯuer diffõ 4ᵒ
tibilr eẽntiã rei ꝑ eẽntialia. i. sine expꝛssiõe aliꝰ extrĩseci
⁊ ista diffõ soli ꝯtigit sbe cõpositeqꝫ: qđ pꝫ 7ᵒ metᶜᵉ. ¶ Cã Cõn.
lis ẽ orõ exp̃mẽs eẽntiã diffiniti ꝑ eiꝰ cãs: vt si diceret.
Uirtꝰ est habitꝰ ꝑfectiuus aĩe gnãtꝰ ex bonis opibꝰ ordi Diffõ
natꝰ ad btitudinẽ aĩe. hec diffõ v̾tutis est v̾tutis moralis v̾tutis
cãlis. ¶ Descriptiua est orõ exp̃mẽs qd est res ꝑ accñta
lia: ⁊ ista ꝯueñit potissime accñtalibꝰ. ¶ Sꝫ diffõ qd no
mis est orõ exp̃mẽs breuiter qd res signãt: ⁊ de his dua
bꝰ vltimis est ad p̃ris. ¶ 2ᵒ est notãdũ ꝙ 2ᵉ est diffinitũ
. s. ꝓpiquũ: ⁊ est terminꝰ icõplexus: cui q̃ ꝯueniẽt diffõ: Nõndi
aliõ remotũ: ⁊ est res signata ꝑ istũ terminũ. p̃ mõ diffi
niꝝ iste terminꝰ syllꝰ. ⁊ sic ꝯsueuit dici ꝙ soliꝰ icõplexi est
diffõ de diffinito ꝓpinq. 2ᵒ mõ diffiniꝝ ois syllꝰ mũdi.
¶ 3ᵒ est nõnᵐ ꝙ diffõ sylli dꝫ sic expõi. syllꝰ vocalis est
orõ hypothetica in q̃ qbusdã positis. i. p̃missis aliud eẽ.
in voce

in voce & in significatione ab eis que posita .i. a premissis & a qualitate premissarum accidit .i. sequitur ex necessitate .i. in consequentia necessaria: eo quod hec sunt .i. virtute propria dispositionis premissarum: & ita hec erit diffinitio explicita sylli. Syllogismus vocalis est oratio hypothetica in qua quibusdam positis aliud in voce & in significatione a premissis & qualitate earum: sequitur in consequentia necessaria virtute propria premissarum.

Primum conclusio QUANTUM ad 2m sit conclusio responsalis hec. hec diffinitio sic exposita est bona descriptio seu diffinitio quid nominis huius termini sylli vocalis. probatur sic. diffinitio que convertitur cum diffinito & per accidentalia exprimit essentiam diffiniti & ipsum distinguit a quibus alio est bona diffinitio eius seu descriptio quid nominis. ista est huiusmodi. ergo ipsa est bona descriptio. discursus est bonus: & maior patet per primum notabile. minor declaratur primo: quia ista diffinitio convertitur cum diffinito. patebit solvendo rationes in contrarium factas. sed quod ipsa exprimat essentiam diffiniti per accidentalia. patet: quia describit syllm per terminos connotantes extrinseca. nam cum syllus convenienter capiatur pro premissis: conclusio non est de eius integritate: & tamen ista diffinitio datur per terminos connotativos: & breviter omnes termini in descriptione positi sunt termini connotati. Si autem syllus capitur pro totali processu composito ex premissis & conclusione: adhuc ista diffinitio daretur per accidentalia quando dicitur in qua quibusdam positis. & certum est quod isti termini sunt accidentales. sed quod ista diffinitio distinguat syllm a quibus alio declaratur. nam per hoc quod dicitur est oratio. differt syllus vocalis a rebus ad extra & a singulis qualitatibus seu rebus que non sunt voces & a vocibus incomplexis: & per hoc quod dicitur hypothetica. in qua quidem positis differt syllus a singulis propositionibus cathegoricis. per hoc quod dicitur aliud in voce & significatione. differt syllus ab argumentatione qua arguitur a copulativa ad alteram eius partem & ab exponentibus ad expositam. per hoc quod dicitur ex necessitate. differt syllus ab inductione que non est consequentia necessaria. nam preter singulares alique alie propositiones exprimuntur: & tunc non est proprie inductio de quo magis videtur in 2o huius. per hoc quod dicitur: eo quod hec sunt. differt syllus ab exemplo & ab emptimemate que non inferunt consequentiis virtute significationis: vel alicuius alterius. Hec de secundo.

Ad primum HIS PREMISSIS respondetur ad rationes principales. Ad primum quando dicitur solius incomplexi est diffinitio. conceditur loquendo tamen de diffinito propinquo: sed de diffinito remoto non oportet. Ad minorem conceditur quod omnis syllus est complexus. & quando infertur igitur nullius sylli est diffinitio capiendo subiectum consequentis personaliter. & sic capitur in minore conceditur conclusio tanquam de diffinito propinquo: sed si teneretur materialiter negaretur discursus: quia mutaret suppositionem subiecti consequentis: cum in consequente supponit personaliter. unde breviter huius termini syllus est diffinitio tanquam de diffinito propinquo: sed syllorum significatorum per ipsum est diffinitio tanquam diffiniti remoti.

Ad confirmationem Ad confirmationem cum dicitur nullius accidentis est diffinitio. verum est de diffinitione quidditativa: sed de descriptione vel diffinitione quid nominis non oportet.

Ad 2m Ad 2m rationem cum dicitur nulle orationes sunt oratio. negatur maior. Ad probationem: quia nulli homines sunt homo. dicitur quod non est simile: quia iste terminus homo non significat nisi unum solum hominem: & nullo modo plures in communi loquela. Sed iste terminus syllus non solum unam orationem significat: sed etiam plures orationes coniunctas consuevit significare & ideo ratio nihil concludit.

Ad 3m Ad 3m quando dicitur quod premissis positis conclusio potest non inferri. conceditur: & quando infertur. ergo male dicitur & ex necessitate dicitur. conceditur consequentia & consequens: sed Aristoteles intellexit prout ly necessitate. facit sensum compositum .s. aliud sequitur in consequentia necessaria: & contra hec non arguit ratio.

Ad 4m Ad 4m negatur quod conclusio non sequitur eo quod premisse sunt. Ad probationem conceditur quod quando conclusio formatur premisse non sunt: sed fuerunt. dicitur quod premisse intelliguntur manere & esse formationis conclusionis specialiter cum tempore prius sit divisibile in quo formatur syllus. neque negandum est. igitur hec propositio: quia quando conclusio formatur amplius premisse non sunt.

Ad 5m Ad 5m cum dicitur. diffinitio non competit omni contento sub diffinito. negatur. Ad probationem quando dicitur quod non competit emptimemati. conceditur & negatur quod emptimema est syllus. Ad probationem primi posteriorum dicitur quod ista littera est corrupta .s. ubi dicitur emptimema est syllus: quia deberet esse emptimema fere est syllus. unde forsan quod ista habet auctoritas ex vitio translatoris. Alio modo potest dici quod dictum Aristotelis sic exponitur. quod emptimema est vere syllus imperfectus: sed non est syllus.

Ad 6m Ad ultimam negatur quod ista diffinitio convenit aliis a diffinito. Ad primam probationem negatur quod convenit inductioni: quia inductio non infert positis singularibus universalem in consequentia necessaria saltem si ibi affirmatur prout tactum fuit in declaratione conclusionis. vel dicitur quod non infert universalem virtute dispositionis singularium. Et non convenit ei ultima particula .s. eo quod hec sunt. Ad 2m probationem quando dicitur quod convenit argumentationi qua arguitur ab exponentibus ad expositam. negatur & causa est: quia licet exposita sit alia ab exponentibus in voce. non tamen est alia significatione. & sic non infert aliud ab eis que posita sunt. Ad 3m probationem negatur quod convenit argumentationi qua arguitur ab antecedente copulativo ad aliud consequens. sic oportet hic. sortes currit & asinus currit. igitur homo moritur est: quia licet quibusdam positis aliud sequatur in consequentia necessaria. tamen hoc non est eo quod hec sunt: quia non sequitur virtute dispositionis premissarum: sed magis gratia significationis terminorum. ratio vel auctoritas probabilis post oppositum est pro conclusione. Et hec de questione. Questio. VI.

Questio ista movetur super textu eodem & capitulo.

VERITUR 6o. utrum syllus simpliciter sit genus ad syllm dialecticum & demonstrativum: Et arguitur primo. quod sic auctoritate Aristotelis. in fine primi capituli primi topicorum. ubi postquam descripsit syllm dialecticum & demonstrativum. dixit autem species syllorum hec sunt. Ex qua auctoritate manifeste innuitur quod syllus dialecticus & demonstrativus sunt species sylli simpliciter. primo

2o sic. syllus simpliciter predicatur in quid de syllo demonstrativo & dialectico: & syllus dialecticus & demonstrativus differunt specie. ergo syllus simpliciter est genus eorum. consequentia tenet per diffinitionem generis. antecedens pro prima parte patet. nam si queratur quid est hoc demonstrato syllo dialectico aut demonstrativo bene dicitur. hec est syllus. sed 2a pars antecedentis patet. nam syllus dialecticus & syllus demonstrativus plus differunt quam duo sylli dialectici. sed duo dialectici sylli differunt numero. ergo syllus demonstrativus & dialecticus differunt plus quam numero: & ultra. ergo differunt specie. consequentie sunt note: & antecedens pro prima parte videtur esse notum & etiam pro 2a parte. 2o

3o sic. syllus simpliciter vel est genus ad hec vel totum in modo ad ea: sed non est totum in modo ad ea. ergo est genus ad ea. consequentia tenet. maior non est de se. minor declaratur. primo: quia totum in modo est terminus captus sine addito vel determinatione. modo hoc totum syllus simpliciter non est terminus captus sine addito. ergo non est totum in modo. 2o totum in modo debet verificari de suis partibus. patet per Petrum hispanum. modo hoc totum. syllus simpliciter non verificatur de syllo dialectico nec demonstrativo. ergo &c. consequentia tenet & maior. minor declaratur: quia ista est falsa. syllus dialecticus est syllus simpliciter. patet hoc: quia syllus simpliciter dicitur syllus non contractus. modo syllus dialecticus est syllus contractus. consimiliter declarari posset hanc esse falsam. syllus demonstrativus est syllogismus simpliciter. 3o

OPPOSITUM arguitur. quia si syllus dialecticus & demonstrativus essent species sylli simpliciter: sequeretur quod ad librum posteriorum spectaret determinare de syllo dialectico, & demonstrativo. consequentia tenet: quia in eadem scientia est generis & suarum specierum consideratio. modo in libro priorum consideratur de syllo simpliciter. falsitas consequentis est manifesta: quia philosophus de predictis non consideravit in dicto libro: sed in libris posteriorum & topicorum.

In questione erunt tres articuli. In primo premittenda sunt aliqua notabilia. 2o ad questionem est respondendum. & 3o movebuntur quedam dubia & solventur.

Notandum primo QUANTUM ad primum. primo notandum quod sic dictum est prius iste terminus simpliciter non est de termino in propositione huius termini sylli: sed potius locutionis nostre. querere enim an syllus simpliciter est: est querere an iste terminus syllus sine addito capitur.

Notandum 2o 2o est notandum quod syllus debet dividi ad suam speciem per differentias formales & non materiales. Ratio est hec: quia in materia bene conveniunt plures species: in forma autem non. unde differentia specifica superius est a parte forme. 10. metaphysice. exemplum huius animal dividitur ad hanc speciem homo per

Commentum 12 hanc differentiam rationale que est formalis.

Notandum 3o 3o est notandum: quia forma

sylli dr̃ eē modus ⁊ figura. vñ quicūq; sylli ex quibuscūq; terminis cōpositi in p° mō p̄me figure dicunt̃ eiusdē forme. ¶ Materia aūt sylli dicit̃ eē ipse p̄misse ⁊ termini ex q̄b⁹ ipse cōponunt̃.
Nom 4° ¶ 4° est notādū: q̄ syllm̄ eē dialecticū. tenet se ex p̄te p̄missaꝝ. nā sylls cui⁹ p̄misse sunt ꝓnis ꝓbatiue dicit̃ dialecticus. silr̃ syllz eē demr̄atiuū. nā sylls cuius p̄misse sūt per se note neč̄ie ⁊ imediate dicitur demōstratiuus. Hoc de primo.

p° ꝯ **Quantum** ad z^m sit p^a ꝯclo hec. iste termin⁹ sylls nō est gen⁹ ad hos termios sylls dialectic⁹ ⁊ demr̄atiuus. ꝓbat̃ h. gen⁹ dz attrahi ad suā spēm per dr̃ias formales. pz p z^m nōbile. sz eē dialecticū vl demōstratiuū nō sūt dr̃ie formales sz mālēs. g̃ nō ꝯtrahunt hūc terminū sylls ad suas spēs. ꝯña tz. ⁊ mior pz p p̄mū nōbile. p̄ sylls dialecticus ⁊ demōstratiuus capti in p mō p° figure: vel in aliq̄ alio eiusdē figure sūt totalr̃ eiusdez forme. vt pz in 3° notabili.
z^a ꝯclo ¶ z^a ꝯclo est hec. iste termin⁹ sylls capt⁹ sine additōe ⁊ alij sunt idē termin⁹ captus cuz addito. g̃ est totū in mō ad alios termios. ꝯña tenet ex locis dialecticis. añs est notū de se.
Corr^m Correlarie sequit̃ ex his ꝯnib⁹ q̄ iste termin⁹ sylls se hz ad p̄dictos termios sicut iste termin⁹ aial ad aial albū ⁊ aial nigruz. z° seq̄t̃ q̄ nō opz syllm̄ dialecticū ⁊ demōstratiuū inter syllo. differre spē. nā si fiat in eodē modo eiusdē figure. tūc sunt eiusdē speciei specialissime. Hec de scdo articulo.

Quātum ad 3^m aliqs dubitaret que sunt spēs hui⁹ termini sylls. Rūdeo q̄ si iste termin⁹ a. iponeret̃ ad significādū oēs syllos p̄me figure. ⁊ b. ad significāduz oēs syllos z^e figure. ⁊ c. ad significādū oēs syllos 3^e figure. tūc isti termini eēnt genera huius termini sylls ⁊ haberēt sub se spēs specialissimas. vt iste terminus. a. tm̄ significaret oēs syllos p̄mi modi p̄me figure. ⁊ silr̃ alios terminos specificos significātes syllos ceteroꝝ modoꝝ p^e figure. ⁊ c. respectu 3^e. Hec de 3° arti°.

Ad p^m **Ad rōnes.** Ad p^mam. l. ad auctē p̄hi. p° top. dr̃ q̄ ibi Ar. accepit spēm pro toto in mō. ⁊ auctas nō est ꝯ dicta.
Ad z^m ¶ Ad z^m ꝯcedit̃ q̄ sylls p̄dicatur in q̄d de p̄dictis. sicut iste termin⁹ aial p̄dicat̃ in q̄d de aiali albo ⁊ nigro. ⁊ ad minorē dr̃ q̄ nō opz syllm̄ dialecticū ⁊ demr̄atiuū differre specie. sic pz ex dictis. Ad ꝓbationē: qn̄ dr̃ q̄ sylls dialectic⁹ ⁊ demr̄atiuus plus differūt q̄ duo sylli dialectici. dr̃ q̄ si fiāt in eodē mō non differunt plus ex p̄te forme: sz bn̄ plus differūt ex parte materie. ⁊ ideo cum a forma sumat̃ spēs. sicut duo sylli dialectici in eodē mō facti dicunt̃ eiusdē spēi: ita debēt dialecticus ⁊ demōstratiuus eiusdez spēi appellari. ⁊ iō rō nō ꝓcedit. Eodē mō argui posset q̄ hō alb⁹ ⁊ hō niger differrēt: ⁊ differrent plus q̄ duo hoies albi: qui tm̄ differunt numero. sed ad oēs tales modos arguēdi debet dici q̄ formalr̃ seu essentialr̃ nō plus differūt. ⁊ ideo sunt eiusdē speciei eēntialis: sed mālīter seu accidētalr̃ bene plus differunt. ⁊ ideo sunt diuersaꝝ spēꝝ accidētalium.
Ad 3^m ¶ Ad 3^m qn̄ dr̃ q̄ sylls simplr̃ est gen⁹ ad ista vel totuz in mō. hoc ꝯcedit̃. ⁊ negat̃ mior q̄ nō sit totū in mō ad ea. Ad ꝓbōnē ꝯcedit̃ q̄ totū in mō dz eē captū sine determiatione: ⁊ dr̃ q̄ iste termin⁹ simplr̃ nō est hic determinatio hui⁹ termini sylls: sz mō loquēdi vt dicebat̃ in p° notabili. ¶ Ad z^m ꝓbōnē ꝯcedit̃: q̄ totuz in mō debet verificari de suis p̄tibus trāsseat mior quā dr̃: q̄ ista nō est vera. sylls dialecticus est sylls simplr̃. ⁊ iō ꝯcedit̃ q̄ hoc totū. sylls simplr̃ non est totū in mō ad p̄dictos termios: sed bene cū hoc stat q̄ iste termin⁹ sylls sit totū in mō ad eos. nā ly simplr̃ nō est determiatio huius termini sylls. vt ante dcm̄ est. ¶ Ratio post oppositū est pro dictis. Hec de questione. Questio. VII.

¶ In toto aūt esse alteꝝ altero ⁊ de oi predicari alterum altero ⁊c̃. Caplo eodem.

Ueritur 7°. vtꝝ ois bon⁹ sylls regulet̃ p dici de oi: vel p dici de nullo. Arguit̃ p̄ q̄ nō. sylls expositori⁹ est bon⁹ sylls: ⁊ tm̄ nō regulat̃ per dici de oi vl per dici de nullo. g̃ ⁊c̃. ꝯña tenet. maior supponit̃ a p̄hō p̄ hui⁹ cap z° in ꝓbatione illi⁹ ꝯnis. q̄ vlis negatiua ꝯuertit̃ in termis. minor pz: q2 in syllo expositorio nulla p̄missaꝝ est vlis. p°
¶ z° sic. p̄n^a syllo. regulatiua debēt eē cōplexa. sed dici de oi ⁊ dici de nullo sunt icōplexa. g̃ nō sunt p̄ncipia regulatiua syllo. maior pz: q2 cuz sylls sit quoddā cōplexū: p̄n^m ꝓbatiuū ei⁹: seu ēt regulatiuū dz eē cōplexū: attēto q̄ incōplexū nihil ꝓbat. mior manifesta est de se. z°
¶ 3° sic. sylli z^e figure ⁊ 3^e figure sūt boni: ⁊ tm̄ nō regulant̃ p dici de oi: nec p dici de nullo. g̃ ⁊c̃. ꝯña tenet. maior pz p p̄hm̄ in lr̃a. minor declat̃: q2 si ipsi regularent̃ per dici de oi ⁊ p dici de nullo. tūc eēnt sylli ꝑfecti: cuius oppositū pz per p̄hm̄ in lr̃a. 3°
¶ 4° sic. iste est bonus sylls. aliqd̄ aial est hō. aliqd̄ risibile est illud aial. ergo aliqd̄ risibile est hō: ⁊ tm̄ nō regulat̃ p aliqd̄ istoꝝ. ergo ⁊c̃. maior pz: q2 nusq̄ repitur mlr̃tia. minor pz: q2 in ipso nulla p̄missaꝝ est vlis. 4°
¶ 5° sic. sylls hypotheticus est bon⁹: ⁊ tm̄ nō regulat̃ per dici de oi: vel p dici de nullo. g̃ ⁊c̃. ꝯñtia est nota. p̄^a p̄s añtis pz: q2 iste sylls est optimus. si asin⁹ volat asin⁹ hēt alas. sz nullus asinus hēt alas. g̃ nullus asin⁹ volat. eodē mō est de his syllis hypotheticis. minor est nota de se. 5°
¶ 6° si sic. sequeret̃ q̄ vbicūq; eēt dici de oi ⁊ dici de nullo esset bon⁹ sylls. ꝯña tz: q2 ibi eēnt p̄n^a bonoꝝ syllo. reg^a. falsitas ꝯntis declat̃ p̄mo: q2 nō sequitur. hō est aial ⁊ risibile est hō. ergo risibile est aial. p̄misse eni sunt vere: ⁊ etiaz ꝯclo: ⁊ in maiore eēt dici de oi: q2 nihil est sumere sub subto de quo p̄dicatū nō dicat̃. q̄ sylls non valeat. pz per p̄hm̄ p̄ hui⁹. scdo: q2 iste sylls nō valet. ois hō est aial. nullus lapis est hō. ergo nullus lapis est aial. pz hoc per p̄hm̄ cap 3^e libri primi. ⁊ tm̄ in eo est manifeste dici de oi ⁊ dici de nullo. 6°

In oppositum est p̄hs p° huius cap 3°. ⁊ potest ꝓbari rōne sic. Ois sylls est in aliqua trium figuraꝝ. patet hoc per p̄hm̄ p̄mo hui⁹ tractatu 7°. mō si fuerit in p^a: tūc manifeste regulat̃ per dici de oi: vel per dici de nullo: put p̄hs dicit in littera. si aūt fuerit in z^a: vel in 3^a: tūc regulat̃ per dici de oi vel p dici de nullo occulte. per reductionē ad q̄tuor primos modos p^e figure exprimit̃ hoc ⁊ manifestat. eodē modo posset argui de syllis p̄dicte figure idirecte ꝯcludētib⁹.

¶ In ista qōne erūt tres articuli. In p° videdum est q̄d sit dici de oi ⁊ quot modis dicat̃. In z° ponēda sunt notabilia ꝯni deseruiētia. In 3° rn̄dēdū est ad qōnem.

Quātum ad p^m describit̃ dici de oi sic. Dici de oi est qn̄ nihil est sumere sub subto qn̄ per ꝓpōnem p̄dicatuz de eo vere denotet̃ affirmari. vt ois homo est aial: sz dici de nullo sic describit̃. quādo nihil est sumere sub subto de quo p̄dicatum per ꝓpositionez denotetur vere negari. Et he due descriptiones possunt breuiter ⁊ planius verbis cōprehendi: sic dicendo. Dici de oi: vel dici de nullo: nihil est aliud q̄ p̄dicatuz dici. i. predicari descendendo siue affirmatiue siue negatiue.
¶ Scdo est notādum. q̄ dici de oi est duplex. quoddaz prioristicū ⁊ est iā descriptū. aliud posterioristicū ⁊ est p̄dicatuz vere affirmari de q̄libet supposito subti ⁊ pro quolibet tp̄e. vt ois hō est aial: ⁊ sic ꝓpō vl'is falsa non est dici de oi. patet per p̄hm̄ p̄ post^r cap 4°. de illo nihil est ad p̄sens sed de p̄. Et hec de p̄mo articulo. Nom

Quantum ad 2m est p notādum. q titulus qōnis intelligit de syllis cathegoricis ⁊ non
No. 2° de hypotheticis eē ad presens. ¶ 2° est notādū. q titu-
lus intelligit de syllis cathegoricis cōpositis ex terminis
cōibus. puta de non expositorijs: nec ad ipm reducib. Cā
istoꝝ notabiliū est: qꝛ Ar. de pdictis syllis loquēdo de
dici de oī ⁊ de dici de nullo nō loquebat. Addi debet q
titulus itelligit de syllis ꝯclu. ōnē de mō loquēdi ꝯsue
to. sicut sunt ppōnes in qb pdicatū seqtur copulā. de
No. 3° alijs eni nō curat Ar. ¶ 3° est notādū: q lꝫ dici de oī ꝯti
neat icōplexū: tn per ipm itelligit hoc pn̄ cōplexū: qc-
qd affirmat de subto distributo: affirmat ēt de q̄libet
sub ipso ꝯtēto: ⁊ ita itelligit ꝺꝫ in cōi locutiōe dū syllis te
net per dici de oī vel p dici de nullo. Hec de 2° articulo.
P° ꝯclo Quantum ad 3m sit p ꝯclo ista. pmus modus ⁊ 3°
p figure tenēt seu regulant expsse per
dici de oī. pbat sic. nā ipsi pbant per istā 2m: q qcqd
affirmat de subto distributo. affirmat etiā de q̄libet cō
tēto sub eo. ⁊ ideo cū in eis maior extremitas affirmat
de subto distributo. opꝫ etiā q de q̄libet affirmet sub
ipso medio ꝯtēto. ⁊ ideo iste syllis est optim. oē. b. est. a.
⁊ oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. significat eni maior q oē qd
est. b. sit. a. ⁊ ex ꝯnti q de quocūqꝫ dr. b. dr. a. per diffōnē
dici de oī. ⁊ ideo qꝛ de oī. c. dr. b. in minore: opꝫ q. c. dicat
2° ꝯclo de. a. eodēꝫ mō declarari posset de 3° mō p figure. ¶ 2a
ꝯclo est hec. scds modus ⁊ quart p figure manifeste te-
nēt per dici de nullo. nā regulant per h pn̄. qcqd nega-
tur de subto distributo ēt negat de q̄libet ꝯtēto sub eo.
ergo tenēt p dici de nullo. aīs pꝫ. nā cū in istis syllis di-
ctis. maior sit vlis neg. vt nullū. b. est. a. ipsa signat q ni
hil eoꝝ de quo dr. b. sit. a. per diffōnē ipsi dici de nullo.
cū igit de oī: vel de aliquo. c. dicat minor dicendo. oē. c.
vel aliqd. c. est. b. seqtur euidenter q nullū. c. est. a. in 2°
mō. vbi. b. de oī. c. affirmat: ⁊ q. c. nō est. a. in 4° mō. vbi
3° ꝯclo b. de oī. c. affirmatur. ¶ 3a ꝯclo est hec. sylli 2e ⁊ 3e figure
nō tenēt expsse per dici de oī: nec per dici de nullo. decla
rat de 2a figura quo ad pmū modū. nā arguēdo sic. nul-
lum. b. est. a. oē. c. est. a. ergo nullū. c. est. b. arguit in pmo
mō 2e figure. ⁊ nō tenet syllis per dici de nullo. nam sub
subto distributo maioris nō capit subm in minore: sed
magis sub pdicato. g nō tenet talis syllis per dici de nul-
lo. tenet ꝯntia: qꝛ dici de nullo tenet se ex pte subti ⁊ nō
ex pte pdicati: quo ad distributionē. aīs notū est de se.
Similr declarat de pmo mō 3e figure. vt si arguat sic.
oē. b. est. a. oē. b. est. c. ergo aliqd. c. est. a. arguit in p mō 3e
figure ⁊ nō regulat syllis per dici de oī. nā sub subto di-
stributo maioris nō capit subm in minore: qꝛ ipm subs
manet subm. ergo iste syllis nō pficit per dici de oī. ꝯnā
est nō. aīs pꝫ de se. Eodēꝫ mō posset declari de singulis
alijs modis 3e figure: etiā 2e: ⁊ de modis p figure idire-
4° ꝯclo cte ꝯclu. ¶ 4a ꝯclo est hec. dicti sylli regulat per dici
de oī: vel per dici de nullo idirecte. patet: nā ipsi per cō-
uersiones ppōnū ad aliquos per impoē reducunt ad
modos p figure qui expsse regulant per dici de oī: vel
per dici de nullo: vt dcm̄ est pus. ergo idirecte pficiunt
per dici de oī: vel per dici de nullo. ꝯnā tenet. aīs pꝫ per
Dubiū phm in lra. ¶ Sed aliqs qreret qd est syllm regulari p
aduerte dici de oī: vl per dici de nullo. dr q dici de nullo est sub
subto distributo maioris cape sub in minori. sicut fit in
quatuor pmis modis p figure. Sed syllm occulte seu
directe teneri per dici de oī nō est aliud q in eo non ex-
presse sub distributione subti maioris capi sub in mino
re: sed tn̄ reductiue reducunt ad talē syllm. sicut in syl-
5° ꝯclo logismis 2e ⁊ 3e figure. ¶ Et ex his seqt 5a ꝯclo ⁊ vlis.
q oīs syllis cathegoricus fact in terminis cōib si non ex-
positiuus: nec reducibilis ad ipm ꝯcludens ꝯnem de mō
loquēdi ꝯsueto regulatur per dici de oī: vel per dici de
nullo. pbat. nā sylli p figure directe ꝯcludētes regulan-
tur per dici de oī: vel p dici de nullo idirecte seu imani-
feste. patet per quartā ꝯnem. Hec de tertio.

His pmissis ridet ad rōnes. ¶ Ad pm cum dr Ad pm
de syllo expositorio patet q de isto
nō loquebat phs per 2m articulū: sed de illis videbit in
sequēti qōne. ¶ Ad 2m qn̄ dr. pn̄ regulatiua sylloꝝ de- Ad 2m
bēt eē cōplexa. dr q per ea itelligunt cōplexa. s. hec. qc-
qd affirmat de subto distributo: affirmat etiā de eo sub
ipso sumpto: ⁊ ista dicta sunt in 2° arti. ⁊ ideo nihil pbi
bet ea eē regulatiua sylloꝝ. ¶ Ad 3m qn̄ dr. q sylli 3e ⁊ Ad 3m
2e. nō regulant ⁊c. negat. Ad pbōnē ꝯcedit: q si regula
rent nō indigerēt reductione ad pmā figurā: imo eēnt
sylli pfecti. dr q hoc est verū si regularent expsse: sed qꝛ
occulte regulant nō est icōueniēs q reductione indi-
geant vt reductio occulta pbet per manifestā. ¶ Ad Ad 4m
4m ꝯcedit: q iste syllis est bon. aliqd aial est hō. aliqd
risibile est illud aial. g aliqd risibile est hō: sꝫ dr q ille
reducibilis est ad expositoriū. ideo nō est neēe per dici
de oī regulari: ⁊ de illis nō locut est Ar. vt pꝫ per 3m ar-
ticulū. ¶ Ad 5m ꝯcedit: q iste syllis hypotheticus est bo- Ad 5m
nus. si asin volat ⁊c. ꝯcedit ēt q nō regulat per dici de
oī: nec per dici de nullo: nec h est icōueniēs. nā Ar. di-
ctū suū itellexit de syllis cathegoricis. pꝫ etiā ex eodēꝫ
articulo. ¶ Ad 6m. si sic sequeret q vbicūqꝫ eē dici de Ad 6m
oī ⁊c. ꝯcedit ꝯnā ⁊ ꝯns: dū tn̄ per illud dici de oī: vl per
dici de nullo syllis debite reguleť. Ad iprobationē ꝯntia
cū dr: sequeret q iste syllis eēt bon. hō est aial. risibile
est hō. g risibile est aial. negat. Ad pbōnē negat q i mi
nori sit dici de oī: ꝯcedit tn̄ q nihil est sumere sub subto
de quo pdicatū nō dicat. fm h tn̄ non denotat ppō de
oī: qꝛ pter cōtridētiā distribuit. ⁊ iō in ea nō est dici
de oī. Ad 2m pbationē ꝯcedit q iste syllis nō valet. oīs
hō est aial ⁊c. ꝯcedit ēt q in maiori est dici de oī: ⁊ i mi
nori est dici de nullo: sꝫ syllis per ea nō regulat: ⁊ iō ipse
nō valet: qꝛ nō regulat. pꝫ: qꝛ sub distributiōe maioris:
nec expsse: nec occulte capit sub in minori. ¶ Rō post
oppom est pro vltima ꝯne. ⁊ sic est finis. Qō. VIII.
¶ Questio ista est mota consequenter pter primū ar-
gumentum superioris questionis.

Queritur 8°. vtrū syllis expositorius af-
firmatiuus valeat in oī figu-
ra. ¶ Arguit p q nō: qꝛ q̄libet bon syllis af- p°
firmatiuus ꝺꝫ regulari p dici de oī. syllis ex-
positorius affirmatiu non regulat per dici
de oī. g ⁊c. discursus est bon. maior videt eē phi p hui
cap 3°. mior pꝫ: qꝛ in syllo expositorio nulla pmissaꝝ est
vlis. ¶ 2° qꝛ nō seqt. aial est hō. asin est aial. g asin est 2°
hō: ⁊ tn̄ hic est syllis expositori. g ⁊c. maior est nō de se.
mior pꝫ. nā pn̄ p qd tenet syllis expositori videt eē h:
quecūqꝫ ꝯueniūt in vno 3° ꝯueniūt iter se. mō fm h il-
le syllis nō regulat put pꝫ itueti. ¶ 3° sic. si sic. tūc ex pa- 3°
ris pticular valeret syllis. ꝯns est ꝯtra phm p hui. pbat Cap 3°
ꝯnā arguēdo expositiue in 2a figura sic. aliquod aial est
Joānes. aliqs hō est Joannes. g aliqs hō est aial. iste est
ex puris pticular ⁊ eēt bon si expositori in oī figura vale
ret. ¶ 4° si sic. seqt q in 2a figura valeret syllis affirma- 4°
tiuus. ꝯns est ꝯ phm [illegible] hui cap 4°. ⁊ ꝯntia declat sicut
pus in rōne pcede[illegible] 5° sic. nō seqt. ista eēntia diuina 5°
est pr: ⁊ ista eēntia [illegible] filius in diuinis. g filius in di-
uinis est pr. pmisse eni [illegible]rerē: ⁊ ꝯclo est heretica: ⁊ tn̄
hic est syllis expositori[illegible] sic. nō seqt. iste hō est sor. 6°
demrato sor. ⁊ iste hō est plato. demrato platone. ergo.

plato est sor. pmisse eni sunt vere ꝛ ꝯclo falsa: ꝛ tñ hic vi
7° deꝛ esse sylls expositorius. ¶ 7° nõ seqꝛ. iste hõ vel asi
nus est asin⁹: iste hõ vel asin⁹ est hõ. g̃ hõ est asin⁹. ꝯclo
est falsa: ꝛ pmisse vere: quelibet aũt pmissaꝝ põt decla
rari sic. asin⁹ est asin⁹. g̃ iste hõ vel asin⁹ est asinus. ꝯñtia
tenet a pte disiũcti ad suũ totũ disiunctũ est ꝯñtia bo
8° na: tñ hic videꝛ eẽ sylls expositorius. ¶ 8° sic. istius ho
minis oculus est dexter: ꝛ istius hois oculus est sinister.
ergo sinister est dexter. ꝯclusio enĩz est falsa: ꝛ premisse
vere: ꝛ tamen videꝛ esse syllogismus expositorius.

Oppositum est de intẽtione philosophi. capitulo secundo.

¶ In ista qõne erũt tres articuli. In pmo videbiꝛ de pn
cipio per qd tenent sylli expositoꝝ affirmatiui. In 2° vi
debunꝛ ꝯditiones ad hoc q aliqs sit sylls expositorius
requisite. Et in 3° rñdebitur ad qõnem.

Quantum ad p^m est notãduz q pn^m per qd tenẽt sylli expositoꝝ affirmatiui est h. que
cũqz sunt eadẽ vni 3°: sunt eadẽ inter se: qd põt bñ ꝛ ma
p^a ppō le itelligi: ꝛ ideo pro ei⁹ itellectu sit p^a ppõ hec. ¶ Ista
ppositio sicut iacet non est vera. patet: qꝛ sumit q aliq̃
sit eadẽ vni 3°. ꝛ hoc est simplr falsum: cũ oĩa duo entia
2ª ppō mũdi sint a quolibet 3° diuersa. ¶ Scda est hec. q si in
telligaꝛ sic. quicunqz duo termini ꝯiungunꝛ in eodẽ 3°
termino ꝯiungunꝛ iter se. est falsa. pꝫ: qꝛ isti termini hõ
ꝛ asinus ꝯiungunꝛ in hoc 3° termino aial. vt aial est hõ:
3ª ppō ꝛ asin⁹ est aial: ꝛ tñ nõ ꝯiungunꝛ inter se. ¶ Tertia est.
q si itelligaꝛ sic. q quicunqz duo termini ꝯiungunꝛ in
eodẽ termio singulari ꝛ discreto pro eodẽ sup^x ꝯiũgunꝛ
inter se adhuc est falsa. patet: qꝛ ista est vera. ista eẽntia
diuina est pr̃: ꝛ ista eẽntia diuina est filius in diuinis: ꝛ tñ
filius in diuinis nõ est pater. ergo isti termini ꝯiungun
tur in vno 3° termio discreto: ꝛ tñ nõ ꝯiungunꝛ inter se.
4ª ppō ¶ Quarta est hec. q si sic intelligaꝛ. quicũqz termini
ꝯiungunꝛ in eodẽ 3° termio discreto: ꝛ pro eodez suppo
nẽte: a quo discreto termio ad vnã de oi est bona ꝯñtia
ꝯiungunꝛ inter se. tũc est vera. patet: qꝛ in nullis termi
nis repiꝛ instãtia: ꝛ per ꝯiungi in termio affirmatur. si
cut q si vere in pmissis termis sic affirmenꝛ de inuicẽ:
etiam vera erit conclusio. Hec de primo.

Quantum ad 2^m est sciẽdũ q ad h q sylls expositorius affirmatiu⁹ sit bon⁹ tres ꝯdi

p^a ꝯdi. tiones reqrunꝛ. p^a est q mediũ sit termin⁹ singlaris ꝛ di
2ª ꝯdi. scret⁹ retẽt⁹ singulariter. ¶ 2ª est q ipm accipiaꝛ vniuo
3ª ꝯdi. ce seu eodez mõ in maiore ꝛ minore. ¶ 3ª est q ab ipso
termio discreto ad vnã ppõnẽ de oi valeat ꝯña. vñ pp
defectũ p^e. ꝯditionis nõ valet iste sylls. aial est hõ. asin⁹
est aial. g̃ asin⁹ est hõ. mediũ eni ibidẽ nõ est terminus
discret⁹. ppter defectũ 2^e ꝯditionis non valet iste sylls.
iste hõ est sor. demõstrato sor. ꝛ iste hõ est plato. demõstrato
platone. igiꝛ plato est sor. qꝛ medium nõ teneꝛ eodẽ mõ
in maiore ꝛ in minore. Nec ista. sor. est dictio scripta. sor.
est termin⁹ vocalis. g̃ termin⁹ vocalis est dictio scripta:
qꝛ lꝫ mediũ sit terminus discret⁹: tñ nõ teneꝛ discrete:
nec singulariter. Sed propter defectuz tertie nõ valet
iste sylls. iste de⁹ est pater. ꝛ iste idẽ deus est filius in di
uinis. g̃ filius in diuinis est pr̃: qꝛ lꝫ in ipso mediũ sit ter
minus discret⁹ vniuoce ꝛ singulariter retẽtus: tñ ab ipo
ad vnã de oi nõ valet ꝯñtia. Et ideo pmisse sunt vere ꝛ
ꝯclo falsa ꝛ heretica. vñ nõ sequr. iste deus est pr̃. ergo
oẽ qd est iste deus est pater: spũs. s. eni est iste deus: ꝛ tñ
ipse non est pater. Hec de scdo articulo.

Quantum ad 3^m articulum sit p^a ꝯclo hec. ꝯña est formalis. hec. c. est. a. ꝛ hec. c. est. b. g̃. b.

p^a ꝯ est. a. sꝫ ꝯtra nõ videꝛ eẽ ꝯñtia formalis, rõ est: qꝛ in ter
minis diuinis retẽta ꝯsili forma nõ valet talis sylls p
ut pꝫ per vltimũ arg^m in 2° arti° factũ. Sed imo talis for
ma videꝛ eẽ bona in termis diuinis: dũ tñ ab illis sing^{ls}
ad ppõnes de oi sit bona ꝯñtia put tu dixisti in 2° arti°.
Rñdeo q bñ veꝝ est talẽ ꝯñaz semp eẽ bonã: ꝛ hoc qñ
ab illis sing^{ls} ad illas de oi valet ꝯñtia. sꝫ ex h sequr q
modus arguẽdi ex illis sing^{ls} simplr non valet: nisi illi
termini significẽt tales res realr. q ab eis ad illas de oi
valeat ꝯñtia: ꝛ iste modus arguẽdi videꝛ tenere magis
ex pte signis termioꝝ q̃ ex pte forme. Et iõ nõ videꝛ
eẽ formalis. ¶ 2ª ꝯclo. sylls expositori⁹ affirmatiuus in 2^a ꝯ
p^a ꝛ 2ª figura ⁊c. nõ videꝛ eẽ formal. pbaꝛ sic pcedẽs in
stãdo p termios diuos. ¶ 3ª ꝯclo est. sylls expositorius 3^a ꝯ
stãtib⁹ ꝯditionib⁹ pmis duab⁹ valet in oib⁹ termis pter
q̃ in termis diuis. pꝫ: qꝛ nunq̃ repiꝛ istãtia. ¶ 4ª ꝯclo. 4^a ꝯ
sylls expositori⁹ affirmatiu⁹ valet in oi figura retẽtis tri
bus ꝯditionib⁹ pius positis. pꝫ: qꝛ tꝫ in termis diuis: ꝛ in
nullis alijs põt eẽ istãtia. ¶ Sꝫ ꝯ. dicẽt aliqs q nõ seq Dubiũ
tur. iste de⁹ ẽ pr̃: ꝛ iste idẽ de⁹ est fili⁹ i diuis. g̃ fili⁹ i diui
nis est pr̃. sũt eni pmisse vere: ꝛ ꝯclo est falsa: ꝛ tñ ab il
lis pmissis ad ppõnes de oi est ꝯña bona. nã optime se
quiꝛ. iste deus est pr̃. g̃ ois deus est pr̃. silr iste deus est fi
lius. ergo ois deus est filius. pꝫ hoc. nã est vn⁹ solus deus
sempiternus qui est pr̃ filius ꝛ spũs sanctus. ¶ Ad istã Ad du^m
q̃uis alij alr dicãt videꝛ posse facillime rñderi supposi
to q a termio singulari ad eũdẽ terminũ de oi dꝫ vale
re ꝯña. retẽto ipo termio: ꝛ pponẽdo sibi hoc totũ. oẽ qd
est. vñ si arguaꝛ ex ista. iste hõ currit. ppõ de oi nõ de
beret sic iferri. ois hõ currit: sꝫ sic. igiꝛ oẽ qd est iste hõ
currit. retinẽdo eũdem terminũ discretuz semp in vlt.
¶ Per h ad rõnẽ ꝯcediꝛ q nõ seqtur. iste deus est pr̃:
ꝛ iste de⁹ est filius in diuis. g̃ filius i diuis est pr̃. ꝛ qñ dꝛ
q ab ipsis pmissis ad ppõnes de oi est bona ꝯña. negaꝛ
hec. loquẽdo de ppõnib⁹ pprijssimis. Et qñ dꝛ. bñ seqꝛ.
iste deus est pr̃. g̃ ois de⁹ est pr̃. dꝛ q quicqd sit de ꝯñte:
tñ ipm nõ est ppositio de oi huius singularis in vlt: sed
deberet sic iferri. ergo oẽ qd est iste deus est pater: ꝛ ita
nõ est vera. Nã spũs sanctus est iste deus: qui tñ nõ est
pr̃. ¶ Circa istas ꝯñes tñ est aduertẽdũ q mediuz hui⁹ Nõnd
sylli debet semp esse solus termin⁹ singularis captus in
minore in recto. ꝛ ideo nõ seqtur. sor. vl̃ plato est rome.
ergo ens rome est ens parisi⁹. nã mediũ nõ ẽ hic termi
nus singularis: sꝫ hoc disiunctũ. sor. vel plato. q sor. sciꝛ
rõne termini cõis: eo q de plurib⁹ verificaꝛ: sꝫ deberet
sic argui. sor. vel plato est parisi⁹. ꝛ sor. est rome. ergo ens
rome vl̃ plato est parisi⁹ ꝛ deberet itueris ad hoc notabi
le diligenter attendere. Hec de tertio.

Ad rõnes. ¶ Ad pmã qñ dꝛ. ois bon⁹ sylls dꝫ re gulari per dici de oi. dꝛ q ista non est

Ad p^m vera. sꝫ Ar. itellexit istam mõ quo dcm̃ est in pcedenti
qõne. Aliter dꝛ sm alios ꝯcedẽdo maiorẽ: ꝛ negando q opi. quidam.
sylls expositorius affirmatiuus nõ sic reg^{tur}. Ad pbõnẽ
qñ dꝛ q in eo sunt ambe pmisse singulares. dꝛ q hoc bñ
põt esse veꝝ: sed reqriꝛ q ab illis singularib⁹ ad vnã de
oi sit bona ꝯñtia: put in 2° articulo dcm̃ est. ideo per re
ductionẽ regulanꝛ per dici de oi: qꝛ ab illis ad vnam de
de oi valet ꝯñtia. ꝯtra opi. veꝝ est q hec solõ põt colo
rari: sed tñ credo nunq̃ eã Ar. cogitasse: imo q solũ lo
quebaꝛ in auctre allegata de syllis ex termis cõibus cõ
positis. ¶ Ad 2^{am} ꝯcediꝛ q iste sylls non valet. aial est Ad 2^m
homo ⁊c. ꝛ negaꝛ q est expositorius. Ad pbationem qñ
dꝛ q regulaꝛ per hoc pncipiũ: quecũqz sunt eadẽ ⁊c. dꝛ
q per hoc pncipiũ nõ debet sic itelligi: sed opꝫ q p ipm
3^m intelligaꝛ termin⁹ singularis modo quo hoc dcm̃ est
in pmo articulo: modo isti termini. homo ꝛ asinus non
ꝯiungunꝛ

ꝯiungunt hic in tertio termino singulari: sꝫ cōi. ⁊ iō syl
Ad 3m logismꝰ nō est expositoriꝰ. ¶ Ad 3um ꝯcedit: ꝙ ex puris
ꝑticularibꝰ pōt eē bonꝰ syllꝰ. dū tñ h̄ sit expositorie: vl
aliq̄ alio mō. postea ponēdo in qōne de h̄ q̄rēte. Ad au
ctoritatē pħi ꝑ huiꝰ dr̄. ꝙ itellexit ꝙ ex puris ꝑticulari
bꝰ nihil seq̄t nisi expositorie: vel alio mō postea ponen
Ad 4m do. ¶ Ad 4um ꝯcedit. ꝙ in 2a figura syllꝰ ex puris affir
matiuis valet expositorie. Ad pħz dr̄. ꝙ itellexit nō va
Ad 5m riare syllm vbi mediū eēt terminꝰ cōis. ¶ Ad 5um ꝯce
dit. ꝙ nō valet talis syllꝰ. ista eēntia diuia est pr̄: ⁊ ista
eēntia diuia est filiꝰ in diuinis. ḡ filiꝰ in diuinis est pr̄.
⁊ rō est: q2 3a ꝯditio deficit ꝙ a singularibꝰ ad ipsas de
oī nō valet ꝯña. nō. n. seq̄t. ista eēntia diuina est pr̄. igit
Ad 6m oē qd̄ est essentia diuina est pr̄. ¶ Ad 6um ꝯcedit. ꝙ iste
syllꝰ non valet. iste hō est sor. demōstrato sor. ⁊ iste hō est
plo. demōstrato plo. ḡ plone ē sor. ⁊ cā ē: q2 deficit 2a cōdi
tio supiꝰ posita: q2 ly iste hō. nō tenet eodē mō in ꝑmis
Ad 7m sis. In pa vrit ꝑ sor. ⁊ in 2a pro pla. ¶ Ad 7um ꝯcedit. ꝙ
iste syllꝰ nō valet. iste hō vel asinꝰ est asinꝰ ⁊c. cā est: q2
deficit pa ꝯditio: q2 mediū nō est terminꝰ singularis: sꝫ
h̄ totū. iste hō vel asinꝰ sortit nām termini cōis: eo ꝙ
de pluribꝰ ꝑdicat. Sꝫ sic deberet argui. iste hō vel asi
nus est asinꝰ: iste hō est risibilis. ḡ risibile vel asinꝰ est
hō. vt mediū eēt terminꝰ singularis. vel vt subm singu
Ad 8m lariter maioris in recto eēt mediū in minore. ¶ Eodē
mō rn̄det ad 8um ꝯcedēdo ꝙ iste syllꝰ nō valet. istius
hominis oculus est dexter. ⁊ istius hominis oculus est sini
ster. ḡ sinistrū est dextrū: ⁊ cā est defectꝰ eiusdē ꝯditio
nis. mediū. n. est h̄ totum istius hominis oculus. qd̄ de
pluribus verificat. ⁊ iō nō est terminꝰ discretus. sꝫ de
beret sic argui. istius hominis oculus est dexter: ⁊ iste
hō est sor. ḡ sor. oculus est dexter. vt subm singulariter
maioris in recto eēt mediū in minore. ¶ Rō post op
positū est ꝑ 4a ꝯne. Et hec de qōne. Qō IX.

¶ Questio ista est ꝯiter mota ꝑpter rōnē supius dictā.

1 Q VERITVR 9o. vtr̄ syllꝰ expositoriꝰ negati
uus valeat in oī figura. ¶ Et
arguit pmo ꝙ nō: q2 nō sequit. iste filiꝰ in
diuinis nō est pater. iste filiꝰ in diuinis est
eēntia diuina. ḡ eēntia diuina nō est pater.
⁊ tñ hic est syllꝰ expositorius negatiuꝰ. ḡ talis syllꝰ nō
valet. ꝯñtia tꝫ. ⁊ maior pꝫ: q2 ꝑmisse huiꝰ sylli sunt vere
⁊ ꝯclusio falsa ⁊ heretica: imo sua ꝯdictoria est vera. s.
2o oīs eēntia diuina est pater. minor est nō desse. ¶ 2o sic.
si talis syllꝰ eēt bonꝰ: vel reqreret ꝙ ꝑmisse eēnt simul
vere ad hoc ꝙ ꝯclusio eēt va: vel sufficeret ꝙ iste eēnt
successiue vere. nullo istoꝝ modorū pōt dici. ḡ seq̄t ꝙ
talis syllꝰ nō valet. maior pꝫ a sufficienti diuisione. mi
nor declarat. pmo eniꝫ nō pōt dici ꝑmissas reqri simul
esse veras. nā in syllo vocali ipse nō pñt simul esse: imo
maior ꝑcedit ⁊ minor seq̄t. ḡ nō pñt simul esse vere: nec
pōt dici ꝙ sufficit eas successiue esse veras. nā sic ex ꝑ
missis veris sequeret ꝯclusio falsa sic arguēdo. sor. non
mouet. que sit vera tēpore ꝑlationis sue. ⁊ sor. currit. ḡ
currēs nō mouet. ⁊ sit minor ēt vera tpe ꝑlationis sue.
tūc manifestū est: ꝙ ꝑmisse sunt successiue vere q̄libet
tēpore ꝑlatiōis sue: ⁊ tñ ꝯclusio est simplr falsa. ꝙ cur
3o rens nō moueat. ¶ 3o sic. in pma figura nō seq̄t. iste hō
est aial. asinus nō est iste hō. igit asinus nō est aial: ⁊ tñ
est syllꝰ expositoriꝰ. igit ⁊c. ꝯñtia tꝫ. ⁊ maior pꝫ. q2 pre
4o misse sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa. minor pꝫ de se. ¶ 4o sic
nō seq̄t in scd̄a figura. hō est sor. risibile nō est sor. igit
risibile nō est hō. nec sequit. hō nō est sor. ⁊ risibile est
sor. ḡ risibile nō est hō. igit syllꝰ expositoriꝰ negatiuus
in scd̄a figura nullo mō valet. ꝯñtia tꝫ: q2 nō valet ma

iore affirꝛa ⁊ minore necessaria nec ecōtra. añs pꝫ: q2 in
qualibet istarū formarū ꝑmisse sunt vere ⁊ ꝯclusio fal
sa. ꝑ3 patet intuēti. ¶ 5o q2 nō seq̄t in 3a figura. iste hō 5o
est aial. iste hō nō est equus. ḡ equus nō est aial. ꝑmisse
enī sūt vere ⁊ ꝯclusio est falsa. igit syllꝰ nō valet. ¶ 6o 6o
sic istas tres ꝑpōnes falsas. nullus hō scit. iste tres ꝑpō
nes false sunt plura q̄ꝫ sor. ⁊ plato scit. ḡ plura q̄ꝫ pla.
⁊ sor. scit nullus hō scit: ⁊ tñ est syllꝰ expositoriꝰ in 3a fi
gura. ḡ ⁊c. ꝯñtia tꝫ. maior pꝫ: q2 ꝑmisse sunt vere. posito
isto casu ꝙ sor. solū sciat vnā ꝑpōnem ⁊ plato tres ⁊ ꝙ
sint tres ꝑpōnes false. tunc. n. maior est va: q2 istas fal
sas nullus hō scit: cū nihil sciat nisi verū. ꝑ3 posterioꝝ. cap̄ illo
minor est ēt vera: q2 iste tres sunt plures q̄ꝫ vna. modo verū āt
sor. solū scit vnā: ⁊ tñ ꝯclusio in eodem casu est falsa: q2 opꝫ esse
ꝯtradictoria sua est vera. s. hec. plura q̄ꝫ sor. scit. aliquis
homo scit. patet: q2 plura q̄ꝫ sor. scit. plato scit per casuꝫ.
cum plato sciat tres ⁊ sor. solum vnam.

In oppositū est pħs in illo primo. vbi aliquos cap̄ 5o
syllos 3e figure vult ꝑbare ꝑ syllꝫ
expositorium negatiuū: ꝙ nō faceret nisi supꝛa ipꝫ eē bonū.
¶ In ista qōne erunt duo articuli. Primo videnduꝫ est
principium per qd̄ tenent syllogismi expositorij negati
ui. Secundo respondendum est ad qōnem.

Quantū ad pm nōndū est ꝙ ꝑncipiū per qd̄ hō syl
logismi tenēt est h̄. qñ duo termini ꝯue
niunt inter se qcqd negat de vno ēt negat de alio: ⁊ est
verū: dū tñ intelligat particulariter: qm vlr nō eēt ve
rū. ¶ 2o est notandū. ꝙ ꝯditiones reqsite ad syllm ex
positoriū affirmatiuū in ꝑcedenti qōne posite: ēt requi
runt ad negatiuū. vt ꝙ mediū sit singularis singulari
ter tentus: ⁊ ꝙ ab ipso ad vnam de omni sit cōsequētia
bona. ⁊ ꝙ teneatur vniuoce. Hec de primo.

Quantū ad 2m sit pa ꝯ hec. iste syllꝰ nō valet in pa ꝯ pa
figura directe ꝯcludēdo miore existe ne
gatiua. pꝫ ꝑ 3am rōnē factā añ oppm. Et nōnter dr̄ dire
cte ꝯcludendo: q2 idirecte bñ valet: vt optime seq̄t. iste
hō est aial. asinꝰ nō est iste hō. igit aial non est asinꝰ. cā
q̄re directe ꝯcludēdo nō valet est: q2 ex nō distributo
ifert distributū: q2 maiore cū sit affirꝛa maior extremi
tas nō distribuit: ⁊ in ꝯne eadē distribuit: ⁊ itelligit ꝯ
arguēdo in ꝑpōnibꝰ de mō arguēdi ꝯsueto. ¶ 2a est h̄ ꝯ 2a
hō syllꝰ valet in pa figura maiore negꝛa ⁊ minore affir
matiua ⁊c. pꝫ in 3o. q2 optime seq̄t. iste hō nō est asinus.
aial est iste hō. ḡ aial nō est asinꝰ. vel in 3a sic. iste hō nō
est asinꝰ. iste hō est aial. ḡ aial nō est asinꝰ. pꝫ: q2 stātibꝰ
ꝯditionibꝰ nunq̄ꝫ repit instātia. ¶ 3a ꝯ est hec. hō syllꝰ ꝯ 3a
ꝯcludēdo in ꝑpōnibꝰ de mō loquēdi ꝯsueto in 2a figu
ra nō valet. pꝫ ꝑ 4am rōnē factaꝫ añ oppm: ⁊ cā est: q2 ex Corrm
nō distributo iferret distributū. Correlarie seq̄t. ꝙ ali
qs est modus arguēdi qui in 2a figura valet affirꝛe ⁊ nō
negatiue. pꝫ de syllo expositorio ꝑdicto in ꝑcedenti qō
ne: ⁊ etiā in ꝯne pñti. ¶ 4a ꝯ est hec. ꝙ hō syllꝰ in 2a fi
gura vel in pa minore existe negꝛa valet ꝯcludēdo ꝯnē ꝯ 4a
de mō loquēdi incōsueto: vt bñ seq̄t. iste hō est aial. asi
nus nō est iste hō. igit asinꝰ aial nō est. eodē mō in 2a. ri
sibile est iste hō. aial nō est iste hō. igit risibile aial nō
est: eodē mō tñ ponēdo ꝑmissas. ¶ 5a ꝯ est. ꝙ iste syllus
in 2a figura minore existe negꝛa in ꝑpositionibꝰ de mō ꝯ 5a
loquēdi ꝯsueto ⁊ directe ꝯcludendo: nō valet. pꝫ: q2 nō
sequit. iste hō est aial. iste hō nō est equꝰ. igit equꝰ non
est aial. vt arguit 5o rō añ oppm. ¶ 6a ꝯ. est hō syllꝰ in ea
dē figura minore negatiua ꝯcludendo indirecte: vel ꝑ ꝯ 6a
positionē de mō loquēdi ꝯsueto bene valet. pꝫ: q2 sequi
tur bene. iste hō est aial. iste hō non est equus. ergo aial
non est equus. seu ēt. ḡ equus animal nō est. patet: quia

Dubiu3 stantibus ɔditionib⁹ nusq̃ reperit̃ instātia. ❡ Sed di
ceret aliqs ɔtra ɔ̃nez tertiā.nō nc bene seqt̃.ois sol est
hoc lucens.aliqs planeta nō est h̄ lucens.ḡ aliqs plane
ta nō est sol:ꝛ tñ iste est syll's expositorius in 2ª figura.
R° ḡ ɔclusio ista nō fuit vera. ❡ Rñdeo ɔcedēdo syll'm:
3 nego ꝙ teneat ex eo ꝙ est expositorius.naz si sit me
diū termin⁹ aliqs nō minus teneret.vt si argueret̃ sic.
ois sol est mercuri⁹.aliqs plāeta nō ē mercuri⁹.ḡ aliqs
plāeta nō ē sol.ē.n.talis modus arg^di siue me^m sic termi
n⁹ cōis siue sing^ri i 4° mō 2ª figure.s.i barocho.h̄ de 2°.

Ad p^m **Ad rōnes.** ❡ Ad p^m ɔcedit̃.ꝙ iste syll's non va
let.iste fili⁹ in diuinis nō est pater ꝛc.
causa est:q2 deficit ɔditio 3ª.q2 ab ipsa ad vnā de omni
nō valet ɔ̃ntia.non eni sequit̃.iste filius nō est pater.ḡ
oē qd est iste filius nō est pater.est eni antecedēs veru:
ꝛ ɔ̃ns falsum.nā eētia diuina est iste filius:nec ipsa est
Ad 2^m pater. ❡ Ad 2^m ɔcedit̃ maior ꝙ requirat̃ p̄missas ta
les sylli esse simul veras ꝛc.ꝛ negat̃ mior qua dicit̃.ꝙ
nullo istoꝝ modoꝝ pōt dici.Ad ꝓbationē dicit̃ ꝙ req
rit̃ ꝙ apud intellectiuū p̄misse correspōdentes illis cō
ceptibus pro eodē tēpore sint vere ad hoc ꝙ ɔclusio sit
vera.Ad iprobationē qñ dr̃.ꝙ iste p̄misse nunq̃ simul
sunt adequate:imo qñ est p° nō est 2ª ɔcedit̃ hec de vo
calibus:cū hoc tñ stat ꝙ iste p̄misse ab intellectu capiū
tur:ac si simul essent:eo ꝙ mētales qbus ipse correspō
dent simul permanēt.ꝛ sō istas mētales requirit̃ simul
esse veras saltē si aliquis p̄sens sit qui ad talē syll'm vo
calē attendat ꝛ eas intendat. ❡ Ad 3^m dicit̃ ꝙ ipsa est
Ad 3^m
Ad 4^m pro p̄ma ɔ̃ne. ❡ Ad 4^m ɔcedit̃ qd arguit:q2 est pro 3ª
Ad 5^m cōclusione. ❡ Ad 5^m dicit̃.ꝙ est pro 5ª ɔ̃ne. ❡ Ad 6^m
Ad 6^m negat̃.ꝙ iste syll's nō valet.istas tres falsas nullus hō
scit:ꝛ iste tres false sunt plures q̃ sor.scit.ergo plura q̃
sor.scit.nullus homo scit:imo dicit̃ ꝙ est syll's optim⁹.
Ad iprobationē qñ dr̃:ꝙ in casu posito p̄misse sunt ve
re hoc ɔcedit̃:sed negat̃ ꝙ ɔclusio est falsa.Ad ꝓbatio
nem negat̃:ꝙ sua ɔ̄dictoria est vera:ꝛ qñ dicitur ꝙ hec
plura q̃ sor.scit.aliqs homo scit:ɔcedit̃:s3 dicit̃ ꝙ ista
nō est sua ɔ̄dictoria ꝛ causa est:q2 iste termin⁹ plura q̃
sor.scit.in nulla earū distribuit̃.si igit̃ petat̃ que sit sua
ɔ̄dictoria.dico ꝙ hec.omnia plura q̃ sor.scit. aliqs hō
non scit:ꝛ illa est falsa:q2 tres falsas nullus homo scit:
que tamen sunt aliqua plura q̃ sor.scit. ❡ Ratio post
oppositum est pro scd̃a ɔ̃ne.hec de qōne. Qō X.

❡ **Uniuersalez autem priuatiuā de eo ꝙ est in esse necc̃e est ɔuerti in terminis ꝛc. Caplo scd̃o.**

C Onsequenter io° querit̃. Utrum
cōuersio sit ꝓbis.
❡ Arguit̃ p̄mo ꝙ nō.nā si ɔuersio eēt pos
p° sibilis.hoc esset ex eo:q2 a ɔuertēte ad con
uersam est bona ɔ̃ntia:sed h̄ est falsuz. igit̃
ɔuersio no est possibilis.ɔ̃ntia t3.maior est de se nota.
nā ex alio ɔuersio nō videt̃ possibilis:nisi q2 a ɔuerten
te ad ɔuersam est bona ɔ̃ntia.minor p3 per ph̄m p̄mo
huius dicentē:ꝙ ex vna nihil sequit̃.igit̃ ex vna ɔuer
2° sa nō est bona ɔ̃ntia. ❡ 2° sic.ipossibile est fieri de sub
iecto p̄dicatū ꝛ ecōtra.igit̃ ɔuersio est ipossibilis.ɔ̃ntia
tenet:q2 ad ɔuersionē requirit̃ ꝙ de subō fiat p̄dicatū.
antecedens declarat̃:q2 si ꝓferat̃ ista propositio.hō est
3° aīal:nunq̃ eius subm pōt fieri p̄dicatū:cū nō possit am
plius resumi. ❡ 3° sic.illud est impossibile cuius partes
sunt impossibiles:sed partes ɔuersionis sunt impossibi
les.igit̃ cōuersio erit impossibilis.maior nota est de se:
Cō.17. q2 totū nō est aliud q̃ sue ptes:vt dicit Cōmētator.pri
mo physicoꝝ.minor declarat̃ capiēdo hāc ɔuersionez.

ois hō est asinus.ḡ aliquis asinus est homo.certum est
eni ꝙ iste partes.ois hō est asinus.ꝛ asinus est hō hui⁹
ɔuersionis sunt impossibiles. ❡ Cōfirmat̃ sic.ista con Confir°
uersio nihil aliud est q̃ he due ꝓpōnes.ois hō est asin⁹
ꝛ aliquis asinus est homo.put videt̃ de se apparere.ḡ
iste sunt impossibiles:ꝛ per ɔ̃ns ɔuersio erit ipossibilis.
❡ 4° sic.ɔuertēs est impossibilis ꝛ nō pōt eē.ḡ ɔuersio 4°
est impossibilis.ɔ̃ntia tenet:q2 ad ɔuersionez requirit̃
ɔuertēs.ans̄ p3:q2 ɔuertere est agere.mō vna ꝓpositio
non pōt agere in aliā.ḡ nulla pōt esse ɔuertens. ❡ 5° si 5°
sic.vel illa esset ɔuersio simplex:vel per accñs:vel ꝑ cō
trapositionem.nō pōt dici ꝙ sit simplex:q2 ɔuersio est
simplex:imo q̃libet est cōposita ex ɔuersa ꝛ ɔuertente.
nec pōt dici ꝙ sit per accñs.nā ɔuersio d3 esse cōposita
ex necesse est:ꝛ ex ɔ̃nti ꝓpō per se.p° post^r.mō per ac pōt col
cidēs nō est per se.nec.n.neciuz:nec pōt dici 3^m:q2 Ari. ligi l ca.
reputās ɔuersionē per ɔ̄positionē nō dari recusat de ea de ꝑ se
determinare. ❡ Ultimo sic.aliq̃ est ꝓpō quā tu nō po 6°
tes ɔuertere.ḡ ɔuersio est ipossibilis.declarat̃ ɔ̃ntia:q2
si est possibilis:ita bene potes tu quālibet ꝓpōnē ɔuer
tendā ɔuertere sicut q̃libet alter.ans̄ declarat̃ de ista
demōstrato Petro.tu es Petrus.nā si ɔuertat̃ sic propter
Petrꝝ.Petrus est tu.ans̄ ē veꝝ ꝛ ɔ̃ns falsuz:ꝛ si sic.Pe
trus est Petrus:vel ego sum Petrus.nō est ɔuersio:q2
non fit trāspositio terminoꝝ.Similiter est de ista. ego
sum Joānes.nam si ɔuertas eaz sic.Joānes est ego illa
est falsum:ꝛ si sic.Joānes est Joānes.non est ɔuersio.ḡ
aliqua est ꝓpositio quā tu nō potes ɔuertere.

In oppositū est philosophus capitulo secundo
primo huius.

❡ In qōne erunt tres articuli. In p̄mo ponent̃ nōbilia.
In scd̃o ē ɔuersio describēda. Et in 3° rñdebit̃ ad q̃situ.

Quantū ad p^m p̄mo est notandū:ꝙ possibile vno
mō attribuit̃ reb⁹ ꝛ sic signat rē.sic pos
se esse. Alio mō ꝓpositionib⁹.ꝛ sic possibile dr̃ ꝓpō sic
se hñs:ꝙ q̃litercūq3 per eā pro nūc signat̃:s̄m eius to
talē significationē:ita pōt esse eodē mō necessariū: qū
q3 attribuit̃ reb⁹ ꝛ sic signat rē que nō pōt nō eē vt di
cim⁹.de⁹ est nec̄i⁹. Alio mō attribuit̃ ꝓpōni:ꝛ describi
tur sic.nec̄iū est ꝓpō sic se hñs ꝙ q̃litercūq3 per eā pro
nūc signat̃ s̄m ei⁹ totalē significationē:ita nec̄e est esse.
❡ 2° est notādū:ꝙ ɔuersio vno mō attribuit̃ rebus ex Nōndi
ꝛ sic ꝓpe est vel trāsmutatio vni⁹ in alteꝝ:vel de malo
in bonū versio vt dicimus:cōuersio beati Pauli. Alio
mō attribuit̃ terminis:vt dicimus ꝙ ꝓpa passio ꝛ suuz
subm ɔuertunt̃.3° mō attribuit̃ ꝓpositiōib⁹.vt hō est
aīal.ɔuertit̃ in istā.aīal est hō. ❡ 3° est notādū:ꝙ ɔuer Nōndi
sio ꝓpōnū est triplex.aliq̃ est duaꝝ ꝓpōnū ad inuicem
ꝓpter aliquos termios ɔuertibiles in eis positos. vt di
cimus has ɔuerti.sor.est hō.ꝛ sor.est risibilis. ❡ 2° mō
attēdit̃ iter ꝓpōnes de eisdē terminis s̄3 apparētē mu
tationē q̃litatis:ꝛ ista vocat̃ ɔuersio in oppositā q̃lita
tē.vt sortē ɔtingit currere.igit̃ sortē ɔtingit nō currere
ꝛ sic de singulis ɔuersiōib⁹ his p̄dictis nihil est ad p̄ns.
❡ 3° mō attribuit̃ ꝓpōnib⁹ s̄3 trāspōnē terminoꝝ:pu
ta ꝓpōnib⁹ p̄ticipātib⁹ vtroq3 termino ordine ecōuer
so:ꝛ de illa est ad p̄ns. ❡ Ultimo est notādū ꝙ hō ɔuer
sio est multiplex.aliq̃ eni est simplex.ꝛ aliq̃ per accñs.
quarū descriptiōes videbunt̃ in scd̃o articulo.ꝛ aliqui
addunt ɔuersionē per ɔtrapositionē.de qua videat̃ in
qōne sibi correspondente. Hec de primo articulo.

Quantū ad 2^m sciēdū est ꝙ ad hō ɔuersionē tres
ɔditiōes requirunt̃. ❡ p° ꝙ sint due ꝓpō Cōdi°
nes cathe^ce vtroq3 termīo participantes. ❡ 2° ꝙ ordine 2°
ecōuerso. ❡ Et 3° ꝙ vni⁹ ad aliam sit formalis ɔ̃ntia: 3°

❡ Ex quo

Corm ¶ Ex quo 2° seqt̃ ꝙ ꝯuersio facta per trāspōnē termi-norꝫ dꝫ sic diffiniri. ¶ Cōuersio est duarꝫ ppōnū cathe-go^c.^r vtroqꝫ termino ordine ꝯ̃ pticipātiū. vni⁹ ad aliaꝫ formalis ꝯn̄a. ¶ 3° ppōtiō alr̃ diffinit̃ ꝯuersio simplex ꝙ est duarꝫ ppositionū cathe^c.^r eiusdē q̃litatis: sꝫ diuer se q̃ti^{te} vtroqꝫ termino ⁊c̄. sic p̄us. ex q̃ pꝫ: ꝙ ꝯuersio nō dr̃ simplex ex eo ꝙ careat cōpōne: sꝫ ex eo ꝙ fuat̃ eadē q̄ntitas: ⁊ nō fit p̄lalitas ī q̃ti^{te}. Silr̃ dr̃ ꝯuersio p accñs ex eo non: q: accñtalr̃ teneat: sꝫ q: in ea mutat̃ q̃titas.

3 p° **Quantū** ad 3^m sit p̄° ꝯ̄ ista. ꝯuersio est polis put ly posse attribuit̃ reb⁹. pꝫ ꝯ̄: q: ipsa pōt esse.

3 2° ¶ 2ᵃ ꝯ̄ est hec: ꝙ ꝯuersio est possibilis put ly possibile attribuit̃ ppōnib⁹. pbat̃ sic. ois ꝯn̄tia necc̄ia est ppositio necc̄ia: ⁊ ex ꝯn̄ti polis. sꝫ ois hec ꝯuersio est ꝯn̄a necc̄ia ġ ppō necc̄ia est silr̃ possibilis. discursus est bonus ⁊ maior pꝫ: q: ꝯn̄tia necc̄ia est ꝯditionalis necc̄ia: vel ppositio rōnalis necc̄ia. minor pꝫ per diffinitionem ꝯuersionis. ¶ Circa p̄dicta tñ est nōndū: ꝙ lꝫ ꝯuertēs ⁊ ꝯuersa debeāt pticipare vtroqꝫ termīo: tñ nō opꝫ ꝙ hoc sit eodē termino nūero: sꝫ sufficit ꝙ ꝯsimili in spē. hec de 3°.

His p̄missis rn̄det̃ ad rōnes. ¶ Ad p̄^{am} ꝯcedit̃ maior ꝙ ꝯuertētis ad ꝯuersam dꝫ eē bona ꝯn̄tia: ⁊ negat̃ minor: ꝙ h̄ sit falsum: ⁊ ad p̄bām dicit̃ q̄n dicit ꝙ ex vno nihil seqt̃: ꝙ itellexit syllogistice: sꝫ ꝯuersiue: seu empti^{ce} bene pōt aliqd sequi ex vno. ¶ Ad 2^{am} negat̃. ꝙ īpossibile est de subto fieri p̄dicatū saltē idē in spē ꝙ ad p̄sens sufficit. Ad pbationē ꝯcedit̃ ꝙ prolata hac ppositione. hō est aial. iste terminus hō idē nūero nō pōt fieri p̄dicatū: sicut rō arguit: sed sufficit ꝙ idem in spē. ⁊ iō ꝯuersio est possibilis. ¶ Ad 3^{am} q̄n dr̃ illud est īpole: cuius ptes sunt īpossibiles. ꝯcedit̃ si oēs ptes simul sumpte sunt īpoles: ⁊ negat̃ minor qua dr̃ ꝙ ptes ꝯuersiōis simul sumpte sint īpossibiles. Ad pbōnē q̄n dr̃ capiat̃ ista ꝯuersio. ois hō est asin⁹ ⁊c̄. admittat̃ h̄: ⁊ dr̃: ꝙ lꝫ illi⁹ ꝯuersionis an̄s ⁊ ꝯn̄s sint impossibilia ꝙ tota ꝯuersio ⁊ oēs ptes eius simul sumpte sunt ꝯn̄a necc̄ia: ⁊ iō minor sic itellecta nō est vera. bene ꝯcedit̃ ꝙ ꝯuersiōis necc̄ie aliq̄ ptes puta an̄s ⁊ ꝯn̄s sūt

Ad ꝯfir matōēꝫ īpossibiles. ¶ Ad ꝯfirmationē negatur ꝙ hec ꝯuersio nō sit aliud q̄ⁱ iste due ptes. ois hō est asin⁹ ⁊c̄. sꝫ est iste ptes cū hac ꝯiūctiōe. ġ. imo illa ꝯiūctio est certior ps ⁊ formalior toti⁹ ppōnis: q: est copula: ⁊ illa ꝯiūctio sumpta cū illis ptib⁹ facit totū aggregatū eē necc̄iū: q: necc̄iā illationē sue ꝯn̄tiā.

Ad 4^m ¶ Ad 4^{am} negat̃ ꝙ ꝯuertēs ppō nō pōt eē. Ad pbōnē ꝯcedit̃ ꝙ ꝯuertere ppe loquēdo est agere: sꝫ sic nō capit̃ cū dicim⁹ ppōnē eē ꝯuertētē. vñ ppō dr̃ ꝯuertēs: nō q: agit in ꝯuersaꝫ: sꝫ q: ad eā sequit̃ formalr̃ ⁊ pticipat cū ea vtroqꝫ termīo.

Ad 5^m ¶ Ad 5^m ꝯcedit̃ ꝙ hec ꝯuersio simplex ⁊ ꝯuersio p accñs sūt plurales. ⁊ negat̃ ꝙ nulla sit ꝯuersio simplex. Ad pbōnē ꝯcedit̃ ꝙ ois ꝯuersio est cōposita: sꝫ nō seqt̃. igit̃ nō est simplex. nō. n. dr̃ simplex: eo ꝙ nō sit cōposita: sꝫ q: seruat eādē q̄ti^{tem}. ꝯcedit̃ ēt ꝙ ꝯuersio dꝫ eē ꝯn̄tia necc̄ia. ⁊ q̄n dr̃ iō nō dꝫ dici p accñs cū per accñs nō sit necc̄iū. negat̃ ꝯn̄tia. nō. n. dr̃ ꝯuersio p accñs: eo ꝙ accñtalr̃ teneat: sꝫ eo ꝙ mutat̃ q̄titas: ⁊ ista dicta sunt in 2° articulo.

Ad 6^m ¶ Ad vltimā ꝯcedit̃ ꝙ aliq̄ est ppō q̄tū nō potes bene ꝯuertere adhuc ꝯuertibilis. sicut ppō in qua ponit̃ p̄nomē p̄ᵉ vel scd̄e psone. talis. n. dꝫ ꝯuerti a pferēte ipsaꝫ: q: p̄noia p̄ᵉ psone signāt rē de se loquētē: ⁊ p̄nomia 2ᵉ psone rē ad quā fit s̄mo: ⁊ iō ꝯcedit̃ ꝙ Petr⁹ loq. sibi dīte tu est Petr⁹ nō pōt eā bñ ꝯuertere. silr̃ si Marsili⁹ pferat hāc ppōnē ego sū. Marsili⁹ nullus ali⁹ pter eū pōt eā bene ꝯuertere: sꝫ ꝯn̄a nihil valet quā īfert̃. ġ ꝯuersio nō est polis put de se notuꝫ est. pbatio valet: q: nō ois ppō ꝯuertibilis a quouis pōt ꝯuerti: cū h̄ tñ stat ꝯuersionē talē eē possibilē. ¶ Ratio post oppositū est p 3° articulo. hec de q̄ōne.

Q̄ō XI.

¶ Mouetur ista questio eodem loco vbi supra.

Queritur p̄°. vtrꝫ vl̄is neg^{ua} ꝯuertat̃ simplr̃. ¶ Arguit̃ p̄ ꝙ non. q: vl̄is affir^{ua} nō ꝯuertit̃ simplr̃. ġ nec vl̄is neg^{ua}. ꝯn̄tia tꝫ: q: sic se hꝫ affir^{ua} ad affir^{uam}: ita negatiua ad neg^{uam}. an̄s est phi in lr̄a. p° ¶ 2° sic vl̄is neg^{ua} ꝯuertit̃ p accñs. ġ nō ꝯuertit̃ simplr̃. ꝯn̄a tꝫ: q: vnius ppōnis solū dꝫ eē vna ꝯuertēs. an̄s est Petri hispani. 2° ¶ 3° sic. vl̄is neg^{ua} de mō loquēdi icōsueto nō ꝯuertit̃. ġ ⁊c̄. ꝯn̄a est nō. an̄s pꝫ. q: nō seqt̃. ois de⁹ suba nō est. ġ ois suba de⁹ nō est. Est. n. an̄s verū: q: ois de⁹ capa nō est. ⁊ ꝯn̄s falsuꝫ: q: ꝯ̄dictio eius est va. s. hec aliq̄ suba ois de⁹ est. 3° ¶ 4° sic. ꝑticularis neg^{ua} nō ꝯuertitur simplr̃. ġ nec vl̄is. ꝯn̄tia tꝫ a sili. an̄s est phi in lr̄a. 4° ¶ 5° sic q: ista. nullus hō est mulier. nō ꝯuertit̃ simplr̃. igitur ⁊c̄. an̄s pbat̃: q: si ꝯuerteret̃ maxime eēt in hāc. nulla mulier est hō: que est mãifeste falsa: ⁊ tñ p̄° pp restrictionē hui⁹ termini hō erat vera: q: sensus eius est iste. nullus hō masculus est mulier: cū h̄ signum masculini gn̄is nullus hūc terminū hō restringat ad stādū solū p masculis. 5° ¶ 6° sic nō seqt̃. nullus hō est antichr̄s. ġ nullus antichr̄s est hō: q: p̄ᵃ est vera ⁊ 2ᵃ incōgrua: eo ꝙ signū vl̄e addit̃ termino districto: ⁊ nō pōt alr̃ ꝯuerti vt videt̃. ġ nō ois vl̄is neg^{ua} ꝯuertit̃ simplr̃. 6° ¶ 7° sic hec nō ꝯuertit̃. nullus hō est oē aial. ġ ⁊c̄. ꝯn̄tia nō. an̄s declarat̃: q: vel ꝯuerteret̃ in hāc. oē aial nō est hō. ⁊ h̄ nō q: p̄ma est vera ⁊ ista falsa: vel in hāc. nullū oē aial est hō. ⁊ hoc nō: q: in illa plus est subm ꝯuertētis q̄ p̄dicatū ꝯuerse. ġ ibi non est ꝯuersio. ꝯn̄tia est nota. ⁊ an̄s pꝫ: q: p̄dicatū ꝯuerse est solū ly oē aial. 7° ¶ 8° sic ista nō cōuertit̃. nullus hō est nullū aial. ġ ⁊c̄. ꝯn̄tia tenet. ⁊ antecedens apparet: q: ꝯuerteret̃ in hanc. nullū aial est nullus homo: que est falsa: ⁊ tñ p̄ma fuit vera. 8° ¶ 9° sic ista nō ꝯuertit̃. nullū mortuū est homo. ġ ⁊c̄. ꝯn̄tia tenet ⁊ an̄s apparet: q: ꝯuerteret̃ in hāc. nullus homo est mortuus: que est falsa: ⁊ tñ p̄ma fuit vera. Eodem mō argui pōt de ista. nullū generandū est hō. 9° ¶ 10° q: ista nō cōuertitur. nullus murus est in lapide. ġ ⁊c̄. ꝯn̄tia nota. ⁊ antecedens patet: q: conuerteret̃ in hanc. nullus lapis est in muro. que falsa est: ⁊ tamē prima fuit vera. 10° ¶ Ultimo sic ista non conuertitur. omne animal non est homo. igitur ⁊c̄. ꝯsequentia nota. antecedens patet: q: cōuerteretur in hanc. omnis homo nō est animal. que falsa est in toto: ⁊ tamē prima fuit in parte vera. modo ex vno vero nullo mō seqt̃ falsuꝫ. 11°

Oppositum est philosophus.

¶ In ista q̄ōne erunt duo articuli. In primo p̄mittenda sunt notabilia. Scd̄o respondendū est ad q̄ōnē.

Quantū ad p̄^m est p̄mo notandum: ꝙ alique sunt ppōnes de inesse alique sunt modales. de modalibus nihil ad p̄sens. ¶ 2° est notandū ꝙ ille de ineē sunt duplices: q̄dā sunt de recto ⁊ de illis est ad p̄sens solū. alie sunt de obliquo: de q̄bus videat̃ in q̄ne eis correspōdente. ¶ 3° est notādū: ꝙ ppositionum de inesse ⁊ de recto: q̄dā sunt de p̄terito vel futuro: ⁊ de illis videat̃ in q̄ōne eis ppria: alie sunt de p̄n̄ti. ¶ 4° est notandū: ꝙ ppōnū de inesse de p̄senti ⁊ de recto: q̄daꝫ sunt in quibus sunt termini ampliandi vt iste. mortuū est homo. nullū generādū est homo: ⁊ de illis videat̃ in questione eis ppria. Alie sunt in q̄bus nullus ponit̃ terminus ampliatiu⁹: ⁊ de illis est ad presens. intelligitur igit̃ titulus q̄ōnis de ppositione vl̄i de inesse de p̄n̄ti

⁊ de recto in qua nullus ponit᷑ termin⁹ ãpliatiu⁹. ¶ 5°
est notãdũ: ꝙ hẽ ꝓpõnes adhuc sunt duplices. q̃dã sũt
de mõ loquẽdi ꝯsueto. alie sũt ð mõ loquẽdi icõsueto.
exẽpla hoꝝ sunt ꝑus posita. ¶ 6° est nõndũ: qꝛ ꝑdi᷑ᵐ
in hẽ ꝓpõnib⁹ põt se hr̃e multiplr̃ q̃tũ sufficit ad ꝑñs.
Uno° põt eẽ termin⁹: vt hic. null⁹ hõ est ãtichr̃s. Alio°
põt eẽ termin⁹ cõis capt⁹ cũ aliq̃ signo: vt hic. nullus hõ
est oẽ aĩal. Tertio mõ põt eẽ termin⁹ cõis capt⁹ sine ali
quo tali signo. vt ois hõ nõ est aĩal. ¶ 7° est notãdũ: ꝙ
in hẽ ꝓpõnib⁹ adhuc qñ est aliq̃ restrictio ꝑter restri
ctionẽ copule. vt hic. nullus hõ est mulier. vbi ꝺm ali
quos iste termin⁹ hõ restringit᷑ ad stãdũ solũ ꝓ mascu
lis. ¶ 8° est notãdũ: ꝙ regula est gñalis seruãda in oib⁹
ꝯuersionib⁹. ꝙ in ꝯuertẽte ⁊ ꝯuersa stent eq̃lr ample ⁊
eq̃lr restricte: ad quã diligẽter est attendendũ. ¶ 9° est
notãdũ: ꝙ nõ est icõueniẽs in ꝯuersiõe mutare nume
rũ: aut gen⁹. Exemplũ ꝑmi. nullus hõ est aĩalia. g̃ nulla
aĩalia sunt hõ. p̃° est de copula singulari: ⁊ 2° de plurali.
Exẽplũ scdi. vt nulla aqua est colorata. g̃ nullũ colora
tũ est aq̃. In p̃° coloratũ est feminini gñis: ⁊ in 2° neu
tri. ¶ Ultimo est notãdũ: ꝙ duplex est ꝯuersio ꝺm trã
spositionẽ termioꝝ. q̃dã est ꝓpa ⁊ est qñ de subto fit ꝑ
dicatũ: ⁊ eõ sine aliq̃ additõ. alia est reductiua ⁊ ipro
pria qñ faciẽdo de subto ꝑdicatũ aliqñ eoꝝ aliqs addi
tur. Exẽplũ ꝑmi. hõ ẽ asin⁹. g̃ nullus asin⁹ ẽ hõ. Exẽplũ
2°. null⁹ hõ ẽ oẽ aĩal. igit᷑ nihil qð ẽ oẽ aĩal ẽ hõ. h̃ de p̃°.

Quantũ ad 2ᵐ sit p̃° ꝯ hec. negᵃ de mõ loquendi incõsueto vl̃is nõ ꝯuertit᷑ in termis. gr̃a
for⁸ ꝓbata est ꝑ 3ᵃᵐ rõnẽ factã ante oppᵐ. vñ non seq̃t᷑.
ois sol planeta nõ est. g̃ ois planeta sol nõ est. añs. n. est
veꝝ: qꝛ ois sol luna nõ est. ꝯñs tñ est falsum: qꝛ ꝯdicto
ria est vera. s. hec. aliqs planeta ois sol est. cã hui⁹ est: qꝛ
nunq̃ valet ꝯñs ex ꝑte forme: qñ arguit᷑ a non discreto
ad discretũ. mõ in p̃° ly plãeta. nõ distribuit᷑: qꝛ fit subz
ꝯ 2° ꝓpõnis vl̃is. ¶ 2° ꝯ est h̃. nõ ois ꝓpõ vl̃is negᵃ de mõ
loquẽdi ꝯsueto ꝯuertit᷑ simpl̃r ꝯuersiõe ꝓpe dicta. p₃ ꝑ
5ᵃᵐ ⁊ 6ᵃᵐ ⁊ 7ᵃᵐ ⁊ 8ᵃᵐ rõnes factas ante oppᵐ. vñ nullus
hõ est ãtichr̃s. simplr̃ nõ põt ꝯuerti nisi in hãc. nihil qð
est antichr̃s est hõ. mõ ista nõ est ꝯuersio ꝓpe dicta: qꝛ
plus est subm ꝯuertẽtis q̃ ꝑdicatũ ꝯuerse ꝓut noᵐ est.
ꝯ 3° ¶ 3° ꝯ est. ois vl̃is negᵃ in eẽ de ꝑñti ⁊ de recto in qua
nullus ponit᷑ termin⁹ ampliatiu⁹ de mõ loquẽdi ꝯsue
to: ⁊ in qua ꝑdicatũ est termin⁹ aliqs capt⁹ sine aliq̃ sin
cathe⁹ ⁊ vbi subz nõ alieno restringit᷑ põt ꝯuerti sim
plr̃ ꝯuersiõe ꝓpe dicta sic. seq̃t᷑ nullũ aĩal est lapis. igit᷑
nullus lapis est aĩal. ꝓbõ ꝯñs est. ex opposito ꝯñtis se
q̃t᷑ oppᵐ añtis. igit᷑ ꝯñs est bona. ꝯñs t₃. añs apparet. da
oppᵐ ꝯñtis. aliqs lapis est aĩal. signet᷑ ille ⁊ arguat᷑ sic.
B est lapis ⁊ B est aĩal. igit᷑ ⁊c̃. patẽt ꝑmisse q̃ demr̃ant
aĩal ꝙ est lapis. g̃ aliqð aĩal est lapis. discursus est expo
ꝯ 4° sitori⁹ ⁊ ꝯ est ꝯdictoria añtis. ¶ Ultima ꝯ est. vl̃is ne
gatiua de inesse de ꝑñti ⁊ de recto in qua nullus ponit᷑
termin⁹ ampliatiuus: ⁊ de mõ loquẽdi ꝯsueto põt ꝯuer
ti simplr̃ vel ꝓpe vel reductiue. p₃ ꝯ soluẽdo rationes
ad ꝯriũ factas cũ de nulla appareat instãtia. hec de 2°.

Ad p̃ᵐ **Ad rõnes.** Ad p̃ᵃᵐ ꝯcedit᷑ añs ꝙ vl̃is affirᵃ nõ cõ
uertit᷑ simplr̃: ⁊ qñ ifert᷑. igit᷑ nec negᵃ
negat᷑ ꝯñs. ⁊ qñ dr̃ ꝙ sicut se h₃ affirᵃ ad affirᵃᵐ: ita ne
gatiua ad negatiuã. ꝯcedit᷑ quo ad aliqua: s₃ tñ quo ad
ꝯuersionẽ nõ op₃: ⁊ cã est ꝑus dicta: qꝛ in negatiua am
bo termini distribuunt᷑: ⁊ iõ põt in vl̃ez ꝯuerti. In affir
matiua aũt ꝑdicatũ nõ distribuit᷑: ⁊ iõ nõ ꝯuertitur in
Ad 2ᵐ vl̃ez. ¶ Ad 2ᵃᵐ negat᷑ ꝯñs qñ dr̃. ꝯuertit᷑ ꝑ accñs. g̃ nõ
simplr̃. ⁊ ad ꝓbõnẽ ꝙ nl̃m est icõueniẽs ꝙ vni⁹ ꝓpõnis
Ad 3ᵐ sint plẽs ꝯuertẽtes: ⁊ iõ negat᷑ assumptũ. ¶ Ad 3ᵃᵐ ꝯce

dit᷑ ipsa ⁊ qð ꝯcludit᷑: qꝛ arguit ꝓ p̃° ꝯne: s₃ verũ argᵐ in
telligit᷑ de ꝓpõnib⁹ de mõ loquẽdi ꝯsueto. ¶ Ad 4ᵃᵐ Ad 4ᵐ
negat᷑ ꝯñtia. ꝑticularis negᵃ nõ ꝯuertit᷑. g̃ nec vl̃is. Ad
ꝓbõnẽ dr̃ ꝙ non est sile: qꝛ subz ꝑticl̃aris nõ distribuit᷑
⁊ iõ nõ ꝯuertit᷑. vl̃is aũt eõ. ¶ Ad 5ᵃᵐ negat᷑ ꝙ ista nõ cõ Ad 5ᵐ
uertit᷑. nullus hõ est mulier: ⁊ qñ dr̃ ꝙ ꝯuerteret᷑ in hãc
nulla mulier est hõ. s. dr̃ suppᵒ restrictiõe subti ꝙ nõ: s₃
in hãc. nl̃la mulier est aliqs hõ: vt ꝑdicatũ sit restrictũ
sic̃ fuit subz. ¶ Ad 6ᵃᵐ negat᷑ ꝙ hec nõ ꝯuertat᷑: nullus Ad 6ᵐ
hõ est antichr̃s: s₃ veꝝ est ꝙ nõ ꝯuertit᷑ in hanc. nullus
ãtichr̃s est hõ: s₃ in hãc nihil qð est ãtichr̃s ẽ hõ. ¶ Ad Ad 7ᵐ
7ᵃᵐ negat᷑ ꝙ hec nõ ꝯuertit᷑. nullus hõ est oẽ aĩal: s₃ ꝯce
dit᷑ ꝙ nõ ꝯuertit᷑ sic. oẽ aĩal nõ est hõ. imo sic. nullũ oẽ
aĩal est hõ. vl̃ sic. nihil qð est oẽ aĩal ẽ hõ. Ad iprobõnẽ
ꝯcedit᷑ ꝙ ista ꝯuersio nõ est ꝓpa: s₃ est reductiua ⁊ non
plus ꝯcludit rõ. ¶ Ad 8ᵃᵐ dr̃ ꝙ nullus hõ est nl̃m aĩal Ad 8ᵐ
d₃ ꝯuerti in hãc. nihil qð est nullũ aĩal ẽ hõ. ꝯuerᵒᵉ redu
ctiua. ¶ Ad 9ᵃᵐ dr̃ ꝙ arguit de ꝓpõnib⁹ in q̃b⁹ ponunt᷑ Ad 9ᵐ
termini ãpliaᵐ. ⁊ iõ nõ ẽ ad ꝑñs. ¶ Ad xᵃᵐ dr̃ ꝙ arguit Ad 10ᵐ
de obliqs seu de ꝓpõnib⁹ de obliq̃. ⁊ iõ nihil ad ꝓpoᵐ.
¶ Ad vltimã negat᷑ ꝙ ista. oẽ aĩal nõ est hõ. nõ ꝯuerti Ad 11ᵐ
tur in istã. ois hõ nõ est aĩal. Et ad ꝓbõnẽ ꝯcedit᷑ ꝙ p̃°
est in ꝑte vã ⁊ 2ᵃ in toto falsa. ꝯcedit᷑ ẽt ꝙ ex vero nõ se
quit᷑ falsũ: s₃ nullũ icõueniẽs est ꝙ ex vero in ꝑte seq̃
tur ꝓpositio in toto falsa. ¶ Rõ post oppᵐ est ꝓ 3° vl̃
4° ꝯclusionibus. hec de q̃one. Qõ. XII.

¶ Priuatiuam autem non necessarium est cõ uerti. Capitulo eodem.

Consequenter querit᷑. iz°. vtꝝ par ticularis negatiua
ꝯuertat᷑ seu possit ꝯuerti. arguit᷑ ꝑmo ꝙ sic
auc̃te Petri hispani dicẽtis. ꝙ ꝯuertit per
ꝯtrapositionẽ. igit᷑ ⁊c̃. ꝯñtia t₃. ⁊ añs p₃ per
eundẽ Petꝝ. cap̃ de ꝯuersionib⁹. ¶ 2° sic. singularis ne 2°
gatiua ꝯuertit᷑. igit᷑ ⁊ particularis. ꝯñtia t₃ per Petꝝ hi
spanũ dicẽtẽ ꝙ idẽ iudiciũ est de ꝑticularib⁹ idefinitis ⁊
singularib⁹ cap̃ vbi ꝑus. añs est notũ: qꝛ optime sequit᷑
sor. nõ est plato. g̃ plato nõ est sor. ¶ 3° sic seq̃t᷑. ꝑticula 3°
ris negᵃ ꝯuertit᷑ in oppositã q̃litatẽ. igit᷑ ꝯuertit᷑. ꝯñtia
t₃. ⁊ añs est ꝓhi ꝑmo hui⁹. cap̃. 7. ⁊c̃. ¶ 4° sic optime se 4°
quit᷑. aliqs hõ nõ est risibilis. igit᷑ aliqð risibile non est
hõ. igit᷑ particularis negᵃ ꝯuertit᷑. ꝯñtia t₃: qꝛ ista aliqs
hõ nõ est risibilis est ꝑticularis negatiua: ⁊ ista est sua
ꝯuertens. añs p₃: qꝛ añs nullo modo põt esse veruz sine
ꝯsequente. ¶ 5° sic sicut se h₃ ista. nullus hõ est aĩal. ad 5°
istã. aliqs hõ nõ ẽ aĩal. ita se h₃ ista nullũ aĩal ẽ hõ. ad
istã. aliqð aĩal non est hõ. igit᷑ per cõmutatã ꝓportionẽ
sicut se h₃ ꝑma. s. nullus hõ est aĩal. ad 3ᵃᵐ. s. nullũ aĩal
est hõ. sic se h₃ 2ᵃ. s. aliqs hõ non est aĩal. ad 4ᵃᵐ. s. hanc
aliqð aĩal non est hõ. sed p̃° ⁊ 3° ꝯuertunt᷑ inter se. igit᷑
2° ⁊ 4° ꝯuertunt᷑ inter se: qð est ꝓpositũ. modus arguẽ
di est clarus: ⁊ ꝑma pars añtis p₃: qꝛ sicut p̃° est ꝯtradi
ctoria 2ᵉ: ita 3° 4ᵉ: ⁊ 2ᵃ ps p₃ per 2ᵃᵐ qua dr̃: ꝙ q̃lqz qua
lis est habitudo ꝑmi ad 2ᵐ: talis est tertij ad 4ᵐ ⁊ habi
tudo ꝑmi ad 3ᵐ ⁊ ẽt ad 4ᵐ. eadẽ 3ᵃ pars añtis est ꝓhi in
bona. s. ꝙ ꝑma ⁊ tertia ꝯuertunt᷑. ¶ Ultimo sic sequit
optime ⁊ formaliter. aliqð aĩal non est hõ. g̃ aliquis hõ
aĩal nõ est. ergo particularis negatiua ꝯuertit᷑. ꝯñtia t₃
añs p₃: qꝛ nulla reperit᷑ instantia quin talis ꝯuersio te
neat. s. preponẽdo predicatum conuertentis negatiue.

In oppositum est philosophus primo huius. capitulo secundo.

¶ In ista q̃one erũt duo articuli. In p̃° videbit᷑ de q̃sito.
Et in 2° videbitur de ꝯuersiõe singulariũ negatiuarũ.

Quantũ

Quantū ad p^m non^m est q̄ iste titulus itelligit̄ de
ꝓpōnib^9 de ieē de priti ꝛ de recto.nā de
aliis postea videbit̄.¶ 2° est nōndū q̄ ꝓpōnes ꝑticu-
lares neg^e sunt in duplici dr̄ia.Quedā de mō loquēdi
ꝯsueto ꝛ i illis ꝑdicatū distribuit̄.exēplū:vt qdā hō nō
est asin^9.Alie sunt de mō loquēdi icōsueto:vt ille in q-
ↄ p° b^9 ꝑdicatū ꝑcedit negōnē.vt qdā hō aial nō ē.¶ Tūc
igit̄ sit p^a ↄ hec.q̄ ꝓpō ꝑticularis neg^a nō pōt forālr
ꝯuerti in aliā ꝑticularē neg^am de mō loquēdi ꝯsueto.
ꝓbat̄:qꝛ ꝯuersio que in aliq non tꝫ:nō tꝫ grā for^e:ſꝫ cō-
uersio talis ꝑticularis neg^e in multis nō tꝫ.igit̄ nō tꝫ
grā for^e.maior pꝫ:qꝛ ꝯña forālis dꝫ tenere in qbuscun-
qꝫ termis retēta ꝯsili for^a.minor pꝫ ꝑ pbꝫ in lr̄a:qꝛ nō
ↄ 2° seqt̄.aliqd aial nō est hō.igit̄ aliqs hō nō est aial.¶ 2ª
ↄ est hec:q̄ ꝓpō pōt qñqꝫ ꝯuerti in aliā grā mãe soluꝫ
ꝑ 4^am rōnē factā ante opp^m:qꝛ verisilr bene seqt̄.aliqs
ↄ 3° hō nō est risibilis.g̃ aliqd risibile nō est hō.¶ 3ª ↄ.q̄
ꝑticularis neg^a pōt formalr ꝯuerti in aliā ꝑticularem
neg^am de mō loquēdi icōsueto.ꝓbat̄ sic:qꝛ optime seq-
tur.aliqd aial nō est hō.igit̄ aliqs hō aial nō est.q̄ ista
sit formalis pꝫ:qꝛ nō variat̄ suppositio alicui^9 termini
nisi distributiua ideterminata:ꝛ ista tꝫ forālr.igit̄ ista
ꝯñtia est forālis.ꝯña tꝫ.ꝛ añs ꝑ p^a pte pꝫ:qꝛ ly aial vtro-
biqꝫ supponit determiāte:ꝛ ly hō supponit in pma pte
ꝛ distributiue ꝛ in scda parte supponit determinate.
¶ Pro 2ª pte pꝫ:qꝛ optie seqt̄ ꝛ forālr.aliqs hō est oē
aial.g̃ aliqs hō ē aial.vñ breuiter nusq̄ reperit̄ istātia.
quin ꝯñtia sit bona arguendo a suppōne ꝯfusa ꝛ distri-
butiua ad suppōnē determinatā:eodem mō ꝓbari pos-
set si vtraqꝫ esset de mō loquendi inconsueto.vt aliqs
homo aial nō est.igitur aliquod animal homo non est:
qꝛ tunc nullius termini mutat̄ suppositio.ergo pꝫ 3ª ↄ.

Quantū ad 2^m sit p^a ↄ.singularis neg^a de singula-
ri ꝑdi^to ꝯuertit̄ simplr in singlarē neg^am
vt sor.nō est plato.g̃ plo non est sor.pꝫ ↄ:qꝛ nusq̄ repit̄
ↄ 2° istātia.¶ 2ª ↄ est.q̄ singlaris neg^a de ꝑdi^to cōi ꝛ de mō
loquēdi ꝯsueto ꝯuertit̄ ꝑ accñs in vlēꝫ neg^am.vt bene
seqt̄.sor.nō est asin^9.g̃ nullus asin^9 est sor.pꝫ:qꝛ nusq̄ re-
perit̄ instātia:ꝛ qꝛ manet idē modus supponēdi termi-
ↄ 3° noꝝ.¶ 3ª ↄ est.q̄ singularis neg^a de ꝑdi^to cōi ꝛ de mō
loquēdi icōsueto ꝯuertit̄ in ꝑticularē neg^am vt sor.hō
nō est.igit̄ hō non est sor.igit̄ pꝫ ↄ:qꝛ nusq̄ reperit̄ in-
stantia:qꝛ termini eodē mō sumunt̄ in ꝯuertēte ꝛ con-
uersa:ꝛ qcqd dcm̄ est de particulari dcm̄ est de indefi-
nita:qꝛ iste due sunt formalr equipollētes dū tñ sint de
eisdē terminis ꝯsimilr ordinatis ꝛ de ꝯsimili copula.

Ad p^m His p̄missis rñdet̄ ad rōnes.ad p^am qñ dr̄ q̄ ꝑ-
ticularis ꝯuertit̄ ꝑ ꝯ̄pōnē.igit̄ cō-
uertit̄.negat̄ ꝯña:qꝛ ꝯuersio ꝑ ꝯ̄pōnē nō tꝫ grā for^e:nec
in vli affir^a:nec in ꝑticlari neg^a:sic videbit̄ in qōne il-
li ꝯuersiōi corridēte.nec añs est veꝝ.s.q̄ forālr ꝯuer-
Ad 2^m tat̄ ꝑ ꝯ̄pōnē.sic in illa ↄne pleni^9 appebit.¶ Ad 2^m cō-
cedit̄ q̄ singularis neg^a ꝯuertit̄:ꝛ negat̄ ꝯña.g̃ ꝑticula-
ris neg^a.Ad ꝓbationē negat̄ q̄ sit idē iudiciū de singu-
lari ꝛ ꝑticulari negatis ꝛ idefinitis.Ad Petrū hispanū
dr̄:vl q̄ dcm̄ suū itelligit̄ de affir^tis vl q̄ ex vitio scri-
ptoris:imo solū Petr^9 hispan^9 hic voluit dicere idē eē
iudiciū de ꝑtibilib^9 ꝛ idefinitis ꝛ singularib^9:sic Ari.di-
Ad 3^m cit in isto lib.cap.8.¶ Ad 3^m dr̄ q̄ ipa nō est ad ꝑpis:qꝛ
arguit de ꝯuersiōe ꝑticularis neg^e de ꝯtigēti.silr de cō-
uersiōe in oppositā q̄litatē.mō de illis nō itelligit̄ titu-
lus qōnis:ſꝫ de ꝓpōnib^9 de ieē ꝛ de ꝯuersiōe ſꝫ trāspō-
Ad 4^m nē termioꝝ.¶ Ad 4^m bñ ꝯcedit̄ q̄ bñ seqt̄.aliqs hō
nō est risibilis.g̃ aliqd risibile nō est hō:ſꝫ h̄ ē grā mãe
ſꝫ q̄ dicebat̄ in 2ª ↄne:ſꝫ grā for^e nō:ſꝫ q̄ dcm̄ est in p^a

Ad 5^m ↄne.¶ Ad 5^m.sic se hꝫ ista.nullus hō ꝛc.ꝯcedit̄ illa ꝛ
negat̄ ꝯña:q̄ arguit̄.igr̄ sic se hꝫ p^a ad 3^am ꝛ 2ª ad 4^am.Ad
ꝓbōnē:qꝛ tꝫ ꝑ cōmutatā ꝓportionē ꝛ ꝑ regulā ibidē al-
legatā dr̄ q̄ loc^9 a ꝓportiōe cōmutata:ꝛ ēt regla q̄ alle-
Ad 6^m gat̄ nō tꝫ nisi in mensuris q̄titatiuis seu q̄titatib^9 ꝯti-
nuis.¶ Ad vltimā ꝯcedit̄ q̄ arguit rō:qꝛ est pro 3ª ↄne
primi articuli.Auctoritas allegata ꝓbi in opp^m est pro
p^a ↄne eiusdē.ꝛ sic est finis qōnis. Qō XIII.

¶ Predicatiuam autem vniuersalem conuer-
ti quidem necessarium est:non tamen vniuer-
saliter sed in parte ꝛc.Caplo eodem.

Uerit̄ tꝫ^r.vtꝝ q̄libet vlis affir^a ꝯuer-
tat̄ ꝑ accñs.s.in ꝑticularē affir-
mariuā.Et arguit̄ p^o.q̄ nō.ista ē vlis affir^a
oē aial est hō.ꝛ nō ꝯuertit̄ ꝑ accñs.igit̄ ꝛc. p°
ꝯña tꝫ.maior rōnis pꝫ de se.mior declat̄:qꝛ
si ista ꝯuerteret̄ ꝑ accñs h̄ eēt in ista.aliqs hō est aial:
ſꝫ h̄ est falsuꝫ:qꝛ sic ex falso ifert̄ veꝝ:qd vr̄ icōueniēs.
¶ 2° sic.qꝛ ista:ois ꝑplus est:est vlis affir^a ꝛ nō ꝯuertit̄ 2°
ꝑ accñs.g̃ ꝛc.ꝯña tꝫ vt p^us.añs ꝑ p^a ꝑte pꝫ:sed ꝑ 2ª pte
declat̄:qꝛ si ꝯuerteret̄ h̄ eēt in hāc.aliqd ens est ꝑplus.
mō istud est falsuꝫ.ꝛ añs supponit veꝝ.q̄ tñ h̄ sit fal-
suꝫ.pꝫ:qꝛ nullū ens ē ꝑpls.ꝓbō est.nullū vnū ē ꝑpls.g̃.
¶ 3° sic.qꝛ hec.ois hō est aliqs hō.nō ꝯuertit̄ ꝑ accñs. 3°
g̃ ꝛc.ꝯña tꝫ.añs declat̄:qꝛ si ꝯuerteret̄ hec eēt in hāc.ali-
qs hō est hō.ꝛ hec nō:qꝛ qd est subm 2^e nō est ꝑdicatum
p^e cū in p^a ly aliqs est ps ꝑdicati ꝛ in 2ª nō est ps subiei:
vl in hāc.aliqs aliqs hō ꝛc.est hō.ꝛ hec nō:qꝛ illa est in-
epta.¶ 4° sic.hec ē vlis affir^a.ois hō est nullus asin^9. 4°
ꝛ nō ꝯuertit̄ ꝑ accñs.igit̄ ꝛc.ꝯña tꝫ.ꝛ a^s nō est de se.h^er
pꝫ:qꝛ ꝯuertit̄ in hāc.nullus asin^9 est hō.vt vꝫ:ꝛ ista nō
est ꝯuersio per accñs:qꝛ huat̄ eadē q̄titas.¶ 5° sic.vlis 5°
affir^a ꝯuertit̄ simplr.igit̄ nō ꝑ accñs.ꝯña vr̄ clara.añs
ꝓbat̄.p^o qꝛ optie seqt̄.ois hō ē asin^9.g̃ ois asin^9 ē hō.ꝛ h̄
est ꝯuersio simplr ꝑut notū ē.2° qꝛ bñ seqt̄.ois plāeta
lucidissim^9 est ois sol.igit̄ ois sol est plāeta lucidissim^9:
ꝛ h̄ est iteꝝ ꝯuersio simplex.3° sic.qꝛ bñ seqt̄.ois hō est
aial.g̃ oē aial est hō:ꝛ h̄ iteꝝ est ꝯuersio simplex.g̃ vlis
affir^a ꝯuertit̄ simp^r.ꝯña tꝫ:ꝛ h^e nō ē de se.a^s sic.qd ista
ꝯña sit bōa ꝓbat̄ p^o:qꝛ ex opp^o ꝯñtis seqt̄ op^m añtis.g̃ ꝯña
ē bōa.ꝯña tꝫ.ꝛ añs pꝫ:qꝛ seqt̄.nllū aial ē hō.g̃ nllus hō
ē aial.ꝑ pbꝫ in lr̄a.mō h̄ est opp^m añtis.2° ꝓbat̄ eadeꝫ
ꝯña sic:qꝛ seqt̄.ois hō est aial.igit̄ tm̄ aial est hō.ab vli
affir^a ad exclusiuā de termis trāspositis.Et seqt̄ vltra
tm̄ aial est hō.igit̄ nihil aliud ab aiali est hō.ab ex posi-
ta ad vnā exponētiū:ꝛ seqt̄ 3°.nihil aliud ab aiali est hō.
g̃ nihil nō idē aiali est hō.ꝯña tꝫ:qꝛ aliud ab aiali ꝛ nō
idē aiali eqpollēt:ꝛ seqt̄ 4°.nihil nō idē aiali est hō.igr̄
oē idē aiali est hō.ꝑ 2^am regulā eqpollētiaꝝ.negō post-
posita eqpollet suo ꝯ̄rio:ꝛ seqt̄ 5° oē idē aiali ē hō.g̃ oē
aial est hō:qꝛ idē est dicere aial ꝛ idē aiali.igit̄ oēs ꝯñe
itermedie sūt bōe:seqt̄ de p^o ad vltimū.ois hō est aial.
g̃ oē aial est hō:qd est ꝓpositū.4° ꝓbat̄ añs ꝑ ph^s aucte
ꝓhi 2° hui^9.cap 3°.vbi docꝫ vlēꝫ affir^am ꝯuertere simp^r.
¶ 6° arguit̄ sic ad p^m:qꝛ ista.ois hō p̄ter sor.currit.nō 6°
ꝯuertit̄ ꝑ accñs.igit̄ ꝛc.ꝯña vr̄ clara.añs pꝫ:qꝛ ꝯuerte-
ret̄ in hāc.aliqd currēs est hō p̄ter sor.q̄ simp^r est iepta
seu icōgrua.igit̄ nō pōt ꝯuerti.¶ 7° sic.qꝛ ista.ois hō 7°
iquātū aial est sensitiu^9.nō ꝯuertit̄ ꝑ accñs.igit̄ ꝛc.ꝯña
tꝫ.añs pꝫ:qꝛ ꝯuerteretur in hāc.aliqd sensitiuū iquātū
aial est hō.q̄ simp^r est falsa:qꝛ seq̄ret̄ q̄ oē aial eēt hō ꝑ
exponētes ꝛ tñ p^a sunt va.¶ Ultio sic:qꝛ ista.ois hō in- 8°
cipit currere nō ꝯuertit̄ per accñs.igit̄.ꝯña tꝫ.vt p^us.ꝛ
añs pꝫ:qꝛ ꝯuerteretur in hanc.aliqd currēs incipit esse.

bō:ꝙ nō ē vṽz.illa est sp falsa.⁊ pᵃ in casu pōt fuisse va.
Oppositū est de itētiōe philosophi pmo hui⁹.
¶ In hac qōne ꝑ pmittēda sunt nōbi
lia.2° vidēdū de q̄sito q̄rtū ad vles affirme q̄ nō hñt eq
pollere ꝑ hypo^cis.⁊ 3° vidēdū de ꝯuersiōe vliū affirtiuarum
eqpollētiū hypo^cis:l3 forte iproprie dicant̄ vles affir^e.
Quantū ad pm̄ ꝓ est nōndū ꝙ qō itelligit̄ de ppō-
nib⁹ de inesse de pñti ⁊ de recto:⁊ in gbus
nullus ponit̄ termin⁹ ampliatiu⁹.¶ 2° est nōndū ꝙ ad
vlez affirme de pdi^to distributo affir^e:vł magis ppe in
gb⁹ pdicatū ponit̄ termin⁹ cōis distribut⁹ affir^e.vt oē
b.est oē.a.bene seq̄t̄ illa vlis affir^a formalr:s3 nō est cō
uersio:vt oprie seq̄t̄.ois ifim⁹ plāeta est ois luna.ğ ois
luna est infimus planeta.⁊ t3 ꝯñtia per istaz regulā. qn̄
vn⁹ termin⁹ distribut⁹ affirmatiue dr̄ de alio termino
distributo op3 aliū dici de ꝓ distributo:nec alicubi
reperit̄ instātia:s3 ꝙ nō est ꝯuersio.p3 saltē ppe dicta:
q2 min⁹ est subm 2° ꝙ̄ pdicatū pᵃ:q2 in pᵃ hoc totū3 ois
luna cēt pdicatū:⁊ in 2° solu3 ly luna est subm.¶ 3° est
nōndū.ꝙ duplex est ꝯuersio.quedā ppe dicta.⁊ q̄dam
reductiua put dicebat̄ in qōne vltima. Hec de primo.
ꝯ pᵃ **Quantū** ad 2ᵐ sic pᵃ ꝯ h.nō ois ppō vlis affirᵃ pōt
ꝯuerti per accñs ꝯuersiōe ppe dicta.p3
de istis.ois hō est oē aial.ois hō est nullus asin⁹.ois hō
est aligs hō.⁊ ois hō amat̄.Pria.n.ꝯuertit̄ sic.aliqd qd
est oē aial est hō.Scd̄a sic.aliqd qd est nullus asin⁹ est
hō.Tertia sic.aliqd qd est aligs hō est hō.Quarta sic.
aliqd qd amat̄ est hō.oēs he ꝯuersiōes sunt reductiue:
eo ꝙ sp plus est sub3 ꝯuertentis ꝙ̄ pdicatū ꝯuerse put
p3 ispicienti.¶ S3 diceret aligs.q̄re ista.ois hō amat̄
Dubiu3 nō ꝯuertit̄ aliqd amatū est hō.¶ Rñdet̄ ꝙ cā est:q2
Rx° pᵃ est mere de pñti ⁊ 2ᵃ est de pt̄o saltē q̄ ad sub3.vñ h
vbū amat̄ nō pōt resolui in pticipiū suū sibi eqpollēs:
ꝯ 2° q2 vboꝝ passiuoꝝ nō sunt participia pñtis tpis.¶ 2° ꝓ.
vlis affirᵃ de inesse de pñti ⁊ de recto in q̄ nullus ponit̄
termin⁹ ampliatiu⁹ cui⁹ pdicatū est termin⁹ expssus ca
pt⁹ sine aliq̄ signo cathe^ce pōt ꝯuerti ꝑ accñs ꝯuersiōe
ppriissime dcā.vt ois hō est aial.ğ aliqd aial est hō.p3
ꝯñtia:q2 nūq̄ repit̄ istātia.additis circūstātijs positis
in ꝯne:⁊ cā est:q2 ex opp^o ꝯñtis ifert̄ opp^m añtis foialr
vt oē.b.est.a.ğ aliqd.a.est.b.da opp^m ꝯñtis. nullū.a.est
ꝯ 3° b.seq̄t̄ foialr.ğ nullu3.b.est.a.qd est opp^m añtis.¶ 3° ꝓ
est.ois vlis affirᵃ ꝯuertit̄ per accñs ꝯuersiōe ppe di
cta.vel reductiua:hec patebit in soluēdo rōnes in ꝯriū
factas:q2 de nulla apparebit instātia.hec de secundo.
Quantū ad 3ᵐ articulū est ꝓ notādū ꝙ in ꝯuertē
do exceptiuā ly pter d3 mutari in aliud.
vt ois hō pter sortē currit.ğ aliqd currēs est hō aliud a
sorte.sili mō ꝯuertit̄ ois exceptiua.¶ 2° est notādū.ꝙ
in ꝯuertendo reduplicatiuā est totū pdicatum ex vna
ꝯditiōe sup quā cadit reduplicatio d3 reduci ad subm:
vt ois hō iquātū aial est sensitiuū est hō:⁊ hō est:q2 in
reductiua sp dictio sup quā cadit reductio se t3 a parte
pdicati:vt dicit phs ꝓ hui⁹.¶ 3° est nōndū.ꝙ in ꝯuertē
do vlez affirme de icipit resoluēdo h vbū icipit in suū
pticipiū.vt pticipiū cū residuo pdicati reducendū est
ad sub3.vt ois hō icipit currere:⁊ tūc ꝯuertat̄ sic.aliqd
incipiēs currere est hō.eodē mō dicat̄ de alijs hō.⁊ de
ppōnib⁹ in gb⁹ ponit̄ h vbū desinit.¶ Ultimo est no
tandū.ꝙ si gs vult ꝯuertere exclusiuā affirmatiuaz de
pñti ꝯuertat eā nō in exclusiuā:s3 in vlez affirmatiuā
trāsponēdo terminos.vt tm̄ aial est hō.ergo ois homo
est aial.eodem modo dicat̄ de alijs.hoc de tertio.
Ad pᵐ **Ad rōnes.** Ad pᵐ negat̄ ꝙ illa:oē aial est hō.nō
ꝯuertat̄ ꝑ accñs.Ad pbationē ꝯcedit̄
ꝙ ꝯuertit̄ in hāc.aligs hō est aial.⁊ ꝯcedit̄ ꝙ falsa cō-
uertit̄ in verā:nec h est icōueniēs.vñ versus.Ex falso
vex.ex vero nō nisi vex.S3 icōueniēs eēt si ex vo seq̄ Ad 2ᵐ
ret̄ falsu3.¶ Ad 2ᵐ negat̄ ꝙ ista nō ꝯuertat̄.ois popu
lus est.⁊ ꝯcedit̄ ꝙ ꝯuertit̄ in istā.aliqd ens est populus
capiēdo ly ens pticipialr ꝑ exñs.Ad iprobatōez qn̄ dr̄.
hec est falsa.aliqd ens est populus.negat̄ h ad sensum
pdictū.Ad pbationē negat̄ in eodē sensu ista. nullum
ens est populus.imo aliqd exñs ē populus:sic̄ populus
exīstit.ꝯcedit̄ tn̄ ꝙ nullu vnū est populus.⁊ negat̄ ꝯñ-
tia.igit̄ nullū ens est populus capiēdo ens mō pdicto.
⁊ si dicat̄ ꝙ ens ⁊ vnu3 ꝯuertunt:ꝯcedit̄ istud capiēdo Ad 3ᵐ
ens noialr.⁊ sic nō capit̄ in ꝓposito.¶ Ad 3ᵐ negat̄.ꝙ
hec nō ꝯuertit̄.ois hō est aligs hō.ꝯcedit̄ tn̄ ꝙ ꝯuerti
tur in hāc.aliqd qd est aligs hō est hō.⁊ est ꝯuersio re
ductiua.vł in hāc.aligs hō est hō.⁊ ēt est reductiua:q2
pdicatū pᵉ in nulla istaꝝ est sub3.ꝯcedit̄ ēt ꝙ nō ꝯuer-
tit̄ in istā.aligs aligs hō est hō:q2 illa est icpta:vex est Ad 4ᵐ
ēt ꝙ ꝯuersiōe ppriissime dcā nō ꝯuertit̄.¶ Ad 4ᵐ ne
gat̄ ꝙ ista:ois hō est nullus asin⁹.nō ꝯuertit̄ ꝑ accñs.⁊
silr negat̄ ꝙ ipsa ꝯuertit̄ in hāc.nullus asin⁹ est hō.⁊ cā
est:q2 tps copule in pᵃ nō distribuit̄.⁊ in 2ᵃ si sit vlis ne
gatiua distribuit̄.mō ex nō distributo non seq̄t̄ distri- Ad 5ᵐ
butū:s3 qūo ꝯuertit̄ videat̄ in pᵃ ꝯne.¶ Ad 5ᵐ negat̄
ꝙ vlis affirᵃ ꝯuertit̄ simplr gr̄a forme gcqd sit de ꝯñ-
tia.Ad pbationē pᵐ ꝯcedit̄ ꝙ mālr bene seq̄t̄:ois hō
est asin⁹.ğ ois asin⁹ est hō:s3 gr̄a forme nō:q2 nō seq̄t̄.
ois hō est suba.ğ ois suba est hō.¶ Ad 2ᵐ pbationez
ꝯcedit̄.ꝙ bene seq̄t̄.ois planeta lucidissim⁹ est ois sol.ğ
ois sol ⁊c̄.s3 nō est ꝯuersio:q2 min⁹ est subm 2ᵉ ꝙ̄ pdica
tū pᵉ.⁊ h dr̄ in 2° nōbili.¶ Ad 3ᵐ pbationē negat̄ ꝙ
ista ꝯñtia valeat.ois hō est aial.ğ oē aial est hō. Ad p-
bationē dr̄ ꝙ ex opposito ꝯdictorio ꝯñtis nō sequit̄ ꝯ-
dictoriū añtis.⁊ iō ꝯñtia nō valet.nō.n.seq̄t̄ aliqd aial
nō est hō.ğ aligs hō nō est aial:s3 bñ vex est ꝙ ex isto
ꝯrio ꝯñtis seq̄t̄ opp^m ꝯriū añtis.s3 h nō sufficit ad hoc
ꝙ ꝯñtia sit bōa.oporteret.n.ex opp^m ꝯdictorio arguere.
¶ Ad 2ᵐ ꝯcedit̄ tot⁹ pcessus vsq3 ad ꝯñtiā q̄ arguit̄.
nihil aliud ab aiali est hō.ğ nihil nō idem aiali est hō.
Et istā dr̄ distiguēdo ꝯñs.eo ꝙ ly nō.pt eē negō negās
⁊ sic negat̄ ꝯña:q2 ꝯñs tm̄ valet sic̄ h.oē idē aiali ē hō.
Alio⁹ ly nō.pōt eē negō ifinitās.⁊ sic ꝯcedit̄ ꝯña ⁊ ꝯñs.
⁊ qn̄ dr̄ nihil nō idē aiali est hō.ğ oē idē aiali est hō:in
isto sensu pdicto negat̄ ꝯñtia.¶ Ad regulā dr̄ ꝙ negō
postposita qn̄ est negās eqpollet suo ꝯrio.mō in ꝓposi-
to est ifinitās.iō rō nō pcedit.¶ Ad 4ᵐ dr̄ ꝙ phs 2°
hui⁹ voluit.ꝙ vlis affirᵃ gr̄a mãe in terminis ꝯuertibili-
bus ꝯuertit̄ simplr.nō tn̄ h voluit gr̄a for^e. iō rō nihil
ad ꝓps.¶ Ad tres vltimas rōnes p3 qd sit dcē3 ꝑ 3ᵐ ar
ticulū.¶ Rō post opp^m est pro scd̄a ⁊ tertia ꝯnibus se
cundi articuli.hec de qōne. Qō XIIII.

¶ Particularē aūt affirmatiuā qdē ꝯuerti ne-
cesse est de eo qd est inest pticulr.caplo eodē.

Onsequenter 14° querit̄.vtrum
q̄libet particlaris
affirmatiua ꝯuertat̄ simplr.arguit̄ pmo ꝙ
nō.q2 pticularis affirᵃ ꝯuertit̄ per accñs.ğ
nō simplr:ꝯñtia videt̄ tenere:añs declat̄ ꝑ
q2 ista.aligs planeta est ois sol.ꝯuertit̄ in istā vlez affir
matiuā.ois sol est planeta.silr ista. aligs hō est sortes.
ꝯuertit̄ in istā.sor.est hō.singularē affirmatiuā.⁊ ista ē 2°
ꝯuersio per accñs:q2 mutat̄ q̄ntitas.¶ 2° sic.ponat̄ ꝙ
nullus vir currat.tūc ista est pticularis affirmatiua.ali
qua mulier currens est hō.⁊ nō ꝯuertit̄ simplr.igit̄ ⁊c̄.

ꝯña t3

ꝯña tz ꝛ maior rõnis pz de se. mior declaꝛ: qꝛ si ꝯuerte-
reꝛ h eẽt in hãc. qdã hõ est mlier currẽs. mõ hec est fal
sa. qꝛ signat tñ ꝙ aliqs hõ masculus est mulier currẽs
respcũ hui⁹ signi qdã hõ. h est mãifeste falsum: añs tñ
3° fuit vep. s. ꝙ aliq̃ mulier currẽs est hõ per casum. ¶ 3°
sic. pticularis negª nõ ꝯuertiꝛ simplr. igiꝛ nec pticula
ris affirª. ꝯñtia videꝛ tenere: qꝛ nõ videꝛ potior rõ de
4° vna q̃3 de alia: añs pz per phm in lra. ¶ 4° ex pticulari
nihil seqꝛ. g̃ ipsa nõ ꝯuertiꝛ simplr. ꝯñtia tz: añs pz: qꝛ
ex plibus pticularib⁹ nihil seqꝛ phs in p̃ hui⁹. g̃ nec ex
5° vna. ¶ 5° vlis affirª nõ ꝯuertiꝛ simplr. g̃ nec pticula-
ris affirª. ꝯñtia pbaꝛ: qꝛ videꝛ ꝙ vlis affirª sit maio-
ris virtutis ad iferẽdũ sibi silez: puta vlez aliã affirma
tiuã q̃3 pticularis ad iferendũ sibi silem. añs est phi in
6° lra. ¶ 6° singularis affirª nõ ꝯuertiꝛ simplr. g̃ neq3 pti
cularis. ꝯña pz: qꝛ idẽ est iudiciũ de pticularib⁹ ꝛ singu
larib⁹ affirmatiuis saltẽ: añs ẽ euidẽs: qꝛ illa: sor. est hõ.
ꝯuertiꝛ in istã. hõ est sor. ꝛ ista nõ est ꝯuersio simplex.

In oppositũ est phs in isto primo. ¶ In ista qõne premittenda notabilia. se
cundo respondendum est ad conclusionem.

Quantũ ad p̃m. p̃ sciẽdũ est ꝙ titulus qõnis itelli
giꝛ de ꝓpõnib⁹ de ineẽ de pñti: ꝛ de recto
ꝛ in q̃ nullus poniꝛ termin⁹ ampliatiu⁹. ¶ 2° est notan
dũ ꝙ pticularis affirª in cui⁹ p̃dicato poniꝛ terminus
cõis distribut⁹ signo vli affirª bñ ifert vlez affirmati-
uã formalr: s3 tñ nõ est ꝯuersio: sic seqꝛ. aliq̃ suba est ois
de⁹. g̃ ois de⁹ ẽ suba. ꝙ ãt hec ꝯña sit bõa: pz: qꝛ si aliqs
termin⁹ distribut⁹ affirmeꝛ de h termio suba. tũc talis
termin⁹ ẽt affirmabiꝛ de eo distributo. ꝙ aũt nõ sit cõ
uersio: pz: qꝛ min⁹ est subm 2ᵉ q̃3 p̃dicatu3 p̃ᵉ: qꝛ in p̃ª ly
ois sol est p̃dicatũ. ꝛ in 2ª solũ ly sol est sub3. ¶ 3° est no
tãdũ: qꝛ in hõ ꝯuersiõe freq̃ter mutaꝛ nũerus silr ꝛ
gen⁹. exẽplũ. vt aliqd totũ est sue ptes. ꝯuertiꝛ. igiꝛ ali-
que ptes sunt totum. aliq̃ suba est aial. ꝯuertiꝛ. g̃ aliqd
aial est suba mutãdo gen⁹ signi. ¶ 4° est notãdũ: ꝙ sp
est aduertẽdũ in illa ꝯuersiõe ꝛ p̃dictis ꝙ termini i cõ
uertente: ꝛ ꝯuersa supponãt p eisdẽ ꝛ eque restricte. ꝛ iõ
ista. hõ est spẽs. nõ dz ꝯuerti in hãc. spẽs est hõ: qꝛ in p̃ª
ly hõ supponit pro terminis. ꝛ in 2ª p reb⁹ ecꝛ. S3 poti⁹
sic. spẽs ẽ iste termin⁹ hõ: ꝛ ita dicaꝛ de silib⁹. hec de p̃°.

ꝯ p° Quantũ ad 2m. sit p̃ª ꝯ h. pticlaris affirª de p̃dica
to singulari ꝯuertiꝛ p accñs ꝓprijssime
in singlarẽ. pz: qꝛ optima ꝯuersio est. aliqs hõ est sortes.
ꝯ 2° g̃ sor. est hõ. ¶ 2ª ꝯ est hec. nõ ois pticularis affirª põt
ꝯuerti simplr ꝯuersiõe ꝓprijssime dicta. pz: qꝛ instãtie
sunt de istis. aliqs hõ est sor. que ꝯuertiꝛ in singularẽ. ꝛ
aliqs planeta est ois sol. que ꝯuertiꝛ in istã. aliqd qd est
ois sol est planeta. ꝛ de ista. aliqs hõ est nullus asinus.
que ꝯuertiꝛ in istã. aliqd qd est nullus asin⁹ est hõ. ꝛ nõ
sunt ꝓprijssime ꝯuersiões iste due vltime: qꝛ plus est in
ꝯ 3° eis subm ꝯuertentiũ q̃3 p̃dicatũ in ꝯuersis. ¶ 3ª ꝯ est.
ois pticularis de p̃dicato cõmuni capto sine aliquo sin
cathegoremate. ꝛ in q̃ nulla est aliena restrictio põt cõ
uerti simplr ꝯuersiõe ꝓprijssime dicta. vt aliqd aial est
suba. g̃ aliq̃ suba est aial. ꝛ pbaꝛ ꝯñtia 2ᵉ. p̃ qꝛ formalr
ex opposito ꝯñtis seqꝛ oppm añtis. seqꝛ. n. nulla suba est
aial. igiꝛ nullũ aial est suba: qd est oppm añtis: ꝛ ista ꝯñ-
tia tz per ea que dicta fuerũt in qõne. xiª. Scdo pbaꝛ
eadẽ ꝯñtia ex põne: qꝛ ex quo aliqd aial est suba sic po
nit añs: signeꝛ illud. ꝛ sit sor. ꝛ arguiꝛ sic. h demõstrato
sorte. ẽ aial. ꝛ hec est suba. g̃ aliq̃ suba est aial: q̃ sit ꝯña
p̃ᵉ ꝯñtie. ꝛ patẽt ambe p̃missie: eo ꝙ per ly: hoc demñaꝛ
ꝯ 4° aial qd est suba. ¶ 4ª ꝯ est hec. quelibet pticularis af-
firmatiua põt ꝯuerti simplr cõuersione reductiua vel
ꝓpe dicta. ista ꝯ patebit soluẽdo rõnes ad 3riũ factas:
qꝛ de nulla apparebit instãtia. hec de secundo articulo.

Ad rõnes ad p̃m qñ dꝛ pticularis affirª ꝯuertiꝛ
per accñs. ꝯcediꝛ de particulari affirª
cui⁹ p̃dicatũ est termin⁹ singularis: s3 negaꝛ ꝯñtia. g̃ nõ
ꝯuertiꝛ simplr. nã nullũ est icõueniẽs eãdẽ ꝓpõnẽ cõ-
uerti simplr ꝛ per accñs. ¶ Ad pbationẽ añtis: qñ dꝛ
ꝙ bene seqꝛ. aliqs planeta est ois sol. g̃ ois sol ꝛc. ꝯcedi
tur ꝙ bene seqꝛ. s3 nõ est cõuersio. ꝛ de h est dcm in 2°
notabili. ¶ Ad 2m pbationez ꝯcediꝛ ꝙ ista. aliqs hõ
est sor. ꝯuertiꝛ per accñs. s. in istã. sor. est hõ. ꝛ hec dice-
baꝛ in p̃ª ꝯne. cũ h tñ stat ꝙ eadẽ põt ꝯuerti simplr re
ductiue sic. aliqd qd est sor. est hõ. ꝛ sic rõ nõ est ꝯ dcã.
¶ Ad 2m admittiꝛ casus: ꝛ negaꝛ ꝙ illa aliq̃ mulier Ad 2um
currẽs est hõ. nõ ꝯuertaꝛ simplr. negaꝛ etiã ꝙ ipsa de-
beat ꝯuerti in hac. qdã hõ est mulier currẽs. supposito
ꝙ ly qd restringat: s3 ꝯuertereꝛ in hãc: qd hõ est mulier
currẽs. vl id qd est hõ currẽs est mulier. vt ly hõ suppo
nat equalr ample in ꝯuertente sicut in ꝯuersa. ꝛ hec est
vera sicut p̃ª. ¶ Ad 3m negaꝛ ꝯñtia qua ifert pticula- Ad 3um
ris negª nõ ꝯuertiꝛ. igiꝛ nec affirª. dꝛ ẽt ꝙ nõ est sile:
qꝛ ꝯuertẽdo pticularẽ negatiuã de mõ loquẽdi ꝯsueto
sub3 nõ distributũ in ꝯuersa fieret p̃dicatũ distributũ
in ꝯuertẽte. ꝛ iõ ipsa negꝛ ꝯuerti. nõ sic est de pticulari
affirª: qꝛ in eius ꝯuertẽte nullus terminus distribuiꝛ.
¶ Ad 4m negaꝛ añs. s. ꝙ ex pticulari nihil seqꝛ. Et ad Ad 4um
pbationẽ negaꝛ silr ꝙ ex plib⁹ pticularib⁹ nihil seqꝛ.
Ad phm p̃ hui⁹ dꝛ ꝙ voluit dicere ꝙ ex puris pticula-
rib⁹ nihil seqꝛ syllogistice. tñ aliqd seq ꝯuersiue seu en-
timematice nũq̃3 voluit negare. ¶ Ad 5m negaꝛ ꝯñtia Ad 5um
qua dꝛ vlis affirª nõ ꝯuertiꝛ simplr. g̃ nec pticularis.
Ad pbationẽ negaꝛ ꝙ vlis affirª est maioris virtutis
ad iferẽdũ sibi silez q̃3 pticularis affirª ad iferẽdũ sibi
silez. ꝛ rõ est: qꝛ p̃dicatu vlis affirª nõ distribuiꝛ. mõ si
ipsa ꝯuertereꝛ simplr ipm fieret subm ꝛ distribuereꝛ.
ꝛ sic ex nõ distributo iferreꝛ distributũ. talẽ ãt pom nõ
hz vlis affirª. s3 in pticulari affirª nullus terminus di
stribuiꝛ. ꝛ iõ põt iferre aliã. ¶ Ad vltimã negaꝛ ꝯña q̃ Ad 6um
dꝛ singularis affirª nõ ꝯuertiꝛ simplr. g̃ nec pticularis
rõ est: qꝛ ꝓpõnis singularis p̃dicatu est termin⁹ cõis: ꝛ
iõ ꝯuertiꝛ in pticularẽ vl idefinitã: ꝛ sic mutaꝛ q̃titas
q̃re non est ꝯuersio simplex. In pticulari nõ opz muta
re q̃titatẽ: ꝛ iõ nõ est sile. Ad auctoritatez Pe. hispani
dꝛ ꝙ voluit dicere. ꝙ de pticlari ꝛ singlari affirmatiuis
idẽ ẽ iudiciũ quo ad ꝯuerti: s3 nõ q̃ ad ꝯuerti eodẽ mõ.
¶ Rõ p⁹ oppm est p duab⁹ vltimis ꝯnib⁹. hec de qõne.

¶ Questio ista consequenter mota est super textu supe-
rius posito ꝛ capitulo eodem. Questio. XV.

Querit is. vtꝝ ꝓpões de ptõ ꝛ futuro ꝯuertanꝛ sic alie de ineẽ de pñti.
Et arguiꝛ p̃ ꝙ nõ: qꝛ illa est vã. nlla vgo fuit
mulier. ꝛ si ꝯuertereꝛ: ꝯuertereꝛ in falsam. s.
in hãc. nulla mulier fuit vgo. igiꝛ nõ ꝯsilr cõ
uertunꝛ ille de ptõ sic iste de pñti. ꝯña est nõ. ꝛ añs p p̃ª
parte pz: qꝛ nulla que nõ est vgo fuit mulier. ꝙ aũt alia
sit falsa pz: qꝛ sua ꝯdictoria est vã. aliq̃ mulier fuit vir-
2° go. ¶ 2° sic: qꝛ ista. aliqs hõ moriebaꝛ non ꝯuertiꝛ. ꝛ si
ꝯuertereꝛ: cõuertereꝛ in falsam. s. hãc. qd moriebaꝛ est 2°
hõ. mõ ista est manifeste falsa. g̃ ꝛc. ꝯñtia nõ: ꝛ añs silr.
¶ 3° sic. hec de ptõ est vã. aliqs hõ est mortu⁹: ꝛ nõ ꝯuer 3°
tiꝛ: sic illa de pñti. g̃ ꝛc. ꝯñtia tz: añs p p̃ª pte. pz p cõez
loquelã. ꝛ p 2ª parte apparet: qꝛ si ꝯuertereꝛ: ꝯuertereꝛ
in hãc. aliqd mortuũ est hõ. q̃ est falsa: ꝛ iõ nõ dz ꝯuer-
ti. Deinde ꝙ ꝓpões de futuro nõ ꝯuertanꝛ: sic ille de
pñti. pbo qꝛ illa est vã. nulla mulier erit vgo: ꝛ est de fu

turo:qz illa q̄ iā est mulier nūq̄ postea fiet vgo.si ɔuer
tereť:sic ille de p̄nti ɔuerteret in falsaz.s.hāc.nulla vir
go erit mulier.g̃ nō sunt silr ɔuertēde ꝓpōnes de futu
ro ⁊ de p̄nti.℄ 4°.qz illa est vā.aliqs hō est gñāndus.⁊
est de futuro eo q̄ āticħrs ē gñāndus:⁊ si ɔuertereť: cō
uertereť l falsaz.s.hāc.aliqd gñāndū ē hō.g̃ n̄ sūt ɔsilr
ɔuertēde ille d̄ futuro:⁊ ille d̄ p̄nti:ɔn̄a ē nō.⁊ añs silr.

In oppositū arguiť.sic se hʒ p̄ns ad p̄ns ita se hʒ ptm̄ ad ptm̄:⁊ futurū ad futu
ruz.iō sic p̄ns ɔuertiť in p̄ns.ita ptm̄ ɔuertiť in ptm̄.⁊
futurū in futurū:ɔn̄tia pʒ:⁊ añs ēt ɔuenieti siłitudine.
℄ 2° nisi sic Ari.īsufficiēter determinasset de ɔuersiōi
bus.ħ est icōueniēs.⁊ ꝓbať ɔn̄tia:qz nullā mētionē fe
cisset de ɔuersiōib⁹ illaꝝ de ptō vel futuro.℄ 3° qz se
q̄reť q̄ sylli ex illis de futuro vel de ptō in 2ª vl in 3ª fi
gura facti nō possent ꝑfici per p̄ᵐᵃᵐ figurā.ɔn̄s est icōue
niēs:qz tales sylli sunt de esse ipfecti:iō idigēt ꝑfectio
ne p alios syllos ꝑfectos.⁊ ꝓbať ɔn̄a:qz talis reductio:
vt in plib⁹ dʒ fieri p ɔuersionē p̄missaꝝ.mō si ipse nō
p̄nt ɔsilr ɔuerti tūc l illis de futuro hec ɔuersio nō p̄t
fieri.g̃ nō pōt reduci.qd erat ꝓbādū.℄ In ista q̄ōne p̄
p̄mittēda sunt notabilia.⁊ 2° respōdendū est ad q̄ōnē.

Quantū ad p̄ᵐ.p̄° est notādū q̄ duplices sūt ꝓpō
nes de ptō.aliq̄ expsse.puta:qz l eis copu
la est de ptō.vt hō fuit aīal.aliq̄ occulte:qz p̄dicatuz in
eis est ꝑticipium pti tpis.vt hō est corrupt⁹.Eodē mō
dicať de illis de futuro.Exēplū de p̄mis.hō est aīal.exē
plū de scd̄is.hō est gñāndus.de p̄mis aūt itelligiť qd:
puta de illis que expsse sunt de ptō vel futuro. de alijs
diceť in alia ɔne.℄ 2° notādū est q̄ subm in ꝓpōnib⁹
2° de ptō āpliať ad supponēdū p eo q̄ est vel fuit. Silr
in illis de futuro āpliať ad supponēdū p eo q̄ est vel
erit.Exēplū.hō moriebať.in ista ly hō āpliať ad suppo
nēdū p hoīe q est vel fuit.Silr in ista.hō gñābiť. am
pliať ly hō ad supponēdū p eo q̄ est vl erit.℄ 3° est no
3° tādū q̄ aliq volūt tales ꝓpōnes exponere p disiuncti
uā.exēplū:vt hō moriebať.exponūt eā sic.qd ē hō mo
riebať.vel qd fuit hō moriebať:⁊ minus bene:qz p̄ª est
vna ꝑticlaris cathegorica.g̃ per disiūctiuā nō dʒ expo
ni:sʒ magis p ꝓpōnē de disiūcto extremo:vt hō morie
bať.i.hō q est:vel hō q fuit moriebať:⁊ iste est melior
modus exponēdi.Si āt subm distribuereť tūc expone
reť p ꝓpōnē de copulato extremo:vt oīs hō moriebať
expōiť sic.g̃ oīs hō q est:⁊ oīs hō q fuit moriebať.eodē
mō dicať de illis de futuro.q̄ autē termini sic āpliant
satis hr̄ a pħo p̄ elēchoꝝ cap̄ 4°.℄ 4° est notādū q̄ in
ꝓpōne de ptō p̄dicatū solū suppōit p eis que fuerunt.
Eodē mō in ꝓpositionibus de futuro p̄dicatū solū sup
ponit pro eis que erūt.exemplū vt in ly album in ista
homo fuit albus.supponit soluz pro albis que fuerunt.
Dubiuz ℄ Sʒ diceret qs.que est cā q̄ p̄dicatū solū supponit p
signatis que fuerūt.subm aūt supponit indifferēter tā
Rº p eis que fuerūt:q̄ȝ p eis que sunt.℄ Rñdeť q̄ cā est
nā vbi qd terminū p̄cedētē āpliat ad standū p eis que
sunt vel fuerūt.terminū aūt sequētē restringit ad solū
Dubiuz stādū p eis que fuerūt.℄ Et si dicať vñ venit vbo hō
Rº ptās.Rº q̄ nō ex alio nisi ex mō itelligēdi apud itelle
ctū.talr aūt vbū dr̄ āpliatū qualr itells p ipm ɔsueuit
ɔcipe:⁊ iō vltimata cā oīs āpliatiōis ⁊ restitutiōis nō
Corʳᵐ est alia q̄ȝ nālis modus itelligēdi ipsi⁹ aīe.℄ Ex his se
q̄ť correlarie hāc eē vāz.mulier erit vgo:sic hec.que est
vel erit mulier erit vgo.mō māifestū est q̄ aliq̄ q̄ erit
2ᵐ corʳᵐ mulier erit vgo:vt puella cras nascitura.℄ Silr seq̄ť
hāc eē vāz.hō cētū ānoꝝ erit puer:qz qd est vl erit hō
3ᵐ corʳᵐ cētū ānoꝝ erit puer.mō ħ verū vt p̄us.℄ Eodē mō se

quiť hāc eē verā.virgo fuit corrupta.vgo vni⁹ diei ge
nuit 4ºʳ pueros:qz expōiť sic.qd est vl fuit vgo fuit cor
ruptū.silr qd est vel fuit vgo vni⁹ diei genuit 4ºʳ pue
ros:⁊ ille ambe vere sunt pro muliere hn̄te 4ºʳ pueros.
℄ Ultimo est notandū q̄ in ɔuersiōe istarū p̄ncipalr
dʒ saluari:vt termin⁹ in ɔuertēte ⁊ in ɔuersa supponat
equaliter ample:⁊ equaliter restricte.hec de primo.

Quantū ad 2ᵐ sit p̄ª ɔ̄ hec.Opʒ in ɔuersiōe istaꝝ frequēter mutare copulā.pʒ:qz ɔuertē
do istā.hō moriebať.dicimus.qd moriebať est vel fuit
hō:vt ly hō suppōat eq̄lr ample in ɔuertēte sic in ɔuer
sa.silr in ɔuertēdo istā.aliqd aīal curret:opʒ dicere. ali
qd qd erit currēs est vel erit aīal.vt termini in vtraqz
stent eque ample.℄ 2ª ɔclusio respōsalis est.ꝓpōnes ɔ̄ 2ª
de preterito ⁊ futuro ɔuertunť similr:sicut ille de pre
senti:addito q̄ fiant mutationes copule sʒ q̄ dictū est
in precedenti ɔ̄ne:sic.s.q̄ termini in ɔuertente ⁊ ɔuer
sa supponāt equalr ample per rōnes factas post oppᵐ.

Ad rōnes ad p̄ᵃᵐ negať q̄ hec est vā:nulla virgo fuit mulier:qz sigñat q̄ nulla virgo q̄
est ⁊ nulla virgo que fuit:fuit mulier.mō est falsuz.Et
qn̄ dr̄ q̄ vgo que est nō fuit mulier.ɔcediť:sʒ cū ħ stat
q̄ virgo que fuit:fuit mulier:⁊ iō ista vlis est falsa.Si
petať q̄uo ista dʒ ɔuerti.dr̄ q̄ in hāc.nulla que fuit mu
lier est:vl fuit virgo.eodē mō dicať.℄ Ad 2ᵃᵐ ɔcediť Ad 2ᵐ
q̄ hec est vera.aliqs hō moriebať:sʒ dr̄ q̄ nō dr̄ ɔuerti
in hāc.qd moriebať ē hō:sʒ in hāc.qd moriebať est vl
fuit hō:⁊ ista est vera.℄ Ad 3ᵃᵐ dr̄ q̄ nō est ad p̄ns:qz Ad 3ᵐ
arguit de ꝓpōnib⁹ occulte.℄ Ad 4ᵃᵐ negať q̄ hec est Ad 4ᵐ
vā.nulla mulier erit virgo:qz ɔ̄dictoria ei⁹ vā.aliq̄ mu
lier erit virgo:vt pʒ ex p̄ articulo:nā aliq̄ que erit mu
lier erit vgo.Ad ꝓbationē ɔcediť:q̄ ista que est mulier
nō erit vgo:sʒ ista q̄ erit mulier erit virgo:⁊ ɔuertiť in
hāc.nulla vgo que erit est vel erit mulier.⁊ illa est fal
sa:sic pʒ.℄ Ad 5ᵃᵐ dr̄ q̄ nō ē ad p̄ns:qz arguit de illis d̄
futuro occlte.Rōnes p̄° oppᵐ sūt p 2ª ɔ̄ne. Hec d̄ q̄ōne.
℄ Ista ɔ̄iter moueť nō sup textu pħi:sʒ supra dictis in
q̄ōne precedenti ab ipso Marsilio. Qō. XVI.

Querit 16°.vtꝝ copula existē de p̄nti:⁊ p̄dicato existē ꝑticipio preteriti
vel futuri tpis:vl termio terminato in bile
vel in tiuuz subm possit ampliari.⁊ arguiť
p̄° q̄ nō.copula existē de p̄nti hui⁹ subm nō
pōt ampliare p̄dicatū:g̃ nec tale p̄dicatū pōt ampliare
subm.ɔn̄tia tʒ:qz nō videť maior rō q̄re a pte p̄dicati
possit ampliare subm q̄ȝ a pte subti possit ampliare p̄di
catū.⁊ añs pʒ:qz nullus dīcet q̄ in ista.mortuū est hō.ly
hō.ampliareť q̄uis a pte subti ponať ꝑticipiū pti tpis:
⁊ iō ꝓpō p̄dcā ɔsueuit negari.℄ Cōfirmať sic:subz ma Confirmatur.
gis deberet ampliare p̄dicatū q̄ȝ eɔ̄.g̃ cū subz nō possit
ampliare p̄dicatū:nec p̄dicatū poterit ampliare subm:
ɔn̄tia tʒ:⁊ añs ꝓbať.p 2ª pte statim fuit declaratū.pro
p̄ª pte ꝓbať sic:qz distributio ⁊ negatio:⁊ alia hō p̄nci
palr fiūt a terminis p̄cedētib⁹ in termios sequētes.g̃ si
termin⁹ dʒ ampliare maxie poterit termin⁹ p̄cedēs am
pliare sequētē.g̃ subm magis dʒ eē ampliatiuū p̄dicati
q̄ȝ eɔ̄.qd fuit ꝓbādū.℄ 2° sic.vbū ex mō suo sigñandi 2°
sigñat cū tpe:p̄° ꝑiarmenias.igiť vbicūqz ponať sigñat Cap̄
oīa sua sigñata que sunt fuerūt vel p̄nt esse.ɔn̄tia tʒ:qz verbo.
alr sigñaret cū tpe.⁊ tūc vltra.g̃ semꝑ eque multa rep
sentat itellectui.g̃ nō ampliať.Ultima ɔn̄tia tʒ:qz du
termin⁹ āpliať plura rep̄ntat itellectui:vt videť.℄ 3° 3°
sic.si termin⁹ possit ampliari tūc ferio celarēt ⁊ cesare
nō essent ɔn̄tie formales:ɔn̄s est ɔ̄ pħm p̄° pri⁹. ꝓbať Cap̄ 5
ɔn̄tia de ferio sic arguendo. nullū mortuū viuit.aliqs
hō est

etcia est vera.s.ols hõ viuit:ꝛ tñ premisse eẽnt vere si ly mortuũ ampliaret.maioꝛ enĩ vã manifeste ꝛ mioꝛ ẽt qꝛ tãtũ valet sicut hec:aliqs hõ qui fuit est mortuus.ħ est verũ.eodẽ mõ de celarent sic arguẽdo.nullus hõ qui est: est generãdus.silr in cesare.nullũ generãduz est.ois hõ est.ergo nullus hõ est generãdus.in ambobus enĩ istis syll'is p̃misse sunt euidẽter ve:ꝛ ꝯnes false eẽnt si ly generãdũ ampliat:qꝛ sensus eẽt iste.nullus qui erit hõ est generãdus. ❡ 4º sic.tale p̃dicatũ nõ põt agere in subz. ergo non põt ip̃m ampliare.ꝯñia tenet:qꝛ ampliare est agere.añs pꝫ:qꝛ vna voꝝ nõ agit in aliam:sp̃alr voꝝ que est nõ agit in vocẽ que fuit.mõ qñ p̃dicatũ est sbz fuit.

In oppositũ arg'.nã nisi sic:ista ꝓpõ non deberet ꝯcedi.aliqs reꝝ est mortu⁹.ꝯñs est simpl'r falsum eꝝ eo ꝙ cõiter laici tales ꝓpõnes ꝯcedũt.dicũt enĩ ꝙ mlti reges sũt mortui sicut qlibet frequẽter audiuit.nec valeret siqs dĩcet ꝙ ipsi sũt grossi:ꝛ ideo eis nõ est credẽdũ:qꝛ freq̃nter vtunt̃ ip̃roꝑe.nã modus significãdi termioꝝ nullã hẽt v̓tutẽ nisi eꝝ vsu ꝯsuetatis.igit̃ in talib⁹ p̃n'cõitati est credẽdũ. ❡ Ista qõ magis spectat ad mãz de ãplia'b':ꝛ iõ breuiter de ea me expediã.p̃ p̃mit'ꝰ aliq̃ nõbilia ꝛ sup'ᵐ.2º ad qõnẽ r̃ndẽdo.

Quãtum ad p̃ᵐ est notãduz.qdã sunt qui dicũt ꝙ hꝰ p̃dicata nõ p̃nt sua subta ampliare.ꝛ pro se hñt p̃mas duas rõnes factas añ oppositũ:ꝛ sp̃alr tertiã:ꝛ ideo negãt istã.aliqs hõ est generãdus:sꝫ bene ꝯcedũt istã.aliqs hõ generãdus est.Silr negãt istã.aliqs hõ est mortuus:sꝫ bñ ꝯcedũt istã.aliqs hõ mortuus est.ꝛ rõnẽ diuersitatis ondũt:qꝛ dicũt ꝙ ħ totũ gñãndũ est:est vnũ verbũ futuri tp̃is tãtũ valẽs sicut gñãbit̃. Silr dicũt ꝙ ly mortuus est:est verbũ p̃teriti tp̃is tãtũ valẽs sicut moriebat̃:ꝛ iõ ꝯcedũt illas.Et nõ videt̃ r̃nsio illa valere:qꝛ nr̃i dñi grãmatici nõ p̃nt ponẽ hꝰ v̓ba:ꝛ si dicãt ꝙ lꝫ nõ sint eꝝp̃resse v̓ba p̃teriti vel futuri tp̃is:tñ sunt equalẽtia.Eodẽ mõ dicã ego.qõ est mortuũ est generãdũ.etiã equalẽter est verbũ p̃teriti vel futuri tp̃is. ❡ Scd̃o est notãduz ꝙ in talib⁹ sup̃ioꝛib⁹ ampliationibus:vel restrictis p̃ncipalr est credẽdũ cõitati.rõ est:qꝛ cõitas locũ hẽt ꝛ auctẽm istituẽdo vsuz termioꝝ. Uidereẽ enĩ videret̃ puerile.ꝙ logicus capet hũc terminum hõ pro equo:ꝛ cõiter capet ip̃m pro aiali rõnali.Eodẽ mõ valde diceret̃ eẽ dissonũ ꝙ logicus capet hãc ꝓpõnẽ.hõ est mortuus.tanq̃ tãtũ valẽrẽ sicut hec. hõ qui est: est mortuus.oẽs aũt caperẽt eã tanq̃ valẽrẽ tãtuz sicut hec.hõ qui fuit:vl'hõ qui est:est mortuus.ꝛ ideo ista tota auctas attribuenda est cõitati. ❡ Tertio est nõndũ. ꝙ cõiter logici has ꝯcedunt.hõ est mortuus.antichrist⁹ est gñãndus.hõ est corruptus:ꝛ sic de alijs. Hec de p̃.

1ª ꝯclo Quãtum ad 2ᵐ sit p̃ᵃ ꝯclo hec. In talib⁹ ꝓpõnib⁹ subm supponit pro suis sig̃atis que fuerũt:vel erũt.patet:qꝛ alias ista nõ eẽt vera. hõ est mor-
2ª ꝯ tuus:vel hõ est gñãndus.qõ est cõtra 3ᵐ notabile. ❡ 2ª ꝯclo hec est.subm in talib⁹ supponit pro eis que sunt.pꝫ. nã si soꝛ.p̃ eẽt alb⁹ꝛ p̃mitus fuisset niger. adhuc ista eẽt vera.soꝛ.albus est niger fact⁹.ꝓbat̃ enĩ sic hunc nigruz factuz.hoc est soꝛ.alb⁹.g̃ soꝛ.albus est niger factus:ꝛ est maioꝛ vera:qꝛ hic aũt fiebat niger:cũ ly soꝛ.albus.p̃nci-
coꝛᵐ palr supponit pro soꝛ.albo qui est. ❡ Correlarie seq̃tur. subta taliuz ꝓpõnũ supponũt pro suis sig̃atis que sunt ꝛ pro eis que erũt vel fuerũt.p̃ᵃ pars pꝫ per ꝯnẽ scd̃az:ꝛ
3ª ꝯ 2ª per ꝯnez p̃mã. ❡ 3ª ꝯclo est.subta taliũ ampliant̃.pꝫ: qꝛ supponũt pro suis significatis respectu diuersoꝝ tẽpoꝝ idifferẽter.g̃ ampliant̃.ꝯñia tenet per diffonẽ am-
4ª ꝯ pliationis.añs pꝫ per ꝯnẽ 2ᵃᵐ ꝛ ei⁹ correlariũ. ❡ 4ª ꝯclo est.ꝙ hꝰ p̃ticipia seu noia termiata in bile seu in tiuum a parte subti posita nõ possunt ampliare p̃dicatũ.patet:qꝛ nullus ꝯcedit istã.mortuũ est homo:vel generanduz est homo.causa est:qꝛ qñ ponunt̃ a parte subti copula restringit p̃dicatũ ad supponẽdũ soluz p̃o eis que sunt.ꝛ ideo p̃dicatũ nõ ampliat̃.sed qñ ponunt̃ a parte p̃dicati restrictio copule per ipsa impedit̃ sic ꝙ nõ potest restringere subm.nã copula fuit equalenter de p̃dicato de futuro:vel de pa'ti.Et si petatur vlterioꝛ causa dicatur.ꝙ est nãlis oꝛdo ꝯcipiendi per ipsam aiaz que capit terminũ ample a parte subti positũ respectu ipsoꝝ ꝛ nõ facit sic a parte p̃dicati. ❡ Aduertẽdum est tñ ꝙ hꝰ diuersimode ampliãt subta.nam p̃ticipiuz p̃teriti tp̃is ampliat ad supponẽdũ pro eo qõ est vel fuit:sed futuri tp̃is ad supponẽdũ p̃ eo qõ est vel erit.Termin⁹ aũt terminat⁹ in bile vel in tiuũ.ad sup'ᵐ p̃ eo qõ est vl' põt eẽ.

Ad rõnes. ❡ Ad p̃mã ꝯcedit̃. ꝙ hꝰ termini qñ sunt subiecta nõ ampliant p̃dicata.ꝛ Ad p̃ᵐ negat̃ ꝯñia.qua isert̃.ꝙ ideo qñ sunt p̃dicata nõ debẽt ampliare subiecta.ꝛ causa dicta est i 4ª ꝯne. ❡ Ad ꝯfirmationẽ negat̃ ꝙ subm magis natũ est ampliare p̃dicatuz q̃ ecõtra.Ad ꝓbationez ꝯcedit̃.ꝙ distributio ꝛ negatio fiant p̃ncipalr respectu termioꝝ seq̃ntium.ꝛ rõ est:qꝛ aia signa talia facientia distributionẽ solũ refert in termios seq̃ntes:sꝫ nõ est sile de ampliatione:qꝛ aia termios ampliatiuos freq̃nter refert in termios p̃cedẽtes.ꝛ ideo silitudo nõ valet. ❡ Ad 2ᵐ ꝯcedit̃ ꝙ significat cũ tp̃e:ꝛ etiã ꝯcedit̃ ꝙ oia sua significata respectu vniuscuiusq; copule sig̃at taz ista que sunt q̃ que p̃nt eẽ:vel fuerũt.ꝯcedit̃ etiã ꝙ oia hꝰ vbicũq; ponant̃ itellectui rep̃n̄tat saltẽ itelligẽti ip̃m.sꝫ negat̃ ꝯña.g̃ nõ põt ampliari.ꝛ cã est:qꝛ lꝫ oia itellectui rep̃sentat:nõ tñ semper pro oib⁹ suppositis.sicut pꝫ eꝝ suppõnib⁹: sꝫ qñcũq; supponit solũ pro eis que sunt vel gñaliter solũ respectu vnius dñe tp̃is.ꝛ tũc nõ ampliat̃.qñcunq; enĩ supponit pro suis significatis respectu pluriũ tẽpoꝝ idifferẽter.sicut in ꝓpõnib⁹ de quib⁹ est sermo.ꝛ tũc ampliat̃. ❡ Ad 3ᵐ dr̃ faciliter:quãtuz spectat ad p̃sens.ꝙ hꝰ in termis ampliatiuis nõ tenet de forma:sed gr̃a forme tenebunt qñ subtis p̃missaꝝ ꝛ ꝯnum addit̃ hoc additũ.qõ est:vt ꝙ arguat̃ sic.nihil qõ est mortuũ viuit.aliqd qõ est homo est mortuum.ergo aliqd qõ est homo nõ viuit.ꝛ est minoꝛ falsa sicut ꝯclo.eodẽ mõ dicat̃ de alijs. de ħ aũt magis videbitur in qõne ꝓp̃ria de formalitate syll'oꝝ. ❡ Ad 4ᵐ ꝯcedit̃ ꝙ p̃dicatũ nõ põt agere in subm ꝓp̃e loquẽdo.ꝛ negat̃ ꝯñia.ergo nõ põt ampliare ip̃m:ꝛ qñ dr̃ ꝙ ampliare est agere.dicit̃ ꝙ nõ in ꝓposito.termin⁹ enĩ dr̃ ampliare aliũ:eo ꝙ ipse est cã ꝓpter quã itellect⁹ vtit̃ alio ample:ꝛ nõ eꝝ eo ꝙ in aliũ agit. ❡ Ratio post oppositũ est pro ꝯne 3ª. Hec de qõne. Qõ. XVII.

❡ Ista questio non est mota super teꝝtu:sed consequẽter propter verba Marsilij.

Consequẽter querit̃ 17º.Utrũ ꝓpositiones in qb⁹ ponũtur termini ampliatiui ꝯuertant̃:sicut ille de incẽ. ❡ Et arguit̃ p̃ ꝙ nõ:qꝛ ista.nullus mortuũ est hõ.nõ ꝯuertit̃.igit̃ ꝛc̃. ꝯñia tenet.ꝛ añs pꝫ:qꝛ si ꝯuertit̃:ꝯuertit̃ in hanc.nullus homo est mortuus.ꝛ hec nõ:qꝛ p̃ᵃ est vera.ꝛ 2ª est falsa.sicut pꝫ eꝝ p̃dictis in p̃cedẽte qõne. ❡ 2º sic ista.nullũ generandum est hõ nõ ꝯuertit̃.igit̃ ꝛc̃.ꝯñia tenet . añs pꝫ:qꝛ si ꝯuertit̃ hoc est in hãc.nullus est generãdus:que est falsa:ꝛ tñ p̃ᵃ fuit vera. ❡ 3º sic ista.nullũ ꝓducibile est hõ. nõ ꝯuertit̃.igit̃ ꝛc̃.ꝯñia tenet vt p̃us.añs pꝫ:qꝛ si ꝯuerteret̃:ꝯuerteret̃ in hãc.nullus homo est ꝓducibilis.que est falsa ꝛ p̃ᵃ fuit vera.Eodẽ mõ argui põt de illa.nullus

4° possibile generari est hō. ꝛ sic de ꝯsilibus. ¶ 4° qꝛ iste.
aliqs hō est mortuus: vel aliqua vgo est corrupta nō cō
uertunť. igiť ꝛc. ꝯña tenet. añs pꝫ: qꝛ si ꝯuerterenť: ꝯuer
terenť in has. aliqd mortuū est hō: ꝛ aliqd corruptū est
virgo: que false sunt ꝑut pꝫ de se. ꝛ tñ p̓ due fuerūt ve
re: ꝙ p̓ᵐ sit vera. s. aliqs ꝛc. aliqs hō est mortuus. pꝫ ex p̄
cedente qōne. 2ᵃ etiā: qꝛ sensus eiᵘ est iste. qd est vel fuit
vgo est corrupta ꝛ hoc est verū: qꝛ aliq̄ que fuit vgo est
corrupta. Eodē mō argui pōt de ista. aliqs hō est gene
rabilis: ꝛ de q̄libet ꝯsili. ¶ Ultimo sic ista. sor. est prior
5° antichristo. nō ꝯuertiť. igiť ꝛc. ꝯña tenet. añs pꝫ: qꝛ ꝯuer
tereť in hāc. antichrīs est por sor. que falsa est. supposito
ꝙ sor. nō sit. ꝛ antichrīs silr. ꝛ tñ añs est verū. vel in istaꝝ.
pas antichristus est sor: que ēt falsa est si sor. fuisset vi
tra cētū annos: sic ꝙ ipse nō eēt: ꝛ tñ añs esset verum.

In oppositum argᵗ: qꝛ regule ꝯuersionum q̄s ponit Arꝫ. ponunť vīr nō plus
de termis ampliatiuis q̄ꝫ nō ampliatiuis: nec ecōuerso.
igiť sicē tenet in nō ampliatiuis dꝫ tenē in ampliatiuis.
ꝯña tꝫ. ꝛ añs pꝫ: qꝛ Arꝫ. ponit suas regulas ꝑ termīos nō
sig̃latiuos volēs per h̄ innuere ꝙ ipse tenēt in terminis
significatiuis qualitercūqꝫ se habētibᵘ siue fuerint am
pliatiui siue nō: ꝛ ꝓpter hoc de ꝯuersionibus ꝓpositio
nū de terminis ampliatiuis nullas ponit regulas specia
les: nec regulas in ꝓpōnibᵘ de terminis nō ampliatiuis
deseruientes. 2° sic. sylli impfecti cōpositi ex terminis
ampliatiuis nō possent pfici. ꝯñs est falsū: ꝛ ꝓbať ꝯse
quentia: qꝛ deberent perfici per ꝯuersionē. mō ꝯuersio
ipsis ꝓpōnibus de terminis ampliatiuis non ꝯueniret.
¶ In hac qōne primo p̄mittenda sunt notabilia. Secū
do respondendum est ad qōnem.

Quantum ad p̓ᵐ p̄ est notādū. ꝙ dr̄ia est iter am pliatū ꝛ ampliatiuū. Ampliatū eni dr̄
terminᵘ ampliatiuus. puta qui per aliū ampliať: sꝫ am
pliatiuū dr̄ terminᵘ aliū amplians. vñ eē ampliatū cōi
ter est subm saltē in ꝓpōnibᵘ de p̄terito vel futuro: sꝫ in
alijs p̄dicatū possit ampliari. vt in illis de poli: vel ēt in
illis in qbᵘ ponūť v̓ba sig̃antia actū aie iteriorē: p̄dica
tū vel ps p̄dicati pōt ampliari sicē in istis. sor. pōt eē al
bus. sor. ꝑmittit tibi equū. sor. itelligit hoiem. ly albus:
equū ꝛ hoiēꝫ ampliant: āpliari aūt cōpetit copule subo
seu p̄dicato vel pti eiᵘ. ¶ 2° est nōnᵐ. ꝙ v̓bū p̄teriti tpis
aut pticipiū p̄teriti tpis positū a pte p̄dicati āpliat subm
ad supponēdū pro eo qd est vel fuit v̓bū futuri tpis: aut
eiᵘ pticipiū ad supᵈᵘᵐ pro eo qd est: vel erit. Nomē termi
natū in bile vel in tiuū: vel h̄ v̓bū pōt qñ est ꝑ copule:
ꝛ alij modi ipm includētes. sicut neċe ꝛ ipole ampliant
subm ad supᵈᵘᵐ pro eo qd est: vel pōt eē. v̓ba aūt signifi
cātia actū aie iteriorē ꝛ sua pticipia. sicē sūt illa debeo ꝑ
mitto significo itelligo ampliāt terminū quē regūt ꝛ in
quē trāsit suus actᵘ ad supponēdū pro qd est vel pōt eē:
vel imaginari. ꝛ cā est: qꝛ actᵘ hꝫ v̓boꝝ nō plus formať
in rē p̄ntē q̄ꝫ in rē futurā: vel polem: vel imaginabilē. ꝛ
ideo nō p̄dicto ampliāt: vt si dicerem. itelligo antichri
stū. nō plus formať actᵘ itelligēdi sup antichristuꝫ qui
est q̄ꝫ sup eū qui pōt eē vel imaginari eē. nā equalr pōt
esse itellectᵘ cuiuslibet istoꝝ. nō sic aūt est de alijs ver
bis: quoꝝ actᵘ determinate trāsit in rē p̄sentē. sicut sunt
ista v̓ba peto ꝛ ꝯsilia. ꝛ ideo illa nō ampliāt. p̄us aūt am
pliat terminū p̄cedētē ad supponēduꝫ pro eo qd est vel
erit. vt Adā est p̄or antichristo. sensus est: ꝙ illud qd est
vel fuit Adaꝫ est p̄us eo qd est vl̄ erit antichristus. ꝛ iō
si termini haberēt sig̃ata ampliarenť: sicut dictuꝫ est.
Eodē mō ampliat ly posteriᵘ. exēpla eni istoꝝ queranť
Nōndū in ampliationibᵘ. ¶ 3° est notādum. ꝙ a minᵘ amplo ad
magis ampluꝫ affirmatiue valet ꝯña. ꝛ cā est: qꝛ minus
amplū hēt rōnem inferioris: ꝛ magis ampluꝫ supioris.
mō ab iferiori ad supius affirmatiue est bona ꝯña. igiť
sequeť. qd est hō curret: vel est generandus. ergo homo
est generādus: vel curret: qꝛ in p̓ᵃ ly homo stat soluꝫ pro
hoibᵘ qui sunt. ꝛ in 2ᵃ stat tā pro eis qui sunt q̄ꝫ pro eis q
erūt. ¶ Ex quo seqtur. ꝙ a maius amplo ad magis am Corᵐ
plū negatiue seu distributiue nō valet ꝯñtia sicut ab ife
riori ad supius cū distributione nō valet ꝯña. ideo non
seqtur. nullū generādū est hō. ḡ nullus hō est gnāndus.
qꝛ in p̓ᵃ ly hō solū supponit pro eis qui sūt distributiue:
ꝛ in 2ᵃ ꝓpter ampliationē distribuiť tā pro eis qui sunt
q̄ꝫ pro eis qui erūt. Ex quo nota 3ᵃᵐ regulam: ꝙ a magis
amplo ad minᵘ amplū cū distributione valet ꝯña sicut
a supiori ad iferius. ideo seqtur. nullus hō est generan
dus. ergo nullū generādū est hō. Et ex hoc nota vltimā
regulā: ꝙ a magis amplo ad minᵘ ampluꝫ sine distribu
tione nō valet ꝯñtia sicut nec a supiori ad iferius. vnde
nō seqtur. aliqs homo est mortuus. ḡ aliqd mortuuꝫ est
homo. In p̓ᵃ eni ly homo supponit tā pro eis qui sunt q̄ꝫ
pro eis qui fuerūt determinate. In 2ᵃ v̓o supponit soluꝫ
pro eis qui sunt. ¶ Ultimo notādū est ꝙ in ꝯuersioni
bus istaꝝ ꝓpositionū p̄ncipalr dꝫ obseruari vt termini
in ꝯuertēte ꝛ ꝯuersa supponāt eque ample ꝛ eque restri
cte: ꝛ sic semper bene ꝯuertentur. Hec de p̄mo.

Quantum ad 2ᵐ sit p̓ᵃ ꝯclo hec. ꝓpō affirmatiua in cuiᵘ p̄dicato poniť simplr terminᵘ p̓ᵃ ꝯ
ampliatiuus nō ꝯuertiť simplr sicē alie affirmatiue: sꝫ si
in subto ponať simplr ꝯuerteť. p̓ᵃ ps pꝫ: qꝛ nō seqtur. ali
qs hō est mortuus. ḡ aliqd mortuū est hō. per 4ᵃᵐ regu
lā tertij notabilis. 2ᵃ ps pꝫ: qꝛ seqtur aliqd mortuum est
hō. ḡ aliqs hō est mortuᵘ per p̓ᵃᵐ ꝛ 2ᵃᵐ eiusdē. ¶ 2ᵃ ꝯclo: 2ᵃ ꝯ
ꝓpōnes negatiue in q̄ꝝ p̄dicatis ponunť termini am
pliatiui ꝯuertunť sicut alie negatiue: sꝫ nō in q̄ꝝ sbtis.
pꝫ p̓ᵐ: qꝛ bñ seqtur. nullus hō est gnāndus. ḡ nullū gene
rāduꝫ est hō. per 2ᵃᵐ regulā tertij nōbilis. ꝛ 2ᵐ pꝫ: qꝛ nō
seqtur. nullū generādū est hō. ḡ nullus hō est gnāndus
per 3ᵃᵐ regulā eiusdē. Et intelligo eas nō simplr ꝯuerti:
qꝛ nō ꝯuertunť sine expssa mutatione copule. ¶ 3ᵃ ꝯclo 3ᵃ ꝯ
est. ꝓpōnes de termis ampliatiuis oēs bñ ꝯuertunť sicē
iste de inesē q̄tum ad q̄litatē ꝛ q̄ntitatē suato ꝙ termini
in ꝯuertēte ꝛ ꝯuersa supponant eque ample ꝛ eque stri
cte. ꝛ iō bñ seqtur. nullū gnāndum est hō. ḡ nihil qd est
hō est generādū. nullū mortuū est hō. ergo nihil qd est
hō est mortuū. nullū ꝓducibile est hō. ergo nihil qd est
hō est ꝓducibile. aliqs hō est mortuus. ergo aliqd mor
tuū est: vel fuit hō. aliqs hō est generādus. ḡ aliqd gene
rādū est: vel erit hō. Adā est p̄or antichristo. ergo prius
antichristus est: vel fuit Adā. Eodē mō dicatur de alijs
oibᵘ: qꝛ nusq̄ꝫ repiť istā ita seruato ꝙ termini in ꝯuertē
te ꝛ ꝯuersa p̄cise equalr ample ꝛ equalr restricte suppo
nāt. ex quo pꝫ ꝙ ꝓpōnes in qbᵘ ponunť termini amplia
tiui ꝯuertunť simplr addēdo istā silitudinē quo ad ser
uationē q̄litatis ꝛ q̄ntitatis eiusdē sicut alie de inesē. veꝝ
est tñ ꝙ in qbusdā opꝫ copulā mutari: ꝛ in qbusdā subꝫ
restringi vt termini maneāt. ꝯsilr supponētes in ꝯuer
tēte sicut in ꝯuersa. ¶ Solones rōnū ad oppositū pa
tēt ex dictis. ¶ Rōnes post oppoᵐ sūt pro eis que dicta
sunt in 3ᵃ ꝯne. Hec de qōne. Questio. XVIII.

¶ Ista questio ꝯriter mota est super eodem capitulo.

Queritur 18°. Utrū ꝓpōnes de termis obliqs ꝯuertende sunt sicut
alie de inesē. puta sicut ille de recto. ¶ Et ar i
guiť p̄mo ꝙ nō: qꝛ nō videť quō debeāt iste
ꝯuerti. animam meaꝫ tedet vite mee. regis
intereſt

interest hñifacere.me penitet pcti.ergo ppõnes de ter-
minis obligs nõ ꝯuertunt sicut ille de recto.ꝯñtia nota
est.ꝛ añs pz:qꝛ si pᵒ ꝯuertit hoc est in hanc.vitã meã te-
det aie mee:que falsa est:tñ pᵒ fuit vera.ꝛ si zᵃ ꝯuertere-
tur:ꝯuerteret in hãc.hñifacere iterest regis:ꝛ sic non fit
de subto pdicatũ:nec ecõtra:qꝛ ly regis semp tenebit se
ab eadẽ pte copule:cũ regat ab hoc vbo interest.Et si 3ᵃ
ꝯuertit hec erit in hãc.pctñ penitet mei.que falsa est:ꝛ
2ᵃ tñ pᵃ fuit vera.¶ 2ᵒ sic.nullus murus est in lapide:non
ꝯuertit.igit ꝛc.ꝯñtia tenet.ꝛ añs pz:qꝛ vel ꝯuerteret in
istã.nullus lapis est in muro:ꝛ hec nõ:qꝛ ista est falsa:ꝛ
tñ pᵃ fuit vera:vl in istã.in lapide nõ est murus.ꝛ hͦ nõ:
qꝛ sic ly murus maneret subm in zᵃ sicut etiã in pᵃ:cum
3ᵒ obliquus nõ possit esse subm ppõnis.¶ 3ᵒ sic ista.oẽm
equũ videt hõ.nõ ꝯuertit sic ille de recto.ꝯñtia tenet.ꝛ
añs pz:qꝛ vel ꝯuerteret in istã.videns hõ est equus.ꝛ hͦ
nõ:qꝛ ista est falsa ꝛ pᵃ in casu posi vera.vel sic.videns
hõ est equũ.ꝛ hͦ nõ:qꝛ illa est incõgrua.vel sic.aliqs hõ
videt equũ.ꝛ hec nõ:qꝛ nõ fit de pdicato subm:qꝛ ly vi
dens erat ps pdicati in pᵃ:ꝛ nõ fit pars subti in zᵃ:imo
4ᵒ manet pars pdicati.¶ 4ᵒ instat de istis ppõnibꝰ.hois
quilibet asinꝰ currit:cuiuslibet hois asinꝰ currit.asinꝰ est
soz.ꝛ sic de ꝯsilibꝰ:qꝛ nõ videt quõ ipe debeãt ꝯuerti.

In oppositum arguit.Arꝫ.pᵒ huiꝰ reducit syl-
logismos de obligs ad syllos
de recto:ꝛ hoc nõ põt facere nisi per ꝯuersionẽ ipaꝝ de
obliquo.ḡ ille de obliquo sũt ꝯuertẽde sicut ille de iceẽ.
ꝯñtia tenet.ꝛ añs pz p ꝓcessuz pᵒi in tractatu istius pmi.
Confirᵒ ¶ Et ꝯfirmat:qꝛ alias regule ꝯuersionũ nõ eẽnt vles.
¶ In ista qõne p videduz est quõ ꝯuertunt ppõnes de
obliq̃ de vbis ipsonalibꝰ in qbꝰ obliquus põt eẽ ve sbm.
zᵒ videbit quõ ꝯuertũt ppõnes de obliq̃ de vbis psoᵇᵘˢ.

Quantum ad pᵐ p est notãdũ.ꝙ ppõnes de obli
quo de verbis ipsonalibꝰ anteq̃ ꝯuer
tant debent resolui in ppõnes de verbis psonalibꝰ.exẽ
plũ huiꝰ.anteq̃ hec ꝯuertat.tedet aiam meã vite mee.
resoluet sic in hãc.aia mea hẽt tediũ de vita mea:ꝛ tunc
ꝯuertit sic.hñs tediuz de vita mea est aia mea.Similr
hec.regis iterest hñifacere.resoluet sic.aliqd qd spectat
ad regẽ est hñifacere.ꝛ tunc ꝯuertet sic.hñifacere est ens
ptinens ad regez.Similr hec.me penitet pcti.resoluet
sic.ego habeo penitẽtiam de peccato:ꝛ tũc cõuertet sic.
hñs penitẽtiam de peccato est ego.¶ Scdo est notãdũ:
ꝙ nõ loquor hic nisi de ꝯuersionibus illaꝝ de inesse.

1ᵃ ꝯclo **His premissis** sit pᵃ ꝯclo hec.ppõnes de inesse
de terminis obligs ꝛ de verbis
impsonalibꝰ debẽt ꝯuerti per easdẽ regulas per q̃s ꝯuer
tunt ppõnes de recto.pz:qꝛ post resolutionem ipsarum
in ppõnes de vbis psonalibꝰ pticulares affirmatiue cõ-
uertunt in pticularez affirmatiuam:ꝛ vles negatiue in
vlem negatiuã.igit ꝯuertunt per easdẽ regulas per q̃s
ille de recto ꝯuertunt.ꝯñtia est nota.ꝛ añs est manife-
2ᵃ ꝯ stũ.¶ 2ᵃ ꝯclo est.ppõnes de hͦ verbis non ꝯuertuntur
per istas regulas eque imediate:sicut ppõnes de vbis
psonalibꝰ:ꝛ de recto.pz ꝯclo:qꝛ ille de verbis psonalibꝰ
imediate ꝯuertunt per istas regulas.ipse aũt de verbis
3ᵃ ꝯ impsonalibꝰ pmitꝰ resoluunt:ꝛ postea ꝯuertunt.¶ Ex
quo sequitur 3ᵃ ꝯclo ꝛ rñsalis.ꝙ ppõnes de obliquis ꝛ de
verbis impsonalibus quo ad aliqua silr ꝯuertunt:sicut
ppõnes de recto:ꝛ quo ad aliq̃ dissimilr.pz ꝯclo:qꝛ silr
ꝯuertunt quo ad regulas per ꝯñtias pmã.Sed dissimi
liter ꝯuertunt q̃tuz ad resolões faciẽdas in eis.sicut
patet per ꝯnem scdam.Hec de pmo articulo.

Quantum ad zᵐ.pmo supponit ꝙ in ppõnibus
de inceẽ ꝛ de verbo psonali obliquus
nõ põt eẽ subm ppõnis se solo:sicut pbatuz est in qõni-
bus sup pᵐ piarᵐ.¶ zᵒ est notãdum.ꝙ ppõnes de obli-
quo posito a pte pdicati.si cum hoc in pdicato nõ ponit
rectũ debẽt resolui mutãdo verbũ in copulã ꝛ suũ parti
cipiũ:ꝛ postea debẽt ꝯuerti.exẽplũ.vt nullus murus est
in lapide.debet resolui sic.nullus ens in lapide:ꝛ postea
ꝯuerteret.nulluz ens in lapide est murus.Eodẽ mõ di-
cat de alijs.¶ 3ᵒ est notãdũ:ꝙ lz obliquus determinãs
rectũ poneret ab alia pte copule q̃ ille rectus:tñ tenet
se ex eadẽ pte cũ recto quẽ determinat vt hic.oẽs equũ
videt hõ:lz ly equũ ponat a pte subti:tñ se tenet ab ea-
dẽ pte qua se tenet hoc verbũ videt:qꝛ est eius determi
natio.ꝛ ideo ly equũ continet a parte predicati.

His pmissis sit pᵃ ꝯclo hec.ꝙ viso subto ꝛ pdi- pᵃ ꝯ
cato ppõnis de obliquo de verbo
psonali ipsa totalr ꝯuertẽda est:sicut ille de recto.pz cõ
clusio per rõnes post oppositũ spãliter cuz de nulla ap-
pareat instãtia.¶ Ex illa ꝯne sequr correlarie ppositi- Corrᵐ
tiones de obliquo ꝛ de verbo psonali ꝯuertunt similr:
sicut ille de recto.patet per ꝯnem precedentem.

Ad rõnes. ¶ Ad pmã dr.ꝙ iste ppõnes de vbis Ad pᵐ
impsonalibꝰ nõ debẽt ꝯuerti eo modo
quo ꝯuertunt in recto:sed mõ quo dcm est in p notabi-
li pmi articuli.¶ Ad zᵐ dr.ꝙ ista.nullus murus est in Ad zᵐ
lapide.nõ dz ꝯuerti aliq̃ istoꝝ modoꝝ:sz mõ quo dcm
est in zᵒ notabili scdi articuli.s.sic.nullum ens in lapide
est murus.Similr ꝯuertunt iste.nulla domꝰ est in hoie.
nullus furnus est in pane.nulla bursa est in pecunia.nul
lũ ens in hoie est domus.nulluz ens in pane est furnus.
nulluz ens in pecunia est bursa:ꝛ sic de alijs.¶ Ad 3ᵐ Ad 3ᵐ
dr ꝙ in ista.oẽm equũ videt hõ.ly equũ nõ est subz cũ
sit obliquus:imo est pars pdicati.ꝛ ly hõ est subm.ꝛ iõ
dicta ppositio est idefinita affirmatiua:ꝛ debet ꝯuerti
sic.videns equũ est hõ.sic vͦo fit vera transpositio termi-
noꝝ.nã in pᵃ videns equũ erat pdicatũ ꝛ ly hõ subm:ꝛ in
zᵃ est ecõuerso.¶ Ad 4ᵐ igit dr.ꝙ oẽs iste ppõnes bñ Ad 4ᵐ
possunt ꝯuerti.de pᵃ.hois quilibet asinus currit.hẽt pro
subto hoc totũ.ois asinꝰ:ꝛ pro pdicato ly currẽs.iõ ꝯuer
tit sic.aliqd currẽs est hois asinus.zᵃ vͦo.cuiuslibet hois
asinus currit.hẽt hoc totuz pro subto.hois asinus:qꝛ de
isto dr pdicatũ currens:ꝛ ideo ꝯuertit in hãc.aliqd cur-
rens est hois asinus.3ᵃ vͦo ppõ.s.asinus est soz.est trũca-
ta:eo ꝙ rectus a pte pdicati nõ est expssus.ꝛ ideo resol-
ui debet verbũ in suũ pticipiũ dicẽdo asinꝰ est ens soz.ꝛ
tũc ꝯuertet.aliqd ens soz.est asinꝰ.ꝛ si ly soz.poneret a
pte subti dicẽdo.asinꝰ est soz.ꝛ quereret quõ dz ꝯuerti.
rñdent ꝙ ibi subintelligit rectꝰ:vñ ppõ in se est trũca-
ta.subintelligit eñi ibi possessio:qꝛ ly soz.per se non põt
eẽ subm ppõnis.iõ tãtũ valet sicut hec.possessio sortis
est asinus:ꝛ ista ꝯuertat.ḡ asinus est possessio sortis.cau
tela tñ Arꝫ.est zᵒ elenchoꝝ cap zᵒ.ꝙ ad tales truncatas
hõ nõ rñdeat:ꝛ ex ꝯñti nõ ꝯuertat nisi per opponẽtem
cõpleant.Ex his oibꝰ quis diligẽter volẽs inspicere põt
ꝯuertere oẽs ppositiones de terminis obligs.¶ Ra-
tiones post oppositũ sunt pro pma ꝯne scdi articuli:ꝛ
eius correlario ꝛc.

Questio. XIX.

¶ Qõ ista mouet sup eisdẽ verbis ꝯñter ꝛ eodẽ caplo.

Consequẽter querit 19ᵒ.Utrũ ppo
sitiones in qbꝰ subij-
ciunt pronoĩa pᵉ vel zᵉ psone ꝯuertant:sicut
alie de ineẽ.¶ Arguit pmo ꝙ nõ.nam ista pᵒ
ppositio plata a sorte.ego sum soz.nõ ꝯuer-
tit.igit ꝛc.ꝯñtia tenet.añs declarat:qꝛ si ꝯuerteret:cõ-
uerteret in istã.soz.est ego:ꝛ hͦ nõ.eo ꝙ pnomẽ est pᵉ p-
sone ꝛ verbuz 3ᵉ.videt tñ ꝙ deberet eẽ eiusdem psone.

Confir° ergo ipsa nõ põt ꝯuerti. ¶ Cõfirmat᷑ sic. petrus nõ põt istã ꝯuertere. igit᷑ ipsa nõ põt ꝯuerti. ꝯñtia tenet: q2 nõ videt᷑ si ipsa eẽt ꝯuertibilis ꝓpter quã cãm petrus eam nõ posset ꝯuertẽ. añs ꝓbat᷑: q2 si sic ꝯuerteret eã in hãc. sortes est sortes. ⁊ hoc nõ: q2 subm ꝑme nõ est ꝑdicatuȝ scḋe: vel in istã. sor. est ego. ⁊ hoc non: q2 est falsa: q2 signi
2°. ficat ꝙ sor. est petrus. ¶ 2° sic. dicat᷑ platoni hec ꝓpositio. tu es plato. istam ipse nõ põt ꝯuertere. igit᷑ ⁊c. ꝯñtia tenet. ⁊ añs declarat᷑: q2 si sic ꝯuerteret eã in hãc. plato est ego. tũc subm ꝑme nõ est ꝑdicatuȝ scḋe: ⁊ si in hãc. plato es tu. tũc ꝯuertit eam in falsam: eo ꝙ dicit istum cui loquit᷑ esse platonẽ: qḋ est falsum: ⁊ tñ p° fuit vera.

In oppositum arguit᷑ sic: q2 regule ꝯuersionũ Ar. sunt gñales. igit᷑ debẽt ꝯuenire equalr oĩbus ꝓpõnib᷒ de ineẽ. igit᷑ debẽt ꝯuenire ꝓpõnib᷒ in qb᷒ subijciũt᷑ ꝓnoĩa p° vel 2° ꝑsone. p° ꝯclo pȝ ex terminis. ⁊ 2° pȝ: q2 ꝓpõnes in qb᷒ ponunt᷑ ꝓnoĩa p° vel 2° ꝑsone sũt de ineẽ. Cõfirmat᷑ nisi sic sit. sylli imꝑfecti in qb᷒ ponerent᷑ ꝓpõnes hñtes hꝫ ꝓnomina pro subiectis nõ possent perfici. ꝯñs est incõueniens. ꝓbat᷑ ꝯñtia: q2 perfectio debet fieri per ꝯuersionem istaꝝ ꝓpositionum. mõ ille ꝓpõnes nõ possent conuerti.

¶ In ista qõne erunt duo articuli. In p° rñdẽdum est ad qõnem. Scḋo de ꝯuersionibus multaꝝ ꝓpõnuȝ specialium mouende sunt dubitationes ⁊ soluende.

Quantum ad p^m. p° est notãdum. ꝙ ꝓpões hꝫ nõ hñt difficultatẽ in ꝯuertendo: nisi ex eo ꝙ ꝓnoĩa p° ꝑsone signãt reȝ de se loquentẽ. 2° vo
p° ꝯ rẽ ad quã fit ſmo. ¶ Hoc ꝓnotato sit p° ꝯclo hec. ꝓpões in qb᷒ ponunt᷑ ꝓnoĩa p° ꝑsone vel 2° optime possunt ꝯuerti ab eodẽ ꝓferẽte. pȝ: q2 optime seq᷑ tu es petrus. igit᷑ petrus es tu supposito ꝙ idẽ hõ ꝓferat ambas: nec mutet᷑ suppõ hui᷒ termini tu. silr optime seq᷑. ego sum
Corr° sor. g° sor. est ego. supposito ꝙ idẽ ꝓferat vt ꝑus. ¶ Correlarie seq̄tur. hꝫ ꝓpões pñt ꝯuerti: sicut alie de inesse. pȝ: q2 ꝓferunt᷑ per eudẽ ꝓferẽtẽ: sicut alie de ineẽ per ꝯnez
2° ꝯ precedẽteȝ. igit᷑ possunt ꝯuerti ⁊c. ¶ 2° ꝯclo est. hꝫ ꝓpões nõ possunt ꝯuerti a q̄libet. patet. nã ꝓpõ in qua ponit᷑ ꝓnoĩe p° ꝑsone solũ põt ꝯuerti ab ipsoꝝ ꝓferẽte. vt si sor. dicat. ego sum sor. nullus alius hõ mũdi põt ipsaȝ ꝯuertere: q2 si plato ꝯuertat eã sic. sortes est ego. ꝯuertit veꝝ in falsum: q2 2° est falsa: cũ significet sortẽ eẽ platonem. si aũt sic. sortes est sor. tũc nõ est ꝯuersio: q2 nõ fit terminoꝝ transpositio. Eodẽ mõ si platoni diceret᷑ hec ꝓpõ. tu es plato. ipse non põt eã ꝯuertere. patet per 2^am rõnẽ factã ante oppositũ. vñ ꝓbabile est ꝯcedere ꝙ aliqua est ꝓpositio scripta que iã de cetero per nullũ hoieȝ posset ꝯuerti. vnde si sor. qñ vixit scripsisset hãc. ego fui sortes: ⁊ postea moreret᷑. istã ꝓpõnẽ iã nullus hõ posset ꝯuertere. ratio est prius facta in ꝯne. Hec de primo.

Dubiu3 Quãtum ad 2^m. ꝑmo dubitat᷑ qũo ista debeat cõuerti. tumulus lapidũ est vnus. exercit᷒
R° rotũdus exercitus est. ¶ Et rñdet᷑ faciliter: ꝙ ista p° nõ debet sic ꝯuerti. vnũ est tumulus lapidũ: q2 est falsa. nec sic. vnus: vel vna est tumulus lapidũ: q2 est incõgrua: sȝ in talib᷒ subm attẽdendũ est ꝑdicato anteq̄̃ ꝯuertat᷑: vt tumulus lapidũ est vn᷒ tumulus. ⁊ tũc ꝯuertet᷑ sic. vn᷒ tumulus est tumulus lapidũ. Similr hec. exercitus rotũdus: resolnẽda est in hãc. exercitus est rotũdus exercitus. ¶ 3° aũt cõuertit᷑ sic. exercitus est. igit᷑ aliqḋ ens est exercit᷒. ⁊ capio ly ens ꝑcicipialr pro existẽs. nã sicut exercit᷒ existit: ita existẽs est exercit᷒. vñ seq̄tur. existẽs est exercit᷒. ergo vnũ est exercitus: q2 talia ꝑticipia sunt collectiua: vel saltẽ nõ min᷒ supponũt pro multitudine
Dubiu3 copulata q̄̃ pro vno. ¶ 2° dubitat᷑ qũo illa debeat ꝯuerti. Marcus ⁊ Tullius sunt. supposito ꝙ marcus ⁊ tulli᷒ sint termini synonymi: ⁊ videt᷑ ꝙ nõ possint cõuerti: q2 ꝯuerterent᷑ in hãc. entia sunt marcus ⁊ tullius. que falsa est: cũ soluȝ vnũ ens est marcus ⁊ tullius. ¶ Eodem Dubiu3
mõ dubitarẽ de ꝯuersione istius. a. ⁊ b. sunt. supposito ꝙ a. ⁊ b. sint termini synonymi. ¶ Rñdet᷑ facilr. ꝙ oẽs ta R°
les de ṽtute sermonis sunt false: q2 ꝯiũctio copulatiua ꝓprie debet ꝯiũgere iter diuersa. Et si iter terminos supponẽtes pro eodẽ ꝯiungat discrete ipsa ponit᷑: ⁊ sibi debet addi ṽbũ singularis numeri. vt dȝ sic dici. marcus ⁊ tullius est. ⁊ si auctas grãmaticoꝝ. in illo negaret᷑. ꝓbat᷑ rõne sic. quecũq3 sunt: sũt plura. a. ⁊ b. sunt. g°. a. ⁊ b. sunt plura. discursus est bon᷒: ⁊ maior manifeste vera: ⁊ ꝯclo falsa: supposito ꝙ. a. ⁊ b. significent vnũ idiuisibile. igit᷑ minor est falsa: que dicit. a. ⁊ b. sunt. igit᷑ pȝ: ꝙ talib᷒ terminis discretis synonymis debet addi ṽbuȝ singularis numeri: q2 si pluralis oro de ṽtute ſmonis sit falsa. per hoc pȝ qũo debet talis ꝯuerti: q2 ꝯuertet᷑ in hanc. entia sunt marcus ⁊ tullius. entia sunt. a. ⁊ b. sunt ambe false
sicut p°. ¶ 3° dubitat᷑. supposito ꝙ. a. significaret tãtum q̄ntum oĩs hõ qũo illa deberet ꝯuerti. a. est hõ. rñdet᷑ ꝙ Dubiu3
nõ debet ꝯuerti sic. hõ est. a. q2 p° est vera: eo ꝙ valet tãtũ sicut hõ. hec aũt est falsa: eo ꝙ significat ꝙ homo est oĩs hõ: sȝ debet ꝯuerti sic. hõ est hõ: nec mirũ: q2 p^m. ꝓpta ly. a. valet sincathegorema cum cathegoremate. ideo in ꝯuertente debet dimitti sincathegorema. valet enim tãtũ sicut oĩs hõ. dimittat᷑ ergo ly oĩs in ꝯuertẽte ⁊ erit bona ꝯuersio sicut in ꝯuertẽte istius. nemo est asin᷒. dimittit᷑ sincathegorema ꝑgnans ⁊ accipit᷑ ly nullus. con
uertit᷑ eñi sic. nullus asin᷒ est hõ. ¶ 4° dubitat᷑ supposi Dubiu3
to ꝙ ly. a. a ꝑte subti significet hoieȝ: ⁊ a ꝑte ꝑdicati asinum precise qũo debet ista cõuerti. oẽ. a. est risibile. hec eñi est vera: q2 valet tãtum sicut oĩs hõ est risibilis. ⁊ si ꝯuertat᷑ in hãc aliqḋ risibile est. a. ista est falsa: q2 valet
tãtũ sicut aliqḋ risibile est asin᷒ per casum. ¶ Rñdet᷑ R°
faciliter. ꝙ ꝓpõ ⁊ impositio nõ est admittẽda de facto in cõi mõ loquẽdi. vñ notet᷑ regula. ꝙ impositio termini depẽdens ex veritate ⁊ falsitate ꝓpõnis: vel ex ꝑpositione: vel postpositione copule de facto in cõi modo loquẽdi est admittenda. vt si. a. in ꝓpõne vera significet asinũ in falsa hoiem. nullo mõ ꝓpõ esset admittẽda. silr nec p°. Causa est. ex significatione terminoꝝ debet hẽri veritas vel falsitas ꝓpõnis: ⁊ etiã ex ꝑpositione vl postpositione copule. ⁊ igit᷑ hec impositio que est huic ꝯria. puta ex virtute haberet᷑ significatio: vel ex ꝑpositione: vel postpositione copule nõ est admittẽda. Aliter dicũt aliq. ꝙ ꝑdicta ꝓpositio põt cõuerti sic. aliqḋ risibile est
hõ: ⁊ nõ. a. ꝓbo istud: q2 ſm veritatem nõ est conuersio. Dubiu3
¶ 5° dubitat᷑. qũo debeat hec ꝯuerti. ad egrãduȝ requirit᷑
equus. hic ⁊ rome vẽdit᷑ piper. ad motuȝ requirit᷑ tps bis R°
potaui vinũ: ⁊ de cõsimilib᷒. ¶ Rñdet᷑ ad ista. ꝙ in p° ly equus est subm: q2 ipse est solus rectus: ⁊ hoc totũ requirit᷑ ad egrãdum est ꝑdicatũ. ⁊ ideo debet ꝯuerti: nec nõ sic. ꝙ requirit᷑ ad egrãdum est equus: q2 in p° ly equus supponit ꝑ se tñ ⁊ est vera ꝓpositio: ⁊ in 2° supponit determinate. ⁊ est falsa. Sed sic: qḋ requirit᷑ ad egrãduȝ est vel põt eẽ: vel imaginari eẽ est iste equus: vl ille equus: ⁊ sic de singulis descẽdendo disiũctim sub ly equus. sic eniȝ erit 2° vera sicut p°. Eodẽ mõ dicat᷑ de 3°. ꝙ requirit᷑ ad motuȝ est: vel põt esse ⁊c. hoc tps: vel hoc tẽpus: ⁊ sic de singulis: ⁊ est ꝯuersio reductiua. ¶ Ad 3^m dĩ ꝙ ipsa debet sic ꝯuerti cũ ly piper sit ſbm qḋ vẽdit᷑ hic ⁊ rome est hoc piper: vel hoc piper. ⁊ sic de singulis. ¶ Ad 4^m dĩ. ꝙ hoc totũ bina vice potaui vinũ est ꝑdicatum: ⁊ ly ego subm, ⁊ ideo ꝯuertit᷑ in hanc. qḋ potauit vinum aliqua

qua vice est vel fuit ego. ⁊ tūc nō debet capi signū hoc bis: qꝛ ipm includit signū vlē cū termino distribuibili. tātū enim valet sicut bina vice: ⁊ ideo ly vinum debet dimitti cū signū vlē in ↄuertēte non debet poni qd̄ in ↄuersa ponebaᷓ a parte subti. i. ante copulā: sꝫ addebaᷓ

Dubiū parti pdicati. ¶ 6° quereret gs quō ↄuertunᷓ iste. pluit. ningit. sedeo. curris. R̄ndeᷓ ꝙ in istis itelligiᷓ certum suppositum in pmis natura. In 3° ly ego. ⁊ in 4° ly tu. ⁊ ideo ↄuertunᷓ sic. p° due pluens est nā ⁊ ningēs est nā. ⁊

Dubiū 3ª sic. currēs est ego: ⁊ 4ª. currēs est tu. ¶ Ultimo dubitatur quō iste debeāt ↄuerti. a. fit. a. corrūpiᷓ. a. incipit

R° esse. a. desinit eē. ¶ R̄ndetur ꝙ p² ↄuertiᷓ sic. qd̄ fit est vel erit. a. qꝛ ly fit ampliat subm ad supponendū pro eo qd̄ est vel erit. z° sic. qd̄ corrūpitur est vel fuit. a. qꝛ sic ly corrūpiᷓ ampliat subm. Eodē mō de incipit icipiens oē est vel erit. a. ⁊. b. desinit esse desinens esse est vel fuit. a. hec de scđo. Nam ex diligēti studio quisquis istis inspectis oēs alias ppositiones faciliter conuertet.

Ad p^m **Ad rōnes.** ¶ Ad pmā negaᷓ ꝙ ista nō possit cōuerti. ego sum sortes: ⁊ ↄcediᷓ ꝙ ↄuertitur in hāc. sor. est ego. ⁊ negaᷓ ꝙ illa est incōgrua. ⁊ qn̄ dī ꝙ pnomen est pme psone ⁊ verbum tertie. dī ꝙ hoc nō est incōueniens: si pnomen sit pdicatū. nam nō opꝫ predicatū ⁊ verbū ↄuenire in psonam: sed solū hoc requiritur de supposito ⁊ apposito.

Ad ↄfirnatōez ¶ Ad ↄfirmationē conceditᷓ ꝙ Petrus istā dictā a sor. nō pōt ↄuertere. hec enim est pro ↄ̄ne z°: sed negaᷓ ↄn̄tia. igiᷓ ipsa non pōt ↄuerti: qꝛ pferens eam potest ipsam ↄuertere. ⁊ qn̄ petebatur ratio pp̄ter quam petrus non pōt. ⁊ sortes pōt. dī ꝙ est ꝙ ly ego significat semꝑ rē de se loquētem. Et ideo in ppōne quā sor. dixit subꝫ supponit pro sorte ⁊ est vā: ⁊ si petrus vellet eā ↄuertere supponeret pro petro: ⁊ est falsum.

Ad z^m ¶ Ad z^m ↄcediᷓ ꝙ plato nō pōt istā sibi dictā cōuertere. tu es plato. cū h̄ stat ꝙ pferēs eā pōt. ⁊ ideo illa rō arguit pro ↄ̄ne z°. ¶ Rōnes post oppositū arguunt pro correlario ↄ̄nis pme. Hec de qōne. Qō. XX.

¶ Questio ↄsequēter mota est super eodē textu ⁊ caplo.

Queritur 20°. Utrū ↄuersio ppōnum: de inesse sit ↄn̄tia formalis.

p° ¶ Arguiᷓ p° ꝙ nō. ↄn̄tia que tenet gratia significationis terminoꝝ nō est formalis. cōuersio est hm̄. ergo ⁊c̄. maior pꝫ: qꝛ significatio tenet se ex pte materie in ppōne ⁊ nō ex pte forme. minor declaraᷓ: qꝛ ↄuersio solū ex hoc tenet ꝙ terminꝰ idē significat a pte subti ⁊ a parte pdicati. vn̄ si aliud significaret qn̄ eēt predicatū q̄ qn̄ eēt subm ↄuersio non teneret. vt si. a. a pte subti significaret hoiez: ⁊ a pte pdicati asinū: hec ↄuersio nō valeret. a. est hō. igiᷓ hō est. a. p² eni vera est: qꝛ significat ꝙ hō est hō. z^a vō falsa: quia significat ꝙ hō est asinꝰ. igiᷓ ↄuersio non tenet nisi gr̄a significationis termini: quia idē significat ante copulaꝫ ⁊ post copulā.

z° ¶ z° sic. ↄuersio nō tenet in oībꝰ terminis. ergo nō est ↄn̄tia formalis. ↄn̄tia tenet ex eo: qꝛ formalis ↄn̄tia dꝫ tenē in gbuscumqꝫ terminis ↄsilr dispositis q̄litercūqꝫ sig̃antibꝰ. an̄s pꝫ: qꝛ nō seqtur in ↄuersione vlis negatiue. nullū mortuū est hō. g̃ nullus hō est mortuus. ⁊ si dicaᷓ ꝙ debet cōuerti sic. g̃ nihil qd̄ est hō est mortuū. pꝫ ꝙ nō est ↄuersio: qꝛ nō fit de pdicato subm ⁊ econ̄. plato eni est subm z^e: sꝫ pdicatū p^e. put notuꝫ est.

3° ¶ 3° sic. nulla ↄn̄tia est formalis. g̃ ↄuersio nō est ↄn̄tia formalis. ↄn̄tia tenet. an̄s declaᷓ: qꝛ si aliq̄ eēt formalis maxime eēt facta in celarent: ꝙ aūt nō sit formalis declaraᷓ sic: qꝛ nō seqtur. nihil qd̄ est: est gn̄andum. oīs hō est qui est. ergo nullus hō est gn̄andus: ⁊ tn̄ hic arguiᷓ in celarent: igiᷓ videᷓ ꝙ nulla ↄn̄tia sit formalis. ↄn̄tia est nota. an̄s declaᷓ. puta ꝙ nō seqtur: qꝛ pmisse sūt manifeste vere ⁊ ↄclo est falsa: qꝛ sua ↄtradictoria est vera. aliqs hō est gn̄andus. prout pꝫ ex ampliationibꝰ. ¶ 4° 4°

sic. ↄuersio nō est argumētatio. igiᷓ nō est ↄn̄tia formalis. ↄn̄tia tenet: qꝛ oīs ↄn̄tia formalis est argumentatio. an̄s pbaᷓ: ↄuersio nō cōponiᷓ ex argumēto. g̃ nō est argumētatio. ↄn̄a tenet per diffōnē argumētationis. qua dī ꝙ argumētatio est oīo cōposita ex argumēto ⁊c̄. an̄s declaᷓ: qꝛ oē argᵐ pbat. mō in ↄuersione nihil pbaᷓ. ꝙ argumētū pbet. pꝫ per diffōnē argumenti qua dī. argᵐ est ratio rei dubie faciens fidē. ꝙ aūt ↄuersio nō pbet notū est de se: qꝛ ↄuersa nō est notior ↄuertente. ¶ 5° sic. 5°

ↄuersio nō est. igiᷓ nō est ↄn̄tia formalis. ↄn̄a nota. an̄s pbaᷓ. ptes eius nō sunt. igiᷓ ipsa nō est. ↄn̄a iteꝝ nota. an̄s pꝫ: qꝛ qn̄ ↄuersa est ↄuertens nō est: ⁊ ecōtra saltē in notabilibꝰ. mō ↄuertens ⁊ ↄuersa sunt ptes ↄuersionis.

In oppositum videᷓ eē phs in p° huius. nā pbat ↄuersiones in terminis nō significatis volens per h̄ ostēdere ꝙ ipse formalr̄ tenet in gbuscūqꝫ termis. ¶ Cōfirmaᷓ. nā si solū eēnt ↄn̄tie mālēs: ita posset pticularis negatiua ↄuerti simplr̄: sicut pticularis affirmatiua. ↄn̄s est ↄ̄ phm. ⁊ pbaᷓ ↄn̄a. mālr̄ optime seqtur. aliqs hō nō est equꝰ. aliqs equus non est hō. ¶ z° sic. nisi ↄuersio teneret formalr̄ sylli z^e ⁊ 3^e figuraꝝ nō eēnt formales. ↄn̄s est ↄ̄ oēs logicos: ⁊ tꝫ ↄn̄a: qꝛ pbāt p ↄuersionē. si igiᷓ iprobatio nō eēt formalis: nec ipsi sylli pdicati erūt formales: qd̄ pꝫ p diffōnē ↄuersionis q̄ dī ꝙ est formalis ↄn̄tia duaꝝ ppōnū carhe^{rum} ⁊c̄.

¶ In ista qōne erūt duo articuli. In p° vidēdū est qd fit ↄn̄tia formalis. z° r̄ndendum est ad qōnem.

Quantum ad p^m p describiᷓ ↄn̄tia formalis sic. est ↄn̄a que tenet in oībꝰ qualitercūqꝫ significātibꝰ retēta ↄsili forma. vt. a. est. g̃. a. est. ¶ z° est notādū ꝙ forma ppōnis ↄsistit in his q̄tuor qualitate: q̄titate: copula magis pncipali: ⁊ minus pncipali: si plures fuerint copule: ⁊ ordinatione terminoꝝ. est g̃ eadeꝫ forma ppōnū eadē q̄litate eadē q̄titate idētitate oīum copulaꝝ ⁊ eadē ordinatio terminoꝝ. pbaᷓ sic. ꝙ nō q̄litas ⁊ eꝫ. pꝫ. alꝛ eiusdē forme eēnt barbara ⁊ celarent. De q̄titas. pꝫ. alꝛ eiusdē forme eēnt barbara ⁊ darij: qꝛ pmi duo sūt eiusdē q̄titatis: ⁊ scđi duo eiusdē q̄litatis. ꝙ copula. pꝫ. alꝛ eiusdē forme eēnt ppōnes de pterito ⁊ presenti. vt hō est aīal. ⁊ hō fuit aīal. sꝫ ꝙ ordinatio terminoꝝ. pbaᷓ. qꝛ alꝛ eiusdē forme eēnt celarēt ⁊ cesare: qꝛ sunt earūdē qualitatum q̄titatuꝫ ⁊ copulaꝝ. igiᷓ pꝫ ꝙ oīa ista q̄tuor reqrunᷓ ad idētitateꝫ formalē ppōnum.

¶ Ex quo seqtur correlarie. ꝙ iste ppōnes sunt eiusdē Corᵐ forme. lapis currit. ⁊ hō currit: qꝛ predicta q̄tuor sunt in eis consilia. ¶ Ex quo seqtur z° ꝙ ↄn̄tia ab iferiori ad Corᵐ zᵐ supius nō est formalis. vt hō currit, ergo aīal currit. pꝫ: qꝛ nō seqtur. hō currit. ergo lapis currit. cū oēs iste tres aīal currit. hō currit. lapis currit. sint eiusdem forme: vt dcm̄ est. Eodē mō argui posset. ꝙ ↄn̄tia que tenet per locū a diffōne. vel ↄsimiles alie ↄn̄tie tenentes per locos dialecticos nō sunt formales: sunt tn̄ bone. ¶ 3° sequeretᷓ. Corᵐ 3ᵐ ꝙ significatio termini nō tenet se ex pte forme. pꝫ: qꝛ gcqd termini significarēt cum oēs sylli facti in pmo mō pme figure de ineē ⁊ de psenti eiusdē forme. g̃ idētitas significationis nō reqriᷓ ad eandē formā. ¶ 4° sequereᷓ. Corᵐ 4ᵐ ꝙ veritas ⁊ falsitas ppōnum nō tenerent se ex parte forme. pbaᷓ sicut pcedēs spālitet. cum veritas ⁊ falsitas se teneant ex pte significationis terminoꝝ: que nō tenēt se ex pte forme: vt statim dicebaᷓ. ¶ Ultimo Corᵐ 5ᵐ sequereᷓ. ꝙ oēs ↄn̄tie que tenēt gr̄a significationis terminoꝝ sunt mālēs sicut ista. hō currit. igiᷓ aīal currit. ⁊

consimiles. patet: qr significatio nõ tenet se ex parte forme. vt in 3o correlario dctm est. Hec de p° articulo.

1a **Quātum** ad 2m sit p° pclusio hec. pversio sicut cõiter psueuit sylls non est pñtia formalis. pbat per 2m rõnem factã ante oppositũ: qr nõ tenet in oib⁹ terminis retẽta psimili forma. ergo nõ est pñtia formalis. pñtia tenet per dicta in p° articulo. añs declarat pmo de ista. nullũ. b. est. a. igit nullũ. a. est. b. qr ista pña nõ valet. nullũ mortuum est hõ. igit nullus hõ est mortuus: r tñ ppões iste sunt psilis forme sicut pme due. aliqd. b. est. a. igi aliqd. a. est. b. qr nõ seqtur. aliqs homo est mortuus. ergo aliqd mortuũ est homo: r tñ iste sunt psimilis forme. sic igit pz qp pversio tam affirmatiuarum qz negatiuarum facta cõiter: sicut solet fieri nõ tenet in oibus terminis. ¶ 2a pclusio est. qp pversio ppositionum de inee r de psenti: vt de verbis psonalib⁹ est pñtia formalis: dum tñ subto tã pverse qz pvertẽtis pponat hoc additum: qd est vt optime seqtur r formalr: nihil qd est b. est. a. igit nihil qd est. a. est. b. Similr in affirmatiuis: omne qd est. b. vel aliqd qd est. b. est. a. seqtur igit aliqd qd est. a. est. b. pbat sic pña que tenet in oib⁹ terminis: qualitercũqz terminis dispositis est formalis: sz illa cõuersio est hõ. ergo est pñtia formalis. maior pz ex pmo articulo. minor declarat. nã tã in terminis ampliatiuis qz in nõ ampliatiuis: qz in termis captis cũ sincathegorematib⁹ ra pte pdicati qz captis sine eis tenet hõ pña: r in nullis terminis repit instãtia. igitur seqtur qp sic est pñtia formalis. pñtia nota r añs patet. seqtur eni nihil qd est mortuũ est hõ. igit nihil qd est hõ est mortuum. silr seqtur. nihil qd est hõ est omne anial. ergo nihil qd est omne aial est hõ. r nihil qd est hõ est asinus. igit nihil qd est asinus est hõ: r breuiter quõcũqz termini disponunt semp tenet hõ pversio: eo qp per hoc additũ qd est. ois aliena ampliatio r restrictio impedit: r possunt pbari eodez mõ quo Aristo. eas pbauit: qr ex opposito pñtis seqtur oppositũ añtis formalr. eodẽ mõ dicat de illis de pdicato addẽdo a pte subti hoc additũ qd fuit. r in illis de futuro hoc additũ qd erit.

Contra. ¶ Sed forsan instabit qs dicẽdo sic. in hoc mõ pvertẽdi nõ fit de pdicato subm. igit hic nõ est pversio in terminis. pñtia est plana. r añs patet: qr in p° nihil qd est. b. est. a. solũz ly. a. est pdicatuz: r in 2° nihil qd est. a. est. b. hoc totũ ens qd est. a. est subz. similr solũ ly. b. est pdicatũ 2i. r hoc totũ ens qd est. b. est subz p'. Rñdeo qp verum est cũ nõ fit precise de subto pdicatũ r ecõtra: sed fit cũ hoc addito qd est. sed qr hoc additũ est idẽ in oib⁹: r quo ad aliqua fit trãspositio terminorum. ideo adhuc sufficiẽter meret dici pversio in terminis: qr est in terminis addito h termino qd est. Jux qd glosanda est diffinitio pversiõis sic. qd est duarum ppõnũ cathegoricarum vtroqz termino ordine ecõuerso participãtiũ exclusõ h addito qd est vnius ad aliam formalis pñtia. Circa pdicta est aduertẽdum qp scholaris aut magister reqsitus de pversione istius. homo est aial: vel alicuius cõsimilis debet eam conuertere sicut cõiter dicitur: ne forte ignorantes credant qp cõmunem modum pvertendi ignoret: sed si de formalitate psequentie interrogetur. tunc dicat modo quo ex superius dictis nunc ostẽsum est. Hec de scdo.

Ad 1m **Ad rõnes.** ¶ Ad pmaz pceditur maior. qp pñtia que tenet gratia significationis terminorum admisse: vel admissibilis a cõitate nõ est formalis: r negat minor qp pversio est hõ. Ad pbationez pcedit. qp pversio solũ ex hoc tenet: qr terminus pro eadẽ accipit ante copulã r post copulã seu a pte subti r pdicati. nã alias impositio ipsa a cõitate nõ est admittẽda. sin qua terminus ante copulã significaret hoiem: r post copulam asinũ: r hec est ante dictũ in questione pcedenti: r ideo ratio nõ pcedit.

Ad 2m ¶ Ad 2m pcedit qp ipsa pcludit qp pversio facta mõ quo cõiter fit non est pñtia formalis: r hoc est pro p° pclõne. pra 2m aũt ratio nõ pcedit.

Ad 3m ¶ Ad 3m negat añs qp nulla pñtia sit formalis. Ad pbationẽ pcedit qp celarẽt pñtia est formalis: duz tñ fiat bona regulatio scdm exigẽtiã modi. Ad pbationẽ pcedit qp sylls ille nõ valet. causa est: qr ly hõ in minore solum supponit pro eis qui sunt in pnc supponit tã pro eis qui sunt qz pro eis qui erũt: nec mirum: qr nõ valet: qr male regulat. si eni formalr deberet tenere ille modus: r alij modi figurarum: oporteret tã subtis pmissarum qz subto cõclusionis pponi. hoc additũ qd est sicut postea videbit.

Ad 4m ¶ Ad 4m distiguit de argumẽtatione. nã põt capi stricte: r sic vocat argumẽtatio pbatiua. Alio mõ põt capi large: r sic vocatur pñtia bona. Tertio mõ largissime: r sic vocat quelibet pñtia siue bona siue mala. ¶ Per h rñdet ad rõnem pcedẽdo añs. qp pversio in vtute ppria nõ est argumẽtatio capiendo argumẽtationẽ stricte sicut eã capit Petrus hispanus: qr ipsa in vtute ppria nihil pbat: sed negat pñtia qua infert. igit non est pñtia formalis. nã multiplices sunt pñtie formales vt ab eodẽ ad idẽ. a copulatiua ad alterã partẽ: r a pte disiũctiue ad totã disiunctiuã. Et ad pbationez qñ dicebat. qp ois pñtia formalis est argumẽtatio: pcedit capiendo argumẽtationẽ large: sed capiẽdo argumentationẽ stricte nõ est verum: r sic rõ pcedit: nõ tñ credat qp in ista solutione velim negare qn qñqz pversio ex inaduertẽtia rñdẽtis pbet. vtputa si cũ aduertat aduersam soluz: r nõ videat qũo ex ea sequat pvertẽs: sed in vtute ppa volo dicere qp nõ pbat.

Ad 5m ¶ Ad 5m negatur añs. s. qp pversio nõ est. Ad pbationẽ qñ di. s. qñ pversa est pvertens nõ est r ecõtra. di qp est verum loquendo de eodẽ tpe adequate: sed tñ tam pvertens qz pversa sunt pro eodẽ tpe totali. vt vna per prius r alia per posterius. r ideo partes pversionis successiue sunt: r eodẽ modo debet dici qp est cõuersio. ¶ Rõnes post oppositũ pbant pnem 2m scdi articuli. Hec de qõne. Questio. XXI.

¶ Eodez aũt modo se habebit r in necessarijs ppõnibus r que sequunt. Caplo eodem.

Consequẽter querit 21°. Utrum ppositiones modales de sensu composito debeãt pverti sicut alie de inee. ¶ Et arguit p° qp nõ: qr nõ seqtur. nullum in impoe est hoiem currere. g nullũ hominẽ currere est impoe: r tñ hic est pversio vlis negatiue sicut in illis de inee. g rc. pña est nota. r añs pro prima parte patet: qr p° est vera: sed 2° nullũ hoiez currere est impoe est falsa: qr significat qp hec ppõ. nullus hõ currit. est impoe. 1° ¶ 2° sic ista ppõ. impoe est hoiez eẽ asinũ. nõ pvertit sicut illa de inee. igit rc. pñtia nota. añs pbat: qr illa pvertit in hãc. hoiem eẽ asinũ est impoe. mõ hec est affirmatiua put notũ est: r p° fuit negatiua: qr impoe valet tãtuz sicut nõ r poe. r ideo sensus pme fuit iste. nullũ impoe est hoiez eẽ asinum: que est mere negatiua: r sic negatiua pvertitur in affirmatiuã in istis cõpositis qd nõ fit in alijs de iee. 2° ¶ 3° sic hñ seqtur. possibile est hoiem currere. ergo omne qd est hoiez currere est poe: r tñ sic non pvertunt ille de inee. g rc. pñtia est nota. añs pbat. 2a pars patet: qr in ipsis de inee nunqz indefinita pvertit in pticularẽ pro p° pte. pbat: qr in modalib⁹ dcm pticulare eqpollet vli. r ideo eqpollet dcm hoiez currere est possibile: r oẽ qd est hoiem currere est possibile. 3°

4° possibile.¶ 4° sic. Ar. docet eas sic conuertere. necesse
est oē.a.esse.b.ergo neĉe est aliqđ.b.esse.a.ꝛ sic nō ꝯuer
tunť:ꝛ sic de inesse.igiť ꝛc̄.ꝯñtia est nota.añs pro pᵃ pte
pȝ in lrã.pro 2ᵃ pte manifestū est:qꝛ hic ly neĉe est subm
tā in ꝯuertēte ꝙ in ꝯuersa ꝛ nō est ita in ꝯuersione illa
5° rū de ineē.¶ 5° sic.ista ꝯuersio quo ad partē dicti nō va
let sicut in illis de ineē.ḡ ꝛc̄.ꝯñtia tenet:qꝛ de illa ꝯuer
sione loquebať phs.añs pȝ:qꝛ nō seqtur.oē aial esse ho
minē est falsuȝ vel impole.igiť aliquē hoiem eē aial est
falsuȝ vel impole.añs est manifeste verꝫ:ꝛ ꝯñs falsum.

In oppositum est philosophus in isto primo. ¶ Pro ista qōne est notādū.
ꝙ ꝓpōnū modaliū cōpositaꝝ duplex est ꝯuersio sicut
huius.sortē currere est pole.vna est quoad totā ꝓpōnē:
ꝛ sic ꝯuerteť in hāc.possibile est sor.currere.alia est quo
ad partes dicti:ꝛ sic ꝯuertiť in hanc.aliqđ currēs eē sor
tez est possibile.ideo in qōne erūt duo articuli.In pᵒ est
vidēduȝ de ꝯuersione illaꝝ quo ad se totas. In 2ᵒ vidē
dum est de ꝯuersione earūdem que sit penes ptes dicti.

Quātum ad pᵐ pmo est notāduȝ.ꝙ modi facien
tes ꝓpositionē modalē sunt illi qui nati
sunt verificari de tota ꝓpositione:inq̄ntum est ꝓpositio
vt isti.possibile.creditū.ꝛ cōsimiles.¶ 2ᵒ est notādum.
ꝙ hō faciunt ꝓpositionē modaleȝ de sensu cōposito:qñ
se tenēt a parte subti vel p̄dicati.vt hic.possibile est sor
tem currere:vel sortē currere est possibile.Sed faciunt
ꝓpositionē modalē de sensu diuiso:qñ tenent se a parte
copule:vt hic.sortē possibile est currere.puta quādo po
nuntur inter verbū ꝛ nomen:ꝛ ista magis dicta sunt in
modalibus diuisis.¶ 3ᵒ est notāduȝ.ꝙ hō ꝓpositiones
cōposite sunt vere de ineē.nā sunt de simplici inheren
tia p̄dicati ad subȝ:vt ita p̄dicatū simplr īhereat subto
in ista.sortez currere est possibile:sicut in ista.homo est
aial:qꝛ vtrobiqȝ inheret mediāte copula. puta hoc vbo
est:ꝛ ideo sicut vna est mere de inesse sic ꝛ alia: quapro
pter ista ꝯñtia non valet.ista est modalis cōposita.igiť
est modalis:qꝛ ꝓprie solū modales diuise sunt modales
eodē mō est de cōsimilibus sicut de ista.sortem currere
est possibile.¶ 4ᵒ est notāduȝ.ꝙ iste ꝓpositiones sortē
currere est possibile.oēm hoīeȝ esse aial est necesse.ꝛ cō
similes oēs sunt verificate:ꝛ subm eaꝝ est totū dcm̄ qđ
precedit hoc verbuȝ est fiunt vles p̄ponēdo eis signum
vlē.pmo sic.oēm sortē currere est possibile. 2ᵒ sic.omne
qđ est oēm hoiem eē aial est necesse:ꝛ sic dicať de alijs.
Aduertať tñ de ista.nulluȝ hoiem currere est impole:ꝛ
de qualibet cōsimili negatiua.si ly nullū cadat sup to
tam ꝓpositionē:ipsa est negatiua tātuȝ valēs sicut hec.
nulla talis ꝓpositio homo currit est impolis:ȝ si ly nul
lum solū cadat sup dictum.tūc ipsa est indefinita affir
matiua tātuȝ valens sicut hec talis ꝓpositio.nullus cur
rit est impolis. ¶ Ultimo est notāduȝ qđ quidā dicūt:
ꝙ in istis modalibꝰ cōpositis:vbi dictū est subm parti
cularis eq̄pollet vli.vt dicūt:ꝙ eq̄pollet dicit hoieȝ cur
rere est possibile.ꝛ male iudicio meo.in pᵒ hoiem curre
re est possibile.ly hoiem currere supponit mālr pro se ꝛ
quolibet sibi sili:ꝛ etiā pro qualibet ꝓpositione sua de
recto pro qualibet tali.homo currit.modo lȝ verꝫ sit ꝙ
quelibet talis de recto est possibilis:cū oratio idefinita
pro qua est ecōuerso subm supponit nō est possibilis:qꝛ
nō est ꝓpositio.vñ ꝯdictoria istius est vera.s.hec.aliqđ
hoiem currere nō est possibile. puta hec oratio idefini
ta.hoiem currere.Similr ille nō eq̄pollent. Marsiliū
nō esse est verꝫ in potētia.pᵃ enīȝ est simplr vera:qꝛ ista
ꝓpositio.Marsilius nō est:est in potētia vera. 2ᵃ est fal
sa:qꝛ ista ꝓpositio in mēte marsilij nō est vera in poten
tia:ꝛ nunq̄ȝ pōt esse vera.nā quādiu eius subm est ipsa
est falsa:ꝛ subto eius corrupto:ipsa etiā nō erit. ¶ His
premissis sit pᵃ ꝯclo rñsalis hec ad istū articulū.ꝙ ꝓpo
sitiones modales de sensu cōposito quo ad ꝯuersionem
suā totalē debent ꝯuerti cōsimilr sicut ille de ineē.ꝓba
tur.sicut ipse sunt mere de ineē.ḡ debēt ꝯuerti sicut ille
de ineē.ꝯñtia est vera ꝛ añs pȝ in 3ᵒ notabili.

Quātum ad 2ᵐ articulū pᵒ est notādum. ꝙ regule
sunt logice.ex vero non seqť nisi verꝫ.ex
possibili possibile.ꝛ ex neĉio neĉium . quaꝝ ꝓbationes
dimitto ꝓpter breuitatē.naȝ pᵃ ꝓbať 2ᵒ huius cap̄ 2ᵒ.ꝛ
alie due satis ꝓbanť pmo posterioꝝ cap̄ 6ᵒ. ¶ 2ᵒ est no
tādum.ꝙ si ad aliqđ añs seqtur ꝯñs ꝙ addito añti hoc
mō verꝫ:vel hoc mō possibile:vel hoc mō neĉium cum
ꝯstantia subti ꝯñter iterum erit bona ꝯñtia.pȝ ex pᵒ: qꝛ
ex vero nō seqtur nisi verꝫ ꝛc̄.Et intelligiť notabile spe
cialr in ꝯñtijs ꝯuersiuis.¶ 3ᵒ est notādum.ꝙ ex impoli
seu falso bñ seqtur pole seu verꝫ.pȝ 2ᵒ huiꝰ caplo 2ᵒ.

His premissis sit pᵃ ꝯclusio hec.ꝙ ꝓpositiones
modales composite modificate pᵃ ꝯclo
his modis falsuȝ impole non debent ꝯuerti quo ad par
tes dicti sicut iste de ineē.patet:qꝛ nō seqtur aliquē ho
minē nō esse aial est falsum vel impole.ergo aliqđ aial
non esse hoieȝ est falsuȝ ꝛ impossibile.nec seqtur.omne
aial esse hominem est falsum:vel impossibile. ergo ali
quem hoiem esse aial est falsum vel impossibile.antece
dentia enim sunt vera ꝛ ꝯñtia falsa:nec miruȝ. nam ex
impossibili seu falso bene seqtur verꝫ vel possibile:vt di
ctum est.¶ 2ᵃ ꝯclusio est hec.ꝓpositiones modales mo 2ᵃ ꝯ
dificate his modis verꝫ.possibile.neĉiuȝ.adhuc nō pos
sunt formaliter quo ad dcm̄ cōuerti sicut ille de inesse.
patet:qꝛ non seqtur.hominez esse aial est possibile.ergo
aial esse hoiem est possibile.posito enīȝ ꝙ ista ꝓpositio.
aial est homo.nō esset in reꝝ natura.añs esset verꝫ.ꝯñs
tñ falsum:qꝛ nullū pro quo supponeret subm eius esset
possibile:eo ꝙ hec ꝓpositio.aial est homo nō esset.¶ 3ᵃ 3ᵃ ꝯ
cōclusio ꝛ rñsalis est hec.ꝙ hō ꝓpōnes modificate his
modis.verꝫ.possibile.ꝛ neĉium.quo ad ptes dicti bene
possunt cōuerti supposita in añte cōstantia ꝓpositionis
pro qua supponit dcm̄ ꝯñtis.patet:qꝛ optime seqtur.nul
lum.a.esse.b.est possibile.ex ista.nullū.a.esse.b.est.ergo
nullū.a.eē.b.est possibile.nā deposito hoc mō possibile.
ꝯña esset bona.ergo ipso addito supposita ꝯstātia subti
ꝯñtis iterꝫ erit bona per 2ᵐ notabile.Eodē modo argue
retur de vero ꝛ necessario.similiter ꝓbareť ꝯñtia si di
cťuȝ esset vlē vel particulare affirmatiuū:vt optime se
quitur.hoiem currere est verꝫ:ꝛ hec ꝓpositio.currēs est
homo est.ergo currens esse hoiem est verꝫ. Et ad hoc ꝙ
ꝯclusiones sint veriores supponať in oībus retenta ea
dem significatione terminoꝝ.Et hec de 2ᵒ articulo.

Ad rōnes. ¶ Ad pmaȝ dř.ꝙ ꝯñtia est bona.nul Ad pᵐ
lum impossibile est hominez currere.
ergo nullum hoiem currere est impossibile. Et hoc ꝓut
ly nullum.referť super totā ꝓpositionē sicut in antece
dente:ꝛ ideo negať ꝙ ipsa valeat tātum ꝙ hec sit ipos
sibilis.nullus homo currit:ꝛ hoc est satis dcm̄ in 4ᵒ no
tabili pmi articuli.¶ Ad 2ᵐ ꝯcediť ꝙ bene seqtur.im Ad 2ᵐ
possibile est hoiem esse asinum.ergo hoiem esse asinum
est impossibile:ꝛ negať ꝙ ita nō ꝯuertanť ille de inesse.
Ad ꝓbationem negať ꝙ pma sit negatiua: qꝛ negatio
inclusa in hoc modo impossibile est infinitans. ꝛ ideo
tātum est dicere impossibile sicut nō possibile:vel sicut
nullū possibile capiēdo ly nō:nō infinitāter . ꝛ ideo an
tecedens est affirmatiuum sicut ꝯñs. ¶ Ad 3ᵐ negať Ad 3ᵐ
hec ꝯñtia.possibile est hoiem currere.ergo omne qđ est

bolem currere est possibile. probatum enim est in 5° notabili qd nō valet. Ad 4m conceditur. Ad 4m q Az. dicit eas sic cōuerti. necesse est nullū.a.esse.b.igif necesse est nullum.b.esse.a. et hoc quo ad partes dicti. et qñ dr q sic nō conuertuntur ille de inesse quo ad totam propositionez: sed quo ad partes dicti utriqz sic conuertuntur. Ad 5m conceditur q ipsa concluditur: qz est pro prima conclusione secūdi articuli. Ratio post oppositum est pro conclusione tertia eiusdem articuli. Questio. XXII.

Questio hec pariter mota est sup eodē textu et cap ro.

Queritur 22°. Utrum propositiones de possibili diuise cōuertantur sicut ille de inesse. Et arguitur primo q nō: qz non sequitur aliqs puer pōt esse senex. aliqua virgo pōt esse mulier. ergo aliquis senex potest esse puer. vel aliqua mulier potest esse virgo. antecedētia enim sunt manifeste vera et cōñtia apparent falsa. naz ille qui est senex nō potest iterum fieri puer. nec illa que est mulier poterit fieri virgo. similiter in negatiuis. nō enim sequitur. nullus qui est senex pōt esse puer. ergo nullus qui est puer pōt esse senex. nā antecedēs est verū et cōñs falsum. 2° arguitur sic: ille de contingenti non conuertunt sicut ille de inesse. ergo nec ille de possibili. cōñtia tenet per phm 2° periarmenias caplo 2°. vbi vult q contingens equipolleat possibili. ancedens patet per phm primo huius cap 2°. vbi vult propositiones de contingenti cōuerti in oppositaz qualitatem. et expressius caplo 3°. vbi vult q vlis negatiua de contingenti non conuertit in terminis. 3° sic. ois luna potest non lucere. ergo omne lucens potest non esse luna. antecedens enim est manifeste verum. et cōñs falsum: cum suum cōtradictorium sit verum. s. hoc aliquod lucens de necessitate est luna. q aūt hec sit vera patet: qz valet tātum sicut hec aliqd qd est vel pōt esse lucens de necessitate est luna: et hoc est verum. 4° sic non sequitur aliqd lucens non potest nō esse luna. ergo aliqua luna nō potest nō esse lucens. aūs est verum: qz valet ista. aliquid qd est vel potest esse lucens nō potest non esse luna: et hoc est verum pro luna: et consequens est manifeste falsum: cum luna possit eclipsari.

In oppositum arguitur. ille de necesse cōuertunt sicut ille de inesse. primo huius et 2°. ergo ille de possibili. cōñtia tenet: qz ois de possibili equipollet alicui de necesse. 2° periarmenias caplo quo prius.

In hac qone primo pmittēda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quantum ad primum primo est notandū. q subiectū modalium diuisaz in quibus ponitur aliquis hoz quatuor modoz. possibile. impossibile. contingens et necessariū: nisi restringant ampliantur ad supponendum pro eo qd est vel pōt esse. Ut in ampliationibus: et satis patet per phm primo huius cap 12°. vbi dicit. ita ampliari subm propositionis de contingenti et de notāter q nisi impediat: qz si subm restringeretur per hoc additū qd est. vel aliqd hmōi. vt hic. quod est creās de necessitate est deus: tūc non ampliaret. 2° est notandum. q aliqui volunt propositiones de subtis ampliatis exponi per disiunctiuā hoc modo. homo potest esse asinus. ergo qui est homo potest esse asinus: et sm illos hec est concedenda. luna lucens de necessitate nō est luna que satis male sonat. probatur: tñ per eos supposito q luna actu nō luceat. ponūt eniz eam sic. qd est luna lucens de necessitate nō est luna: vel qd potest esse luna lucens de necessitate nō est luna. modo hec disiunctiua est vera: eo q 2ª pars est vera cum nihil sit luna lucens per casum. ergo ex opposita per eam etiā est vera: qd est propositum. Eodem modo haberem concedere hanc. deus creans de necessitate non est deus: posito q deus actu nō crearet. Et contra eos arguitur sic. propositio mere cathegorica nō debet exponi per disiunctiuā: sed quelibet talis est mere cathegorica. ergo etc. maior nota. minor patet de se. 2° sic. propositio mere vniuoca: cuius subtum supponit disiunctiue pro certis suis suppositis: et in qua nō ponit aliqua dictio aliena sicut esset exceptiua vel exclusiua: vel cōsimilis nō debet exponi per disiunctiuā: sed tales propositiones sunt hmōi. igitur etc. maior nota. factum enim esset hāc (homo est aial) exponere per disiunctiuaz. videlicet hoc mō vel consimili. homo qui est in mōte pessulano est aial: vel homo qui est extra mōtem pessulanus. est aial. minor patet. nam ita vniuoce supponit ly hō in ista. homo pōt esse hoc anial. pro hoibus oibus qui sunt vel possunt esse sicut in ista. homo est aial. supponit pro eis qui sunt sicut magis visum est primo elencho. Eodem mō de qualibet alia propositione in qua subm ampliat. et ideo relicta prima expositione hmōi propositiones exponende sunt per propositionem de disiuncto subto: et hoc qñ non sunt vles. vt lucens pōt esse luna. exponit sic. qd est lucens vel potest esse lucens potest esse luna: et ita de aliis. 3° est notādū. q quatuor genera propositionū sunt penes hūc modum possibile. vt patet per Petrū hispanum caplo de modalibus. et per phm 2° periarmenias: et sunt hec. hoiem possibile est esse. hoiem possibile est nō esse. hoiem non possibile est esse. hoiem nō possibile est nō esse. Eodem modo capiunt quatuor genera penes quēlibet istoz modoz contingens. impossibile. necessarium. Hec de primo. Cap 3°

Quantum ad 2m sit prima conclusio hec. propositiones diuise de possibili in qbus nulla ponit necio conuertuntur sicut ille de inesse. vt optime sequitur. sortes potest esse asinus. ergo asinus pōt eē sortes. luna potest esse lucens. ergo lucens potest esse luna. probat ex positione. nā si luna potest eē lucens. sequitur q lucens potest esse luna. Et arguitur sic. hoc potest esse luna: et hoc potest esse lucens. ergo lucens potest eē luna. discursus est expositorius. et maior et minor patent: eo q significatus est lucens q potest esse luna. modo cōsimiliter probat quelibet talis. 2ª cōclusio est. propositiones de possibili in quibus ponit solū vna negatio posita modo conuertunt sicut ille de ineē. vt bene sequitur. ois homo nō potest esse asinus. ergo ois asinus non potest esse homo. probatur. ex opposito cōñtis sequitur oppositum antecedentis formaliter. ergo cōuersio est bona. cōñtia tenet. antecedens patet. sequitur enim formaliter. aliqs asinus potest esse homo. igitur aliquis homo pōt esse asinus per precedētem cōnem: qd est oppositū antecedētis. 3ª cōclusio est. propositiones de possibili in quibus solū ponit vna negatio addita verbo et nō modo non conuertunt sicut ille de inesse: vt non sequitur. ois deus potest nō creare. ergo omne creans potest non esse deus. pbata est cōclusio per tertiam rōnem factam ante oppositum: qz in multis antecedens est verum: et cōñs falsum. 4ª conclusio est. propositiones de possibili in quibus due ponunt negationes vna ad verbū et alia ad modum non conuertunt sicut ille de inesse. pbata est per quartā rōnem factam ante oppositū: sed huiusmodi conuertunt in vnā de possibili: in qua nulla negatio addit verbo vel modo. vt aliquod lucens nō potest nō esse luna. igitur aliqd qd non potest nō esse luna pōt esse lucens: et verum est q hec nō est propriissima conuersio: eo q plus est subiectum secūdē q predicatum prime. Et ex alio: qz copule nō sunt consimiles saltē in quantitate: verum est tñ q est formalis consequentia. Hec de secundo articulo dicta sint.

Ad rationes.

Ad pᵐ **Ad rationes.** ¶ Ad pᵐ dicit' ꝙ omnes iste cõ
uersiones sunt bone. puer potest
esse senex. ergo senex põt esse puer. virgo põt eẽ mulier
ergo mulier põt esse virgo. Ad improbationẽ conceditᷣ
ꝙ iste qui est senex non põt amodo esse puer. Simili-
ter illa que est mulier: nõ potest amodo esse virgo: sed
cum hoc stat ꝙ hec cõsequentia sit vera. senex põt esse
puer. hec mulier põt esse virgo: eo ꝙ subiecta in eis am
pliantur. ⁊ non est sensus: ꝙ iste qui est senex possit esse
puer: sed ꝙ iste qui est senex vel potest eẽ senex: vel qui
est puer: vel potest esse puer: ⁊ hoc est verũ. Eodem mo-
do dicat' de alia. ¶ Ad negatiuã dicit' concedendo ꝙ
hec ↄsequentia nõ valet. nullus qui est senex potest eẽ
puer. igitur nullus qui est puer potest esse senex. nec est
conuersio: quia plus est subiectum pme ꝙ̃ predicatum
secunde. vnde debet sic ↄuerti. nullus qui est senex põt
esse puer. igitur nullus puer potest esse homo qui est se-
nex: ⁊ tunc secunda est vera sicut pma. ⁊ sic fit predica-
tum similiter restrictum in secunda sicut esset in pma.
Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ cõceditur. ꝙ ille de cõtingenti capiendo cõ
tingens pro contingenti ad vtrũlibet nõ conuertuntur
sicut ille de inesse: ⁊ hoc vult philosophus pmo huius:
sed non sequitur. ergo ille de possibili nõ sic ↄuertunt'.
Ad phm scdo periarmenias dicit'. ꝙ ipse non cepit cõ-
tingens ibi pro ↄtingenti possibili: ⁊ tales bene ↄuertũ-
Ad 3ᵐ tur: sicut ille de inesse. ¶ Ad 3ᵐ dicitur ꝙ arguit pro
Ad 4ᵐ tertia ↄclusione. ¶ Et ad 4ᵐ dicit' ꝙ arguit pro quar-
ta: ⁊ ideo ↄcedit' ꝙ ille cõcludunt. ¶ Ratio post oppo-
situm ꝓbat pmas duas ↄclusiones: q2 propositiones de
necessario equipollentes ꝓpositionibus de possibili de
quibus sunt pme due ↄclusiones ↄuertunt' sicut ille de
inesse. alia aũt nõ sic conuertunt'. sicut in sequenti qõ-
ne videbit'. Hec de qõne. Questio. XXIII.

¶ Questio hec mouet' super eodem textu ⁊ capitulo.

Onsequenter 23° querit'. Utrũ
ꝓpões de neces-
sario diuise conuertant' sicut ille de inesse.
p ¶ Et arguit' pmo ꝙ nõ. q2 aliqd creãs ne-
cesse est esse deũ. g̃ aliquẽ deum necesse est
creare. Aliqd lucẽs necesse est esse lunã. ergo aliquã lu-
nam necesse est lucere. antecedentia eni3 sunt vera: q2
qd est. vel põt esse creans de necessitate est deus. Simi
liter qd est vel põt esse lucens de necessitate est luna: tñ
2° ꝙ ↄñtia sunt falsa satis est notum. ¶ 2° sic nõ sequit'.
omnis luna non de necessitate lucet. igit' omne lucens
non de necessitate est luna. igit' ille de necessario nõ cõ
uertunt': sicut ille de inesse. ↄñtia est nota: ⁊ antecedens
p3: q2 p° est vera ꝑut de se notũ est. 2° tñ est falsa: q2 ei9
ↄdictoria est vera. s. hec. aliqd lucens de necessitate est
3° luna. quare p3 ꝙ ista ↄuersio nõ valet. ¶ 3° sic. alique
de possibili nõ pñt ↄuerti sicut ille de ineẽ. g̃ ẽt aliq̃ de
necessario nõ poterunt ↄuerti sicut ille de inesse. ↄñtia
tenet: q2 omni de possibili eqpollet vna de necessario.
antecedens probatũ fuit in qõne precedenti.

In oppositum est philosophus.
¶ In ista qõne erũt duo arti
culi. In p° ponent' notabilia. Scdo rñdebit' ad qõnez.
Quantũ ad pmũ pmo est notandũ. ꝙ quadrupli-
ces sunt propositiones de necessario de
quibus exemplificatũ est satis in qõne pcedenti. Et iõ
videndũ est quõ quęuis illarũ ↄuertat'. ¶ 2° est notan
dũ. ꝙ si ↄtingat in vna ꝓpõne plures esse modos ꝓpo-
sitio ista dicet' modalis ꝛm illũ modũ cui copula attri-
buit': vt i illa. aliqd qd de necessitate est luna põt eẽ lu-
cens. ponunt' isti duo modi. possibile ⁊ necesse. sed quia
iste modus possibile addit' copule: iõ ꝓpositio dicitur
modalis de possibili ⁊ nõ de necessario. ¶ 3° est notan
dum. ꝙ subiectũ modaliũ diuisarũ: ⁊ ex ↄñti illarũ de
necessario amplia' modo quo dcm̃ est in pcedenti qõ-
ne. Ex quo sequitur ꝙ supposito ꝙ luna actu non luce-
ret. hec esset vera. aliqd lucens de necessitate est luna. si
gnificat eni ꝙ aliqd qd est vel põt esse lucens de neces-
sitate est luna. modo hoc est verum. luna eni de necessi-
tate est luna: ⁊ luna est aliquid qd põt esse lucens. ergo
aliquid qd põt esse lucẽs de necessitate est luna. Simi
li mõ sequit' hãc eẽ verã supposito ꝙ deus nihil creet.
creãs de nećitate est de⁹. ꝓbatio est eadẽ. Hec de pmo.
Quantũ ad 2ᵐ sit pma ↄclusio hec. vlis negatiua ↄ p°
de necessario de mõ affirmato ↄuertitur
sicut ista de ineẽ. ꝓba' sic. formaliter sequit'. omnis hõ
de necessitate non est asinus. g̃ omnis asinus de necessi
tate nõ est hõ. ꝓbatio. da oppositũ ↄñtis. aliquis asin⁹
põt esse hõ. sequit' formaliter oppositũ añtis. igitur ali
quis hõ nõ põt eẽ asin⁹. g̃ ↄclo pma esset formalis. ↄse-
quẽtia t3: ⁊ ꝙ sequa' p3 per dicta in precedenti qõne.
¶ 2ª ↄ est hec. affirmatiua de necessario in qua ponun ↄ 2°
tur due negatiões ↄuertit' formaliter. sicut illa de ineẽ
ꝓba'. q2 bene sequit'. oẽm hominẽ vel aliquẽ hominẽ
nõ necesse est nõ currere. ergo aliqd currens nõ necesse
est nõ esse hominẽ. ꝙ sequa' p3: q2 da oppositũ ↄsequẽ
tis. omne currẽs necesse est nõ esse hominez. sequit' op-
positũ añtis formaliter. g̃ oẽm hominẽ necesse est non
esse currẽs. per pcedentẽ ↄclusionẽ. nec mirũ: q2 iste de
necessario sic ↄuertunt': q2 ꝓpositiões de possibili qb⁹
ipse equipollent eodẽ mõ ↄuertunt': sicut p3 ex pceden
ti qõne. ¶ 3ª ↄ est affirmatiua de necessario in qua nul ↄ 3°
la ponit' negatio nõ ↄuertit' sicut illa de ineẽ. ꝓba' p°
rõne facta ante oppositũ: q2 antecedẽtia in talibus ali-
quãdo sunt vera. vt hec. aliqd creans de necessitate est
deus: ⁊ ↄsequẽtia tñ falsa sunt. vt hec. deus de necessita
te est creans. ¶ 4ª ↄ est. hę ꝓpositiones de necessario ↄ 4°
bene ↄuertunt' in vna de possibili respondendo aggre-
gatũ ex mõ ⁊ pdicato ad subm. vt bene sequit'. aliquod
creãs de necessitate est de⁹. g̃ aliqd qd de necessitate est
deus põt esse creans. ⁊ ꝙ ↄñtia valeat p3. na3 si creans
de necessitate est deus signet' illud. ⁊ arguit' sic expo-
sitorie. hoc põt esse creãs. hoc est vel põt eẽ aliqd qd de ne-
cessitate est deus. igitur aliqd qd de necessitate est deus
põt esse creans: qd fuit ↄsequens ꝓbandũ: ⁊ premisse pa
tent: q2 per ly hoc. dem õstra' creans qd de necessitate ↄ 5°
est deus. ¶ 5ª ↄ est. propositiones negatiue de necessa-
rio in quib⁹ negatio precedit modũ nõ ↄuertunt' sicut
ille de inesse. ꝓba' secũda rõne facta ante oppositũ: q2
ista est vera. ois luna nõ de necessitate lucet: tamẽ ↄñs
est falsum. s. omne lucens nõ de necessitate est luna: eo
ꝙ sua cõtradictoria est vera. aliqd lucẽs de necessitate
est luna. ꝑut est dictũ in 3° notabili. Nec mirum ꝙ sic
est de istis: quia sic est de illis de possibili eis equipollẽ
tibus. sicut patet de precedenti qõne. Hec de 2°.
Ad rõnes. ¶ Ad pᵐ dicit'. ꝙ est pro 3ª ↄclusiõe. Ad pᵐ
¶ Ad 2ᵐ dicit'. ꝙ est pro 5ª ↄclusiõe. Ad 2ᵐ
¶ Ad 3ᵐ dicit' ↄcedendo ꝙ alique de possibili nõ cõ- Ad 3ᵐ
uertunt' sicut ille de inesse. ⁊ eodẽ mõ ↄcedit' ꝙ ille de
necessario que ipsis equipollent nõ ↄuertunt' sicut ille
de inesse: ⁊ hoc est pro 3ª ⁊ 5ª ↄñibus. ¶ Ad auctoritatẽ
phi post oppositũ dica' ꝙ loquebat' de illis de necessa-
rio cõpositis: vel ꝙ loquebat' de diuisis de quib⁹ dictũ
est in duabus pmis ↄñibus. Et si de alijs loquebatur di
citur ꝙ in illis dictum suum non habet veritatẽ: ⁊ hoc
forte contingit: q2 sub dubio alius esset modus vtendi

hoc mō necessariū apud grecos q̄ȝ iaȝ est apud latinos qd ex eo haberi pōt: q̄ pbs semꝑ hāc ꝯcedit. omnis homo de necessitate est animal. ⁊ ꝯsimiles quas apud latinos nullo mō ꝯcederemus. ⁊ iō per hoc satis excusatur Aristo. ⁊ sic est finis qōnis. Questio. XXIIII.

¶ Si enim.a.de omni.b.⁊.b.de omni.c.necesse est predicari de omni.c.a. Capitulo tertio.

Queritur 24°. Utrū pm⁹ modus pme figure teneat gratia forme.
p° ¶ Et arguit̄ pmo q̄ nō: q2 nō seqt̄. ois eēntia diuina est pater. ois filius in diuinis est eēntia diuia. ḡ ois filius in diuinis est pater. pmisse eni sūt catholice ⁊ vere: ⁊ ꝯclusio heretica ⁊ falsa: ⁊ tñ hic fit pm⁹ modus arguēdi pme figure put p3 per Ar. in lr̄a. seqt̄ q̄ ipse nō t3 grā forme.
2° ¶ 2° si ponatur casus. q̄ ois hō qui est nūc mouet̄ in his scholis: s3 q̄ postea nascent̄ hoies qui mouent̄ alibi: tūc nō seqt̄. ois hō qui est mouetur in his scholis. oē aial rōnale est hō qui est. ḡ oē aial rōnale mouet̄ in his scholis. pmisse eni sunt māifeste vere ex casu. ⁊ ꝯclusio falsa: q2 ꝯdictoria ei⁹ est vera. aliqs hō nō mouet̄ in his scholis: puta hō qui postea generabit̄.
3° ¶ 3° sic. oē aial si est rōnale est hō. ois asinus est aial si est rōnalis. ḡ ois asin⁹ est hō. pmisse vident̄ vere: ⁊ ꝯclusio falsa.
4° ¶ 4° q2 nō seqtur. oē aial rōnale vel mortale est hō. ois asinus est aial rōnale vel mortale. ḡ ois asinus est hō. premisse. n. sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa.
5° ¶ 5° q2 non sequit̄. cuiuslibet ꝯdictionis altera pars est vera. ois ꝑpositio est ꝯdictionis altera pars. ḡ ois ꝑpositio est vera. pmisse. n. sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa.
6° ¶ 6° q2 nō sequit̄. oia aialia sunt rōnalia vel irrōnalia. sor. ⁊ plato sūt aialia. ḡ rōnalia ⁊ irrōnalia. pmisse. n. sūt vere vt videt̄. ⁊ ꝯclusio est falsa. nā sortes ⁊ asin⁹: nec sunt rōnalia: nec irrōnalia. Plurime tales istātie possent fieri que his solutis facilr̄ soluent̄.

In oppositū est philosophus primo huius. tertio capitulo.

¶ In questione primo premittenda sunt notabilia. Secundo respondendum ad questionem.

Quantū ad pᵐ pmo est notandū. q̄ pmus modus pme figure dicit̄ modus ꝯstans ex duabus vl̄ibus affirmatiuis medio existēte subiecto in p°: ⁊ pdicato in 2°: ⁊ illud supponat̄ ad psens. ¶ 2° est notandū. q̄ in terminis diuinis oēs modi arguēdi cōiter patiunt̄ instantiā ꝑpter vnitatē ⁊ simplicitatē subē diuine ⁊ trinitatē personaꝝ. Et ideo nota in hac questiōe ⁊ in qualibet alia sequente si aliquē modū arguēdi dicerem formalē: intelligo q̄ est formalis in terminis naturalib⁹ ⁊ in terminis diuinis: put melius videre possum. si tñ īueniat̄ instātia in hꝭ termis diuinis submitto me quo ad hec oīmode correctiōi dñoꝝ theologoꝝ. ¶ 3° est notandū. q̄ ad formalitatē ꝯñe pertinet ordo terminoꝝ q̄litas. quantitas. ⁊ copula: ⁊ ad hoc q̄ ꝯñtia sit formalis requirit̄ q̄ teneat in omnib⁹ terminis retenta ꝯsimili forma: prout ista dicta sunt magis in qōne. 2a. ¶ 4° est notandum. q̄ interdum sunt termini appellatiui subiectoꝝ qui variant̄. ⁊ ideo volens formaliter syllogiçare bene debet aduertere q̄ nō arguat a minus amplo ad magis amplum: nec econtra.

ꝯ p° His pmissis sit pma ꝯclusio pmus modus prime figure regulādo ꝑm: sicut cōmuniter regulat̄: nō tenet gratia forme. p3 per primas duas rōnes factas ante oppositū. vt sic arguā. omne.b.est.a. ⁊ oē.c.est.b.ḡ oē.c.est.a. nā eadē forma videt̄ esse in pmis duab⁹ rōnib⁹: ⁊ tñ in eis pmisse sunt vere ⁊ cōclusiones false. ¶ 2ᵃ ꝯ est. hꝰ modus tenet gratia forme ꝑponēdo subiectis pmissaꝝ ⁊ ꝯnis h̄ additū qd est. ꝯ 2ᵃ
sequit̄ eni formaliter. oē qd est.b.est.a. ⁊ oē qd est.c.est b.ḡ oē qd est.c.est.a. nā tenet expresse per dici de omni. maior significat q̄ oē de quo dicit̄.b.est.a. ⁊ mior dicit q̄.b.dicit̄ de omni qd est.c. ⁊ sic sub distributiōe maioris capit̄ expsse sub miore: ⁊ ille modus tenet in terminis diuinis. optime eni seqt̄. oē qd est eēntia diuina est pater: ⁊ oē qd est fili⁹ in diuinis est eēntia diuina. ḡ oē qd est fili⁹ in diuinis est pater. nā sicut ꝯclusio est falsa: ita maior. nā nō oē qd est eēntia diuina est pater. filius eni est eēntia diuina: tñ nō est pater. ¶ Hoc etiam mō prohibet̄ ois aliena ampliatio vel restrictio: ⁊ iō tenet tā in terminis ampliatiuis q̄ȝ in nō āpliatiuis. ¶ Pro solutione rōnū est aduertendū q̄ quādo maior nō est mere vniuersalis: puta quādo nō totū eius subiectum distribuit̄: sed solum pars. tunc mediū debet esse subm distributū in maiore capeuȝ in recto ⁊ in minore. vt sic arguendo: cuiuslibet ꝯtradictionis altera pars est vera. ibi solū ly ꝯtradictiōis. distribuit̄. debet in miori dici. omnis maxima cū dicto est oppositio: ⁊ dȝ ꝯcludi. ergo omnis maxie oppōnis altera pars est vera: subiecti nō distributā addendo residuam parteȝ subiecto ꝯclusionis ⁊ eodē mō intensiuam de vary. sicut hoc pmo mō.

Ad rōnes ¶ Ad pᵃᵐ ꝯcedit̄ q̄ ꝯcludit: q2 arguit pro pma ꝯclusione. Ad pᵐ
¶ Ad 2ᵃᵐ dicitur eodem mō q̄ in terminis ampliatiuis modus arguendi nō valet: nisi cum hac restrictione: qd est. posita in secunda cōclusione. vnde si animal rationale in minore argumenti secundi stat solum pro his que sunt ⁊ in conclusione propter ampliationē stat tam pro eis que sunt q̄ȝ pro eis que erūt. quare nō valet syll'ꝰ. Et si quis voluerit ipsum valere addat subiecto minoris ⁊ conclusionis hoc additū: qd est. ⁊ valebit. Ad 2ᵐ
¶ Ad 3ᵃᵐ dicit̄ distinguendo maiorē: eo q̄ esse ꝯditionalis: ⁊ tunc sensus ei⁹ est iste: si omne animal est risibile. omne animal est homo: ⁊ in isto sensu ꝯcedit̄ maior ⁊ etiā minor: s3 videt̄ discursus: q2 maior nō est vniuersalis: sed hypothetica ꝯditionalis. ¶ Aliter pōt esse ꝑpositio de cōditionato subiecto: ⁊ tūc eius sensus est iste. omne id de quo dicitur aial si est risibile est homo: ⁊ sic cōcedit̄ discursus ⁊ neget̄ maior: q2 hoc totum. animal si est risibile. verificat̄ de quolibet ente mundi: ⁊ tñ quodlibet ens mūdi non est homo. Ad 3ᵐ
¶ Ad 4ᵃᵐ negat̄ discursus. ⁊ ratio est q2 plus est pdicatū minoris q̄ȝ subiectū distributionis maioris. vnde in maiore subiectū ly ratiōale distribuitur. ⁊ iō deberet sic argui. oē rōnale vel irrōnale est homo. ois asin⁹ est rōnalis. ḡ ois asin⁹ est hō: ⁊ est minor falsa sicut ꝯclusio. ¶ Aliter dicit̄ ꝑm illos qui dicunt q̄ totū subm Aristo. distribuit̄ concedendo discursum negando maiorē. dicat quis de hoc sicut velit ꝯsequenter ad positionē suā: q2 in talibus nō est demonstratio. Ad 4°
¶ Ad 5ᵃᵐ respondet̄ eodem modo ⁊ modus dictus est ante solutiones rationū. Ad 5ᵐ
¶ Ad 6ᵃᵐ negat̄ maior ⁊ cōcedtur discursus. falsum eni est q̄ omnia animalia sunt rationalia vel irrationalia: q2 contradictoria: puta aliqua animalia nō sunt rationalia vel irrationalia. puta sortes ⁊ asinus: sed bene ꝯceditur hoc. omne animal est rationale vel irrationale. Ex quo sequit̄ q̄ formaliter a singulari ad plurale retentis eisdē terminis nō valet ꝯsequentia: vt nō sequit̄. omne aial est rationale vel irrationale. ergo omnia animalia sunt ratiōalia vel irrationalia iuxta dicta. Ad 6ᵐ
¶ Ratio post oppositū est pro cōclusione secunda. Hec de qōne. Qō. XXV.

¶ Questio ista mouetur super eodem capitulo.

Onsequenter queritur 25°. Utrum quatuor modi prime figure teneant gratia forme. Et quia argutum fuit in precedenti questione de primo modo: vt dictum est. io nunc arguitur contra tres alios modos sequentes prime figure. ¶ Primo contra 2ᵐ sic. nihil quod viuit est mortuum. ois homo est ens quod viuit. ergo nullus homo est mortuus. premisse sunt manifeste vere et conclusio falsa: et tamen arguitur in 2° modo huius figure. igitur non videtur valere.

2° ¶ 2° sic. nullus homo dum dormit vigilat. ois homo est homo dum dormit. ergo nullus homo vigilat. Nullus homo qui fuit generabatur. ois homo fuit. ergo nullus homo generabatur. In istis enim premisse videntur vere et conclusio manifeste falsa. Et cum iste modus arguendi sit in celarent. igitur sequitur quod celarent non

3° tenet gratia forme. ¶ Deinde arguitur contra dary. ois homo est totum in quantitate. aliquod risibile est homo. ergo aliquod risibile est totum in quantitate. oes Apostoli dei sunt. 12ᵐ. Petrus et Paulus sunt Apostoli dei. ergo Petrus et Paulus sunt. 12ᵐ. In his enim premisse sunt vere et ones false: et tamen modus ar-

4° guendi videtur esse in dary. ¶ Deinde arguitur contra ferio: quia non sequitur. nullum mortuum viuit. aliquis homo est mortuus. igitur aliquis homo non viuit. nullum generandum est. aliquis homo est generandus. ergo aliquis homo non est. nihil quod fit est. aliquis homo fit igitur aliquis homo non est. premisse enim sunt vere in istis et ones false. et cum modus arguendi sit in ferio videtur quod ferio non teneat gratia forme. contra et istos modos instari per termi nos diuinos. sicut 3 primum instans: quod faciles sunt dimitto.

In oppositum per philosophum in isto primo. ¶ In ista questione erunt duo articuli. In primo ponemus notabilia. In secundo conclusiones.

Quantum ad primum primo est notandum quod per tres modos prime figure sequentes primo itelligo modos quos Petrus hispanus designat per has dictiones celarent. dary. ferio. et quos phus ponit esse bonos. primum huius capitulo 3°. ¶ 2° est notandum quod ista est concedenda. oe natum est. ro est: quia hoc verbum est preteritis temporis restringit huc terminum natum ad supponendum solum pro suis significatis que sunt. sicut restringitur ly homo in ista. ois homo est. ad supponendum solum pro eis que sunt. et io sensus eius est iste. oe quod est natum est: vel oe natum quod est est. et manifestum est quod isti sensus sunt veri. quare dicta propositio est simpliciter concedenda hic.

3 p° Quantum ad 2ᵐ sit prima conclusio hec. modi superius positi tenent gratia forme pponendo subiectis premissarum et unum 3 additum quod est: vt optime sequitur et formaliter. nihil quod est. b. est. a. oe quod est. c. est. b. ergo nihil quod est. c. est. a. eodem modo formetur modus arguendi in alijs duobus modis. quod formaliter sequitur patet: quia sylli isti manifeste regulantur per dici de oi vel per dici de nullo: eo quod sub distributione maioris expresse affirmatiue sub sumitur in minore spaliter cum per hoc additum quod est. ois aliena restrictio et ampliatio excusatur. propter quod phs istos syllogismos vocat pfectos: quia nullo extrinseco indiget ad hoc quod pnte appareat necessitas: immo tales pne sunt principaliter per se note: quibus itellectus de sui natura assentit: sicut assentit his. quodlibet est vel non est. oe totum est maius sua parte: et sicut de alijs coibus anime pceptionibus pp quod nullus veraciter pnitus in his modis pot dissentire.

2 z° ¶ 2° pclo est. quod modi negatiui predicti non tenent gratia forme: nisi cum hoc addito quod est subiectis pponus pponatur. probatur. manifestum est quod in terminis ampliatiuis non tenet. vt si in celarent sic arguatur. nihil quod viuit generabitur. ois asinus viuit. ergo nullus asinus generabitur. premisse sunt manifeste vere: et conclusio falsa. Simili modo si in ferio arguatur sic. nullum corruptum est. aliquis homo est corruptus. ergo aliquis homo non est. premisse enim sunt vere vt patet. conclusio falsa.

¶ Ex quo sequitur correlarie. quod modus coïs arguendi in his duobus modis non tenet gratia forme: puta talis. nullum. b. est. a. omne. c. vel aliquod. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. vel aliquod. c. non est. a. patet per conclusionem positam. ¶ 3ª conclusio est quod dary sine addito predicto etiam non tenet gratia forme. probatur per instantias. primo quia non sequitur. omne natum est homo vltra mille annos mortuus est natus. ergo homo vltra mille annos mortuus est natus. consequentia est manifeste falsa et maior vera: vt patet ex secundo notabili. et minor similiter propter ampliationem: quia sensus est quod illud quod est vel fuit homo vltra mille annos mortuum est natum. i. nascebatur. et hoc est verum. Similiter isti pcedunt istam. quilibet homo est masculus. sub qua sic sumatur minor. mulier est homo. et concluditur. ergo mulier est masculus. que conclusio est simpliciter falsa: et tamen secundum ipsos ambe premisse sint vere. ergo patet. quod iste modus sine hoc addito quod est. non tenet formaliter. Ex quo patet error quorundam dicentium quod dary etiam sine addito predicto in omnibus terminis preterquam diuinis teneat: quod probatum est satis esse falsum. Hec de secundo.

Coll^m

3 3°

Ad rones. ¶ Ad primum conceditur quod ille modus arguendi non valet: eo quod ly homo in pne accipitur cum distributione magis ample quam in minore: et conceditur consequens quod infertur: quia hoc est pro 2ᵃ pne. ¶ Ad 2ᵐ distinguitur ista. nullus homo dum dormit vigilat: eo quod pot esse temporalis: et tunc sensus eius est iste. dum ois homo dormit. omnis homo non vigilat: et in isto sensu maior est vera: sed discursus non valet: eo quod ipsa non est cathegorica de temporali subiecto: et tunc sensus est iste: quod nihil de quo verificatur homo dum dormit vigilans: et sic ipsa est falsa conclusio. nam quodlibet vigilante homine verificatur homo dum dormit. Aliter dicitur a quibusdam negando minorem: eo quod ipsa includit homines oem dormire: quod non est verum: et cum tamen vtraque solutio sit bona credo primam esse magis directam siue minor sit vera siue falsa. ¶ Ad alium syllum dicitur eodem modo distinguendo hanc. nullus homo duus fit generabatur: eo quod pot esse temporalis: et sensus erit iste. du omnis homo fuit. omnis homo non generabatur: et est verus: et non valet syllogismus vt prius. Alio modo pot esse de temporali subiecto et erit sensus. nihil de quo verificabatur homo: quod fuit generabatur: et est falsa: sicut conclusio. nam de quolibet homine verificatur homo: quando fuit: et quantus homo generabatur. ¶ Ad illas arguentes contra dary. ad primum dicitur quod maior de virtute sermonis est falsa. omnis homo est totus in quantitate: et hoc capiendo totum in quantitate pro termino comuni capto cum signo distributiuo non est terminus communis: et dato quod esset vera: tamen modus arguendi non esset in dary: eo quod ly. ois homo. tenetur materialiter et ex cōse quenti maior est idefinita. quare patet quod non est in dary: sed si ly homo teneretur personaliter syllis esset bonus. ¶ Ad 2ᵐ syllogismum dicitur distinguendo maiorem: eo quod ly oes pot teneri collectiue: et tunc conceditur maior et minor: sed negatur syllis: quia maior est indefinita. cum ly oes. non distribuatur: vel pot teneri distributiue. et tunc conceditur syllis: sed negatur maior quod oes apli dei sunt. 12ᵐ. ¶ Ad alias arguentes contra ferio conceditur cum nullus eorum valeat: et conceditur quod concludunt: quia hoc est pro secunda coclusione. Hec de questione.

Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 2^m

Questio. XXVI.

¶ Questio ista mouetur super eodem textu et capitulo.

Queritur 26°. Utrum solum sunt quatuor modi prime figure directe concludentes. ¶ Et arguitur primo quod sunt plures. nam iste syllus est in prima figura. ois homo est aial. omne aial est substantia. ergo ois homo est substantia. similiter et

p°

iste.ois hõ est aial.nullũ aial est lapis.ğ nullus hõ est lapis.Eodẽ mõ formari possent sylli de darij ꝛ ferio trãsponẽdo ꝑmissas ꝛ nõ sunt de modis indirecte ↄcludẽtibus.ğ sunt directe ↄcludẽtes.ꝛ manifestũ est ꝙ nõ sunt in aliq̃ q̃tuor modoꝝ q̃s ponit Ar.ğ erũt plures q̃ illi q̃tuor:qd̃ est ꝓpositũ.ↄña est nota.ꝛ añs pro p° parte pꝫ q: illi sylli nõ sunt in 2° figura:nec in 3°. q̃re sequit̃ ꝙ
Cap.19. sunt in p°:cũ ois syll's sit in aliq̃ triũ figuraꝝ. p° hui⁹.ſꝫ
statiz p° ꝙ nõ sint de modis indirecte ↄcludẽtibus.pꝫ:qꝛ manifestũ
mix^orum est ꝙ nec sũt in baralipton:nec in aliquo sequẽte
2° modoꝝ.(2° sic.ille syll's est in p° figura.sor.est hõ.aliqd̃ aial est sor.ğ aliqd̃ aial est hõ.ꝛ ẽt iste.illud aial currit:ꝛ risibile est idẽ aial.ğ risibile currit:ꝛ ille homo est aial.asinus nõ est hõ.ğ asinus aial nõ est:ꝛ tñ non sunt in aliquo q̃tuor modoꝝ directe ↄcludentiũ ꝑut notũ.ğ sunt plures modi q̃ q̃tuor directe ↄcludentes.ↄña tꝫ.ꝛ añs pro p° pte pꝫ:qꝛ mediũ subycit̃ in maiore ꝛ ꝑdicat̃ in miore.(3° sic arguit̃.sũt q̃tuor modi ꝑme figu-
3° re directe ↄcludẽtes:in quoꝝ duob⁹ minor est ꝑticularis affirmatiua:ꝛ sunt alij duo in qb⁹ minor est indefinita affir^ua.ꝛ iterũ sunt alij duo in qb⁹ minor est singularis affir^ua.ğ erũt octo modi ꝑme figure directe ↄcludentes.ↄñtia est nota:qꝛ q̃tuor ꝛ bis duo sunt octo. añs pro q̃libet parte est mãifestũ.nã sicut valet syll's ex minore ꝑticulari:ita valet ex miore idefinita vel singl'ari.

In oppositum videt̃ esse phs in isto ꝑmo.capitulo tertio.

(In ista q̃ne erunt duo articuli.ꝑmo ꝑmittenda sunt notabilia.secundo est respondendum ad questionem.

Quantũ ad p^m.ꝑmo est notandum ꝙ phs reputat pro eodẽ syll'o syll'os solũ differentes penes h̃ ꝙ vna ꝑticularis alia idefinita vel singularis:ꝛ per hoc soluta est vltima rõ facta añ opp^m.(2° est notãdũ.ꝙ phs logt̃ de syllis cõpositis ex termis qb⁹ ꝛ directe cõcludẽtib⁹.nõ curãs de syll'o expositorio:aut de syll'o ad ipsum reducibili:nec ẽt de syll'o ↄcludẽte ↄ̃nem de mõ loquẽdi incõsueto.vñ solũ de ↄcludẽtib⁹ mõ ↄsueto loquit̃.(3° est notandũ.ꝙ ꝑma figura ꝓprie attẽditur per hoc ꝙ mediũ subycit̃ in maiore ꝛ ꝑdicat̃ in minore.ꝛ iõ sylli qui mediũ eↄ̃ ordinãt:puta subyciũt in minore ꝛ ꝑdicant in maiore nõ directe in p° figura: ſꝫ reducunt̃ ad eã per trãspositionẽ premissarũ. Hec de p°.

3 p° **Quantũ** ad 2^m sit p^a ↄclusio hec. ꝙ siqs cõputare velit modũ arguẽdi expositoriuꝫ ꝛ alios modos de qbus arguit 2^a rõ:merito plures eẽnt modi ꝑme figure directe ↄcludẽtes q̃ q̃tuor.mior pꝫ:qꝛ eẽnt q̃tuor:quos ponit Ar.ꝛ cũ h̃ eẽnt illi modi de qbus arguit rõ ꝑdicta.(2^a ↄ̃ est.ꝙ loquẽdi de syllis de inesse
3 2° nõ expositorys:nec ad expositoriũ reducibilib⁹ ↄcludẽtib⁹ ↄ̃nẽ de mõ loquẽdo ↄsueto nõ sũt nisi q̃tuor modi ꝑme figure directe ↄcludẽtes.rõ est hec:qꝛ in q̃libet figura sunt sexdecim dispõnes ꝑmissarũ.Et in p° directe ↄcludẽdo harũ.12.sunt inutiles.ğ solũ sunt q̃tuor modi vtiles:qd̃ est ꝓpositũ.ↄña tꝫ.añs pro p° pte declarat̃ qꝛ vel ꝑmisse sunt ambe affirmatiue:vel ambe negatiue:vel maior neg^ua ꝛ minor affir^ua vel eↄ̃.(Si ambe sint affirmatiue:vel ambe sunt vl'es:vel ambe particulares:vel maior vl'is:ꝛ mior ꝑticularis:vel eꝯtra:ecce dispõnes ꝑmissarũ.Et eodeꝫ mõ sument̃ q̃tuor dispõnes ꝑmissaꝝ si ambe sint negatiue:ꝛ sic erũt octo ꝓportionalr̃.si maior sit negatiua ꝛ minor affir^ua:ꝛ sic erunt 12.Eodem mõ sument̃ q̃tuor.si maior fuerit affirmatiua ꝛ minor negatiua:ꝛ sic erũt.16.dispositiones ꝑmissaruꝫ cuiuslibet figure.maior. minor declarat̃.nã si ambe ꝑmisse sint affirmatiue due sunt cõbinatiões inutiles: puta si ambe sunt ꝑticulares:vel maior ꝑticularis ꝛ minor vl'is.nã directe ↄcludẽdo nihil seqt̃ ex tali dispõne ꝑmissarũ.Et due sunt vtiles:puta si ambe sunt vl'es vt in barbara:vl' maior vl'is ꝛ mior ꝑticularis vt in darij.Si aũt ambe sint negatiue erũt q̃tuor dispõnes inutiles:tñ ex puris negatiuis nihil seqt̃ saltẽ medio nõ variato penes finitũ ꝛ ifinitũ:qd̃ phs sumit:ꝛ sic iaꝫ hẽm⁹ sex cõbinatiões iutiles.Si aũt maior fuerit neg^ua ꝛ minor affir^ua:due sunt cõbinatiões inutiles:puta si ambe sint ꝑticulares:aut maior sit ꝑticlaris:ꝛ due sũt vtiles:puta ambe sint vl'es vt in celarẽt:aut maior vl'is ꝛ minor ꝑticlaris:vt in ferio.si aũt maior fuerit affir^ua ꝛ minor neg^ua:erũt oẽs q̃tuor dispõnes directe ↄcludẽdo.vt sic miore neg^ua nihil seqt̃ in p° figura.ꝛ sic iterũ hẽmus alias sex dispõnes iutiles que ↄnũerate cũ ꝑmis sex faciũt.12.qd̃ est ꝓpo^m mioris.(Sed diceret aliqs quot sũt modi idirecte ↄcludẽtes p° figure:(Rñ° ꝙ si medũ vellem⁹ cape ꝓ ꝑmissis solũ.sic accipit̃ a phõ.2° huius.vbi vult ꝙ ꝑtãs est sylli plura ↄcludere:ꝛ restringim⁹ nos in dubitatiõe.sic restrictio facta ẽ tituli q̃nis in nõbilib⁹:nõ eẽnt nisi duo modi indirecte ↄcludẽtes .s.fapesmo ꝛ frisesomoꝝ:qꝛ nulle alie dispõnes ꝑmissarũ solũ ↄcludũt idirecte:imo alie ↄcludẽtes idirecte ẽt ↄcludũt directe.Sed ſm istũ modũ nõ logt̃ Petr⁹ hispan⁹ in sũmulis.Si ãt vellem⁹ cape modũ ꝓ aggregato ex ꝑmissis ꝛ ↄ̃ne.tũc essent qnq̃ modi p° figure indirecte ↄcludẽtes.nã dispõnũ sexdecim:vndecim sunt inutiles:puta q̃tuor si ambe sũt neg^ue:ꝛ due si ambe sint affirmatiue:puta qñ ambe sunt ꝑticulares:aut maior ꝑticularis:ꝛ sic sunt sex.Si aũt maior fuerit neg^ua ꝛ mior affir^ua:ꝛ sic sunt tres iutiles:puta si ambe sint ꝑticlares aut maior ꝑticlaris ꝛ minor vl'is:qꝛ tũc minor extremitas in miore nõ distribuit̃:ꝛ in ↄ̃ne idirecte ↄcludẽdo distribuet̃.si ãt eↄ̃.i.si maior sit affir^ua ꝛ mior neg^ua sũt due iutiles:puta si ambe sint ꝑticulares:aut mior ꝑticularis.ꝛ tũc in neutra istaꝝ dispõnũ mior extremitas in miore distribueret̃.ꝛ tñ idirecte ↄcludẽdo ꝑꝑ negationẽ ꝑcedẽtẽ distribueret̃ in ↄ̃ne:ꝛ sic habem⁹ sex: tres ꝛ duas idirecte ↄcludẽdo dispõnes iutiles:que siml' cõbinate faciũt vndecim:qd̃ ẽ ꝓpo^m.Et hec de 2° articulo ꝛc̃.

Ad rões. (Primo dĩ ꝙ illi sylli nõ sunt in p° figura de directo:ſꝫ reducunt̃ ad eam per trãspõnẽ ꝑmissarũ.ꝛ adhuc si eẽnt de p^a figura non ↄcludũt directe:ſꝫ oporteret eos ponere iter modos idirecte ↄcludẽtes:ꝛ ↄ̃riter ponere tales plures q̃ quinq̃. Ad p^m
(Et si qs petat cũ neges eos in p° figura in qua figura debẽt poni.(Rñ° ꝙ in 4° de directo.verũ est ꝙ eam Ar.nõ posuit.eã aũt ꝑꝑ quã dimisit videbitur in q̃ne ꝓpria.(Ad 2^m dĩ.ꝙ illi duo ꝑmi modi reducunt̃ ad syll'm expositoriũ:ꝛ terti⁹ ↄcludit ↄ̃neꝫ de mõ loquẽdi incõsueto:ꝛ de talib⁹ Ar.nõ loquebat̃:sicut pꝫ ex 2° notabili.ꝛ iõ de ista rõne nihil ad pñs:nisi iquãtum ꝓbat p^am ↄ̃nẽ. Ad 2^m
(Ad 3^m pꝫ qd̃ sit dõꝫ ꝓ p^m nõbile.(Rõ p° opp^m est ꝓ ↄ̃ne rñsali. Hec de q̃ne. Q°. XXVII. Ad 3^m

(Neq̃ si ambo itervalla ꝑticular ia predicatiue vel priuatiue ꝛc̃. Capitulo tertio.

Uerit̃ 2° arti°.Ex puris ꝑticlaribus aliqd seqtur̃.(Et arguit̃ ꝑ ꝙ 8
sic.ex vna ꝑticlari seqt̃ aliud.igit̃ ẽt ex pluribus.ↄña tꝫ.ꝛ añs pꝫ:qꝛ ex vna ꝑticlari per ↄuersionẽ seqt̃ alia.ꝑ hui⁹ cap.2°.(Et cõfirmat̃ sic.ex ꝑticulari seqt̃ formalr̃ sua indefinita.igitur ꝛc̃.ↄña tꝫ.añs pꝫ.qꝛ idefinita ꝛ sua ꝑticlaris formalr̃ equipollẽt:ꝑꝑ qd̃ ẽt dñr facere oñdere syll'm.ꝑ hui⁹ cap.§.
(2° sic.

2° ❡ 2° sic.ex puris vlib⁹ seqꝛ ꝯ vlis.igiꝛ ex puris ꝑticu/
laribꝰ.seqꝛ ꝯ ꝑticlaris.ꝯña tȝ:qꝛ sic ꝑmisse vles se hñt
ad ꝯnē vlez:ita ꝑticulares videnꝛ se hr̃e ad ꝯnē ꝑticu/
3° larē.añs pȝ de ꝑ mō ꝑe figure:aut de 2° eiusdē.❡ 3° sic.
ex copulatiua cōposita:⁊ ex puris ꝑticlaribꝰ seqꝛ aliqd
formalr.ḡ ⁊c̃.ꝯña tȝ.⁊ añs pȝ.qꝛ ex copulatiua tali seqꝛ
altera eiꝰ ps formalr:cuȝ semꝑ a copulatiua ad q̄libet
4° eiꝰ ꝑtē ꝑncipalē sit ꝯña formalis.❡ 4° sic.ex puris sin
gularibꝰ seqꝛ aliqd.igiꝛ ēt ex puris ꝑticlaribꝰ.ꝯña tȝ ex
cōi dicto:⁊ auc̃te Petri hispani.a qbꝰ dī ꝙ idē est iudi
ciū de ꝑticulari ⁊ singulari.❡ Cōfirmaꝛ sic.nā in bar/
bara ex ꝑmissis vlibꝰ seqꝛ ꝯ vlis.ḡ ex opposito ꝯnis se/
quiꝛ oppm̄ ꝑmissarū:⁊ tȝ ꝯña:qꝛ semꝑ ex opposito ꝯñtis
bone ꝯñtie seqꝛ oppm̄ añtis.ꝑ° huiꝰ.cap vltimo.sed solū
ꝯnis est ꝑticulare.igiꝛ ex puris ꝑticularibꝰ seqꝛ aliqd.
5° ❡ 5° sic seqꝛ.aliqd aial est sortes.ḡ hō est aial syllogisti
ce.igiꝛ ⁊c̃.ꝯñtia tȝ:qꝛ ambe ꝑmisse sunt ꝑticulares.añs
6° pȝ:qꝛ nusq̄ reperiꝛ instātia:⁊ ēt dictū est ante.❡ 6° sic
bñ seqꝛ syllogistice.aliqd aial currit.aliqs hō est idem
aial.ḡ aliqs hō currit.igiꝛ ⁊c̃.ꝯñtia tȝ vt ꝑus.⁊ antece/
7° dens pȝ:qꝛ ꝯtra illā formā nusq̄ reperiꝛ instātia.❡ 7°
sic bene seqꝛ syllogistice.hoc est aial.aliqs asinus non
est hō.igiꝛ aliqs asinus aial nō est.igiꝛ ⁊c̃.ꝯña tȝ.⁊ añs
8° pȝ vt ꝑus.❡ Ultimo sic bene seqꝛ.aliqs hō videt asi/
nū.aliqs brunellus est asinꝰ.igiꝛ aliqs hō videt brunel
lū.igiꝛ ⁊c̃.ꝯñtia ⁊ añs patēt.vt ꝑus:ꝑ̄aliter valet syll's:
eo ꝙ distributiōe maioris capiꝛ sub in minori in recto.

In oppositum
est philosophus primo huius:
⁊ in diuersis locis.

❡ In ista questione primitus ponēda sunt notabilia.In
secundo respondendum est ad questionem.

ꝯ 1° Quantū ad ꝑm̄ ꝑmo est notandū.ꝙ aliqua est ꝯse
quentia bona mālr.aliqua aūt formali/
ter.pȝ ex dictis in q̄ōne.20°.❡ 2° est notandū.ꝙ ꝯñtia
bona gratia forme est duplx.quedā est syllogistica.alia
non syllogistica.❡ 3° est notanduȝ ꝙ quicquid dixero
de particulari seu de particularibus codeȝ modo intel/
ligitur de indefinitis.Hec de primo.

Quantū ad 2m̄ sit ꝑa ꝯclusio hec.Ex vna particula
ri seu etiā ex pluribus bene sequiꝛ quid
mālr.pȝ:qꝛ bene sequitur.aliqs homo currit.ḡ aliqd
aial currit:qꝛ pȝ per locū ab iferiori ad superius.similr
bene seqꝛ.aliqs hō currit.⁊ aliqs equus est albus.ḡ ali/
qd aial nō est nigrū.put deduci pōt hoc per locū ex op
ꝯ 2° positis.❡ 2° ꝯ est hec.ex vna particulari bene sequitur
aliqd formaliter ⁊ emptimematice.pȝ per ꝑmā rōnē fa
ꝯ 3° ctam ante oppositū ⁊ eius ꝯfirmationē.❡ 3° ꝯ.ex pluri
bus particularibꝰ bene sequiꝛ aliqd formaliter ⁊ emptī
mematice.pȝ:qꝛ ex copulatiua cōposita ex particulari/
bus puris seqꝛ quelibet eius pars vt arguit 3° rō facta
ꝯ 4° ante oppm̄.❡ 4° ꝯ est.ex puris ꝑticlaribꝰ bñ seqꝛ syllo/
ꝯ 5° gistice expositorie.pȝ per 5am̄ rōnē factā añ oppm̄.❡ 5°
ꝯ est.ex puris ꝑticlaribꝰ valet syll's mediū capiēdo in
minore affirm̄° cū relatiuo identitatis.pȝ per 6am̄ rōneȝ
ꝯ 6° factā añ oppm̄.❡ 6° ꝯ est.ex puris ꝑticlaribꝰ.valet syll's
ex maiore affirm̄a ⁊ minore negatiua ꝯcludēdo ꝯneȝ de
mō loquēdi incōsueto.pȝ per 7am̄ rōnē factā ante oppm̄
⁊ eo mō quo ista arguit in ꝑa figura pōt capi alia exem
ꝯ 7° pla in 2° ⁊ 3° figuris.❡ 7° ꝯ ē ista.Ex puris ꝑticularibꝰ
valet syll's si aliqs terminꝰ distribuatur in maiore sub
quo capiaꝛ sub in minore ⁊ recto mō quo arguit vltima
ꝯ 8° rō facta ante oppositū.pȝ ꝯclusio per eandē rōnē.❡ 8°
ꝯ est.ex puris particularibus valet syll's capto medio
affirmatio in maiore ⁊ distributo in minore:vt bene se/
quiꝛ.homo est aial.⁊ asinꝰ est oē aial.igiꝛ asinus est hō.

pȝ:qꝛ nusq̄ reperiꝛ instantia.❡ Ultima ꝯclusio est.ex ꝯ 9°
puris ꝑticularibꝰ:nihil sequiꝛ syllogistice istis.5.casibꝰ
demptis qui positi sunt in 4° 5° 6° 7° 8° ꝯclusionibus.
hanc ꝯclusionē declarauit phūs in singulis syll'is satis
diffuse.Et ratio eius est:qꝛ nō esset si duo termini ꝯiun
ganꝛ in 3° termino cōmuni:aut etiā disiunganꝛ in illo
3° cōmuni ꝙ ꝑpter hoc ipsi ꝯiunganꝛ iter se vel disiū/
ganꝛ inter se in ꝑpositiōe de modo loquēdi ꝯsueto.nā
quilibet syll's concludens ꝯclusionē de consueto modo
loquēdi nō reducibilis ad expositorium cōcludit eam
virtute distributionis facte in vna ꝑmissarū teste phō Cap.3.
primo huius/volente ꝙ omnis talis teneat per dici de
omni vel de nullo.ergo per distributioneȝ tenet.modo
quādo ambe ꝑmisse sunt particulares.⁊ in maiore nul/
lus terminus distribuiꝛ.tūc syll's virtute distributiōis
non potest tenere.igitur ⁊c̃.Hec de secundo.

Ad rōnes.
❡ Ad ꝑm̄ dī.ꝙ arguit pro ꝑa vel 2° Ad ꝑm̄
ꝯne vna cū sua confirmatione.❡ Ad Ad 2m̄
2m̄ ꝯcediꝛ añs.puta ꝙ ex ambabus vniuersalibus seq/
tur ꝯclusio vlis:⁊ negaꝛ ꝯñtia qua iferꝛ.ergo ex amba/
bus ꝑticularibus seqꝛ ꝯclusio ꝑticularis.Ad ꝑbationē
dī ꝙ nō tantā potētiā habēt particulares respectu con/
clusionis particularis:sicut vles hñt respectu ꝯnis vlis
⁊ causa nō est alia:nisi qꝛ syll's nō tȝ in termis cōibꝰ ni/
si virtute distributiōis que in ꝑticularibꝰ puris nō est.
❡ Ad 3m̄ diciꝛ.ꝙ ipsa arguit pro 3° ꝯne.❡ Ad 4m̄ cō Ad 3m̄
cediꝛ.ꝙ ex puris singularibꝰ valet syll's:⁊ negaꝛ ꝯñtia. Ad 4m̄
ḡ ex ꝑticularibꝰ.⁊ rō diuersitatis est:qꝛ qñ termini ꝯiū
ganꝛ in medio discreto bñ debent ꝯiungi inter se:⁊ sic
fit in syll'o expositorio:sȝ nō est sic:qñ termini ꝯiungun
tur in medio cōi sine distributiōe.sic fit qñ arguitur ex
puris ꝑticlaribꝰ.Ad auctoritatē Petri hispani:⁊ ad dem
cōe dī ꝙ hȝ vitatē quo ad valere syll'm:⁊ sic non est ad
ꝑñs.❡ Ad ꝯfirmationē ꝯcediꝛ ex opposito ꝯnis in bar
bara ꝑticlari seqꝛ oppm̄ ꝑmissarū:sȝ hō est emptimema/
ce.Et iō de hoc nihil ad ꝑñs:nisi inquātū rō ꝑbat ꝑm̄
ꝯnē.❡ Ad 5m̄ dī ꝙ est pro 4° ꝯne.❡ Ad 6m̄.ꝙ est pro Ad 5m̄
quinta.❡ Ad 7m̄.ꝙ est pro 8°.❡ Ad 8m̄.ꝙ est pro 7°. Ad 6m̄
❡ Ad auctoritatē phī in oppositū diciꝛ.ꝙ est pro vlti/ Ad 7m̄
ma conclusione.Hec de questione. Qō. XXVIII. ⁊ 8m̄
❡ Questio ista est mota super textu eodē ⁊ caplo.vt.s.

Consequenter 28° queriꝛ.Utrū
ex puris negatiuis
aliqd sequaꝛ.❡ Arguiꝛ ꝙ sic.ex puris af/ ꝑ°
firmatiuis seqꝛ aliqd.ḡ ⁊c̃.ꝯña tȝ:qꝛ nō vī
rō ꝑp quā magis sequi debeat ex affirmati
uis q̄ negatiuis.añs notū est.❡ 2° sic.negatiua est po/ 2°
tior in iferēdo q̄ affirm̄a.ḡ sicut aliqd seqꝛ ex puris affir
matiuis ita seqꝛ ex negatiuis.ꝯña tȝ ⁊ añs declaraꝛ:qꝛ
negatiua est tante potētie ꝙ vna ꝑmissarū existe negm̄a
ipsa infert ꝯnē negatiuā:eo ꝙ potior est in iferēdo sibi
similē q̄ ꝑmissa affirm̄a:nunq̄ autē ꝑmissa affirmatiua
cū negm̄a ifert ꝯnē affirmatiuā.igiꝛ videꝛ ꝙ negm̄a sit ma
ioris potētie.❡ 3° sic bene seqꝛ.sor.nō currit:⁊ nullus 3°
aliꝰ a sor.currit.ḡ nullus hō currit.ambe premisse sunt
negatiue ⁊ ꝯclusio.ḡ ⁊c̃.❡ 4° bñ seqꝛ.si nullus hō cur 4°
rit.ḡ sortes nō currit.sȝ nullus homo currit.ḡ sortes nō
currit:⁊ tū totuȝ añs videꝛ negatiuum.❡ 5° ex vna ne 5°
gatiua seqꝛ aliqd.igiꝛ ex pluribꝰ.ꝯñtia nota.añs decla/
raꝛ:qꝛ multe negatiue sunt impoles:⁊ ex ipoli sequitur
q̄dlibet.ḡ ⁊c̃.❡ 6° sic.negatiua ifert aiaȝ formalr.ḡ ⁊c̃. 6°
añs pȝ.nā vlis negm̄a ꝯuertiꝛ.Itē vlis negm̄a formalr in/
fert suā subalternā.Itē a q̄libet negm̄a ad disiūctiuā:cu/
ius ipsa est altera ps est ꝯña foꝛalis.❡ 7° a copulatiua 7°
cuiꝰ q̄libet ps est negm̄a seqꝛ foꝛalr q̄libȝ ps eiꝰ.ḡ ⁊c̃.ꝯña

tz:qz ambe pmisse sũt negᵉ.aũs est notũ:cũ semp a co
8° pulatiua ad q̃libet eiᵘ ptẽ sit formalis ꝯña.¶ 8° ex pu
ris negatiuis de ꝯtigẽti ad vtrũlibet seq̃t aliqd syllogi
stice.igit̃ ꝛc.ꝯña tz.ꝛ aũs est pħi p° huiᵘ.cap.iz. Cõfir/
mat̃ sic.ex vna negᵃ de ineẽ vel de neccio:ꝛ alia de ꝯtin
gẽti seq̃t aliqd syllogistice.ğ ꝛc. ꝯña tz.ꝛ aũs est pħi p°
9°. huiᵘ.cap.iz.ꝛ.i4.¶ Ulrio sic.syllogistice seq̃t nullũ ri
sibile currit.nullus asinᵘ est risibilis.igit̃ nullus asinus
currit:ꝛ tñ ãbe pmisse sunt negᵉ vt notũ est.Silr seq̃t
nullũ risibile currit.nullus hõ nõ est risibilis.ğ nullus
hõ currit:ꝛ tñ ẽt ãbe pmisse sũt negᵉ.ꝙ forᵉ valẽt pz.nã
nulꝗ̃ reqit̃ istanᵉ meᵉ sic penes finitũ ꝛ ifinitũ variato.

In oppositũ videt̃ esse pħs pmo huius:vbi in singulis figuris multis ꝯnibᵘ de/
clarat ꝙ ex puris negatiuis nihil sequatur.

ꝯ p° **In ista qõne** sit p° ꝯ hec.Ex vna seu pluribᵘ ne/ gatiuis bene seq̃t aliqd mãliter.
pz per 5ᵃᵐ rõnẽ factã añ oppᵐ.etiã ex vna negᵃ freqnẽ/
ter seq̃t alia formalr.pz per locos dialecticos.vt nullũ
aial currit.igit̃ nullus hõ currit.ꝯña tz per locuz a coᵗᵒ
ꝯ z° vli.similr exẽplificari posset de multis alijs locis.¶ z°
ꝯ est hec.ex vna negᵃ bene seq̃t aliqd formalr ꝛ nõ syl
logistice.pz 6ᵃ rõne facta añ oppᵐ:puta cõuersione vel
subalternatiõe vel a pte disiũctiue ad suũ totũ.q̃libet
ꝯ 3° enĩ istarũ est ꝯña formalis.¶ 3ᵃ ꝯ est.ex plibus negati
uis bñ seq̃t aliqd formalr:sed nõ syllogistice. pz p 7ᵃᵐ
rõnẽ factã añ oppᵐ:qz copulatiue q̃libet ps est negᵃ ad
ꝯ 4° quãlibet istarũ ptiũ est ꝯña formalis.¶ 4ᵃ ꝯ est.ex ne
gatiuis de ꝯtingẽti ad vtrũlibet valet sylls.pz p° huius
ꝯ 5° cap.iz.¶ 5ᵃ ꝯ est.ex vna negᵃ de neccio ꝛ alia negᵃ de
ꝯtingẽti ad vtrũlibet valet sylls.pz p° huius. capitulis
14°.17°.ꝛ.z0°.Et cã illarũ duarũ ꝯnũ est:qz negᵉ de ꝯti
gẽti eqpollẽt affirmatiuis ꝛ nõ sunt vere neccie. pħs p°
huiᵘ.cap.z°.q̃propter ꝯuertunt̃ in veras affirmatiuas
ꝯ 6° de quo postea magis videbit̃.¶ 6ᵃ ꝯ est.ex puris nega
tiuis variãdo mediũ penes finitũ ꝛ ifinitũ seq̃t aliqd
syllogistice.pz per vltimã rõnẽ factã ante oppᵐ. de hoc
ꝯ 7° etiã magis post est videndũ.¶ Ultima ꝯ est.ex puris
negatiuis:qz neutra ẽ de ꝯtigẽti:ꝛ in qbᵘ mediũ nõ va/
riat̃ penes finitũ ꝛ ifinitũ:nihil seq̃t syllogistice. patet
hec ꝯ ẽt de mẽte pħi.ꝛ rõ eius est hec:qz nõ opz si duo
termini negatiue ꝯiungant̃ vni 3° ꝙ pp̃ h̃ negentur de
se inuicẽ.nã hõ ꝛ risibile q̃litercũqz cõbinata cũ lapi/
de semp vere negatiue ꝯiungunt̃ iter se:tñ nõ vere de
se inuicẽ negant̃.put notũ est:nec opz ꝙ termini qui sic
negatiue ꝯiungunt̃ cũ vno 3° ꝛ vere de se inuicez affir/
ment̃.nã hõ ꝛ asinᵘ cũ 3° disperato q̃litercũqz volueri/
tis vere ꝛ negatiue ꝯiungunt̃:ꝛ tñ de se inuicẽ nõ verifi
cant̃:imo negant̃.quare pz ꝙ ex hᵒ dispõne pmissaruz
in q̃cunqz figura fiat:nulla ꝯ seq̃t de forma:qz qñqz cũ
ea fiet vlis affirmatiua:qñqz vniuersalis negatiua.

Ad p° **Ad rõnes.** ¶ Ad pᵐ negat̃ ꝯñtia qua infert̃ ꝙ ex puris affirmatiuis seq̃t aliqd. igit̃
ex puris negatiuis.ꝛ rõ dissimilitudinis est:qz pure af/
firmatiue habẽt cõnexionẽ extremitatũ cũ medio:pp̃
quã opz extremitates iter se ꝯiungi:sed nõ est sic in ne
gatiuis:put dcm̃ est in declaratiõe vltime ꝯnis.¶ Ad
Ad z° zᵐ negat̃ aũs.s.ꝙ negatiua sit potior in iferẽdo q̃z affir
matiua:qz oppᵐ dicit pħs p posterioꝝ.cap.i6. de cõpa/
ratiõe demrationũ.Ad pbationẽ dicit̃ ꝯcedẽdo ꝙ qñ
vna pmissarũ est negᵃ ꝛ alia affirᵃ:ꝯ que infert̃ dz esse
negᵃ:sz negat̃ ꝯña.igit̃ negᵃ est maioris potẽtie ꝛc.q̃z
affirmatiua.negat̃ istud.rõ.nã negatiue nõ sufficiunt:
imo indigẽt auxilio affirmatiuarũ:affirmatiue aũt af
firmatiuã iferre sufficiũt fm ppriã virtutẽ:q̃re maio
ris potẽtie sunt.¶ Ad 3ᵐ dicit̃ ꝙ ista ꝯsequẽtia nõ tz Ad 3ᵐ
de forma.sor.nõ currit.ꝛ nullus alius a sor.currit ꝛc.nã
si sor.esset mortuus ꝛ homines currerẽt.antecedens eẽt
verũ.s.sor.nõ currit:ꝛ ẽt nullus alius a sor.currit.nã qñ
sor.nõ est nihil est aliud ab eo:cũ alietas sit iter res exi
stentes solũ.ꝯsequẽs tñ eẽt falsuz per casum.s.hoc.nul/
lus hõ currit.¶ Ad 4ᵐ dr̃.ꝙ illa ꝯñtia est bona.si nul Ad 4ᵐ
lus hõ currit.sor.nõ currit ꝛc.ꝛ negat̃ ꝙ totum aũs est
negatiuũ:imo maior est ꝯditionalis affirᵃ put dictuz
est in qõne querẽte.vtꝝ eadẽ ppõ sit affirmatiua ꝛ ne/
gatiua.¶ Ad 5ᵐ dicit̃ ꝙ est p p° ꝯne.¶ Ad 6ᵐ ꝙ est Ad 5ᵐ
pro z°.¶ Ad 7ᵐ ꝙ est pro 3°.¶ Ad 8ᵐ ꝙ est pro 4°. Ad 6ᵐ
¶ Ad confirmationẽ ꝙ est pro 5°.¶ Ad 9ᵐ ꝙ est pro Ad 7ᵐ
6°.¶ Ad rationem post oppositum dicit̃ ꝙ est pro vlti ꝛ 8ᵐ
ma conclusione ꝛc.

Questio. XXIX.

¶ Questio ista mota est ppter exempla pħi que dispar/
sim posuit de homine ꝛ aiali ꝛ hoc caplo z° caplo 3°.ꝛ
in multis alijs locis.iõ querit an sit necessaria.

Queritũ z9°.Utꝝ hec sit necessaria.ho/ mo est aial.Arguit̃ ꝙ sic.aucto
ritate pħi in lr̃a.Itẽ arguit̃ auctoritate car
dinalis alibi.Itez arguitur articulo Pari/
siensi dñte sic.ꝙ dicere hoiem esse animal
nõ est necesse error.igit̃ ista simplr est necessaria.¶ z°
ois ppositio per se est necessaria.homo est aial.est ppo
sitio per se.igit̃ illa ꝛc.maior est pħi p posterioꝝ.caplo
6°.minor pz:qz in ea pbat̃ pars diffinitionis de diffini/
to.igit̃ talis in pmo mõ dicendi per se prout pz in eodẽ
pmo caplo.4.¶ 3° sic.qualitercunqz per eã significat̃:
ita necesse est esse.pz:qz eternaliter essentia diuina est
inuariabilis.antecedens patet:qz vel representat eter/
naliter vel sub tẽpore.si eternaliter:habet̃ ppositum.si
sub tẽpore est falsum:qz essentia diuina nõ cadit sub tẽ
pore.4.physicoꝝ de tempore.capitulo quarto.¶ Ulti t. ꝯñ.
mo si ipsa nõ esset necessaria h̃ eẽt ex eo ꝙ deus posset
destruere oẽs homines:cũ tunc nullus hõ esset. nullus
homo eẽt aial:sed propter hoc non debet dici eam non
esse necessariã.ergo ipsa est dicẽda necessaria.ꝯsequen/
tia tenet.ꝛ aũs pro pma parte de se est notũ.pro secũda
parte declarat̃:qz aliter eadẽ rõne sequeretur ꝙ nulla
propositio geometrica est propꝛyssime sciẽtia.ꝛ ex ꝯse/
quenti de propositionibus maxime necessarijs.pbatur
tamẽ ꝯsequentia.nã sicut deus posset destruere oẽs ho
mines:ita posset destruere oẽs magnitudines.ꝛ sic co/
dem mõ falsificarent̃ omnes ppositiones geometrice
de magnitudinibᵘ:sicut falsificares illã.hõ est animal.

In oppositũ arguit̃.nõ plus est necessaria hec q̃z ista.equus est aial.sed ista non
est necessaria.ergo nec ista.homo est aial.ẽ necessaria.
ꝯñtia tenet.ꝛ maior rõnis patet.nã eodẽ mõ.sicut aliq̃
potẽtia põt oẽs equos:ita põt destruere oẽs hoies:ꝛ ex
ꝯsequenti vna est equalr nõ necessaria sicut alia. mioꝛ
pz:qz si deus destrueret oẽs equos.tũc illa eẽt falsa.oĩs
equus est aial.ratio.nã omne animal est:sed tũc nullus
equus esset.ğ tũc nullus equus esset animal.Itẽ omne
animal est sanũ vel egꝛ:sed tunc nullus equus est sanᵘ
vel eger.igit̃ tunc nullus equus esset animal.

¶ In hac qõne Primo videndũ est q̃uo ista propositio
diuersimode põt dici necessaria.In secũdo spãliter vi/
debitur modus soluendi hanc simpliciter esse necessa/
riam propter articulum Parisiensem.

Quantũ ad pᵐ primo est notandũ.ꝙ propositioni triplex attribuit̃ necessitas.s.conditiona
ta.tẽporalis.ꝛ simpliciter dicta.Propositio dr̃ necessa/
ria ex ꝯditione sic se habens ꝙ ex eius terminis cõpo/

nsibilis est vna ɔditionalis necia: ꝛ in cuius aũte respe-
ctu hui⁹ verbi est:ponit terminus minus cõis illi⁹ ppo-
sitionis: ꝛ in cui⁹ ɔsequẽte ponit ista ppositio: ꝛ isto mõ
intelligit auctoritas Aristotelis. ꝙ ois ppositio per se
simplr vera est necia. s. ex ɔditione. Exemplũ. vt h̃ mõ
est necia ista. vacuũ est loc⁹ nõ repletus corpore: qꝛ hec
ɔditionalis est necessaria. si vacuũ est: vacuũ est locus
nõ replet⁹ corpore. Propositio aũt dr̃ necia tẽporaliter
cui⁹ subm respectu copule sue qñqꝫ supponit p aliquo
ꝛ vltra sic se hꝫ ꝙ qñcunqꝫ subm supponit pro aliquo
pdicatũ supponit p eodẽ. ¶ Exẽplũ. vt tonitruũ est so-
nus fact⁹ in nubib⁹. nã ly tonitruũ respcũ hui⁹ vbi est:
qñqꝫ supponit pro aliq̃: ꝛ qñcũqꝫ ipm supponit pro ali-
quo pdicatũ supponit p illo eodẽ: ꝛ h̃ mõ ista nõ est ne-
cessaria. vacuũ est loc⁹ ꝛc̃. qꝛ subm respcũ hui⁹ copule
est: nunq̃ supponit p aliq̃: ꝫ necia ppõ simplr dr̃ ppõ
sic se hñs saltẽ affirma de inee ꝛ de pñti: ꝙ qñcunqꝫ ipsa
formabit ei⁹ subm supponit p aliq̃ ꝛ pdicatũ supponit
p eodẽ. vl̃ sic ꝛ meli⁹ est. ppõ sic se hñs ꝙ q̃litercũqꝫ p
eã significat p nũc: ꝫ ei⁹ totalẽ significationẽ: ita neẽe est eẽ.

1a **Hoc premisso** sit pma ɔclusio hec. Ista ppositio. hõ est aial. est necia ex ɔditiõe seu ẽt tẽporaliter. pꝫ pª pars: qꝛ hec ɔditionalis est necessaria. si hõ est. hõ est aial. pꝫ ẽt 2ª pars. nã ly hõ in ordine ad istã copulã: qñqꝫ supponit pro aliq̃: ꝛ qñcũqꝫ in ordine ad eã supponit pro aliq̃ pdicatũ supponit pro
2a eodẽ. g̃ ɔña vera. ¶ 2ª ɔ est hec. ꝙ put ly hõ: supponit solũ in ordine ad tps pñs ꝫm ꝙ cõiter ɔsueuit capi hec nõ est necia. hõ est aial. pbat p rõnẽ factã post oppm.

Quantũ ad 2m est notandũ. ꝙ pter suppositiones cõmunes ꝛ cõiter traditas est vna suppositio naturalis: ꝛ dr̃ suppositio termini respcũ copule nõ ɔnotãtis tps. Exemplũ. si in ista. hõ est aial. copula absoluat a ɔnotatiõe tpis pñtis. sicut in ista absoluitur. deus semper est: ꝛ ly hõ ꝛ aial supponerent pro suis significatis tam pro eis que sunt q̃ pro eis que fuerũt ꝛ q̃ pro eis que erunt: vt sit sensus ppõnis. iste hõ est aial. hõ q est est aial. hõ qui fuit fuit aial. vl̃ hõ qui erit erit aial. ꝛ tũc dicunt termini stare nãliter: ppter qd̃ qdam diuiserunt suppositionẽ in nãlem ꝛ tẽporalẽ: ꝛ ista suppositiõe cõmuniter nõ vtunt: tñ in qbusdã ppõnibus vulgares vtunt ea: lꝫ eam ignorent: puta qñ negãt istã. sortes semper est. nã illi ly est nõ cõnotat tẽpus pñs. ¶ Hoc pmisso sit ɔclusio responsalis. ꝙ ꝫm istã suppositionẽ naturalẽ hec est simpliciter necessaria. homo est aial. patet: qꝛ supposito ꝙ iam decetero nulli essent homines adhuc ista esset vera pro hominibus qui fuerũt: ꝛ cũ potẽtia nõ sit a postemata. vt vltimo dr̃ cap pº. iõ neẽe est decetero semp ipsã ꝫm istã suppõnẽ fuisse verã: cũ decetero neẽe sit aliquẽ hoiẽ fuisse. Hec de 2º.

Ad 1m **Ad rõnes.** ¶ Ad pm auctoritatẽ Aristo. dicitur ꝙ loquebat naturaliter: ꝛ sic ista diceret simpliciter necessaria: sed tamen ꝫm veritatẽ supposita potẽtia diuina. put hoc verbũ est: cõnotat tempus presens: ipsa nõ est necessaria simplr. Ad auctoritatem cardinalis ꝛ articulũ dicit. ꝙ intellexerũt vltimã
Ad 2m ɔclusionẽ: puta ꝙ est necessaria ꝫm suppõnẽ naturalẽ. ¶ Ad 2m dicit. ꝙ omnis propositio per se vera est ne-
Ad 3m cessaria ex ɔditiõe. ꝛ ideo etiã ista est necessaria ex cõditione: ꝛ hoc est pro ɔne pma pmi articuli. ¶ Ad 3m negat antecedens. ꝙ q̃litercunqꝫ ipsa significat: ita necesse est esse. Ad pbationẽ ɔcedit. ꝙ ipsa significat hominẽ esse aial: ꝛ negat ꝙ ita necesse est esse saltẽ ꝫm suppositiões cõmunes ꝛ ɔsuetas. Ad pbationẽ ɔcedit ꝙ eternaliter puisum est in mẽte diuina hoiẽ aial pro certo tempore: tamẽ hoc põt nõ esse puisũ pro aliquo tẽpore: nec obstat imutabilitas scẽtie diuine: ꝛ iõ posse est hoiem nõ eẽ aial. ¶ Ad 4m ɔcedit maior ꝛ negat Ad 4m.
minor ꝛ ad pbationẽ ɔcedit: ꝙ oẽs ppões mathece de inesse pñt esse false. Ad iprobationẽ: qñ dicit ꝙ mẽta est ppꝛissime scientia. ꝛ qñ infert. igitur debet esse de maxime necessarijs. ɔcedit ɔsequẽtia loquendo de necessarijs ex ɔditiõe. sed loquẽdo de necessarijs simplr. ɔsequentia negat: qꝛ ad scientiã ppꝛissime dictã sufficit necessitas ex ɔditiõe. ¶ Ratio post oppm est pro cõclusione scda pmi articuli. Hec de qõne. Qõ. XXX.

¶ Ista questio est consequenter mota propter superiorẽ ꝛ propter exempla phi que videntur ɔcedere istam. homo de necessitate est animal. in sensu diuiso: iõ doctor vult hoc declarare.

[Q]ueritur 30º. Utrũ ista sit vera. homo de necessitate est animal. ¶ Et arguitur pmo ꝙ sic auctoritate phi in lr̃a qui in multis locis eã ponit. ¶ 2º sic. ois hõ de necessitate est ens ꝛ nõ põt eẽ aliqd̃ ens q̃ aial. ergo omnis hõ de necessitate est aial. ɔña tenet. ꝛ minor patet de se. maior declarat. nã oẽ qd̃ est duꝫ est neẽe est eẽ ens. pº periarmenias cap vltimo. ois hõ est dũ est. g̃ oẽm hominẽ necesse est esse ens. discursus est planus: qꝛ in barbara: ꝛ minor manifesta est de se.

In oppositum arguit ex ista ppositiõe. cum vna vera sequit falsũ. g̃ ipsa est falsa. ɔsequẽtia tenet: qꝛ ex veris nõ sequit falsum. añs pbat: qꝛ sequit. ois hõ de necessitate est aial. ꝛ sor. est hõ. g̃ sor. de necessitate est aial. ɔclusio est manifeste falsa. cũ sor. possit corrumpi ꝛ nõ esse aial. g̃ ꝛ vna pmissarũ ꝛ non minor: qꝛ supponit eam esse verã. g̃ maior.
¶ In ista questione Primo pmittenda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quantũ ad pm. Primo est notandũ. ꝙ magna est differentia inter istas. ois hõ de necessitate est aial. ꝛ de necessitate omnis homo est aial. nam pma vocat modalis diuisa: alia aũt cõposita. vnde stare de forma vnã istarũ esse veram alia existente falsa ꝛ econtra. Exemplũ. vbi composita est vera: necesse est oẽm substã esse ens. hec enĩ est necessaria. ois suba est ens: diuisa tamẽ eius est falsa. hec enĩ est falsa. ois suba de necessitate est ens. patet: qꝛ asinus nõ de necessitate est ens. Exemplũ. vbi diuisa est vera. creans de necessitate est deus. lucẽs de necessitate est luna. sunt enim he vere ppter ampliationẽ subiecti: sed cõposite sue sunt false. nã hec est falsa. necesse est creantẽ esse deũ. ꝛ etiã hec. necesse est aliqd̃ lucẽs eẽ lunã. hec enĩ nõ est necia. creans est deus: nec hec. lucens est luna. ¶ Ex quo seqt̃ Corm
correlarie. ꝙ ppositio diuisa ꝛ sua composita sunt sibi inuicem ipertinẽtes q̃tũ est de forma. patet: qꝛ nec ad cõpositã sequit diuisa: nec ecõtra: qd̃ declaratum est in notabili pcedẽte. ¶ 2º est notandũ. ꝙ aliqui dicũt hãc esse verã de necessitate quando ꝛ de necessitate ɔditionata: ꝛ minus bene iudicio meo: qꝛ si ipsa esset necia vl̃ vera ex cõtradictione oporteret hanc cõditionalẽ esse veram. si omnis homo est. omnis homo de necessitate est animal. modo manifestũ est ꝙ ista est falsa: cũ antecedens sit verũ: ꝛ ɔsequens impossibile. vt postea dicetur. eodẽ modo probatur. ꝙ nõ est vera temporaliter: qꝛ opꝫ hanc esse veram: quãdo omnis homo est. omnis homo de necessitate est animal. modo hec temporalis est falsa sicut conditionalis. Hec de primo.

Quantum ad 2m sit prima ɔclusio. ꝙ ista diuisa est simpliciter falsa. omnis homo de

ɔ 2ª nečitate est aial. pbaẽ p rõnẽ factã añ oppm. ¶ 2ª ɔ est
ꝙ ois hõ q est de nečitate est aial p illo tpe p quo est.
pbaẽ sic. ois hõ nõ põt nõ esse aial pro tpe pro quo est.
igiẽ ois hõ de nečitate est aial p tpe p quo est. ɔñia tȝ p
eqpollẽtias modaliũ. añs declarat. nã da oppm. puta ꝙ
aligs hõ põt nõ eẽ aial p tpe p quo est: ⁊ ponaẽ in esse.
seqẽ ꝙ aligs hõ nõ est aial p tpe p quo est. aut si forte
varieẽ subm ad singulare discretũ: sequiẽ ꝙ sor. nõ est
aial pro tpe pro quo est: vel ꝙ hoc nõ est aial pro tpe p
quo est: demĩsato illo ꝙ põt eẽ hõ: vel ꝙ fuit hõ. mõ qlĩ
bet istarũ iplicat. igiẽ ista de possibili. aligs hõ põt nõ
esse aial pro tpe pro quo est eẽt falsa. igiẽ vlis sua ɔdi-
ctoria eẽt vera que erat añs pbandũ. Hec de secũdo.

Ad pm **Ad rõnes.** ¶ Ad pm. s. ad auctoritatẽ phi dicit
vno mõ ꝙ Ari. posuit istaȝ ppõnem
Cap. 33. exẽplariter. mõ exemploꝝ nõ reqriẽ verificatio pmo
pº capi- huiꝰ in lr̃a. Aliter põt dici ꝙ intellexit secũdã ɔnẽ: puta
tuluȝ de ꝙ ois hõ qui est de nečitate est aial pro tpe pro quo est.
redupñ Et 3º diciẽ ꝙ forsan in greco alius modus loquendi est
de illis de nečio diuisis ꝙ̃ in latino. mõ Aristo. libros
suos fecit in greco. ⁊ iõ ſm modũ ipsoꝝ ɔcessit ppõnẽ
Ad 2m istã: quã ſm modũ latinoꝝ negarẽ. ¶ Ad 2m diciẽ di-
stinguẽdo istã. oẽ qd est dũ est nečio est: eo ꝙ põt eẽ cõ-
posita: ⁊ sic est sensus iste. hec est nečia. oẽ qd est nečio
est dum est. ⁊ hoc mõ ɔcediẽ ista. Alio mõ põt esse diui-
sa: ⁊ tũc subdistinguiẽ: eo ꝙ ly duȝ est põt determinare
subm. ⁊ tũc est sensus iste. oẽ qd est ens dũ est ens de ne
cessitate est ens: ⁊ isto mõ est falsa: qꝛ sor. est ens duȝ est
ens: ⁊ tñ sor. de nečitate nõ est ens. Alio mõ ly duȝ. põt
determinare pdicatũ. ⁊ tũc sensus est iste. oẽ qd est ne-
cesse est esse ens duȝ est. i. oẽ qd est neče est esse ens pro
tpe pro quo est: ⁊ in hoc sensu ɔcediẽ. ¶ Per h ad for-
mam qñ diciẽ. ois hõ de necessitate est ens. negaẽ ista.
¶ Ad pbationẽ qñ diciẽ. oẽ qd est duȝ est neče est esse
ens. diciẽ ꝙ si ly dũ est. determinet sibi pdicatũ ppositio
tio est vera ⁊ syll's nõ valet: qꝛ plus est pdicatũ ɔnis ꝙ̃
maioris. vñ deberet sic argui. oẽ qd est dũ est de nečita-
te est ens. ois hõ est. g ois hõ de necessitate est ens dum
est. ⁊ esset ɔclusio vera sicut maior. Si aũt ly dũ est. de-
terminet subm syll's est bonꝰ ⁊ maior est falsa: qꝛ ita nõ
itellexit eaȝ phs in pmo periarmenias. ⁊ iõ ẽt est falsa:
puta ꝙ ois hõ de necessitate est ens. ¶ Rõ post oppm
est pro ɔne pma. Hec de qõne. Qõ XXXI.

¶ **Et quoniam syllogizare per hanc figuram vniuersale non erit: neqȝ priuatiuũ: neqȝ affirmatiuum. Capitulo quinto.**

Queritur 3iº. Utrũ i 3ª figura solũ de-
beat ɔcludi particulariter.
pº ¶ Et arguiẽ pº. ꝙ ɔcludat vliter. naȝ in q-
buſdã modis eiꝰ ambe pmisse sunt vles. g ⁊
ɔclusio illoꝝ modoꝝ dȝ esse vlis. ɔñia tȝ.
nã opȝ in omni syllo alterã pmissarũ esse similẽ cõclu-
sioni pmo huiꝰ. caplo. 22. mõ si ɔñia esset particularis
in modis pdictis nulla pmissaꝝ esset similis ɔclusioni.
añs pȝ. de darapti ⁊ felapton in qbus ambe pmisse sunt
2º vles. ¶ 2º arguiẽ sic. medio pdicato in vtraqȝ. sequitur
ɔclusio vlis. igiẽ. sicut pȝ de scda figura. igiẽ eo mõ me-
dio subto in vtraqȝ sequiẽ ɔclusio vlis. igiẽ in tertia fi-
gura ɔcluderẽ vliter. vltima ɔñia tȝ ⁊ pma declaraẽ
qꝛ nõ videẽ maior ratio ppter quã medio pdicato in
vtraqȝ pmissarũ possit ɔcludi vliter: qn ɔsili mõ vel ea
3º dem rõne cõcluderẽ vliter medio in vtraqȝ subto. ¶ 3º
sic formalr sequiẽ. ois sol lucet super nos. ois sol est ois
pulcherrimꝰ planeta. g ois pulcherrimꝰ planeta lucet ⁊
tamen hic ɔcludiẽ vliter in tertia figura. igiẽ ⁊c. ɔñia
tenet. ⁊ añs pȝ. ⁊ sic supponẽdo minorẽ extremitatẽ cuȝ
signo distributiuo nulꝗ̃ reperiẽ instãtia. ¶ 4º sic opel- 4º
me sequiẽ. ois hõ est aial. nullus hõ est asinus. g ois hõ
asinus nõ est: ⁊ tamẽ hic ɔcludiẽ vliter in tertia figura.
Similr sequitur. nullus hõ est asinus. omnis homo est
suba. igiẽ omnis asinus suba nõ est indirecte cõcluden
do: ⁊ tamen hic etiã ɔcludiẽ vliter in eadẽ figura. ergo
sequiẽ ꝙ in 3ª figura possit formaliter concludi vliter.

In oppositum est philosophus pmo huiꝰ. ca-
pitulo quinto.
¶ In ista qõne erũt duo articuli. In pmo videbitur de
quesito. In scdo videbiẽ de numero modoꝝ tã directe
ꝙ̃ indirecte ɔcludentiũ scde figure ⁊ tertie: ⁊ ɔsequen-
ter expeditum erit de figuris de inesse.

Quantũ ad pm. pmo est notandũ ꝙ tertiã figuraȝ
ɔcludere vliter põt intelligi dupliciter.
Uno mõ excludendo ɔnẽ de mõ loquendi incõsueto.
Alio mõ ɔcludendo ɔnẽ de mõ loquẽdi cõsueto. ¶ 2º
est notandũ. ꝙ in omni ɔñia formali cauenduȝ est ne
arguaẽ a nõ distributo ad distributũ. rõ. nã ppositio in
qua poniẽ terminꝰ nõ distributꝰ verificaẽ disiunctim
vel disiunctiue: sed in qua poniẽ terminꝰ distributus si
debeat verificari. opȝ ꝙ verificeẽ copulatiue. mõ notũ
est ꝙ ɔñia nõ valet a ppositiõe disiunctiua: vel de dis-
iuncto extremo ad copulatiuã: sicut nõ seqẽ. hõ currit
vel asinꝰ currit. g hõ currit ⁊ asinus currit: nec seqẽ. hõ
vel asinus est risibilis. g hõ est risibilis ⁊ asinus est risi
bilis. q̃re nõ valebit ɔñia a termino nõ distributo ad
ipsum distributũ. ¶ 3º est nõndũ. ꝙ mediũ subijciẽ in
vtraqȝ pmissaꝝ in tertia figura. ¶ Ex quo seqẽ 4m ꝙ
in syllo affirmatiuo nulla extremitatũ distribuiẽ: cũ in
eo ambe pmisse sint affirmatiue: in qbus extremitates
ponunẽ. mõ pdicata affirmatiuarũ ppõnũ nunꝗ̃ sup-
ponunt distributiue. ¶ Similr seqẽ 5m. s. ꝙ in syllo ne-
cessario tertie figure vna extremitatũ nõ distribuiẽ. pȝ
qꝛ opȝ in syllo nečio vnã pmissam esse affirmatiuã mõ
pdicatũ illius nõ supponit nõ distributiue. ¶ 6º notan
dum est ꝙ in ɔne affirmatiua ⁊ in ɔne negatiua de mõ
loquẽdi ɔsueto subm ⁊ pdicatũ supponũt ɔfuse ⁊ distri
butiue. patet ex regulis suppositionum.

His pmissis sit pª ɔ hec. in 3ª figura ex maiore ɔ pª
vli affirma ⁊ minore vli nega seqẽ
ɔ vlis nega directe ɔcludẽdo de mõ icõsueto. pȝ: qꝛ for
malr seqẽ. oẽ. b. est. a. nullũ. b. est. c. g oẽ. c. a. nõ est. pȝ: qꝛ
nulꝗ̃ reperiẽ instãtia. Similr ex opposito ɔnis sequiẽ
oppm pmissarũ. sicut pȝ diligẽter intuẽti. ¶ 2ª ɔ est. In ɔ 2ª
felaptõ idirecte ɔcludẽdo seqẽ ɔ vlis nega de mõ icõ-
sueto vt optime sequiẽ. nullus hõ est lapis. ⁊ ois hõ est
suba. igiẽ ois lapis suba nõ est. pȝ sicut pcedẽs. ¶ Sed
de istis ɔnibꝰ nihil est ad ppositũ Ari. qꝛ solum de his
que sunt de mõ cõsueto est locutꝰ. ¶ Et quo ad ista sit
3ª ɔ. ꝙ si minor extremitas distribuaẽ formalr: seqẽ ɔ ɔ 3ª
vlis. pȝ per 3am rõnẽ factã ante oppm. sed de hac etiã nõ
est ad ppositũ phi: qꝛ ipse supponit ꝙ extremitates nõ
capianẽ cũ signo distribuẽdo affirmatiue: cũ dicat p pe- cap. q
riarmenias oẽm affirmatiuã eẽ falsam in qua pdicatũ anti
vle vliter annũciaẽ de subto. ¶ 4ª ɔ syllĩ affirmatiuĩ enũcia
tertie figure vbi minor extremitas non distribuiẽ: nec ɔ 4ª
maior: nõ pñt ɔcludere vliter. nã in premissis nulla ex-
tremitatũ distribuiẽ per. ā. ⁊ sic argueret a nõ distribu
to ad distributũ. ɔñia est ɔtra notabile 2m. ¶ 5ª ɔ est. ɔ 5ª
syllĩ negatiuĩ tertie figure non pñt cõcludere vliter in
mõ ɔsueto nõ distributo pdicato ppõnis affirmatiue.
pbaẽ. nã extremitas posita in pmissa affirmatiua non
distribuiẽ

distribuit͛ per 5m notabile: ⁊ in ꝯne vl'i negatiua ipsa di-
stribueret͛: ⁊ sic argueret͛ a nō distributo ad distributū:
6ª ꝯ vt p̄us. ¶ 6ª ꝯclo est talis. ꝙ 2ª figura non pōt ꝯclude-
re vl'iter in mō loquēdi ꝯsueto: ⁊ dum nullius affirma-
tiue p̄dicatum capiat͛ cum signo vl'i affirmatiuo. patet:
q2 iam in modis affirmatiuis: nec in modis negatiuis:
vt dicunt due conclusiones precedentes.

Quātum ad 2m est notandū. ꝙ aliq modi in 2ª fi-
gura ⁊ in 3ª ꝯcludūt directe ⁊ aliq̄ui idi-
recte sicut in p̄ª. ¶ 2º est notādu3. ꝙ solū intēdo dicere
de numero modoꝝ ꝓpositionū de inesse non expositio-
rioꝝ: nec ad eos reducibiliū ⁊ ꝯcludētiu3 ꝯnem de mō
loquēdi ꝯsueto. De alijs aūt syllis qui possunt fieri in 2ª
figura vel in 3ª non intēdo facere mentionem.

p̄ª ꝯclo **Quibus p̄missis** fit p̄ª ꝯclo hec. Solū sunt q̄-
tuor modi 2e figure directe
ꝯcludētes. pbat͛ sic. sunt sexdecim dispōnes 2e figure si-
cut in q̄libet aliaꝝ: ⁊ duodecim haꝝ sunt inutiles. ḡ solū
sunt q̄tuor modi vtiles. ꝯn̄ia nota est. aūs pro p̄ª pte de-
clarat͛ sicut declabat͛ in q̄ne querente de numero mo-
doꝝ p̄e figure. pro 2ª pte pbat͛. nam si ambe p̄misse sunt
negatiue sunt q̄tuor dispōnes inutiles: ⁊ si ambe sūt af-
firmatiue sunt alie q̄tuor dispōnes inutiles: cū 2ª figura
nō etiā ꝯcludat affirmatiue. si aūt maior fuerit negati-
ua ⁊ minor negatiua sūt due inutiles. s. ex ambab9 ꝑticu-
larib9 ⁊ maiore ꝑticulari ⁊ minore vl'i. si aūt maior fue-
rit affirmatiua ⁊ mior negª. sūt etiā due inutiles. puta ex
ambab9 ⁊ ex maiore ꝑticulari due inutiles ꝯiugōnes sūt
bis q̄tuor ⁊ bis due que simul cōbinate faciunt duode-
cim: ⁊ sic solū manēt q̄tuor ꝯiugōnes vtiles. due. s. ma-
iore vl'i negatiua ⁊ miore vl'i affirmatiua vel ꝑticulari
affirmatiua: ⁊ alie due. s. maiore vl'i affirmatiua ⁊ mino-
2ª ꝯ re vl'i vel ꝑticulari negatiua. ¶ 2ª ꝯclo est hec. sūt q̄tuor
modi 2e figure idirecte ꝯcludētes. pbat͛ sic: q2 sexdecim
dispōnū duodecim sūt inutiles idirecte ꝯcludēdo. ḡ sunt
q̄tuor modi vtiles. ꝯn̄ia tenet. aūs declarat͛. na3 q̄tuor
sunt inutiles si ambe sūt negatiue: ⁊ si ambe p̄misse sunt
affirmatiue sicut p̄us. si aūt maior fuerit negatiua ⁊ mi-
nor affirmatiua sūt due inutiles. puta ex ambab9 ꝑticula-
rib9 ⁊ minore ꝑticulari. si aūt maior fuerit affirmatiua
⁊ minor negatiua est vna inutilis. s. ex ambab9 ꝑticulari-
bus ⁊ alia maiore vl'i ⁊ minore ꝑticulari: ⁊ sic tot ꝯiuga-
tiones inutiles idirecte ꝯcludēdo quot directe ꝯcluden-
3ª ꝯ do. ¶ 3ª ꝯclo est. 3ª figura solū hēt sex modos directe cō-
cludētes. pbat͛ sic. nā sexdecim dispōnū decē sunt inuti-
les. ḡ solū manēt sex vtiles. ꝯn̄ia tenet ⁊ aūs declat͛. nā
si ambe sunt negatiue sunt quatuor inutiles: si aūt ambe
sunt affirmatiue est vna inutilis. s. ex puris ꝑticularib9. si
aūt maior affirmatiua ⁊ minor negatiua sūt q̄tuor inuti-
les: cū minore negatiua directe ꝯcludēdo in 3ª figura ni-
hil sequat͛. si autē maior negatiua ⁊ minor affirmatiua
est vna inutilis. s. ex puris ꝑticularib9. ⁊ sic inutiles ꝯiuga-
tiones sūt bis q̄tuor ⁊ bis vna: ⁊ sic sunt decē ⁊ manent
vtiles tres ex ambabus affirmatiuis. puta si ambe sunt
vl'es: vel maior vl'is ⁊ mior ꝑticularis: vel ecōtra. ⁊ tres
maiore negatiua. puta maiore negatiua vl'i: ⁊ miore vl'i
affirmatiua: vl' maiore eadē ⁊ miore ꝑticulari affirmati-
ua: vel miore ꝑticulari negatiua: ⁊ in miore vl'i affirma-
4ª ꝯ tiua. ¶ 4ª ꝯclo est hec. ꝙ in 3ª figura nō sunt nisi sex mo-
di idirecte ꝯcludētes. pbat͛. nā sexdecim dispōnes sunt
decē inutiles. igit͛ ⁊c. ꝯn̄ia tenet. aūs pbat͛: q2 ex amba-
bus negatiuis sunt q̄tuor inutiles: ex maiore negatiua ⁊
minore affirmatiua sunt alie q̄tuor inutiles: eo ꝙ minor
extremitas in minore nō distribuit͛. ⁊ in ꝯne negatiua
idirecte distribueret͛. si aūt sint affirmatiue est vna in-
utilis. s. ex puris particularib9 ⁊ sunt tres vtiles. puta ex
ambab9 vl'ibus vel ex maiore ꝑticulari ⁊ minore vl'i. si
aūt maior fuerit ⁊ minor negatiua est vna inutilis. puta
ex puris ꝑticularib9: ⁊ sunt tres vtiles. s. ex maiore vl'i ⁊
minore ꝑticulari. alia ex maiore ꝑticulari ⁊ minore vl'i.
⁊ 3ª ex maiore vl'i ⁊ minore vl'i: ⁊ sic habent͛ sex vtiles ⁊
decē inutiles. ꝑpter quaꝝ notitiā melius habēdā noti-
tur regule. ¶ Prima. ꝙ i3 semꝑ extremitates indirecte
ꝯiungant͛: dū tn̄ caueat͛ ne ex nō distributo iferat͛ distri-
butū. quapropter i3 in q̄libet syllo ꝯcludēte particularē
negatiuā de mō ꝯsueto ⁊ directe ꝯcludere aliā particu-
larē negatiuam idirecte p̄ponēdo ambas extremitates
negationi. s. in mō loquēdi incōsueto: vt optime sequit͛
in ferio. nullus hō est asinus. aliqua suba est homo. ergo
aliquis asinus suba non est. Eodē modo est de singulis
alijs. ¶ Ex quo sequit͛ secunda regula ꝙ fapesmo ⁊ fri-
sesomoꝝ tenent in oībus modis figuraꝝ ⁊ indirecte cō-
cludendo. patet: q2 in ꝯne nihil distribuit͛ quin in pre-
missis distribuat͛. ¶ 3ª regula. oīs syll's ꝯcludens aliquā
conclusionem ꝯuertibilem directe concludit eius con-
uertentem indirecte. Hec de secundo.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā nego ꝯn̄ia3 istā qua ifere- Ad p̄m
bat͛ ꝙ in aliq̄b9 modis 3e figure p̄misse
sunt vl'es. ergo. Ad pbationē. s. ad auctē3 p̄hi que dicit:
ꝙ op3 vnā premissaꝝ esse similē ꝯni. dī ꝙ hoc nō intel-
lexit de silitudine q̄ntitatis: sed de similitudine qualita-
tis: vel de similitudine generis ꝓpōnis: vt vult si ꝯclo
est de nec̄io ꝙ vna p̄missaꝝ debet eē de nec̄io: ⁊ si ꝯclu-
sio sit de ꝯtingēti vna p̄missaꝝ debet etiā eē de ꝯtingē-
ti. ¶ Ad 2m negat͛ ꝯn̄ia qua infert͛. medio p̄dicato in Ad 2m
vtraq3 p̄missaꝝ sequitur vl'is ꝯclusio. ḡ etiā medio subto
ꝯcludet͛ vl'iter. ⁊ ratio dissilitudinis est: q2 medio subto
in vtraq3 p̄missaꝝ in modis affirmatiuis nulla extremi-
tatū distribuit͛. ⁊ ideo si in eis vl'iter ꝯcluderet͛ ex nō di-
stributo infert͛ distributū. In modis aūt negatiuis mi-
nor extremitas non distribuit͛: ꝑpter qd̄ si directe ꝯclu-
deret͛: q2 a parte subti in ꝯne vl'i ipsa distribueret͛ seq-
tur incōueniens qd̄ p̄us. si aūt indirecte. tūc fieret p̄di-
catū ꝯnis negatiue: ⁊ ex ꝯn̄ti distribueret͛: ⁊ sic semꝑ ex
non distributo ifertetur distributum. ¶ Ad 3m dicitur. Ad 3m
ꝙ ipsa est pro tertia conclusione. ¶ Ad 4m dicit͛. ꝙ est Ad 4m
pro p̄mis duabus ꝯclusionibus p̄mi articuli. ¶ Ratio
post oppositum est pro vltima conclusione eiusdē. Hec
de questione. Questio. XXXII.

¶ Manifestum est ꝙ syll's vniuscuiusq3. ho2ū
alter erit ⁊c. Caplo septimo.

Ueritur 32º. Utrū valeāt syllogismi
ex illis de nec̄io cōpositis si-
cut ex illis de inesse. ¶ Arguit͛ p̄º ꝙ nō. ex
illis de possibili cōpositis nō est syllogiçan- p̄º
dum sicut ex illis de inesse: igit͛ nec in illis
de nec̄io. ꝯn̄ia tenet: q2 ille de nec̄io eq̄pollent illis de
possibili. 2º ꝑiarmenias. aūs patet: q2 nō sequtur possibi-
le est omne currens esse hoīem: ⁊ possibile est oēm equū Cap 2º
esse currens. igit͛ possibile est oēm equum esse hoīem. p̄-
misse enim sunt manifeste vere ⁊ ꝯclusio falsa. ¶ 2º ex
illis de impossibili cōpositis nō syllogiçat͛ sicut ex illis 2º
de inesse. ergo nec ex illis de nec̄io. ꝯn̄ia tenet: q2 que-
libet de impossibili eq̄pollet alicui de nec̄io: vt p̄us. aūs
pbat͛: q2 nō sequtur. impossibile est oēm equū eē hoīe3: ⁊
impossibile est omne risibile esse equum. ergo impossi-
bile est omne risibile esse hoīem. p̄misse sunt eni3 mani-
feste vere vt prius: ⁊ ꝯclusio falsa. ¶ 3º sic non sequitur. 3º
necesse est deū esse oīpotentem: ⁊ necesse est p̄ma3 cām

esse deum.ergo necesse est pͥmam causam esse oipoten-
tem.ergo ex illis de nec̃io nõ syllogiçat̃ sicut ex illis de
inesse.ꝯña tenet.añs declarat̃.nam posito casu ꝙ ille-
due sint in mũdo.deus est oipotens.⁊ pͥᵃ causa est deus:
⁊ ꝙ ista ꝓpositio.pͥma causa est oipotens.non sit.pͥmisse
sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa.quare syllogismi non valent.

In oppositum est philosophus primo huius capitulo septimo.

¶ In hac qõne primo est vidẽduʒ quõ syllogiçatur ex
ꝓpositionibus modalibus cõpositis. Scdo est vidẽdũ
quõ syllogiçatur ex illis de necessario diuisis.

Quantum ad pͥᵐ est pͥᵒ notãdum. ꝙ sylls ex mo-
dalibus compositis põt fieri duplici-
ter. Uno mõ in ordine ad totã ꝓpositionem. vt si argue-
retur sic.oẽm deum esse oipotentem est nec̃ium : aliqđ
scriptũ est deus est deum eẽ oipotentem.ergo aliqđ scri
ptum est nec̃iuʒ. Alio mõ in ordine ad partes dicti put
arguunt rõnes facte ante oppositũ. ¶ zᵒ est notãduʒ.ꝙ
soluʒ loqui ꝓpono de modificatis his modis.possibile.
impossibile.nec̃ium.⁊ de ꝯtingẽti. put capit̃ pro possibi
li.nã isti sunt cõmuniores.¶ 3ᵒ est notãduʒ.ꝙ ꝓprie lo-
quẽdo inter istas modales cõpositas non est talis equi-
pollentia sicut inter diuisas. Ratio est:q2 possibile ⁊ ipos
sibile ꝯdictorie in diuisis eqpollent.vt equipollet dice-
re.a.possibile est eẽ.b.⁊.a.nõ est impossibile esse.b.Sed
in cõpositis nõ est sic.nõ enim sequr deum eẽ non est
impossibile.ergo deũ eẽ est possibile.nam pͥᵃ est pura ne-
gatiua.⁊ ista nõ ifert vnã affirmatiuã qualis est zᵃ:nec
ei eqpollet.Eodẽ modo in diuisis nec̃e subalterne equi-
pollet possibili.vt eqpollet dicere . soꝛ.non nec̃e est non
currere.⁊ sortẽ possibile est currere. In cõpositis nõ sic.
nam nõ sequr.chimerã nõ currere nõ est necesse.ergo
chimerã currere est possibile eadẽ rõne qua prius:q2 pͥᵃ
Corᵐ est pͥᵃ negatiua ⁊ zᵃ affirmatiua.¶ Unde correlarie seq-
tur eqpollentias Petri hispani de modalibus composi
tis nõ esse sufficiẽtes:sed possunt glosari sic.ꝙ vna ifert
aliã cũ ꝯstantia ꝓpositionis pro qua supponit dcm̃ cõse-
quentis put bene sequr.chimerã nõ currere nõ est ne-
cesse:⁊ ista ꝓpositio.chimera nõ currit.est vna ꝓpositio
cũ sua cõtradictoria.igit̃ chimerã currere est possibile.
¶ 4ᵒ est notandũ.ꝙ nõ est incõueniens ex pluribꝰ pos-
sibilibꝰ incõpossibilibꝰ sequi impoſe:vt bene sequr.soꝛ.
currit ⁊ sortes nõ currit.ergo ꝯdictorie sibiinuicẽ repu-
gnãtes stant simul.silr sequr.omne currẽs est asinus.⁊
ois homo est currens.ergo ois homo est asinus.⁊ in am-
babus istis ꝯñtijs quelibet pars añtis est possibilis:sed
partes non sunt sibiinuicem compossibiles.

pͥᵃ ꝯ **His premissis** sit pͥma ꝯclusio hec.Ex modali-
bus cõpositis quo ad totales ꝓ-
positiones totaliter est syllogiçãduʒ sicut ex illis de in-
esse.patet:q2 ipse sunt vere de inesse sicut dictũ est in vna
zᵃ ꝯ qõne pͥori.¶ zᵃ ꝯclusio est hec.quo ad partes dicti non
est similr syllogiçãdum ex modalibus cõpositis de pos-
sibili sicut ex illis de inesse.patet per pͥmã rõnem factaʒ
ante oppositũ.nec mirũ.nã nõ est incõueniens ꝯñeʒ eẽ
impossibilẽ:lʒ quelibet pͥmissaꝝ sit possibilis:vt dictuʒ
est in 3ᵒ notabili.¶ Sed diceret quis.nõne Ar.dicit pͥ
huius caplo izᵒ.ꝙ ex possibili non sequr impoſe. Rñ-
deo ꝙ Ar.voluit ꝙ ex possibili totali añte nõ sequitur
impossibile:⁊ hoc est veꝝ.Sed nihil ꝓhibet totale añs
eẽ impossibile:lʒ quelibet pars sit possibilis eẽ: q2 inter
se sunt sibiinuicẽ incõpossibiles:vt dcm̃ est in 3ᵒ notabi
3ᵃ ꝯ li.¶ 3ᵃ ꝯclusio est.ex modalibus cõpositis de ipossibili
quo ad ptes dicti nõ est syllogiçãdũ sicut ex illis de in-
esse.patet:q2 ex pͥmissis impossibilibus bene sequr cõ-
clusio nec̃ia sicut argutum est in zᵃ rõne ante oppositũ
facta.¶ 4ᵃ ꝯclusio est.supposita ꝯstantia ꝓpositionum 4ᵃ ꝯ
pro quibꝰ supponunt dicta in nec̃ijs cõpositis.eodẽ mõ
syllogiçãdum penes partes dicti ex illis de nec̃io cõpo-
sitis sicut ex illis de inesse.patet:q2 opʒ si quelibet pͥmis-
saꝝ sit nec̃ia ꝯñem etiã esse nec̃iam ea existente:cum ex
nec̃ijs non sequat̃ ꝯtingens.¶ Et notãter dico suppo-
sita ꝯstantia ꝓpõnis ⁊c̃.nã similr arguendo sine ꝯstantia
ꝓpõnis pro qua supponit dcm̃ ꝯñs non valet ꝯñtia si-
cut arguit 3ᵃ ratio facta ante oppositum:vt bene sequr.
necesse est omne.b.eẽ.a.⁊ nec̃e est omne.c.eẽ.b.⁊ hec est
ꝓpositio.c.est.b.ergo nec̃e est omne.c.eẽ.a. ¶ 5ᵃ ꝯclusio 5ᵃ ꝯ
est.ex vna de nec̃io cõposita ex alia de inesse : nihil valet
sylls:vt nõ sequr.necesse est oẽm deũ esse oipotẽtem:⁊
aliqđ creans est deus.ergo nec̃e est aliqueʒ creantẽ esse
oipotentem.ꝯclo enim falsa ⁊ pͥmisse vere iam dcm̃ est:
cum Aristo.hanc mixtionẽ dicebat valere ꝙ loquebat̃
de ipsis de necessario diuisis ⁊ non compositis.

Quãtum ad zᵐ pͥmo est notandũ.ꝙ subm ꝓposi-
tionis modalis diuise de nec̃io amplíat̃
ad supponendum pro eo qđ est:vel potest esse.

Hoc pͥmisso sit pͥᵃ ꝯclo hec.Sylli ex ambabꝰ de pͥᵃ ꝯ
nec̃io diuisis valent in pͥᵃ figura.ꝓ-
bat̃ sic:q2 bñ sequr.omne.b.de nec̃itate est.a.⁊ oẽ.c.de
nec̃itate est.b.ğ omne.c.de nec̃itate est.a.eodem mõ se-
quit̃.omne.b.de nec̃itate nõ est.a.⁊ omne.c.de nec̃itate
est.b.ergo omne.c.de nec̃itate nõ est.a.⁊ silr exẽplifica
ri posset in 3ᵒ ⁊ 4ᵒ modis:q2 affirmatiui modi tenẽt ma-
nifeste per dici de oi.si enim omne qđ est.b.vel põt esse
b.de nec̃itate sit.a.⁊ omne.c.de nec̃itate est.b.ğ omne.c.
de nec̃itate erit.a. Eodẽ mõ tenent negatiui per dici de
nullo:⁊ itelligo hãc ꝯñem de modis directe ꝯcludẽtibꝰ.
nã affirmatiui idirecte ꝯcludẽtes nihil valent:vt nõ se-
quit̃.ois deus de nec̃itate est oipotens . omne creans de
nec̃itate est deus.ergo aliqđ oipotens de necessitate est
creans.naʒ pͥmisse sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa:nec sequitur
ois luna de nec̃itate est infimus planeta.aliqđ lucẽs de
nec̃itate est luna.ergo aliqđ infimus planeta de necessi-
tate est lucens causa eadẽ. ¶ zᵃ ꝯclusio est.ex ambabus zᵃ ꝯ
de nec̃io diuisis valet sylls in zᵃ figura.patet:q2 tres pͥ-
mi modi qui ꝯuersione vlis negatiue reducunt̃ ad pͥᵐ
figuram:⁊ quartus modus perficit̃ per impossibile sic.
omne.b.de nec̃itate est.a.aliqđ.c.de nec̃itate non est.a.
ergo aliqđ.c.de nec̃itate nõ est.b.da oppositũ.oẽ.c põt
eẽ.b.⁊ arguat̃ sic in barbara.omne.b.de nec̃itate est.a.
que fuit maioꝛ pͥmi:⁊ omne.c.põt eẽ.b.ergo omne.c.de
nec̃itate est.a.discursus iste est bonus:vt postea dicet̃:⁊
ista ꝯclusio repugnat minori que dicit:ꝙ aliqđ.c.de ne-
cessitate nõ est.a. ¶ 3ᵃ est.ex ambabus de nec̃io diuisis 3ᵃ ꝯ
valet sylls in 3ᵃ figura.vt optime sequr.omne.b.de ne-
cessitate est.a.omne.b.de nec̃itate est.c.ergo aliqđ.c.de
nec̃itate est.a.Eodeʒ modo exẽplificaret̃ de alijs ⁊ oẽs
probabunt̃ per syllm expositoriũ significato aliquo.b.
arguat̃ sic.hoc de nec̃itate est.a.hoc de necessitate est.c.
ergo aliqđ.c.de nec̃itate est.a.vel ex opposito ꝯñs cum
minore inferẽdo oppositũ maioris.vt da oppositũ ꝯclu-
sionis.omne.c.põt non esse.a.arguat̃ sic ex illa.omne.c.
põt non eẽ.a.omne.b.de nec̃itate est.c.ergo omne.b.po-
test nõ eẽ.a.in barbara:⁊ ista.ergo repugnat maiori que
fuit.omne.b.de nec̃itate est.a. Eodem mõ potest quis
studiosus syllogiçare alios modos ꝓpter ꝯñem.nullum
modoꝝ 3ᵉ figure põt ꝓbare cum ille affirmatiue de ne-
cessario non ꝯuertant̃ in terminis:vt ante dcm̃ est.

Ad rõnes. ¶ Ad primam conceditur ꝙ non va- Ad pͥᵃ
let syllogismus ex ambabꝰ de possibili
compositis

compositis:ꝛ negaꝰ ꝯñtia qua īferꝰ ꝙ nõ valebit ex am
babus de neceͦ. Ad pbatione dī.ꝙ iste de possibili nul
lis negõnibus appositis nõ eqpollent illis de neceͦ ca
ptis sine negatione.mõ de illis solum intelligūꝰ ꝯnes
Ad 2m cõposite.¶ Eodē modo dicaꝰ directe ad 2m.ꝙ ꝓposi
tiones de impossibili ꝛ neceͦ non appositis negationi
bus modis seu alicui coꝝ nõ eqpollent.mõ soluꝫ de il
Ad 3m lis posite sunt ꝯnes.¶ Ad 3m dī.ꝙ ipa arguiꝰ veritatē.
puta.s.ꝙ ex ambabus de neceͦ cõpositis nõ sequaꝰ con
clusio de neceͦ nisi arguaꝰ cū ꝯstantia ꝓpõnis pro qua
supponit dcm̄ ꝯnis:ꝛ hoc satis est dcm̄ in pmo articulo.
¶ Auctoritas phī post oppositū est pro ꝯnibus secundi
articuli.nam ipse loquebaꝰ de modalibus diuisis ꝛ non
compositis. Hec de questione. Questio. XXXIII.

¶ Accidit aūt quãdoqꝫ ꝛ altera ꝓpositione ne
cessaria necium fieri syllm. Caplo octauo.

CONSEQUĒTER 33° queriꝰ. Utrū va
leat mixtio ex vna de
neceͦ ꝛ alia de ineē in pª figura. ¶ Et argui
p° tur p° ꝙ nõ.nā si sic:vel sequereꝰ ꝯclusio de
neceͦ:vel de ineē:sꝫ nullo istoꝝ modoꝝ põt
dici.ḡ mixtio illa nõ valet.ꝯña tenet.ꝛ maior rõnis pa
tet a sufficiēti diuisione.minor declaraꝰ.p° ꝙ nõ sequaꝰ
ꝯclusio de neceͦ:qꝛ nõ sequitur.ois infimus planeta de
necitate lucet.ois luna est ois infimus planeta.ergo ois
luna de necitate lucet.pmisse enim sunt vere ꝛ cõclusio
falsa.ꝙ aūt nõ sequaꝰ ꝯclusio de ineē patet sic arguen
do.posito ꝙ luna sit eclipsata.ois īfimus planeta de ne
cessitate est luna.omne lucens totale in spera lune est in
fimus planeta.ḡ oē lucens totale in spera lune de necita
te est luna.nā pmisse iteꝝ sunt vere ꝛ ꝯclo falsa.ꝙ eniꝫ
maior sit vera notū est:ꝛ minor pꝫ:eo ꝙ subm ampliaꝰ
in ea ad supponendū pro eo qđ est vel põt esse.iō sensus
eiꝰ est iste.oē qđ est vel põt esse lucēs totale in spera lu
ne de necitate est luna.ꝛ h̄ est veꝝ.nā nihil põt eē lucēs
totale in spera lune nisi luna:ꝛ illa de necitate est luna.

IN OPPOSITUM est philosophus primo huius
capitulo octauo.

¶ In qõne pª vidēde sunt de ipsa ꝯnes phī. Scđo iuxta
illas rñdendum est ad questionem.

QUANTUM ad pm̄ sit pª cõclusio hec.ex maiore de
neceͦ ꝛ minore de ineē.sciendū est ꝙ
phs de hac qõne duas ponit ꝯnes.pª est ꝙ ex maiore de
neceͦ ꝛ minore de ineē seqtur ꝯclusio de neceͦ in pª fi
gura.2ª est ꝙ ex maiore de ineē ꝛ minore de neceͦ nõ se
quiꝰ ꝯclo in eadē:ꝛ loqtur phs de illis de neceͦ diuisis
sicut patet ex precedenti qõne. Hec de primo.

pª ꝯclo QUANTUM ad 2m sit pª ꝯclusio hec.Ex maiore de
neceͦ ꝛ ex minore de ineē valet sylls
in ista figura:restringēdo subm ꝯnis ad supponēdū pro
eis que sunt solū ꝛ ꝯcludēdo directe.pbaꝰ:qꝛ affirmatī
uī tenent manifeste per dici de oī:ꝛ negatiuī per dici de
nullo.igiꝰ sunt boni.ꝯñtia tenet.añs patet. vt argueretꝰ
sic.oē.b.de necitate est.a.omne.c.est.b.ḡ oē qđ est.c.de
necitate est.a.manifeste enī regulaꝰ sylls per dici de oī:
eo ꝙ maior significat ꝙ oē illud qđ est vel põt eē.b.de
necitate est.a.ꝛ maior significat ꝙ oē.c.est.b.ꝛ sic dire
cte sub distributiõe maioris capiꝰ sub in minore. Eodē
modo põt pbari de negatiuis ꝙ tenēt per dici de nullo.
2ª ꝯ ¶ 2ª ꝯclo est ꝙ hꝰ sylli vles sine dicta restrictione subī
ꝯnis nõ valēt.pbaꝰ sic.posito ꝙ iter planetas sol ꝛ lu
na luceāt sup nostrū hemisperiuꝫ arguiꝰ sic.ois īfimus
planeta de necitate est luna.ois planeta lucens sup no
strū hemisperiū est īfimus planeta.ergo ois planeta lu
cens sup nostrum hemisperium de necitate est luna.in
hac figura pmisse sunt manifeste vere per casuꝫ:ꝯclusio
tñ falsa est:qꝛ significat ꝙ oē illud qđ est vel põt eē pla
neta lucēs sup nostrū hemisperiuꝫ de necitate est luna.
qđ nõ est veꝝ:qꝛ sol põt esse planeta lucēs sup nostrum
hemisperiū:ꝛ tñ nõ põt eē luna:ꝛ causa est.quare nõ se
quiꝰ:qꝛ subm minoris solū distribuiꝰ pro eis que sunt:
ꝛ in ꝯne supponit tā pro eis q̄ꝫ pro eis que sūt vel possūt
eē.¶ 3ª ꝯclo est.ex maiore de neceͦ ꝛ minore de possibi 3ª ꝯ
li in terminis nālibꝰ valet sylls sine hꝰ restrictione.ꝛ ra
tio est:qꝛ subm minoris ampliaꝰ sicut subm ꝯnis:ꝛ bñ
seqtur.omne.b.de necitate est.a.omne.c.põt eē.b.ergo
omne.c.de necitate est.a.termini enī formalr stāt eque
ample in pmissis ꝛ ꝯne.¶ 4ª ꝯclusio est.ex hꝰ dispõne 4ª ꝯ
premissaꝝ maiore de neceͦ ꝛ minore de ineē non valet
sylls indirecte ꝯcludēdo:vt nõ seqtur.ois infimus pla
neta de necitate est luna.omne lucēs totale in spera lu
ne est infimus planeta.ergo aliqua luna de necitate est
lucēs totale in spera lune.sunt enim pmisse vere ꝛ ꝯclo
falsa:vt notū est.¶ 5ª ꝯcloest.ex maiore de ineē ꝛ mino 5ª ꝯ
re de neceͦ directe ꝯcludēdo in ista figura nõ sequitur
ꝯclo de neceͦ:nec de ineē.ꝙ non de neceͦ pbaꝰ pª pars
rõnis ante oppositū.sꝫ ꝙ nõ de ineē apparet:qꝛ nõ seq
tur.ois oipotens est deus.omne creās de necitate est oi
potens.ergo oē creās est deꝰ.posito enī ꝙ deꝰ nihil creet
pro nūc maior ꝛ minor sūt vere ꝛ ꝯclusio falsa sicut sa
tis habeꝰ ex pdictis.¶ Sꝫ dicet qs.veꝝ ex dispõne po
sita in pª ꝯne posset sequi ꝯñs de ineē.ꝛ arguet ꝙ sic:qꝛ
seqtur de neceͦ. Rñdeꝰ ꝙ seqtur de ineē:qꝛ nõ põt in
stantia repiri.ratio tñ quā aduersarius adducit nõ cõ
cludit:qꝛ ad vnā de neceͦ nõ opꝫ sequi vnā de inesse:qꝛ
argueretꝰ a magis amplo ad minus amplū.vt nõ seqniꝰ
aliqđ creans de necitate est deus.ergo aliqđ creans est
deus.nā si deus actu nõ eēt creās.añs eēt veꝝ ꝛ ꝯñs fal
sum.Ex hoc patet quo põt rñderi ad talē rõnē quaꝫ qs
põt facere ꝯtra ꝯnem vltimā positā:ꝙ ex ambabus de
inesse seqtur ꝯclusio de ineē.ergo ex maiore de inesse ꝛ
minore de neceͦ sequeꝰ ꝯclusio de ineē.Et pbaret cõse
quētiam sic:qꝛ maioris ṽtutis videꝰ esse ad inferēdum
pmissam de neceͦ q̄ꝫ pmissam de ineē.naꝫ dī illi negā
do ꝯñtiam:ꝙ ad illā de neceͦ non sequeꝰ vna de inesse
de forma:quare etiā negaꝰ ꝙ sit maioris ṽtutis ad infe
rendum respectu ꝯnis de inesse. ¶ Ultima ꝯclusio est. 6ª ꝯ
ex maiore de ineē ꝛ minore de neceͦ indirecte ꝯcluden
do non valet sylls.patet:qꝛ non seqtur. omne oipotens
est pma causa.omne creans de necitate est oipotens.er
go aliqua cā de necitate est creans.hoc de 2°. ¶ Ratio
ante oppositū vadit vijs suis:qꝛ est pro 5ª ꝯne. Auctori
tas phī post oppositū est pro pma 6ª ꝛ 5ª cõclusionibus.
Hec de questione. Questio. XXXIIII.

¶ In secunda autem figura si priuatiua quidē
vniuersalis ꝓpositio sit ꝛ necessaria ꝛ ꝯclusio
erit necessaria. Caplo nono ꝛ decimo.

QUERITUR 34°. Utrū valeat mixtio in
2ª ꝛ tertia figuris ex vna de
necessario ꝛ alia de inesse.¶ Arguiꝰ primo
ꝙ non valeat in scđa figura.pmo:qꝛ non se p°
quiꝰ.omne lucens super nostrum hemispe
rium est sol.posito casu ꝙ sit ita.ois luna de necessitate
nõ est sol.ergo ois luna de necessitate nõ est lucens sup
nostrū hemisperiū.pmisse enim sunt vere ꝛ ꝯclio falsa.
¶ Deinde arguiꝰ ꝙ nõ teneat in tertia figura.nā nõ se 2°
quiꝰ.ois deus est creans.omnis deus de necessitate est
omnipotens.ergo aliquis omnipotēs de necessitate est

creans.premisse enim sunt vere ⁊ conclusio falsa.

In oppositum est philosophus in isto primo. capitulis.9.⁊.10.

❡ In ista questione erunt duo articuli. In primo videbit quo modo huiusmodi mixtio teneat in secunda figura. In secundo quo modo teneat in tertia.

Quantum ad pᵐ primo est notandū. ꝙ phs de ista mixtione in scḋa figura dicit ꝯclusiones reducibiles ad tres. quaꝝ pª est hec. si negatiua fuerit de necīo ⁊ vl'is. seqtur ꝯclusio de necīo. ❡ 2ª ꝯclusio est. ꝙ si vl'is affirmatiua fuerit de necīo. non seqtur cōclusio de necīo. ❡ 3ª ꝯclusio est hec. ꝙ si particularis negatiua fuerit de necīo nō seqtur ꝯclusio de necīo. ❡ 2º est notādum ꝙ sylli ꝭm istas ꝯnes tenentes aliqui sunt boni ⁊ aliqui sunt mali. Et ideo vidēdum est quo modo dicte conclusiones debeant verificari.

pª ʒ **Et quātum** ad hoc sit pª ꝯclo hec. Si in cesare: aut festino vl'is negatiua fuerit de necīo: seqtur de necīo ꝯclo. pbaꝛ sic. nā optime seqtur. oē. b. de necītate nō est. a. omne. c. vel aliqḋ. c. est. a. igiꝛ omne qḋ est. c. vel aliqḋ. c. de necītate nō est. b. patet: qꝛ per ꝯuersionē maioris simplicē quā añ dcm̄ est valere reduciꝛ cesare ad celarēt: ⁊ festino ad ferio. Moderaꝛ tñ ꝯclusio sic. ꝙ in cesare subm̄ ꝯnis restringaꝛ ad supponēdū pro eis que sunt solū cū eadem que dicta est de celarēt in ꝓcedenti qōne. ❡ 2ª ꝯclo est. ꝯclo Ar. pª non

2ª ʒ hēt veritatē in camestres: ꝫ ꝭm ꝓcedētem ꝯnē vera sit pro festino ⁊ pro cesare. pbaꝛ: qꝛ nō seqtur posito ꝙ luna sit eclipsata. oē lucens celeste infimū est mercurius. ois luna de necītate non est mercurius. igiꝛ ois luna de necītate nō est lucēs celeste infimū. est eni maior vera: eo ꝙ luna est eclipsata: mercurius est lucēs celeste infimum: ⁊ minor est etiam vera: ⁊ tñ ꝯclusio est manifeste falsa: eo ꝙ ꝯdictoria est vera. s. aliqua luna pōt eē lucēs celeste infimū. ❡ Sed diceret aliqs ꝙ Ar. istaꝫ ꝯnem quo ad camestres itellexit dū maior eēt de ineē simplr. ❡ Rñdeꝛ pmisso ꝙ ꝓpositio de ineē simplr: ⁊ ista vocatur necīa: vt ois hō est aial nāliter loquendo. alia est de ineē vt nūc. puta que nunc est vera: nō tñ pro quolibet tpe. Exēplum vt in casu priori ista. omne lucēs celeste infimū est mercurius. dico igitur volens defendere Ar. ꝙ intellexit ꝯclones quo ad camestres maiore existēte necīa. ⁊ ꝯcediꝛ sic. ꝯñtia est bona: imo maiore existēte tale nusqꝫ reperiꝛ instātia: nō tñ est syllogizata: qꝛ nō tenet gr̄a forme terminoꝝ: ⁊ additur ꝙ si loquaꝛ de istis de ineē simplr. 2ª ꝯclusio Ar. est falsa. nā si negatiua sit de ineē simplr ⁊ affirmatiua de necīo. seqtur conclusio de necīo: qḋ est ꝯtra ꝯnem 2ᵐ Ar. ⁊ patet assumptum: qꝛ optime seqtur. nullus sol est luna. ois planeta infimus de necītate est luna. ergo ois planeta infimus de necītate nō est sol. Iteꝫ ꝭm istas de ineē nō est tertia ꝯclusio Ar. vera: imo in baroco minore pticulari de necessario maiore vl'i de ineē simplr cū seqꝛ ꝯclo de necīo. vt ois sol de necītate est planeta. aliqua stella de necītate nō est planeta. ergo stella aliqua de necītate nō est sol. capta eni ista de ineē necīa in nullo mō reperieꝛ instan

Corrᵐ tia. ❡ Ex quo seqtur correlarie. ꝙ dicta ꝯclusio Ar. ad pmam ꝯnem: ⁊ quo ad 2ᵐ ⁊ 3ᵐ nō possunt se cōpati nisi loquaꝛ equoce de ꝓpositione de ineē: ita ꝙ in pº loquaꝛ de ꝓpositione de inesse simplr: ⁊ in 2º loquaꝛ de ꝓpositione de ineē in ꝯtrium. similr ⁊ in 3º. sic eni vtraqꝫ ꝯclusionum est vera. ❡ 3ª ꝯclusio est hec. ꝙ simplr loquēdo

3ª ʒ affirmatiua existente de necīo: vel particulari negatiua de necīo non seqtur ꝯclusio de necīo. pbaꝛ in cesare sic. posito ꝙ deus nō creet. arguiꝛ sic. nullū creans est deus omnis omnipotens de necessitate est deus. ergo omnis oipotens de necītate non est creans. ⁊ in camestres per eosdē terminos transponēdo pmissas. similr ⁊ in festino. ꝙ aūt particularis negatiua existēte de necīo nō sequaꝛ ꝯclusio de necīo pbaꝛ sic. supposito ꝙ luna luceat. omne lucēs celeste infimū est luna. mercurius de necessitate nō est luna. ergo mercurius de necītate nō est lucens celeste infimū. ꝯñtia est falsa. nam ꝯdictoria est vera: puta hec. mercurius pōt esse lucens celeste infimuꝫ: ⁊ tamen premisse sunt vere. Hec de primo.

Quātum ad 2ᵐ est notāduꝫ. ꝙ Ar. ꝯclusiones de ista mixtione in 3ª figura videnꝛ reduci ad quinqꝫ ꝯnes. pª est hec. in modis vl'ibus ⁊ affirmatiuis qualibet pmissa existēte de necīo: seqtur ꝯclusio de necīo. ❡ 2ª est hec. In negatiuis si vl'is negatiua fuerit de necīo: seqtur ꝯclusio de necīo. ❡ 3ª est hec. si eiusdeꝫ affirmatiua fuerit de necīo non seqtur ꝯclusio de necessario. ❡ 4ª est. in modis particularibus affirmatiuis si vl'is fuerit de necīo. seqtur ꝯclusio de necīo: sed si particularis non. ❡ Ultima est hec. in negatiuis pticularibꝰ si vl'is negatiua fuerit de necīo. seqtur ꝯclusio de necīo: ꝫ si pticularis negatiua: aut affirmatiua cuiuscūqꝫ quātitatis fuerit de necīo nō seqtur. ❡ 2º est notādū ꝙ sbm respectu huiꝰmodi necīum ampliaꝛ vt pmitꝰ est dcm̄.

pª ʒ **His pmissis** sit pª ꝯclo hec. In oibus modis 3ª figure vbi maior est vl'is de necīo sequiꝛ ꝯclo de necīo. patet: qꝛ oēs illi reducunꝛ ad pmaꝫ figurā: affirmatiui ad darij: negatiui ad ferio per ꝯuersionē minoris de ineē. ⁊ ideo oēs sūt boni sicut si arguiꝛ in darapti. omne. c. de necītate est. a. ⁊ oē. c. est. b. seqtur ꝙ aliqḋ. b. de necītate sit. a. naꝫ ꝯuertaꝛ minor: puta in hāc. aliqḋ. b. est. c. ⁊ erit sylls in darij. eodē modo exēplificari posset de aliys. ❡ 2ª ꝯclo est in 3ª figura minore de

2ª ʒ necīo ⁊ maiore de inesse directe ꝯcludendo nihil valet sylls pmo de darapti: qꝛ nō seqtur. ois luna lucet. ois luna de necītate est ifimus planeta. ergo aliquis infimus planeta de necītate lucet. sunt enim pmisse vere supposito ꝙ luna actu luceat: ⁊ ꝯclo simpliciter falsa. per eosdem terminos exēplificaꝛ in disamis ⁊ datisi ꝯuertendo vlem particulareꝫ. Eodē mō patet de negatiuis supposito ꝙ luna nō luceat: arguiꝛ sic. nulla luna lucet. ois luna de necītate est infimus planeta. igiꝛ infimus planeta de necītate nō lucet. est eni ꝯclusio falsa ⁊ premisse vere vt prius. per eosdē terminos exēplificari posset in

3ª ʒ brocardo ⁊ ferison. ❡ 3ª ꝯclusio est in hac figura pticulari de necīo ⁊ vl'i de ineē nunqꝫ valet sylls. patet: qꝛ nō seqtur in disamis. aliqḋ lucēs sup nostrū hemisperium de necessitate est luna. est enim maior vera ꝓpter ampliationē. aliqd enim qḋ pōt esse lucēs super nostruꝫ hemisperiuꝫ de necītate est luna. ⁊ minor vera est ex casu. ⁊ ꝯclusio falsa est. per eosdeꝫ terminos exēplificareꝛ in datisi. Similr nō seqtur. aliqḋ lucēs super nostruꝫ hemisperiū de necītate nō est luna. omne lucens super nostrū hemisperiū est ifimus planeta. ponaꝛ ꝙ sit ita. ergo aliqs infimus planeta de necītate nō est luna. sunt eniꝫ premisse vere. Maior ꝓpter ampliationē ⁊ minor ex casu. ꝯclusio tñ est falsa. Eodē mō exēplificari posset de ferison sicut arguēdo. nullū lucens sup nostrum hemisperium est luna. ponaꝛ ꝙ sit ita. aliqḋ lucēs sup nostrum hemisperium de necessitate est ifimus planeta. ergo infimus planeta de necītate nō est luna. est eni minor vera ꝓpter ampliationē ⁊ ꝯclusio euidēter falsa. ❡ Ex qᵒ

Corrᵐ bus seqtur correlarie. ꝙ disamis ⁊ brocardo in ista mixtione nunqꝫ valent. naꝫ si vniuersalis est necessaria. tūc minor est de necīo: ⁊ sic nō valet mixtio per secundam

conclusionem

conclusionem. si aūt particularis non valet mixtio per
ɔ̃nem precedentē. ¶ 2ᵒ infert ꝙ mixtio in aliis ꝗnor
modis hui⁹ figure valet maiore de nec̃io. patet per ɔclu
Co^m 3^m sioné p̃mā: sed alias nó patet per 2^am ɔ̃nem. ¶ Ex quib⁹
sequitur 3ᵒ. ꝙ 2ᵃ cóclusio Arist. 3ᵃ 4ᵃ ⁊ 5ᵃ sunt simpl'r vere:
qꝛ nulla; habēt instātiam. p̃ᵃ aūt est vera maiore existen
te de nec̃io in darapti ⁊ falsa minore de nec̃io. ¶ 4ᵃ aūt
est vera de datisi: sed de disamis ⁊ in darapti valet syl
logismus indirecte ɔcludendo. ⁊ hoc est verū sicut patet
3ᵃ c intuenti diligēter. hoc de secundo. ¶ Premissis his ra
tiones procedūt vias suas; q̄ omnes arguunt pro dictis.
Hec de questione. Questio. XXXVI.
¶ Nota est questio ɔ̃iter textu eodem ⁊ capitulo.

Onsequenter querit̃ 35ᵒ. Utrū va
leat mixtio ex vna
p de possibili ⁊ alia de inesse. ¶ Arguit̃ p̃ᵒ ꝙ
non: qꝛ nó sequitur in p̃ᵃ. omne currens est ho
mo. ponat̃ ꝙ sit ita. oīs equus potest eē cur
rens. igr̃ oīs equus pōt esse homo. p̃misse eni vere sunt:
Con^a ⁊ ɔclusio falsa. Eodē mō potest exēplificari arguendo in
modis negatiuis. nullū lucens est luna. oīs infimus pla
neta nó pōt esse luna. Manifestū est ꝙ p̃misse sunt ve
2ᵒ re ⁊ ɔclusio falsa. ¶ Deinde arguit̃ ꝙ nó valeat in 2ᵃ fi
gura: qꝛ nó sequitur. oīs luna pōt esse lucens. oīs infimus
planeta nó est lucēs. ergo oīs infimus planeta pōt non
esse luna. nā; p̃misse sunt vere ⁊ ɔclusio falsa: tñ modus
3ᵒ est in camestres. ¶ Deinde arguit̃ ꝙ nó valeat in 3ᵃ: qꝛ
non sequitur. omne currens est homo. aliqđ currens pōt
esse asinus. ergo asinus potest esse homo. nā; ɔclusio est
falsa premissis existentibus veris.

In oppositum arguit̃. mixtio valet ex vna de
inee ⁊ alia de necessario. ergo
etiam valebit ex vna de inesse ⁊ alia de possibili. ꝓbat̃
ɔ̃ntia: qꝛ omni de necessario equipollet vna de possibi
li: vt ante est allegatum: ⁊ antecedens est phi in littera.
¶ In q̄one ista p̃ᵒ est notandum ꝙ de ꝓpositionibus de
possibili habētibus duas negatiuas nihil intēdo dicere:
eo ꝙ ipse simpliciter equipollent ꝓpositionibus de ne
cessario affirmatiuis. Scđo est notandū. ꝙ titulus que
stionis intelligit̃ de illis de possibili diuisis: nó de com
positis: sicut ante dictum.

p^a c^o His premissis sit p̃ᵃ ɔclō hec. Mixtio ex vna
de possibili ⁊ alia de ineē maio
re existēte de possibili valet in p̃ᵃ figura directe ɔcludē
do: dum tñ subm̃ ɔ̃nis in modis vlibus restringatur ad
supponēdū pro eis que sunt solū. ꝓbat̃ sic. nā bñ sequi
tur. omne. b. pōt esse. a. omne. c. vel aliqđ. c. est. b. igit̃ oē
qđ est. c. vel aliqđ. c. pōt esse. a. Ratio est: qꝛ isti sylli ma
nifeste regulant̃ per dici de oī. maior enim significat ꝙ
omne qđ est. b. vel pōt esse. b. pōt esse. a. cū ergo. a. dicat̃
de omni: eo ꝙ est vel pōt eē. b. ⁊ minor dicat ꝙ omne. c.
est. b. op; ꝙ de omni eo qđ est. c. dicat̃. a. Eodē mō dicat̃
si minor eēt particularis. Et notāter dicit̃ restringendo
subm̃ ɔ̃nis ⁊c̃. nā si nó restringerē discursus nó valeret:
eo ꝙ subm̃ in ɔ̃ne distribueret̃ pro plurib⁹ q̄ in minore
sicut patet sic arguēdo. oīs homo pōt eē risibilis. omne
currens est homo. ponat̃ ꝙ sit ita. igit̃ omne currēs po
test esse risibilis. ɔ̃ntia est falsa: qꝛ sequeret̃ ꝙ asin⁹ po
test esse risibilis: eo ꝙ pōt currere: ⁊ tñ premisse sunt ve
2ᵃ c re. ¶ 2ᵃ ɔclusio est hec. In p̃ᵃ figura directe ɔcludendo
maiore de ineē ⁊ minore de possibili nó valet. patet: qꝛ
non sequitur. omne currens est homo. ponatur ꝙ sit ita ꝙ
oīs asinus possit esse currens. ergo asinus potest esse ho
mo. Similr̃ in celarent nó sequitur. nullum lucens est lu
na. oīs infimus planeta pōt esse lucēs. ergo infimus pla
neta potest esse luna. Eodē modo exēplificaretur de par
ticularibus figuris. ⁊ causa est: qꝛ sub distributione Ar.
non capit̃ sub in minore. nā subm̃ in maiore distribuit̃
solū pro eis que sunt: ⁊ in minore capit̃ sub respectu il
lorū que possunt eē ꝓpter ampliatione p̃dicati. ¶ 3ᵃ con 3ᵃ c
clusio est. mixtio in 2ᵃ figura vbi modus de possibili nó
negat̃ nihil valet. ꝓbat̃: qꝛ nó sequitur in cesare. oīs luna
pōt non eē lucēs. oīs īfimus planeta est lucens. ponat̃ ꝙ
sit ita. ergo īfimus planeta pōt non eē luna. Eodē modo
est si maior sit de ineē vt nó sequitur. nulla luna est lucēs.
ponat̃ ꝙ sit ita. oīs infimus planeta pōt eē lucens. ergo
infimus planeta pōt nó esse luna. Eodē mō declaratur
transponēdo p̃missas ꝙ non esset in camestres ⁊ in mo
dis particularibus. ¶ 4ᵃ ɔclusio est. hō mixtio negatiua 4ᵃ c
mō de possibili in maiore tenet in cesare ⁊ in festino:
patet: qꝛ optime sequitur. nullus hō pōt esse asinus. omne
rudibile est asinus. g̃ omne qđ est rudibile non pōt esse
hō: ⁊ debet subm̃ restringi hic eadē rōne qua in p̃ᵃ figura.
Eodē modo dicat̃ exēplariter de festino: ⁊ ꝓbant̃ sylli:
qꝛ per ɔuersionē Ar. in terminis reducunt̃ ad celarēt.
Et ne oporteat plures ɔ̃nes de hoc ponē: hec mixtio di
recte tenet qñ ly possibile negat̃ sicut mixtio ex vna de
inesse vt alia de necessario negatiua in qua modus affir
matur: qꝛ de illa est ante dictū. ideo de ista ad plens non
plus dico. ¶ 5ᵃ cóclusio est. hō mixtio valet in 3ᵃ figura 5ᵃ c
maiore existēte vli de possibili. patet: qꝛ optime sequitur.
omne. c pōt eē. a. ⁊ omne. c. est. b. ergo aliqđ. b. pōt esse. a.
Eodē modo tenent oēs alij in quibus maior est vlis de
possibili: ⁊ ꝓbant̃ sicut ille ꝓbabant̃. ꝙ aūt iste syllogi
smus valeat. patet: qꝛ per ɔuersionē minoris reducit̃ ad
p̃mam figurā: puta ad dary. negatiui vō per ɔuersionē
minoris reducunt̃ ad ferio. 2ᵒ ꝓbat̃. significato aliqđ
c. qđ est. b. arguat̃ in affirmatiuis sic. hoc. c. pōt esse. a. pa
tet per maiorē que dicit ꝙ omne. c. pōt esse. a. ⁊ hoc idē
c. est. b. ergo aliqđ. b. pōt eē. a. Discursus est expositorius
⁊ ɔclusio est eadem que ɔcludit̃ in modis affirmatiuis
huius figure. modi aūt negatiui ꝓbant̃ eodē modo ca
pta maiore singulari negatiua. ¶ 6ᵃ ɔclusio est. hō mix 6ᵃ c
tio nó valet in hac figura pticulari de possibili: vt non
sequitur. aliqđ lucens sup nostrū hemisperium pōt eē sol.
omne lucēs sup nostrū hemisperiū est luna. ponat̃ ꝙ sit
ita. ergo aliqua luna pōt eē sol. Similr̃ in brocardo re
tento eodē casu. aliqs planeta lucēs sup nostrū hemispe
rium pōt non esse luna. oīs planeta lucens sup nostrum
hemisperium est infimus planeta. ergo infimus plane
ta potest non eē luna. silr̃ ꝓbabit̃ si minor sit particula
ris de possibili transponēdo p̃missas. ¶ 7ᵃ ɔclusio. ma 7ᵃ c
iore de ineē ⁊ minore de vli de possibili in modis affir
matiuis huius figure valet hec mixtio: vt bene sequit̃:
in darapti. omne. c. est. a. omne. c. pōt eē. b. ergo aliqđ. b.
pōt esse. a. ꝓbatur. nam per ɔuersionem maioris ⁊ ɔ̃nis
⁊ transpositionē premissarū reducit̃ ad dary. ɔuertatur
enim maior. omne. c. est. a. in hāc aliqđ. a. est. c. ⁊ arguat̃
sic. omne. c. pōt eē. b. aliqđ. a. est. c. ergo aliqđ. a. pōt esse
b. ɔuertat̃ ɔclusio. igit̃ aliqđ. b. pōt esse. a. ⁊ habebitur
idē ꝙ prius. ¶ Ultima ɔclusio. in modis negatiuis mi 8ᵃ c
nore vniuersali valet hec mixtio. ꝓbat̃ de brocardo: qꝛ
bene sequitur. aliqđ. c. nó est. a. omne. c. potest esse. b. ergo
aliqđ. b. non pōt esse. a. ꝓbat̃. de opposito ɔ̃nis cum mi
nore inferret̃ oppositū maioris in barbara: vt bene seq
tur. omne. b. de necessitate est. a. qđ est oppositū ɔclusio
nis: ⁊ omne. c. potest esse. b. que fuit minor. ergo omne. c.
de necessitate est. a. que ɔclusio ɔtradicit maiori. etiā po
test ꝓbari per syllogismū expositoriū. eodē modo dica
tur de feslapton. ¶ His positis patet qđ sit dicendū ad

rationes. nam oēs rōnes procedunt vias suis s̄m cōclusiones positas. pª enim arguit pro 2ª ɔne. ꝛ 2ª pro 3ª. ꝛ 3ª pro 5ª. Et hec de questione. Questio. XXXVI.

¶ Questio ɔñter mouetur super eodem capitulo.

Consequenter 36º querit̄. Utrum valeat mixtio ex vna de possibili ꝛ alia de neċio. ¶ Et argui‍t̄ pmo ꝙ nō: qꝛ non seq̄tur in baralipton oēm deū necesse est esse oipotētem. omne creans possibile est esse deū. ergo aliquē oipotētē necesse est creare. pmisse enim sunt vere ꝛ ɔclusio falsa. ¶ 2º sic: qꝛ nō seq̄tur. ois luna potest lucere. ois infimus planeta de necessitate est luna. ergo ois infimus planeta de necessitate lucet. pmisse sunt vere ꝛ ɔclusio falsa.

In oppositum argui‍t̄. qꝛ mixtio valet ex vna de ineē ꝛ alia de possibili. ergo ex vna de necessario ꝛ alia de possibili. ɔñtia tenet: quia ad illam de inesse videtur sequi vna de necessario. antecedens patet per dicta in precedenti questione.

¶ In questione erunt tres articuli. Primo videbit̄ quo modo huiusmodi mixtio valet in pª figura. Scdo quo modo in secunda. Et 3º quo modo in 3ª.

pª ɔ **Quantum** ad pmū sit pª ɔclusio hec. Q̄ ista mixtio valet in modis directe ɔcludentibus: dum tñ ɔclusio sit similis maiori. pbat̄ sicut optime seq̄tur. omne. b. de neċitate est. a. omne. c. pōt esse. b. ergo omne. c. de neċitate est. a. Silr si minor eēt pticularis ratio est: qꝛ resoluēdo minorē apparet: ꝙ sub eius distributione manifeste capit̄ sub in minore. maior enim significat ꝙ omne illud qđ est vel pōt eē. b. de neċitate est. a. cū ergo minor dicat: ꝙ omne. c. pōt esse. b. vel aliquod. c. pōt esse. b. seq̄tur ꝙ omne. c. vel aliqđ. c. de necessitate erit. a. nam directe subm sumit sub in minore sub distributione maioris. Eodez modo eēt si maior eēt de possibili ɔcludēdo ɔnem de possibili: similr tenēt modi negatiui expsse per dici de nullo. Exēpluz satis patet diligēter intuēti. dimitto eniz ipm ppter plixitatē. ¶ 2ª

2ª ɔ ɔclusio est. nā opz modos hui⁹ figure idirecte ɔcludētes in hac mixtione valere ɔcludēdo ɔnem de neċio. patet per pmam rōnem factā ante oppositum. ꝛ notāter dixi in ɔclusione pª: ꝙ ɔclusio deberet esse similis maiori: vt si maior sit de possibili conclusio debet esse de possibili: ꝛ si maior sit de neċio: similiter sit conclusio de necessario. nam qꝛ virtute distributionis in maiore ꝛ sub acceptionis in minore valet syllogismus. oportet regulare conclusionē s̄m exigētiam maioris. Hec de pmo.

pª ɔ **Quantum** ad 2m sit pª ɔclusio hec. Mixtio valet in 2ª figura in festino in cesare ꝛ camestres: dum tñ vlis negatiua sit de neċio. pbatur. naz per ɔuersionem vlis negatiue reducent̄ vlēs ad celarent: ꝛ festino ad ferio: vt si arguat̄ sic. omne. b. de neċitate nō est. a. omne. c. potest eē. a. ergo omne. c. de necessitate nō est. b. ɔuertat̄ maior ꝛ arguat̄ sic in celarent. omne. c. de necessitate nō est. b. omne. c. potest eē. a. ergo omne. c. de neċitate nō est. b. Eodē modo dicat̄ de camestres transponendo pmissas ꝛ de festino ꝛ ferio. ¶ 2ª conclusio est

2ª ɔ hec. mixtio valet in cesare camestres ꝛ baroco ɔcludendo ɔnem de necessario. si vniuersalis affirmatiua fuerit de necessario. pbatur sic. nam ex opposito ɔnis cuz maiore seq̄tur oppositū minoris in pma figura. ergo syllogismi sunt boni. ɔñtia est nota. antecedens potest declarari arguendo sic in cesare. omne. b. potest non esse. a. omne. c. de necessitate non est. b. da oppositum ɔnis. aliqđ. c. pōt esse. b. argui‍t̄ in ferio inferēdo oppositum minoris sic. omne. b. pōt non esse. a. aliqđ. c. potest eē. b. ergo aliqđ. c. potest non esse. a. hec ɔclusio repugnat minori que fuit. omne. c. de necessitate est. a. Eodez modo in camestres. nam seq̄tur. omne. b. de necessitate est. a. omne. c. potest non esse. a. ergo omne. c. de neċitate nō est. b. nā da oppositum argui‍t̄ sic in darij. omne. b. de necessitate est. a. aliquod. c. pōt eē. b. que est opposita minoris. ergo. c. de necessitate est. a. ꝛ hoc repugnat minori que fuit. ꝙ oē. c. potest nō esse. a. Eodē modo in baroco ex opposito ɔclusionis cum maiore. In barbara infert̄ oppositū minoris exēpluz dimitto ppter breuitatē. ¶ 3ª ɔclusio. si particularis in hac mixtione 2ª figura fuerit de neċio sequitur ɔclusio de neċio. pbat̄ sicut pcedens. nam semp ex opposito ɔnis cum maiore seq̄tur oppositū minoris: vt in baroco sic arguendo. omne. b. potest esse. a. aliqđ. c. de necessitate non est. a. ergo aliqđ. c. de necessitate non est. b. da oppositum. omne. c. pōt esse. b. argui‍t̄ sic in barbara. omne. b. potest esse. a. omne. c. pōt eē. b. ergo omne. c. potest esse. a. ꝛ hec ɔclusio ɔdicit minori que fuit ꝙ aliquod. c. de neċitate non est. a. Eodē modo pōt declarari in festino. exēplum patet intuēti. ¶ Correlarie seq̄tur ꝙ hec mixtio in omnimō scdē figure directe ɔcludēdo qualitercūqz disponat̄ valet inferēdo ɔnem de necessario: patet ex ɔnibus. naz siue negatiua: siue affirmatiua siue vlis: siue particularis fuerit de neċio semp conclusio erit de neċio. Hec de secundo.

Quantum ad 3m sit hec ɔclusio responsalis ꝙ hec mixtio valet in oībus modis 3ª figure inferēdo ɔnem similē maiori. pbat̄. nam si maior fuerit de neċio in pmo 2º 4º ꝛ 6º modis reducunt̄ affirmatiui ad darij ꝛ negatiui ad ferio per ɔuersionē minoris in terminis: eo ꝙ minor est affirmatiua de possibili que iuxta dicta sic debet ɔuerti. Si āt maior fuerit de possibili ꝛ minor de necessario. tunc pbant̄ eo ꝙ ex opposito ɔclusionis cum minore in pª figura seq̄tur oppositū maioris sicut exēplificari pōt de darapti sic arguēdo. omne. c. potest esse. a. omne. c. de neċitate est. b. ergo aliqđ. b. potest esse. a. da oppositū ɔnis. s. omne. b. de necessitate nō est. a. arguit̄ sic. omne. b. de necessitate nō est. a. ꝛ omne. c. de necessitate est. b. que fuit minor. ergo omne. c. de necessitate nō est. a. que ɔclusio repugnat maiori. Eodem modo exēplificari posset de alijs tribus modis prius dictis. disamis ꝛ bocardo semper reducent̄ ex opposito ɔclusionis. disamis ad celarent: ꝛ bocardo ad barbara. Et dico notāter. ꝙ ɔclusio debet esse similis maiori: eo ꝙ si maior est de possibili ɔclō est de possibili: ꝛ si maior est de necessario ɔclusio debet esse de neċio. Hec de tertio. ¶ Premissis his rōnes pcedunt vias suis. pma enim arguit pro 2ª ɔclusione pmi articuli. ꝛ scda pro notabili eiusdem. nam bene pbat ꝙ minore de necessario non sequitur conclusio de necessario in prima figura: eo ꝙ debet esse similis maiori ꝛ non minori. Et hec de questione. Questio. XXXVII.

¶ Questio consequenter mota est capitulo eodem.

Consequenter 37º querit̄. Utrū syllogismi ex ambabus de possibili valeāt sicut ex ambabus de inesse. ¶ Argui‍t̄ pmo ꝙ non: qꝛ posito ꝙ nihil currat nisi homo. argui‍t̄ sic. omne currens pōt esse homo. ois asinus potest esse currens. ergo ois asinus pōt esse homo. pmisse eniz sunt vere ꝛ cōclusio falsa. igit̄ syllogismus nō valet. ɔñtia est nota. antecedens declarat̄. nam ꝙ maior sit vera patet per casuz. omne enim currens est actu homo. ergo omne currens potest esse homo. ɔsequētia tenet: qꝛ ad illaz de ineē. sequit̄ illa de possibili. veritas minoris ꝛ falsitas ɔclusionis sunt

2° nis sunt de se manifeste. ¶ 2° sic. nõ seqtur arguendo in
celarent. ois luna potest nõ lucere. ois infimus planeta
põt esse luna. ergo omne lucẽs põt nõ esse ifimus plane
ta. ꝯclusio falsa est: eo ꝙ sua ꝯdictoria est vera. aliqđ lu/
cens de necitate est ifimus planeta: & tñ ꝑmisse sunt ve/
3° re. ¶ 3° nõ seqtur in scda figura. ois luna põt nõ lucere.
ois infimus planeta põt lucere. ergo ifimus planeta po
test nõ esse luna. ꝑmisse enim vere sunt & ꝯclio falsa.

In oppositũ arguit̃. syll's valet ex ambabus de
inesse. igit̃ valebit ex ambabus de
possibili. ꝯñtia tenet: q2 ad illas de inesse sequuntur ille
de possibili. añs est p̃hi in littera. Confirmatur. naz syl/
logismus valet ex ambabus de necio. ergo ex ambabus
de possibili. ꝯñtia tenet: q2 quelibet de necessario eq̃pol
let vni de possibili. antecedẽs patet per prius dicta.
¶ In ista q̃one erunt duo articuli. In ṗmo sunt ponẽda
notabilia. In 2° respondendum est ad q̃onem.

Quãtum ad ṗmũ p° est notanduz ꝙ solũ intendo
loqui in hac q̃one de ꝓpositionibus de
possibili diuisis & nõ de cõpositis: sic ante est dcm̃. ¶ 2°
est notãdum: ꝙ non intẽdo loqui de ꝓpositionibus de
possibili in quibus modus negat̃ sicut sunt iste. a. nõ po
test eẽ. b. & a. nõ põt non esse. b. Ratio est: q2 iste eq̃pol/
lent ꝓpositionibus de necio in quibus modus affirma/
tur: & ideo ex eis est cõsimiliter syllogiçandũ sicut ex il/
lis de necessario. & ideo modus syllogiçãdi ex eis est an/
tea dictus. ¶ Ex quo seqtur 3m. ꝙ solũ est dicendum de
ꝓpositionibus de possibili in quibus modus affirmat̃
sicut sunt iste. sortes põt esse: sor. põt non esse. ¶ 4° est
notãdum. ꝙ quãuis subm̃ ꝓpositionis de possibili am/
pliatur ad supponẽdum pro eo qđ est vel potest esse. ta/
men quãdoqȝ restringit̃ per hoc additum qđ est. & am/
pliatio impeditur vt in ista. omne qđ est currens potest
esse homo. ly currens restringitur ad supponendum so/
lum pro currentibus qui sunt. Hec de primo.

p° ꝯclo **Quãtum** ad 2m sit p° ꝯclusio. in oibus modis ṗme
figure directe ꝯcludẽtibus valent syllo
gismi ex ambabus de possibili subto maioris nõ restri/
cto. probat̃ q2 optime seqtur. omne. b. põt esse. a. omne
c. vel aliqđ. c. põt esse. b. ergo omne. c. vel aliqđ. c. põt eẽ
a. nõ restringẽdo maiorẽ. patet. ꝙ exp̃sse tenet per dici
de omni significat eni maior. omne qđ est. b. vel põt eẽ
b. potest eẽ. a. si igit̃ de omni eo qđ est. b. vł põt esse. b. di
catur. a. & omne. c. põt eẽ. b. opȝ ꝙ de oi. c. dicat̃. a. Eodez
modo si minor eẽt particularis: & ꝯsimilr tenent negati
2° ꝯ ui per dici de nullo. ¶ 2° ꝯclusio est. syllogismi negatiui
indirecte ꝯcludẽtes ex ambabus de possibili nõ valent.
probat̃. ꝙ in çelantes nõ valet 2° rõne facta ante oppo/
situ: sed ꝙ in fapesmo non valet põt sic argui. ois deus
mouens celum potest creare. ois oipotens põt non esse
mouens celum. ergo aliqđ creans põt non esse oipotens
premisse sũt vere ex fide: & ꝯclusio est falsa eo ꝙ omne
3° ꝯ creans de necitate est oipotens. ¶ 3° ꝯclusio est. ex am/
babus de possibili nõ valent syllogismi in 2° figura. pa/
tet: q2 nõ seqtur. luna põt non splẽdere. ois infimus pla/
neta põt splendere. ergo infimus planeta põt nõ esse lu
na. ꝑmisse sunt manifeste vere & ꝯclusio falsa. per eosdẽ
terminos exemplificaret̃ in singulis aliȝs modis dispo/
4° ꝯ nendo eos ꝭm exigentiam modoꝝ: ¶ 4° est. syllogismi
ex ambabus de possibili valent in oib9 tertie figure. pa/
tet: q2 oẽs perficiunt̃ per syllogismũ expositorium si ar
gueret̃ in diuisiuis sic. aliqđ. c. põt esse. a. omne. c. potest
esse. b. ergo aliqđ. b. põt esse. a. signet̃ enim. c. qđ põt esse
a. & arguit̃ sic expositorie. hoc. c. potest eẽ. a. & hoc. c. põt
esse. b. ergo q2 minor dicit. ꝙ omne. c. potest esse. b. ergo

aliquod. b. potest esse. a. Eodez modo ꝓbari possent sin/
guli & aliȝ modi hui9 figure ex alio: q2 ṗmi quatuor mo/
di & vltimus reducunt̃ ad ṗmam figuram per ꝯuersio/
nem affirmatiuaꝝ de possibili: & quintus reducitur ad
eam ex opposito ꝯnis cum minore inferẽdo oppositum
maioris. exẽpla faciliter patent diligẽter intuenti. ¶ 5° 5° ꝯ
ꝯclusio est. ꝙ si in p° figura subm̃ in maiore restringere/
tur: & in minore non restringeret̃ predicatum: tunc non
oporteret valere syllogismos ex ambabus de possibili.
patet. naz posito ꝙ solus homo currat. ex vero sequeret̃
falsum sic arguendo. omne qđ est currens potest eẽ ho/
mo. omnis asinus põt esse currens. ergo omnis asinus
potest eẽ homo. premisse enim sunt vere & ꝯclusio falsa.
Similr in negatiuis supposito ꝙ luna esset nunc ecli/
psata argueret̃ sic. omne qđ est lucens põt nõ esse luna.
omnis infimus planeta põt esse lucens. ergo omnis in/
fimus planeta potest nõ esse luna. premisse similr sunt
vere & conclusio falsa. Hec de secundo.

Ad rõnes. ¶ Ad ṗmam dicitur admisso casu. ꝙ Ad pm
iste syllogism9 est optimus. omne cur/
rens potest eẽ homo. ois asinus potest esse currens. ergo
ois asinus potest esse homo. sed sicut conclusio est falsa:
ita & maior. naz significat ꝙ omne qđ potest esse currẽs
potest eẽ homo: qđ est manifeste falsum de asino & equo
& similibus. Ad ꝓbationẽ maioris di negando ꝯñtiam
qua infert̃. omne currens est homo. ergo omne currens
potest eẽ homo. nam arguit̃ cuȝ distributione a minus
amplo ad magis amplũ: & talis ꝯñtia non valet. Si di/
catur ꝙ ad esse seqtur posse: veꝝ est: dum tñ termini nõ
plus dissoluant̃: nec pro pluribus in illa de possibili q̃
in ista de inesse: vt bene seqtur. omne currens est homo.
ergo omne qđ est currens põt esse homo: sed sine tali re
strictione in vniulibus non valet ꝯñtia ab eẽ ad posse.
¶ 2° ratio est pro secũda ꝯclusione. & 3° pro 3°. ¶ Ratio Ad 2m
post oppositum est pro p° & 4° ꝯclusionibus si quid con/ & 3m
cludat. Hec de q̃one. Questio. XXXVIII.

¶ **Uerum non vtralibet: sed que ad maiorẽ ex/
tremitatem. Capitulo eodem.**

Ueritur 38°. Utꝝ ex maiore de incẽ
simplr & minore de necio se
quit̃ ꝯclusio de necio. ¶ Et arguit̃ ṗmo ꝙ p
non. auctoritate p̃hi in isto ṗmo tractatu de
necessario. vbi expresse dicit ꝙ ad inferen/
dum ꝯnem de necio oportet maiorẽ esse de necessario &
minorẽ de inesse. ¶ Scdo sic. in tali dispositione ex op/ 2°
posito ꝯnis cum altera premissaꝝ non seqtur oppositũ
alterius ꝑmisse: nec etiã repugnans necessitati alterius
premisse. ergo talis dispositio non valet. ꝯñtia est nota.
antecedẽs declarat̃ arguendo sic. omne. b. est. a. & omne
c. de necessitate est. b. ergo omne. c. de necessitate est. a.
da oppositum ꝯclusionis. aliqđ. c. põt nõ esse. a. & arguat̃
sic in brocardo. aliquod. c. potest nõ esse. a. omne. c. de ne
cessitate est. b. que fuit minor. ergo aliqđ. b. potest nõ eẽ
a. & ꝯclusio nõ repugnat maiori: nec eius necitati. patet
hoc. nam si ista. omne. b. est. a. valeat istam. ois homo est
aial. tunc maior est necessaria ꝭm p̃hm: & tñ cum ea stat
ꝙ aliquod. b. potest nõ esse. a. puta ꝙ aliqs homo potest
non esse animal: q2 aliquis homo potest mori.

In oppositum arguitur. nunqȝ in tali disposi
tione inueniunt̃ premisse ve/
re quin etiã ꝯclusio sit vera. igit̃ talis dispositio est bo/
na. ꝯñtia tenet. antecedens patet sic arguẽdo. ois sol lu/
cet. omnis planeta lucidissimus de necitate est sol. ergo
omnis planeta lucidissimus de necessitate lucet. Eodez

modo in negatiuis.nullus sol est luna. omnis planeta lucidissimus de nec̃itate est sol.ergo omnis planeta lucidissimus nõ est luna:⁊ in pticularib' syllis semp enĩ premissis existẽtibus veris ꝯclusio inuenit̃ vera.

¶ In questione Primo ponenda sunt notabilia. Scdo respondendum est ad questionem.

Quãtum ad pmum p°est notãduz.ꝙ ꝓpositio de inesse simplr vocat̃ ꝓpositio de ineẽ necessaria.exẽplum vt sol lucet:vel homo non est asinus. ¶ Scdo est notãduz.ꝙ sylli qui tenẽt ex illis de inesse simplr nõ tenerẽt si ꝓpositio eẽt de inesse sicut nunc.i. ꝯtingens simplr ⁊ de forma nõ valent. Ratio est.nam si de forma valerent:ita tenerẽt in illis de ineẽ vt nunc sicut in illis de ineẽ simplr:cũ ꝓpositio de inesse simplr ⁊ de inesse vt nũc sint eiusdem forme: vt ois sol lucet:⁊ omnis sol lucet super nostrũ hemisperium. Sed Ar.dicens aliqð talium tenere voluit ꝙ sunt quedã bone cõsequentie ⁊ semp tenentes supposita nec̃itate illius de inesse. ¶ 3°est notãdum.ꝙ nihil est incõueniens easdẽ duas pmissas plures ꝯcludere ꝯnes:vt bene seqtur.aliquod.b.põt non esse.a.omne.b.de necessitate est.c.ergo aliqð.c.põt non esse.a.Et etiam seqtur ex eisdẽ premissis.ergo aliquid qð de nec̃itate est.c.põt non esse.a.probatur expositorie sic.significato.b.ꝙ põt nõ esse.a.hoc põt non esse.a.hoc de nec̃itate est.c.q2 omne.b.de necessitate est.c.igit̃ quod de necessitate est.c. potest non eẽ a.⁊ istud notabile satis probauit philosophus secundo huius capitulo primo. Hec de primo.

pª ʒ **Quantum** ad zm sit pª ꝯclo hec. Mixtio ex maiore de inesse simplr ⁊ minore de necessario in p°figura valet inferre ꝯnem de nec̃io. ꝓbatur sic:q2 bene seqtur.omne.c.est.a.omne.b.de nec̃itate est c.ergo omne.b.de nec̃itate est.a.supposito ꝙ maior sit necessaria. ꝓbat̃ ex opposito ꝯclusionis cũ minore seqtur in brocardo ꝯclusio repugnans necessitati. Ar.ergo ꝯclusio fuit bona.ꝯñtia est nota ⁊ añs ꝓbat̃.naz seqtur capto opposito ꝯnis aliqð.c.põt non esse.a.⁊ omne.c.de necessitate est.b. ergo aliqd qð de necessitate est.b.põt non esse.a.per 3m notabile.⁊ ista ꝯclusio repugnat necessitati maioris.non enim stat ꝙ hec sit nec̃ia.omne.b.est a.⁊ ꝙ aliqd qð de necessitate est.b.põt non esse.a.nã ex quo ipm potest nõ esse.a.ponat̃ in esse ꝙ aliqd qð de necessitate est.b.non sit.a.seqtur ꝙ ista est falsa.omne.b. est.a.q2 eius ꝯdictoria est vera:⁊ ex cõsequenti nõ erat necessaria:cuius oppositũ supponebat̃. Eodez modo declarari põt huiusmodi syllogismos valere in celarent ⁊ in modis pticularibus.semp enim ex opposito ꝯnis cũ minore sequeret̃ in tertia figura ꝯclusio repugnans necessitati maioris:ꝯcludẽdo modo quo iam fuit conclusum.quare ꝯclusio vera est.

zª ʒ ¶ zª ꝯclusio est.huiusmodi mixtio.s.maiore de inesse ⁊ minore de nec̃io supposita maioris nec̃itate valet in zªfigura.declaratur in camestres.nã optime seqtur.ois sol lucet.ois terra de necessitate nõ lucet.ergo ois terra de necessitate nõ est sol.naz da oppositũ ꝯnis.alia aliqua terra põt esse sol.⁊ arguit̃ sic.ois terra de necessitate nõ lucet. aliqua terra põt eẽ sol.ergo aliqd quod de necessitate non lucet potest esse sol:⁊ hoc repugnat maioris nec̃itati.Eodẽ modo ꝯcludi põt in alijs modis.ꝙ aũt modus arguẽdi valeat faciliter posset ostẽdi per syllogismũ expositorium:vt prius.

3ª ʒ ¶ 3ª ꝯclusio est.ꝙ huiusmodi mixtio valeat in 3ªfigura. patet.nam bene seqtur in darapti. ois sol lucet. omnis sol de necessitate est suba.igit̃ aliqua suba de necessitate lucet.da oppositum ꝯnis.ois suba põt nõ lucere:⁊ arguatur sic in celarent.ois suba potest non lucere.ois sol de necessitate est substantia.ergo omnis sol potest nõ lucere.que ꝯclusio supposita ꝯstãtia subiecti repugnat maioris necessitati:⁊ breuiter huiusmodi modi:lz non possint ita euidenter ꝓbari sicut veri modi syllogistici.tñ tenent:eo ꝙ in nullis reperit̃ instãtia. Hec de scdo.

His premissis patet qd dicẽdum sit ad rões. nam auctas simplr est vera saltem in zªfigura:⁊ arguit de z°notabili:q2 lz huiusmodi ꝯñtie sint bone de quibus dcm̃ est in ꝯnibus:tamen nõ sunt syllogistice ⁊ causa dicta est ante. Ad pm ¶ Ad zm dicit̃: ꝙ lz ista ꝯclusio.aliqð.b.põt non esse.a.nõ repugnat necessitati maioris: tñ alia conclusio que etiam seqtur in brocardo.s.hec.aliquis qð de necessitate est.b.potest nõ esse.a.repugnat necessitati eiusdẽ:vt dictũ erat in declaratione pme ꝯclusionis.quare patet huiusmodi ꝯñtias esse bonas. Ad zm ¶ Ratio post oppositum est pro ꝯclusionibus. Hec de questione. Questio. XXXIX.

¶ De contingenti autem post hec dicemus. Capitulo vndecimo.

Ueritur 39°. Utr̃ hec ꝓpositio. Sortem ꝯtingit nõ esse.sit affirmatiua vel negatiua. ¶ Et arguit̃ p° ꝙ sit negatiua: q2 scd̃m pħm est opposite q̃litatis respectu hui' sor.ꝯtingit eẽ:⁊ hec est affirmatiua.ergo illa est negatiua.ꝯñtia tenet.⁊ añs pro vtraqz parte notũ est de se. p ¶ z°sic.ista eqpollet negatiue.ergo est negatiua.ꝯñtia nota.añs declarat̃:q2 eqpollet huic. sortẽ possibile est nõ eẽ.z°piarm.seu huic.sortẽ nõ necesse est eẽ:⁊ ille sunt vere negatiue. z° ¶ 3°sic ista est negatiua.sortẽ possibile est nõ esse.g̃ eadẽ rõne hec.sortẽ ꝯtingit nõ eẽ.añs supponit̃ ex dictis in z°piarm:⁊ ꝯñtia declarat̃.nã sicut in ista.sortẽ possibile est nõ esse.verbuz negat̃ ⁊ modus affirmat̃:ita sic directe in ista.sortẽ contingit nõ esse. Ideo qua rõne negatio in vna facit ꝓpositionẽ negatiuã faciet etiã in alia. Ca° z° 3° Ca° z° ¶ 4°sic.ꝓpositio cuius pncipalior copula negat̃ est negatiua:sed ista est hõ. ergo ipsa est negatiua.maior declarata est z° periarmenias in vna qõne.minor declarat̃:q2 hoc verbũ esse negatur hic.⁊ hec est pncipalior pars copule:eo ꝙ scd̃m eius exigẽtiam subm ordinat̃:vt cũ sit ĩfinitiui modi suppositum ponit̃ seu ordinat̃ in accusatiuo ⁊ nõ in noiatiuo:non obstãte ꝙ ꝯtingit sit verbũ personale. 4° ¶ Cõfirmatur.ex ista ꝓpositione seqtur negatiua, ergo est negatiua.ꝯñtia videt̃ tenere.añs patet:q2 seqtur ad eã hec ꝓpositio.sortem nõ necesse est esse:que est vera negatiua. Confir ¶ 3°ꝯfirmat̃ sic.sibi repugnat affirmatiua.ergo est negatiua.ꝯñtia tenet:q2 ꝓpões repugnãtes nõ debẽt eẽ eiusdẽ qualitatis.añs patet:q2 formaliter sibi repugnat ista.sortẽ necesse est eẽ:que est vere affirmatiua.ꝙ sibi repugnet illa patet:q2 si sortem necesse esset esse: falsuz esset dicere ꝙ ipsum contingeret non esse.

In oppositum arguit̃ auctẽ phi p° caplo xi°. vbi dicit sic.si.a.ꝯtingit inesse b.ꝯtingit ⁊ nõ inesse:⁊ si omni ꝯtingit inesse:oi ꝯtingit non inesse.sunt aũt huiusmodi ꝓpositiones pdicatiue: qñ ꝯtingit ei qð est esse simplr ponit̃.vbi pħs expresse dicit esse affirmatiuas ꝓpositiones de ꝯtingenti in quibus negatio postponit̃. Modo idem dicit pħs pmo huius caplo z° in his verbis.nunc autẽ nobis tñ cum his que dicta sunt manifestum sit:qñ contingere nulli:vel alicui ineẽ:vel non inesse affirmatiuam habet figuraz. nam ꝯtingit ⁊ esse simpliciter ordinantur.

¶ In questione ista pmitus sunt ponẽda aliqua notabilia ⁊ suppositiones. z° rñdendum est ad qõnem.

Quantũ

Quantū ad p^m pmo est notandū. ꝙ ɔtingens accipitur multipliciter. vno mō cōiter: ⁊ sic ɔuertit̄ cū possibili: quo mō accipit̄ 2° periarmenias: ⁊ sic est superius ad necessariū ⁊ ɔtingēs ad vtrūlibet. ¶ 2° mō accipit̄ stricte put ɔuertit̄ cum necessario: ⁊ isto mō phs in isto pmo frequēter pro necessario ponit ɔtingit. De his duab' acceptiōibus nō curat̄ ad p̄sens: q2 sic de ɔtingenti similiter dōm est sicut de necessario ⁊ possibili de quibus antea dcm̄ est. ¶ 3° mō capit̄ etiā restricte ⁊ hoc pro ɔtingenti ad vtrūlibet: ⁊ sic describitur a pho caplo scdo. ɔtingens est quo nō existente necessario posito in esse nihil sequit̄ ipossibile. i. ɔtingēs est ꝙ nec est necessariū nec impossibile: vel cōtingens est qd̄ pōt esse ⁊ qd̄ pōt nō esse: ⁊ hoc mō nō capitur hic ⁊ capiet̄ in questionibus sequentibus. ¶ 2° est notādū ꝙ ista ppositio. sortem contingit esse. aut etiā ista. sortem contingit nō esse. que inter se equipollent sicut in sequenti questione dicet̄: equipollet vni copulatiue: cuius pma pars est de possibili affirmatiua ⁊ alia pars de possibili negatiua. puta huic. sortē ɔtingit nō eē. sortes pōt esse: ⁊ sortes pōt nō esse. pbat̄ sic. seq̄t̄ sortes ɔtigit nō esse. g̃ sortes nō necesse est nō eē. p3 per diffinitionē ɔtingentis: q2 ɔtingens nō est necessariu3: ⁊ tunc vltra. ergo sortes pōt esse. Similiter sequit̄ sortē ɔtingit nō esse. ergo sortē impossibile est nō esse. tenet: q2 ɔtingēs nō est impoſe per diffinitionē. tunc vltra. sortē nō impossibile est nō esse. igit̄ sor. pōt non esse. igit̄ p3 ꝙ talis de ɔtingenti includit vnā de possibili affirmatiua3 ⁊ aliā negatiuā qd̄ fuit declarandū: imo ꝙ plus est impossibile est talē ppositionē complete intelligere nisi intelligat̄ de subto pdicatū affirmari ⁊ negari mediāte copula de possibili. ¶ Sed dicet quis. tūc ista ppō eēt hypothetica: q2 per te eqpollet vni copulatiue: imo correspōdet. sicut dicis mentali copulatiue. Rñdeo ɔcedendo ɔñtiā ⁊ ɔñs: imo hoc est simplr̄ necessariū. pbat̄ sic. nā ppositio cathegorica includit in se vnā copulā pure affirmatiuā ⁊ aliā pure negatiuā: sed q̄libet talis de ɔtingenti est hō3 duas copulas includens. g̃ nulla talis de cōtingēti est cathegorica. discursus est bonus: ⁊ maior nota est: q2 ppositio cathegorica enūciat pdicatū de subto mediāte simplici copula: ⁊ iō ppter simplicitatez pbationis dicta minor p3 ex dictis: q2 ista: sortē ɔtingit nō esse. enūciat hoc pdicatū est de sorte: ⁊ affirmatiue ⁊ negatiue vt p3 ex declaratione suppositionis. verū est tñ ꝙ in voce apparet cathegorica: q2 in voce est simplex subm ⁊ simplex pdicatū: ⁊ sic fit ex ea syll's cathegoric'. nō est eni incōueniēs ꝙ ppōnibus vere hypotheticis dum tñ vocaliter appareāt cathegorice: fiāt syllogismi cathegorici. sicut in syllis p3 in q̄bus ponunt̄ ppōnes exceptiue seu reductiue. ¶ 3° est notandū. ⁊ sit 3° suppositio: ꝙ quādo nota ppositionis hypothetice. puta ɔiūctio vel aduerbiū nō negat̄. tunc talis ppositio manet affirmatiua. p3 ex dictis in vna questione.

Quantum ad 2^m sit ɔclusio respōsalis hec. dicta propositio est pure affirmatiua ⁊ oēs ɔsimiles. probat̄ ex suppositionibus. ipsa est vera copulatiua in qua copula ɔiunctiōalis nō negat̄. ergo est affirmatiua. ɔñtia t3 per secūdā suppositionē: antecedēs qd̄ equipollet copulatiue p3 per pmā suppositionem. ꝙ aūt copula ɔiunctionalis nō neget̄ p3: q2 illa3 includit hoc vbū ɔtingit nō negatū vt notū est de se. ¶ 2° ipsa equipollet copulatiue affirmatiue. g̃ debet dici affirmatiua. ɔñtia t3. aūs p3 per pmā suppositionez. ¶ 3° ex ea sequit̄ vera affirmatiua. g̃ est affirmatiua. ɔñtia nota: q2 pura negatiua nō īfert affirmatiuā ī falsē cathegoricis. aūs p3: q2 ad ea3 seq̄t̄ ꝙ sortes pōt esse per declarationē pmi notabilis que est va affirmatiua. ¶ 4° ipsa aliq̄d ponit. g̃ non est negatiua cathegorica. ɔñtia t3: q2 talis negatiua nihil ponit. aūs p3 vt pus: q2 ponit sorte3 posse eē: pp qd̄ hec est falsa. chimerā ɔtingit nō eē. si dicat̄ ꝙ ve3: ꝙ nō est nota cathegorica: s3 forte hypothetica: p3 q̄d dōm per p^am adductā rōnē ⁊ ad ɔñē. nā si dicat̄ ipa3 eē hypotheticā nec̄e est ɔcedere eā eē affir^am.

Ad rōnes. ¶ Ad p^am dicit̄ ꝙ phs non voluit ꝙ eēt vere opposite qualitatis respectu istius. sortē ɔtingit esse: sed voluit quo ad vocē: q2 in ea ponitur negatio apparet opposite qualitatis. ꝙ ex lr̄a phi qualis sit que dicit. accidit omnis: fm ɔtingens ppositiones ɔuerti sibiinuicē. ⁊ subdit. dico nō affirmatiuas negatiuis: sed quecūq3 affirmatiuā habēs figura3 fm oppositionē. ¶ Ad 2^am negat̄ ꝙ equipollet negatiue: ⁊ similr̄ negat̄ ꝙ equipollet huic. sortem nō necesse est esse. ergo sor. possibile est nō eē. ¶ Ad pbm 2° periarmenias dicit̄ ꝙ accipit ibi ɔtingens large: ⁊ sic non capit̄ in pposito. ¶ Ad 3^am cōcedit̄ antecedens ꝙ hec sit negatiua. sortē possibile est nō esse: ⁊ negat̄ ɔsequentia que infert̄: ꝙ etiā ista erit negatiua. sortē ɔtingit nō esse. ¶ Ad pbationē dicit̄ ꝙ nō est eadē rō. nam pma est pura cathegorica includens simplicē ppositionez. ⁊ iō in ea negat̄ pncipalior pars copule cū negat̄ esse. ēt ɔtingit includit duas ppōnes. vnā affirmatiuā ⁊ alia3 negatiuā ɔiunctas per ɔiunctionē copulatiuā equiualenter: que ɔiunctio solū est copula: ⁊ q2 illa nō negatur propositio dicet̄ pure affirmatiua. ⁊ ideo dicit̄ vltra ꝙ nō est simile de istis modis possibile ⁊ ɔtingere. nā contingens includit in se pncipalē copulā ɔiunctionalē: ꝙ possibile nō: sed est solū determinatio copule cathegorice. ¶ Ad 4^am ɔcedit̄ maior ⁊ negat̄ minor. s. ꝙ in hac ppositione pncipalior pars copule neget̄. Ad pbationem dicit̄ ꝙ l3 respectu cuiuslibet cathegorice quā ppositio includit sit pars pncipalior: tñ nō est pars copule huius totalis ppositiōis: imo solū copula est ɔiūctio inclusa in hoc nō ɔtingit: ⁊ ita nec in parte: nec in toto negat̄. ¶ Ad ɔfirmationē negat̄ ɔñtia qua infert̄ ex illa seq̄t̄ neg^a. g̃ ē neg^a: imo ex pura cathegorica affir^a bene seq̄t̄ neg^a. sicut p3 2° periarmenias. ¶ Ad 3^am ɔcedit̄ ꝙ huic ppōni repugnat hec. sortē nec̄e est eē. sic. s. ꝙ nō pōt cū ea stare in vitate: non tñ est sua ɔdictoria: imo sua ɔdictoria est vna disiunctiua cui' ista est altera pars. s. hec. sortē nec̄e est eē. vel sortē ipoſe est esse. teste pho pmo hui' caplo. 15. ⁊ negat̄ ɔñtia qua infertur. g̃ ista est neg^a. nā copule affirmatiue bene repugnat vna cathegorica affirmatiua vt isti. sor. nō currit. ⁊ de' est. repugnat isti. sor. currit. Auctoritates phi post oppositū sunt pro ɔñe. Hec de qōne. Questio. XL.

¶ Dico autem ɔtingere ⁊ ɔtingens quo nō existente necessario. posito aūt esse vel nō eē propter hoc nihil erit impoſe. Caplo vndecimo.

Queritur 40°. Utr3 possibili posito in esse nullu3 sequat̄ ipossibile. ¶ Et arguit̄ pmo. ꝙ ipoſe sequat̄. nā hec est possibilis. albū pōt eē nigrū. ⁊ seq̄t̄ ipoſe. ¶ Cōfirmat̄ sic. ista est possibilis: imo vera. sortes habens oculos pōt eē sine oculis: ⁊ tñ si ponat̄ in eē sor. hn̄s oculos est sine oculis sequunt̄ ɔdictoria. ¶ 2° sic. hec est poſis ⁊ va. oīs hō pōt mori: vel h̄. oē signū zodiaci pōt eē sup nr̄3 orizōtē: ⁊ tñ si ponant̄ i eē seq̄t̄ ipoſe fm phos ⁊ astronomos. p^a. n. ponit sic i eē. oīs hō morit̄. q̄ ē ipoſis apud phm. ⁊ 2ª sic. oē signū zodiaci est sup nr̄m

Margin notes (right column): Ad p^m — Ad 2^m — Ad 3^m — Ad 4^m — Cap 2° — p° — 2°

oriçõtẽ que etiã est impossibilis:cũ nunq̃ tot⁹ çodiac⁹
3° põt esse super nostrum oriçontem.⸿ 3° sic.hec est possi
bilis.tm̃ deũ esse deum est tibi positũ:⁊ tamẽ si admit
tit̃ sequunt̃ ꝯtradictoria.g̃ ⁊c̃.ꝯñtia tenet.añs pro p̊ma
parte pꝫ:q2 poſſe esset ꝙ deũ esse deũ eẽt tibi positũ:⁊
nihil aliud.⁊ tunc tm̃ deũ esse deũ esset tibi positũ. pro
secũda parte declarat̃:q2 sequit̃.tm̃ deũ eẽ deũ est tibi
positũ.igit̃ nihil aliud q̃ꝫ deũ esse deũ est tibi positum
ab exposita ad vnã exponentiũ.Et iterꝫ sequit̃.tm̃ deũ
esse deum est tibi positũ.igit̃ aliud q̃ꝫ deum esse deum
est tibi positũ.modo ista sunt contradictoria:⁊ ꝙ sequa
tur declarat̃ sic arguẽdo:tm̃ deũ esse deum est tibi posi
tum.tm̃ deũ esse deum est aliud q̃ꝫ deum esse deũ.ergo
aliud q̃ꝫ deũ esse deuꝫ est tibi positũ:⁊ pꝫ minor:q2 hec
ꝓpositio.tm̃ deus est deus.est aliud q̃ꝫ deũ esse deũ.vel
Confir° q̃ꝫ hec ꝓpositio.deus est deus.⸿ Cõfirmat̃ idẽ sic de-
monstrata hac ꝓpositione.tm̃ deuꝫ esse deũ est tibi po-
situm.arguit̃ sic.hoc est tibi positũ.hoc est aliud q̃ꝫ deũ
esse deum.ergo aliud q̃ꝫ deũ esse deum est tibi positũ:⁊
pꝫ maior per casuꝫ:q2 tibi ponebat̃ ista.tm̃ deũ eẽ deũ
4° est tibi positũ.⸿ 4° sic.hec est possibilis.omnis propo
sitio est particularis:⁊ si ponat̃ i esse ꝙ ita sit sequetur
impossibile:q2 p̊mo sequit̃ ꝙ nulla ꝓpositio est vniuer
salis ex quo oĩs est particularis.scd̃o sequit̃ ꝙ aliq̃ pro
positio est vl'is.nã hec.oĩs ꝓpositio est particularis.est
vniuersalis:⁊ hec est aliqua ꝓpositio.igit̃ aliqua ꝓposi
tio est vl'is.Eodẽ mõ argui posset de ista.nulla proposi
tio est neg^{ua}.posito ꝙ ita eẽt sicut ipsa sign̄at:q2 sequit̃
nullã esse negatiuã ⁊ aliq̃ꝫ esse negatiuã:q2 ipsa est met
negatiua.ꝙ tñ ambe iste sint possibiles.pꝫ:q2 q̃litercũ-
5° qꝫ per eas significat̃:ita possibile est esse. ⸿ 5° sic. si sic
hoc esset ex eo:q2 si ex.a.esse sequit̃.b.esse.tũc ad.a.esse
possibile sequit̃.b.eẽ possibile:sed hoc est falsuꝫ.igit̃ ẽt
falsuꝫ est ꝙ ex possibili nõ sequit̃ impossibile.ꝯñtia te
net.⁊ maior rõnis est ph̄i caplo.iz.p̊mi.minor declara-
tur:q2 illa est possibilis.omne currẽs est homo.⁊ etiam
ista.omnis equus est currens:⁊ tamen hec est impossi-
bilis.omnis equus est homo.ergo quãuis ꝯclusio de in
esse sequat̃ ad p̊mas duas de ineẽ:tñ ad istas duas esse
possibiles nõ sequit̃ ꝯñẽ esse possibilẽ.z° q2 ad istaꝫ de
inesse.albũ est nõ albũ.sequit̃ ꝙ homo est albus: eo ꝙ
antecedens est impossibile:⁊ tñ ad istã.albũ põt eẽ nõ
albũ.nõ sequit̃ ꝙ homo possit esse albus.igit̃ ad esse se
quitur esse:⁊ tamen ad posse non sequitur posse.

In oppositum est philosophus in isto primo capitulo.ii°.

⸿ In q̃õne ista erunt duo articuli. In p̊° videbit̃ de que
sito.Et in z° videndũ est de isto de quo tangebat̃ in vl
timo argumento.s.vtrum si ad.a.esse sequit̃.b. esse:ad
a.esse possibile sequatur.b.esse possibile.

Quãtum ad p̊^{m} p̊mo est notandũ.ꝙ refert dicere
possibili posito in esse nullũ sequit̃ im-
possibile:⁊ ꝓpositione de possibili posita in eẽ.p̊ma enĩ
significat ꝙ capta quacũq̃ꝫ ꝓpositiõe possibili ⁊ reten-
ta ea ac si sic eẽt totaliter sicut per eã sign̄at̃:nihil seq̃t̃
impo'e:⁊ sic intellexit ph̄s in caplo.iz.p̊mi auctoritatẽ
allegatã post oppositũ:⁊ super hoc p̄cipue fundant̃ oẽs
regule obligationũ:sꝫ secũda sign̄at ꝙ ꝓpõne modifi-
cata hoc modo possibile in sensu diuiso posita in vnam
de presenti nõ debet sequi inconueniens.⁊ ideo primo
restat videre de virtute vtriusq̃ꝫ istarum.

ꝯ p̊° **Sit igitur** p̊ma ꝯclusio hec.ꝙ frequenter ꝓpposi-
tione de possibili posita in eẽ.sequitur
impo'e.pꝫ:q2 hoc est de poss̄i.homo põt eẽ asin⁹ per no
tabile positũ:⁊ tñ ea posita in eẽ seq̃t̃ ipo'e.puta ꝙ hõ

est asinus.nec mirũ:q2 lꝫ sit de possibili:tñ est impossi-
bilis.⸿ z° ꝯ est.ꝓpositione de possibili vera posita in ꝯ z°
esse debite nõ dꝫ sequi impo'e.ꝓbat̃ sic.q2 ꝓpositio de
possibili nõ dicit̃ vera nisi q̃litercũq̃ꝫ per eaꝫ sign̄at̃ ꝓ
nunc:s̄m ei⁹ totalẽ sign̄ationẽ ita põt eẽ.Si igit̃ ponat̃
ita esse per positionẽ illi⁹ de possibili indemediato solũ aduerte
po'e ponit̃.g̃ ex hoc nullũ ipo'e sequit̃.igit̃ ꝯsequentia
vera.ꝯñtia est nota ⁊ añs similr̃. ⸿ 3° ꝯ.si ꝓpositio de ꝯ 3°
poss̄i vera indebite ponat̃ in esse frequenter sequit̃ im-
po'e.pꝫ rõnibus ante oppositũ factis in principio:q2 si
ista.sortes hñs pedes põt non hr̃e pedes de poss̄i ponat̃
in eẽ.sic g̃ hñs pedes nõ hꝫ pedes.seq̃t̃ inconueniens.
⸿ Ut igit̃ hꝯ ꝓpões debite ponant̃ in eẽ notãde sũt
regule.p̊ma ꝓpositio de poss̄i vl'is ⁊ vera nõ dꝫ poni in
eẽ cũ nota vl'itatis vt ista.oĩs hõ põt mori.non dꝫ poni
in eẽ sic.oĩs homo morit̃:sꝫ sic.iste homo moritur:⁊ iste
homo morit̃.⁊ ꝓportionaliter per alias singulares.Si
militer hec.omne signũ çodiaci põt esse super nostrum
oriçontẽ.ponat̃ sic in esse.hoc signũ çodiaci est sup n̄r̃m
oriçontẽ:⁊ sic de alijs:⁊ nõ sic.omne signum çodiaci est
super nostrũ oriçontẽ.Similiter hec.in qualibet parte
continui ꝯtinuũ diuidi põt.nõ ponat̃ sic in esse.in qua-
libet parte ꝯtinui ꝯtinuũ diuidit̃:sed sic.in hac p̄te ꝯti-
nui ꝯtinuũ diuidit̃.⁊ sic de alijs.Pro quo vlterius attẽ
dendũ est ꝙ ad h̄ ꝙ illa vl'is de poss̄i sit vera nõ req̄rit̃
ꝙ copulatiua cõposita ex oĩb⁹ singl'arib⁹ de in eẽ corrñ
dentibus possit esse vera:sed sufficit ꝙ quelibet singu-
laris per se possit esse vera.pꝫ:q2 hec est vera.oẽ signuꝫ
çodiaci põt esse super nostrũ oriçontẽ:tñ hec copulati-
ua.hoc signũ çodiaci est super nostrũ oriçonteꝫ.dem̄ra-
to signo arietis.⁊ hoc signũ çodiaci est super nostrũ ori
çontẽ.demõstrato signo libre est simpl'r ipossibilis.naꝫ
quãdocũq̃ꝫ aries est super nostrũ oriçontẽ libra est sub
tus.sicut pꝫ per auctorẽ de spera:⁊ iõ sufficit ad virtutẽ
vl'is ꝙ ista per se sit possibilis.aries est super nostrũ ori
çontẽ:⁊ sic de alio signo.⸿ z° regula est ista.si subm̄ et
predicatum fuerint termini oppositi nõ potẽtes simul
de eodẽ verificari.tunc in ꝓpositiõe de in esse loco sub
iecti debet poni.ꝓnomẽ demõstratiuũ dem̄rans reꝫ ꝓ
qua supponit subm̄.vt si ponamus in esse istam.album
põt esse nigrũ:vel albũ põt esse nõ albũ.dicim⁹ sic.hoc
est nigꝝ demõstrato illo qd̄ potuit esse albũ ꝓ quo sup
ponit subm̄.similiter dicimus hoc est nõ albũ:⁊ nõ po-
nimus sic.albũ est nigrũ:vel albũ est nõ albũ. ⸿ 3° re-
gula.si a parte subiecti ponat̃ termin⁹ repugnãs verifi
cationi p̄dicati de subiecto mediante copula de presen
ti.ista in ipso de in esse debet omitti.vt si poneremus hãc
in esse.hõ habens oculos põt nõ habere oculos:non de-
bemus ponere in esse sic.homo habẽs oculos nõ habet
oculos:sed sic homo nõ habet oculos:⁊ hec sufficiãt de
impositione de in esse ꝓpositionis de possibili.⸿ 4° ꝯ ꝯ 4°
responsalis est hec.ꝓpositiõe de possibili posita in esse
nullũ sequit̃ impossibile.i.posito ꝙ ita sit sicut quecun
qꝫ ꝓpositio data possibilis significat:nullum sequitur
impossibile.pꝫ cõclusio.nam si impossibile sequeretur
posset ita esse sicut antecedens sign̄aret s̄m eius totalẽ
sign̄ationẽ:eo ꝙ ipsum esset impossibile.igit̃ ꝯsequen-
tia nõ valeret.igit̃ ex pure possibili in eẽ posito nullũ
in bona ꝯsequẽtia sequit̃ impossibile.Ex quo pꝫ error
illorum qui in arte obligatoria multas propositiones
simpliciter possibiles nõ volunt admittere sicut istas.
tu ꝯcedes p̊mũ ꝓpositũ a me.similiter sicut istaꝫ.ꝙ.a.
in ꝓpositione vera sign̄at asinũ ⁊ in ꝓpositiõe falsa ho
minẽ ⁊ multas alias ꝯsimiles:q2 cũ ista omnia sint pos-
sibilia ex istis admissis.nullũ ipo'e sequet̃. Similiter
nõ admittũt

nõ admittit istas. tu non es obligatus. rñdens. que tñ oẽs sunt possibiles. ¶ Circa istã questionẽ est notãdũ. ꝙ multe ꝓpõnes sunt possibiles. quas tamẽ sic sigñando esse veras est impossibile: eo ꝙ quãdo ipse sunt propter seipsas sũt false. exemplũ. nulla ꝓpõ est. hec est bene possibilis: tñ quãcũq; ipsa est ipsa est falsa: eo ꝙ quãdo ipsa est aliq̃ ꝓpõ est: imo ea sic sigñante impossibile est eã esse verã. Simil'r est de ista. omnis ꝓpositio est ꝑticularis: ⁊ de ista. nulla ꝓpositio est negatiua. ⁊ de ista existente in mente sortis. sortes nõ est. ⁊ ideo bene ꝯcedere: ꝙ aliquo possibili retenta sua sigñatione posito in esse verũ. sequit̃ ĩpossibile: vt si ista. oĩs ꝓpositio est particularis. retenta ista sigñatione poni t̃ esse vera. sequit̃ ꝙ. oĩs ꝓpositio est ꝑticularis: q2 idẽ ex ipso: ⁊ ꝙ aliq̃ nõ est particularis: q2 hec ꝓpositio met que ponit̃ eẽ vera nõ est ꝑticularis: ⁊ ipsa est aliqua ꝓpositio. igit̃ aliq̃ ꝓpositio nõ est particularis. quapropter multũ refert dicere. possibili posito in eẽ nullũ sequit̃ ĩpoĩe. ⁊ possibili posito in eẽ verũ nullũ seq̃t̃ ĩpossibile. Hec de p̊mo.

Quantũ ad 2m sit p̊ma ꝯclusio responsalis hec. si ad. a. esse. sequit̃. b. esse ad. a. esse possibile sequit̃. b. esse poĩe. ꝓbat̃ rõne ph̃i. nã da ꝙ ex. a. esse sequat̃. b. esse: ⁊ tamẽ ꝙ. a. sit possibile ⁊. b. impossibile: cũ igit̃. a. sit possibile. a. fiet. b. aliter cũ sit ĩpossibile nunq̃ fiet. ꝓducto igit̃. a. verũ est dicere ꝙ. a. est: ⁊ tñ pro tũc nõ est verũ dicere ꝙ. b. est: eo. ꝙ. a. est factũ ⁊. b. nõ. g̃ ad. a. esse nõ sequit̃. b. esse: cuius oppositũ est suppositũ. Similiter si ex. a. esse sequitur. b. esse. ⁊. a. sit possibile: ⁊. b. ĩpossibile ex possibili sequet̃ ĩpossibile: cuius oppositũ dictũ est in p̊mo articulo. ¶ Circa quã ꝯñe est notãdũ. ꝙ per. a. debet intelligi totale añs. ⁊ ꝙ per. b. ꝯñs. vnde nõ est incõueniẽs ꝙ ex duab⁹ p̄missis possibilib⁹ sequatur ꝯclusio ĩpossibilis. sicut tamẽ ꝯclusio erit ĩpossibilis ita añs ex illis duab⁹ p̄missis possibilibus cõpositũ erit impossibile: eo ꝙ lz quelibet earũ sit possibilis: tñ ipse inter se sunt incõpossibiles. Hec de secundo.

Ad p̊m **Ad rationes.** ¶ Ad p̊m ꝯcedit̃ ꝙ hec est possibilis. asinũ põt eẽ nigrũ. ⁊ dicit̃ ꝙ nõ dz poni in eẽ sic. albũ est nigrũ: sz sic. hoc est nigrũ. vt dictũ est in p̊mo articulo in regula 2a. ⁊ ex ista seu etiã ex p̊o nihil sequit̃ ĩpossibile: eo ꝙ vtraq; earũ est possibilis. ¶ Ad ꝯfirmationẽ dicit̃ eodẽ mõ ꝙ ista. sortes habẽs oculos põt esse sine oculis. debet sic poni in esse. sortes est sine oculis: ⁊ ex ista nihil sequit̃ ĩcõueniens. (Ad ꝯfirmatiõez)

Ad 2m ¶ Ad 2m cõcedit̃ ꝙ tales sunt vere. oĩs hõ põt mori. oẽ signũ çodiaci põt esse super nostrũ oriçontẽ. ⁊ tñ nihil ex eis sequit̃ incõueniẽs: imo nec ex sĩis de ineẽ sequit̃ aliqđ ĩpossibile: q2 nõ debẽt poni in esse sic. omnis hõ morit̃. omne signũ çodiaci est super nostrũ oriçontẽ: sed per suas singulares. sicut dictũ est in p̊o articulo.

Ad 3m ¶ Ad 3m ꝯcedit̃ ꝙ hec est possibilis. tñ deũ eẽ deum est tibi positũ: ⁊ negat̃ ꝙ ex ea sequat̃ aliqđ ĩpoĩe. Ad ꝓbationẽ qñ dĩ ꝙ ex ea seq̃t̃ ꝙ nihil aliud q̃ deũ esse deũ est tibi positũ. ꝯcedit̃. ⁊ negat̃ ꝙ ex ea sequatur ꝙ deũ eẽ deũ est tibi positũ. Ad ꝓbationẽ cũ dĩ. tñ deuz eẽ deũ est tibi positũ. ꝯcedit̃: ⁊ ly tñ tenet̃ ꝑsonalr̃. Et ad minorẽ cũ dicit̃: tñ deũ esse deũ est aliud q̃ deũ eẽ deũ. illa ꝯcedit̃: eo ꝙ ly tñ tenet̃ materialiter: ⁊ est sensus iste. ⁊ hec ꝓpositio tñ deus est deus est alia q̃ deuz esse deuz: ⁊ negat̃ ꝯsequentia qua infert̃. ergo aliud q̃ deũ esse deũ est tibi positũ: q2 ly tñ in maiore tenet̃ ꝑsonaliter: ⁊ facit ꝓpositionẽ exclusiuã: ⁊ in minore materialiter: q̄re cõmittit̃ fallacia equocatiõis. ¶ Ad 2m ꝓbationẽ cũ dicit̃ demõstrata ista ꝓpõne. tñ deũ esse deũ est tibi positũ hoc est tibi positũ: negat̃ illa: ꝙ hec repugnat posito: q2 positũ est ꝙ ista. de⁹ est deus. sit posita ⁊ nulla alia. Et si dicat arguẽs: nũq̃d ego posui tibi istã. Respondendũ est ꝙ nõ: q2 respõdens est obligat⁹ ad 3riũ. sicut si posita eẽt ⁊ admissa ista. tu non es: ⁊ postea ꝓponeret̃ tibi eadẽ ⁊ tu eã ꝯcederes. deinde ꝓponeret̃ tibi ista. ꝯcedis. neganda esset illa a te: eo ꝙ obligatus es ad 3riũ. s. ad ꝯcedendũ te nõ eẽ: ⁊ si nõ es nõ cõcedis.

Ad 4m ¶ Ad 4m ꝯcedit̃ ꝙ illa est possibilis: ⁊ negat̃ ꝙ ea posita in eẽ sequat̃ ĩpossibile. Ad ꝓbationez: q2 seq̃t̃ ꝙ omnis ꝓpositio est: est particularis sic: ita ꝙ sequat̃ ita esse. ⁊ quãdo dicit̃ ꝙ etiã sequit̃ aliquã nõ esse particularẽ ħ negat̃. Ad ꝓbationẽ cũ dicit̃ ꝙ hec est met vniuersalis: respondet̃ ꝙ ea posita in eẽ ipsa nõ erit. nã quãdocunq; est ita: sicut hec significat. oĩs ꝓpositio est ꝑticularis. tũc ista nõ est. eodẽ mõ dicit̃ de alijs adductis in eadẽ rõne: sed bene ꝯcedit̃ ꝙ ex ista posita in eẽ verũ sequit̃ impossibile.

Ad 5m ¶ Ad 5m concedit̃ assumptũ: ꝙ hoc est ex eo ꝙ si ex. a. esse sequit̃. b. eẽ: ex. a. esse possibile sequit̃. b. esse possibile. ¶ Ad improbationẽ dicit̃ ꝯcedẽdo ꝯsequẽtiã. omne currens est hõ. omnis equus est currens. ergo omnis equus est hõ. ⁊ ꝯceditur ꝙ ꝯsequens est impossibile: ⁊ dicit̃ ꝙ lz quelibet pars antecedentis est possibilis: tamẽ totũ antecedens est ĩpoĩe: eo ꝙ iste nõ possunt simul stare. oẽ currẽs est homo: ⁊ oĩs equus est currens. ¶ Ad 2m ꝓbationem ꝯcedit̃ ꝙ ista ꝯclusio valet. albũ est nõ albũ saltẽ capiẽdo istã pro tẽpore p̄senti. ergo homo est asin⁹: ⁊ ꝯcedit̃ vltra ꝙ antecedens factũ de possibili: puta ad istã. albũ põt nõ esse albũ. nõ sequit̃ ꝯsequẽs factũ de possibili. puta: homo põt eẽ asinus. ⁊ ideo bene ꝯcedit̃: ꝙ quãdocũq; ad esse sequit̃ esse: quãdo tñ ad illud factũ de possibili nõ sequitur ꝯsequẽs factũ de possibili: sed hoc nõ est ꝯtra ꝯclusionẽ 4m. modo semꝑ ad antecedẽs esse possibile seq̃t̃ ꝯsequens esse possibile. vnde optime sequit̃. album est nõ albũ: ⁊ sic significãdo est ꝓpositio possibilis. igit̃ homo est asinus. est propositio possibilis. sicut enĩ ista. hõ est impossibilis. sic antecedens. albũ est nõ albũ est impossibile. ¶ Ratio post oppositũ est pro 4a ꝯñe primi articuli. Hec de questione.

Questio. XLII.

¶ Accidit aũt oẽs que s̃m ꝯtingẽs ꝓpões sũt ꝯuerti adinuicẽ. dico aũt ⁊ c̃. Cap'lo vndecio.

Consequenter 42o querit̃. Utrum quelibet de ꝯtingẽti ꝯuertat̃ in oppositã qualitatẽ. ¶ Et arguitur p̊mo ꝙ nõ: q2 nõ sequit̃. ꝯtingit ad verũlibet nullũ hoiem esse sortem. ergo cõtingit oẽm hoiem esse sortẽ. antecedens enĩ est verũ: ⁊ consequẽs falsum. ꝙ antecedens sit verũ. pz: q2 quãdoq; nullus hõ est sor. ⁊ quãdoq; aliquis homo est sor. igit̃ ꝯtingit ad verũlibet nullũ hoiem esse sortez. falsitas ꝯñtis manifesta est: q2 non est possibile naturaliter ꝙ oĩs hõ sit sor. Eodẽ modo argui posset de ista. ꝯtingit oẽz substantiã esse deũ: q2 nõ sequit̃ ex ea. ergo ꝯtingit nullaz subam esse deũ. nã ꝯsequẽs falsum. ⁊ antecedens verũ: q2 ante creationẽ mũdi. oĩs suba que tũc fuit: fuit de⁹.

2o ¶ 2o sic. nõ seq̃t̃. a. possibile est nõ esse. g̃. a. possibile est esse. g̃ nec sequit̃. a. ꝯtingit nõ esse. g̃. a. ꝯtingit esse. cõsequentia tenet per ph̃m 2o periarmenias. q2 illa de possibili equipollet illi de ꝯtingẽti. añs pz. chimerã poĩe est nõ esse. falsum est tñ ꝙ eã poĩe est esse.

3o ¶ 3o sic. nõ sequitur. nullũ hoiem ꝯtingit esse asinũ. g̃ oẽm hoiem ꝯtingit esse asinũ. igit̃ ista de ꝯtingẽti nõ ꝯuertit̃ in oppositam qualitatẽ. ꝯñtia tenet. añs pz: q2 p̊ma est simpliciter vera. s. nullũ hoiem ꝯtingit eẽ asinũ ⁊ secũda falsa.

Confir⁹ ¶ Cōfirmat̄ sic. ex negatiua nō sequit̄ affirmatiua. ḡ nō seq̄t̄. sortē ꝯtingit nō esse. ergo sortē ꝯtingit esse. ꝯsequētia videt̄ tenere: eo ꝙ hec est negatiua. sortē ꝯtigit nō eē. aūs p3: q2 negatiua nihil ponit ⁊ affirmatiua sem per ponit aliquid: quare ipsa nō pōt iferri ex negatiua.

4° ¶ 4° sic. nulla cōclusio valet de forma qua ex vno oppositoꝝ infert̄ alteꝝ. igit̄ nulla ꝯuersio valet in oppositam qualitatē. pbat̄ ꝯñtia: q2 si valet debet eē ꝯñtia formalis: cū sit in oppositā qualitatē est ex vno oppositoꝝ inferendo alterū. ḡ dato ꝙ valeat ꝯñtia formalis, erit inferēs vnū oppositoꝝ ex alio: qđ est oppositum antecedentis. antecedens manifestum est: quia vnū oppositorum formaliter repugnat alteri.

In oppositum est philosophus in isto primo capitulo secundo.

¶ In hac q̄ōne Primo premittenda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quantū ad p̄mū p̄mo est notandū. ꝙ hic capitur ꝯtingens pro ꝯtingenti ad vtrūlibet. cuius diffinitio posita erat in precedēti q̄ōne. ¶ 2° est notandū. ꝙ ꝓpōnes de hȝ ꝯtingenti alique sunt de sensu cōposito. vt ꝯtingit hoiem currere. ꝯtingens est nullus hoiem esse sortem. alie sunt de sensu diuiso: sicut ille in quibus ꝯtingit addit̄ copule. vt sortē cōtingit currere. ¶ 3° est notandū. ꝙ ꝓpositiōes de ꝯtingenti in quibus ponit̄ negatio sunt duplices. alique sunt in qb⁹ modus negat̄: vt hic. nullū hoiem ꝯtingit esse asinū: ⁊ ille non dicunt̄ ꝓprie de ꝯtingenti: eo ꝙ ꝯtingētia in eis negat: imo tales inferūt vnā disiunctiuā cōpositā ex vna parte de necessario ⁊ alia de impossibili. vt formaliter sequitur. a. nō ꝯtingit eē. b. ḡ. a. de necessario est. b. vel. a. impossibile est esse. b. da eni oppositū ꝯñtis. a. pōt nō esse. b. ⁊ a. pōt esse. b. sequit̄ oppo^m aūtis. s. ḡ. a. ꝯtigit esse. b. Alie sunt in qbus modus nō negat̄. vt sortē ꝯtingit nō eē: et isti ꝓprie dicunt̄ de ꝯtingenti. p3 istud per p̄hm in toto tractatu de ꝯtingenti vbi istas notat de ꝯtingenti: ⁊ primas nō. ¶ 4° est notandū. ꝙ ꝯuersio in oppositā qualitatē sic describit̄. est ꝯuersio ꝓpositionis affirmatiue in apparenter negatiuā: vel apparētis negatiue in affirmatiuā ꝯuatis eisdē terminis ⁊ eadē ordinatiōe eorūdē. vt. a. ꝯtingit esse. igit̄. a. ꝯtingit nō essē. vel econtra. Ex quo patet. ꝙ nō debet itelligi per hāc ꝯuersionē cōuersio qua ex vno oppositoꝝ infert̄ aliud: sed put dcm est ꝯuersio qua apparēter mutat̄ q̄litas dī notanter in diffinitiōe in apparenter negatiuā: q2 s̄m veritatē ista. sortē ꝯtigit nō eē ⁊ ꝯsimiles nō sunt vere negatiue: imo affirmatiue sunt. sicut p3 ex p̄cedenti q̄ōne. ¶ Ultimo est notandū. ꝙ in sensu diuiso idē est dicere. a. ꝯtingit esse: ⁊. a. ꝯtingit nō esse. rō est: q2 si. a. ꝯtigit esse: tūc per diffinitionē ꝯtingentis. a. non necesse est esse. ⁊. a. posset esse. sequit̄ ꝙ. a. ꝯtingit nō esse. Eodē mō ecōtra. a. cōtingit nō esse. ḡ. a. nō necesse est nō esse: q2 ꝯtingens nō est necessariū. ⁊ tūc vltra. igit̄ ꝯtingit esse. dicere igit̄. a. ꝯtingit esse: vel. a. ꝯtingit nō esse simpliciter est idem: ⁊ hoc cōcordat dictis in questione precedenti: quia quelibet earum equipollet huic copulatiue. a. potest esse. ⁊ a. potest non esse. Hec de primo.

ꝯ p° **Quantū** ad 2^m sit p° ꝯ hec. ꝯuersio in oppositā q̄litatē nō valet in illis de ꝯtingenti cōpositis. p3 per p̄mā rōnem factā ante oppositū.

ꝯ 2° ¶ 2° ꝯ est. ꝯuersio in oppositā qualitatē nō valet in ꝯtingentibus diuisis in quibus modus negat̄. p3 per 3^m rōnē factā ante oppositū.

ꝯ 3° ¶ 3° ꝯ est. conuersio in oppositam qualitatem tenet gratia forme in illis de ꝯtingenti ad vtrūlibet negatione postposita. modo probatur per vltimū notabile: q2 apparenter neg^e ⁊ affirmatiue de ꝯtingēti equipollent. ḡ vna ifert aliā formaliter. 2° rōne p̄hi in littera. da ꝙ. a. ꝯtingit eē. sequit̄. ḡ. a. nō necesse est esse. per diffinitionē ꝯtingētis: ⁊ tunc vltra. a. nō neēe est eē. ergo. a. pōt esse. ex quo. a. ꝯtingit esse. igit̄. a. ꝯtingit non esse. Eodē modo arguit̄ ecōtra. a. ꝯtingit nō esse. ergo a. nō necesse est nō esse. per diffinitionē. ḡ. a. ꝯtingit esse. Imo inter oēs ꝯuersiones hec est ꝯuersio formalissima: q2 nullā in aliquo patit̄ calūniā. Hec de 2°.

His p̄missis respondet̄ ad rōnes. ¶ Ad p^m dicit̄ ꝙ est pro p° ꝯne. ¶ Ad 2^m dicitur. ꝙ arguit pro cōtingenti capto pro possibili: q2 de isto loquit̄ p̄hs 2° periarmenias. ꝙ equipollet possibili ⁊ de illa ꝯcedit̄ ꝙ nō sequit̄. a. ꝯtingit nō eē. ergo. a. cōtingit esse: sed sec⁹ est de ꝯtingenti ad vtrūlibet. ¶ Ad 3^m dicit̄ ꝙ p̄ma eius pars est pro 2° ꝯne. ¶ Ad confirmationem ꝯcedit̄ antecedens ꝙ negatiua nō infert affirmatiuā in cathegoricis: ⁊ negat̄ ꝯñtia qua ifert̄. igit̄ ista. sortē ꝯtingit nō esse. nō infert ⁊c̄. Ad ꝓbationē dicit̄. ꝙ ipsa nō est neg^a: sicut p3 ex p̄cedēti q̄ōne. ¶ Ad 4^m ꝯcedit̄ aūs ⁊ negat̄ ꝯñtia. Ad ꝓbationē ꝯcedit̄ ꝙ ꝯuersio in oppositā q̄litatē est ꝯñtia formalis: s3 negat̄ ꝙ ipsa sit ex vnō oppositoꝝ inferēdo aliud. sed dicit̄ in oppositā qualitatē nō q2 ꝯsequēs repugnet antecedēti: sed q2 ꝯñs est apparenter qualitatis opposite antecedēti: put dictū est in 4° notabili. ¶ Ratio post oppositū est pro 3° conclusione ⁊c̄.   Ad p^m Ad 2^m Ad 3^m Ad ꝯfirmatiões Ad 4^m

Questio. XLIII.

¶ **Cum igitur contingit. a. omni. b. ⁊. b. omni c. erit syllogismus ⁊c̄. Caplo duodecimo.**

Querit̄ 42°. Utrum sylli de ꝯtingenti valeant in omni figura. ¶ Arguit̄ p̄mo ꝙ non. de illis de quibus non est sciencia nō fiunt boni sylli. ꝯñtia t3. maior rōnis p3: q2 de syllis ⁊ suis partibus est sciētia. ḡ minor est p̄hi 6° metaphy. vbi vult ꝙ de ente per accidēs nō est scia. mō idē videt̄ esse ꝯtingēs ⁊ ens per accidens. ¶ 2° q2 nō sequit̄ in baralipton. oē lucens in spera lune ꝯtingit splendere. oēm lunā ꝯtingit splendere in spera lune. ḡ aliqđ splendens ꝯtingit esse lunā. p̄emisse eni sunt vere ⁊ ꝯclusio falsa. nā ꝯtradictoriū eius est verū. s. nullū splendens ꝯtingit esse lunā. q2 qđ eni pōt esse luna de necessitate est luna.   p° Com. 6 2°

In oppositum est p̄hs qui dicit syllogismos de contingenti valere ad minus in prima figura ⁊ secunda.

¶ In hac q̄ōne: q2 duplices sunt negatiue de ꝯtingenti. Alique habēt modū affirmatū que ꝓprie dicunt̄ de cōtingenti. Alie habēt modū negatū: vt dcm est in p̄cedēti q̄ōne. Ideo p° videndū est q̄uo syllogiȥandū est ex illis de ꝯtingēti in qbus modus nō negat̄. Scdo q̄uo syllogiȥandū est ex illis de ꝯtingēti in qb⁹ modus negat̄.

Quantum ad p̄mū p̄mo est notādū. ꝙ ꝓpositio de ꝯtingēti de subto discreto: in qua modus nō negat̄: vt sortē ꝯtingit nō eē: exponit̄ per copulatiuā: cuius partes sunt ambe de possibili. vna affirmatiua ⁊ alia negatiua: vt sic. sortes pōt eē. sor. pōt nō esse: et hȝ opposita per disiūctiuā de partibus ꝯtradicētibus partibus copulatiue: vt sortē nō ꝯtingit nō eē. exponit̄ sic. sortē necesse est eē. vel sortē ipōle est eē. Sed de subto cōi nō distributo exponit̄ p copulatiuā addēdo secunde parti eius a parte subti relatiuū idētitatis vt hic. aliquem planetā contingit esse solem. exponitur sic. aliquis planeta potest esse sol. ⁊ idem planeta potest non esse sol: ⁊ ista est falsa. sed si per puram copulatiuā

exponeret̄

exponeret̃ sine additiõe relatiui p̃ma esset vera:q2 sua exponens esset vera.Exponeret̃ eni sic.aliquis planeta põt esse sol.ꝛ aliquis planeta põt nõ esse sol.ꝯtradictoria istius.vt nullũ planetã ꝯtingit esse solez. exponitur per disiunctiuã bimembrẽ sic.omnis planeta de necessitate est sol:vel ois planeta quẽ nõ necesse est esse solẽ necesse est nõ esse solẽ:ꝛ opz ita dici ꝛ nõ purũ cõtradictoriũ in voce scḋe partis accipi:eo ꝙ in relis talibus ꝓpter mutationẽ suppositiõis nõ põt capi disiunctiua pura de partibus ꝯtradicentibus in voce:sed de subto cõmuni distributo exponit̃ ꝓportiõaliter p̃me per copulatiuã.vt oẽm boiez ꝯtingit ridere.exponit̃ ĝ ois bõ põt ridere.ꝛ omnis homo põt nõ ridere.Et cõtradictoria per purã disiunctiuã de partibus cõtradicentibus. ℂ 2° est notandũ.ꝙ pħs de isto p̃mo articulo videtur posuisse tres ꝯclusiones.p̃ma est ꝙ in modis p̃me figure directe ꝯcludẽtibus ꝛ tertie valẽt sylli ex ambabus de ꝯtingẽti. 2ª est ꝙ in modis scḋe figure nõ valẽt.Et 3ª est ꝙ quecũqz ꝯclusio sequit̃ ex ambabus de ꝯtingẽti affirmatiuis.aut vna affirmatiua eadẽ sequit̃ si loco cuiuslibet affirmatiue ponat̃ negatiua de ꝯtingẽti.cui⁹ causa est:q2 in eis negaᵃ eqpollet affirᵉ ꝛ in eã ꝯuertit̃.

ꝯ pª **His p̃missis** sit pª ꝯclusio hec.Sylli ex p̃missis de ꝯtingenti valent in modis prime figure directe ꝯcludentibus.pbat̃ sic.affirmatiui tenẽt per dici de omni.ꝛ negatiui per dici de nullo.igitur sunt boni.ꝯñtia tenet.añs declarat̃.nã si arguatur sic.omne.b.ꝯtingit esse.a.ꝛ oẽ.c.cõtingit esse.b. seq̃t̃ ꝙ omne.c.ꝯtingit eẽ.a.nã maior sigñat ꝓpter ampliationẽ subiecti:ꝛ ꝙ de quocũqz ꝯtingit dici.b.ꝯtingit eẽ.a. ꝛ minor dicit.b.de oi.c.q̃re manifeste sub distributiõe maioris sub sumit̃ in minore:ꝛ ita manifeste tenet per dici de oi.Eodẽ modo si minor esset particularis.simi-
ꝯ 2ª liter sylli negatiui tenent per dici de nullo.ℂ 2ª ꝯ est
hec.hꝫ sylli in modis indirecte ꝯcludẽtib⁹ nõ valẽt.pꝫ
ꝯ 3ª secunda rõne facta ante oppositũ.ℂ 3ª ꝯ est.hꝫ syllogismi nõ valẽt in secũda figura.pbat̃.instantia eni est in oibus modis per hos terminos luna.infimus planeta lucẽs.arguit̃ eni in cesare sic.oẽm lunã cõtingit non lucere.oẽm infimũ planetã cõtingit lucere.ergo omnẽ infimũ planetã cõtingit nõ esse lunã.premisse sunt manifeste vere:ꝛ ꝯclusio falsa:cuz ois infimus planeta de necessitate sit luna.Eodem mõ exemplificaret̃ in alijs
ꝯ 4ª modis.ℂ 4ª ꝯ est.ex ambabus de ꝯtingenti valent in omnibus modis tertie figure.vt si arguat̃ sic. omne.b. ꝯtingit esse.a.omne.b.ꝯtingit esse.c.ergo aliqđ.c.cõtingit esse.a.syllꝰ est bonus.ꝛ pbat̃ per syllm expositoriũ sigñato aliquo.b.arguat̃ sic.hoc.b.ꝯtingit eẽ.a.pꝫ:q2 oẽ b.ꝯtingit esse.a.per maiorẽ:ꝛ hoc.b.ꝯtingit eẽ.c.per minorem.ergo aliqđ.c.ꝯtingit esse.a. Eodẽ modo pbant̃ singuli alij modi tertie figure ĩ ꝑticlarib⁹ syllis sigñando suppositũ subiecti pro quo particularis verificat̃:ꝛ nõ debẽt isti syllogismi pbari per ꝯuersionẽ:q2 ista de ꝯtingenti nõ ꝯuertit̃ in terminis:nec vlis:nec particularis:vt nõ sequit̃.aliquã lunã ꝯtigit lucere.igit̃ aliqđ lucens ꝯtingit esse lunã.Et si dicat̃ ꝙ Aristo. eos pbauit per ꝯuersionẽ in littera.dicat̃ ꝙ aliũ modũ loquendi forte habuit apud grecos de ꝯtingenti q̃ nos nũc habeamus:ꝓpter qđ apud eos hꝫ ꝯuersiones erãt bone.
ꝯ 5ª ℂ 5ª ꝯ est.ꝙ quecũqz ꝯclusio sequit̃ ex ambabus affirmatiuis de ꝯtingenti eadẽ sequit̃ ex ambabus negatiuis positis loco affirmatiuarũ:ꝛ sequit̃ ex vna affirmatiua.sequit̃ etiã si loco affirmatiue ponat̃ negatiua de ꝯtingentibus.pꝫ ꝯclusio:q2 in eis negatiue simpliciter equipollẽt affirmatiuis:vt dcm̃ est in p̃cedenti questione.quare quicquid vna poterit inferre ẽt poterit alia.
ℂ Correlarie sequit̃ ꝙ in ipsis de ꝯtingẽti celarẽt põt Corm
reduci ad barbara.pꝫ ponẽdo loco negatiuarũ affirmatiuas ꝛ syllogiçãdo in barbara:ꝛ ꝯuertẽdo ꝯñs in oppositam qualitatẽ habebit̃ ꝯclusio que ꝯclusa fuit in cela-
rent.ℂ 2m correlarium in illis de contingenti syllogi- 2m corm
smi valẽt ex puris negatiuis.patet ex cõclusione: quia valet ex puris affirmatiuis. Hec de primo.

Quantũ ad 2m sit p̃ma conclusio hec.ex negatiua ꝯ pª
de ꝯtingenti negatione p̃posita modo valent sylli in celarent ꝛ ferio.pbat̃ sic.nã bene sequitur. nullũ ridẽs ꝯtingit eẽ asinũ.oẽm hoiez vel aliq̃ subaz ꝯtingit ridere.ĝ oẽm hoiem vel aliq̃ subam nõ cõtingit esse asinũ.pbat̃ ꝙ valet:q2 manifeste tenet per dici de nullo.maior eni sigñat ꝙ de quocũqz dicit̃ ridẽs vel ꝯtingit dici ridens nõ ꝯtingit dici asinũ:ꝛ minor dicit oẽm hoiez ꝯtingere ridere.quare directe sumit̃ sub in
minore sub in distributiõe maioris.ℂ 2ª ꝯ est.hec ex nega- ꝯ 2ª
tiua de ꝯtingenti ꝛ affirmatiua valent sylli in oib⁹ modis scḋe figure.pbat̃ sic.optime sequit̃ in cesare.nullũ b.ꝯtingit esse.a.oẽ.c.ꝯtingit eẽ.a.ĝ nullũ.c. ꝯtingit esse b.nã ex opposito ꝯñis cũ maiore infert̃ oppositũ minoris in ferio.da eni oppositũ ꝯñis.aliqđ.c.ꝯtigit esse.b.et arguat̃ sic.nullũ.b.ꝯtingit esse.a.aliqđ.c.ꝯtingit esse.b. ergo aliqđ.c.ꝯtigit esse.a.hec ꝯclusio ꝯtradicit minori: que fuit.oẽ.c.ꝯtingit eẽ.a.Eodẽ mõ in oibus alijs modis hui⁹ figure semper ex opposito ꝯñis cũ maiore seq̃t̃ in pª figura oppositũ minoris.exẽpla patẽt inuenti.q̃re pꝫ oẽs syllos hui⁹ figure esse bonos ex negᵃ de ꝯtingẽ-
ti.ℂ 3ª ꝯ est.ex negᵃ de ꝯtingẽti valent sylli in modis ꝯ 3ª
negatiuis tertie figure.declarat̃ p̃mo de felapton: quia optime sequit̃.nullũ.c.ꝯtingit esse.a.oẽ.c.ꝯtigit eẽ.b. ĝ aliqđ.b.nõ ꝯtingit eẽ.a.da oppoᵐ ꝯñis cũ miore infert̃ oppoᵐ maioris vt arguat̃ sic.oẽ.b.ꝯtingit esse.a.que est oppositũ ꝯñis:ꝛ omne.c.contingit esse.b.que fuit mior. igit̃ omne.c.contingit esse.a.discursus est in barbara.ꝛ ꝯclusio est ꝯtraria maioris:q2 maior fuit.nullũ.c.cõtingit esse.a.Eodẽ mõ tenent in ferison.nã ex opposito cõclusionis cũ minore sequit̃ in darij oppositũ maioris:ꝛ in brocardo ex opposito cõclusionis in barbara: sequit̃ oppositum maioris. Hec de secundo.

Ad rationes. ℂ Ad pm̃ negat̃ maior.ꝛ minor Ad pm
etiaz est falsa:q2 de ꝓpõnib⁹ falsis bene fiunt boni syllogismi.ꝛ tñ de eis nõ est sciẽtia saltẽ tanq̃ de scibili ꝓpinquo.minor est etiã falsa. naz ꝓpositiones de ꝯtingenti sunt bene scibiles:eo ꝙ sunt maxime necessarie.vnde ista.hoiem ꝯtingit ridere:vel hoiem ꝯtingit esse.est summe necessaria necessitate ꝓpositiõis.Ad pbationẽ minoris cuz dicit̃ ꝙ pħs dicit 6° metaphysice.ꝙ de entibus per accidẽs nõ est sciẽtia. dicit̃ ꝙ hec dupl'r exponi ꝯsueuit.Uno mõ sic.ꝙ de ꝓpositionibus ꝯtingẽter veris seu nõ necessarijs nõ est sciẽtia tanq̃ de scibili ꝓpinquo:mõ ꝓpõnes de ꝯtingẽti sunt bene necessarie.vnde multũ refert dicere ꝓpõnem esse ꝯtingentem ꝛ esse de ꝯtingenti.nã dicit̃ ꝯtingens:eo ꝙ nõ est necessaria.dicit̃ aũt de ꝯtingẽti:eo ꝙ in ea ponit̃ iste modus ꝯtingens.sortes currit:sꝫ nõ de ꝯtingenti.ꝛ hec est necessaria.hoiem cõtingit ridere:ꝛ est de ꝯtingenti ꝛ nõ ꝯtingens.ꝛ iõ sic exponẽdo pħm negando est ꝙ ꝓpositiões de ꝯtingenti sunt entiuz per accidens.Aliter exponit̃ ꝙ de effectib⁹ casualibus ab intellectu humano nõ habet̃ scientia ꝙ debeant euenire determinate anteq̃ eueniant:ꝛ hunc sensuz satis videt̃ pħs intendisse.ꝛ sic simil'r negandũ est ꝙ propositiones de ꝯtingenti sint entia per accidens:q2 non sunt

Ad 2m effectus essentiales. ¶ Ad 2m dicit̃ ꝙ est p̄o 2a cõclu sione. ¶ Ratio post oppositū est pro p̄ma ꝛ 4a ꝯ̄nibus. Hec de questione. Questio. XLIII.

¶ Si autē hoc quidem inesse. illa ỽo proposi tionū ↄtingere sumat̃ ꝛc̃. Cap̄lo deciotertio.

QUeritur 43o. Utrū valeat mixtio ex vna de ineē ꝛ alia de ↄtingē ti in p̄a figura. ¶ Arguit̃ p̄mo ꝙ nõ: q2 nõ se
p quit̃ in baralipton. oēm lunā ↄtingit lucere. ois infimus planeta est luna. ğ aliqđ lucens ↄtingit esse īfimū planetā. p̄misse enī sunt vere ꝛ ꝯ̄ fal
2o sa ꝑut satis pȝ ex dictis. ¶ 2o q2 nõ seq̃t̃. oē currēs est hō. posito ꝙ sit ita. oēm asinū ↄtingit currere. ğ asinū ↄtingit eē hoīeȝ. p̄misse sunt vere ꝛ ꝯ̄ falsa vt p̄ȝ. ¶ 3o
3o q2 nõ seq̃t̃. oēm hoīem ↄtingit ridere. oē currēs est hō stante casu p̄oꝛi. ğ oē currēs ↄtingit ridere. p̄misse enim sunt vere ꝛ ↄclusio falsa. veritas p̄missarū pȝ ex casu: ꝛ falsitas ꝯ̄nis pȝ: eo ꝙ significat omne qđ pōt eē currēs posse ridere: qđ est falsum pro asino.

In oppositum est philosophus in isto primo. capitulo 3o.

¶ In ista questione Primo premittenda sunt notabilia ꝛ q̄ones Ar. Scđo respondendū est ad q̄onem.

Quantū ad p̄mū p̄mo est notandum. ꝙ Ar. de dicta q̄one videt̃ posuisse tres ꝯ̄nes. Pria est. si maioꝛ fuerit de ↄtingenti ꝛ minoꝛ de ineē in p̄ma figura seq̃t̃ ↄclusio de ↄtingenti ad vtrūlibet in syllo ꝑfecto. 2a ex maioꝛe de ineē simplr̃. i. de ineē necīa ꝛ minoꝛe de ↄtingēti seq̃t̃ ꝯ̄ de ↄtingēti pro posī eiusdem q̄litatis cuius fuerit maioꝛ. 3a est ꝙ maioꝛe de inesse vt nūc: ꝛ in minoꝛe de ↄtingenti nihil seq̃t̃. ¶ 2o est notandū ꝙ iste modus: contingit. ampliat subiectum ad supponendum pro eo qđ est vel potest esse.

ꝯ̄ pa Quātum ad 2m sit p̄a ꝯ̄ hec: Hec mixtio non valet in p̄a figura in modis indirecte concludētib9. pȝ p̄a rõne facta an̄ oppm: ꝛ q2 nõ seq̃t̃. oēȝ oipotētē ↄtingit creare. ois de9 est oipotēs. ğ aliqđ creans
ꝯ̄ 2a ↄtigit eē deū. Eodē mō in modis negatiuis. ¶ 2a ꝯ̄ est. hec mixtio nõ valet de forma nisi subm ꝯ̄nis restringatur ad supponēdū ꝑ eis que sunt solū. pȝ 3a rõne an̄ oppositū ꝛ cā est: q2 cū minoꝛ est de ineē subm ei9 solū distribuit̃ ꝑ eis q̄ sunt. q̄re opȝ ꝙ in ꝯ̄ne ēt solū ꝑ illis di
ꝯ̄ 3a stribuat̃ ꝛ nõ ꝑ oib9 que sūt vel p̄nt eē. ¶ 3a ꝯ̄. hec mixtio valet in p̄a figura in modis directe ↄcludētib9 maioꝛe de ↄtingenti ꝛ minoꝛe de ineē subto ꝯ̄nis restricto in modis vlib9 ad supponēdū pro eis q̄ sunt solū: ꝛ oēs sylli sūt ꝑfecti. hāc ꝯ̄nē itelligebat phs in p̄a sua ꝯ̄ne. ꝓbat̃: q2 affirmatiui exp̄sse tenēt ꝑ dici de oi: vt si sic arguat̃. oē. b. ↄtigit eē. a. oē. c. vel aliqđ. c. est. b. ğ oē qđ est c. vel aliqđ. c. ↄtigit eē. a. maioꝛ enī signat ꝙ de q̄cūq3 dr̄ seu pōt dici. c. ↄtigit eē. a. ꝛ minoꝛ dicit. b. de. c. si igit̃ oē qđ est. b. vel pōt eē. b. ↄtigit eē. a. ꝛ oē. c. actu sit. b. necesse est ꝙ oē. c. ↄtigat eē. a. sub distributiōe enī maioris directe capit̃ sub in minoꝛe. Eodē mō negatiui tenēt
ꝯ̄ 4a. ꝑ dici de nullo. ¶ 4a ꝯ̄ est hec. ꝙ ex maioꝛe de ineē vt nūc: ꝛ minoꝛe de ↄtigēti nihil valēt sylli: ꝛ h̄ est ꝯ̄ 3a Ar. ꝓbat̃ 2a rõne facta an̄ oppm: ꝛ q2 stāte tali dispōne p̄missarū: q̄lq3 stat vlis affirma de necīo: q̄lq3 vlis nega. Affira vlis: vt hic. oē creās est de9. oēm p̄am cām ↄtigit creare. ğ oēm p̄am cāȝ necē est esse deū. Negatiue vt in
Corm exēplo rõnis 2e facte an̄ oppm. ¶ Correlarie seq̃t̃ ꝙ ex maioꝛe de ineē simplr̃ ꝛ minoꝛe de ↄtigēti nõ valēt sylli in hac figura de forma. ꝓbat̃: q2 si de foꝛa valerēt: tūc ēt valerēt maioꝛe exīte de ineē vt nūc: cui9 oppm in ꝯ̄ne est dcm̄. ꝛ tȝ ꝯ̄ña: q2 illa de ineē simplr̃ ꝛ illa de ineē vt nūc. sūt eiusdē formē. vt ois hō est aial. ꝛ ois hō est currēs. ¶ 5a ꝯ̄. ex maioꝛe de ineē simplr̃ ꝛ minoꝛe de ↄtigēti ꝯ̄ 5a seq̃t̃ ꝯ̄ de ↄtigēti. ꝑut ly posī: est silis q̄litatis maioꝛi in bona ↄña: lȝ nõ simplr̃ syllogistica. ꝓbat̃ sic. nā bn̄ seq̃t̃ ois hō est aial. oē ridēs ↄtigit eē hoīeȝ. igit̃ oē ridēs cōtingit. i. pōt eē aial. Rō est: q2 in nullis terminis repit̃ instātia. ꝛ ꝓbauit eā Ar. si ex opposito ꝯ̄nis cū minoꝛe posita in esse seq̃t̃ in brocardo ꝯ̄nē ꝯ̄ repugnās maioꝛi. Da enī oppm ꝯ̄nis. aliqđ ridēs de necītate nõ est aial. oē ridēs est hō. ğ aliq̄s hō de necītate nõ est aial. ꝛ ꝯ̄ repugnat necessitati maioꝛis. ꝛ ꝓbat phs ꝙ nõ est icōueniēs minoꝛē sic ponere in eē. nā possibilis est seu de ↄtingēti est: ꝛ possibili posito in eē nullū seq̃t̃ ipoīe: ꝛ alr̃. nā ponat̃ minoꝛ in eē ꝛ seq̃t̃ ꝯ̄ vel de ineē que nõ pōt stare cū opposito ꝯ̄nis vt arguat̃ sic. ois hō est aial. oē ridēs est hō. ğ oē ridēs est aial. ista ꝯ̄ nõ vr̄ posse stare cū ista opposita ꝯ̄nis posterioꝛis: ꝛ aliqđ ridens de necessitate nõ est aial. iste ꝓbatiōes s̄m veritatē parū valēt: q2 ꝓcedūt ex hoc ꝙ quocūq3 de ↄtingēti stat maioꝛ de ineē cū eodē stabit posito in esse ↄtingēti: qđ nõ est verū saltē de forma. nā iste due stant simul. omne currēs est homo: ꝛ oēm equū ↄtingit currere. supposito ꝙ nihil currat nisi homo. ista tn̄ nõ possunt stare simul. omne currens est homo: ꝛ omnis equus est currēs per casuȝ. Uerū tamen est ꝙ: q2 maioꝛ est necessaria. ideo ipsa semꝑ stat: ꝛ illa de ↄtingēti pot: si poni recte in esse. quare stabit cū illa de ↄtingenti: ꝛ tunc ꝓbatio videt̃ fortius valere respectu maioꝛis de ineē simplr̃: sȝ adhuc nõ valet: q2 illa de ↄtingenti nõ dȝ poni in esse cuȝ nota vlītatis. vt dictū est in p̄cedenti q̄one. hoc tn̄ Aristo. supponit finaliter. igit̃ dicit̃ ꝙ hec ↄñtia est bona: eo ꝙ nusq3 reperit̃ instātia. forte tamē ꝓbationē eius demōstratiuam nõ video. videat ali9 si poterit. Hec de 2a. ¶ Premissis his solute sunt rõnes. p̄a enī arguit pro p̄a ꝯ̄ne. ꝛ 3a ꝑ 2a. ꝛ 2a pro 4a. ¶ Ratio post oppositū est pro 3a conclusione. Hec de questione. Questio. XLIIII.

¶ Si āt altera q̄dē ineē altera q̄dē ↄtigere significat ꝛc̃. Cap̄lo decimoq̄nto ꝛ deciosep̄tio.

COnsequenter 44a q̄rit̃. Utrū valeat mixtio ex vna de inesse ꝛ alia de ↄtingenti in 2a ꝛ 3a figuris. ¶ Et arguit̃ p̄o ꝙ nõ valeat in 2a figura: q2 nõ seq̃t̃ in cesare. oēm hoīem cōtingit nõ esse aial. ois asinus est aial. igit̃ oēm asinum ↄtingit ad vtrūlibet non esse homineȝ. premisse enim sunt vere ꝛ ↄclusio falsa. nam seq̃t̃. asinū cōtingit ad vtrūlibet nõ esse hominē. ergo asinū contingit esse hominem: qđ est falsuȝ. ¶ Scđo: q2 nõ seq̃t̃ in camestres. oēm deū ↄtingit creare. omnipotēs creat. sit ita. ğ 2o oēm omnipotentē cōtingit nõ esse deū. premisse enim sunt vere ꝛ ↄclusio falsa vt p̄ȝ. ¶ Confirmat̃ minoꝛe Confir existente de ↄtingēti: q2 nõ seq̃t̃. nulla luna lucet. oēȝ infimū planetā cōtingit lucere. ergo infimū planetam ↄtingit nõ esse lunam. sunt enī premisse vere posito ꝙ luna sit mō eclipsata ꝛ ↄclusio falsa. ¶ Deinde arguit̃ 3o ꝙ nõ valeat in tertia figura p̄mo: quia nõ seq̃t̃ in darapti. omnis luna est infimus planeta. oēm lunā cōtingit lucere. ergo aliqđ lucēs ↄtingit ad vtrūlibet esse lunam. p̄misse enī sunt vere ꝛ cōclusio falsa vt p̄ȝ. ¶ 2o q2 nõ seq̃t̃ in brocardo. aliqđ lucēs suꝑ nostrū hemisperiū ↄtingit nõ eē lunā. oē lucens super nostrū hemisperiū est luna. ergo lunam ↄtingit non esse lunam. premisse enī sunt vere. ꝛ ↄclusio falsa. ꝙ enī maioꝛ sit vera

patet

pz:qꝛ candelam lucēte super nostrū hemisperiū vel saltem potētes lucere ꝯtingit nō esse lunā:quia possibile est eā nō esse lunā.ꝛ minorē ponat̄ esse verā per casum.

In oppositū

est philosophus in isto primo. capitulis.15.ꝛ.17.

¶ In ista questione sunt duo articuli. In pmo videndū est quo modo huiusmodi syllogismi valent in secunda figura. In secundo quo modo in tertia.

Quantum

ad pmū sciendū est ꝙ phs de scda figura videt̄ posuisse tres ꝯnes. ¶ Prima est ista ꝙ ex vna de inesse ꝛ alia de ꝯtingēti: si affirmatiua sit de inesse:nihil seq̄t̄ in scda figura. ¶ 2ª est.ꝙ qñ negatiua est de inesse ꝛ vlis valet syll's. ¶ 3ª est.ꝙ si negatiua ꝛ pticularis fuerint de inesse:aut ambe pticulares nō valet syllogismus.primam probauit.alias probat.

Juxta hec

ꝯ pª sit pma ꝯclusio cū phō.ꝙ in 3ª figura ex negatiua ꝯtingēti ꝛ affirmatiua de inesse nō valet syll's.pbat̄.qꝛ nō seq̄t̄.oēm hoiem ꝯtingit nō esse albū.ois asinus est albus.ḡ asinū ꝯtingit ad vtrūlibet nō esse hoiem:qꝛ asinus de necessitate nō hō.idē pbauit pma ratio ante oppositū facta.Similr non seq̄t̄.oēm lunā ꝯtingit nō lucere.ois infimus planeta lucet.ḡ infimū planetā ꝯtingit nō esse lunā.Similr transponēdo pmissas ostēdat̄ nō valere in camestres:ꝛ p eosdē termios in modis pticularibꝰ.

ꝯ 2ª ¶ 2ª ꝯ est ista:nō valēt sylli ab vna de inesse:ꝛ alia de ꝯtingenti formalr:esto ꝙ vlis negatiua esset de inesse pz in eisdē terminis.ponat̄ ꝙ luna nō luceat ꝛ arguat̄ sic.ois luna nō lucet.oēm īfimū planetā ꝯtingit lucere.ḡ infimum planetā possibile est nō esse lunā.pmisse sunt vere ꝛ ꝯclusio falsa put notuz est.ꝛ si dicat̄ ꝙ hec ꝯclusio est ꝯtra phz. rñdet̄ ꝙ nō:qꝛ phs voluit illud qd dicet̄ in ꝯne sequēte:ꝛ nō formaliter valerēt aliq sylli in hꝰ mixtione scde figure.

ꝯ 3ª ¶ 3ª ꝯ. est.si vlis negatiua fuerit de inesse simplr semper est bona ꝯñtia in scda figura ex ista:ꝛ alia de contingenti cuiuscunqz qualitatis fuerit alia.probat̄ in festino ꝛ cesare. nā per ꝯuersionē maioris de inesse simplr reducunt̄ ad celarēt ꝛ ad ferio:de quibꝰ dcm̄ est in pcedēti questiōe ꝯñtias esse bonas:ꝛ bene sequit̄.nullus hō est rudiens. oēm asinū vel aliquē asinū ꝯtingit rudire.ḡ oēz asinū vel aliquē asinū possibile est nō esse hominē. In camestres sic:qꝛ sequit̄.oēm asinū ꝯtingit rudire.nullus hō est rudiens.ergo oēm hoiem possibile est nō eē asinū. pbat̄.nā ex opposito ꝯclusionis cū maiore sequit̄ ꝯclusio repugnans necessitati minoris.da enī oppositū ꝯclusionis.aliquē hoiem necesse est esse asinū:ꝛ arguat̄ sic in dary.oēm asinū ꝯtingit rudire.aliquē hoiez necesse est esse asinū.igit̄ aliquē hoiez ꝯtingit rudire.hec ꝯclusio nō pōt stare cū ista.nullus hō est rudiens.supposito ꝙ ipsa sit necessaria.nā si aliquē ꝯtingit rudire ponat̄ in eē ꝙ aliqs hō rudiat.sequitur ꝙ ista est falsa. nullus hō rudit per legē ꝯtradictoriarū.ergo nō erat necesse.

ꝯ 4ª ¶ 4ª ꝯ.si particularis negatiua fuerit de inesse simpliciter ēt valet ꝯñtia in hac figura. pbat̄:qꝛ optime seq̄t̄. oēz equū ꝯtingit hinnire.aliquis homo nō hinnit.igit̄ aliquē hoiem possibile est nō esse equū.da oppositū ꝯclusionis.oēm hominē necesse est esse equum.ꝛ arguat̄ sic in barbara.oēm equū ꝯtingit hinnire.oēm hominē necesse est esse equū.ḡ oēm hoiez cōtingit hinnire.hec ꝯclusio repugnat necessitati maioris.nā si oēm hoiem ꝯtingit hinnire:ponat̄ in esse ꝙ iste hō hinniat pro quo minor verificabat̄:vel ꝙ omnis homo hinniat.seq̄t̄ ꝙ minor esset falsa.aliquis homo nō hinnit:ꝛ ex ꝯsequēti nō esset necessaria:nec de inesse simpliciter. Unde pz ꝙ 3ª ꝯclusio Aristo.ꝛ scda nō possunt saluari nisi per equiuocationē.nā si secūda debeat esse vera opz ꝙ itelligat̄ de ppōne negatiua de inesse simplr ꝛ de eadē propositione 3ª est falsa.3ª aūt vera est de ppositiōe de inesse cōmuni ꝛ de eadē 2ª est falsa.ideo opz si ambe debeāt eē vere ꝙ scda intelligat̄ de propositione de inesse simpliciter:ꝛ 3ª de propositione de inesse cōmuni. Hec de pmo.

Quantū

ad 2m sciendum est ꝙ Aristo.de hac mixtione in 3ª figura.videt̄ posuisse ꝯnes reducibiles ad has. ¶ Prima ꝙ in omnibus modis tertie figure valēt syllogismi ex vna de inesse ꝛ alia de cōtingenti inferendo conclusionem de cōtingenti:sed nō sequitur conclusiō de inesse. ¶ 2ª conclusio.ꝙ directe valent syllogismi in ista figura ex vna de contingenti ꝛ alia de inesse:sicut ex ambabus de contingenti. ¶ 3ª ꝙ ex ambabus particularibus nihil sequitur.

Quibus pmissis

sit pma ꝯclusio hec. In modis in qbus maior est vniuersalis valēt hꝰ syllogismi maiore de ꝯtingēti ꝛ minore de inesse.pz:qꝛ per ꝯuersionē minoris de inesse reducunt̄ ad pmā figurā negatiui ad ferio:ꝛ affirmatiui ad dary. ꝯ pª

¶ 2ª ꝯ est hec.hec mixtio maiore de inesse ꝛ minore de ꝯtingenti de forma nō tenet saltē in modis particularibꝰ.vt nō sequit̄.omne currēs est homo.ponat̄ ꝙ sit ita.aliqd currēs ꝯtingit eē asinū.que vera est pter ampliationē.ḡ aliquē asinū ꝯtingit esse hoiem. Similiter in negatiuis.nullū lucēs sup nr̄m hemisperiū est luna.ponat̄ ꝙ sit ita.aliqd lucēs super nostrū hemisperiū cōtingit esse infimū planetā.ergo infimū planetaz possibile est nō esse lunā.ꝯclusio est falsa pmissis existētibus veris. ꝯ 2ª

¶ 3ª ꝯ est.ex maiore de inesse simpliciter ꝛ minore de ꝯtingēti:sequit̄ ꝯclusio de ꝯtingēti pro possibili in bona ꝯñtia:vt optime sequit̄.omnis homo est animal.aliquē hoiem contingit currere:vel oēm hominem ꝯtingit currere.ergo aliqd currēs ꝯtingit esse animal.da oppositū ꝯclusionis.omne currens de necessitate nō est aial.ꝛ omnis homo est animal.ḡ omnis homo de necessitate nō est currēs.discursus est in cesare:ꝛ cōclusio repugnat minori que fuit.oēz hoiez ꝯtigit currere.vel aliquē hoiem ꝯtingit currere.Eodē mō probari pñt alij modi istius figure. ꝯ 3ª

¶ 4ª ꝯ est.ex maiore particulari de ꝯtingenti ꝛ minore vli de inesse nō valēt syllogismi huiꝰ figure de forma:vt nō seq̄t̄.aliqd currens ꝯtingit eē asinū.oē currens est homo.ponat̄ ꝙ sit ita.ḡ aliquē hominē ꝯtingit eē asinū.pmisse enī sunt vere:ꝛ cōclusio falsa vt notādū est.Eodē mō exemplificari pōt de baocardo. ꝯ 4ª

¶ Correlarie sequit̄ ꝙ cōclusio Ar.pma erat vera in modis in quibus maior est vl'is:sed in illis in quibus maior est particularis nō hz veritatē nisi ad sensuz:q iā postea dicet̄. Corm

¶ 5ª ꝯ est.ꝙ si mediū in maiore particulari restringat̄ ad supponēdū p his que sunt. tūc hꝰ sylli ex maiore de ꝯtingēti ꝛ miore de inesse sunt boni.pz:qꝛ optime seq̄t̄.aliqd qd est.c.ꝯtigit eē.a.oē qd est.c.est.b.ḡ aliqd qd ē.b.ꝯtingit eē.a.pbat̄ p syllm expositoriū signato illo qd est.c.ꝛ ꝙ ꝯtingit eē.a.h.c.ꝯtingit eē.a.h.c.est.b.ḡ.pz p miorē dicētē ꝙ oē.c.est.b.ḡ aliqd.b.ꝯtingit eē.a.Cōsili mō pbaret̄ si maior fuerit pticularis negatiua. ꝯ 5ª

¶ 6ª ꝯ est.ex maiore pticulari de ꝯtingēti ꝛ miore de inesse simplr semp seq̄t̄ ꝯ de ꝯtigēti pro possi in bona ꝯñtia.pz:qꝛ hn̄ seq̄t̄.aliqd aial ꝯtigit currere.oē aial est suba.ḡ aliq̄ subaz ꝯtigit currere.da oppm ꝯnis.ois suba de necitate nō currit.ꝛ arguit̄ sic.ois suba de necitate nō currit:ꝛ oē aial ē suba.ḡ oē aial de necessitate nō currit.que ꝯ vr̄ repugnare maiori que fuit ꝙ aliqd aial ꝯtigit currere.Et breuiter veritas ꝯnis pz:qꝛ minore existēte de inesse simplr nunq̄ reperit̄ istantia ꝛc. ꝯ 6ª

Ad pm Ad 2m Ad ꝯfirmatõez

Ad rõnes. ¶ Ad pm dicit. q est pro pma ꝯne. ¶ Ad 2m dicit. q est pro 2a: qr in illo syllo illa de ineẽ est vt nũc. ¶ Ad ꝯfirmationem di. q est pro pa. ¶ Ad rõnes arguentes ꝯ 3m figurã. Ad pm ꝯcedit q nõ seqt. ois luna est ĩfimus planeta. oẽz lunã ꝯtingit lucere. g aliqd lucẽs ꝯtingit ad vtrũlibet eẽ ĩfimũ planetã. et cã est: qr qñ maior est de ineẽ in hac mixtiõe: et mior de ꝯtingẽti. tũc ꝯ dz eẽ de ꝯtingẽti pro posi et nõ ad vtrũlibet: vt dcm̃ est in põne. et iõ deberet ĩferri. igit aliqd lucẽs posẽ est eẽ lunã: et illa ꝯ est va. ¶ Ad 2m di negãdo maiorẽ qd falsũz est: q aliqd lucẽs super nr̃z hemisperiũ ꝯtigit nõ eẽ lunã nisi ꝯtigit capiat pro possibili de quo nõ est ad pñs. cõcedit tñ qd 2a ꝯcludit. puta pro maiore de ꝯtigẽti in brocardo vel in disamis sylli de forma nõ valẽt: et h est dcm̃ in 4a ꝯne. Et posset patere de brocardo tali exẽplo. aliqd lucẽs sup nos ꝯtingit nõ splẽdere. oẽ lucẽs sup nos est sol. ponat q sit ita. g solẽ ꝯtingit nõ splẽdere. vbi pmisse sunt vere euidenter. et ꝯ falsa de disamis exemplificatũ fuit in positione ¶ Rõ post oppom est p pmis duab9 ꝯnib9 pmi articuli: et pro pa ꝯne secundi articuli etc. Qõ. XLV.

¶ Quando autem hec ppositionuz est necesse inesse vel non inesse. illa vero contingere significat etc. Capitulo decimoquarto.

QUeritur 45°. Utruz in pa figura valeat mixtio ex vna de contingenti et alia de necessario. ¶ Et arguit pmo q nõ: qr nõ seqt in baralipton. oẽm deuz ꝯtingit creare. ois oipotẽs de necessitate est deus. g aliqd creans de necessitate ꝯtingit esse oipotentẽ. pmisse eniz sunt vere et ꝯclusio falsa: eo q sua ꝯdictoria est vera. s. hec. omne creans de necessitate est oipotens.

In oppositum est philosophus in isto primo capitulo. 14°.

¶ In ista qõne erũt duo articuli. In pmo vidende sunt ꝯclusiones Ar. de ea. In scdo respõdebit ad qõnem.

Quantũ ad pm pmo est notanduz. q ꝯnes Ar. de ista qõne pñt reduci ad q̃tuor ꝯclusiões. ¶ Prima est. q in pa figura ex maiore de ꝯtingenti et minore de necessario: aut ex maiore de necessario affirmatiua et minore de ꝯtingẽti. sequit ꝯ de ꝯtingẽti et nõ de inesse. ¶ 2a est. ex maiore de nec̃io negatiua et minore de ꝯtingẽti: seqt ꝯ de cõtingẽti et nõ de ineẽ. ¶ 3a ꝯ. in ista mixtiõe nunq̃ seqt ꝯ de nec̃io: et ꝯtingẽs capiendũ est sicut pus. i. q qñ maior est de ꝯtingẽti ꝯtingẽs in ꝯne capit ad vtrũlibet. Sed qñ maior est de nec̃io ꝯtingens in ꝯne capit p possibili. ¶ 4a est. q in hac figura maiore ꝑticulari q̃litercũq; se hẽat mior: q̃cunq; etiaz fuerit de nec̃io vel de ꝯtingenti nihil sequit. Hec de pmo.

Quantũ ad 2m pmo est notandũ. q vlis negatiua de nec̃io ꝯuertit in terminis: vt oẽ. b. de nec̃itate nõ est. a. igit oẽ. a. de nec̃itate nõ est. b. pz ex p̃dictis. ¶ 2o est notãdũ. q subm respectu hꝰ nec̃ũ ampliat ad supponẽdũ pro eis que sunt: vel possunt esse. sicut respectu hꝰ ꝯting etc. patet ex predictis.

ꝯ pa **His pmissis** sit pma ꝯ hec. ex maiore de cõtingẽti et minore de nec̃io in modis pme figure directe ꝯcludẽtib9 valẽt sylli ĩferẽdo ꝯnẽ de ꝯtingẽti ad vtrũlibet et sunt pfecti. pbat sic. affirmatiui tenẽt manifeste per dici de omni: et negatiui per dici de nullo. g sunt perfecti. ꝯñtia tz. añs põt declarari sic. nã seqt. oẽ. b. ꝯtingit eẽ. a. oẽ. c. vel aliqd. c. de necessitate est. b. g oẽ. c. vel aliqd. c. ꝯtingit esse. a. maior eni significat q omne illud de quo ꝯtingit dici. b. di. a. si g de oĩ c. de necessitate dicat. b. de oi. b. c. ꝯtingit dici. a. sub distributiõe inesse maioris directe capit sub in minore. Eodẽ mõ declarari põt q negatiui tenẽt p dici de nullo. ¶ 2a ꝯ est. hꝰ mixtio idirecte ꝯcludẽdo nõ valet maiore de ꝯtingẽti. pbat rõne facta añ oppm. nõ eni sequitur. oẽm deũ ꝯtingit creare. ois pa causa de necessitate est deus. g creãs ꝯtigit esse pmã cãz. pmisse eni sunt vere et ꝯclusio falsa: eo q oẽ creãs de necessitate est pa cã. ꝯ 2a

¶ 3a ꝯ est hec. ex maiore de nec̃io cuiuscũq; qualitatis et minore de ꝯtingẽti. sequit ꝯ de nec̃io silis qualitatis maiori: et est sylls perfectus. pbat: qr affirmatiui tenẽt per dici de omni mãifeste et negatiui per dici de nullo. igit sylli isti sunt pfecti. ꝯña tz per pus dicta. añs declarat: qr optime seqt. oẽ. b. de necessitate est. a. oẽ. c. cõtingit esse. b. g oẽ. c. de necessitate est. a. maior eni sigñat q oẽ illud qd est vel põt esse. b. de necessitate est. a. et mior sigñat q oẽ. c. ꝯtingit vel põt esse. b. et sic directe sub distributiõe maioris capit sub in minore. euidẽter eni sequit oẽ qd est vel põt esse. b. de nec̃itate est. a. et oẽ. c. ꝯtigit eẽ. b. g oẽ. c. de necessitate est. a. Eodẽ mõ exẽplificari põt minore ꝑticulari: et ꝯsimili mõ declarat q modi negatiui tenẽt per dici de nullo. ꝯ 3a

¶ 4a ꝯ. in hac mixtione maiore vli negm de nec̃io seqt ꝯ negm de ineẽ. vt optime seqt. oẽ. b. de necessitate nõ est. a. et oẽ. c. ꝯtigit eẽ. b. g oẽ. c. nõ ẽ. a. de oppo ꝯnis. aliqd. c. est. a. et ꝯuertat maior in terminis. oẽ. b. de necessitate non est. a. g oẽ. a. de necessitate nõ est. b. et arguat sic. oẽ. a. de necessitate nõ est. b. g. c. est. a. g aliqd. c. de necessitate nõ est. b. et ꝯ repugnat minori que fuit: q oẽ. c. ꝯtingit eẽ. b. q̃re pz q pmꝰ sylls fuit bonus: cũ ex opposito ꝯnis et ꝯuersa maioris seqt forma et oppm mioris. ꝯsimilr exẽplificaret si minor esset ꝑticularis. ꝯ 4a

Corm ¶ Ex hac ꝯne seqt correlarie vna cũ p̃cedẽti q maiore vli negatiua de nec̃io et minore de ꝯtingenti sequunt tres ꝯnes. vna de nec̃io: vt dicit p̃cedens ꝯ. et alia de ꝯtingẽti p posi: vt dicit phs in lra: qr illa ẽt seqt formalr ad illã de nec̃io sic seqt. oẽ. c. de necessitate nõ est. a. igit oẽ. c. ꝯtingit. i. possibile est nõ esse a. et negm de ineẽ: vt dicit ꝯ iã posita.

Dubiũ ¶ Ex his apparere põt quõ ꝯnes phi habẽt veritatẽ. est eniz pa ps pme ꝯnis simplr vera et 2a eiusdẽ similr et ꝯ 2a: sed 3a est simpliciter falsa: qr ex maiore de nec̃io in syllo pfecto seqt ꝯ de nec̃io: vt dicit 3a ꝯ. ¶ 4a aũt est vera sicut due prime. ¶ Sz diceret qs quõ dicis tu ꝯnez Ar. eẽ falsam: Rñ9 sicut frequẽter est rñsuz: q cã falsitatis ꝯnis est diuersus modus loquẽdi de hoc modo necessarium apud grecos et apud nos. et iõ nõ est mirũ q ꝯclusio Ar. apud modũ loquẽdi grecoꝝ fuit vera que apud modum loquendi nostrum non est vera. Hec de secundo.

Ad rationes Ad illã que est ante oppositũ di. q est pro secũda ꝯne. Ad auctoritatẽ phi dicit. q est pro secunda et quarta conclusionibus. Et hec de questione. Questio. XLVI.

¶ Si autem hec quidem propositionum ex necessitate. illa vero contingere significat etc. Capitulo decimoseptimo et decimooctauo.

COnsequẽter querit 46°. Utrꝝ valeat mixtio ex vna de necessario et alia de ꝯtingẽti in 2a et 3a figuris. ¶ Et arguit pmo q nõ: qr nõ seqt. oẽz lunã ꝯtingit ad vtrũlibet nõ lucere. ois sol de nec̃itate lucet. g oẽm solẽ ꝯtigit ad vtrũlibet nõ esse lunã. pmisse eni sunt vere et ꝯ falsa: qr solẽ nec̃e est non eẽ lunã. pm ¶ 2o qr nõ seqt in 3a figura. oẽ qd est lucẽs sup nr̃m hemisperiũ de necessitate est sol. ponat. n. q nihil luceat 2m

luceat super nos nisi sol. aliquod lucens super nos ↄtin git esse candelam. ergo candelā ↄtingit esse solē. pmisse enim sunt vere ꝛ conclusio falsa: vt notum est.

In oppositum est de intentione philosophi. capitulis. 16. ꝛ. 18.

¶ In hac qōne erūt duo articuli. In pᵒ videbit̄ quo mō hec mixtio valet in 2ᵃ figura. Et in 2ᵒ quo modo in 3ᵃ.

Quantum ad pᵐ est sciēdū ꝙ Ar. de hac mixtione in 2ᵃ figura videt̄ posuisse ↄnes reducibiles ad q̄tuor. ¶ Prima est hec. in 2ᵃ figura ex vlī negatiua de necc̄io ꝛ alia de ↄtigēti: seq̄t̄ ↄclo negᵃ de ↄtigēti ꝛ de ineē. ¶ 2ᵃ est. ex affirmatiua de necc̄io ꝛ negᵃ de ↄtigēti nihil seq̄t̄. ¶ 3ᵃ est. ex pmissis eiusdē q̄litatis negatiuis vlī de necc̄io valet syll's. ¶ 4ᵃ ex pmissis eiusdē qualitatis ambabus affirmatiuis nō valet syll's.

1ᵃ ↄclo **Premissis** igit̄ ↄnib' Ar. pono ↄnes rīsales ad istū articulum. qb' videbit̄ quō ↄnes Ar. hīt vītatē ꝛ quō nō. Quaꝝ pᵃ est hec. ex vlī negatiua de necc̄io: ꝛ alia de ↄtigēti valet syll's in 2ᵃ figura iferēdo ↄnē negatiuā de poli: iferēdo negatiuā de necc̄io: ꝛ iferēdo negatiuā de ineē. pbat̄ sic. seq̄t̄ oē. b. de necc̄itate nō est. a. oē. c. vel aliqō. c. ↄtingit eē. a. ḡ oē. c. vel aliqō. c. de necc̄itate nō est. b. poīe est nō eē. b. ꝛ nō est. b. pbat̄. nā per ↄuersionē maioris in terminis reducit̄ cesare ad celarēt. festino ad ferio. q̄re silr ex opposito cuiuscūqz istaꝝ ↄne cū maiore seq̄t̄ oppositū minoris. exēpla patēt intuēti. In camestres pbatio dʒ fieri per trāspōnē pmissaꝝ ꝛ ↄuersionē minoris ꝛ ↄnis. ꝛ arguat̄ sic. oē. b. ↄtigit esse. a. oē. c. de necc̄itate nō est. a. ḡ oē. c. de necc̄itate nō est. b. cōuertat̄ eni minor. oē. c. de necc̄itate nō est. a. ḡ oē. a. de necessitate nō est. c. ꝛ arguat̄ sic. oē. a. de necc̄itate non est. c. oē. b. ↄtigit eē. a. que fuit maior. igit̄ oē. b. de necc̄itate nō est. c. In celarēt. ꝛ tūc ↄuertat̄ ↄclo seq̄t̄ ꝙ oē. c. de necc̄itate nō est. b. que fuit ↄclo pᵐ sylli pmi. Silr ex opposito

ↄr^m ↄnis cū maiore seq̄t̄ oppoᵐ minoris sic pus. ¶ Correlarie seq̄t̄ pᵃᵐ ↄnē phi eē verā: qꝛ iuxta dicta nō solū seq̄t̄ ↄclo de ineē ꝛ de ↄtigēti ex tali dispōne pmissaꝝ: imo ēt

2ᵃ ↄ seq̄t̄ ↄclo de necc̄io. ¶ 2ᵃ ↄclo est. ex negᵃ de ↄtigēti ꝛ affirmatiua de necc̄io in 2ᵃ figura nō seq̄t̄ ↄclo de ↄtigēti ad vtrūlibet. pbat̄: qꝛ cū tali dispositiōe pmissaꝝ q̄nqz stat ↄ de necc̄io. ḡ ex ea nō seq̄t̄ ↄclo de ↄtigēti ad vtrūlibet. ↄña tʒ: qꝛ necc̄iū nō est ↄtigēs. añs pʒ sic arguēdo. In cesare oēm lunā ↄtigit nō lucē. ois sol de necc̄itate lucet. ḡ ois sol de necc̄itate nō est luna. pʒ. ↄclo de necc̄io stat cū dispōne pmissaꝝ pdicta p eosdē termios declari pōt in

3ᵃ ↄ singulis alijs modis. añs ppoᵐ. ¶ 3ᵃ ↄclo est. ꝙ ex negaᵃ de ↄtigēti ꝛ affirᵐᵃ de necc̄io bñ seq̄t̄ ↄclo de ↄtigenti pro posi in ista figura. pbat̄: qꝛ optie seq̄t̄. oē. b. ↄtigit nō eē. a. oē. c. de necc̄itate est. a. ḡ oē. c. poīe est nō eē. b. da oppoᵐ ↄnis. aliqō. c. de necc̄itate nō est. b. ꝛ arguat̄ sic in datisi. oē. c. de necc̄itate est. a. que fuit mior. aliqō. c. de necc̄itate est. b. seq̄t̄ ḡ aliqō. b. de necc̄itate est. a. discursus pʒ ex pdictis: ꝛ ↄclo repugnat maiori pmi sylli: q̄ fuit ꝙ oē. b. ↄtigit nō eē. a. In camestres ex oppᵒ ↄnis cū maiore iferēt̄ in darij oppoᵐ mioris. Silr i pticᵇ syll'is. nā in festino ex opposito ↄnis cū maiore iferēt̄ in celarēt oppoᵐ mioris pticlaris de necc̄io. silr in baroco. nā ex opposito ↄnis cū maiore iferēt̄ oppoᵐ mioris pticularis negatiue de ↄtigēti in barbara: exēpla patēt intuenti correlarie. ꝙ 2ᵃ ↄclo phi nō est vā: qꝛ ipa dicit̄ ex tali dispōne pmissaꝝ nihil sequi. Sigs voluerit glosare phʒ dicat ipʒ itellexisse ↄnē

4ᵃ ↄ 2ᵃᵐ. ¶ 4ᵃ ↄclo est. si loco affirmatiue de ↄtingēti ponat̄ negᵃ: sylli sūt boni sicᵗ si ipa eēt affirᵐᵃ. pʒ: qꝛ negᵃ eq̄polet affirᵉ. ¶ Correlariū pᵐ. 3ᵃ ↄclo phi est vā. pʒ per 3ᵃᵐ

Cor^m 1^m Cor^m 2^m ↄnē. ¶ 2ᵒ seq̄t̄ ꝙ sic valēt sylli ex ambab' negatiuis de ↄtingēti: ꝛ alia negᵃ de necc̄io. patet itēꝝ per ↄnem. ¶ 5ᵃ ↄclo. si in modis 2ᵉ figure loco negatiue de ↄtigēti ponatur affirmatiua de ↄtigēti iferēdo ↄnē eādē que ex negᵃ iferebat̄ sūt boni sylli. pʒ vt pus: qꝛ affirmatiue eq̄polēt negatiue. vñ bñ seq̄t̄. oēm lunaꝫ ↄtigit lucere. ois sol de necc̄itate lucet. ḡ ois sol pōt nō eē luna. pʒ: qꝛ ↄuertendo maiorē in oppositā q̄litatē est sylls in cesare: qō pbatū est in 3ᵃ ↄne eē bonuꝫ. ¶ Correlariū pᵐ. aliq sylli i 2ᵃ figura valēt ex ambab' affirmatiuis. pʒ de syllo iā facto ꝛ de ↄsilibᵘ: sʒ bñ aduertat̄ ꝙ nō valēt ad ↄcludēdū affirmatiue: sʒ solū negatiue. ꝛ tūc pʒ cā q̄re valēt: qꝛ illa de ↄtigēti affirᵐᵃ icludit negatiuā: vt pʒ ex pdictis. ¶ 2ᵐ correlariū ↄstat aliquē syllm formalr tenere vbi ex ambab' pmissis affirmatis solū seq̄t̄ ↄclo negaᵃ. pʒ de syllo pdicto: ꝛ de alijs de qb' mētio fit i ↄne. ¶ 3ᵐ correlariuꝫ est 4ᵃ ↄclo Ar. nō est vera. pʒ: qꝛ dicit ꝙ ex ambab' affirmatiuis nihil sequat̄: cui' oppositū dic̄ ↄclo. Sʒ moderet̄ dictū phi: ꝙ itellexit nō sequi ↄneꝫ de ↄtingenti ad vtrūlibet ex ambabus affirmatiuis. Hec de pmo. 5ᵃ ↄ

Cor^m 1^m

Cor^m 2^m

Cor^m 3^m

Quantum ad 2ᵐ sciēdum est. ꝙ ↄnes phi de hac mixtiōe in 3ᵃ figura pñt reduci ad q̄tuor. pᵃ in 3ᵃ figura i modis affirmatiuis ex vna de ↄtingēti ꝛ alia de necc̄io seq̄t̄ ↄclo de ↄtigēti. ¶ 2ᵃ ex negᵃ de ↄtigēti ꝛ affirmatiua de necc̄io seq̄t̄ ↄclo de ↄtigēti. pūt pbat illas duas: qꝛ p ↄuersionē minoris reducit̄ ad ferio vel ad darij. vbi talis ↄclo seq̄t̄ ex tali dispōne pmissaꝝ. ꝛ nota pbōneꝫ nō valē: qꝛ nec affirmatiua de necc̄io valet. minor de ↄtigenti pōt ↄuerti in termis. de illis de necc̄io est antea dem̄. de illis de ↄtigēti pʒ: qꝛ nō seqtur. oēm deū ↄtingit creare. oēm lunā ↄtigit lucere. igit̄ aliqō creās ↄtigit eē deū. vel igit̄ aliqō lucēs ↄtingit eē lunā. añtia eni vā sunt: sʒ ↄñtia sunt falsa: cū nihil ↄtingat eē deū: neqʒ lunā. q̄cq̄d eniꝫ est deᵘ vel pōt eē deᵘ: de necessitate est deᵘ. Silr q̄cq̄d est luna vel pōt esse luna de necc̄itate est luna loquēdo nālr. ¶ 3ᵃ ↄclo phi est. ex vlī negatiua de necc̄io ꝛ alia de ↄtingenti seqtur ↄclo negatiua de ↄtingēti ꝛ de ineē. ¶ 4ᵃ ↄclusio. in hac mixtione in 3ᵃ figura nulla seqtur ↄclusio de necessario.

Quibus pmissis ponūt̄ ↄnes rīsales dictas ↄnes phi moderātes. Quarū pᵃ est hec. in 3ᵃ figura ex maiore de ↄtigēti ꝛ minore de necc̄io: seq̄t̄ ↄclo de ↄtigēti. pbat̄ p syllm expositoriū. sign̄ato aliq pro q̄ suppōit mediuꝫ i modis vlibᵘ: ꝛ aliq pro quo vificat̄ pticularis ppō in modis ptibᵘ: vt si arguat̄ sic. oē. c. ↄtigit eē. a. oē. c. vel aliqō. c. de necc̄itate est. b. ḡ aliqō. b. ↄtigit eē. a. Sign̄ato eni ipso. c. qō de necc̄itate est. b. iuxta sensū mioris arguat̄ sic. B ↄtigit eē. a. pʒ p maiorē. B. c. de necc̄itate est. b. pʒ p casuꝫ. ḡ aliqō. b. ↄtigit eē. a. silr pbant̄ modi negatiui. Itē in oīb' istis ex opposito ↄnis cū minore iferēdo oppoᵐ maioris in pᵃ figura. ¶ 2ᵃ ↄclo est. ex maiore de necc̄io ꝛ minore de ↄtigēti sequit̄ in 3ᵃ figura ↄclo de necc̄io: ꝛ ēt de ↄtigenti pro poli tā in affirmatiuis q̄ʒ in negatiuis. tā in vlibᵘ q̄ʒ in ptibᵘ: ꝛ pbat̄ in affirmatiuis. seq̄t̄ eniꝫ oē. c. de necc̄itate est. a. oē. c. ↄtigit eē. b. ḡ aliqō. b. de necc̄itate est. a. Da oppositū ↄnis. oē. b. pōt nō eē. a. seq̄t̄ in celarēt cū minore oppositū maioris. seq̄t̄ eni oē. b. pōt nō eē. a. oē. c. ↄtingit eē. b. que fuit minor. ḡ oē. c. pōt nō eē. a. hec ↄclusio repugnat maiori que fuit ꝙ oē. c. de necc̄itate est. a. Eodē mō in disamis ex opposito ↄnis cū minore seqtur in celarēt oppositū maioris: in datisi oppositū maioris: in ferio ꝛ felapton. In brocardo oppositū maioris. In barbara. In ferison oppoᵐ maioris in darij. ¶ 3ᵃ ↄclo. ex vlī negᵃ de necc̄io: ꝛ alia de ↄtigēti seq̄t̄ ↄclo negᵃ de ineē. pʒ: qꝛ bñ sequit̄. oē. c. de necc̄itate nō est. a. oē. c. ↄtigit eē. b. vel aliqō

1ᵃ ↄ

2ᵃ ↄ

3ᵃ ↄ

c.ꝯtingit esse.b.ergo aliqđ.b.nō est.a.patet:qꝛ ex opposito ꝯnis cū maiore infert in zª figura oppositū minoris. da eni oppositū ꝯnis:ꝙ oē.b.sit.a.ꝛ arguat sic. In cesare oē.c.de necitate nō est.a.oē.b.est.a.ḡ oē.b. de necitate nō est.c.ista ꝯclo nō videt stare cū minore que fuit ꝙ oē.c.ꝯtigit eē.b.vł arguat in camestres ꝛ meliꝰ sic.oē b.est.a.que fuit opposita ꝯnis:ꝛ oē.c.de necitate nō est a.que fuit maior.ḡ oē.c.de necitate nō est.b.ꝛ hec est cōclusio que directe repugnat minori:que fuit ꝙ oē.c.ꝯtin-

Corrᵐ git eē.b. ¶ Correlarie seqt ꝙ pͥme tres ꝯnes Ar.sunt vere:sed 4ª in qua negat in hac mixtiōe seq aliquā cōclusionē de necio est falsa:per ꝯnem zᵃᵐ falsitas 4ᵉ.per primam ꝛ 3ᵃᵐ veritas aliar. Hec de secundo.

Ad pᵐ Ad zᵐ **Ad rōnes.** ¶ Ad pᵐ dī ꝙ est p zª ꝯne pͥmi articuli. ¶ Ad zᵐ dī.ꝙ sylls nō valet:qꝛ subꝫ maioris est plus ꝙ̄ subꝫ minoris.nā in maiori sbm est h̄ totū.ens qđ est lucēs sup nos:ꝛ in minore solū est ly lucēs sup nos:ꝛ sic male capit mediū. ¶ Rō post oppositū est p ꝯnibꝰ affirmatiuis positis in pͦ ꝛ zª articulis. ꝛ sic est finis qōnum de ol mixtiōe. Qō. XLVII.

¶ Questio mota est ꝯñter sup eisdē caplis de mixtione.

Consequenter querit 47ª. Utrū valeāt sylli ex alijs ppōnibus modalibꝰ de qbus Ar.non facit mētionē.vbi grā.ex ppōnibus modificatis his modis ver.falsuꝫ.scitū.creditū.opinatū.dubitatū.sicut valent ex ppōnibus de necio vel de

p possibili. ¶ Et arguit pͦ ꝙ nō:qꝛ si ex talibꝰ valerēt syllogismi sequeretur ꝙ Ar.diminute tractasset de syllis. ꝯñs nō est credēdū:ꝛ ꝯña tenet:qꝛ modū syllogiçādi ex illis nō ostēdebat:ꝙ tñ debuisset fecisse si complete de singulis determinasset sicut voluit determinare.

In oppositum arguit.respectu taliū pōt reperiri dici de oī ꝛ dici de nullo ita bñ sicut respectu alior.ḡ sylli sunt equalr boni ex ipsis sicut ex illis de necio.ꝯñtiā tenet.ꝛ añs pꝫ:qꝛ ita bñ dī oēm hoīeꝫ scio currere:sicut oēm hoiem necesse est currere:ꝛ ita bñ est dici de omni in vna sicut in alia.

¶ In qōne Primo premittenda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quātum ad pᵐ pͦ est notādū.ꝙ oīs modus ꝟificabilis de tota ppōne inqētū ppō dī facere ppōnē modālē sicut isti affirmatū.negatū.scitū.creditū.dubitatū.ꝛ ꝯsīles. ¶ zº est notādū.ꝙ aliqui istor sunt qui faciūt solū modales cōpositas vt ver.falsum. affirmatū.negatū.nūꝙ̄ enim dicimus in sensu diuiso. sor.vere currit:vel sor.false currit:ꝛ h̄ put ly vere ꝛ false determināt copulā. Silr nec dicimus.sor.affirmatiue:vel sor.negatiue currit:sꝫ semp in cōposito:vt hoīeꝫ currere est ver.hoīeꝫ eē asinū est falsuꝫ.aliq istor pñt facere ppōnē diuisam ꝛ cōpositā:vt hec est cōposita. scio hoīeꝫ eē aīal.dubito regē sedere.ꝛ hec diuisa.hoīeꝫ scio eē aīal:vel regeꝫ dubito sedere.vbi modus mediat inter ptes dicti. ¶ 3º est notādū.scia vlī aliqs scit eē hominē.ꝛ idē cognitiōe pticulari credit eū eē hoīeꝫ.declarat posito ꝙ sortē a remotis idutū pelle asinina videas: sic ꝙ ipm credis eē asinū.hoc est bñ possibile:quo stāte arguit sic.hoc scia vlī scis eē hoiem.pbatio.oēm hoīeꝫ scia vlī scis eē hoiem.puta in sciēdo istaꝫ.omne risibile est homo.hoc est hō per casum.ergo hoc scis esse hoīeꝫ: ꝛ ꝙ tu idē credis nō esse hoiem.patet ꝙ tu credis ipm esse asinū per casum.ex ꝯñti credis ipsum nō esse hoīeꝫ: cum scias nullum asinū esse hoiem. Hec de pͥmo.

pª ꝯ **Quātum** ad zᵐ sit pª ꝯclo hec. Ex ppōnibus cōpositis de vero disponēdo dicta fm bonuꝫ

moduꝫ ꝛ figuram ꝯstantia ppōnis pro qua supponit dictuꝫ ꝯnis seqtur ꝯclusio cōposita de vero:vt bñ seqtur. ver est oēm hoīeꝫ eē aīal.ꝛ ver est oē risibile eē hoīeꝫ: ꝛ hec ppō.oē risibile est aīal est.ḡ ver est oē risibile eē aīal:ꝛ pꝫ qđ sequeret per regulā phi zº huiꝰ.ex veris nō seqtur nisi ver:cū igit pͥmisse sint vere ꝯclo erit vera.

¶ zª ꝯclo.ppōnes cōposite de falso sic regulate nō iferūt ꝯnē cōpositā de falso.pꝫ per zᵃᵐ potestatē syllor.nā esto ꝙ pͥmisse sint false ꝯclo pōt esse vera. zª ꝯ

¶ 3ª ꝯclo est ppōnes cōposite de falso capiendo dicta ꝯdictoria ipsiꝰ de ineē ex quibꝰ dictis eē veris.seqtur ꝯnem esse verar: inferūt ꝯnem de falso eē cōpositam cuꝫ ꝯstantia ppositionis:pro qua sumit eius dcm:vt bñ seqtur.aliquē hominē nō esse aīal est falsum:ꝛ aliqđ risibile nō eē hoīeꝫ est falsum:ꝛ hec ppositio.aliqđ risibile nō est aīal.est.ḡ aliqđ risibile nō esse aīal est falsum. Ratio:qꝛ ex quo illa dicta sunt falsa sua ꝯdictoria sunt vera:ꝛ illa iferunt ꝯnem.puta.oēm hoiem eē aīal esse verā.q̄re seqtur ꝯdictoriū eius eē falsuꝫ. 3ª ꝯ

¶ 4ª ꝯclo.sylli ex pͥmissis cōpositis de scito.opinato.credito.dubitato nō valēt sic ex illis de necio.pꝫ:qꝛ nō seqtur.scio oē aīal eē subam:ꝛ scio oēm hoiem eē aīal.ḡ scio oēm hoīeꝫ eē subaꝫ. Ratio est: qꝛ ego possum scire maiorē ꝛ minorē:ꝛ nō disponē ipas in mō ꝛ in figura.ꝛ tūc ppter eas nō sciaꝫ ꝯnem:aut si disponaꝫ in mō ꝛ in figura possum dubitare de ꝯñtia:ꝛ tūc iter ppter eas nō sciaꝫ ꝯnem. ¶ Et si dicat ꝙ phs dicit pͦ postᵉʳ.ꝙ lꝫ maior ppō pͥus sciat ꝯne:tñ minor scit simul tpe cum ꝯne.igit videt velle ꝙ scita maiore ꝛ minore scit ꝯclo. ¶ Rñdeo ꝙ phs voluit ꝙ scita maiore ꝛ minore:ꝛ eis dispositis in mō ꝛ in figura sic ꝙ inferant ꝯnem:ꝛ scito ꝙ ꝯclo sit bona simul scit ꝯclo:sed hoc nō est ꝯtra dicta.nihil eniꝫ phibet vtrāqꝫ ear sciri: ꝛ sic non esse dispositas. 4ª ꝯ In pͦ pꝯ mio.

¶ 5ª ꝯclo.ad pͥmissas cōpositas de scito seqtur ꝯclusio de ineē vt optime seqtur. scio oē aīal esse subam.ꝛ scio oēm hoiem esse aīal. ergo oīs homo est suba. Ratio est:qꝛ pͥme due nō sciuntur nisi sint vere pͦ postᵉʳ.ꝛ si sint vere:seqtur ex eis cōclusio dicta. 5ª ꝯ

¶ 6ª ꝯclo.in pª figura ex maiore de modali diuisa ꝛ minore de ineē semp seqtur ꝯclo modalis diuisa:restringēdo tñ subm ꝯnis ad supponēdū solū pro eis que sunt sicut sumit in minore:vt bñ seqtur.omne.b. opinor esse a.in terminis significatis.oēm hoiem opinor hēre duas aures.omne risibile est hō.ergo omne qđ est risibile opinor hēre duas aures.sylli eni tenēt manifeste per dici de oī sicut pꝫ intuēti:ꝛ negatiui si fierēt manifeste tenerēt per dici de nullo. 6ª ꝯ

¶ 7ª ꝯclo.si minor de istis modis fuerit modalis diuisa:nō opꝫ syllm valere:vt nō seqt.oēm hoiem scio eē risibile.aliquē asinum opinor eē hoiem.ḡ aliquē asinū scio eē risibile.stat eni in casu pͥmissas esse veras:ꝛ tñ ꝯclusio est manifeste falsa. ¶ Casus pōt esse talis:ꝙ asinus videat de nocte stans sup pedes posteriores:ꝛ idutus sit vestibꝰ hoīs:sic ꝙ a remotis mihi appareat homo.tūc maior est vera:qꝛ oēm hoiem scio eē risibilem in sciendo istā ppositionē.oīs homo est risibilis. minor est etiam vera:ꝙ asinū opinor esse hoiem per casuꝫ.similr nō seqtur oēm hoiem opinor currere.ponat ꝙ sit ita.asinū opinor esse hoīeꝫ in eodē casu.igit asinū opinor currere.pͥmisse sunt vere:ꝛ stat ꝯnem simplr eē falsam:qꝛ stat ꝙ nihil aduertā ad asinuꝫ.puta ꝙ ad cōtentuꝫ asini nullā habeo intētionem. 7ª ꝯ

¶ 8ª ꝯclusio est in zª figura.si vna pͥmissar fuerit de mō negato ꝛ alia de eodē affirmato seqtur ꝯclusio de ineē sicut seqtur.nullum asinuꝫ opinor currere.oēm hoiem opinor currere. ergo nullus homo est asinus.da oppositum ꝯnis cū maiore.inferat oppositū minoris in ferio.arguat cuꝫ sic. 8ª ꝯ

asinum

asinum opinor currere: que fuit maior. aliqs homo est
asinus: que est opposita ꝯnis. igit aliquē hoīem nō opi-
nor currere. ecce ꝯdictoriū minoris que fuit ꝙ oēm ho
9ª ꝯ minē opinor currere. ¶ Ultia ꝯclo. ex maiore vli moda
li: ꝛ minore de ieē seq̄t in 3ª fig̃ ꝯclo modalis vt optime
seq̄t. oēm hoiez scio posse ridere. ois hō est aial. g̃ aliqd
aial scio posse ridere. reducit enī p ꝯuersionē minoris ad
pmā figurā. ¶ Eodē modo dicat de alijs. Notabilr dī
maiore vli: q2 si maior eēt pticularis ppter ampliationē
syll's nō valeret sicut nō seq̄tur. aliqd lucēs sup nostruz
hemisperiū scio posse nō lucere. oē lucēs sup nostrū he-
misperiū est sol. igr solē scio nō lucē. ponat eni ꝙ nihil
luceat sup nostrū hemisperiū nisi sol. tūc pmisse sūt ve
ꝛ ꝯclo falsa. est eni minor vera ex casu: ꝛ maior vā ppt
ampliationē: q2 aliqd qd pōt eē lucens sup nostrū hemi
sperium scio posse nō lucere. vt scio. cognosco: ꝛ alia hmōi
verba sunt ampliatiua. Plurime hmōi ꝯnes pñt poni que
his mediātib⁹ facilr pñt cogſci. ꝛ iō ꝯtentor in pdictis.

Ad p^m **Ad rōnes.** ¶ Ad pmaz dī. ꝙ Ar. sufficienter de
istis determinauit: eo ꝙ regulas tradi
dit quib⁹ sciri pōt qñ hmōi sylli sunt boni ꝛ qñ non: ꝛ ideo
nō est diminut⁹. ¶ Rō post oppositū est pro ꝯnib⁹ affir
matiuis. Hec de qōne. Questio. XLVIII.

¶ Manifestuz qm̄ oēm syllm necesse fieri per aliquā harꝫ figuraꝝ. Caplo decimonono.

Consequēter querit 48°. Utrum
ois sylls est in aliq̄
p° triuz figuraꝝ. ¶ Et arguit p° ꝙ non auctē
Galeni ponētis 4^{am} figurā. ꝛ pbat rōne sic.
tot sūt figure quot sūt dispōnes medij: sed
dispōnes medij sūt q̄tuor. g̃ q̄tuor sūt figure. maior pꝫ:
q2 figure distinguunt per ordinationē medij. minor pꝫ:
q2 vel mediū subijcit in vtraq3: ꝛ sic est vna. vel pdicat
in vtraq3: ꝛ sic est alia. vel subijcit in maiore: ꝛ pdicat in
minore: ꝛ sic est 3ª. vl pdicat in maiore: ꝛ subijcit in mi
2° nore ꝛ est 4ª. ¶ 2° sic. aliq sunt sylli ex hypothesi: ꝛ aliq
ad impole: ꝛ illi nō fiūt in aliqua triū figuraꝝ. g̃ nō ois
sylls fit in aliq̄ triū figuraꝝ. ꝯñtia tenet. maior manife
sta est. minor pꝫ per phm p° hui⁹ cap 29°. vbi h expresse
3° ponit. ¶ 3° sic. fm phm iste sylls est bon⁹. cuiuscūq3 est
disciplina illud est gen⁹. boni est disciplina. g̃ bonum est
gen⁹: ꝛ iste nō fit in aliq̄ triuz figuraꝝ. g̃ ꝛc. ꝯñtia tenet.
maior rōnis pꝫ p° hui⁹ cap precallegato. minor declarat:
q2 ista argumētatio ꝯstat ex q̄tuor termis his. s. discipli
na. gen⁹. bonū: ꝛ illud. mō bonus sylls nō dꝫ ꝯstare nisi
ex trib⁹ termis si fiat in aliq̄ triū figuraꝝ: put pꝫ p° hui⁹
4° cap 21°. ¶ 4° sic. phs reputat bonū syllm. cui nulli inest
b. oi inest. a. ꝛ nullū. c. est. b. g̃ oē. c. est. a. ꝛ non fit in aliq̄
triū figuraꝝ. g̃ ꝛc. ꝯñtia tenet. maior rōnis pꝫ 2° huius
cap 3°. minor pꝫ: q2 in nulla figura ex minore negatiua
5° seq̄t ꝯclo affirmatiua. ¶ 5° sic. phs reputat syllm ex op-
positis bonū 2° hui⁹ cap 6°. ꝛ ipse nō fit in aliq̄ triū figu
raꝝ. igit ꝛc. ꝯñtia tenet ꝛ minor pꝫ: q2 cū oporteat pmis
sas oppositas vtroq3 termio pticipare: in tali syllo solū
sūt duo termini. mō sylls non ꝯstat ex duob⁹ termis: vt
6° pus dcm̄ est. ¶ 6° sic. bon⁹ fit sylls ex termis ifinitis: ꝛ ta
lis in aliq̄ triū figuraꝝ. igit ꝛc. ꝯñtia tꝫ. maior pꝫ: q2 hn̄
seqtur. nullū nō risibile est hō. nullus asin⁹ est risibilis.
ergo nullus asin⁹ est hō. vbi mediū est termin⁹ ifinitus.
minor pꝫ: q2 in tali syllo sunt q̄tuor termini. s. asinus. ho
mo. risibilis. ꝛ nō risibile. mō quatuor termini nō cōpo
7° nūt syllm alicui⁹ figure. ¶ 7° sic. multi sunt sylli hypo-
thetici qui nō fiunt in aliq̄ triuz figuraꝝ. igit ꝛc. ꝯñtia
tenet ꝛ maior rōnis pꝫ: q2 optime seqtur. si. a. est. b. est;

sed. a. est. g̃. b. est. Similr seqtur: si. a. est. b. est: sꝫ nullū. b.
est. g̃ nullū. a. est. Similr seqtur. a. est: vel. b. est: sꝫ nulluz
b. est. g̃. a. est. vñ isti tres sylli sūt hypothetici ꝛ boni. mi
nor pꝫ: q2 tales nō regulant fm exigētiā alicui⁹ figure.
¶ 8° multi sylli sūt cathegorici q in nulla figuraꝝ pdi- 8°
ctaꝝ pñt reponi. igit plures sūt sylli qui nō fiūt in aliq̄
triuz figuraꝝ. ꝯñtia tꝫ. añs declarat. p° de isto syllo. ois
hō est rōnalis vel irrōnalis: sed nullus hō est irrōnalis.
g̃ ois rōnalis. q est bon⁹ sylls: ꝛ tñ nō videt ad quā figu-
raz possit reduci. 2° iste est bon⁹ sylls. sortes videt oēm
equū. brunellus est equus. g̃ sor. videt brunellū: tñ nō vi
det ad quā figurā reducat: q2 si reducat ad aliquā erit
ad 2^{am}: ad quā tñ nō pōt reduci: eo ꝙ sylls est ex amba-
bus affirmatiuis: ex qb⁹ nihil seq̄t in 2ª figura. 3° iste est
bon⁹ sylls. aliqd. c. est oē. a. ꝛ aliqd. b. est. a. g̃. b. est. c. ꝛ tñ
nō reducit ad aliquā figurā eadē rōne qua pus. 4° iste
est bon⁹ sylls. oēm equū videt hō. brunellus est equus.
ergo brunellū videt hō: ꝛ tñ nō reducit ad aliquā figu-
raꝝ nisi ad pmā: ꝛ ad istā nō pōt reduci: eo ꝙ sic homo
rectus est subm maioris: cū obliquus nō possit eē subm
ꝓpositionis: ꝛ nō est pdicatū minoris: vt notum est.

In oppositum est philosophus primo huius capitulo. 19°.

¶ In questione ista erunt duo articuli. In p° videndum
de quo in pmo argumento. s. an sit ponēda 4ª figura. In
secundo respondebitur ad questionem.

Quātum ad pmū p° est notādū. ꝙ Galenus exce-
dens semel limites sue scie volēs falcez
suā in messez alienā mittere posuit q̄tuor figuras: rōne
p° añ oppositū facta motus ꝛ coact⁹. ¶ 2° est notādū. ꝙ
hmōi q̄rte figure fm ponētes eā ꝯditiones sūt hec. ꝙ me-
dium pdicet in maiore ꝛ subijciat in minore. 2° ꝙ idire
cte ꝯcludat: q2 directe ꝯcludēdo nō valet. 3° ꝙ nō diffe-
rat a p° nisi in trāspositione pmissaꝝ. ¶ 3° est notādū. ꝙ
quācūq3 ꝯnuz 4ª figura ifert: eādem p° figura ex eisdez
premissis trāspositis infert multo euidentius ꝛ clarius:
eo ꝙ sylli pme figure perfecti sunt de se. quarte aūt im
perfecti: ꝛ hñt perfici per pmam figuram.

His premissis sit p° ꝯclo hec. Quartā figuram p° ꝯ
ponere est sciētijs ꝯriuz ꝛ penit⁹
supfluuz: ꝛ a mō arguēdi euidēti impeditiuū. pbat sic.
ostēdere modū arguēdi ex duab⁹ pmissis inferētis ꝯnem
minus apparēter. vbi alius modus habet inferēdi ean-
dem ex eisdē pmissis magis euidens ꝛ apparēs est sciē-
tijs ꝯriuz ꝛ impeditiuū supfluū a ꝯuenienti mō arguen
di: sꝫ hoc modo est de 4ª figura quo ad oēs suos syllos.
ergo ꝛc. maior declarat: q2 hn̄ repugnat seu ꝯriat scien-
tie: que aliquā ꝯnem ex eisdem pmissis euidentius pōt
inferre: ꝛ eā nō ifert nisi obscuro modo. Similr modus
est supfluus ex quo alius habet arguēdi ex eisdem pre-
missis magis clarus: ꝛ ex eadez patet. ꝙ modus iste ipe-
dit a modo arguendi pfectiore: eo ꝙ ille pmisse illā cō-
clusionē in modo pfectiore inferunt: tñ ille nō ponitur.
minor pꝫ per 3^{m} notabile ꝛ 2^{m}: q2 qñcūq3 syllm infert fi-
gura 4ª eodē modo multo clarius transpositis pmissis
facit figura pma. ¶ 2ª ꝯclusio. 4ª figura nō est ponēda. 2ª ꝯ
patet per precedētem: q2 eā ponere repugnat scientijs ꝛ
a mō ꝯuenienti arguēdi impedit idoneo. ¶ 3ª ꝯclo. oēs 3ª ꝯ
sylli quarte figure debent cōputari inter syllos pme fi-
gure. patet. q2 nō differt a p° nisi in trāspositione premis
sarum: ꝛ inq̄tum in p° ponuntur euidentius inferūt syl-
logismi illi suas ꝯnes: vt patet ex notabilibus.

Quantum ad 2^{m} est p° notādū. ꝙ aliq sūt sylli ca-
thegorici: ꝛ dicunt illi quoꝝ ambe p-
misse sūt cathegorice. aliq sūt hypothetici: ꝛ vocant illi.

quoꝝ maior est hypothetica: ꝛ isti ꝓncipales sunt tres. pmus est arguẽdo a tota ꝯditiõali cũ põne añtis ad positionẽ ꝯñtis. scđs est arguẽdo a tota ꝯditionali cũ ꝯdictorio ꝯñtis ad ꝯdictoriũ añtis. 3ᵘˢ est arguẽdo a tota diiũctiua cũ ꝯdictorio vni⁹ ptis ad alterã ptẽ. i. ad ptẽ nõ destructã ipsi⁹. exẽpla querant̃ in penultima rõne ante opp^m. ꝛ illa magis patẽt in tractatu ꝯñtiaꝝ. Auctas aũt Arꝭ. itelligẽda est de syllis cathegoricis. ❡ 2ᵒ est notandũ. ꝙ sylli cathegorici aliq sũt ex termis finitis. aliq ex termis ifinitis. exẽpla patent in rõnib⁹ añ oppo^m factis. Itẽ sylli cathegorici. aliq sũt ostẽsiui: ꝛ dicunt̃ illi qui directe iferũt ꝯnẽ suã in mõ ꝛ in figura ꝯueniẽtib⁹ ibidẽ sistẽdo siue ħ fit ex veris siue ex falsis: ꝛ ħ large capiendo syllm ostẽsiuũ. aliꝗ dicunt̃ sylli ostẽsiui stricte illi qui ꝓbãt ꝯnẽ sic imediate illatã ꝛ nõ solũ iferũt: ꝫ isto mõ nõ capit pħs syllm ostẽsiuũ p° prior⁹. Aliꝗ sũt sylli ad ipole: ꝛ dicunt̃ illi qui ex opposito false ꝯnis ꝓbãde cum vno manifeste vero iferũt vnũ manifeste falsum. ꝛ tunc ex falsitate ꝯnis iferũt falsitatẽ pmisseque ꝯdicit ꝯni ꝓbãde. ❡ Ex quo ꝯñter inferũt ꝯnem ꝓbãdam eẽ verã. Aliꝗ sunt sylli ꝛm trãsumptionẽ ꝛ vocant̃ qñ quis trãsfert se a ꝯclone ꝓbanda ꝓncipali ad aliã: ꝛ istam infert syllogistice ꝛ admissione rñdentis. vt si qs vellet ꝓbare ꝙ ꝯrioꝝ nõ est eadẽ disciplina: ꝛ trãsferret se. ꝙ si ꝓbaret ꝯrium nõ esse eandẽ potestatẽ hẽret ꝓpositũ: ꝛ tunc argueret. nulli⁹ sanatiui ꝛ egrotatiui est eadeꝫ potestas. sanũ ꝛ egrũ sunt ꝯria. ergo ꝯrioꝝ nõ est eadẽ potestas. ꝛ vltra. igit̃ ipsoꝝ nõ est eadem disciplina. ecce syllm ex trãsumptiõe. ambo enim vocant̃ ex hypothesi. i. ex suppositione: qꝛ ꝓcedũt ex suppõne admissa a rñdẽte. alia a terminis ꝛ pmissis positis in ipso ꝓncipali syllo. ❡ 3ᵒ est notãduꝫ. ꝙ aliqui sunt sylli qui regulant̃ per totum subm ad totum ꝑdicatũ maioris captũ pro medio. Aliꝗ sunt qui nõ regulant̃ nisi per ptem subti: aut ꝑdicati distributã. exẽplũ sicut iste sylls. soz. videt oẽm equũ. brunellus est equus. ergo soz. videt brunellũ. qui solũ regulat̃ per hũc terminũ equũ distributũ in maiore a parte ꝑdicati. ❡ 4ᵒ est notãdũ. ꝙ syllm eẽ in aliqua triũ figuraꝝ põt itelligi dupl'r. Uno mõ ꝓpe: ꝛ sic quilibet sylls qui imediate per subiectioneꝫ ad ꝓbationem mediꝫ in aliqua eaꝝ reponit̃ determinate: dĩ esse in aliqua ipsarum. Alio mõ reductiue: ꝛ sic sunt sylli qui nõ manifeste per ordinationeꝫ mediꝫ in aliqua ipsaꝝ reponunt̃: ꝛ ad aliquam ipsarum consueuerunt reduci.

pª ꝯ **His pmissis** sit pª ꝯclo hec. Ois syll's cathegoricus cõpositus ex termis finitis rectis ꝛ simplicib⁹ est imediate seu ꝓprie in aliq̃ triũ figuraꝝ. ꝓbat̃ sic. nã omni tali syllo opꝫ eẽ cõnexionẽ extremitatũ cũ medio: ꝛ ista cõnexio ex quo termini sũt recti ꝛ simplices nõ põt eẽ nisi altero triuꝫ modoꝝ. p° ꝙ terminus in quo fit cõnexio extremitatũ subijciat̃ in vna: ꝛ ꝑdicet̃ in alia: ꝛ sic est pª figura. 2° ꝙ ꝑdicet̃ in vtraqꝫ: ꝛ sic est scđa. 3° ꝙ subijciat̃ in vtraqꝫ: ꝛ sic est 3ª. igit̃ ois
2ª ꝯ hõ sylls est in aliq̃ trium figuraꝝ ꝓpe ꝛ imediate. ❡ 2ª ꝯclo. sylls fuit ex medio variato penes finitũ ꝛ ifinitũ: ꝛ nõ opꝫ ipm eẽ ꝓpe in aliqua triũ figuraꝝ. pꝫ: qꝛ ꝛm veritatẽ in ipso sunt q̃tuor termini sicut arguit vna rõ facta añ oppositũ. nã si arguat̃. nullũ nõ. b. est. a. nulluꝫ. c. est. b. g̃ nullũ. c. est. a. ꝯstat ꝙ ꝑter extremitates sunt isti duo termini nõ. b. ꝛ. b. q̃re ex q̃tuor terminis videt̃ cõponi: ꝛ ex ꝯñti in nulla figurarum ꝓprie debet reponi.
3ª ꝯ ❡ 3ª ꝯclo. si sylls reguletur penes partẽ subiecti: aut predicati maioris distributã: non opꝫ ꝙ sit ꝓprie in aliqua triũ figuraꝝ. pꝫ: qꝛ figure ꝓprie distinguunt̃ penes totale subm: aut ꝑdicatuꝫ maioris. mõ per casum sylli tales nõ regulant̃ nisi penes ptem subti aut ꝑdicati. ❡ Ultima ꝯclo est. ois sylls cathegoric⁹ reductiue: aut ꝓprie in aliq̃ triũ figuraꝝ dꝫ reponi. ista ꝯclo pꝫ: qꝛ de nullo apparet instãtia: ꝫ apparebit soluẽdo rõnes. Hec de scđo. 4ª ꝯ

Ad rões. ❡ Ad pmaꝫ ad auctem Galeni negat̃ ipsa. nõ est eni tãte auctis: vt in logica: aut in pħia sibi plus q̃ꝫ Aristoteli credat̃. Ad rõnẽ quaꝫ posset pro se habere ꝯceditur maior: ꝙ tot sunt sylli seu modi sylloꝝ: quot sunt variationes mediꝫ: saltẽ tales ꝙ reputant̃ distincte specie: ꝛ negat̃ ꝙ tales sunt quatuor. Et ad ꝓbationẽ dĩ. ꝙ mediũ subm in maiore ꝛ ꝑdicatũ in minore. ꝛ ecõtra ꝑdicatũ in maiore ꝛ subm in minore computat̃ in vna ordinatione mediꝫ: eo ꝙ nõ distinguunt̃ iste ordinationes nisi per trãspõnem premissaꝝ spãl'r: qꝛ opꝫ tales dispões eãdem ꝯnem ꝯcludere: imo figura Gale. nullaꝫ ꝯnem directe ꝯcludit: sicut patet ex dictis in p° articulo: ꝛ ideo sua rõ nõ ꝯcludit. ❡ Ad 2^m dĩ. ꝙ pħs in illo p° de syllogismis ex hypothesi ad ipole sibiipsi videt̃ ꝯdicere. nã in caplo 25°. dicit oẽs eos eẽ in aliqua trium figuraꝝ. ꝛ in cap 29° dicit ꝙ nõ sunt in aliqua eaꝝ. pro cuius ꝯcordantia est aduertẽdum ꝙ in huiusmodi syllis est duplex ꝓcessus. vnus est ad ꝯnem quaꝫ imediate infert syllogistice: ꝛ quo ad istũ ꝓcessum loqtur pħs in cap 25°. qꝛ sine dubio quelibet talis est syllogismus ostẽsiuus: ꝛ sic fit in aliqua triũ figuraꝝ quilibet ipoꝝ: ꝛ isto mõ negãda est minor rõnis. ❡ Alius est ꝓcessus ad ꝯnem quã huiusmodi sylli vltimate ꝛ emprimematice iferũt: ꝛ quo ad hoc nõ fiunt in aliq̃ triuꝫ figuraꝝ: qꝛ illã ꝯnem nõ inferũt syllogistice: ꝛ sic itelligẽda est auctas pħi allegata ex cap 29°. ❡ Ad 3^m ꝯceditur. ꝙ ille sylls est bonus. cuiuscũqꝫ est disciplina illud est genus ꝛc̃. ꝛ vltra dĩ: ꝙ lꝫ imediate ꝛ proprie in nulla triũ figuraꝝ reponat̃: qꝛ nõ totuꝫ subm maioris distribuit̃: tñ reducit̃ ad pmaꝫ figurã per hunc modũ. omne ens de quo habet̃ disciplina est genus. bonuꝫ est ens de quo habet̃ disciplina. g̃ bonũ est genus. etiã nõ opꝫ oẽm syllm eẽ ꝓprie in aliqua triũ figuraꝝ: ꝫ sufficit ꝙ reductiue: sicut pꝫ ex ꝑdictis. ❡ Ad 4^m dĩ. ꝙ ꝛm veritatem iste sylls nõ valet. cui nulli inest. b. ꝛc̃. quo autẽ pħs debet glosari videat̃ in 2° huius in. q. ꝓpria. ❡ Ad 5^m ꝯceditur. ꝙ sylls ex oppositis est bonus: ꝛ negat̃ ꝙ non sit in aliqua triũ figuraꝝ. Ad ꝓbationẽ dĩ: ꝙ lꝫ in pmissis oppositis nõ sunt nisi duo termini specie differẽtes: tñ vn⁹ eoꝝ supplet locũ duoꝝ: ꝛ fiũt tres. puta ille qui cõponit̃ in ꝯclusione. ❡ Ad 6^m dĩ. ꝙ sylls de terminis infinitis est bonus: ꝛ lꝫ ꝓprie non sit in aliqua triuꝫ figuraꝝ: reductiue tñ est in aliqua eaꝝ: vt ille de quo arguit̃ in p°. ꝛ hoc sufficit. de hoc magis videbit̃ in vna questione sequente. ❡ Ad 7^m dĩ ꝙ arguit pro pmo notabili scđi articuli. pħs locut⁹ est de figuris cathegoricis. ❡ Ad 8^m negat̃ añs. Ad ꝓbationeꝫ pmam põt vno mõ negari ꝙ iste sit bonus sylls: cathegoricus saltẽꝫ. ois homo est rõnalis vel irrationalis: ꝛ nullus homo est irrationalis. g̃ ois homo est rationalis. Et ratio est: qꝛ non est cõnexio extremitatũ cum medio: qꝛ plus est iy homo: qđ his capitur in pmissis: ꝛ tñ ponit̃ in ꝯclusione. ꝛ si dicatur est ꝯñtia formalis in qua qbusdã positis aliud seqtur. g̃ est syllogistica. põt dici ꝙ syllogistica est nõ tñ cathegorice: ꝫ hypothetice. nã reductũ ad syllm: quo arguit̃ a disiunctiua cũ destructione vnius ptis ad alterã parteꝫ: sicut talis sylls est bonus. sic est sylls ab affirmatione disiuncti: ꝛ negatione vl'i vnius partis. Ad affirmationẽ alterius partis vno mõ põt dici ꝙ sit sylls hypotheticus. Alio mõ negari posset: ꝙ esset sylls: lꝫ quedam sit bona ꝯñtia ꝛ forma: ꝛ ꝯñter negãdũ esset ꝙ ei ꝯueniret diffõ

syllogismi:q2 illa gticula sibi nó ꝯueniret . est oratio in
qua qbuldá positis debite annexis in medio aliud seq-
tur:q2 in ipo nó est debita mediu ꝯnexio. 3° ꝛ cóplexius
dico ꝙ maior eqpollet huic disiúctiue:vel saltē eqpollet.
ois homo est rōnalis:vel aliquis homo est irrónalis.ꝛ ḡ
syllꝰs ex ea est sicut ex ista disiunctiua . ꝛ ideo est bonus
syllꝰs hypotheticus:sꝫ nó cathegoricus.❡ Ad 2ᵐ pba-
tioné dī.ꝙ iste syllꝰs.sortes videt oēm equū ꝛc. reducit
ad pmā figurā per hūc modū.ois equus videt a sorte.
brunellus est equus.ḡ brunellus videt a sorte:lꝫ ppe in
nulla figuraꝝ fit.❡ Ad 3ᵐ pbationé dī similr ꝙ redu-
cit sic.omne.a.est.c.aliqđ.b.est.a. ergo aliqđ.b. est.c.ad
pmā figurā.❡ Ad 4ᵐ dī.ꝙ iste syllꝰs.oēm equū videt
homo.reducit ad pmā figurā:q2 distributū a parte sub-
iecti in maiore ꝛ pdicatum minoris in recto:ꝛ hoc suffi
cit put pꝫ ex vltima ꝯne.❡ Ratio post oppositum est
pro ꝯne vltima. Hec de qōne. Questio. XLIX.
❡ Cōsequēter mota est qō ex dictis in precedēti qōne.

Onsequēter querit 49°.Utꝝ iste
syllꝰs sit bonus.habēs
oēm equuꝫ est sor.brunellus est equus.ergo
p° hñs brunellum est sortes. ❡ Et arguit p° ꝙ
nó.syllꝰs cōpositus ex puris idefinitis nō va-
let:sꝫ iste est ex puris idefinitis.ḡ nō valet.maior est phi
2° in p° huius.ꝛ minor pꝫ de se.❡ 2° sic.ois bonus syllꝰs de-
bet esse in mō ꝛ in figura.iste nō est in mō ꝛ in figura.ḡ
iste nō est bonus.maior est nota de se:q2 modus ꝛ figu-
ra sunt de forma sylli: put dixit Petrus hispanus cap
p° de syllis.minor pꝫ.ꝙ nō sit modus:q2 nulla pmissaꝝ
est vlis:ꝛ ꝙ nō sit figura:q2 maxime eē figura.p° modo
nō est figura.p° eo ꝙ subm maioris nō est pdicatuꝫ mi-
3° noris cū nulla est hic figura. ❡ 3° sic.ois bonus syllꝰs af-
firmatiuus de terminis cōibus regulat per dici de oi.
iste nō regulat per dici de omni.igit nō est bonus.ma-
cap 3° ior nota p° huius.minor patet:eo ꝙ nulla premissaꝝ est
4° vlis.ꝛ ideo in nulla eaꝝ est dici de omni.❡ 4° ois bonꝰ
syllꝰs pcise cōponit ex tribus terminis:sed iste nō est ex
cap xi° tribus terminis.ergo ꝛc.ꝯñia tenet.maior est phi p° hu
ius.minor pꝫ:q2 subm maioris ꝛ predicatū eiusdeꝫ sunt
duo termini:ꝛ nullus eoꝝ est subm vel predicatū mino-
ris.ergo in minore sunt duo alij termini.ergo totalis ar
gumentatio cōponitur ex quatuor terminis.

In oppositum arguit.bonus syllꝰs est iste:cu-
ius est disciplina illud est bo-
num.studiosi est disciplina.ḡ studiosum est bonū.pꝫ per
phm p° huius cap 29°.ꝛ non minus videt valere iste.ḡ
iste bonus. 2° illa est ꝯclusio formalis:ꝛ nō videt alio
noie nominari q̄ꝫ syllogistice.ergo est bonus syllꝰs.ꝯñia
tenet.añs pro p° parte notū est de se:q2 tenet in oibꝰ ter-
minis retēta eadē forma.pro 2° parte patet:q2 nō vide-
tur quo nomine alias deberet nominari.
❡ In qōne erūt duo articuli. In pmo sunt ponēda nota-
bilia. In 2° rñdendum est ad qōnem.

Quantum ad pmuꝫ p° est notādū.ꝙ sylli ex ter-
minis cōibus facti tenēt vtute dispō-
nis facte in vna pmissaꝝ.cā est : q2 si termini cōmunes
sine distributione in vno 3° termino ꝯiungerent vel dis
iungerent nō ppter h oporteret eosdem inter se ꝯiungi
vel disiungi:ꝛ illud est qđ dicit phs in cap p°. inuens ꝙ
pncipia icōpleta sylloꝝ sūt dici de omni ꝛ dici de nullo.
❡ Ex quo seqt correlarie.ꝙ qñcūqꝫ sub distributione
facta in maiore capit sub in minore in recto debite cō-
cludēdo valet syllꝰs.pꝫ:q2 talis regulat per dici de oi vl
per dici de nullo maioris:vtute cuiꝰ tenent sylli:vt dcm
est in notabili.❡ 2° est notāduꝫ.ꝙ diffō sylli est hec.est
oratio in qua quibusdā positis necesse est aliud accide-
re ab eis his que posita sunt:eo ꝙ hec sunt.

His pmissis sit ꝯclo rñsalis hec. Ista oīo de qua p° ꝯ
querit est bonus syllꝰs. pbat:q2 sub
in distributione facta in maiore capit sub in minore in
recto.igit syllꝰs est bonꝰ.ꝯñia tꝫ g correlariū.añs pꝫ:q2 ly
equū distribuit in maiore:ꝛ sub eo capit sub in minore
cuꝫ dicit.brunellus est equus. ❡ 2° arguo.ista est oīo in
qua quibusdā positis aliđ ex necitate accidit ab eis que
posita sūt:eo ꝙ hec sunt.ḡ est syllꝰs.ꝯñia tꝫ per locum a
diffōne.añs pꝫ.naꝫ posita maiore ꝛ minore seqtur ꝯclo
alia a qualibet pmissaꝝ in ꝯñia necia:ꝛ eo ꝙ hec sunt:
q2 ifert in vtute istaꝝ pmissaꝝ formalr.❡ Sed forsan Dubium
diceret qs ꝙ diffō sylli sic iacet non est cōpleta:sed opꝫ
addi in debito mō ꝛ i figꝰ:ꝛ sic illa argumētatio nō erit
syllꝰs:nec diffō sibi ꝯueniet:eo ꝙ nō fit in debito modo
ꝛ figura.❡ Sed ꝯtra h replicat p°:q2 aliqui sunt sylli
hypothetici:ꝛ tales nō fiunt in mō ꝛ in figura.igit mo-
dus ꝛ figura in diffōne sylli nō debēt apponi. 2° q2 syl-
logismus factꝰ post oppositū ab Ar.reputat bonꝰ:ꝛ tñ
non fit magis in mō ꝛ in figura q̄ꝫ iste. 3° frustra dī.ꝙ
syllꝰs est oīo facta in debito mō ꝛ figura.ḡ hec nō debet
apponi.ꝯñia tꝫ.añs pꝫ:q2 syllꝰs nō psupponit modū ꝛ fi
gurā:sꝫ solū debitā cōnexionē pmissaꝝ in medio alie-
natio:vtute cuiꝰ formalr sufficit ꝯñs iferre. Modus aūt
ꝛ figura cognoscunt per hoc ꝙ syllꝰs h facit. 4° esto ꝙ
ista glosa addat adhuc hec argumētatio erit syllꝰs. ḡ ni-
hil ad ꝓꝫ de ista glosa.ꝯñia tꝫ.añs pꝫ : q2 syllꝰs iste fit
in figura p°:eo ꝙ subm distributionis maioris est pdica
tum minoris in recto:ꝛ h sufficit ad pmaꝫ figurā.sic pꝫ
arguēdo sic.cuiuslibet hois oculus est dexter.aliq̄ subā
est homo.ergo alicuiꝰ subē oculus est dexter . sic ḡ est in
figura:sed ꝙ sit in mō.patet:q2 est in dispōne pmissaꝝ
formalr ꝯnem iferēte ꝛ queciūqꝫ talis vocatur modus.
❡ Si querat quo noie nominet.dico ꝙ ibi non est no-
men impositū ppter hoc:q2 nō totuꝫ subm maioris est
mediūꝫ reducit tñ ad darij sic.oēm equum hñs est sor.
brunellus est equus.ḡ brunelluꝫ hñs est sor. ecce syllm
in darij. 3° pbat sic.syllo iā factus ab oibꝰ ꝯcedit eē bo-
nus.puta iste.oēm equū habēs est sor.ꝛc.ꝛ nō est maior
ratio de ipso q̄ꝫ de syllo pposito.ergo ꝛc.ꝯñia tenet.ma
ior nota est de se.minor patet:q2 queciūqꝫ distributio est
in toto syllo ista est in alio.ꝛ ideo cuꝫ syllꝰs teneat vtute
distributionis eque bonus erit vnus sicut alter:ꝛ econ-
tra. 4° sic.iste syllꝰs est bonus.nihil hñs equū est sor.bru-
nellus est equus.igit nihil habens brunellū est sortes.ꝛ
non est potior ratio de isto q̄ꝫ de syllo pposito . ergo ꝛc.
ꝯñia tenet.maior pꝫ:q2 ille syllꝰs est bonus.nullū equuꝫ
hñs est sortes.ꝛ brunellus est equus:put oēs cōcedunt.
mō maior istius ꝛ maior pcedētis eqpollent : vt nulluꝫ
hñs equum est sortes.ꝛ nullum equuꝫ hñs est sortes:q2
quicqd in vna distribuit:distribuit in alia.ꝛ econtra.ꝛ
minor est eadē.q̄re vnus valet sicut alter. minor rōnis
pꝫ:q2 sicut sub sumit sub pte 2° subti distributa in syllo
p°:ita sub sumit in hoc syllo.nullū hñs equū est sor.ꝛc.
5° sic.bonus est syllꝰs sic se habēs ꝙ ex opposito ꝯnis cuꝫ
maiore infert oppositū minoris:sed sic est de isto.igit
est bonus.maior nota.minor declarat:q2 seqtur in cesa-
re.nihil habēs brunellum est sor.aliqd hñs oēm equuꝫ
est sor.ergo habēs oēm equum nō est habēs brunellū.ꝛ
hec ꝯclusio non pōt stare in veritate cuꝫ ista minore ꝙ
brunellus sit equus. ❡ Correlarie seqtur.ꝙ nō semper
opꝫ in syllo totale subm vel pdicatum eē medium:imo
frequēter sufficit partē subiecti:aut predicati distribu-
tam eē medium . patet:q2 in syllogismo proposito pars

subiecti est medium. Hec de secundo.

Ad pm **Ad rónes.** ❡ Ad pmá dí. q ex idefinitis bñ valet sylls. dum tñ sub termino distributo in maiore capiaẽ sub in minore sic hic: ⁊ de h magis dcm̄ est in qóne ppria prius.

Ad 2m ❡ Ad 2m ɔcediẽ maior ⁊ negaẽ minor: qꝛ iste sylls nó regulaẽ per dici de oi. ɔcediẽ tñ q nulla pmissaꝝ est vlis: ⁊ negaẽ ɔñtia. ğ non regulaẽ per dici de oi, naz ad hoc q sylls per dici de oi reguleẽ sufficit q sub termino distributo in maiore affirmatiua capiaẽ sub in minore. ❡ Et si dicaẽ. regulaẽ per dici de oi. igiẽ nihil est sub subto gn de h dicaẽ pdicatũ qd est falsus. ❡ Rñdeẽ ɔcedẽdo q regulaẽ per dici de oi: ⁊ ẽt q nihil est sumere sub subto distributo, puta sub ly equũ gn de eo vt sic dicaẽ pdicatũ. non est eñi aliqs equus quin de eo dicaẽ haberi a sorte.

Ad 3m ❡ Ad 3m ɔcediẽ maior. ⁊ negaẽ minor. q ille sylls nó est in mó ⁊ in figura. est eñi in pª figura: ⁊ in aliquo mó ei⁹. ❡ Ad pbationem cũ dí. q nulla pmissaꝝ est vlis. Rñdeẽ q non est incóueniẽs multos modos eẽ vbi nulla pmissarum est vlis: ſꝫ eis nó sint noia imposita: sicut in modo pposito:

Ad 4m ❡ Ad 4m ɔcediẽ maior ⁊ negaẽ minor. q ille sylls nó cóponaẽ ex trib⁹ termis. Et ad pbationẽ dí. q ly equus est, vn⁹ terminus. ⁊ brunellus alius. ⁊ totũ residuũ subti ⁊ pdicati maioris tenet locũ maioris extremitatis: ⁊ sũt solũ tres termini. veꝝ est tñ q totale subm maioris nó est pdicatũ mioris. ⁊ cã est: qꝛ nó totũ distribuiẽ. ⁊ ideo totũ pter terminũ distributũ ⁊ copulã cóputaẽ pro vno termio. s. maiore extremitate. Per h ad formã cũ dí. q in maiore sunt duo termini. dí q vnũ est mediũ: ⁊ maior extremitas. in minore sunt etiã duo: minor extremitas ⁊ mediũ: ſꝫ mediũ nó est nisi vn⁹ termin⁹: ideo nó seqtur q sint ꝗtuor: ſꝫ solũ tres termini. ❡ Ratio post oppositũ est pro dictis. Hec de qóne. Questio. L.

❡ Reduplicaẽ aũt in ppóibus ad primã extremitatẽ ponẽdum. Caplo trigesimosecũdo.

Consequenter queriẽ 50°. Utrum ois ppó in qua pdicato addiẽ reduplicatio sit falsa ⁊ itelligibilis.

p ❡ Et arguiẽ pº q nó. nã phs dicit in lrã q in pª figura reduplicatio addẽda est termino pº. mó pmus termin⁹ est pdicatũ in ea. ğ ẽm phm in lrã dꝫ addi pdicato.

2° ❡ 2° sic. illa est vera. hó inqꝫtuz aial est sensitiuum. ğ sua ɔuertẽs est vera: ⁊ sua ɔuertẽs est hec. sensitiuũ est hó inqꝫtũ aial. mó in illa reduplicatio est addẽda pdicato.

3° ❡ 3° nã illa dí vera. sor. est risibilis inqꝫtuz hó: ⁊ tñ reduplicatio h addiẽ pdicato igiẽ ⁊c. ɔñtia tenet. ⁊ minor nota est de se. maior appꝫ. naz illa est vera. sor. inqꝫtum hó est risibilis. mó illa non videẽ differre a pª: eo q ly inqꝫtum homo vtrobiqꝫ se tenet a pte pdicati: ſꝫ nó eodez mó ponaẽ.

4° ❡ 4° vel reduplicatio addiẽ pdicato vel subto. si dicaẽ q pdicato habetur ppositũ. nó pót dici q subto. nã subm captũ cũ reduplicatione nó facit ppónẽ reduplicatiuã: ſꝫ magis ppónẽ de reduplicato sbto. sic pꝫ de ista. aliqd qd est sensitiuũ inqꝫtũ aial est hó: que manifeste est reduplicatiua:

5° ❡ 5° arguiẽ sic. q talis ppó nó sic itelligit in qua reduplicatio addiẽ pdicato. nã est vox significatiua ad placituz. igiẽ est intelligibilis. ɔñtia nota ⁊ antecedens similiter.

In oppositum est philosophus primo huius capitulo. 32°.

❡ In ista qóne primo premittenda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quãtum ad pmũ pº est notãdũ. q signa ppónem reduplicatiuã faciẽtia sunt hec. inqꝫtuz ẽm q. put. ea róne. ⁊ cósimilia. ❡ 2° est notãduz. q huiusmodi signa qñqꝫ teneñẽ specificatiue ⁊ tũc specificãt rónẽ ẽm quaz pdicatũ ɔuenit subto. exẽplũ. esto q sortes fratrẽ suũ diligat: ⁊ frater suus sit malefactor. adhuc ɔcediẽ ista. sortes odit fratrẽ suum inqꝫtum est malefactor. i. sortes odit fratrẽ suũ sub róne malefactoris. similr ɔcediẽ illa. deus nó diligit hoiem inqꝫtum peccat. similiter hec. rex inquantum est sculptus est lapideus vel ligneus. in istis oib⁹ ly inqꝫtum specificat rónẽ put dcm̄ est ⁊ teneẽ specificatiue. alio mó teneẽ reduplicatiue: ⁊ sic ẽm logicos oẽs exponunẽ per quatuor exponẽtes: de quib⁹ videaẽ in tractatu eas pposito. puta 2ª pte ɔñtiaꝝ. ❡ 3° est notãdũ. q illa signa ẽm Lynconiensem pº posterioꝝ. ɔuocant imediationez pdicati ad subm. ideo dicit q hó ẽm q homo est aial que acceptio bene videẽ esse de mẽte phi ibidẽ. Alio mó significat pcisionẽ ⁊ couertibilitatẽ pdicati cũ subto: ⁊ hec est manifeste de intẽtione phi in loco allegato specialiter in caplis 4° ⁊ 5°. vñ hec est ɔcedẽda. homo inqꝫtuz hó est risibilis. triangulus inqꝫtũ triãgulus hẽt tres equales duob⁹ rectis. Itꝫ dicũt q si ipsa signa teneanẽ pprie debẽt simul denotare pcisionẽ ⁊ imediationẽ: sed hec acceptio est min⁹ stricta: ⁊ videẽ intẽtioni Arꝫ. in loco allegato ɔ̃ria. ❡ 4° est notãdum. q ꝗtuor sunt ɔcurrentia ad faciendũ ppositionẽ reduplicatiuã. pncipale subz. pncipale predicatũ. Dictio super quã cadit reduplicatio. ⁊ dictio reduplicatiua vt in hac. homo inqꝫtuz hó aial est sensitiuũ. homo est pncipale subm. sensitiuum pdicatũ. aial dictio super quã cadit reduplicatio: ⁊ ly inqꝫtum dictio reduplicatiua. ❡ 5° est notãdum. q qñ predicatũ ɔuertiẽ cũ subto: tũc dictio sup quã cadit reduplicatio debet eẽ ipꝫ subm: aut ɔuertibile cũ eo. vbi grã debeo dicere. homo inqꝫtum hó est risibilis: eo q ly risibile inest homini ɔuertibilr. ſꝫ qñ pdicatũ nó ɔuertiẽ cũ subto: tũc reduplicatio addẽda est termio ɔuertibili cum pdicato: vt debeo dicere. hó inqꝫtum aial est sensitiuuz. Rõ hui⁹ videẽ eẽ illud qd dcm̄ est in 3° notabili: qꝛ ly inqꝫtuz denotat pcisionẽ. igiẽ opꝫ q iter pdicatuz pncipale ⁊ dictionẽ super quã cadit reduplicatio sit couertibilitas: ⁊ h si ppriissime loqmur de inqꝫtuz. Sed dicet qs. nóne frequẽter ly inqꝫtum reduplicat ⁊ vere iter termios nó ɔuertibiles: vt hec. hó inqꝫtum aial est suba. manifestũ est q sic. nã si qs hãc exponeret oẽs exponẽtes veras iueniret. Rñdeẽ q ẽm cóes expónes logicoꝝ tales ppónes sũt ɔcedẽde: ſꝫ veꝝ est q put ly inqꝫtum: vel ẽm q ppriissime teneñẽ put eas phs videẽ capere pº post^{or}. tales eẽnt negande ⁊ pter expónes cóes oporteret addere q eẽt couertibilitas ⁊ pcisio iter pdicatuz pncipale ⁊ dictionez reduplicatã. ❡ Ultimo est notãduz. q ly inqꝫtuz videẽ de mó suo significãdi iportare quandã alietatẽ rónis a dictione sup quã cadit reduplicatio a pdicato: ideo non reduplicat pprie iter terminos eosdem. ideo hec nó est ɔcedẽda. homo inqꝫtum risibile est risibile: qꝛ ly inquãtum cónotat alietatẽ rónis iter ly risibile reduplicatuz ⁊ ly risibile predicatũ: ⁊ notuz est q ibi nulla est alietas rónis cũ sit vnus ⁊ idem terminus. Hec de primo.

Quãtum ad 2m sit pª ɔclo hec. In oi ppóne reduplicatiua ly inqꝫtũ ⁊ dictio reduplicata teneẽt se a pte pdicati. pbaẽ róne 3ª facta añ oppositũ: qꝛ si se tenerẽt a pte sbti ppó nó eẽt reduplicatiua: ſꝫ de reduplicato subo. pª ɔ

❡ 2ª ɔ. ppó in q̃ dictio reduplicatiua addiẽ pdicato: sic q idẽ pdicatũ pncipale ⁊ termin⁹ sup quẽ cadit ipa: vt hic hó inqꝫtũ risibile est risibile est hñ intelligibilis. pꝫ: qꝛ ſꝫ ipsa sit ipropria: ⁊ ex ɔñti falsa sic post diceẽ: tñ cũ sit vox sigñatiua ad placitũ non videẽ 2ª ɔ

ratio

ratio.quare nõ posset itelligi.ꝛ iõ ad pħm dicẽdũ eã nõ
3ᵃ ꝯ esse itelligibilẽ dõm est.ꝙ itellexit eã eẽ iproprıã. ¶ 3ᵃ
ꝯclo est vniuersalis.ois ꝑpõ in qua reduplicatio addit̃ ꝑdi
cato sic.s.ꝙ terminus reduplicat⁹ est idẽ cũ ꝑdicato est
inepta:ꝛ ex ꝯñti falsa.pꝫ ꝑ vltimũ nõbile.nã ly inq̃tũ
sigñat alietatẽ rõnis eẽ iter ꝑdicatũ ꝛ dictionẽ redupli
catã.mõ cũ sit illa vna ꝛ eadẽ dictio nulla est iter ea bõ
alietas.q̃re ꝑpõ est iepte formata ꝛ falsa:nõ igr̃ dõm est
hõ inq̃tũ aial est aial:ſꝫ hõ inq̃tũ aial est sensitiuũ:vt
ly inq̃tũ semꝑ reduplicet aliũ terminũ q̃ ꝑncipale ꝑdi
catũ:ꝛ hãc ꝯnem itellexit phs in isto p°. Hec de 2°.

Ad p^m **Ad rõnes.** ¶ Ad ꝑmaz ꝯcedit̃ dcm̃ phi.puta ꝙ reduplicatio ꝛ dictio suꝑ quaz cadit se
tenẽt a ꝑte ꝑdicati.nã h̃ est pro p° ꝯne:ſꝫ hec nõ est ꝯtra
3^m.nã cũ h̃ stat ꝙ si termin⁹ reduplicat⁹ ꝛ ꝑncipale ꝑdi
Ad 2^m catũ eẽnt idez ꝑpõ eẽt inepta ꝛ falsa. ¶ Ad 2^m ꝯcedit̃.
ꝙ hec est vera.hõ inq̃tũ aial est sensitiu⁹:ꝛ ẽt ꝙ sua cõ
uertẽs est vera:ſꝫ nõ dꝫ sic ꝯuerti.sensitiuũ est hõ inq̃
tũ aial:qꝛ ista est falsa:ſꝫ sic.aliqd qd est sensitiuũ inq̃
tũ aial est hõ.reduplicatiua eñ ꝯuertẽda est in ꝑpõnez
Ad 3^m de reduplicato subto. ¶ Ad 3^m ꝯcedit̃ hec.fo.est risibi
lis inq̃tũ hõ:ꝛ ꝯcedit̃ ꝙ reduplicatio se tenet ibi a ꝑte
ꝑdicati.nã h̃ est pro p° ꝯne:nec est ꝯtra 3^m put pꝫ ex di
Ad 4^m ctis in solone ꝑme rõnis. ¶ Ad 4^m ꝯcedit̃ ꝙ ipsa ꝯclu
Ad 5^m dit:qꝛ est pro p° ꝯne. ¶ Ad 5^m dr̃.ꝙ est pro 2° ꝯclusione.
Ad phm dicitur.ꝙ intellexit de tertia cõclusione. Hec
de questione. Questio. LI.

¶ Quẽadmodũ ergo nõ idem est non scire bonum ꝛ scire non bonum. Caplo vltimo.

Queritur 51°. Utrũ eodẽ mõ syllogiçandũ est ex termis ĩfinitis sicut
p° ex termis finitis. ¶ Et arguit̃ p° ꝙ nõ.nã ex
affirmatiuis de termis.s.ĩfinitis nõ dꝫ eodez
mõ syllari sicut ex affirmatiuis de termis fini
tis.igit̃ ꝛc̃.ꝯña tꝫ.añs declat̃:qꝛ ex affirmatiuis icludẽ
tib⁹ negatiuas nõ dꝫ eodez mõ syllari sicut ex puris affir
matiuis.mõ ꝑpões affirmatiue de termis ĩfinitis iclu
dũt negatiuas.igit̃ ex eis nõ dꝫ eodẽ mõ syllogiçari sicut
ex puris affirmatiuis.ꝯña tꝫ.ꝛ maior videt̃ nota de se.
minor pꝫ:qꝛ ad affirmatiuã de ꝑdicato ĩfinito seq̃t̃ ne
gatiua de ꝑdicato finito.vt pꝫ ꝑ hui⁹ cap̃ vltio.g̃ affirma
tiue de termis ĩfinitis icludũt negatiuas de termis fini
2° tis. ¶ 2° sic.ex ꝑpõnib⁹ de termis finitis.q̃r vna est ne
gatiua ꝛ alia affirmatiua.nũq̃ seq̃t̃ affir^a saltẽ ĩ ꝑpõni
b⁹ de ieẽ:ſꝫ ex ꝑpõnib⁹ de termis ĩfinitis maiore affir^a ꝛ
minore negatiua seq̃t̃ ꝯclo affir^a sic seq̃t̃.oẽ nõ.b.est.a.
nullũ.c.est.b.igit̃ oẽ.c.est.a.pꝫ 2° hui⁹ cap̃ 3°.g̃ ex ꝑpõni
bus de termis ĩfinitis nõ est eodẽ mõ syllogiçãdum sicut
ex illis de termis finitis.ꝯñtia nõ.añs ꝑ p° ꝑte pꝫ p° hui⁹
3° tractatu 2° ꝑ totalẽ ꝑcessuz.ꝑ 2° ꝑte pꝫ ꝑ dicta. ¶ 3° sic.
ex puris negatiuis de termis finitis de ineẽ nihil seq̃t̃:
ſꝫ ex negatiuis de termis ĩfinitis de ieẽ seq̃tur formalr̃
ꝯclo neg°.g̃ nõ eodẽ mõ valent sylli in termis ĩfinitis ꝛ
finitis.ꝯñtia tenet.añs ꝑ p° ꝑte ꝑus dcm̃ est.ꝑ 2° ꝑte pꝫ:
qꝛ formalr̃ seq̃t̃.nullus nõ hõ est risibilis.nullus asinus
est hõ.g̃ nullus asin⁹ est risibilis.ecce ꝑmissas ambas ne
gatiuas:ꝛ ꝙ seq̃uat̃ etiam dictum est prius.

In oppositũ videt̃ esse de intẽtione phi qui non ponit modos arguẽdi ex ter
minis infinitis alios q̃ istos de terminis finitis.primo
dicit ex eis consimiliter debere syllogiçari.

p° ꝯclo **In qõne** sit p° ꝯclusio hec. Ex ois sylls qui valet ex termis finitis in quocũq̃ mõ seu in quacũq̃ figura:ẽt valet ex termis ĩfinitis in eisdẽ figura ꝛ
ꝛ mõ.ꝑbat̃ sic.in ꝑpõnib⁹ de terminis ĩfinitis reꝑit̃ cõ
similr̃ dici de oi ꝛ dici de nullo.ꝯuersio ꝛ oppositio sicut
in ꝑpõnib⁹ de termis ĩfinitis.g̃ ꝯsil'r dꝫ esse modus ar
guẽdi ex ipsis sicut ex illis de termis finitis.ꝯña tꝫ:qꝛ ma
nifestũ est ꝙ sylli p° figure tenẽt ꝑ dici de oi ꝛ ꝑ dici de
nullo.si igit̃ ista in termis ĩfinitis silr̃ sint sicut ĩfinitis:
eodẽ mõ tenebũt sylli p° figure in illis sicut in istis. Sylli
vo 2° figure ꝛ 3° ꝑficiunt̃ ꝑ ꝑmã figurã ꝑ ꝯuersionẽ:aut
per oppõnẽ ꝯnis.si igit̃ in termis ĩfinitis fiat ꝯsilr̃ ꝯuer
sio ꝛ oppositio sicut in termis finitis eodẽ mõ ꝑficientur
sylli 2° figure ꝛ 3° ex illis ĩfinitis sicut ex istis finitis.añs
pꝫ quo ad ꝑmã ꝑtẽ.nã optime seq̃tur.oẽ nõ aial est non
hõ.oẽ nõ aiatũ:vel aliqd nõ aiatum est nõ aial.g̃ oẽ vel
aliqd nõ aiatũ est nõ hõ.ꝛ tenet sylls ꝑ dici de oi.qꝛ ma
ior sigñat ꝙ de q̃cũq̃ dr̃ nõ aiatũ de eodem dr̃ nõ hõ.ꝛ
minor dicit ꝙ nõ aial dr̃ de oi:aut aliquo nõ aiato.ꝛ sic
sub distributione maioris directe capit̃ sub in minore.
eodẽ mõ negatiui tenẽt ꝑ dici de nullo.exẽpla patẽt in
uẽti.ꝙ aũt ꝯsils sit ꝯuersio vel oppõ.pꝫ.ꝛ notũ est.se
quit̃ eñ oẽ nõ aial est nõ hõ.g̃ aliqs nõ hõ est nõ aial.ꝛ
nullũ nõ.b.est nõ.a.g̃ nullũ nõ.a.est nõ.b.silr̃ de ꝑticu
lari affir^a:particularis aũt negatiua in eis non ꝯuertit̃.
nõ eñ seq̃t̃ aliqs nõ hõ nõ est non aial vt asin⁹. g̃ aliqd
nõ aial nõ est nõ hõ.añs eñ est verũ ꝛ ꝯñs falsum:qꝛ oẽ
nõ aial est nõ hõ.ꝙ aũt silis sit oppõ satis est notũ.dire
cte igit̃ in q̃libet figura modus de termis ĩfinitis valet
sicut valet in ea idẽ modus de termis finitis. ¶ 2° ꝯclo est 2° ꝯ
hec.mlti sylli sũt boni in q̃libet figura medio variato
penes finitũ ꝛ ĩfinitũ:q nihil valerẽt sine hõ variatiõe.
ꝑbat̃.nã in q̃libet figura medio hoc mõ variato valet
sylls ex puris negatiuis:q tñ non valeret sine hõ varia
tiõe.igit̃ ꝯclo va.ꝯña tꝫ.añs declat̃.ꝑ in p° fig°:qꝛ bñ seq
tur.nullũ nõ.b.est.a.nullũ.c.est.b.igit̃ nulluz.c.est.a.da
oppo^m ꝯnis cũ miore.iferet̃ i ferison opp^m maioris eq̃ua
leter.da eñ ꝙ aliqd.c.sit.a.ꝛ arguat̃ sic.nullũ.c.est.b.ali
qd.c.est.a.g̃ aliqd.a.nõ est.b.ꝛ aliqd.a.est . g̃ aliqd.a. est
nõ.b.illa opria ꝯña tꝫ:qꝛ neg° de ꝑdicato finito cũ ꝯstan
tia subti seq̃t̃ formalr̃ affir^a de ꝑdicato ĩfinito 2° ꝑiar^m. Cap̃ 2°
Tũc vltra seq̃t̃.aliqd.a.est nõ.b.g̃ aliqd non.b.est.a.qd
est ꝯdictoriũ maioris que fuit.nullũ nõ.b.est.a. ¶ Sꝫ
dicẽs tu ex ꝯne arguis:ꝛ coassumis ꝯstãtiam subti iferẽ
do.g̃ aliqd.a.est nõ.b.ergo nõ arguis ṽtute sylli solius:
ſꝫ alio coassũpto:ꝛ talis modus ꝑbãdi syllm non valet.
¶ R̃ndeo.ꝙ ꝯstãtia subti q̃ coassumit̃ ex ꝑmissa fuit
in miore sylli qua dicebat̃.aliqd.c.est.a.nã bñ seq̃t̃.ali
qd.c.est.a.g̃.a.est:ꝛ sic solũ arguit̃ ṽtute sylli facti in fe
rison. ¶ Deinde declat̃ ꝙ neq̃ in 2° figura:qꝛ formalr̃
seq̃t̃.nullũ.b.est nõ.a.nullũ.c.est.a.g̃ nullũ.c.est.b.ꝑba
tio.ꝯuertat̃ maior simplr̃.nullũ.b.est nõ.a.g̃ nullũ non
a.est.b.tũc erit sylls in p° fig°i mõ iã ꝑbato. Silr̃ declat̃
in 3° figura.nã bñ seq̃t̃.nullũ nõ.b.est.a.nullũ.b.est.c.g̃
nullũ.c.est.a.ꝑbatio:qꝛ ꝯuertat̃ minor simplr̃.vt nullũ
b.est.c.g̃ nullũ.c.est.b.ꝛ erit p° figura.ꝛ modus est iaz ꝑ
bat⁹. ¶ Correlarie seq̃t̃ ꝙ h̃ mõ arguẽdi 3° figura ꝯclu
dit vnisalr̃.pꝫ per ꝑbationẽ iã factã.sic igit̃ pꝫ ꝙ medio
variato penes finitũ ꝛ ĩfinitũ in omni figura valet.

Ad rõnes. ¶ Ad ꝑmã negat̃ añs ꝙ ex affirmatiuis de terminis ĩfinitis nõ syllogiçat̃ Ad p^m
eodẽ modo ꝛc̃. Ad ꝑbationẽ negat̃ etiã ꝙ ex affirmati
uis includẽtibus negatiuas nõ syllogiçat̃ eodem modo
sicut ex puris affirmatiuis.cã est:qꝛ purissime affirmati
ue saltem de inesse includũt negatiuas:vt illa.homo est
aial.infert istã.ꝙ homo nõ est nõ aial.ꝛ ideo affirmati
ue de termis ĩfinitis nõ plus includũt negatiuas q̃ ille
de termis finitis. ¶ Ad 2^m dr̃.ꝙ iste sylls phi 2° huius Ad 2^m

de forma nõ valet:imo opȝ ꝙ arguat cũ ɔstantia subti maioris nõ expressa in syllo.⁊ iõ nõ valet de forma:⁊ de hoc magis videbit̃ ibidẽ:esto etiã ꝙ valeret.tũc rõ ar gueret pro 2ª ɔ̃ne ⁊ nõ eẽt ɔtra pͥmã:q2 mediũ nõ est ibi
Ad 3m termin⁹ finit⁹:sed variat̃ penes finitũ ⁊ infinitũ.❡ Ad 3m negat̃ minor.ꝙ ex puris negatiuis de termis infini tis valeat syll's.nõ eni plus valet q̃ ex termis finitis va leret:bñ tñ ɔcedit̃ ꝙ iste syll's est bon⁹. nullus nõ ho mo est risibilis ⁊c.sed nõ q2 est ex terminis ĩfinitis:sed q2 mediũ variat̃ penes finitũ ⁊ infinitũ. Et hoc est pro 2ª ɔclusione.❡ Ratio post oppositũ est pro ɔ̃ne prima. Hec de q̃one. Et ex ɔ̃ñti de toto pͥmo libro.

❡ Incipiunt q̃ones secundi libri. Questio. I.

❡ Uniuersales quidem omnes semper plura syllogizant. Capitulo primo.

Onsequẽter circa 2m queritur p̊. Utrũ idẽ syll's
p̊ valeat ɔcludere plures ɔ̃nes.❡ Et argui tur ꝙ nõ.naȝ ɔclo est vna pars pͥncipalis sylli.iõ variata ɔ̃ne variat̃ syll's.ɔ̃ñtia te net:q2 ad variationem ptis pͥncipalis va riat̃ ipm totũ.añs pȝ per Petrũ hispanũ dicẽtem in pte sua 5ª.ꝙ totalis argumẽtatio est totalis oĩo composita ex pͥmissis ⁊ ɔ̃ne.⁊ statim post subdit.ꝙ syll's est spẽs argumẽtatiõis.g̃ ɔclusio sylli est pars pͥnci
2°. palis sylli.❡ 2° arguit̃ sic. Idẽ inq̃tũ idẽ semp natum
56.tex.⁊ est facere idẽ.2° de generatione.cũ igit̃ pͥmisse sint cau
cõmen. se ɔ̃nis eis assistẽtibus eisdẽ semp ɔ̃nem faciunt eãdeȝ. ergo nulle pͥmisse sylli manẽtes eedem ɔcludũt plures
3° ɔclusiones.❡ 3° sic.sicut effectus a suis causis hẽt enti tatẽ:ita ab eisdẽ habet vnitatẽ ⁊ distinctionẽ.ergo stãte idẽtitate cause semp stabit vn⁹ ⁊ idẽ effect⁹.ɔ̃ñtia tenet ⁊ añs patet:cũ vnitas nõ sit distincta ab entitate.4° me taph̃.3.tũc vltra.cuȝ pͥmisse sint cause ɔ̃nis eis existẽti bus eisdẽ ɔclo vna ⁊ eadẽ erit.igit̃ nõ possunt eedẽ pre
4° misse ɔcludere plures ɔ̃nes.❡ 4° sic.causa nãlis nõ po test imediate nisi in vnũ effectum.igit̃ nec pͥmisse poter runt imediate nisi in vnam ɔ̃nem.ɔ̃ñtia tenet:q2 causa litas pͥmissaꝝ super ɔclusionem nõ est maior q̃ causa litas cause nãlis super suum effectũ.⁊ añs pȝ:q2 calidi tas imediate non potest nisi in calefacere.vnde si rare faciat vel leue faciat graue hoc est mediate: ⁊ per mo dum sequele ad calidẽtatem prius genitam.

In oppositum est philosophus secũdo huius capitulo primo.

❡ In questione Primo premittẽda sunt notabilia. Se cundo respondendum est ad questionem.

Quantum ad p̊m p° est notãdum.ꝙ syll's qñq3 ca pit̃ pro pͥmissis tñ:⁊ sic accipit̃ a pho hic.Et qñq3 capit̃ pro totali pcessu cõposito ex pͥmissis ⁊ ɔ̃ne:vt capit̃ a Petro hispano in loco añ oppositũ alle gato.❡ Diffinitio aũt sylli bona est quocũq3 istoꝝ mo doꝝ caperet̃.❡ 2° est notãduȝ.ꝙ aliqui sunt qui de hac ɔclusione duo dicũt. p̊m est ꝙ idẽ syll's nõ põt plures cõ cludere ɔ̃nes eque pͥmo:⁊ mouent̃ rõne facta añ opposi tum.2m est ꝙ syll's bene ɔcludit plures ɔclusiones.vnaȝ pͥmo.⁊ aliã per modũ sequele:vel alias:q2 quicq̃d sequi tur ad ɔ̃ñs sequtur ad añs.Et hec de primo.

p̊ ɔ̃ Quãtum ad 2m sit p° ɔclusio hec. Idẽ syll's ɔcludit plures ɔ̃nes.patet:q2 syll's ɔcludẽs vleȝ affirmatiuã:ɔcludit etiam particularẽ suã subalternã.⁊ similr ɔcludit particularẽ eius ɔuertẽtem.Syll's v̊o cõ cludens vlem negatiuã ɔcludit eius subalternaȝ vlem. negatiuã eius ɔuertẽtem ⁊ particularẽ ɔuertẽtem sub alternam.Syll's v̊o ɔcludens particularẽ affirmatiuã: ɔcludit etiam particularẽ affirmatiuã illius ɔuertentẽ. Similr oĩs syll's ɔcludens ɔ̃nem de inesse:siue sit vlis:si ue particularis ex eisdem pͥmissis ɔcludit particularem de possibili eiusdem qualitatis de mõ affirmato.Causa est:q2 ad illam de ineẽ sequtur formalr illa de possibili. mõ quicq̃d sequtur ad ɔ̃ñs sequtur ad añs.Syll's v̊o ɔclu dens particularẽ negatiuã nõ ɔcludit per ɔuersionẽ de mõ loquẽdi ɔsueto plures:q2 ista nõ ɔuertit̃. veꝝ tñ est ꝙ bene põt ɔcludere eius ɔuertẽtem de mõ loquendi incõsueto.❡ 2ª ɔclo est hec. Idẽ syll's ɔcludit imediate: 2ª ɔ̃
⁊ nõ vnã prius q̃ aliã: plures ɔ̃nes que est ɔtra opinio nem recitatã in notabili 2°. pbat̃ p° de syllo ex opposi tis captis istis pͥmissis.nulla disciplina est studiosa: ⁊ oĩs disciplina est studiosa.Iste eniȝ inferũt eque imediate istam ɔ̃nem in 2ª figura.nulla disciplina est disciplina:⁊ aliã eque imediate in 3ª.s.aliqđ studiosũ nõ est studio sum. Idẽ patet de syllo facto in barbara si sic argueret̃. omne.b.est.a.⁊ omne.c.est.b.igit̃ omne.c.est.a. pͥmisse pͥme due inferũt istam ɔ̃nem eque imediate: ⁊ pbo ꝙ etiam inferãt eque imediate suaȝ subalternã.s.aliqđ.c. est.a.⁊ hoc sic:q2 possunt imediate inferre vleȝ affirma tiuã.g̃ a multo maiori possunt eque imediate iferre par ticularẽ affirmatiuã.ɔ̃ñs tenet:q2 potẽtia que põt in ma ius imediate eque imediate põt in min⁹.mõ magis est inferre vlem affirmatiuã q̃ eius particularẽ.❡ Cõfir mat̃ sic.si minor eẽt pticularis.tũc imediate iferrent il le pͥmisse hãc particularẽ.aliqđ.c.est.a.sed nõ est mino ris v̊tutis minor cũ sit vlis:imo potius maioris. g̃ etiaȝ imediate põt tũc inferre hãc ɔ̃neȝ particularẽ.g̃ patet ꝙ pͥmisse pͥmi modi p̊e figure eque imediate ɔcludunt vlem ⁊ particularẽ suam subalternã.q̃re pȝ ɔclo 2ª.⁊ ca pit̃ in his ɔclusionibus syll's semp pro pͥmissis.nã si pro totali pcessu cõposito ex pͥmissis ⁊ cõclusione caperet̃: tunc variata ɔclusione variatur syllogismus prout ar guit prima ratio facta ante oppositum.

Ad rationes. ❡ Ad pͥmã dĩ.ꝙ syll's in pposito nõ capit̃ pro aggregato ex pͥmis sis ⁊ ɔ̃nes.⁊ iõ ɔclo nõ est ei⁹ ps.veꝝ est ꝙ Petr⁹ hispa nus alr capit syllm put dcm̃ est in p° notabili. ⁊ iõ non opȝ ꝙ ɔ̃ne mutata mutet̃ syll's.❡ Ad 2m ɔcedit̃.ꝙ idẽ inq̃tũ idẽ semp facit idẽ in factione ppͥa ⁊ nãli.pͥmis se talẽ factionẽ respectu ɔ̃nis nõ hñt:q2 nõ faciũt eam: imo ɔclo posset formari anteq̃ formẽt̃ pͥmisse.⁊ iõ ne gat̃ ɔ̃ñtia qua iferĩ.igit̃ cuȝ pͥmisse sint cause ɔ̃nis ipsis existẽtib⁹ eisdẽ nõ erit nisi vna ⁊ eadem ɔclo.⁊ est cã di cta:q2 pͥmisse nõ sunt pprie ɔ̃nis causa:nec eã faciunt.si aũt dicat̃ ɔsueuerunt dici cõcausa ɔ̃nis.potest dici ꝙ h̄ intelligit̃ altero istoꝝ modoꝝ. primo ꝙ si sic sit totali ter sicut significat̃ per premissas.tũc etiam sic erit tota liter sicut significat̃ per ɔ̃nem:imo nõ potest esse sic to taliter.vnde nõ potest eẽ sic sicut significat̃ per premis sas:quin sit totalr sicut significat̃ per ɔ̃neȝ. Alio modo sic.pͥmisse sunt cause ɔ̃nis.i.in syllo pbatiuo noticia pre missaꝝ est causa noticie ɔ̃nis. Item si petat̃ cum tu di cas pͥmissas non facere ɔ̃nem quo facit eam. Rñdeo ꝙ intellectus humanus.❡ Per idem rñdetur ad 3m ɔce dendo añs:q2 effectus a sua causa capit vnitatẽ entita tem ⁊ distinctionẽ:sed ɔclusio nõ est pprie effectus pre missaꝝ put dcm̃ est:⁊ ideo nihil ad presens.❡ Similr respondet̃ ad 4m que est ratio alterius ppositionis.ꝙ veꝝ est in naturalibus vnam causam tñ vnum effectũ primo ⁊ de per se:⁊ in eodem genere:cuȝ hoc tñ stat pre missas eque imediate diuersas conclusiones inferre eo quo dictum est premissas non pprie habere causalitatẽ super

Margin notes: Ad p̊m; Ad 2m; Ad 3m; Ad 4m

super conclusiones.❡ Ratio post oppositū est pro pri/
ma conclusione. Hec de questione. Questio. II.

❡ Est autem de vniuersalibus aliter dicere. Capitulo eodem.

Querit 2°. Utrū pmus modus pme fi/
gure possit ɔcludere plures ɔ̄/
p̄ nes capiēdo sub medio: aut sub minore ex
tremitate: ❡ Arguit pmo φ nō. nā capien/
do sub medio nō possunt syllogiçari plēs ɔ̄/
q̄ nes in 2ª figura. igit nec i p̄ª. ɔn̄ia tȝ: qr nō videt potior
rō. q̄re in p̄ª figura sic posset īferre plures ɔ̄nes q̄ȝ in 2ª
cū mediuȝ in cesare τ camestres ita bene distribuat sic
2° in pmis modis pme figure. aīs est phi i lr̄a dicēs. nā 2ª
figura φ sub ɔ̄ne erit solū syllogiçare. ❡ 2° sic. capiēdo
sub medio vel sub miore extremitate semp̄ fit alia mi
nor. igit ali⁹ syll's. ḡ nō idē syll's. ḡ nō plures ɔ̄nes. ɔn̄ia
est nota. τ pma ɔn̄ia pȝ: qr quocūqȝ mō capiatur syll's
minor est vna sua pars pncipalis. igit variata minore
variat syll's. aīs pȝ. nā si arguat sic. oē. b. est. a. τ oē. c. est
b. si capit sub medio dicet sic. b. est. a. τ oē. d. est. b. τ pȝ
φ hec minor est alia q̄ȝ pus. Similr si sub caperet sub
miore extremitate diceret sic. oē. c. est. a. oē. e. est. c. ḡ oē
e. est. a. τ pȝ φ iste syll's nō cōuenit cū pmo nisi in maio/
re extremitate. tam enī ppō maior q̄ȝ minor sunt alie.

In oppositum est phs capto p° scdi. dicit enī
φ de vlib⁹ pme figure aliter
est dicere. quecūqȝ enī sub medio: aut sub ɔ̄ne. i. sub mi
nore extremitate sint oīum est idem syll's.

❡ In questione Primo respondendum est ad questio/
nem. Secundo mouende sunt alique dubitationes.

ɔ̄ p̄ª Quantū ad p̄ᵐ sit p° ɔ̄ hec. In ambob⁹ modis pme
figure valet syll's supponēdo sub medio.
pbat sic. sylli tales regulant per dici de oī vel per dici
de nullo. ḡ sunt boni. ɔn̄ia tȝ. aīs pȝ: qr in oīb⁹ modis
pme figure directe ɔcludentib⁹ de q̄b⁹ solū loquor me
diū distribuit in maiore a pte subti: τ iō i affirmatiuis
ɔ̄ 2° est dici de oī: i negatiuis dici de nullo. ❡ 2ª ɔ̄. in modis
vlib⁹ eiusdē figure valēt sylli supponēdo sub miori ex/
tremitate. pȝ: qr in eis mior extremitas ē distribuit. τ
igit q̄cq̄d de ea fuerit ɔclusuȝ: ɔ̄sili mō ɔcludit de q̄li/
ɔ̄ 3ª bet sub ea ɔtēto. ❡ 3ª ɔ̄. in modis pticularib⁹ eiusdē ca
piēdo sub minore extremitate nō valet syll's. pȝ: qr mi
nor extremitas nō distribuit. τ ḡ si sub ea sub capiatur
erit syll's in p̄ª figura hn̄s maiorē pticularē: τ talis non
ɔ̄ 4ª valet. ❡ 4ª ɔ̄. in oīb⁹ modis 2ª τ 3ª figure in q̄b⁹ mediū
distribuit in maiore valet syll's capiēdo sub medio. pȝ:
qr optime seq̄t. nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ τ oē. d. est. a. τ
sic q̄tiēs capiēdo sub sic pȝ. ḡ nullū. c. est. b. τ nullum. d.
est. b. Silr est in 3ª figura. sp enī sub medio distributo
ɔ̄ 5ª capto sub valet syll's. ❡ 5ª ɔ̄. i modis vlib⁹ 2ª figure va
lēt sylli capto sub miori extremitate. pȝ: qr fiūt in p̄ª τ
ɔ̄ 6ª regulant p dici de nullo. ❡ 6ª ɔ̄. i 2ª figura aut 3ª capiē
do sub termio nō distributo valet syll's. fiet enī syll's in
2ª figura hn̄s ambas affirmatiuas: aut in p̄ª hn̄s maio/
rē pticularē. exēpla patēt inuēti. mō nullus istoꝝ valet.
Corrᵐ ❡ Correlarie seq̄t φ in 3ª figura. nullus syll's cōcludit
plura capiēdo sub miori extremitate. pȝ. ipsa nō distri/
2ᵐ corᵐ buit in aliq̄ modoꝝ. ❡ 2° seq̄t. φ nō valet syll's in ca/
mestres τ brocardo capiēdo sub medio. pȝ: qr mediū in
ɔ̄ 7ª maiore non distribuit. ❡ Ultima ɔ̄. capto sub medio:
aut sub miore extremitate semp̄ fit ali⁹ syll's. pȝ per 2ᵃᵐ
rōnē factā ante oppositum. Hec de primo articulo.

Quātum ad 2ᵐ dubitat. q̄re phs dicit eūdeȝ esse
syllm capto sub medio: aut sub minori
extremitate: cū illud sit dcm̄ in vltima ɔ̄ne. ❡ Rn̄det R°
φ phs n̄ itēdebat φ simplr eēt idē syll's: sȝ capiēdo sub
medio dixit eūdē syllm eē: eo φ manet eadē maior p/
po τ idē mediū. sȝ capiēdo sub miori extremitate dixit
eūdē eē syllm: eo φ manet eadē maior extremitas: τ φ
oēs ɔ̄nes q̄s hȝ sylli īferūt vtute ɔ̄nis pbate p p̄ᵐ syllȝ.
τ iō virtualr oēs in p̄ª figura vtualr icludūt: sȝ actualr
sint aly. ❡ 2° dubitat. q̄re phs dixit φ in p̄ª figura plu Dubiū
res ɔcludunt ɔ̄nes capiēdo sub medio τ negat h̄ de 2ª:
cū tn̄ oppoᵐ dcm̄ sit in p̄ arti° τ pbatū. ❡ Rn̄det vno° R°
φ phs nō itendebat vlr negare q̄n capiēdo sub medio
valeret syll's in modis 2ª figure in q̄b⁹ mediū distribui
tur in maiore: sȝ in q̄bus nō voluit dicere φ nō valerēt
sylli capiēdo sub medio. sic̄ in camestres τ baroco. τ iō
dixit nō valere capiēdo sub medio in ista figura: qr nō
in oīb⁹ valet. ❡ Alr rn̄det s̄m pbm in lr̄a. φ nō voluit R°
negare q̄n hn̄ valerēt sylli capiēdo sub medio maioris
distributo: sȝ voluit φ illi aly sylli n̄ tenerēt vtute sylli
pmi. sic̄ tenēt capiēdo sub miore extremitate. v. ḡ. si ar/
guat sic. nullus lapis est aial. oīs bestia est aial. ḡ nulla
bestia est lapis. τ postea capiat sub miore extremitate
dicēdo. asin⁹ est bestia. ḡ asin⁹ nō est lapis. equ⁹ est be/
stia. ḡ equus nō est lapis: τ sic de singulis. oēs hi sylli te
nēt vtute ɔ̄nis pbate per p̄ᵐ syllm. sȝ si sub capiat sub
medio dicēdo sic. nullus lapis est aial. oīs equ⁹ est aial.
ḡ nullus equus est lapis. cōstat φ iste syll's nō tenet in
aliqua rōne sylli pmitus facti. Sed dices tu. nunq̄d eo
dē mō in p̄ª figura: ❡ Rn̄deo φ sic. Hec de secundo.

Ad rōnes. ❡ Ad p̄ᵐ negat aīs. puta φ in pma Ad p̄ᵐ
figura capiēdo sub medio nō valeant
sylli. Ad pbm pȝ quid dcm̄ per solutionē secūde dubi/
tatiōis. ❡ Ad 2ᵐ dicit. φ est pro vltima ɔ̄ne pmi arti Ad 2ᵐ
culi. ❡ Ad auctoritatē phi in oppoᵐ pȝ quid dcm̄ per
solutionem prime dubitationis. Questio. III.

❡ Ex veris ḡ falsuȝ syllogizare. Cap. secūdo.

Querit 3°. Utrum ex veris pōt seq falsuȝ: ❡ Et arguit pmo φ sic. qr p°
ex possibilib⁹ seq̄t īpoīe. igit ex veris seq̄t
falsuȝ. ɔn̄ia probat: qr sicut se hȝ possibile
ad impoīe: ita se hȝ verū ad falsum. nā tātū
q̄ȝ tū opponunt verū τ falsuȝ opponunt possibile τ im/
possibile. aīs pȝ sic arguēdo. oē currens est hō. oīs asin⁹
est currens. ḡ oīs asinus est hō. vbi pmisse sunt possibi/
les τ ɔclusio ipoīs. ❡ 2° sic. ex falsis seq̄t veꝝ. ḡ eadeȝ 2°
rōne ex veris seq̄t falsuȝ. ɔn̄ia tȝ: qr sic̄ se hȝ falsuȝ ad
veꝝ: ita se hȝ veꝝ ad falsuȝ. aīs est phi in cap 2° secūdi.
❡ Cōfirmat sic. maioris vtutis vr eē verū sup falsum Confir°
q̄ȝ falsuȝ sup veꝝ: sȝ falsuȝ est tāte vtutis sup veꝝ φ ipȝ
īfert vt dcm̄ est. ḡ a fortiori veꝝ erit tāte vtutis φ ipm
īfert falsuȝ. ɔn̄ia τ tot⁹ pcessus vr̄ de se patere. ❡ 3° ex 3°
veris seq̄t falsuȝ. ḡ ex veris pōt seq falsuȝ. ɔn̄ia tȝ: qr q̄c/
q̄d fiet pt fieri. aīs declat demr̄ato soꝛ. nūc sedēte iste
sūt vere. iste hō sedet: τ iste hō est soꝛ. τ ex illis seq̄t fal/
suȝ sorte mortuo: qr seq̄t φ soꝛ. sedet. τ h̄ tūc erit falsū.

In oppositū est phs scdo huius capitulo scdo.
❡ In q̄one ista Primo pmitten
da sunt notabilia. Scdo respondendū est ad q̄onem.

Quantum ad p̄ᵐ p° est nōndū. φ ɔn̄ia bona seu
ɔn̄ia: qd ideȝ est: describit sic. est ar/
gumētatio sic se hn̄s φ q̄litercūqȝ per aīs pro nūc pe/
nes ei⁹ totalē sigr̄ationē sigr̄at: ipoīe est eē q̄n ita sit q̄
litercūqȝ p ɔn̄s s̄m ei⁹ totalē sigr̄ationē p nūc signifi/
cat. ❡ 2° est nōndū. φ ppō vera ɔ̄sueuit describi φ est
ppō sic se hn̄s φ q̄lrcūqȝ p eā sigr̄at p nūc sȝ ei⁹ tota/

lez significationẽ:ita est:q̄ descriptio trāseat tamē melior
que in gnāli de ꝓpōne vera pōt dari.si aūt non sit totalr
sufficiēs nō curo ad p̄ns.¶ 3° est nōndū.ꝙ hec ꝓpō.ex
veris pōt sequi falsuz.est de poli diuisa.ꝛ iō termini in
ea āpliant ad supponēdū ꝓ eo qđ ē vl pōt eē.vñ sensus
ei⁹ est iste.ex veris q̄ sūt va vl pñt eē va pōt seq falsuz.

ꝯ p° **Quantū** ad z^m sit p° ꝯ h.ex veris pōt seq falsuz.ꝓ
baē ex his.antichrīs sedet:ꝛ āticbrīs ē hō
dicēs se eē deū:pōt seq falsum:ꝛ iste pñt esse vere.ḡ ex
his q̄ pñt esse vere pōt seq falsuz.ꝛ vltra.ḡ ex veris pōt
seq falsuz.p° ꝯñia tz per syllm expositū.ꝛ z^a tz ꝑ āplia
tionē expꝛessam in 3° notabili.ꝛ maior pz:qꝛ ex illis seq̄
ꝙ hō dicēs se eē deū sedet mō.illa pōt eē falsa:imo for
san est actu falsa.ꝛ minor pz.nā āticbrīo nato ambe pñt
eē vere:imo forte ambe eēnt vere.pz ēt per vltimā rō
ꝯ z° nē factā añ oppo^m.¶ z° ꝯ.ex veris nō seq̄ falsuz.ꝓba
tur per diffōnē ꝯñie bone.nā seq̄.añs est verū.ḡ q̄li
tercūq3 per ipm signat ꝛc̄.ita est per diffōnē ꝓpōnis
vere:etiā sequit.ꝯñs est falsum.ḡ nō qualitercūq3 per
ipm signat ꝛc̄.ita est.Itē seq̄ 3° qualitercūq3 signat
per añs:ita est:ꝛ nō q̄litercūq3 signat per ꝯñs:ita est.ḡ
ꝯñia nō valet per diffinitionē ꝯñie bone.nā si valeat
oz ꝙ sic existe sicut añs signat totalr sit ita totalr sicut
Dubiuz ꝯñs signat.put ex diffōne posita apparet.¶ Sed dice
ret quis.ex veris seq̄ falsum in ꝯñia mala.ḡ ex veris
sequit falsum.ꝯñia tz:qꝛ ꝯñia mala videt esse ꝯñia.
R° sicut homo albus hō.¶ Rñdet ꝯcedēdo añs ꝛ negan
do ꝯñiā.naz q̄cquid ex alio sequit ex eo solū sequit in
ꝯñia bona.nō est re vera sequela qñ ꝯñs nō valet: ꝓꝑ
qđ cōiter dī.ꝓposita mala ꝯñia nihil seq̄.ꝛ iō ad ꝓ
bationē dī ꝙ ꝯñia mala nō ē ꝯñia.sicut nec hō pict⁹
hō.nā sic malū distrahit huc terminū ꝯñia a ꝑncipali
significatiōe:sicut iste termin⁹ pict⁹ huc terminū hō.ꝛ iō
ꝯñia mala:nec hz se ad ꝯñiā.sicut hō albus ad homi
ꝯ 3° nem.de istis est magis dcm in p° pte ꝯñiarum.¶ 3° ꝯ
est.ipole est ex veris seq falsuz.pz hec cōposita:qꝛ h est
ipole.ex veris sequit falsuz:cuius ꝓbatio est.sicut prius.
ꝯ 4° ¶ 4° ꝯ est.ex polib⁹ seq̄ vnū impole.pz p° rōne facta
ante oppositū:nec mirū.nā due ꝓpōnes poles bene cō
stituūt vnā copulatiuā ipossibile:eo ꝙ ipse nō sunt sibi
inuicē cōpossibiles.sicut pz de p̄missis in syllō pme rō
nis posite.Modo nō est mirū si ex copulatiua ipossibi
li sequat ꝯclusio ipossibilis.sic eni totū añs sit ipole.si
cut ꝯñs.sed secus est de veris.nā ex duabus vel pluri
bus veris nunq̄ ꝯstituet vna copulatiua falsa.ꝛ igitur
ex veris non sequitur falsum. Hec de secundo.

Ad p^m **Ad rōnes.** ¶ Ad p^m negando ꝯñiā qua infert
ex possibilib⁹ sequit ipole.ḡ ex veris
sequit falsum:ꝛ cā ꝓpter quā nō valet stat exposita in
vltima ꝯne:qꝛ ex plurib⁹ polibus bene cōponit ipole:
sz ex plurib⁹ veris nō cōponit vnū falsuz saltē copula
tiue:ꝛ iō silr mō nō est bona:ꝯcedo tñ ꝙ tantū opponū
tur pole ꝛ ipole:sicut verū ꝛ falsuz.ꝛ iō etiā bene ꝯcede
rez ꝙ si ex possibili añte sequeret ipole.ex vō sequere
Ad z^m tur falsuz:vel ex veris.¶ Ad z^m ꝯcedo.ꝙ ex falsis seq
tur verū:ꝛ nego ꝯñiā qua infert.igitur ex veris sequi
tur falsuz.¶ Ad ꝓbationē cū dī ꝙ sicut se hz falsuz ad
verū:ita verū ad falsuz.dico ꝙ quo ad illationē nō est
verū.falsuz eni in ꝯñia bona ifert verū:sed verū non
infert falsum.nā diffinitio ꝯñie bone bene ꝯuenit con
sequentie:cuius añs est impossibile ꝛ ꝯñs verū:sed non
cōpetit ꝯñie:cuius añs est verum ꝛ ꝯñs falsum: vt di
Ad ꝯfir ctum est.¶ Ad ꝯfirmationē dicit:ꝙ lz veruz maioris
matōez sit ꝑfectiōis q̄ falsuz:tñ in inferēdo nō hz tantā virtu
tem super falsuz:sicut falsuz super verū.causa est dicta

ꝛ est directe sile.sicut in moralib⁹ ab hoie bono nō ꝓ
cedit nisi bonū de per se.sicut ex vō nō seq̄ nisi verū:
sed ex hoie malo ꝛ falso qñq3 bñ ꝓcedit aliqđ bonū:ita
ēt ex ꝓpōne falsa seq̄ vez.¶ Ad 3^m dī.ꝙ est ꝓ p° ꝯ
ne.¶ Ratio post oppositū est pro z° ꝛ 3° ꝯnib⁹:qꝛ istas
voluit phs. Hec de questione. Questio. IIII.

¶ Ex falsis aūt est verū:tamen nō ꝓpter quid:
sed quoniam. Capitulo secundo.

Uerit 4°.Utrū ex falsis sequat vez.
¶ Et arguit pmo ꝙ nō.ex vno p°
ꝯrioꝝ nō sequit aliud.falsuz est ꝯriū vero.
igit ex falso nō seq̄ vez.maior nota est de
se.ꝛ mior pz.vt vi ꝑ phz i p̄dicamēto subẽ.
¶ z° sic.ex nō ente nihil seq̄.falsuz est nō ens.ḡ ex fal z°
so nihil sequit.maior pz:qꝛ añs dz esse ens.ꝛ minor pz
6° metaphice ꝛ 5°.vbi phs dicit.ꝙ verū est ens: falsum ꝯ.8.t.4
aūt nō ens.¶ 3° sic.effectus positi causa dz eē positiua: 3°
sed verū est qđdā positiuū.falsum aūt hz rōne ꝑuatio
nis.igit falsum nō pōt iferre vez.maior manifesta est.
ꝛ minor similr.ꝛ p° ꝯñia pz de se.z° declarat:qꝛ añs in
ferens ꝯñs in bona ꝯñia videt eē causa ꝯñtis.iō si fal
sum nō posset esse causa veri ipm nō pōt iferre verum
in bona ꝯñia.¶ 4° syllš in quo reperiunt p̄misse qb⁹ 4°
omni ꝛ qb⁹ nulli nō valet:sz syllš cui⁹ p̄misse sunt false
est hm̄.ḡ syllš cuius premisse sunt false nō valet.maior
est phi pmo hcius:qꝛ per hoc ꝓbat ꝯiugationes nō va
lere.minor pz:qꝛ si arguatur sic.omnis lapis est aial.ois
hō est lapis.seq̄ ꝯ de oi.s.ꝙ ois hō est aial.ꝛ si mior sit
ista.ois aqua est lapis seq̄ ꝯ de nullo.puta ꝙ nulla aq̄
est aial:ꝛ p̄misse sunt euidenter false.¶ 5° syllš quo ex 5°
falsis infert verū peccat ꝯtra aliquā fallaciā.ḡ ipse est
sophistic⁹ ꝛ vltra.ḡ nō est bon⁹ syllš.ḡ in bono syllō nū
q̄ ex falsis sequit verū.ꝯñie tenent.ꝛ añs p̄mū pz: qꝛ
talis peccat in mā.mō phs pmo elēchoꝝ.reducit syllo Cap° z°
gismos peccantes in mā ad aliquā.13.fallaciaꝝ.z° qꝛ ta
lis frequenter peccat fm petitionē principij:eo ꝙ falsa
p̄missa nihil ꝓbat:lz quādoq3 appareat probare.

In oppositum est philosophus secundo hui⁹
capitulo secundo.
¶ In questione Primo premittēda sunt notabilia.Se
cundo respondendum est ad questionem.

Quantū ad p^m p° est notādū.ꝙ diffō ꝯñie bone
bene ꝯuenit ꝯñie:cui⁹ añs est ipole vel
falsum ꝛ ꝯñs verū.rō est.nā si añs sit ipole.tūc q̄liter
cūq3 ꝑ ipz signat fm eius totalē significationē ꝓ nūc esse
nō est pole gñ q̄litercūq3 ꝑ ꝯñs signat ꝛc̄.supponit.pz
h:qꝛ ex quo añs est ipole:ipole est ꝙ sic q̄litercūq3 per
eū signat ꝓ nūc ei⁹ totalē significationē.q̄re pz ꝙ ex añte
ipoli:qđlz añs seq̄ siue vez siue falsuz.sicut postea ma
gis dicet.¶ z° est nōndū.ꝙ phs nō loq̄ de ꝯñijs em
ptimematicis:qb⁹ ex veris ifert falsuz:sz solū de syllo
gisticis.sicut pz inuēti per ꝓcessus eiusdē. Hec de p° ꝛc̄.

Quantum ad z^m sit p^a ꝯ h.pole est in cuiuslibet ꝯ p°
figure.quolibet mō ex p̄missis figu
ris.q̄litercūq3 penes falsitatē variatis iferre ꝯnē verā
p̄terq̄ in modis vlibus p̄me figure maiore in toto fal
sa ꝛ miore vera.hāc ꝯnē ꝓbauit phs in singulis modis
singulaꝝ figuraꝝ valde diffuse.exēpla patēt lrām phi
inuēti:sz cā ꝓpter quā in modis vlibus p̄me figure ma
iore in toto falsa ꝛ miore vera nō seq̄ ꝯ vera:est:qꝛ cū
maior est in toto falsa sua ꝯdictoria est in toto va:ꝛ ex
illa cū minore que ponit vera seq̄ ꝯria ꝯnis que debe
ret inferri ex maiore falsa:ꝛ ex ꝯñti ꝯria illius ꝯnis est
vera:qꝛ sequitur ex veris. q̄re impossibile est ꝙ simul
illa

2 illa cōclusio sit vera. v.g. si hec sit in toto falsa. oē. b. est a. ⁊ hec in toto vera. oē. c. est. b. opʒ ꝙ ꝯ. oē. c. est. a. sit falsa. q̄re: q2 ex ista. nullū. b. est. a. ⁊ ista. oē. c. est. b. que sunt ambe vere seq̄t ei9 ɔ̄ria ꝙ nullum. c. sit. a. Eodē mō est
ꝯ 2ª in mō negatiuo. ¶ 2ª ꝯ est fm pħm in lr̄a. ꝙ ex falsis nō seq̄t verū ꝓpter qd: sʒ q2 est. quā ꝯnez alīq dicūt sic debere exponi ꝙ ex falsis nō seq̄t veꝝ: sic ꝙ p̄misse false sint cāe veritatis ꝯnis: ⁊ credo ꝙ hoc nō sit de mēte pħi: q2 ēt nec in syllō demr̄atiuo p̄misse sunt cāe veritatis ꝯnis ꝓut videbit̄ in ꝯnib9 p̄mi posterioꝝ deo duce. ⁊ iō alr̄ expono ꝙ ex falsis nō seq̄t verū ꝓpter qd. i. ꝓbatiue. i. ꝙ p̄misse nō ꝓbent ꝯnē verā: sʒ solū sequit̄ q2 est. i. solū seq̄t illatiue in bona ⁊ formali ɔ̄ntia. hec ꝯclusio sic exposita non est de se. Et hec de secundo.

Ad pᵐ **Ad rōnes.** ¶ Ad pᵐ ꝯceditur ꝙ syllogistice ex vno ɔ̄rioꝝ nō seq̄t aliud: ⁊ distinguit̄ minor cū dī. verū ⁊ falsum sunt ɔ̄ria: q2 nil itelligit̄ sic ꝙ illi termini sunt ɔ̄rīj: ⁊ h̄ ꝯcedit̄ ad intellectū pħi in p̄dicamētis: sʒ stricte loquēdo magis deberēt dici ɔ̄dictoꝝ: eo ꝙ sue diffōnes sunt ɔ̄dictorie: nec sigñant formas ɔ̄rias: ⁊ sic ꝯcedit̄ ꝯ ꝙ ex isto termio falsuʒ nō sequit̄ iste terminus verū: q2 nullus eoꝝ est ꝓpō. Aliter pōt eē sensus ꝙ ꝓpō vā ⁊ ꝓpō falsa sunt ɔ̄ria: ⁊ sic veꝝ ⁊ falsum stant ꝓionalr̄: ⁊ hec ꝯcedit̄ p̄ticulariter: sʒ vlr̄ falsuʒ eēt. nā nō ois ꝓpō vera oī ꝓpōni false est ɔ̄ria. ⁊ iō rō nō ꝯcludit qn ex falso syllogistice pōt iferri verū
Ad 2m illi falso nō ɔ̄riū. ¶ Ad 2m ꝯcedit̄ ants capiēdo ens p̄ticulariter. ⁊ negat̄ ɔ̄ña qua iferi̅. igit̄ ex falso nō dʒ iferri verū. Ad ꝓbationē. ad pħm 6° metapħ. dī. ꝙ qñ dic̄ falsuʒ eē nō ens: ccepit ens nō ꝓꝑe ꝓ falso seu ꝓ nō vero:
Ad 3m ⁊ ex tali bñ seq̄t verū. ¶ Ad 3m admittit̄ tot9 ꝓcessus vsqʒ ad istā ɔ̄ntiā qua iferi̅. falsuʒ nō dʒ esse cā veri. ḡ nō dʒ iferre verū: ⁊ ista negat̄. Et ad ꝓbationē eius dī. ꝙ ants vnius ɔ̄ntie nō est cā ɔ̄ntis: ⁊ hoc est dictū in pª
Ad 4m qōne secūdi. ¶ Ad 4m dī. ꝙ pħs intendit p̄mo huius. syllm nō esse bonū si cū sua dispōne p̄missarū p̄missis existētib9 veris: qñqʒ stat ꝯ de oī: qñqʒ stat ꝯ de nullo. Et per h̄ pʒ qd dōm sit ad rōnē: q2 bene in optimo syllogismo cū p̄missis figuris stat qñqʒ ꝯ de oi vera: ⁊ qñqʒ ꝯclusio de nullo: sʒ h̄ nō seq̄t. qn talis syllō sit bon9:
Ad 5m q2 pħs loquit̄ p̄missis veris exñtib9. ¶ Ad 5m ꝯcedit̄. ꝙ alīqs ꝓcedens ex falsis peccat ɔ̄ fallaciā saltē petitionis p̄ncipij: ⁊ negat̄ ɔ̄ña. ḡ nō est bonus syllō. nā petitio p̄ncipij nō statī peccat ɔ̄ syllm simplr̄. ꝯcedit̄ tñ ꝙ talis dī sophistic9: nō q2 nō est bon9: sʒ q2 nō est ꝓbatiu9: ⁊ tñ ꝓbatiui multi ēt sunt syllī q ꝓcedūt ex falsis non peccātes ɔ̄ aliquā fallaciaꝝ: eo ꝙ in eis nō est apparentia veritatis: que tñ reqrit̄ ad oēʒ fallaciā. ¶ Rō post oppositū est ꝓ dictis in 2°. Hec de qōne ⁊c̄. Qō. V.

¶ Idem autem cum sit ⁊ non sit impossibile est ex necessitate idē esse. Capitulo quarto.

p **Querit̄** 5°. Utruʒ ad duoꝝ ɔ̄dictorioꝝ qōlibet possit seq idē: vt ad idē esse ⁊ nō esse. ¶ Arguit̄ p̄mo ꝙ sic. q2 disiūctiua cōposita ex ꝑtib9 ɔ̄dicentibus seq̄t ad qōlibet duoꝝ ɔ̄dictorioꝝ illoꝝ que sūt sue ꝑtes. igit̄ ⁊c̄. ɔ̄ña tʒ. ⁊ ants pʒ: q2 seq̄t. sortes currit. ḡ sortes currit: vel sortes nō currit: ⁊ sortes nō currit. igitur sortes currit: vel sortes nō currit. disiūctiua enī sequitur
2ª formalr̄ ad qualʒ sui ꝑtē. ¶ 2° sic. in syllō ex oppositis seq̄t idez ad duo ɔ̄dictoria. ḡ ad qōlʒ duoꝝ ɔ̄dictorioꝝ seq̄t idē. ɔ̄ntia tʒ vt videt̄. ⁊ ants pʒ sic arguēdo. aliqua medicina nō est studiosa. ois medicina est studiosa. ḡ aliqd studiosuʒ nō est studiosuʒ. vbi eadē ꝯ iferi̅ ex p̄missis ɔ̄dictorijs. ¶ 3° arguit̄ sic. ad impole seq̄t qōlibet. ḡ 3ª idē seq̄t ad duoꝝ ɔ̄dictorioꝝ qōlibet. ɔ̄ntia tʒ ex coꝛꝛdata ꝓpōne que seq̄t ex opposito ipsi9 ipolis. illa etiaʒ seq̄t ex ipso ipoli cū ad ipm sequat̄ qōlibet. q̄re idē sequit̄ ad qōlibet ɔ̄dictorioꝝ. ¶ Cōfirmat̄. neciuʒ seq̄t Confirª ad qōlʒ. ḡ seq̄t ad vtrāqʒ ꝑtē ɔ̄dictiōis. ɔ̄ña ē nō. ⁊ ants tā rōnis ꝙ ꝯfirmatiōis est cōe dcm̄ logicoꝝ. ¶ 4° sic 4ª ex istis. oē. a. est. b. ⁊ nullū. c. est. b. seq̄t ꝙ nullū. c. ē. a. in camestres: ⁊ ex ɔ̄rijs p̄missaꝝ seq̄t eadē ꝯ in cesare. igit̄ idez seq̄t ad duoꝝ ɔ̄dictorioꝝ qōlibet. ɔ̄ntia tʒ vt vi. ⁊ pª ꝑs antis nota est. 2ª ꝑs pʒ: q2 seq̄t in cesare. nullʒ. a. est. b. omne. c. est. b. ergo. c. est. a. ⁊ premisse sunt cōtrarie duarum primarum premissarum.

In oppositum est pħs cap. 4. scdi ⁊ est rō sua hec: q2 si sic sequeret̄ ꝙ idē sequeret̄ ex suo ɔ̄dictorio. ɔ̄ñs vī icōueniēs eē: cū vnū ɔ̄dictorioꝝ nō iferat aliud: ⁊ ꝓbat̄ ɔ̄ña. nā dato ꝙ ad. a. eē albū: ⁊ ad. a. nō eē albū sequat̄. b. eē nigrū. ḡ tūc seq̄t. a. est albū. ḡ. b. est nigrū. ḡ ex opposito ɔ̄ntis seq̄t. b. nō eē nigrū. ḡ. a. nō est albū. tūc vltra per suppositū sequit̄. a. nō est albū. ḡ. b. est nigrū. q̄re de pª ad vltimuʒ seq̄t. b. nō est nigrū. ḡ. b. est nigrum. qđ fuit probandum.

¶ In questione Primo premittēda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quantū ad pᵐ sciēdū est ꝙ ꝓpōnes sunt in tripl̄ici dr̄ia. aliq̄ sunt nec̄ie. aliq̄ ipoles. ⁊ aliq̄ ꝯtingētes. ¶ 2° est notādū ꝙ ꝓpōnes ipoles sūt in duplici dr̄ia. aliq̄ sunt ipoles: vt nūc. aliq̄ sunt ipoles simplr̄. Impoles vt nūc dr̄ que pro aliq̄ dr̄ia tp̄is sunt impoles: ⁊ nō ꝓ q̄libet: vt ꝓpōnes de p̄terito false. vt ego fui9 Hierusalē. Et de h̄ ipoli ꝯcedit̄ ꝙ ipm pōt eē veꝝ. nā hec ē nūc ipolis. ego fui Hierusalē. ⁊ si preꝑero Hierusalē postq̄ȝ ibidē fui. ipsa fit vā ⁊ nec̄ia. Sʒ ipole simpliciter dī. ꝙ ꝓ q̄libet dr̄ia tp̄is est ipole. vt hoieʒ eē asinū: ⁊ est adhuc duplex: q2 qddā est ipole formalr̄. aliud est ipole mālr̄. Impole formalr̄ dī. ꝙ gr̄a forē ꝓpōnis est ipolis seu iplicat ɔ̄dictiōeʒ. exēplū. vt copulatiua cōposita ex ꝑtib9 ɔ̄dicētib9. vt sor. currit: ⁊ sor. non currit. Silr̄ ꝓpō affirmās terminū ifinitū de suo termio finito: vt hō ē nō hō. a. est nō. a. Impole mālr̄ dī qđ nō gr̄a forē ꝓpōnis: sʒ solū ꝓp sigñationē termioꝝ est ipole: vt hō est asin9. ¶ 3° est nōndū. ꝙ ꝓportiōalr̄ distiguēdū est nec̄iū. aliqd enī ē nec̄iū fʒ qd vt ꝓpō de p̄terito vā ⁊ de h̄ ꝯcedit̄ ꝙ nec̄iū pōt eē falsuʒ vl̄ ipole vt ista. ego nō fui Hierusalē. iā est vā ⁊ nec̄ia: ⁊ notū est ꝙ pōt esse falsa. Alia est nec̄ia simplr̄ ⁊ est duplex: q2 q̄dā est nec̄ia formalr̄. vt ɔ̄dictoria ipolis formalr̄. alia ē nec̄ia mālr̄ vt ɔ̄dictoria ipolis mālr̄. Et describant̄ ista nec̄ia ꝓportiōalr̄ sic̄ ipolia fuerūt descripta. ¶ 4° est notandū. ꝙ ɔ̄ña bona diffiniēda ē sic ali fuit diffita. Silr̄ ɔ̄ña formalis diffiniēda ē sic̄ i qōne. 20. pª fuit diffita. Et h̄ de pª ⁊c̄.

ꝯ pª **Quantū** ad 2m sit pª ꝯ hec. ex ipossibili vt nūc nō seq̄t qōlibet. pʒ: q2 nō seq̄t. ego fui Hierusalē. ḡ hō est asin9. sicut quilqʒ faciliter pōt deducere ex diffōne ɔ̄ntie bone. ¶ Corrolarie. nec̄iuʒ fm qd nō seq̄t ad qōlibet. pʒ ex ꝯne: q2 si sequeret̄. tūc ex suo opposito. s. impossibili fm qd qōlibet sequeret̄: cui9 oppositū dcm̄ est in ꝯne. ¶ 2ª ꝯ. ad ipole simplr̄ sequit̄ qōlibet. ꝓbat̄. nā seq̄t hō est asinus. ḡ deus nō est. supposita ꝯ 2ª impossibilitate antis ꝓbat̄ sic. nā seq̄t. homo est asin9. ergo hō est asinus: vel deus nō est. ⁊ vltra sequit̄. homo est asinus vel deus non est: sed nullus homo est asinus per suppositū. igit̄ deus nō est. ergo de p̄mo ad vltimū sequitur. homo est asinus. ergo deus nō est. Ultima cōclusio est nota: ⁊ p̄ma tʒ: q2 arguit̄ a parte disiuncti

ue ad totã disiũctiuã: ⁊ illa est formalis. 2ª pꝫ: q2 arguit
a tota disiũctiua cũ ꝯdictorio vni⁹ ptis ad alterã ptẽ:
sic pꝫ tot⁹ pcessus. Silr pbaret ꝯñtia. q̃cunqꝫ ppõ ex
Dubium ĩpossibili añte oẽt illata. ⁋ Et si dicat. tu assumis in 2ª
ꝯñã istã. nullus hõ est asin⁹. que nõ erat assumpta in pª
R° añte. ⁋ Rñdeo. q̃ h̃ nõ est incõueniens: eo q̃ añs sup
positũ est eẽ ĩpoẽ. ⁊ iõ lꝫ suũ ꝯriũ tanq̃ notũ ⁊ neẽũm
cor^m p^m ad pbationẽ ꝯñtie quo ad sumere. ⁋ Correlariũ: neces
sariũ simplr seq̃t ad q̃libet. pꝫ: q2 vbicũqꝫ ꝯñs est ne
cessariũ ibi ex opposito ꝯñtis seq̃t oppo^m añtis q̃cũqꝫ
sit illõ. g̃ ꝯña est bona. ꝯñtia tꝫ. añs pꝫ per ꝯnẽ: q2 oppo^m
ꝯñtis est ĩpoẽ simplr: ⁊ ex isto seq̃t q̃libet vt dcm̃ est.
cor^m 2^m ⁋ 2^m correlariũ. q̃ ad duoꝝ ꝯdictorioꝝ q̃libet sequit
idẽ. pꝫ: q2 ꝯñs neẽm seq̃t ad oẽs ppõnes mũdi per cor
ꝯ 3° relariũ pdictũ. ⁋ 3° ꝯ. ad ĩpoẽ formalr seq̃t q̃libet
formalr. vt hõ est nõ hõ. g̃ capra ẽ in celo. pꝫ ꝯ: q2 tenet
in oĩbus terminis retenta ꝯsimili forma añtis. ⁋ Cor
relariũ neẽm formalr seq̃t ad q̃libet in ꝯñtia forma
li. pꝫ: q2. s. ex suo opposito. puta ex ĩpossibili formalr seq
ꝯ 4° tur q̃libet formalr. ⁋ 4° ꝯ de ĩtentiõe pħi idẽ nõ seq
tur ad duaꝝ ꝯdictorioꝝ ꝯtingẽtiũ q̃libet. pꝫ rõne fa
cta post oppo^m. Et ex alio si ad sortẽ currere seq̃t hoiem
currere: ⁊ vtraqꝫ sit ꝯtingẽs nõ est poẽ q̃ ad sortẽ non
currere sequat hoiem currere. rõ q2 tũc starẽt ꝯdictoria
q̃nqꝫ simul. pbatio: q2 ad nullũ hoiem currere positũ in
eẽ seq̃t sortẽ nõ currere: q2 ex opposito ꝯñtis pme ꝯñe
seq̃t oppo^m añtis. si igit tũc ad sortẽ nõ currere sequit
hoiem currere. Ad nullũ hoiem currere seq̃t hoiem cur
rere. posito igit q̃ nullus hõ currat oportebit simul cõ
cedere q̃ hõ currit: q̃d est ĩpoẽ. ⁋ Aliter dicunt alij q̃
pħs voluit dicere q̃ nulla ppõ cathegorica nõ formalr
neẽia seq̃t formalr ad q̃libet duarũ ꝯcathegoricarũ
simpliciũ. i. ad q̃libet duaꝝ ꝯcathegoricaꝝ nõ formalr
ĩpossibiliũ. ⁋ Tertij dicũt alr q̃ nõ seq̃t idẽ demrãti
ue ad duoꝝ ꝯdictorioꝝ q̃libet: ⁊ lꝫ quilibet istoꝝ sen
suũ posset defendi: sensui tñ ꝯnis magis acq̃esco: eo q̃
ipsum pħm magis puto intendisse.

Ad p^m **Ad rõnes.** ⁋ Ad p^m dĩ. q̃ disiunctiua cõposita
ex ptib⁹ ꝯdicẽtib⁹ est neẽia formalr. ⁊
iõ eã seq ad q̃libet est pro correlario 3° ꝯnis: nec est ꝯ
Ad 2^m ꝯnẽ 4^m. ⁋ Ad 2^m dĩ. q̃ de syllo ex oppositis nihil est
ad p̃ñs: eo q̃ ꝯ ibi nõ seq̃t ex q̃libet duoꝝ ꝯdictorioꝝ:
sꝫ ex duob⁹ ꝯdictorijs vel ꝯrijs simul captis. ⁊ iõ rõ nõ
Ad 3^m est ad p̃ñs. ⁋ Ad 3^m dĩ. q̃ arguit pro 2ª ꝯne ⁊ ꝯfirma
Ad 4^m tio ei⁹ pro correlario eiusdẽ. ⁋ Ad 4^m dĩ. q̃ verũ est
q̃ hec ꝯ. nullũ. c. est. a. seq̃t ex illis p̃missis in camestres
⁊ ex ꝯrijs earũ in cesare: sꝫ nihil est ad p̃ñs: q2 copulati
ua cõposita ex p̃missis in camestres: ⁊ alia cõposita ex
ꝯrijs in cesare nõ ꝯdicũt: ⁊ iã lꝫ ĩferũt eandẽ ꝯnẽ nõ se
quit idẽ sequi ad duoꝝ ꝯdictorioꝝ q̃libet. ⁋ Aucto
ritas pħi ⁊ ratio post oppositum sunt pro 4ª cõclusio
ne. Hec de questione. Questio. VI.

⁋ Circulo aũt ex se inuicẽ ostẽdere. Cap. quinto.

p **Verit** 6°. Utrꝝ syll's circularis est bo
nus syll's. ⁋ Et arguit p̃mo q̃
nõ. bonus syll's dꝫ esse alicui⁹ vtilitatis: sed
syll's circularis nulli⁹ est vtilitatis. g̃ nõ est
bonus. maior nota. mi2 declaf: q2 si vtilis
esset vel esset vtilis demrãnti. ⁊ hoc nõ teste pħo p° po
sterioꝝ caplo 3° dicẽte. circulo quoqꝫ demrãre ĩpoẽ
est: vel eẽt vtilis dialectice arguẽti: ⁊ h̃ nõ: q2 syll's dia
lectic⁹ dꝫ pcedere ex notiorib⁹. mõ in syllo circulari nõ
est poẽ q̃ sit vtrobiqꝫ ex notiorib⁹. nã si p̃m⁹ est ex no
tiorib⁹. secundus est ex minus notis: q2 est ex ꝯne p̃mi.

⁋ 2° sic. illud q̃d nõ est syll's nõ est bon⁹ syll's: syll's cir 2°
cularis nõ est syll's. g̃ nõ est bon⁹ syll's. maior nota. mi
nor declaraf: q2 syll's circularis includit duos syllos. p^m
pcedentẽ a p̃missis ad ꝯnẽ: ⁊ 2^m pcedentẽ ecõtra a ꝯne
ad alterã p̃missarũ: ⁊ sic videnf esse duo sylli. g̃ non est
syll's. ꝯñtia tꝫ: q2 idem est syll's ⁊ vnus syll's. sicut ppõ ⁊
vna ppõ p̃mo elenchoꝝ. ⁋ 3° sic. bon⁹ syll's dꝫ tenere Cap. 4°
gratia forme: sꝫ syll's circularis nõ tenet gratia forme. 3°
igit ⁊c. ꝯñtia tenet. maior nota. minor declaraf: q2 pħs
dicit eum solũ tenere in terminis ꝯuertibilibus. igitur
nõ tenet in oĩb⁹ terminis. g̃ nõ valet grã forme. ⁋ Cõ Confir°
firmaf sic. ad syll'm circularẽ reqrit ꝯuersio vlis affir
matiue simplex: sꝫ talis nõ tenet gratia forme. igit nec
syll's circularis. ꝯñtia est nota: ⁊ añs pro p^a pte silr: sꝫ p
2ª pte pꝫ per pħm in l̃ra. ⁋ 4° sic. syll's peccans ꝯ aliq̃ 4°
fallaciaꝝ nõ videf esse bonus: sꝫ syll's circularis peccat
ꝯ aliq̃ fallaciaꝝ. g̃ ⁊c. ꝯña tꝫ: q2 maior rõnis pꝫ: q2 syll's
talis est sophistic⁹. minor pꝫ: q2 syll's circularis peccat ꝯ
fallaciã petit. p̃ncipij. nã da q̃ p̃m⁹ syll's pcedat ex p̃
missis notiorib⁹ ꝯne. tũc secũdus pcedẽs ex ꝯne ad p̃
missas pcedit ex min⁹ noto ad magis notũ. g̃ petit p̃n^m
igit syll's circularis peccat ꝯtra petitionẽ p̃ncipij.

In oppositum est philosophus in isto secũdo capitulo 5°.

⁋ In ista q̃õne primo p̃mittenda sunt notabilia. Se
cundo respondendum est ad questionem.

Quantũ ad p^m p̃mo est notãdũ. q̃ syll's circularis
est syll's pcedẽs ex ꝯne p̃oris sylli: ⁊ ꝯuer
sa vni⁹ p̃misse ĩferẽtis alterã p̃missam eiusdẽ. ex quo se
quit: q̃ lꝫ syll's circularis aliũ syll'm p̃supponat in ordi
ne ad quẽ circulariter dĩ. cũ ip̃e nõ est nisi ille vn⁹ syll's
g̃ ex ꝯne p̃oris pcedit ⁊c. Et dicit circularis: q2 queãd
modũ in circulo circuẽdo deuenit ad idẽ a quo incipit
mot⁹: ita in h̃ syllo deuenit ad p̃missas a q̃ incipit p̃m⁹
syll's. ⁋ 2° est nõdũ. q̃ syll's circularis hꝫ fieri in eisdẽ
syllis ⁊ modis in q̃b⁹ fiũt alij. naꝫ si q̃s circulariter vel
let syllogiçare ⁊ in debitis modo ⁊ figura nõ argueret
ipse inepte circulariter syllogiçaret. Hec de primo.

Quantum ad 2^m sit p° ꝯ rñsalis hec. syll's circu ꝯ p°
laris est bon⁹ syll's. pꝫ: q2 syll's qui fit
bono mõ ⁊ figura est bon⁹ syll's: syll's circularis est hõ.
igit est bon⁹ syll's. maior pꝫ de se. minor pꝫ per vltimum
notabile: q2 dcm̃ est. q̃ tenet in eisdẽ modo ⁊ figura: in
quibus alij syllogismi boni fieri cõsueuerunt. ⁋ Circa Dubiũ
quã ꝯnẽ dubitat p̃mo vtrũ ne syll's circularis posset eẽ
ex ꝯne ⁊ vna premissa sine ipsius ꝯuersione. ⁋ Ad quã R°
breuiter respõdet q̃ nõ: q2 syll's vel fieret in secunda
figura ex puris affirmatiuis vel puris negatiuis: vel in
p̃ma habens maiorẽ particularẽ: vel in tertia habens
minorẽ negatiuam. Exemplũ vnũ põt poni sic arguen
do. omne rõnale est risibile. omnis homo est rõnalis. g̃
omnis homo est risibilis si arguaf circulariter ex ꝯne
⁊ maiore sic. omne rõnale est risibile. omnis homo est
risibilis. igit omnis homo est rõnalis. tunc est in 2ª fi
gura ex puris affirmatiuis. si autẽ ex ꝯne ⁊ minore. vt
omnis homo est risibilis. ⁊ omnis homo est rationalis.
igit aliq̃d rationale est risibile. tunc erit bonus syll's in
3ª figura: sed non põt concludi maior p̃me figure: eo q̃
ista est semper vlis: ⁊ 3ª figura solum concludit particu
lariter. similiter est in singulis alijs. exempla patent fa
cienti syllogismos. ⁋ 2° dubitaf. vtrũ syllogismus cir Du° 2°
cularis teneat gratia forme. ⁋ Et videf q̃ sic. iuxta di R°
cta in ꝯclusione. ⁋ Et si queraf. quare ergo pħs dicit
eum solum tenere in terminis conuertibilibus. ⁋ Re
spondeo q̃ hoc dixit ppter hoc: q2 syllogismũ circularẽ
debentẽ

debentẽ fieri ex pmissis veris supposito q pmus syllus sit
ex veris: requirit cõuersio vlis affirmatiue in terminis
simplex: z ista nõ valet de forma: sz solũ tenet in termi
nis cõuertibilibus. verũ est tñ q forma sylli circularis in
oibus terminis tz: qz est eadẽ forma cũ forma cõi: vt di
Du 3m ctũ est. ¶ 3° quereret qs. cui est vtilis syllus circularis.
R3° ¶ Rñdet q vtilis est demrãti. nã demrãns demrat
frequẽter cõnẽ ab effectu ad cãm z demrationẽ: qz est. z
eõ. ex cõne circulari demrat alterã pmissarũ demratiõe
ppter qd. exẽplũ vt sic arguẽdo. oẽ aial risibile est rõ
nale. ois hõ est aial risibile. g ois hõ est rõnalis. hic est
demratio: qz est. nã ex illo effectu qui est hoiem eẽ aial
risibile: demrat ipm eẽ aial rõnale. ecõtra vo circulari
ter ex cõne demrabit q hõ est aial risibile cõuertẽdo
maiorẽ sic. oẽ rõnale est aial risibile. ois hõ est rõnalis
que fuit cõclo pmi. g ois hõ est aial risibile. z est demra
tio ppter qd. nã ex cã que est hoiez eẽ rõnalẽ cõcluditur
Du 4m effectus. s. hoiez eẽ risibilẽ. ¶ 4° dubitat. verũ in qlibet
R4° syllo qlz pmissarũ posset syllogiçari circulariter. ¶ Et
rñdet q nõ: qz in syllo particulari pmissa vlis nõ põt
circulariter cõcludi. qz syllus circularis est ex cõne que est
particularis per casum. modo premissa vlis nõ potest
syllogiçari nisi ex ambabus vlibus. Similr in mõ ne
gatiuo pmissa affirmatiua formalr nõ põt syllogiçari
circulariter: eo q cõclusio est negatiua. verũ est q qñqz gra
mãe syllogiçat iuxta modũ quẽ ponit phs in lra de q
post magis cõsiderabit. Hec de secundo.

Ad pm **Ad rõnes.** ¶ Ad pm dicit. q syllus circularis est vtilis demrãnti: vt dictuz est in 3a du
bitatiõe. Ad phm cõtrã dicentẽ dĩ. q itellexit q demra
tio circularis est ipossibilis in eodẽ genere demratiõis
sed in diuersis nõ. Nã in diuersis vtraqz põt pcedere
ex notioribus: vna ex notioribus simpliciter: z alia ex no
tioribus quo ad nos. exẽplũ positũ est in 3a dubitatiõe.
Ad 2m ¶ Ad 2m cõcedit maior z negat minor q syllus circula
ris nõ sit syllus. Ad pbationẽ dĩ. q syllus circularis non
est nisi vnus syllus: sz per cõparationẽ ad porẽ dicat cir
Ad 3m cularis sicut dcm est in notabilibus. ¶ Ad 3m cõceditur
maior z negat mior. q syllus circularis nõ tenet gra for
me. Et ad pbationẽ qñ phs dicit. q nõ tz nisi in termi
nis cõuertibilibus. pz qd sit dõm ex 2a dubitatiõe. ¶ Ad
Ad cõfir cõfirmationẽ cõcedit. q ad syllogiçãdũ circulariter vlis
matiões affirmatiua dz cõuerti simplr: z cõcedit ẽt q ista cõuersio
nõ tenet formalr: cũ hoc tñ stat q syllus ex ea factus gra
Ad 4m forme teneat: z sic rõ nõ cõcludit. ¶ Ad 4m negat ma
ior. q syllus peccans cõtra formã nõ sit bonus. z qñ dicit
q talis est sophisticus. rñdet q pprie loquendo multi
sylli peccantes cõtra petitionẽ pncipij nõ sunt sophistici
in esse syllm: imo sunt boni sylli: sz bene sunt sophistici
iproprie. s. in esse pbatiuũ: qz nõ pbãt. dĩ ẽt q syllus cir
cularis frequẽter est pbatiuus. vt in exẽplo 3e dubitatio
nis: z sic nõ semp peccat cõtra petitionẽ pncipij. z iõ põt
negari minor si vlr itelligat. Et ad pbationez eius dĩ. q
nõ est incõueniens in syllo pmo pmissas esse notiores
cõne quo ad nos: z in secundo cõclusionẽ esse notiorẽ pre
missis simpliciter: z sic vtraqz erit ex notioribus. ¶ Ra
tio post oppositũ est pro cõclusione zc. Qõ. VII.

¶ **Siue enim ad medium zc. Caplo quinto.**

Consequenter querit. 7°. Utruz ex maiore affirmatiua
z minore negatiua medio variato penes
finitũ z infinitũ sequat cõclo affirmatiua.
puta sic arguẽdo. oẽ nõ. a. est. b. nullũ. c. est
p° a. g oẽ. c. est. b. ¶ Arguit q nõ. Ille syllus in nulla figura
valet. igit nõ est bonus. cõñtia tz. añs declarat: qz nõ va
let in pa nec in 3a: eo q minor est negatiua. mõ regula est q
in pa vel in 3a figura minore existẽte negatiua: nihil sequit
nec valet in 2a: eo q cõclusio est affirmatiua. mõ 2a figu
ra nõ cõcludit affirmatiue. ¶ 2° sic. si vna pmissarũ est 2°
negatiua: cõ dz esse negatiua. sed in tali syllo vna pmissaruz
est negatiua: qz minor. g cõclusio dz esse negatiua. maior pz p re
gulã Petri hispani. minor nota est. tũc arguit vltra. cõ
clusio dz esse negatiua. g cõcludẽdo affirmatiue nihil valet:
qd est ppositũ. ¶ 3° sic. cũ tali dispõne pmissaruz: qñqz 3°
stat vlis affirmatiua. igit nihil valet. cõña tz. añs pz. naz si sic
arguat. ois nõ suba est accñs. nulla albedo est suba. tũc
stat cõ de oi. puta q ois albedo est accidẽs: z si mior fue
rit ista. nulla chimera est suba. tũc stat cõ de nullo. s. igit
nulla chimera est accñs. ¶ 4° i bono syllo ex opposito 4°
cõnis cũ altera pmissax dz seq oppositum alterius pmisse: sz
sic nõ fit hic. igit syllus nõ est bonus. maior pz p phm in
lra. mior declarat: qz si arguat sic. ex miore z opposito
cõnis. nullũ. c. est. b. z aliqd. c. nõ est. a. nõ seqt oppositũ
maioris: qz est ex ambabus negatiuis: z si arguat ex ma
iore vt sic. oẽ nõ. a. ẽ. b. aliqd. c. nõ est. b. seqt. g aliqd. c.
nõ est nõ. a. z ista bene stat simul cũ miore que fuit. nul
lũ. c. est. a. nã ille ambe sunt vere. nulla chimera est hõ:
z aliq chimera non est hõ. g nullo mõ ex opposito cõnis
qcunqz que accepta seqt oppositũ alterius pmisse. ¶ 5° 5°
talis syllus in 2a figura nõ valet. igit zc. cõñtia tz. añs pz
instando sic: qz nõ sequit. ois equus est nõ asinus. nullus
hõ est asinus. g ois hõ est equus. sunt eni pmisse maife
ste vere z cõ falsa: nec si mior fuerit affirmatiua de termio isi
In oppositũ nito trãsponẽdo pmissas easdẽ. videtur esse philosophus.

¶ In questione sit pma cõclusio hec. talis syllus nõ valet cõ p°
de forma. pbat per 3am z 4am rõnes factas añ oppositũ.
¶ 2° cõ est. talis syllus nõ valet in 2a figura: ẽt cũ cõstan cõ 2°
tia subti. pz per vltimã rõnẽ factã añ oppositum: qz coassum
ptis istis. q ois hõ est. z q ois equus est nõ sequit q ois
hõ sit equus. ¶ 3a cõ. talis syllus valet in pma figura ar cõ 3°
guẽdo cũ cõstãtia subti. pbat. nã ex opposito cõnis cum
altera pmissarũ sequit oppositũ alterius pmisse. igit zc.
cõñtia tz. añs declarat: qz da oppositũ cõnis. aliqd. c. non
est. b. z arguat sic. nullũ. c. est. a. z oẽ. c. est nõ. a. cõñtia tz
per phm 2° periarmenias cap. 2. z tunc formet syllus in
brocardo. aliqd. c. nõ est. b. z oẽ. c. est nõ. a. g aliqd nõ. a.
nõ est. b. cõñtia cõdicit maiori que fuit. oẽ non. a. est. b. z
infert ex opposito cõnis cũ minore z cõstãtia subti. Eodez
mõ ex opposito cõnis cũ maiore infert oppositũ mioris
in baroco. pbat: qz sequit. oẽ nõ. a. est. b. aliqd. c. non est
b. g aliqd. c. nõ est nõ. a. tunc z aliqd. c. ẽ. g aliqd. c. est. a.
cõñtia illa tenet coassumpta ista constantia subiecti per
phm vbi pus. z illa cõclusio repugnat minori que fuit.
nullũ. c. est. a. silr valet: sz medius ifinitet in minore: vt
sic arguendo. ois hõ est aial. nullũ risibile est non hõ: z
oẽ risibile est. g oẽ risibile est aial. naz ex opposito cõnis
z cõstãtia subti infert iterũ cũ altera pmissax oppositũ
alterius pmisse. nã arguat sic. nullũ risibile est non hõ. z
oẽ risibile est. que est cõstantia subiecti. g oẽ risibile est
hõ. z tũc sumat oppositũ cõnis. aliqd risibile nõ ẽ aial.
omne risibile est homo. g aliquis homo nõ est aial. que
cõclusio repugnat maiori. s. huic. ois homo est aial. simi
liter ex maiore z opposito cõnis sequit in baroco oppo
situm minoris sic arguẽdo. ois hõ est aial. aliqd risibile
nõ est aial. que est opposita cõnis. igit aliqd risibile non
est hõ: z aliqd risibile est. que est cõstantia subti. g aliqd
risibile nõ est nõ hõ: z hec cõdicit miori que fuit. nullũ
risibile est non hõ. ¶ 4a cõ est talis. syllogismus valet cõ 4°

in 3° figura semꝑ stante constantia subiecti.pꝫ:qꝛ opti-
me sequit̃.oīs nō sub̄a est accn̄s.nulla sub̄a est albedo.
⁊ albedo est.igit̃ oīs albedo est accidens.pbat̃:qꝛ con-
uertat̃ minoꝛ in terminis ⁊ erit in prima figura in mo-
do primitus probato. Hec de quesito.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mas q̄tuoꝛ dī.ꝙ sunt ꝓ p̄ma
ꝯne. ¶ Ad 5^m dī.ꝙ est pro 2°. ¶ Rō
post oppositum est pro duabus vltimis ꝯnibus:qꝛ istas
intellexit ph̄s. Hec de q̄one. Questio. VIII.

¶ Sed sumenduꝫ cui.a.nulli inest huic.b.oī. Capitulo quinto.

Onsequēter querit̃.8°.Utrū hec
ꝯuersio valeat. nul-
p̊ lū.a.est.b.ḡ oē nō.a.ē.b. ¶ Et arguit̃ p̊° ꝙ
nō.nā neg^a nō pōt īferre affir^am formalr.
ḡ cū ꝯuersio sit ꝯuersa illa ꝯuersio nō erit
bona.ꝯn̄ia tꝫ.⁊ an̄s pꝫ:qꝛ neg^a nihil ponit.affir^a autē
2° ponit semꝑ aliqd. ¶ 2° nō seq̄t̃.nulla chimera est sub̄a
ḡ oē nō sub̄a est chimera.an̄s enī est veꝝ ⁊ ꝯn̄s falsuꝫ:⁊
3° tn̄ h fuat ille modus ꝯuertēdi.q̄re pꝫ ꝙ nō valet. ¶ 3°
qꝛ nō seq̄t̃.nullus hō est asin^9.ḡ oē nō asinus est hō.nā
an̄s est veꝝ ⁊ ꝯn̄s falsuꝫ:eo ꝙ equ^9 est nō asin^9: ⁊ tn̄ nō
4° est hō.ḡ dicta ꝯuersio nō valet. ¶ 4° si valeret h esset
ad syllogiçādū in modis negatiuis p̄missaꝫ affir^am cir
cularīter:sꝫ h nō pōt eē ꝑ eā.ḡ ipa nō.ꝯn̄ia tꝫ:⁊ maioꝛ
pꝫ ꝑ ph̄ꝫ in lr̄a.mīoꝛ declat̃:qꝛ ille syll's nihil valet quē
ph̄s format ex ista ꝯuersiōe.cui nulli inest.a.oī inest.b.
nullū.c.est.a.ḡ oē.c.est.b.Instātia enī est si sub̄m mino
ris ꝓ nullo supponeret:⁊ addit in termis supponētib^9
sic arguēdo.cui nulli inest asin^9 oī inest hō.nullus equ^9
est asin^9.ḡ oīs equ^9 est hō.vbi ꝯ est māifeste falsa. ma-
ioꝛ tn̄ vaꝫ:eo ꝙ alicui cui nulli iest asin^9 vt risibili.oī in-
est hō.⁊ oēs termini supponūt ꝓ aliq̄.q̄re pꝫ ꝙ n̄ valet.

In oppositum est philosophus caplo quinto.
¶ In ista q̄one erunt duo ar-
ticuli. In p̄mo videbit̃ de quesito. In secundo videbit̃
de hoc qd̄ tangebat̃ in 4° argumēto.s.vtrū in modis ne
gatiuis p̄missa affir^a possit syllogiçari circulariter.

ꝯ p̊° **Quantū** ad p̊^m sit p̊° ꝯ hec.talis syll's non valet de
forma.pbat̃ per p̄mas rōnes tres factas
ꝯ 2° an̄ opp^m. ¶ 2° ꝯ.oīb^9 termis supponētib^9 ꝑ aliq̄ adhuc
hec ꝯ nō est bona.ꝯn̄a pbat̃ ꝑ 3^m rōnē factā an̄ oppo^m.
ꝯ 3° ¶ 3ᵃ ꝯ.h ꝯuersio bona.ꝯn̄a est mālis oīb^9 termis suppo
nētib^9 ꝑ aliq̄ ⁊ sic se hn̄tib^9 ꝙ disiunctū ex eis ꝯueniat
oīb^9 reb^9 mūdi.sic enī seq̄t̃ nulla sub̄a est accn̄s.ḡ oē nō
accn̄s est sub̄a.nullus hō ē aliud a risibili.ḡ nō oē aliō
a risibili est hō.pꝫ ꝯ:qꝛ stātib^9 dictis ꝯditiōib^9 in nullis
repit̃ instātia:sic pꝫ iuēti:⁊ hāc ꝯnē itelligebat ph̄s:po
ꝯ p̊° **Quantū** (nēdo istā ꝯuersionē. Hec de primo.
ad 2^m sit p̊° ꝯ de forma.modus syllogiçā
di est ex dicta ꝑpōne ꝯuertēte ⁊ ꝯuersiōe vl'i affir^a in-
ferēdo vl'em affir^am nō valet.istātia enī est subto mio
ꝯ 2° ris ꝑ nullo supponēte. put dcm̄ ē i p̄cedēti q̄one. ¶ 2°
ꝯ.si maioꝛ talis capet̃ idefinite sic.cui nulli iest.a.oī in-
est.b.⁊ nō.a.oī.b.ꝯuenit:⁊ assumet̃ ꝯ neg^a ꝑ miore nō
valeret syll's adhuc stāte ꝯstātia termioꝝ ad p̄missam
affir^am syllogiçādo circulariter.pꝫ:qꝛ istātia est in syllō
facto an̄ opp^m in 4° rōne.cui nulli iest asin^9 oī iest hō.
nullus equ^9 est asin^9.ḡ ⁊ oīs equ^9 est hō. vbi arguit̃ ex
ꝯ 3° p̄missis veris ⁊ ꝯstātia subti:⁊ tn̄ ꝯ q̄ īfert̃ ē falsa. ¶ 3°
ꝯ est capiēdo maiorē vl'iter:⁊ arguēdo cū ꝯstātia termi
noꝝ talis syll's valet ad p̄missaꝫ affir^am īferēdā circula
riter.pꝫ:qꝛ optime seq̄t̃.oē nō.a.est.b.nullū.c.est.a. ⁊.c.
est.igit̃ oē.c.est.b.pꝫ:qꝛ nusq̄ꝫ repit̃ instātia:sic pꝫ ex di-

ctis in p̄cedēti q̄one.Similr̄ pōt in camestres vel in ce
sare p̄missa affir^a circulariter syllogiçari ꝯuertēdo ne-
gatiuā ꝑ modū dcm̄ in p̊ arti°.⁊ sic arguendo cū ꝯstātia
terminoꝝ.exempla patent diligēter intuēti. Hec de 2°.

His p̄missis solute sunt rōnes.nā p̄me tres he- Ad p̊^m
ne pbāt ꝯnē p̊^am p̄mi articuli:sꝫ nō 2^m ⁊ 3^m
sunt ꝯ 2^am eiusdē:quā itēdebat ph̄s. ¶ Ad 4^m dī.ꝙ ve Ad 4^m
rum est illā ꝯuersionē valere ad syllogiçādū vl'eꝫ affir-
matiuā circlariter in modis negatiuis sumpta ꝯstātia
termioꝝ:⁊ sic ꝓcedit p̊ª rō iprobās vnꝫ suis. ¶ Ad 2^am
rōnē dī.ꝙ veꝝ est ꝙ iste syll's nō valet maioꝛe particu
lari:⁊ hoc est dcm̄ in 2° ꝯne scd̄i articuli.si tn̄ maioꝛ eēt
vl'is:⁊ cum constantia subiecti argueret̃: bene valeret.
¶ Ratio post oppositū est pro conclusione 3° p̄mi arti
culi. Hec de questione. Questio. IX.

¶ Cōuertere aūt est trāsponētē. Cap. octauo.

Ueritꝰ 9°.Utrū syll's ꝯuersiu^9 differat
a syllō ad ipoīe. ¶ Arguit̃ p̄mo p̊
ꝙ nō.illi sylli qui fiunt ex eisdē terminis ⁊
eisdē modis ⁊ figuris nō differūt:sed ꝯuer-
siuus syll's ⁊ ad impoīe sunt hm̄.igit̃ ipsi non
differūt.ꝯn̄tia tꝫ.⁊ maioꝛ videt̃ nota de se.mīoꝛ est ph̄i
in lr̄a cap.8.scd̄i. ¶ Cōfirmat̃ sic scd̄o.idē syll's est ꝯuer Confir^9
siuus ⁊ ad ipoīe.igit̃ syll's ꝯuersiu^9 ⁊ ad ipoīe nō dn̄t.
ꝯn̄tia nota:qꝛ nihil differt a se.an̄s pꝫ. naꝫ ille syll's.ali
quis homo nō est risibilis.omnis homo est rationalis.
igit̃ aliqd̄ ratiōale nō est risibile.est ad impossibile:vt
notum est:etiā est ꝯuersiuus respectu sylli facti in bar-
bara ex opposito ꝯnis ⁊ mioꝛe. ¶ 2° sic.baroco ⁊ ba- 2°
rocho reducunt̃ per ipoīe ad barbara.ph̄s p̄mo hui^9.⁊ Cap.4°
tales reducunt̃ ꝯuersiue.ḡ cōuersiue syllogiçare est ad ⁊ 5°
ipoīe syllogiçare.ꝯn̄a tꝫ.⁊ an̄s ꝑ 2ª parte tenet:qꝛ tales
reducunt̃ ex opposito ꝯclusionis:⁊ talis reductio est cō
uersiua.philosophus in littera.

In oppositum est ph̄s qui determiat de istis
tanq̄ꝫ de distinctis potestati-
bus syllogismoꝝ capitulis 4° ⁊ 5° scd̄i.
¶ In questione p̄mo premittenda sunt notabilia.Secū
do respondendum ad questionem.

Quantum ad p̊^m p̄mo est notādū.ꝙ ꝯuersio pōt
eē nomē scd̄e intētiōis multis modis
dupl'r p̄mo attribuit̃ termis vl'r de se inuicē verificāti-
bus.vt hō ⁊ risibile dn̄r ꝯuerti.2° attribuit̃ ꝑpōnib^9.⁊
h 3'.p̊° dn̄r ꝯuerti ꝑpōnes:eo ꝙ sunt ex terminis ꝯuer
tibilib^9 ꝯstitute.vt hō currit.⁊ risibile currit.2° mō dn̄r
ꝯuerti in termis 3° in oppositā q̄litatē:⁊ de his est an̄ di
ctū.⁊ nullo istoꝝ modoꝝ accipit̃ hic ꝯuersio.3° mō cō-
uersio attribuit̃ syllis illis q̄ facto vno syllō capto op-
posito ꝯnis cū altera p̄missaꝝ vertūt se ad interimēdū
aliā:⁊ h mō capit̃ in ꝓposito.vn̄ vertere est ex opposi-
to ꝯnis p̊oris sylli cū altera p̄missaꝝ oppo^m relique pre
misse eiusdē syllogiçare.Syll's vō ꝯuersiu^9 est syll's ex
tali opposito fact^9 ⁊c.vn̄ seq̄t̃ correlarie ꝙ syll's ꝯuersi-
uus sic est circlariter p̄supponit aliū syllm̄:ex cui^9 ꝯnis
opposito ꝓcedat:⁊ in ordine ad aliquē dicat̃ ꝯuersiu^9.
¶ 2° est notāduꝫ.ꝙ in q̄lꝫ syllō bono ex opposito ꝯnis
cū q̄libet p̄missaꝝ dꝫ syllogistice iferri oppo^m alteri^9 p̄-
misse.ex quo seq̄t̃ ꝙ oīs syll's mūdi pōt esse ꝯuersiu^9 in
ordine ad aliaꝫ syllm̄:qui fieret ex opposito sue ꝯnis ⁊
altera sua p̄missa interimēdo reliquā p̄missaꝫ. ¶ 3° est
notandū.ꝙ syllō ad ipoīe est syll's ꝓcedens ex opposito
ꝯnis ꝓbande cū vno manifeste vero inferēs ꝯneꝫ ma-
nifeste falsam.⁊ tunc ex falsitate ꝯclusionis īfert oppo-
sitū ꝯnis ꝓbande esse falsum.quare ⁊ eam esse veram.

¶ 4° est

¶ 4° est notandū. ꝙ q̄tuor videnť esse dubia de syllo
ꝯuersiuo ⁊ ad ipolē. pᵐ est q̄uo ꝯueniūt. z° q̄uo dm̄t. 3°
in q̄bus termis pn̄t fieri. 4ᵐ est cui⁹ sunt vtilitatis. q̄re
de his q̄tuor est videndū. ¶ Quātū ad pᵐ sit notabile
5ᵐ ꝙ sylls ꝯuersiuus ⁊ ad impolē ꝯueniunt sic. ꝙ eisdē
terminis pn̄t fieri: ⁊ eisdē modis. z° ꝯueniunt ꝙ idem
sylls in numero est bene ꝯuersiu⁹ ⁊ ad ipolē. vt arguit
z° rō ante oppoᵐ. 3° ꝯueniūt. q: ois sylls ad impolē pōt
esse ꝯuersiuus. vt pȝ ex correlario pmi notabilis: sed nō
ecōtra. nā sylls ꝯuersiuus cuius ambe pmisse sunt fal-
se: aut ambe vere nō est ad impolē. ¶ Pro secundo sit
6ᵐ notabile. ꝙ pmo dm̄t: eo ꝙ sylls ad impolē nō psup
ponit aliū syllm pus factū. sylls aūt semp dr ꝯuersiuus
in ordine ad aliū syllm porē. z° differūt: q: sylls ꝯuersi-
uus pōt esse ex ambabus figuris ex ambabus veris: ⁊
vna falsa ⁊ alia vera quolibet mō. sylls aūt ad ipolē so
lū est ex vna falsa pmissa ⁊ alia vera. 3° differunt: q: in
syllo ad impolē semper ꝯclusio est falsa. In syllo autē
ꝯuersiuo q̄nq̄ȝ vera q̄nq̄ȝ falsa. 4° dm̄t: q: diuerse sunt
vtilitates: vt postea diceť. ¶ Pro 3° sit notabile 7ᵐ ꝙ
generalr in oibus modis oiuȝ figurarū vterq̄ȝ illoꝝ po
test fieri. z° ꝙ sylls ꝯuersiu⁹ si ꝯclusio pmi sylli fuerit
vlis pōt fieri ex ꝯdictorio ꝯnis: ⁊ nō solū ex ꝯdictorio.
Si vō pticularis solū fit ex ꝯdictione. 3° ꝙ sylls ad im-
possibile pbat pncipale intentū nisi ex ꝯdictorio ꝯnis
pbande pcedat. nā si ex ꝯdictorio esto ꝙ illud inferret
esse falsum nō sequiť ꝯnē eius fore veram. s. ꝯnē intē-
tam: eo ꝙ ꝯria possunt simul esse falsa: ⁊ hec omnia lon
ge declarat phs in lr̄a. ¶ Pro 4° sit vltimum notabile
ꝙ sylls ꝯuersiuus valet ad pbandū porē syllm fore bo
num. bona est eni ꝯn̄tia que ex opposito ꝯsequentis in-
fert oppositū an̄tis. ḡ formalis est ꝯn̄a: que formalr ex
opposito ꝯn̄tis infert formalr oppositū an̄tis. mō sic fa
cit sylls ꝯuersiuus. nā capit oppositū ꝯnis: ⁊ alterā par-
tē an̄tis: ex q̄bus formalr infert oppositū relique ptis.
quare sylls fuit formalr bonus: eo ꝙ formalr oppositū
ꝯnis cū copulatiua composita ex pmissis nō pōt stare.
Si vō ad impossibile valet ad probandū ꝯnem. naȝ da
to opposito sequiť manifeste inconueniēs. Hec de pmo.

ꝯ pᵃ **Quantum** ad zᵐ sit ꝯclo rn̄salis hec. esto ꝙ in re
q̄nq̄ȝ sunt idē syllo ꝯuersiu⁹: ⁊ ad im-
possibile: tn̄ dicunť alia ⁊ alia rōne ⁊ ex ꝯn̄ti dm̄t rōne
ꝯ z° pȝ ex dictis. ¶ z° ꝯ. ēt differūt ex parte finis. pȝ per vlti-
ꝯ 3° mum notabile: q: vnus pbat syllm ⁊ alius ꝯnē. ¶ 3° ꝯ.
ꝯuertere ⁊ ad impolē syllogiȥare sunt diuerse potesta-
tes syllogismoꝝ. pȝ: q: sunt differentis vtilitatis.

Ad pᵐ **Ad rōnes.** ¶ Ad pᵐ dr. ꝙ arguit pro 5ᵐ notabili
nā verū est ꝙ vterq̄ȝ illoꝝ factus est
in eiſdeȝ terminis: nō tn̄ sunt ꝯuertibilr idē. vt pȝ ex 6°
Ad zᵐ nōbili. ¶ Ad zᵐ rn̄deť p idē: q: bene in re est q̄nq̄ȝ idē
Ad 3ᵐ sylls ꝯuersiu⁹ ⁊ ad ipolē: lȝ alia ⁊ alia rōne. ¶ Ad 3ᵐ ne
gať ꝙ reductio in baroco ⁊ brocardo magis ppe debe-
rēt dici ꝯuersiua q̄ȝ ad ipolē: cū frequēter sylls reducēs
nō sit sylls ad ipolē: semp tn̄ est ꝯuersiu⁹. Sȝ noiať ad
ipolē: eo ꝙ pbat ipolē eē oppositū ꝯnis tale cū ambab⁹
pmissis. ⁊ hoc licet: q: noia sunt ad placitum. ¶ Ratio
post oppositū est pro ꝯn̄ibus scdi articuli. Qō. X.

¶ Uniuersalis aūt pdicatiua in media ⁊ in ter-
tia monstratur. in prima autem non monstra-
tur. Caplo vndecimo.

Consequenter querit. 10°. Utrum
vlis affirᵃ possit syl
logiȥari ad ipossibile in p° figura. ¶ Arguiť
p° pmo ꝙ sic. Ulis affirmatiua pōt syllogiȥari
ad ipolē i z° figura: vel in 3°. igiť in p°. pbať ꝯn̄a: q: p°
figura potior est q̄ȝ z° vel 3°. q̄re sylli ei⁹ pbant syllos
z° figure vel 3° p° hui⁹. ⁊ p° posterioꝝ cap. iz. igiť q̄cun-
q̄ȝ ppō pōt syllogiȥari p pᵃᵐ. igiť ꝯn̄tia bona. an̄s ē phi
z° in lr̄a. ¶ z° sic. q̄cūq̄ȝ ppō pōt pbari oñsiue eadeȝ pōt
pbari p ipolē. phs in lr̄a. sȝ vlis affirmatiua pōt pabri
3° oñsiue in p° figura. ḡ ⁊ p ipolē. ꝯn̄a nota ⁊ an̄s silr. ¶ 3°
arguiť sic. si fiat sylls ad ipolē sic. oē hinibile est equ⁹: ⁊
arguať sic. ꝯ est impolis ⁊ nota maior. ḡ minor. ꝯstat ꝙ
iste sylls est ad ipolē: ⁊ tn̄ ꝯcludit vleȝ affirᵃᵐ. s. hāc. ois
bos est equ⁹. ḡ in p° figura pōt syllogiȥari vlis affirᵃ ad
4° ipolē. ¶ 4° optim⁹ est syllo ad ipolē. nullus asinus est
irrōnalis. oē risibile est asin⁹. ḡ nullū risibile est irrōna
le. ꝯclo est falsa manifeste. ḡ cum minor sit vera maior
erit falsa. s. nullus asin⁹ est irrōnalis: ⁊ est in nālī mā: ḡ
sua ꝯria est vera. s. ꝙ ois asin⁹ est irrōnalis. ꝯn̄tia vlti-
ma tȝ: q: ꝯria in nālī mā nō pn̄t simł eē falsa. teste Pe-
tro hispano. Ecce syllm hic ad ipolē in p° figura pban
teȝ hāc vlem affirmatiuam. ois asinus est irrationalis.

In oppositum est philosophus secundo hui⁹.
capitulo. ii°.

¶ In qōne Primo premittenda sunt notabilia. Secun
do respondendum est ad questionem.

Quātum ad pᵐ pmo est notādū. ꝙ sylls ad ipolē
dr: eo ꝙ ꝯnē ipossibilē imediate infert.
¶ Sȝ per ipolē dr: eo ꝙ per pmissam ipossibilē infert
ꝯnē. ⁊ sic idē in re est sylls per ipolē ⁊ ad ipolē: lȝ ad im
possibile dicať a ꝯne. ⁊ per ipolē p vnā pmissarū. ¶ z°
est notādū: ꝙ lȝ sic dicať sylls ad ipolē: tn̄ hoc nō est cō
uertibiliter: sȝ restrictū est ad placitū logicoꝝ nomē syl
logismi ad ipolē: sic ꝙ soluȝ dr sylls q ex opposita ꝯnis
pbāde cū vno māifeste vero. īfert manifeste falsaȝ ⁊c.
pbabilr dctū est in pcedēti qōne. ¶ 3° est notādum. ꝙ
aliq distinguunt īter syllm ad ipolē. syllm ad falsum. ⁊
syllm per ipolē. dn̄t eni ꝙ sylls ad ipolē est q īfert ꝯnē
ipossibilē: falsum vō qui īfert ꝯnē falsam siue sit ipolis:
siue nō. per ipolē aūt qui īfert ꝯnē aliq̄ mō iopinabilē.
⁊ lȝ stricte loquendo de syllo ad ipolē ita posset dici: tn̄
credo ꝙ oēs hi gnālī nomine dicunť sylli ad ipolē. ex
quo iterū seqť ꝙ gnāliter loquēdo nō solū dr sylls ad
ipolē: eo ꝙ sua ꝯ semp ipossibilis sit: sȝ etiaȝ q: q̄nq̄ȝ est
falsa: lȝ nō ipossibilis; strictissime tn̄ ⁊ pur sylls ad ipos
sibile ad solā sciam demratiuā dr ptinere soluȝ dr ille:
cui⁹ ꝯ est ipolis ⁊ vna pmissaꝝ silr. ¶ 4° est notādū: ꝙ
in syllo ad ipolē duplex īueniť ꝯclo. vna quā imediate
infert syllogistice: ⁊ illa est sp falsa. ⁊ alia quā vltimate
pbat. puta opposita pmisse false. ¶ 5° est nōnᵐ. ꝙ syllo
ad ipolē pōt fieri in oi figura ⁊ q̄lȝ mō eiusdē: ⁊ h phs
diffuse ptractat in lr̄a. p° est syllogistica q̄ īfert ꝯnē fal-
saȝ: ⁊ de ista dicit phs p hui⁹ cap. zi. ꝙ ois sylls ad ipolē
est oñsiu⁹: ⁊ ītelligit h de isto p pcessu. z° ꝯ est entimeᵃ
q̄ arguiť. ꝯ est falsa. igr̄ aliq̄ pmissaꝝ. puta ꝯdictoria ꝯ-
nis pbāde. Et 3° ē ēt empiᶜᵃ. q̄ arguit. talis pmissa est
falsa. ḡ sua ꝯdictoria ē vā. ⁊ iō vocādo totalem pcessuȝ
ex his trib⁹ modis cōpositū sylls ad ipolē. phs dic cap
z9. pmi. ꝙ ipse nō fit ī aliq̄ triū figuraꝝ ex q̄ pȝ modus
pbādi ad ipolē. nā oȝ in pbōne vti h triplici pcessu ⁊c.

Quantū ad zᵐ sit pᵃ ꝯ hec. sylls ad ipolē bene pōt
īferre ꝯnē vlem affirᵃᵐ in p° figura. hāc ꝯ pᵃ
ꝯnē pbauit 3° rō facta ante oppositū ⁊ est manifesta.
nā fiat sylls in barbara per ipolē pbās pticularē nega-
tiuā. manifestuȝ est ꝙ pmus pcessus eius infert vlem
affirᵃᵐ: alias nō eēt in barbara. ¶ z° ꝯ rn̄salis est hec.
vlis affirᵃ nō pōt pbari per impolē in p° figura. pbať ꝯ z°
sic. pticularis negᵃ nō pōt esse pmissa in p° figura. igiť

vlis affir^a in ea nō pōt pbari per ipole. oña tʒ: q: solū si la ꝯ p ipole pbat: cui⁹ opposita est pmissa: ⁊ ex falsitate ōnis itermineꝰ. añs pʒ. nā si eēt pticularis neg^a maior nō valeret syll's in p^a figura: eo φ in ea maiore pticula ri nihil seq̄t. ⁊ si eēt minor iterū nō valeret: eo φ in p^a figura minore neg^a nihil seq̄t. ℂ Cōfirmat: q: si pba ret vł pbaret ex 3ria: vł ex 3dictoria ei⁹. nō ex 3dicto ria: vt ia pbatū est: nec ex 3ria: q: ls per ipole bene pba ret 3riā vlis affirmatiue eē falsam: tn̄ pp̄ hoc nō seq̄t de forma eaꝝ esse verā: eo φ 3rie pnt simul esse false p^a piarme. ℂ 3° ꝯ. vlis affir^a pōt in alijs figuris syllo^ri p ipole. pʒ: q: ei⁹ 3dictoria i alijs figuris pōt eē pmissa. vt pticlari neg^a pt eē pmissa i baroco 3^e figure. Dec de z^o.

3°

Ad p^m **Ad rōnes.** ℂ Ad p^m pceditur φ vlis affir^a pōt pbari p ipole in alijs figuris: ⁊ negat ōñtia cū iferꝰ. igiꝰ ⁊ in p^a. Et ad pbatione dr: φ lʒ p^a fi gura sit potior qntū ad 3nū illatione manifestā ēt qntū ad oē pbleuma 3cludēdū: oñsiue tn̄ p ipole vł ecʒ affir matiuā nō pōt pbare pp cām dictam in z^o ōne. ℂ Ad

Ad z^m z^m dr: φ vera est maior ⁊ minor: ſʒ syll's nihil valet: q: lʒ oē qd pōt pbari oñsiue possū pbari p ipole: tn̄ nō oʒ φ in eadē figura in q̄ pbat oñsiue possit pbari p ipole. ⁊ iō nō seq̄t. vlis affir^a pbat oñsiue in p^a figura. igit ⁊ p ipole. ℂ Ad 3^m dr. φ est pro p^a ōne. ℂ Ad 4^m pce

Ad 3^m
Ad 4^m dit tot⁹ pcessus vsq; ad illā partē qua dr. ista est falsa nullus asinus est irrōnalis ⁊ ipa est in nāli mā. igit sua 3ria est vera. nā 3rie in nāli mā in multis pnt eē false sicut iste. oē aial est hō: ⁊ nullū aial est hō. ois hō de ne cessitate est aial. ois hō de necitate non est aial. ois hō sit vel erit aial: ⁊ nullus hō sit vel erit aial. ⁊ iō oña ne gat: admisso tn̄ φ valeret dicit φ ipsa nō tʒ per syllm ad impole: eo φ accipit plus in isto pcessu q̄ oppositū ōnis esse falsam. coassumit enim φ ipsa sit in nāli mā: quare patet φ pbatio ista est virtualiter. igit nō tenet per syllm ad impole. ℂ Ratio post oppositū est pro cō clusione scda. Dec de questione. Questio. XI.

ℂ Differt āt q̄ ad ipole. Caplo. decioquarto.

Uerit xi^o. Utruꝫ ois syll's sit ex hypo thesi. ℂ Arguit pmo φ sic. ois

p syll's est ex suppōne. g̃ ois syll's est ex hypo thesi. oña tʒ p gd nois. nā idē ē hypothesis ⁊ suppō. añs declaꝰ p: q: ois syll's est ex sup

z^o pōne triū terminoꝝ ⁊ duarū ppōnū. pʒ p hui⁹. ℂ z^o q: rōnis syll's est ex suppōne debite forme syllo^ce: ⁊ ex suppōne dici de oi vł dici de nullo. ℂ 3° arguit sic. syll's demratiu⁹ est pcedens ex pmis pncipijs ⁊ ex suppōne. igit ēt gcūq; alter syll's. oña tʒ p locū a minori. min⁹. n. vʒ de tali syllo q̄ de quocūq; alio. añs pʒ: q: talis syll's

3° pcedit ex suppōne suoꝝ pn^m. ꝯ enim neqꝫ sciri nisi pn^a supponanꝰ vt nota. ℂ 4° est effect⁹ pmissarū: sʒ effect⁹ est ex suppositione suarū cāꝝ. igit syll's ad ōnē pmam non est nisi ex suppōne. oñtia videt nota ⁊ añs similr.

In oppositū est phs primo huius cap. 14. vbi distingunt inter syllm ostensiuū ⁊ ad impole: ⁊ eadē rōne iter syllm oñsiuū ⁊ ex hypothe si. Item cōis forma logicoꝝ est dicentiū φ syllogꝝ alij ostensiui: alij ex hypothesi: ⁊ alij ex impossibile.

ℂ Ista qō stat in gd nois. Et iō p pmittēda sunt notabi lia ⁊ distinctiones. z^o per hoc videbit ad qōnem.

Quantū ad p^m pmo est notandū φ hypothesis dr suppō ab hypos qd est sub ⁊ thesis pō. vn̄ syll's ex hypothesi. i. syll's ex suppōne. pporꝰ pō hypo^s ⁊ ppō suppositiua. ℂ z^o est notandū φ syll's pōt dici ex suppōne multiplr. vno mō: q: sumit termi nos ⁊ duas ppōnes. z^o q: sumit debitā formā syllogisti cā: ⁊ isti duo modi sūt ipropꝝ. 3° dr ex suppōne: q: pbat ōnē vltimate itentā vtute alicui⁹ alteri⁹ suppōnis ab his q̄ in pmissis exprimunꝰ: ⁊ ille vocat ppe syll's ex hy pothesi: seu suppōne. ℂ 3° est nōndū φ hō syll's ex hypo thesi 3° mō dici sūt in mltiplici oña. alig dnr ad ipole: q: isti pcedūt ex his duab⁹ suppōnib⁹: φ ex pmissis ve ris nō seq̄t ꝯ falsa: ⁊ φ 3dictoria ñ pñt sil eē falsa. Alig dnr sylli ex hypothesi fm trāsūptiones: ⁊ isti capta ōne pn^{ls} trāsferūt ex admissiōe videntis ad pbādū aliā ōnē qua pbata hēbur ꝯ pncipalr intēta: ⁊ isti sunt ita multi plices fʒ φ sūt loci multiplicati dialectici. nā fm vnū quēcq; eoꝝ pōt fieri trāsumptio. vt in loco a diffōne si vellet pbare φ ois hō est susceptibilis discipline ⁊ trā sferret a vtute loci a diffōne φ pbauerit: oē aial rōnale eē susceptibile discipline hēas ppositū. s. φ hō est susce ptibilis discipline. Eodē mō si vellē pbare φ aliqd aial est aptū ad nauigādū ⁊ trāsferrā me p locū a spē φ pba uero hoies eē aptū natū ad nauigādū hēas ppositū: ⁊ postea syllogicaret φ hō est apt⁹ nat⁹ ad nauigādū est syll's ex trāsumptiōe. similr in termis 3uertibilib⁹ cō sueuit fieri trāsumptio φ pbata pticlari vlis hēat. silr sit trāsumptio fʒ oēs aliū locū dialecticū. 3° dnr sylli ex hypothesi cū ōnē suā pferūt ñ i vtute ppa pmissaꝝ: ſʒ ex circūstātia aliq̄ cuꝫ pmissis psupposita. vt alig psup ponūt 3stātiā subci put dcm est añ in qbusdā in illo z^o. alij psupponūt φ maior sit i eē simplr. sic i sili determi nat phs tractatu de 3tingēti. alij psupponūt φ nll's ter min⁹ apliatu⁹. vt sylli sci fʒ cōes modū faciēdi syllos. nā dcm est añ in p^o φ qtuor modi p^e figure nō sunt for males fʒ φ cōiter fiūt nisi regulenꝰ mō q ibidē est ex pssus. ℂ 4° est nōndū. φ oēs hi sylli q ad ōnē qua ime diate iferūt pnt dici oñsiui: ⁊ h satis dicit phs cap. 21. p^a m: ſʒ nō dnr oñsiui re^a ōnis vltimate illate. Dec de p^o.

Quantū ad z^m sit p^a ꝯ hec. vocādo syllm ex hypo thesi ipropie p^a aut z^o modis. ois syllo est ex hypothesi. pʒ ꝯ: q: ois pcedit ex suppōne debite forme syllogistice: ⁊ ēt ex suppōne triū termioꝝ ⁊ dua rū ppōnū put est arg^m in pmis duab⁹ rōnib⁹ factis añ oppo^a. ℂ z^o ꝯ est capiēdo syllm ppe nō ois syll's est ex hypothesi. pʒ. q: multi sunt syll'i q nihil psupponūt nisi expressum in pmissis ad illatione sue 3clusionis. ꝯ p^a ꝯ z^a

Ad rōnes. ℂ Ad p^m pcedit φ ois syllus est ex suppōne triū termioꝝ ⁊c. ⁊ igit est ex hypothesi ipropie: vt dicit p^a ꝯ. ſʒ nō ppe: q: multi sūt qui nō psupponūt nisi illa que virtualr in pmissis sunt expssa. puta pmissos termios ⁊ formā syllogisticā i eis ptētā. ℂ Ad 3^m negaꝰ. φ syll's demratiu⁹ sit ex suppō ne ppe loquēdo. Ad pbationē qn dr φ psupponit suas pmissas: dr pus φ nō pp hoc ds dici ex suppōne ppie put pʒ ex dictis. ℂ Ad 4^m negaꝰ. φ ꝯ est effect⁹ pmis sarū. ꝯ esto φ ēt nō pp̄ter hoc seq̄ret φ syll's ad eam pcedēs: lʒ pcederet ex suppōne suaꝝ pmissaꝝ ēt ppie ex suppōne vt dcm est: q: nō psupponit aliud a pmissis ⁊ ptentis in eis. ℂ Auctoritas phi post oppositū est pro ōne scda. Dec de questione. Questio. XII. Ad p^m Ad 3^m Ad 4^m

ℂ Oē. n. qd oñsiue 3cludiꝰ ⁊c. Ca. decioq̄rto.

Uerit iz^o. Utrꝫ ois syll's est oñsiuus. ℂ Et arguit p^o φ sic. auctorita te phi p^o hui⁹ cap. 20. dicētis. φ oēs sylli ad ipole: ⁊ oēs sylli ex hypothesi sunt ostēsiui. mō nō videnꝰ esse alij sylli q̄ ostensiui ad ipole ⁊ ex hypothesi. g̃ oēs sylli sūt oñsiui. ℂ z^o arguit sic. oēs sylli ex ipole sūt oñsiui. g̃ oēs sylli sunt ostēsiui. oñtia p z^o

ɔ̄ntia tenet per locū a minori. min⁹ eni videt̄ q̄ sylli ad impole sint oñsiui q̄ q̄cūq̧ aliq sylli. añs pbat̄. ois syll's demōstrās suā ɔ̄nē siue pbās est oñsiuus: sꝫ sylli ad impole pbāt seu demōstrāt suā ɔ̄nē. ḡ oēs sūt oñsiui. ɔ̄ntia tenet. maior pꝫ per qd nois. oñdē eni nō videt̄ aliud q̄ pbare. minor pꝫ. nā q̄libet syll's ad ipole pbat ɔ̄dictoriū
Confir⁹ vni⁹ suc pmisse eē vex. ¶ Cōfirmat̄ sic. ois syll's factus in p° mō p̄ᶜ figure est oñsiuus: sꝫ multi eox sunt oñsiui. ɔ̄ña tꝫ. maior pꝫ: q2 nō videt̄ aliqs modus ita euidēter eē oñsiuus sic p̄mus modus p̄ᶜ figure. minor pꝫ de se.

In oppositū est p̄hs cap 14° scdi. vbi distiguit iter syll'z oñsiuū & ad ipole. ¶ Cōfirmat̄ sic. syll's oñsiu⁹ di: eo q̄ ɔ̄nē suā pbat seu euidenter oñdit. mō mlti sylli sūt q ħ nō faciūt. ḡ multi sylli nō st oñsiui. aⁿ pꝫ p qd nois. mior pꝫ: q2 mlti sylli iferūt ɔ̄nes māifeste falsas q̄s nec pbāt: nec euident̄ eē oñdūt ¶ In questione ꝑrimo premittēda sunt notabilia. Secundo respondendum est ad questionem.

Quātum ad p̄ᵐ p° est nōndū. q̄ syll's di oñsiu⁹ zᶜ. vno° pp nec̄itatē illatiōis ɔ̄nis sue. Alio mō: q2 ɔ̄nē suā pbat. p° mō capit̄ syll's oñsiu⁹ a p̄ho p̄ huius i auc̄te allegata i p̄° rōne fcā añ oppᵐ. ¶ z° ē nōndū. q̄ oñsiu⁹ ex pte illationis di dupl'. vno° q2 ɔ̄nē suā isert v̄tute ppa p̄missax sine suppōne alicui⁹ alteri⁹ nō enūerata i p̄missis. Alio° q2 ɔ̄nē isert v̄tute p̄missax & alicui⁹ alteri⁹ suppōnis p̄suppoⁱᵉ. ¶ 3° est nōndū. q̄ ex pte pbōnis syll's pōt dici oñsiu⁹ 3ʳ. vno°: q2 pbat ɔ̄nē suā vltimataꝫ v̄tute p̄missax: aut aliox p se notox: aut admissox a rñdēte. z°: q2 pbat ɔ̄nē suā p̄° illatā. 3° q2 pbat ɔ̄nē suaꝫ p̄° illatā sine aliq̄ sup̄ⁿᵉ nō nūerata in p̄missis. Hec de p̄.

Quātuꝫ ad zᵐ p̄t̄ ponit̄ diuerse ɔ̄nes ex istis distin
ɔ̄clo ctionib⁹ depēdētes: q2 tota qōnis difficultas stat i qd nois & i distictionib⁹ positis. ¶ Quax p̄° est hec. vocādo syllm oñsiuū pp nec̄itatē illatiōis ois syll's est oñsiu⁹. pꝫ p̄° rōne fcā añ oppᵐ & ex alio: q2 nisi de nec̄i
2ᵃ ɔ̄ tate iferret ɔ̄nē suā syll's nō teneret. ¶ z° ɔ̄. caᵈᵒ syll'z oñsiuū pp nec̄itatē illatiōis sine aliq̄ suppōne nō ɔ̄numerata i p̄missis syll's ad ipole: aut ex hypothesi respcū ɔ̄nis vltimate intē⁹ nō dr̄ oñsiui. pꝫ: q2 nō iferūt ɔ̄nē vltimatā nisi v̄tute suppōnis nō cōnumerate in p̄missis.
3ᵃ ɔ̄ ¶ 3° ɔ̄. vocādo syllm oñsiuuꝫ pp ɔ̄nē sue pbōnis multi sylli nō sūt oñsiui. pꝫ: q2 mlti sūt sylli ex p̄missis simplr falsis pcedētes ɔ̄nē falsam iferēdo: & nec eā: nec aliquā
4ᵃ ɔ̄ aliā pbādo. ¶ 4° ɔ̄. capiēdo ħ mō syll'z oñsiuū syll's ad ipole respcū ɔ̄nis p̄ᶜ quā isert nō est oñsiu⁹. pꝫ: q2 ista est
5ᵃ ɔ̄ semp falsa: nec illā pbat. ¶ 5° ɔ̄. capiēdo ħ mō syllm oñsiuuꝫ syll's ad ipole respectu ɔ̄nis vltimate itellecte est
6ᵃ ɔ̄ oñsiuus. pꝫ z° rōne fcā añ oppᵐ: q2 istā semp pbat. ¶ 6° ɔ̄clo. vocādo syllm oñsiuū vi: i pbōnis sine aliq̄ p̄suppositiōe nō ɔ̄numerata in p̄missis. nullus syll's ad impole est oñsiuus. pꝫ ɔ̄clo: q2 syll's ad ipole nihil pbat nisi v̄tute suppōnum in p̄missis nō ɔ̄numeratax. sic pꝫ ex p̄dic
7ᵃ ɔ̄ tis. ¶ 7° ɔ̄. capiēdo ħ mō syllm oñsiuū mlti sylli ɔ̄sueti q videt̄ ɔ̄nē suā pbare nō sūt oñsiui formalr: q2 sylli ɔ̄sueti fiūt sine additione isti⁹ termini qd est in p̄missis p. mō dcm̄ est in p̄° hui⁹: q̄ sine illi⁹ additione sylli non sūt formales. ḡ sine illi⁹ additiōe formalr nō pbāt. igit̄ mlti sylli nō sūt oñsiui formalr: lꝫ adhuc dicant̄ cōiter ostēsiui. ¶ Ex his pꝫ quō diuersimode ois syll's pōt dici ostēsiuus: & multi p̄nt dici nō oñsiui. Hec de scdo.

p̄ᵐ Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā di. q̄ p̄hs cepit ibidē oñsiuuꝫ p̄° mō posito in notabili z°. & sic dictū est in p̄° ɔ̄ne. q̄ ois syll's est oñsiuus. q̄re rō nō pcedit ɔ̄tra aliq̄.
2ᵐ ¶ Ad zᵐ & ad suā ɔ̄firmatiōnē di. q̄ caᵈᵒ syllm oñsiuū p syll'o aliq̄ ɔ̄nē pbāte. oēs sylli ad ipole sūt oñsiui. sic dcm̄ est i 5° ɔ̄ne salē re⁹ ɔ̄nis sue vltimate: & neg⁹ ɔ̄ña q̄ isert̄. ḡ ois syll's ē oñsiu⁹. Et ad pbōnē di q̄ ɔ̄ña nō tꝫ p locū a miori: q2 mlti sūt sylli q simp' nihil pbāt: nec mediate: nec imediate: & tales ħ mō nō sūt oñsiui. ¶ Ad rōnē post oppᵐ di. q̄ p̄ncipalr est pro p̄° ɔ̄ne: & ɔ̄tr p z° 3° 4° & 7° ɔ̄nib⁹. Hec de qōne. Qō. XIII.

¶ In media autem figura & ex oppositis &c. Capitulo decimoquinto.

Consequēter q̄rit̄ 13°. Utx syll's ex oppositis valeat in z° & 3° figuris. ¶ Et arg⁹ p̄ q̄ nō. nā nō valet i p̄° fig°. ḡ i z°: nec i 3°. ɔ̄ña tꝫ: q2 p̄° fig° est potior q̄ aliq̄ aliax. & iō dꝫ magis in ea valere. añs
Confir⁹ est p̄hi i lrā. ¶ Et ɔ̄firmat̄ ɔ̄ña: q2 in z° fig° & 3° hñt pfici & reduci ad p̄mā. ḡ si in p̄° nō valeat in nulla alia vale
z° bit. ¶ z° sic. ois syll's dꝫ eē ex trib⁹ termis ɔ̄stitui⁹. syll's ex oppositis nō ɔ̄stituit̄ ex trib⁹ termis. ḡ nō est bonus.
maior est p̄hi p̄ hui⁹. minor pꝫ: q2 i p̄missis oppositis nō Cap. zl.
sūt nisi duo termini: cū oporteat opposita pticipar̄ vtroq̧ termio. ¶ 3° ois bon⁹ syll's dꝫ eē alicui⁹ vtilitat̄: sꝫ nō
3° videt̄ cui⁹ vtilitatis syll's sit ex oppositis. ḡ nō est bon⁹. aⁿ pꝫ: q2 sic̄ nā nihil facit frustra sic̄ di p̄° celi. ita ars que
32. 3. 4. imitat̄ nāꝫ nihil dꝫ frustra agē. ḡ cū syll's ex oppᵗᶦˢ ɔ̄siderēt ab arte ip̄e dꝫ eē alic⁹ vtilitatis. mior manifesta est.
45.

In oppositum est p̄hs z° huius caplo 15°. ¶ In qōne ꝑrimo p̄mittēda sunt notabilia. Scdo rñdendum est ad questionem.

Quātum ad p̄ᵐ p° est notādū. q̄ syll's ex oppositis di: cuius p̄misse sunt ɔ̄rie seu ɔ̄dictorie. nā subcōtrarie nō possunt eē: eo q̄ ex puris pticularib⁹ nihil sequr. ¶ z° est notādū. q̄ satis est modice vtilitatis ista ptās syllox. nō eniꝫ pbat q̄ ɔ̄clo ei⁹ sit semp falsa: & etiā vna p̄missax: nec ad ipole arguit: eo q̄ syll's ad impole in p̄missis nō capit ambas ptes ɔ̄dictorias: sꝫ solū valet ad ducēdū rñdētem ad manifestū incōueniēs. si enim ɔ̄cedat ambas ptes ɔ̄dictionis seu oppōnis. opꝫ eum ɔ̄riter ɔ̄cedere ppōnē in qua idē de seipso negat: & hoc est manifestum incōueniens. Hec de p̄mo.

Quātum ad zᵐ sit p̄° ɔ̄ hec. q̄ syll's ex oppositis nō p̄° ɔ̄
pōt fieri in p̄° fig°. pbat̄ sic. in p̄° figura p̄misse nō p̄nt eē opposite. ḡ ille syll's in ea nō pōt fieri. ɔ̄ña nō p p̄ᵐ notabile. añs pꝫ: q2 ppōnes opposite debēt pticipare vtroq̧ termio eodē ordie. mō in p̄° fig° p̄misse nō p̄nt pticipare vtroqꝫ termio eodē ordie: eo q̄ mediū subycit̄ i p̄°: & pbat̄ in z°. q̄re nō p̄nt eē opposite. ¶ z° ɔ̄ z° ɔ̄
est. iste syll's nō pōt fieri in aliq̄ mō affirmatiuo alicui⁹ figure. pꝫ: q2 vt dcm̄ est p̄misse ei⁹ debēt eē opposite. mō in affirmatiuis cū ambe p̄misse sint affirᵐᵉ ip̄e ppe non opponunt̄. igr̄ iste syll's in eis nō pōt fieri. ¶ 3° ɔ̄clo. iste 3° ɔ̄
syll's pōt fieri in oib⁹ modis negatiuis z° & 3° fig°. pbat̄ sic. nā pōt argui sic. nulla medicia est studiosa. ois medicina est studiosa. igit̄ nulla medicia est medicia: & ly medicina hēt locū maioris extremitatis & mioris: & ly studiosuꝫ est mediū: vl pōt ɔ̄cludi. ḡ aliqd studiosuꝫ nō est studiosuꝫ. & sic est 3° fig°. & medicia mediū & studiosum supplet locū maioris & mioris extremitatis. eodē mō in pti⁹ sic arguēdo. nulla medicia est studiosa. ḡ aliq̄ medicina nō est medicia: & sic est z° fig°. vel ḡ aliqd studiosuꝫ nō est studiosum: & sic est in 3° figura. vn̄ breuiter in his duab⁹ formis est in opinione syllogiçātis facē syllm in 3° fig°: vel in z°. nā si sulm teneat p medio. tūc est in 3° fig°. si p̄dicatū in z°. vex est q̄ qñ est in 3° figura: tunc q̄tū est ex pte forme ɔ̄cludi dꝫ pticulariter: sꝫ qñ est in z° in vlib⁹ pōt ɔ̄cludi vliter. ¶ 4° ɔ̄clo. p̄missis existib⁹ 4° ɔ̄

ex oppositis valet 2° fig^e maiore particulari: & 3° minore
neg^e. p3: q2 p trāspōnez pmissarū in 2° fig^e fit festino: vel
5ʒ baroco. in 3° felapton ferison vel brocardo. ¶ 5° ꝯ. syllᵐ
ex oppositis termis p aliq̄ supp^o est semp falsū. p3. neg^e
enī in ea idē de seipso. vt mēcⁿ nō est mēcⁿ: & de alijs. & B
mō itelligēda est ꝯclo pbī in lr̄a q̄ dicit hō sylli ꝯclo sem
p est falsa q nō est vex in termis p nullo supp^o. & iō ad-
dēdū est in termis pro aliq̄ supponētib^o. Hec de scdo.

Ad p^m **Ad rōnes.** ¶ Ad p^m negādo ꝯñiā q̄ arg^t. nō va-
let in p^a fig^a. g nec in 2^a. Et ad pbōnez
dī: q lz p^a sit potior q̄ 2ª vel 3^a: tñ pp ordinē medij non
tenētis se ex eadē pte in pmissis ambab^o in p^a fig^a pmisse
Ad ꝯfir nō pñt eē opposite: sz bñ pñt in 2ª vel 3^a. ¶ Ad ꝯfirma-
matōez tionē dī: q lz sylli ex oppositis 2^e fig^e vel 3^e ꝑficiunt per
pmā: tñ in p^a nō manēt sylli ex oppositis pp cām dictā.
Ad 2^m ¶ Ad 2^m dī: q lz in illo syllo nō sunt nisi duo termini
spe distīcti: tñ semp vn^o eox supplet locū duox: & adhuc
Ad 3^m sylls equalēter est ex trib^o termis. ¶ Ad 3^m ꝯcedit ma-
ior & neg^t mior q̄ dī: q ille sylls nō eēt alicui^o vtilitatis.
Sz si petat q̄ sit ei^o vtilitas videat in 2° nobili. ¶ Rō
post oppo^m est p 3ª ꝯne. Hec de qōne. Qō. XIIII.

¶ In principio autez petere est & accipere &c.
Capitulo decimoseptimo.

Consequēter q̄rit 14°. Utx petitio
pncipij peccet ꝯ syllz
p simp^r. ¶ Et arg^r p sic. petitio pncipij peccat
ꝯ syllm dialecticū. g peccat ꝯ syllm simplr.
ꝯña tz: q2 arg^t ab iferiori ad supi^o affirmati-
ue. añs p3: q2 petitio pncipij nihil pbat: lz hēat pbare: &
2° ex ꝯñti peccat ꝯ syllm dialecticū. ¶ 2° sic. illō qō peccat
in mō peccat ꝯ syllm simplr: sz petitio pncipij peccat in
mō. g &c. ꝯña tz. maior p3: q2 ad syllz bonū reqrit debit^o
modus. minor p3 p pbm p elēch. cap 6°. dicētē q oīus fi
gurax palo^m sūt imodificati. mō vna est fig^a petitionis
3° pncipij ibidē cap 5°. g palo^m ei^o sūt imodificati. ¶ 3° il-
lud qō nō ꝯseruat debitas ꝯditiōes sylli peccat ꝯ syllm
simplr: sz petitio pncipij est hō. g peccat ꝯ syllm simplr.
maior nō. mior p3: q2 in syllo bono simplr iferl aliō a q̄-
libet pmissax. in petitione pncipij iferl idē de eodez.
4° ¶ 4° sic. petitio pncipij peccat ꝯ argu^m. g peccat ꝯ syl
logismū. ꝯña tz: q2 sylls est spēs argumētatiōis de īten-
tiōe Petri hispani i 5ª pte sumulax. igil petitio pncipij
nō fuat debitas ꝯditiōes sylli. añs p3: q2 de rōne maio-
ris est q cōponat ex arg^m: & ex ꝯñti q faciat fidez de re
dubia p diffōnē argumti. mō petitio pncipij nihil pbat:
neqz aliq̄ fidez gnāt de re dubia. vt p3 ex diffōne eius.
5° ¶ 5° arg^r sic. petitio pncipij peccat ꝯ idē cōius q̄ ꝯ syllz
dialecticū. vel ēt ꝯ syllz demrātiuū: & nō videl qd sit il
lud nisi sylls simp^r. g peccat ꝯ syllz simplr. ꝯña tz. a^s p3:
q2 bñ est petitio pncipij: q̄ nō peccat ꝯ syllz dia^cm: ēt est
bñ q̄ nō peccat ꝯ syllm demrātiuū & peccās ꝯ demrātiū
nō peccat ꝯ dia^cm: & ꝯ peccās ꝯ dialecticū non peccat ꝯ
6° demrātiū. ¶ 6° nisi sic: de petitiōe pncipij nō deberet B
determiari. añs est ꝯ pbz 2° hui^o: & tz ꝯña: q2 B ꝯsideral
de syllo simplr: & non de syllo pbatiuo. igil sil^r de illis
qui nō peccāt ꝯtra syllm simplr debet hic determiari.
p° **In oppositū** arg^t. arg^o que sit in bono mō & fi-
gura nō peccat ꝯ syllm simplr: sed
petitio pncipij est hō. g nō peccat ꝯ syllm simplr. maior
nō. q2 ad bonū syllm sufficiūt debiti modi & fig^a. minor
p3: q2 in multis bonis formis syllogisticis petil pn^m q̄ñ
2° arg^t a min^o noto ad magis notum. ¶ 2°. petitio pncipij
nō deficit nisi in pbādo. mō ad syllm simplr nō reqrit
pbatio. g petitio pncipij nō deficit a syllo simplr. totus

pcessus est not^o de se. ¶ 3° sylls pcedēs ex falsis nō pec 3°
cat ꝯtra syllz simp^r. g nō pcedēs a min^o notis ad magis
nota. ꝯña tz p locū a minori. añs p3 p pbz 2° huī^o. ¶ 4° 4°
sylls circularis est semp bon^o syllus: & tñ stat l aliq̄ tali eē
petitionez pncipij. g &c. ꝯña nō. p^a ps añis est pbī in lr̄a
cap 5°. & 2^a ēt est manifesta: q2 ꝯtigit si in p° syllo pmisse
erāt notiores ꝯne q in syllo scdo: circulari videlicet pe-
tal pncipiū: & eo q pcedit a min^o notis ad magis notū.
¶ In questione Primo premittēda sunt notabilia. Se-
cundo ad questionem est respondendum.

Quantū ad p^m p est notandū. q petitio pncipij dī
petitio ꝯnis sine eius pbōne. & iō dī peti-
tio pncipij: q2 ꝯclo sit finis argumētationis: & finis pnci
pij est in itētione 2° me^a. & 6° ethicox. iō ꝯclo est pn^m in
intētiōe: & iccirco petitio ꝯnis dī petitio pncipij. & iō de-
scribil petitio pncipij sic gnālr est pcedē in arg^o ab eo-
dē ad idē: seu a min^o noto ad magis notū. Si autē alijs
modis capial de B vide in sequēti qōne. ¶ 2° est notā-
dū. q 2^e est petitio pncipij. vna dī petitio pncipij statis:
& est qua ex eodē iferl idē: vt si argueret sic. hō currit.
igil hō currit. alia est nō stati: & est q̄ ex aliq̄ min^o noto:
aut eque ignoto iferl aliud: vt si argueret sic. sor. est su-
sceptibilis discipline. g hō est susceptibilis discipline.
¶ 3° est nōn^m. q peccare pp̄e est eē obligatū alicui: & in
illo eodē deficere: & B mō nō capil hic: q2 argumētatia
& res numerate in nullo obligant pp̄e loquēdo. Alio^o dī
methaphorice peccare. apparēs fuare ꝯditiōes alicui^o &
istas nō seruans vel aliquā eax. Hec de p° articulo.

Quantū ad 2^m sit p^a ꝯ B. Petitio pncipij stati si q̄ñ p^a ꝯ
q2 appeat sylls peccat ꝯ syllm simp^r. p3 3^a
rōne fcā an̄ oppo^m: & ex descriptione iaz posita: q2 appet
fuare ꝯditiōes sylli simplr: & in B peccat: eo q nō iferl
aliō ab añte seu vna pte ei^o. ¶ 2ª ꝯclo. hō petitio pncipij 2^a ꝯ
nō peccat ꝯtra syllm pbatiuū. p3: q2 iā nulli appet pba-
re: eo q ab eodē ad idē pcedit. ¶ 3ª ꝯclo. petitio pncipij 3^a ꝯ
nō stati: dū tñ fiat in debito mō & figura: peccat ꝯ syllm
simplr. p3 p rōnes post opp^m factas spālr: q2 obfuat oēs
ꝯditiōes ad syllm simplr reqsitas. ¶ 4^a ꝯ. hō petitio pn 4^a ꝯ
cipij peccat ꝯ syllm pbatiuū. p3: q2 appet pbare & nō p-
bat: eo q ex eque vel magis ignoto pcedit. Hec de 2°.

Ad rōnes. ¶ Ad p^m rndel negādo ꝯñiam q̄ arg^t. Ad p^m
peccat ꝯ syllz dialecticū. g peccat ꝯtra
syllm simplr. nā B qō est peccare icludit negōnē. est enī
tātū dicē sic nō fuare debitas ꝯditiōes sylli. mō nō se-
quil. petitio pncipij nō obfuat debitas ꝯditiōes dia^ci. g
nō seruat debitas ꝯditiōes sylli: & eo q arguil ab iferiori
ad supius cū distributiōe. Et ad pbōnē p3. q nō arguil
affir^e. ¶ Ad 2^m ꝯcedil maior: & negal mior: q petitio Ad 2^m
pncipij peccet in mō. Et ad pbm p elēchox dī. q itelle-
xit q oēs palo^m oium figurax sūt imodificati. s. a syllo
pbatiuo dūtex: sz nullo mō a syllo simp^r. ¶ Ad 3^m dī. Ad
q sīqd ꝯcludat B p p^a ꝯne. ¶ Ad 4^m dī. q argumēta- Ad
tio q̄nqz capil large p oī ꝯña bona: & sic ei^o spēs sūt syllo
empti^ma &c. & sic neg^t añs q petitio pncipij peccet ꝯ ma-
iorē: dū tñ fiat i debito mō & fig^a. & ꝯce^e ꝯña. Et ad pbō-
nē dī. q Petrus hispan^o accepit hic maiorē large p ꝯne
bona. Alio^o capil stricte p argumētatiōe pbatiua: & sic
nō capil a Petro hispano: & ꝯcedil añs: & neg^t ꝯña q̄ in-
ferl. g peccat ꝯ syllm. Et ad Petrū hispanū dī q sylls
empti^ma &c. nō sūt spēs argumētatiōis B mō accepte tñ
si restrīgal sylls. i. sylls pbatiu^o. empti^ma l empti^ma pba-
tiuum: & sic de alijs. ¶ Ad aliā ꝯcedil. q peccat ꝯtra ali- Ad
qō cōius q̄ sit sylls dialectic^o vel demrātiuus: hic tñ nō
nō est sylls simplr: sz sylls pbatiuus. ¶ Ad 6^m dī. q de Ad
ea hic determinal: nō q2 peccat ꝯtra simplr: sed q2 pec-
cat

eat cōsus q̄ est syll's dialectic⁹ vel demr̄atiuus. mō hu-
ius artis est ꝯña idifferēter ispiciēda syll'm dialecticū et
demr̄atiū determinare: qꝛ iuestigare. ¶ Rōnes post opp^m
sunt p ꝯne 3°. Hec de qōne: et sic sit finis. Qō. XV.

¶ In pdicatiuo aūt syll'o et in tertia et in prima figura et c̄. Caplo decimoseptimo.

Onsequenter q̄rit 15°. Utrꝫ respectu p̄missē affirmatiue possit peti pn^m in 2° fig^a. ¶ Et arg^r p̄ q̄ sic. respectu cuiuscūqꝫ p̄misse que pōt eē minus nota q̄ ꝯcl'o pōt peti pn^m in 2^a fig^a: sꝫ p̄missa affir^a in 2^a fig^a pōt ita eē min⁹ nota q̄ ꝯcl'o sicut p̄missa neg^a. ĝ pōt respectu ei⁹ peti pn^m in 2ª figura. maior nota est per gd nois: et minor pꝫ de se. ¶ 2° respectu p̄misse que pōt syllari circulariter ex ꝯne in 2ª fig^a pōt peti pn^m: sꝫ affir^{ua} pōt syll'ari circulariter ex ꝯne in 2ª figura. ĝ respectu eius pōt peti pn^m. ꝯñia tenet. maior pꝫ per ph'm in l'ra cap 17°. et minor per eūdē cap^m 3^m.

In oppositum est philosophus capitulo 17°. ¶ In qōne p° premittēda sūt notabilia. Scdo r̄ndendum est ad questionem.

Quantum ad p^m p̄ est nōn^m. q̄ petitio p̄ncipij qn̄qꝫ capit^r large: et diffinita est in pcedēti q. Alio° capit^r stricte et a ph'o in l'ra. et est qn̄ ex eodē infert^r idē: vt ex ppōne min⁹ nō que p ꝯnē deberet pbari ifert^r illa ꝯ. vbi gr̄a. si b. possit pbari p. a. arguēdo. a. est. ĝ b. est. si tūc eē ex. b. a. iferat^r arguendo. b. est. igr̄. a. est. est petitio p̄ncipij. nā videt^r peti ꝯ: qd pꝫ. si pbet^r. b. pbabit^r enī sic. a. est. igit^r. b. est: et vltra. b. est. igit^r. a. est. ĝ de p° ad vltimū. arguit^r. a. est. ĝ. a. est: et v'tualr ex eodē infert^r idē. ¶ Ex q̄ seq^r correlarie. q̄ i syll'o solū respcū illi⁹ p̄misse pōt peti pn^m que ex ꝯne pōt circulariter syll'ari et pbari. pꝫ. nā solū illa per ꝯnē nata est pbari. ¶ 2° est nōndū. q̄ p̄missa affirmatiua nō pōt formalr syll'ari circulariter ex ꝯne. pꝫ: qꝛ ꝯ est neg^a. mō ex ꝯne neg^a formalr non syllogiçat^r affirmatiua. et B est prius dem̄. Hec de p̄mo.

pclo Quantū ad 2^m sit p^a ꝯcl'o hec. Capiēdo petitionem p̄ncipij large respectu p̄misse affir^{ue} pōt eē petitio p̄ncipij in 2ª fig^a. pꝫ per rōnē p^{am} añ oppo^m factā.

2° ꝯ ¶ 2^a ꝯ. q̄ capiēdo petitionē p̄ncipij stricte respcū p̄misse affir^{ue} nō pōt eē petitio p̄ncipij in 2ª fig^a. pbat^r. naꝫ in 2ª fig^a ꝯcl'o est semp neg^a. ĝ ex ea non pōt p̄missa affir^{ua} formalr syll'ari circulariter. ꝯña tꝫ per 2^m notabile: et vltra. ĝ respectu ei⁹ non pōt in 2ª fig^a peti pn^m. ꝯñia tenet per p^m notabile et eius correlarium. Hec de secundo.

Ad p^m Ad 2^m Ad rōnes. ¶ Ad p̄maꝫ dr̄. q̄ est p p^a ꝯne. ¶ Ad 2^m dr̄. q̄ lꝫ p̄missa affirmatiua possit circulariter syllogiçari ex ꝯne neg^a: tn̄ B nō est formalr. et ideo de tali syll'o circulari non curat ph's in cap 17°. et merito: qꝛ formalr nil pbat. ¶ Rō post opp^m est p ꝯne 2^a: qꝛ istaꝫ itellexit ph's. Hec de qōne. Qō. XVI.

¶ Non propter hoc autem accidere falsum. Capitulo decimooctauo.

p Onsequēter querit^r 16°. Utrꝫ non pp̄ter B accidere falsum solūꝫ in syll'is ad ipōle repiat^r. ¶ Arg^r p° q̄ repiat^r in alijs syll'is: et B sic. p̄missa vera repit^r in alijs syll'is: et illa erit nō pp B accidere falsum. ĝ nō pp B accidere falsum repit^r in alijs syll'is. ꝯñia nō. añs pꝫ de se. minor declarat^r: qꝛ pp p̄missaꝫ verā nō accidit falsūꝫ. igit^r ipa est nō pp B accidere falsūꝫ. ꝯña tꝫ p gd nois. et añs est de se notū. ¶ 2° sic. i syll'o demr̄atiuo oñsiuo quelibet p̄missaꝫ est nō pp B accidere falsūꝫ. ĝ nō tm̄ in syll'is ad ipōle repit^r nō pp̄ter B accidere falsūꝫ. ꝯña tꝫ. añs pꝫ: qꝛ in illa demr̄atione. nullū falsūꝫ accidit pp aliquā p̄missaꝫ. igit^r quelibet p̄missaꝫ est nō pp B accidere falsūꝫ. ¶ 3° idē est nō pp B accidere falsum: et nō cā vt cā. ĝ etiā in ea repit^r nō pp̄ter B accidere falsum. ꝯñia nota. maior manifesta est de se. minor pꝫ. si in syll'o oñsiuo cū p̄missis de necitate ꝯnē iferētib⁹ enumeret^r alia p̄missa nihil faciens ad ꝯnis illationē: ꝯstat q̄ illa erit nō cā vt cā. 3°

In oppositūꝫ est ph's in isto secūdo caplo 18°. ¶ Ista qō est facilis et soluit^r per gd nois. Et ideo hoc est p̄mo ponēdum. 2° r̄ndendum est ad questionem.

Quantum ad p^m p̄ est nōndū. q̄ ista nō pp B accidere falsum. est vna oio infinita ꝯueniēs oi rei mūdi: pp̄ter quaꝫ nō accidit falsūꝫ: vt lapidi ligno: et alijs h'⁹ falsē sic iacet. pbatio est. signato lapide vel alio h'⁹ ꝯstat q̄ ipm est pp B accidere falsum. vel nō pp B accidere falsūꝫ: eo q̄ iter terminos ꝯdictorios nō est mediū. mō falsūꝫ est q̄ lapis sit pp B accidē falsūꝫ. ĝ verꝫ. ¶ Ex quo seq^r 2°. q̄ ista ppō est trūcata et exponenda alr q̄ iacet: sic. s. accidere. i. sequi falsum: et. nō pp̄ter hoc demr̄ando per ly hoc. p̄missam que ponit^r tanq̄ cā illationis ꝯnis false: et nō est cā. Hec de primo.

p^a ꝯ His p̄missis sit p^a ꝯ hec. q̄ in syll'o oñsiuo pcedēte ex veris nō inuenit^r pp B accidere falsum. pꝫ: qꝛ in tali ꝯcl'o est vera. mō iuxta expōnē ipsi⁹. mō pp accidere falsum solū repiri vbi ꝯcl'o est falsa. ¶ 2^a ꝯ. in fine ad ipōle nō supfluo nō repit^r nō pp B accidere falsum. pꝫ: qꝛ ex quo ipe nō est supfluus ibi nō ponit^r aliq̄ p̄missa qn pp eā ꝯcl'o inferat^r. ĝ nulla eaꝫ est nō pp̄ter B accidere falsūꝫ. ꝯñia tꝫ. añs notūꝫ est de se. 2^a ꝯ

3^a ꝯ ¶ 3^a ꝯ est r̄nsalis. q̄ solū in syll'o ad ipōle supfluo inuenit^r nō pp̄ter B accidere falsūꝫ vt hic. oē ꝯriū corruptiōi est gnō. vita est ꝯria corruptiōi: et vita et aīa sunt idē. ĝ vita est gnō. ꝯñia est falsa. ĝ ista. aīa et vita sūt idē: et in ꝯsilibus. pbat^r: qꝛ in syll'o oñsiuo nō repit^r: sꝫ solū in syll'o in quo ex falsitate ꝯnis iterimit^r vna p̄missaꝫ. mō B est solū in syll'o ad ipōle: et nō nisi in supfluo. nā opꝫ accidere vnā 2^{am} p̄missam que nō est cā illationis ꝯnis false: ac si pp̄ter ipsam sequeret^r ꝯcl'o falsa: et ex ꝯñti syll'is in ea est supfluus. q̄re pꝫ q̄ nō pp̄ter B accidere falsūm in solis syll'is ad ipōle supfluis repit^r. ¶ Sed dicet qs que premissaꝫ in syll'o iā posito est non pp̄ter hoc accidere falsum. ¶ R̄ndeo q̄ 3^a. s. hec. aīa et vita sunt idē: qꝛ si omitteret^r nō minus ꝯclusio falsa sequeretur.

Ad p^m et 2^m Ad rōnes. ¶ Ad p̄mas duas r̄ndet^r q̄ bñ arguūt hāc oionē nō pp̄ter B accidere falsūꝫ. s. ꝯuenire p̄missis veris: qd nō est incōueniēs: qꝛ ēt ꝯuenit lapidi et ligno: sꝫ nō pbāt q̄ accidere falsūꝫ: et nō pp B alicui p̄misse vere in syll'o oñsiuo seu demr̄atiuo ꝯueniat: et ille due nō arguūt ꝯ dicta. ¶ Ad 3^m dr̄ q̄ lꝫ nō cā vt cā sit supfluus ad nō pp B accidere falsūꝫ: tn̄ nō opꝫ q̄ si nō cā vt cā inueniat^r in syll'o oñsiuo pp ignorātiā argumētatiōis sic exēplificat ph's 8° top. q̄ ēt sic inueniat^r in eis nō pp̄ter accidere falsūꝫ. nā vt dem̄ est solū repit^r in illis in qbus infert^r ꝯclusio falsa: et ex falsitate ꝯnis iferatur vna premissaꝫ. ¶ Ratio post oppositūꝫ arguit pro conclusione 3^a et c̄. Ad 3^m Cap. 7° Questio. XVII.

¶ Nihil eniꝫ pbibet scietē: qm̄. a. toti. b. inē et rursuꝫ B. c. putare nō inē. Caplo vigesimo.

Onsequēter querit^r 17°. Utrꝫ idē de eodē posset simul hēre opiniones ꝯrias. ¶ Et arguit^r p° q̄ sic. nō idē iudicat sensu solēꝫ eē pedalis q̄ntitatis: et itellectu eū eē maiorē tota terra: imo p

non esse pedalis qͣtitatis pcise: ⁊ iste sunt opiones ꝯrie.
2° qre igit̄ seq̄t̄ .añs pro q̄libet pte videt̄ notū de se. ¶ 2°
qr phs dixit p̄ ethi°. mot⁹ incōtinētiū sūt ad ꝯria. ḡ ipsi
solū voluptuoso pposito sil' hñt opiones ꝯrias: qr nō vi
3° det̄ quō alias mot⁹ ipsoꝝ eēnt in ꝯria. ¶ 3° in volunta
rio mixto sic est pycere merces in mari cā salutis tpe
piclitationis idē assentit duob⁹ ꝯrijs. igit̄ ⁊c. ꝯñtia tȝ: qr
Coll̄.9. opinio ꝯrioꝝ sunt ꝯrie 4° metaph. añs pȝ: qr talis py
ciens assentit isti. bonuȝ est pycere merces in mari: qd
pȝ: qr alias nō faceret: ⁊ isti. bonū est saluar̄ merces. mō
iste ppōnes sūt ꝯrie. Qꝫ aūt 2° assentiat pȝ: qr al's nō eēt
4° piectio merciū in mare mixta cū volūtario. ¶ 4° incō
tinēs faciēs actū incōtinētie assentit duob⁹ simul ꝯrijs.
ḡ ⁊c. ꝯñtia tȝ vt p̄us. añs pbat̄: qr talis assentit huic. nul
lū malū est faciēdū: qr si sibi pponeret̄ eā ꝯcederet: ⁊ sil'
huic. aliqd malū est faciēdū: qd pbo: qr actu opat̄ mani
festū. puta actū incōtinētie: ⁊ nō operet̄ euȝ nisi iudica
ret eū esse faciendū. ergo iudicat actu aliqd manifestuȝ
3. aie. 29 eē faciendū. ¶ 5° qr phs dicit 3° de aīa. q̄ simul sensus in
bet psequi ppter ipm iā p̄sens. s. ppter delectabile op
positū. itellect⁹ aūt futuris semp retrahere iubet ⁊ non
psequi: ⁊ sic idē hō ppter illa iudicia demōstrato dele
ctabili pposito assentit simul ꝯtrarijs. igitur ⁊c.

In oppositum est phs 2° hñi° cap. 20. vbi vult. q̄ ꝯria iudicia simul in eodē nō
pñt existere. Itē si sic aliqs posset mēte assentire opposi
4° me° 9° to p̄mi p̄ncipij. ꝯñs est ꝯ phm 4° metaph. ⁊ pbat̄ ꝯñtia:
qr si de eodē hēt iudicia ꝯria vel opiones ꝯrias: cuȝ ille
nō dicant̄ nisi qr sunt ppōnum ꝯriaꝝ vel ꝯdictoriaꝝ.
aliqs sic opinat̄ ambas ꝯtrarias vel ambas ꝯdictorias:
igitur opinatur p̄mum oppositū primi p̄ncipij.
¶ In qōne Primo premittenda sunt notabilia. Secun
do respondendum est ad questionem.

Quātum ad p̄m p̄ est nōndū. q̄ ppōnes ꝯrie seu ēt ꝯdictorie hñ pñt eē sil' in eodē itellectu.
pbat̄. al's hō nō posset formare in mēte sua disiunctiuā
cōpositā ex ptib⁹ ꝯdicētib⁹ vel ꝯrijs. si enī pōt seq̄tur q̄
ambe ꝯrie sunt sil' in intellectu suo formata ppōne: ⁊ ex
alio alias nō posset hō formare syll'ȝ ex oppositis i mēte
sua: qd itēꝝ est falsuȝ: ⁊ tȝ ꝯñā: qr ꝯ sylli ex oppositis nō
seq̄t̄ nisi ex ambab⁹ p̄missis simul sūptis oppositis. si igr̄
ista sil' nō pōt formare: nec hēe in itellectu: nec ꝯñes syl
logistice pōt iferre. 3° expīētia docet. q̄ qñcūqȝ dubita
m⁹ de aliq̄ pposito formam⁹ vtrāqȝ ptē i mēte nr̄a: vt vi
deam⁹ que pȝ sit pbabilior. igr̄ pȝ q̄ ꝯrie ppōnes seu ꝯ
Coll̄°. dictorie hñ pñt sil' eē in eodē itellectu. ¶ Ex q̄ seq̄t̄ cor
relarie. q̄ ppōnes ꝯrie seu ꝯdictorie nō repugnāt q̄ ad
eē sil' in subto: sȝ solū repugnāt q̄ ad eē veꝝ: aut q̄ ad ali
quē assentire vtriqȝ ipsaꝝ. ¶ 2° est nōn̄m. q̄ opiones seu
4° me° 9° assensus ppōnū ꝯriaꝝ: aut ꝯdictoriaꝝ sūt ꝯrie. pȝ 4° me
taph. in lr̄a. ⁊ iō posset assignari. ista sūt ꝯria q̄ gradualr
distāt ⁊ mutuo se expellūt in subto: sȝ opiones ꝯriaꝝ seu
ꝯdictoriaꝝ sūt hō. ḡ sūt ꝯrie. maior pȝ p diffōnē ꝯrioꝝ.
minor declarat̄: qr manifestū est q̄ opiones tales gradua
liter distant: eo q̄ suscipiunt magis ⁊ minus: ⁊ q̄ mutuo
se expellāt. patet: qr adueniente opione de vna parte cō
tradictionis cessat reliqua ⁊ econtra. Hec de p̄mo.

p̄° ꝯ Quātum ad 2m̄ sit p̄° ꝯ hec. Aliqs posset sil' opinari ambas ptes ꝯdictionis in suis p̄missis il
las formalr̄ inherētib⁹. pȝ de illo q in disputatiōe redu
cit̄ ad redargutionē. talis enī assentit p̄missis vnā ptē
iferētib⁹: pp qd istā ponit: ⁊ ēt assentit p̄missis iferētib⁹
2° ꝯ oppositā ptē: qr alias p eas nō redargueret̄. ¶ 2° ꝯ. ali
qs pōt hñ assentire vni oppositoꝝ actu: ⁊ alij in suis p̄n
3° ꝯ cipijs. pȝ. sic p̄cedēs. ¶ 3° ꝯ est. aliqs pōt assentire vni ꝯ

dictorioꝝ actu ⁊ alteri in hītu. pȝ de opib⁹ icōtinētiū. In
actu enī hñ iudicāt ⁊ assentiūt huic. nō est fornicādum:
actu tñ stāte isto hītu hñ iudicāt ⁊ assētiūt huic. cū hac
est fornicādū: ppter qd ⁊ fornicant̄: sȝ q̄ cognitio hitua
lis maneat cū actuali pȝ. stati enī post actū cessantibus
passiōib⁹ penitēt pp cognitionē habitualē tūc ad actus
deductā. ¶ 4° ꝯ ⁊ vl'is est hec. nō est pōe eūdē am 4° ꝯ
bas ptes ꝯdictiōis seu ꝯrietatis actualr̄ ⁊ formalr̄ in se
opinari sil' ⁊ semel. pȝ p 2m̄ nōbile: qr opinio talium sunt
formalr̄ ꝯrie. q̄re sil' nō pñt stare in eodē itellectu: ⁊ etiā
patet per rōnes adductas post oppositū. Hec de scdo.

Ad rationes. ¶ Ad p̄m̄ di̇ fm aliquos q̄ post q̄ homini est notū solē eē maio Ad p̄m
ris qͣtitatis q̄ pedalis. puta eē maiorē tota terra. q̄ tūc
ampli⁹ sensus nō iudicat solē eē pedalē: eo q̄ iudiciū po
tētie supioris corrigit mediū sensus. s. iferioris potētie:
q̄ si sit veꝝ ē hñ du̇m̄: ⁊ credo magis q̄ nō. iō alr̄ di̇ ꝯce
dēdo q̄ sensus ēt in astrologo sciēte solē eē maioris qͣti
tatis q̄ sit tota terra iudicat solē eē qͣtitatis bipedalis:
sȝ nō seq̄t̄. ḡ ille astrologus opinat̄ sic eē seu assentit illi
iudicio. nō sic per potētiā supiorē ꝯrigit sensum decipe
ppter nimiā distātiā. ⁊ iō iudicio sensus nō assentit: nec
opinat̄ si sic sensus iudicat. ¶ Ad 2m̄. s. ad phȝ p̄ ethi° Ad 2°
di̇ q̄ voluit mot⁹ incōtinētium eē ad ꝯria distinctis tē
tpib⁹. nā exñ passionē iudicāt vno°: ⁊ in passiōe sepatim
per eā iudicāt alio°: ⁊ sic mot⁹ eoꝝ sunt in ꝯria: nunqͣ tñ
actualr̄ assentiūt vtriqȝ oppositoꝝ formalr̄ in se. ¶ Ad Ad 3°
3m̄ di. q̄ sic pyciēs merces in mare nō sil' vtriqȝ opposi
toꝝ assentit. Et ad pbōnem ꝯcedit̄ q̄ assentit huic. mer
ces sūt pyciēde: sȝ negat̄ q̄ pro eodē assentiat huic. mer
ces sūt saluāde. nā qͣdiu illi assentiret nūqͣ merces py
ceret: sȝ hñ pro isto tūc hñ displicet sibi merces nō pos
se saluari vna cū vita sua. ⁊ iō merces pyci est volunta
riū mixtū cū inuolūtario. puta cū magna displicētia de
amissione caꝝ. simplr̄ tñ loquēdo est volūtarium: eo q̄
ipm vult: ⁊ pro eodē tunc suū oppȯm nō vult: ⁊ de h ma
gis spectat ad 3m̄ ethi°. ¶ Ad 4m̄ negat̄. q̄ incōtinēs si Ad 4°
mul assentiat duob⁹ oppositis. Ad pbōneȝ admittat̄ q̄
assentit huic. nullū malū est faciendū: admittat̄ etiā q̄
eodē tpe opat̄ actu malū: sȝ negat̄ q̄ tūc pro eodē assen
tiat huic. aliqd malum est faciēdum. Ad pbatiōnē ne
gat̄ ꝯñtia. qua ifert̄ incōtinēs facit malū. ḡ incōtinens
assentit huic. aliqd malū est faciendū, ⁊ hoc est: qr lȝ in
cōtinens malū faciat: tñ ipm nō facit rōne mali: imo tē
pore quo ipm facit ⁊ facere eligit iudicat ipm eē bonuȝ
ppter delectationē ei annexaȝ: aut aliqd hō. de isto ma
gis spectat ad 7m̄ ethicoꝝ. ¶ Ad vltimam di̇. q̄ auctas Ad 5°
tertij de aīa est vera. s. q̄ sensus aliqñ iclinat̄ ad prose
quēdum ppter sequens delectabile. Ratio aūt intelle
ctus inclinat̄ ad idē fugiendum ppter turpitudinē seu
malitiā ei annexā: ⁊ istud cōius in se experit̄: cuȝ nunqͣ
hō assentiat his duob⁹ simul. hoc est psequēdum, ⁊ hoc
est fugiendū. in ppria forma actualr̄ ppositis: sȝ cū in
clinationes sunt nimis fortes. tūc hō deliberat se: ⁊ nul
li parti assentit. si itellectus fortior: tunc homo assentit
parti negatiue. s. illud nō esse psequendum: seu esse fu
giendū. Si vō sensus. tunc ratio succūbit ⁊ hō assentit
huic. hoc est psequendū. ¶ Rōnes post oppositū sunt
pro vltima conclusione ⁊c. Questio. XVIII.

¶ In eodem capitulo mota est questio.

Consequēter queritur 19°. Utrum possibile sit aliquem
scire ⁊ dubitare idem. ¶ Arguit̄ p̄mo q̄ sic. p̄
capta ista ꝯtradictiōe. rex sedet. nullus rex
sedet. arguitur sic. sortes scit alterā istarum
esse

esse verã: ⁊ nullã istaꝝ esse verã.ergo idez sor.scit ⁊ non
scit: ⁊ eadẽ rõne idẽ põt scire ⁊ dubitare.ↄñtie sũt note.
pro declaratione añtis suppono ꝙ sorti lateat que istaꝝ
sit vera.tũc ꝓbaṫ p͛ pars.nõ sor.omne veꝝ scit eẽ veꝝ.
altera istaꝝ est vera.ḡ alterã istaꝝ scit esse verã.discur/
sus est in dary. ⁊ maior pz.qꝛ sor.scit istã.omne veꝝ est
veꝝ: ⁊ sciendo illã: de quolibet vero hẽt sciam: ⁊ ipm est
veꝝ: qd̕ ꝓbaṫ.nã vel de aliquo hẽt sciaz ⁊ de aliquo nõ:
vel de nullo: vel de oĩ. Si dicaṫ ꝙ de oĩ vero hẽt sciam
ꝙ ipm est veꝝ.tũc habeṫ ꝓpositũ.nõ põt dici ꝙ de ali/
quo ⁊ de aliquo nõ: qꝛ ꝓpõ indifferẽter sigñat oĩa vera.
⁊ iõ qua rõne per eius sciaz habeṫ notitia de vno vero
qd̕ est veꝝ: hẽbiṫ ⁊ de alio quocũqꝫ. Nec põt dici ꝙ de
nullo: qꝛ ex quo ly veꝝ oĩa vera sigñat: in sciẽdo ꝓpõnẽ
hẽbiṫ scia de al q̊ vero.minor sylli pz: qꝛ iste sũt due ↄ̄di
ctorie: quaꝝ semꝑ altera est vera.igiṫ pz.p͛ pars añtis
declaraṫ: qꝛ quacũqꝫ istaꝝ accepta.sortes dubitat eã eẽ
verã: ⁊ ex ↄñti nescit eã eẽ verã.idẽ pz iductiue.istã.rex
sedet.nescit eẽ verã: silr ⁊ istã.rex nõ sedet.nescit eẽ ve/
2° rã.qꝛ nescit qd rex faciat per casum.¶ 2° stat ꝙ aliquis
hãc mulã demõstratã sciat esse sterilẽ: ⁊ eãdem dubitet
esse sterilẽ.ergo stat ꝙ aliqs sciat idẽ ⁊ dubitet.ↄñtia te
net. ⁊ añs patet posito casu tali.ꝙ sor.sciat hãc.oĩs mula
est sterilis: ⁊ ꝙ hãc mulaz credat forte ꝓpter grossitiem
sui vẽtris esse pregnantẽ.tũc in sciendo istam.oĩs mula
est sterilis.hãc mulã scit esse sterilez.nã per eã de omni
mula sciam hẽt ꝙ sit sterilis.ḡ patet p͛ pars: sed ꝙ sor/
tes simul dubitet hãc mulã esse sterilem.patet: qꝛ hanc
mulã credit eẽ pregnantẽ.ergo dubitat: vel ignorat eaz
esse sterilẽ.ꝙ aũt mulã credat eẽ ꝑgnantẽ.patet arguen
do expositorie.hoc credit esse ꝑgnans per casuz.hoc est
3° hec mula.igiṫ hãc mulam credit esse pregnantẽ.¶ 3° si
numerus denarioꝝ fuerit binarius: ⁊ lateat me hoc.ar/
guit sic.numeꝝ denarioꝝ in bursa platonis scis esse pa/
rem: ⁊ eundẽ numeꝝ dubitas esse parẽ.ergo scis ⁊ dubi/
tas.ↄñtia tenet. añs pro p͛ pte patet: qꝛ oẽm binarium
scis eẽ parẽ in sciendo hãc.oĩs binarius est par. iste nu/
merus denarioꝝ est binarius.igiṫ ⁊c̃.pro 2ª pte patet: qꝛ
si tibi ꝓponaṫ.est numerus denarioꝝ in bursa platonis
par.rñdeṫ per casuz.dubito: qꝛ latet te an sit par vel im/
4° par.¶ 4° naturaṫ semꝑ phs scit hãc.omne qd̕ fit fit ex
subiecto ꝑsupposito: ⁊ eandez dubitat.igiṫ idẽ scit ⁊ dubi/
tat.ↄñtia tenet. ⁊ añs pro p͛ pte patet: qꝛ illa demõstraṫ
physi p͛ physicoꝝ: vel saltẽ notificaṫ.pro 2ª parte pz.arguiṫ.p͛
me.65. cã posset facere oẽs res que fiunt sine subiecto ꝑsupposito:
vt notũ est ex veritate: ⁊ dubiũ est naturali pħo.hãc ita
fecit.igiṫ cũ naturalis phs vtrãqꝫ istaꝝ sciat ex ↄñti du
5° bitare hẽt omne qd̕ fit ex subiecto ꝑsupposito. ¶ Ultimo
idẽ põt apparere tibi simul ⁊ semel homo ⁊ nõ homo.
igiṫ idẽ potes scire ⁊ dubitare.ↄña tenet: añs ꝓbaṫ.sup/
posito ꝙ sortes videaṫ in cãpis: ⁊ ꝓpter distãtiaz creda
tur ipm esse dumũ.tunc arguiṫ sic.homo ipse sor.appa/
ret tibi homo ⁊ apparet tibi non homo.igiṫ idẽ simul ⁊
semel apparet tibi homo ⁊ non homo.ↄñtia tenet.ma/
ior patet: qꝛ oĩs homo apparet tibi homo: eo ꝙ hec appa
ret tibi vera.oĩs homo est homo.sortes est homo. ergo
sortes apparet tibi homo: sed ꝙ etiam appareat tibi nõ
homo eodem tempore patet: qꝛ apparet tibi dumus.igi
tur apparet tibi non homo.igitur ⁊c̃.

In oppositum arguiṫ. Implicat nihil idez est
scire ⁊ dubitare.ergo nihil idẽ
scis ⁊ dubitas.ↄñtia est nota. añs pz: qꝛ seqtur scis hoc.
igiṫ nullã habes formidinẽ de isto: ⁊ vltra dubitas hoc
idez.ergo habes formidinẽ de ipso ⁊ eius opposito.mõ
hẽre formidinẽ ⁊ nõ habere formidinẽ de eodẽ sunt
duo ↄtradictoria.¶ In oppositũ est phs etiam cap̃.20.
¶ In ista q̃one erũt duo articuli. In p͛ videbiṫ de quesi/
to. In 2° videbiṫ de hoc qd̕ tãgiṫ in argumẽto.s.vtrum
idem possit apparere homo ⁊ non homo.

Quãtum ad p͛m p͛mo est notãduz.ꝙ duplex est sci/
tum ⁊ dubitatuz quãtum spectat ad pre
sens.aliqd̕ enim est scitũ ꝓpinquũ: ⁊ dubitatum ꝓpin/
quum: ⁊ vocaṫ ꝓpositio scita ⁊ dubitata.aliud est scitũ
vel dubitatũ nõ ꝓpinquũ est terminus positus: vel du/
bia: vel res significata per ꝓpositionẽ scitam: vel dubiã.
¶ 2° est notãdum.ꝙ de eadẽ re: seu de eodẽ termino be
ne habeṫ scientia ⁊ dubitatio per diuersas ꝓpositiones:
vt de circulo habeṫ scientia per multas ꝓpositiones de
eo per Euclidem seu Theodosiuz: ⁊ habeṫ dubitatio de
eodẽ circulo inq̃tum significaṫ per hanc ꝓpositionem.
circulus est equalis quadrato: qꝛ ista est dubia.quare sa
tis est notũ ꝙ loquẽdo de scito vel dubitato non ꝓpin/
quo: ꝙ idẽ scis ⁊ dubitas: sed loquẽdo de scito ⁊ dubita
to ꝓpiquius stat difficultas questionis. ⁊ ideo solũ de il
lis intelligaṫ questio.¶ 3° est notãduz ꝙ in sciẽdo istã.
omne veꝝ est veꝝ.de quolibet vero sciṫ in vniuersali
qd̕ est veꝝ.ꝓbaṫ mõ quo ꝓbatũ fuit in p͛ rõne ante op/
positũ.¶ 4° est notãdum ꝙ multũ differt scire in vni/
uersali ⁊ particulari: scire in propria forma ⁊ in suis p̃n/
cipijs. Similiter scire in actu ⁊ in habitu.

Quibus p̃missis sit p͛ ↄclo. Aliqs bene scit p͛ ↄ
aliqd in vlĩ: ⁊ illud idẽ du/
bitat in ꝑticulari.pz per p̃mas tres rõnes factas añ op/
positũ.in vlĩ alterã istaꝝ scio eẽ verã.rex sedet. nullus
rex sedet.s.sciẽdo hãc.omne veꝝ est veꝝ.sed in ꝑticula
ri quãlibet eaꝝ dubito eẽ verã: ꝓpter qd̕ si mihi queli/
bet illaꝝ ꝓponereṫ rñderẽ dubito. ¶ 2ª ↄclo. possibile 2ª ↄ
est aliquã ꝓpositionẽ scire in suis p̃missis: ⁊ eandẽ dubi
tare in ꝓpria forma.patet.nã sciens p̃ncipia p̃mi Eucli/
dis scit p̃missas p̃me ꝓpositionis eiusdẽ.s.ꝙ sup datã li
neam ↄtingit triangulũ equilateꝝ collocare: ⁊ scit istaz
in suis p̃missis.eãdem tñ in ꝓpria forma ignorat: eo ꝙ
nescit p̃missas in modo ⁊ figura sic disponere qd̕ ex illa
ↄclusio sequaṫ: ꝓpter qd̕ si sibi ꝓponitur cõclusio ante
eius demõstrationem dicit dubito.¶ 3ª ↄclusio.possibi
le est aliquẽ scire ꝓpositionẽ.s.in habitu ⁊ eãdem dubi/ 3ª ↄ
tare in actu.patet de illo in quo scia est multũ remissa
respectu alicuius ↄ̄nis ⁊ intẽtus est multis alijs ꝓposi/
tionibus.nã freqũter ↄtingit ꝙ ꝓposita tali aliqua ꝓ/
positione quã in habitu scit actu dubitat: ꝓpter qd̕ deli
berat.¶ 4ª ↄclo ⁊ rñsalis.ipossibile est aliquẽ eandem 4ª ↄ
ꝓpositionẽ scire in ꝑticulari ⁊ in actu ⁊ in eius propria
forma: ⁊ eandẽ dubitare simul ⁊ semel.patet rõne p͛ fa/
cta post oppositũ. ⁊ inconueniens ꝙ aliquis aliqd sciat
scia ⁊ euidentia naturali: qd̕ tñ nesciat ⁊ dubitet euiden
tia sũma: de quo tñ etiam satis dictum est in 2° q̃one li/
bri de generatione. Hec de primo articulo.

Quantum ad 2m p͛ est notãdũ.ꝙ respectu hꝫ ap/
paret ꝙ mltũ refert loqui in sensu di/
uiso ⁊ in sensu cõposito.qñ eni in sensu cõposito.tũc po/
niṫ añ vel post integrã ꝓpõnẽ: vt appꝫt sorti hoiem esse
aial.vel hoiez eẽ aial apparet sorti.sꝫ qñ teneṫ diuisiue.
tũc poniṫ inter ptes dictĩ: vt hõ appꝫt tibi aial.¶ 2° est
notãdũ.ꝙ cũ in eodẽ hoie plures sint potẽtie iudicati/
ue nõ est icõueniẽs ꝙ de eodẽ fm diuersas tales poten
tias sint appꝫitiones opposite.vbi grã.faba tẽta iter digi
tos cãcellatos quo ad tactũ appꝫt due: que simĩ quo ad
visuz nõ appꝫt nisi vna. ⁊ iõ refert in hac mã loqui fm
vnã potẽtiã iudicatiuã: ⁊ fm plures. ¶ 3° est notãdũ.ꝙ
aliq̃ est apparitio vlis: ⁊ aliq̃ ꝑticularis vlis: vt qꝛ appꝫt

mibi hec vera.ois hō est aial.glibet hō in vli appet mi-
bi aial.pticularis aūt non dī nisi apparitio singularis i-
mediate depēdens a sensu ex obiectione sensibilis.

p^a ? **Dis pmissis** sit p^a ?.vli hoi appet sm eādē potē
tiā iudicatiuā in pticlari vtriqz iu-
dicatiue idē eē hō ⁊ nō hō.pz ?ña:qz hec ppō nulli hoi
z^a ? appet vera.idē est hō ⁊ nō hō. ¶ z^a ?.q sz diuersas po
tērias eadē faba appet vna ⁊ sil appet nō vna.pz p casū
3^a ? expressū i z^o nōbili. ¶ 3^a ?.nō obstāte tali apparētia.nul-
lus hō sil iudicat in pticulari ⁊ in actu illā fabaz eē vnā
⁊ nō vnā. Rō est:qz vt dcm est in pcedēti qōne.talia iu
dicia sūt ?ria.⁊ iō in eodē simul nō pñt existere.vñ vel
tales appitiones sūt eque fortes:⁊ si sic hō nulli eaz as-
sentit:⁊ sic dubitat vtrāqz.puta an sit vnū vl nō vnū do
nec motiuū forti^o pro vna pte superuenerit.⁊ tūc illi assen
tit.vel vna est fortior alia.⁊ tūc illi assentit dimissa alia
sic in h casu appitio visus est fortior q̄ tact^o:eo q visus
certi^o iudicat.iō hō assentit potētie visiue:⁊ cogit inuesti
gare deceptiōis tact^o:⁊ sic silr est in alijs potētijs.semp
eni potētia supior:aut certi^o iudicās hēt corrigē iudiciū
4^a ? erroneū potētie iferioris:aut min^o certe iudicātl. ¶ 4^a
?clo.stat q aliqd appet sorti in vli hō:⁊ sz eādē potētiā
sil in pticulari nō hō.pz.posito casu vltime rōnis facte
añ oppo^m.naz in h casu hō visus in cāpis a remotis ap-
paret sorti dum^o ⁊ nō hō in pticulari:idē tn̄ in vli appet
5^a ? sibi hō:eo q hec ppō sibi appet.ois hō est hō. ¶ 5^a ?clo.
nunq̄ idē sm eādē po^am in pticulari appet sorti hō:⁊ sil
nō hō.pz:qz ista iudicia pticularia seu ēt appitiones sūt
repugnātes:⁊ qz repugnātes sunt sic in eadē potētia nō
existūt.si eni aliqd sm visus sorti appareat hō : nūq̄ si-
mul idē sm eundē sensum apparebit sorti nō hō.similr
dicat in oibus alijs potētijs. Hec de secundo.

Ad p^m **Ad rōnes.** ¶ Ad p^m dī.admisso casu q sor.nullā
istaz scit eē verā in pticulari p casuz:
qz latet eū q̄ est vera:sz in vli sciēdo hāc eē verā.oē vez
est vez.alterā istaz scit eē verā. Per h patet qd sit dōz
ad ppōnes assumptas cū dī.alterā istaz scit esse veraz:
?cedēdū est in vli:⁊ negādū est in pticulari:⁊ cū subdit
q nullā eaz scit eē verā ?cedēduz est in pticulari ⁊ ne-
gādū est in vli.⁊ iō ista ratio videt pbare pmā ?nē pri
Ad z^m mi articuli.puta q aliqs aliqd in vli scit:qd in pticula-
ri dubitat siue nescit:⁊ nō plus ?cludit rō. ¶ Ad z^m rñ
det per idē q hñ stat aliquez hāc mulā in vli scire esse
sterilē sciendo hāc.ois mula est sterilis:⁊ in particulari
hāc mulā ignorare seu dubitare esse sterilē:imo credere
Ad 3^m eam pgnantē:eo q eā nescit esse mulā in pticulari:imo
credit esse equam.⁊ ideo arguit pro eadem ?ne. ¶ Per
idē rñdet ad 3^m admisso casu q in vniuli numez dena
rioz in bursa platonis scis esse parē sciendo hāc.ois bi-
narius est numerus par:sz in pticulari eundem numez
Ad 4^m dubitas eē parē:qz nescis eum esse binariū. z^o qz in vli
scis in pticulari dubitas qd est pro p^a ?ne. ¶ Ad 4^m si-
militer sic dcm est in p^o de gnōne.q duplex est euiden-
tia siue notitia:quedā sūma:qua habita homo per nul-
lam potētiam pōt decipi credēdo ppōnē de qua est illa
euidētia.alia est sufficiēs ad nālem : ⁊ ex qua habita hō
nāli pcessu sine miraculo nō pōt decipi credēdo ppōnē
de qua est euidētia. Per hoc rñdet ad rōnem ?cedēdo
q naturalis phs scit hāc esse.qd fit fit ex subto psuppo-
sito.euidētia sufficit ad naturalē:⁊ eandē dubitat ⁊ ne-
scit euidētia sūma:eo q bene scit pmā cām oēs res que
pducunt sine subto psupposito posse pducere:⁊ nō hēt
euidētiā sūmam de hoc q p^a causa h nō fecit : nec istud
reputo incōueniens q aliquis aliqd sciat euidentia sū-
ma:⁊ loquor quādo ?cedo naturalē phm scire. hāc esse:

qd fit fit ex subto psupposito:non curādo vtz exēplum
sit vez:qz esto q istā nesciat:aliā tn̄.puta hāc.aliqd qd
fit fit ex subto psupposito.scit:de qua ?silr pōt formari
ratio. ¶ Ad 5^m dī.q nō est incōueniēs idem in vli tibi Ad 5^m
appere hoiem ⁊ in pticulari apparere nō hoiem. Et hoc
est dcm in vltima ?ne:⁊ hoc pbat rō vltimalis plus:sz in-
cōueniens esset q tibi sm eandē potētiā simul ⁊ semel
in particulari aliqd appareret homo ⁊ nō hō. ¶ Ratio
nes post oppositum sunt pro ?clusione vltima primi ar
ticuli. Hec de questione. Questio. XIX.

¶ **Inductio quidē est ⁊ ex inductione est syllo gismus. Capitulo trigesimotertio.**

Consequēter querit 19°. Utz idu
ctio est bona ?ñtia:
¶ Arguit p q non.nā de bona ?ñtia pōt eē p^o
scia:sed de iductione nō pōt esse scia.g idu-
ctio non est bona ?ñtia.?ñtia tenet . maior
videt nota de se.minor pz:qz iductio pcedit per singu-
laria.mō sm Porphyriuz.talia relinquēda sunt ab ar- ca^o de spe
te.nō possibile eoz fieri disciplinā. ¶ Cōfirmat auctē Confir
phi p post^a dicētis.q de singularibus nō est scia.mō in Cap. z^o
ductio pcedit a singularib^o. ¶ z^o pgressus a pticulari- z^o
bus ad vlem nō est bona ?ñtia.igit nec inductio.?ñtia
tenet per locū a diffinitione:qz ita Petrus hispanus de-
scribit inductionē.añs patet:qz nō sequit.homo currit.
equus currit:⁊ pticulariter descēdēdo ad singulas spēs.
ergo omne aial currit.staret enim q aliqs homo curre-
ret ⁊ aliqs nō.⁊ tūc añs esset verum posito q ita eēt in
alijs speciebus:⁊ ?ñs falsum. ¶ 3° inductio nō est bona 3°
?ñtia nisi fiat in oibus singularib^o.mō non est possibi-
le eā fieri in oibus singularib^o.ergo nō est possibile q i
ductio sit bona ?ñtia.maior nota.minor declarat:quia
singularia sunt ifinita per Porphyriū:mō nō est possi-
bile q infinita in añte enumerent. ¶ 4° illa ?ñtia non ca^o de spe
est bona ?ñtia:cuius añs pōt esse vez sine ?ñte : sed ita 4°
est de iductione.igit inductio nō est bona ?ñtia . ?ñtia
tenet ⁊ maior nota est de se.minor declat posito casu q
in rei veritate sint solū tres equi.a.b.c. qz idem est ac si
eēnt multi in pposito.tūc iductio fit per istū moduz.a.
currit.b.currit.c.currit.g ois equus currit.mō ?stat q il
lud añs pōt esse vez sine ?ñte.si eni generet 4^m equus.
⁊ pmi tres currāt 4^m quiescēte.tūc añs est vez ?ñs falsuz
est.s.q ois equus currit.nā suuz ?dictoriuz est vez.ali-
quis equus nō currit:qz 4^m nō currit per casum.

In oppositum arguit si iductio nō esset bona
?ñtia sequeret q nō esset argu
mētatio.?ñs est incōueniēs:qz ponit spēs argumētatio
nis.⁊ pbat ?ñtia:qz ois argumētatio dz eē bona ?ñtia.
Cōfirmat sic.nisi iductio esset bona ?ñtia locus a par-
tibus in q̄titate ad suū totum nō valeret.?ñs est ?tra
Boetiū in topicis suis.⁊ pz ?ñtia:qz nihil aliud est idu
ctio q̄ argumētatio a ptib^o in q̄titate ad suū totum.
¶ In ista qōne Primo premittēda sunt notabilia . Se-
cundo respondendum est ad questionem.

Quantum ad pmū p^o est notādum.q duplex est
?ña.formalis ⁊ materialis.patet ex di
ctis in p^o. ¶ z^o est notādum.q ?ñtia mālis est duplex.
quedā simplr bona.quedā bona vt nunc. Simplr bona
est que grā materie sic se hēt q q̄litercūqz p añs signifi
cat pro nūc sm ei^o totalē sigñationē ipole est eē qn q̄li-
tercūqz p eā sigñat fuerit quocūqz res disponat. Sz bo
na vt nūc dī que reb^o se hñtib^o vt nūc se hñt nō pōt añs
esse vez nisi ?ñs sit vez si formet. ¶ 3° est notāduz.q
?ñtia vt nunc bona:simpliciter loquendo:non est ?ñtia
nec

nec ɔña mãlis ppe:eo q nõ est ɔña bona. vñ in ɔña vt
nũc seq̄r Joãne ⁊ Petro sedẽtib⁹.ioãnes sedet.igr̃ Pe
trus sedet. puꝫ pꝫ ex descriptione posita.⁊ iõ diuidẽdo
ɔñaꝫ mãlẽ in bonã simplr̃ ⁊ bonã vt nũc:voco h̃ termi
no ɔñtia mãlis ppe ⁊ largius q̃ꝫ in p⁹ accepi:eo q ɔñtia
est vt nũc bona.voco ɔñtiã mãlẽ:que tñ ppe nõ est mã
lis:vt dcm̃ est.¶ 4° est notandum.q iductio fit duplr̃.
Uno⁹ inducẽdo in oib⁹ sing̃b⁹.sic exẽplificatũ fuit in 4°
rõne facta añ oppo^m. Alio⁹ inducẽdo in aliq̃b⁹:⁊ adden
do in añte hãc caudã:⁊ sic de singulis:vel hãc.⁊ nõ sunt
plura talia.sic eni dicim⁹ iste ignis est calidus:⁊ iste est
calidus:⁊ sic de singulis.igr̃ ois ignis est calidus. Alio⁹
dicim⁹.iste sol lucet:⁊ nõ sũt plures soles.ergo ois sol lu
cet.ecce modus inductionũ. Hec de p° articulo.

p° ɔ̃ **Quantũ** ad 2^m sit p° ɔ̃. Loquẽdo de iductione que
fit p enumerationẽ oĩuꝫ singularium:q2
ista magis ppe est iductio.hec iductio nõ est ɔña forma
lis. pbatur sic. ɔña que solũ tꝫ vt nũc:nõ est formalis:
sꝫ ipa solũ tꝫ vt nũc.g̃ ipa nõ est formalis.ɔña tꝫ.maior
pꝫ:q2 ɔña formalis dꝫ eẽ bona ⁊ simplr̃ tenere:minor sa
2° ɔ̃ tis est pbata p vltimã rõnẽ añ oppo^m factã. ¶ 2° ɔ̃.q si
hec iductio reducat̃ ad syllm est ɔña formalis.pꝫ:q2 ois
Dubiuꝫ syll̃s est ɔñtia formalis.¶ Sed diceret q̃s.quõ iductio
4° dꝫ reduci ad syllm? ¶ R̃ndeo q oĩa singl̃aria debẽt po
ni p medio in p^a fig^a:⁊ subm ɔñtis distributũ p minore
extremitate.pdicatũ vo eiusdẽ p maiore.exẽplũ vt idu
ctione p̃mis⁹ posita.a.currit.b.currit.⁊.c.currit ⁊c̃. g̃ ois
equus currit.reductio fiet ad syllm sic. oẽ qd est.a.b.vl
c.currit.ois equus est.a.b.vel.c.g̃ ois equus currit.Eodẽ
3° ɔ̃ mõ singule alie iductiones ad syllm hñt reduci.¶ 3° ɔ̃.
nec hec iductio est semp ɔña mãlis simp^r bona.pꝫ eadẽ
rõne facta añ oppo^m.⁊ dico notãter non semp:q2 si ɔñs
fuerit nec̃iuꝫ.tũc est bona ɔña:sꝫ qñ añs est ɔtigẽs.tunc
4° ɔ̃ nõ est bona.pꝫ in exẽplo rõnis illi⁹.¶ 4° ɔ̃.hec inductio
est semp bona ɔña vt nũc.pꝫ.q2 ex quo enumeratio fit
in oib⁹ sing̃b⁹ q̃s nũc hẽt illa vl̃is:que iferr̃ non est posĩe
reb⁹ stãtib⁹ nũc añs esse verũ nisi ɔñs sit verũ ⁊ formalr̃.
Si eni añs eẽt verũ ɔñte existe falso.h̃ opꝫ fieri per no
uã additionẽ singularis:⁊ ex ɔñti res nõ hẽbũt se sicut
5° ɔ̃ nũc.¶ 5° ɔ̃ addẽdo iductioni istã caudaꝫ:⁊ sic de singu
lis:vel ẽt istã:⁊ nõ sũt plura talia.ipa semp est bona ɔña
mãlis simplr̃.pꝫ:q2 qualitercũq3 significat̃ per añs pro
nũc s̃m ei⁹ totalẽ significationẽ impoĩe est esse quin ita
sit totaliter:sicut ɔñs significat. Hoc de secundo.

ad p^m **Ad rõnes.** ¶ Ad p^m ɔcedit̃ maior:q de q̃libet
bona ɔñtia põt eẽ scia tanq̃ꝫ de rebus
sigñatis per ɔ̃nẽ scitã:⁊ negat̃ minor q de iductione nõ
põt eẽ scia. ¶ Ad pbõnẽ ɔcedit̃ q iductio pcedit per
singl̃aria:⁊ dr̃ q de sing̃b⁹ est isto mõ scia tanq̃ꝫ de reb⁹
sigñatis.igr̃ ⁊c̃. ¶ Ad Porphyriũ dicẽtẽ q ipsa relin
q̃nẽda sũt ab arte.dr̃ q voluit dicẽ q ex termis sing̃b⁹
nõ cõponunt̃ ppõnes cathegorice demr̃abiles:eo q ille
solũ sũt ex termis cõib⁹:⁊ p h̃ tñ nõ voluit negare quin
ad ɔ̃firm atões de his hẽtur scia tanq̃ꝫ de reb⁹ sigñatis ⁊c̃. ¶ Ad auc̃teꝫ
phi p° post^{or} dr̃ q voluit q de ppõnib⁹ sing̃b⁹ nõ eẽt scia
ad 2^m tanq̃ꝫ de ɔ̃ne demr̃ata:cũ h̃ tñ stat q de eis ⁊ sing̃b⁹ q̃li
tercũq3 acceptis est scia tanq̃ꝫ de reb⁹ sigñatis ⁊c̃. ¶ Ad
2^m ɔcedit̃ q de v̄tute s̃monis pgressus a pticularibus
ad vl̃e:ꝫ nõ est bona ɔñtia.⁊ negat̃ ɔñtia qua iferr̃.ergo
ad 3^m nec iductio. ¶ Ad pbõnẽ cũ dr̃ q tenet p locũꝫ a diffõ
ne.dico q Petrus hispanus ibi per pticularia itellexit
singularia:vt sit sensus iductio est pgressus a pticulari
bus.i.ab oib⁹ sing̃b⁹ alicui⁹ vl̃is ad suũ vl̃e. ¶ Ad 3^m ɔce
dit̃.q iductio nõ est bona ɔña nisi fiat in oib⁹ sing̃b⁹ ex
presse vl̃ eq̃ualẽter. ¶ Ad minorẽ cũ dr̃ q h̃ nõ est posi
sibile:eo q singularia in mltis spẽbus sunt infinita vel
min⁹ multa ad enumerãduꝫ oĩa:dr̃ q in illis in q̃b⁹ hoc
ɔtigit iductio dꝫ fieri in aliq̃b⁹ singularib⁹:⁊ loco oium
aliaꝝ dꝫ poni:⁊ sic de singulis. ¶ Ad 4^m dr̃.q ipsa hñ Ad 4^m
pbat q iductio nõ semp est bona ɔña simplr̃:⁊ h̃ est p
p^a ⁊ 3^a ɔ̃nibus:cũ h̃ tñ stat q semp est bona ɔña vt nũc:
q2 ɔtra h̃ nõ pcedit rõ. ¶ Ad rõnes post oppo^m. ¶ Ad
p̃mã dr̃ q iductio in v̄tute sua nõ est ppe spẽs argumẽ
tationis nisi sibi supaddat̃ aliqua pticulariũ in vltima
ɔ̃ne positaꝝ:vel nisi ɔñs fuerit nec̃iuꝫ:⁊ tñ argumẽta
tio vt nũc sic ⁊ ɔñtia vt nũc est bona. ¶ Ad pbõnẽ cuꝫ
dr̃.q logici ponũt eã spẽm argumẽtationis. dr̃ q h̃ est
mõ p̃dicto ⁊ nõ aliter. ¶ Ad ɔfirmationẽ r̃ndet̃ p ideꝫ
q locus a ptib⁹ in q̃ntitate ad suũ totuꝫ nõ est bon⁹ nisi
ɔñs fuerit nec̃ium:vel nisi in añte aliq̃ duaꝝ pticulaꝝ
prius positaꝝ supaddat̃:⁊ hoc voluit Boetius ⁊ ẽt Pe
trus hispan⁹.finaliter solũ erit ɔtra vt nũc bona argumẽ
tatio facta p illũ locũ. Hec de q̃one. Q6. XX.

¶ Mouetur questio in eodem capitulo.

Queritur 20°. Utrũ iductio possit pba
re per ppõnẽ imediataꝫ vel
p̃ sciaꝝ pn^a. ¶ Arg^r p° q nõ.pn^a sciaꝝ sũt ide
mõstrabilia.g̃ nõ psit pbari per inductionẽ.
ɔña est nõ.añs pꝫ:q2 ois scia p̃supponit sua
pn^a sine pbõne eoꝝ.p3 p° physicoꝝ. Itẽ idẽ añs est phi
p° post^{or} in l̃ra. ¶ 2° sic.si iductio pbaret ppõnẽ imedia p° phi⁹ 8°
tã:vel pbaret eã nec̃ia ɔñtia:vel ɔña rhetorica:vel va 2°
lẽte syllo.nullo istoꝝ modoꝝ põt dici.igr̃ iductio nõ p
bat ⁊c̃. ɔña tꝫ.añs pro p^a pte pꝫ de se.pro 2ª declarat̃.nã nõ
põt dici q iductio pbet ɔña nec̃ia:q2 dcm̃ est in p̃cedẽti
ɔ̃ne iductionẽ nõ eẽ ɔñtiã nec̃iam:nec põt dici q pbet
ɔña rhetorica:q2 talis s̃m veritatẽ nõ valet:⁊ cũ nõ va
3° let pbatio nulla est. ¶ 3° vel in iductione q̃ in nãli phia
pbat̃ ista.ois ignis est calidus addit̃:⁊ sic de singulis q
buſdã singularib⁹:vel nõ addit̃. Si dr̃ q addit̃:tũc pe
tit̃ pn^m ⁊ ex ɔñti nihil pbat̃.q petat̃ pn^m pꝫ:q2 non est
notius eũ dr̃:⁊ sic de singulis.q̃ꝫ ɔña q ois ignis est cali
dus. Si vo nõ addat̃:sꝫ solũ in q̃buſdã singularib⁹ idu
cat̃:⁊ ex illis iferat̃ vl̃e.tũc ɔñtia nihil valebit:eo q2 nõ
seq̄tur v̄tute iductionis.iste ignis est calidus:⁊ iste:idu
cẽdo sic vsq3 ad.10.vel.12. g̃ ois ignis est calidus.nã sta
ret ad imaginationẽ q isti.12.eẽnt calidi ⁊ alij frigidi.
igr̃ iductio adhuc sic nõ pbat. ¶ 4° singularia sũt mi 4°
nus nota vl̃ibus.igr̃ pcessus a sing̃b⁹ ad vl̃e nihil pbat.
ɔñtia tꝫ:q2 pbatio dꝫ eẽ ex notiorib⁹.⁊ tũc vltra.igr̃ idu
ctio nõ pbat.ista ɔña est de se nota:⁊ añs est de se notuꝫ
in phemio physicoꝝ dicẽte vl̃ia eẽ notiora singularib⁹. T.cõ.3.
5° ¶ 5° ppõ carẽs medio nõ pbat̃ inductiue:sꝫ ppõ ois i
mediata caret medio.g̃ nõ pbat̃ inductiue.ɔñtia ⁊ mi
nor note sũt de se.maior declarat̃:q2 qd iductiue pbat̃:p
bat̃ per mediũ:eo q iductio est reducibilis ad syllm in
quo est mediũ:iõ ppõ carens medio iductiue nõ pbat̃.

In oppositum est philosophus capitulo 23°.
¶ In q̃one p° premittẽda sunt
notabilia. Scdo respõdendum est ad questionem.

Quãtum ad p^m p° est notandum.q duplicia sunt
sciaꝝ pn^a.aliq̃ sunt simplr̃ euidentia ex
significatione terminoꝝ scito qd nois:qd in oi scia opꝫ
p̃supponi:vt totũ est maius sua parte.q̃libet est vel nõ
est.ois homo est aĩal.nullus homo est asin⁹:⁊ ɔsimilia.
alia sunt p̃ncipia sciaꝝ que nõ sic euidẽter ex significa
tione terminoꝝ apparent vera:imo ad hoc q vera appa
reant reqrit̃ sensus ⁊ memoria ⁊ expientia:vt in nãli
phia.ois ignis est calidus. omne reubarbaꝝ est sanati
uũ cholere in medicina. Sed peteret aliquis quõ itel

ligetur scito qd nominis pmo⁊ pncipio⁊ ppositis sibi
eis possit assentire ⁊ iudicare ea eē vera:cũ nõ plus an⸗
q̃ eēnt sibi pposita ipsa nouerit q̃ sua opposita.mõ sua
opposita nũq̃ iudicaret eē vera.q̃re nec ipsa iudicabit
eē vera. Rñdet q cã huius est nãlis iclinatio itellect⁹
ad veritatē.itellectus eni per veritatē pficit.⁊ ideo nã⸗
liter eã appetit sic ignis calefacit.q̃propter pposita ppõ
ne euidēter vera itellectus statim ei assentit:⁊ sue oppo
T.cõ.5. site dissentit:⁊ hec est determinatio phi 8° ethico⁊ cap
fine.c.6. 2°.⁊ p°post⁹ ⁊ physico⁊.⁊ iõ hec rõ que Platonis est nõ
pcedit.❡ 2° est notãdum.q ad hoc q ista pn° 2° mõ di
cta sciant q̃tuor reqrunt.p iudiciũ actuale sensus:quo
iudicat hoc eē ve⁊:vt hũc ignē eē calidũ. 2ᵐ memoria:
q iste ignis ibi seruatus fuit calidus:⁊ q alius alibi ser
uat⁹ fuit calidus:⁊ sic de alijs.⁊ ve⁊ est q iste due cõdi⸗
tiones nõ intrãt scias demõstratiuas:eo q sunt singula
rium:sʒ scias actiuas seu artes practicas bñ intrant:vt
morales scie bñ puniunt seu pmiant illũ qui actu bñ fa⸗
cit vel male:vel qui in preterito bñ fecit vel male.3ᵐ est
expientia acq̃sita per multas tales memorias. Est autē
expientia iudicium singulare de aliquo qd est tale pce⸗
dens:eo q iudicãs multas talis generis siue speciei re⸗
cordat se sensisse talia:vt qs nostrũ vidēs ignē a remo⸗
tis adhuc nõ tãgens eũ ppter memoriã de multis alijs
ignib⁹ quos sensimus eē calidos : iudicat ipʒ eē calidũ:
⁊ hoc mõ iudiciũ vocat expientia.4ᵐ est illatio ppõnis
vl'is ex multis talib⁹ singularib⁹ ⁊ nãli iclinatione itel⸗
lectus:itellect⁹ eni noster per expientiã inueniens istuʒ
ignē esse calidũ:⁊ aliuʒ:⁊ nusq̃ iueniens instãtiã:nec vi
dens rõnē diuersitatis: ppter quã vn⁹ ignis debeat esse
calidus:⁊ nõ alter:ex nãli sua inatione quã hēt ad veri⸗
tatē statim assentit vl'i.puta q ois ignis est calidus. Et
hec est determinatio phi 2° post⁹ cap vltimo.ex quo pa
tet modus per queʒ inductio pbat seu notificat pncipia
scia⁊.nam per expientiam habet notitia de multis sin
gularibus.puta q ille ignis est calidus ⁊ iste:⁊ iste:indu
cendo in multis:mediãte illa ⁊ iuuamine itellectus in⸗
fertur vniuersalis q omnis ignis est calidus.

p° ʒ **Quãtum** ad 2ᵐ sit p° ɔclo.inductio nõ pbat p° pn°
de se euidēter.pʒ:q2 talia solũ sciunt ex
T.cõ.7. nãli iclinatione itellect⁹.ideo di 4° metaph.⁊ 2° post⁹.
t.8. q notitia taliũ pncipio⁊ est manifesta:qd dʒ itelligi ex
nãli iclinatione itellect⁹:scito qd nois sine alia deductio
ne acq̃sita:⁊ nõ q ppe sit manifesta sic q a nã existat.
2° ʒ ❡ 2° ʒ.iductio nõ notificat in ɔñtia necia pbatiua vtu⸗
te sui pn° 2° mõ dicta.pʒ:q2 nõ ifert solũ ex aliqb⁹ singu
larib⁹ vl'e.mõ manifestuʒ est q vl'is nõ põt iferri vtute
aliqua⁊ singulariũ:⁊ pbari.⁊ hãc ɔ̃nem pbat 2° ⁊ 3° rõ⸗
3° ʒ nes facte añ oppo^m.❡ 3° ʒ.inductio infert ista pn° in bo
na ɔñtia.pʒ:q2 illa pncipia sunt necia:⁊ qñ talia iferunt
4° ʒ semp sunt ɔñtie bone.❡ 4° ʒ.iductio vna cũ nãli incli
natione itellect⁹ ad veritatē notificat hõ pncipia:lʒ nõ
medio demõstratiuo:nec vtute sua solũ.pʒ:q2 vnusq̃sq̃
expit per se q per talem inductionē multa⁊ ppõnum
vl'ium acq̃siuit notitiam: vt huius.ois hõ est risibilis:⁊
huius.ois ignis est calidus:⁊ cõsimiliuʒ:imo hec est pn⸗
cipalis vtilitas iductionis.⁊ dʒ iuuenis bñ aduertere si
ab eo querat q̃o principia scia⁊ fiunt nota. q sciat de
eis dubitationib⁹ pnci⁹ distinguere ⁊ modos notifican
di in notabilib⁹ positos enumerare. Hec de scdo.

Ad pm **Ad rõnes.** ❡ Ad pmã ɔcedo q pncipia sciarum
sunt idemõstrabilia:⁊ nego ɔñam qua
infert.ergo nõ pncipalr iductiue.pbant enī iductiue
⁊ iuuamine nãli itellect⁹:lʒ hoc nõ sit medio demõstra⸗
Ad 2m tiuo.❡ Ad 2ᵐ di.q iductio pbat talia pn° ɔñtia necia.

vt dcm est in penultima qõne ve⁊ est q hoc nõ est vtu
te añtis:sʒ magis vtute necitat' ɔñtis illati. Et si dicat.
igit in vtute sua nõ pbat.ɔcedo hoc:q2 nõ pbat hoc nisi
cũ iuuamine nãli itellect⁹ inclinati ad veritatē:vt dcm
est in 2° ⁊ vltima ɔ̃nib⁹.❡ Per idē rñdet ad 3ᵐ q idu⸗ Ad 3m
ctio notificãs pn° solũ fit in qbusdã singularib⁹:ex illis
.s.in qb⁹ est expẽtũ sine addito hõ qd est:⁊ sic de singulis.
Et qñ di q tales singlares non possent pbare vl'e. di q
hõ est ve⁊ in vtute sua:lʒ bñ cũ nãli iclinatione itellect⁹
pñt notificare:vt dcm est.❡ Ad 4ᵐ negatur añs q sin Ad 4m
gularia talia sint min⁹ nota q̃ vl'e:q2 nõ sunt sensui pce⸗
ptibilia.Ad phʒ p phy°. di q voluit q vl'ia sunt magis
nota q̃ min⁹ vl'ia:non tñ q̃ singularia sēsu pceptibilia i
mediate.❡ Ad 5ᵐ negat maior.q ppõ carens medio Ad 5m
nõ pbat iductiue.Ad pbõnē di:q lʒ iductio sit mediũ
ei⁹ notificãs eã:tñ ppõ di carere medio:eo q caret me⸗
dio demõstratiuo seu vtute sua solũ ea notificãte.dicit:
etiã q lʒ ista iductio que notificat pnᵐ:possit reduci ad
syll'ʒ:tñ si reducat syll's nõ pbabit:imo maior erit eque
dubia sic ɔclo.oportebit eni sic argui oē qd est iste ignis
vl' iste ignis:⁊ sic de singulis est calidũ.ois ignis est iste
ignis vel iste ignis:⁊ sic de singulis.g ois ignis est cali⸗
dus:⁊ ɔstat maiorē ɔsimilr eē dubiã sic ɔ̃nem.q̃re pʒ q
inductio nõ pcedit per mediũ notificãs demõstratiuũ.
nec ad syll'm pbatiuũ reducibile:⁊ igit lʒ pnᵐ per indu⸗
ctionē pbet mõ supradicto:tñ di imediatum ⁊ carens
medio:eo q medio syll'i pbatiui careat. ❡ Ratio post
oppositũ est pro ɔ̃ne vltima.   Questio XXI.

❡ **Exemplum autem est quando ⁊c. Capitu⸗
mo vigesimoquarto.**

Queritur 2°.Utrũ oē exēplũ est redu⸗
cibile ad syll'ʒ:❡ Et arguit p°
p° q nõ.ois syll's dʒ eē ex trib⁹ termis:sʒ exē⸗
plũ ad min⁹ cõponit ex q̃tuor.g non põt re⸗
duci ad syll'ʒ.ɔñtia tʒ.maior pʒ p° hui⁹.⁊ mi
nor pʒ per phm in lra.❡ 2° exēplũ non est ɔñtia necia. 2°
igit nõ põt reduci ad syll'm. ɔña tʒ ex eo q ois syll's est
ɔñtia necia formalis.añs pʒ.nã in exēplo ex vna ptica
lari ifert alia ppter sititudines.mõ nulla sunt oimode
sitia.igit exēplũ fundatũ sup istã sitiudineʒ nõ dʒ esse
ɔñtia necia.ppter qd etiã di p° huius.q exēplo⁊ nõ re⸗ Cap.
quirit verificatio.❡ 3° si exēplũ reduceret ad syll'm hõ 3°
eēt mediãte iductione:sʒ per iductionē non põt reduci
ad syll'm.g exēplũ nõ reducit ad syll'm.ɔñtia tʒ. maior
pʒ:q2 di q exēplum est iductio impfecta sic entimema
est syll's impfectus.minor pʒ:q2 ɔclo iductionis semper
est vl'is.ɔclusio aũt exēpli singularis.q̃re nõ põt exem⸗
plum per inductionem reduci ad syllogismum.

In oppositum est philosophus caplo 24°.
❡ In qõne pmo premittenda
sunt notabilia.Scdo rñdendum est ad questionem.

Quãtum ad pᵐ pmo est notãdum.q q2 exēplum
vtit similitudie qñq3 ɔsueuit ois argu⸗
mētatio a simili dici exēplaris.❡ 2° q2 exēplum vtitur
inductione in aliq̃ seu aliqbus singularib⁹ ɔsueuit voca
ri argumētatio que vl'is demrat per aliq̃s seu per aliq̃
singularium exēplo⁊.vt si pbarē hanc.oēs affines ɔtra
affines pugnare est malũ.per hoc exēplũ:q2 parisienses
ɔtra rothomagēses pugnare est maluʒ:sed dimissis his
duab⁹ acceptionibus exēplũ pprie est qñ vnum singula
re pbat per aliud singulare magis notũ ppter similitu⸗
dineʒ reptam iter vtraq3:vt si arguerem sic. Brugenses
sunt diuites.igit rothomagēses sunt diuites.⁊ pbarem
per hãc sitiudinē.q2 vtraq3 ipsa⁊ habet bonũ portum

maris.g est cā ppter quā hoies in eis sunt diuites: et ect argumētatio ppe exēplaris. ¶ 2° est notandū. q in hō argumētatiōe sunt q̄tuor termini. vn° pdicatus ꝯñtis. 2° subm eiusdē. 3° subm añtis seu ali° termin° singularis magis not°. et 4° termin° in quo est sīlitudo p quā pbaꝫ ꝯña. exēplū. pmi° est eē diuites. 2° rothomagēses. 3° brugēses. 4° hīe bonū portū maris. ¶ 3° est nōdū. q exēplū reducit ad syllm p istū modū q ex pdicato ꝯñis et 4° termino fit maior vlis: et capit subm ꝯñis sub sīo 4° termio in miorē. exēplū. argumētatio ꝑus facta h mō reducit. oēs hoies hñtes portū bonū maris sunt diuites: sꝫ rothomagēses sunt hoies ville bonū portus maris hñtis. g rothomagēses sunt diuites. et tūc maior ds pbari p istā singulare que fuit añs dicēdo q brugēses. eo q hñt bonū portū maris sūt diuites. Et si plura talia singlaria nota pñt adduci erit maior euidētia maioris ppōnis. Ex quo seqꝫ 4° qd vtiꝫ inductiōe ipfecta: qꝛ ops vlem virtute cuius tꝫ pbare per vnā: aut plures singulares notas: sed non per omnes &c.

2° p° 2° **Quantū** ad 2m sit ꝯ rñsalis ista. q exēplū pōt reduci ad syllm. pꝫ mō iam facto. ¶ 2° ꝯ est: q lꝫ in exēplo sint q̄tuor termini: in syllo ad quē reducit solū ponūt tres ipsoꝝ: et per 4m pbaꝫ maior ipsi°. pꝫ iterū per exēplū iā factū. ¶ 3° ꝯ ad exēplū reqrit in ductio ipfecta. pꝫ: qꝛ ds vtiꝫ vtute cui° tꝫ pña exēplaris pbare p vnā: aut aliq̄s: et nō p oēs suas singlares: sic pꝫ in declaratōe maior. syll: ad quē iā exēplū fuit reductū.

Ad p° **Ad rōnes.** ¶ Ad pm ꝯcedo maiorē et miorē. et nego ꝯñtiā. nā lꝫ exēplū reitegreꝫ ex q̄tuor termis: tñ reducēdo ad syllm solū in syllo ponunt

Ad 2m tres ipsoꝝ: et p 4m pbaꝫ maior sylli. ¶ Ad 2m ꝯcediꝫ q pña exēplaris nō est mīū fortis: eo q sup sīlitudinē fundaꝫ: sꝫ nō est icōueniēs q pña dialectica p assūptio nē alicui° ppōnis pbabilis ad ꝯñtiā formalr bonā re-

Ad 3m ducaꝫ. s. ad syllm: et sic est in pposito. ¶ Ad 3m ꝯcediꝫ q exēplū vtiꝫ iductiōe ipfecta. et qñ dī q p iductiones nō pōt reduci ad syllm. dī q exēplū p iductionē nō reduciꝫ ad syllm: sꝫ p inductionē. pbaꝫ maior: vtute cui° tenuit pña exēplaris: et pꝫ q tō vlteri° nō pcedit. nā lꝫ ꝯ inductiōis semp sit vlis: et exēpli pticularis seu singularis: nihil tñ phibet q in inductione impfecta in exēplo pbeꝫ maior vlis: virtute cui° infert ꝯclusio singularis: et ista inductio exemplo reducto ad syllm pbādū maiore mediante pbat ꝯnem. ¶ Auctoritas phi est p pma ꝯclusione. Et est finis q̄onis. Questio. XXII.

¶ **Entimema ergo est syll's ex icotib° et signis. Capitulo vigesimoseptimo.**

p° **Consequenter** q̄rit. 2. 2°. Utrꝫ diffinitio entimematis est bona qua dī. entimema est sylls ex icotib° et signis. ¶ Arguit p q nō. nā entimema nō est sylls. g ista diffō entimematis nō est bona. ꝯñtia tꝫ. añs pbaꝫ p°: qꝛ entimema et sylls sunt spēs argumētatiōis distīcte: et ex ꝯñti vna eaꝝ nō

2° vīficaꝫ de alia. ¶ 2° qꝛ pō est entimema pōt eē ex vna sola pmissa. sylls nō pōt eē nisi ex duab° pmissis. p hui°. g

3° entimema nō est sylls. ¶ 3° qꝛ entimema fit in 2° figura ex affirmatiuis. put phs exēplificat in lr̄a dicēdo. h mulier est pallida. g pariet. Sed sylls in 2° figura ex affirmatiuis nō valet put phs dic 4° cap pmi. g entimemata fiūt in sciētijs dēmratiuis: et talia nō fiūt ex icotib°. g male describit entimema dicēdo q ē ex icotib°. ꝯña tꝫ: añs p p° pte notū. ē: qꝛ ita in sciētijs dēmratiuis fiūt entimemata sic in dialecticis. ꝯña pꝫ: qꝛ icos. ꝫm pbm in lr̄a est ppō pbabilis. mō ex tali nō pcedit dēmratiua scia: sꝫ ex necījs et p sc euidētib°. p post° et topi°. ¶ 3° p post° et topi°. entimema est frequēter solū ex vna ppōne añte. g tūc nō fit ex icotib°. ꝯña tꝫ: qꝛ vna ppō nō est plēs ppōnes pbabilis. añs pꝫ de se. ¶ 4° ista descriptio entimema 4° tis ꝯuenit iductiōi et exēplo. igiꝫ nō est bona. ꝯña tꝫ: qꝛ si illis ꝯueniꝫ: ꝯuenit alijs a diffinito. añs pꝫ: qꝛ tam exēplū q̄ inductio frequēter fiunt ex ppōnib° pbabilib° alias de necītate inferētibus. igiꝫ nō fiunt ex icotibus et signis. ergo ꝯuenit eis p tūc diffinitio entimematis.

In oppositum est phs in littera caplo vltio. ¶ In q̄one primo pmittenda sunt notabilia. Secūdo respondendū est ad q̄onē.

Quantum ad pm p° est notādū q phs vi in isto loco valde large fuisse locut° de entimemate. puta put sub eo ꝯtinent ꝯñe rhetorice. q simplr loquēdo nō sūt bone sic sunt iste. ista muller est pallida. igiꝫ peperit. iste est comptus. g est adulter. iste est errabūdus de nocte. g fur. q̄re ex ꝯñti entimemata nō voluit distigui nisi ꝯ solū syllm. et iō exponaꝫ diffō sic. Et erit sic large bona. entimemata est sylls trūcat° pcedēs ex icotib°. i. ex ppōnib° pbabilib°: vel ppōne pbabili: vel p signis. i. ppōnib° necījs als de necītate iferētib°. vt entimema nō distinguit ꝯ iductionē: nec ꝯ exēplū: sꝫ bn ꝯ syllm: qꝛ dī est sylls trūcat°. g mō sylls trūcat° nō est sylls. sic hō pict° non est hō: et ex illa diffōne oēs rōnes añ opp° facte sunt solute: sic facilr pꝫ intuēti. ¶ 2° est nōndū q enti° mō q̄ꝗ capitur large: et est iā diffinitū. q̄ꝗ stricte: et dī ꝯña bona: que nec est sylls nec iductio nec exēplū. et capit p vna de q̄tuor spēb° argumētatiōis: et de h solū iā cōiter est dcm. q̄ꝗ capit strictissime: et dī ꝯña bona: que nec est sylls nec iductio: et cui° añs est natū pbare ꝯñs. et h mō hic esset entimema. hō est asin°. g hō ē rudibilis: qꝛ añs nō pōt pbare ꝯñs. ¶ 3° est nōndū. q entimema 2° mō dcm̄ q dā sic describūt. est ꝯña bona pcedēs ex vna sola pmissa p mediū distictū ab extremitatib° et ꝯne: et lꝫ ipsi forsan bonā hēant itētionē: eo q dicūt. est ꝯñtia bona pcedēs ex sola pmissa. ad mediū distinctū. ad dñaꝫ ꝯuersiōis: et egpolletie. et ꝯne. ad dñaꝫ iductiōis et exēpli: tñ descriptio nō ꝯuenit oi entimemati: qꝛ nō cōuenit huic. soꝛ. currit. igiꝫ hō currit. qd est ppe entimema: eo q reduciꝫ ad syllm apposita hac ppōne. sortes est hō. q ei nō ꝯueniat. pꝫ: qꝛ illa ꝯña nō pcedit p mediū cōe. iō hāc descriptionē dimitto. ¶ 4° est nōndū. q entimema illo mō acceptū pōt sic describi. Est bona ꝯña nō iductiua pcedēs ex sola pmissa vel plib° nō syllogisticē combinatis ad ꝯñs. dī nōbilr in descriptiōe. ē ꝯña bona: qꝛ de ꝯñtijs rhetoricis nō curaꝫ ad pñs q nō sūt dialectice. dī 2° nō iductiua ad dñaꝫ iductiōis. et exēpli q ambe sūt ꝯñe id uctie sic pꝫ ex dictis. dī 3° pcedēs ex sola pmissa vel plurib° nō syllogisticē cōbinatis. ad dñaꝫ sylli: qꝛ entimema nō ds esse sylls. Dec de pmo.

Quantū ad 2m sit p° ꝯ rñsalis hec. descriptio sic posita est bona descriptio ētimematis stricte accepta. pbaꝫ sic. ista descriptio ꝯuertiꝫ cū enti° et ei° ꝯditiōes seu ppetates exprimit. g est bona. ꝯña tꝫ: qꝛ illa sufficiūt ad bonā descriptionē. añs p p° pte pꝫ: qꝛ h descriptio ꝯuenit oi enti° et soli enti°. q oi ꝯueniat pꝫ: qꝛ ois ꝯña nō ē iductiua: nec syllogistica: dū tñ sit bona et entimema. als argumētatio isufficiēter diuideret in istas q̄tuor spēs sylls entimema &c. mō oi tali hec diffō ꝯuenit. put pꝫ ispiciēti eā. q ēt soli ꝯueniat pꝫ. ista diffō nō ꝯuenit nisi ꝯñtijs bonis: qꝛ nec sunt exēpla: nec inductiones: nec sylli. put pꝫ ex diffōnis declaratiōe posita in 2° p°

vltimo nõbili.mõ oẽs tales sunt entimẽ:eo q sub nulla alia spẽ argumẽtatiõis ptinent.g soli cõuenit entimẽ.2o ps añtis psz:qz exprimit diffõ q entimẽa dz eẽ bona pña. q dz eẽ nõ inductiuũ r nõ syllogisticũ:r sic vz ppetantes entimẽ h mõ accepti satis exprimere.

Corm ¶ Correlarie sequit q pñe pũersiue pñe tenẽtes p subalternationẽ vel eqpollẽtiã:vl pñe qb9 arguit ab eodẽ ad idẽ:vel a copulatiua ad alterã ptẽ.oẽs isto mõ sunt entimẽa.ps ex diffõne:r q pueniẽter dicat manifestuz est:qz iste sub nulla

Corm 2m alia spẽ argtis ptinent. ¶ 2m corre. q aliqd entimẽa nõ põt reduci ad syllm.ps de entimẽ quo arguit ab eodẽ ad idẽ:qz h nõ põt reduci ad syllm:eo q nõ seqt aliqd.silr

Corm 3m sunt plura alia hõ. ¶ 3m corre. q dictũ cõe quo dz oẽ entimẽa debere reduci ad syllm apposita vna ppõne intelligit de entimẽ tenẽte p locũ dialecticum r de illo est verum.

Corm 4m ¶ 4m corre:pñtie tenẽtes:eo q añs est ipole vel pñs necẽũ sunt entimẽa.ps ex descriptiõe.ex quo itez veritas secũdi correlarij:qz mlte taliũ nullo mõ pñt reduci ad syllom:vt hec.hõ est asinus.g deus est.vel ista hõ est asinus.

Corm 5m g in mari nõ est aqua. ¶ 5m corre.multa sunt entimẽa non pcedẽtia ex icotib9 r signis.ps p corrm pcedẽs:qz multa

Corm 6m sunt entimẽa pcedẽtia ex añtib9 ipolib9. ¶ 6m corrm.dcm phi quo dicit.entimẽa est syllis trũcat9 pcedẽs ex icotib9 r signis.itelligit de entimẽ phicõ dialco vl rhetorico vl dmratiuo r nõ demrãtiuo accepto put est 4a spẽs argõnis.

Ad pm His pmissis satis solute sunt rõnes:trãseundo tñ eas p ordinẽ quo dz q pbat veritatẽ q entimẽa nõ est syllis sz phm voluit q entimema p locũ dialecticũ eẽt syllis trũcat9 potẽs reduci ad syllz

Ad 2m apposita noua ppõne:vt dicit 3m corre. ¶ Ad 2m pcedit.q entimẽa fiũt in sciẽtijs demrãtiuis:r dz q ly ex in descriptiõe tz se distĩctiue.sic dcm erat in nõbili p:r iõ pña nõ syllogica demrãtiua:vel facta in sciẽtijs demratiuis pcedet ex signis:qz ex ppõnib9 necẽarijs.verum est tñ q nõ pcedit ex pbabilib9 nec h opz:sz sufficit q pce

Ad 3m dat ex icotib9 vl signis. ¶ Ad 3m dz.q phs posuit plale p singulari:ita q eẽt sensus ex icotib9.i.ex ppõnib9 pbabilib9 vel pbabili.r 3 h arguit rõ.

Ad 4m ¶ Ad 4m dz.q phs cepit entimema large.r iõ nõ distinxit ipm 3 inductionẽ nec 3 exẽplũ. ¶ Rõ post oppm est p dictis in p notabili.Et est finis qõnis r etiam totius libri.

¶ Expliciunt qõnes perutiles doctissimi Marsilij sup 2o pos.Emẽdate per me fratrẽ Hieronymũ Mostardam de Beneçano lectorem in pũentu fratruz Eremitarũ sancti Augustini Pataui maxima cum diligẽtia. Ad laudem dei r gloriose virginis.

¶ Frater Hieronym9 de Benaçano lector Padue in cõuentu fratrum Eremitarum Sancti Augustini:Magistro Jacobo Baptiste Rauẽnati Regenti in eodẽ cenobio amicorumqz optimo Salutem.

Ollegi optime pr superiorib9 dieb9:questiũculã qndã de mãli suppõne:quã tibi offero legendã:nõ q hõ te lectiõe indigere existimẽ:sz vt amorẽ r beniuolẽtiã erga te meã cognoscas:r me a latratu legẽtiũ acerrime defendas.Scio eteni qpluscslos fore:q se mihi gratis offerũt in ppatulo:ipsaz tñ susurrãdo vitupabũt:nihilominus te meqz amicosqz alios nros latrationib9 minime tñ suros diffido.Uale:r ad qstiũculã lectitãdo pgito.

Ueritur Utrum det suppositio mãlis in mẽte. ¶ Et arguit pmo q nõ:eo q termini mẽtales suũ significatum qd hñt minime mutare põt.g in mẽte non dat mãlis suppõ.añs psz:qm logici vnaniter illud autumãt eẽ verum.pña vo sic deducit:qz suppositio mãlis nihil aliud est q abstrahere signatuz ab ipso termino:r a personali primo suo significato.g rc.

In oppositũ Ex alia aũt pte vz q sit danda:qz nisi h eẽt seqret q eẽnt due ppõnes synonyme:quarũ pprium subm vni9 psonaliter.subiectũ vo alterius mãliter supponeret:qd quidez falsuz.pñs faciliter deduci põt vt iferius declarabit:r sic dubium remanet pro vtraqz sui parte indecisum.

¶ In ista qõne tres suz facturus articulos.In p.n. articulo ego recitabo oĩa motiua q in hac mã fieri pñt p vtraqz sui parte.In 2o opiniones diuersas multorum doctorũ in mediũ adducam.In 3o vo pro viribus satisfaciemus argumentis:vnãquãqz opinionũ dictarũ sustinendo.

Quantũ igit ad pm articulũ arguit qpluribus rõnib9 pbãdo suppõnẽ mãlẽ in mẽte dari minime posse. ¶ Et p ad h pbãdũ argumẽtat doctissim9 sophista Alexãder Sermoneta stimulus logicorum in dubijs suis sup Strodo dubio vltio:r in corro vltio sui dubij.r sic si daret suppõ mãlis in mẽte:maxie eẽt ista Petr9 ẽ nomẽ:vl Petr9 est dictio:sz h ẽ falsuz:qd mãlr supponat.g rc.pbat:dicit ipse:2a ps añtis:qm in mẽte p subo illi9 ponit qdã pcept9 cõis:q signat oẽs tales terminos.Petrus:r h psonalr.pbat ingt ipe:qm ille pcept9 vificat affirue de ipo cũ pnoie demrãtiuo ipz dmrante.g. po

¶ 2o ad idez arguit Apollinaris in qõnib9 qs ipe cõposuit sup Petro Mãtuano p defensiõe vie cõis:in illa qõne in q indagat An det suppõ mãlis.Et p ipse põit istud nõndũ.terminũ.s.mẽtalẽ possum9 imaginari hẽre qdruplicẽ modũ signandi.pm quo se signat vt res.2m q aliqd p accñs signat.3m mediãte discursu itellis quo se repñtat.4m modũ q rei ad qm est signũ vt pcept9 adeqtus illi9 rei a q signatiõe absolui nõ põt rc.Aliũ modũ signandi nõ possum9 imaginari hẽre terminũ mẽtalẽ igt ipe.Ex qb9 ipse ifert q termino mẽtali merito pe 2e 3e signatiõis nõ debet suppõ.r pbat ipe sic:qz suppõ nõ debet termio nisi merito signatiõis p quã ẽ ps orõnis:sz p pm 2m r 3m nõ ẽ ps orõnis.g rc.ps pña:igt ipe.r maior arguit sic.Qm debet ei iquãtũ ẽ pstitutiu9 orõnis siue ppõnis:sz nõ ẽ pstitutiu9 ppõnis nisi iquãtũ ẽ ps orõnis.g rc.hm ẽt pbat:qm p signatio nõ iest ei iquãtũ est res:sic iest nãlr cuilz rei.alie due sũt valde accñtales:r nihil agẽtes ad eẽ ps orõnis.g rc.pbat ẽt q terminus mẽtalis nõ possit supponere nisi merito 4e signatiõis:r dũmõ sit cathecus:qm termin9 cathecus mẽtalis pt suppõere psonalr r nõ merito alteri9 signatiõis q 4e:vt dcm ẽ.g rc.r sp suppõit merito 4e:r sic merito 4e sp psonalr suppõit.g rc. 2o

¶ 3o arguit idẽ doctor eodẽ i loco pe 2e r ẽ ẽt fundatũ i superiorib9 fundamẽtis:qz termin9 mẽtalis nõ pt suppõere nisi merito 4e signatiõis:r merito illi9 supponit psonalr sp.g nunq termin9 mẽtalis põt mãlr supponere.pña ingt ipe nõ est:qz alr seqret q merito eiusdez signatiõis idẽ termin9 posset supponere psonalr r mãlr.assũptũ ps p iã dcã supi9. 3o

¶ 4o ad idẽ idẽ doctor arguit sic in eodẽ loco:qz tũc dz aliquẽ terminũ suppõere mãlr:qñ abstrahit a signatiõe pmaria ad se significandũ.r sibi siles.h ãt ingt ipe nõ ẽ posse i mẽte.g rc. 4o

¶ 5o ad idẽ pdict9 magr eodẽ i loco arguit sic.si h eẽt verum q termin9 mẽtalis posset mãlr suppõere:seqt q eẽnt aliq due ppõnes synonyme.qrũ subm vni9 psonalr.subz vo alteri9 mãlr suppõeret.pñs est maximũ icõuẽiẽs.g rc. 5o seqla bona ẽ.circũdũcto pbat.nã sit q in hac mẽtali: hõ est nomẽ:cui subordinat vocalis illi silis:subz mãlr suppõat.Impõat g vnũ nom cõe oĩb9 termis hõ signeos ea rõne q termin9 r sit.a.r seqt q in illa.a.ẽ nomẽ.

subm

subm psonalr supponit cũ retineat sibi sigñationẽ habitã ab ĩpositiõe:hinc capiant ille due in mẽte.hõ est nomẽ:τ.a.est nomẽ:τ ille due ĩ voce illis subordinate.hõ est nomẽ.a.est nomẽ.Tũc in mẽte illud subz mãlr supponit vt ɔcedit τ illud subm.a.psonalr vt pz:τ sũt synonyme.g̃ τc̃.ɔña ẽ nõ cũ maiori.minor pbat sic.suba sũt synõyme τ cetera sũt paria.g̃ τc̃.pz ɔña cũ minori:τ maiorẽ pbo sic:q2 suba vocaliũ sũt synonyme:cũ subta vocaliũ subordinent subtis mẽtaliũ.g̃ τc̃.pz ɔña.τ minor ponit ĩ casu.τ a^m pz:qm sigñat eadẽ τ eadẽ rõne.q̃re τc̃.

In oppositum arguit sic p°:q2 nisi daret supposito mãlis in mẽte seq̃ret: q eẽnt due ppõnes.vna alteri subordiata.quaꝝ subta ɔuerterent:τ tñ nõ supponerẽt eodẽ mõ:sz subz in vna psonalr in alia vo mãlr supponeret:qõ est falsuz:τ incõueniẽs.τ pbat sequela:q2 accipio istã ppõnẽ.hõ est species in voce.que qdẽ subordinat mẽtali.τ p te mẽtalis supponit psonalr τ vocalis mãlr:τ tñ sunt subordinate.
2° g̃ τc̃.¶ 2° ad idẽ sic.sicut in mẽte sunt genera τ spẽs ita in voce vel in scripto cũ vtrobiqz det iferi^9 τ supius.pdicatio directa τ indirecta.igit sicut terminus vocalis vel scripc^9 põt supponere mãliter p se vel sibi sili supponẽdo:τ termin^9 mẽtalis ẽt.
3° ¶ 3° ad idem sic.accipio istã ppõnẽ mẽtalẽ.hõ est spẽs:in mẽte per te supponit psonalr.Jã ego addã signũ mãlitatis sic dicẽdo ly hõ ẽ spẽs τ q̃ro de subti suppõne:nõ poteris dicere q supponat psonalr:q2 seq̃t q signũ mãlitatis esset frustra.qõ est falsum τ ɔtra logicos.g̃ supponit mãliter:τ sic dat
4° suppõ mãlis ĩ mẽte:qõ erat pbãdũ τc̃.¶ 4°.accipio dictũ Aristo.in topicis.q talia sunt subta q̃lia pmittunt ab eoꝝ pdicatis:sz sic est q in mẽte põt aliq̃ secũda intentio esse pdicatũ que pfecto hz vim 3hẽdi subm ad suppõnẽ mãlẽ.g̃ τc̃.¶ Hec sunt argumẽta que tũ pro affirmatiua:tũ p negatiua parte adduci in hac mã põt. Et p° articulo expedito ad 2^m expediendũ trãseamus.

p° opio **Est igitur** p° opio in hac mã antiq̃.Quã qdẽ recitat Paulus Venet^9 in logica magna. pte p° tractatu 2° cap° 2° que dicit.q terminus mẽtalis põt bene supponere mãlr:sz nõ simplr.τ rõ istoꝝ τ fundamẽtũ istud est:q2 si termin^9 mẽtalis supponit pro se vel sibi simili:tũc mãlr supponit.si aũt p re extra:cui^9 est nãlis similitudo supponit psonalr.si aũt supponit p ĩtẽtiõe aie.tũc nõ simplr:sz psonalr supponit:τ fm istã opionẽ:suppõ simplex est acceptio termini vocalis vel scripti:que accipit pro intẽtiõe aie cui nõ iponit ad si-

3 opio. gnificãdũ.¶ Cõtra istã opionẽ sunt argumẽta oĩa facta añ oppo^m.que pbãt in mẽte minime suppõnẽ mãlẽ dari posse:sz p̃ter illa argumẽta supi^9 facta ɔtra hãc opinionẽ.arguit sic pbãdo terminũ mẽtalez posse simplr supponere:τ sic accipio hãc vocalẽ vl scriptã.hõ est species:τ pz per istos q ly.hõ supponit simplr:q2 accipit p intẽtiõe aie.igit subordinat vni mentali sic supposita. ɔña nota est:eo q in ppõnib^9 subordinatis τ sbordinatis expedit termios eodẽ mõ supponere p eodẽ aut p
2° eisdẽ.¶ 2° ad idẽ sic.vt in mente sunt gña τ spẽs:ita in voce vel in scripto:cũ vtrobiqz det ĩferi^9 τ superi^9.pdicatio directa τ ĩdirecta.igit sicut terminus vocalis vel
3° script^9 põt simplr supponere τ mẽtalis ẽt.g̃ τc̃. ¶ 3° arguit ɔtra illud qõ opio hec dicit.s.q si termin^9 esset impositus ad sigñandũ intẽtionẽ aie nõ supponeret simpliciter:sz psonalr.arguit g̃ sic.sũmo hãc ppõnẽ vocalem vel scriptã:q̃litas est gen^9 gñalissimũ:τ notũ est q simplr supponit subz.sicut in ista.suba est gen^9 gñalissimũ pdicati sube:vl in ista.aĩal est gen^9 subalternũ:τ tñ q̃litas supponit p illo qõ iponebat ad sigñandũ:q2 iponebat ad sigñandũ oẽs q̃litates τ aie intentiões.ɔñter ẽt supponit p aliq̃ intẽtiõe.igit supponit p illo qõ iponit ad sigñandũ.¶ 4° arguit sic.accipiẽdo istã ppõnẽ vocalẽ vel scriptã.hõ est spẽs.τ arguit sic. subm istius ppõnis supponit simplr:τ tñ nõ imponebat ad sigñandũ intẽtionẽ aie.igit oĩs termin^9 simplr supponẽs iponit sigñare intentionẽ aie.ɔña tz.τ maior est opio eoꝝ: sz minor pbat.nã subm illi^9 ppõnis sigñat itẽtionẽ aie:τ nõ nãliter:q2 est termin^9 vocalis vel scriptus.igit ad placitũ:τ ex ĩpositiõe.ɔñtia tz cũ minori:τ maiorẽ pbo. nã illud subm supponit p intẽtiõe aie fm ipsos.igit significat ĩtẽtionẽ aie.tz argumẽtatio ab ĩferiori ad suũz superi^9 affirmatiue τ sine ĩpedimẽto τc̃. Confir° ¶ Et ɔfirmatur:q2 ly hõ subordinat vni mẽtali.igit sigñat illã. ɔsequẽtia tenet per pħm p° periarmenias dicentez. sunt g̃ ea que sunt in voce eaꝝ que sunt in aĩa passionuz note. ¶ P.ɔtra istã opinionẽ sunt argumẽta oĩa Pauli Veneti:que ipse facit in logica magna parte p̃ma:vbi agit de suppõnibus.videas ipm si placet.istã opinionẽ licet nõ teneã tñ exercitij grã argumẽta oĩa soluemus sic fugiẽdo quodãmõ vt meli^9 opinio postmoduz itelligat: sz ad argumenta que facta sunt ante oppo^m:que ẽt sunt ɔtra ipsam pmitto me tertio in articulo omnia solutũ rum:sed nunc ad ista esse respondendum puto.

Ad primum igit hãc opi.tenẽdo possemus dicere q dicẽdo.hõ est spẽs. simplr supponit:τ h in voce:τ cũ ĩfert.igit subordinat mẽtali.ɔcedit:τ cũ dĩ q opz q tales ppõnes supponãt eodẽ mõ.dicit q nõ est verũ de suppõne gñali:sz de speciali fortassis est verũ.q̃re τc̃.τ furatus sum rñsionẽ.si bona sit accipito:sin aũt dimittat falsa cũ iproba opinione. Ad p^m
¶ Ad 2^m nego similitudinẽ.¶ Ad 3^m rñdet. q subm illius ppõnis supponit simplr in voce. Et qñ dĩ q q̃litas supponit p illo qõ iponebat ad sigñanduz.¶ Rñdet q h est verũ q supponit p illa intẽtiõe:τ h nõ negat opi.vt dicit Paulus Venetus de intẽtiõe isti^9 opinionis:tñ dicim^9 q supponeret psonalr.si ille termin^9 q̃litas eẽt ipositus ad sigñandũ aliq̃ intentionẽ:sed q2 significat ens reale:τ etiã ens rõnis.iõ argumẽtũ nihil pbat.¶ Ad 4^m dĩ.q ɔña nihil valet quã Paulus Venet^9 nõ pbauit.¶ P.minor etiã est falsa:τ ad pbationez nego ɔñtiã illã:τ h pz itelligẽti viã alioꝝ sophistarũ.¶ Ad ɔfirmationez sicut ad p^m rñsum.Sed ne alicui videat me bene oĩb^9 rõnib^9 ɔtra opi.adductis rñdisse:ne qdem ipse ob optimas rñsiones huic adhereat opi.arguit ɔtra ipsam vnico medio forti τ sic.si nõ dat suppõ simplr in mẽte.g̃ nec mãlis.añs est opionis.ɔñtiã pbo sic:q2 iõ nõ dat suppõ simplex:q2 in mente correspondet vnus ɔcept^9.a pari ego dicã q nec mãlis:q2 in mẽte vnus ɔcept^9 correspõdet sigñatis oẽs tales terminos personaliter:scito aũt hoc argumẽtum esse ɔtra opi.quã insequor:τ ego ipse hoc feci vt scias logicũ minime demfare posse.vt recte declarat quadratus Egidius doctor noster.¶ 2° opinio opposita prime opioni est q in mẽte nõ dat suppõ mãlis:sz bene simplex quã edepol veriorẽ p° existimo:quã qdẽ opionẽ nõ memini me in aliq̃ doctore:nec antiq̃:nec moderno reperisse: sz ego ipsam imaginat^9 sum:que feliciori mõ tuebit q̃z p° vt in 3° articulo videbit.¶ 3° opio est Alexãdri fmonete in fine ɔñtiarũ suarũ quas sup strodo edidit.τ Apollinaris in qõnib^9 quas cõposuit ɔtra.P.M. in defensione vie cõis ɔ̃ne 2°.τ Gracãtiani pceptoris nostri acutissimi in suis ɔsequẽtijs.q.19.qui qdem oẽs dicũt propter oĩones ante oppositũ adductas q in mẽte nõ dat suppõ mãlis.de simplici vo ipsi nullaz penitus mentio

Ad 2^m Ad 3^m Ad 4^m Ad ɔfirmatiões 2° opio 3° opio

nem fecerunt:sed debemus dicere(vt existimo)cōiter
rñdendo q̄ nec simplex in mēte suppō daī:cū termin'
ipe mētalis nō nisi psonaliter supponere possit. Funda
mentū istoꝝ doctoꝝ pōt hēri ex argumentis añ oppom
3 opio. facits qb' ipsi fulciunt. ¶ Sꝫ ꝯ istos doctores sunt p°
3am rōnes facte post oppom. 2° sunt rōnes q̄dā facte contra
pam opinionē. siqs vo vellet tenere hāc opinionē ad ar-
gumēta facta añ oppom. q̄rat rñsiōes in 3° arti°. ad alia
4° opio vo rñdeat sicut rñdit p° opinio. q̄re ⁊c̄. ¶ 4a opinio est
Petri de aliaco i tractatu suo de ꝯceptib'. ⁊ Pauli Ue-
neti i logica magna loco allegato. ex tractatu Petri de
aliaco ego accepi suā pulcherrimā opionē. Ista igiī opi
nio dicat. q̄ daī suppō nālis in mēte ⁊ de simplici: nec
ipe q̄dē aliq̄z fecī mētionē. Tñ ego credo q̄ fꝫ istū vix
⁊ Paulū Uenetū dicere debeam':q̄ ēt simplex suppō
deī in mēte. de Paulo aūt Ueneto nō est dubiū q̄ sit
ꝯcedēda:q̄z ipse arguit ꝓbādo h̄ in loco allegato. Ista
opio ꝓ fundamēto ponit istā distinctionē ⁊ est de iten-
tiōe Petri de aliaco. q̄ termin' mētalis dī duplex. ppe
⁊ iꝓprie. Termin' mētalis iꝓpe est ꝯcept' vocis vel
scriptū synonyme tali voci:⁊ dī ingt ipse talis termin'
mētalis iꝓprie dict':q̄z lꝫ talis ꝯcept' sigñat nālr ppe
vocē vel scripturā:cui' est nālis similitudo:pōt tñ cū h̄
sigñare ad placitū ⁊ subordinari alteri ꝯceptui q̄ solus
nālr sigñat. v.g. ꝯcept' hui' vocis hō nālr ꝓprie sigñat
illā vocē hō:q̄z est ei' nālis silitudo:ſꝫ ad placitū signi
ficat oēs hoīes singulares:⁊ vt sic subordinaī in sigña-
tiōe illi ꝯceptui:qui nālr ꝓprie est repñtatiu' oīum ho
minū. ¶ Ex quo ingt ipse seqī vnū correlariū. q̄ idē
termin' mētalis iꝓpe dict' est sigñatiu' nālr ⁊ ad pla
citū:⁊ h̄ nō respectu diuersoꝝ:ſꝫ respectu eiusdē hꝫ vi-
tatē:⁊ pꝫ sic. nā clarū est q̄ qs pōt formare ꝯceptū hui'
vocis ens. quo facto ille ꝯcept' ꝓprie repñtat illā vocē
ens:cū sit ei' nālis silitudo:⁊ idē ꝯceptus ad placitū si-
gnificat oēs res mūdi que subordinanī in sigñando il-
li ꝯceptui cōissimo:q nālr repñtat oēꝫ rē mūdi. pꝫ ḡ q̄
idē termin' mētalis iꝓprie dict' eādē rē sigñat nālr
5 opio. ppe ⁊ ad placitū vltimate. ¶ Et sic arguiī ꝯ h̄. q̄ h̄ sit
ipoſe:q̄z vī iplicare cū dic̄. ḡ est ipoſe. añs ꝓbaī sic. naꝫ
si aliqs termin' sigñat aliq̄z rē nālr ppe necīo sigñat il
lā rē:nec pōt nō sigñare eādē rē:⁊ si idē termin' sigñat
eādē rē ad placitū nō necīo:ſꝫ ꝯtingēter sigñat illā rē:
⁊ sic poterit nō sigñare illā rē. ḡ pōt nō sigñare ⁊ nō pt
nō sigñare eādē rē:qd̄ ꝯ dicit manifeste. igiī illud ex q̄
R° h̄ inferī est ipoſe. ¶ R° q̄ deficit vnū in pte añti. s. in
illa cū dī. si eni talis termin' sigñat illā rē ad placituꝫ
pōt nō sigñare illā rē. illa eni ꝯditiōalis ē falsa simplr:
ſꝫ si diceret sic. si tñ talis termin' sigñat illā ad placitū
pōt nō sigñare talē rem illa ꝯditiōalis eēt va. ꝯceptus
eni hui' vocis nō sigñat ad placitū illā rē que subordi-
naī illi ꝯceptui q nālr repñtat oē ens mūdi. Ex q̄ pꝫ rñ
sio:⁊ h̄ videas si placet in ipo Petro de aliaco. dicit eni
ipe in illo tractatu. q̄ termin' mētalis est ēt duplex. ab
Corm solut'. ⁊ ꝯnotatiu'. ¶ Ex qb' īfert q̄ termin' cōnotati
uus hꝫ duo sigñata. vnū formale. alteꝝ māle. Ex qbus pꝫ
expsse q̄ termin' mētalis possit supponere mālr. Hec
aūt scripsim':qm̄ si opioneꝫ nri Pauli Ueneti tenere
volum' nec̄e mihi vī vt adhæream' vie isti'. ego vo exi
stimo q̄ opinio isti' viri sit ꝯformis opinioni. P. U. q̄-
re ⁊c̄. Tenēdū est igiī dari in mēte supponē mālē(⁊ di
cāt alij q̄cq̄d velint)q̄ q̄dē suppō ⁊ cōplexo ⁊ icōplexo
attribui pōt:itaq̄z termin' mētalis supponat ꝓ se vt in
istis mētalib'. hō est spēs. aīal est gen':ſꝫ poti' h̄ simplr
dī suppō q̄z mālis:⁊ Petr' est nomē. hō est nomē. hō ē
bisyllabū: ⁊ h̄ hñ ꝓbat rō p° post oppm. Fundamētū vo
isti' opionis ē illō qd̄ supi' dicebā de itētiōe Petri de
aliaco:q̄. s. vn' ꝯcept' q ē termin' mētalis rem eiusdē: ⁊
ad placitū sigñat ⁊ nālr:⁊ mediāte tali fundamēto rñ-
deī ad rōnē difficiliorē Alexādri q̄ in hac mā fieri pos
sit:si tu hñ ꝯsideraueris:q̄z subꝫ isti'. Petr' est nomē. in
mēte subꝫ supponit mālr ꝓ se ⁊ pro sibi cōsili:q̄re si hñ
pōderabunī dicta nrā:que lꝫ sint ꝯ fere oēs logicos so-
phistas:nō sūt tñ ꝯ itellectū ⁊ rōnē. Et hec sufficiāt de
2° articulo. igiī ad 3m expediendū ꝓficiscamur.

Rñdeo igiī p opionē pam sustinēdo: q̄. s. in mente
daī suppō mālis:ſꝫ nō simplex. ꝯcedēdo ēt
argumēta facta post oppom q̄ ꝓbāt in mēte dari suppō-
nē mālē. ¶ Ad argumēta āt añ oppm facta ꝓ pa opione Ad pm
dicerē ad pm argm qd̄ est Alexādri fmonete ⁊ difficile:
ꝯcedēdo subꝫ isti' ꝓpōnis. Petr' ē nomē. in mēte sup-
ponere mālr. Et cū dī q̄ in mēte poniī ꝓ subto ⁊c̄. R°
veꝝ eē q̄ ille ꝯcept' psonalr sigñat. ⁊ pp h̄ non seqī q̄n
possit ēt mālr supponere ⁊ sigñare ipos mālr. Ista ē rñ-
sio mea. Quidā ali' doctor dic̄ q̄ nō ē veꝝ q̄ ille ꝯcept'
mētal sigñat psonalr illos terminos:imo mālr:⁊ negat
q̄ vificeī absq̄z signo mālr. h̄ ipe. accipe tu meliorē ⁊c̄.
¶ Ad 2m rñdeī p negādo q̄ merito 4e sigñationis de- Ad 2m
beaī suppō:⁊ ēt ipe ꝯdicit Alexādro q negat termīos
mētales sigñare se adeq̄te. Et ad ꝓbōnē nego maiorē. ⁊
ad ꝓbōnē nego qd̄ dī. ¶ Ad ꝯfirmationē rñdeī negan ad ꝯfir.
do maiorē. q̄ termin' mētalr nō pōt supponē merito alte
ri' sigñatiōis. ¶ Ad 3m nego qd̄ ipe assumit. ꝓterea. nō Ad 3m
eni ē icōueniēs q̄ idē termin' rem eiusdē sigñatiōis sup
po' psonalr ⁊ mālr:vt hñ ōclauim' i opione petri d alia- Ad 4m
co. ¶ Ad 4m. Ad 5m dī q̄ illō qd̄ īferī ñ ē icōueniēs:imo Ad 5m
necīū. ē ēt fm viā suā vt ꝯcedit Alexā. fmoneta. ¶ Et
sic pꝫ rñsio ad oīa arga ꝓ p° opione. Et ex supi' dcis pt
solui argm qd̄ dimisim' in solutū ꝯ istā opionē i 2° arti°.

Siquis aūt vellet sustētare 2am opionē quā ego
machinat' sum dꝫ ꝯcedere oīa arga
añ oppm ⁊ rñdere argta post oppom adductis. ¶ Ad pm Ad pm
igiī rñdeī ꝯcedēdo illud ⁊ nō est icōueniēs:vt dic̄ Ale
xāder. ¶ Ad 2m nego illā ꝯñtiā. petit eni pñm vt m ibi Ad 2m
vī ⁊c̄. ¶ Ad 3m dī q̄ si adderes cētū sig' mālitas adhuc Ad 3m
nō suppōeret mālr. Et cū īferī. ḡ frustra. negaī ꝯña:ſꝫ
hñ eēt frustra si adderet termino q posset mālr suppo-
nere ⁊ nō supponeret:ſꝫ termin' mētalis mālr minime
supponere pōt. quare ⁊c̄. ¶ Ad 4m dī. q̄ lꝫ 2a intentio Ad 4m.
possit hoc facere in voce:nō tamē in mente. quare ⁊c̄.

Siquis vo vellet tenere opionē Alexādri fmo
nete Apollinaris Fracātiani ⁊ fere
oīuꝫ sophistaꝝ ⁊ q̄ cōiter tenenī:dꝫ cōcedere oīa argta
añ oppom ⁊ rñdere argta post oppom: sic̄ rñdet 2a opio.
Si aūt 4am opionē tenere vult que est Petri de aliaco
⁊ Pauli Ueneti dꝫ ꝯcedere argta post oppom ⁊ rñdere
ꝯñter argumētis añ oppom adductis fꝫ q̄ rñdet pa opi
nio. Petr' vo Mātuan' trudendus est in tyberim:qm̄
ipse negaret suppositionē mālē. Et hec de quesito suffi-
ciant. Ad laudem dei omnipotentis. ΤΕΛΟΣ.

¶ Palladi' Soran' in laudē fratris Hieronymi Hene
stani ordinis Eremitaꝝ iuuenis doctissimi.

O felix iuuenis celebris solertia nostri:
Cuius in ingenio culta Minerua nitet.
Nam pulchrum quod constat opus. latuitq̄z sub atris
Cimmerys. media luce refulget opus.
Cepit ⁊ argutas monstrare sophismate curas:
Que poterunt ipsum sollicitare sophos.
Quare vulgus iners. linguaꝝ. longeq̄z prophanum
Hinc valeat:celebres hunc celebrate viri.

¶ Incipit

¶ Incipit Tabula Questionū primi libri priorum a magistro Marsilio.

¶ Expleta tabula primi libri incipit tabula secundi.

¶ Explicit Tabula secundi libri priorū.

¶ Incipit Tabula Questionū Egidij contentarū in libris Priorum Aristo. ꝛ primo super primum.

¶ Incipit tabula questionū Secundi libri Priorum Analeticorum.

Finis.

¶ Laurentiani Florentini in Librũ de Elocutione Aristotelis. Liber primus Incipit.

I Rincipio opʒ ponere gd nomẽ: ⁊ gd verbũ sit. Deide gd sit affirmatio: negõ: pnunciatio: ⁊ oĩo.)

Rõnalis phĩlosophia de q̃ nunc docẽ istituĩ: duas hʒ ptes. Unã que ẽ de syllõ: alterã que de oĩone cõĩ: atqʒ hec antecedit: illa subsequitur. Oĩo enĩ finẽ hẽt syllm: ⁊ inuẽtionẽ demrãtionis. At võ cũ syllʼs nõ ex q̃libet oĩone ɔsistat: sʒ ex ea que veri falsiqʒ pticeps est: de tali nũc disputabit. Sũt enĩ plẽs spẽs oĩonis: vt indicãdi: imperãdi: optãdi: subiũgẽdi: exponẽdi: subyciẽdi. Sʒ de his agere officiũ est oratoris: cuʒ nulla hap oĩonũ veritatẽ: aut falsitatẽ ɔtineat. Pronũtiatio võ sola est: que sniam pfectã cõprehẽdit: ⁊ ob eãʒ rem sola ad phm attinet. Sʒ cũ duplex pnuntiationis spẽs sit: pdicatiua: ⁊ ɔditiõalis. de pdicatiua h loco Ar. agit: quã grece noĩauit ερμηνειαν. ego võ elocutionẽʒ. Est aũt elocutio oratio pfectã sniam comprehendens.

¶ Principio igit opʒ ponere. i. diffinire. Positio. n. vno° subiectio est: vt subyciamus terrã eẽ cardinẽ circuli lunaris. Appellam° pterea positionẽ opionẽʒ isamẽ: ⁊ alienã alicui° existimari in phia viri: q̃lis Heracliti positio est: qua cũcta moueri voluit. Aut Parmenidis: q vnuʒ ens eẽ ɔstituit. Et itẽ diffõnẽ dicim° positionem: quo pacto Ar. hac pte positionẽ accepit. Ut enĩ geometer ponit gd pũctus: ⁊ gd linea sit: ita phs: nomẽ verbũqʒ diffinit: que velut elementa pronunciationis existunt.

II Uoces igit animi affectionũ indicia sunt. Scripta võ indicia vocũ: ⁊ vt lr̃e nõ oĩbus eedeʒ: ita nec voces eedem sunt. Sed animi affectiones: quap he p̃m indicia sunt: atqʒ etiã res ipse: quap sunt affectionis indicia iam eedẽ existunt. Sed de his libro de aĩa dctũ iam est. Talia enĩ munus est alterius loci indicare.)

¶ Docet h loco phs gdnaʒ voces p̃m. i. imediate significẽt dicẽs. Uoces hẽri idicia animi affectionuʒ. Scripta võ idicia vocũ: ⁊ itẽ animi affectiões pxima idicia rep: qõ ab Ar. ptãte est pdictũ q̃uis nõ actu: vt itelligant aĩ affectiões. i. ɔceptiões nõ p aligd aliõ mediũ res ipsas signare: queadmoduʒ stoici ppã subyciẽtes λεκτόν. i. dcũ noĩari voluerunt. Cetep Andronicus Rhodius nõ est audiẽdus: q librũ talẽ nõ legitimũ: ac germanuʒ Aristotelis credidit: sʒ adscriptitiũ: ppterea q liº de aĩa ɔceptiões appellet: q̃s hac pte aĩ affectiones noĩauit: nihil enĩ vetat eãdẽ rẽ duplici noĩe designari: q̃uis ẽt libº de aĩa itellectũ patibilẽ argumẽto affectiõis appellet. Andronicus.

III At võ vt in aĩo ɔceptio est iterdum veri falsiqʒ expers. Interdũ alteri hop necẽe obnoxia: ita ⁊ in voce se hẽt. Etenĩ circa cõpositionẽ: ⁊ diuisionẽ vitas falsitasqʒ ɔsistit. Ipsa igr̃ noĩa: ac vba silia sũt ɔceptiõi: que sine cõpõne: aut ẽt diuisiõe existat. Uerbi grã. hõ aut albũ vbi nihil eyciat. Neqʒ. n. vep neqʒ falsũ est id oñdit: hircoceruus significat gdẽ aligd: nõduʒ tñ vep falsũue nisi esse: aut nõ esse adieceris: aut simplr̃: aut ex tpe.)

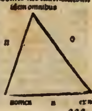
¶ Cõceptio si aĩo simplex sit vitatẽ: aut falsitatẽʒ mĩme ɔtinet. Si alteri iplexa sit vitatẽ: aut falsitatẽ necẽio cõprehẽdit: cui° rei cãm ipe Ar. tradidit dicẽs. Etenĩ circa cõpositionẽ: ac diuisionẽ vitas falsitasqʒ ɔsistit. Deide ẽt idicauit noĩa ipa: ac vba: q̃tiẽs p se seorsũ pnũtiẽt neqʒ vitatẽ ɔtinẽ: neqʒ falsitatẽ: tũ q: silia sint ɔceptiõi: q̃ sine cõpõne: aut ẽt diuisione existat. i. q̃ simpr: solaqʒ sit: tũ ẽt q: ne noĩa gdẽ cõplexa vitatẽ ɔtinẽt: aut falsitatẽ. Etenĩ hircoceru° nomẽ gdẽ iplexũ ẽ: ac significat gdẽ aligd: sʒ qõ sit veri: falsiqʒ expers: nisi eẽ aut nõ eẽ adieceris simplr̃. Ut si dixeris hircoceruus est: ex tpe võ. s. pfinito: quotiẽs dixeris hircoceruus heri fuit: aut hircoceruus cras erit. Sed vep vbũ adiectũ sit simplr̃: an ex tpe ita ostẽdo: hircoceruus hodie est: relinquo alys estimandum.

Nomen igr̃ ẽ vox significans ex cõposito sine tpe. Cuius nulla ps seorsuʒ significat. In noĩe. n. equ⁹ man° nihil p se man° significat: queadmodũ i oĩone eq̃ ma n° ẽ. Nõ tñ queadmodũ i simplicib° noĩb°: ita se hʒ in iplexis. In illis. n. nullo° ps ipa sigt. In his ãt affectat gdẽ: sʒ nihil seorsũ sigt. vt i equcatella. Catella nihil p se sigt. Ex ɔposito võ q: ex nã nullʒ nom ẽ. Sʒ vbi idiciũ fuerit: id oñdũt iexplanati sonit° bestiap e gb° nullm nomẽ est. IIII

Ueri solet: q̃obrẽ Aristoteles voceʒ q̃ gen° noĩs ẽ mĩme diffiniuerit. Uidebat. n. clarior noĩs diffõ explicata vocis significatione. Sʒ soluit nõ eẽ offm dia° vocis ipsi° explicare diffõnẽ. Uox. n. aut ẽt sonit° nob a nã ẽ idit°: ⁊ idcirco talia idicare nãlis iterest ɔtẽplatiõis. At võ sonit° a voce dĩt: vt gen° a spe. Est. n. son° ict° aeris sensibilis auditui. Uox aut sonit° aĩati: ɔsistẽs quotiẽs p thoracis ɔtrctionẽ expssus de pulmone aer vniuersim icidat in aspã arteriã: ac p ipsã pcussionẽ sonitũ reddat audibilẽ fm q̃dã animi appetitionẽ. Proximũ g noĩs gen° est vox: ⁊ ob eã rẽ merito diffiniuit nomẽ dicẽs. Nomẽ est vox significans. Sũt eniʒ q̃dã voces neq̃q̃ significantes vt blictyri ⁊ coax: quap nulla est nomẽ. Nisi enĩ vox significet nomẽ eẽ nõ pt. Adiecit ãt ex cõposito: q: nomẽ est vox significans positu ⁊ arbitrio hoĩuʒ. In canib° enĩ latrat°: atqʒ i hoĩb° gemit°: ⁊ iexplicite q̃dã voces in pueris: aut in his q surdi sũt ab ortu nãe nõ sũt noĩa: q: nõ ex cõposito: sʒ ex nã poti° sũt. Hoc ãt Ar. dedit itelligi dicẽs: id oñdũt iexplanati sonit° bestiap: e gb° nulluʒ nomẽ ẽ. significat pterea nom sine tpe. Ut. n. Porphyri° recte dixit noĩa: q̃ sũt: hesternũ: hodiernũ: ⁊ alia istiusmõi: q̃si ex se significãt tps: nec assignificãt: queadmodũ vba. Qõ

¶ Sed vep noĩa significẽt ex cõposito vt Aristoteli placuit: an ex nã difficilis qõ ẽ: ⁊ q̃ illustriũ scriptop igẽia varie torserit. Cratillus apõ Platonẽ noĩa ipa nãe opificia hẽri tradidit: vt queadmodũ alio atqʒ alio sẽsu: aliõ atqʒ aliõ psentim°: ita alio atqʒ alio noĩe res alias appellam°: q: noĩa silia sũt nãe imaginib° velut vmbris ac simulacris q̃ i aq̃: aut i speculis resultãt. Qõ inq̃ enarrãs Amõni° credidit significare noĩa ex nã: q̃tiẽs nõ qlʒ reb° deferat noĩa: sʒ q nãʒ rep pfectã hẽat: ⁊ lĩgue pitiã teneat: q̃lis fuisse vĩ: q pri° reb° ipis noĩa fecit. Soleʒ. n. idcirco virili noĩe nũcupauit. Lunã feminino: q: sol lumẽ i lunã trãsfundit: q̃si vir gẽitale semẽ idat i mulierẽ. Sʒ h adeo ifirma sũt: vt sine rõnis pãocinio subruãt. Quis. n. nõ videat posse lunã virili gñe noĩari: Solẽ feminino: Aut ẽt pmutatis noĩb°: qõ mõ lunã dicim° solẽ. Qõ võ solẽ vocam° lunã iuicẽ appellari. Noĩum. n. pmutatões: ⁊ itẽ omõymie: ac polyonymie ɔspicue idicãt: vt noĩa ex cõposito nõ ex nã significẽt. pterea qõ est ex nã est idẽ oĩb°. Nomẽ nõ ẽ idẽ oĩb°. Nõ Dubiũ Plato

est igit̃ nomẽ ex nã. Idipз ondit põt alia rõne: vt qi potẽtiã ab ipa nã hẽamus ponẽdi noia reb⁹: idcirco posit⁹ mime nãlis: sз arbitrari⁹ ẽ: queadmodũ hñtes loquẽdi potẽtiã nãlẽ: sciam ipsaз mime ex nã hẽm⁹. ¶ Dubiũ.

¶ Alexãder ex aphrodisiade arguit ita. Noia sũt voces: voces sũt ex nã. Nomina igit̃ ex nã. Sз soluit̃ noia nõ simplr ex nã sũt: sз per mãm: queadmodũ scãnũ nõ simpliciter lignuз est: sз per mãm. Quocirca minime seqt̃. Scãnũ lignũ est. lignũ est ex nã. Scãnũ igit̃ ex natura est. Ceteꝝ annotãda differentia est: quã Aristoteles docuit dicẽs. In simplicibus eni pars nullo mõ significat. In implexis aũt pars affectat qdẽ. i. existimationẽ prebet significandi. Sed nihil seorsum significat.

V **Non homo** aũt nõ est nomẽ. Non tñ positũ est nomẽ quo oporteat vocare ipsum. Neqз eni oꝛo: neqз negatio est. Sз sit nomẽ idefinituз: qm in quis silr est siue sit: siue nõ sit. Pauli aũt aut paulo: ⁊ alia istiusmodi: nequaq̃ noia sunt. Rõ aũt eius in ceteris eadẽ est. Sз differũt: qꝛ cũ v̄bo Est: aut Erit: aut Fuit: neqз veꝝ: neqз falsum est. Nomẽ aũt semp est: vt pauli est: aut nõ est. Nõdũ. n. v̄itatẽ ꝯtiet: aut falsitatẽ.)

¶ Nomẽ idefinitũ: neqз oꝛo: neqз negatio est. Si. n. eẽt negatio dẽpta particula negatiua: affirmatio efficeret̃. Sed remanet nomẽ. Cuз g̃ negatio minime sit oꝛo esse nõ põt: qppe que in affirmatiõnẽ diuidat̃: ac negõnẽ. vt ipse Ar. pcedẽte sermone pspicue indicabit. Sed neqз nomẽ simplr est: sз idefinitũ. Cui⁹ rei cãm Ar. docuit dicẽs: qm in quouis silr est siue sit: siue nõ sit. i. qm nomẽ idefinitũ: tũ de ente: tũ ẽt de nõ ente equalr p̃dicat̃. Et eniз equalr veꝝ est: vt chimera nõ hõ sit: ⁊ vt canis non hõ sit. Pauli p̃terea aut paulo: ⁊ alia istiusmodi neq̃q̃ noia: sз casus noium sunt: qꝛ cũ v̄bo est: aut fuit: aut erit: neqз veꝝ: neqз falsuз est. vt pauli est: aut nõ est. Nõdũ eniз veritatẽ ꝯtinet: aut falsitatẽ. Quo loco notat Porphyrius recte dixisse Ar. Cuз v̄bo est: aut fuit: aut erit: qm cũ aliis verbis veritatẽ ꝯtinet: aut falsitatẽ: vt paulũ penitet. At Stoici ceteros noiuз casus appellãt merito: qm a recto cadũt: ⁊ itẽ rectũ appellãt casũ: qm ab animi cadit ꝯceptiõe. Ut ego graphiũ deorsuз recte decurrẽs cadere: ita rectus a ꝯceptiõe animi dr̃. Qd si veꝝ sit. tũc verbis ipsis casus tribuãt oportebit: qꝛ v̄buз quoqз cadit ab animi cõceptione. ¶ De verbo.

porphyrius

VI **Verbum** est qd̃ assignificat tp̃s. Cuius pars nulla significat seorsuз. Semperqз est eoruз que de altero p̃dicant̃ indiciũ. Intelligo aũt vt assignificet tẽpus. Verbi grã. Disputatio nomen est. Disputat verbum. Assignificat eniз qd̃ nunc existit: semperqз est eoꝝ que de altero p̃dicantur indicium.)

¶ Supiori loco de noie docuit: hac pte agit de verbo. Ex quo pariter cũ noie ꝯsistit pnũtiatio: ac p̃cipuã indicat v̄bi ppetatẽ dicẽs. Sempqз est coꝝ que de altero predicant̃ indiciũ. Nomen eni q̃uis iterdũ de altero p̃dicet̃ vt de hoie aial: sз nõ solũ nec semp. Verbũ aũt sepe solũ. semp de altero p̃dicat̃. vt Laurẽtius disserit. Quocirca nõ recte dixit Herminus imp̃fectaз verbi eẽ diffinitionẽ. Noluit eni phs iteꝝ recẽsere dr̃ias verbi cũ noie cões: vt q̃ verbũ sit vox significãs ex cõposito: sз aliam adiecit: qua verbũ ab ipso noie dissideret dicẽs: qd̃ assignificat tp̃s. Deinde se ipз exposuit dicẽs. Intelligo aũt vt assignificet tp̃s. Verbi grã. Disputatio nomẽ est. Disputat v̄bũ. Assignificat eni qd̃ nũc existit. i. assignificat tp̃s p̃sens. i. qd̃ latius dr̃ velut hodiernuз: nõ qd̃ sit indiuiduũ: qꝛ pũcto tp̃is: nec disputare: neqз aliqd alid̃ agere possumus. Sed q̃obrem dixerit Ar. Verbũ assignificat tẽpus antea explanatũ iam est: dum ageret̃ de nomine. Idcirco nũc noua enarrationis luce non eget.

VII **Non disputat** autem: ac non legit verbuз minime voco. Assignificat enim tempus: ac semper cum quopiam est. Differentie v̄o nequaq̃ est nomen inditum. Sed sit verbum indefinitum: quia similiter cuiuis inest: siue sit: siue non sit. Pari modo disputauit: ac disputabit: nequaq̃ verba: sed casus verboꝝ sunt. Sed discrepant a verbo propterea q̃ hoc presens assignificat tempus: illa assignificãt tempus: quod circiter est.)

¶ Non disputat ac non legit q̃uis assignificet tẽpus: tñ verbũ minime est: neqз etiam nomen. alioquin nomen aliqd̃ assignificaret tp̃s: qd̃ est supius improbatum. Sit igit̃ (inquit phs) verbũ indefinitũ: qꝛ de ente ac nõ ente similiter predicat̃. ¶ Pari modo dicit disputauit: ac disputabit: nequaq̃ verba: sз casus verboꝝ sunt: quatenus a presenti formant̃. Quocirca discrepãt a verbo: p̃pterea q̃ hoc presens assignificat tp̃s: illa assignificant tẽpus qd̃ circiter est. i. preteritum ac futurum.

VIII **Ipsa igitur** verba que per se dicũtur noia sunt ac significant aliqd. Naз qui dicit: sistit intellectũ: ⁊ audiens quiescit. Sed vt sit aut vt nõ sit nõdum significat. Hec eni esse aut nõ esse rei est indicium: neqз si ens ipsum dixeris nudum. Ipsum enim nihil est: sed quandam assignificat cõpositionem: quaз sine complexis minime licet intelligere.)

¶ Obscuram fecit disputationeз breuitas orationis: cui Ar. hoc libro potissimũ studet. Sed nos pro virib⁹ enitemur sermonem nobilissimi ph̃i reddere illustriorem. Ipsa igit̃ verba que per se dicunt̃ noia sunt: vt ambulare. Quia si dicas ambulare moueri est: ipsum ambulare est nomẽ: ac significat aliqd. Nam qui dicit: sistit ambigẽtem: ac veluti palante aium: ⁊ audiens quiescit. i. credit. Verba igit̃ quotiens per se. i. seorsum dicunt̃, noia sunt: qm significãt potius q̃ assignificẽt. Nõdum eniз vt sit: aut vt nõ sit significant. Id aũt adstruxit phs adducens verbuз q̃ maxime p̃ncipale. s. ipm est: in qd̃ oia alia verba resoluunt̃ dicẽs. Nec eniз esse aut nõ esse rei indiciuз est. i. vt Porphyrius dixit. Verbũ est ipm per se: nequaq̃ significat rem: cuius est indiciũ esse: aut non eẽ. Qd̃ inq̃ de quouis verbo pmiscue veꝝ est. Deinde eam ipsaз sniam aliter indicans inuexit ens adhuc antiquius q̃ ipm est: quod ab eo deducitur dicens. Neqз si ens ipm dixeris nudũ ipsum nihil est: non qꝛ nihil significet: aut qi de rebus equiuoce p̃dicet̃. Sed nihil est qd̃ sit veri: falsiqз compos: sed quãdam assignificat cõpositionem. i. pars efficit̃ cuiusdam cõpositionis vt ens est: quã sine cõplexis. i. simplicibus minime licet intelligere. Alexãder aũt voluit nõ soluз Aristotelem indicare: vt esse aut nõ esse nequaq̃ rei indicium sit quatenus est aut nõ est veritatem: aut falsitatẽ minime cõtinet. Sed etiam demõstrare vt nomen quandoqз aliquã efficiat cõpositionem: qm ens vtpote nomen significat p̃maria ratione entis participationẽ aut priuationeз. Sed scd̃o quodã modo quandam predicati cum subiecto compositionem: quibus additum absolutam reddit orationẽ: ac veritatem comprehendit ac falsitateз: vt Laurẽtius ens est: aut etiam Laurentius ens non est: qm libro de anima dictum est: ⁊ qui non esse album dicit. Non esse album subiecto componit. ¶ De oratione.

porphyrius

IX **Oratio est** vox significãs: cuius pars significat seorsum: vt dictio. Sed non vt affirmatio aut negatio: id intelligo vt homo significat aliquid: sed non vt sit: aut non sit. Sed erit affirmatio: aut negatio: siquid addatur. Porro nec vlla nominis syllaba

significat

significat. Sed neq̃ in nomine qđ est medicamentū: mētū aliqd significat. Sed vox nunc tm̄modo est. In duplici vo nomine: aliqd inq̃: sed nequaq̃ per se significat.) ❡ Cū de noīe ac verbo supius docuisset: mox ad orationē se ꝯfert dicens. Oratio est vox significans cuius pars significat seorsū: vt dictio. Sed nō vt affirmatio: aut negatio. Dictio enī est vox simplex. Qđ aūt est simplex affirmatio aut negatio sit fieri qui pōt: vt hō significat aliqd. Sed nō vt sit aut nō sit. Siquid vo addat affirmatio aut negatio erit: vt homo est: aut hō non est. Deinde cū dixisset orationis ptēs significare: ondit dictionis partē nullā penit᷒ habere significationē: vt in noīe qđ est medicamētū: mentū nequaq̃ significat: sed vox nūc tm̄modo est nullius pticeps significationis: nisi forte ex accidēti qdem pōt significare: per se non pōt.

X **At vo** ois oīo significat non vt opificium: sed quēadmodū dcm̄ est ex cōposito. Porro pnunciabilis non ois est: sed que veritatem continet: aut falsitatē. Non ois aūt ꝯtinet vt deprecādi oratio est. Sed neq̃ vera: neq̃ falsa est. Alie ergo omittantur. Oratoris enī aut poete cōmodior ꝯsideratio est. Pronūciabilis vo presentis ꝯtēplationis est. ❡ Syllogismus ita contexitur. Oratio est opificium. oē opificiū nālis virtutis est ex nā. Oratio ergo est ex natura. Sed soluit̃. Opificia nālia simplicis vocis sunt pulmo: ⁊ aspa arteria: locutionis vo lingua: dētes palatus. Oratio aūt est effect᷒ illorꝫ ex tali motione opificiorꝫ ꝯstructa: modo nihil vetat: vt effectus naturalis vtutis positꝰ si non est natura quēadmodū qui saltant: in gnqueritio hoc aut illo modo mouent̃ ex cōposito: q̃uis mouēdi virtus ex natura existat. Amōnius nō recte dicit cām reddens quāobrē

amōni᷒ id in hoīe tm̄modo non in alijs aīalibus accidat: qr aīa hoīs p se moueat̃. Moueri enī nisi corpus minime potest. Aīa vo nequaq̃ corpus est: sꝫ corpis actus nisi velit moueri aīam improprie: vt Strato Lampsacenus ait: qm̄ itelligēdo semp moueat̃. Oratio ergo homini data tm̄modo est: qr pditus est itellectu ⁊ cogitatiōe: qua potest arbitrariam facere orationē. Quocirca oratio opificium est facultatis indite ex natura. i. itellectus: ⁊ cogitationis. Sed que significet ex cōposito siue sit veritatis: ac falsitatis expers siue veritatē ꝯtineat aut falsitatē. Pronūciabilis enī non ois oīo est. Sed que veritatē ꝯtineat: aut falsitatem. Non ois aūt oratio vt ipse dixit veritatē ꝯtinet: aut falsitatē: vt deprecandi oratio. Que qr neq̃ vera: neq̃ falsa est ad dialecticum minime attinet: sed ad oratorē: aut poetam quorꝫ est noua nomia: ac speciosa rerꝫ posse efficere non cōia: ⁊ vsitata: eaq̃ decēter cōponere: pspicuitatis gratia: ac leporis. Dialecticus aūt cuius omne studium est posse syllogismi: ac demonstrationis colligere veritatē: de oīone agit dūtaxat. ex qua sylls cōponit̃: que ab Ar. pnūciabilis appellat̃ veritatis ac falsitatis necessario particeps. Stoici vo talē

axioma orationē Axioma vocauerūt: qđ nos possum᷒ ploquiū appellare. Sed Stoici in hoc vt in plerisq̃ alijs: a recto itinere discesserūt. Ipsi nūc peripateticorꝫ vestigia premimus. Idcirco ad Aristotelem redeamus.

XI **Porro** vna pꝰ oratio pnunciabilis est affirmatio deinde negatio. Alie vo copula vna sunt.) ❡ Pronunciatio pprie est vna si pdicatiua sit: que duabus paucissimis dictionibꝰ constat: vt Laurentius disserit. Hec enim est vna: qr sentētiam vnam ostēdit: ⁊ vnā obtinet: vt ita dicam: soliditatē. Sed iproprie vna est: que copula est vna: vt ꝯditionalis. Si dies est: sol est super terrā: atq̃ etiam ꝯiunctio: vt Laurētius ambulat: ⁊ Romulus mouet̃. ⁊ itē disiunctio: vt nox est: aut dies est. Copula enim que vice glutinis in tota compage orationis putanda est: facit vt omnis talis oratio habere videatur vnitatem.

❡ Sed queri solet ab expositoribus qualis nā diuisio sit pnunciationis in affirmationē: ⁊ negationem. Alexander voluit vt esset diuisio equiuoci in diuersa significata. Porphyrius generis in spēs. Diuisio enim totius in partes eē minime pōt: qr nec in ptes similes: cum affirmatio a negatione admodū differat: nec in dissimiles: qm̄ vtraq̃ pars totius noīe appellat̃. Amōnius sequtur Porphyrium repugnans Alexādro ad hunc modū. Si enim ait pnunciationis diuisio in affirmationē ac negationē esset diuisio equiuoci in diuersa significata: nō posset in diffinitione affirmationis: aut negationis pronunciatio collocari. Sed scire debuit Amōnius diuidi pnūciationem in affirmationē: ac negationē veluti numerus in binariū ⁊ ternariū: resoluiq̃ negationē in affirmationem priorē: quo modo ternarius in binarium: qđ Aristoteles ipse pspicue idicauit dicens. Porro vna pꝰ oratio pnūciabilis est affirmatio deinde negatio. Affirmatio prior est. Deinde negatio posterior. Sed de talibus nominibus: quo pacto diffinitionē habeant: ⁊ vt improprie dicant̃ equiuoce: libro pme phꝯie quarto abūde iam explanatū est: nunc ad reliqua transeamus. Dubiū Solo amōni᷒

XII **Sed necesse** est oēm orationem pnunciabilem ex verbo esse: aut casu verbi. Etenim hominis rationi nisi est: aut fuit: aut erit adijciatur: nondum oratio pnunciabilis est. Sed quāobrem vnū qddam est ⁊ non multa aīal gressibile bipes. Non enim qr proxime dicant̃ vnū erit. Sed id docere alio loco opꝫ. Ceterꝫ vna oratio pnunciabilis est: si aut indicet vnū: aut si vna copula sit. Multa aūt si multa nec vnū significet: aut si incōposita sit.) ❡ Sed necesse est: dicit: oēm orationem pronunciabilem. i. omnem pronunciationē esse ex verbo aut casu verbi: idq̃ ostendit dicens. Etenim hominis rationi: que est animal gressibile bipes nisi est: aut fuit: aut erit adijciatur: nondum oratio pronūciabilis. idest nondum pronunciatio est. Pronunciatio enim consistit: quotiens subiecto predicatum adijciatur. Et ob eā rem merito Aristoteles dixit nisi est: aut fuit: aut erit adijciatur. intelligas tam de affirmatione q̃ de negatione: que sub pronunciatione ponuntur: quoniā predicatum in pronunciatione pars est q̃maxime rata.

❡ Porro querit phs q̃obrem vnum quoddam sit: ⁊ nō multa aīal gressibile bipes. Non enī est vnū: qr partes proxime. i. cōtinenter dicantur. Alioquin hec vnū sint: homo: bos: equus si iugiter proferantur. Deinde hec ait alio loco indicari oportere. remittens lectorem ad librū prime philosophie septimum: vbi diffinitionem docuit habere vnitatem: qr ex genere: ac differentia: quasi totum ex materia: ac forma consistat. ❡ Postremo dicit orationem esse vnam: quotiens aut significet vnum: vt Laurentius disserit: aut sit copula vna: vt si dies est: sol est super terram. Econtrario multiplicē esse orationē: que multa nec vnū significet: quoniam vniuersale multa significat. Sed ad hoc vnam quandam naturam designat: aut si incōposita sit. i. aut si in tota pronunciationis strue nulla copula quasi clauo vinciat̃. Possumus item multa nec vnum ita exponere: vt Porphyrius dixit: qr si dicas animal gressibile bipes est: oratio vna est quāuis multa significet: quoniam ex illis multis vnū efficiatur. At si dicas Socrates: Plato: Alcibiades ambulat: aut Socrates ambulat: disserit: calet: hec quidem multa est: qm̄ res que significantur adeo multa sunt: vt vnam quandam absoluere naturam minime possint.

XIII **Nomen** igitur: aut verbũ dictio tm̃modo sit: qm̃ dicere minime licet: ita idicantẽ voce aliquid ꝓnũtiare: siue quispiã iterroget: siue nõ interroget: sed ipsemet ꝓferat. Porro simplex pronuntiatio est vox significans: vt aliqd sit: aut no sit: queadmodũ tpa diuidunẽ.) ¶ Nomẽ ac verbũ Ar. q̃si nouo noie appellauit dictionẽ: dicens nomẽ ac verbum dictio tm̃modo sit: quẽ qm̃ simplex est: fieri minime põt: vt ita dicẽs voce aliqd ꝓnũtiet: siue sponte sua quis. siue etiã interrogante alio ꝓferat. Deinde diffiniens ꝓnũtiationẽ dicit. Pronũtiatio est vox significans vt aliqd sit: aut vt aliqd nõ sit. i. vox significans ex cõposito: veritati: falsitatiq; neccio obnoxia. Qd aũt adiecit: queadmodũ tpa diuidunẽ: eo tẽdit: vt indicet ꝓnũtiationẽ: nõ solũ significare eẽ aliqd: aut nõ eẽ: sz ẽt fuisse: ac fore. Ita eni tpa diuidunẽ vt liceat ꝓnũtiare q̃ppiã fuisse: esse: ac fore.

XIIII **Affirmatio** pterea est ꝓnũtiatio alicui᷒ de quopiam: negatio vo alicui᷒ a quopiam. Porro cum liceat qd est ꝓnũtiare vt nõ sit: ꝛ qd nõ est: vti sit: ꝛ qd est vt sit: ꝛ quod nõ est vt nõ sit ac silr. Circa tpa a p̄senti aliena fieri poterit: vt q̃cq̃d aliqs affirmet neges: ꝛ q̃cq̃d aliqs neget affirmes. Quocirca ꝯspicuum est: vt oi affirmationi sit negatio opposita: ꝛ oi negõni affirmatio. Sitq; ꝯ̃dictio affirmatio: ac negõ opposite. Intelligo aũt oppõi ꝓnũtiationẽ eiusdẽ: ac de eodẽ: nec equoce ꝛ alia q̃cũq; ꝯ̃finiuim᷒. ꝯ̃ sophi᷑ cauillatiões.) ¶ Diffinit Ar. affirmationẽ: ac negationẽ dicens. Affirmatio est ꝓnũtiatio alicui᷒ de quopiã: vt v̄tus bonũ est. Negatio vo alicui᷒ a quopiã: vt voluptas bonũ nõ est. Porro subiecit diuisionẽ: vt cũ liceat negare qd q̃spiam affirmauerit: ꝛ itẽ affirmare qd quispiã negauerit: ꝛ rursus negare qd quispiã negauerit: ꝛ affirmare qd q̃spiam affirmauerit. Cõstat vt oi affirmationi sit negatio opposita: ꝛ oi negationi affirmatio: ita fit vt ꝯ̃dictio sit affirmatio: ac negatio opposite. s. vt de eodẽ sint. verbi grã. Voluptas bonũ est. Voluptas bonum nõ est: ac reiecta equocatione. Sed de equocis oꝛonib᷒ ac litigijs: seu cauillationib᷒: q̃s docuim᷒ lib° Elenchoꝝ. Cõtra sophistas abũde dcm̃ iã est. De oppõne ꝓnũtiationum sequẽti libro tractabiẽ accuratius. Cui Aristo. tale initiũ fecit.

¶ Laurentiani Florentini in librũ Aristotelis de Elocutione. Liber Secundus.

I **Cum res** ipse aut sint vl'es: aut pticulares. Intelligo autẽ vl'e qd de multis solet p̄dicari. pticulare: qd minime solet: vt hõ vl'e est.) Laurẽti᷒ pticulare. Necesse est ꝓnũtiare vt q̃ppiã insit: aut nõ isit. Interdũ cuipiã vl'i iterdũ pticulari. Si igiẽ vl'r ꝓnũtieẽ de vl'i: vt insit: aut nõ insit tales ꝓnũtiationes ꝯ̃rie erunt. Intelligo aũt vl'r p̄dicari de vl'i: vt ois homo albus est. Nullus homo albus est. Sed vbi de vl'i ꝓnũtieẽ aliqd nõ vl'r tales nequaq̃ ꝯ̃rie sunt. Sed fit interdũ vt ea que idicanẽ ꝯ̃ria existãt. Intelligo aũt nõ vl'r ꝓnũtiari de vl'i: vt hõ albus est: homo albus nõ est. Cũ enim sit hõ vl'e ꝓnũtiatione minime vl'r vtitur. Illa eni nota ois nequaq̃ vl'e. Sed vt sit vl'r indicat.)

¶ Superiore volumine Ar. queadmodũ statim iter initia ꝓmisit posuit nois ac verbi diffinitionẽ. Deide etiã oꝛonis: ac ꝓnũtiationis: ꝛ itẽ affirmationis: ac negationis: docuitq; velut in trãscursu affirmationi aduersari negationẽ: ac negationi affirmationẽ. Hoc libro qd sequens erat differit de oppositione affirmationis: ac negationis diligẽtius dicens. Cum res ipse: aut sint vl'es: aut pticulares. Sed q2 dicta phi sunt aliq̃nto obscuriora: prenotari quedã oportet: vt legentibus reddanẽ notiora. Sciendũ est igiẽ vt in ꝓnũtiatione sit subti ad predicatũ habitudo triplex: qm̃ predicatum: aut neccio inest subto: vt sol mouet: aut nunq̃: vt sol quiescit: aut interdum inest: interdũ non inest. vt Plato differit: ꝛ ob eam rem triplex est materia ꝓnũtiationum neccia: impossibilis: ac ꝯtingens. In quaꝝ qualibet fieri conuenit affirmationẽ: ac negationẽ: quotiens addas p̄dicato particulam negatiuã: qd vt ꝑimo libro diximus est in ꝓnuntiatione p̄cipuũ: vt Plato non differit. Or si dicas nõ Plato differit: nõ est negatio: qm̃ predicatũ a subiecto minime abdicat. Sciendũ pterea est vt subm̃ q̃nq; sit vl'e vt homo: q̃nq; singulare: ac tũc efficit ꝓnũtiationem singularẽ: vt Plato differit. Hanc Theophrastus Theophrast᷒. definitã appellauit. Ubi aũt sit vl'e vel nulla addiẽ nota: fitq; ꝓnũtiatio idefinita: vt homo ambulat: vel aliq̃ addiẽ nota. Que qm̃ quadruplex est: vt ois: nullus: q̃dã: nõ ois: quadrifariã ꝯuenit facẽ ꝓnũtiationẽ. s. Affirmationẽ vl'ez: vt ois hõ iustus est. Negationẽ vl'em: vt nullus homo iustus est. Affirmationẽ particularem: vt quidaz homo iustus est: ac negationẽ particularẽ: vt nõ ois homo iustus est. Atq; hec de subto dicens. Diuisiones existunt. De p̄dicato triplex quoq; diuisio oriẽ: qm̃ predicatũ neccio verbũ presens: aut pteritũ: aut futuꝝ: vt in singularibus Plato differit: Plato differuit: Plato differet. Quocirca. i2. erũt sp̄es oppositionũ. Sed cũ q̃nlibet trifariã variet ꝓpter tres materias: de q̃b᷒ pauloante docuimus: erũt sp̄es oppositionum sex ac triginta: in quib᷒ subm̃ est definitũ. Ita fit vt oẽs sp̄es oppositionũ duo ꝛ septuaginta existãt. Ceteꝝ oppõnes intelligi ꝯueniẽt ad hũc modũ. In singularib᷒ semꝑ ꝯtradictio fit veraq; semꝑ alterutra: nisi cũ singularia futuꝝ tp̄s respiciunt in materia ꝯtingẽti: vt Ar. ipse paulopost indicabit. At negatio vl'is: ꝛ affirmatio vl'is: quas ipse nolauit ꝯ̃rias: ita affecte sunt: vt simul vere eẽ non possint. Sed interdũ eẽ siĺ false pñt in mã ꝯtingẽti: vt ois hõ ambulat: nullus hõ ambulat. Sub his aũt ponuntur negatio pticularis ꝛ affirmatio pticularis. Que idcirco subcontrarie noianẽ ecõtrario se hñtes: qm̃ simul mẽtiri neq̃q̃ pñt. Sed simul vere eẽ pñt in mã ꝯtingẽti: vt q̃dam hõ differit: q̃dã hõ nõ differit: aut nõ ois hõ differit. In mã aũt neccia: aut impõi verũ a falso neccio diuidunẽ. Cum igiẽ affirmatio vl'is. ac negatio vl'is nõ neccio veꝝ a falso diuidant: restat alias esse ꝓnũtiationes veꝝ a falso necessario diuidẽtes: que se ab angulis mutuo respicientes efficiunt ꝯtradictionem: cuius semꝑ pars altera vera falsa est: que dicitur perfecta pugna: ꝛ itegra: vt ois homo iustus est: non omnis homo iustus est. Et rursus: nullus homo iustus est. Quidã homo iustus est. Sed tales oppositiones licebit clarius in quadrata formula spectare. Cuius a nobis facta descriptio est.

Postquaz igiẽ diuisit phs genera ꝓnũtiationum in vl'es ac particulares: adiecit diuisionez vniuersalis ꝓnũtiationis in vniuersalẽ vniulr: ꝛ indefinitam: quam ita appellat: quoniaz subiecto vniuersali nulla nota quasi definitio addatur. Sz quonã mõ tales minime ꝯ̃rie sint. Significata autem illaꝝ nõnunq̃ sint ꝯ̃ria nondum inter

ter Aristotelis expositores ↄstitit. Porphyrius dicit nō semp̄ verā esse negationē de ↄ̄rio affirmato: sed iterdū de ↄ̄rio: iterdū de p̄uatione: qn̄qȝ de neutro hoꝝ. sȝ tollere tm̄mō qd̄ est dc̄m per affirmationē. Etenim pari i par ꝛ albo nigrū ↄ̄riū est. Jdcirco nō par: ac nō albū de ipsis vera existūt. Nō videre aūt significat p̄uationem vel ipsius act⁹: vt in dormiēte: vel etiā potētie videndi: vt in cecis. Sed aiali aut alteri subē: aut figure nihil inueniri pōt ↄ̄riū: in qb⁹ negatio significare ↄ̄riū minime pōt. Philoponus voluit: vt qꝛ pōle sit negationē iterdū verā eē de affirmatione ↄ̄rij: idcirco videri posset: vt tales p̄nūtiatiōes vtpote significātes ↄ̄ria ↄueniat ↄ̄rias noīari: qm̄ in ↄ̄rijs mediatis ↄ̄ria nequaꝗ̄ significat p̄dicatū: vt hō alb⁹ est: hō albus non est. Predicatū enim vtpote albū nō est. nō infert nigrū. Nō eniȝ necesse est vt nō albū nigrū sit: sed eē rubriȝ ↄtingit. Jn ↄ̄rijs aūt imediatis significat ↄ̄ria: vt hō sanus est: hō sanus non est: qm̄ non esse sanum esse egrum significat.

II Ubi p̄dicatū fuerit vl'e p̄diceturqȝ vl'r minime vera p̄nūtiatio est. Nulla eni affirmatio vera erit: in qua vl'e p̄dicaꝰ vl'r: vt ois hō oē aial est.) ¶ Nulla affirmatio vera est: dicit: in qua p̄dicaꝰ vl'e vl'r: vt ois hō oē aial est. Et idcirco penit⁹ inutilis est ad efficiēdū syll'm: qd̄ libro p̄° poꝝ Analeticoꝝ. i. resolutorioꝝ dc̄m iam est.

Dubium Solo ¶ Sed ambigitur: qꝛ hec est vera: ois hō ois scie capax est: in qua p̄dicaꝰ vl'e vl'r. ¶ Sed falleris. Nō eniȝ p̄dicatur vl'e vl'r. predicaꝰ enim hoc qd̄ est capax. Sic igiꝰ esset falsa: ois homo omne capax scientie est.

III Affirmatio ↄtradicit negationi: quotiens altera sit vl'is altera particularis: vt ois hō alb⁹ est: nō ois hō albus est. Nullus hō albus est: qdā hō albus est. Cōtraria vō est affirmatio vl'is negōni vl'i: vt ois hō iust⁹ est: nullus hō iustus est. Quocirca fieri minime pōt: vt he simul vere sint: sȝ opposite his fieri pōt: vt de eodē vere sint. nō ois hō alb⁹ est. qdaȝ hō albus est.) ¶ Affirmatio vl'is ↄ̄dicit negōni p̄ticulari: vt ois hō albus est. nō ois hō alb⁹ est. Ac negatio vl'is affirmationi p̄ticulari. vt nullus hō alb⁹ est. Queꝗ̄ pacto sibi īuicē affecte sint paulopost indicabiꝰ. Cōtraria vō est affirmatio vl'is negationi vl'i: vt ois hō iust⁹ est: nullus hō iust⁹ est: atqȝ ita se hn̄t: vt ipsemet dixit: vt sil' eē vere nō possint. Sed opposite his: q̄s nos dixim⁹ subcontrarias appellari simul eē vere possunt: vt nō ois hō albus est: quidā homo albus est. Sed hec satis patere p̄nt si que p̄notauimus inter initia huius libri in aium reuocentur.

IIII Omnis igiꝰ ↄ̄dictio si vl'e p̄dicatū vl'r ita se hēt: vt altera neċio sit vera altera falsa. Jteȝ quecunqȝ singularis est. vt plato albus est: plato albus non est. At quecūqȝ est in vl'i nō vl'r non semp̄ hec vera illa falsa habeꝰ. vt hō albus est. hō albus non est. Jtē homo formosus est: homo formosus non est. Si enim iformis est: formosus non est. Rursus si fit minime est.)

¶ Cū dixisset negationē vl'eȝ aduersari affirmatiōi p̄ticulari: atqȝ affirmationē vl'eȝ negationi p̄ticulari h̄ loco ondit quonā mō tales p̄nūtiationes sint inuicē affecte dicēs: oēm ↄ̄dictionem ita se hēre vt altera sit neċia vera. altera falsa: qꝛ vt est dc̄m a nobis ↄ̄dictio veruȝ a falso neċio diuidit. Porro singularē dicit affirmationē ac negationē ita se hēre: vt veꝝ a falso neċio diuidat: vt plato alb⁹ est: plato albus nō est. qd̄ nos paulo supra p̄spicue docuimus. Adiecit p̄terea ↄ̄dictionem que in vl'i sit nō vl'r nequaꝗ̄ ita se hēre: vt semp̄ hec sit vera illa falsa: vt est. hō albus est: hō albus nō est. Jtē hō formosus est: hō formosus non est. Cū eni hec sit vera: hō formosus est: nihil repugnat quomin⁹ illa siml' vera sit: hō formosus nō est. Cū enim ille simul vere eē possint: hō formosus est: hō informis est: seqꝰur vt he quoqȝ vere siml' eē possint. hō formosus est: hō formosus non est: qm̄ vt ipe ait: siqs iformis est formosus nō est. Al'r he sil' vē sūt hō formosus est: hō formosus fit. Ergo ēt ille sil'r vē sūt: hō formosus est: hō formosus nō est. Qd̄ eniȝ fit minime est: vt ipsemet Arꝫ. dixit. Ceteꝝ ꝙ veꝝ sit nōdū eē qd̄ gignitꝰ 5° lib° de physica auditione est p̄ditū. ¶ Sȝ q̄ro q̄ pacto ph̄s hō oppōnē noiet ↄ̄dictionē. Cuȝ ↄ̄dictio (qd̄ est p̄xime dc̄m) veꝝ a falso neċio diuidat. An ita dōm: vt ↄ̄dictionē cōis pro oppositione accipiat. Solemus eniȝ iterdū pro generibus vti nominibus specierum.

5.physi. t.z.c.13. 5.phy.c. 8.p̄ poꝝ capto.13

V Sed statim videꝰ absurdū eē: qm̄ appet: hō alb⁹ non est. Simul etiā significare: nullus hō albus est. Sed haudquaꝗ̄ idē significant: neqȝ neċio siml' sunt.) ¶ Paulus aū dixit fieri posse vt sil' vere sint: hō alb⁹ est: hō alb⁹ nō est: hō formosus est: hō formosus nō est. Sȝ si h̄ ita sit: videꝰ statim esse absurdū: vt simul vere sint affirmatio p̄ticularis ac negatio vl'is: vt hō alb⁹ est: nullus hō alb⁹ est: qꝛ hō alb⁹ nō est videꝰ simul ēt significare nullus hō albus est. Sed soluit ph̄s dubitationeȝ dicens: vt haudquaꝗ̄ idē significēt: ꝛ vt nō neċio sil' vere sint: qm̄ altera est negatio vl'is: nullus hō alb⁹ est: altera negatio p̄ticularis siue idefinita: hō albus non est.

VI Porro p̄spicuū est: vt vna negō vni⁹ affirmationis existat. Jdē eni opꝫ negare negōnē: qd̄ affirmauit affirmatio: ac de eodē: aut q̄piā singl'ari: aut q̄piā vl'i: aut vl'r: aut non vl'r. Uerbi grā. Plato alb⁹ est: plato alb⁹ nō est. At siqd aliȯ fuerit: aut de alio idē mime opposita est: sed ab illa altera. Cetera opponunꝰ huic tn̄ꝗ̄. Ois hō alb⁹ est. Jlla nō ois hō alb⁹ est: huic aūt. qdā hō alb⁹ est: nullus hō alb⁹ est: huic aūt. hō alb⁹ est: hō albus non est. Ut vna igiꝰ affirmatio vni ↄ̄dicit negōni: ꝛ que he sint dc̄m iā est: ꝛ vt alie ↄ̄rie sint: ꝛ que he sint: ꝛ vt nō ois ↄ̄dictio vā aut falsa sit: ꝛ ꝗ̄obrē: ꝛ qn̄ vā aut f'la sit.) ¶ Perspicuū est: dicit: vt vna negō vni⁹ affirmatiōis existat: cui⁹ rei docuit cām dicēs. Jdē eni opꝫ negare negōnē: qd̄ affirmatio affirmauit: ac de eodē. Jn singularib⁹: vt plato alb⁹ est: plato alb⁹ nō est. Jtē in vl'ib⁹ siue vl'r: vt ois hō alb⁹ est. nō ois hō alb⁹ est: null's hō alb⁹ est: qdā hō alb⁹ ē. Siue nō vl'r. vt hō alb⁹ ē: hō alb⁹ nō ē. At siqd aliȯ fuerit qd̄ p̄diceꝰ aut p̄diceꝰ idē: sȝ de alio mime opposita est. sȝ altera ab illa: vt ipe dixit. Ac demū i calce oīonis ↄcludit ex correlario cūcta que dc̄a sunt dicēs: dc̄m iā eē: vt vna affirmatio vni ↄ̄dicat negōni: ꝛ q̄ he sint: ꝛ nūc vt alie ↄ̄rie sint: ꝛ que he sint: ꝛ vt non ois ↄ̄dictio. i. oppositio vā falsaue sit: ꝛ ꝗ̄obrē ꝛ qn̄ nūc vera: aut falsa sit: qm̄ hec omnia ex dictis superius clare patent.

VII At vō vna affirmatio ac negatio est: que vnū significat de vno: aut vl'r: aut minime vl'r: vt ois hō albus est. nō ois homo albus est. homo albus est: hō alb⁹ nō est. Nullus hō alb⁹ est: qdā hō alb⁹ est: si album vnū significet. Qȝ si duob⁹ vnū nomē inditū sit ex qbus vnū minime est: neqȝ vna affirmatio: neqȝ vna negatio est. Uelut siqs deferat h̄ nomē vestimētū equo: ꝛ homini: vestimētum albuȝ est: hec neqȝ vna affirmatio: neqȝ vna negatio est. Nihil differt: si dicas: vt hō ꝛ equus albus sit. Sed si id dicas nihil differt hō alb⁹ est ꝛ equus albus est. Si igiꝰ he multa significāt: ac multe sunt p̄spicuuȝ est: vt p̄ᵉ quoqȝ multa: aut nequaꝗ̄ vnū significet. Nō enim quippiam est homo equus ita fit: vt in his minime neċium sit verā esse: aut falsam ↄtradictionem.) ¶ Affirmatio ac negatio est vna quotiēs vnū significet siue vl'r siue nō vl'r: vt ois hō albus est: nō ois homo albus est: hō albus est: hō albus nō est. Si album vt ipse

dicit significet vnū.i.si albū sit nomē simplex. Et si multiplex sit:ita vt duob⁹ vnū nomē inditū sit:ex qb⁹ vnū minime est:neqȝ vna affirmatio:neqȝ vna negatio erit. Uelut siqs deferat h nomē vestimētum equo ⁊ hoi:dicatqȝ vestimētū albū est. Hec neqȝ vna affirmatio: neqȝ vna negō est:redditqȝ cām hui⁹ dicēs. Nihil enī differt si dicas vt hō ⁊ equus albus sit. Si vo id dicas nihil differt vt hō alb⁹ sit:⁊ equus albus sit:atqȝ ita efficit̄. vt qꝛ he multa significēt:ac multe sint ꝑspicuū eē vt ꝑma quoqȝ multa:aut nequaqȝ vnū significet:qm̄ he ꝓnunciationes tātūdē pñt. Et aūt hō alb⁹ est ⁊ equus alb⁹ est minime vnū significēt:oñdit ea rōne qꝛ hō equus quippiā nō est:queadmodū illa que de se inuicē ꝑticulariter ꝑdicant̄:vt aīal rōnale qppiā est:qꝛ quoddā aīal rōnale est:⁊ qdam rōnale aīal:cū aīal de oī hoie:itē rōnale de oī hoie silr ꝑdicet̄. Subiecit ꝑterea aliā rōnem:vt neqȝ affirmatio sit vna:neqȝ negatio vna: qꝛ nō neccio hec qdē ꝯdictio vera sit:illa falsa. Sed quo pacto subm̄ ac ꝑdicatū multa significās possit vnā efficere ꝓnūtiationē: aut non possit ꝓcedente sermone latius diffinietur.

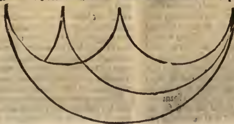
VIII **In his** igit̄ que sūt aut fuerūt affirmatio:aut negō neccio va aut falsa habet̄: atqȝ in vlibus vlr semꝑ hec vera illa falsa existit. Itē in singularib⁹ queadmodū dcm̄ iā est. At in vlib⁹ nō vlr nō neccio altera vera altera falsa est. Ac de h dcm̄ iam est. Sed in singularibus respicientibus futuꝝ nō silr se hēt.) ¶ Diximus paulo supius: vt affirmatio:ac negatio neccio sit veritati: aut falsitati obnoxia. Si in vlibus vlr sit. Itē in singularib⁹ queadmodū dcm̄ est.i.in singularib⁹ p̄ñs aut pteritū respicientibus Plato disserit:plato disseruit. At in vlib⁹ nō vlr nō neccio altera vera:altera falsa est:vt hō albus est.hō albus nō est. Subcōtrarie eniȝ vt est dcm̄ nō neccio veꝝ a falso diuidūt:nisi in mā necciā:aut īpossi. Sed in mā ꝯtingēti fieri pōt vt sil vera existāt. Sed in singularib⁹ respiciētib⁹ futuꝝ vt ipse dixit:⁊ in mā ꝯtingenti nō silr se habet.i.nō neccio altera vera altera falsa est:vt plato dissereret:plato non dissereret. Qd vt sit veꝝ ab Aristotele multis rōnibus ostendet̄. Ideo dicit.

IX **Si enim** oīs affirmatio:aut negatio vera:aut falsa est:⁊ vnumqdqȝ neccio existit:aut nō existit. Quocirca siqs dixerit fore aliqd:alius mime dixerit idipm ꝑspicuū est:vt alter coꝝ veꝝ neccio dicat. Si oīs affirmatio:aut negatio va:aut falsa est. Ambo enim in talib⁹ simul nequaqȝ erūt. ¶ Subycit hac parte phs quādā veluti assumptionē.vȝ vt veritati ꝓnūtiationis sequat̄ neccio vt res ipsa sit. Falsitati vo vt res ipsa non sit. Propterea dixit. Si eniȝ oīs affirmatio:aut negatio vera:aut falsa est.⁊ vnūqdqȝ neccio existit: aut non existit.i.sequit̄ necessario vt res ipsa existat:aut nō existat. Reliqua in aperto sunt:ac late patent.

X **Si enim** veꝝ est dicere vt sit albū:aut nō sit albuȝ: neccio albū est:aut nō est. Et si albū est:aut albū nō est:vtrum quoqȝ est affirmare:aut negare. Et si nō existit mētit̄:⁊ si mētit̄ nō existit. Quocirca affirmatio:aut negō neccio va aut falsa est. Nihil igit̄ est:aut sit fortuito:nec qcqȝ alterutrū erit:aut nō erit:sȝ cūcta nec⁹ nō vt sors tulit. Aut enī q affirmat ver⁹ erit:aut q denegat.silr enī erit:aut nō erit. Qd enī alterutruȝ est nihilo magis h:aut illo mō se hēt:aut hēbit.) ¶ Oñdit ꝑdicte assūptiōis vitatē p exēplū affirmatiōis ac negōnis que tps p̄ñs respiciāt dicēs:vt si veꝝ sit dicere vt.s.vestimētū sit albū:aut nō sit albū:neccio albuȝ est:aut nō est. Et si albū est:aut albū nō est:veꝝ quoqȝ est affirmare: aut negare.i.va quoqȝ affirmatio:aut negatio est:que.s.dicāt vt albū sit vestimētū:aut vt albū nō sit:ac reciprocant. Deinde cuȝ di. Quocirca affirmatio aut negatio neccio vera:aut falsa est itelligit̄ definite. Ex quo tādē īfert:vt si ita sit in futuꝝ tollit̄ ꝯtingēs:qm̄ si affirmatio futuri aut negō definite sit vera:nihil erit: aut accidet fortuito. Sȝ cūcta neccio erūt:qꝛ aut affirmatio va est: aut negatio:qua qs aut affirmat fore aliqd:aut denegat. At qd fortuito euenit nihilo magis hoc: aut illo mō se hēt:aut hēbit. Sȝ sciēdū triplr eē aliqd ꝯtigēs. Aut enī magna ex pte:vt manus quinqȝ digita:⁊vir canus in senectute: aut minori ex pte vt qui fodit scrobē inueniet thesauꝝ: aut equalr vt ambulare ⁊ nō ambulare:lauari ⁊ non lauari:⁊ alia hȝ que ad electionē:atqȝ arbitriū hoīs reducunt̄. Atqȝ hoc solū Aristoteles alterutrum appellauit.

XI **Preterea** siqd albuȝ nec est veꝝ fuit dicē ꝑus vt albū eēt futuꝝ. Quocirca semꝑ fuit verū dicē aut vt sit futuꝝ. Neqȝ fieri pōt vt id nō sit:aut nō sit futuꝝ. Ad qd nequaqȝ pōle est nō fore:impōle est nō fore. Qd aūt ipōle est nō fore:necē est fore. Quecūqȝ ergo futura sunt neccio erūt. Nihil igit̄ alterutrū:aut fortuito eueniret:qm̄ si fortuito sit futuꝝ nō neccio erit.) ¶ Demōstrat idē Aristoteles. Ut si vitas ꝓnūtiationis in futuꝝ sit definita tollat̄ ꝯtigēs:idqȝ demōstrat accuratius:qsi aliunde petito initio efficiēs rōnē in hūc modū. Siqd albū nō est:vt si puer recēs natus albus nunc est veꝝ fuit dicere pridie:vt eēt puer alb⁹ futurus. Quocirca semꝑ fuit verum dicere ꝑus vt eēt albus futurus. Que eniȝ illa sortitio foret si vno tpe eēt albus futurus alio nō eēt futurus. Nō ergo fieri potuit:vt nō esset albus futurus. At qd nequaqȝ possibile est nō fore album: impōle est nō fore albū. Qd aūt impōle est non fore albū necē est fore album. Atqȝ ita efficit̄:vt puer qui erat alb⁹ futurus neccio eēt albus futurus. Nihil igit̄ (vt ait) alterutrum aut fortuito eueniet:qꝛ fortuna: ac casus illis tribuit̄:que aliter eē possunt qȝ sint. Sȝ vt rōnis vis magis pateat nō erit ab re formulā talē subscribere.

Necesse est vt esset albus futurus | Impossibile esse vt nō eēt alb⁹ futurus | Nō est possibile vt nō esset albus futurus | Si verum fuit dicere vt puer esset albus futurus.

XII Sed neqꝫ vt neutrum sit veꝝ dicere ꝯuenit. Uerbi grā: vt neqꝫ sit futuꝝ: neqꝫ nō sit futuruꝫ. Principio eni cū sit affirmatio falsa: negatio minime vera est: ⁊ cum hec falsa sit affirmationē minime verā eē ꝯtingit.) ❡ Affirmationē: ac negationē diuidere veꝝ a falso supius dcm̄ iam est: qꝛ affirmatio ac negatio simul vere eē nō pñt. Dixit eni ambo eni nō simul .s. vere erūt. Ne qs igit dicat affirmationē ac negationeꝫ silr̄ eē falsas idcirco phs nūc ait nō posse quēpiā dicē vt neutrū .i. vt neqꝫ affirmatio neqꝫ negatio va sit. Uerbi grā: vt neqꝫ sit aliqd futuꝝ: neqꝫ vt nō sit futuꝝ. Principio eni sequit̄ vt ꝓlogum minime sit veꝝ qđ est: vt ꝯdictio simul vera: aut simul falsa esse nō possit: qm̄ vt ipse dixit: cum sit affirmatio falsa negatio minime vera est. Item cū hec sit falsa affirmationē minime verā esse cōtingit .i. aliqd sit neqꝫ futurum: neqꝫ non futurum: sequtur vt affirmatio ⁊ negatio simul false existant.

XIII Ad hec si veꝝ est dicere vt album nigrūqꝫ sit: existant necesse est. Sed si sit cras futurum: vt cras sit futurum oportet. Et si cras neqꝫ sit: neqꝫ nō sit futuꝝ alterutrū veluti pugna naualis minime erit: oportebit enim pugnā naualē: neqꝫ fore cras: neqꝫ nō fore.) ❡ Deinde etiā seqt̄ idē: neqꝫ fore: neqꝫ nō fore: vt pugnaꝫ naualē: neqꝫ fore: neqꝫ nō fore. Cū eni affirmatio ⁊ negō falsa sit: vt pugna naualis cras erit: pugna naualis cras nō erit: neqꝫ fore pugnā naualē cras: neqꝫ nō fore nec̄e ē. Ceteꝝ vt h̄ ꝯcludat Ar. mētionē fecit eoꝝ q̄ supi⁹ dcā sūt in p̄dicta assūptione: dicēs. Ad hec si veꝝ est: vt albū nigrūqꝫ sit ambo existāt necesse est. Sed si sit cras futurum vt cras sit futuꝝ oportebit. Ueritas eniꝫ ꝓnuntiationū in p̄ñti. atqꝫ etiā in futuro cuꝫ re ipsa reciprocat. Sed hec ex his que sunt antea diffinita late patet.

IIII Atqꝫ hec absurda sequunt̄: ⁊ alia istiusmodi: si cuiuslibet affirmationis: ac negationis. aut in vlibus vlr̄: aut in singularib⁹ esse alterā verā alterā falsaꝫ nec̄e sit: ac nihil alterutrū erit i his que fiūt. Sꝫ cūcta nec̄io erūt fiētqꝫ. Quocirca frustra ꝯsilia admittunt̄: ac negocia gerunt̄: vt si hoc facies illud sit futuꝝ. Si nō facies minime sit futuꝝ. Nihil eni repugnat vt millesimo anno hic affirmet quippiā fore: ille neget. Ita efficit̄: vt necesse sit fore: quicqd aliqs tūc affirmauerit veꝝ fore. At qui id nequaq̄ differt siqs dixerit ꝯdictioneꝫ aut minime dixerit. Cōstat eni vt res ipse sint ita future q̄q̄ hic affirmet ille neget. Nō enim qꝛ affirmes: aut neges aliquid erit: aut nō erit. Neqꝫ si millesimo anno potius q̄ quotiens alio tp̄e dicas fore: aut neges. Quapropter si quouis tp̄e ita se habuit vt eēt alteꝝ veꝝ nec̄e erit illō fore: ⁊ qcqd sit futuꝝ ita se hēbit: vt necesse eēt illud fore. Siqs eniꝫ recte dixit: vt esset futuꝝ impoīe sit nō fore. Itē qđ sit factuꝫ verum fuerat dicere vt eēt futuꝝ.) ❡ Absurda que sequunt̄ si cuiuslibet ꝯdictionis sit ps altera definite vera altera falsa sunt: vt nihil alterutruꝫ sit: ⁊ vt nihil fortuito eueniat. Sed cuncta futura nec̄io sint futura. Hec aūt vt impoīe sit oñdit Aristoteles rōne quadā firmissima dicēs. Quocirca frustra ꝯsilia admittunt̄: ac negocia gerunt̄: vt si id feceris sit illud futurū: si nō feceris minime sit futuꝝ. Atqꝫ est momētuꝫ rōnis oē in h̄ positꝫ: vt si qđ est futuꝝ sit nec̄io futuꝝ: nā ipa frustra aliqd fecit: vt ꝯsiliū in nobis. Nā ꝯsulere de nec̄ys temerariū ducim⁹: vt solē eē occasurū: aut minime occasurū: aut hoīeꝫ eē morituꝝ: aut minime moriturū. Cū eni hec sint nec̄ia ad arbitriū: ac ꝯsiliū nr̄m referri qui pñt: Itidē in ceteris dōm. Nihil eni repugnat vt ipse ait vt millesimo anno hic affirmet quippiā fore. ille neget fore. Et uis si nullus sit qui affirmet: aut neget nihilominus cuncta sint nec̄io futura: qꝛ affirmatio aut negō nequaq̄ cā est: vt res ipa sit aut res ipsa nō sit: ꝓpterea seq vt qcqd sit futuꝝ: ita se hēat vt nec̄e sit illud fore. Siqs eni recte dixit .i. vere vt eēt futuꝝ ipoīe est nō fore. Itē qđ sit factū veꝝ erat dicere: vt eēt futuꝝ. Quasi dicat idcirco nec̄io factū: qꝛ anteq̄ fieret veꝝ erat definite vt eēt futuꝝ. Sꝫ hec satis ꝑspicua sūt: vbi vis rōnis fuerit itellecta. Idcirco nos Ar. vba in pauca collegim⁹: vt eēmus in reb⁹ minime nec̄ys breuiores. Illud aūaduertēdū fuisse Stoicoꝝ opinionē ꝯsistere qdē fati Stoici
nec̄itatē: eē tn̄ in nob ꝯsilij ⁊ arbitrij rōnē. Et uis eni vt dicūt cūcta sint fato ꝯnexa: arbitria tn̄ nr̄a: ac ꝯsilia sūe fato obnoxia: ꝑinde vt ꝓpetas eoꝝ: ⁊ q̄litas est. Sicut si Cylindrū ꝑ spatia terre ꝓna demittas. Cāin qdem ei: ⁊ p̄n^m p̄cipitātis dederis: moꝝ tn̄ ille p̄ceps voluit̄: non qꝛ tu subide id facias: sꝫ qm̄ ita se modus ei⁹: ⁊ forme volubilitas hēat. Sed de fato qd sit ⁊ quib⁹ reb⁹ inferat necessitatē suo loco ⁊ tp̄e demr̄abit̄. Nūc id tm̄mō admonuisse sufficiat vt multa gerant̄: qbus nulla fati nec̄itas annexa est: vt que ꝯsilio ac volūtate agunt̄: l qb⁹ vt Alexāder dixit: maiores istigunt̄ pene: qm̄ flagitia que cōmittunt̄ ꝯsilio ad arbitriū ac p̄tātē hoīuꝫ referunt̄. Ar. aūt ꝑ exēplū de veste eā ipsaꝫ sniam ꝑspicue indicabit. Alexander

Sed hec impoīa sunt. Uidem⁹ enim vt ꝯsilium ⁊ actiōes sint initia futuroꝝ: ⁊ in totū: vt in ys que nō semꝑ sunt actu sit vt fieri ac nō fieri possint. Itidē se hēt in qb⁹ fieri pōt vt alterutrū sit ac nō sit. Ac multa ꝑspicua nobis sūt ita se hēre vt hāc vestē possibile est rescindi: ⁊ nō rescindet̄: sꝫ p̄us lacerabit̄. Itē nō rescindi poīe est. Neqꝫ eni potuisset p̄us lacerari nisi fuisset poīe eā nō rescindi. Quocirca ⁊ in alys futuris ita dicēdū: quecūqꝫ s̄m talē p̄tātē dicunt̄. Itaqꝫ ꝑspicuuꝫ est vt nō oīa nec̄io neqꝫ sint: neqꝫ fiant: sed ꝑtim alterutra fiāt: nec magis affirmatio q̄ negatio va est: ꝑtim magis ac maiori ex ꝑte alteꝝ accidit. Attn̄ ⁊ alteꝝ fieri: alteꝝ minime ꝯuenit.) ❡ Qđ nos diximus pauloan̄ ꝯtra Stoicoꝝ opinionē pleraqꝫ eē qb⁹ fatū nullā inferat necessitatē. Aristoteles h̄ loco per exēplum de veste ꝑspicue demōstrauit. Uidem⁹ eni dīc vt ꝯsiliū ⁊ actiones sepenumero sint initia futuroꝝ: ac multa ꝑspicua sūt nobis ita se hēre queādmodū hāc vestē poīe est rescindi: ⁊ nō rescindet̄. Sꝫ p̄us lacerabit̄ ita vt rescindi vestē: ac nō rescindi ad fati nec̄itatē: sed ad arbitrij referat̄ liberā potestatē: qđ in alys futuris ita dōm quecūqꝫ s̄m talē potestatē dicunt̄ .i. quecūqꝫ p̄tātē hñt inexā vt sint ⁊ vt nō sint queqꝫ nō semꝑ actu sūt. Que eni semꝑ actu sūt s̄m talē minime dī potestatē: vt celū moueri. Qđ cuꝫ semꝑ actu moueat̄: nec̄io mouet̄: ac nullā talē obtinet p̄tātē: vt moueri: ⁊ vt nō moueri eq̄lr possit. sed nec̄io ac semꝑ mouet̄. Sed multa tn̄ existunt alterutra .i. que vtrouis mō fiant ꝯueniet: vt hanc vestem rescindi. Alia vō que magis ac maiori ex ꝑte eueniant: vt virū reddi canū in senectute: q̄uis alteꝝ fieri: alteꝝ minime ꝯuenit. Non eni desunt qui in senectute minime canitieꝫ sentiant.

Ut igitur ens sit quotiens fuerit: ⁊ vt nō ens non sit quotiens nō fuerit necesse est: nō tn̄ vt oē ens sit necesse est: neqꝫ vt nō ens non sit nec̄e est. Nō eniꝫ est idē omne ens esse nec̄io quotiens sit: ac necessario esse simplr̄. Pari modo in nō ente: ⁊ in ꝯtradictione eadem ratio est. Quodlibet eniꝫ esse aut nō esse: atqꝫ etiā fore: aut nō fore necesse est: non tn̄ diuidēdo alteꝝ dicere necesse est. Uerbi gratia. Necesse est fore pugnaꝫ naualē cras aut non fore: tn̄ fore aut non fore nec̄e est. Quocirca qm̄ orōnes ꝑinde vt res ipse se hñt perspicuum est. vt quecūqꝫ ita se hñt vt alterutrū sint ꝯtrarie XVI

quoqȝ accidant:ac siľr se habeat ȝdictio necesse est. Qḋ
accidit in his que nō semꝑ sunt:aut non semꝑ nō sunt.
In ẏs enīȝ alterā ꝑteȝ ȝdictionis verā esse : aut falsam:
nō tn̄ talē:aut talē. Sed alterutrā nec̄e est:ac magis ve-
rā alterā:nō tn̄ iam verā aut falsam eē ꝯueniet. Nō enī
quēadmodū in his que sunt ita se hēt ēt in his que non
sūt:que tn̄ pñt eē:aut nō eē:ſȝ quēadmodū dcm̄ iā est.)
¶ Cum dixisset supius si veꝝ sit dicere vt aliqd album
magnūqȝ sit:ambo existāt necesse est. Sed si sit cras fu-
turuȝ:vt cras sit futuꝝ opȝ:hoc loco diuidit nec̄ium:vt
ostēdat quā necessitatē res habeāt in futuro sumpta rō-
ne ab ipsa reꝝ natura:cū quib⁹ ꝯcordant ꝓnūtiationes.
Est aūt nec̄iuȝ triplex.s.absolutū ac simplex:vt solē mo
ueri:ac triāgulaȝ figurā tres angulos duob⁹ rectis pares
habere. Cui negatio aduersa simpľr est impossibilis : vt
soleȝ minime moueri:ac triangulā figurā tres angulos
duob⁹ rectis minime pares habere. Aliud preterea:vi-
quequo sit subm̄ est nec̄ium:vt ignē esse calidū:ꝛ Pla-
tonē esse aīal. Dum enīȝ est ignis calidus sit necesse est.
Item dum est Plato:aīal sit necesse est. Porro nec̄iuni
quoqȝ dicimus:solē occulere nubeȝ:dum nubes occulit
solē:ac Platonē ambulare dū ambulat. Hoc aūt nō est
simpľr nec̄ium vt plato ambulet. Sed cum adiectione
est nec̄ium.s.ambulare platonē dum ambulat:qm̄ ipos-
sibile est ambulantē quotiens ambulet non ambulare.
De tali nec̄io ex adiectione loqtur Ar.dicens. Ut igiť
ens sit quotiens fuerit:ꝛ vt non ens non sit quotiens nō
fuerit necesse est. Non enīȝ est idē omne ens esse nec̄io
quotiens sit ac nec̄io esse simpľr:qḋ in non ente : atqȝ in
ȝdictione.i.in affirmatione:ac negatione simiľr verum
esse ꝓhibuit. Subiecit autē exēplum dicens:vt necesse
sit fore pugnaȝ naualem:aut nō fore:nō tn̄ nec̄e est fore
pugnā naualē:neqȝ nō fore tn̄ fore aut nō fore nec̄e est.
Quocirca ait qm̄ orones:ꝑinde vt res ipse se hn̄t perspi
cuum est in alterutris ac ꝯtingētibus futuris siue ex pa
ri siue maiori ex parte disiunctum sit nec̄io veꝝ:neutra
ps tn̄ sit veritati aut falsitati obnoxia:qm̄ futura ꝯtin-
Auer. gentia neqȝ ad nos:neqȝ ad nām vt Auerrois dicit:inte
grā absolutāqȝ ꝯtinent vitatē. Presentia tn̄ definite vā
sūt ꝛ ad nām:q̄uis iterdū ad nos vitatē nō hēant ꝑfini
tā. Propterea Ar.dixit. Nō enī quēadmodū in ẏs que
sunt ita se hēt in his que nō sunt.i.in futuris ꝯtingētib⁹
in quib⁹(vt dixi)disiunctū qdē nec̄io veꝝ est. Sȝ neu-
tra pars eius est veritatis:aut falsitatis particeps.

XVII Cum aliqd de quopiā significet:id vō est nomē : aut
qḋ noīe vacat. Unū aūt sit opȝ ac de vno id qḋ
in affirmatione existit. Sȝ nomē ꝛ qḋ noīe vacat antea
diffinitū iā est. Etenim nō hō minime nomē appello:ſȝ
nomē indefinitū. Nomē enim indefinitū vnuȝ quodā-
modo significat:quēadmodū non differit minime ver-
bum:sed verbū indefinitū erit. Ceteꝝ oīs affirmatio ac
negatio:aut ex nomine ac verbo : aut ex indefinito no-
mine ac verbo ꝯstabit. At sine v̄bo nulla affirmatio:aut
negatio est. Eteni est aut erit:aut fuit:aut fit:ꝛ alia istius
modi verba tradita a nobis sunt. Adsignificant eni tp̄s:
ita efficitur . vt p⁹ affirmatio:ac negatio sit. homo est. hō
non est. Deinde hō nō est:nō homo nō est . Rursus oīs
homo est:oīs hō non est.oīs homo homo est : oīs nō ho-
mo non est:atqȝ in externis tp̄ibus ea ipsa ratio est.)
¶ Diligens apud maiores inqsitio fuit de vnitate ꝓnun-
tiationis:ꝛ ob eā rem Ar.iteꝝ hoc loco ostendit ꝓnun-
tiationē minus ꝓprie esse vnā:in qua verbū de noīe in-
definito ꝑdicet̄. Dicens vnū esse oportere:ac de vno:id
qḋ in affirmatione existit. Cuȝ affirmatio aliqd de quo-
piam.i.vnuȝ de vno significet. Sed qḋ noīe vacat.i.no-
men indefinitū vnū de vno significet. Sed qḋ nomine
vacat.i.nomē indefinitū vnū quodāmō significat.i.nō
significat vnū ꝓprie:sed quodāmō.i.improprie:ac solū
per ꝯuenientiā in negatione vnius. Quocirca ꝓnuntia-
tio ex noīe idefinito improprie:ꝛ quodāmō vna habet̄.
Atqȝ hoc mō accipiēdo affirmationē ac negationeȝ im-
proprie vnaȝ:oīs affirmatio:ac negatio vt dixit ex noīe:
ac v̄bo: vel ex idefinito noīe ac v̄bo ꝯstabit. atqȝ erit or-
do talis ꝓnūtiationū. vt simplicior:ꝛ que maioreȝ hēat
vnitateȝ ꝑcedat:alie deinceps sequant̄. Proinde p⁹ affir
matio ac negatio est.s.ita vt affirmatio ꝑueniat negatio
nē:qḋ nos supius docuim⁹:vt hō est:hō non est. Deinde
nō hō est:nō hō nō est. Reliqua patēt. ¶ Sed illud po Dubiū
test vocari in qōnē:quo pacto sit veꝝ sine v̄bo nullaȝ eē
affirmationē:aut negationē:qm̄ videt̄ ꝯsistere posse ꝓ-
nūtiationē aliq̄ꝫ sine v̄bo vt negationeȝ:que fiat ex v̄bo
idefinito. ¶ Amōni⁹ soluit v̄bū accipi cōius:ac formu- Solo
la crassiore:vt sit v̄bū tū definitū:tum etiam idefinitū.
¶ Alexāder dixit v̄bū idefinitū in ꝓnūtiatiōe eē ideȝ Alexan
subito cū negōne:ſȝ hitu ꝛ cogitatione dissentire. Uerbi der
grā. Nō differit est v̄bū idefinitū nullā hn̄s ꝑtē signifi-
cationi obnoxiā:quotiēs ꝑ se seorsum vt vnū ꝯsideret̄.
Sed in negōne que est Plato nō differit nō ꝓprie dice-
mus nō differit verbū esse indefinitū:sed potius per se
definitū:qḋ de subiecto negetur. ¶ Digressio.

Ane vitas ꝓnūtiationū ita est itelligen
da vt disiūctio sit nec̄io vā:que dic̄
aliqd fore:aut nō fore. Sȝ ꝑtes disiūctionis
veritatē aut falsitatē mime cōprehēdūt. Et
enīȝ affirmatio ac negō ꝑinde vt res ipse se
hn̄t. Sȝ res ipe absolutā nequaq̄ꝫ obtinent vitatē. Quo
circa:affirmatio ac negō definite vā eē mime pn̄t. Sed
ꝯ est illḋ. Si nauigabis nō fortasse nauigab:fortasse nō
nauigabis:ſȝ penit⁹ nauigabis. Rursus si nō nauigabis
nō fortasse nauigabis:fortasse nō nauigabis. Sȝ penit⁹
nō nauigabis. At nec̄io nauigabis:aut non nauigabis.
Ergo te eē nauigatuꝝ.aut ēt te nō eē nauigatuꝝ:nec̄e ē
¶ P.deus aut definite cogſcit fore aliqd:aut idefinite:
aut nullo pacto cognoscit. Sed plane mendaciuȝ est vt
nullo pacto cognoscat aliqd fore:aut idefinite : qm̄ non
posset reb⁹ humanis ꝓuidere. Porro nō pōt indefinitaȝ
reꝝ hēre cognitionē:qui fluētē tp̄is seriem an̄cedat. Si
igiť cogſcit deus fore aliqd definite illḋ q̄qȝ sit nec̄io fu
tuꝝ oportebit. ¶ Sȝ soluit̄:ꝛ ne ꝓpterea laborem⁹ i re
tā obscura paulo altius repetenda res est. Cognitio que
media est cogſcentis ac cogniti triplex est:qm̄ aut respi-
cit meliora:aut deteriora:aut ea que sunt eq̄lia : atqȝ in
eādē seriē ītexta. Uerbi grā. Aius noster cogſcit melio-
ra quotiēs dīna ꝯsiderat. Deteriora vō si ad singularia
ipa reuocet̄:que diuidua sūt ac gnōnis : corruptionisqȝ
detrimēto obnoxia. Eq̄lia aūt si ad se redeūdo suā ipse
aīus nām ac simulacra in semet ꝯdita ꝯtēplet̄. Atqȝ in
hūc modū aius hoīs efficit̄ circa reꝝ cognitiones.
¶ Deus vō cūcta itelligit meliori cognitione : ac cogno-
scit:vt Iamblic⁹ dixit diuidua idiuidue:tp̄alia eterne: Iambli
ac genita igenite:nec est apud eum preteritū aut futuꝝ: cus
sed tm̄modo ꝑsens.ꝯtra preteritū ac futuꝝ minime di-
uisum. Sed qḋ ante tp̄is oēm ꝯditionē excogitet̄. Im-
mo ꝛ nos possumus iterdū cognoscere definite qḋ sit cō
tingēs quotiens nō ꝓprie fuerit ꝯtingēs. Sed nec̄io se-
quetur positis causis sue generationis :ꝑinde vt si lapi-
deus orbis in supficie plana gerat. Fieri enim vt supfi
cie eādeȝ hn̄te positionē a quopiā moueat̄:qui minime
moueri pōt:nisi superficies ipsa aliquorsuȝ inclinet. Si
igiť nos possumus definite agnoscere indefinitū:quāto
magis

magis deus poterit cuius cognitio cūctis rebus ꝓstabilior cēset. Sed Ammonius (Ammonius) ꝓore diluit rōnē: vt iterrogeṫ quo nā mō libeat sumere te eē nauigaturꝫ: vel q̄si necessarium: vel q̄si ꝯtingens. Si quasi cōtingens habemus iam qḋ querimus. Si q̄si necēium iniq̄ petitio cōmittitur. Sed rectius soluiṫ argumētum hoc mō: vt in cōnexo qḋ est. Si nauigabis penitus nauigabis: aduerbium penitꝰ priore loco potius q̄ꝫ sequēti sit collocādum: ita. s. penitus si nauigabis: nauigabis: vt sit sensus: penitus verum esse cōnexuꝫ qḋ est. Si nauigabis nauigabis. Alioquin mēdacium plane sit. Si nauigabis: vt sis necēio ac penitꝰ nauigaturus. Alexāder (Alexander) nitiṫ alia rōne ostēdere vt qḋ sit futurꝫ nō ad arbitrij nostri referaṫ potestatē: sed ad fati potius necessitatē. Si enim ei qḋ est: vt in nobis aliqd sit aduersaṫ: vt nihil in nobis sit: atq̄ꝫ hoc sit impossibile efficiṫ. vt esse aliqd in nobis fatale existat: q̄ꝛ fatale describiṫ: vt sit eius oppositū impossibile est. Solutio est vt minime verꝫ sit: cuius oppositū impoīe habeatur. Ut igiṫ bis duo q̄tuor sint necesse est: sed tā fatale non est. Proinde negari opꝫ fatale ita diffiniri: vt sit cuius oppositū impoīe. Sed fusior necessarij fatalis significatio intelligiṫ: q̄ꝛ omne fatale necēium q̄dē est. Sed multa sunt necēia que fatalia nomiari minime queant. Sed de fato alio loco diffiniet. Nunc illud tm̄modo libet adijcere: vt si deus possit indefinite cognoscere definita ac ꝯtingentia necēio quēadmodū Jamblicus dixit statiꝫ fieri. vt deus res ipsas cognoscat aliter q̄ꝫ existāt: q̄ꝛ res ipse ad nām minime definitā ꝯtinēt veritateꝫ: ꝛ ob eā rem planius videnṫ posse diluere rōnē: qui ꝓuidentiam dei ad lunarem vsq̄ꝫ globū extendunt: quēadmodum (Calcidiꝰ) Calcidius in Thimeū Aristoteli placuisse testaṫ. Sed de hoc quoq̄ꝫ suo loco ac tp̄e disputabiṫ. Nūc ad oppositionē ꝓnūtiationum redeamus: de quibus sequenti volumine Aristoteles late tractabit.

Laurentiani Florentini in librū de elocutione Aristotelis Liber Tertius.

I Quotiens verbū est tertium quiddaꝫ sit: ac ꝑdicato annumeretur duplr dicunṫ oppositiones. Verbi gratia. homo iustus est. Verbū est tertiuꝫ: q̄ddam nomē. aut verbum in affirmatione adiungiṫ. ꝛ ob eā rem q̄tuor hec erūt. quarꝫ due ad affirmationē ac negationē se hēbunt per ordineꝫ: vt ꝓuationes: alie due nequaq̄ꝫ. Verbi gr̄a. Verbuꝫ est aut iusto adiungiṫ: aut nō iusto: ꝑindeq̄ꝫ negatio. Quatuor enim sunt: id itelligimus ex subscriptione tali. Homo iustus est. Negatio huius est hō iustus non est. Homo nō iustus est. Negatio huius est. Homo nō iustus nō est. Etenim verbū est: aut nō est iusto ꝛ nō iusto adiungiṫ. Hec igiṫ sunt vt in Analeticis. i. resolutorijs est proditum ita disposita.

II Quoniam supiore volumine disseruit de oppositione simpliciū ꝓnūtiationū: deinceps agit de oppositione ꝓnūtiationū cōpositarꝫ: in q̄bꝰ verbū est tertiū q̄ddam: ac ꝑdicato annumeraṫ. Simpliciora eniꝫ sunt ipsis cōpositis natu: ꝛ cogitatione ꝑora. Sꝫ anteq̄ꝫ ad Aristotelis dicta nr̄a ꝯsideratio intēdat: attingemꝰ breuiter aliqua de negatione ꝛ oppositione ꝓnūtiationū. Sciendū igiṫ est minime fieri negationē vbi ꝑticula negatiua ꝑdicato adijciaṫ. Q̄ꝛ si dicas. hō non iustus est: hoiem quendā non iustuꝫ ꝯfirmas. Sed si dicas. hō iustus non est: hoi nō inē iustū ꝓnūtias. Quocirca negatio huius. hō nō iustus est erit hec. hō nō iustus nō est. ꝛ ob eā rē hic geminanṫ ꝯdictiones: q̄ꝛ in simplicibꝰ ꝓnūtiationibꝰ ꝑticula negatiua adiecta ꝑdicato vt nos diximꝰ supra: efficit negationeꝫ: hic v̄o alia sp̄s affirmationis est: cui aduersaṫ negatio quā facit ꝑticula negatiua cōpredicato. i. verbo annexa. Appello aūt verbū cōpredicatum ea rōne: qḋ tertiuꝫ quoddā est: vt Ar. dixit ac ꝑdicato annumeraṫ. i. cū ꝑdicato pariter ꝑdicaṫ. Simili mō dōm in singularibꝰ: nec nō ijs que ab angulis se respiciunt in quadrata formula per oēs tp̄is gradus: ꝛ oēm mām de subiecto definito: ꝛ idefinito. tales igiṫ duplicanṫ. Cuꝫ igiṫ alie simplices ꝯfecte tm̄modo ex subiecto ꝛ predicato septuagintadue existāt: he cētum q̄draginta q̄tuor. Oēs aūt simul. 216. erūt. Sciendū ꝑterea est: vt affirmationi simplici simplex negatio aduersieṫ. affirmationi v̄o idefinite negatio indefinita: vt hō iustus est: hō iustus non est: hō nō iustus est. hō nō iustus nō est. Has aūt Theophrastus (Theophrastꝰ) appellauit ex trāspositione: q̄ꝛ sub simplici affirmatione ponaṫ idefinita negatio: ꝛ sub negōne simplici affirmatio idefinita: vt in formula subscribēda patebit. Sic igiṫ noīauit: q̄ꝛ illarꝫ ordo trāsponaṫ: vel q̄ꝛ trāsposito ꝑdicato definito: ac posito idefinito ꝯstiterit. Dixit igiṫ Ar. duas eē oppōnes: ꝛ q̄tuor ꝑtes. q̄rꝫ due ad affirmationē: ac negationē se hēbunt per ordinē: vt ꝓuationes: hue v̄o nequaq̄ꝫ. Hic locus difficillimꝰ est: qui tm̄ ab expositoribꝰ declaraṫ ad hūc modū. Quotiens affirmatio simplex vera est: silr vera est negatio indefinita. Ut si hec est vera. hō iustus est: hec quoq̄ꝫ est vera. hō nō iustus nō est. Sꝫ nō retro agiṫ: vt quotiēs negatio indefinita sit v̄a: silr sit vera affirmatio simplex: q̄ꝛ canē hoiem nō eē nō iustū vera est. Cū eniꝫ penitus non sit hō: neq̄ꝫ iustus dī hō: neq̄ꝫ nō iustus: ꝛ tm̄ falsuꝫ est vt sit hō iustus. pari mō negatio simplex in plura se fundit: q̄ꝫ affirmatio idefinita: q̄ꝛ siqs est nō iustꝰ hō: is iustus hō nō est. Nō tm̄ si q̄sq̄ꝫ nō est iustus hō: iā est nō iustus homo: q̄ꝛ de eo qḋ penitus nō est hō: simplex negatio vera est: affirmatio aūt indefinita mentiṫ quēadmodum in subscripta formula patet. Et rursus cū sint alie ꝓuatiue affirmatiōes: ac negōnes disponātur vt in 2ª formula. Dico igiṫ q̄ꝫ negatio ꝓuatiua i plā se fūdit q̄ꝫ affirmatio simpˣ: q̄ꝛ nō solū v̄a est de ijs q penitꝰ nō sūt hoies. Sꝫ ēt de ijs q sint hoies q̄dē: sꝫ neq̄ꝫ hitūꝫ aut taleq̄ꝫ ꝓuationē ꝑticipāt. Et ex h̄ facile pꝫ: vt affirꝰ ꝓuatiua miore āhitu sit: q̄ꝫ negō simplex. Atq̄ꝫ h̄ voluit Ar. cū dixit. q̄rꝫ due se hāt ad affirmationē: ac negōneꝫ. s. simplicē ꝑ ordinē. s. seq̄le vt ꝓuatie: q̄ꝛ sic negō idefinita i plā se fūdit q̄ꝫ affirmatio simpˣ: ita negō ꝓuaª plā cōprehēdit q̄ꝫ affirmatio simpˣ. Rursus sic affirꝰ indefinita miore āhitu ē q̄ꝫ negō simpˣ: ita affirmatio ꝓuatia. Sed qḋ postea dicit: due v̄o neq̄ꝫ intelligit: vt negō ꝓuatiua plā cōtineat: q̄ꝫ negōᵒ ex trāsposi

hō iustus est — hō iustꝰ nō ē

Prima formula

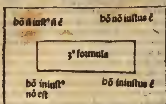
hō nō iustꝰ non est — hō nō iustus est

hō iustus est — hō iustꝰ nō ē

2ª formula

hō iniustꝰ nō ē — hō iniustꝰ est

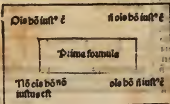
tione:econtrario ac affirmatio simplex. Itē vt affirmatio ꝓuatiua pauciora cōprehēdat ꝙ̃ affirmatio ex transpositione:qm̄ siqs est iniustus hō is.s.nō iustus est:non tn̄ siqs nō iustus est:iā ⁊ iniustus est ꝓpter habitū medīū vt in pueris:⁊ id qđ fit vtriusqz affectiōis expers:quo circa ꝑspicuū est:vt negatio ꝓuatiua plura cōprehendat ꝙ̃ negō ex trāspōne:qm̄ negatio ꝓuatiua va est de ꝑdictis medijs habitib⁹:ac pueris:qꝛ nō sunt iniusti hoīes. Negatio vō ex trāspositione falsa existit:qđ inģtū subscripta formula declarabit. Certum alij expositores scribūt expōnē:quā magis cōprobant vtpote simpliciorē.

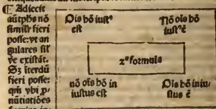
Dicunt eniz:vt ex q̃tuor ptibus duaꝝ oppositionū.vz simplicis ⁊ ex trāspōne:due que.s.sunt ex trāspositione se habeāt ad affirmationē ac negationē:vt ꝓuatiue ꝓnūtiationes.i.vt queadmodū ꝓnuntiationes ꝓuatiue non sūt ꝓprie affirmationes:aut negationes: ita affirmatio: ac negatio ex trāspositione nequaꝙ̃ proprie affirmatio ac negatio est:ꝑinde vt hō defunct⁹:qui nō simpl' hō est. Alie vō due partes simplices oppositionis nequaꝙ̃: ita se hñt ad affirmationē ac negationem:qꝛ he ꝓprie affirmationes ac negationes habētur. Sed prima expositio de sequela ꝓnūtiationum est verior:vt patet ex ijs que primo prioꝝ Analeticoꝝ perpensa iam sunt.

II **Similiter** se habebit si ex vniuersali nomīe affirmatio ꝯsistat:vt ois hō iustus est:huius negatio est:non ois homo iustus est:ois homo nō iustus est:non ois homo nō iustus est. Sed non similr angulares esse simul veras contingit:interdum contingit.)

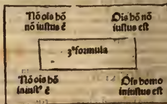
Cum docuisset Ar. sequele ordinem in ꝓnuntiationibus indefinitis:hoc loco ostendit ordinem sequele in ꝓnūtiationib⁹ definitis dicēs. Similr se habere quotiēs ex vniuersali nomine affirmatio ꝯsistat.i.eodem ordine subsequi ꝓnūtiationes:quas nota:aut articulus vniuersalis definit:qm̄ negatio idefinita plura continet ꝙ̃ affirmatio simplex. Si enim oēs hoīes sint iusti:tuz affirmatio simplex:tum etiā negatio indefinita vera est. Si vō quidā iusti sint:quidā non iusti : negatio idefinita vera est. Affirmatio autē simplex falsa. Rursus simplex negatio vera:affirmatio aūt indefinita falsa. Quocirca seruat̄ simplicium ꝓnuntiationuz aduersus indefinitas:que subsunt ꝓportio. Pari ratione se habēt conferendo simplicem affirmationē ac negationem cuz affirmatione ac negatione priuatiua queadmodū subscriptis formulis:vt prius perspicue patet.

At indefinite ꝓnūtiationes collate cū ꝓuatiuis nō similiter se hñt:qm̄ indefinita affirmatio plura cōplectit̄:ꝙ̃ affirmatio ꝓuatiua:qm̄ si oēs homies sint iusti vera est. Ois homo nō iniustus est:iniustus enim nō iustus est. Sed vbi qdā iusti sint:quidam mediū obtinent habitum vera est. Ois hō nō iustus est.⁊ illa falsa. Ois hō iniustus est:queadmodū subscripta formula clare dilucet.

Adiecit aūt phs nō similr fieri posse:vt angulares sil' ve existāt. Sz iterdū fieri posse: qm̄ vbi ꝓnūtiatiōes fuerint indefinite:fieri pōt vt simul ve sint in mā ꝯtingēti:qꝛ idefinite id pñt:qđ ꝑticulares valent. Sed vbi ꝓnūtiationes fuerint definite fieri mīme pōt:vt in q̄uis mā sil' ve sint. Sz i mā ꝯtigēti sil' ꝯtinēt vitatē. Si eni aliq hoīes sint iusti:aliq iniusti:alij vō mediū hitum teneāt:oēs negationes dicte ꝯtinebūt vitatē:vt nō ois hō iustus est: nō ois homo iniustus est:nō ois homo nō iustus est. Qđ ergo dcm̄ est:vt iterdum ꝯtingat nō ita intelligēdū est: vt oēs angulares simul vere existant. Id enim impossibile est. Sed vt quedā eaꝝ in materia contingenti:vt in negationibus simul contingentibus veritatem.

He due igit̄ inuicez opposite sunt. Sed alie due ei qđ est.nō hō iustus est:nō hō iustus nō est: nō hō nō iustus est:nō hō nō iustus nō est. Plures aūt his minime sunt oppositiones:he vō absqz illis ipse per se existunt:eo qđ est nō homo veluti nomine vtentes.) III

Diuidit hac pte phs ꝓnūtiationes in qb⁹ vltra ꝑdicatū verbū quoqz cōpredicat̄:qm̄ ꝓnūtiatio:aut hēt vtrūqz.s.tā subm̄ ꝙ̃ ꝑdicatū definitū.aut vtrūqz idefinitū: aut alteꝝ definitū:alteꝝ idefinitū. Si igit̄ dicis:nō hō iustus est:nō hō iustus nō est.he simplices qdē ꝓnūtiationes.sz ex subto idefinito existūt. Ubi vō dicis nō hō nō iustus est:nō hō nō iustus nō est. He sunt indefinite ex trāspositione.sz ex subto idefinito qđ Ar. dedit itelligi dicēs. He due igit̄ iuicē opposite sūt. Sed alie due ei qđ est nō hō velut subto aliqd adiectū hñt.i.queadmodū i ꝓnūtiationib⁹ ex sbto definito fiūt oppōnes simplices. Itē ex trāspōne:ita in ꝓnūtiationib⁹ ex subto idefinito:que vt ipse ait noīe indefinito vice noīs vtuntur.

Sed in quibus verbum est minime ꝯgruit:vt in vbo differit:⁊ ambulat in ijs idem efficit ita positū: vt si verbū est adijciat̄:vt ois hō ambulans est : ois hō ambulat. Ois nō homo ambulans est.ois nō hō ambulat. Nō eniz dicēdum est nō ois hō. Sed ꝑticula negatiua non adijcienda est homini:qm̄ nota omnis nequaꝙ̃ vniuersale:sed vt sit vniuersaliter indicat. Id patet ex hoc:homo ambulat:homo nō ambulat : non homo ambulat: IIII

bulat:nõ homo non ambulat:quoniam hec ab illis dissentiunt:ppterea q vlr nequaq̃ dicanť. Quocirca ois aut nullus nihil aliud significant q̃ vt vlr de nomine affirmatio aut negatio sit. Alia vo adyci opus est.)

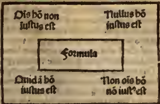
Amonius ℂ Sz in qbus dicit verbũ est minime ɔgruit:in ẏs idẽ efficit ita positũ:vt si verbũ est adyciať. Ois hõ ambulans est:ois hõ ambulat. Ois non hõ ambulans est:ois nõ hõ ambulat:ondens vt idem ordo ac sequela pnũtiationũ sit in qbus vbũ ambulat:aut differit loco vbi est in pnũtiatione iungať:nec Amõnius bene dixit:vt in pnuntiatione possit aliud haberi predicatũ q̃ vbuz est citans termini diffinitionẽ p̃ lib° pꝛoꝝ ab Ar. traditam. Cum dicit terminũ voco in quẽ resoluiť ppõ vt predicatuz:ꝛ id de quo pdicať:apposito vel diuiso esse aut nõ esse. Cuz hoc loco clara voce testeť esse aliquas pnũtiatiões in qbus verbũ est minime ɔgruat. Sz loco ei⁹ vbũ hẽant ita positũ pinde vt si vbũ est adyciať. Quietiã 5° phẏe p̃ᶜ lib°. silr dixit minime dissentire. hõ ɔualescẽs est:hõ ɔualescit:hõ secãs aut ambulãs est:hõ secat aut ambulat. Ostẽdit pterea Ar. vt pticula negⁿᵃ nõ sit note sed nomini adyciẽda:qm̃ nõ ois(vt ait)nõ est vlr:sed vt sit vlr indicat.i.de oib⁹ pticipantib⁹ nãm subti idicat affirmari pdicatũ. Simili mõ nota:aut articulus nullus nequaq̃ vlr est. Nihil eni signat nisi vt vlr de noie.i.de subito negatio fit. Sz illud posset vocari in qõnẽ. Sit ne hec. hõ nõ ãbulat:affirmatio ex trãspositione:cũ tantũdẽ possit q̃tũ valet hec. Hõ nõ ambulans est:vt Ar. dicit:Solutio est vt hec:hõ nõ ambulat:ita sit exponẽda:vt pticula negatiua sp vbo adyciať. Quocirca fiet. hõ ambulans nõ est:ac de his satis.

V **Quoniam** ɔtraria negatio est huic qdez:oẽ aial iustũ est.illa que signat:nullũ aial iustũ est. Constat vt he nunq̃ simul vere existant:neqz in eodem. Sed opposite his interdũ existunt:vt nõ omne animal iustum est. Quoddã aial iustum est.)

ℂ Contrarie pnũtiationes simul vere esse nõ pñt quẽadmodũ supius docuim⁹:vt oẽ aial iustũ est:nullũ aial iustũ est. Sed opposite his.i. subcõtrarie interduz.i.in mã ɔtingẽti:simul vere existũt:vt nõ oẽ aial iustũ est. Qddã aial iustũ est. Ceterũ qd Ar. dicat:neqz in eodez Amõnius intelligit sepatum:hoc inq̃ in pnuntiationibus:alterũ in significatis eaꝝ. Sed hec in seipsa recurrunt. Aliẏ(qd recti⁹ puto)dicũt:Ibi sniaz pcedentẽ:qm̃ 5rie pnũtiationes pñt qdem simul esse vere:vt ois hõ bipes est. Nullus equus bipes est. Sed nõ in eodem.

VI **At vero** ita sequunť:vt huic.ois hõ nõ iustus est:sequať illa:nullus hõ iustus est:huic vo quidam homo iustus est.opposita.s.non ois homo non iustus est. Quẽpiam enim iustum esse necesse est.)

ℂ Dicit. Ut huic.ois homo nõ iustus est:sequať illa.nullus homo iustus est:pspicuuz est:vt aũt huic.qdã hõ iustus est opposita.s.nõ ois hõ nõ iustus est:sequať ipsemet Aristo.indicat dicẽs. Quẽpiaz enim iustum esse necesse est.atqz hec subscripta formula dilucide patent.

Dubiuz ℂ Sed ambiget forte quispiã. Utrum ɔtrario huic:nullus homo iustus est:sequať illa. Omnis hõ non iustus est. Itez verũ huic.nõ omnis hõ nõ iustus est:illa.qdã homo iustus est. Amõnius existimat pnũtiatiões illas reciprocare. Dicit.n.quocirca se inuicẽ ɔsequunť pnuntiationes pticulares:quẽadmodũ vles. Nec illud repugnat.dicit q altera negatiua sit altera affirmatiua:qm̃ affirmare etiã de eo qd nõ sit aliqd possum⁹:vt q chimera nõ iusta sit. Proindeqz dixisse Ar. libro p̃ᶜ phẏe quarto:pmi ac diuini entis pꝛãtem non solum extendi vsq ad informẽ mãm:sed etiã vsqz ad puationẽ:ac negationẽ ipsius entis. Cum ꝛ non ens dicamus esse non ens. Sed hec minime vera mihi videnť:qm̃ ptinus sequiť.vt huius ɔtradictionis.chimera est.chimera nõ est:affirmatio va negatio falsa habeať. Quo qd sit absurdius nõ video. Quocirca recti⁹ dici põt:vt affirmationi qdẽ sequať negatio:tum in vlibus:tuz etiã in particularibus. Sed vt retrorsum minime agať:qd ꝛ ipsemet Ar. indicare visus est vtens signatis verbis:cuz dixit.vt huic.ois homo nõ iustus est:sequať illa. Nullus homo iustus est:huic vo.quidam homo iustus est. Opposita.s.non ois homo nõ iustus est. Qd item Boetius vir alioqn apprime doctus peccare videť dicens:vt ad eaz que est.nullus homo est iustus. Sequať illa que est omnis hõ est nõ iustus. Sed de sequela pnuntiationũ abũde diffinitũ est:ac pcedente sermone diffiniet. Illud tantũmodo est adyciendũ. Ut puatio ab Ar. ens appelletur per similitudinẽ quãdã:quo pacto dicimus sanum id qd indicet aut efficiat sanitatem. Solo Amonius

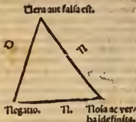
Porro pspicuuz est:vt in singularibus quotiens veruz est negare eum quẽ interroges vt ꝛ affirmare verũ sit.v.g. Est ne Plato sapiẽs. Minime. Plato igiť non est sapiens.sed in vlibus non silr vera est:que similiter dicitur. Sed negatio vera est.v.g. Est ne omnis homo sapiens. Minime. Omnis igitur homo non est sapiens. Id enim mendacium est. Sed verum est. Non omnis igitur homo sapiens est:quoniam hec opposita est illa contraria.) VII

ℂ In singularibus quotiẽs negatio simplex vera est similiter vera est affirmatio ex transpositiõe. In vlibus aũt negatio quidez simplex est vera. Affirmatio vo ex trãspositione mentiť. Qd Ar. indicauit per interrogationẽ dicens.perspicuũ esse:vt in singularibus quotiẽs verũ est negare eũ quem interroges:vt affirmare verũ sit.i.quotiẽs vera est negatio simplex:affirmatio quoqz ex transpositione vera est:vt si Plato sapiens nõ est Plato nõ sapiẽs est. Sed in vlibus nõ similiter se habere propterea q negatio simplex vera ꝛ affirmatio ex transpositione falsa:ꝛ ob eam rez esse excipiendã interrogationẽ opposita pnuntiatione nõ 5ria:vt est ne ois homo sapiens. Minime. Non ois igitur homo sapiens est. Hec enim opposita est. ℂ Ceterũ sciendũ est ppofuisse Aristotelem Theorema per interrogationẽ:qm̃ vtile est exercitationi ꝛ cõgressibus phẏe. Illud quoqz admonendum:vt quẽadmodum se habet in singularibus:ita se habeat in particularibus:ac indefinitis. Ut est ne homo alatus. Minime. Homo igitur nõ alatus est. Rursus est ne quidã homo alatus. Minime. Quidam igitur homo non alatus est.

VIII **Sed que** ex indefinito nomine ac verbo opposite sunt:vt non homo:ac nõ iustus:quasi negationes esse sine nomine ac verbo videntur:sed minime sunt. Semper enim vera aut falsa negatio sit opoztet. Ac si dicas non homo nihilo magis q̃ si dicas hõ. Sed minus ver⁹ aut falsus eris nisi aliqd adicceris.)

¶ Ne quisq̃ decipiat̃ existimans idefinita noia: ac v̾ba haberi negationes: pp id qđ antea est dictũ de affirmationibus ex trãspõne: idcirco pħs talẽ coarguit suspitionẽ dicens. S3 que. s. voces ex indefinito noie: ac v̾bo opposite sunt: vt nõ homo: ac nõ iustus: quasi negationes esse sine noie ac verbo vident̃. Deinde oñdit talcs voces nequaq̃ esse negatiões dicẽs. Sed minime sunt. s. negatiões qđ qdẽ ipsemet idicauit p̃ syllm in scđa figura ad hũc modũ.

Ois negatio vera aut falsa est. Sed v̾ba ac noia idefinita neq3 v̾a neq3 falsa sũt. Nomia igit̃ ac v̾ba indefinita negõnes nõ sunt. Porro vt nomina ac v̾ba indefinita neq̃q̃ significẽt verũ aut falsu3 ipse Ar. indicauit vtẽs loco a maiori sic: nomia ac verba definita

magis ɔuenit signare ver̃ aut falsu3: s3 minime significant. Igit̃ nec verba: aut noia indefinita: verũ aut falsum significabũt. Ceterũ vt neq3 v̾ba neq3 noia definita veritatẽ ɔtineãt: aut falsitatẽ: p° lib° diffinitũ ia3 est.

IX **Significat** p̃terea hec: ois nõ hõ iustus est: nulli illar̃ idẽ: neq3 ea que huic opposita est. Ois nõ hõ iustus nõ est. S3 hec. ois nõ hõ nõ iust° est. huic nullus non homo iustus est. idem significat.)

¶ Paulo ãte est dictũ. Ac v̾o ita sequunt̃: vt huic. ois hõ nõ iustus est. Sequat̃ illa: nullus hõ iust° est. Huic v̾o qdã hõ iustus est. Opposita. s. Nõ ois hõ nõ iustus est. Nunc igit̃ indicat: vt hec. Ois nõ hõ iustus est: nulla illarũ q̃s diximus significet ide3 neq3 ea que huic opposita est. Ois nõ hõ iustus nõ est: qm̃ in his subm est indefinitũ: in illis definitũ. Postea dicit duas esse ɔnuntiationes idem significantes: vt ois nõ hõ nõ iustus est nullus non homo iustus est: qm̃ in vtraq3 subiectu3 est indefinitum. Sed de hoc est supra iam dictum.

X **Nomina** ac verba q̃uis locũ demutẽt significãt ide3: vt albus hõ est: hõ albus est. qm̃ si non sit ita vnius plures erunt negationes. Sed vt vni° vna sit ondsu3 ia3 est. hu8°. n. albus hõ est: negatio est. albus hõ nõ est. huius v̾o. hõ albus est nisi eadẽ sit illi. albus hõ est: negatio erit: aut hec. nõ hõ albus nõ est: aut illa. hõ albus nõ est. Sed altera negatio est huius. non hõ albus est. Altera illius. albus hõ est. Quocirca vni° due erũt. Ut igit̃ ea ipsa sit affirmatio ac negatio q̃uis nomẽ ac verbum demutet locum perspicuum est.)

¶ Quoniã dixerat de sequela: ⁊ de eqpollentia ɔnũtiationũ: nũc docet vt noia ac v̾ba. s. subm ⁊ p̃dicatũ: q̃uis demutent locũ ⁊ ordinẽ minime variẽt itellectũ: vt albus hõ est: hõ albus est. Si. n. nõ sit ita (ait) vni° affirmationis plures erunt negõnes. Huius. n. hõ albus est. si nõ sit eadẽ illi. s. si nõ significet idem: negatio erit. nõ hõ albus nõ est: aut illa. hõ alb° nõ est. S3 altera est negatio huius. nõ hõ albus est: altera illius: alb° hõ est: ita vt illius. albus hõ est: negatio sit. alb° hõ nõ est. Itẽ hõ alb° nõ est. Que cũ sint diuerse: ppterea q̃ affirmationes opposite nõ sunt eedẽ vnius affirmatiõis due erũt negatiões. Sed vt hec. hõ albus nõ est: sit negatio illi° affirmationis. albus homo est: patet quoniam in omni materia verum a falso necessario diuidunt.

¶ Sed ambiget forte quis: qm̃ seqt̃ ɔnũtiationẽ v̾lem reciprocare in semetipsum. Seqt̃. n. ois hõ animal est: oẽ aial hõ est: q2 noia ac verba: q̃uis demutent locum minime variãt itellectũ. ¶ Solo est. s. Uerba ac noia demutare debent locũ: ita vt subm q̃uis p̃ore cedat loco: tñ pretcrea subm sit: ⁊ itẽ p̃dicatũ sit. p̃. predicatu3: velut in exẽplo Ar. hõ albus est: albus hõ est. Semper enim hõ subiectus terminus est. aial predicatũ ⁊ ob ea rem sẽp erit idem. Si dicas. ois hõ aial est. est ois hõ animal. Animal ois hõ est. Est aial ois hõ. Ceteru3 admoneri debemus: vt in negatiõibus demutatio loci nequaq̃ variet intellectũ: quotiẽs ita demutent locũ nomina ac verba: vt p̃ticula negatiua sẽp eidẽ adijciat̃: vt nõ est hõ albus. hõ nõ est albus: hõ albus nõ est: q̃uis Ar. de affirmatiõe tñmodo faciat mentionẽ. Recentiores pħi hic multa obloquuntur. Quoru3 dicta vt vana sunt: ita a me facile contẽnuntur.

XI **At vero** vnum de multis: aut multa de vno ɔfirmare aut negare nisi vnũ fuerit: quod ex multis indicat̃ neq3 affirmatio vna: neq3 negatio erit: intelligi vnũ volo: nõ vbi nomen vnũ extiterit. Ex illa v̾o vnũ minime fuerit: vt hõ forsitã est ⁊ aial ⁊ bipes: ⁊ placidũ. Sed ex his quoq3 efficit̃ vnũ. Sed ex albo et hoie: ⁊ ãbulare nequaq̃ vnũ efficit̃: ⁊ ob eã rẽ nec siqd affirmes vna affirmatio est. S3 vox qdẽ vna affirmatiões mlte sũt: neq3 si õ vno h̾ afferãt: s3 sil̾ r mlte sũt.)

¶ Superius dictũ est: vt si vnũ multa signãs de quopiã predicet̃ ɔnuntiatio multiplex habeat̃: vt vestimẽtum albũ est: quotiẽs hoc nomen vestimentum equo ⁊ homini deferat̃. Idẽ hoc loco ɔfirmat adijciẽs appellari vnũ nõ vbi nomen vnũ extiterit. Ex illo v̾o minime vnũ fuerit: qm̃ aial bipes placidũ ẽ vnũ: q̃uis nõ vnu3 nomen extitat: sed multa ex q̄bus efficit̃ vnũ: ⁊ ob eam re3 si dicas deinceps. hõ aial bipes placidũ est silentio minime intercidendo cõtinuitatem vna oĩo est: qm̃ vt ipse ait: ex albo ⁊ hoie: ⁊ ambulare nequaq̃ vnũ efficit̃. Uox igit̃ vna est: s3 affirmationes multe sunt. Ut enim dicit̃ libro p̃me philosophie q̄nto. Ambulans ⁊ album sunt vnũ ex accidenti: q2 ambo accidũt vni. Quocirca p̃inde est ac si dicas. hõ albus est: homo ambulans est. V

XII **Si igitur** interrogatio dialectica r̃sionis petitio est: aut ɔpõnis: aut alterius p̃tis ɔtradictionis. Propositio v̾o ɔtradictionis vni° p̃s est: hec nequaq̃ erunt vna r̃sione recipiẽda. Interrogatio. n. minime vna est: q̃q̃ vera existat. S3 de his in topicis perpensum iam est. Porro nec q̄dditas interrogatio dialectica est: op3 enim dari ex interrogatione vt eligat: vtrã velit contradictionis partem pronunciare. Sed oportet definiri: num aliquid tale sit an minime sit?) IV

¶ Interrogationẽ dialecticã esse r̃sionis petitionẽ perspicuum est. Sed verũ sit alteri° p̃tis ɔtradictionis inter expositores minime ɔuẽit. Alexãder eni existimat interrogationẽ dialecticã eẽ alteri° p̃tis dũtaxat: qm̃ ⁊ ipse Ar. diffiniendo interrogationẽ dialectica dicit: vt sit alterius partis ɔtradictionis. Iamblic° v̾o vtriusq3 p̃tis: ppterea q̃ ipse Ar. dicit p̃° libro p̃or: vt dialectica ɔpositio. Sciscitanti qdẽ sit interrogatio ɔdictiõis. Rõcinari v̾o si assumptio eius: qđ appeat verũ: ac ɔbabile habeat̃. Sed nihil vt opinor repugnat iterrogationẽ: que sit actu alteri° p̃tis ɔtãte esse vtriusq3 p̃tis ɔdictionis. Cu3 eni liceat his oĩbus modis iterrogare. Estne aia imortalis. Nõne est aia imortalis. Num aia est imortalis. ɔtãte est: ac si dicas. Nunqd aia imortalis est. An secus. Ubi ia3 pars vtraq3 ɔdictiõis actu explicatur

Dubium

Solo

Alexander.

Iamblicus.

caꝶ. Sed vtrũqꝫ fiat interrogatio: si multiplex est vna
rñsione minime est excipienda: cuius rei cām addidit
dicēs. Interrogatio. n. minime vna est: q̄q̄ vna existat.
Ac demũ remittit nos ad libꝝ topicoꝝ: vbi de his abũ
de ꝑpensum est. Subiecit ꝑterea q̄ddītatē. i. diffinitio/
nē nō esse dialecticā interrogationē. Opꝫ. n. ait dari ex
īterrogatione vt eligat vtrā velit ꝯdictionis partē ꝓ/
nuntiare. i. opꝫ vt interrogatio dialectica ꝑmittat vt li/
bet interrogationi rñdere. At diffinitio q̄ddītatē: ac rei
ipsius nām exponit. Si tñ libeat formare de diffinitio/
ne dialecticā īterrogationē: opꝫ vt ipsam diffōnē ꝓferē
do interrogemus. Ut est ne hō aīal bipes placidũ: Sꝫ
de diffōne alio loco dictũ iam est. Illud tantũmō adij/
ciendũ: vt aliud genus sit interrogatiōis: quā greci pi/
smaticā vocāt: q̄si dixeris rogatoriā. Ut qs nā vocat:
Ubi nā habitas: Quāobrē lapis magnes trahit ferrũ:
Sꝫ h̄ vt libera rñsiōe excipit: ita minime dialectica ē.

XIII At vero cum hec ꝓdicenꝶ cōposita ꝑinde: vt si sit totum ꝓdicatũ vnũ ex ijs: que ꝓdicantur
seorsum illa nequaq̄. Que nā illoꝝ diā sit ꝑpēdendũ.
De hoīe. n. verũ est dicere: ꝛ vt sit aīal seorsum: ꝛ vt sit
bipes seorsũ. Itē hec vt vnũ: atqꝫ ēt hoīeꝫ: ꝛ albũ: hec
quoqꝫ vt vnũ vera sunt. At nō si Coriarius est ac bonꝰ:
ꝛ Coriarius bonus est. Si. n. q2 vtrũqꝫ veruꝫ est: ambo
quoqꝫ sint vera opꝫ multa absurda erũt. Eteni de hoīe
verũ est vt sit hō: ꝛ vt sit albus: proinde totũ veruꝫ est.
Rursus. Si albũ ipsum ac totum verum sit: fiet vt hō
albus: albus sit: idqꝫ abibit ad infinitũ. Rursus Musi
cus albꝰ ambulans: atqꝫ hec subinde īplexa. P̄. si Pla/
to Plato ꝛ hō bipes est. Ut igiꝶ si q̄s simpl'r dicat īple/
xus fieri multa accidant absurda ꝑspicuum est.)

C Quoniā supius īdicauit multa ꝓdicata posse cōplica/
ri vnāqꝫ efficere oīonē nō posse aliq̄: statim se ꝯferēdo
ad vnitatē īterrogatiōis hoc loco tradit regulas ex q̄bꝰ
liceat cognoscere qñ possit fieri īplexus multaꝝ dictio
nũ in vnā oīonē dicēs: ꝑpendendũ esse in ꝑmis q̄obrē
hec ꝓdicenꝶ cōposita ꝑinde: vt si sit vnũ ꝓdicatum illa
nequaq̄: de hoīe eni (vt ait) aīal seorsuꝫ ꝛ bipes. Seor/
suꝫ ꝛ placidũ. Seorsuꝫ itē hec oīa iunctim vt vnũ ꝓdi/
canꝶ. At coriarius seorsuꝫ ꝛ bonus seorsuꝫ de quopiā di/
canꝶ. Sꝫ iunctiꝫ vt vnũ minime dicanꝶ. Deinde ōndit
multa sequi absurda: si simpl'r cōprobes vt q̄cunqꝫ di/
canꝶ sepatim de quopiā simul ambo dicanꝶ. Fieri eni
vt de hoīe hō albus. Itē hō albus: albus ꝓdiceꝶ: qm̄ oīa
illa sepatim de hoīe afferunꝶ. Atqꝫ ita accidit veri nu/
gatoriā ꝓdicationē: qō est pꝰ absurduꝫ. Deinde ēt seqꝶ:
vt quoniā Plato seorsum Plato est. Itē seorsum homo
vt iunctim sit Plato hō: qō rursus abhorrens: absurdũ
qꝫ est. Cum enim homo plura contineat q̄ Plato con/
trahere ipsum in oratione qui potest.

XIIII Sed quo nā mō dōꝫ sit nũc exeq̄mur. Quecunqꝫ dicũtur ex accidenti
aut de eodē: aut alterũ de altero hec vnũ minime erũt:
vt hō albus est ꝛ musicꝰ. Sed albũ ꝛ musicuꝫ minime
vnũ sunt. Ambo enī eidem accidunt: neqꝫ si albũ musi
cũ: dicere verũ sit: attñ albũ musicũ vnũ minime erũt:
qm̄ ex accidenti albũ musicũ est. Quocirca albũ musi/
cũ minime vnũ erũt. Et ob eā reꝫ neqꝫ coriarius bonꝰ
simpl'r est: sed aīal bipes. Non enī ex accidenti est. Pre
terea nec quecunqꝫ existunt in altero simul predicanꝶ.
Quo fit vt neqꝫ albuꝫ subinde neqꝫ hō: hō aīal aut bi/
pes sit. In homine enim bipes atqꝫ animal est.)

C Exequiꝶ phs de vnitate ꝓnũtiatiōis ꝛ qō proxime di
ximus docet regulā talē: vt quecũqꝫ vnuꝫ sunt ex acci
denti minime vnā faciant oīonē: vt album: ac musicũ.
Que sunt vnũ: aut q2 alteꝝ alteri: aut q2 ambo accidāt
vni. Simili mō neqꝫ coriarius bonus simpl'r. i. ꝑ se est:
supra suā nām. Sed Coriario accidit vt sit bonꝰ. Qui/
dā eni Coriariꝰ malus est. Que vō insunt per se ꝛ ex nā
separari minime queũt. Ita efficiꝶ vt aīal bipes vnum
sit: neqꝫ ex accidenti: q2 diffinitio per se est. Atqꝫ hec pª
regula est. Sequens est: vt quecũqꝫ existāt in altero in
vnā oīoneꝫ minime coalescant. Quocirca si subinde di
cas albũ: albũ est: aut hō hō aīal: aut hō bipes nequaq̄
vna oratio est: qm̄ in hoīe hō. Item bipes in hoīe ꝯtine
tur. C Sed queri pōt sit ne vna oratio: que est Laurē/ Dubiũ
tius medicus bonus est. Aut Apelles bonus pictor est.
Cum vtrũqꝫ ꝛ ars: ꝛ bonũ Laurētio accidat. C Solu/ Solõ
tio est: vt Amōnius ait vnā esse oīonē: qm̄ bonũ qō est
q̄le quasi genus medicinalis artis existit. Mihi videꝶ
vt oīo minime vna sit: alioqn coriarius bonꝰ. Unā quo
qꝫ efficiet oīoneꝫ qō Aꝛ. paulo supius īprobauit. Illud
ēt queri pōt quo pacto ex subto ꝛ accidēti: vt hoīe ꝛ al/
bo oratio vna ꝯsistat: cũ ambo nequaq̄ per se: sed ex ac
cidēti: alteꝝ de altero prediceꝶ. Solutio est. Ut oīonē
faciāt vnā ea rōne q̄ vnũ alteri accidat nisi faciāt pre/
dicationē preter nām. Possunt igiꝶ in vnaꝫ quodāmō
oīonem conflari: q2 totũm id substantiam simplicem
quidem minime significat. Sed talem significat.

Porro aliquatenus ac simpl'r dicere veruꝫ est: vt quēdaꝫ hoīeꝫ hoīeꝫ: aut quēdam albũ ho/ XV
minē: homine albũ. At non semꝑ verũ est: sed quotiēs
in adiecto oppositũ aliqō existit: cui q̄dē ꝯtradictio co/
mitaꝶ minime verũ: sed mendaciũ est: vt defunctũ ho/
minē: hoīeꝫ dicere. Quotiens vō minime existit verum
est: vel quotiēs existit: semper nō veꝝ est. Sed quotiēs
minime existit nō semꝑ verũ est: queadmodũ vt poeta
Homerus aliq̄d est. Num igiꝶ est an secus: Eteniꝫ ver
bum est de Homero predicaꝶ ex accidenti. Est eni poe/
ta. Sꝫ verbuꝫ est de Homero per se minime predicaꝶ.
Quocirca si quibꝰ predicatis neqꝫ ꝯtrarietas inest: vbi
pro vocabulo afferas rōnē ac per se prediceꝶ nō ex acci
denti in his aliquatenus: ꝛ simpl'r dicere verũ est.)

C Predicari aliq̄d simpl'r dicimus quotiens per se seor
suꝫ nullo addito ꝓdiceꝶ: vt Plato hō albꝰ est. Atqꝫ hec
que aliquatenus predicanꝶ etiā simpl'r. i. seorsum predi
cantur. Si due seruentur ꝯditiones: vt in adiecto oppo
sitio minime habeaꝶ: ꝛ vt predicatũ per se de subto nō
ex accidenti dicaꝶ. Quocirca si dicas defunctuꝫ hoīem
esse hoīeꝫ simpl'r mendaciũ dices: qm̄ tu dicis homini:
vt sit defunctꝰ: qō sane hoī oppositũ est. At si dicas Ho
merus poeta est q̄q̄ nulla oppositio sit: tñ minime ve/
rũ est: vt Homerus simpl'r sit: qm̄ verbũ est de Home/
ro ꝓdicaꝶ ex accidēti. Est eniꝫ poeta. Ceterũ quo pacto
possis adiecti termini deprehendere oppositioneꝫ ipse
Aꝛ. indicauit dicens: vbi pro vocabulo afferas rōnē. i.
quid sit rem esse: quoniam in nomine plerũqꝫ latet qō
in ratione eius perspicuum est.

Ceterũ vt nō ens sit ens: qm̄ est opiabile minime veꝝ ē. Opio. n. eiꝰ est vt nō sit: sꝫ nō vt sit.) XVI

C Improbat hac pte phs illos q̄ volũt vt nō ens sit ens
ea rōne: q̄ nō ens opinabile dicaꝶ: ac videꝶ inueꝶ Plato
nē in Sophista. ꝛ in q̄nto de Repu. exponēteꝫ significata
nō entis: qm̄ vno mō di non ens: q2 supra entia. i. supra
spēm oēm entiũ existat. Itē in postrema informi mate
ria. Est ꝛ aliud significatũ nō entis qō infimo loco posituꝫ
adeo est nō ens: vt ne opinabile quideꝫ videaꝶ: qm̄ opi
nabile est aliq̄d per habitudinem opinionis. Sed Aꝛ.
egregie indicat falli ita dicētē: ꝑpterea q̄ si dicas Chi/
mera opinabilis est. Uerbũ est predicaꝶ ex accidēti nō

per se de Chimera: quẽadmodũ paulo ante docuim⁹: ⁊ ob eã rem mendaciũ esse: vt Chimera sit ens: q᷑ opinabilis habet̃. Non.n. opinio eius est (aut) vt sit: sꝫ vt nõ sit. Sed de oppositione ꝓnuntiationũ in qb⁹ ṽbuꝫ est tertiũ qddã sit ac ꝑdicato adnumeret̃ abũde dictũ iam est. Seqt̃ vt de ꝓnuntiationibus cũ mõ agamus.

¶ Laurentiani Florentini in librum de Elocutiõe Aristotelis Liber Quartus.

I His ita definitis ꝯsiderãdũ est: quonã modo se hẽant affirmatiões: ac negationes inter se: que sunt e possibili: ac nõ possibili. Contingenti: ac non contingẽti: atqꝫ e necessario ⁊ impossibili. Habent enim nonnullas dubitationes.)

¶ Hoc quarto volumine phs agit de ꝓnuntiatiõib⁹ cũ mõ: duo tantũmodo indicãs: oppositionẽ. s. affirmationũ ac negationũ: ac sequelã eaꝝ ipsaꝝ per diuersos modos ꝓnũtiationũ. Sed anteq̃ꝫ dicta Ar. aggrediamur prenotari q̃dã opꝫ. Sciendũ est igit̃: vt modus sit vox indicans: quo pacto predicatũ in subiecto existat: vt luna cito desistit. Laurentius Paulũ filiũ satis amat. Paulus inexplanate fatur. Quocirca multoplures sunt modi: q̃ꝫ qui sunt ab Ar. ꝑditi. Sed Ar. mẽtionẽ fecit eorũ qui vniuersalissimi sunt: ac nãc rerũ maxime ꝯgruunt. Triplex.n. est mã ꝓnũtiationũ quẽadmodũ supra diximus atqꝫ adeo afficit̃ ꝓnũtiatio: vt que sine modo vera est: interdũ cũ mõ reddit̃ falsa: vt sol mouet̃: sol ꝯtingenter mouet̃. Rursus Plato ꝯualescit. Plato necessario ꝯualescit. Sciendũ p̃terea est: vt ꝑticula negatiua sit ipsi modo adyciẽda que inq̃ꝫ pars est in tali ꝓnuntiationũ genere precipua. Huius igit̃ affirmatiõis. Platonẽ ãbulare possibile est. negatio est. nõ hec. Platonẽ nõ ambulare possibile est: q̃m he due simul vere existunt. Sꝫ hec. Platonẽ ambulare nõ pośe est. Porro de modo dantur diuisiones. q᷑ interdũ addit̃ ꝓnuntiationibus e subiecto: ac predicato: fiuntqꝫ q̃tuor discrimina ꝓnuntiationũ. Aut.n. accipim⁹ vtrũqꝫ terminũ definitũ: aut vtrũqꝫ definitũ: aut alterũ definitũ: alterũ indefinitũ idqꝫ dupl̃r: vt Platonẽ ambulare possibile est: nõ Platonẽ ambulare pośe est. Platonem nõ ambulare possibile est. Nõ Platonẽ ambulare possibile est. Interdũ ṽo addit̃ ꝓnuntiationibus in qb⁹ vltra ꝑdicatũ 3ᵐ qddã cõpredicat̃: fiũtqꝫ octo discrimina ꝓnuntiationũ: q̃m aut accipimus oẽs terminos indefinitos: aut oẽs definitos: aut duos indefinitos: 3ᵐ ṽo definitũ: aut ecõtrario: duos quidẽ definitos: 3ᵐ ṽo indefinitum. Oꝫ si duos definitos accipiamus tripliciter variant ꝓnuntiationes. Aut.n. ꝑmos duos accipimus definitos: 3ᵐ ṽo indefinitũ: aut extremos indefinitos: mediũ definitũ. Aut postremos duos definitos: primũ ṽo indefinitũ. Si ṽo vnũ terminũ accipiamus definitũ: similiter tripliciter variãt. Octo igit̃ discrimina erũt: ac ſm vnũquẽqꝫ modũ duodecim. In singularib⁹ aũt indefinitis vl̃ibus ac particularibus octo ⁊ q̃draginta. Que rursus triplicant̃ ꝓpter mãs. Rursusqꝫ ꝓpter tẽpora: quocirca fiẽt quadringẽte triginta ac due oppositiones. Ac de his satis. Licebit.n. ꝑscriptas supioribus libris cum his cõponẽdo numerũ efficias oppositionũ multo maiorem. His igit̃ definitis: considerandũ est: vt Aristo. dixit: quo pacto se habeant propositiones cũ modo. Habent enim nõnullas dubitationes.

II Si enim implexus ita existunt: vt he cõtradictiones inuicẽ opponant̃: quecũqꝫ ex verbo est: ac non est disponunt̃: vt huius. hõ est. negatio sit: hõ nõ est. Nõ hec. nõ hõ est. Itẽ huius. alb⁹ hõ est: nõ hec nõ albus hõ est. Sed albus hõ nõ est. Si.n. de qua vis re affirmatio: aut negatio vera est: cũ falsum sit dicere: vt lignũ sit albus hõ erit: verũ dicere: vt lignũ sit nõ albus hõ. Oꝫ si id ita se hꝫ: in quibuscũqꝫ verbũ est minime additur idem efficiet id qd̃ loco verbi est dicit̃: vt huius. homo ambulat. Negatio est. Nõ hec. nõ homo ambulat. Sed hõ non ambulat. Nihil enim interest si dicas: homo ambulat: aut hõ ambulãs est. Quocirca si ita est vsquequaqꝫ: ⁊ huius: possibile eẽ est: negatio est. nõ hec nõ possibile esse est. Sed possibile nõ esse est.)

¶ Contradictiones in ꝓnuntiationibus sint mõ fieri: quotiens particula negatiua adyciat̃ ṽbo antea perpẽsum est. Q̃m huius. hõ est: negatio est nõ hec. nõ homo est. Sed hõ nõ est. Nec secus in ꝓnũtiationibus in q̃bus loco verbi est aliqd̃ aliud verbũ ꝑdicet̃. Huius.n. homo ambulat: negatio est nõ hec. nõ hõ ambulat. Sꝫ hõ nõ ambulat: nihil enĩ interest vt ait. si dicas: hõ ambulat: aut hõ ambulans est. Si igit̃ ita se hꝫ in ꝓnũtiationib⁹ sine mõ pari rõne in pronuntiationibus cũ mõ se habebit. Quocirca huius. possibile eẽ est: negatio est nõ hec. nõ possibile eẽ est. Sꝫ hec. possibile nõ esse est.

III At videtur idem pośe esse ac pośe nõ eẽ: q̃cq̃d enĩ possibile est secari aut ambulare: id quoqꝫ nõ ambulare: ac nõ secari pośe est. Ratio hui⁹ est: quicq̃d ita pośe est nõ semꝑ effectu est: quocirca eidem quoqꝫ negatio inerit. põt.n. ambulabile non ambulare: ⁊ item visibile nõ videri. Atqui de eodẽ veras esse ꝯdictiones ĩpossibile est. Non igit̃ huius. possibile esse est: negatio est. possibile esse est. Accidit enĩ ex his aut idem ꝯfirmari ac denegari de eodꝫ simul: aut ex verbo est: ac nõ est minime esse affirmationes ac negationes. Si igit̃ illud est ĩpossibile id sane est expetendũ. Quocirca huius. possibile esse est: negatio est. non possibile esse est. Sed nõ hec possibile non esse est.)

¶ Ut idem possit esse ac nõ esse ꝑspicuũ est. Quicq̃d.n. (vt ait) possibile esse secari: aut ambulare id quoqꝫ nõ ambulare: ac nõ secari possibile est. Cuius rei ipsemet reddidit cãm dicens: q̃cq̃d ita possibile est. s. vt inexaꝫ hẽat ptãtẽ nõ semꝑ effectu est. Ut visibile nõ sꝑ videt̃: nec semꝑ ambulabile ambulat. i. qui habeat ambulandi ptãtẽ. Ex q̃bus tandẽ ꝯcludit huius. possibile secari est. nõ esse negationẽ hãc. pośe nõ secari est: aliogn accidet vt dicit idẽ ꝯfirmari ac denegari de eodẽ simul. vt Platonẽ pośe ambulare: ⁊ pośe non ãbulare. Rursus lignũ pośe secari: ac lignũ pośe nõ secari. Quocirca negatio erit huius inq̃ꝫ. Platoneꝫ ambulare pośe est: hec. ambulare Platonẽ nõ pośe est. Itẽ huius. lignum secari possibile est. hec: lignũ secari nõ possibile est. Qd̃ ⁊ in alijs modis similiter se habet: vt statim dicet.

IIII Pari rõne dõm de eo qd̃ est ꝯtingẽs esse est. Etenĩ huius negatio est nõ hec: ꝯtingens nõ eẽ est. Sed nõ ꝯtingens esse est. Nec secus in alijs vt impossibile: ac necessario dõꝫ: vt.n. in illis ṽbum esse: ac nõ est adiectio est. Albũ aũt ⁊ hõ res ipsa subiecta: ita ⁊ hic esse: ac nõ esse: quasi subm habet̃. Possibile ṽo ac ꝯtingens adiectio definiẽs: vt in illis verbũ est: ac nõ est veritatẽ ac falsitatẽ: ita hec quoqꝫ in eo qd̃ est pośe esse est.)

¶ Docet hoc loco quã ob cãm negatio efficiat̃: quotiẽs modo particula negatiua adyciat̃: dicens. illud ita fieri propterea ꝙ modus in huiusmodi orationib⁹ predicati locum obtineat: esse ac non esse: vt ambulare: ac nõ ambulare subiecte rei. Ut igitur in illis verbum est: ac non est definit veritatem ac falsitatem: ita modus vt possibile: ac non possibile efficit affirmatiuam: ac negatiuam pronuntiationem.

V **Ceterum** buiꝰ.possibile nō eē est.negatio est nō
hec:nō poſe esse est.Sʒ nō poſe nō eē
est:⁊ob eā rem videnť adinuicē seq.poſe eē est:ac poſe
nō esse est.Idē.n.poſe eē:⁊ itemnō eē est.He eniʒ sibi
inuicē minime ꝯtradicunt.Sʒ poſe esse est:ac nō poſe
eē est.Nec v͂o poſe esse est:ac nō poſe eē est.sīl'sequunť
ea rōne:ꝙ inuicē aduersenť:nunq̃ȝ etiā poſe nō eē est:
ac nō poſe nō eē est:in eodeʒ simul vere existūt:simili
mō huius.necesse eē est.negatio est nō hec:necesse non
esse est.Sʒ nō necesse eē est.Huius aūt.necesse nō esse
est.hec:nō necesse nō eē est.Itē huius.ipoſe eē est: non
hec:impoſe nō eē est.Sed nō impoſe eē est.Huiꝰ autē.
impoſe nō esse est.hec:nō ipoſe nō esse est.Atqʒ in vni/
uersum:vt dictū iam est esse ac nō esse ꝯstituere veluti
subia opʒ.Affirmationē v͂o ac negationē efficere opus
est adyciēdo eidē atqʒ existimare hēri affirmatiōes ac
negōnes poſe nō poſe.Contingēs nō ꝯtingēs. Impoſe
nō ipoſe.Necessariū nō necessariū.Uerū nō verū.)

¶ Quēadmodū huiꝰ.poſe eē est:negatio est nō hec:poſe
nō eē est.Sʒ nō poſe esse est:ita huiꝰ.poſe nō eē est:ne/
gatio nō est hec:nō poſe eē est.Sʒ nō poſe nō eē est.Qz
aūt huius.poſe eē est:negatio sit nō hec:poſe nō eē est.
Ipse Ar.indicat dicēs:⁊ ob eaʒ rē videnť inuiceʒ seq
poſe eē est:ac poſe nō eē est.Idem.n.poſe eē:ac poſe nō
esse est.Ut idē lignū secari poſe est quēadmodū paulo
ante docuimus.Reliqua patēt.Concludit.n.plꝰs:vt in
vniuersum eē:ac nō eē ꝯstituere opʒ quasi suba. Affir/
mationē v͂o ac negationē efficere opus est adiūgēdo ei/
dē.i.mō:atqʒ existimare hēri affirmatiōes:ac negōnes:
poſe nō poſe.Qō aūt adiecit Ar.in calce oīonis.Uerū
nō verū:idcirco fecit vt ondēret nō solū quatuor mo/
dos hēri:sʒ etiā inumerabiles quodāmō.Sʒ de h quo/
Dubiuʒ qʒ statim inter initia libri latius docuimꝰ.¶ Sʒ ꝯspiā
merito ambiget:sit ne affirmatio que dicit.ꝯtingit nul
lū hominē iustū eē:ac ꝑfecto videť.Modus.n.sine ne
gatiua ꝑticula est.Cōtra est illud qō dī pͦ libro Analeti
coꝝ:vt oēs tales negationes existant cōtingit nulli:aut
Sol'o nō oi.Necesse est nulli aut nō oi.¶ Solutio est: vt nō
sint vere negōnes:qꝛ oēs tales ꝯtigit nulli:aut cuipiā
nō inesse figurā hēant affirmatiuā.Sunt igiť affirma/
tiones.Sʒ Ar.ꝯsiderauit illas nō solū per affirmatio/
nē modi:quatenus accidit illas equipollere negationibꝰ:
ac tantūdē posse q̄ntū valent negationes.Qō.n.ꝯtingit
nulli id nō neče est alicui quēadmodū paulopost Ar.
Jamblicus. indicabit:⁊ ob eam reʒ nō inscite Jāblicus dixit:vt vo
ce quidē affirmationes:sʒ ꝑtāte negationes existant.

VI **At vero** sequele ex rōne existūt oīonibꝰ ita dispo/
sitis.Huic.n.poſe eē est.hec ꝯtingens eē
est:⁊ hec illi rn̄det:atqʒ ēt nō ipoſe eē est:ac nō neče eē
est.Huic aūt.poſe nō eē est:ac ꝯtingēs nō eē est:hec.nō
neče nō eē est:ac nō ipoſe nō esse est.Huic aūt.nō poſe
eē est:ac nō ꝯtigēs eē est.hec.neče nō eē ē:ac ipoſe eē ē.
Huic āt nō poſe nō eē ē:ac ñ ꝯtigēs ñ eē ē:hec.neče eē
ē:ac ipoſe nō eē ē.Id ex diagrāmate ꝯtēpleris licebit.

¶ Diagrāma vitiosum.

Possibile esse est.	Contingens esse est.
Non impossibile esse est.	Non necesse esse est.
Possibile non esse est.	Contingens non esse est.
Non impoſe non esse est.	Non necesse non esse est.
Non possibile esse est.	Non contingens esse est.
Impossibile esse est.	Necesse non esse est.
Non poſe non esse est.	Non cōtingens nō esse est.
Impossibile non esse est.	Necesse esse est.

Sciendū vt possibile ac ꝯtingēs eodē mō disposi
ta semꝑ retrotrahāť:⁊ in simplici affirma/
tione:⁊ in affirmatiōe idefinita.⁊ in negōne: vt poſe eē
est.Cōtingēs eē est:poſe nō eē est.Cōtingens nō eē est.
Non poſe eē est.Non ꝯtingēs eē est.Eteniʒ in his oībꝰ
retroagiť incolumi ꝯditiōe veritatis:ac falsitatis. Im
possibile v͂o ac possibile:⁊ ꝯtingēs nō isuꝑ eodē mō dis
posita reciprocant.Sʒ ecōtrario affirmatio ꝯgruit ne
gationi:qꝛ poſe eē est:⁊ ꝯtingēs eē est:ac nō impoſe eē
est reciprocant:⁊ itē impoſe esse est:ac nō ꝯtingens esse
est:⁊ nō poſe eē est.Sʒ in suꝑiore ordine sub eo qō est
ꝯtingēs eē est.collocauit no impoſe eē est:⁊ nō neče eē
est:qꝛ ꝯtingēs:ac poſe videnť q̄si media inter nečiū:⁊
impoſe:ac nulli extremoꝝ eadē.quocirca videri possit
vtriusqʒ negationes reciprocare. Reliqua patent.

Possibile igiť ac nō ipoſe ꝯtingēti:ac nō ꝯtingē
ti.Itēqʒ possibili ac non poſi subse/ VII
quunť qdē opposita rōne:sʒ reciproce:huic.n.poſe esse
est negatio ipsiꝰ ipossibilis comitať que est.nō ipoſe eē
est.Negationi v͂o affirmatio.Huic.n.non poſe esse est.
Impossibile eē est.Affirmatio.n.est impossibile eē est.
Hec autem:non possibile esse est.negatio est.)

¶ Ut impoſe ac non impoſe sequanť simplicē affirma/
tionē:ac simplicē negationē ipsius possibilis ꝑspicuum
est:qꝛ impoſe eē est:seqť simplicē negationē.s.nō pos
sibile esse est.Rursus nō impoſe esse est simplicē affir
mationē.s.poſe eē est.Pari rōne in alys ꝓnuntiationi
bus ex transpositione.He nāqʒ recurrūt ꝑmanēte veri
tate:ac falsitate.vʒ ipossibile non esse est:non possibile
non esse est:atqʒ id voluit Aristo.cum dixit. Sed reci/
proce indicans qualitatis mutationem.

At necessariū quonā mō se habeat considerā/
dum ac ꝑspicuū est:vt non ita se VIII
hēat.Sʒ ꝯrie sequunť:ꝯdictiōes v͂o minime sunt. Nō
enim est negatio huius:necesse nō eē est:neče esse est.)

¶ Dictio obscura est ꝓpter breuitatē oīonis. Ut igiť il
lustrior euadat s͂mo sciēdū est:vt nō ipossibile eē est in
ꝑma pagella diagrāmatis:⁊ impossibile eē est in tertia
pagella inuicē ꝯtradicant.Itē impossibile nō esse in po
strema pagella:ac nō ipossibile nō esse est in scda. Se/
cus necesse nō esse est:ac nō necesse est.he nanqʒ in mā
necessaria pariter mētiunť.Itidem in ꝓnuntiationibꝰ
cū modo ex trāspōne:vt necesse esse est:ac non necesse
non eē est:qꝛ in mā possibili pariter mentiunť.Et ob
cām Ar.merito dixit ꝑspicuū esse:vt non ita se hēant:
sʒ ꝯtrarie sequanť:qꝛ tales ꝓnuntiatiōes in predictis
materys simul false existunt:⁊ ob eam rem contrarie
sunt.Contradictione v͂o nequaq̄ȝ sunt:qꝛ vt dixit huiꝰ
necesse non esse est:negatio non est hec.non necesse est:
qꝛ simul mentiuntur inuicem in predictis materys re/
cto ordine porrecte:necessarie pronuntiationes.

At vero causa est:vt necessariū minime sequatur
ꝑinde ac reliqua:qꝛ impossibile ꝯtra ac IX
necessariū ꝓditū tantūdeʒ pōt.Siquid.n. impossibile
eē est id necesse nō esse est. Rursus siqd impoſe nō eē
est id necesse eē est.Quocirca si illa.sicť vt possibile at/
qʒ impossibile reciprocant:hec contra sequunť:qꝛ ne/
cessarium atqʒ impossibile minime idem significant:
sed reciproce quēadmodum dictum iam est.)

¶ Reddit cām eius qō est proxime diffinitū dicēs cau/
sam eē:vt necessarium minime sequať perinde ac reli/
qua:qꝛ impossibile contra ac necessariū ꝯtraria sint.
Hoc enim semper est illud nunq̄ȝ:⁊ idcirco pronuntia/
tiones ex transpositione tantūdem possunt quantū va
lent simplices ꝓnuntiatiōes.Quod.n.necesse est eē.id

impossibile non esse est. Rursus quod impossibile esse est: id necesse non esse est.

X An impossibile est ita constituere ipsius contrariorum dictiones. Quicquid enim necesse eẽ est: pole eẽ est. Aliorum negatio subsequetur. Affirmare enim aut denegare opz. Quocirca si nõ possibile esse est: qd necesse eẽ est. Impossibile igitur eẽ est: qd necesse eẽ est: qd est absurdũ. Quinetiã huic: pole eẽ est: sequitur hec. nõ impole eẽ est. Huic aũt illa. nõ necesse eẽ est. Quocirca accidit: vt qd nece eẽ sit: nõ necesse eẽ sit: qd est absurdũ. Quietiã neqz hec. nece eẽ est. sequitur illã. possibile esse est: neqz hec. necesse nõ eẽ est. Huic enim ambo inesse contingit. At ex his vtrũuis fuerit verũ: non insuper vera illa erunt. Simul enim possibile eẽ: ac nõ esse est. Et si necesse esse est: aut nõ eẽ est possibilia ambo minime erunt. Restat igitur vt hec. non necesse nõ eẽ est. sequatur illi: impossibile esse est.)

Improbat hoc loco phs pdictã e necessario pnuntiationum sequelam: redditqz earuz ordinẽ diligentiorẽ. Atqz in primis querit: que naz quattuor e necessario pnuntiationum sequatur eam que est e possibili: ac demõstrat vt minime sequatur negatio simplex: qd erat antea dictuz. s. nõ necesse eẽ est: neqz neutra affirmatio. Sed sola negatio ex trãspositione. Ostendit autẽ veram esse quasi assumptionẽ quãdaz. s. vt illam que dicit. necesse esse est. sequatur: possibile esse est. aliorum vt ait negatio sequetur. Affirmare enim aut denegare necesse est. Quocirca si non possibile esse est. qd necesse esse est. impossibile esse est. qd necesse esse est: qd est absurduz. Ea igitur assumptio est ex qua facile indicatur minime rectã fuisse superiorẽ descriptionẽ: qm si illã que est: necesse eẽ est. sequitur. possibile esse est. quẽadmodum iaz subiecimus per assumptionẽ. Illam aũt. possibile esse est: sequitur ex superiori descriptione. nõ necesse esse est. Igitur illaz. necesse eẽ est. sequetur. nõ nece eẽ est. qd est absurdũ. Ostẽdit preterea neutram sequi e necessario affirmationẽ: neqz necesse esse est: neqz necesse esse non est: dicẽs: huic. s. que e possibili est ambo ineẽ contingit. i. pronuntiatio e possibili medio genere ambiget: atqz indefinitã continet veritatẽ. Qd enim possibile esse est. possibile non esse est. Sed vtraqz illaruz naturã significat definitã: scilz que vel semp sit vel semp non sit. Cuz igitur ambo: scilz necesse esse est: ac nece non esse est: minime possibilia sint: sz nãm contineant indefinitã sane hec. nõ necesse non esse est: sequitur illam. possibile esse est.

XI Id enim verũ est etiã de eo qd est. necesse eẽ est. Hec enim negatio existit illi que sequitur. non possibile esse est. Illi enim sequitur. impossibile esse est: ac necesse non esse est. Sequuntur igitur he contradictiones sm predictum modum: ac nullum accidit impossibile ita dispositis.)

Si igitur transferantur pnuntiationes: vt loco illius. nõ necesse esse est ponatur illa. non necesse nõ esse est. nullũ sequitur impossibile. Siquis enim arguat contra nos ad hunc modum: illi que est. necesse esse est. sequitur. possibile esse est. Rursus huic illa. nõ necesse nõ esse est. Igitur quod necesse esse est. nõ necesse nõ esse est. nullũ sequitur impossibile. Id enim nos concedimus: qm qd necesse eẽ est. priuationem habere necessariam minime põt. Sed codex emendari debet hoc modo. Id enim verum est etiam de eo quod est necesse esse est. Etenim hec contradictio existit illi que sequitur possibile esse est. Illa enim mentitur. Impossibile esse est. ac necesse non esse est. Cuius negatio est. non necesse non esse est. Atqz hec perspicua sunt ex diagrammate.

agramma rectu

Di	m
Possibile esse est.	Contingens esse est.
Non impossibile esse est.	Non necesse non esse est.
Possibile non esse est.	Contingens non esse est.
Non impole necesse est.	Non necesse esse est.
Non possibile esse est.	Non contingens esse est.
Impossibile esse est.	Necesse non esse est.
Non pole non esse est.	Non contingens non esse est.
Impossibile non esse est.	Necesse esse est.

Sed ambiget quispiã sequatur ne hãc. nece esse XII
est. hec. pole eẽ est. Si. n. nõ sequitur. negatio ipsa sequetur. s. Non pole eẽ est. Et si quisqz hanc minime dicat eẽ. negationẽ necessario dicat illaz. possibile nõ esse est. Sed ambo mentiuntur de eo qd necesse esse est. Quocirca vt hec. pole eẽ est. sequatur. veruz est. Atqui rursus idẽ videtur possibile secari: ac nõ secari. Item esse ac nõ esse. Quocirca erit qd necesse esse est. Contingens non esse. Id autem mendacium est.)

Cum supius subiecisset vt illã. nece eẽ est. sequatur possibile esse est. indicat hoc loco pdicte assumptiõis veritatẽ dicẽs: vt si minime sequatur ipsius negationẽ seq oportere. s. nõ possibile esse est: aut pole nõ eẽ est. Si quisqz dicat illã minime eẽ negationẽ. Sz ambo mentiuntur (vt ait) de eo qd necesse eẽ est: qm qd nece eẽ est: neqz non pole eẽ est: neqz pole nõ eẽ est. Deinde cõ arguit. Cũ enim idem pole sit secari: ac nõ secari. Itẽ eẽ ac nõ eẽ erit: qd necesse eẽ est. pole nõ esse. Id aũt vt ait mendaciũ est.

At vero pspicuum est vt nõ quicquid pole vel eẽ vel XIII
ambulare sit. Ipa quoqz opposita possit. Sz quedã existũt in quibus minime verũ est. Principio quidẽ in facultatibus rõne carẽtibus vt ignis põt calefacere: ac potentiã continet irrõnabilez. Potentie ergo rõni obnoxie multa quidẽ ac cõtraria pñt. Irrõnabiles nõ oẽs pñt. Sed quẽadmodũ dictũ est ignis calefacere: ac nõ calefacere minime põt: nec quecũqz alia semp actu existũt. Sane nõnulle potentie irrõnabiles simul opposita suscipere pñt. Sz id huius gratia docuimus: qm nõ ois potẽtia opposita põt: nec quecũqz ex eadẽ spẽ irrõnabiles dicuntur. Porro quedã potentie equoce sunt. pole. n. nõ simplr dicitur. Sz hoc qm verũ est: vt qd actu existat. vt pole ambulare qm ambulat: & in totũ pole eẽ dicitur: qm iaz est actu id qd pole dr. Illud qm sit rẽ aliqz effecturũ: vt pole ambulare: qm sit ãbulaturũ. Atqz hec in solis mobilibus potẽtia ẽ: illa est in illis q̃ motu vacãt.)

Soluit pdictã obiectionẽ ostẽdẽs: vt nõ quicquid pole eẽ aut ambulare sit ipsa quoqz opposita possit ac cãtur equocationez: qm alique sunt irrõnabiles: vt ignis põt calefacere: ac potẽtiã continet irrõnabilẽ qua põt tm̃mõ calefacere. Sed nõ calefacere minime põt: nec secus terraz ferri deorsuz pole est. nõ ferri aũt minime pole est: nisi quicqz fuerit: qd impediat: potentie vero obnoxie rõne simul multa ac cõtraria pñt. Ut medicus: qui sanãdi: ac nõ sanandi: & hõ qui ambulãdi: ac nõ ambulandi potẽtiaz hz. Quinetiã nõnulle potẽtie irrõnabiles: vt dicit simul opposita suscipe pñt. quẽadmodũ potẽtia patiẽdi. lignũ eniz secari ac nõ secari pole est: atqz etiã potẽtia faciẽdi: vt equũ ambulare: & nõ ambulare pole est. Atqz id dicit huius gratia docuisse: qm nõ ois potẽtia opposita põt nec quecũqz ex eadẽ spẽ irrõnabiles sũt: qm nõnulle irrõnabiles potẽtie: vt diximus: sit quoqz opposita pñt. Subnectit preterea aliã pos diuisionẽ dicẽs: vt interdũ pole aliqd dicatur qm actu iã sit. Interdũ qm eius rei effi

ciende

tiende ꝯtineat facultatē: vt posse hoīe in ambulare: vel qꝛ iam ambulet: vel qꝛ sit ambulaturus. Ex qbꝰ altera vt dicit in solis mobilibus potētia est. i. ijs que sūt nata moueri: q̄uis actu minime moueant̄. Hec enī habent potētiā: que ab actu seiūgi pōt. Altera āt in ijs que motu vacant. i. in diuinis atqz intellectualibꝰ causis. Celū
Dubiū enīz dicimus posse moueri qm̄ actu iā moueat̄. ❡ Sz queri pōt qd de eo dōz sit. Aut. n. erit potētia irrōnabi-
Solo lis: aut erit oppositoꝝ. ❡ Solutio est: rōnē itelligi eaz: que ab iꝑfecto ꝑmeet ad id qd̄ ꝑfectuz absolutūqz est: atqz ab ipsis ꝓpōnibꝰ ad ꝯnē: qualis rō humana cēset̄ nō ea que simplicē habeat operationē atqz assidue subsistentē: vt intellectus diuinus. Cui vt Alexander recte dixit. Rationis vocabulū deferre minime ꝯuenit: sed mētis ⁊ intellectus naturā indicantis prestabiliorē.

XIIII **Sed ambo** vera sunt: vt poīe sit esse aut ambulare: ⁊ qd̄ iaz ābulat: actuqz est: ⁊ qd̄ ambulandi ꝯtinet facultatē. Qd̄ igit̄: ita poīe est de necessario simplr̄ dici minime verū est: alteruz verū est. Cū igit̄ particulare sequat̄ vl'e id qd̄ est necesse esse est sequetur possibile esse est. Sed ex toto non sequetur.)

❡ Ut ꝑticulare sequat̄ vl'e ꝑspicuū est. Cū igit̄ necessariū ꝑinde vt ꝑticulare sit poīe ꝑinde q̄si vl'e: qm̄ maiore ambitu est ac plura cōprehēdit: vt ꝓxime docuimꝰ. Concluditur vt ei que est necesse esse. sequat̄. possibile esse est. Sed ex toto non sequit̄. i. non recurrit nec seruat vices permanente ꝯditione veritatis: ac falsitatis. Aliter ex toto non sequitur: quoniam possibile non sequitur si significet potentiam: que ab actu seiungi pōt.
Dubiū ❡ Sed forte ambigit̄. Si loco illiꝰ possibile esse est accipio ꝯtingens esse est penitus impossibile. Sequitur vt prius: qꝛ huic necesse est. seqtur ꝯtingēs esse est: huic āt nō necesse est. Ergo qd̄ necesse esse est: nō necesse eē est.
Solo ❡ Sz soluit̄. s. vt ꝯtingēs improprie pro possibili accipiat̄: que inquā subito minime: sz noīe ipso discordent. ❡ Sed rursus ambigit̄ si libeat ꝓprie sumi poīe ac cōtingēs: quonā mō erit sequela ꝓnūtiationū. ❡ Solutio est vt nō ipoīe esse est. ac nō necesse eē est: sint potiꝰ in ꝑma pagella collocāda: quēadmodū ex ꝑmo diagrāmate docuimus: qm̄ ꝯtingēs si ꝓprie sumat̄ vtrūqz infert: nō tñ ex toto eqpollent. s. nō impossibile esse est: ⁊ non necesse esse est. Altera enim ipsius impossibilis. Altera ipsius necessarij denegatio est. Sed he nō impossibile esse est: ac non necesse non esse est: retrograde sunt: qm̄ opposite affirmationes tantūdē possunt. Ac de eqpollentia orationum satis dictum iam est.

XV **At necessariū** ac nō necessariū velut sit: velut non sit forsitā oīum initium est. Alia aūt ꝑinde vt his subsequētia ꝯsiderari opz. Sane ex dictis ꝑspicuū est: vt qd̄ necessario est actu sit. Quocirca si eterna ꝑora sunt: actus quoqz potētia prior est. Itē actus sine potētia prior est: vt ꝑme sube. Actus aūt potētie obnoxius natura qdez ꝑor est: tpe vo posterior. Nōnulla nunq̄ actu: sed potentia tantūmodo sunt.)

❡ Pronūtiationes e necessario nō solū prescribi debēt in diagrāmate: qꝛ sunt ꝑticulares ex qbꝰ alie subsequūtur magis vl'es: sz ēt qꝛ diuinis atqz intellectualibꝰ causis tribuunt̄. Primo igit̄ loco collocari debēt ꝓnuntiationes e necessario. scd̄o ꝓnūtiationes e possibili: qd̄ in mā germinat. Tertio loco ee que ex ipossibili sunt: qm̄ extra nām penitus eliminat̄. Sed sciendū est: vt in qbus actus cū possibilitate existit actus ꝑcedit potētiaz nā. Sed potentia tpe precedit actū. Sol enī anteq̄ ad Arietē ꝑmeet ꝑus hz eo ꝑmeādi ꝑtātē: q̄uis in celo potētia ita se hēat ad actꝰ: vt actꝰ tpe qdē. Sed nec io potentiā comitet̄: ꝓpterea ꝙ motus assiduus: atqz eternꝰ existit. Sed in ceteris actꝰ necessario potētiā minime comitat̄: infans qd̄ enī dum est in vtero pōt edi in lucē: sed minime edet̄ necessario. Ceterū est sciendū talē in rebus ipsis ordinē haberi: vt qdē sit actꝰ sine potētia. i. omni mutatione abiūctus vt sube ꝑme. i. diuine. Alius vo sit actus quidē: sz potētie semꝑ obnoxius. Celum. n. semꝑ actu moueat̄: sz ita vt moueri etiā possit. Quedaz vo potētiā hnt ab actu quidē seiunctā: sz que ad actum ꝑduci parte plurima soleat. Nōnulla nunq̄ actu: sz ꝑtāte tantū mō sunt: vt Ar. dicit. Cōtinuū enī vt ad īfinitū diuidi pōt: ita nunq̄ actu diuidet̄ ad infinitū. Sed de potentia ⁊ actu libro ꝑme philosophie nono latius diffinitum iam est: illo remittendi noscentes hec sunt. Nos Aristotelis dictionem rite enarremus.

Sed vtrum ꝯtraria est affirmatio negatiōi: an affirmatio affirmatiōi atqz oratio orōni: vt que dicit: oīs hō iustus est: illi oīs hō iniustus est: vt Paulus iustus est: Paulus iustus nō est. Paulus iniustus est vtra ex his ꝯria est. Si. n. vocabula sequūtur animi ꝯceptiōes: vbi vo ꝯria opinio ꝯrij est: vt oīs hō iustus est illi. oīs hō iniustus est. In affirmationibꝰ quoqz vocalibus: silr̄ se hēat necesse est. At si ibi nequaq̄ ꝯrij opinio ꝯria est neqz affirmatio affirmationi cōtraria. Sed ꝑdicta negatio erit. Quocirca ꝯsiderandū est: que nā opinio falsa vere opinioni ꝯria sit. Verū opinio ipsius negatiōis: an illa que ꝯtrariū esse existimat. Verbi grā. opinio q̄dam boni vera est vt bonū sit. Alia vt bonū non sit falsa. Alia rursus vt malum sit. vtra ex his contraria vere sit. Or si vna est vtra contraria sit.

Hanc disceptationē Amōniꝰ eē Ar. negat atqz idē dicit sensisse Porphyriū: vt qui talē dictionē minime enarrauerit. Sz Alexāder in disciplina peripateticoꝝ oīum ꝑcellens: ꝯtra esse Ar. credit: atqz enarrat. Cui nos adheremus: qm̄ ab iusta Ar. locutione nequaq̄ discordat. Querit igit̄ ꝑhs: vtrū ꝯria sit affirmatio negatiōi: an affirmatio affirmatiōi: vt hec. oīs hō iustus est. Illi nullus hō iustus est. An illi. oīs hō iniustus est. Deide ita se hr̄e in voce dicit. quēadmodū in opione: qm̄ vocabula indicāt: ac sequunt̄ animi ꝯceptiōes. Quocirca si ibi. i. in animo ꝯria opinio ꝯrij est: in affirtionibus quoqz vocalibꝰ ita se hēat necesse est. At si ibi nequaq̄ ꝯria opinio ꝯrij sit: nec affirmatio affirmationi. Sed ꝑdicta negatio ꝯria erit ⁊ ob eā rez dicit ꝯsiderandū esse: que nā opinio falsa opinioni vere repugnet. Ceterū qd̄ in fine est ꝓditū. Qd̄ si vna est vera ꝯria sit. idcirco dicit̄: qm̄ in ꝯrijs mediatis nō est eadez opinio ꝯdictiōis ac ꝯrij: sz diuersa. v. g. vt sit bonū vt nō sit bonū: vt sit malū. Sed vbi ꝯria medio vacāt vna opinio est: qm̄ tantūdem pōt impar q̄tū valet par. Cum igit̄ opinio sit vna. s. ex eodē significato: q̄ri pōt vtrum magis repugnet ꝯrio per affirmationē: ac potius per negōnez.

At vero existimare ꝯrias opiniōes finiri: eo ꝙ cōtrarioꝝ sint falsum est: qm̄ boni: vt bonū sit: ac mali: vt malū sit eadē forsitā ac vera opinio erit: siue multe: siue vna sit. At hec ꝯria sunt: sz nō eo ꝙ sint ꝯtrarioꝝ ꝯtraria sunt: sz potius eo ꝙ econtrario sint.

Opiniones minime ꝯrie sūt: eo ꝙ ꝯtrarioꝝ existant: qm̄ boni vt bonuz sit: ac mali vt malum sit vera opinio est: proinde minime ꝯtraria. Igitur potius contrarie sunt: vt ait qm̄ ecōtrario sint. i. de eodem contraria existimantibus.

Sane si boni vt sit bonum opinio est. Alia vo est vt nō sit bonū. Porro aliqd aliud ē: qd̄ nequaq̄ iest nec incē pōt ex alijs nulla ꝯstituēda est nec q̄cūqz

existimāt inesse:qđ minime inest. Ambe.n.infinite habenť:ꝛ quecūqȝ inesse existimāt qđ minime inest. Itē quecūqȝ existimāt minime inesse qđ inest:sȝ in qbus allucinatio est. Atqȝ hec sunt ex qbus gnōnes cēsenť. Generatiōes āt ex oppositis ꝓinde allucinatiōes existūt.

At vnū vni ꝯriū habeať ꝑspicuū est:qđ Ar.B loco subyciēs quasi ꝓloquium:indicat affirmationi potissimū repugnare negationē. Infinite.n. affirmatiōes ac negatiōes false existūt.v.g.vt bonum sit abdicādū:vt sit malū:vt sit noxiū. Itez negationes.vt bonū sit nō expetēdū:vt sit nō vtile:vt sit nō amādū. Atqȝ he oēs pariter mētiunť. Que ḡ ex his ꝯria est profecto nulla:qm̄ ex assumptiōe vnū est vni ꝯriū. ꝛ affirmationes:itē negationes false infinite existunt. At q̄uis negatiōes false infinite existāt:sȝ oiūȝ inueniť q̄si vna radix allucīatiōis.s.vt bonū sit nō bonū. Quocirca hec maxime repugnabit:atqȝ id est qđ Ar. intelligi dedit dicēs ex alys nulla ꝯstituēda est:nec q̄cūqȝ inesse existimāt:qđ minime inest:nec q̄cunqȝ existimāt minime inesse qđ inest.i.neqȝ affirmatiōes neqȝ negatiōes ambe enī infinite habenť. Deinde volēs indicare ꝑn^m allucinationis dixit esse ex qbus gnōnes cēsenť. Generationes aūt ex oppositis.i. negatiōibus seu ꝑuatiōib⁹: vt albū ex nō albo:ac musicū ex non musico. Proinde allucinationes existunt circa tales negationes:ac definita contrarietas est:ꝛ ob eam rem precipua pugna.

Si igiť bonū ꝛ bonū:ꝛ nō malū est:atqȝ hoc per se est illud ex accidenti. Accidit enī ei vt non sit maluȝ.porro magis in vnoquoqȝ est vera:que per se est:itē falsa:siqdē vera magis est. Que ergo est:vt bonū nō sit bonū opinionis per se vere negatio falsa habeť. Que vero est:vt sit malū opinionis vere ex accidēti est affirmatio. Quocirca magis falsa erit opinio boni per negationē:q̄ꝫ ꝯtrary opinio. At circa vnūquodqȝ maxime mentimur si ꝯtrariaȝ habeamus opinionē: quoniā contraria circa idem plurimuȝ a se inuicem dissident. Si igitur altera ex his cōtraria est.repugnantior autē est opinio contradictionis.s.hec contraria erit.

Affirmatio que ē vt bonū sit bonū ꝑ se:ꝛ iuxta suā nām vera habeť. negatio vero que est sub ea.s.vt bonū nō sit malū ex accidēti v̄a censeť. Accidit.n.ei(vt Ar.dicit)vt nō sit malū. Rursus affirmationi per se vere negatio repugnat. Simil'r per se falsa:vt bonū nō sit bonū. Negationi aūt vere ex accidēti repugnat. Affirmatio sil'r falsa ex accidēti:vt bonū sit malū. Quocirca magis falsa erit opinio boni per neg̃nē q̄ꝫ opinio ꝯry.i.magis falsa erit opio boni:vt nō sit bonū q̄ꝫ vt sit malū:qm̄ p⁹ opio est falsa ꝑ se. Altera est falsa ex accn̄ti. At opinio per se falsa repugnātior est q̄ꝫ q̄ ē falsa ex accn̄ti.s.opio ꝯdictiōis.hec igiť ꝯria erit.

Opinio preterea:vt bonuȝ sit malū implexa erit. Etenim vt non sit bonum:eum ipsuȝ forsitan existimare necesse est.

Ratio talis est breuibus explicata. Opinio vt bonū sit bonū simplex existit. Igiť ꝛ huic opposita opinio:vt bonū nō sit bonū simplex erit. Ea.n.que dič: vt bonū sit malū nequaq̄ꝫ simplex est:sed implexa. Si quis enī existimet bonū esse malū cum ipsum(vt Ar. dicit.)Existimare bonum non esse bonum necesse est.

Amplius si in ceteris sil'r se habere opȝ:hec quoqȝ recte dici videri dēbēt. Aut.n. vsquequaqȝ ꝯdictio repugnat:aut nusq̄ꝫ. At si qbus nihil est ꝯriuȝ in his falsa qdem opposita erit:vt qui existimat hoīem nō esse hoīem:mentitur. Si igitur he contrarie sunt alie quoqȝ contradictiones contrarie erunt.

Ratio talis est. In quibusdā minime licet inuenire ꝯtrariū. Contradictionē aūt facillime liceat explicare:vt Plato homo est. Plato hō nō est.quoniaȝ huic nihil est ꝯtrariuȝ. Cum igiť vsquequaqȝ inueniri contrarium minime conueniat:sed semꝑ contradictionem.contradictio vsquequaqȝ contraria erit.

Ad hec sil'r se hȝ opinio boni:vt sit bonū:ac nō boni vt sit bonū.huic igiť opinioni v̄e:vt nō bonū sit nō bonū:que nā ꝯria erit. Profecto nō ea que dicit:vt sit malū. Simul.n.vera foret. At nunq̄ꝫ opinio vera est vere opinioni ꝯria. Est.n.aliqđ nō bonū malū. Quocirca fieri pōt:vt simul vere existant.neqȝ rursus hec vt nō sit bonū:qppe que vera sit. Simul.n.he erūt vere. Restat igiť vt huic.nō bonū est nō bonū.ꝯria sit nō bonū est bonū. Hec.n.falsa est. Quocirca. vt bonuȝ non sit bonum.ꝯtraria erit illi:vt bonum sit bonum.

Sane hec iter oēs rōnes validissima est. Sumit enī Ar.quatuor ꝓnuntiatiōes subyciēs:vt ita se hēat hec.bonū bonū est.aduersus illā. Bonū nō bonū est sicut hec.nō bonū nō bonū est.aduersus illā.nō bonū bonū est. Deinde rōcinať ad hūc modū huic opioni vere vt nō bonū sit nō bonū. Que nā ꝯria erit. ꝓfecto nō ea q̄ dicit vt sit maluȝ:qm̄(vt dicit)simť vere existūt:neqȝ rursus hec.vt nō sit bonū:qm̄ ambe simť ꝯtinēt veritatē. Sil'r he quoqȝ ꝯcordāt:vt nō bonū sit nō bonū:ꝛ vt nō bonū sit nō malū in hitu medio:q vtriusqȝ extremi sis expers. Restat igiť:vt huic.nō bonū est nō bonū.ꝯria sit.nō bonū ē bonū. Quocirca ex assumptiōe ꝑdicta huic.bonū est bonū.repugnabit illa.bonū est nō bonū. Atqȝ hec est rō efficacissima:quēadmodū dixi:ꝓpterea libet demirari negligētiā Amōny ne dicā insciciā:qui alienis tribuat qđ nobilissimi phi acumen maxime redoleat. Sȝ sciēdū est:vt Alexāder annotauit duplicē legi scripturā. Vnā q̄ dicat. qppe q̄ v̄a sit:atq; itelligiť de hac nō bonū:nō malū ē. Alterā que diť. Quippe q̄ nō v̄a sit:atqȝ itelligiť ð hac.nō bonū bonū est. Si p⁹lectio in eo qdē animo castior ꝛ verior est.

At perspicuū est vt nihil q̄cq̄ꝫ intersit.si vlem ꝯficiam⁹ affirmationē. Opinio enī vl'is ꝯria erit:vt opinioni dicēti:vt qcqd fuerit bonū sit bonū:hec repugnabit.nullū bonū bonū est. Que enī est boni vt sit bonū. Si vl'r bonū sit eadeȝ illi est:q̄ existimat:vt bonū bonum sit. At id minime dissidet:ꝛ ab eo qđ est:qcqd bonū fuerit:bonū est. Simili mō in nō bono dōm est. Quocirca si in opinione ita sese hēt: cum sint vocales affirmationes:ac negationes indicia animi affectionū perspicuū est:vt affirmationi sit ꝯria negatio de eodem vniuersaliter:vt huic. Omne bonuȝ bonū est:aut omnis homo bonus est.hec:nullū aut nullus est. Cōtradictio v̄o est non omne:aut nō omnis est.

Si vniuersalē conficiamus affirmationem opinio vl'is ꝯtraria erit:vt opinioni existimenti. Omne bonū bonū est.hec repugnabit nullum bonū bonū est. Que enī est boni:vt sit bonū si vl'r bonū sit:eadē illi est que existimat:vt bonum bonū sit: qm̄ nō nobis de subiti:sȝ de ꝑdicati d'ria ſmo est. Quocirca vt in alys rōnibus ostēsum iaȝ est:huic. oē bonuȝ bonū est:magis repugnat hec:nullū bonū bonuȝ est:q̄ꝫ illa.oē bonū malū ē. Quocirca si in opione ita se hȝ(vt dicit)cū sint vocales affirmatiōes ac negatiōes idicia animi affectionū:ꝑspicuū est vt affirmatiōi sit ꝯria negatio de eodē vl'r:vt huic.oē bonū est:aut ois hō bonus est:hec.nullū aut nullus est.i.nullū bonū bonū est:aut nullus hō bon⁹ est. Qđ āt in fine subiūgit. Cōtradictio v̄o est aut nō oē:nō ois indicat omnem oppositionem:

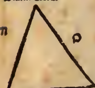
modo

modo per negationem fit esse validiorez: q̄ que fit per affirmationem contraria.

¶ Perspicuū ꝑterea est: vt vere ꝟa ꝯtraria esse minime queat: neq3 opio: neq3 ꝯdictio. Cōtrarie ꝟo sūt: que circa opposita hn̄tur. Circa eadē fieri pōt vt idē vera dicat: s3 vt simul ꝯria insint eidem fieri minime potest.

Superius in sexta ratione assumpserat non esse opinionez veram vere contrariam: id nūc ostendit in secūda figura ad hunc modū. Opiniones simul de eodē vere sunt. Cōtraria simul vera nō sunt. Opiones igit̄ simul vere ꝯtrarie nō sunt. Porro negatiuā sylli adstruit alio syllo in p̄ma figura sic. s. opposita de eodem vera esse ipossibile est. Igit̄ ꝯtraria vera esse de eodē impossibile est. pretermisit aūt huius sylli maiorem propositionem propter sermonis breuitatem. Sed videtur indicare quaz ob causaz contraria simul esse vera minime queāt: qꝛ non conueniat simul eidem inesse contraria. Ac de opinionum oppositione hec dicta abunde erunt: si illud tātūmodo adiecero: nōnullos esse qui ad exercitationem potius q̄ a veritatis studio cōprobande talia scripsisse

Syrianus. Aristotelem autument. Quocirca Syrianus qui cognomento Magnus dicebat̄. negat eē affirmationi ꝯtrariam negationem: qꝛ vni nisi vnum contrariū esse minime pōt. At negatio vti multiplex est: ita plura cōprehendit affirmationi contraria. Ubi enim esse magnuz quippiam deneges nihilo magis paruū q̄ equalez esse significabis: ꝛ ob eaz rem scite Platonem dixisse naturam fore iniustaz: si vni multa contraria: quasi multos inimicos effecisset. Cum ꝛ Aristo. ipse libro prime philosophie decimo maximam distantiā in contrarietate esse constituit. Quod alioquin videri potest verū quoniam magis a se inuicem dissident: que mediū habent q̄ que medio carent. At contradictio mediuz minime habet. ꝯtraria multa habent. Sed de hoc rursus alio loco ac tempore fusius differet̄. Mihi sufficiat ostēdisse locum tantūmodo: atq3 admonuisse lectorē. Quocirca parcens longitudini: Hic dicendi facio finem. lo.meta phy.i3°

Finis.

¶ Venetijs impensis Heredum quondam
Nobilis Uiri domini Octauiani
Scoti Modoetiensis ꝛ socio
rum. Die. 5. Junij. 1516.

Registrum.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ji

Kk Ll A B C D E aaa.

Ultimus quinternus. Ll ternus: Alij quaterni

